

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

(1982-2014)

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

ΝΕΟΦΥΤΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

2017

ISBN 978-9963-695-59-1

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

(1982-2014)

Διατριβή η οποία υποβλήθηκε προς απόκτηση διδακτορικού τίτλου σπουδών στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

ΝΕΟΦΥΤΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

2017

ISBN 978-9963-695-59-1

© Νεοφύτα Κυπριανού, 2017

ΣΕΛΙΔΑ ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑΣ

Υποψήφια Διδάκτωρ: Νεοφύτα Κυπριανού

Τίτλος Διατριβής: «Παραστάσεις αρχαίου δράματος στο πλαίσιο των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου» (1982-2014)

Η παρούσα Διδακτορική Διατριβή εκπονήθηκε στο πλαίσιο των σπουδών για απόκτηση Διδακτορικού διπλώματος στη Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών-Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό και εγκρίθηκε στις 29 Ιουνίου 2017 από τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής.

Εξεταστική Επιτροπή:

Βάϊος Λιαπής	Καθηγητής Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών (Πρόεδρος Εξεταστικής Επιτροπής)
Αντώνης Πετρίδης	Επίκουρος Καθηγητής Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών (επιβλέπων)
Θεόδωρος Γραμματάς	Καθηγητής Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών Τμήμα Θεατρολογίας (μέλος)
Άντρη Κωνσταντίνου	Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Πανεπιστήμιο Frederick Τμήμα Προδημοτικής Εκπαίδευσης (μέλος)
Αντώνης Λενακάκης	Επίκουρος Καθηγητής Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Τμήμα Θεατρικής Τέχνης και Αγωγής (μέλος)

…….
Αντώνης Πετρίδης
Επίκουρος Καθηγητής

ISBN 978-9963-695-59-1

Υπεύθυνη Δήλωση Υποψήφιου Διδάκτορα:

«Η παρούσα διατριβή υποβάλλεται προς συμπλήρωση των απαιτήσεων για απονομή Διδακτορικού Τίτλου του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου. Είναι προϊόν πρωτότυπης εργασίας αποκλειστικά δικής μου, εκτός των περιπτώσεων που ρητώς αναφέρονται μέσω βιβλιογραφικών αναφορών, σημειώσεων ή και άλλων δηλώσεων.»

Νεοφύτα Κυπριανού …… (υπογραφή)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα διατριβή μελετά πτυχές της πρόσληψης του αρχαίου δράματος στην κυπριακή εκπαίδευση μέσω του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου (1982-2014). Στη διατριβή εξετάζεται η ιστορία και η εξέλιξη των Αγώνων από την αρχική τους μορφή (το Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου, που πρωτοδιοργανώθηκε το 1982) μέχρι τη μορφή που διατηρούν από το 2002 μέχρι σήμερα (Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη). Παρουσιάζονται οι βασικοί όροι συμμετοχής των σχολείων σύμφωνα με τις εκάστοτε προκηρύξεις του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για τους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος και γίνεται αναφορά στα σχολεία που δημιούργησαν παράδοση ως προς τη συμμετοχή τους στους Αγώνες. Κατόπιν αναλύονται τα έργα που επιλέγονταν από τα σχολεία για συμμετοχή στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος, διερευνάται η γενεαλογία των παραστάσεων και σχολιάζεται το ύφος, η σκηνοθεσία και η ιδεολογία τους. Ακόμη διερευνάται η σύνδεση σχολικού και επαγγελματικού θεάτρου ως προς την κατηγορία Αρχαίου Δράματος την υπό εξέταση περίοδο και η επιρροή του επαγγελματικού δραματολογίου στην επιλογή έργων για παράσταση στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Μέσα από τη συγκέντρωση και ανάλυση πρωτογενούς αρχειακού υλικού από τις συμμετοχές των σχολείων στους Αγώνες από την έναρξη του θεσμού μέχρι το 2014 εξάγονται συμπεράσματα για την αξία του θεσμού των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, τη σχέση του με την αντίστοιχη ελλαδική διοργάνωση (Μαθητικοί Αγώνες Θεάτρου), τις αδυναμίες/ προβλήματα που παρουσιάζει ο θεσμός με παράλληλες εισηγήσεις για την περαιτέρω αναβάθμισή του. Τέλος, εξάγονται συμπεράσματα για τη συμβολή των Αγώνων στην καλλιέργεια θεατρικής παιδείας στους μαθητές στην κυπριακή εκπαίδευση.

SUMMARY

This dissertation aims to fill a gap in research on the reception of ancient drama in Greek-Cypriot education. Specifically, this dissertation examines the place of ancient drama in the institution of Pancyprian School Theatre Games (1982-2014). It scrutinises the history and the evolution of the Games from its origins (the "Festival of School Theatre", which was first held in 1982) to its present form (Pancyprian School Games Theatre of Modern and Ancient Theatre in memory of Panagiotis Sergis), which was first established in 2002. Furthermore, this dissertation presents the basic conditions for participating schools as detailed in the respective notices of the Ministry of Education and Culture. It refers to the schools who have created a particular tradition of taking part in the Games and analyses the genealogy, ideology, style, and direction of the performances. In addition, this dissertation investigates the link between professional theatre and school theatre as regards ancient drama in the period under review, and examines the relationship between professional and school performances vis-à-vis the selection of plays. Through the collection and analysis of primary archival material from the establishment of the institution until 2014, conclusions are drawn about the value of Cypriot School Theatre Games, its relationship with the corresponding Greek institution of Student Theatre Games and the weaknesses/problems of the institution, making suggestions for further improvement. Final conclusions regard the contribution of the Games to the cultivation of theatrical education and culture among Greek-Cypriot students.

Στο σύζυγο μου Στέλιο και στην κόρη μου Κατερίνα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Με την ολοκλήρωση της Διδακτορικής μου Διατριβής, θεωρώ απαραίτητο να ευχαριστήσω τους ανθρώπους που συνέβαλαν σημαντικά στη διεκπεραίωσή της.

Πρώτα θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίκουρο Καθηγητή Αντώνη Πετρίδη, ερευνητικό μου σύμβουλο για την πολύτιμη βοήθεια, ακαδημαϊκή υποστήριξη και καθοδήγηση που μου παρείχε σε όλα τα στάδια της ετοιμασίας της διδακτορικής μου διατριβής. Το προσωπικό του ενδιαφέρον και η καθοδήγησή του για συνεχείς βελτιώσεις αποτέλεσαν για μένα δυνατά κίνητρα για εντατική και συστηματική μελέτη. Η ολοκλήρωση της διατριβής μου δεν θα ήταν δυνατή χωρίς την πολύτιμη βοήθειά του.

Θερμές ευχαριστίες οφείλω και στην Επίκουρη Καθηγήτρια Άντρη Κωνσταντίνου, μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής για τη στενή παρακολούθηση της εργασίας μου και τις σημαντικές παρεμβάσεις της. Μεγάλο ευχαριστώ οφείλω και στον Αναπληρωτή Καθηγητή Βάϊο Λιαπή, επίσης μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

Σημαντική ήταν επίσης η συνεισφορά όλων των φιλολόγων-θεατρολόγων που συνεισέφεραν με διάφορους τρόπους στη διεκπεραίωση της έρευνάς μου. Πρόκειται συγκεκριμένα για τους: Μαρίνα Αθανασίου, Φωτιάνα Αντωνιάδου, Αγάθη Βασιλείου, Μιράντα Γρηγορίου, Άντρη Ευμήδου, Χρυστάλλα Κουλέρμου, Μαρία Κούμα, Φλώρα Κουμή, Μαρία Κυπριανού, Πολύβιος Κωνής, Δέσπω Λάμπρου, Αδάμος Μάρκου, Χρυσταλλένη Ματσικάρη, Τερέζα Μισού, Βαρβάρα Μιχαήλ, Νόνα Μολέσκη, Κατερίνα Νεστορίδου, Χρίστος Πατάτας, Άννα Παφίτη, Μαρία Πολυκάρπου, Λευκή Πουμπούρη, Αθηνά Πρωτοπαπά, Αγγελική Ριαλά, Αικατερίνη Ρόκομα, Ισμήνη Σακελλαροπούλου, Πάολα Σταυρίδου, Στέλιος Ταβουλάρης, Σοφία Τσαντήλα Φυλακτού, Μαρία Χαμπή, Άντρη Χαραλάμπους, Νάνσυ Χαραλάμπου, Ήβη Χατζηνεοφύτου, Πόλα Χατζηνεοφύτου και Θωμάς Χριστοδούλου. Η συμβολή τους ήταν καθοριστική κυρίως στον εντοπισμό του αρχειακού υλικού των παραστάσεων, έντυπου, φωτογραφικού και οπτικοακουστικού.

Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τη Λειτουργό του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης του ΘΟΚ Μαρίνα Μαλένη για τη στήριξη και τις πληροφορίες που μου προσέφερε κατά τη

διάρκεια της έρευνας μου και το Θεατρολόγο/ Δραματουργό του ΘΟΚ Αντώνη Σολωμού για τις πολύ χρήσιμες συμβουλές του.

Ευχαριστίες εκφράζω και στον μακαριστό Νίκο Σιαφκάλη για τις πολύ χρήσιμες πληροφορίες που μου παραχώρησε για το θεσμό. Επρόκειτο για ένα αξιόλογο άνθρωπο με μακρά πορεία ως ηθοποιός και σκηνοθέτης, ο οποίος συνέβαλε τα μέγιστα στην ανάπτυξη και εξέλιξη του κυπριακού θεάτρου καθώς υπήρξε ένας από τους πρωτεργάτες και θεμελιωτές του σύγχρονου θεάτρου στον τόπο μας από διάφορες θέσεις, ως σκηνοθέτης, θιασάρχης, καλλιτεχνικός διευθυντής, ηθοποιός, μεταφραστής.

Εξόχως σημαντική ήταν η δραστηριότητα που ανέπτυξε μέσω του Κυπριακού Κέντρου Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου. Υπήρξε ένας από τους ιδρυτές του και υπηρέτησε τους σκοπούς του ως μέλος του Διοικητικού του Συμβουλίου αλλά και ως εκτελεστικός διευθυντής του. Ο Νίκος Σιαφκάλης ήταν ο οραματιστής του Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος και του Συμποσίου Αρχαίου Ελληνικού Δράματος, θεσμοί τους οποίους το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού συνδιοργανώνει επιτυχώς με το Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου εδώ και 20 χρόνια. Για τη σημαντική προσφορά του στο κυπριακό θέατρο, το 2008 ο Νίκος Σιαφκάλης τιμήθηκε με το Αριστείο Γραμμάτων Τεχνών και Επιστημών που απονέμεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Ευχαριστίες εκφράζω περαιτέρω και στον Πρόεδρο του Κέντρου Εκπαιδευτικών Μελετών και Τεκμηρίωσης (ΚΕΜΕΤΕ) της ΟΛΜΕ Παύλο Χαραμή, στο Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης Λούη Κυπριανού και τις υπαλλήλους του Αρχείου του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού Χρύσω Κτωρίδου και Χρύσω Χρυσοστόμου για την όλη βοήθειά τους στον εντοπισμό χρήσιμου υλικού.

Ακόμη, ευχαριστίες εκφράζω και στην Άντια Κατσούρη, Σύμβουλο των θεατρολόγων και στο Σπύρο Αντωνέλλο, Επιθεωρητή Μ.Ε. για τις πληροφορίες που μου έχουν δώσει για το θέμα της ένταξης του μαθήματος του θεάτρου στην κυπριακή εκπαίδευση, αλλά και στο Γιώργο Κιτρομηλίδη και το Χρίστο Παντελίδη, πρώην μέλη της Επιτροπής Αξιολόγησης των Αγώνων για τις πληροφορίες που μου έδωσαν για το θεσμό.

Τέλος, βαθιά ευγνωμοσύνη οφείλω στους γονείς μου Θεόφιλο και Πόπη, για την αδιαπραγμάτευτη αγάπη τους, την έμπνευση για μάθηση που μου μετέδωσαν, αλλά και για

την όλη στήριξη και πίστη τους σε μένα όλα τα χρόνια των σπουδών μου. Τα πιστεύω τους για την αξία της μόρφωσης και οι κόποι ζωής που τα συνόδευαν αποτέλεσαν καθοριστικούς παράγοντες για τις σπουδές μου και τη συνέχισή τους. Ευχαριστίες εκφράζω και στην αδελφή μου Σόφη και τη γιαγιά μου Νεοφύτα για την όλη στήριξή τους στην ολοκλήρωση της διατριβής μου. Βασικοί συμπαραστάτες μου στις δύσκολες στιγμές ήταν ο σύζυγός μου Στέλιος, ο οποίος με στήριξε με την επιμονή του και την πίστη του ότι μπορώ να ολοκληρώσω την εργασία μου, και η κόρη μου Κατερίνα που επεδείκνυε υπομονή την ώρα της δικής μου μελέτης.

Νεοφύτα Κυπριανού

2017

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. Πρόλογος .....……1

2. Η θεατρική αγωγή, το θέατρο στην εκπαίδευση και ο θεσμός των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου: μια επισκόπηση.....5

2.1. Θεατρική Παιδεία και Αγωγή- Βασικοί άξονες θεατρικής αγωγής- Η αντανάκλασή τους στα αναλυτικά προγράμματα και η υλοποίησή τους στο μάθημα του θεάτρου και της σχολικής παράστασης.....5

2.1.1. Η σημασία της θεατρικής αγωγής στην εκπαίδευση 5

2.1.2.Το σχολικό θέατρο και η σημασία της σχολικής θεατρικής παράστασης……..9

2.1.3. Η ένταξη του μαθήματος του Θεάτρου στην κυπριακή εκπαίδευση 12

2.2. Σύντομο ιστορικό του θεσμού των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου στην Κύπρο……15

2.2.1. Η πρώτη διοργάνωση Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου και η εξέλιξη του σε Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη……..15

2.3. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου και Πανελλήνιοι Μαθητικοί Καλλιτεχνικοί Αγώνες Θεάτρου…….28

2.3.1. Εκπαιδευτική καινοτομία και καινοτόμα εκπαιδευτικά προγράμματα.…….28

2.3.2. Ο θεσμός των Μαθητικών Καλλιτεχνικών Αγώνων/ Φεστιβάλ Θεάτρου στην Ελλάδα και στο εξωτερικό
……...30

2.3.3. Η σχέση των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου με τους Πανελλήνιους Μαθητικούς Καλλιτεχνικούς Αγώνες Θεάτρου.....34

2.4. Το θέατρο στην Κύπρο- το Κυπριακό Θέατρο για παιδιά- Σύνδεση σχολικού και επαγγελματικού θεάτρου ως προς την κατηγορία του αρχαίου δράματος.....43

3. Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου και κρατική πολιτική 53

3.1. Προκηρύξεις Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου από Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού ……53

3.2. Η κρατική πολιτική που ακολουθήθηκε στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου επί προεδρίας Γλαύκου Κληρίδη (1993-2003) 54

3.3. Η κρατική πολιτική που ακολουθήθηκε στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου επί προεδρίας Τάσου Παπαδόπουλου (2003-2008) 58

3.4. Η κρατική πολιτική που ακολουθήθηκε στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου επί προεδρίας Δημήτρη Χριστόφια (2008-2013).....61

3.5. Οικονομική επιχορήγηση Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.....65

3.6. Συμπεράσματα για την κρατική πολιτική που ακολουθήθηκε στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου 67

4. Παραστάσεις αρχαίου δράματος στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου από το 1991-2014…….67

4.1. Καταγραφή των σχολείων που έλαβαν μέρος, των έργων που ανεβάστηκαν, αποτελέσματα αγώνων.....70

4.1.1. Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1991 ……..70

4.1.2. Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1992 ……..70

4.1.3. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 1993-1997 ……72

4.1.4. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 1998-2001 ……73

4.1.5. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2002 ……..73

4.1.6. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2003 ……..74

4.1.7. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2004 ……..75

4.1.8. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2005 ……75

4.1.9. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2006……..….75

4.1.10. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2007 ……..76

4.1.11. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2008 ……...77

4.1.12. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2009 ……..77

4.1.13. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2010……....78

4.1.14. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2011 ……..78

4.1.15. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2012 ……...78

4.1.16. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2013 ……...80

4.1.17. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2014 ……...81

4.2. Γενικά συμπεράσματα για τις συμμετοχές των σχολείων…….82

4.2.1. Συμμετοχές σχολείων στην κατηγορία Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος την περίοδο 1991-2002 και 2003-2014…….82

4.2.2. Ανάλυση συμμετοχών σχολείων ανά επαρχία …….88

4.3. Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου από το 1983-2014. Κατάλογος με συμμετοχές σχολείων, τίτλος έργου, αποτελέσματα 97

4.4. Συγκεντρωτικός κατάλογος με διακριθέντα σχολεία στην κατηγορία αρχαίου δράματος από το 2002-2014.....97

4.5. Γενικά συμπεράσματα για την επιλογή των έργων Αρχαίου Δράματος στο πλαίσιο των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου 108

4.6. Διαπιστώσεις για το προφίλ των καθηγητών-σκηνοθετών και για την προετοιμασία της διαδικασίας της θεατρικής παράστασης 113

5. Πλήρης παρουσίαση δείγματος παραστάσεων αρχαίου δράματος- τραγωδιών που ανεβάστηκαν στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου Κατηγορία Αρχαίου Δράματος.....116

5.1. *Τρωάδες* Ευριπίδη.....119

5.1.1. Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα (2011).....119

5.1.2. Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα (2012).....131

5.1.3. Λύκειο Αγίας Φυλάξεως (2013).....148

5.1.4. Σύγκριση παραστάσεων *Τρωάδων*.....164

5.2. *Αντιγόνη* Σοφοκλή.....168

5.2.1. Λύκειο Αραδίππου (2011).....168

5.2.2. Λύκειο Παραλιμνίου (2014).....180

5.2.3. Σύγκριση παραστάσεων *Αντιγόνης*.....187

5.3. *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη.....189

5.3.1. Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας (2002).....189

5.3.2. Λύκειο Αραδίππου (2012).....199

5.3.3. Σύγκριση παραστάσεων *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*.....208

5.4. *Ηλέκτρα* Σοφοκλή.....210

5.4.1. Λύκειο Πολεμιδιών (2013).....210

5.4.2. Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα (2014).....220

5.4.3. Σύγκριση παραστάσεων *Ηλέκτρας* 227

5.5. *Ηλέκτρα* Ευριπίδη.....229

5.5.1. Παγκύπριο Γυμνάσιο (2013).....229

5.6. *Μήδεια* Ευριπίδη.....238

5.6.1. Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού (2012).....238

5.6.2. Λύκειο Λινόπετρας (2012).....251

5.6.3. Σύγκριση παραστάσεων *Μήδειας* 264

5.7. *Ελένη* Ευριπίδη.....266

5.7.1. Λύκειο Παλουριώτισσας (2010).....266

5.7.2. Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου (2013).....275

5.7.3. Σύγκριση παραστάσεων *Ελένης* ……281

5.8. *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη……....283

5.8.1. Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου (2012) 283

5.9. *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή 293

5.9.1. Λύκειο Παραλιμνίου (2012) 293

5.10. *Άλκηστη* Ευριπίδη....302

5.10.1. Λύκειο Παραλιμνίου (2012) 302

5.11. *Φοίνισσες* Ευριπίδη....318

5.11.1. Λανίτειο Λύκειο Λεμεσού (2014)....318

5.12. *Ιππόλυτος* Ευριπίδη 332

5.12.1. Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού (2014)....332

6. Πλήρης παραστασιολογική ανάλυση δείγματος παραστάσεων αρχαίου δράματος- κωμωδιών που ανεβάστηκαν στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου Κατηγορία Αρχαίου Δράματος 339

6.1. *Όρνιθες* Αριστοφάνη....341

6.1.1. Γυμνάσιο Λατσιών....341

6.1.2.Xenion High School....350

6.1.3.Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου 357

6.1.4. Σύγκριση παραστάσεων *Ορνίθων*....362

6.2. Λυσιστράτη Αριστοφάνη....365

6.2.1. Grammar School (2012)....365

6.2.2. Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου (2014)....379

6.2.3. Σύγκριση παραστάσεων Λυσιστράτης....389

6.3. *Πλούτος* Αριστοφάνη 391

6.3.1. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (2003) 391

6.3.2. Λύκειο Παλλουριώτισσας (2006) 409

6.3.3. Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄(2011)....422

6.3.4. Σύγκριση παραστάσεων *Πλούτου* 429

6.4. *Βάτραχοι* Αριστοφάνη....431

6.4.1. Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού (2010)....431

6.5. *Ειρήνη* Αριστοφάνη 441

6.5.1. Γυμνάσιο/Λύκειο Κάτω Πύργου (2011) 441

6.6. *Νεφέλες* Αριστοφάνη....452

6.6.1. Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου (2012)....452

6.7. *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη....459

6.7.1. Γυμνάσιο Ειρήνης και ελευθερίας Δερύνειας (2013) 459
7. Συμπεράσματα 466
7.1. Γενικά συμπεράσματα για την επιλογή, το ύφος, το ήθος, τη σκηνοθεσία, την ιδεολογία και το επίπεδο των παραστάσεων 466
7.2. Αδυναμίες/Προβλήματα θεσμού Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου……..…..470
7.3. Εισηγήσεις για την ενίσχυση της θεατρικής αγωγής στην κυπριακή εκπαίδευση και για την αναβάθμιση του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου……473
8. Βιβλιογραφία.....479
9. Παραρτήματα 492
9.1. Παράρτημα Α: Συγκεντρωτικός κατάλογος έργων Αρχαίου Δράματος ……....492
9.2. Παράρτημα Β: Διανομή- Συντελεστές.....499
9.3. Παράρτημα Γ: Κριτική Επιτροπή 576
9.4. Παράρτημα Δ: Αφίσες Αγώνων.....580
9.5. Παράρτημα Ε: Προγράμματα παραστάσεων 602
9.6. Παράρτημα ΣΤ: Προκηρύξεις Αγώνων από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού778
9.7. Παράρτημα Ζ: Χαιρετισμοί Υπουργών Παιδείας και Πολιτισμού …… .851
9.8. Παράρτημα Η: Συνεντεύξεις καθηγητών/συντελεστών παραστάσεων.....867
9.9. Παράρτημα Θ: Θεατρικές εμπειρίες μαθητών 898
9.10. Παράρτημα Ι: Κατάλογος διαγραμμάτων/ πινάκων.....923
9.11. Παράρτημα Κ: Φωτογραφικό αρχείο παραστάσεων……..….940
10. Ευρετήρια.....1036
10.1. Ευρετήριο προσώπων.....1036
10.2. Ευρετήριο παραστάσεων.....1047
10.3. Ευρετήριο σχολείων.....1050

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικόνα 1: Συντελεστές παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011……120

Εικόνα 2: Αθηνά, Εκάβη, Ποσειδώνας, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών,

2011 ……122

Εικόνα 3: Χορός Τρωαδίτισσων, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011…….123

Εικόνα 4: Αθηνά και Ποσειδώνας, Σκηνή κτυπήματος των κονταριών τους, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011 ……...124

Εικόνα 5: Σκηνή από την εμφάνιση της Κασσάνδρας, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011 …….126

Εικπονα 6: Σκηνή μοιρολογιού για το χαμό του Έκτορα, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011 …….127

Εικόνα 7: Σκηνή μοιρολογιού Αστυάνακτα από Εκάβη και Χορό Τρωαδίτισσων, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011 ……...128

Εικόνα 8: Εκάβη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011 ……...129

Εικόνα 9: Σκηνή από την είσοδο του Μενέλαου στη σκηνή με τη συνοδεία δύο στρατιωτών για να πάρουν την Ελένη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011…….……130

Εικόνα 10: Χορός Τρωαδιτισσών γυναικών, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011 ……130

Εικόνα 11: Σκηνικό παράστασης *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα,

2012 ……134

Εικόνα 12: Ελένη, Χορός, Κασσάνδρα, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……135

Εικόνα 13: Ελένη και Μενέλαος, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα,

2012 …….135

Εικόνα 14: Ποσειδώνας και Αθηνά, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα,

2012……136

Εικόνα 15: Ποιητής, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 …….136

Εικόνα 16: Σκηνικά παράστασης *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα,

2012……137

Εικόνα 17: Σκηνικά παράστασης *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα,

2012 ……137

Εικόνα 18: Σκηνή εισόδου του Χορού των αιχμαλώτων γυναικών στη σκηνή, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……..138

Εικόνα 19: Σκηνή προσωποιημένου σεισμού, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……..138

Εικόνα 20: Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……...…139

Εικόνα 21: Αθηνά και Ποσειδώνας, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα,

2012……139

Εικόνα 22: Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……140

Εικόνα 23: Κασσάνδρα, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……140

Εικόνα 24: Κασσάνδρα, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……141

Εικόνα 25: Εκάβη, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……141

Εικόνα 26: Ανδρομάχη, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……142

Εικόνα 27: Εκάβη και Ελένη, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ...142

Εικόνα 28: Σεισμός, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……..143

Εικόνα 29: Ταλθύβιος, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……..…143

Εικόνα 30: Φουαγιέ στον προθάλαμο αίθουσας προβολής, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……....144

Εικόνα 31: Σκηνή από χορογραφία Χορού Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 …….145

Εικόνα 32: Σκηνή από χορικό Χορού Αιχμαλώτων Γυναικών, Σχηματισμός κύκλου, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 …….145

Εικόνα 33: Σκηνή από χορικό Χορού Αιχμαλώτων Γυναικών, Σχηματισμός πυραμίδας, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……145

Εικόνα 34: Ανδρομάχη με κομμάτι ύφασμα- Αστυάνακτας, Εκάβη και Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 ……..…146

Εικόνα 35: Μενέλαος και Ελένη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα,

2012……146

Εικόνα 36: Ποιητής, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012 …….....147

Εικόνα 37: Σκηνή από την Έξοδο, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα,

2012 ……..……147

Εικόνα 38: Χορός, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013 ……..150

Εικόνα 39: Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, Χορός, Αφηγητής, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013 …….152

Εικόνα 40: Σκηνή ετοιμασίας Γυναικών Χορού για να παραδοθούν στον επόμενο «χρήστη» κατά τη στιγμή του θρήνου της Εκάβης, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013 ……..….155

Εικόνα 41: Σκηνή τεχνάσματος πολλαπλού καθρέφτη από Χορό, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013…….……160

Εικόνα 42: Τελευταία σκηνή παράστασης, η Εκάβη κρατά ένα φύλλο χαρτιού που συμβόλιζε το νεκρό σώμα του Αστυάνακτα, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013 ……..162

Εικόνα 43: Συντελεστές παράστασης, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου,

2011 ……169

Εικόνα 44: Συντελεστές παράστασης, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011...169

Εικόνα 45: Σκηνικά παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……171

Εικόνα 46: Σκηνικά παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……171

Εικόνα 47: Πρόλογος, Ισμήνη και Αντιγόνη, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011……172

Εικόνα 48: Χορός, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……172

Εικόνα 49: Α΄ Επεισόδιο, εμφάνιση Κρέοντα στη σκηνή, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……173

Εικόνα 50: Β΄ Επεισόδιο, Χορός, Φύλακας, Κρέοντας, Ισμήνη και Αντιγόνη, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……..174

Εικόνα 51: Γ΄ Επεισόδιο, Χορός, Κρέοντας και Αίμονας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……174

Εικόνα 52: Γ΄ Στάσιμο, Χορός, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……175

Εικόνα 53: Δ΄ Επεισόδιο, Κομμός Αντιγόνης, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……..…175

Εικόνα 54: Δ΄ Στάσιμο, Αποχώρηση Χορού από τη σκηνή, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 …….176

Εικόνα 55: Ε΄ Επεισόδιο, Κρέοντας και Τειρεσίας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……....176

Εικόνα 56: Ε΄ Στάσιμο, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 …….177

Εικόνα 57: Έξοδος, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 ……...177

Εικόνα 58: Έξοδος, θρήνος Κρέοντα πάνω από το πτώμα του Αίμονα, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011 …….....178

Εικόνα 59: Αντιγόνη- Κρέοντας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014 ……184

Εικόνα 60: Χορός Θηβαίων, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014 ……...185

Εικόνα 61: Φρουρός, Αντιγόνη, Κρέοντας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου

2014…….185

Εικόνα 62: Σκηνή από το τέλος της παράστασης, θρήνος Κρέοντα για το νεκρό του γιο Αίμονα, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014 ……186

Εικόνα 63: Συντελεστές παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002 …….190

Εικόνα 64: Βράβευση συντελεστών παράστασης, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002 ……...192

Εικόνα 65: Η Ιφιγένεια μπροστά στο βωμό, από πρόβα της παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002 ……193

Εικόνα 66: Ιφιγένεια, Ορέστης, Πυλάδης και Χορός, παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις,* Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002 ……196

Εικόνα 67: Σκηνή από την έναρξη παράστασης με βιντεοπροβολή πολεμικών σκηνών, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012 ……..202

Εικόνα 68: Σκηνή από την έναρξη παράστασης με βιντεοπροβολή πολεμικών σκηνών, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012 ……..202

Εικόνα 69: Σκηνικό παράστασης, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012 ……203

Εικόνα 70: Ιφιγένεια, Ορέστης, Πυλάδης και Χορός, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012 …….203

Εικόνα 71: Σκηνή χορογραφίας στο Α΄ Στάσιμο, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012 ……..…204

Εικόνα 72: Σκηνή από την Έξοδο, εμφάνιση θεάς Αθηνάς ως από μηχανής θεάς, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012 ……..205

Εικόνα 73: Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, ο Γελαδάρης ανακοινώνει στην Ιφιγένεια την άφιξη των δύο ξένων στην Ταυρίδα, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012 ……...……206

Εικόνα 74: Ορέστης και Πυλάδης, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012 ……206

Εικόνα 75: Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, αναπαράσταση θυσιών που γίνονταν στην Ταυρίδα, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012 …….…..……207

Εικόνα 76: Σκηνή από την Έξοδο, Εμφάνιση Ερινύων, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013 …….…….212

Εικόνα 77: Χρυσόθεμη, Ηλέκτρα και Χορός, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013 ……..……..214

Εικόνα78: Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Ηλέκτρα και Κλυταιμνήστρα, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013 ……..215

Εικόνα 79: Σκηνή από Γ΄ Επεισόδιο, Ορέστης και Πυλάδης, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013 ……..216

Εικόνα 80: Σκηνή από Γ΄ Επεισόδιο, αναγνώριση Ορέστη και Ηλέκτρας, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013 …….216

Εικόνα 81: Σκηνή από την Έξοδο, εμφάνιση τεσσάρων Ερινυών, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013 …….……217

Εικόνα 82: Σκηνή από την Έξοδο, ο Αίγισθος θρηνεί τη νεκρή Κλυταιμνήστρα, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013 …….218

Εικόνα 83: Σκηνή από το Γ΄ Επεισόδιο, Ορέστης, Πυλάδης, Παιδαγωγός και Ηλέκτρα, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013 ……..219

Εικόνα 84: Σκηνικό παράστασης *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014...222

Εικόνα 85: Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, ο Χορός υψώνει τα χέρια σε στάση ικεσίας κατά την προσευχή της Κλυταιμνήστρας, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014……224

Εικόνα 86: Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, η Ηλέκτρα μοιρολογεί για το θάνατο του Ορέστη, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014 ……..…….224

Εικόνα 87: Χορός παράστασης, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013 …...234

Εικόνα 88: Σκηνή από την Έξοδο, ο Αγγελιαφόρος ανακοινώνει το θάνατο του Αίγισθου από τον Ορέστη, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013 ……..…….235

Εικόνα 89: Χορός παράστασης, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013 …….236

Εικόνα 90: Ορέστης και Ηλέκτρα, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013 …236

Εικόνα 91: Κάστορας και Πολυδεύκης, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο,

2013 …….237

Εικόνα 92: Γεωργός και Ηλέκτρα, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013 ….237

Εικόνα 93: Συντελεστές παράστασης, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012 ……240

Εικόνα 94: Σκηνικά παράστασης *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012 ……...……..242

Εικόνα 95: Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, Μήδεια και Κρέοντας, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012 ……243

Εικόνα 96: Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Μήδεια και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012 ……..……244

Εικόνα 97: Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Μήδεια, Ιάσονας και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012 ……245

Εικόνα 98: Σκηνή από το Ε΄ Επεισόδιο, Μήδεια, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012 ……....246

Εικόνα 99: Σκηνή από το Ε΄ Επεισόδιο, η Μήδεια στη μπανιέρα, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012 ……..…247

Εικόνα 100: Σκηνή από το Ε΄ Επεισόδιο, Μήδεια και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012 ……248

Εικόνα 101: Σκηνή από την Έξοδο παράστασης, Μήδεια, Τροφός, Παιδαγωγός και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012 ……..…..…249

Εικόνα 102: Σκηνές από την έναρξη της παράστασης, βιντεοπροβολές, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012 ……255

Εικόνα 103: Οι τρεις διαφορετικές εμφανίσεις της Μήδειας, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012 ……....256

Εικόνα 104: Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012 ……..…258

Εικόνα 105: Ιάσονας και Μήδεια, Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας,

2012 ……..…259

Εικόνα 106: Σκηνή από το Στ΄ Επεισόδιο, Αγγελιαφόρος και Μήδεια, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012 ……..……...…260

Εικόνα 107: Σκηνή από Στ΄ Επεισόδιο, Κρέουσα, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012 ……..…261

Εικόνα 108: Σκηνή από την Έξοδο, Ιάσονας, Στ΄ Επεισόδιο, Αγγελιαφόρος και Μήδεια, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012 ……..……261

Εικόνα 109: Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012 ……...….262

Εικόνα 110: Σκηνικά παράστασης, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013 …….277

Εικόνα 111: Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Θεονόη, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013 ……..……...278

Εικόνα 112: Ελένη και Χορός, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013 ……278

Εικόνα 113: Σκηνή χορογραφίας από Χορό, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013 ……..…280

Εικόνα 114: Συντελεστές παράστασης *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ……...…284

Εικόνα 115: Σκηνικά παράστασης *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ……..……..286

Εικόνα 116: Σκηνικά παράστασης *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ……..…..……286

Εικόνα 117: Σκηνή αγγελίας θυσίας Ιφιγένειας, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ……287

Εικόνα 118: Χορογραφία, Χορός, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ……..……..…288

Εικόνα 119: Κλυταιμνήστρα, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ……..……288

Εικόνα 120: Ιφιγένεια, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ……..……289

Εικόνα 121: Σκηνή από την Έξοδο, Αγαμέμνονας και Ιφιγένεια, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 …….……289

Εικόνα 122: Αγγελιαφόρος και Αγαμέμνονας, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 …….……..……290

Εικόνα 123: Αχιλλέας, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ……290

Εικόνα 124: Σκηνή από την Έξοδο, Θρήνος Ιφιγένειας λίγο πριν από τη θυσία, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 …….……291

Εικόνα 125: Σκηνή από την Έξοδο, Θρήνος Ιφιγένειας λίγο πριν από τη θυσία, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ..…….291

Εικόνα 126: Ιφιγένεια και Χορός, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012 ……292

Εικόνα 127: Χορός Θηβαίων Γερόντων, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012 ……298

Εικόνα 128: Οιδίποδας, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012 …..…299

Εικόνα 129: Οιδίποδας και Ιοκάστη, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012 ……..…299

Εικόνα 130: Χορός και Αγγελιαφόρος, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012 …….300

Εικόνα 131: Σκηνή αυτοτύφλωσης Οιδίποδα, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012 …….300

Εικόνα 132: Σκηνή αυτοτύφλωσης Οιδίποδα, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012 …….301

Εικόνα 133: Άδμητος και Χορός, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ….……306

Εικόνα 134: Σκηνή από την έναρξη της παράστασης με βιντεοπροβολή και αφήγηση της υπόθεσης στη νοηματική, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……307

Εικόνα 135: Σκηνή από τον Πρόλογο, Διαλογική σκηνή μεταξύ Απόλλωνα και Θανάτου, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……307

Εικόνα 136: Χορός, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……..……308

Εικόνα 137: Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, Αποχαιρετισμός Άλκηστης από τον Άδμητο, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……309

Εικόνα 138: Σκηνές από το Α΄ Επεισόδιο, Αποχαιρετισμός Άλκηστης από τον Άδμητο και τα παιδιά τους, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……..…….309

Εικόνα 139: Σκηνή από το θάνατο της Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 …….……310

Εικόνα 140: Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, Μοιρολόι Εύμηλου, Κόρης και Άδμητου για το θάνατο της Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……..…311

Εικόνα 141: Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Ηρακλής, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 …….……311

Εικόνα 142: Σκηνή από το Γ΄ Επεισόδιο, Προσφορά χαρισμάτων στη νεκρή Άλκηστη από το Φέρη, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014.……...…312

Εικόνα 143: Σκηνή από Γ΄ Επεισόδιο, Χορός και Άδμητος, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……..…312

Εικόνα 144: Σκηνή από τη νεκρική πομπή της Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……..…313

Εικόνα 145: Ηρακλής και Νεάνιδα, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014….……314

Εικόνα 146: Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……..….314

Εικόνα 147: Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……..….315

Εικόνα 148: Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……..315

Εικόνα 149: Χορός, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……316

Εικόνα 150: Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014 ……..316

Εικόνα 151: Συντελεστές παράστασης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014…..317

Εικόνα 152: Σκηνικό παράστασης *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004 …….…….321

Εικόνα 153: Σκηνή από το Α΄Επεισόδιο, Ιοκάστη και Πολυνείκης, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004 ……323

Εικόνα 154: Ετεοκλής, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας,

2004 ……323

Εικόνα 155: Σκηνή από το δραματικό διάλογο Ετεοκλή και Πολυνείκη, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004 …….……..324

Εικόνα 156: Β΄ Επεισόδιο, Κρέοντας και Χορός, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004 ……..325

Εικόνα 157: Γ΄ Επεισόδιο, Κρέοντας και Μενοικέας, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004 …….…….327

Εικόνα 158: Έξοδος, Η Αντιγόνη θρηνεί τους νεκρούς, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004 …….…….328

Εικόνα 159: Έξοδος, η Αντιγόνη οδηγεί τον Οιδίποδα κοντά στους νεκρούς, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004 …….329

Εικόνα 160: Χορός, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας,

2004 …….330

Εικόνα 161: Ετεοκλής, Ιοκάστη, Πολυνείκης, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004 …….....330

Εικόνα 162: Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την παράσταση *Ιππόλυτος* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014 ……..……336

Εικόνα 163: Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την παράσταση *Ιππόλυτος* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014 …….338

Εικόνα 164: Σκηνικό παράστασης *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012…….345

Εικόνα 165: Χορός Ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012 ……...345

Εικόνα 166: Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, χρήση θεάτρου σκιών από τα μέλη του Χορού, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012 ……..….……...…346

Εικόνα 167: Είσοδος Χορού ορνίθων στη σκηνή, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012 ……...……..…346

Εικόνα 168: Συντελεστές παράστασης, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012 ……..……..……..347

Εικόνα 169: Ποσειδώνας και Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012 ……..……..348

Εικόνα 170: Ευελπίδης και Πεισθέταιρος, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012 ……..…..348

Εικόνα 171: Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, Ευελπίδης και Πεισθέταιρος, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013 ……..…353

Εικόνα 172: Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013 ……354

Εικόνα 173: Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013 ……354

Εικόνα 174: Τσαλαπετεινός, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013 …….355

Εικόνα 175: Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013 …….355

Εικόνα 176: Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013 ……..…356

Εικόνα 177: Ευελπίδης, Πεισθέταιρος και Χορός, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013 …….....…356

Εικόνα 178: Ευελπίδης, Πεισθέταιρος, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013 ……..……...…359

Εικόνα 179: Συντελεστές παράστασης, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013 ……360

Εικόνα 180: Συντελεστές παράστασης, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013 ……360

Εικόνα 181: Μέτων, Ποσειδώνας, Ηρακλής, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013 …….……360

Εικόνα 182: Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013 …….....361

Εικόνα 183: Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013 ……...……..….361

Εικόνα 184: Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013 ……..…….361

Εικόνα 185: Συντελεστές παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School,

2012……...……365

Εικόνα 186: Είσοδος γυναικών στη σκηνή, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012 ……...……368

Εικόνα 187: Σκηνή από τον όρκο των γυναικών, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012 ……..…...369

Εικόνα 188: Χορός Γερόντων, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012 ……370

Εικόνα 189: Χορός Γυναικών, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012 ……371

Εικόνα 190: Σκηνή πανηγυρισμού Γυναικών για την επικείμενη συμφιλίωση με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School,

2012 …….375

Εικόνα 191: Συμφιλίωση, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012 ……....375

Εικόνα 192: Χορογραφία ηθοποιών στο τέλος της παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012 ……...…377

Εικόνα 193: Συντελεστές παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014 …….……380

Εικόνα 194: Συντελεστές παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014 ……381

Εικόνα 195: Χορός Γερόντων, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014 ……..…383

Εικόνα 196: Χορός Γερόντων*, Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014 …….……384

Εικόνα 197: Μυρρίνη, Κινησίας, Παιδί, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014 …….…385

Εικόνα 198: Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014 ……387

Εικόνα 199: Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014 ……387

Εικόνα 200: Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014 ……388

Εικόνα 201: Συντελεστές παράστασης, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003 ……392

Εικόνα 202: Σκηνικά παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003 ……397

Εικόνα 203: Χρεμύλος, Πλούτος, Καρίωνας, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003 ……397

Εικόνα 204: Βλεψίδημος και Χρεμύλος, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003 ……399

Εικόνα 205: Πενία, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας,

2003 ……...……400

Εικόνα 206: Υποδοχή Πλούτου από το Χορό, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003 ……...……402

Εικόνα 207: Δίκαιος, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας,

2003……..……403

Εικόνα 208: Συκοφάντης, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003 ……403

Εικόνα 209: Χορός Αγροτών και Γριά, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003 ……404

Εικόνα 210: Ερμής, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας,

2003 ……404

Εικόνα 211: Χορός Αγροτών, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003 ……405

Εικόνα 212: Χρεμύλος και Ιερέας, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003 ……405

Εικόνα 213: Συντελεστές παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Παλουριώτισσας, 2006 ……412

Εικόνα 214: Καρίωνας, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Παλουριώτισσας, 2006 ……..421

Εικόνα 215: Φωτογραφικά στιγμιότυπα παράστασης *Βάτραχοι* Αριστοφάνη, Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού, 2010 ……..440

Εικόνα 216: Φωτογραφικά στιγμιότυπα της παράστασης *Ειρήνη* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου, 2011 ……...451

Εικόνα 217: Σκηνικά παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών,

2012…….455

Εικόνα 218: Σκηνικά παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών,

2012……455

Εικόνα 219: Δίκαιος Λόγος και Άδικος λόγος, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012 ……456

Εικόνα 220: Φειδιππίδης και Στρεψιάδης, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012 ……...…457

Εικόνα 221: Στρεψιάδης και Σωκράτης, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012 ……..……457

Εικόνα 222: Σκηνή της φωτιάς, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών,

2012 ……458

Εικόνα 223: Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012 ……458

Εικόνα 224: Σκηνή τσακωμού Παρδάλως και Ζηνοδώρας για το Φίλιππο, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, 2013 ……..…..462

Εικόνα 225: Πραξαγόρα και Γυναίκες, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, 2013 ……..……..462

Εικόνα 226: Σκηνή χορογραφίας Γυναικών, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, 2013 ……463

Εικόνα 227: Σκηνή τσακωμού Παρδάλως και Ευτέρπης για το Φίλιππο, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, 2013 ……..…….464

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Διάγραμμα 1: Ποσό επιχορήγησης 1992-2001…….66

Διάγραμμα 2: Ποσό επιχορήγησης 2004-2014……..66

Διάγραμμα 3: Συγκριτικός πίνακας συμμετοχών σχολείων στην κατηγορία του Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου 1991-2002…….83

Διάγραμμα 4: Συγκριτικός πίνακας συμμετοχών σχολείων στην κατηγορία του Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου 2003-2014……..84

Διάγραμμα 5: Συγκριτικός Πίνακας συμμετεχόντων σχολείων και συνολικού αριθμού συμμετοχών ανά επαρχία……88

Διάγραμμα 6: Συμμετέχοντα Γυμνάσια επαρχίας Λευκωσίας - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο ……..90

Διάγραμμα 7: Συμμετέχοντα Λύκεια επαρχίας Λευκωσίας - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο ……90

Διάγραμμα 8: Συμμετέχοντα Γυμνάσια επαρχίας Λεμεσού - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο …….92

Διάγραμμα 9: Συμμετέχοντα Λύκεια επαρχίας Λεμεσού - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο …….92

Διάγραμμα 10: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Λάρνακας - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο ……93

Διάγραμμα 11: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Πάφου - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο……94

Διάγραμμα 12: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Αμμοχώστου - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο……95

Διάγραμμα 13: Συνολικό Συγκριτικό Διάγραμμα (α) συμμετεχόντων σχολείων και συνολικού αριθμού συμμετοχών ανά επαρχία με ποσοστά……96

Διάγραμμα 14: Συγκριτικό διάγραμμα αριθμού έργων και παραστάσεων που ανεβάστηκαν στα πλαίσια του θεσμού των αγώνων ανά τραγικό/ κωμικό ποιητή ……108

Διάγραμμα 15: Αριθμός παραστάσεων Ευριπίδη ανά έργο ……109

Διάγραμμα 16: Αριθμός παραστάσεων Αισχύλου ανά έργο ……..110

Διάγραμμα 17: Αριθμός παραστάσεων Σοφοκλή ανά έργο…….111

Διάγραμμα 18: Αριθμός παραστάσεων Αριστοφάνη ανά έργο……112

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΠΡΟΛΟΓΟΣ- ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ

Σκοπός της παρούσας διατριβής είναι να εξετάσει τη θέση του αρχαίου δράματος στο θεσμό των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου (1982-2014). Συγκεκριμένα, βασικός στόχος της διατριβής είναι η παρουσίαση α) των βασικών σταθμών στην ιστορική εξέλιξη του θεσμού και β) ενδεικτικού δείγματος παραστάσεων τραγωδίας και κωμωδίας, που καταδεικνύουν κοινές αισθητικές, θεατρ(ολογ)ικές, παιδαγωγικές και ιδεολογικές πρακτικές.

Σημειώνεται ότι η παρούσα διατριβή αποτελεί την πρώτη και μοναδική μέχρι σήμερα μελέτη του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

Αρχικά παρουσιάζεται το ιστορικό του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και δη των Αγώνων Αρχαίου Δράματος, έτσι ώστε να διαγραφεί η εξέλιξη των Αγώνων, από το Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου, που ήταν η πρώτη διοργάνωση το 1982, στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη, μορφή την οποία διατηρούν από το 2002 μέχρι σήμερα.

Πιο συγκεκριμένα, παρουσιάζονται οι πρώτες προσπάθειες από μέρους του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και του ΘΟΚ για την ενίσχυση της θεατρικής αγωγής και την ένταξη του θεάτρου στην εκπαίδευση από το 1982 μέχρι το 2002. Για το σκοπό αυτό, έγινε αρχειακή έρευνα σε κυπριακές εφημερίδες της περιόδου και σε αρχεία του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Στη συνέχεια, παρουσιάζεται αναλυτικά ο θεσμός των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και ιδιαίτερα των Αγώνων Αρχαίου Δράματος από το 2002 μέχρι και σήμερα, μέσα από την ενδελεχή περιγραφή του τρόπου διοργάνωσης των Αγώνων από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και το ΘΟΚ και την παρουσίαση των εκάστοτε όρων προκήρυξης των Αγώνων, όπως προκύπτει από τη μελέτη των εγκυκλίων που δημοσιεύονται κάθε χρονιά από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού.

Προς επίτευξη των πιο πάνω στόχων, πέραν της αρχειακής έρευνας, την περίοδο τέλη 2013-αρχές 2014 διενεργήθηκαν συνεντεύξεις με τη Λειτουργό του Τομέα Θεατρικής Ανάπτυξης του ΘΟΚ Μαρίνα Μαλένη, και το Θεατρολόγο/Δραματουργό του ΘΟΚ Αντώνη Σολωμού, οι

οποίοι εμπλέκονται εδώ και χρόνια στο θεσμό, καθώς επίσης με το Σπύρο Αντωνέλλο, Επιθεωρητή Φιλολογικών Μαθημάτων και Θεάτρου και Πρόεδρο της Ειδικής Επιτροπής Υπουργείου Παιδείας- ΘΟΚ για τους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου και το Νίκο Σιαφκάλη, Σκηνοθέτη και Μέλος της Επιτροπής Αξιολόγησης του Α΄ Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου.

Ακολούθως, καταλογογραφούνται αναλυτικά όλες οι παραστάσεις Αρχαίου Δράματος που ανεβάστηκαν στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου από το 1991-2014. Καταγράφονται τα σχολεία που συμμετείχαν, τα έργα που ανεβάστηκαν και τα αποτελέσματα των Αγώνων. Σημειώνεται ότι το 1991 θεωρείται ορόσημο, καθώς τη χρονιά αυτή ο διαγωνισμός παίρνει το χαρακτήρα ετήσιου θεσμού.

Στη συνέχεια, ακολουθεί παρουσίαση δείγματος αντιπροσωπευτικού δείγματος παραστάσεων. Πιο συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο αυτό επιχειρείται η σκηνική και δραματουργική/δραματολογική ανάλυση παραστάσεων (σκηνικά, χορογραφία, κοστούμια, φωτισμός, ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα), για τις οποίες έγινε κατορθωτή η συγκέντρωση πρωτογενούς υλικού, έντυπου, οπτικοακουστικού και φωτογραφικού. Όπου υπήρχε η δυνατότητα, επιχειρείται επίσης σύγκριση μεταξύ των παραστάσεων του ίδιου έργου από διαφορετικά σχολεία, σε μια προσπάθεια να αναδειχθεί η ποικιλία των αναγνώσεων στο πλαίσιο του θεσμού.

Επίσης, για τη συγκέντρωση περισσότερων πληροφοριών για τις υπό εξέταση παραστάσεις διενεργήθηκαν συνεντεύξεις τόσο με τους συντελεστές των παραστάσεων, όσο και με τους μαθητές που συμμετείχαν στις παραστάσεις, έτσι ώστε να φωτιστούν διάφορες πτυχές των παραστάσεων, όπως π.χ. το σκεπτικό της επιλογής του συγκεκριμένου έργου, τυχόν σύνδεση του έργου με τους εκάστοτε στόχους κάθε σχολικής χρονιάς, που τίθενται από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, στοιχεία επικαιροποίησης των παραστάσεων, πληροφορίες για τη σκηνοθετική σκοπιά, αλλά και κατάθεση της εμπειρίας των μαθητών.

Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι η υπογράφουσα παρακολούθησε οπτικογραφημένες όλες τις παραστάσεις που αναλύονται στη διατριβή. Επίσης, οι αναλύσεις των παραστάσεων παρουσιάζουν δύο διαφορετικούς τύπους: εκτενής ανάλυση των παραστάσεων γίνεται στις περιπτώσεις όπου οι καθηγητές που τις δίδαξαν παραχώρησαν επιπρόσθετες πληροφορίες για

τη σκηνοθεσία κλπ, συντομότερη ανάλυση γίνεται εκεί όπου δεν υπήρχε οποιοδήποτε βοηθητικό υλικό, συνεπώς τα συμπεράσματα στηρίχθηκαν εξολοκλήρου στη μελέτη της μαγνητοσκοπημένης παράστασης από την υπογράφουσα.

Για τη συγκέντρωση του υλικού αυτού καταβλήθηκε μεγάλη προσπάθεια από το 2010 μέχρι και σήμερα και πρόεκυψαν ποικίλες δυσχέρειες και προβλήματα, καθώς μέσα από την αρχειακή έρευνα που έγινε σε παγκύπρια βάση στα σχολεία που συμμετείχαν στους Αγώνες από την έναρξη του θεσμού μέχρι και σήμερα διαπιστώθηκε ότι τα περισσότερα σχολεία δεν διέθεταν αρχειακό υλικό για τις παραστάσεις που ανέβασαν στα πλαίσια των Αγώνων. Ως εκ τούτου, κατέστη αναγκαία η επικοινωνία της υπογράφουσας με τους ίδιους τους συντελεστές των παραστάσεων ώστε να συγκεντρωθεί το υλικό. Γι' αυτή τη διαδικασία χρειάστηκε πολύς χρόνος και μόχθος ώστε να εντοπιστούν, σε πρώτο στάδιο, τα στοιχεία επικοινωνίας των συντελεστών των παραστάσεων και κατά δεύτερο λόγο να διενεργηθεί επικοινωνία μαζί τους για την παραχώρηση του σχετικού υλικού από το προσωπικό τους αρχείο. Σε άλλες περιπτώσεις, αρκετά σχολεία διέθεταν έντυπο υλικό (προγράμματα και αφίσες των παραστάσεων) αλλά δεν διέθεταν βίντεο ή φωτογραφικό υλικό, οπότε έπρεπε να αναζητηθεί το υπόλοιπο υλικό και πάλι από τους συντελεστές των παραστάσεων.

Παρόλα αυτά, πρέπει να σημειωθεί ότι, αν και επιτεύχθηκε η επικοινωνία με το σύνολο σχεδόν των συντελεστών των παραστάσεων που ανεβάστηκαν στους Σχολικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος από το 2002 μέχρι και σήμερα, υπήρξαν (ολιγάριθμες ευτυχώς) περιπτώσεις εκπαιδευτικών απρόθυμων να παραχωρήσουν το υλικό τους. Ως αποτέλεσμα, παρόλες τις προσπάθειες που έγιναν, ευάριθμες παραστάσεις από μικρό αριθμό σχολείων απουσιάζουν από την παρουσίασή μας. Τέτοιες περιπτώσεις είναι το Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου, το οποίο κατέχει την πρωτιά ως προς τον αριθμό συμμετοχών στους Σχολικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος με οκτώ συμμετοχές, καθώς από το 2002 μέχρι σήμερα συμμετέχει σχεδόν ανελλιπώς στους Αγώνες, πετυχαίνοντας μάλιστα τις περισσότερες διακρίσεις συγκριτικά με τα υπόλοιπα σχολεία. Δυστυχώς, από τις παραστάσεις του σχολείου αυτού δεν έγινε κατορθωτή η εξασφάλιση έστω ενός δείγματος. Παρόμοια περίπτωση αποτελεί το Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας, το οποίο αριθμεί συνολικά τέσσερις συμμετοχές στους Αγώνες στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος, όμως έγινε κατορθωτή η παραχώρηση υλικού για μία μόνο παράστασή του.

Επίσης, ως προς τη συγκέντρωση του υλικού παρουσιάστηκε δυσκολία στον εντοπισμό στοιχείων για τις παλαιότερες παραστάσεις των Αγώνων για τις χρονιές 1991, 1993, 1997 και 1998 και για τα σχολεία Γυμνάσιο Αγλαντζιάς, Γυμνάσιο Ακρόπολης και Γυμνάσιο Πολεμιδιών.

Άλλες περιπτώσεις σχολείων, για τα οποία δεν κατέστη επίσης δυνατή η συγκέντρωση οποιουδήποτε υλικού από τις παραστάσεις τους είναι τα ακόλουθα: Ευρωπαϊκή Ελληνική Σχολή Φίλιπς (2003), Λύκειο Ακρόπολης (2003), Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου (2010, 2011, 2012), Γυμνάσιο Νεάπολης (2005), Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου (2006) και Λύκειο Αγίου Νεοφύτου Πάφου (2007).

Παράλληλα, παρά το γεγονός ότι έγινε προσπάθεια να εντοπιστούν κριτικές των παραστάσεων των Αγώνων σε έντυπα ή/ και ηλεκτρονικά ΜΜΕ, εντούτοις δεν εντοπίστηκε τέτοιο υλικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΓΩΓΗ, ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ: ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

2.1. ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΑΓΩΓΗ- ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΞΟΝΕΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ- Η ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

2.1.1. Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η τέχνη εν γένει (Boal 1981, Παπαδόπουλος 2010) δρα ποικιλότροπα, διότι πέραν του να ψυχαγωγεί και να εκτονώνει, ενθαρρύνει τον κοινωνικό προβληματισμό, την κριτική ικανότητα και τη δημιουργική έκφραση, ενισχύει την ανοχή στο διαφορετικό, προάγει την αισθητική καλλιέργεια και ενισχύει συνολικότερα το γνωστικό, συναισθηματικό, καλλιτεχνικό και ψυχοκινητικό υπόβαθρο των μαθητών. Ειδικότερα το θέατρο στην εκπαίδευση (Theatre/Drama in Education) είτε ως κομμάτι της διδακτικής μεθοδολογίας είτε ως αυτόνομο γνωστικό αντικείμενο (Θεατρική Αγωγή) αναπτύσσει την αυτοέκφραση, την αυτογνωσία, την ικανότητα επίλυσης προβλημάτων και την ενσυναίσθηση (Γραμματάς 2000, 2007 [α], 2009**,** Κοντογιάννη 2012 [γ]**,** Λενακάκης 2013**,** Παπαδόπουλος 2010, Woolland 1999). Αναδεικνύει τις έμφυτες κλίσεις και τα ταλέντα, συμβάλλει στην ηθική διάπλαση του ανθρώπου, προωθεί τη διαμόρφωση της ταυτότητας, της έννοιας του πολίτη, της δημοκρατικής συνείδησης και της αλληλεγγύης.

Η θεατρική αγωγή έχει προ πολλού ενταχθεί σε πολλά εκπαιδευτικά συστήματα παγκοσμίως, γιατί είναι μάθημα το οποίο πρακτικά διευρύνει τον παιδευτικό ορίζοντα των μαθητών. Η θεατρική αγωγή χρησιμοποιείται επίσης ως μαθησιακή διαδικασία όχι μόνο στο μάθημα του Θεάτρου αλλά σε ποικίλα άλλα γνωστικά αντικείμενα, αφού προσφέρει πολλούς και εναλλακτικούς τρόπους βιωματικής απόκτησης γνώσεων και δεξιοτήτων.

Η ένταξη του θεάτρου στην εκπαίδευση συνεισφέρει στην προαγωγή της ίδιας της εκπαιδευτικής πράξης και στην ενίσχυση του εκπαιδευτικού έργου. Συγκεκριμένα, προωθούνται εκπαιδευτικοί στόχοι, όπως η ομαδοσυνεργατική διδασκαλία, η παιγνιώδης

μάθηση και η διαθεματική προσέγγιση στη γνώση (Γραμματάς 1999). Ο εκπαιδευτικός αποκτά τη δυνατότητα να αντικαταστήσει ή να ανανεώσει τις παραδοσιακές μεθόδους διδασκαλίας, να ενεργοποιήσει τη φαντασία των μαθητών, να διεγείρει το ενδιαφέρον τους, να εμπλουτίσει τους λεκτικούς τρόπους επικοινωνίας και να αναδείξει τις δεξιότητες και τα προσόντα τους (Μουδατσάκις 1994). Το θέατρο, επίσης, αναδεικνύει την πολιτισμική ιδιαιτερότητα, καθώς απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η κατανόηση και η αποδοχή «του άλλου», όπως και η καλλιέργεια του σεβασμού απέναντι σε όλες τις κουλτούρες (Χολέβα 2010). Τη συνεισφορά του θεάτρου στην κοινωνικοποίηση του ατόμου και στην αίσθηση «του όλου» τονίζουν με τη μελέτη τους οι Costa, Faccio, Belloni, & Iudici 2014, που πρεσβεύουν τη θέση ότι το θέατρο αποτελεί χρήσιμη μεταφορά για τη μελέτη και την ανάλυση της κοινωνικής ζωής.

Συνοψίζοντας, η αξιοποίηση του θεάτρου στην εκπαίδευση δεν προσφέρει απλώς μια αισθητική εμπειρία, αλλά δύναται να εμπλέξει ενεργητικά τους μαθητές στη διαδικασία της μάθησης, και της πρόσληψης του γνωστικού αγαθού, διαμορφώνοντας πιο ευέλικτες συνθήκες με στόχο την ολιστική μάθηση. Η θεατρική αγωγή έχει τη δυναμική να ενισχύει τους δεσμούς επικοινωνίας, την κριτική σκέψη, την υπευθυνότητα, την ανεκτικότητα στο διαφορετικό, την αλληλοβοήθεια. Συνεισφέρει στη δημιουργία κατάλληλου μαθησιακού περιβάλλοντος, δηλαδή, στη δημιουργία κατάλληλων συνθηκών μέσα στις οποίες δάσκαλος και μαθητής αλληλεπιδρούν δυναμικά και συνεργάζονται με κοινό στόχο την επίτευξη του καλύτερου αποτελέσματος. Επιτυγχάνει, τέλος, τη διοχέτευση και την αξιοποίηση των ενδιαφερόντων και των κλίσεων όλων των μαθητών για την παραγωγή ενός συνολικού αποτελέσματος.

Το θέατρο στο σχολείο δεν υπηρετεί μόνο εκπαιδευτικές σκοπιμότητες ως προς την αναπλήρωση γνώσης εξαιτίας των ανεπαρκειών εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά ο ρόλος του είναι πολύπλευρος και πολυδιάστατος. Καλλιεργεί ψυχοπνευματικά τους μαθητές και αναπτύσσει ολοκληρωμένα την προσωπικότητά τους, τόσο ως διδακτικό αντικείμενο όσο και ως μέθοδος διδασκαλίας, όσο και ως πεδίο προσωπικής έκφρασης και καλλιτεχνικής δημιουργίας. Αποτελεί τον πιο αποτελεσματικό τρόπο εμπλοκής του μαθητή καθώς δημιουργεί κίνητρο ενεργοποίησης, δημιουργικής συμμετοχής, επικοινωνίας και συνεργασίας (Γραμματάς & Μουδατσάκις 2008).

Η παρουσία του θεάτρου στην εκπαίδευση ολοκληρώνει το παιδαγωγικό και μορφωτικό πρόγραμμα του σχολείου. Σύμφωνα με το Θεόδωρο Γραμματά,

> «το θέατρο στο σχολείο καλλιεργεί ψυχο-πνευματικά τους νέους, αναπτύσσει την προσωπικότητα, τους ευαισθητοποιεί σε θέματα τέχνης και πολιτισμού, ευνοεί την επικοινωνία μεταξύ διδασκόντων και διδασκομένων και δημιουργεί νέες παιδαγωγικές σχέσεις που ανανεώνουν γόνιμα την ίδια τη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος. Γι' αυτό και εντάσσεται στο επίκεντρο των πολιτιστικών δραστηριοτήτων του σχολείου, συνενώνοντας αρμονικά και εκφράζοντας ισορροπημένα περισσότερες μορφές τέχνης και λόγου που υλοποιούν τους ευρύτερους και βαθύτερους στόχους της εκπαίδευσης: την αγωγή και την παιδεία των νέων». (Γραμματάς 1999: 84)

Με λίγα λόγια το θέατρο είναι σύστημα επικοινωνίας, τρόπος έκφρασης και πολιτιστικό αγαθό, που επιδρά ευεργετικά και ποικιλότροπα στους νέους αλλά και σε όλους τους ανθρώπους**.** Αυτή η μορφωτική-παιδευτική σημασία, σε συνδυασμό με τον επικοινωνιακό, κοινωνικό και ψυχαγωγικό ρόλο που ταυτόχρονα επιτελεί, καθιστά το θέατρο απαραίτητο για το εκπαιδευτικό σύστημα στο σύνολό του, από το Νηπιαγωγείο μέχρι το Λύκειο.

Το θέατρο στην εκπαίδευση ανυψώνεται σε θέατρο για τη ζωή, σε πρόβα για τη ζωή, αφού στοχεύει να προβληματίσει τα παιδιά και τους νέους και γύρω από κοινωνικά θέματα που τους αφορούν, έτσι ώστε να είναι προετοιμασμένοι να τα αντιμετωπίσουν, αν χρειαστεί, με αυτοπεποίθηση, γνώση, ενεργητική και αντικειμενική στάση. (Boal 2003: 208-215 & Σέξτου 2005: 18)

Σε αντίθεση με την παραδοσιακή διδασκαλία που στηρίζεται στην αυθεντία του δασκάλου, η αγωγή μέσω του θεάτρου φέρνει το μαθητή στο κέντρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας και τον μετατρέπει σε ενεργό συμμέτοχο σε αυτήν. Δημιουργεί το κατάλληλο μαθησιακό κλίμα, ώστε να προκληθεί η προσωπική, η γνωστική, η κοινωνική και η ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη του μαθητή και της ομάδας.

Σύμφωνα με το Θεόδωρο Γραμματά,

> «με τη συμμετοχή των μαθητών στη θεατρική διαδικασία και την τελική τους «έκθεση» ως συντελεστές της παράστασης στα μάτια ενός κοινού, συντελείται αποφασιστικά η αισθητικο-καλλιτεχνική αγωγή και η διάπλαση της προσωπικότητάς τους. Ευαισθητοποιούνται προς τις τέχνες, αναπτύσσεται η φαντασία τους και συντελείται η διασύνδεση του συμβολικού κόσμου που σκηνικά εμφανίζεται, με τον κόσμο της

βιωμένης πραγματικότητας. Κατακτώνται βιώματα και προσφέρονται εμπειρίες που χρησιμεύουν στην ανάπτυξη της κρίσης και συντελούν αποφασιστικά στην ωριμότητά τους». (Γραμματάς 1999: 94)

Η διεθνής βιβλιογραφία καθώς και τα διεθνή εκπαιδευτικά συστήματα (Βλ. αναλυτικά στο L. McCammon & D. McLauchan 2004) προωθούν την ουσιαστική εισαγωγή του θεάτρου στην εκπαίδευση σε όλες τις μορφές του. Εκτός από τη συμμετοχή των μαθητών σε θεατρική παράσταση ή δράσεις, η διεθνής σύγχρονη εμπειρία τοποθετεί το θέατρο ως αυτόνομο μάθημα στα αναλυτικά προγράμματα διαφόρων χωρών, καθώς επίσης άτυπα ή τυπικά ως διδακτική μεθοδολογία των υπολοίπων μαθημάτων. (Βλέπε Fleming 2001 : 47-52)

Στην κυπριακή εκπαίδευση έγιναν πολλές προσπάθειες για καλλιέργεια της θεατρικής αγωγής στα κυπριακά σχολεία. Ανάμεσα σε αυτές συγκαταλέγεται μεταξύ άλλων και η πανελλήνια διάσκεψη που διοργανώθηκε το 2000 από το Κυπριακό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου με θέμα «Θεατρική παιδεία στο πόρισμα ότι «η θεατρική αγωγή είναι πολλαπλά χρήσιμη στην εκπαίδευση και απαραίτητη για τη σωστή εκπαίδευση και αγωγή των μαθητών», εισηγήθηκε μεταξύ άλλων την επανεξέταση των ωρολογίων και αναλυτικών προγραμμάτων με σκοπό την ένταξη της θεατρικής παιδείας και αγωγής σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, την παροχή κινήτρων στους εκπαιδευτικούς που αναλάμβαναν τη διδασκαλία θεάτρου και τη χρησιμοποίηση του θεάτρου και του δράματος ως μέσο για τη μεθοδολογική τεχνική για τη διδασκαλία διαφόρων μαθημάτων. (Από τα Πρακτικά της Πανελλήνιας Διάσκεψης του Κυπριακού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου με θέμα «Θεατρική Παιδεία στα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης», Λευκωσία, 2002, σελ. 58-59)

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι η διεξαγωγή των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, με τις πρώτες προσπάθειες να αρχίζουν από το 1982, προηγείται της ένταξης του μαθήματος του Θεάτρου στο ωρολόγιο πρόγραμμα. Το μάθημα εισήχθηκε για πρώτη φορά στην κυπριακή εκπαίδευση τη σχολική χρονιά 1996-1997, στο πλαίσιο του θεσμού του Ενιαίου Λυκείου, που εφαρμόστηκε πειραματικά σε τρία σχολεία της Κύπρου. Από το σχολικό έτος 2000-2001 ο θεσμός του Ενιαίου Λυκείου γενικεύτηκε και εφαρμόστηκε σε όλα τα Λύκεια της Κύπρου. Η μεγάλη αυτή χρονική απόσταση μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι για πολλές δεκαετίες η κυπριακή εκπαίδευση θεωρούσε ότι οι Αγώνες Θεάτρου, οι σχολικές γιορτές κ.λπ. κάλυπταν τις ανάγκες του συστήματος για θεατρική αγωγή, ως εκ τούτου δεν υπήρχε ανάγκη εισαγωγής ιδιαίτερου μαθήματος. Θα μπορούσε να πει κανείς επίσης ότι στην

Κύπρο οι ίδιοι οι σχολικοί αγώνες θεάτρου ανέδειξαν την ευρύτερη παιδαγωγική σκοπιμότητα και χρησιμότητα μιας πιο συστηματικής θεατρικής παιδείας.

2.1.2. ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Ιδιαίτερη όμως έκφανση του θεάτρου/δράματος στην εκπαίδευση αποτελεί το «Σχολικό Θέατρο», το οποίο σύμφωνα με το Γραμματά νοείται ως:

> «Η ιδιαίτερη εκείνη κατηγορία θεατρικής παράστασης που πραγματοποιείται μέσα στα πλαίσια του σχολείου και των πολιτιστικών δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σ' αυτό με τη συνεργασία διδασκόντων και διδασκομένων και αφορά τη μαθητική κοινότητα στο σύνολό της, συνδυάζοντας ισόρροπα δύο βασικές παραμέτρους: την αισθητική απόλαυση του προσφερόμενου θεάματος και την παιδαγωγική σκοπιμότητα της παράστασή του. Συνιστά μία καλλιτεχνική και παιδαγωγική δραστηριότητα που συλλαμβάνεται (επιλογή, σύνθεση δραματικού κειμένου), εκπονείται (διαδικασία προετοιμασίας, πρόβες), συντελείται (θεατρική παράσταση) και ολοκληρώνεται (πρόσληψη του σκηνικού θεάματος) μέσα στα όρια της εκπαιδευτικής μονάδας στην οποία ανήκουν οι συντελεστές της, με απώτερο στόχο και αποστολή την προέκταση και ολοκλήρωση των παιδαγωγικών σκοπιμοτήτων που θέτει το εκπαιδευτικό σύστημα». (Γραμματάς 1999: 65)

Ο όρος «σχολικό θέατρο» θα πρέπει να προτιμάται ως εννοιολογικό πλαίσιο αντί του «μαθητικού θεάτρου», καθώς περιγράφει ακριβέστερα τόσο τους συμμετέχοντες (η σχολική κοινότητα, διδάσκοντες και διδασκόμενοι, και ουδείς άλλο) όσο και τη διαδικασία (ενδοσχολική, ενταγμένη στο πρόγραμμα του σχολείου, με συμπληρωματικές απογευματινές δραστηριότητες) μιας παράστασης σχολικού θεάτρου.

Είναι ιδιαίτερα αξιοσημείωτο το γεγονός ότι στην Ελλάδα χρησιμοποιούνται οι όροι Μαθητικοί Αγώνες Θεάτρου και Μαθητικό Θέατρο και αυτό ισχύει όχι μόνο για το θεσμό των Πανελλήνιων Μαθητικών Αγώνων Θεάτρου, αλλά και για άλλα Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου που βρίσκονται ακόμη σε ισχύ στον ελλαδικό χώρο, όπως οι Διεθνείς Μαθητικοί Αγώνες Θεάτρου «Ολύμπια τα εν Δίω», το Μαθητικό Φεστιβάλ Θεάτρου Αιτωλοακαρνανίας, το Μαθητικό Φεστιβάλ Θεάτρου Ναυπάκτου, το Μαθητικό Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος Μεσσηνίας, Μαθητικό Φεστιβάλ Δήμου Γόρτυνας, Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου Πειραιά, οι Θεατρικοί Μαθητικοί Αγώνες «Ακτίς Ονείρου» από τα Πρότυπα εκπαιδευτήρια Θεσσαλονίκης, ενώ στην Κύπρο χρησιμοποιείται ο όρος Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου.

Η διαφοροποίηση αυτή προκύπτει από το γεγονός ότι στην Ελλάδα στα Σχολικά Φεστιβάλ ή Αγώνες Θεάτρου συμμετέχουν και εξωσχολικοί παράγοντες, πέραν της σχολικής κοινότητας, ενώ στην Κύπρο στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου συμμετέχουν μόνο μέλη της σχολικής κοινότητας και είναι μάλιστα κάτι που τονίζεται και στους όρους προκήρυξης των Αγώνων από τους διοργανωτές.

Η θεατρική παράσταση, εξαιτίας των δομικών συστατικών της, αναδεικνύεται σε κατεξοχήν μέσο αγωγής και παιδείας, που μπορεί να διαμορφώσει τις συνειδήσεις των (ανηλίκων) θεατών. Όχι μόνο η εποπτικότητα και παραστατικότητα, η πολυσημία της θεατρικής μεταγλώσσας, η μέθεξη στα σκηνικά δρώμενα, το ζωντανό παράδειγμα και η διαδραστική επικοινωνία του θεατή με το θέαμα, αλλά και η πολυδιάστατη πρόσληψη, η δυναμική της εικόνας και η συμμετοχικότητα στα σκηνικά συμβάντα, αναδεικνύουν τη θεατρική παράσταση ως ιδανικό «όχημα σημασίας» για την παιδαγωγία των ανηλίκων θεατών.

Ο ανήλικος θεατής ή ηθοποιός της παράστασης αποκτά αισθητικά κριτήρια και ευαισθητοποιείται στην καλλιτεχνική έκφραση και δημιουργία ως συμμέτοχος ή ως αποδέκτης του αισθητικού προϊόντος. Οι μαθητές, βιώνοντας, ως θεατρικά πρόσωπα καταστάσεις διαφορετικές από τις δικές τους, συνειδητοποιούν το νόημα της «ετερότητας» και αποκτούν ανοχή και κατανόηση απέναντι στο διαφορετικό, ενώ παρακολουθώντας ή συμμετέχοντας στα σκηνικά δρώμενα κατανοούν τη διαπολιτισμικότητα και τη διαχρονικότητα των αγαθών της παιδείας που παρέχονται από το σχολείο. Ακόμη, συνειδητοποιούν την ιστορική και εθνική τους ταυτότητα, εξωτερικεύουν αβίαστα τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους, επικοινωνούν και κοινωνικοποιούνται, κατακτώντας έτσι αγαθά που αποτελούν σταθερά διαχρονικά ζητούμενα της εκπαίδευσης. (Γραμματάς 2014 : 129)

Παράλληλα όμως, η θεατρική παράσταση αποτελεί και κοινωνικό γεγονός, αφού κατά τη διάρκειά της συγκεντρώνεται ένα μεγάλο, σχετικά ανομοιογενές κοινό σε ενιαίο χώρο, συμμετέχει με τη θέλησή του στην ίδια θεατρική ψευδαίσθηση (την οποία συμβατικά εκλαμβάνει ως όντως υπαρκτή). Το θέαμα, που απευθύνεται σ' αυτό το κοινό, εκφράζει και ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του, καθιστώντας το θέατρο όχι βέβαια καθρέφτη της πραγματικότητας, αλλά αξιόπιστο δείκτη του κοινωνικού γίγνεσθαι. Διαθέτοντας, τέλος, σύνθετο αισθητικό χαρακτήρα, ως τέχνη που ενσωματώνει πολλές άλλες τέχνες, η θεατρική παράσταση αναδεικνύεται σε πολυδύναμο πολιτισμικό φαινόμενο.

Η πιο δημιουργική όμως στιγμή της ενασχόλησης των μαθητών με το θέατρο είναι αυτή της προετοιμασίας. Λίγο πριν την παράσταση, η επίπονη και μακρόχρονη διαδικασία των προβών φτάνει στο τέλος. Κατά τη διάρκειά τους ο εκπαιδευτικός-σκηνοθέτης με κατανόηση και φροντίδα, αλλά παράλληλα με αποφασιστικότητα και αυστηρότητα καθοδήγησε την ομάδα των μαθητών-ηθοποιών, τους δίδαξε υποκριτική, αξιοποίησε τα δεδομένα του σκηνικού χώρου και οργάνωσε τη δράση. Σε συνεργασία με άλλους συνάδελφους τους και αξιοποιώντας κατάλληλα το μαθητικό δυναμικό δημιούργησε τα σκηνικά, τα κοστούμια, τη μουσική και γενικότερα οργάνωσε την παράσταση.

Για την επιτυχία όμως της παράστασης, δεν πρέπει να ληφθεί μέριμνα μόνο για την επιλογή του έργου και την υποκριτική, τα σκηνικά και τη μουσική που θα πλαισιώνουν την παράσταση. Ο εκπαιδευτικός πρέπει να έχει κατά νου ότι το καθαρά αισθητικό μέρος είναι ένας μόνο από τους παράγοντες που εγγυώνται την επιτυχία. Παράλληλα με το καλλιτεχνικό, υπάρχει και το καθαρά κοινωνιολογικό μέρος του θεάτρου, στο οποίο πρέπει να δώσει εξίσου προσοχή και φροντίδα, όπως π.χ. η κατάλληλη οργάνωση των καθισμάτων στην πλατεία ώστε να διασφαλίζεται η οπτική και ακουστική επαφή, η επιμέλεια των τεχνικών λεπτομερειών της παράστασης, η κατάλληλη διαφήμιση της συγκεκριμένης παράστασης για την πρόκληση του ενδιαφέροντος του κοινού, η εκτύπωση ενός καλαίσθητου προγράμματος και αφίσας για τους θεατές, η πλαισίωση της παράστασης με παράλληλες ενισχυτικές καλλιτεχνικές δραστηριότητες, όπως έκθεση φωτογραφίας και εποπτικού υλικού.

Παράλληλα, η πρόσκληση, όπου είναι δυνατόν, του ίδιου του συγγραφέα του έργου ή κάποιου γνωστού σκηνοθέτη ή ηθοποιού, που είχε ανεβάσει το συγκεκριμένο έργο στη σκηνή, για να μιλήσουν στο κοινό, η ενεργοποίηση ολόκληρου του δυναμικού του σχολείου, η πραγματοποίηση διάλεξης ή ημερίδας με τη συμμετοχή επιστημόνων και καλλιτεχνών, εκπαιδευτικών και μαθητών, που να αναφέρονται στο συγγραφέα και το είδος του δράματος, την ιστορία της παράστασης και τα προβλήματα σκηνοθεσίας, την παιδαγωγική αποστολή και την αισθητική αποτίμηση του έργου, βοηθώντας τους θεατές να προσεγγίσουν καλύτερα την παράσταση. Με όλες αυτές τις ενέργειες αναπτύσσεται το ενδιαφέρον, διευρύνονται οι προσδοκίες του κοινού, ενισχύεται η μαζικότητα της συμμετοχής και δημιουργούνται οι κατάλληλες υποδοχές, προκειμένου στη συνέχεια να δεχθούν ευνοϊκά το σκηνικό θέαμα και τα μηνύματά του. (Γραμματάς & Μουδατσάκις 2008 : 92-93)

2.1.3. Η ΕΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει σημαντικές προσπάθειες εισαγωγής του θεάτρου στην κυπριακή εκπαίδευση, είτε μέσω των Αναλυτικών Προγραμμάτων για όλες τις βαθμίδες είτε μέσω πολιτιστικών προγραμμάτων (Θεατροπαιδαγωγικά Προγράμματα, Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου κ.ά.), ενώ από τη σχολική χρονιά 2016-2017 ενόψει των μεταρρυθμίσεων στην κυπριακή εκπαίδευση και την αναδιαμόρφωση του ωρολογίου προγράμματος θα επέλθουν σημαντικές αλλαγές και στο μάθημα του Θεάτρου.

Το μάθημα του Θεάτρου εντάχθηκε για πρώτη φορά στην κυπριακή εκπαίδευση πειραματικά στο Ενιαίο Λύκειο τη σχολική χρονιά 1996-1997 και εφαρμόστηκε σε τρία σχολεία της Κύπρου (Λύκειο Κύκκου Α΄, Λύκειο Κύκκου Β΄ και Λύκειο Αρχαγγέλου). Το μάθημα εισήχθηκε στη Β΄ τάξη ως μάθημα επιλογής με διδασκαλία τεσσάρων περιόδων την εβδομάδα και ως μάθημα ειδικού ενδιαφέροντος με διδασκαλία ενάμιση περιόδου την εβδομάδα. Μέσα από το μάθημα αυτό δόθηκε σημασία στην παροχή ευκαιριών για έκφραση - δημιουργία από μέρους των μαθητών μέσα από ατομικούς ή ομαδικούς αυτοσχεδιασμούς, στην αδρομερή παρουσίαση της ιστορίας του θεάτρου, στην κατασκευή κοστουμιού, μάσκας και μακέτας σκηνικού και στην άσκηση των μαθητών στην ορθοφωνία με στόχο την παροχή μιας πραγματικής αγωγής του λόγου.

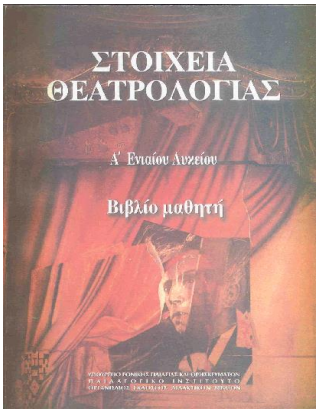
Από το σχολικό έτος 2000-2001 ο θεσμός του Ενιαίου Λυκείου γενικεύτηκε και εφαρμόστηκε σε όλα τα Λύκεια της Κύπρου. Στο νέο ωρολόγιο πρόγραμμα του Ενιαίου Λυκείου το θέατρο διδασκόταν ως μάθημα ειδικού ενδιαφέροντος (δύο περιόδους την εβδομάδα) σε δύο επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο μπορούσαν να το επιλέξουν οι μαθητές στη Β΄ και Γ΄ τάξη, ενώ το δεύτερο επίπεδο προσφερόταν στους μαθητές της Γ΄ τάξης, νοουμένου ότι το είχαν επιλέξει στη Β΄ τάξη. Έτσι, αξιοποιώντας τις εμπειρίες από τη διδασκαλία του μαθήματος στα τρία σχολεία Ενιαίου Λυκείου γενικεύτηκε η εισαγωγή του θεάτρου σε όλα τα Λύκεια και τις Τεχνικές Σχολές. Με τη δημιουργία του δεύτερου επιπέδου μπορούσε να δοθεί στους μαθητές η ευκαιρία για περαιτέρω εμβάθυνση σε κάθε εποχή και είδος θεάτρου μέσα από περισσότερα κείμενα.

Επίσης, δόθηκε περισσότερη σημασία στον τομέα της απόδοσης θεατρικών σκηνών, στη φωνητική αλλά και στην έννοια του «επαρκούς θεατή», έτσι ώστε να διαπλαστούν δόκιμοι θεατές θεάτρου, όχι απαραίτητα μελλοντικοί συντελεστές του. Στόχος, δηλαδή ήταν η

δημιουργία θεατρικής συνείδησης στο σημερινό μαθητή, ώστε να διαμορφωθεί ο αυριανός θεατής που θα αγαπά το θέατρο και θα το προσεγγίζει με κριτική διάθεση. Παράλληλα, επιδιωκόταν η γνωριμία των μαθητών με τη διττή φύση του θεάτρου, τη θεωρία και την πράξη, ώστε οι μαθητές να βιώσουν τη γνώση που απέκτησαν, να εκφραστούν, να επικοινωνήσουν και να είναι σε θέση να «αναγνώσουν» ένα έργο. (Παντελίδης 2007)

Έτσι το μάθημα του Θεάτρου υπήρχε μέχρι το 2016 ως μάθημα ειδικού ενδιαφέροντος στη Β΄ και Γ΄ Λυκείου και διδασκόταν δύο ώρες την εβδομάδα. Το μάθημα αυτό στηριζόμενο σε ευέλικτα αναλυτικά προγράμματα και παρέχοντας υποστηρικτικό υλικό στους διδάσκοντες αποσκοπεί πρωτίστως στο να γνωρίσουν τα παιδιά διάφορους τρόπους έκφρασης μέσα από συλλογικές διαδικασίες. Σημειώνεται ακόμη ότι το μάθημα του Θεάτρου μέχρι το 2002-3 το δίδασκαν φιλόλογοι, έτος που προσλήφθηκαν θεατρολόγοι.

Το εγχειρίδιο που χρησιμοποιείτο για τη διδασκαλία του μαθήματος του Θεάτρου ήταν των Γραμματά Θ., Μουδατσάκι Τ., Τζαμαργιά Π., Δερμιτζάκη Χ., *Στοιχεία Θεατρολογίας*, βιβλίο μαθητή Α΄ Ενιαίου Λυκείου, Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων, Αθήνα, 1998 καθώς και Γραμματά Θ., Μουδατσάκι Τ., Τζαμαργιά Π., Δερμιτζάκη Χ., *Στοιχεία Θεατρολογίας*, βιβλίο καθηγητή, Α΄ Ενιαίου Λυκείου, Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων, Αθήνα, 1998. Το βιβλίο όμως αυτό σταμάτησε να εκδίδεται και ως εκ τούτου γίνεται όλο και πιο δύσκολο να διανεμηθεί στους μαθητές. Βέβαια, η ευελιξία του αναλυτικού προγράμματος επιτρέπει στον εκπαιδευτικό να χρησιμοποιεί τις δικές του πηγές και κείμενα που να ανταποκρίνονται στα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες της κάθε ομάδας.

(*Στοιχεία θεατρολογίας*, βιβλίο μαθητή Α΄ τάξης Ενιαίου Λυκείου, Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων, Αθήνα, 1998)

Σύμφωνα με το νέο ωρολόγιο πρόγραμμα και τις αλλαγές στο κυπριακό εκπαιδευτικό σύστημα, το μάθημα του Θεάτρου και γενικότερα τα δίωρα μαθήματα ειδικού ενδιαφέροντος καταργούνται σταδιακά σε διάστημα δύο χρόνων (μέχρι το 2017-2018). Με βάση τις νέες αλλαγές το μάθημα του Θεάτρου είναι πλέον υποχρεωτικό εξεταζόμενο μάθημα στην 6η δέσμη των Καλών Τεχνών για τη Β΄ και Γ΄ Λυκείου και διδάσκεται σε τετράωρη βάση εβδομαδιαίως. (Νέο Ωρολόγιο Πρόγραμμα Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, http://nop.moec.gov.cy/, ημερ. πρόσβασης 10/05/2015)

2.2. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

2.2.1. Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΣΕ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΕΡΓΗ

Η καλλιέργεια της θεατρικής παιδείας στα σχολεία αποτελεί, όπως σημειώσαμε, έναν από τους βασικούς στόχους της κυπριακής εκπαίδευσης. Αυτό το στόχο υπηρετούν σε μεγάλο βαθμό οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος, που διοργανώνονται κάθε χρόνο από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού σε συνεργασία με το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου, και είναι αφιερωμένοι στη μνήμη του Παναγιώτη Σέργη, πρωτοπόρου του σχολικού θεάτρου και της πολιτιστικής ζωής της Κύπρου (για τη μορφή και το έργο του Παναγιώτη Σέργη βλ. παρακάτω). Οι αγώνες αυτοί αποτελούν τη σημαντικότερη δραστηριότητα του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου στο χώρο του σχολικού θεάτρου.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι πριν από την καθιέρωση του θεσμού των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, διάφοροι θεατρικοί φορείς, όπως το Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (ΚΚΔΙΘ), το Διεθνές Συμπόσιο Αρχαίου Ελληνικού Δράματος και το Διεθνές Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος, διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη γενικότερα του θεάτρου στην Κύπρο.

Η πρώτη προσπάθεια για διοργάνωση ενός Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου ξεκίνησε το 1982 με το διορισμό ειδικής μικτής επιτροπής ΘΟΚ και Υπουργείου Παιδείας για το Θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, με σκοπό τόσο την υλοποίηση αυτής της ιδέας, όσο και την ενίσχυση της θεατρικής αγωγής και την ένταξη του θεάτρου στην εκπαίδευση. Η πρώτη αυτή προσπάθεια είχε περισσότερο διερευνητικό χαρακτήρα, με στόχο να διαφανεί το επίπεδο της θεατρικής παιδείας μαθητών και εκπαιδευτικών και να ενταχθεί το θέατρο στα σχολεία. Ανάμεσα στις δραστηριότητες της Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ-Υπουργείου Παιδείας για το Θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση ξεχωρίζουν η οργάνωση σεμιναρίων για τους εκπαιδευτικούς που δίδασκαν θέατρο, η αποστολή ηθοποιών ή σκηνοθετών στα σχολεία για παροχή βοήθειας, ο εφοδιασμός των σχολείων με θεατρική βιβλιογραφία, ο δανεισμός θεατρικών κοστουμιών και άλλου υλικού, η φιλοξενία και η ξενάγηση των θεατρικών ομίλων σε θεατρικούς χώρους κλπ. (Εγκύκλιος Υ.Π.Π. 147/85, 24/05/1989 και 02/02/1990)

Είναι ιδιαίτερα αξιοσημείωτο το γεγονός πως η κυπριακή εκπαίδευση προηγείται του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος ως προς την ωρίμανση και διοργάνωση του θεσμού των σχολικών θεατρικών αγώνων, καθώς στην Κύπρο η προσπάθεια αρχίζει, όπως είδαμε από το 1982, ενώ στην Ελλάδα οι μαθητικοί θεατρικοί αγώνες, ξεκινούν άτυπα από το 1989 και θεσπίζονται το 1992-1993 με πρωτοβουλία της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας και του Θεάτρου Τέχνης «Κάρολος Κουν».

Το Α΄ Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου προγραμματίστηκε την άνοιξη του 1983 και σε αυτό μπορούσαν να δηλώσουν συμμετοχή οι θεατρικοί όμιλοι των σχολείων Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης. Για συμμετοχή στο Φεστιβάλ εκδήλωσαν ενδιαφέρον συνολικά δέκα σχολεία, από την ευρύτερη περιφέρεια της Λευκωσίας (4), της Λεμεσού (3), της ελεύθερης Αμμοχώστου (1) και της Πάφου (2), ενώ ένα σχολείο απέσυρε τη δήλωση συμμετοχής του.

Το Α΄ Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου δεν είχε διαγωνιστικό χαρακτήρα. Όσοι όμιλοι δήλωσαν συμμετοχή έτυχαν πρακτικής υποστήριξης στην όλη προετοιμασία από μέλη του καλλιτεχνικού και τεχνικού προσωπικού του ΘΟΚ, καθώς και από ειδική ομάδα του Υπουργείου Παιδείας. Οι παραστάσεις των σχολείων της Λευκωσίας, του Παραλιμνίου και της Ευρύχου δόθηκαν στο θέατρο «Σιαντεκλαίρ» στη Λευκωσία, ενώ οι παραστάσεις των σχολείων της Λεμεσού και της Πάφου στα θέατρα Γιορδαμλή και Λανιτείου.

Αναλυτικά δόθηκαν οι πιο κάτω παραστάσεις:

1. 18/04/1983, G.C. School of Careers, Δημήτρη Ψαθά, *Προίκα μου Αγαπημένη.*
2. 19/04/1983, English School, (στα αγγλικά), Φρήντριχ Ντύρρενματ, *Επίσκεψη γηραιάς Κυρίας*.
3. 20/04/1983, Β΄ Γυμνάσιο Φανερωμένης, *Θανασάκης ο Πολιτευόμενος* του Γιώργου Σακελλαρίου.
4. 21/04/1983, Γυμνάσιο Παραλιμνίου, *Το μυστικό της κοντέσσας Βαλέραινας*, του Γρηγορίου Ξενόπουλου.
5. 22/04/1983, Γυμνάσιο Σολέας, *Αυτό' ναι Ειρήνη*, του Γιώργου Παπαγεωργίου.
6. 16/05/1983, Γ΄ Γυμνάσιο Λεμεσού, *Τα όπλα της κυράς Καρράρ*, του Μπέρτολτ Μπρεχτ.

7. 17/05/1983, Ε΄ Λύκειο Λεμεσού, *Τα δένδρα πεθαίνουν όρθια*, του Αλεχάντρο Κασόνα.

8. 18/05/1983, Α΄ Γυμνάσιο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Λεμεσού, *Γη Μακαρία* του Μιχάλη Κακογιάννη.

9. 19/05/1983, Β΄ Γυμνάσιο Πάφου, *Αντάρα στ' Ανάπλι* του Γιώργου Θεοτοκά (Από τη διάσκεψη τύπου του ΘΟΚ στις 14/04/83 για το Α΄ Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου)

Η αξιολόγηση των παραστάσεων του Α΄ Φεστιβάλ έγινε από ειδική επταμελή Επιτροπή με Πρόεδρο το Γιώργο Νικολάου, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΘΟΚ και μέλη τους Γιάννη Κατσούρη, Μορφωτικό Λειτουργό, Άρη Γεωργίου, Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης, Ελλάδιο Χανδριώτη, Βοηθό Διευθυντή, Νίκο Σιαφκάλη, Υπεύθυνο Σχολικού και Ερασιτεχνικού Θεάτρου ΘΟΚ και Νίκη Μαραγκού, Λειτουργό Δημοσίων Σχέσεων και Εκδόσεων ΘΟΚ.

Η αξιολόγηση του καλλιτεχνικού αποτελέσματος των παραστάσεων, αλλά κυρίως η διαπίστωση για την ύπαρξη σημαντικών ελλείψεων θεατρικού υποβάθρου και σοβαρών αδυναμιών των μαθητών, παρά το κέφι και το ζήλο που επέδειξαν, καθώς και των εκπαιδευτικών που αναλάμβαναν, με πολλή αγάπη ομολογουμένως, να τους διδάξουν θέατρο, οδήγησε στην απόφαση της επιτροπής να μην προχωρήσει σε επόμενη διοργάνωση του φεστιβάλ, αλλά να στρέψει το ενδιαφέρον της στην εξεύρεση τρόπων καλλιέργειας θεατρικής παιδείας, μια διαδικασία μακρόχρονη, μα εξαιρετικά ωφέλιμη, που συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Αξιοσημείωτα είναι μερικά συμπεράσματα από την αξιολόγηση του Α΄ Φεστιβάλ του 1983 (2 Ιουνίου 1983) και από τα πρακτικά της συνεδρίας της Μικτής Επιτροπής (12 Οκτωβρίου 1983):

Α) Οι μαθητές υστερούν στο θέμα εκφοράς του λόγου και σε βασικές θεατρικές δεξιότητες.

Β) Δεν καλλιεργήθηκε η κατάλληλη ατμόσφαιρα για τη διεξαγωγή και την παρακολούθηση των παραστάσεων.

Γ) Η Επιτροπή υποστηρίζει την ένταξη του μαθήματος του θεάτρου στα σχολεία.

Δ) Η Μικτή Επιτροπή θα ετοιμάσει κατάλογο έργων.

Ε) Η Επιτροπή θα ετοιμάσει πρόγραμμα επισκέψεων στα σχολεία από μέλη του ΘΟΚ (διαλέξεις, συζητήσεις, αναλύσεις έργων, θεατρική παρουσίαση σκηνών που να σχετίζονται με το αναλυτικό πρόγραμμα) (Χανδριώτης, 2008: 75).

Ακολούθως, το Υπουργείο Παιδείας σε συνεργασία με το Κυπριακό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου διοργάνωσαν Διεθνές Συνέδριο με θέμα «Δράμα στην εκπαίδευση» στο Ξενοδοχείο Φιλοξενία από τις 19-21 Νοεμβρίου 1983. Στο συνέδριο συμμετείχαν 31 σύνεδροι, άνθρωποι του θεάτρου και εκπαιδευτικοί διεθνούς κύρους από τις πιο κάτω χώρες: Ελλάδα, Αγγλία, Σοβιετική Ένωση, Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γερμανίας, Γερμανική Λαοκρατική Δημοκρατία, Ολλανδία, Ισραήλ, Ιορδανία, Σρι-Λάνκα, Βουλγαρία, Σουηδία, Φινλανδία, Δανία, Νορβηγία. Από κυπριακής πλευράς συμμετείχαν με εισηγήσεις τους οι Μιχάλης Σταυρίδης, Μόνικα Βασιλείου, Λένια Σέργη, Νίκη Μαραγκού, Ελλάδιος Χανδριώτης και Κίκα Πουλχερίου. (Εφημερίδα *Τα Νέα*, 18.11.1983)

Στη διάσκεψη που ακολούθησε τονίστηκε ανάμεσα σε άλλα ότι «το θέατρο περνά σήμερα παγκόσμια κρίση και κινδυνεύει να εκτοπισθεί από τις διάφορες μορφές υποκουλτούρας που διοχετεύονται από το βίντεο και την τηλεόραση (…) Υπογραμμίστηκε συναφώς ότι η στενή συνεργασία Θεάτρου - Εκπαίδευσης, θα έχει πολύ ευεργετικά αποτελέσματα και για τους δύο φορείς». (*Χαραυγή*, Νοέμβριος 1983)

Τα πορίσματα του συνεδρίου συνοψίζονται στη σύγκληση από το Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου συνάντησης για το θέατρο μαζί με άλλες ειδικές επιτροπές, για να συζητήσουν τα θέματα που αφορούσαν το δράμα στην εκπαίδευση, τη θεατρική εκπαίδευση στη Δημοτική και Μέση εκπαίδευση, την παρουσίαση επαγγελματικού θεάτρου από τους ενήλικες για παιδιά στα σχολεία Δημοτικής και Μέσης εκπαίδευσης, το νεανικό θέατρο (θέατρο που παρουσιάζεται από νέους ενήλικες). Επίσης, το συνέδριο συζήτησε λεπτομερώς τις εντυπωσιακές εξελίξεις που σημειώνονται στους τομείς του δράματος, του θεάτρου και της εκπαίδευσης σε όλο τον κόσμο.

Ακόμη, το συνέδριο σημείωσε την προθυμία του Υπουργείου Παιδείας για υποστήριξη του δράματος στο σχολείο, τη διάθεση περισσότερου χρόνου και φροντίδας μέσα στο σχολείο για την ανάπτυξη του δράματος και της θεατρικής εργασίας, τη διάθεση περισσότερου χρόνου και κονδυλίων για την εκπαίδευση στο δράμα, τη δημιουργία επαγγελματικής ομάδας ηθοποιών για περιοδείες στα σχολεία, τη συμπερίληψη των θεατρικών σπουδών στο αναλυτικό πρόγραμμα σχολείων Μέσης εκπαίδευσης, την παροχή περισσότερων κονδυλίων για την

ενίσχυση των Τεχνών στο σχολείο (Θέατρο-χορό κ.λπ.) και την υποστήριξη των προγραμμάτων που υποβάλλονται από το Κυπριακό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου.

Καταλήγοντας, το συνέδριο κατέληξε στα πιο κάτω συμπεράσματα:

> «Σήμερα το θέατρο αντιμετωπίζει την ολόπλευρη επίθεση της εικόνας, μια προσπάθεια να διαβρωθεί μακροπρόθεσμα η δύναμη του λόγου, μα παρά τις κάποιες φαινομενικές υποχωρήσεις του, φαίνεται να κρατά γερά κι όχι μόνο επιβιώνει μα ανελίσσεται για να προσφέρει αγωγή της ψυχής στο σύγχρονο άνθρωπο που φαίνεται να έχει σήμερα περισσότερη ανάγκη από οποτεδήποτε άλλοτε…» (*Χαραυγή*, 24.02.1984)

Με αυτά τα δεδομένα «ο ΘΟΚ διαφοροποιεί το ρόλο του, ώστε να καταστεί φορέας της θεατρικής ανάπτυξης του τόπου». Αυτό τόνισε ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Κωστής Κολώτας, προσθέτοντας τα εξής:

> «Η δραστηριότητα του ΘΟΚ περιορίζεται τώρα σε μεγάλο βαθμό σαν θιάσου, ενώ από την άλλη αυξάνεται η δραστηριότητά του όσον αφορά την ανάπτυξη του θεάτρου στον τόπο. Δηλαδή, τώρα χωρίζεται σε δύο μέρη, την Κρατική Σκηνή και το Αναπτυξιακό Τμήμα. Ειδικά το Αναπτυξιακό Τμήμα, έχει σκοπό τη βοήθεια στο κτίσιμο ή τη μετατροπή σκηνών, την προώθηση του θεάτρου στην παιδεία, τη βοήθεια στους θεατρικούς συγγραφείς, την επιχορήγηση του ελεύθερου θεάτρου κ.ά.» (*Φιλελεύθερος*, 08.10.1984).

Το 1985, ο ΘΟΚ, με επιχορήγηση της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς της Ελλάδος, ύψους 1.000.000 δρχ., εισήγαγε για πρώτη φορά στην Κύπρο σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας το θεσμό των Μαθητικών Θεωρικών, που είχε ήδη καθιερωθεί στην Ελλάδα (*Αλήθεια*, 22.03.1985). Η καθιέρωση του θεσμού των Μαθητικών Θεωρικών εντασσόταν στο πλαίσιο των προσπαθειών του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για περαιτέρω θεατρική αγωγή και αύξηση του θεατρόφιλου κοινού. Οι Πολιτιστικές Υπηρεσίες στο πλαίσιο του θεσμού αυτού αγόραζαν αριθμό εισιτηρίων για θεατρικά έργα που ανεβάζονταν στην Κύπρο και κρίνονταν κατάλληλα για παρακολούθηση από μαθητές και τα παραχωρούσαν δωρεάν σε σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης. Σε σχόλιό της η εφημερίδα *Αγών* τονίζει ότι σύμφωνα με πληροφορίες τους,

> «ο θεσμός των μαθητικών θεωρικών σημειώνει μεγάλη επιτυχία. Οι μαθητές ενθουσιασμένοι ζητούν κι άλλα επιχορηγούμενα εισιτήρια για να παρακολουθήσουν θεατρική παράσταση» (*Αγών*, 15.02.1986).

Στη συνέχεια, Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ–Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού στις 6 και 7 Απριλίου 1990 διοργάνωσε Παγκύπριο Θεατρικό Σεμινάριο στη Λευκωσία, με θέμα «Το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση». Συμμετείχαν 80 εκπαιδευτικοί από όλη την Κύπρο, ηθοποιοί, θεατρικοί συγγραφείς και άλλοι άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών και έκαναν εισηγήσεις οι Λένια Σέργη, Χλόη Νιούμαν, Μόνικα Βασιλείου, Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Άντης Παρτζίλης και Νίκος Κουρούσης. Στο Σεμινάριο έγιναν οι πιο κάτω διαπιστώσεις και υποβλήθηκαν μεταξύ άλλων οι πιο κάτω εισηγήσεις:

Α) Εκφράστηκε η ελπίδα ότι η προώθηση του δράματος και της θεατρικής αγωγής στη Μέση Εκπαίδευση θα συνεχιστεί σε συστηματική βάση.

Β) Έγινε εισήγηση προς το Υπουργείο Παιδείας να εξετάσει τη χρησιμότητα και τη δυνατότητα οργάνωσης «φεστιβάλ θεατρικών έργων» από τους θεατρικούς ομίλους των σχολείων.

Γ) Το Υπουργείο Παιδείας να μελετήσει τη δυνατότητα εισαγωγής του Δράματος ως ειδικού μαθήματος στη Μέση Εκπαίδευση ξεκινώντας δοκιμαστικά πρώτα από λίγα σχολεία και προχωρώντας ανάλογα με την προσκτώμενη πείρα.

Δ) Το Υπουργείο Παιδείας να υιοθετήσει το δράμα και ως διδακτική μεθοδολογία κατά τη διδασκαλία των μαθημάτων από τους καθηγητές όλων των ειδικοτήτων, αφού προηγουμένως προσφέρει σε αυτούς σχετική επιμόρφωση.

Ε) Υιοθετήθηκαν τα πορίσματα της Διεθνούς Διάσκεψης για το Δράμα στην Εκπαίδευση (Λευκωσία 19-21 Νοεμβρίου 1983), την οποία είχε διοργανώσει η Μορφωτική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Η Επιτροπή έκτοτε προώθησε το δράμα και το θέατρο ως μάθημα επιλογής στο πρόγραμμα του Λυκείου, καθώς και τη μόνιμη διοργάνωση φεστιβάλ σχολικού θεάτρου. Ως αποτέλεσμα από χρονιά σε χρονιά όχι μόνο αυξάνονται οι συμμετοχές των σχολείων που λαμβάνουν μέρος, αλλά και το επίπεδο ερμηνείας των μαθητών ανεβαίνει.

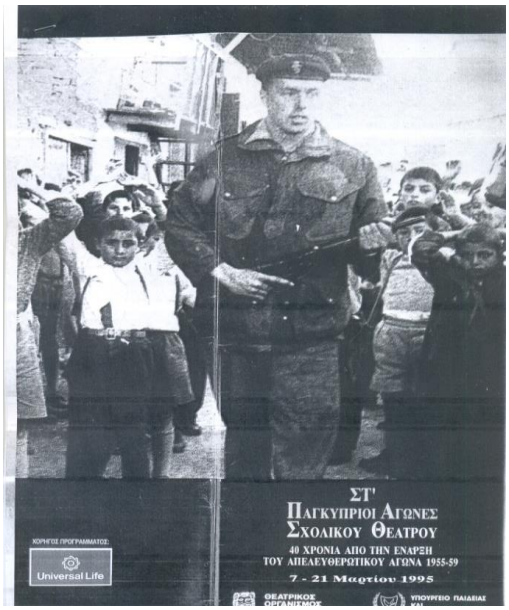
Η διοργάνωση του Β΄ Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου τοποθετείται το 1991 κι από τότε παίρνει χαρακτήρα ετήσιου θεσμού, ενώ από το 1994 του δίνεται η ονομασία Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου. Αρχικά η σκέψη ήταν να αποφεύγεται ο ανταγωνισμός και οι ενδιαφερόμενοι θεατρικοί όμιλοι των σχολείων να παρουσιάζουν στο κοινό τη δουλειά τους στα πλαίσια ενός φεστιβάλ. Όμως προέκυψε σύντομα η ανάγκη επιλογής της καλύτερης παράστασης για τη συμμετοχή της Κύπρου στους Πανελλήνιους Αγώνες Μαθητικού

Θεάτρου. Έτσι, το 1992 υιοθετήθηκε από την Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ- Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού η βράβευση.

Οι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου σύμφωνα με την Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ-Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση:

> «Εκφράζουν μια εκπαιδευτική φιλοσοφία, ότι μέσω τους είναι δυνατόν να προωθείται η θεατρική αγωγή των εφήβων, δηλαδή των υποψηφίων πολιτών της Δημοκρατίας. Συγκεκριμένα, να δημιουργούνται σε αυτούς θετικές στάσεις έναντι της Τέχνης και μια διακαής βούληση να αναχθούν σε επαρκείς θεατές, όχι κατ' ανάγκην σε επαγγελματίες ηθοποιούς. Πέρα από αυτό, με την εμπλοκή των σχολείων στους θεατρικούς αγώνες αναμένεται η ευεργετική δραστηριοποίηση όχι μόνο των επί της σκηνής δρώντων αλλά και των εκ του παρασκηνίου συντρεχόντων, ώστε να επιτυγχάνονται οι αξιολογότατοι παιδαγωγικοί στόχοι, όπως η καλλιέργεια των πολύτιμων αξιών της συνεργασίας, της αλληλεγγύης, της συντροφικότητας, της συλλογικότητας κλπ.» (Παπασταύρου 1999)

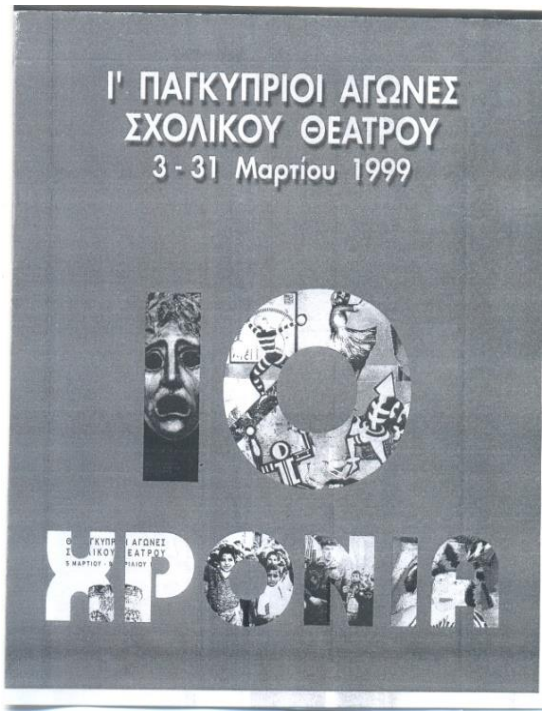
Το 1995, οι Στ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου ήταν αφιερωμένοι στα σαραντάχρονα του Απελευθερωτικού Αγώνα του 1955-1959 και στους δεκατρείς πεσόντες μαθητές, γι' αυτό και το εξώφυλλο του προγράμματος των Αγώνων.

(Εξώφυλλο προγράμματος Στ' Παγκυπρίων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου 1995)

Το 1998, η Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ-Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού αποφάσισε να τιμήσει τα δεκάχρονα των Αγώνων. Έτσι, μέρος του προγράμματος των Ι΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου περιλάμβανε σελίδες αφιερωμένες στην ιστορία του θεσμού (φωτογραφίες, ντοκουμέντα, κατάλογος των πρωτοπόρων του θεσμού, όπως ο Παναγιώτης

Σέργης, ο Χρύσανθος Κακογιάννης, ο Ανδρέας Μανώλη κλπ). Επίσης, μια μέρα πριν από την έναρξη των παραστάσεων των Ι΄ Αγώνων ο ΘΟΚ, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου διοργάνωσαν με ανοικτή πρόσκληση τιμητική εκδήλωση αφιερωμένη στους παλιούς πρωτοπόρους του σχολικού θεάτρου. (Πρακτικά συνεδρίας ειδικής επιτροπής ΘΟΚ-Υ.Π.Π. για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, ημερ. 25/08/1998)

(Εξώφυλλο προγράμματος Ι' Παγκυπρίων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου 1999)

Το 1999, με αφορμή τη συμπλήρωση δέκα χρόνων λειτουργίας του θεσμού, διοργανώθηκε σύσκεψη Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ-Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση με σκοπό τον προβληματισμό κατά πόσον ο θεσμός θα έπρεπε να συνεχιστεί ως είχε ή να τροποποιηθεί. Κατά τη σύσκεψη προβλημάτισε ιδιαίτερα την Επιτροπή το γεγονός της εκτροπής του θεσμού από τον αρχικό στόχο που τάχθηκε να υπηρετήσει, διότι «χρόνο με το χρόνο», όπως λέχθηκε, «παρατηρούνταν πιο συχνά περιπτώσεις δεσποτείας ενός ανταγωνιστικού πνεύματος μεταξύ καθηγητών ή σχολείων που ανεβάζουν μια παράσταση, με έμφαση στην απόσπαση του Α΄ Βραβείου και συνεπακόλουθα τη συμμετοχή τους στους Πανελλήνιους Αγώνες, δαπάνες υπέρογκες σε χρόνο, χρήμα, χλιδή, επίδειξη κ.λπ., γι' αυτό και κεκαλυμμένα καταστρατηγούνται οι όροι της προκήρυξης των Αγώνων».

Ακολούθως, το Νοέμβριο του 1999 διενεργήθηκε έρευνα για τη χρησιμότητα και αξιολόγηση του θεσμού των Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου μέσω ερωτηματολογίου, στο δεύτερο μέρος του οποίου μπορούσαν να εκφραστούν ελεύθερα απόψεις και εισηγήσεις για τη βελτίωση του θεσμού των Αγώνων. Το σχετικό ερωτηματολόγιο αποστάληκε σε όλους τους Διευθυντές σχολείων Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης και καλούνταν να το συμπληρώσουν είτε οι ίδιοι οι Διευθυντές είτε οι υπεύθυνοι των θεατρικών ομίλων καθηγητές των σχολείων. Οι πιο δημοφιλείς εισηγήσεις που δόθηκαν για τη βελτίωση του θεσμού των Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου ήταν μεταξύ άλλων οι ακόλουθες: η επιμόρφωση των καθηγητών που αναλαμβάνουν θέατρο, η κατάργηση των βραβεύσεων, η ενίσχυση της επιχορήγησης από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, ο θεσμός του σχολικού θεάτρου να παραμείνει μόνο για να προσφέρει θεατρική αγωγή, η ανάπτυξη ευγενούς άμιλλας και όχι ανταγωνισμού μεταξύ των σχολείων και η καθιέρωση ως μαθήματος της θεατρικής αγωγής στα Γυμνάσια και στα Λύκεια, έστω και ως μάθημα επιλογής. Στο σημείο αυτό σχολιάζοντας τις πιο πάνω εισηγήσεις που διατυπώθηκαν από τους εμπλεκόμενους καθηγητές στα πλαίσια της σχετικής έρευνας αξίζει να σημειωθεί ότι οι εισηγήσεις αυτές, παρόλο που διατυπώθηκαν από το 1999, εξακολουθούν να αποτελούν μέχρι και σήμερα ζητούμενο.

Από το 2002, οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου αφιερώνονται στη μνήμη του Παναγιώτη Σέργη, ο οποίος υπήρξε ένας από τους πρωτοπόρους του σχολικού θεάτρου στην Κύπρο και από τους πρωτεργάτες του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Ως διευθυντής της Μορφωτικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας εργάστηκε για τη διαμόρφωση και εφαρμογή της πολιτιστικής πολιτικής του Υπουργείου, συμπεριλαμβανομένης της ίδρυσης και θεμελίωσης του ΘΟΚ, τον οποίο υπηρέτησε ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και ως Πρόεδρος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής. Το 1996, ως Πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής των Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου και Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Πολιτιστικού Ιδρύματος Τραπέζης Κύπρου, παρουσίασε πρόταση του ΥΠΠ και του ΘΟΚ για αθλοθέτηση των Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου με χορηγία ικανή να καλύπτει τα έξοδα μετάβασης του σχολικού ομίλου που εκπροσωπούσε την Κύπρο στους Πανελλήνιους Μαθητικούς Αγώνες, οι οποίοι διοργανώνονταν από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η πρόταση έγινε αποδεκτή και από το 1997 το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου ανέλαβε τη σχετική χορηγία. (Από την ειδική έκδοση ΥΠΠ-ΘΟΚ, Κ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου, 2009). Έτσι, από το 1992 μέχρι το 2008, μία από τις συμμετέχουσες παραστάσεις κάθε έτους

στην κατηγορία Σύγχρονου θεάτρου και Αρχαίου Δράματος επιλεγόταν να εκπροσωπήσει την Κύπρο στο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου και αργότερα στους Πανελλήνιους Καλλιτεχνικούς Αγώνες Θεάτρου.

Στην επετειακή διοργάνωση των Κ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου το 2009, η Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ και Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού αποφάσισε τις πιο κάτω καινοτομίες: α) Τη διοργάνωση εκπαιδευτικού ταξιδιού στην Ελλάδα και για τα τρία σχολεία που θα υποδείκνυαν οι Επιτροπές ειδικών από τις περιφέρειες, τα οποία είχαν μεταξύ άλλων την ευκαιρία να παρακολουθήσουν θεατρική παράσταση στην Αθήνα και να επισκεφτούν το αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου. β) Τη διοργάνωση θεατρικών εργαστηρίων για τους μαθητές και καθηγητές που συμμετέχουν στους Αγώνες ανά περιφέρεια με τον Αμερικανό ειδικό James Thomas Bailey. (http://www.thoc.org.cy/About-THeatro_sta_scholeia, ημερ. πρόσβασης 10/02/2015)

Ο θεσμός των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου σήμερα ανθεί με τη συμμετοχή πέραν των 50 σχολείων παγκύπρια, τόσο στο Σύγχρονο Θέατρο, όσο και στο Αρχαίο Δράμα, το οποίο διακρίνεται ως ειδική κατηγορία πλέον στους Αγώνες από το 2002. Αθλοθέτης των Αγώνων είναι το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου, χάρη στο οποίο γινόταν δυνατή η μετάβαση στην Ελλάδα των βραβευμένων σχολείων κάθε χρόνο, για να λάβουν μέρος στους αντίστοιχους Πανελλήνιους Καλλιτεχνικούς Αγώνες, που διοργανώνονταν από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδας.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως τα τελευταία χρόνια, λόγω και της καλύτερης προβολής όλων των θεατρικών παραστάσεων προς το κοινό, αυξήθηκε η εμπλοκή της ευρύτερης κοινότητας στην προσπάθεια του κάθε σχολείου για το ανέβασμα της παράστασης. Έτσι τόσο οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί από τη μια πλευρά, όσο και άλλοι φορείς (όπως επιχειρήσεις, οργανισμοί κ.λ.π.) από την άλλη, στηρίζουν την προσπάθεια των μαθητών με πάρα πολλούς τρόπους - χωρίς βεβαίως να καταστρατηγείται ο «σχολικός» χαρακτήρας της παράστασης. (βλ. κεφ. 2.1.2.)

Από το 2003, κυρίως λόγω του μεγάλου αριθμού των σχολείων που λαμβάνουν μέρος στους Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου, έχει αλλάξει ο τρόπος διεξαγωγής τους ως εξής: η διεξαγωγή των Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου γίνεται σε περιφέρειες (Λευκωσία, Λάρνακα-Ελεύθερη Αμμόχωστος, Λεμεσός-Πάφος) με ξεχωριστές επιτροπές για την κάθε περιφέρεια. Το κάθε

σχολείο παρουσιάζει την παράστασή του σε τόπο της δικής του επιλογής. Η κάθε κριτική επιτροπή απονέμει Α΄ και Β΄ Βραβείο Γυμνασίων, Α΄ και Β΄ Βραβείο Λυκείων και διακρίσεις, εάν το επιθυμεί. Στην τελική φάση, οι καλύτερες παραστάσεις της κάθε περιφέρειας (Α΄ Βραβείο Γυμνασίων και Α΄ Βραβείο Λυκείου) διαγωνίζονται στην τελική φάση Σύγχρονου Θεάτρου, σε κοινό χώρο που αποφασίζεται από τους διοργανωτές κάθε χρόνο. Η κριτική επιτροπή της τελικής φάσης αποτελείται από τους Προέδρους των περιφερειακών επιτροπών και δύο άλλα μέλη, που ορίζονται από τους διοργανωτές. Στόχος της τελικής φάσης είναι η απονομή του Βραβείου Καλύτερης Παράστασης Αγώνων (το σχολείο εκπροσωπούσε την Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες μέχρι το 2008) και των Βραβείων καλύτερης παράστασης Γυμνασίων και Λυκείων αντίστοιχα.

Για τους Αγώνες Αρχαίου Δράματος, λόγω του μικρού αριθμού συμμετοχών, η διεξαγωγή είναι παγκύπρια. Η κριτική επιτροπή παρακολουθεί όλες τις παραστάσεις και αποφασίζει για το βραβείο καλύτερης παράστασης αγώνων που θα εκπροσωπήσει την Κύπρο στην Ελλάδα, αλλά και για τα υπόλοιπα βραβεία (Β΄ και Γ΄ Αρχαίου Δράματος, όπως και διακρίσεις, εάν το επιθυμεί).

Ωστόσο, από το 2007 με τον αριθμό των παραστάσεων και τον ανταγωνισμό να αυξάνεται οι διοργανωτές προέβησαν σε μια βασική αλλαγή στη φιλοσοφία των αγώνων, καταργώντας το διαγωνιστικό τους χαρακτήρα. Κατά το διάστημα 2007-2011 το διαγωνιστικό μέρος είχε καταργηθεί και η απονομή βραβείων αντικαταστάθηκε με την παροχή συμβουλών και αναλυτικού σκεπτικού για την παράσταση από Ομάδα Ειδικών. Σκοπός της βασικής αυτής αλλαγής στη φιλοσοφία των Αγώνων ήταν η ενίσχυση της θεατρικής αγωγής (http://www.thoc.org.cy/About-THeatro_sta_scholeia, ημερ. πρόσβασης 10/02/2015). Συνεπώς, δεν απονέμονται βραβεία, ειδικές διακρίσεις και έπαινοι, παρά μόνο αναμνηστικά διπλώματα συμμετοχής. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι η κατάργηση του διαγωνιστικού χαρακτήρα των Αγώνων είχε αποφασιστεί, όπως είδαμε προηγουμένως, δέκα χρόνια πριν, όμως τελικά υλοποιείται τη χρονιά αυτή. Ο λόγος που δεν είχε εφαρμοστεί από τότε η ιδέα αυτή ήταν το γεγονός ότι λόγω της συμμετοχής της Κύπρου (1992-2008) στους Πανελλήνιους Μαθητικούς Αγώνες Θεάτρου θα έπρεπε αναπόφευκτα να επιλέγεται η καλύτερη παράσταση.

Από το 2012 και εξής εξακολουθούν να μην απονέμονται βραβεία, ειδικές διακρίσεις και έπαινοι, αλλά η Επιτροπή Ειδικών επιλέγει μία παράσταση Γυμνασίου και μία παράσταση

Λυκείου (σύγχρονο θέατρο και αρχαίο δράμα) που ξεχώρισε, νοουμένου ότι θα υπάρξει επαρκής αριθμός συμμετοχών. Έτσι, οι Κριτικές Επιτροπές έχουν αντικατασταθεί από τις Επιτροπές Αξιολόγησης, αποτελούμενες από ειδικούς, που στόχο έχουν να τροφοδοτήσουν με εποικοδομητικά σχόλια τις θεατρικές ομάδες, ώστε να προσδίδεται μια παιδευτική και επιμορφωτική διάσταση στο όλο εγχείρημα, ενθαρρύνοντας τη βελτίωση και την καλύτερη απόδοση των ομάδων, μετατρέποντας έτσι τη διαδικασία σε εκπαιδευτική ανταλλαγή παρά σε σχέση κριτή – κρινόμενου.

Η Επιτροπή Παρακολούθησης και Αξιολόγησης των παραστάσεων Αρχαίου Δράματος είναι τριμελής και απαρτίζεται από άτομα που έχουν σχέση με το αντικείμενο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου (π.χ. σκηνοθέτες, ηθοποιοί, φιλόλογοι, θεατρολόγοι κλ.π.). Τα μέλη της Επιτροπής επιλέγονται από το Διευθυντή του ΘΟΚ και τη Λειτουργό του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης του Οργανισμού από ένα γενικότερο κατάλογο ατόμων. Κάθε χρόνο αλλάζουν τα μέλη της Επιτροπής, ενώ κάποια μέλη παραμένουν τα ίδια για δύο συνεχόμενες χρονιές και την επόμενη χρονιά αντικαθίστανται από νέα μέλη.

Η Επιτροπή μετά το πέρας των Αγώνων αποστέλλει σχόλια για την κάθε παράσταση στο κάθε σχολείο που συμμετέχει, ώστε να επιτυγχάνονται καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής στις ομάδες. Τα κριτήρια των Επιτροπών αναφέρονται στις εκάστοτε προκηρύξεις των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου με σχετικές εγκυκλίους του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Το φύλλο αξιολόγησης περιλαμβάνει:

1. Θεατρική αγωγή παιδιών
2. Ομαδικότητα
3. Απόδοση συντελεστών
    - 3.1. Σκηνοθεσία
    - 3.2. Πλάσιμο χαρακτήρων/ερμηνείες
    - 3.3. Ρυθμός/Συνοχή
    - 3.4. Κοστούμια

3.5. Μουσική επιμέλεια

4. Δημιουργικότητα/ευρηματικότητα

5. Ιδιαιτερότητες της ομάδας

6. Επιλογή ρεπερτορίου/Βαθμός δυσκολίας

7. Γενικά Σχόλια

Ο ΘΟΚ ενθαρρύνει και στηρίζει έμπρακτα τη θεατρική παιδεία με διάφορους τρόπους, όπως η παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού για τις παραστάσεις θεάτρου για παιδιά που ανεβάζονται από το ΘΟΚ, οι ξεναγήσεις μαθητών στο κτήριο του ΘΟΚ και ιδιαίτερα η συμμετοχή των σχολείων στους Αγώνες μέσα από τη δωρεάν διοργάνωση σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού θεατρικών σεμιναρίων, που απευθύνονται σε εκπαιδευτικούς που ασχολούνται με το σχολικό θέατρο, η οικονομική επιχορήγηση των συμμετεχόντων σχολείων και η παραχώρηση αναμνηστικού δώρου στους συμμετέχοντες μαθητές.

Ανακεφαλαιώνοντας, ο θεσμός των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου αποτελεί μία από τις σημαντικότερες δραστηριότητες τόσο του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, όσο και του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου. Με μεγάλο ενθουσιασμό, όρεξη και πολλές προσπάθειες, ολοένα και περισσότεροι μαθητές και καθηγητές από ένα μεγάλο αριθμό δημοσίων και ιδιωτικών Γυμνασίων, Λυκείων και Τεχνικών Σχολών συμμετέχουν στους Σχολικούς Αγώνες και βιώνουν όλα τα στάδια προετοιμασίας μιας θεατρικής παράστασης, από την επιλογή του θεατρικού κειμένου μέχρι το χειροκρότημα. Οι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου δίνουν κάθε χρόνο την ευκαιρία στους μαθητές να ανακαλύψουν και να μοιραστούν τη δημιουργικότητά τους, μέσα από το ανέβασμα μιας θεατρικής παράστασης. Απώτερος στόχος είναι ο κάθε μαθητής να ξεπεράσει τον εαυτό του μέσα από τη συνεργασία με τους υπόλοιπους συμμαθητές του της θεατρικής ομάδας, με κοινό στόχο το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για την παράσταση.

2.3. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ

2.3.1. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τα τελευταία χρόνια σε αρκετά εκπαιδευτικά συστήματα των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης εισήχθησαν, εφαρμόσθηκαν και αξιολογήθηκαν Καινοτόμα Προγράμματα, τα οποία στόχευαν αφενός στην αλλαγή των διαδικασιών μάθησης, ώστε από απομνημονευτική-ατομική να γίνει διερευνητική-ομαδοσυνεργατική και να προσεγγίζει τη γνώση ολιστικά, αφετέρου στην ανάπτυξη δεξιοτήτων και στην καλλιέργεια θετικών στάσεων και συμπεριφορών των μαθητών. (C.I.D.R.E.E. 1999)

Ως «καινοτομία» ετυμολογικά ορίζεται μια ενέργεια που χαρακτηρίζεται από νέα, πρωτοποριακή αντίληψη για την πραγματικότητα (Λεξικό Κοινής Νεοελληνικής, 1999). Η καινοτομία σήμερα θεωρείται ως η σημαντικότερη παράμετρος για την ανάπτυξη, τόσο σε εθνικό όσο και για κάθε επιχείρηση και εκπαιδευτικό σύστημα μιας χώρας και τείνει να γίνει προτεραιότητα σε όλες τις εθνικές πολιτικές. Όσον αφορά στην εκπαιδευτική καινοτομία, σύμφωνα με τον Fullan, αυτή «εστιάζεται σε ενέργειες που εμπεριέχουν και προωθούν νέες αντιλήψεις για την εκπαίδευση σε τρεις διαστάσεις: (α) στην αλλαγή αρχών και πεποιθήσεων, (β) στην εφαρμογή νέων διδακτικών προσεγγίσεων και (γ) στη χρήση νέων διδακτικών μέσων». (Fullan 1991)

Η εκπαιδευτική καινοτομία, σύμφωνα με τον Μαυροσκούφη, «δεν είναι απαραίτητα θεσμοθετημένη, με την προϋπόθεση ότι δίνεται η σχετική ελευθερία στους υπευθύνους για την εφαρμογή της, χαρακτηρίζεται από τα πλεονεκτήματα της ευελιξίας και της εστίασης σε ορισμένες πτυχές του εκπαιδευτικού συστήματος, έχει στόχο τη βελτίωση και η εισαγωγή και εφαρμογή της απαιτεί συνδυασμό πολιτικών και εκπαιδευτικών δυνάμεων». (Μαυροσκούφης 2002 : 16)

Η εισαγωγή και η εφαρμογή καινοτομιών στην εκπαίδευση ανανεώνει τη σχολική ρουτίνα μαθητών και εκπαιδευτικών και βοηθά το σχολείο να συνδεθεί με την κοινωνία. Μετατρέπει το σχολείο σε ένα δημιουργικό, ζωντανό χώρο προετοιμάζοντας τους μαθητές για την εισαγωγή τους σε αυτήν (Υφαντή 2000 : 60). Μελέτες υποστηρίζουν ότι η προώθηση καινοτόμων προγραμμάτων είναι αποτελεσματική, όταν η εκπαιδευτική καινοτομία

αντιμετωπίζεται ως «διαδικασία» και όχι ως «γεγονός». Επιπρόσθετα, αναγνωρίζεται ότι οι εκπαιδευτικοί αποτελούν το «κλειδί» της εφαρμογής μιας εκπαιδευτικής καινοτομίας, με αποτέλεσμα να στρέφεται η προσοχή στον τρόπο με τον οποίο αυτοί αντιλαμβάνονται την ανάγκη της καινοτομίας. Η εμπλοκή του εκπαιδευτικού στη διαδικασία της καινοτομίας και η δημιουργία κοινών στόχων και αξιών, ιδιαίτερα όταν αυτές προτείνουν νέες καθημερινές πρακτικές και νέες παιδαγωγικές αντιλήψεις, θεωρούνται ως παράγοντες ιδιαίτερα αποτελεσματικοί για την εφαρμογή μιας καινοτομίας. (Hargreaves & Evans, 1997, Sarason, 1996, Fullan, 1991).

Στην περίπτωση του ελλαδικού εκπαιδευτικού συστήματος η εισαγωγή στα σχολεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης καινοτόμων προγραμμάτων, αποτελεί πολιτική του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, ως φυσικό επακόλουθο των αναγκών της σύγχρονης εποχής, σε μια προσπάθεια το ελληνικό σχολείο να ανταποκριθεί στις σύγχρονες παιδαγωγικο-διδακτικές, πολιτιστικές και πολιτισμικές απαιτήσεις, καθώς και στις κοινωνικοοικονομικές και τεχνολογικές εξελίξεις.

Μεταξύ των καινοτόμων αυτών Προγραμμάτων περιλαμβάνονταν και οι Πανελλήνιοι Μαθητικοί Καλλιτεχνικοί Αγώνες, οι οποίοι αναπτύσσονται στο πλαίσιο των προαιρετικών σχολικών δραστηριοτήτων. Οι Πανελλήνιοι Μαθητικοί Καλλιτεχνικοί Αγώνες θεσμοθετήθηκαν με το Νόμο 2817/2000 και έχουν ως σκοπό την ανάδειξη και προώθηση των στοιχείων του πολιτισμού, την καλλιέργεια της αισθητικής αγωγής των μαθητών και τη σύνδεση της Παιδείας με τις Τέχνες. (http://www.pi-schools.gr/download/programs/erevnes/ax_poiot_xar_prot_deft_ekp/poiot_ekp_erevn/s_197_240.pdf, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016)

2.3.2. Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ/ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Στην ενότητα αυτή γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί γενικότερα ο θεσμός των Μαθητικών Καλλιτεχνικών Αγώνων/Φεστιβάλ Θεάτρου, με στόχο να καταδειχθούν αντίστοιχες δράσεις και προγράμματα πολιτισμού στον κόσμο, και παράλληλα το θεατρο/καλλιτεχνικο/παιδαγωγικό πλαίσιο και οι στόχοι τους.

Στην Ελλάδα οι Πανελλήνιοι Μαθητικοί Καλλιτεχνικοί Αγώνες θεσμοθετήθηκαν με το Νόμο 2817/2000 και οργανώνονταν κάθε χρόνο από το 1995 μέχρι το 2009 από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας και την Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης, με σκοπό την ανάδειξη και προώθηση των στοιχείων του πολιτισμού, την καλλιέργεια της αισθητικής αγωγής των μαθητών και τη σύνδεση της Παιδείας με τις Τέχνες.

(http://www.pischools.gr/download/programs/erevnes/ax_poiot_xar_prot_deft_ekp/poiot_ekp_erevn/s_197_240.pdf, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016)

Πιο συγκεκριμένα, οι Πανελλήνιοι Μαθητικοί Καλλιτεχνικοί Αγώνες αποτελούσαν ένα θεσμό που είχε ως στόχο του, αφενός, να προωθήσει τη δημιουργικότητα και την ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση, να καλλιεργήσει το πνεύμα συνεργασίας και ευγενούς άμιλλας, να αναδείξει ταλαντούχους μαθητές και, αφετέρου, να συνδέσει τα σχολεία ενεργά με τους πολιτιστικούς φορείς, τις πνευματικές δυνάμεις του τόπου, την ευρύτερη ελληνική κοινωνία και να συμβάλει ουσιαστικά στην πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας.

Παράλληλα, αποτελούσαν ένα ευρύ αυτοτελές πρόγραμμα με πανελλήνια εμβέλεια και συμμετοχή. Επρόκειτο για ένα ολοκληρωμένο, πολυδιάστατο και πολυδύναμο Πολιτιστικό Πρόγραμμα που κινητοποιούσε και αξιοποιούσε δημιουργικά την εκπαιδευτική κοινότητα, συνεγείροντας παράλληλα δυνάμεις κοινωνικές και πολιτιστικές με την ανάδειξη και την καλλιέργεια των δεξιοτήτων των μαθητών.

Επιπρόσθετα, το σχολείο μέσω των Αγώνων πραγμάτωνε τον διττό του ρόλο: χώρος παιδείας και χώρος πολιτισμού, δηλ. καλλιτεχνικής δημιουργίας και ανάδειξης νέων πρωτότυπων

ιδεών και τάσεων. Μέσω των Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν, είχαν την ευκαιρία να βιώσουν το σχολείο της χαράς, της δημιουργίας, της ελεύθερης καλλιτεχνικής έκφρασης, της επικοινωνίας, της αισθητικής απόλαυσης και της ψυχαγωγίας. (http://www.env-edu.gr/Documents/.pdf, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016)

Οι Αγώνες περιλάμβαναν τις πιο κάτω κατηγορίες:

1. Αγώνες Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου
2. Αγώνες Ζωγραφικής
3. Μουσικούς Αγώνες και
4. Αγώνες Χορού

Οι Αγώνες Θεάτρου διεξάγονταν σε τρεις κατηγορίες:

- Αρχαίο Δράμα
- Σύγχρονο Θέατρο
- Ελληνικό Θέατρο Σκιών

Στον ελλαδικό χώρο διοργανώνεται επίσης από το 2012 κάθε χρόνο η «Διεθνής Νεανική Συνάντηση Αρχαίου Δράματος ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΝ ΔΙΩ», που πραγματοποιείται από τη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Πιερίας και το Γραφείο Καινοτόμων Δράσεών της, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας (αρ.πρωτ. 42729/Γ7/29-03-2013) και της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την UNESCO (αρ.πρωτ. 4744/100.5/ΑΣ1120/12-02-2015) στην Πιερία και συγκεκριμένα στον αρχαιολογικό χώρο του Δίου. Η Διεθνής Μαθητική Συνάντηση φιλοδοξεί να γίνει μια ευκαιρία συνάντησης μαθητών και να αναδείξει την τέχνη και τον πολιτισμό ως κοινό σημείο αναφοράς όλων των λαών και των πολιτισμών.

Οι θεατρικοί αγώνες δεν έχουν διαγωνιστικό χαρακτήρα, διαρκούν εννέα ημέρες και διεξάγονται το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Σεπτεμβρίου. Κάθε μέρα είναι αφιερωμένη σε καθεμία από τις εννέα Πιερίδες Μούσες, προστάτιδες των γραμμάτων, των τεχνών και των επιστημών. Η διοργάνωση αυτή αποτελεί αναβίωση των αρχαίων αγώνων θεάτρου που διεξάγονταν στον ίδιο χώρο, την ιερή πόλη των Μακεδόνων, με τον ίδιο τίτλο: «Ολύμπια εν Δίω». (http://dide.pie.sch.gr/politistika/, ημερ. πρόσβασης 10/02/2015)

Επιπρόσθετα, στον ελλαδικό χώρο πραγματοποιούνται σε διάφορες περιφέρειες Μαθητικοί ή Νεανικοί Αγώνες Θεάτρου, όπως π.χ. το Μαθητικό Φεστιβάλ Θεάτρου Αιτωλοακαρνανίας, το Μαθητικό Φεστιβάλ Θεάτρου Ναυπάκτου, το Διεθνές Μαθητικό Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος Μεσσηνίας, το Μαθητικό Φεστιβάλ Δήμου Γόρτυνας, το Μαθητικό Φεστιβάλ Θεάτρου Δήμου Κορινθίων, το Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου Πειραιά, οι Θεατρικοί Μαθητικοί Αγώνες «Ακτίς Ονείρου» από τα Πρότυπα εκπαιδευτήρια Θεσσαλονίκης και η Γιορτή Μαθητικού Θεάτρου Καβάλας.

Παρόμοιες πολιτιστικές δραστηριότητες/προγράμματα μαθητικών ή νεανικών συναντήσεων θεάτρου/ Μαθητικά Φεστιβάλ Θεάτρου απαντούν και σε χώρες του εξωτερικού.

Αρχικά, στη Γερμανία διεξάγεται το Theatertreffen στο Βερολίνο. Πρόκειται για ένα από τα πιο σημαντικά Φεστιβάλ Θεάτρου στη Γερμανία που διοργανώνεται από το 1964 και σε αυτό συμμετέχουν κάθε χρόνο διεθνή και γερμανικά πανεπιστήμια και σχολές τέχνης. (https://de.wikipedia.org/wiki/Berliner_Theatertreffen, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016) Επίσης, στη Γερμανία πραγματοποιείται το TransEuropa. Πρόκειται για ένα τριετές φεστιβάλ θεάτρου που διοργανώνεται σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο του Hildesheim και συγκεντρώνει νέους καλλιτέχνες από διάφορες χώρες με σκοπό τη γνωριμία τους με τον κόσμο του θεάτρου και την προώθηση και διατήρηση της ελεύθερης μαθητικής θεατρικής δραστηριότητας σε ευρωπαϊκό επίπεδο. (https://en.wikipedia.org/wiki/Transeuropa_(Theater_festival), ημερ. πρόσβασης 14/07/2016)

Ακόμη, παρόμοια θεατρική δραστηριότητα απαντά και στη Σερβία με τη διοργάνωση του Διεθνούς Φεστιβάλ Παιδικού Θεάτρου στη Σουμπότιτσα της Σερβίας (Subotica International Festival of Children's Theatres) από το 1994 και είναι ετήσια εκδήλωση αφιερωμένη στα παιδιά. Πρόκειται για ένα από πέντε πιο σημαντικά Φεστιβάλ του είδους στον κόσμο και σε αυτό συμμετέχουν περισσότερες από 400 θεατρικές παραγωγές από 41 διαφορετικές χώρες. (http://lutfestsubotica.net/festival/o-nama/. ημερ. πρόσβασης 14/07/2016)

Επίσης, στο Βελιγράδι λειτουργεί το πρωτοποριακό κίνημα για το Θέατρο στην Εκπαίδευση από το 1965 ως ένας τρόπος για να χρησιμοποιηθεί το θέατρο και το δράμα για τη δημιουργία μιας σειράς από ευκαιρίες μάθησης για τους νέους. Το κίνημα αυτό σύντομα εξαπλώθηκε σε θέατρα σε όλη τη Βρετανία, και στη συνέχεια σε όλο τον κόσμο, εμπνέοντας έτσι ένα ευρύ

φάσμα της συμμετοχής των παιδιών και των νέων στο θέατρο. (http://www.belgrade.co.uk/take-part/theatre-in-education/, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016)

Επιπρόσθετα, το Φεστιβάλ του Διεθνούς Φοιτητικού Θεάτρου Βελιγραδίου πραγματοποιείται κάθε χρόνο από το 2005 με πρωτοβουλία των φοιτητών της διαχείρισης και της παραγωγής του θεάτρου, το ραδιόφωνο και τη Σχολή Δραματικής Τέχνης στο Βελιγράδι, ως μέρος της πρακτικής στο πλαίσιο της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, με στόχο την ανταλλαγή γνώσεων, εμπειριών και δεξιοτήτων για το θέατρο, όπως επίσης και τη σύνδεση φοιτητών από ξένα σχολεία Δραματικών Τεχνών. (http://www.festivalfist.com/read-me/, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016)

Παρόμοια δραστηριότητα αποτελεί και το Διεθνές Φεστιβάλ Θεάτρου Φοιτητών στη Γαλλία, το οποίο διοργανώνεται από το Πανεπιστήμιο του Franche Comte από το 1990 και έχει καθιερωθεί ως ένα σημαντικό γεγονός στη θεατρική παραγωγή σε τοπικό, εθνικό αλλά και διεθνές επίπεδο, που δίνει την ευκαιρία στο κοινό να ανακαλύψουν τα γαλλικά και ξένα ερασιτεχνικά θεατρικά σχήματα και να διευρύνουν τους ορίζοντες τους. (http://www.theatre-universitaire-fc.fr/en/international-theatre-festival/ ημερ. πρόσβασης 14/07/2016)

Αντίστοιχοι θεσμοί απαντούν και στην Αγγλία με τη διοργάνωση του Εθνικού Μαθητικού Φεστιβάλ Δράματος (National Student Drama Festival NSDF), στο οποίο συμμετέχουν νέοι 16-25 ετών (https://nsdf.org.uk/home, ημερ. πρόσβασης 07/09/2016), και στην Ιταλία με τη διοργάνωση του Διεθνούς Φεστιβάλ Κλασικού Θεάτρου Νέων στις Συρακούσες.

Επίσης, στο Οντάριο του Καναδά πραγματοποιείται από το 1946 το Θεατρικό Φεστιβάλ του Οντάριο (Ontario Drama Festival), στο οποίο συμμετέχουν περισσότεροι από 12.000 μαθητές και καθηγητές.

(http://www.searsdramafestival.com/about_history.html, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016)

Κατά συνέπεια, προκύπτει το συμπέρασμα ότι ο θεσμός των Καλλιτεχνικών Αγώνων/ Μαθητικών/ Νεανικών Συναντήσεων/ Φεστιβάλ Θεάτρου δεν είναι καινούριος σε προγράμματα πολιτισμού διαφόρων χωρών. Απεναντίας, αντίστοιχες θεατρικές δραστηριότητες και προγράμματα πολιτισμού με τους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου και τους Πανελλήνιους Καλλιτεχνικούς Αγώνες Θεάτρου απαντούν και σε άλλες χώρες του εξωτερικού μέσα στα πλαίσια της καλλιέργειας και της ανάπτυξης του θεάτρου

στην εκπαίδευση. Απώτερος στόχος των διοργανώσεων αυτών είναι να δώσουν τη δυνατότητα στους μαθητές ή στους φοιτητές την ευκαιρία να παρουσιάσουν το θεατρικό έργο τους, να βιώσουν την ευγενή άμιλλα και τη δημιουργική δύναμη της συμμετοχής, την καλλιέργεια σχέσεων επικοινωνίας και ανταλλαγής απόψεων, καθώς επίσης και τη γνωριμία των πολιτισμών και των θεατρικών περιβαλλόντων άλλων χωρών.

2.3.3. Η ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ

Είναι ιδιαίτερα αξιοσημείωτο το γεγονός πως η κυπριακή εκπαίδευση πρωτοπορεί συγκριτικά σε σχέση με το ελλαδικό εκπαιδευτικό σύστημα ως προς το θεσμό των σχολικών θεατρικών παραστάσεων, καθώς στην Κύπρο η προσπάθεια αρχίζει από το 1982, ενώ στην Ελλάδα οι μαθητικοί θεατρικοί αγώνες ξεκινούν άτυπα από το 1989 και θεσπίζονται το 1992-1993 με ιδιωτική πρωτοβουλία της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας (Αρσάκεια - Τοσίτσεια σχολεία) με πρόταση του Προέδρου της, Καθηγητή Γεώργιου Μπαμπινιώτη και του Θεάτρου Τέχνης «Κάρολος Κουν». Οι Αγώνες πραγματοποιούνται στο Αρσάκειο Παλαιού Ψυχικού.

Το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και το Υπουργείο Πολιτισμού βοηθούσαν με χορηγίες την προσπάθεια αυτή, η οποία κάλυπτε όλες τις επαρχίες της Ελλάδας και τον ελληνισμό της περιφέρειας (Αίγυπτο, Κύπρο, Βόρεια Ήπειρο, Μελβούρνη, Λονδίνο, Τορόντο κ.ά.) Κάθε επαρχία διοργάνωνε τοπικούς Αγώνες και τοπική κριτική επιτροπή επέλεγε την καλύτερη παράσταση για την Αθήνα. Το καλύτερο από τα έργα βραβευόταν με το «Βραβείο Κουν», που θεσπίστηκε από τη Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία εις μνήμη Κάρολου Κουν. Επίσης υπήρχε βραβείο Μελίνας Μερκούρη, το οποίο θεσμοθετήθηκε στους Γ΄ Πανελλήνιους Αγώνες Μαθητικού Θεάτρου και άλλες διακρίσεις.

(Αφίσα Α΄ Πανελλήνιου Φεστιβάλ Μαθητικού θεάτρου 1992)

Σκοπός των παραστάσεων που ανεβάζονταν στα πλαίσια των Αγώνων ήταν «να δημιουργηθούν προϋποθέσεις και κίνητρα ώστε να ασχοληθούν παιδευτικά με το θέατρο περισσότερα σχολεία και περισσότερες ομάδες μαθητών». (Μπαμπινιώτης 1993). Στον προθάλαμο της αίθουσας θεάτρου υπήρχε πάντα Έκθεση Αφίσας και ξεχωριστή Έκθεση, στην

οποία κάθε σχολείο που έφτανε στον τελικό παρουσίαζε την έκδοση με το πρόγραμμα της παράστασής του. Ηθοποιοί και σκηνοθέτες επίσης αξιοποιούσαν τον ελεύθερο χρόνο των φιλοξενουμένων και άλλων μαθητών με διαλέξεις ή δειγματικά μαθήματα. (Παπασταύρου 1999) Παράλληλα, η ΕΤ1 από το Β΄ Πανελλήνιο Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου και εξής μετέδιδε τις μαθητικές θεατρικές παραστάσεις της τελικής φάσης της διοργάνωσης στο παιδικό νεανικό της πρόγραμμα. (Πρόγραμμα Ε΄ Πανελλήνιων Αγώνων Μαθητικού Θεάτρου 1996)

Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι στο Α΄ Πανελλήνιο Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου το 1992, όπου διαγωνίστηκαν σαράντα έργα από ολόκληρη την Ελλάδα, η Κύπρος πέτυχε ειδική διάκριση με το Θέκλειο Γυμνάσιο και το έργο *Η θυσία του Αβραάμ* (Μιχαηλίδη 1993).

Σημειώνεται ότι από το 1994 οι Αγώνες από Πανελλήνιο Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου μετονομάζονται σε Γ΄ Πανελλήνιους Αγώνες Μαθητικού Θεάτρου.

Το 1995 το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ανέλαβε παρόμοια διοργάνωση, την οποία μάλιστα διεύρυνε, ώστε να καλύπτει Αγώνες Μουσικής, Χορού και Ζωγραφικής. Η Κύπρος τη χρονιά αυτή δεν έλαβε μέρος, επειδή η σχετική πρόσκληση έφτασε πολύ αργά. Έτσι, η συμμετοχή της Κύπρου αρχίζει από το 1996 στους Β΄ Πανελλήνιους Αγώνες Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου, όπως μετονομάστηκαν. Σημειώνεται ότι την ίδια χρονιά κλήθηκε τιμητικά και πήρε μέρος στους Αγώνες το Λύκειο Πολεμιδιών, επειδή την προηγούμενη χρονιά είχε αποσπάσει το Α΄ Βραβείο Κάρολου Κουν στους Δ΄ Πανελλήνιους Αγώνες Μαθητικού Θεάτρου.

Με την εξέλιξη αυτή η Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία και το Θέατρο Τέχνης σταμάτησαν τη διοργάνωση των δικών τους Πανελλήνιων Αγώνων και προχώρησαν στη μετεξέλιξή τους σε Πανευρωπαϊκά Σεμινάρια Μαθητικού Θεάτρου. Έτσι, οι Πανελλήνιοι Μαθητικοί Καλλιτεχνικοί Αγώνες Θεάτρου οργανώνονταν κάθε χρόνο από το 1995 μέχρι το 2009 από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας και την Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης.

Οι Πανελλήνιοι Μαθητικοί Καλλιτεχνικοί Αγώνες Θεάτρου εμπνέονταν μεν από τους Αρχαίους Δραματικούς και Μουσικούς Αγώνες, οι οποίοι αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος της ελληνικής παιδείας και του ελληνικού τρόπου ζωής και ήταν συνυφασμένοι με τη ζωή των πόλεων και την πνευματική και καλλιτεχνική δημιουργία, οργανώνονταν όμως με αναφορά στη σύγχρονη πραγματικότητα. (http://www.ein.gr/index., ημερ. προσβ. 13/03/2015)

Οι Αγώνες οργανώνονταν πρώτα ως Περιφερειακοί σε δεκατρείς γεωγραφικές περιφέρειες και στη συνέχεια ως Πανελλήνιοι στους οποίους συμμετείχαν τα πρώτα βραβεία, ατομικά και συνόλων. Η Κύπρος θεωρείτο ως επιπλέον Περιφέρεια Αγώνων και συμμετείχε ανελλιπώς στους Αγώνες Θεάτρου από το 1992 μέχρι και το 2008 στην κατηγορία Σύγχρονου Θεάτρου και από το 2002-2008 στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος.

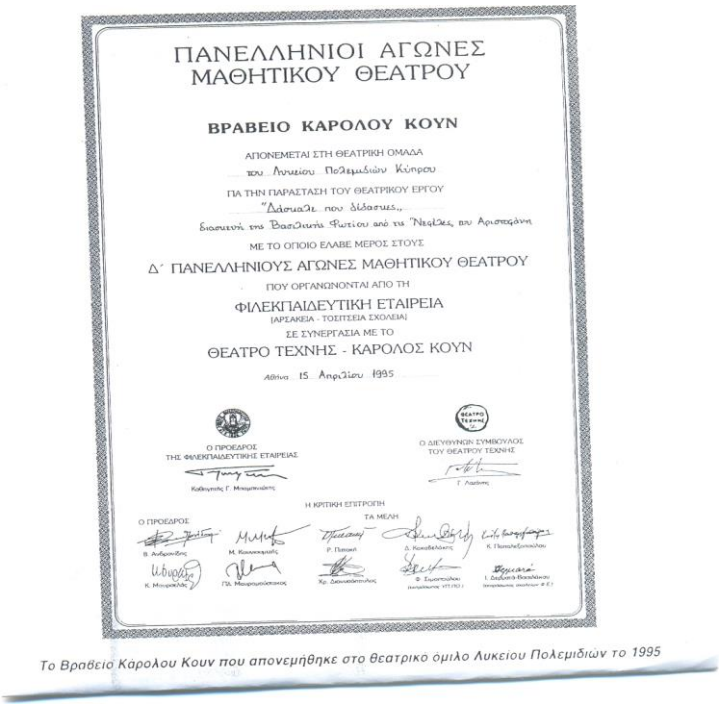
Σημειώνεται ότι το 1997 είχε γίνει πρόταση από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδος για διεύρυνση της κυπριακής παρουσίας στους Πανελλήνιους Αγώνες Θεάτρου με την αποστολή παραστάσεων αρχαίου δράματος, όμως η Επιτροπή ΘΟΚ-Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση εισηγήθηκε αρνητικά «στο παρόν στάδιο να μην διευρυνθεί η κυπριακή συμμετοχή στους Πανελλήνιους Αγώνες με παράσταση αρχαίου δράματος», καθώς κρίθηκε ότι ένα τέτοιο εγχείρημα «δεν ήταν δυνατόν να αναληφθεί επιτυχώς από διδάσκοντες και διδασκομένους στον τόπο μας, ιδιαίτερα στο επίπεδο του γυμνασιακού κύκλου». (Πρακτικά Επιτροπής ΘΟΚ-ΥΠΠ για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, 09/06/1997)

Το σχολείο που επιλεγόταν να εκπροσωπήσει την Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες Θεάτρου έπαιρνε από το 1999 και εξής φιλοδώρημα 2000 λίρες Κύπρου, το οποίο προσφερόταν από τον αθλοθέτη των Παγκυπρίων Σχολικών Αγώνων, το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου, για κάλυψη των εξόδων μετάβασης.

Συγκεκριμένα, ως προς την κατηγορία Σύγχρονου Θεάτρου η Κύπρος συμμετείχε στους Πανελλήνιους Αγώνες με τα πιο κάτω σχολεία και έργα:

1. 1992: Θέκλειο Γυμνάσιο *Η θυσία του Αβραάμ* του Βιτσέντζου Κορνάρου- Διάκριση στους Α΄ Πανελλήνιους Αγώνες
2. 1993: Τσίρειο Γυμνάσιο *Παραμύθι χωρίς όνομα* της Πηνελόπης Δέλτα στους Β΄ Πανελλήνιους Αγώνες
3. 1994: Β΄ Τεχνική Σχολή Λεμεσού *Μάνα, μάνα γη* της Κρίστης Χαράκη- απέσπασε ειδικό βραβείο στους Γ΄ Πανελλήνιους Αγώνες
4. 1995: Λύκειο Πολεμιδιών *Δάσκαλε που δίδασκες*, διασκευή των *Νεφελών* του Αριστοφάνη της Βασιλικής Φωτίου - Α΄ Βραβείο «Κάρολος Κουν» στους Δ΄ Πανελλήνιους Αγώνες Μαθητικού Θεάτρου
5. 1996: Λανίτειο Λύκειο Β΄ *Ο Αρχοντοχωριάτης* του Μολιέρου - Α΄ Πανελλήνια διάκριση

6. 1997: Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας *Τοσοδούλα* του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν - Έπαινος
7. 1998: Λύκειο Κοκκινοχωριών *Ματίας ο Πρώτος* της Άλκης Ζέη - Έπαινος
8. 1999: Λύκειο Παραλιμνίου *Τα δέντρα πεθαίνουν όρθια* του Αλέξανδρου Κασόνα- Β΄ Βραβείο
9. 2000: Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης *Οι φοιτηταί* του Γρηγόριου Ξενόπουλου - Β΄ βραβείο
10. 2001: The Grammar School -*Γιατρός με το στανιό* του Μολιέρου - Γ΄ Βραβείο
11. 2002: Ενιαίο Λύκειο Λινόπετρας *Ο Αρχοντοχωριάτης* του Μολιέρου
12. 2003: Γυμνάσιο Λατσιών *Ο Καλός Στρατιώτης Σβέικ* του Γιάροσλαβ Χάσεκ- Α΄ Βραβείο
13. 2005: Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας *Ρωμαίος και Ιουλέττα* του Μποστ
14. 2006: Αγγλική Σχολή Λευκωσίας *Έξι πρόσωπα ζητούν συγγραφέα* του Λουΐτζι Πιραντέλο

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ

ΑΠΟΝΕΜΕΤΑΙ ΣΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
του Λυκείου Πολεμιδίων Κύπρου
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
"Δάσκαλε που δίδασκες,,
διασκευή της Βασιλικής Φωτίου από τις Νεφέλες του Αριστοφάνη
ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΛΑΒΕ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟΥΣ
Δ΄ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ
ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
(ΑΡΣΑΚΕΙΑ - ΤΟΣΙΤΣΕΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ)
ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ
ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ - ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
Αθήνα 15 Απριλίου 1995

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Καθηγητής Γ. Μακρυγιάννης

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ
Γ. Λαζάνης

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ — ΤΑ ΜΕΛΗ
Β. Ανδρεάτος, Μ. Κουκουφιλής, Ρ. Παπαγή, Δ. Κοκκαλιάρης, Κ. Παπαδοπούλου
Κ. Μπεμπελάκης, Γ. Μακρυγιάννακος, Κ. Δασκαλόπουλος, Φ. Σωτηρούδου, Ι. Δαβάκη-Βασιλείου

Το Βραβείο Καρολου Κουν που απονεμήθηκε στο θεατρικό όμιλο Λυκειου Πολεμιδιων το 1995

(Το βραβείο Κάρολος Κουν που απονεμήθηκε στο θεατρικό όμιλο του Λυκείου Πολεμιδιών το 1995 για την παράσταση *Δάσκαλε που δίδασκες*, διασκευή των *Νεφελών* του Αριστοφάνη της Βασιλικής Φωτίου στους Δ΄ Πανελλήνιους Αγώνες Μαθητικού Θεάτρου 1995)

Ως προς την κατηγορία Αρχαίου Δράματος η Κύπρος συμμετείχε με τα πιο κάτω σχολεία και έργα:

1. 2002: Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου *Ελένη* Ευριπίδη - απέσπασε το Γ΄ Πανελλήνιο Βραβείο στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος.
2. 2003: Λύκειο Παραλιμνίου *Προμηθέας Δεσμώτης* - απέσπασε το Β΄ Πανελλήνιο Βραβείο στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος.
3. 2004: Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα Στροβόλου *Ίων* Ευριπίδη.
4. 2005: Λύκειο Ιδαλίου *Όρνιθες* Αριστοφάνη
5. 2006: Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας *Θεσμοφοριάζουσες* Αριστοφάνη
6. 2007: Δεν υπήρχε συμμετοχή
7. 2008: Παγκύπριο Γυμνάσιο *Ικέτιδες* Ευριπίδη

Κάθε σχολείο είχε τη δυνατότητα να συμμετάσχει σε μία από τις τρεις κατηγορίες Αγώνων και σε μια υποκατηγορία, όπου αυτή προβλεπόταν. Η επιλογή του έργου ήταν ελεύθερη και στη σχετική προκήρυξη οι διοργανωτές εφιστούσαν την προσοχή των εκπαιδευτικών, των Υπεύθυνων Πολιτιστικών Θεμάτων και Καλλιτεχνικών Αγώνων και των μαθητών στο ήθος και στην αισθητική του επιλεγόμενου θεατρικού έργου, καθώς επίσης και στο ήθος και την αισθητική της προσέγγισής του.

Για το Αρχαίο Δράμα απαιτείτο:
1. Η επιλογή έγκριτης θεατρικής μετάφρασης και η αποφυγή παρεμβάσεων στο κείμενο.
2. Στην Κωμωδία οι τυχόν παρεμβάσεις με γνώμονα την επικαιρότητα να ακολουθούν την απαιτούμενη αισθητική και το επιβαλλόμενο ήθος.

Στους Περιφερειακούς Αγώνες απονέμονταν Α΄, Β΄ και Γ΄ βραβεία, μία Ειδική Διάκριση και ένας Έπαινος αντιστοίχως για κάθε κατηγορία, σύμφωνα με την κρίση των Περιφερειακών Κριτικών Επιτροπών. Στη Μαθητική Εβδομάδα Καλλιτεχνικής έκφρασης συμμετείχαν οι παραστάσεις που θα αποσπούσαν το Α΄ Βραβείο στο Αρχαίο Δράμα από κάθε Περιφέρεια και βραβεύονταν οι πρώτες τρεις παραστάσεις Αρχαίου Δράματος, ενώ οι Πανελλήνιες Κριτικές Επιτροπές Αρχαίου Δράματος μπορούσαν να απονείμουν επίσης επαίνους ή άλλες τιμητικές

διακρίσεις. Η παράσταση Αρχαίου Δράματος που αποσπούσε το Α΄ Βραβείο παρουσιαζόταν τιμής ένεκεν στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού στα πλαίσια της επίσημης απονομής των βραβείων ενώπιον του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, ενώ για το Α΄ Βραβείο Σύγχρονου Θεάτρου παραχωρείτο η σκηνή του Εθνικού Θεάτρου.

Συγκρίνοντας το θεσμό των Πανελλήνιων Αγώνων Θεάτρου με τους αντίστοιχους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου καταλήγουμε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

Αρχικά ως προς το ιστορικό του θεσμού των Πανελλήνιων Αγώνων Θεάτρου με τους αντίστοιχους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου παρατηρούμε ότι υπάρχει σύγκλιση ως προς την έναρξη των Αγώνων ως Πανελλήνιο και Παγκύπριο Φεστιβάλ Θεάτρου αντίστοιχα χωρίς διαγωνιστικό χαρακτήρα και τη σταδιακή μετεξέλιξή τους σε Μαθητικούς και Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου αντίστοιχα.

Επίσης, συγκρίνοντας τις προκηρύξεις των Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων Θεάτρου με τις αντίστοιχες των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου παρατηρούμε ότι υπάρχουν αρκετές συγκλίσεις κυρίως ως προς το γεγονός ότι τονίζεται πως το σημαντικότερο στους Αγώνες είναι η συμμετοχή, αλλά και ως προς το θέμα της παρότρυνσης των συντελεστών για λιτότητα της παράστασης και αποφυγή χλιδάτων κοστουμιών και σκηνικών.

Παράλληλα, ως προς την επιλογή των έργων που ανεβάζονται στα πλαίσια των πιο πάνω θεσμών στην κατηγορία αρχαίου δράματος και συγκεκριμένα στις κωμωδίες έχει διαπιστωθεί ότι τόσο στον ελλαδικό όσο και στον κυπριακό σχολικό χώρο προτιμάται περισσότερο ο Αριστοφάνης και σπανιότατα έως καθόλου ο Μένανδρος. . Η πιο πιθανή εξήγηση αυτής της δημοτικότητας του Αριστοφάνη έναντι του Μενάνδρου, όπως διαφάνηκε μέσα από τις συνεντεύξεις των σκηνοθετών - καθηγητών, είναι το ότι ο Αριστοφάνης και τα έργα του είναι περισσότερο γνωστά στους καθηγητές- σκηνοθέτες, σε αντίθεση με τα έργα του Μενάνδρου. Επίσης, τη σύγχρονη σκηνική πρόσληψη του Μενάνδρου εμποδίζει το γεγονός ότι τα κείμενά του σώζονται με μικρότερα ή μεγαλύτερα κενά, με μόνη εξαίρεση το *Δύσκολο*, που σώζεται ακέραιος. Παράλληλα, τα έργα του Μενάνδρου θεωρούνται ακόμη από πολλούς καθηγητές, όπως δήλωσαν στις συνεντεύξεις τους, «ελαφρά», ενώ τα έργα του Αριστοφάνη μπορούν πιο εύκολα να διασκευαστούν, να προσαρμοστούν στη σύγχρονη πραγματικότητα και να εμπλουτιστούν με επίκαιρα θέματα. Στις συνεντεύξεις τους, ορισμένοι καθηγητές διατύπωσαν ακόμη την άποψη ότι ο Αριστοφάνης επιδέχεται εμβόλιμη πολιτική/ κοινωνική

σάτιρα και το χιούμορ του είναι πιο διαχρονικό και πολύ πιο λαϊκό απ' ό,τι του Μενάνδρου, του οποίου το λιγότερο αιχμηρό χιούμορ δεν ενθουσιάζει τις νεανικές θεατρικές ομάδες. Ακόμη, ο θεατής γελά ευκολότερα με τον Αριστοφάνη, κυρίως λόγω των βωμολοχιών του (αν και στις σχολικές παραστάσεις οι βωμολοχίες τις πιο πολλές φορές «εξομαλύνονται» και το κείμενο προσαρμόζεται σε σχολικά πλαίσια), σε αντίθεση με τον Μένανδρο, στον οποίο δεν υπάρχει καθόλου το βωμολοχικό στοιχείο και η γλώσσα του είναι, όπως τη χαρακτήρισαν, «πιο δύσκολη».[1] Η άποψη αυτή δεν ισχύει βεβαίως για το αρχαίο κείμενο· ενδέχεται να σχετίζεται με το γεγονός ότι η μεταφορά του Μενάνδρου στη σύγχρονη ελληνική σκηνή στηρίχθηκε στις καθαρευουσιάνικες μεταφράσεις του Γιάννη Βαρβέρη).

Εκτός από αυτά, βεβαίως, την υπεροχή του Αριστοφάνη σε δημοτικότητα έναντι του Μενάνδρου στο σχολικό θέατρο ενισχύει και το γεγονός ότι οι φιλόλογοι που ανεβάζουν τις παραστάσεις διδάχτηκαν κατά κανόνα στο Πανεπιστήμιο μόνο Αριστοφάνη. Παράλληλα στα Φεστιβάλ Θεάτρου Αρχαίου Δράματος βλέπουν παραστάσεις του Αριστοφάνη και όχι του Μενάνδρου.

Επιπρόσθετα, ένα άλλο σημαντικό συμπέρασμα που έχει προκύψει μέσα από την οπτικογραφημένη παρακολούθηση ενδεικτικού αριθμού ελλαδικών σχολικών παραστάσεων αρχαίου δράματος και τη σύγκρισή τους με αντίστοιχες κυπριακές σχολικές παραστάσεις που ανέβηκαν στα πλαίσια των πιο πάνω θεσμών είναι η ύπαρξη κάποιων τεχνοτροπικών ιδιαιτεροτήτων, οι οποίες απαντούν μόνο στο κυπριακό σχολικό θέατρο και αποτελούν ιδιοτυπίες του κυπριακού σχολικού χώρου.

Πιο συγκεκριμένα, έχει διαπιστωθεί ότι οι σκηνοθέτες των κυπριακών σχολικών παραστάσεων με στόχο τη ρητή διατύπωση μηνυμάτων ή τη διευκόλυνση της προσπέλασης του έργου από μαθητές ή και θεατές με περιορισμένες προσλαμβάνουσες και γνώσεις προσθέτουν το ρόλο των αφηγητών, οι οποίοι εισάγουν τους θεατές στην υπόθεση του έργου ή παρουσιάζουν επί σκηνής τους ίδιους τους τραγικούς/κωμικούς ποιητές ή ακόμη χρησιμοποιούν στις παραστάσεις τους στίχους ή αναφορές από σύγχρονα λογοτεχνικά δημιουργήματα που παραδοσιακά διδάσκονται στα σχολεία. Στις ελλαδικές σχολικές παραστάσεις αυτό συμβαίνει σπανιότατα έως καθόλου.

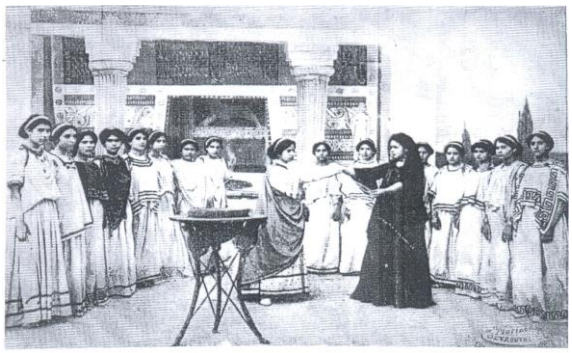
[1] Για την πρόσληψη του Αριστοφάνη και του Μενάνδρου στην νεοελληνική σκηνή βλ. Διαμαντάκου 2013, Κυρίτση 2016.

Σχολιάζοντας τη διαπίστωση αυτή θα μπορούσε να ειπωθεί ότι στην Ελλάδα οι εκπαιδευτικοί δεν αποφασίζουν a priori ότι οι μαθητές τους έχουν μειωμένες προσληπτικές ικανότητες σε σχέση με το θέατρο και τα αρχαία έργα, και έτσι δεν νιώθουν την ανάγκη να καταφεύγουν στον κραυγαλέο διδακτισμό που εντοπίζεται στις παραστάσεις πολλών Κυπρίων συναδέλφων τους. Αντίθετα, στην Κύπρο φαίνεται ότι δεν υπάρχει αυτή η θεατρική ωριμότητα από μέρους των εκπαιδευτικών, κυρίως των φιλολόγων, πολλοί από τους οποίους επιδιώκουν το διδακτισμό μέσω των παραστάσεων τους. Το γεγονός αυτό υποδηλώνει κατά κάποιον τρόπο και την ανασφάλεια των εκπαιδευτικών-σκηνοθετών μήπως και τα μηνύματα που θέλουν να στείλουν μέσω της παράστασης δεν γίνουν αντιληπτά από τους μαθητές ή τους θεατές. Κατά συνέπεια, προκύπτει το συμπέρασμα ότι αυτός ο έκτυπος διδακτισμός αποτελεί ιδιαιτερότητα του κυπριακού σχολικού θεάτρου.

2.4. ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ - ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ-ΣΥΝΔΕΣΗ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Και πριν ακόμη από την καθιέρωση των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου η κυπριακή εκπαίδευση, αναγνωρίζοντας την ανθρωπιστική και παιδευτική αξία του θεάτρου και μάλιστα του αρχαίου θεάτρου, δημιούργησε παράδοση ως προς τη διδασκαλία και το ανέβασμα σχολικών παραστάσεων αρχαίου δράματος. Συγκεκριμένα, καθόλη την περίοδο της Βρετανικής κυριαρχίας στο νησί, αλλά και στα πρώτα χρόνια της ανεξαρτησίας, μέσω του αρχαίου κυρίως θεάτρου τα σχολεία επιδίωκαν όχι μόνο να διαπαιδαγωγήσουν, να μορφώσουν αλλά και να μεταδώσουν ιδεολογικά μηνύματα, να ανορθώσουν και να διατηρήσουν αλώβητη την εθνική και πολιτισμική φυσιογνωμία του κυπριακού λαού.

Στο πλαίσιο της προσπάθειας για ενδυνάμωση και διάσωση της ελληνικής παιδείας, τα σχολεία, κυρίως των πόλεων, ανέβαζαν συστηματικά αρχαιοελληνικές τραγωδίες. Η πρώτη αρχαία τραγωδία, μία σοφόκλεια *Αντιγόνη*, ανεβάστηκε στα 1889 από το Παρθεναγωγείο Λεμεσού. Ακολουθεί και πάλι η *Αντιγόνη* από το Παγκύπριο Γυμνάσιο στα 1897 και η *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή στα 1909 από μαθητές του Παγκύπριου Γυμνασίου. Το παράδειγμα τους θα συνεχίσουν στη συνέχεια και άλλα σχολεία των μεγάλων πόλεων από όλες τις επαρχίες.

Παράσταση της τραγωδίας «*Ηλέκτρα*» του Σοφοκλέους από μαθήτριες του Ανωτέρου Παρθεναγωγείου Φανερωμένης. 30 Μαΐου και 11 Ιουνίου 1909. Διδασκαλία Μιχαήλ Βολονάκη, γυμνασιάρχη του Παγκυπρίου Γυμνασίου, σε συνεργασία με τη διευθύντρια του Παρθεναγωγείου Ελένη Χρίστου. Σκηνικά του καθηγητή της Τέχνης Λουκά Κρίνου και μουσική του καθηγητή της Μουσικής Κλεόβουλου Αρτεμίδη.

(Ηλέκτρα Σοφοκλή, 1909*, Παγκύπριο Γυμνάσιο-Αναμνηστικό Λεύκωμα, Εκατονταετηρίδα του Παγκυπρίου Γυμνασίου 1893-1943*, Λευκωσία,1944)

Καθόλη τη διάρκεια της Αγγλικής κυριαρχίας, η εκπαίδευση, όντας προσανατολισμένη στον ελληνικό πολιτισμό και στη διαπαιδαγώγηση στα εθνικά ιδεώδη, θα συνεχίσει συστηματικά

την προσπάθεια της διδασκαλίας του αρχαίου ελληνικού δράματος, για αυτό και ως το 1960 η αρχαία ελληνική τραγωδία θα αποτελεί μονοπώλιο της Μέσης Εκπαίδευσης.

Ιδιαίτερη αναφορά θα πρέπει να γίνει στα χρόνια του Απελευθερωτικού Αγώνα 1955- 1959, κατά τα οποία τα κυπριακά σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης συνέχισαν αμείωτη τη δραστηριότητά τους, παρόλες τις διώξεις που υφίσταντο, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα μερικά να παραμείνουν κλειστά για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Η προσπάθεια των Ελληνοκυπρίων για διατήρηση της εθνικής τους ταυτότητας εξυπηρετείτο και μέσω του σχολικού θεάτρου και των σχολικών παραστάσεων αρχαίου δράματος. Έτσι, το σχολικό θέατρο παρουσιάστηκε πολύ πιο πλούσιο από όσο θα ανέμενε κανείς, έχοντας υπόψη του τις δύσκολες συνθήκες που βίωνε ο τόπος καθόλη τη διάρκεια της Αγγλικής κυριαρχίας, και ειδικά κατά την περίοδο του Απελευθερωτικού Αγώνα.

Στη συνέχεια, στα 1959 μετά την υπογραφή των συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου το κλίμα αλλάζει ριζικά και ένα νέο κύμα ανανέωσης και αισιοδοξίας κυριαρχεί ανάμεσα στον κυπριακό λαό. «Οι σχολικές σκηνές», όπως αναφέρει χαρακτηριστικά και ο Γιάννης Κατσούρης, «κατακλύστηκαν από πατριωτικά έργα, αλλά και από τις αρχαίες ελληνικές τραγωδίες, που η παρουσίασή τους υποδήλωνε και ένα πατριωτικό ελληνοκεντρισμό. Ήταν τα έργα των προγόνων.» (Κατσούρης 2005 : 221)

Έτσι, το έτος 1959 παρατηρείται έκρηξη θεατρικής δραστηριότητας και μάλιστα σχολικής, που οφειλόταν ασφαλώς στη λύση του Κυπριακού τον Φεβρουάριο, καθώς οι νέες συνθήκες που επικράτησαν στο νησί αποκατέστησαν την ελευθερία σκέψης, έκφρασης και δράσης σε όλους τους τομείς και επέτρεψαν την εξωτερίκευση των πατριωτικών αισθημάτων του λαού. Από τότε μέχρι και το 1970 το αρχαίο δράμα υπηρετήθηκε κατά κύριο λόγο από τα σχολεία. Παρόλο που η εκπαίδευση στα σχολεία αυτή την εποχή αποκτά μια πιο θετικιστική και τεχνοκρατική μορφή, που επικεντρώνεται στην επαγγελματική κατάρτιση με απώτερο στόχο την οικονομική απόδοση, η κλασική παιδεία δεν εγκαταλείπεται.

Οι τραγωδίες που παρουσιάστηκαν τις περισσότερες φορές από τα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης ήταν η *Αντιγόνη, η Ηλέκτρα* και ο *Οιδίπους Τύραννος* του Σοφοκλή. Άλλες τραγωδίες που ανεβάστηκαν ήταν οι: *Αίας*, *Άλκηστη*, *Εκάβ*η, *Ικέτιδες*, *Ιππόλυτος, Ιφιγένεια η εν Αυλίδι, Ιφιγένεια η εν Ταύροις, Μήδεια, Ορέστεια*, *Πέρσες*, *Τραχίνιες*, *Φιλοκτήτης* και άλλες. Σε αυτή τη μεγάλη θεατρική παραγωγή των σχολείων ξεχωρίζουν οι προσπάθειες του

Παγκυπρίου Γυμνασίου, του Γυμνασίου Αμμοχώστου και των σχολείων της Μόρφου και της Πάφου.

(*Μήδεια,* Γυμνάσιο Αμμοχώστου, 1961)

(*Ορέστεια* Αισχύλου, Παγκύπριο Γυμνάσιο, Αρχαίο Θέατρο Κουρίου, 1961)

Είναι σαφές ότι οι σχολικές παραστάσεις και πολλές από τις ερασιτεχνικές που παίζονταν στην ύπαιθρο προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να στείλουν έμμεσα ή άμεσα τα δικά τους μηνύματα πατριωτισμού και αντίστασης στην κυπριακή κοινωνία εν αντιθέσει με το επαγγελματικό θέατρο, στο οποίο μόνο υπαινικτικά συνέβαινε αυτό. Σύμφωνα με τον Κατσούρη «εάν κάποιος παρακολουθήσει την πορεία του επαγγελματικού θεάτρου αυτά τα χρόνια δυσκολεύεται να υποψιαστεί το δράμα που περνούσε ο κυπριακός ελληνισμός, εκτός από τις παραστάσεις που έμμεσα ήθελαν να υποδηλώσουν κάτι όπως ο *Ρήγας Βελεστινλής* του Ρώτα (1958). Το επαγγελματικό θέατρο τότε ασχολείτο κυρίως με τις φαρσοκωμωδίες, τις

ντόπιες επιθεωρήσεις και τις κυπριακές μουσικές ηθογραφίες». (Κατσούρης 2005: 200) Αυτό εξηγείται από το γεγονός ότι τα θεατρικά σχήματα έχοντας ανάγκη οικονομικής επιβίωσης ανέβαζαν έργα εύπεπτα για να αυξήσουν την προσέλευση στα θέατρα.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι τη δεκαετία του 1930 παράλληλα με το σχολικό θέατρο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αρχίζει και η εισαγωγή του θεάτρου για μικρότερα παιδιά, το οποίο και δέχεται μεγάλη επιρροή από την Ελλάδα. Μία από τις προσπάθειες που ξεχωρίζει είναι το παράρτημα του ελληνικού γυναικείου σωματείου Λύκειο Ελληνίδων Αμμοχώστου, το 1932, με πρωτεργάτρια τη διευθύντριά του, Μαρία Π. Ιωάννου. Την περίοδο αυτή το θέατρο για παιδιά χρησιμοποιήθηκε ως μέσο ενδυνάμωσης του αισθήματος ελληνικότητας στα παιδιά και επιλέγονταν έργα με διδακτικό χαρακτήρα που στόχευαν στον παραδειγματισμό του παιδιού και στην ηθική του διαπαιδαγώγηση. (Χατζηαυξέντη 2010: 540-541).

Στα χρόνια της ύστερης Αγγλοκρατίας όλοι οι παράγοντες που προσπαθούν να καθιερώσουν το θέατρο για παιδιά στην Κύπρο τονίζουν την αδιαφορία της πολιτείας, την έλλειψη ενδιαφέροντος, την αποθάρρυνση και την απογοήτευση που προκαλεί το Γραφείο Παιδείας, ενώ η προσοχή πλέον στρέφεται στα πολιτικά γεγονότα. Με την ανεξαρτησία, όμως, της Κυπριακής Δημοκρατίας το 1960 παρατηρείται μια κινητικότητα στο χώρο του ραδιοφώνου και του τύπου. Από το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου άρχισαν να μεταδίνονται θεατρικά έργα για μεγάλα και μικρά παιδιά με σκοπό να τα διασκεδάσουν και να τους μεταφέρουν μηνύματα. (Χατζηαυξέντη 2010: 545).

Σε επαγγελματικό επίπεδο μετά την Ανεξαρτησία η θεατρική ζωή χαρακτηρίζεται από εντυπωσιακό δυναμισμό: εμφανίζονται πολλοί νέοι θίασοι και πραγματοποιούνται πολυάριθμες παραγωγές ανά θεατρική περίοδο σε διαφορετικά είδη θεάτρου, ενώ αρκετοί θίασοι ειδικεύονται στο μουσικό θέατρο και στην επιθεώρηση. Το επαγγελματικό θέατρο της Κύπρου εδραιώνεται σταδιακά και αρχίζει να ωριμάζει. Οι καλλιτεχνικές απαιτήσεις αυξάνονται και οι περισσότεροι ηθοποιοί δεν είναι πλέον αυτοδίδακτοι, αλλά έχουν παρακολουθήσει θεατρικές σπουδές και έχουν ως αποκλειστικό επάγγελμα το θέατρο.

Οι θίασοι που συνέβαλαν στην αποφασιστική εξέλιξη του θεάτρου στην Κύπρο κατά τα πρώτα χρόνια της ανεξαρτησίας ήταν το Θέατρο Τέχνης (1961-1962), ο Οργανισμός Θεατρικής Ανάπτυξης Κύπρου (ΟΘΑΚ), που ιδρύθηκε το 1961 και ήταν ο πρώτος θίασος που

επιχορηγείται από το κράτος, αν και αποτελούσε ιδιωτική πρωτοβουλία και το Θέατρο του ΡΙΚ το 1969. Το 1971, αφού είχε επανειλημμένα και επίμονα διατυπωθεί από τους καλλιτέχνες και πνευματικούς ανθρώπους το αίτημα για κρατικό θέατρο και ύστερα από αρκετά χρόνια συζητήσεων και διεργασιών, ιδρύεται το κρατικό θέατρο της Κύπρου. Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου (ΘΟΚ) ανοίγει νέα σελίδα στο κυπριακό θέατρο. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι η Κυπριακή Δημοκρατία καταφέρνει να αποκτήσει το κρατικό της θέατρο έντεκα μόλις χρόνια μετά την ανακήρυξή της σε ανεξάρτητο κράτος. Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου δίνει την πρώτη του παράσταση στις 18 Νοεμβρίου 1971 με τον *Αγαμέμνονα* του Αισχύλου στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας. Σκηνοθέτης είναι ο πρώτος διευθυντής του Οργανισμού, ο Ελλαδίτης ηθοποιός και θιασάρχης Νίκος Χατζίσκος.

(Αισχύλου *Αγαμέμνων*, ΘΟΚ, 1971)

Στο ερασιτεχνικό θέατρο η εδραίωση του επαγγελματικού θεάτρου στο νησί μετά την ανεξαρτησία δεν φαίνεται να το επηρέασε αρνητικά ως προς την ποιότητα, αλλά και τη συχνότητα των παραστάσεων. Ήδη αυτά τα χρόνια, εξαιτίας και των συνεργασιών που αναπτύσσονταν ανάμεσα σε ερασιτέχνες και επαγγελματίες ηθοποιούς το κοινό των ερασιτεχνικών παραστάσεων αυξάνεται κατακόρυφα και πολλοί θίασοι κάνουν ακόμα και δύο παραστάσεις την ίδια μέρα (απογευματινή και βραδινή). Το ερασιτεχνικό θέατρο δεν διστάζει να αναμετρηθεί με κλασικούς συγγραφείς.

Το κυπριακό κρατικό θέατρο στα πρώτα του βήματα, στα χρόνια της ελλαδικής δικτατορίας, έχει ως ιδεολογική αναφορά το «εθνικό κέντρο» και ως καλλιτεχνικό πρότυπο το Εθνικό Θέατρο, σε μια εποχή που το τελευταίο δεν βρίσκεται σε ακμή. Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου ξεκινά τις παραστάσεις του ακολουθώντας τα πρότυπα του Εθνικού (Κωνσταντίνου 2007: 517). Κατά τα πρώτα τρία χρόνια ο Οργανισμός διαμορφώνει την ταυτότητά του και εδραιώνεται. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι επιβιώνει του συντριπτικού κτυπήματος που επέφερε το πραξικόπημα και η τουρκική εισβολή του 1974. Ο θίασος καταφέρνει να

ανασυγκροτηθεί και το φθινόπωρο του 1974 κάνει μαραθώνια περιοδεία σε πολλές πόλεις της Ελλάδας, τα έσοδα της οποίας διατίθενται για τους πρόσφυγες και τους παθόντες. (Κωνσταντίνου 2007: 515)

Ακολουθεί το ανέβασμα της παράστασης *Ικέτιδες* του Ευριπίδη το 1978 σε σκηνοθεσία Νίκου Χαραλάμπους. Η παράσταση των *Ικέτιδων*, πέρα από τη δύναμη που είχε ως πρόταση και ερμηνεία, λειτούργησε συγκινησιακά στο κοινό της Ελλάδας, καθώς έγινε σαφής παραλληλισμός με τις εμπειρίες της πολύ πρόσφατης τότε τουρκικής εισβολής. Οι *Ικέτιδες* άφησαν εξαιρετικές εντυπώσεις και το 1980 αποτέλεσαν την πρώτη παράσταση του ΘΟΚ στην Επίδαυρο. Ο ΘΟΚ συμμετείχε μέχρι σήμερα με δεκάδες παραγωγές στο Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος της Επιδαύρου με αρκετές επιτυχίες στο ενεργητικό του, ενώ οι Κύπριοι σκηνοθέτες Χαραλάμπους και Γαβριηλίδης έχουν καταθέσει τη δική τους έγκυρη πρόταση όσον αφορά την ερμηνεία αρχαίου δράματος.

Από το 1980 και μετά το κυπριακό θέατρο για παιδιά αποκτά στόχους πια πολιτικούς και εθνικούς. Τα γεγονότα βέβαια της τουρκικής εισβολής έφεραν έναν καινούριο προσανατολισμό στο νεογέννητο κυπριακό θέατρο για παιδιά. Από τη μια, την ανάγκη να ψυχαγωγήσει το παιδί για να ξεχάσει τα άσχημα βιώματα της εισβολής, από την άλλη να του διηγηθεί με τον πιο ανώδυνο τρόπο την ιστορία αυτή και επιπλέον να του εμφυσήσει την ευθύνη για την εθνική αποκατάσταση του τόπου. (Χατζηαυξέντη 2010: 546-7) Το θέατρο για παιδιά, πλέον αποκτά μόνιμη θέση στην κυπριακή καλλιτεχνική ζωή μέσα στο ίδιο πολιτικό πλαίσιο που χαρακτηρίζει και το θέατρο για ενήλικες. Το θέατρο παρουσιάζεται ως μέσο προστασίας ενάντια στη διάβρωση της κυπριακής ταυτότητας. (Χατζηαυξέντη 2010: 550)

Διανύοντας την πιο πρόσφατη περίοδο του κυπριακού θεάτρου για παιδιά παρατηρούνται εξελίξεις και αλλαγές στην κυπριακή πραγματικότητα. Από το 1990 και εξής οι διαδικασίες για ένταξη της Κύπρου στην Ευρώπη και η αλλαγή πλεύσης για τη λύση του Κυπριακού ανοίγουν νέους ορίζοντες. Οι θίασοι συνεχίζουν την πορεία τους και διατυπώνουν νέες προτάσεις πάνω στο θέατρο για παιδιά. Ενημερώνονται πιο συστηματικά για τα νέα διεθνή δεδομένα για το είδος και προσπαθούν να προσεγγίσουν νέους τρόπους επικοινωνίας με το ανήλικο κοινό. Η απομάκρυνση από το κυπριακό πρόβλημα είχε ως αποτέλεσμα το ελληνικό στοιχείο να αρχίσει και πάλι να κυριαρχεί στην εξέλιξη του κυπριακού θεάτρου για παιδιά σε συνδυασμό με άλλες διεθνείς επιρροές. (Χατζηαυξέντη 2010: 550-1)

Στο θέατρο για ανήλικους θεατές δραστηριοποιούνται η Παιδική Σκηνή του ΘΟΚ, η οποία από το 2012 μετονομάστηκε σε Σκηνή 018, το Σατιρικό Θέατρο, το Θέατρο Σκάλα και περιστασιακά η ΕΘΑΛ, ενώ το Θέατρο Ένα έχει ανεβάσει μερικές παραστάσεις στο παρελθόν. Υπάρχουν επίσης εξειδικευμένες σκηνές για παιδιά με παλιότερη την Παιδική Σκηνή Δώρου Κυριακίδη. Επί σειρά ετών ανεβάζει παραστάσεις για παιδιά και εφήβους το Θέατρο Αντίδοτο του Ξενάκη Κυριακίδη και της Cathrine Beger, τα τελευταία χρόνια η Παιδική Σκηνή Αιώρα της Πωλίνας Θρασυβουλίδου και από το 2013 το Θέατρο Μικρή Μούσα/Little Muse της Cathrine Beger, που παρουσιάζει αγγλόφωνες και ελληνόφωνες παραστάσεις. (Κωνσταντίνου 2014)

Στη συνέχεια παρατίθενται κατάλογοι με τις παραστάσεις Αρχαίου Δράματος που ανέβασαν οι επαγγελματικοί θίασοι ΘΟΚ, Σατιρικό Θέατρο, Θέατρο Πράξις-ΕΘΑΛ, Θέατρο Σκάλα και Θέατρο Ένα από το 1971 μέχρι σήμερα, όπως και κατάλογος με τις παραστάσεις Αρχαίου Δράματος που ανέβασαν τα σχολεία μέσα στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος από το 1991 μέχρι το 2014, σε μια προσπάθεια να διαφανεί η σύνδεση επαγγελματικού και σχολικού θεάτρου την περίοδο αυτή και η σχέση που υπάρχει ως προς την επιλογή κάποιων έργων Αρχαίου Δράματος από τα σχολεία στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου που συμπίπτουν με αντίστοιχες παραστάσεις που ανέβασαν οι θίασοι σε επαγγελματικό επίπεδο.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΕΡΓΟ	ΘΟΚ	ΣΑΤΙΡΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ	ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΑΛΑ	ΕΘΑΛ	ΘΕΑΤΡΟ ΕΝΑ	ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
1. *Αγαμέμνων*	1971					2011
2. *Αίας*	1973					
3. *Άλκηστη*						2014
4. *Ανδρομάχη*	1992					
5. *Αντιγόνη*	2005				2010	1991,1992,2003,2010,2011, 2014
6. *Αχαρνείς*	2000	1991				2009
7. *Βάκχες*	2011			1998		
8. *Βάτραχοι*	1989		2005	1995		2010,2012
9. *Δύσκολος*	1985					
10. *Ειρήνη*	1976, 1998		2007			2011
11. *Εκάβη*	1988					2007,2012
12. *Εκκλησιάζουσες*	2006	1989	2003			2004,2008,2013
13. *Ελένη*	1992					2002,2010,2013
14. *Επιτρέποντες*	2003					
15. *Επτά Επί Θήβας*	2001					
16. *Ευμενίδες*						2011
17. *Ηλέκτρα*	1983					2003,2013,2014
18. *Θεσμοφοριάζουσες*	1996					2006
19. *Ικέτιδες*	1978					2007,2008,2011
20. *Ιππόλυτος*	2015					2014
21. *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι*						1992,2005,2012
22. *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*	2007					1991,1992,2002,2003,2012
23. *Ίων*						2004
24. *Κύκλωπας*			2004		1994	2013
25. *Λυσιστράτη*	1981, 1997, 2010	1994				2006,2008,2011,2012,2014
26. *Μήδεια*	1984					2012
27. *Νεφέλες*	2009					2003,2006,2012
28. *Οιδίπους Τύρρανος*	1986					2010,2012
29. *Ορέστεια*	1999					
30. *Ορέστης*	1987					
31. *Όρνιθες*	1994, 2014		2006			2006,2009,2012,2013
32. *Πέρσες*	1995					2004
33. *Πλούτος*	1980, 2008	1993	2002	1992		2003,2006,2007,2011,2014
34. *Προμηθέας Δεσμώτης*						2003,2012
35. *Σαμία*	1993, 2012, 2013 (επαναλήψεις παραγωγής 1993)					
36. *Σφήκες*	1991					
37. *Τρωάδες*	1982,2003					1993,2002,2007,2011,2012, 2013
38. *Φοίνισσες*	1990,2002					2004,2006
39. *Χοηφόροι*						2004

Από τον πιο πάνω κατάλογο εξάγεται το συμπέρασμα ότι από την έναρξη του θεσμού των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου μέχρι σήμερα υπάρχει σύγκλιση στις επιλογές έργων Αρχαίου Δράματος μεταξύ σχολικού και επαγγελματικού θεάτρου και κυρίως με το ΘΟΚ.

Ο πιο δημοφιλής τραγικός ποιητής στο επαγγελματικό θέατρο είναι ο Ευριπίδης, κάτι το οποίο ισχύει και για τις παραστάσεις του σχολικού θεάτρου, όπως θα φανεί στη συνέχεια. Συνολικά ανεβάστηκαν δέκα διαφορετικές τραγωδίες του Ευριπίδη (*Βάκχες* (δύο φορές), *Εκάβη, Ελένη, Ικέτιδες, Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, *Τρωάδες* (δύο φορές), *Φοίνισσες* (δύο φορές), *Μήδεια*, *Ορέστης* και *Κύκλωπας* (δύο φορές).

Επίσης δημοφιλής ποιητής στο επαγγελματικό θέατρο (ΘΟΚ, Σατιρικό Θέατρο, Θέατρο Σκάλα, ΕΘΑΛ και Θέατρο Ένα) εμφανίζεται να είναι και ο Αριστοφάνης, του οποίου ανεβάστηκαν συνολικά δέκα κωμωδίες στα πλαίσια του επαγγελματικού Θεάτρου (*Αχαρνείς, Βάτραχοι, Εκκλησιάζουσες, Θεσμοφοριάζουσες, Λυσιστράτη, Όρνιθες, Πλούτος, Σφήκες, Ειρήνη* και *Νεφέλες*) με πιο δημοφιλή τον *Πλούτο*, ο οποίος ανεβάστηκε πέντε φορές συνολικά. Ακολουθούν η *Λυσιστράτη*, η οποία ανέβηκε τέσσερις φορές, οι *Εκκλησιάζουσες* και οι *Όρνιθες* από τρεις φορές. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι οκτώ από τις δέκα κωμωδίες του Αριστοφάνη που ανέβηκαν στο επαγγελματικό θέατρο επιλέχτηκαν να ανεβούν και στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου (*Βάτραχοι, Εκκλησιάζουσες, Θεσμοφοριάζουσες, Λυσιστράτη, Όρνιθες, Πλούτος, Ειρήνη* και *Νεφέλες*).

Στο επαγγελματικό θέατρο ανεβάστηκαν και τρεις κωμωδίες του Μενάνδρου (*Δύσκολος, Σαμία* (τρεις φορές) και *Επιτρέποντες*), ενώ στο σχολικό θέατρο ανεβάστηκε μόνο μία διασκευή του *Δυσκόλου* του Μενάνδρου. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι παρόλο που η παρουσία του Μενάνδρου στο επαγγελματικό θέατρο της Κύπρου είναι τόσο έντονη, με βάση όχι ποσοτικά, αλλά ποιοτικά κριτήρια, εντούτοις στο σχολικό θέατρο ο Μένανδρος είναι απών. Πιο συγκεκριμένα, μπορεί στο επαγγελματικό θέατρο να παραστάθηκαν μόνο δύο έργα του Μενάνδρου σε τρεις διαφορετικές παραγωγές, αλλά οι παραγωγές αυτές ήταν ορόσημα στην ιστορία του κυπριακού θεάτρου, όχι μόνο επειδή ανέδειξαν έναν συγγραφέα που έως τότε βρισκόταν στη σκιά του Αριστοφάνη, αλλά και επειδή και στις τρεις περιπτώσεις ο Κύπριος σκηνοθέτης Εύης Γαβριηλίδης πρότεινε σκηνοθετικές προσεγγίσεις υψηλών αξιώσεων. Οι παραστάσεις του Γαβριηλίδη αποτελούν στην πραγματικότητα ορόσημα για τη θεατρική δεξίωση του Μενάνδρου σε πανελλήνιο επίπεδο. Σύμφωνα την Καίτη Διαμαντάκου, ο Γαβριηλίδης «αναγνωρίζοντας τη θεατρική

αφυδάτωση που υπέστη ο Μένανδρος στη διάρκεια των χρόνων και την υποκατάστασή του από νεότερες κωμικές μορφές, γοητευμένος θεατρικά από αυτό καθαυτά το έργο του και την πρωτοπόρα αρχιτεκτονική του και πιστεύοντας στη δραματουργική αξία και τη σκηνική δυναμική του, προσπάθησε να το ενισχύσει όσο γινόταν περισσότερο σε επίπεδο παράστασης, ώστε να αναδυθεί ελκυστικό και επικοινωνιακό για τους σύγχρονες αποδέκτες του». (Διαμαντάκου 2015, βλ. επίσης Διαμαντάκου 2013)

Από τον τραγικό ποιητή Σοφοκλή ανεβάστηκαν από το επαγγελματικό θέατρο τέσσερα έργα του (*Αίας, Αντιγόνη* (δύο φορές)*, Ηλέκτρα, Οιδίπους Τύραννος*) και από τον Αισχύλο τέσσερα επίσης έργα (*Αγαμέμνων, Επτά επί Θήβας, Ορέστεια και Πέρσες*). Αντιστοίχως, στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου ανεβάστηκαν από το Σοφοκλή τρία από τα τέσσερα έργα που ανεβάστηκαν και από το επαγγελματικό θέατρο (*Αντιγόνη, Ηλέκτρα, Οιδίπους Τύραννος)* και από τον Αισχύλο δύο από τα τέσσερα έργα που ανεβάστηκαν από το επαγγελματικό θέατρο (*Αγαμέμνων, Πέρσες, Χοηφόροι και Ευμενίδες*).

Επίσης, είναι ιδιαίτερα αξιοσημείωτο το γεγονός ότι υπάρχουν έργα Αρχαίου Δράματος, τα οποία επιλέχτηκαν να παρουσιαστούν στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου για πρώτη φορά στην ιστορία του Κυπριακού Θεάτρου, χωρίς να έχουν προηγουμένως ανεβαστεί σε επαγγελματικό επίπεδο από τον ΘΟΚ ή άλλα θεατρικά σχήματα. Τέτοια έργα είναι *ο Προμηθέας Δεσμώτης* του Αισχύλου, η *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι,* ο *Ίων και* η *Άλκηστη του Ευριπίδη*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

3.1. ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Στο κεφάλαιο αυτό εξετάζονται οι όροι της εκάστοτε προκήρυξης των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, οι οποίοι εν πολλοίς ορίζουν όχι μόνο το θεσμικό, αλλά και το ιδεολογικό-πολιτικό στίγμα των αγώνων κάθε χρονιάς. Σχετικά στοιχεία αντλούνται και από τους χαιρετισμούς των εκάστοτε Υπουργών Παιδείας και Πολιτισμού κατά τις τελετές έναρξης ή λήξης των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού κάθε χρόνο με σχετική εγκύκλιο, που δημοσιεύεται Σεπτέμβριο ή Οκτώβριο, ανακοινώνει την προκήρυξη των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος για την επόμενη χρονιά. Οι Αγώνες λαμβάνουν χώρα την περίοδο Φεβρουαρίου-Μαρτίου ή Μαρτίου-Απριλίου. Στην εκάστοτε προκήρυξη καθορίζονται και οι βασικοί όροι συμμετοχής για τα ενδιαφερόμενα σχολεία.

Από τη σύγκριση των εκάστοτε προκηρύξεων που δημοσιεύτηκαν από το 1992 μέχρι σήμερα προκύπτει ότι κάποιοι βασικοί όροι παραμένουν σταθεροί από χρονιά σε χρονιά, ενώ κάποιοι άλλοι αλλάζουν και προσαρμόζονται στα εκάστοτε πολιτικο-κοινωνικά συγκείμενα, αλλά και στις προσπάθειες για σταδιακή εξέλιξη και αναβάθμιση του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

Ανάμεσα στους βασικούς όρους συμμετοχής, οι οποίοι παραμένουν σταθεροί από χρονιά σε χρονιά είναι οι ακόλουθοι:

- Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο και η παράσταση είναι διάρκειας 45-90 λεπτών.

- Σε περίπτωση επιλογής Αρχαίου Δράματος επιλέγεται έργο από το πρωτότυπο ή μεταφρασμένο σε δόκιμο νεοελληνικό λόγο. Μπορεί επίσης να παρουσιαστεί επιλογή αποσπασμάτων από διάφορα έργα, διασκευασμένα σε ενιαία παράσταση.

- Όσα σχολεία συμμετέχουν λαμβάνουν δίπλωμα συμμετοχής, το οποίο θα προσφέρεται από τους διοργανωτές μετά το τέλος της παράστασης.

- Η παράσταση πρέπει να στελεχώνεται αποκλειστικά από το υφιστάμενο δυναμικό (καθηγητές- μαθητές) του συμμετέχοντος σχολείου.

- Πρέπει να αποφεύγονται στοιχεία χλιδής και ό,τι άλλο δεν συνάδει με το πνεύμα του σχολικού θεάτρου. (από την προκήρυξη των Ζ΄ Παγκυπρίων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 1996 και εξής)

- Η παράσταση δεν θα αποτελεί συνολική ούτε και μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (σκηνικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών). (από την προκήρυξη των Ι΄ Παγκυπρίων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 1999 και εξής)

Οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου μέχρι το 2010 ήταν συνδεδεμένοι με την αντίστοιχη ελλαδική διοργάνωση των Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος, και στη διοργάνωση αυτή συμμετείχε ένα κυπριακό σχολείο στην κατηγορία Σύγχρονου Θεάτρου και ένα στο Αρχαίο Δράμα.

Γενικότερα, εξετάζοντας τη γλώσσα των εγκυκλίων και τους όρους προκήρυξης των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου σε συνδυασμό με τους χαιρετισμούς των εκάστοτε Υπουργών Παιδείας και Πολιτισμού, που εκφωνούνταν κατά την έναρξη ή λήξη των Αγώνων, βλέπουμε να διαγράφεται η κρατική πολιτική που ακολουθήθηκε από τις εκάστοτε κυβερνήσεις και τους διατελέσαντες Υπουργούς Παιδείας και Πολιτισμού ως προς το σχολικό θέατρο γενικότερα και τους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου ειδικότερα. Όπως θα διαπιστωθεί στη συνέχεια, φαίνεται ότι ο θεσμός των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου υπήρξε ένα ακόμη εργαλείο για τη διάχυση της κυρίαρχης ιδεολογίας κάθε κυβέρνησης/εποχής στη Μέση Εκπαίδευση.

3.2. Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΘΗΚΕ ΣΤΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΓΛΑΥΚΟΥ ΚΛΗΡΙΔΗ (1993-2003)

Αρχικά, επί Προεδρίας Γλαύκου Κληρίδη (1993-2003), στην πρώτη κυβέρνηση της Δεξιάς στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας, παρατηρείται στενή συνάφεια ανάμεσα στον ιδεολογικό προσανατολισμό της κυπριακής εκπαίδευσης γενικά και στην κρατική πολιτική που ακολουθήθηκε στο θέμα των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου ειδικότερα. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι οι κατευθύνσεις αυτές παρέχουν το γενικό πλαίσιο, ενώ σπανίως μεταφράζονται σε ρητές, οφθαλμοφανείς σκηνοθετικές πρακτικές. Πιο συγκεκριμένα, οι συντελεστές του θεσμού λειτουργούν μέσα στο κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο της εποχής τους και στο περιβάλλον του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά είναι δημιουργικά ελεύθεροι. Ο θεσμός δεν λειτούργησε στην πράξη ως όργανο κυβερνητικής προπαγάνδας, κατά κανόνα ο ιδεολογικός προσανατολισμός των επίσημων διακηρύξεων δεν αντανακλάται στο ρεπερτόριο και στο ύφος των σχολικών παραστάσεων.

Πιο συγκεκριμένα, κατά την πρώτη πενταετία της διακυβέρνησης Γλαύκου Κληρίδη (1993-1998) το ιδεολογικοπολιτικό πλαίσιο της κυπριακής εκπαίδευσης παραμένει στενά ελληνοκεντρικό. Πρέπει να σημειωθεί ότι η άνοδος του ΔΗΣΥ στην εξουσία συνέπεσε με την πλήρη αποκατάσταση της εθνικής (ενίοτε εθνικιστικής) ρητορείας, η οποία μέχρι τότε παρέμενε συνδεδεμένη με τις δυνάμεις που συνέβαλαν στην πραξικοπηματική ανατροπή του Προέδρου Μακαρίου το 1974. Η πρώτη πενταετία Κληρίδη, επίσης, σημαδεύτηκε από μια επιθετική εξωτερική πολιτική, η οποία επιδίωκε τον εξαναγκασμό της Τουρκίας σε παραχωρήσεις υπό τον φόβο του σοβαρού πολιτικού κυρίως κόστους που θα προκαλούσε πιθανός ελληνοτουρκικός πόλεμος ευρείας κλίμακας με αφορμή το Κυπριακό. Βασικός άξονας της πολιτικής αυτής ήταν η συνομολόγηση Ενιαίου Αμυντικού Δόγματος με την Ελλάδα και η αποτυχημένη εν τέλει απόπειρα εγκατάστασης στην Κύπρο των ρωσικών πυραύλων S-300, οι οποίοι θα μείωναν δραστικά το αμυντικό ανισοζύγιο στο νησί.

Έτσι, στους χαιρετισμούς των Υπουργών Παιδείας και Πολιτισμού και των εκπροσώπων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΘΟΚ μέχρι το 1999 παρατηρείται έξαρση εθνοκεντρικού λόγου, με αναφορές στο αρχαίο ελληνικό κλέος, τη σύσφιξη των δεσμών με την Ελλάδα κ.τ.ό. Αντίθετα, στη δεύτερη πενταετία της προεδρίας Κληρίδη (1998-2003) και κυρίως το 2002

υποχωρεί ο εθνοκεντρισμός, ενόψει και των προσπαθειών για λύση του Κυπριακού και εμφιλοχωρεί ως ενδιαφέρουσα παράμετρος το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Το 1995 είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον το γεγονός ότι οι Στ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου προβάλλουν ξεκάθαρη πολιτική στόχευση, καθώς, όπως προσημειώθηκε, είναι αφιερωμένοι στα σαραντάχρονα του απελευθερωτικού αγώνα του 1955-59 και στους δεκατρείς πεσόντες μαθητές του Αγώνα. Αξίζει να σημειωθεί ότι ήταν η μοναδική φορά από την έναρξη του θεσμού μέχρι σήμερα που οι Αγώνες συνδέθηκαν ευθέως με την πολιτική ιστορία της Κύπρου.

Ο χαιρετισμός της Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού Κλαίρης Αγγελίδου, η οποία υπήρξε η ίδια αγωνίστρια της ΕΟΚΑ, κατά την έναρξη των Στ΄ Παγκύπριων Μαθητικών Αγώνων Σχολικού Θεάτρου στις 7 Μαΐου 1995, είχε σαφή πολιτική χροιά, καθώς μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στη σύνδεση του θεάτρου με τις εθνικές διεκδικήσεις και τόνισε τη σύνδεση της σχολικής πράξης με την ιστορία του τόπου.

Το 1996, κατά την έναρξη των Ζ΄ Παγκυπρίων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου, η ίδια Υπουργός αναφέρθηκε στην πρόσκληση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων της Ελλάδος για συμμετοχή της Κύπρου στους Πανελλήνιους Μαθητικούς Αγώνες Αρχαίου Ελληνικού Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου 1996, σημειώνοντας ότι η συμμετοχή της Κύπρου στους Πανελλήνιους Αγώνες θεωρείται εθνικά αναγκαία, και παράλληλα αναφέρθηκε στην εισαγωγή του μαθήματος «Δράμα-Θέατρο» στην κυπριακή εκπαίδευση από το Σεπτέμβριο του 1996. Την ίδια χρονιά η ίδια Υπουργός Παιδείας κατά το χαιρετισμό της στους Β΄ Πανελλήνιους Αγώνες Μαθητικού Θεάτρου στις 25 Απριλίου 1996 στο Αρσάκειο Παλαιού Ψυχικού συνέδεσε το μάθημα του Θεάτρου με τη γαλούχηση των μαθητών «στην πλούσια ελληνική παράδοσή μας».

Στο χαιρετισμό του διαδόχου της κυρίας Αγγελίδου στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού Γεώργιου Χατζηνικολάου κατά την έναρξη των Γ΄ Πανελλήνιων Μαθητικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου στις 29 Μαΐου 1997 στο Ηρώδειο στην Αθήνα υπάρχει και πάλι αναφορά στη στενή συνάφεια κυπριακής και ελλαδικής εκπαίδευσης, τη σύνδεση της θεατρικής παιδείας με τον ελληνικό πολιτισμό και τη λειτουργία της ως οιονεί αντίστασης ενάντια σε όσους «βυσσοδομούν» ενάντια στον ελληνισμό.

Από το 1997 και εξής, ενόψει και της κορύφωσης των προσπαθειών για ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στους χαιρετισμούς των Υπουργών Παιδείας και Πολιτισμού, πέραν των αναφορών στον ελληνοκεντρικό χαρακτήρα της κυπριακής εκπαίδευσης και τη σύνδεσή της με το εθνικό κέντρο, δεσπόζουν οι αναφορές στο ευρωπαϊκό κεκτημένο και τη σύγχρονη εκπαιδευτική πολιτική της Ενωμένης Ευρώπης.

Συγκεκριμένα, η Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού Κλαίρη Αγγελίδου στο χαιρετισμό που απηύθυνε στις 10 Φεβρουαρίου 1997 κατά την έναρξη των Η΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου αναφέρθηκε στην επιδίωξη της σύγχρονης εκπαιδευτικής πολιτικής της Ενωμένης Ευρώπης για την παροχή μιας γενικής παιδείας. Αυτό δεν είναι τυχαίο, καθώς οι διαπραγματεύσεις για ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η εναρμόνιση με τους θεσμούς, τις νομοθεσίες και τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν σε πολύ προχωρημένο στάδιο.

Την ίδια πολιτική για σύνδεση της κυπριακής θεατρικής παιδείας με την εθνική ταυτότητα του Ελληνισμού, αλλά και με τη σύγχρονη εκπαιδευτική πολιτική της Ενωμένης Ευρώπης ακολουθεί και ο επόμενος Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού της κυβέρνησης Γλαύκου Κληρίδη, Γεώργιος Χατζηνικολάου. Έτσι, το 1998, στον χαιρετισμό του κατά την έναρξη των Θ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου αναφέρθηκε τόσο στην ανάγκη για θεατρική αγωγή ως στοιχείο σφυρηλάτησης της ταυτότητας, όσο και στην καλλιέργεια γενικής παιδείας στους μελλοντικούς πολίτες της Ενωμένης Ευρώπης.

Παρόμοιο περιεχόμενο και αναφορά στην εκπαιδευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την παροχή γενικής παιδείας είχε και ο χαιρετισμός του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού Ουράνιου Ιωαννίδη κατά την έναρξη των Ι΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου το 1999. Επίσης, αναφορές στη στενή σύνδεση κυπριακής και ελλαδικής εκπαίδευσης, αλλά και στη σύνδεση της θεατρικής παιδείας με τον ελληνικό πολιτισμό και στην επικείμενη ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και στην πίστη για την επίλυση του Κυπριακού με τη σταθερή βοήθεια της Ελλάδας και του Ελληνισμού είχε και ο χαιρετισμός που απηύθυνε ο Ουράνιος Ιωαννίδης με την ευκαιρία της λήξης των Ε΄ Πανελλήνιων Αγώνων στις 16 Μαΐου 1999.

Στον χαιρετισμό του ίδιου Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού κατά την τελετή απονομής των βραβείων και διπλωμάτων των ΙΑ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου το 2000 έγινε

αναφορά στην εισαγωγή του μαθήματος «Δράμα-Θέατρο» από το 2001 στην κυπριακή εκπαίδευση, αλλά και στο ιδεώδες της γενικής παιδείας σύμφωνα με τη συνθήκη του Μάαστριχτ. Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και ο χαιρετισμός που απηύθυνε ο ίδιος Υπουργός κατά την τελετή απονομής των βραβείων των Στ΄ Πανελλήνιων Μαθητικών Αγώνων Θεάτρου στις 9 Ιουλίου 2000 στην Αθήνα, με αναφορές στη γενική παιδεία ως στόχο της Ενωμένης Ευρώπης.

Οι αναφορές στη σύνδεση της κυπριακής εκπαίδευσης με το ευρωπαϊκό κεκτημένο εξακολουθούν να δεσπόζουν στους χαιρετισμούς των Υπουργών Παιδείας μέχρι και τον τελευταίο χρόνο και της δεύτερης διακυβέρνησης Γλαύκου Κληρίδη.

Συγκεκριμένα, το 2002 στο χαιρετισμό του ο Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού, Ουράνιος Ιωαννίδης κατά την έναρξη των ΙΓ΄ Σχολικών Αγώνων Θεάτρου αναφέρθηκε στην επιδίωξη του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για εναρμόνιση του εκπαιδευτικού συστήματος της Κύπρου με το ευρωπαϊκό κεκτημένο και την ενθάρρυνση τέτοιων προγραμμάτων και δραστηριοτήτων, που έχουν σκοπό την παροχή γενικής παιδείας, όπως η περίπτωση των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

3.3. Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΚΕ ΣΤΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΑΣΣΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (2003-2008)

Αντιθέτως, επί Προεδρίας Τάσσου Παπαδόπουλου (2003-2008), συγκυβέρνηση Δημοκρατικού Κόμματος (ΔΗΚΟ) που αυτοπροσδιορίζεται ως κεντρώο και του αριστερού Ανορθωτικού Κόμματος Εργαζομένου Λαού (ΑΚΕΛ) κατά το μεγαλύτερο διάστημα της πενταετίας, και επί υπουργείας Πεύκιου Γεωργιάδη (2003-2007) και Άκη Κλεάνθους (2007-2008) οι χαιρετισμοί είναι ιδεολογικά ουδέτεροι. Σε αυτούς τονίζεται το γεγονός ότι η θεατρική παιδεία αποτελεί πρωταρχικό στόχο του σύγχρονου σχολείου, ενώ παράλληλα καταγράφονται και οι διαφοροποιήσεις που έγιναν στο θεσμό το 2007.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι το 2003 αποτέλεσε σημαντική χρονιά για τα εκπαιδευτικά πράγματα της Κύπρου. Η αλλαγή της διακυβέρνησης και η ανάληψη του

Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού από τον Πεύκιο Γεωργιάδη, ο οποίος διαδέχθηκε τον Ουράνιο Ιωαννίδη, είχε ως αποτέλεσμα, πέρα από την αλλαγή των προσώπων, τη χάραξη μιας νέας στρατηγικής για την εκπαίδευση.

Ένας άλλος βασικός παράγοντας που επηρέασε ουσιαστικά την εξέλιξη των εκπαιδευτικών πραγμάτων ήταν και η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία πήρε σάρκα και οστά το 2003, με την υπογραφή της Συνθήκης Προσχώρησης, που έγινε στις 16 Απριλίου 2003 στην Αθήνα, δύο μόλις μήνες μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον Τάσσο Παπαδόπουλο. Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία οριστικοποιείται και τυπικά την 1^{η} Μάιου 2004, αποτέλεσε ορόσημο, το οποίο δημιούργησε νέα δεδομένα όσον αφορά το μέλλον της κυπριακής εκπαίδευσης αλλά και της Κύπρου γενικότερα.

Με βάση τα πιο πάνω δεδομένα, είχε αρχίσει η μελέτη και η εισαγωγή μιας σειράς μεταρρυθμίσεων σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Μία από τις πρώτες ενέργειες του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού Πεύκιου Γεωργιάδη ήταν η ανάθεση σε ειδική επιτροπή, την οποία αποτελούσαν επτά Κύπριοι και Ελλαδίτες πανεπιστημιακοί καθηγητές, της ευθύνης για την εκπόνηση ενός σχεδίου για μια συνολική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Η μεταρρύθμιση αυτή θα λάμβανε υπόψη τα ευρωπαϊκά και παγκόσμια δεδομένα στον χώρο της εκπαίδευσης, με στόχο τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση της κυπριακής παιδείας. Το εγχείρημα ήταν φιλόδοξο, μεγαλεπήβολο και όπως αποδείχθηκε, πολύ περίπλοκο και ανέφικτο.

Έτσι, σε όλα τα χρόνια της διακυβέρνησης Τάσσου Παπαδόπουλου η επιδίωξη της κυπριακής εκπαίδευσης είναι η διαμόρφωση ολοκληρωμένων, υπεύθυνων και δημοκρατικών πολιτών, οι οποίοι να έχουν τις δυνατότητες και τις δεξιότητες για να ανταποκριθούν στις ανάγκες και τις απαιτήσεις ενός σύγχρονου και διαρκώς μεταβαλλόμενου κόσμου. Άλλωστε, η αναγκαιότητα για άμεση ποιοτική αναβάθμιση και εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος αλλά και η ανάπτυξη ενός δημοκρατικού και ανθρώπινου κράτους-δικαίου είχε ανακηρυχθεί ως στόχος- δέσμευση της κυβέρνησης του Προέδρου Τάσσου Παπαδόπουλου.

Επιπρόσθετα, αξίζει προσοχής το γεγονός ότι στην Έκθεση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης (Ε.Ε.Π.) δόθηκε μεγάλη σημασία στην αναθεώρηση/αναμόρφωση του «ελληνοκυπριακοκεντρικού, στενά εθνοκεντρικού και πολιτισμικά μονολιθικού ιδεολογικού προσανατολισμού και της σκοποθεσίας της κυπριακής εκπαίδευσης» με την απάλειψη, μεταξύ

των άλλων, των στενά εθνοκεντρικών, μονοπολιτισμικών και κατ' επέκταση εθνικοδυιστικών στοιχείων» και την προσθήκη στόχων όπως «η διαπολιτισμική και πολυπολιτισμική ιδεολογία», «η προώθηση της ευρωπαϊκής διάστασης στην εκπαίδευση με έμφαση στην παιδεία του ελεύθερου δημοκρατικού πολίτη μιας ενωμένης Κύπρου» (Υ.Π.Π., 2004:95-96). Η θέση αυτή της Ε.Ε.Π. για τον «ιδεολογικό αναπροσανατολισμό» της κυπριακής εκπαίδευσης προκάλεσε έντονες αντιδράσεις, μεταξύ άλλων από την αντιπολίτευση (ΔΗ.ΣΥ.) και από τους πρώην Υπουργούς Παιδείας, Ουράνιο Ιωαννίδη και Κλαίρη Αγγελίδου, οι οποίοι και κατηγόρησαν την Ε.Ε.Π. για «ανθελληνισμό» και «αφελληνισμό» της κυπριακής εκπαίδευσης.

Στους χαιρετισμούς των Υπουργών Παιδείας της διακυβέρνησης Τάσσου Παπαδόπουλου τονίζεται η στενή σχέση θεατρικής παιδείας και σύγχρονου σχολείου και η προώθηση της θεατρικής παιδείας μέσω του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Επίσης, είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι σε εγκύκλιο που εκδόθηκε τον Οκτώβριο του 2006 ανακοινώνεται η πρόθεση του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και του ΘΟΚ για αλλαγή της φιλοσοφίας της διοργάνωσης των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Πιο συγκεκριμένα, οι διοργανωτές λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η απονομή βραβείων έχει τελικά ξεφύγει από τον αρχικό της στόχο, που είναι η ενθάρρυνση και η προώθηση της δημιουργικής έκφρασης, αφού σε πολλές περιπτώσεις μαθητές και εκπαιδευτικοί βομβαρδίζονται από λανθασμένα μηνύματα και προσανατολίζονται περισσότερο στο βραβείο, απομακρυνόμενοι από τους παιδαγωγικούς στόχους των Αγώνων, αποφάσισαν την κατάργηση του διαγωνιστικού χαρακτήρα.

Η απόφαση για τη διαφοροποίηση του θεσμού με την κατάργηση του διαγωνιστικού χαρακτήρα των Αγώνων, εντάσσεται στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, η οποία αρχίζει να υλοποιείται από το 2004 και εκφράζει την πολιτική ιδεολογία της νέας κυβέρνησης ΔΗΚΟ-ΑΚΕΛ. Η εξισωτική προσέγγιση ενός μη διαγωνιστικού φεστιβάλ συνάδει με τις αριστερογενείς σύγχρονες παιδαγωγικές προσεγγίσεις.

Το 2007, στον χαιρετισμό του στην έναρξη των ΙΗ΄ Σχολικών Αγώνων Θεάτρου ο Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού Άκης Κλεάνθους αναφέρθηκε στη διαφοροποίηση που έγινε στο θεσμό, ενώ σε χαιρετισμό του πριν από τη θεατρική παράσταση του Λυκείου Παραλιμνίου στις 23/03/2007 αναφέρθηκε στην καλλιέργεια του θεάτρου και στην ανάπτυξη του πολιτισμού ως βασικές προτεραιότητες της κυπριακής πολιτείας, αλλά και στη στενή σχέση

της θεατρικής παιδείας και του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Ο ίδιος Υπουργός, στην τελετή λήξης των ΙΗ΄ Αγώνων, αναφέρθηκε στις συνεχείς προσπάθειες εξέλιξης και αναβάθμισης του θεσμού και τόνισε εμφαντικά το «ευ αγωνίζεσθαι» και τη σημασία της συμμετοχής, τα οποία προβλήθηκαν ειδικά στη διοργάνωση του 2007. Την επόμενη χρονιά (2008) ο Α. Κλεάνθους στον χαιρετισμό του επανέλαβε τη θέση ότι η θεατρική παιδεία αποτελεί πάντοτε πρωταρχικό στόχο του σύγχρονου σχολείου.

3.4. Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΠΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΑ (2008-2013)

Ακολούθως, επί Προεδρίας Δημήτρη Χριστόφια (2008-2013), της πρώτης κυβέρνησης της Αριστεράς, και επί υπουργίας Ανδρέα Δημητρίου (2008-2011) και Γιώργου Δημοσθένους (2011-2013) συνεχίζεται η προσπάθεια του κράτους για ενθάρρυνση της θεατρικής παιδείας μέσα στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού του εκπαιδευτικού συστήματος προκειμένου να γίνει αυτό ικανό να αντιμετωπίσει με επιτυχία τις προκλήσεις των καιρών, και δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στον θεσμό των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Το ιδεολογικό στίγμα αυτών των προκηρύξεων σχετίζεται κυρίως με το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης Χριστόφια για εκπαιδευτικό εκσυγχρονισμό, ανθρώπινο και δημοκρατικό σχολείο, δημοκρατική πολιτότητα, αποτροπή του κοινωνικού αποκλεισμού και του ρατσισμού.

Πιο συγκεκριμένα, με βάση το πρόγραμμα διακυβέρνησης του Δημήτρη Χριστόφια, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού προχωρεί στην ολοκλήρωση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, με κατευθυντήριες γραμμές τις διαπιστώσεις και εισηγήσεις της Επιτροπής των επτά ακαδημαϊκών, οι οποίες περιλήφθηκαν στην Έκθεση για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση του 2004. «Στόχος της μεταρρύθμισης είναι η αναβάθμιση και ο εκσυγχρονισμός όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης και η δημιουργία ενός ανθρώπινου και δημοκρατικού σχολείου, το οποίο να απελευθερώνει τις τεράστιες δημιουργικές δυνατότητες των βασικών συντελεστών της εκπαίδευσης και να προωθεί πανανθρώπινες αξίες και ιδανικά. Θα πρέπει ταυτόχρονα να παρέχει ίσες ευκαιρίες σε όλους τους μαθητές χωρίς καμιά διάκριση και να καλλιεργεί παράλληλα την κριτική σκέψη και τη δημιουργικότητα των νέων, ώστε να μπορούν να αποκτούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις αναγκαίες γνώσεις και τις δεξιότητες, για

να είναι ικανοί να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες και τις απαιτήσεις της εποχής ως ολοκληρωμένοι άνθρωποι και ενεργοί Ευρωπαίοι πολίτες». (Υ.Π.Π., 2004)

«Η κυπριακή εκπαίδευση αναδεικνύει τις ελληνικές καταβολές της, στηρίζεται στο ιστορικό και πολιτιστικό παρελθόν του νησιού αλλά παράλληλα και στη βούληση να διαμορφωθεί ένα σύγχρονο πολυπολιτισμικό κράτος. Λαμβάνει ταυτόχρονα υπόψη το ευρωπαϊκό και το παγκόσμιο εκπαιδευτικό γίγνεσθαι και επιδιώκει, μέσα από μια μεθοδικά προδιαγεγραμμένη και σχεδιασμένη στρατηγική, να ανταποκριθεί με αποτελεσματικότητα στις ανάγκες της κυπριακής κοινωνίας και στις σύγχρονες επιστημονικές και τεχνολογικές προσκλήσεις. Η κυπριακή εκπαίδευση επιδιώκει τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων, υπεύθυνων, δημοκρατικών, ενεργών και κοινωνικά ευαίσθητων πολιτών, οι οποίοι θα έχουν τις δυνατότητες και τις δεξιότητες για να ανταποκριθούν στις ανάγκες και τις απαιτήσεις ενός σύγχρονου και διαρκώς μεταβαλλόμενου κόσμου». (Υ.Π.Π., 2004)

Το πρόγραμμα διακυβέρνησης του Προέδρου Χριστόφια κατέταξε τους τομείς της παιδείας και του πολιτισμού πολύ ψηλά στις προτεραιότητές του, θεωρώντας τους δύο αυτούς νευραλγικούς τομείς ως την καλύτερη επένδυση για την κοινωνική, οικονομική, πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη και πρόοδο της Κύπρου. Βασικός άξονας του προγράμματος ήταν η «πραγματοποίηση ριζοσπαστικής μεταρρύθμισης με βαθιές τομές τόσο στη δομή όσο και στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης (…) μια μεταρρύθμιση, η οποία θα ανοίγει μέτωπα εναντίον της συντήρησης, του αναχρονισμού και της οπισθοδρόμησης, φέρνοντας το καινούριο και την αλλαγή». Επίσης, σημειώνεται το όραμα για μια «δημοκρατική και ανθρώπινη παιδεία (…) που θα έχει στο επίκεντρό της τον άνθρωπο και που θα μπορεί να παρέχει ολόπλευρη μόρφωση» (Χαραυγή, 15/12/2009.)

Στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής πολιτικής της κυβέρνησης Δημήτρη Χριστόφια που περιγράφεται πιο πάνω, εντάσσεται και η προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας για ενθάρρυνση της θεατρικής παιδείας.

Το 2008 στο χαιρετισμό του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού Ανδρέα Δημητρίου κατά την έναρξη των ΙΘ΄ Σχολικών Αγώνων Θεάτρου στη Λάρνακα με την παράσταση των μαθητών του Λυκείου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ’ της κωμωδίας του Δημήτρη Ψαθά *Εταιρεία Θαυμάτων*, τονίστηκε η ιδιαίτερη βαρύτητα που απέδιδε η Κυβέρνηση Χριστόφια στην παιδεία, τον πολιτισμό και το θέατρο.

Το 2009**,** είναι αξιοσημείωτο το γεγονός πως στην προκήρυξη του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού των ΚΑ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη, «παροτρύνονται τα σχολεία, ιδιαίτερα τα Λύκεια, να επιλέξουν το Αρχαίο Δράμα» (Προκήρυξη ΚΑ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη, Υ.Π.Π. , 28/09/2009).

Επίσης για πρώτη φορά σημειώνεται ότι την «ετοιμασία θεατρικής παράστασης την αναλαμβάνουν εκπαιδευτικοί που έχουν διάθεση να εργαστούν, γνωρίζουν να καθοδηγούν σωστά τις θεατρικές ομάδες των μαθητών τους και κατέχουν βασικές γνώσεις γύρω από τη θεατρική τέχνη». Παράλληλα, είναι αξιοσημείωτη η παρότρυνση προς τα σχολεία που θα συμμετάσχουν στους Αγώνες «όπου αυτό είναι δυνατόν, να λάβουν υπόψη τους στόχους της φετινής σχολικής χρονιάς, καθώς η επιλογή έργου που αναφέρεται στους στόχους αυτούς θα ωφελήσει τους μαθητές των σχολείων σημαντικά» (Προκήρυξη ΚΑ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη, Υ.Π.Π. , 28/09/2009).

Το 2009 και το 2010 στους χαιρετισμούς του ο Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού Ανδρέας Δημητρίου επαναλαμβάνει τη θέση ότι η θεατρική αγωγή αποτελεί πρωταρχικό στόχο του σύγχρονου σχολείου και παράλληλα τονίζει το γεγονός ότι το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού της εκπαίδευσης, ενθαρρύνει τη θεατρική παιδεία και στηρίζει με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τέτοιου είδους δραστηριότητες. Το 2011 ο ίδιος Υπουργός τονίζει και πάλι το γεγονός ότι το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού ενθαρρύνει τη δημιουργική πρωτοβουλία και σε συνεργασία με τον ΘΟΚ καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε αυτός ο θεσμός να αποκτά κάθε χρόνο όλο και περισσότερους φίλους.

Το Σεπτέμβριο του 2011 στην εγκύκλιο που εξέδωσε το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού για τους ΚΓ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου την Άνοιξη του 2012, τονίζεται ότι «οι Αγώνες τη χρονιά αυτή θα έχουν διαφορετικό χαρακτήρα στη διοργάνωση, ώστε να μπορέσουν οι δημιουργικές ανησυχίες των ομάδων στο θέατρο, να ενταχθούν και στις δραστηριότητες των σχολείων που θα πλαισιώσουν την ανάληψη της Προεδρίας της Ε.Ε. από την Κύπρο, τον Ιούνιο του 2012 και ειδικά για τη χρονιά αυτή συστάθηκε στα σχολεία να επιλέξουν έργα από το αρχαίο δράμα (τραγωδία ή κωμωδία), εν όψει της ανάληψης της Προεδρίας της Ε.Ε. από την Κύπρο. Σε περίπτωση που τούτο ζητηθεί από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, οι Επιτροπές δύνανται να εισηγηθούν παραστάσεις ή αποσπάσματα αυτών για ένταξη στις εκδηλώσεις για την ανάληψη της Προεδρίας, την τελευταία εβδομάδα

του Ιουνίου 2012, σύμφωνα με κατευθυντήριες γραμμές που θα καθοριστούν από το ίδιο το Υπουργείο» (Προκήρυξη ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη, Υ.Π.Π. , 12/09/2011).

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι το 2012 στα πλαίσια των ΚΓ΄ Σχολικών Αγώνων Θεάτρου συμμετείχαν δεκαπέντε σχολεία στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος. Πρόκειται για το μεγαλύτερο αριθμό συμμετοχών με παραστάσεις αρχαίου δράματος από τότε που άρχισε η διοργάνωση του θεσμού.

Η προκήρυξη αυτή σχετίζεται άμεσα με τους στόχους που έθεσε το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού για τη σχολική χρονιά 2011-2012:

> «Στα πλαίσια της Ευρώπης των ισότιμων εταίρων και των ίσων υποχρεώσεων, η Κύπρος θα προεδρεύσει το δεύτερο εξάμηνο του 2012 για πρώτη φορά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ανάληψη της Προεδρίας αποτελεί για την Κύπρο, ως νέο μέλος της ΕΕ, ένα πολύ σημαντικό γεγονός και μια ιστορική πρόκληση. Η προετοιμασία και η ανάληψη της προεδρίας του Συμβουλίου της ΕΕ αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για την ανάδειξη της ευρωπαϊκής διάστασης της εκπαίδευσης, τη συμμετοχή μας στην ανάπτυξη της εκπαίδευσης στην ΕΕ, καθώς επίσης και στην πληροφόρηση των εταίρων μας για τις δράσεις που υλοποιούμε σήμερα στο πλαίσιο της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης».
>
> (http://www.moec.gov.cy/stochoi/2011_2012_scholiki_chronia.html, ημερ. πρόσβασης 18/03/2015)

Έτσι μέσα στα πλαίσια αυτά κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, 2011-2012, τα σχολεία, σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Δημοτικής, Μέσης Γενικής και Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, υλοποίησαν δραστηριότητες όπως καλλιτεχνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις (πχ. θεατρικές παραστάσεις κ.ά.) με στόχο την υλοποίηση των πιο πάνω στόχων».
(http://www.moec.gov.cy/stochoi/stochoi2012/stochoi_scholikis_chronias_2011_12. pdf, ημερ. πρόσβασης 18/03/2015)

Επίσης από το 2011 μέχρι και το 2014 στις εγκυκλίους για την προκήρυξη των εκάστοτε Αγώνων σημειώνεται ότι οι συνδιοργανωτές των Αγώνων προτίθενται να διοργανώσουν θεατρικά εργαστήρια για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που αναλαμβάνουν τις σχολικές παραστάσεις, ενώ το 2014 στην προκήρυξη των ΚΕ΄ Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τονίζεται ότι οι εκπαιδευτικοί αυτοί πρέπει να γνωρίζουν βασικές θεατρικές τεχνικές και ότι η συμμετοχή τους στα σεμινάρια κρίνεται πλέον απαραίτητη.

Το 2012, στον χαιρετισμό του στην έναρξη των ΚΓ΄ Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, ο Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού Γιώργος Δημοσθένους επαναλαμβάνει τη θέση ότι «το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την καλλιέργεια της αγάπης των νέων μας για τη θεατρική τέχνη».

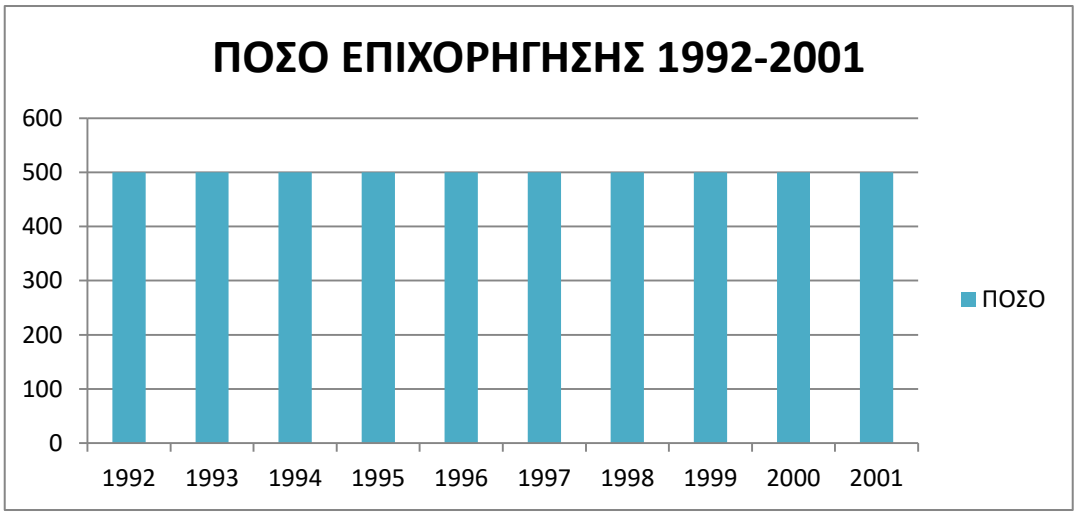
Στην προκήρυξη του 2012 για τους ΚΔ΄ Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου του 2013 διευκρινίζεται ότι «η κατασκευή σκηνικών και κοστουμιών που αγγίζουν τα όρια της υπερβολής και απαιτούν υψηλό χρηματικό κόστος δεν είναι στοιχεία που συνάδουν με το μαθητικό θέατρο», τοποθέτηση που συνάδει τόσο με την αριστερή ιδεολογία της κυβέρνησης, όσο και με την ολοένα επιδεινούμενη οικονομική κρίση. Παράλληλα, πρόκειται για μια προσπάθεια να αντιμετωπιστεί η προσπάθεια εντυπωσιασμού από κάποια σχολεία και του αθέμιτου ανταγωνισμού που συνεπάγεται, σε σχέση με τις διαφορετικές οικονομικές δυνατότητες κάποιων σχολείων και δη των ιδιωτικών έναντι των δημόσιων. Επίσης, σημειώνεται για πρώτη φορά ότι «οι διευθύνσεις των σχολείων θα πρέπει να γνωρίζουν ότι ως αποζημίωση προς τους εκπαιδευτικούς που αναλαμβάνουν την κύρια ευθύνη για την προετοιμασία της θεατρικής παράστασης προβλέπεται μείωση διδακτικού φόρτου κατά δύο διδακτικές περιόδους εβδομαδιαίως ανεξάρτητα από την ειδικότητά τους» (Προκήρυξη ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη, Υ.Π.Π. , 20/08/2012).

Το 2013 στον χαιρετισμό του για την έναρξη των ΚΔ΄ Σχολικών Αγώνων Θεάτρου ο ίδιος Υπουργός επανέρχεται με γενικόλογες διατυπώσεις στη σημασία και παιδαγωγική αξία του θεάτρου χωρίς οποιαδήποτε αναφορά τότε στην πολιτική που ακολουθεί το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού για το θεσμό των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και το Σχολικό Θέατρο γενικότερα.

3.5. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ (1992-2014)

Τέλος, αναφορικά με την οικονομική επιχορήγηση που λαμβάνει κάθε σχολείο που συμμετέχει στους Αγώνες, παρατηρούνται οι εξής διακυμάνσεις ως προς το ποσό της χορηγίας και στον τρόπο που διατίθεται στα σχολεία.

Στις προκηρύξεις του 1992-2001 ανακοινώνεται μέσω της προκήρυξης των Αγώνων ότι κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες θα λάβει οικονομική ενίσχυση Λ.Κ. 300 (€500), το 2004-2008 οικονομική ενίσχυση ύψους Λ.Κ. 600 (€1000), το 2009, το 2010 και το 2011 οικονομική ενίσχυση, ύψους €1200, το 2012 €1000. Το 2013 και το 2014 το ποσό που δόθηκε δεν είχε καθοριστεί εκ των προτέρων στις σχετικές προκηρύξεις των Αγώνων, αλλά καθορίστηκε αργότερα, ανάλογα με τον αριθμό των συμμετοχών και τα κονδύλια που είχαν εγκριθεί. Συγκεκριμένα για το 2013 δόθηκε το ποσό των €900 και το 2014 το ποσό των €500. Επίσης, από το 2010 τονίζεται ότι κάθε σχολείο που θα συμμετάσχει στους Αγώνες και πληρεί όλους τους προκαθορισμένους όρους, θα πάρει την οικονομική ενίσχυση, μετά την παρουσίαση της παράστασης, και οι Επιτροπές Ειδικών θα κρίνουν αν τηρήθηκαν πιστά οι όροι συμμετοχής που εξαγγέλλονται με την παρούσα εγκύκλιο.

Διάγραμμα 1: Ποσό επιχορήγησης 1992-2001

Διάγραμμα 2: Ποσό επιχορήγησης 2004-2014

3.6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΘΗΚΕ ΣΤΟΥΣ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ανακεφαλαιώνοντας, συνάγεται το συμπέρασμα ότι έναν από τους στόχους του σύγχρονου σχολείου αποτελούσε η καλλιέργεια της θεατρικής παιδείας στους νέους. Παρατηρείται μια εξελικτική πορεία στην προσπάθεια από μέρους του κράτους και του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για τη στήριξη, ενθάρρυνση και εκσυγχρονισμό τόσο της θεατρικής παιδείας όσο και του θεσμού των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της διαδικασίας εκσυγχρονισμού της κυπριακής εκπαίδευσης.

Μέσα από τη σύγκριση του περιεχομένου των χαιρετισμών που εκφωνούσαν οι εκάστοτε Υπουργοί Παιδείας και Πολιτισμού στις τελετές έναρξης ή λήξης των Αγώνων παρατηρούνται διαφοροποιήσεις στην κρατική πολιτική που ακολουθούσε η εκάστοτε Κυβέρνηση ως προς το θέμα της θεατρικής παιδείας και των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

Πιο συγκεκριμένα, στην πρώτη πενταετία της Κυβέρνησης Γλαύκου Κληρίδη (1993-1998) παρατηρείται έξαρση εθνοκεντρικού λόγου με αναφορές στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, στον ρόλο που διαδραμάτισαν οι Αγώνες στη σύσφιξη των δεσμών με την Ελλάδα και την ενδυνάμωση της εθνικής ταυτότητας, στον ελληνοκεντρικό χαρακτήρα της κυπριακής εκπαίδευσης, ενώ στη δεύτερη πενταετία της Κυβέρνησης Γλαύκου Κληρίδη (2003-2008) ο εθνοκεντρικός λόγος υποχωρεί και ενόψει της εντατικοποίησης των προσπαθειών για ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κυριαρχούν οι αναφορές στο ευρωπαϊκό κεκτημένο και στην ενίσχυση της θεατρικής αγωγής μέσω της παροχής γενικής παιδείας, ως απαραίτητο στοιχείο της σύγχρονης εκπαιδευτικής πολιτικής της Ενωμένης Ευρώπης.

Σημειώνεται ακόμη ότι επί διακυβέρνησης Γλαύκου Κληρίδη σημαντικός σταθμός στην ιστορία του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου αποτελεί η σύνδεση των Αγώνων του 1995 με τα σαραντάχρονα του απελευθερωτικού αγώνα του 1955-1959.

Ακόμη, επί διακυβέρνησης Κληρίδη εφαρμόζεται η ένταξη του μαθήματος «Δράμα-Θέατρο» για πρώτη φορά στην κυπριακή εκπαίδευση πειραματικά στο Ενιαίο Λύκειο τη σχολική χρονιά 1996-1997, όπου εφαρμόστηκε σε τρία σχολεία της Κύπρου και η γενικότερη εισαγωγή του μαθήματος του Θεάτρου από το σχολικό έτος 2000-2001 σε όλα τα Λύκεια και τις Τεχνικές Σχολές.

Αντίθετα, στις διακηρύξεις των διατελεσάντων Υπουργών Παιδείας και Πολιτισμού επί προεδρίας Τάσσου Παπαδόπουλου (2003-2008) και Δημήτρη Χριστόφια (2008-2013) δεν παρατηρούνται εθνοκεντρικές αναφορές, αλλά τονίζεται η συνεχής προσπάθεια του κράτους για ενθάρρυνση της θεατρικής παιδείας μέσα στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού του εκπαιδευτικού συστήματος ενόψει και της ένταξης της Κύπρου στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια. Η ιδεολογική αυτή διαφοροποίηση συνδέεται με τον επαναπροσανατολισμό των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και τις αλλαγές που παρατηρούνται στον θεσμό.

Πιο συγκεκριμένα, η απουσία εθνοκεντρικού λόγου από τους χαιρετισμούς των διατελεσάντων Υπουργών Παιδείας και Πολιτισμού συνδέεται με τη φιλοσοφία και τους στόχους της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στην κυπριακή εκπαίδευση, η οποία αρχίζει να υλοποιείται από το 2004 και στην οποία δίνεται μεγάλη σημασία στην αναθεώρηση/αναμόρφωση του «ελληνοκυπριακοκεντρικού, στενά εθνοκεντρικού και πολιτισμικά μονολιθικού» ιδεολογικού προσανατολισμού και της σκοποθεσίας της κυπριακής εκπαίδευσης» με την απάλειψη μεταξύ άλλων των στενά εθνοκεντρικών στοιχείων.

Στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής αυτής μεταρρύθμισης μπορούμε να πούμε επίσης ότι εντάσσεται και η αλλαγή της φιλοσοφίας διοργάνωσης των Αγώνων και η κατάργηση του διαγωνιστικού τους χαρακτήρα από το 2007 επί υπουργίας Άκη Κλεάνθους, με στόχο την ενίσχυση της δημιουργικότητας και της καλλιτεχνικής έκφρασης των μαθητών. Παράλληλα, η απόφαση αυτή σχετίζεται με την κρατική πολιτική και συνάμα αποτελεί έκφραση της καινούριας ιδεολογικό-πολιτικής χροιάς των Αγώνων.

Κατά τη διακυβέρνηση του Δημήτρη Χριστόφια ξεχωρίζει η σύνδεση των Αγώνων με το ευρωπαϊκό κεκτημένο ιδιαίτερα το 2012, ενόψει της ανάληψης της προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κύπρο το δεύτερο εξάμηνο του 2012 και το κάλεσμα των σχολείων για ανέβασμα αρχαίας τραγωδίας ή κωμωδίας τη χρονιά αυτή. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι η ανάληψη της Προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κύπρο, αποτέλεσε μια άριστη ευκαιρία για καλύτερη γνωριμία των μαθητών και των εκπαιδευτικών με το θεσμικό πλαίσιο, τις δομές και τον τρόπο λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και για την ανάδειξη του πολιτισμού μας, ενώ κατά τη διάρκεια της Προεδρίας υπήρξε ενεργός εμπλοκή μαθητών και νέων σε εκδηλώσεις του επίσημου προγράμματος δραστηριοτήτων.

Επίσης, η διοργάνωση θεατρικών εργαστηρίων από το 2012 και εξής για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που ασχολούνται με το θέατρο και τέλος η μείωση στο διδακτικό φόρτο των εκπαιδευτικών που ασχολούνται με την προετοιμασία των θεατρικών παραστάσεων αποτελούν σημαντικούς σταθμούς στην ιστορία του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου επί διακυβέρνησης Δημήτρη Χριστόφια και παράλληλα αποδεικνύουν την εξελικτική πορεία που ακολουθήθηκε από την εκάστοτε κυβέρνηση για την αναβάθμιση του θεσμού αυτού.

Συνοψίζοντας, με βάση τα πιο πάνω δεδομένα καταλήγουμε εύλογα στο συμπέρασμα ότι ο θεσμός δεν λειτούργησε στην πράξη ως όργανο κυβερνητικής προπαγάνδας, αφού κατά κανόνα ο ιδεολογικός προσανατολισμός των επίσημων διακηρύξεων δεν αντανακλάται στο ρεπερτόριο και στο ύφος των σχολικών παραστάσεων. Παράλληλα, έχει διαπιστωθεί ότι από το 1993 επί διακυβέρνησης Γλαύκου Κληρίδη μέχρι και το 2013 επί διακυβέρνησης Τάσσου Παπαδόπουλου και Δημήτρη Χριστόφια έγιναν σημαντικά βήματα ως προς την εξέλιξη και αναβάθμιση του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟ 1991-2014

4.1. ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ, ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΠΟΥ ΑΝΕΒΑΣΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

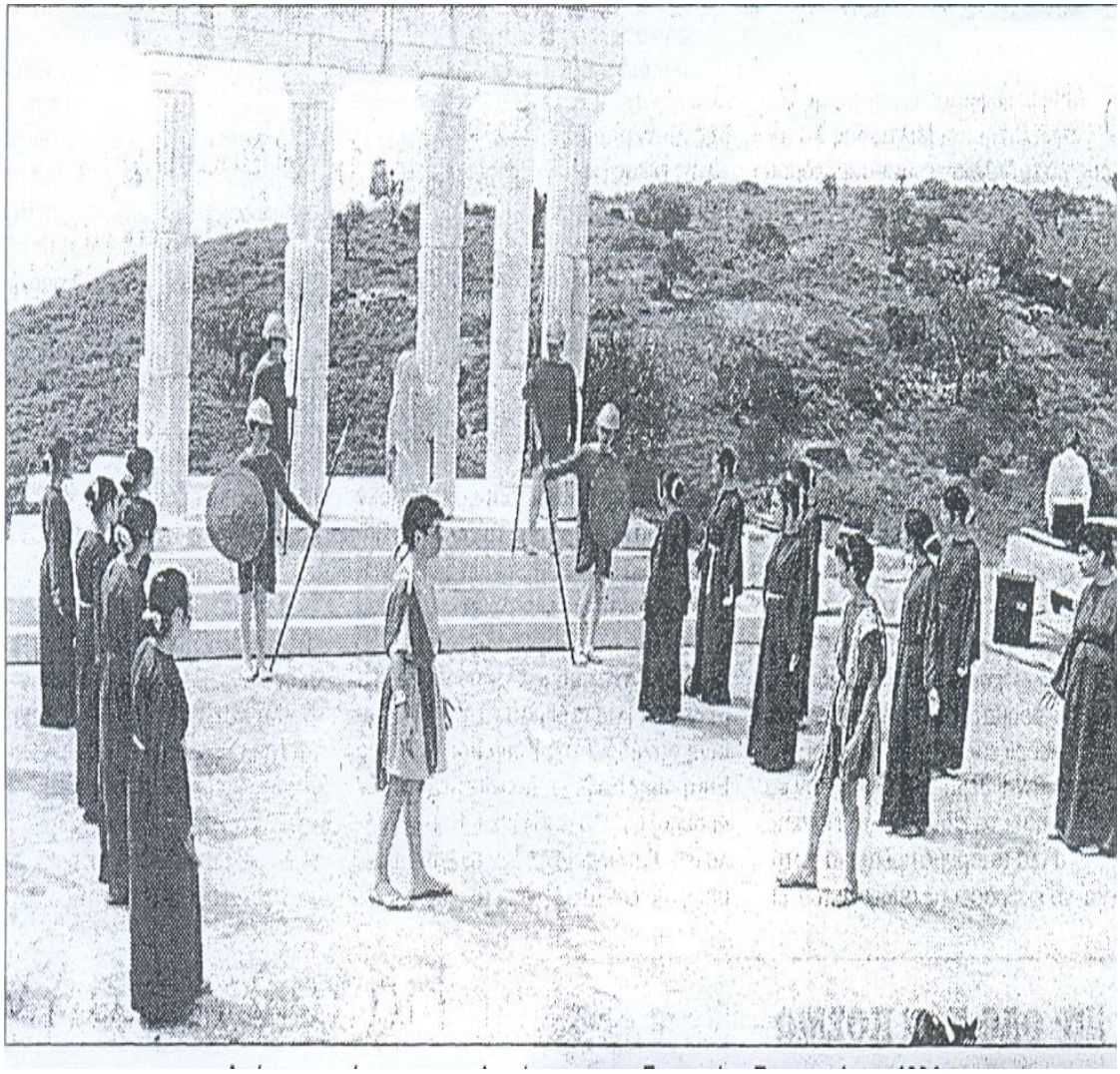
4.1.1. ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ 1991

Προτού καθιερωθούν σε ετήσια βάση οι Αγώνες Αρχαίου Δράματος το 2002, οι οποίοι έκτοτε διεξάγονται ξεχωριστά από τους Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου, παραστάσεις αρχαίου δράματος παρουσιάστηκαν στο πλαίσιο των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων για πρώτη φορά το 1991, κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκύπριου Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου.

Τη χρονιά αυτή είχαμε δύο συμμετοχές παραστάσεων Αρχαίου Δράματος, με το Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου στο Φρέναρος, που ανέβασε το έργο *Αντιγόνη*, και το Γυμνάσιο Πολεμιδιών με το έργο *Ιφιγένεια εν Ταύροις*. Η *Αντιγόνη* του Γυμνασίου Κοκκινοχωριών ξεχώρισε ανάμεσα στις καλύτερες παραστάσεις των Αγώνων και απέσπασε τιμητικό δίπλωμα από την πενταμελή κριτική επιτροπή. Επίσης, η κριτική επιτροπή απένειμε ειδικό δίπλωμα Σκηνοθεσίας-Διδασκαλίας στους καθηγητές του Γυμνασίου Κοκκινοχωρίων Σάββα Αντωνίου και Αρίστη Αντωνίου για τη διδασκαλία του έργου *Αντιγόνη* και αντίστοιχα στον καθηγητή Ανδρέα Αβραμίδη για τη διδασκαλία του έργου *Ιφιγένεια εν Ταύροις*. Δίπλωμα καλύτερης ερμηνείας απονεμήθηκε στους μαθητές του Γυμνασίου Κοκκινοχωρίων: Γεωργία Αναστάση, Σκεύη Τσόκκου, Φωτεινή Φωτίου, Μαρία Χριστοφή, Έλενα Κουνέ, Ευδοκία Αδάμου, Παναγιώτα Κωνσταντίνου, Μαρία Ζορλή, Φλώρα Καλογήρου, Χρυστάλλα Μιχαηλά, Ελένη Νικολάου, Σταυρούλα Συμεού, Αφροδίτη Νικάνδρου, Ελένη Χατζηαδάμου, Δέσποινα Χρίστου, που αποτελούσαν το Χορό στην *Αντιγόνη*.

4.1.2. ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ 1992

Ακολούθως, το 1992**,** στο Γ΄ Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου λαμβάνουν μέρος τρία σχολεία με παραστάσεις αρχαίου δράματος: το Γυμνάσιο Πολεμιδιών με την *Ιφιγένεια εν Αυλίδι*, το Γυμνάσιο Επισκοπής Λεμεσού με την *Ιφιγένεια εν Ταύροις* και η Αγγλική Σχολή Λευκωσίας με την *Αντιγόνη*. Τιμητικά διπλώματα απέσπασαν το Γυμνάσιο Επισκοπής για το έργο *Ιφιγένεια εν Ταύροις* και η Αγγλική Σχολή Λευκωσίας για το έργο *Αντιγόνη*.

(*Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Επισκοπής, 1992)

Η Επιτροπή απένειμε ειδικά διπλώματα στους καθηγητές του Γυμνασίου Επισκοπής Δημήτρη Μουαΐμη, Σάββα Αντωνίου και Αρίστη Αντωνίου για τη διδασκαλία του έργου *Ιφιγένεια εν Ταύροις* και στην καθηγήτρια της Αγγλικής Σχολής Λευκωσίας Μαρία Πολυδώρου για την παράσταση του έργου *Αντιγόνη*. Ο χορός του έργου *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Γυμνασίου Επισκοπής, αποτελούμενος από τις μαθήτριες Άντρη Μουαΐμη, Μαρίνα Χατζηβασίλη, Ζωούλα Θουκή, Μαρία Ευσταθίου, Ναυσικά Χριστοδούλου, Έλενα Παναγιώτου, Παναγιώτα Ηρακλή, Έλενα Δήμου, Μαριάννα Τσιτούρη, Σκεύη Παπαμιχαήλ, Χρυστάλλα Αβραάμ, Παναγιώτα Φαίδωνος, Κυριακούλα Κυριάκου, Μαρία Χαπέσιη (Α΄ κορυφαία) και Άντρη Κωνσταντίνου (Β΄ κορυφαία) διακρίθηκε για την ερμηνεία του.

Επίσης, οι μαθητές της Αγγλικής Σχολής Λευκωσίας που διακρίθηκαν για την ερμηνεία του ρόλου τους στο έργο *Αντιγόνη* του Σοφοκλή ήταν ο Πάρης Κλεάνθους για το ρόλο του Τειρεσία και η Έλενα Κυριακίδου για τον ρόλο της Αντιγόνης.

(*Αντιγόνη* του Σοφοκλή, Αγγλική Σχολή Λευκωσίας, 1992)

4.1.3. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 1993-97

Το 1993, στο Δ΄ Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου λαμβάνουν μέρος δύο σχολεία με παραστάσεις αρχαίου δράματος: το Γυμνάσιο Επισκοπής με τις *Τρωάδες* και η Αγγλική Σχολή Λευκωσίας με τη *Λυσιστράτη*. Το έργο *Λυσιστράτη* της Αγγλικής Σχολής Λευκωσίας απέσπασε το Β΄ Βραβείο καλύτερης παράστασης Λυκείων, ενώ το Γυμνάσιο Επισκοπής με το έργο *Τρωάδες* απέσπασε τιμητική διάκριση.

Τις επόμενες χρονιές, 1994, 1995 και 1996 δεν υπήρξε καμιά συμμετοχή για παράσταση αρχαίου δράματος. Το 1997, οι μαθητές του Θεατρικού Εργαστηρίου του Γυμνασίου Αγλαντζιάς θα ανεβάσουν το έργο *Εκών Αέκων*, διασκευή του *Δύσκολου* του Μενάνδρου, χωρίς ωστόσο να αποσπάσουν διάκριση.

4.1.4. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 1998-2001

Το 1998, κατά τους Θ΄ Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου έχουμε μόλις μία συμμετοχή αρχαίου δράματος, την παράσταση από το Γυμνάσιο Ακροπόλεως Λευκωσίας του έργου *Γυρισμός-Αντάμωση*, θεατρική σύνθεση από την Άννα Τενέζη που περιλαμβάνει αποσπάσματα από τη ραψωδία ψ από την *Οδύσσεια* του Ομήρου, σκηνές από την *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Ευριπίδη και στίχους από τον *Ερωτόκριτο* του Βιτσέντζου Κορνάρου.

Μετά από νέα απουσία στις παραστάσεις αρχαίου δράματος στις επόμενες τρεις χρονιές, 1999, 2000 και 2001, το αρχαίο δράμα θα επανέλθει στο προσκήνιο στα 2002. Τη χρονιά αυτή θα καθιερωθούν σε ετήσια βάση οι Αγώνες Αρχαίου Δράματος, οι οποίοι διεξάγονται πλέον χωριστά από τους Παγκύπριους Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και αξιολογούνται από ειδική κριτική επιτροπή. Η απόφαση για καθιέρωση σε ετήσια βάση των Αγώνων Αρχαίου Δράματος αποτελεί η προσπάθεια να ενισχυθεί η παράμετρος αυτή εξαιτίας της παρατηρηθείσας κάμψης των προηγούμενων χρόνων.

4.1.5. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2002

Έτσι, στα 2002 έχουμε πέντε συμμετοχές στο διαγωνισμό Αρχαίου Δράματος: το Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄ Λευκωσίας με τις *Τρωάδες*, το Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας με την *Ιφιγένεια την εν Ταύροις*, το Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου με την *Ελένη*, το Λανίτειο Λύκειο Β΄ Λεμεσού με την *Ιφιγένεια εν Ταύροις* και το Λύκειο Παραλιμνίου με το έργο *Τρωάδες*. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι από τις επόμενες χρονιές έχουμε σημαντική αύξηση των συμμετοχών.

Από τις πέντε σχολικές συμμετοχές παραστάσεων αρχαίου δράματος που ανεβάστηκαν το 2002 ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το έργο *Τρωάδες*, που ανέβασε το Λύκειο Παραλιμνίου. Ήταν η πρώτη φορά, μετά από οκτώ χρόνια θεατρικής δραστηριότητας, που το συγκεκριμένο σχολείο και ο θεατρικός του όμιλος επέλεξε να ασχοληθεί με το αρχαίο δράμα. Η αξιόλογη συμβολή του έμελλε να συνεχιστεί και τις επόμενες χρονιές.

Επίσης, ενδιαφέρον παρουσιάζει η συμμετοχή του Γυμνασίου Αρχαγγέλου Λακατάμειας με το έργο *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, καθώς επρόκειτο για τη μόνη θεατρική ομάδα Γυμνασίου που συμμετείχε στους ΙΓ΄ Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου με παράσταση αρχαίου δράματος.

Τη χρονιά αυτή το Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου, το οποίο ανέβασε την *Ελένη*, απέσπασε το Α΄ Βραβείο καλύτερης παράστασης Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση αυτή εκπροσώπησε την Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες Αρχαίου Δράματος και απέσπασε το Γ΄ Πανελλήνιο Βραβείο. Ήταν η πρώτη διάκριση σχολικής παράστασης αρχαίου δράματος από κυπριακό σχολείο σε Πανελλήνιους Αγώνες.

Την ίδια χρονιά, το Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας με το έργο *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* απέσπασε το Β΄ Βραβείο Σχολικών Αγώνων Αρχαίου δράματος και το Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄ Λευκωσίας το Γ΄ Βραβείο με το έργο *Τρωάδες*, ενώ το Λύκειο Παραλιμνίου επίσης με τις *Τρωάδες* και το Λανίτειο Λύκειο Β΄ Λεμεσού με την *Ιφιγένεια εν Ταύροις* απέσπασαν τιμητικούς επαίνους.

4.1.6. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2003

Το 2003, αυξάνονται οι συμμετοχές σχολείων με παραστάσεις αρχαίου δράματος, καθώς εφτά σχολεία ανέβασαν σχετικά έργα: Το Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή, η Ευρωπαϊκή Ελληνική Σχολή «Φίλιπς» την *Ιφιγένεια την εν Ταύροις*, το Λύκειο Παραλιμνίου τον *Προμηθέα Δεσμώτη*, το Γυμνάσιο Ύψωνα την *Αντιγόνη*, το Λύκειο Ακροπόλεως τις *Νεφέλες*, η Αγγλική Σχολή Pascal επίσης τις *Νεφέλες* και το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας τον *Πλούτο.*

Τη χρονιά αυτή το Λύκειο Παραλιμνίου απέσπασε το Α΄ Βραβείο για την παράσταση *Προμηθέας Δεσμώτης*, το Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου το Β΄ Βραβείο για την παράσταση της *Ηλέκτρας* του Σοφοκλή. Το Γ΄ Βραβείο απονεμήθηκε εξίσου στο Λύκειο Ακροπόλεως για την παράσταση *Νεφέλες* και στο Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας για την παράσταση της κωμωδίας *Πλούτος*.

Η Κύπρος εκπροσωπήθηκε στους Πανελλήνιους Καλλιτεχνικούς Αγώνες Θεάτρου του 2003 στην Αθήνα με το Λύκειο Παραλιμνίου και το έργο *Προμηθέας Δεσμώτης*, αποσπώντας το Β΄ Βραβείο στο Αρχαίο Δράμα. Ήταν η δεύτερη συνεχόμενη χρονιά που κυπριακό σχολείο με παράσταση αρχαίου δράματος κατάφερνε να διακριθεί στους Πανελλήνιους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου.

4.1.7. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2004

Την επόμενη χρονιά, στα 2004, έχουμε έξι συμμετοχές παραστάσεων αρχαίου δράματος: το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας τις *Φοίνισσες*, το Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα Στροβόλου με τον *Ίωνα,* έργο το οποίο και διακρίθηκε τη χρονιά αυτή, το Λύκειο Ιδαλίου με επιλογή αποσπασμάτων από αρχαίες τραγωδίες σε ενιαία σύνθεση με τίτλο *Πόλεμος πανδαμάτωρ πάντων πατήρ*, το Α΄ Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου με τους *Πέρσες*, το Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα, που για πρώτη φορά ανέβασε αρχαία τραγωδία, τις *Χοηφόρους* και το Λύκειο Παραλιμνίου με τις *Εκκλησιάζουσες*.

4.1.8. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2005

Το 2005, στους ΙΣΤ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος έχουμε μόλις δύο συμμετοχές: το Γυμνάσιο Νεάπολης με την *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* και το Λύκειο Ιδαλίου με τους *Όρνιθες*. Το Α΄ Βραβείο απονεμήθηκε στην παράσταση του Λυκείου Ιδαλίου *Όρνιθες* του Αριστοφάνη, η οποία και εκπροσώπησε την Κύπρο στους Πανελλήνιους Καλλιτεχνικούς Αγώνες. Το Γυμνάσιο Νεάπολης Λεμεσού απέσπασε τιμητικό έπαινο για την *Ιφιγένεια εν Αυλίδι*.

4.1.9. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2006

Το 2006, στους ΙΖ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος είχαμε εννιά συμμετοχές παγκύπρια: το Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, με το έργο *Τρωάδες*, το Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου επίσης με τις *Τρωάδες*, το Παγκύπριο Γυμνάσιο με το έργο *Μνησιπήμων Πόνος, μία έκθεση ιδεών για τον πόλεμο*, σε διασκευή Σταύρου Αντωνόπουλου από αποσπάσματα αρχαίων τραγωδιών, το Grammar School με τον *Πλούτο,* το Γυμνάσιο Τραχωνίου και το Λύκειο Παλουριώτισσας επίσης με τον *Πλούτο*, το Γυμνάσιο Λευκάρων με τις *Νεφέλες*, το Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας με τη *Λυσιστράτη* και το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας με τις *Θεσμοφοριάζουσες*.

Τη χρονιά αυτή, το Α΄ Βραβείο καλύτερης παράστασης Αρχαίου Δράματος απονεμήθηκε στο Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας για την παράσταση *Θεσμοφοριάζουσες*, το Β΄ Βραβείο στο Παγκύπριο Γυμνάσιο για το έργο *Μνησιπήμων Πόνος*, ενώ το Γ΄ Βραβείο Αρχαίου

Δράματος απονεμήθηκε εξίσου στο Γυμνάσιο Λευκάρων για τις *Νεφέλες* και στο Λύκειο Παλουριώτισσας για τον *Πλούτο*. Έπαινοι απονεμήθηκαν στα πιο κάτω σχολεία: στο Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού για τις *Τρωαδίτισσες*, στο Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας για τη *Λυσιστράτη*, στο Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου για τις *Τρωάδες*, το Grammar School για τον *Πλούτο* και στο Γυμνάσιο Τραχωνίου επίσης για τον *Πλούτο* του Αριστοφάνη.

Η Κύπρος εκπροσωπήθηκε στην Πανελλήνια Μαθητική Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης με το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας και το έργο *Θεσμοφοριάζουσες* του Αριστοφάνη.

4.1.10. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2007

Στους ΙΗ΄ Αγώνες το 2007, οι οποίοι ήταν αφιερωμένοι στον αποβιώσαντα Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού Πεύκιο Γεωργιάδη υπήρχαν τέσσερεις συμμετοχές παραστάσεων αρχαίου δράματος: το Λύκειο Αγίου Νεοφύτου Πάφου με τις *Ικέτιδες*, το Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου με την *Εκάβη*, το Παγκύπριο Γυμνάσιο με τις *Τρωάδες* και το Λύκειο Παραλιμνίου με τον *Πλούτο*. Τη χρονιά αυτή δεν δόθηκαν βραβεία, ύστερα από την απόφαση για κατάργηση του διαγωνιστικού χαρακτήρα των Αγώνων.

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι το Λύκειο Αγίου Νεοφύτου Πάφου συμμετέχει για πρώτη χρονιά στους Αγώνες Θεάτρου. Χαρακτηριστική των στόχων της παράστασης είναι η δήλωση της υπεύθυνης καθηγήτριας Κυριακής Παπαντωνίου:

> «Το σχολείο μας φέτος, μέσα στα πλαίσια του διαγωνισμού του σχολικού θεάτρου, αποφάσισε τη διδασκαλία της τραγωδίας του Ευριπίδη *Ικέτιδες*, όχι μόνο για να αναπτύξουν οι μαθητές μια θετική στάση απέναντι στη θεατρική τέχνη, αλλά κυρίως με τη μέθεξη με τα αιώνια διδάγματα και το υπερχρονικό μεγαλείο αιώνιας σοφίας που πηγάζει μέσα από το πλήθος των αποφθεγμάτων, των ρητών και των καλοφτιαγμένων στίχων του Ευριπίδη που το καθιστά έργο προβολής της ανθρωπιάς. Επιπρόσθετα, γιατί μέσα από την τραγωδία προβάλλει ολοζώντανο το δράμα του λαού μας και κάθε λαού που βιώνει τις συνέπειες του πολέμου. Οι Αργίτισσες μάνες που ζητούν να θάψουν τα νεκρά σώματα των παιδιών τους δεν διαφέρουν από τις μάνες των αγνοουμένων μας που για 33 χρόνια αγωνίζονται για τη διακρίβωση της τύχης των παιδιών τους που χάθηκαν στον πόλεμο. Με μια όμως σημαντική διαφορά. Στην αρχαία Αθήνα οι Αργίτισσες μάνες βρήκαν δικαίωση. Αναγνωρίστηκε το δράμα τους και αποκαταστάθηκε η ηθική τάξη και ο ηθικός νόμος. Το δράμα όμως των Κυπρίων μανάδων, συζύγων και παιδιών συνεχίζεται ακόμα» (Πρακτικά 10^{ου} Σεμιναρίου Συμβουλίου της Ευρώπης: «Το Αρχαίο Ελληνικό Δράμα ως παιδευτικό εργαλείο για την οικοδόμηση μιας πιο ανθρώπινης σύγχρονης Ευρώπης», Έκδοση

ΥΠΠ, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, Διεύθυνση Μέσης Εκπαίδευσης, Συμβούλιο της Ευρώπης, Λευκωσία 2007).

Το σχόλιο αυτό της Κυριακής Παπαντωνίου θυμίζει την ανάγνωση του σκηνοθέτη Νίκου Χαραλάμπους για την τραγωδία *Ικέτιδες* που ανέβασε ο ΘΟΚ στα 1978:

«Σε πρώτο πλάνο ο πόλεμος. Ακολουθούν οι αγνοούμενοι, οι νεκροί, οι χαροκαμένες μάνες, οι βιασμένες αρραβωνιαστικοί και οι σύζυγοι, τα ορφανά των σκοτωμένων και οι συντριμμένοι συγγενείς. Όλα αυτά που γράφτηκαν από τον Ευριπίδη πριν 2500 χρόνια στις *Ικέτιδες* ταιριάζουν στην Κύπρο του 1979. Κάτι περισσότερο. Συνθέτουν την πρόσφατη ιστορία της. Και από κοντά η άγνοια, η προδοσία, το αδιέξοδο, η αφροσύνη, η εξάρτηση, η τρέλα- η ανεπίσημη ιστορία. Βιώματα που οδήγησαν σε μια «άλλη» ανάγνωση, τέτοια που να επιτρέπει σκληρό και αντιρομαντικό πλησίασμα. Κι ακόμα, θετικά η βαριά σκιά του μεγάλου μας δασκάλου, Κουν, που καθοδηγούσε κάθε στιγμή την προετοιμασία μας. Νιώσαμε ειλικρινείς προς τη γραμμή που διαλέξαμε για να υπηρετήσουμε το τόσο σημερινό έργο του αρχαίου ποιητή και δουλέψαμε με ένα ειδικό, σχεδόν θρησκευτικό, πάθος για να το συνδέσουμε με μας εδώ χωρίς δημαγωγίες, αλλά και χωρίς ψευδαισθήσεις. Κι ακόμα πιο πολύ νωρίς τελεσίδικες απόψεις» (Ημερολόγιο 2006, «Το αρχαίο δράμα στην Κύπρο» - Πρόγραμμα Παράστασης *Ικέτιδες* ΘΟΚ 1978, Έκδοση Θεατρικής Πορείας Λεμεσού και ΘΟΚ, 2006).

4.1.11. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2008

Την επόμενη χρονιά, στους ΙΘ΄ Αγώνες το 2008, συμμετείχαν τέσσερα σχολεία με παραστάσεις αρχαίου δράματος: το Παγκύπριο Γυμνάσιο με τις *Ικέτιδες*, οι οποίες και επιλέγηκαν ως η καλύτερη παράσταση αρχαίου δράματος τη χρονιά αυτή, το Λύκειο Αραδίππου με τη *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη σε μετάφραση Κώστα Μόντη, το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λάρνακας με τις *Εκκλησιάζουσες* και το Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού με την ίδια κωμωδία.

4.1.12. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2009

Στους Κ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου το 2009 δύο μόνο είναι οι συμμετοχές: το Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης με τους *Όρνιθες* του Αριστοφάνη και το Γυμνάσιο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού με το έργο *Ειρήνη! Ειρήνη! Ειρήνη!* της Βασιλικής Φωτίου, εμπνευσμένο από την κωμωδία του Αριστοφάνη *Αχαρνείς*. Τη χρονιά αυτή δεν επιλέγηκε καλύτερη παράσταση αρχαίου δράματος λόγω του μικρού αριθμού των συμμετοχών στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος.

4.1.13. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2010

Στους ΚΑ΄ Σχολικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος το 2010 είχαμε πέντε συμμετοχές: το Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου, με *τον Οιδίποδα Τύραννο*, το Γυμνάσιο Ύψωνα επίσης με τον *Οιδίποδα Τύραννο,* το Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου με την *Αντιγόνη*, το Λύκειο Παλλουριώτισσας με την *Ελένη* και το Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού με τους *Βατράχους*. Η παράσταση *Αντιγόνη* του Λυκείου Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου επιλέχθηκε ως η καλύτερη παράσταση αρχαίου δράματος για να εκπροσωπήσει την Κύπρο στους Πανελλήνιους Μαθητικούς Καλλιτεχνικούς Αγώνες, οι οποίοι όμως τελικά δεν διεξήχθηκαν τη χρονιά αυτή. Έτσι, οι διοργανωτές των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου αποφάσισαν όπως η παράσταση αυτή, μαζί με τις άλλες τρεις παραστάσεις σχολείων που διακρίθηκαν στους Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου, φιλοξενηθούν από τον ΘΟΚ στο Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, με ελεύθερη είσοδο για το κοινό.

4.1.14. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2011

Το 2011, στους ΚΒ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες θεάτρου είχαμε εννιά συμμετοχές Αρχαίου Δράματος παγκύπρια: το Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού με τον *Αγαμέμνονα*, το Λύκειο Κοκκινοχωρίων Φώτη Πίττα με τις *Τρωάδες,* το Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου με τον Ι*ππόλυτο,* το Λύκειο Παραλιμνίου με τις *Ευμενίδες,* το Λύκειο Αραδίππου με την *Αντιγόνη,* το Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄ με τον *Πλούτο,* το Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου επίσης με τον *Πλούτο,* το Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού με τη *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη, το Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου με την *Ειρήνη.* Η παράσταση του Λυκείου Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου *Ιππόλυτος* επιλέχθηκε ως η καλύτερη παράσταση αρχαίου δράματος τη χρονιά αυτή.

4.1.15. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2012

Το 2012 στους ΚΓ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου συμμετείχαν δεκαπέντε σχολεία στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος. Πρόκειται για το μεγαλύτερο αριθμό συμμετοχών σχολείων σε παραστάσεις αρχαίου δράματος από καταβολών της διοργάνωσης

μέχρι σήμερα. Ο μεγάλος αριθμός συμμετοχών σχετίζεται και με την προκήρυξη που εξέδωσε το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού το 2011 για τους ΚΓ΄ Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου στην οποία τονιζόταν ότι:

> «οι Αγώνες κατά τη χρονιά αυτή (2012) θα έχουν διαφορετικό χαρακτήρα στη διοργάνωση, ώστε να μπορέσουν οι δημιουργικές ανησυχίες των ομάδων στο θέατρο, να ενταχθούν και στις δραστηριότητες των σχολείων που θα πλαισιώνουν την ανάληψη της Προεδρίας της Ε..Ε από την Κύπρο τον Ιούνιο του 2012. Ειδικά για τη χρονιά αυτή συστάθηκε στα σχολεία να επιλέξουν έργα από το Αρχαίο Δράμα (τραγωδία-κωμωδία), εν όψει της ανάληψης της Προεδρίας της Ε.Ε. από την Κύπρο» (http://egkyklioi.moec.gov.cy/Data/dme6132a.pdf).

Ο διαφορετικός χαρακτήρας της διοργάνωσης του 2012 έγκειται στο γεγονός ότι η ανάληψη της Ευρωπαϊκής Προεδρίας από την Κύπρο αποτέλεσε άριστη ευκαιρία για καλύτερη γνωριμία των μαθητών και των εκπαιδευτικών με το θεσμικό πλαίσιο, τις δομές και τον τρόπο λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό άλλωστε και η περαιτέρω εξοικείωση με τους θεσμούς και τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπήρξε ένας από τους στόχους αυτής της σχολικής χρονιάς. Επίσης, κατά τη διάρκεια της προεδρίας επιτεύχθηκε η ενεργός εμπλοκή μαθητών και των νέων σε εκδηλώσεις του επίσημου προγράμματος δραστηριοτήτων. Μεταξύ άλλων έγιναν θεατρικές παραστάσεις κατά τις οποίες παρουσιάστηκαν έργα του ελληνικού και ευρωπαϊκού ρεπερτορίου. Σε πολλές περιπτώσεις οι παρουσιάσεις έγιναν όχι μόνο στην ελληνική, αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες. Παράλληλα, συγκεκριμένες δράσεις από το έργο που έγινε στα σχολεία μας στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, παρουσιαστήκαν σε συνέδρια ως δείγμα καλής πρακτικής.

Τη χρονιά αυτή συμμετείχαν στους Αγώνες τα πιο κάτω σχολεία: το Λύκειο Αραδίππου με την *Ιφιγένεια εν Ταύροις*, το Λύκειο Πολεμιδιών Λεμεσού επίσης με την *Ιφιγένεια εν Ταύροις,* το Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού με τη *Μήδεια*, το Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού επίσης με τη *Μήδεια*, το Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα Λεμεσού με τις *Τρωάδες,* το Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας επίσης με τις *Τρωάδες*, το Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας με την *Εκάβη,* (η παράσταση επιλέχθηκε ως η καλύτερη παράσταση αρχαίου δράματος τη χρονιά αυτή), το Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου με την *Ιφιγένεια εν Αυλίδι,* το Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου με τον *Προμηθέα Δεσμώτη,* το Λύκειο Παραλιμνίου με τον *Οιδίποδα Τύραννο, το* Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα με τη *Λυσιστράτη,* το Grammar School Λευκωσίας επίσης με τη *Λυσιστράτη,* το Γυμνάσιο Λατσιών με τους *Όρνιθες,* το Γυμνάσιο Διανέλλου και

Θεοδότου με τους *Βατράχους* και το Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου με τις *Νεφέλες*.

(*Εκάβη* του Ευριπίδη, Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας, καλύτερη παράσταση αρχαίου δράματος το 2012)

Τη χρονιά αυτή, πέραν του πρωτοφανούς ενδιαφέροντος και της αύξησης του αριθμού των σχολικών συμμετοχών στην κατηγορία του αρχαίου δράματος, παρατηρούμε ακόμη σχολεία να συμμετέχουν για πρώτη φορά στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου με παράσταση Αρχαίου Δράματος. Τέτοια σχολεία είναι για παράδειγμα το Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, το οποίο αποτελεί το τρίτο μόλις σχολείο από την επαρχία Πάφου που περιλαμβάνεται στον κατάλογο των συμμετεχόντων σχολείων στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου από την έναρξη του θεσμού, ακολούθως το Λύκειο Αγίου Νεοφύτου και το Α΄ Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου, το οποίο συμμετέχει στους Αγώνες από το 2002 και εξής. Άλλες καινούριες συμμετοχές στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου τη χρονιά αυτή στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος είναι το Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού, το Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα Λεμεσού και το Γυμνάσιο Λατσιών.

4.1.16. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2013

Το 2013, στους ΚΔ΄ Σχολικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος συμμετείχαν εννιά σχολεία: το Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας με τον *Κύκλωπα*, το Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου με

την *Ελένη,* το Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου με τις *Τρωάδες,* το Λύκειο Αγίας Φυλάξεως επίσης με τις *Τρωάδες,* το Παγκύπριο Γυμνάσιο με την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή, το Xenion High School με τους *Όρνιθες,* το Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου επίσης με τους *Όρνιθες* και το Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας με τις *Εκκλησιάζουσες*. Τη χρονιά αυτή η παράσταση *Τρωάδες* του Λυκείου Αγίας Φυλάξεως και η παράσταση *Εκκλησιάζουσες* του Γυμνασίου Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας επιλέχθηκαν ως καλύτερες παραστάσεις αρχαίου δράματος Λυκείου και Γυμνασίου αντίστοιχα.

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι και πάλι έχουμε καινούριες συμμετοχές σχολείων στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος, όπως το Xenion High School, το Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, το Λύκειο Αγίας Φυλάξεως και το Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας, γεγονός που αποδεικνύει ότι ο θεσμός των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου χρόνο με το χρόνο προσελκύει ολοένα και περισσότερα σχολεία από κάθε επαρχία.

4.1.17. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2014

Το 2014, στους ΚΕ΄ Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου, είχαμε εφτά συμμετοχές παγκύπρια στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος: το Λανίτειο Λύκειο Λεμεσού με την *Άλκηστη,* το Λύκειο Κύκκου Πάφου με την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή, το Λύκειο Κοκκινοχωριών επίσης με την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή, το Λύκειο Παραλιμνίου με την *Αντιγόνη,* το Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού με τον *Ιππόλυτο,* το Γυμνάσιο Αθηένου με τον *Πλούτο* και το Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου με τη *Λυσιστράτη,* η οποία και επιλέχθηκε ως η καλύτερη παράσταση αρχαίου δράματος.

Πρώτη φορά ανεβάζουν παράσταση αρχαίου δράματος το Γυμνάσιο Αθηένου, το Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου και το Λύκειο Κύκκου Πάφου.

4.2. ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

4.2.1. ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1991-2002 ΚΑΙ 2003-2014

Ανακεφαλαιώνοντας, μπορούμε να καταλήξουμε στα εξής συμπεράσματα:

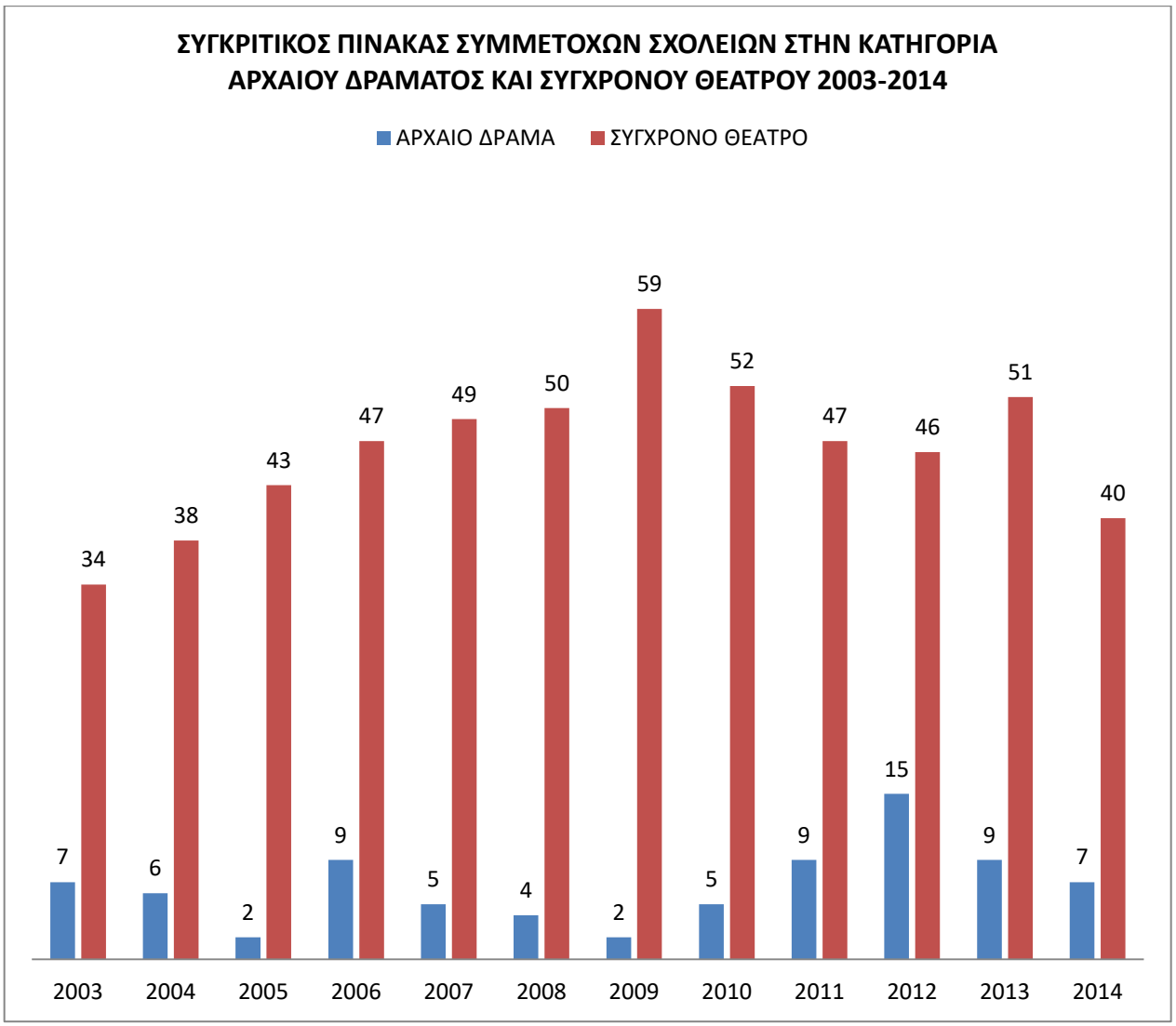
Κατ' αρχάς, πρόκειται για επιτυχημένο σχολικό θεσμό που καθιερώθηκε από το 1991 με τις πρώτες και λιγοστές σχολικές συμμετοχές αλλά, που με την πάροδο των χρόνων εδραιώθηκε στην κυπριακή εκπαίδευση. Παρατηρούμε πως χρόνο με το χρόνο αυξάνονται σημαντικά οι συμμετοχές των σχολείων στους αγώνες, γεγονός που αποδεικνύει ότι το κυπριακό εκπαιδευτικό σύστημα έχει ενστερνιστεί τη σημασία και το όφελος που προκύπτει από τις σχολικές παραστάσεις, με αποτέλεσμα η θεατρική δραστηριότητα στα σχολεία να ενισχυθεί ποσοτικά και ποιοτικά.

Ακολουθούν συγκριτικοί πίνακες των συμμετοχών των σχολείων στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου κατά την περίοδο 1991-2002 και 2003-2014.

ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ	2	3	2	0	0	0	1	1	0	0	0	5
ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ	10	6	14	12	17	18	29	25	21	21	32	30
ΧΡΟΝΙΑ	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002

Διάγραμμα 3: Συγκριτικός πίνακας συμμετοχών σχολείων στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου 1991-2002

ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ	7	6	2	9	5	4	2	5	9	15	9	7
ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ	34	38	43	47	49	50	59	52	47	46	51	40
ΧΡΟΝΙΑ	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014

Διάγραμμα 4: Συγκριτικός πίνακας συμμετοχών σχολείων στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου 2003-2014

Με βάση τα πιο πάνω διαγράμματα και συγκρίνοντας τις συμμετοχές των σχολείων στην κατηγορία Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος προκύπτει το συμπέρασμα ότι κάθε

χρονιά ο αριθμός των σχολείων που συμμετέχουν στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος είναι κατά πολύ μικρότερος σε σχέση με τον αριθμό των σχολείων που συμμετέχουν στην κατηγορία Σύγχρονου Θεάτρου. Αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στις δυσκολίες και στις ιδιαιτερότητες που, όπως θα δούμε παρακάτω, παρουσιάζει το ανέβασμα παραστάσεων Αρχαίου Δράματος έναντι των παραστάσεων Σύγχρονου Θεάτρου. Πιο συγκεκριμένα, στο διάστημα 1991-2014 ανεβάστηκαν 92 παραστάσεις Αρχαίου Δράματος έναντι 791 παραστάσεων Σύγχρονου Θεάτρου.

Το ανέβασμα παραστάσεων αρχαίου δράματος θεωρείται από τους καθηγητές-σκηνοθέτες των σχολικών παραστάσεων πιο δύσκολο και απαιτητικό έναντι των παραστάσεων σύγχρονου θεάτρου. Σύμφωνα με τις θέσεις που διατύπωσαν οι ίδιοι στις σχετικές συνεντεύξεις που διενεργήθηκαν, παρατηρείται ότι οι απαντήσεις των καθηγητών χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, σε απόψεις που αγγίζουν όντως πραγματικές δυσκολίες και σε απόψεις που απηχούν τις ανεπάρκειες/ ανασφάλειες των εμπλεκομένων.

Αρχικά, στα έργα του αρχαίου δράματος ο λόγος έχει ιδιαίτερη δυσκολία για νεαρούς συντελεστές, και όσον αφορά την ποιητική του μορφή, την πυκνότητα των νοημάτων, το λεξιλόγιο, αλλά και τον όγκο που πρέπει να διδαχτεί και να μαθευτεί.

Παράλληλα, η διδασκαλία του χορού καθιστά δυσκολότερο το εγχείρημα, καθώς μια ομάδα παιδιών πρέπει να συντονιστεί και να αποδώσει σε πολλαπλά επίπεδα (μουσική, τραγούδι, κίνηση, λόγος). Η δυσκολία έγκειται και στο γεγονός ότι η κατανόηση της λειτουργίας του χορού στην τραγωδία είναι περιορισμένη σήμερα, μιας και ο χορός δεν αποτελεί κομμάτι της σύγχρονης θεατρικής εμπειρίας. Επίσης, απαιτείται συνεργασία με καθηγητές άλλων ειδικοτήτων, όπως ο μουσικός, ο οποίος θα γράψει τη μουσική για την παράσταση και ο γυμναστής ή κάποιο άλλο άτομο, ο οποίος θα επιμεληθεί την κίνηση του Χορού ή τη χορογραφία. Εκπαιδευτικοί με τέτοια εξειδίκευση ή γνώσεις συνήθως δεν υπάρχουν στη σχολική κοινότητα, γεγονός που δημιουργεί πρόσθετες δυσκολίες στον καθηγητή που αναλαμβάνει τη σκηνοθεσία.

Επιπρόσθετα, υπάρχει και το θέμα του κοινού. Οι μαθητές σήμερα δεν παρακολουθούν συχνά (ως καθόλου) παραστάσεις αρχαίου δράματος και έτσι οι καθηγητές δεν τολμούν ίσως να παρουσιάσουν κάτι που είναι μακριά από τις εμπειρίες των θεατών τους. Οι καθηγητές-σκηνοθέτες ακολουθούν αρκετές φορές τις επιλογές και τις προτιμήσεις της πλειοψηφίας των

μαθητών του σχολείου, που ακριβώς επειδή δεν έχουν πείρα από αρχαίο θέατρο, το βρίσκουν ανιαρό και δυσνόητο, γι' αυτό και προτρέπουν τους καθηγητές τους να ανεβάσουν κάποιο άλλο έργο.

Εκτός από τις πιο πάνω απόψεις, οι οποίες απηχούν πραγματικές δυσκολίες για την επιλογή και τη διδασκαλία έργων αρχαίου δράματος, υπάρχουν και απόψεις, οι οποίες μαρτυρούν ότι οι ίδιοι οι καθηγητές είναι που δυσκολεύονται με το αρχαίο δράμα και μεταφέρουν τις ανασφάλειες/ανεπάρκειές τους στους μαθητές.

Αρχικά, μέσα από τις απόψεις τους φαίνεται ότι οι ίδιοι δεν είναι τόσο εξοικειωμένοι με το συγκεκριμένο είδος: το ανέβασμα αρχαίου δράματος, θεωρούν, απαιτεί εξειδικευμένες γνώσεις πάνω στο θέατρο και κυρίως γνώσεις υποκριτικής και σκηνοθεσίας. Η θέση αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι οι πλείστοι καθηγητές-σκηνοθέτες των παραστάσεων είναι φιλόλογοι και όχι θεατρολόγοι, και ως εκ τούτου έχουν περιορισμένες γνώσεις και ασχολούνται με το θέατρο από προσωπικό μεράκι. Κατά συνέπεια, όπως δήλωσαν κάποιοι από αυτούς, όταν τολμήσουν να ανεβάσουν αρχαίο δράμα μία ή δύο φορές και διαπιστώσουν τη δυσκολία του εγχειρήματος, στη συνέχεια στρέφονται σε ευκολότερα είδη. Η στάση αυτή των καθηγητών είναι κάπως αντιφατική, καθώς θα ανέμενε κανείς ότι ακριβώς επειδή οι περισσότεροι σκηνοθέτες είναι φιλόλογοι, θα έρεπαν προς θεατρικά είδη που διδάχθηκαν στο πανεπιστήμιο.

Παράλληλα, άλλη δυσκολία έγκειται στο γεγονός ότι, όπως πιστεύουν, οι εμπειρίες που έχει ένας έφηβος δεν είναι αρκετές για να αποδώσει τη δραματικότητα ενός ρόλου, έτσι π.χ. είναι δύσκολο για μια δεκαεξάχρονη να υποδυθεί το ρόλο της μάνας που θάβει το παιδί της ή το ρόλο της απατημένης συζύγου που σκοτώνει τρελαμένη τα παιδιά της.

Επιπρόσθετα, τα έργα αρχαίου δράματος σύμφωνα με την αντίληψη των σκηνοθετών-καθηγητών, είναι πολυπρόσωπα, απαιτούν για το ανέβασμά τους πολλούς μαθητές επί σκηνής, και κατά συνέπεια χρειάζεται να υπάρχει και διαθέσιμη μεγάλη σκηνή για το ανέβασμα της παράστασης. Η αντίληψη ότι απαιτείται πλήθος για το ανέβασμα μιας παράστασης αρχαίου δράματος είναι εν μέρει μόνο σωστή, αφού υπήρξαν και διασκευές αρχαίου δράματος με μικρό αριθμό προσώπων και ολιγοπρόσωπο χορό. Επίσης, η στάση για τις πολυπρόσωπες σκηνές (σκηνές πλήθους) λέει πολλά για τον ορίζοντα ορισμένων καθηγητών-σκηνοθετών, ο οποίος φαίνεται να ορίζεται από την κλασικιστική σχολή του

Εθνικού Θεάτρου και να απορροφά σε μικρότερο βαθμό τις σύγχρονες τάσεις. (Αρβανίτη 2010 : 40,61,119,121,264).

Ακόμη, παρουσιάζονται δυσκολίες ως προς τα σκηνικά και τα αρχαία κοστούμια, που πολλές φορές κάποια σχολεία, ειδικά τα μικρότερα δεν μπορούν να αναλάβουν.

4.2.2. ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΝΑ ΕΠΑΡΧΙΑ

Καταλογογραφώντας όλες τις σχολικές παραστάσεις που ανέβηκαν στα πλαίσια του θεσμού αυτού και αναλύοντας τις συμμετοχές των σχολείων σε τοπικό επίπεδο, παρατηρούμε πως οι περισσότερες συμμετοχές σε αριθμό σχολείων συνολικά στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος από την έναρξη του θεσμού μέχρι το 2014 προέρχονται από την επαρχία Λευκωσίας με δεκαεννέα σχολεία και τριάντα δύο συμμετοχές (εκ των οποίων έντεκα συμμετοχές Γυμνασίων και είκοσι μία συμμετοχές Λυκείων). Ακολουθεί η επαρχία Λεμεσού με δεκατέσσερα σχολεία και είκοσι τρεις συμμετοχές (δεκατέσσερις συμμετοχές Γυμνασίων και εννιά Λυκείων), η επαρχία Λάρνακας με εφτά σχολεία και έντεκα συμμετοχές (εκ των οποίων τέσσερεις συμμετοχές Γυμνασίων και εφτά Λυκείων), η επαρχία Πάφου με τέσσερα σχολεία και έντεκα συμμετοχές (όλες από Λύκεια) και τέλος η επαρχία Αμμοχώστου με πέντε σχολεία και δεκατέσσερις συμμετοχές (τρεις συμμετοχές Γυμνασίων και έντεκα Λυκείων).

Διάγραμμα 5: Συγκριτικός πίνακας συμμετεχόντων σχολείων και συνολικού αριθμού συμμετοχών ανά επαρχία

ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ:

1. Αγγλική Σχολή Λευκωσίας (1992, 1993)
2. Θεατρικό Εργαστήρι Γυμνασίου Αγλαντζιάς (1997)
3. Γυμνάσιο Ακροπόλεως (1998)
4. Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄ Λευκωσίας (2002, 2011)
5. Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας (2002)
6. Ευρωπαϊκή Ελληνική Σχολή Φίλιπς (2003)
7. Λύκειο Ακρόπολης (2003)
8. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (2003, 2004, 2006)
9. Αγγλική Σχολή Pascal (2003)
10. Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα Στροβόλου (2004, 2012)
11. Λύκειο Ιδαλίου (2004, 2005)
12. Grammar School (2006, 2012)
13. Λύκειο Παλουριώτισσας (2006, 2010)
14. Παγκύπριο Γυμνάσιο (2006, 2007, 2008, 2012,2013)
15. Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης (2009)
16. Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου (2010, 2011, 2012)
17. Γυμνάσιο – Λύκειο Κάτω Πύργου (2011)
18. Γυμνάσιο Λατσιών (2012)
19. Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου (2014)

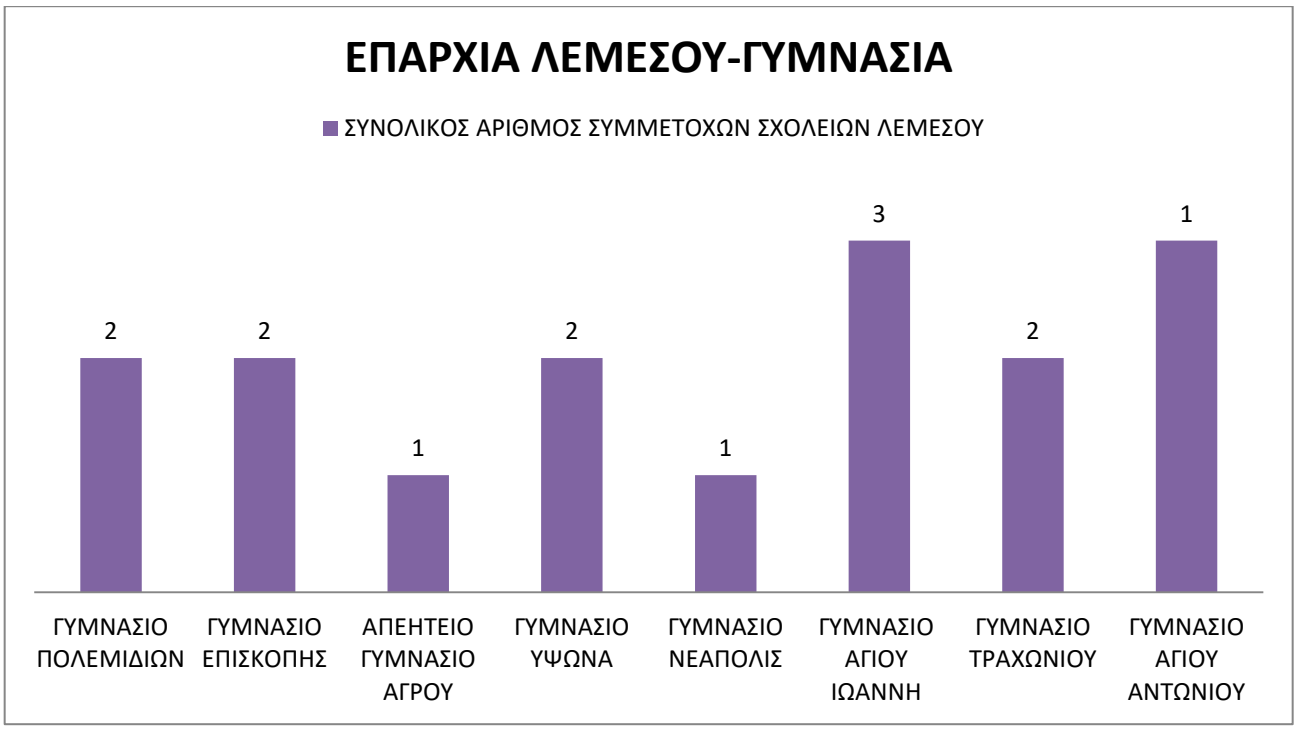
Διάγραμμα 6: Συμμετέχοντα Γυμνάσια επαρχίας Λευκωσίας-Συνολικός Αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

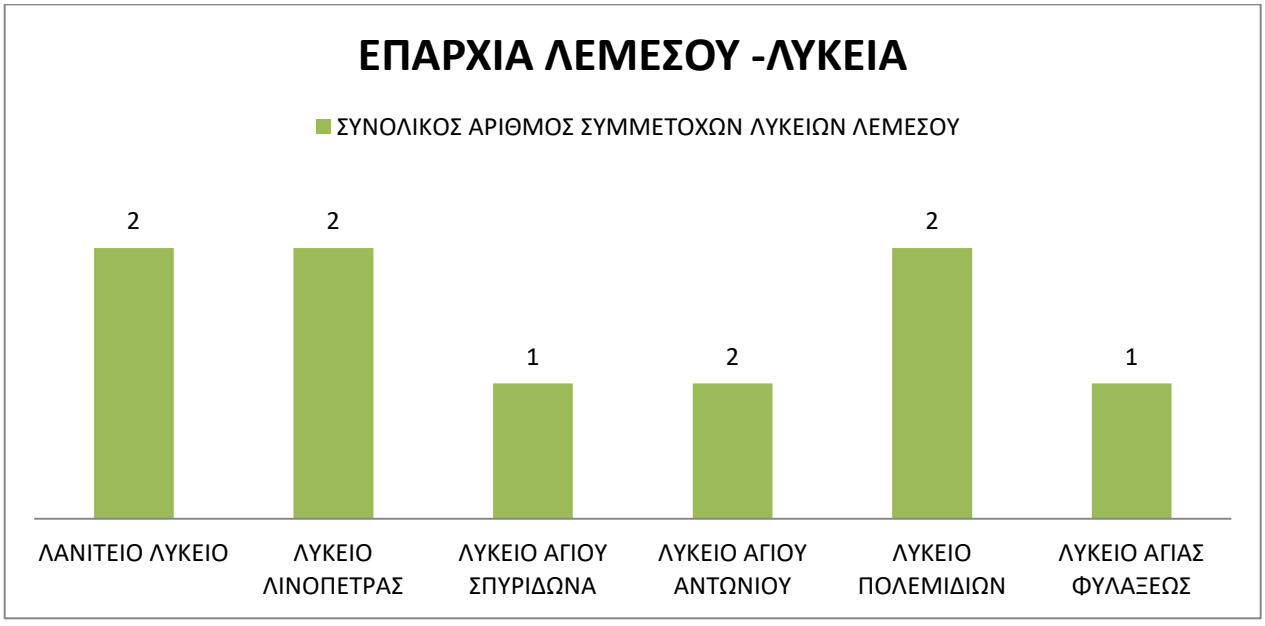
Διάγραμμα 7: Συμμετέχοντα Λύκεια επαρχίας Λευκωσίας-Συνολικός Αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΕΜΕΣΟΥ:

1. Γυμνάσιο Πολεμιδιών (1991, 1992)
2. Γυμνάσιο Επισκοπής (1992, 1993)
3. Λανίτειο Λύκειο (2002, 2014)
4. Γυμνάσιο Ύψωνα (2003, 2010)
5. Γυμνάσιο Νεάπολης (2005)
6. Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού (2006, 2008, 2014)
7. Γυμνάσιο Τραχωνίου (2006, 2013)
8. Γυμνάσιο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού (2009)
9. Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού (2010)
10. Λύκειο Λινόπετρας (2011, 2012)
11. Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα Λεμεσού (2012)
12. Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού (2011,2012)
13. Λύκειο Πολεμιδιών (2012, 2013)
14. Λύκειο Αγίας Φυλάξεως (2013)

Διάγραμμα 8: Συμμετέχοντα Γυμνάσια επαρχίας Λεμεσού-Συνολικός Αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 9: Συμμετέχοντα Λύκεια επαρχίας Λεμεσού-Συνολικός Αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΑΡΝΑΚΑΣ:

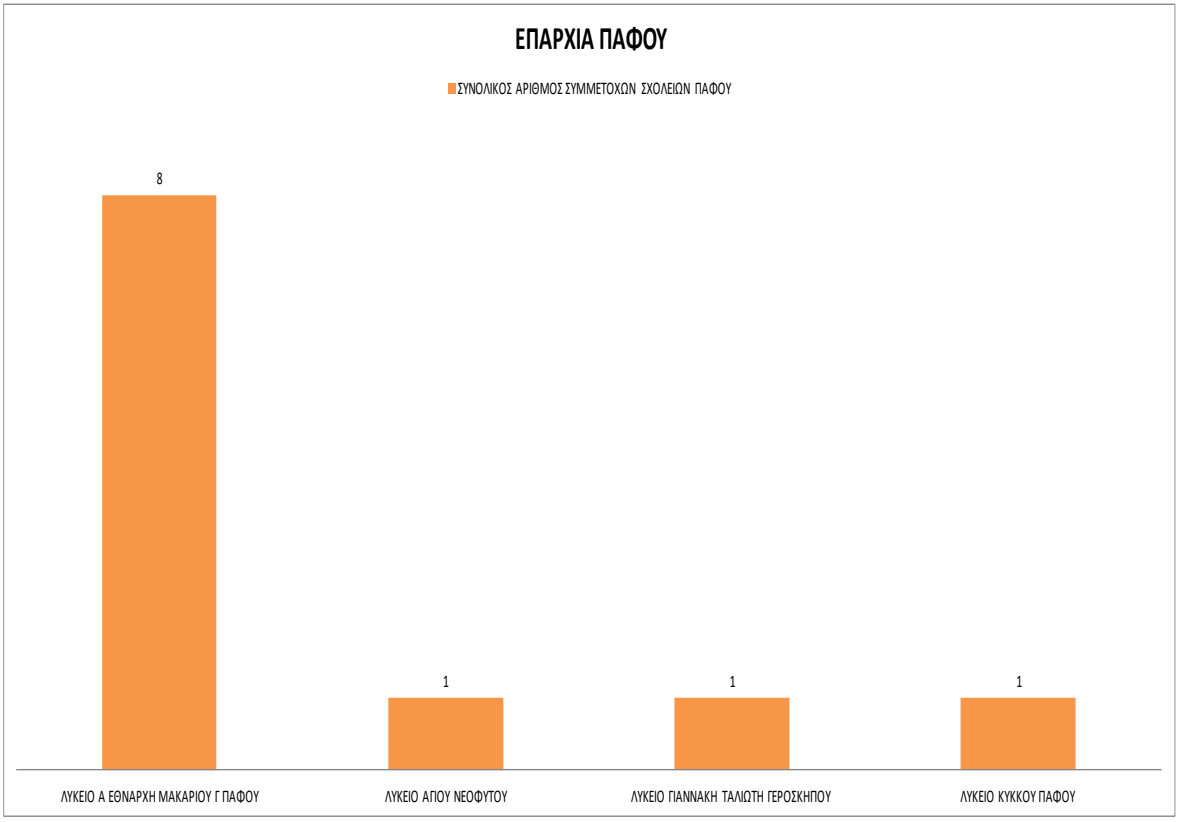
1. Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας (2006, 2012, 2013)
2. Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου (2006)
3. Γυμνάσιο Λευκάρων (2006)
4. Λύκειο Αραδίππου (2008, 2011, 2012)
5. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λάρνακας (2008)
6. Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου (2013)
7. Γυμνάσιο Αθηένου (2014)

Διάγραμμα 10: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Λάρνακας-Συνολικός Αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΦΟΥ:

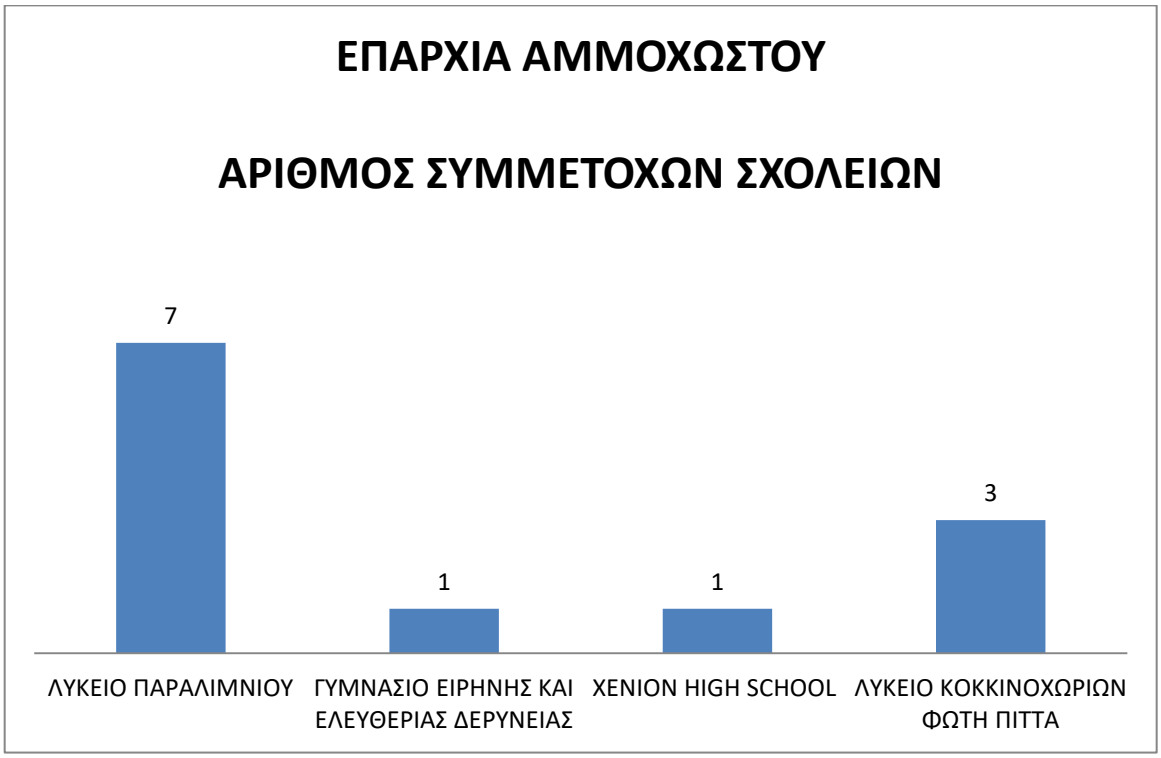
1. Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου (2002, 2003,2004, 2007,2010,2011, 2012,2013)
2. Λύκειο Αγίου Νεοφύτου (2007)
3. Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου (2012)
4. Λύκειο Κύκκου Πάφου (2014)

Διάγραμμα 11: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Πάφου-Συνολικός Αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ:

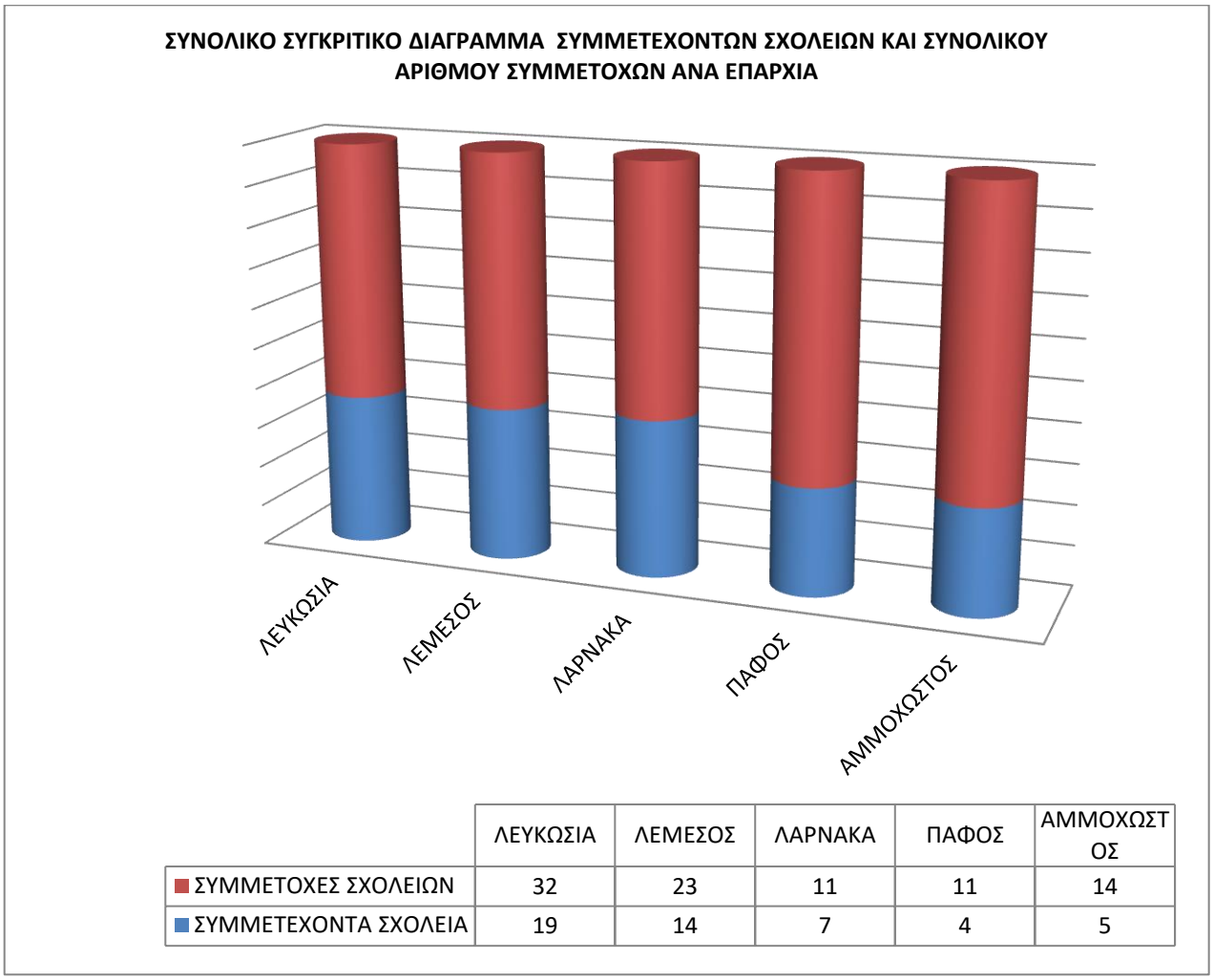
1. Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου- Φρέναρος (1991, 2012)
2. Λύκειο Παραλιμνίου (2002, 2003, 2004, 2007, 2011, 2012, 2014)
3. Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας (2013)
4. Xenion High School (2013)
5. Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα (2004, 2011, 2014)

Διάγραμμα 12: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Αμμοχώστου-Συνολικός Αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως παρόλο που η επαρχία Πάφου έχει τις λιγότερες συνολικά συμμετοχές σε αριθμό σχολείων στο θεσμό, εντούτοις ένα από τα σχολεία της, το Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου κατέχει την πρωτιά ως προς τον αριθμό συμμετοχών στους Σχολικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος με οκτώ συμμετοχές, καθώς από το 2002 συμμετέχει σχεδόν ανελλιπώς στους αγώνες, πετυχαίνοντας μάλιστα τις περισσότερες διακρίσεις στους

αγώνες συγκριτικά με τα υπόλοιπα σχολεία. Ως προς τις συμμετοχές των σχολείων ακολουθεί το Λύκειο Παραλιμνίου με εφτά συμμετοχές και το Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας με τέσσερεις συμμετοχές.

	ΛΕΥΚΩΣΙΑ	ΛΕΜΕΣΟΣ	ΛΑΡΝΑΚΑ	ΠΑΦΟΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ	32	23	11	11	14
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	19	14	7	4	5

Διάγραμμα 13: Συνολικό Συγκριτικό Διάγραμμα συμμετεχόντων σχολείων και συνολικού αριθμού συμμετοχών ανά επαρχία

4.3. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ 1983-2014

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ, ΤΙΤΛΟ ΕΡΓΟΥ,

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

1983

Το Α΄ Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου δεν είχε διαγωνιστικό χαρακτήρα.

ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

1991

- Γυμνάσιο Πολεμιδιών: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη
- Γυμνάσιο Κοκκινοχωρίων Πάνου Ιωάννου, Φρέναρος: *Αντιγόνη* του Σοφοκλή

Η κριτική επιτροπή απένειμε τιμητικά διπλώματα στις καλύτερες παραστάσεις ως ακολούθως:

Γυμνάσιο Κοκκινοχωρίων Πάνου Ιωάννου: *Αντιγόνη* του Σοφοκλή

Η κριτική επιτροπή απένειμε Ειδικό δίπλωμα Σκηνοθεσίας-Διδασκαλίας στους καθηγητές που δίδαξαν τα έργα:

Γυμνάσιο Κοκκινοχωρίων: *Αντιγόνη* του Σοφοκλή, διδασκαλία Σάββας Αντωνίου και Αρίστη Αντωνίου

Γυμνάσιο Πολεμιδιών Λεμεσού: *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Ευριπίδη, διδασκαλία Ανδρέας Αβραμίδης

Η κριτική επιτροπή απένειμε Δίπλωμα Καλύτερης Ερμηνείας στους πιο κάτω μαθητές:

- Γεωργία Αναστάση, Σκεύη Τσόκκου, Φωτεινή Φωτίου, Μαρία Χριστοφή, Έλενα Κουνέ, Ευδοκία Αδάμου, Παναγιώτα Κωνσταντίνου, Μαρία Ζορλή, Φλώρα Καλογήρου, Χρυστάλλα Μιχαηλά, Ελένη Νικολάου, Σταυρούλα Συμεού, Αφροδίτη Νικάνδρου, Ελένη Χατζηαδάμου, Δέσποινα Χρίστου (Χορός στην *Αντιγόνη* του Σοφοκλή που παρουσίασε το Γυμνάσιο Κοκκινοχωρίων Πάνου Ιωάννου- Φρέναρος)

- Κατερίνα Κασάπη, Παναγιώτα Χριστοδούλου, Ρεβέκκα Τάκη, Κατερίνα Κιτιρή, Χριστίνα Φιλίππου, Άντρη Αθανασίου, Μικαέλλα Κασάπη, Αγάθη Κεή, Ζωή Κωνσταντίνου, Γαβριέλλα Λάμπρου, Μηλίτσα Λεωνίδα, Λουκία Λουκά, Αγγέλα Παρασκευά, Νικολέτα Ζαμπά, Αμαλία Βασιλείου (Χορός στην *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Ευριπίδη που παρουσίασε το Γυμνάσιο Πολεμιδιών)

1992

- Γυμνάσιο Πολεμιδιών: *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* του Ευριπίδη
- Γυμνάσιο Επισκοπής, Λεμεσός: *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Ευριπίδη
- Αγγλική Σχολή Λευκωσίας: *Αντιγόνη* του Σοφοκλή

Τιμητικά Διπλώματα

- Γυμνάσιο Επισκοπής: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη
- Αγγλική Σχολή Λευκωσίας: *Αντιγόνη* του Σοφοκλή

Η επιτροπή απένειμε ειδικά διπλώματα στους καθηγητές που δίδαξαν τα έργα:

- Γυμνάσιο Επισκοπής, Λεμεσός: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη, διδασκαλία Δημήτρης Μουαΐμης, Σάββας Αντωνίου και Αρίστη Σ. Αντωνίου
- Αγγλική Σχολή Λευκωσίας: *Αντιγόνη* του Σοφοκλή, διδασκαλία Μ. Πολυδώρου

Η επιτροπή απένειμε ειδικά διπλώματα στους μαθητές που διακρίθηκαν ιδιαίτερα για την ερμηνεία των ρόλων τους:

Γυμνάσιο Επισκοπής, Λεμεσός: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη

Χορός:

- Άντρη Μουαΐμη, Μαρίνα Χ''Βασίλη, Ζωούλα Θουκή, Μαρία Ευσταθίου, Ναυσικά Χριστοδούλου, Έλενα Παναγιώτου, Παναγιώτα Ηρακλή, Έλενα Δήμου, Μαριάννα Τσιτούρη, Σκεύη Παπαμιχαήλ, Χρυστάλλα Αβραάμ, Παναγιώτα Φαίδωνος, Κυριακούλα Κυριάκου, Μαρία Χαπέσιη (Α΄ Κορυφαία). Άντρη Κωνσταντίνου (Β΄ Κορυφαία)

Αγγλική Σχολή Λευκωσίας: *Αντιγόνη* του Σοφοκλή

- Πάρης Κλεάνθους (Τειρεσίας)
- Έλενα Κυριακίδου (Αντιγόνη)

1993

- The English School, Nicosia: *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη
- Γυμνάσιο Επισκοπής, Λεμεσός: *Τρωάδες* του Ευριπίδη

Β΄ Βραβείο Καλύτερης Παράστασης Λυκείων:

- Αγγλική Σχολή Λευκωσίας: *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

- Γυμνάσιο Επισκοπής, Λεμεσός: *Τρωάδες* του Ευριπίδη

1994

ΔΕΝ ΑΝΕΒΗΚΕ ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

1995

ΔΕΝ ΑΝΕΒΗΚΕ ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

1996

ΔΕΝ ΑΝΕΒΗΚΕ ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

1997

- Γυμνάσιο Αγλαντζιάς: *Εκών αέκων*, διασκευή του έργου *Δύσκολος* του Μενάνδρου από τους μαθητές του Θεατρικού Εργαστηρίου Γυμνασίου Αγλαντζιάς

1998

- Γυμνάσιο Ακροπόλεως, Λευκωσία: *Γυρισμός- Αντάμωση* Θεατρική διασκευή από την Άννα Τενέζη της ραψωδίας ψ από την *Οδύσσεια* του Ομήρου και σκηνών από την *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Ευριπίδη και τον *Ερωτόκριτο* του Βιτσέντζου Κορνάρου

1999

ΔΕΝ ΑΝΕΒΗΚΕ ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2000

ΔΕΝ ΑΝΕΒΗΚΕ ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2001

ΔΕΝ ΑΝΕΒΗΚΕ ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2002

- Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄, Λευκωσία: *Τρωάδες* του Ευριπίδη
- Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη
- Λανίτειο Λύκειο Β΄, Λεμεσός: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη
- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου: *Ελένη* του Ευριπίδη
- Λύκειο Παραλιμνίου: *Τρωάδες* του Ευριπίδη

Αποτελέσματα αγώνων:

Α΄ Βραβείο Καλύτερης Παράστασης Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος
- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου: *Ελένη* του Ευριπίδη (η παράσταση εκπροσώπησε την Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες Αρχαίου Δράματος και απέσπασε το Γ΄ Πανελλήνιο Βραβείο Αρχαίου Δράματος)

Β΄ Βραβείο Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος
- Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη

Γ΄ Βραβείο Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος
- Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄, Λευκωσία: *Τρωάδες* του Ευριπίδη

ΕΠΑΙΝΟΙ

- Λύκειο Παραλιμνίου: *Τρωάδες* Ευριπίδη
- Λανίτειο Λύκειο Β΄, Λεμεσός: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη

2003

- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου, Πάφος: *Ηλέκτρα* Σοφοκλή
- Ευρωπαϊκή Ελληνική Σχολή ΦΙΛΙΠΣ: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη
- Λύκειο Ακροπόλεως: *Νεφέλες* Αριστοφάνη
- Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας: *Πλούτος* Αριστοφάνη
- Αγγλική Σχολή PASCAL: *Νεφέλες* Αριστοφάνη
- Λύκειο Παραλιμνίου: *Προμηθέας Δεσμώτης* Αισχύλου
- Γυμνάσιο Ύψωνα: *Αντιγόνη* Σοφοκλή

Αποτελέσματα αγώνων:

Α΄ Βραβείο

- Λύκειο Παραλιμνίου για την παράσταση της τραγωδίας του Αισχύλου *Προμηθέας Δεσμώτης*

Β΄ Βραβείο

- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου για την παράσταση της τραγωδίας του Σοφοκλή *Ηλέκτρα*

Γ΄ Βραβείο απονέμεται εξίσου:

- Λύκειο Ακροπόλεως για την παράσταση της κωμωδίας του Αριστοφάνη *Νεφέλες*
- Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας για την παράσταση της κωμωδίας του Αριστοφάνη *Πλούτος*

2004

- Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας: *Φοίνισσες* Ευριπίδη
- Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα Στροβόλου: *Ίων* Ευριπίδη – **Α΄ Βραβείο**
- Λύκειο Ιδαλίου: επιλογή αποσπασμάτων από αρχαίες τραγωδίες διασκευασμένων σε ενιαία παράσταση *Πόλεμος πανδαμάτωρ πάντων πατήρ*

- Α’ Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ’ Πάφου: *Πέρσαι* Αισχύλου
- Λύκειο Κοκκινοχωρίων Φώτη Πίττα: *Χοηφόροι* Αισχύλου
- Λύκειο Παραλιμνίου: *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη

2005

- Γυμνάσιο Νεάπολης: *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη
- Λύκειο Ιδαλίου: *Όρνιθες* Αριστοφάνη

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

Α΄ Βραβείο στην παράσταση του Λυκείου Ιδαλίου *Όρνιθες* του Αριστοφάνη
Έπαινος στην παράσταση του Γυμνασίου Νεάπολης Λεμεσού *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* του Ευριπίδη

2006

- Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού: *Τρωαδίτισσες* Ευριπίδη
- Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας: *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη
- Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου: *Τρωάδες* Ευριπίδη
- The Grammar School: *Πλούτος* Αριστοφάνη
- Γυμνάσιο Τραχωνίου: *Πλούτος* Αριστοφάνη
- Γυμνάσιο Λευκάρων (Λυκειακός Κύκλος): *Νεφέλες* Αριστοφάνη
- Λύκειο Παλουριώτισσας**:** *Πλούτος* Αριστοφάνη
- Παγκύπριο Γυμνάσιο: *Μνησιπήμων πόνος* μια έκθεση ιδεών για τον πόλεμο
- Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας**:** *Θεσμοφοριάζουσες*

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ :

Α’ Βραβείο Καλύτερης Παράστασης Αρχαίου Δράματος
Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, Αριστοφάνη *Θεσμοφοριάζουσες*

Β' Βραβείο Αρχαίου Δράματος

Παγκύπριο Γυμνάσιο**,** *Μνησιπήμων Πόνος*, μια «έκθεση ιδεών» για τον Πόλεμο σε διασκευή Σταύρου Αντωνόπουλου

Γ' Βραβείο Αρχαίου Δράματος απονέμεται εξίσου στα σχολεία:

- Γυμνάσιο Λευκάρων, Λυκειακός Κύκλος, Αριστοφάνη *Νεφέλες*
- Λύκειο Παλουριώτισσας, Αριστοφάνη *Πλούτος*

Έπαινοι απονέμονται στα σχολεία:

- Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, Ευριπίδη *Τρωαδίτισσες*
- Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας, Αριστοφάνη *Λυσιστράτη*
- Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου, Ευριπίδη *Τρωάδες*
- The Grammar School, Αριστοφάνη *Πλούτος*
- Γυμνάσιο Τραχωνίου**,** Αριστοφάνη *Πλούτος*

Εκπροσώπηση της Κύπρου στην πανελλήνια εβδομάδα καλλιτεχνικής έκφρασης:

- **Αρχαίο Δράμα**
  Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, *Θεσμοφοριάζουσες* Αριστοφάνη

2007

- Λύκειο Αγίου Νεοφύτου Πάφου: *Ικέτιδες* Ευριπίδη
- Λύκειο Α' Εθνάρχη Μακαρίου Γ' Πάφου : *Εκάβη* Ευριπίδη
- Λύκειο Παραλιμνίου: *Πλούτος* Αριστοφάνη
- Παγκύπριο Γυμνάσιο**:** *Τρωάδες* Ευριπίδη
  (Δεν δόθηκαν βραβεία τη χρονιά αυτή)

2008

- Λύκειο Αραδίππου : *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη σε μετάφραση Κώστα Μόντη
- Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λάρνακας: *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη

- Παγκύπριο Γυμνάσιο: *Ικέτιδες* Ευριπίδη- **ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**
- Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού: *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη

2009

- Λύκειο Αρχ. Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης: *Όρνιθες* Αριστοφάνη
- Γυμνάσιο Αγίου Αντωνίου, Λεμεσός**:** *Ειρήνη! Ειρήνη! Ειρήνη!* Βασιλικής Φωτίου (εμπνευσμένο από την κωμωδία του Αριστοφάνη *Αχαρνής)*

(Δεν δόθηκαν βραβεία τη χρονιά αυτή λόγω χαμηλής συμμετοχής στην κατηγορία αρχαίου δράματος)

2010

- Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου: *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή
- Λύκειο Παλουριώτισσας: *Ελένη* Ευριπίδη
- Γυμνάσιο Ύψωνα: *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή
- Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού (Εξατάξιο): *Βάτραχοι* Αριστοφάνη
- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου: *Αντιγόνη* Σοφοκλή- **ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**

2011

- Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού: *Αγαμέμνων* Αισχύλου
- Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄: *Πλούτος* Αριστοφάνη
- Λύκειο Αγίου Αντωνίου, Λεμεσός: *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Διασκευή- Μετάφραση στο κυπριακό γλωσσικό ιδίωμα: Κώστας Μόντης
- Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα: *Τρωάδες* Ευριπίδη
- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου: *Ιππόλυτος* Ευριπίδη- **ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**
- Λύκειο Παραλιμνίου: *Ευμενίδες* Αισχύλου
- Λύκειο Αραδίππου: *Αντιγόνη* Σοφοκλή
- Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου**:** *Ειρήνη* Αριστοφάνη

2012

- Λύκειο Αραδίππου: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη
- Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα: *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη
- Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού: *Μήδεια* Ευριπίδη
- Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, Λεμεσός: *Τρωάδες* Ευριπίδη
- Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας: *Εκάβη* Ευριπίδη- **ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**
- Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου: *Βάτραχοι* Αριστοφάνη
- Λύκειο Πολεμιδιών, Λεμεσός: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη
- The Grammar School Nicosia: *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη
- Λύκειο Γ. Ταλιώτη Γεροσκήπου: *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη
- Γυμνάσιο Λατσιών: *Όρνιθες* Αριστοφάνη
- Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας: *Τρωάδες* Ευριπίδη
- Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου: *Νεφέλες* Αριστοφάνη
- Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσός: *Μήδεια* Ευριπίδη
- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου: *Προμηθέας Δεσμώτης* Αισχύλου
- Λύκειο Παραλιμνίου**:** *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή

2013

- Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας: *Κύκλωπας* Ευριπίδη
- Xenion High School : *Όρνιθες* Αριστοφάνη
- Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου: *Ελένη* Ευριπίδη
- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου: *Τρωάδες* Ευριπίδη
- Παγκύπριο Γυμνάσιο: *Ηλέκτρα* Ευριπίδη
- Λύκειο Αγίας Φυλάξεως: *Τρωάδες* Ευριπίδη- **ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΛΥΚΕΙΟΥ**
- Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας**:** *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη- ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

2014

- Γυμνάσιο Αθηένου: *Πλούτος* Αριστοφάνη
- Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου : *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη- **ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**
- Λανίτειο Λύκειο Λεμεσού: *Άλκηστις* Ευριπίδη
- Λύκειο Κύκκου Πάφου : *Ηλέκτρα* Σοφοκλή
- Λύκειο Παραλιμνίου: *Αντιγόνη* Σοφοκλή
- Λύκειο Κοκκινοχωρίων: *Ηλέκτρα* Σοφοκλή
- Λύκειο Αγίου Ιωάννη: *Ιππόλυτος* Ευριπίδη

4.4. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΔΙΑΚΡΙΘΕΝΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ 2002-2014

1. **2002**- *Ελένη* Ευριπίδη- Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Πάφου

2. **2003**- *Προμηθέας Δεσμώτης*- Λύκειο Παραλιμνίου

3. **2004**- *Ίων* Ευριπίδη- Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα Στροβόλου

4. **2005**- *Όρνιθες* Αριστοφάνη- Λύκειο Ιδαλίου

5. **2006**- *Θεσμοφοριάζουσες* Αριστοφάνη- Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

6. **2007**- ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΑΝ

7. **2008**- *Ικέτιδες* Ευριπίδη- Παγκύπριο Γυμνάσιο

8. **2009**- ΔΕΝ ΔΟΘΗΚΑΝ ΒΡΑΒΕΙΑ επειδή μόνο δύο σχολεία συμμετείχαν στην κατηγορία

9. **2010**- *Αντιγόνη* Σοφοκλή- Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Πάφου

10. **2011**- *Ιππόλυτος* Ευριπίδη- Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Πάφου

11. **2012**- *Εκάβη Ε*υριπίδη- Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας

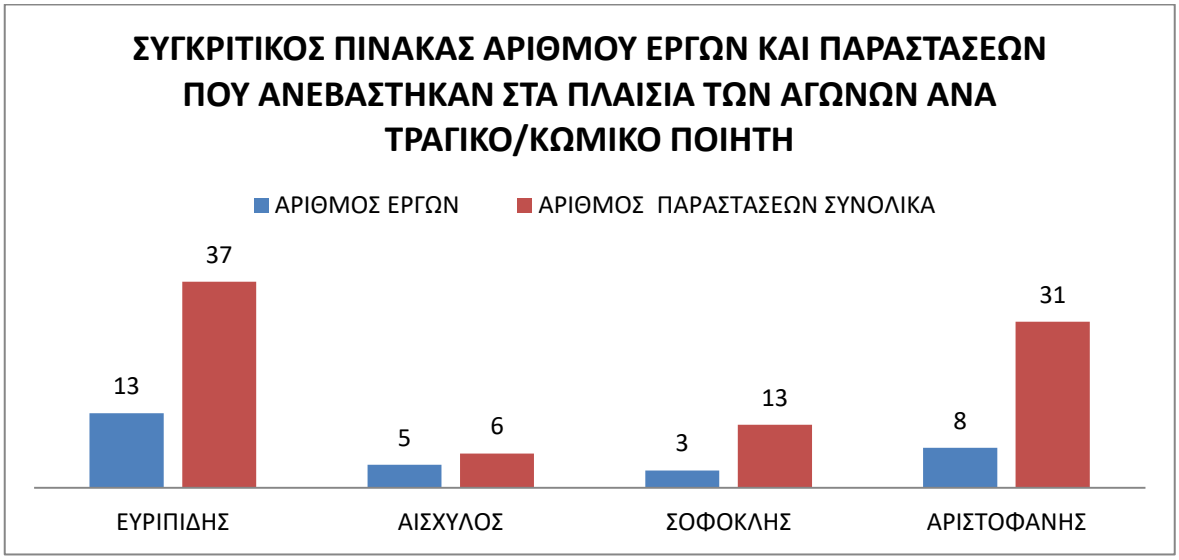
12. **2013**- *Τρωάδες* Ευριπίδη- Λύκειο Αγίας Φυλάξεως και *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη- Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας.

13. **2014**- *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη - Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου.

4.5. ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Από το συγκεντρωτικό κατάλογο των έργων αρχαίου δράματος προκύπτει ότι από την έναρξη του θεσμού των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος (1991) μέχρι το 2014 ανεβάστηκαν συνολικά 92 παραστάσεις έργων αρχαίου δράματος, 59 τραγωδίες και 33 κωμωδίες, εκ των οποίων οι 37 τραγωδίες ανήκουν στον τραγικό ποιητή Ευριπίδη, έξι στον Αισχύλο και δεκατρείς στο Σοφοκλή, ενώ οι 31 κωμωδίες ανήκουν αποκλειστικά στον Αριστοφάνη. Ανεβάστηκαν επίσης τρεις διασκευές αρχαίων τραγωδιών και δύο διασκευές αρχαίων κωμωδιών, εκ των οποίων η μία ήταν διασκευή των *Αχαρνέων* του Αριστοφάνη και η άλλη διασκευή του *Δυσκόλου* του Μενάνδρου.

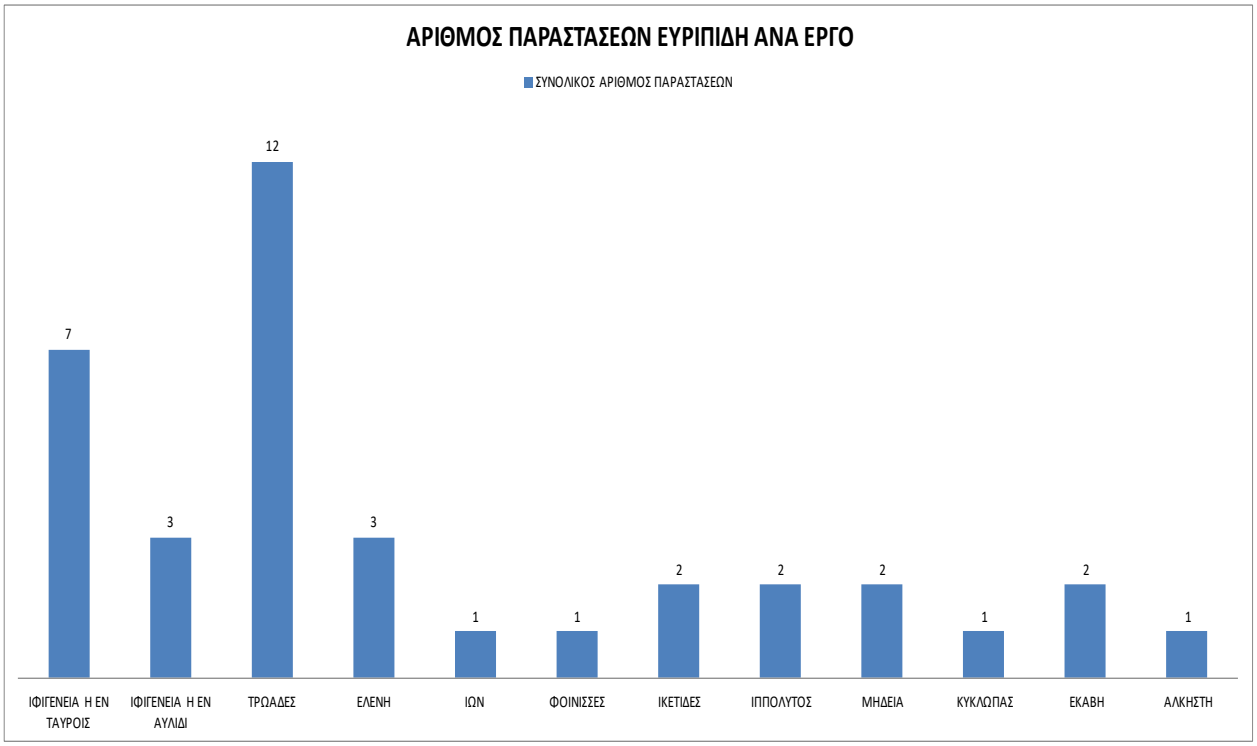
Επίσης, αξίζει να σημειωθεί ότι από τις 59 τραγωδίες που ανέβηκαν, μόνο οι δεκατέσσερις ήταν από Γυμνάσια, ενώ 45 από Λύκεια. Από τις 33 κωμωδίες, ανέβηκαν έντεκα από Γυμνάσια και 22 από Λύκεια, δηλαδή συνολικά είχαμε 25 συμμετοχές Γυμνασίων και 67 Λυκείων. Τα στοιχεία αυτά μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το αρχαίο δράμα επιλεγόταν κυρίως από Λύκεια και ότι επίσης οι συμμετοχές Γυμνασίων ήταν συγκριτικά περισσότερες στις κωμωδίες παρά στις τραγωδίες.

Διάγραμμα 14: Συγκριτικό Διάγραμμα αριθμού έργων και παραστάσεων που ανεβάστηκαν στα πλαίσια των Αγώνων ανά τραγικό/κωμικό ποιητή

Κατά συνέπεια, ο πιο δημοφιλής ποιητής στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου είναι ο Ευριπίδης, κάτι το οποίο ισχύει και για τις παραστάσεις του επαγγελματικού θεάτρου. Η πιο

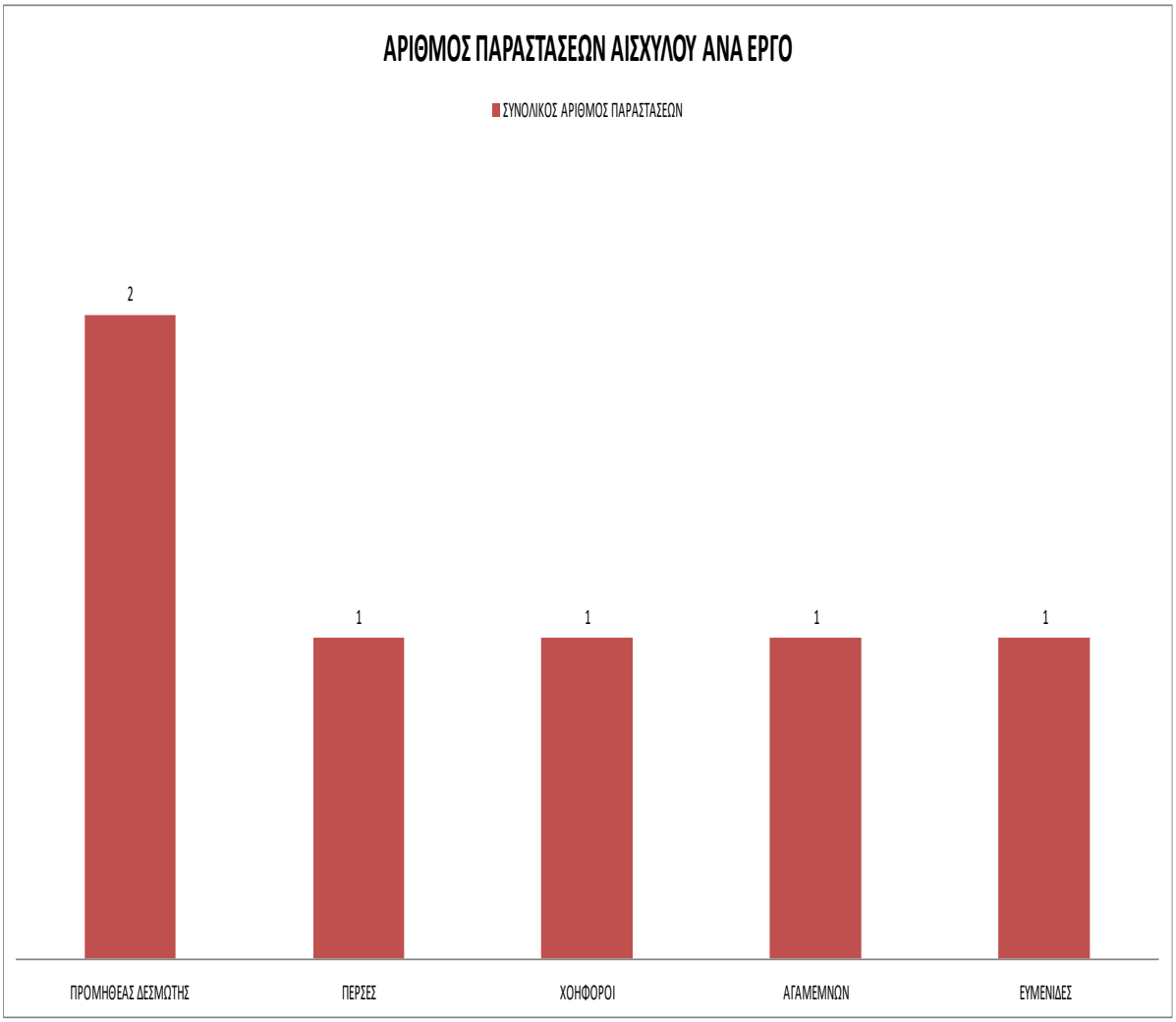
δημοφιλής τραγωδία ήταν οι *Τρωάδες*, η οποία παίχτηκε δώδεκα φορές και ακολουθεί *η Ιφιγένεια η εν Ταύροις* με εφτά συνολικές παραστάσεις, ενώ στο επαγγελματικό θέατρο της Κύπρου, από τη δεκαετία του 1970 και έπειτα που ανεβαίνουν παραστάσεις αρχαίας τραγωδίας στο επαγγελματικό θέατρο, οι *Τρωάδες* παίχτηκαν δύο φορές και η *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* μόνο μία φορά. Ένας παράγοντας που καθιστά την *Ιφιγένεια την εν Ταύροις* τόσο δημοφιλή στο σχολικό θέατρο είναι το ότι η τραγωδία αυτή διδασκόταν για χρόνια στο Γυμνάσιο (από μετάφραση), και ως εκ τούτου οι πλείστοι σημερινοί φιλόλογοι μάλλον θα την έχουν διδαχθεί ως μαθητές. Επίσης, είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι συνολικά ανεβάστηκαν δώδεκα διαφορετικές τραγωδίες του Ευριπίδη (*Τρωάδες, Ιφιγένεια η εν Ταύροις, Ιφιγένεια η εν Αυλίδι, Ελένη, Ίων, Φοίνισσες, Ικέτιδες, Ιππόλυτος, Μήδεια, Εκάβη, Άλκηστη και Ηλέκτρα*) και ένα σατυρικό δράμα *(Κύκλωπας)*.

Διάγραμμα 15: Αριθμός παραστάσεων Ευριπίδη ανά έργο

Από τον Αισχύλο ανεβάστηκαν πέντε διαφορετικές τραγωδίες (*Προμηθέας Δεσμώτης, Πέρσες, Αγαμέμνων, Χοηφόροι, Ευμενίδες)* και από τον Σοφοκλή τρεις τραγωδίες (*Αντιγόνη, Ηλέκτρα, Οιδίπους Τύραννος).* Η πιο δημοφιλής τραγωδία του Σοφοκλή στους Σχολικούς Αγώνες ήταν

η *Αντιγόνη,* η οποία παίχτηκε έξι φορές, ενώ στο επαγγελματικό θέατρο παίχτηκε τέσσερεις φορές.

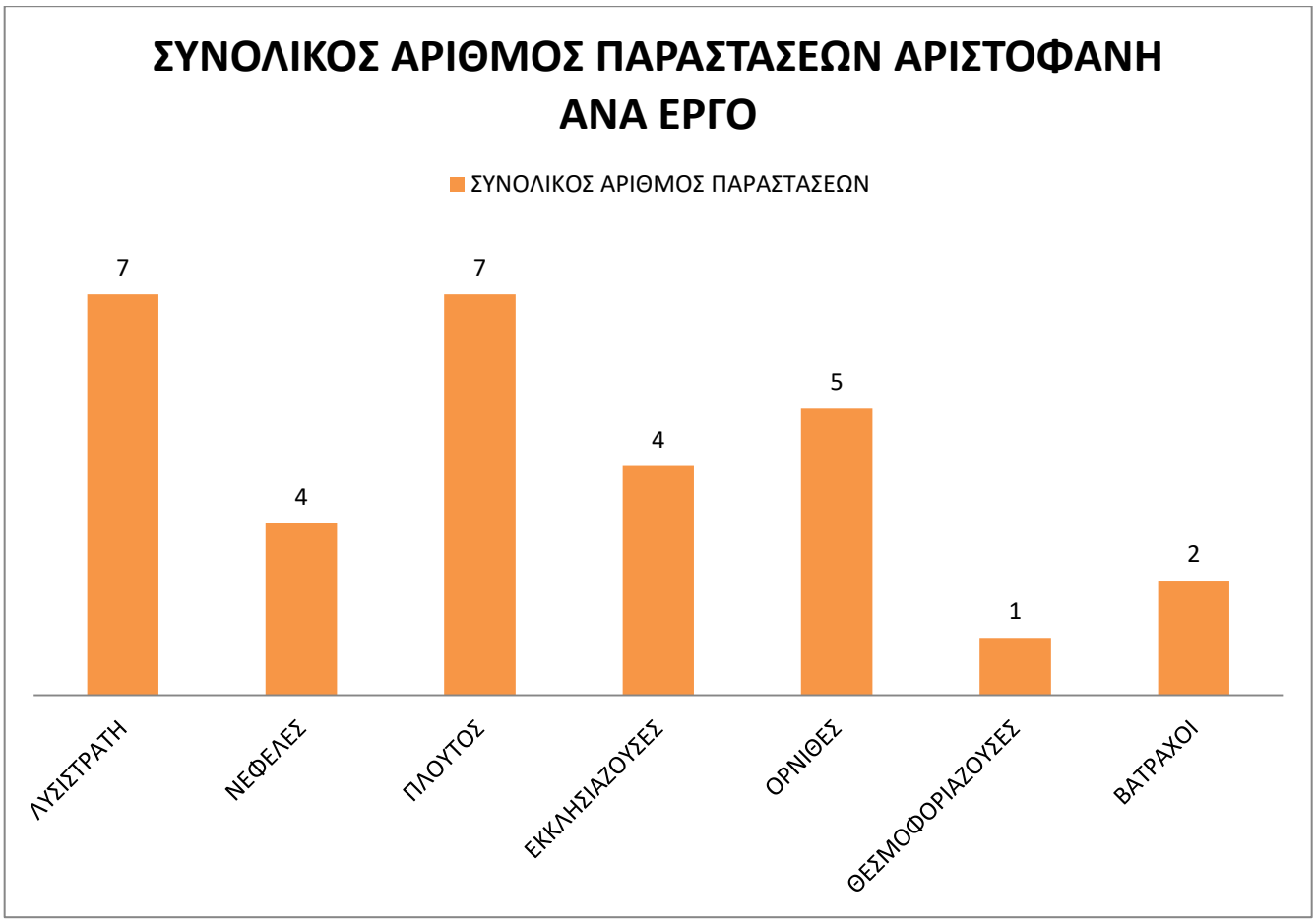

Διάγραμμα 16: Αριθμός παραστάσεων Αισχύλου ανά έργο

Διάγραμμα 17: Αριθμός παραστάσεων Σοφοκλή ανά έργο

Από τον κωμικό ποιητή Αριστοφάνη ανεβάστηκαν οκτώ διαφορετικές κωμωδίες (*Λυσιστράτη, Νεφέλες, Πλούτος, Εκκλησιάζουσες, Όρνιθες, Θεσμοφοριάζουσες, Βάτραχοι και Ειρήνη*), με πιο δημοφιλείς τη *Λυσιστράτη* και τον *Πλούτο*, οι οποίες παίχτηκαν από εφτά φορές η κάθε μια και τους *Όρνιθες,* που ανεβάστηκαν πέντε φορές. Στο επαγγελματικό θέατρο η πιο δημοφιλής κωμωδία του Αριστοφάνη ήταν ο *Πλούτος*, ο οποίος ανεβάστηκε πέντε φορές και ακολουθεί η *Λυσιστράτη*, η οποία παίχτηκε τέσσερεις φορές (στις πλείστες περιπτώσεις επρόκειτο για διασκευή του Κ. Μόντη).

Διάγραμμα 18: Αριθμός παραστάσεων Αριστοφάνη ανά έργο

4.6. ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΏΝ-ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Στο κεφάλαιο αυτό παρουσιάζονται κάποιες διαπιστώσεις τόσο για το προφίλ των καθηγητών-σκηνοθετών, όσο και για την προετοιμασία της διαδικασίας της θεατρικής παράστασης, διαπιστώσεις, οι οποίες είναι κυρίως βασισμένες στο δείγμα των είκοσι δύο συνεντεύξεων που πάρθηκαν.

Αρχικά, μέσα από την ανάλυση του δείγματος των συνεντεύξεων προκύπτει η διαπίστωση ότι οι καθηγητές που ασχολούνται με το ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων στο πλαίσιο των Αγώνων είναι οι περισσότεροι φιλόλογοι παρά θεατρολόγοι. Συγκεκριμένα δεκαοχτώ φιλόλογοι (έξι με πτυχίο κλασικής κατεύθυνσης, έξι με πτυχίο νεοελληνικής κατεύθυνσης, τρεις με πτυχίο Ιστορίας Αρχαιολογίας, δύο με πτυχίο Φιλοσοφίας-Παιδαγωγικής-Ψυχολογίας και ένας με πτυχίο βυζαντινής κατεύθυνσης) και τέσσερις θεατρολόγοι.

Επίσης, άλλη ενδιαφέρουσα διαπίστωση είναι το ότι η πλειοψηφία των καθηγητών που ασχολούνται με το ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων διαθέτουν μεταπτυχιακούς τίτλους, τις πλείστες φορές πέραν του ενός μεταπτυχιακού και με πιο δημοφιλείς τίτλους τις σπουδές στην εκπαίδευση και τις θεατρικές σπουδές. Συγκεκριμένα, έντεκα καθηγητές έχουν αποκτήσει δεκαεννέα μεταπτυχιακούς τίτλους (εφτά μεταπτυχιακά στις σπουδές στην εκπαίδευση, έξι μεταπτυχιακά στις θεατρικές σπουδές, τρία στη νεοελληνική λογοτεχνία, δύο στον ελληνικό πολιτισμό και ένα στις βυζαντινές σπουδές) και δύο διδακτορικά (στις θεατρικές σπουδές και στις βυζαντινές σπουδές έκαστος).

Ο εκπαιδευτικός-σκηνοθέτης, όπως φάνηκε μέσα και από τις συνεντεύξεις που διενεργήθηκαν, είναι αυτός ο οποίος αναλαμβάνει τον κύριο φόρτο της οργάνωσης της παράστασης, από την αρχή της επιλογής του έργου και την προετοιμασία της παράστασης μέχρι και το ανέβασμα της παράστασης.

Οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι ανέλαβαν το ανέβασμα των παραστάσεων διέθεταν πνεύμα συνεργασίας και δέχτηκαν τις πιο πολλές φορές τη βοήθεια άλλων συναδέλφων τους (μουσικούς, γυμναστές, θεατρολόγους, εικαστικούς, γραφίστες) που λόγω ειδικότητας διέθεταν επιστημονικές και καλλιτεχνικές γνώσεις και σχετική εμπειρία κι έτσι μπορούσαν να συμβάλουν στη δημιουργία του καλύτερου δυνατού καλλιτεχνικά αποτελέσματος. Στο σημείο

αυτό όμως θα πρέπει να σημειωθεί ότι σε αρκετές περιπτώσεις οι εκπαιδευτικοί-σκηνοθέτες συνάντησαν δυσκολίες στο να πείσουν κάποιους συναδέλφους τους άλλων ειδικοτήτων να συνεργαστούν μαζί τους για την προετοιμασία της παράστασης. Επίσης, οι εκπαιδευτικοί-σκηνοθέτες ενεργοποίησαν και τους γονείς των μαθητών και τους Συνδέσμους Γονέων των σχολείων, προκαλώντας το ενδιαφέρον τους για την παράσταση που ανέβαζε το σχολείο αλλά και τη δική τους συνδρομή στην προετοιμασία της παράστασης, κυρίως με την εξεύρεση χορηγών.

Παράλληλα, άλλη σημαντική παράμετρος κατά την προεργασία για την παράσταση, ήταν η σωστή επιλογή των μαθητών-ηθοποιών από τους εκπαιδευτικούς-σκηνοθέτες, οι οποίοι προέβαιναν συνήθως σε μια δημόσια ακρόαση, κατά την οποία έδιναν στους ενδιαφερόμενους μαθητές ένα μικρό θεατρικό μονόλογο και τους ζητούσαν να το παρουσιάσουν, ώστε να κριθεί η ικανότητα του ενδιαφερόμενου να πάρει κάποιο ρόλο.

Επιπρόσθετα, οι εκπαιδευτικοί προσπάθησαν να ενεργοποιήσουν τις περισσότερες φορές μεγάλο μέρος του μαθητικού δυναμικού του σχολείου με την ανάθεση σε αυτούς, αναλόγως των κλίσεων και των προσόντων τους, εργασίες που εκείνοι επιθυμούσαν, όπως βοηθός σκηνογράφου και ενδυματολόγου, βοηθός σκηνοθέτη, τεχνικός σκηνής, μουσικός, φωτογράφος, μακιγιέρ, διαφημιστής της παράστασης, επιμελητής του προγράμματος και της αφίσας της παράστασης κλπ. Με αυτόν τον τρόπο δόθηκε το μήνυμα ότι η σχολική θεατρική παράσταση δεν αφορά μόνο την ομάδα των μαθητών-ηθοποιών, αλλά ολόκληρο το μαθητικό δυναμικό, το οποίο θεωρείται εξαιρετικά πολύτιμο για την επιτυχία του τελικού αποτελέσματος, το οποίο είναι συλλογικό, καθώς οι μαθητές συμμετέχουν χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις στη διαδικασία της παράστασης, γεγονός που συμβάλλει στην επίτευξη των παιδαγωγικών, παράλληλα με τους καλλιτεχνικούς στόχους.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει ακόμη να σημειωθεί ότι η όλη διαδικασία της προετοιμασίας της θεατρικής ομάδας μέχρι και την παράσταση ήταν αρκετά δύσκολη και επίπονη και απαιτούσε αρκετές θυσίες, τόσο από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι αναλάμβαναν να σκηνοθετήσουν την παράσταση σε μη εργάσιμες ώρες, κατά τα απογεύματα ή ακόμη και τα σαββατοκύριακα, αλλά και από τους ίδιους τους μαθητές, οι οποίοι έπρεπε να αφιερώσουν τον λίγο ελεύθερο χρόνο που τους απέμενε από το σχολείο και τα φροντιστήρια για τις πρόβες της παράστασης. Σημειώνεται ότι οι δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετώπισαν κατά

την προετοιμασία του τελικού αποτελέσματος της παράστασης αναλύονται διεξοδικά στο κεφάλαιο 7.2.

Από την έρευνά μας συμπεραίνεται επίσης ότι τη διδασκαλία και τη σκηνοθεσία των παραστάσεων αρχαίου δράματος που ανεβάστηκαν στα πλαίσια του θεσμού αναλάμβαναν κατά κύριο λόγο φιλόλογοι και σε μικρότερο βαθμό θεατρολόγοι. Γενικότερα, οι εκπαιδευτικοί, από τους οποίους πήραμε συνεντεύξεις ήταν ενημερωμένοι περί το θέατρο τόσο θεωρητικά (μέσα από προσωπική μελέτη) όσο και πρακτικά, κυρίως μέσα από τα θεατρικά σεμινάρια που διοργανώνει ο ΘΟΚ στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

Ακόμη αποδεικνύεται ότι, παρόλο που όλοι σχεδόν οι εμπλεκόμενοι εκπαιδευτικοί είχαν παρακολουθήσει στο παρελθόν θεατρικές παραστάσεις στην Κύπρο ή και στο εξωτερικό, στις χώρες των σπουδών τους, εντούτοις δηλώνουν ότι δεν επηρεαστήκαν από αυτές παρά μόνο έμμεσα, καθώς έγινε προσπάθεια να αποφευχθεί η αντιγραφή κάποιας παράστασης που παρακολούθησαν και γενικότερα έγινε προσπάθεια να δείξουν στους μαθητές ότι η κάθε παράσταση κτίζεται από τους συντελεστές της και αποτελεί ξεχωριστή δημιουργία. Επίσης, οι θεατρολόγοι κυρίως παρουσιάζονται να είχαν προηγούμενη εμπειρία στο ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων είτε υπό την ιδιότητα του σκηνοθέτη είτε του ηθοποιού σε διάφορες ερασιτεχνικές ή επαγγελματικές ομάδες θεάτρου.

Μέσα από τις εμπειρίες που κατέθεσαν οι μαθητές, οι οποίοι συμμετείχαν στις παραστάσεις προκύπτει ότι η συμμετοχή αποτελούσε αφενός μεν δύσκολη πρόκληση για τους ιδίους, αφετέρου δε ήταν μία από τις καλύτερες εμπειρίες των σχολικών τους χρόνων, που πιστεύουν ότι θα τους συντροφεύει σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Αξιοπαρατήρητο, είναι μάλιστα το γεγονός ότι αρκετά από τα παιδιά που συμμετείχαν στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου ακολούθησαν εν τέλει σπουδές άμεσα συνυφασμένες με τη θεατρική τέχνη, στο Εθνικό Θέατρο και στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδας ή ακόμα και σε άλλες χώρες. Υπάρχουν ακόμη μαθητές που σπούδασαν σκηνοθεσία ή υποκριτική σε πανεπιστήμια των ΗΠΑ και της Αγγλίας, ενώ πολλοί από αυτούς αποτελούν σήμερα ενεργά μέλη της θεατρικής κοινότητας στην Κύπρο, την Ελλάδα και αλλού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΕΒΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

(πρόγραμμα παράστασης, μήνυμα διευθυντή, σκέψεις συντελεστών – εμπλεκομένων καθηγητών, ανάλυση επιλογής συγκεκριμένου έργου, εμπειρίες μαθητών, σκηνογραφική ανάλυση, φωτογραφικό υλικό)

Στο κεφάλαιο αυτό επιχειρείται παρουσίαση δείγματος δεκαεννιά παραστάσεων τραγωδιών, όπως φαίνεται αναλυτικά στον πιο κάτω κατάλογο. Σημειώνεται ότι η μεθοδολογία που εφαρμόστηκε για την ανάλυση των παραστάσεων είναι η παρουσίαση του προγράμματος και των αφισών της παράστασης, η γενική σκηνοθετική γραμμή που ακολουθήθηκε, όπως προκύπτει από τις δηλώσεις του δημιουργού και ακολούθως η ανάλυση των πιο αξιοπρόσεκτων σκηνών κατά την εξέλιξη της παράστασης μέσω του σχολιασμού σκηνικών, κοστουμιών, μουσικής, σκηνοθετικών ευρημάτων κ.λ.π.

Επίσης, σημειώνεται ότι οι αναλύσεις των παραστάσεων παρουσιάζουν δύο διαφορετικούς τύπους, άλλες είναι εκτενέστερες και άλλες συντομότερες. Η εκτενής ανάλυση των παραστάσεων γίνεται στις περιπτώσεις όπου οι καθηγητές που τις δίδαξαν μου παραχώρησαν επιπρόσθετες πληροφορίες για τη σκηνοθεσία κλπ, ενώ οι πιο σύντομες αναλύσεις γίνονται εκεί όπου δεν υπήρχε οποιοδήποτε βοηθητικό υλικό, συνεπώς τα συμπεράσματα στηρίχθηκαν εξολοκλήρου στη δική μου ανάλυση της μαγνητοσκοπημένης παράστασης.

➢ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ

1. *Τρωάδες* Ευριπίδη

1. Λύκειο Κοκκινοχωριών (2011)

2. Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα (2012)

3. Λύκειο Αγίας Φυλάξεως Λεμεσού (2013)

2. ***Αντιγόνη*** **Σοφοκλή**

1. Λύκειο Αραδίππου (2011)

2. Λύκειο Παραλιμνίου (2014)

3. ***Ιφιγένεια η εν Ταύροις*** **Ευριπίδη**

1. Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας (2002)

2. Λύκειο Αραδίππου (2012)

4. ***Ηλέκτρα*** **Σοφοκλή**

1. Λύκειο Πολεμιδιών (2013)

2. Λύκειο Κοκκινοχωριών (2014)

5. ***Ηλέκτρα*** **Ευριπίδη**

1. Παγκύπριο Γυμνάσιο (2013)

6. ***Μήδεια*** **Ευριπίδη**

1. Λύκειο Αγίου Αντωνίου (2012)

2. Λύκειο Λινόπετρας (2012)

7. ***Ελένη*** **Ευριπίδη**

1. Λύκειο Παλλουριώτισσας (2010)

2. Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου (2013)

8. ***Ιφιγένεια η εν Αυλίδι*** **Ευριπίδη**

1. Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου (2012)

9. ***Οιδίπους Τύραννος*** **Σοφοκλή**

1. Λύκειο Παραλιμνίου (2012)

10. *Άλκηστις* Ευριπίδη

1. Λανίτειο Λύκειο (2014)

11. *Φοίνισσες* Ευριπίδη

1. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (2004)

12. *Ιππόλυτος Ευριπίδη*

1. Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού (2014)

5. Α. ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ

5. 1. *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Ακολουθούν διαφορετικές αναγνώσεις της παράστασης *Τρωάδες* του Ευριπίδη από τα πιο κάτω σχολεία: Λύκειο Κοκκινοχωριών, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα Λεμεσού και Λύκειο Αγίας Φυλάξεως Λεμεσού.

5.1. 1. ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ- *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ-2011

Το Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα ανέβασε τις *Τρωάδες* του Ευριπίδη στις 22 Μαρτίου 2011 στο Κοινοτικό Μέγαρο Σωτήρας, σε μετάφραση Κωστή Κολώτα και διασκευή/σκηνοθεσία Δημήτρη Κυριάκου και Αδάμου Μάρκου στο πλαίσιο των ΚΒ΄ Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Ήταν η δεύτερη χρονιά που το Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα ανέβασε παράσταση αρχαίου δράματος στα πλαίσια των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

Τα σκηνικά και τα κοστούμια δημιουργήθηκαν από τους καθηγητές Δημήτρη Κυριάκου και Μαρία Αναξαγόρα. Τη διεύθυνση της σκηνής ανέλαβε η Μαρία Κυριάκου και τον ήχο ο Αδάμος Αδάμου και ο μαθητής Χριστόδουλος Χαραλάμπους, Β9. Υπεύθυνος φωτισμού ανέλαβε ο Αδάμος Αδάμου και για τις βιντεοπροβολές ο Παναγιώτης Παπέττας. Το σχεδιασμό του προγράμματος και της αφίσας επιμελήθηκε ο Βαγγέλης Στεργενάκης, ενώ το μακιγιάζ επιμελήθηκε η Μαρία Κυριάκου και η Ελένη Κουτσίδου. Τη μουσική διδασκαλία και τη διεύθυνση της ορχήστρας ανέλαβε η Ελεονώρα Φάνη και την ορχήστρα συγκρότησαν οι ακόλουθοι μαθητές: Αυλός: Γιώργος Καζάκος Γ6, Λαούτο: Σάββας Γιάννου Β5, Κιθάρα: Νίκος Ράγγας Α7 και Κρουστά: Αντρέας Ιωάννου Β9.

Η διανομή των ρόλων, σύμφωνα με τη σειρά εμφάνισης είχε ως ακολούθως:

Ποσειδώνας: Πέτρος Πέτρου Α3

Αθηνά: Άντρη Μάτσιου Β11

Εκάβη: Μαρία Καζάκου Β9

Κορυφαία Α΄: Αιμιλία Χαραλάμπους Γ1

Κορυφαία Β΄: Σαλώμη Λυσάνδρου, Β9

Κορυφαία Γ΄: Λένα Καγιάτου Β4

Χορός Τρωαδιτισσών: Άννα Μαρία Ζατέ Β6, Μαριάννα Θεοφάνους Β2, Αγγέλα Πίττα Α5, Αναστασία Καραολίδου Α5, Ελένη Σταυρή Α5, Χριστίνα Ζαχαρία Α5, Χριστιάνα Κέρμανου Α2

Ταλθύβιος: Αντώνης Αδάμου Β9

Κασσάνδρα: Χριστίνα Κάσια Β12

Ανδρομάχη: Μαρία Παπαγιάννη Α5

Μενέλαος: Φλουρέντζος Παρπούνας Β8

Ελένη: Στέλλα Κέρμανου Β11

Στρατιώτες: Αντώνης Χαραλάμπους Β1, Γιάννης Τσαρτσίδης Α4

Αστυάνακτας: Μιχάλης Κωνσταντίνου

(Φωτ. 1, Συντελεστές παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

(Πρόγραμμα παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

Η εικονογράφηση της αφίσας και του εξωφύλλου του προγράμματος είναι συμβολική και δίνει το στίγμα της παράστασης, αφού απεικονίζει δύο χέρια μαζεμένα σε γροθιές να κρατούν σίδερα, εικόνα που παραπέμπει στον ξεριζωμό και στον εξανδραποδισμό που υφίσταται ο ηττημένος άμαχος πληθυσμός, θύμα κάθε πολέμου, αλλά και στην αντίσταση.

Στο πρόγραμμα της παράστασης αποτυπώνεται το σκεπτικό της επιλογής του συγκεκριμένου έργου:

«Οι Τρωάδες είναι μια κατεξοχήν αντιπολεμική τραγωδία, ένα δριμύ κατηγορώ για όλους τους πολεμοκάπηλους του κόσμου, τότε και σήμερα, που με διάφορες προφάσεις εξαπολύουν τον ένα πόλεμο μετά τον άλλο, αφήνοντας πίσω τους ανθρώπινα ερείπια και ρημαγμένες ψυχές. Αλήθεια, σε τι διαφέρει ο θρήνος της Εκάβης από το κλάμα της Παλαιστίνιας μάνας; Ή της Βιετναμέζας που έχασε το γιο της το 1965 από τους Αμερικάνους και της Εβραιοπούλας ή της Ελληνίδας που είδε τους Γερμανούς να εκτελούν εν ψυχρώ τον πατέρα της και η ίδια οδηγήθηκε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης; Παντού ο ίδιος ανθρώπινος πόνος, γιατί παντού και πάντοτε ίδιος είναι και ο άνθρωπος (…)

Η επιλογή του έργου δεν έγινε τυχαία. Το αντιπολεμικό μήνυμα, το οποίο πιστεύουμε ότι πρέπει να καλλιεργείται στους μαθητές μας, είναι διάχυτο σε όλο το έργο, από την αρχή ως το τέλος. Από την άλλη, με ένα πολυπρόσωπο έργο δίνεται η ευκαιρία σε πιο πολλούς μαθητές να εκφραστούν μέσα από την τέχνη του θεάτρου. Ο διαγωνισμός είναι η πρόφαση. Το «ευ αγωνίζεσθαι» η ουσία.»

Τα σκηνικά της παράστασης ήταν απλά, λειτουργικά και εύστοχα. Σύμφωνα με τον Αδάμο Μάρκου έγινε προσπάθεια με όσο το δυνατό λιγότερα έξοδα να αποδοθεί μέσω των σκηνικών η φθορά του πολέμου και τα πρόχειρα παραπήγματα της προσφυγιάς. Έτσι για το σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκαν ξύλινες παλέτες και πλέγματα από σύρμα, για να τονιστεί η κατάσταση της αιχμαλωσίας, ενώ στην αρχή και στο τέλος της παράστασης προβλήθηκε βίντεο με βίαιες, φρικώδεις σκηνές πολέμου (καταστροφές, πυρκαγιές, καπνοί).

(Φωτ. 2, Αθηνά, Εκάβη, Ποσειδώνας, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

(Φωτ. 3, Χορός Τρωαδιτισσών, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

Η παράσταση αρχίζει με την Εκάβη να βρίσκεται στο κέντρο της σκηνής, γονατιστή στο έδαφος και σκυμμένη. Δεξιά και αριστερά της σκηνής βρίσκονται τα μέλη του Χορού σε δύο ημιχόρια. Τα μέλη του χορού έχουν επίσης σκυμμένο το κεφάλι. Ακολουθεί η εμφάνιση του Ποσειδώνα, ο οποίος κρατάει μία δάδα αναμμένη και μονολογώντας θρηνεί για την καταστροφή της Τροίας.

Προς το τέλος του μονολόγου του αναφέρει: «Ω πόλη, πόλη του πριν ευτυχισμένη! Θα στεκόσουν πάντα ορθή, αν δεν σε ερήμωνε η Παλλάδα Αθηνά, του Δία η κόρη». Τότε τρεμοσβήνουν τα φώτα της σκηνής και εμφανίζεται η Αθηνά, η οποία παρουσιάζεται οργισμένη με τους Έλληνες, που μέχρι τώρα τους υποστήριζε, για τη βίαιη αρπαγή της Κασσάνδρας από το ναό. Η Αθηνά ορκίζεται να τιμωρήσει τους Έλληνες κατά το ταξίδι της επιστροφής. Η Αθηνά και ο Ποσειδώνας αποφασίζουν να συμπράξουν, ώστε να χαρίσουν «μαύρο γυρισμό» στους Έλληνες. Τότε σηκώνουν δύο κοντάρια και στο άκουσμα των λόγων της Αθηνάς «Άνεμοι άγριοι θα φυσήξουνε, θα σκοτεινιάσει ο ουρανός… τα καράβια τους να καίω», τα σταυρώνουν και τα κτυπούν δυνατά.

(Φωτ. 4, Αθηνά και Ποσειδώνας, Σκηνή κτυπήματος των κονταριών τους, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

Ο Πρόλογος τελειώνει με τον Ποσειδώνα να υψώνει τη φωνή του και να τονίζει: «Μωρός ο που ρημάζει πόλεις, ναούς, τάφους και τόπους λατρευτούς στα θύματά του. Όπως εκείνος ρήμαξε άλλους, στον όλεθρο και στο ανάθεμα ο ίδιος θα βαδίσει» και η Αθηνά και ο Ποσειδώνας αφήνουν τα κοντάρια τους στη σκηνή.

Ακολούθως, η Εκάβη θρηνώντας σηκώνεται από το έδαφος, κάθεται στο κέντρο πάνω σε ένα βάθρο-θρόνο έξω από τη σκηνή του Αγαμέμνονα. Η Εκάβη θρηνεί το χαμό της πατρίδας, των παιδιών της και το κατάντημά της να γίνει δούλα στα γεράματα. Στη συνέχεια, απευθύνεται στις χαροκαμένες Τρωαδίτισσες, τις οποίες σέρνουν επίσης στη σκλαβιά για να πικροπαντρευτούν και τις καλεί να αρχίσουν το μοιρολόι της Τροίας που καίγεται. Στο κάλεσμά της σηκώνεται η πρώτη τετραμελής ομάδα του Χορού, που βρίσκονται στα αριστερά της σκηνής, στέκονται πίσω από την καθισμένη Εκάβη και τραγουδούν ρυθμικά μαζί της το ακόλουθο μοιρολόγι:

«Μια μάνα πετροπέρδικα,
μια ορφανεμένη μάνα,
μέσα στην άκρα απελπισιά,
σέρνει πικρό τραγούδι,
να ανασάνει ο καημός,
να πάρει ο πόνος τέλος.

Δεν είν' τραγούδι της χαράς,

σαν τότε που τραγούδα δίπλα στον ρήγα Πρίαμο,
μεσ' την πλατειά την Τροία.
Κι έσερνε πρώτη το χορό κι αλαφροπερπατούσε
σ' όμορφο φρυγικό ρυθμό, σε θεικό γιορτάσι».

Σημειώνεται ότι καθόλη τη διάρκεια του μοιρολογιού η Εκάβη κτυπά ρυθμικά το χέρι στο γόνατό της και οι κοπέλες του Χορού κινούνται ταυτόχρονα και ρυθμικά δεξιά και αριστερά.

Στην Πάροδο, έρχονται στη σκηνή ακόμη τρεις Τρωαδίτισσες, οι οποίες ενώνονται με τις υπόλοιπες κοπέλες του Χορού και ρωτούν την Εκάβη για την αιτία του θρήνου της. Ακολουθεί διάλογος της Εκάβης και των δώδεκα γυναικών του Χορού, οι οποίες είναι γονατιστές γύρω από την Εκάβη, που κάθεται στο θρόνο. Η Εκάβη τις πληροφορεί ότι ο στόλος των Ελλήνων ετοιμάζεται να αποπλεύσει και ο Χορός θρηνεί τη σκληρή μοίρα που τον περιμένει, και αναρωτιέται σε ποιες πόλεις θα οδηγηθούν τα μέλη του ως δούλοι.

Στο Α΄ Επεισόδιο, ο διάλογος Εκάβης και Χορού διακόπτεται ξαφνικά από την εμφάνιση του Ταλθύβιου που συνοδεύεται από δύο στρατιώτες και αναγγέλει τον τρόπο διανομής των γυναικών στους νικητές. Τα μέλη του Χορού σηκώνονται και στέκονται τρομαγμένα στα αριστερά της σκηνής. Όταν η Εκάβη πληροφορείται τη δική της τύχη, ότι την κέρδισε δούλα ο Οδυσσέας, αρχίζει και πάλι το μοιρολόι λέγοντας «Κτύπα Εκάβη το κεφάλι, ξέσκισε με τα νύχια τα μάγουλά σου στον πιο μισητό, στον πιο ύπουλο άντρα έπεσα» και προβαίνει στις ανάλογες κινήσεις.

Ακολουθεί η εμφάνιση της Κασσάνδρας, η οποία έχει στεφάνι στα μαλλιά. Κρατάει δύο δάδες αναμμένες με τεντωμένα τα χέρια και κινείται πέρα-δώθε στη σκηνή, κάνοντας κυκλικές κινήσεις και μιλά για τη μοίρα της. Η Εκάβη της παίρνει τις δάδες και τις δίνει στο Χορό, λέγοντας πως δεν είναι πρέπον να τις κρατά η Κασσάνδρα και να «ανεμοκουνιέται σαν αλαφροΐσκιωτη».

(Φωτ. 5, Σκηνή από την εμφάνιση της Κασσάνδρας, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

Στη συνέχεια, η Κασσάνδρα συναισθηματικά φορτισμένη γονατίζει στη σκηνή και τη στιγμή που με δυναμικό τόνο φωνής λέει στη μητέρα της «Μάνα στεφάνωσε για κάποια νίκη το κεφάλι μου και να χαρείς τους βασιλικούς μου γάμους…», ο φωτισμός γίνεται κόκκινος, ως δηλωτικό του πάθους αλλά και του φονικού που θα ακολουθήσει στον πόλεμο της Τροίας, ενώ την ώρα που μιλά για εκδίκηση ο φωτισμός εστιάζεται πάνω της και αναβοσβήνουν τα φώτα, ακολουθώντας την τρεμάμενη φωνή της.

Επίσης, τη στιγμή που η Κασσάνδρα λέει με δυναμικό τόνο ότι θα εκδικηθεί τον Οδυσσέα, ο φωτισμός γίνεται και πάλι κόκκινος, ως δηλωτικό του πάθους και της εκδικητικής μανίας. Όταν η Κασσάνδρα αναφέρεται στο ταξίδι του Οδυσσέα «Στο δρόμο του η Σκύλλα και η Χάρυβδη τον αναμένει, κι οι ανθρωποφάγοι Κύκλωπες, κι η Κίρκη που κάνει ζώα τους ανθρώπους», ο φωτισμός τρεμοσβήνει και η Κασσάνδρα, όσο μιλά, κουνά το σώμα της με κυκλικές κινήσεις, δηλώνοντας έτσι παραστατικά τις περιπέτειες του Οδυσσέα στη θάλασσα.

Στη συνέχεια, η Κασσάνδρα αποχαιρετώντας τα μαντικά στεφάνια του θεού Απόλλωνα βγάζει το στεφάνι που φορεί στο κεφάλι της, το αφήνει στην άκρη της σκηνής και ακολούθως αποχαιρετά τη μάνα της Εκάβη και την πατρίδα. Τη στιγμή αυτή η Εκάβη σωριάζεται στο έδαφος και θρηνεί και πάλι για τη ζωή που την περιμένει στη σκλαβιά.

Στο Α΄ Στάσιμο, η Εκάβη κάθεται σκυμμένη στο θρόνο. Ο Χορός χωρίζεται σε δύο ημιχόρια και μοιρολογώντας θρηνεί για τις συμφορές του. Τη στιγμή αυτή του μοιρολογιού, ακούγεται ρυθμικά ο ζωντανός ήχος των κρουστών. Οι κοπέλες του Χορού κρατάνε κυκλικά τα χέρια

γύρω από την Εκάβη και μετά αγκαλιάζονται και σχηματίζουν κλειστό κύκλο γύρω από την Εκάβη.

Ακολουθεί η εμφάνιση της Ανδρομάχης και του μικρού Αστυάνακτα, που τρέχουν μαζί προς την Εκάβη και αρχίζουν το μοιρολόι τους για το χαμό του συζύγου του Έκτορα και του Πριάμου. Η Ανδρομάχη και ο Χορός κτυπούν ρυθμικά τα χέρια τους στη σκηνή.

(Φωτ. 6, Σκηνή μοιρολογιού για το χαμό του Έκτορα, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

Στο Β΄ Επεισόδιο εισέρχεται ο Ταλθύβιος και αναγγέλλει τη φοβερή απόφαση των Ελλήνων να γκρεμίσουν από τα τείχη τον μικρό Αστυάνακτα. Η Ανδρομάχη αγκαλιάζει σφικτά το γιο της, αντιστέκεται στην αρχή, μετά όμως τον αποχωρίζεται με ένα σπαρακτικό θρήνο.

Στο Β΄ Στάσιμο η Εκάβη βρίσκεται πεσμένη στη σκηνή, ο Χορός τη σηκώνει, την παίρνει από το χέρι και την βάζει να καθίσει. Ο Χορός θεωρεί τον έρωτα ως αιτία της καταστροφής της Τροίας.

Στο Γ΄ Επεισόδιο εμφανίζεται ο Μενέλαος με τη συνοδεία δύο στρατιωτών, για να παραλάβει την Ελένη. Οι στρατιώτες φέρνουν την Ελένη στη σκηνή. Ο Μενέλαος αποφασίζει να την τιμωρήσει με θάνατο για την απιστία της και για το ότι έγινε αιτία καταστροφών. Η Ελένη του ζητά την άδεια να απολογηθεί και αποδίδει την αιτία για όσα έγιναν στην Εκάβη, που γέννησε τον Πάρη και τις τρεις θεές, Αθηνά, Ήρα και Αφροδίτη που φιλονίκησαν για το ποια από τις τρεις είναι η ομορφότερη. Η Εκάβη ανασκευάζει τα σοφιστικά επιχειρήματα της Ελένης και προτρέπει το Μενέλαο να τη σκοτώσει για να παραδειγματιστούν έτσι οι άπιστες στους συζύγους τους γυναίκες. Ο Χορός συνηγορεί στα λόγια της Εκάβης και προτρέπει τον Μενέλαο να πάρει εκδίκηση από την άπιστη γυναίκα. Ο Μενέλαος τη στέλνει στα πλοία,

λέγοντας ότι θα τη σκοτώσει στην Ελλάδα- κάτι που ο ενημερωμένος θεατής γνωρίζει ότι δεν θα συμβεί ποτέ.

Στο Γ΄ Στάσιμο ο Χορός θρηνεί και πάλι τη σκληρή μοίρα που τον περιμένει στη ξένη γη όπου θα οδηγηθεί.

Στην Έξοδο οι στρατιώτες φέρνουν στη σκηνή το πτώμα του μικρού Αστυάνακτα με τη συνοδεία του Ταλθύβιου. Η Εκάβη σκύβει πάνω από το νεκρό εγγόνι της. Μαζί με το Χορό μοιρολογούν γονατιστές πάνω από το πτώμα του, παίρνουν το δάφνινο στεφάνι από τη σκηνή όπου το είχε αφήσει η Κασσάνδρα και του το βάζουν. Ο Χορός και η Εκάβη συνεχίζουν το μοιρολόι και ο Χορός κτυπά ρυθμικά τα χέρια του στη σκηνή. Ακολούθως, παίρνουν το φέρετρο του Αστυάνακτα με την Εκάβη και το περιφέρουν στη σκηνή, μοιρολογώντας.

(Φωτ. 7, Σκηνή μοιρολογιού Αστυάνακτα από Εκάβη και Χορό Τρωαδιτισσών, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

Στη συνέχεια, εμφανίζεται και πάλι στη σκηνή ο Ταλθύβιος και τη στιγμή που δίνει οδηγίες στους στρατιώτες να κάψουν ότι έχει απομείνει στην Τροία, ο φωτισμός συμβολικά γίνεται κόκκινος. Ακολούθως δίνει εντολή στις Τρωαδίτισσες να ετοιμαστούν για το ταξίδι.

Τέλος, η τραγωδία τελειώνει με τους θρήνους της Εκάβης και του Χορού για την καταστροφή της Τροίας. Η Εκάβη μαζί με το Χορό γονατίζουν στο μπροστινό μέρος της σκηνής προς τους θεατές και θρηνώντας κτυπούν τα χέρια ρυθμικά στη σκηνή, ενώ την ώρα που αναφέρουν ότι σείεται η γη σείουν και αυτές τα χέρια μιμούμενες παραστατικά το σεισμό.

Η μουσική της παράστασης ήταν γραμμένη ειδικά για την παράσταση, ενώ σε κάποιο σημείο, στη σκηνή του μοιρολογιού της Εκάβης ακούστηκε η τοπική «Αυκορίτισσα φωνή»[2], δηλαδή ο

[2] Η Αυκορίτισσα φωνή είναι μία από τις λεγόμενες κυπριακές φωνές, τις οποίες ανέπτυξαν οι Κύπριοι ποιητάρηδες και τσιαττηστάδες. Κυπριακές φωνές ονομάζονται οι διάφορες παλιές

τρόπος που λένε τα μοιρολόγια στην κοινότητα Αυγόρου. Επίσης, σε όλη τη διάρκεια της παράστασης, ο ήχος των κρουστών συνόδευε δυναμικά τις φωνές των ηθοποιών.

Η επιλογή των κοστουμιών έγινε με βάση τόσο τη σύγχρονη εποχή, όσο και την εποχή που γράφτηκε το έργο, για δύο λόγους, σύμφωνα με τον Αδάμου Μάρκου: «για να δοθεί διαχρονικότητα στο έργο, αλλά και για λόγους οικονομικούς». Έτσι, τα κοστούμια των ηθοποιών ήταν απλά και στο πνεύμα της παράστασης. Οι κοπέλες του Χορού εμφανίζονται με μακριά μαύρα ή σκουρόχρωμα ενδύματα, η Ανδρομάχη φοράει μακρύ μαύρο φόρεμα, η Εκάβη φοράει μακρύ βυσσινί φόρεμα και εξωτερική μαύρη χλαμύδα, έχοντας καλυμμένο το κεφάλι, η Κασσάνδρα εμφανίζεται ντυμένη ως ιέρεια με λευκή χλαμύδα και δάφνινο στεφάνι στα μαλλιά και κρατώντας στα χέρια δάδες, ενώ η Ελένη φοράει ροζ μακρύ φόρεμα με χρυσή ζώνη στη μέση.

(Φωτ. 8, Εκάβη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

μελωδίες στις οποίες οι Κυπριοι ποιητάρηδες προσάρμοζαν τους στίχους τους για να τραγουδήσουν. Οι Κυπριακές φωνές κατατάσονται και ταξινομούνται σύμφωνα με την περιοχή της προέλευσής τους. Κυριότερες φωνές εκτός από την Αυκορίτισσα είναι η Τηλλυρκώτισσα, η Καρπασίτισσα, η Παραλιμνίτισσα, η Λυσιώτισσα και η Παφίτικη. Η Αυκορίτισσα φωνή ονομάζεται και «νικαλιστή» ή «νεκαλιστή» από το αρχαίο ρήμα ανακαλώ. Ο στίχος της είναι ιαμβικός δεκαπεντασύλλαβος, ενώ η μελωδία της «πατά» στον βυζαντινό πλάγιο β στίχο. Αρχικά τη χρησιμοποιούσαν για μοιρολόγια, αλλά σήμερα τραγουδούν με τη φωνή αυτή και ερωτικά δίστιχα του πόνου, δηλαδή αυτά που μιλούν για χωρισμό, ανεκπλήρωτο έρωτα, αγάπη χωρίς ανταπόκριση κλπ.

(Φωτ. 9, Σκηνή από την είσοδο του Μενέλαου στη σκηνή με τη συνοδεία δύο στρατιωτών, που ήρθαν να πάρουν την Ελένη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

Ο Ταλθύβιος και ο Μενέλαος εμφανίζονται με κοστούμι σύγχρονο και εξωτερική χλαμύδα και οι στρατιώτες με στρατιωτικά ρούχα, ενώ ο μικρός Αστυάνακτας φοράει άσπρη χλαμύδα, σύμβολο της αγνότητας και της παιδικής αθωότητας.

Ο Χορός των Τρωάδων αποτελείτο από δέκα μέλη, τα οποία εμφανίστηκαν στη σκηνή χωρισμένα σε δύο ομάδες, δεξιά και αριστερά της σκηνής με σκυμμένα τα πρόσωπα στο πάτωμα. Στη συνέχεια, με την έναρξη του μονολόγου της Εκάβης, οι γυναίκες του Χορού σηκώνονται και θρηνούν μοιρολογώντας μαζί της ως χαροκαμένες γυναίκες.

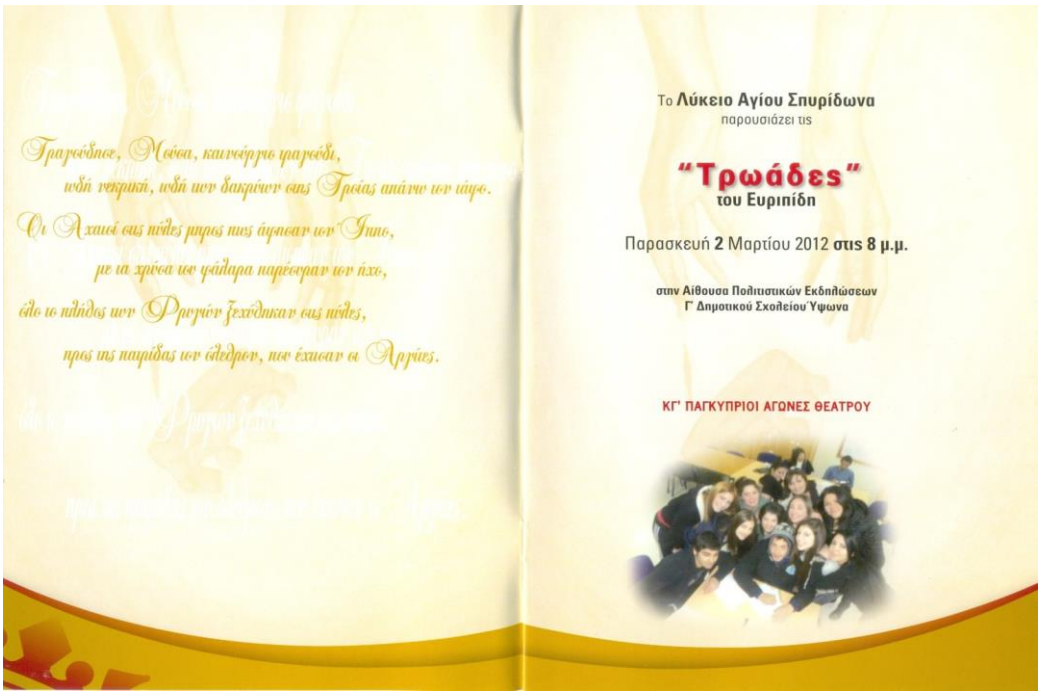
(Φωτ. 10, Χορός Τρωαδιτισσών γυναικών, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011)

Ο φωτισμός ήταν επίσης προσαρμοσμένος στις ανάγκες της παράστασης και σε κάποια σημεία αναβόσβηνε ρυθμικά, αποδίδοντας την τεταμένη συναισθηματικά ατμόσφαιρα που επικρατούσε στη σκηνή, όπως για παράδειγμα την ώρα του μονολόγου της Κασσάνδρας που μιλά με δυναμικό τρόπο για την εκδίκηση των Αχαιών, ή κατά τη σκηνή του μοιρολογιού της Εκάβης.

5.1.2 ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ-*ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ-2012

Το Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα ανέβασε στις 2 Μαρτίου 2012 στα πλαίσια των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τη θεατρική παράσταση *Τρωάδες* του Ευριπίδη στην Αίθουσα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων του Γ΄ Δημοτικού Σχολείου Ύψωνα σε μετάφραση Κ.Χ. Μύρη και διασκευή της φιλολόγου Μαρίας Κυπριανού Λεοντή.

Την ετοιμασία των σκηνικών ανέλαβε ο καθηγητής τέχνης Γαβριήλ Θεοχάρους και οι μαθητές Αντωνία Κλεοβούλου Γ11, Ιωάννα Παναγή Γ11, Έμιλυ Ονησιφόρου Γ11, Μιχάλης Αριστοδήμου Γ10, Μάριος Παντελή Γ4 και Γιώργος Τσιορολής Β6. Τα κοστούμια και την αφίσα φιλοτέχνησε ο μαθητής Παναγιώτης Σταύρου Β5. Η ποιητική σύνθεση ετοιμάστηκε από το μαθητή Ανδρέα Ανδρέου Γ6. Συνεργάτες στην ετοιμασία της παράστασης ήταν οι φιλόλογοι Χαρίκλεια Χαραλάμπους, Ελένη Μιχαήλ Κοζάκου και ο Β.Δ. Θεόδωρος Θεοδώρου, ενώ τη γενική επιμέλεια της παράστασης είχε η Β.Δ., φιλόλογος Μαρία Κυριάκου Πολυδώρου.

(Πρόγραμμα παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Διανομή:

Ποσειδών: Ευγένιος Στυλιανίδης Γ4

Αθηνά: Ηλιάνα Θεοδώρου Α4

Εκάβη: Μαρία Ζένιου Β11

Ταλθύβιος: Ραφαήλ Φιλίππου Β8

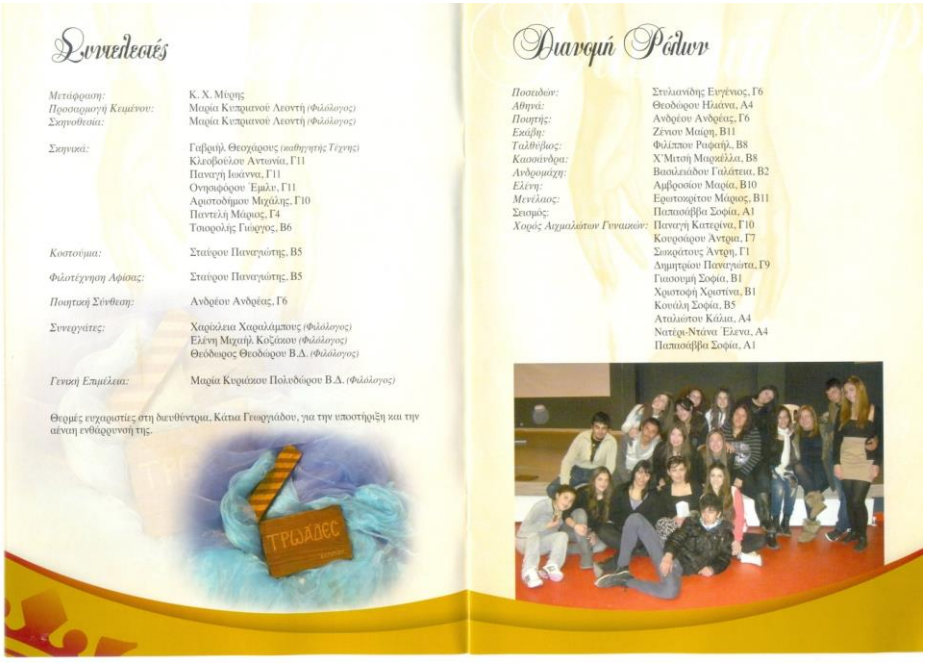
Κασσάνδρα: Μαρκέλλα Χατζημιτσή Β8

Ανδρομάχη: Γαλάτεια Βασιλειάδου Β2

Μενέλαος: Μάριος Ερωτοκρίτου Β11

Ελένη: Μαρία Αμβροσίου Β10

Χορός: Κατερίνα Παναγή Γ10, Άντρια Κουρσάρου Γ7, Άντρη Σωκράτους Γ1, Μαρίνα Θεοδώρου Γ4, Παναγιώτα Δημητρίου Γ9, Σοφία Γιασουμή Β1, Χριστίνα Χριστοφή Β1, Σοφία Κουάλη Β5, Κάλια Αταλιώτου Α4, Ντάνα Έλενα Νατερί Α4, Σοφία Παπασάββα Α1

Συντελεστές

Μετάφραση: Κ. Χ. Μύρης
Προσαρμογή Κειμένου: Μαρία Κυπριανού Λεοντή (Φιλόλογος)
Σκηνοθεσία: Μαρία Κυπριανού Λεοντή (Φιλόλογος)

Σκηνικά: Γαβριήλ Θεοχάρους (καθηγητής Τέχνης)
Κλεοβούλου Αντωνία, Γ11
Παναγή Ιωάννα, Γ11
Ονησιφόρου Έμιλυ, Γ11
Αριστοδήμου Μιχάλης, Γ10
Παντελή Μάριος, Γ4
Τσιορολής Γιώργος, Β6

Κοστούμια: Σταύρου Παναγιώτης, Β5

Φιλοτέχνηση Αφίσας: Σταύρου Παναγιώτης, Β5

Ποιητική Σύνθεση: Ανδρέου Ανδρέας, Γ6

Συνεργάτες: Χαρίκλεια Χαραλάμπους (Φιλόλογος)
Ελένη Μιχαήλ Κοζάκου (Φιλόλογος)
Θεοδώρος Θεοδώρου Β.Δ. (Φιλόλογος)

Γενική Επιμέλεια: Μαρία Κυριάκου Πολυδώρου Β.Δ. (Φιλόλογος)

Θερμές ευχαριστίες στη διευθύντρια, Κάτια Γεωργιάδου, για την υποστήριξη και την αέναη ενθάρρυνσή της.

Διανομή Ρόλων

Ποσειδών: Στυλιανίδης Ευγένιος, Γ6
Αθηνά: Θεοδώρου Ηλιάνα, Α4
Ποιητής: Ανδρέου Ανδρέας, Γ6
Εκάβη: Ζένιου Μαίρη, Β11
Ταλθύβιος: Φίλιππου Ραφαήλ, Β8
Κασσάνδρα: Χ'Μιτσή Μαρκέλλα, Β8
Ανδρομάχη: Βασιλειάδου Γαλάτεια, Β2
Ελένη: Αμβροσίου Μαρία, Β10
Μενέλαος: Ερωτοκρίτου Μάριος, Β11
Σεισμός: Παπασάββα Σοφία, Α1
Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών: Παναγή Κατερίνα, Γ10
Κουρσάρου Άντρια, Γ7
Σωκράτους Άντρη, Γ1
Δημητρίου Παναγιώτα, Γ9
Γιασουμή Σοφία, Β1
Χριστοφή Χριστίνα, Β1
Κουάλη Σοφία, Β5
Αταλιώτου Κάλια, Α4
Νατέρι-Ντάνα Έλενα, Α4
Παπασάββα Σοφία, Α1

(Πρόγραμμα παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

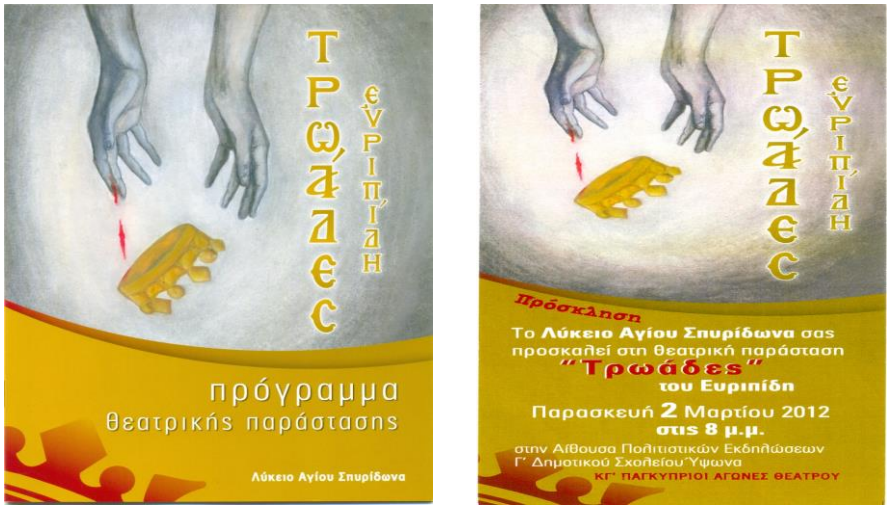
Η Μαρία Κυπριανού-Λεοντή, η οποία ανέλαβε τη σκηνοθεσία και διδασκαλία του έργου, σε σκηνοθετικό σημείωμά της στο πρόγραμμα της παράστασης καταθέτει την ταυτότητα της σκηνοθεσίας:

> « Το 2001 ο Κ.Χ. Μύρης μεταφράζει το κείμενο του Ευριπίδη διασώζοντας το ελεγειακό ύφος, το νοσταλγικό λυρισμό, τη ρητορική του πένθους και της βίας, το παράπονο της προσφυγιάς. Ο ιστορικός παραλληλισμός υπήρξε καθοριστικά αναπόφευκτος. Ο βιασμός της Κύπρου το 1974 μας επιβάλλει να ξαναπιάσουμε το νήμα των *Τρωάδων* κάτω από την οπτική του σεφερικού στίχου: «Αν είναι αλήθεια πως οι άνθρωποι δεν θα ξαναπιάσουν τον παλιό δόλο των ανθρώπων ή των Θεών.» Το δίπολο Τροία-Κύπρος είναι ο βασικός άξονας της σκηνοθετικής πρότασης. Με οδηγό την εμπειρία του πολέμου, όπως τη βίωσαν οι γονείς μας, αγγίζουμε τον κόσμο της ανθρώπινης συνείδησης. Και έχουμε χρέος να κρατάμε τις μνήμες ζωντανές, για να θυμόμαστε τον εμπαιγμό του πολέμου… το Σκάμανδρο που ξεχειλάει κουφάρια.»

Η επιλογή του έργου *Τρωάδες*, σύμφωνα με τη Μαρία Κυπριανού-Λεοντή, έγινε για το λόγο ότι το έργο αυτό θα έδινε στους μαθητές την αφορμή να προβληματιστούν πάνω σε αξίες και στάσεις ζωής για να αντιληφθούν τη διαχρονικότητα της ελληνικής σκέψης. Οι αρχετυπικές μορφές του Ευριπίδη τους δίνουν την ευκαιρία να ασχοληθούν με πολλές παραμέτρους της ζωής. Με τις *Τρωάδες* δεν ερεύνησαν μόνο τις συνέπειες του πολέμου· είδαν τη δύναμη της μάνας να προφυλάξει το παιδί της, είδαν τον πόνο της νέας μητέρας (Ανδρομάχης), όταν έχασε το γιο της, μελέτησαν τη στάση των ανθρώπων μπροστά στη βία (Κασσάνδρα). Επιπλέον η μετάφραση του Κ.Χ. Μύρη με το ρυθμό και τον επιμελημένα σύγχρονο νεοελληνικό της λόγο έδωσε μια σχετικά απλή μορφή κειμένου, την οποία οι μαθητές μπορούσαν να νιώσουν και να κατανοήσουν.

Η εικονογράφηση του προγράμματος και της αφίσας της παράστασης, που έγινε από το μαθητή Παναγιώτη Σταύρου, Β5, παρουσιάζει ματωμένα χέρια να αφήνουν τη χρυσή κορόνα, που συμβολίζει τη δύναμη, την εξουσία, τη βασιλεία και τον πλούτο, να χαθεί, υπονοώντας ότι πρόκειται για πρόσκαιρες έννοιες, που μπορούν εύκολα να γλιστρήσουν από τα χέρια των ανθρώπων. Τα χρώματα της αφίσας ήταν το χρυσό (σύμβολο του βασιλικού πλούτου) και το κόκκινο (κηλίδες αίματος). Η γραμματοσειρά που χρησιμοποιήθηκε για να γραφτεί ο τίτλος *Τρωάδες* παρέπεμπε στα βυζαντινά χρόνια, ως ένδειξη αρχαιοπρέπειας, ενώ τα σύγχρονα γραφικά και οι καμπύλες, μαζί με τη ξεφτισμένη εικόνα της κορόνας, διασφαλίζουν τους

συνειρμούς του θεατή στην ιστορική πορεία και τη διαχρονική σημασία των ιδεών και των αξιών που πραγματεύεται το έργο, και παράλληλα τονίζουν τη διαχρονικότητα των μηνυμάτων του.

(Εξώφυλλο προγράμματος και πρόσκληση παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης κινήθηκαν στην ίδια φιλοσοφία του παραλληλισμού παρελθόντος και παρόντος. Έτσι αναπαριστούσαν τα τείχη της Τροίας, σπασμένους κίονες και μπαούλα, που θα μετέφεραν τους θησαυρούς της Τροίας στην Ελλάδα και ξερούς θάμνους από την κυπριακή φύση, στοιχείο επικαιροποίησης της παράστασης και παράλληλα σύμβολα καταστροφής.

(Φωτ. 11, Σκηνικό παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Επίσης, στην προσπάθεια να δημιουργηθούν διαφορετικά επίπεδα στη σκηνή και λόγω του ότι δεν ήταν εφικτό για οικονομικούς λόγους να χρησιμοποιηθούν επίπεδα με σκαλιά,

χρησιμοποιήθηκαν τελικά διαφάνειες, οι οποίες μέσα από τις προβολές της Ελένης και του Μενέλαου κυρίως άφηναν την αίσθηση του συγκεχυμένου, μιας άτολμης και ανείπωτης αλήθειας, καθόλη την εξέλιξη του έργου.

(Φωτ. 12, Ελένη, Χορός, Κασσάνδρα, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

(Φωτ. 13, Ελένη και Μενέλαος, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Παράλληλα, στο βάθος της σκηνής στη δεξιά πλευρά πάνω στα τείχη υπήρχε ένας μαύρος πίνακας πάνω στον οποίο τα μέλη του Χορού έγραψαν κάποιες αξίες και άλλες έννοιες σχετικές με το νόημα και τα μηνύματα τα παράστασης, όπως ελπίδα, μίσος, ορφάνια, πόλεμος, απογοήτευση, πικρία κ.ά.

(Φωτ. 14, Ποσειδώνας και Αθηνά, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

(Φωτ. 15, Ποιητής, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Ακόμη, στα σκηνικά δόθηκε η ιδέα της της προοπτικής στο χρόνο και τον τόπο, με την τοποθέτηση δύο μεγάλων εικόνων δεξιά και αριστερά στη σκηνή, που κατεύθυναν τους συνειρμούς των θεατών στην Κύπρο με την Παναγία την Κανακαριά (εκκλησία που βρίσκεται στην κατεχόμενη Κύπρο και είναι περίφημη για τα ψηφιδωτά της) και την κυπριακή Σαλαμίνα.

(Φωτ. 16, Σκηνικά παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

(Φωτ. 17, Σκηνικά παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Εκκλησία Παναγίας Καναριάς, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Επιπλέον, ο Σκάμανδρος σχηματίστηκε με ένα μακρύ μπλε και γαλάζιο ύφασμα, που ξεκινούσε από τη σκηνή και εκτεινόταν σε όλο τον κεντρικό διάδρομο της αίθουσας. Πάνω σε αυτό κινήθηκε ο Χορός, για να κλάψει για τα δεινά του κόσμου και να αφήσει πάνω στα νερά του ποταμού βότσαλα που συμβόλιζαν την ιστορία του τόπου τους.

(Φωτ. 18, Σκηνή εισόδου του Χορού των αιχμαλώτων γυναικών στη σκηνή, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Λίγο πριν το τέλος της παράστασης γίνεται σεισμός, ο οποίος αναπαρίσταται από μία κοπέλα που κινείται πάνω στο Σκάμανδρο, κατευθυνόμενη προς τη σκηνή και τελικά καταλήγει να καλύψει με το ύφασμα του Σκαμάνδρου τα μέλη του Χορού. Με τη σκηνή αυτή ολοκληρώνεται η παράσταση.

(Φωτ. 19, Σκηνή προσωποιημένου σεισμού, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

(Φωτ. 20, Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Η επιλογή των κοστουμιών έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε να υπηρετούν τις επιταγές της αρχαίας τραγωδίας αλλά και των στοιχείων επικαιροποίσης του έργου, και παράλληλα να είναι απλά, για να μην δυσκολεύουν τις κινήσεις των μαθητών-ηθοποιών. Ο Ποσειδώνας και η Αθηνά εμφανίζονται με σύγχρονο κοστούμι και ταγιέρ, αφού στην προσπάθεια να επικαιροποιηθεί το έργο, παρουσιάστηκαν σαν πολιτικοί ηγέτες: είναι «οι μεγάλες δυνάμεις», που αποφασίζουν και διατάζουν για τις τύχες του κόσμου, όπως ανέφερε χαρακτηριστικά η Μαρία Κυπριανού-Λεοντή.

(Φωτ. 21, Αθηνά και Ποσειδώνας, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Τα μέλη του Χορού είναι ντυμένα με μακριά γκρίζα φορέματα και φέρουν μακιγιάζ με τονισμένα τα μάτια με μαύρους κύκλους, που δηλώνουν την ταλαιπωρία, τα βάσανα και την

εξασθένηση των γυναικών της Τροίας. Εμφανίζονται στη σκηνή κρατώντας κουβάδες/μαγειρικά σκεύη, μέσα στα οποία υπάρχουν βότσαλα, τα οποία ταυτίζονται με την ιστορία του τόπου τους.

(Φωτ. 22, Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Η Κασσάνδρα επίσης είναι ντυμένη στα χρώματα του Χορού με γκρίζο φόρεμα και εμφανίζεται στη σκηνή σε έξαλλη κατάσταση. Κρατώντας δύο δάδες στα χέρια της και περιφέρεται τρέχοντας σε όλη την αίθουσα. Περνά κραυγάζοντας μέσα από τους θεατές, ενώ στη συνέχεια επιστρέφει και πάλι στη σκηνή, αφήνοντας τις δάδες από τα χέρια της.

(Φωτ. 23, Κασσάνδρα, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

(Φωτ. 24, Κασσάνδρα, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Η Εκάβη παρουσιάστηκε και αυτή ντυμένη σε μουντό χρώμα, φορώντας ένα σκουρόχρωμο μπλε φόρεμα, δηλωτικό του πένθους.

(Φωτ. 25, Εκάβη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Η Ανδρομάχη φοράει μπλε φόρεμα, κρατώντας ένα κομμάτι ύφασμα, που δήλωνε τον Αστυάνακτα.

(Φωτ. 26, Ανδρομάχη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Η Ελένη ήταν ντυμένη με κόκκινο μακρύ φόρεμα, χρυσή ζώνη στη μέση και χρυσό περικάρπιο. Το κόκκινο χρώμα ήταν δηλωτικό του πάθους αλλά και του φονικού που έγινε εξαιτίας της στον πόλεμο της Τροίας.

(Φωτ. 27, Εκάβη και Ελένη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Ο Σεισμός ήταν ντυμένος με μαύρο φόρεμα και μαυρισμένα τα μάτια.

(Φωτ. 28, Σεισμός, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Ο Ταλθύβιος εμφανίστηκε ντυμένος με στρατιωτική στολή.

(Φωτ. 29, Ταλθύβιος, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Τέλος, αναφορικά με τα κοστούμια αξίζει να αναφερθεί ότι πριν από την έναρξη της παράστασης, στον προθάλαμο της αίθουσας είχε στηθεί ένα φουαγιέ, όπου υπήρχαν πλαίσια επενδυμένα με μαύρο πανί, που έφεραν ζωγραφιές από τα κοστούμια του κάθε ηθοποιού και

πάνω ένα κομμάτι από το ύφασμα που χρησιμοποιήθηκε για να ραφτεί το κάθε κοστούμι, με στόχο να προϊδεαστούν οι θεατές για την παράσταση και τις ενδυματολογικές επιλογές που ακολουθήθηκαν.

(Φωτ. 30, Φουαγιέ στον προθάλαμο της αίθουσας προβολής, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Τη μουσική σύνθεση που χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες της παράστασης επιμελήθηκε απόφοιτη του σχολείου, φοιτήτρια μουσικής. Μουσική επένδυση χρησιμοποιήθηκε σε δύο σημεία. Στην αρχή του έργου, όπου ακούστηκαν σειρήνες: ο ήχος αυτός ξυπνούσε στους θεατές μνήμες πολέμου, συγκεκριμένα από την κυπριακή τραγωδία. Αμέσως μετά μια απλή μελωδία με επαναλαμβανόμενα μοτίβα, που προέβαλλε την αθωότητα, παρέπεμπε στις παιδικές μας αναμνήσεις. Στο τέλος ένα τύμπανο, το οποίο κτυπούσε ζωντανά στο πίσω μέρος της αίθουσας, έδωσε το τέμπο στον προσωποποιημένο Σεισμό να καλύψει και να διαλύσει τα πάντα στη σκηνή. Μετά από τη σκηνή αυτή χρησιμοποιήθηκε το ίδιο μελωδικό μουσικό μοτίβο, που χρησιμοποιήθηκε στην αρχή της παράστασης, για να δώσει χώρο στον Ποιητή να βγει στη σκηνή και να συνοψίσει στοιχεία της παράστασης.

Όσον αφορά το φωτισμό που χρησιμοποιήθηκε κατά τη διάρκεια της παράστασης, έγιναν διάφορες εναλλαγές του φωτός σε διάφορα σημεία της παράστασης, που ενίσχυσαν τη δεδομένη ατμόσφαιρα της σκηνής.

Συγκεκριμένη χορογραφία δεν σχεδιάστηκε, αλλά τα μέλη του Χορού σε κάποιες σκηνές σχημάτιζαν μοτίβα με τα σώματά τους, π.χ. κύκλο, πυραμίδα κ.ά., στην προσπάθεια να σωματοποιηθούν οι ιδέες και τα συναισθήματά τους. Για παράδειγμα σε μία σκηνή τα μέλη

του Χορού με την κίνησή τους, όπου τεντώνουν και μαζεύουν τα χέρια, δίνουν την εικόνα της αγοραπωλησίας, δηλωτικά στοιχεία του πολέμου.

(Φωτ. 31, Σκηνή από χορογραφία Χορού Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

(Φωτ. 32, Σκηνή από χορικό Χορού Αιχμαλώτων Γυναικών, Σχηματισμός κύκλου, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

(Φωτ. 33, Σκηνή από χορικό Χορού Αιχμαλώτων Γυναικών, Σχηματισμός πυραμίδας, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Τα σκηνοθετικά ευρήματα που εμπλούτισαν τη θεατρική παράσταση ήταν τέσσερα:

Πρώτον, τα μαγειρικά σκεύη που κρατούσαν οι γυναίκες του Χορού μέσα στα οποία έβαλαν βότσαλα, τα οποία ταυτίζονταν με την ιστορία του τόπου τους και τα χρησιμοποίησαν για να παραγάγουν ήχους σε στιγμές έντασης στην παράσταση, αλλά και ως ιερά σκεύη, για να κλάψουν και να κάνουν σπονδές μετά την αρπαγή του Αστυάνακτα.

Δεύτερο, ο Αστυάνακτας δηλώθηκε με ένα κομμάτι ύφασμα που έσερνε η Ανδρομάχη στη σκηνή. Σημειώνεται ότι με παρόμοιο τρόπο (ένα κόκκινο ύφασμα, το οποίο κρατούσε η Ευρυδίκη) είχε δηλωθεί και ο νεκρός Αίμονας στην *Αντιγόνη* του Θεάτρου Ένα το 2011.

(Φωτ. 34, Ανδρομάχη με κομμάτι ύφασμα-Αστυάνακτας, Εκάβη και Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Τρίτον, η Ελένη βρίσκεται επί της σκηνής σε όλο το έργο και οι θεατές παρακολουθούσαν τις εναλλαγές στη συμπεριφορά και την ψυχολογία της.

(Φωτ. 35, Μενέλαος και Ελένη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

Τέταρτον, στην αρχή και στο τέλος της παράστασης εμφανίζεται ο Ποιητής, ο πνευματικός άνθρωπος, του οποίου η παρουσία στη σκηνή έχει σκοπό να αφυπνίσει και να προβληματίσει και συνοψίζει στοιχεία της παράστασης στην αρχή και στο τέλος του έργου. Ο Ποιητής ενσαρκώνεται από το μαθητή Ανδρέα Ανδρέου, ο οποίος έγραψε μόνος του τις ποιητικές συνθέσεις που χρησιμοποιήθηκαν. Σημειώνεται ότι παρόμοιες εμφανίσεις του Ποιητή συνηθίζονται κυρίως σε παραστάσεις κωμωδίας (π.χ. στις *Νεφέλες* του Εθνικού Θεάτρου το 1994, όπου εμφανίζεται ο Αριστοφάνης).

(Φωτ. 36, Ποιητής, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

(Φωτ. 37, Σκηνή από την Έξοδο, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012)

5.1.3. ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΦΥΛΑΞΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ-*ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ-2013 ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΛΥΚΕΙΟΥ

Το Λύκειο Αγίας Φυλάξεως Λεμεσού ανέβασε τη θεατρική παράσταση του Ευριπίδη *Τρωάδες,* σε διασκευή και σκηνοθεσία του φιλολόγου Χρίστου Πατάτα και της θεατρολόγου Νάνσυς Χαραλάμπου, στο πλαίσιο των ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση δόθηκε στις 22 Μαρτίου 2013 στην αίθουσα εκδηλώσεων της Ιεράς Μητρόπολης Λεμεσού και επιλέχθηκε ως η καλύτερη παράσταση Λυκείου τη χρονιά αυτή στην κατηγορία του Αρχαίου Δράματος.

Το γενικό συντονισμό της παράστασης ανέλαβε η Β.Δ.Α΄ Γεωργία Καρακάτση. Τα σκηνικά ετοιμάστηκαν από την καθηγήτρια τέχνης Μελίνα Ευσταθίου και την επιμέλεια των σκηνικών ανέλαβαν οι μαθητές Χρίστος Χαραλάμπους Β10, Ματίας Μαραγκός Β9, Ραφαέλλα Χριστοφόρου Γ10, Βασίλης Ευσταθίου Α5, Ιβάν-Γιάννης Χατζηττοφή Α2. Τα κοστούμια και την κινησιολογία ανέλαβαν ο φιλόλογος Χρίστος Πατάτας και η θεατρολόγος Νάνσυ Χαραλάμπου, ενώ την επιμέλεια των κουστουμιών είχε η Μαρούλα Θεοδώρου. Τη μουσική σύνθεση και τη μουσική επιμέλεια της παράστασης ανέλαβε η καθηγήτρια μουσικής, Β. Δ. Ειρήνη Θεοδώρου, σε συνεργασία με το Χρίστο Πατάτα και τη Νάνσυ Χαραλάμπου. Το πρόγραμμα, την αφίσα και την πρόσκληση επιμελήθηκε ο καθηγητής γραφικών τεχνών Αντρέας Λοφίτης, ενώ το έργο στο εξώφυλλο του προγράμματος φιλοτέχνησε ο μαθητής Γιάννης Αριστοτέλους Γ1΄. Το μακιγιάζ επιμελήθηκε η ομάδα Μακιγιάζ-Ψιμυθιολογίας του Cyprus College με τις καθηγήτριες Μαρία Μενελάου, Έλενα Μιχαήλ, Κατερίνα Χαραλάμπους Μελά και τις φοιτήτριες Χριστιάνα Πρίγκιπα, Κωνσταντίνα Αντωνίου, Αλεξάνδρα Ιωνά, Ροδούλα Θρασυβούλου, Γεωργία Δημητρίου, Ελίνα Βαττή, Βάσια-Μαρία Λοΐζου, Αντιγόνη Αντωνίου, Ραφαήλια Χριστοδούλου, Άννα-Μαρία Σταύρου, Έλενα Λουκαΐδου, Νικολέτα Παρασκευά, Νικολέτα Νικολαΐδου.

Η διανομή των ρόλων σύμφωνα με τη σειρά εμφάνισης είχε ως ακολούθως:

Αφηγητές: Στέλλα Νικολάου Β8, Κωνσταντίνος Χατζηχρίστου Γ7

Ποσειδώνας/Μενέλαος : Ανδρέας Κυριάκου Γ6

Αθηνά /Χορός: Ελίνα Σολωμονίδου Α7

Εκάβη: Αιμιλία Κίτσιου Α3

Χορός: Άντρη Κυριάκου Γ3, Μαρία Στεφανή Γ6, Χρυστάλλα Κλείτου Β1, Ελπίδα Μούζουρα Β4, Φωτεινή Χατζηδημητρίου Β6, Άρια Ιωακείμ Α6

Ταλθύβιος: Παναγιώτης Ανδρέου Γ6

Κασσάνδρα: Ιουλία Ζαφειρίδου Β6

Ανδρομάχη: Σοφία Ελευθερίου Β6

Ελένη: Μαρία Παπαευριπίδου Β4

Μουσικοί: Χάρης Σάββα Γ2 (ντράμς), Χαράλαμπος Λάρκου Α5 (πιάνο)

Σε χαιρετισμό που απεύθυνε ο Διευθυντής του σχολείου Τάσος Τάσου αναλύεται το σκεπτικό της επιλογής του συγκεκριμένου έργου *Τρωάδες* του Ευριπίδη:

> «Επιλογή μας οι *Τρωάδες* του Ευριπίδη. Οδηγός για την επιλογή αυτή, η σκληρή διαχρονικότητα του έργου. Τα δεινά του πολέμου και η συμφορά της προσφυγιάς δεν έχουν εγκαταλείψει την ανθρωπότητα από τον καιρό του Τρωικού πολέμου μέχρι σήμερα και δυστυχώς δεν γνωρίζουν γεωγραφικά σύνορα. Ανάλογα δεινά εξάλλου βιώσαμε και στον τόπο μας με τα γεγονότα της τουρκικής εισβολής του 1974. Οι *Τρωάδες* είναι αναμφισβήτητα το πιο αντιπολεμικό δημιούργημα αρχαίου δράματος με ξεκάθαρο πολιτικό χαρακτήρα που κρατεί το έργο πάντα επίκαιρο, για να μας θυμίζει πως κάθε εξουσία που ασκείται με αλαζονεία είχε, έχει και θα έχει ολέθριες συνέπειες για τους λαούς.»

Σε προλογικό σημείωμά του στο εξώφυλλο του προγράμματος της παράστασης, ο φιλόλογος Χρίστος Πατάτας, ένας από τους κύριους συντελεστές της παράστασης, αναφέρθηκε τόσο στην αξία της σχολικής θεατρικής παράστασης, όσο και στο σκεπτικό της επιλογής του έργου *Τρωάδες*:

> «Μια σχολική θεατρική παράσταση είναι μια μακρόχρονη και πολυδιάστατη διαδικασία, που εμπλέκει μαθητές και καθηγητές σ' ένα στόχο βαθύτατα παιδαγωγικό: τη θεατρική αγωγή των μαθητών, την αισθητική τους καλλιέργεια, τη μέθεξή τους στις ιδέες και τα μηνύματα του συγγραφέα. Και ποιο έργο θα μπορούσε να προσφέρει περισσότερο αυτή τη μέθεξη εκτός από την τραγωδία *Τρωάδες* του Ευριπίδη; Ένα αντιπολεμικό έργο. Μια κραυγή διαμαρτυρίας κατά της αυθαιρεσίας των νικητών απέναντι στους ηττημένους, αυθαιρεσία την οποία έζησε και η μικρή μας πατρίδα πριν από τριάντα εννέα χρόνια. Μια τραγωδία - μανιφέστο που όμως δεν μελετά την αγριότητα του πολέμου αλλά το πώς τα δεινά ενεργούν

σαν καταλύτες που φανερώνουν τις διάφορες όψεις του ανθρώπινου ψυχισμού κάτω από συνθήκες έντονης πίεσης. Μια θεατρική αναπαράσταση ψυχικών μεταπτώσεων.»

Σε σκηνοθετικό σημείωμά της στο εξώφυλλο του προγράμματος της παράστασης, η θεατρολόγος Νάνσυ Χαραλάμπου, η οποία ήταν επίσης από τους κύριους συντελεστές της παράστασης αναφέρθηκε στη σκηνοθετική προσέγγιση που ακολουθήθηκε στη συγκεκριμένη παράσταση και στα σκηνοθετικά τεχνάσματα που χρησιμοποιήθηκαν:

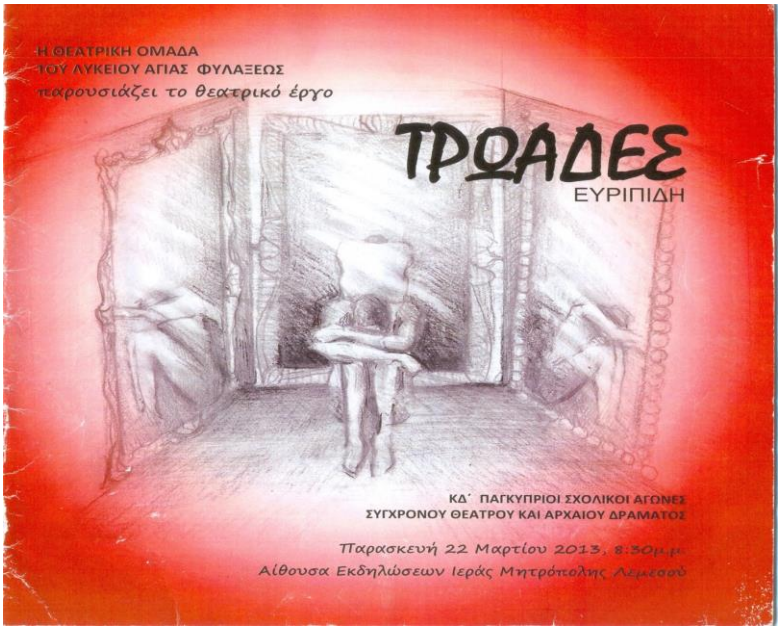
« (…) Το εγχείρημα της σκηνοθετικής προσέγγισης ήταν: αφενός μία μορφή «διδασκαλίας» και εφαρμογής της τεχνοτροπίας του Ευριπίδη, σύμφωνα με την οποία το έργο οφείλει να αναπροσαρμόζεται στις ανάγκες της εκάστοτε εποχής και αφετέρου ο πειραματισμός με το τέχνασμα του πολλαπλού καθρέφτη ως σκηνοθετικό μέσο σε κινησιολογικό και φραστικό κώδικα επαφής και επικοινωνίας των ηθοποιών -μαθητών. (…) Το τέχνασμα αυτό πέρα από την πρακτική εφαρμογή αποτελεί γραμμή που εξυπηρετεί εκείνη τη θεωρία σύμφωνα με την οποία το θέατρο είναι καθρέφτισμα της εποχής που αντανακλά.

Έτσι οι ήρωες/ηθοποιοί-μαθητές μετέχουν είτε ως πομποί είτε ως δέκτες στα όσα διαδραματίζονται. Όλοι έχουν σαν στόχο να αντιγράψουν την κίνηση και κατ' επέκταση το συναίσθημα εκείνων που κάθε φορά παρακολουθούν. Παρατηρήθηκε πως στο σχήμα πομπός - δέκτης κάποιοι περιορίζονται στην αντιγραφή της κίνησης και αποστασιοποιούνται συναισθηματικά. Άλλοι καταφέρνουν να ξεφύγουν από τα τεχνικά μέσα δίνοντας την εντύπωση πως ταυτίζονται βιωματικά σε τέτοιο βαθμό και έκταση ώστε γίνονται τα ίδια πρόσωπα τα οποία και αντιγράφουν. Έτσι είναι στιγμές που φαντάζει λες και ο θεατής έρχεται σε επαφή με πραγματικό βίωμα, το οποίο βέβαια διαδραματίζεται σε μία θεατρική σκηνή. Ζει ένα ψέμα το οποίο εκείνες τις μοναδικές στιγμές εκλαμβάνει ως πραγματικό.

(Φωτ. 38, Χορός, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013)

Η εικονογράφηση του εξωφύλλου του προγράμματος της παράστασης αναπαριστούσε καθρέφτες διαφορετικών εποχών και ένα πρόσωπο που θρηνεί με σκυμμένο το κεφάλι στα πόδια, χωρίς να αποκαλύπτεται η ανδρική ή γυναικεία ταυτότητά του, ώστε να σκιαγραφηθεί η αντίληψη του θρήνου ως διαφυλετικού, διαχρονικού και οικουμενικού φαινομένου.

(Εξώφυλλο προγράμματος *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013)

Για τα σκηνικά χρησιμοποιήθηκαν σχολικές καρέκλες, θρανία και πολυστερίνη στον πίσω τοίχο της σκηνής, που αναπαριστούσε τα τείχη της Τροίας. Όλα ήταν βαμμένα με άσπρα, χρυσά και ασημί σπρέι που συνδυάστηκαν μεταξύ τους για ένα μεταλλικό, γυαλιστερό αποτέλεσμα. Η επιλογή του χρωματισμού αυτού σκόπευε να δώσει την αίσθηση του μετάλλου, το οποίο, σύμφωνα με τη σκηνοθέτιδα είναι κατεξοχήν χαρακτηριστικό του εξπρεσιονισμού. Η χρήση της καρέκλας στη σκηνή, πάντως, σύμφωνα με πληροφορίες της Νάνσυς Χαραλάμπου, αρχικά εξυπηρέτησε πρακτικούς λόγους, καθώς έκρυβε την αμηχανία των μαθητών, που δεν θα ήταν αναγκασμένοι να μένουν όρθιοι συνέχεια επί σκηνής. Αν στέκονταν συνέχεια, ίσως να ήταν κουραστικό και να τους απορροφούσε ενέργεια, που θα ήταν πιο χρήσιμο να διοχετευτεί στο λόγο τους. Η συνεχής ορθοστασία θα αποτελούσε εμπόδιο στην έκφραση των συναισθημάτων τους.

Η παράσταση αρχίζει με την παρουσία όλων των ηθοποιών στη σκηνή. Παράλληλα παρουσιάζονται οι δύο αφηγητές σε ρόλο «παραμυθοποιών». Ντυμένοι στα λευκά και με

βαμμένο μόνο το μισό τους πρόσωπο με άσπρο χρώμα, για να παραπέμψουν σε μία σύνδεση του κόσμου των ζωντανών θεατών με τον κόσμο των νεκρών ηρώων, παραμένουν στη σκηνή καθόλη τη διάρκεια της παράστασης. Η παρουσία των αφηγητών, σύμφωνα με πληροφορίες της Νάνσυς Χαραλάμπου, έχει στόχο «να εξηγήσει στους θεατές μυθολογικά στοιχεία του έργου, να αναφερθεί σε σημεία που έπρεπε να αφαιρεθούν γιατί η παράσταση δεν έπρεπε να ξεπερνά τη μιάμιση ώρα και να προχωρήσει στη σύνδεση-επαφή του κόσμου της σκηνής με τον κόσμο της πλατείας, διακόπτοντας τη θεατρική ψευδαίσθηση».

Οι αφηγητές καθορίζουν την εξέλιξη της ιστορίας. Συχνά φεύγουν από τον κλασικό μύθο και προβληματίζουν, αναρωτιούνται, συνδέουν. Η ιδέα ότι οι αφηγητές λειτουργούν κάπως σαν «παραμυθοποιοί», σύμφωνα με την Νάνσυ Χαραλάμπου, «τους έδωσε και ρόλο υποβολείου, ώστε να διαβάσουν, εάν χρειαζόταν δυνατά τα λόγια κάποιου ήρωα του έργου και να διηγούνται την ιστορία όποτε το θεωρούσαν απαραίτητο, σώζοντας τον «παρτενέρ» τους, που ενδεχομένως ξέχασε τα λόγια του». Ακόμη, οι αφηγητές είχαν τη δυνατότητα να βάζουν και να βγάζουν μάσκες, αλλάζοντας οι ίδιοι τους ρόλους των ηρώων επί σκηνής και να μεταφέρουν σκηνικά αντικείμενα, καθορίζοντας τη δράση των ηρώων.

(Φωτ. 39, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, Χορός, Αφηγητής, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013)

Έτσι, αφού προηγήθηκε η είσοδος των ηθοποιών με το μοιρολόι της Ανδρομάχης, η παράσταση αρχίζει με τους αφηγητές να αφηγούνται εναλλάξ τα πιο κάτω σε ύφος «παραμυθιακό»:

- «Απόψε εμείς τα φαντάσματα του τώρα θα σας διηγηθούμε ακόμη μια φορά ένα καθόλου άγνωστο παραμύθι. Θα γίνουμε οι οδηγοί κι εσείς οι ακόλουθοι, ενώ μαζί θα υφαίνουμε το μύθο με υλικά του τότε και του σήμερα».

- «Μια φορά κι έναν καιρό στο τότε, στο τώρα, στο μετά η Τροία έπεσε στα χέρια των Αχαιών έπειτα από αντίσταση δέκα ετών.»

Στη συνέχεια το ύφος της αφήγησής τους, όπως θα φανεί πιο κάτω, μεταλλάσσεται σε διδακτικό, με σκοπό το χειρισμό μυθολογικών στοιχείων και την διάχυση ιστορικών δεδομένων.

Ακολουθεί ο πρόλογος του Ευριπίδη με το διάλογο Αθηνάς και Ποσειδώνα. Η παρουσία τους στη σκηνή αλλά και η συγχρονισμένη ομοιόμορφη κίνησή τους αναδεικνύεται με τη μέθοδο του καθρέφτη καθώς στέκουν και κινούνται αντικριστά. Αρχικά το διαλογικό μέρος ξεκινά ενώ στέκονται στα θρανία, αφού πρόκειται για θεούς, ώστε να βρίσκονται ένα επίπεδο πιο ψηλά από τους θνητούς.

Αντίθετα, το σχέδιο εκδίκησης τους για τους Έλληνες, τους οποίους συμφωνούν από κοινού να τιμωρήσουν για τις γεμάτες ύβρη πράξεις τους, με ύφος δικαστών τους βρίσκει στο ίδιο επίπεδο με τους θνητούς. Σύμφωνα με τον Ευριπίδη οι θεοί της εποχής του συγκεντρώνουν ανθρώπινα χαρακτηριστικά και η κάθοδός τους λειτούργησε υποστηρικτικά στη διαπίστωση του τραγωδού. Σαν παράλληλη δράση τα μέλη του Χορού εφαρμόζουν την τεχνική του πολλαπλού καθρέφτη με κινήσεις που αρμόζουν στη δική τους ψυχική διάθεση. Στο σημείο που η Αθηνά ρωτά τον Ποσειδώνα εάν θα συμφωνήσει σε αυτά που λέει και θα συνεργαστεί, οι αφηγητές φέρνουν κουτί και καρέκλες. Όπως ανέφερε η σκηνοθέτιδα,

> "πρόκειται για μια εικόνα όπου η σκηνοθετική προσέγγιση είχε σαν στόχο να κινηθεί σε ύφος δίκης. Γι' αυτό η θεά Αθηνά με την είσοδό της αναφέρει: «επιτρέπεται τώρα να προσαγορεύσω στον πλησιέστερο συγγενή μου από το θεϊκό γένος»; Το κουτί είναι το αντικείμενο που αποτελεί τη συμβολική θυρίδα μέσα από την οποία «ξεθάβονται» οι ανίερες και χωρίς μέτρο πράξεις των Ελλήνων προς τους Τρώες αλλά και τη χώρα της Τροίας. Όλα αυτά είναι καταγεγραμμένα σε φύλλα χαρτιού και αποτελούν τεκμήρια για το δικαστήριο που θα ακολουθήσει.
>
> Μετά την κάθοδο των θεών από τα θρανία και τη μετακίνησή τους κεντρικά της σκηνής, το αφηγηματικό σώμα πλησιάζει τους θεούς «μεταμορφώνοντας» τους σε δικαστές. Αυτό επιτυγχάνεται παρέχοντας σε εκείνους τα εξής σκηνικά αντικείμενα: ένα κουτί με περιεχόμενο λευκά φύλλα χαρτιού και δύο στυλό. Η παραπάνω δράση γίνεται με τέτοιου τύπου κίνηση, αφήνοντας την αίσθηση αντικειμένων που προέρχονται από τον ουρανό ή και από το πουθενά, χωρίς οι θεοί να στρέψουν την προσοχή ή το βλέμμα προς τους αφηγητές. Κάπως έτσι τοποθετούνται τα εν λόγω αντικείμενα στα χέρια των θεών για να προχωρήσει η εξέλιξη του μύθου. Στη συνέχεια, οι θεοί ξεκινούν να «διαβάζουν» διαδοχικά τα σφάλματα των Ελλήνων και να σημειώνουν σταδιακά με τα στυλό στα φύλλα χαρτιού ό,τι αναφέρουν».

Στη συνέχεια, πριν την εμφάνιση της Εκάβης στη σκηνή, ο αφηγητής παίρνει το λόγο και λέει μεταξύ άλλων:

> «Σε μία αίθουσα αναμονής γυναίκες που έχουν βιώσει τον πόλεμο περιμένουν περιποιημένες και καθαρές, σχεδόν έτοιμες να παραδοθούν στον επόμενο χρήστη. Και δεν είναι τυχαίο ότι η καρέκλα του ηθοποιού είναι ίδια με την καρέκλα του θεατή…»

Με την τελευταία του φράση ο αφηγητής υπενθυμίζει στους θεατές ότι ο μικρόκοσμος της σκηνής αντικατοπτρίζει τον κόσμο της πλατείας. Δηλαδή οι συμπεριφορές των ηρώων του έργου δεν απέχουν καθόλου από τις συμπεριφορές των ανθρώπων στη δική τους καθημερινότητα. Επομένως ο αφηγητής συνιστά στους θεατές να παρατηρήσουν δράσεις και αντιδράσεις των ηρώων και εύκολα θα θυμηθούν δικές τους ανάλογες συμπεριφορές. Αυτό είναι ακόμα μία απόδειξη πως ο άνθρωπος είναι περίπου ίδιος σε όλες τις εποχές γιατί πάντα διακατέχεται από την ανάγκη της επιβίωσης.

Ακολουθεί η εμφάνιση της μαυροφορεμένης Εκάβης. Ο κόκκινος φωτισμός εστιάζει στο πρόσωπό της, ενώ πίσω φαίνονται οι γυναίκες της Τροίας να κάθονται σε καρέκλες άτακτα τοποθετημένες στο χώρο. Η Εκάβη μοιρολογεί μαζί με το Χορό για τα μεγάλα δεινά που τις κτύπησαν και που πρόκειται να τις κτυπήσουν. Την ώρα του θρήνου οι δύο αφηγητές εφαρμόζουν ένα ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα, αφού αφήνουν μπροστά στα πόδια των μελών του Χορού γόβες κόκκινες και μπεζ, άσπρες φανέλες, τις οποίες και φορούν πάνω από τα μαύρα ρούχα που φέρουν. Έπειτα δένουν μία μοβ κορδέλα στο λαιμό, ενώ φοράνε ένα μόνο παπούτσι. Στη σκηνή αυτή ολοκληρώνεται με τη βοήθεια των αφηγητών, η ετοιμασία των γυναικών για τον επόμενο «χρήστη».

Σύμφωνα με την Νάνσυ Χαραλάμπου, με τη φράση «να παραδοθούν στον επόμενο χρήστη» προβάλλεται η ιδέα του άκρατου καταναλωτισμού, αλλά και της εμπορευματοποίησης του γυναικείου ειδικά σώματος. Οι γυναίκες και κατεπέκταση οι άνθρωποι αντιμετωπίζονται ως καταναλωτικά προϊόντα. Ο λόγος που φοράνε ένα μόνο παπούτσι είναι γιατί δυσκολεύονται να προχωρήσουν στη νέα ζωή. Στη συνέχεια φοράνε ένα άσπρο μπλουζάκι, γιατί οι νέοι σύντροφοι δεν τις θέλουν να πενθούν. Στο λαιμό δένουν μία μοβ κορδέλα τύπου choker, σαν κόσμημα και σαν χρώμα του πένθους. Έτσι αναδεικνύεται η θηλυκότητά τους, πόσο μάλλον όταν τις βλέπουμε να το φοράνε μόνες τους, ενώ κοιτάζονται σε έναν φανταστικό καθρέφτη. Τέλος, οι γυναίκες λύνουν τις πλεξίδες, για να κρύψουν ακόμη καλύτερα την ένδειξη πένθους.

Η νέα ενδυμασία πραγματοποιείται με τη χρήση του καθρέφτη. Γενικότερα η σκηνογραφική και ενδυματολογική γραμμή κυμαίνεται σε ένα κλίμα που δε θυμίζει τίποτα από καταστροφή πολέμου. Τα ρούχα του χορού δεν είναι κατεστραμμένα ούτε και ο χώρος θυμίζει κάτι από πόλεμο. Στόχος ήταν μέσα από μια εικόνα «ομορφιάς» να ακούγονται πράγματα «ασχήμιας», δηλαδή οι ηθοποιοί να φαίνονται «όμορφοι», αλλά το περιεχόμενο του λόγου τους να είναι περιγραφή άσχημων καταστάσεων.

(Φωτ. 40, Σκηνή ετοιμασίας Γυναικών Χορού για να παραδοθούν στον επόμενο «χρήστη» κατά τη στιγμή του θρήνου της Εκάβης, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013)

Ακολούθως, εμφανίζεται ο Ταλθύβιος και η Κασσάνδρα, η οποία ορμά στη σκηνή ντυμένη με τη στολή της ιέρειας: μαύρη φούστα, άσπρη μπλούζα, άσπρα γάντια με κρυμμένο κόκκινο φωτισμό στις παλάμες, λευκή κορδέλα στο μέτωπο. Με «αέρινη», αργή κίνηση, μεταφέρει γύρω από το σώμα της πυρσούς, χορεύοντας και τραγουδώντας το γάμο της με τον Αγαμέμνονα. Το τραγούδι της ιέρειας προφητεύει τις συμφορές που θα βρουν τον Αγαμέμνονα. Στη σκηνή αυτή ο φωτισμός χαμηλώνει ακόμη περισσότερο και τα μέλη του Χορού βγάζουν τα παπούτσια. Ακολουθεί διάλογος ανάμεσα στον Ταλθύβιο και την Κασσάνδρα και η σκηνή ολοκληρώνεται με την Κασσάνδρα να χαρακτηρίζει τον Ταλθύβιο ως «ένα τρομερό δουλοπρεπή».

Στο σημείο αυτό ο αφηγητής σχολιάζοντας το χαρακτηρισμό αυτό, κρατάει εφημερίδα και αναφέρει:

> «Δεν είναι καθόλου παράξενο που η Κασσάνδρα χαρακτηρίζει τον Ταλθύβιο τρομερό δουλοπρεπή, αφού ως γνωστό μισητοί είναι απ' όλους τους εξουσιαζόμενους όσοι γύρω στην εξουσία υπηρετούν. Αρκεί κανείς να θυμηθεί πρόσφατα γεγονότα».

Ο αφηγητής φέρνει στη σκηνή κουτί-κάλπη. Η χρήση εφημερίδας και κάλπης, σύμφωνα με την Νάνσυ Χαραλάμπου, παραπέμπει στις προεδρικές εκλογές που είχαν προηγηθεί της παράστασης προ ολίγων εβδομάδων (Φεβρουάριος 2013). Η παράσταση επικοινωνεί επίσης με το σύγχρονό της πλαίσιο τη στιγμή που ο αφηγητής κρατώντας την εφημερίδα αναφωνεί «Ας παλέψουμε μαζί και ό,τι γίνει». Η φράση αυτή ήταν τίτλος της εφημερίδας της ίδιας με την παράσταση μέρας, 22 Μαρτίου 2013· επρόκειτο για τις μέρες που η κυπριακή οικονομία βίωνε συντριπτικό πλήγμα λόγω του «κουρέματος» στις καταθέσεις και της επιβολής κεφαλαιακών ελέγχων στις τραπεζικές συναλλαγές.

Η παράσταση πλησιάζει στην ολοκλήρωσή της βρίσκοντας τους ήρωες του Ευριπίδη να κάθονται με την πλάτη στραμμένη στο κοινό, ενώ οι αφηγητές μοιράζονται τις τελευταίες μυθολογικές, ιστορικές και επίκαιρες πληροφορίες μαζί του. Σύμφωνα με τη σκηνοθέτιδα, «πρόκειται για μία γλαφυρή «διαδρομή» που εστιάζει σε ιστορικούς σταθμούς και στοχεύει αφενός στην αφύπνιση της ιστορικής μνήμης και αφετέρου στην αναζήτηση του προσωπικού μεριδίου ευθύνης που αναλογεί στον καθένα από εμάς ξεχωριστά». Η εν λόγω «διαδρομή», ξεκινά με την επεκτατική πολιτική του Αγαμέμνονα και κάνει έναν σταθμό στο Διοκλητιανό που σχημάτισε τετραρχία και επέβαλε την κυκλοφορία χρυσού νομίσματος. Δηλαδή, κάτι αντίστοιχο με την Ευρώπη και το ευρώ όπως τα γνωρίσαμε στις μέρες μας. Στην περίπτωση και των δύο βασιλέων, αλλά και στην περίπτωση του ευρώ, τα αποτελέσματα των πράξεών τους ήταν αντίθετα του αναμενόμενου. Στη συνέχεια, αναφέρεται στους παγκοσμίους πολέμους που προηγήθηκαν και συνδέθηκαν άρρηκτα με τους Γερμανούς. Το σημείο αυτό, όπου παρουσιάζεται μια απλοϊκή αλλά και εν θερμώ αντίδραση στην επικαιρότητα είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον, εφόσον η παράσταση αποτελεί εμμέσως κομμάτι της σχολικής διδασκαλίας. Η ιστορία ζωντανεύει ερχόμενη στο σήμερα με την περιγραφή ενός νέου οικονομικού, ψυχολογικού, εσωτερικού πολέμου που «ταυτίζεται» είτε με τους δανειστές είτε με τη γερμανική πολιτική.

Η παράσταση ολοκληρώνεται με την Εκάβη να αναφωνεί «Σεισμός, καπνός, σκόνη απ' άκρη σ' άκρη, όλα θα σκεπαστούν από ένα κύμα. Αισθάνεστε, βλέπετε, ακούτε;» ο Χορός αποκρίνεται: «το αισθάνομαι, συμβαίνει». Ακολουθεί παγωμένη εικόνα (tableau vivant), ακούγεται το ντραμ, ο χορός σηκώνεται με μέτρημα, στρέφεται προς το κοινό και μαζί με τους Αφηγητές, απευθύνουν στο κοινό το ερώτημα της Εκάβης «Εσείς; Αισθάνεστε ενώ βλέπετε και ακούτε;»

Με το tableau vivant, σύμφωνα με την Νάνσυ Χαραλάμπου,

> «επιτυγχάνεται το πέρασμα από μια κατάσταση σε μία άλλη. Οι ηθοποιοί «αδειάζουν» εν μέρει από ό,τι προηγήθηκε, αφού πρέπει να διατηρήσουν κάτι από την εμπειρία και το συναίσθημα που μόλις βίωσαν, ενώ προετοιμάζονται να «δεχτούν» αυτό που θα ακολουθήσει. Οι θεατές «αδειάζουν» και εκείνοι εν μέρει, με τη σειρά τους από σκέψεις, εικόνες, συναισθήματα που μεταδόθηκαν. Όλα ωστόσο σχετίζονται με το έργο *Τρωάδες* και είναι συνυφασμένα με μυθολογικά, ιστορικά και επίκαιρα περιστατικά. Οι ηθοποιοί διακόπτουν τη θεατρική ψευδαίσθηση, βγαίνουν από τους ρόλους που υπερασπίζονταν και γίνονται ένα με την πλατεία. Γυρνάνε πλάτη στο κοινό, για να γίνουν και οι ίδιοι κοινωνοί-παρατηρητές των de facto περιστατικών-ντοκουμέντων που οδήγησαν (και) την Κύπρο, στο Μάρτη του 2013. Κινησιολογικά για να πετύχουν τον παραπάνω σκηνοθετικό στόχο ανασηκώνουν ελάχιστα το κεφάλι ψηλά, ώστε να θυμίζουν κάτι από πλάνο διδασκαλίας, μαθητές και δάσκαλοι».

Στην ουσία με τα λόγια τους «Αισθάνεστε, ενώ βλέπετε και ακούτε;», που εκφέρονται από όλη την ομάδα, παρακινούν τους θεατές να δουν όσα βλέπουν με τα δικά τους μάτια, δηλ. τις στιγμές που βίωνε εκείνη την περίοδο τόσο έντονα. Πρόκειται ουσιαστικά για χειραγώγηση της οπτικής των θεατών. Τα τελευταία λόγια των αφηγητών ξεφεύγουν από τα πλαίσια του έργου και αναφέρονται στα γεγονότα εκείνων των ημερών. Προσπαθούν επιπλέον να προβληματίσουν τον καθένα ξεχωριστά για το μερίδιο ευθύνης που έχει στην υπάρχουσα κατάσταση, ίσως για το γεγονός ότι δεν αντέδρασε όσο θα έπρεπε και δεν ξεσηκώθηκε, αλλά αποδέχτηκε παθητικά την όλη κατάσταση.

Τα κοστούμια που επιλέχθηκαν ήταν προσαρμοσμένα στο σήμερα. Έτσι, η μαύρη φούστα που φορούσαν οι κοπέλες του Χορού ήταν μοδάτη, σε στενή γραμμή, ώστε οι μαθήτριες να αισθάνονται όμορφα, αλλά και για να παίξουν περισσότερο ως γυναίκες, μιας και απώτερος στόχος, σύμφωνα με τη Νάνσυ Χαραλάμπου, ήταν «η προβολή της γυναικείας φύσης και της

εμπορευματοποίησης του γυναικείου κορμιού ως σεξουαλικού αντικειμένου». Επίσης, το ύφασμα με το οποίο ήταν ραμμένες οι φούστες ήταν σκληρό και ψεκασμένο με σπρέι, ώστε να ταιριάζει με το σκηνικό (σε μεταλλικές αποχρώσεις).

Στο πάνω μέρος φορούσαν μαύρα κορμάκια ως ένδειξη του πένθους και μετά βάζουν άσπρο, γιατί οι νέοι χρήστες δεν τις θέλουν να πενθούν και ο θρήνος είναι προσωπικό τους πρόβλημα. Στο λαιμό έχουν δεμένο ένα μοβ φουλάρι, choker, ως ένδειξη πένθους αλλά και θηλυκότητας. Τα μαλλιά τους στην αρχή τα έχουν πλεξίδα, πάλι ως ένδειξη πένθους, ενώ στη συνέχεια, που βάζουν άσπρη μπλούζα, λύνουν τα μαλλιά τους, καθώς δεν θρηνούν πλέον. Στη συνέχεια, οι κοπέλες του Χορού ψέκασαν τα πρόσωπά τους με σπρέι, για να εκφράσουν και πάλι την εξπρεσιονιστική ιδέα του μετάλλου. Η Εκάβη είναι επίσης μαυροφορεμένη και φέρει το ίδιο κοστούμι με τις κοπέλες του Χορού.

Η Κασσάνδρα είναι ντυμένη με μαύρη φούστα και μπλούζα, αλλά ως ιέρεια φορά επιπλέον λευκά γάντια και λευκή κορδέλα στο κεφάλι. Όταν ξεκινάει το προφητικό της άσμα, κρατάει αναμμένους πυρσούς. Με το τέλος του μονολόγου της, η Εκάβη της αφαιρεί τα γάντια και τους πυρσούς από τα χέρια.

Η Ελένη φοράει κόκκινη φούστα, μαύρο κορσέ, κόκκινα γάντια και σε όλη τη διάρκεια της παράστασης βρίσκεται στο πίσω μέρος της σκηνής καθισμένη, με στραμμένη συχνά την πλάτη στο κοινό. Μετέχει στα όσα διαδραματίζονται είτε περιποιούμενη τα μαλλιά και το σώμα της είτε κλείνοντας τα αυτιά της σε ότι δε θέλει ή την ενοχλεί να ακούει.

Οι ανδρικοί χαρακτήρες φορούσαν μαύρη φόρμα ψεκασμένη με σπρέι και μακό μπλουζάκι για να κινούνται πιο εύκολα στη σκηνή.

Το μακιγιάζ σε άσπρους χρωματισμούς που έγινε στους ηθοποιούς έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε να θυμίζει προσωπείο αρχαίας τραγωδίας και για να δημιουργήσει την εντύπωση ότι «οι ήρωες είναι φαντάσματα του τότε, που έρχονται στο σήμερα», σύμφωνα και πάλι με τη σκηνοθέτιδα. Επιδιώχθηκε η δημιουργία της αίσθησης του φανταστικού, που παραπέμπει σε παραμύθι. Γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, όπως είπαμε, και οι αφηγητές εμφανίζονται σε ρόλους «παραμυθοποιών». Επίσης έγινε και χρήση λευκών μασκών με σκοπό την αλλαγή των ρόλων.

Ο ρόλος που δόθηκε στους προαναφερθέντες δικαιολογούσε απόλυτα να αφαιρούν ή να προσθέτουν μάσκες στους ηθοποιούς που έπαιζαν διπλούς ρόλους. Σημειώνεται ότι τέτοιου είδους άσπρο ψιμύθιο χρησιμοποιήθηκε αρκετές φορές σε σύγχρονες παραστάσεις τραγωδίας, όπως για παράδειγμα στις *Φοίνισσες* σε σκηνοθεσία Νίκου Χαραλάμπους από τον ΘΟΚ το 2002.

Ωστόσο ενώ τα πρόσωπα των γυναικών της Τροίας είναι βαμμένα λευκά, πάνω από τη λευκή μπογιά υπάρχει έντονο μακιγιάζ γιατί ο κοινωνικός ρόλος που τους επιβάλλεται να διαδραματίσουν είναι ότι οφείλουν να είναι αρεστές. Η Εκάβη είναι επίσης μαυροφορεμένη και φέρει το ίδιο κοστούμι με τις κοπέλες του Χορού, με τη διαφορά πως δε θα φορέσει στη συνέχεια λευκό μπλουζάκι, τακούνια και choker, αφού είναι η μόνη από τις γυναίκες που δεν προορίζεται για άλλον άνδρα.

Στην παράσταση εκτελέστηκε ζωντανή μουσική από πιάνο και ντραμς. Ακούστηκαν επίσης τα πιο κάτω τραγούδια:

Nina Nanna (Film d'amore e d'anarchia-1973, συνθέτης Nino Rota)
Amare Me - Anna Melato (Film d'amore e d'anarchia-1973, συνθέτης Nino Rota)
Amare Me - Έλλη Πασπαλά (ελληνικοί υπότιτλοι, συνθέτης Nino Rota)
Les Marrionettes - Zbigniew Preisner
Van Den Budenmayer - Zbigniew Preisner
Holeg & the spies - Reality Drift
Concerto En Mi Instumentation - Zbigniew Preisner
Lights [Full Version] - Archives

The Battle of Carnival and Lent (Trois Couleurs Bleu Blanc Rouge) - Zbigniew Preisner

Dawn of Creation - Judas Priest

Over (Instrumental) - Portishead

Death – Judas Priest

Humming (Instrumental) – Portishead

Go – Charlie Mole

The prayer – Charlie Mole

Van Den Budenmayer – Zbigniew Preisner

Ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα που χρησιμοποιήθηκαν στην παράσταση ήταν τα πιο κάτω:

-Χρήση και ανάπτυξη της τεχνικής του καθρέφτη που εξελίσσεται τελικά σε πολλαπλό καθρέφτη. Αναφορικά με το τέχνασμα αυτό, υπάρχει εκτενής ανάλυση στο σκηνοθετικό σημείωμα της Νάνσυς Χαραλάμπου, που παρατίθεται πιο κάτω (Παράρτημα Στ΄). Κάτι επιπλέον, που δεν αναφέρεται εκεί αλλά προέκυψε από την επικοινωνία με την Νάνσυ Χαραλάμπου, είναι η εφαρμογή του «καθρέφτη» και στο χειρισμό του λόγου. Συγκεκριμένα, έγινε συλλαβισμός όλου του έργου από όλους συγχρόνως τους ηθοποιούς, με συμφωνημένες από κοινού και μετρημένες χρονικά παύσεις, ανάλογες με τα σημεία στίξης του τελικού κειμένου. Ακολούθησε συγχρονισμένη ανάγνωση. Στην τελική μορφή της παράστασης, ακόμα και τα χορικά επενδύθηκαν με διάθεση, συναίσθημα και μελωδία, απλά και μόνο μέσα από παιχνίδι του τονισμού και των σημείων στίξης. Σύμφωνα με τη σκηνοθέτιδα, «οι ευεργετικές λειτουργίες μιας καθαρά τεχνικής άσκησης πέτυχαν μία σκηνοθετική ομοιομορφία και αρμονία σε κίνηση, λόγο και συναίσθημα, αφήνοντας διάχυτη την ιδέα της αλληλεπίδρασης στα κοινωνικά σύνολα».

(Φωτ. 41, Σκηνή τεχνάσματος πολλαπλού καθρέφτη από Χορό, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013)

-Αργή και συγχρονισμένη αλλαγή ενδυμάτων επί σκηνής από τις γυναίκες της Τροίας. Την ώρα που Εκάβη και Χορός θρηνούν, οι δύο αφηγητές, εναποθέτουν μπροστά στα πόδια των μελών του Χορού γόβες κόκκινες και μπεζ, άσπρες φανέλες, τα οποία και φορούν πάνω από τα μαύρα ρούχα που φέρουν και επίσης δένουν μία μοβ κορδέλα στο λαιμό σαν choker. Έπειτα λύνουν τις πλεξίδες τους. Είναι η σκηνή της ετοιμασίας των γυναικών του χορού, οι οποίες θα παραδοθούν στους νέους άνδρες- χρήστες για τους οποίους κληρώθηκαν. Η αλλαγή ενδύματος και ο καλλωπισμός διαδραματίζονται επί σκηνής. Σύμφωνα με τη σκηνοθέτιδα, «σκοπός ήταν, μέσω του καλλωπισμού, να προβληθεί πιο έντονα ο τραγικός λόγος της μετανάστευσης γυναικών που πενθούν. Πενθούν για το χαμό αγαπημένων προσώπων ή και συζύγων, εξαιτίας πολεμικής σύρραξης. Ωστόσο, η μετανάστευση στοχεύει στην υποχρεωτική παράδοσή τους, σαν λάφυρα πολέμου, σε άνδρες- χρήστες ή και καταχραστές εχθρούς της Τροίας».

-Χρήση καρεκλών στη σκηνή από τους ηθοποιούς. Σύμφωνα και πάλι με τη σκηνοθέτιδα,

> «αν η χρησιμότητα της καρέκλας, ερευνηθεί και σκηνοθετικά, έχει αναγκαίο ρόλο ύπαρξης στη σκηνή αφού οι ήρωες εδώ, βρίσκονται σε αίθουσα αναμονής στο επιτηδευμένα τακτοποιημένο αρχηγείο του Αγαμέμνονα. Επιπλέον, σύμφωνα με τη σύμβαση της χρήσης του αντικειμένου πέρα από τη ρεαλιστική μορφή του, υπήρχε δυνατότητα οι ηθοποιοί να χρησιμοποιήσουν την καρέκλα με πολλαπλούς τρόπους. Κάθονται, στέκονται, κρύβονται, αμύνονται, χτυπούν ρυθμούς. Τέλος οι θεατές θα μπορούσαν με περισσότερη ηρεμία να παρακολουθήσουν την παράσταση και να ταυτιστούν με τις ζωές αλλά και την αναμονή των ηρώων, αφού θα είχαν σκηνή και πλατεία σαν συνδετικό κρίκο την καρέκλα και την αναμονή των τότε ημερών που πλησίαζαν. Έτσι ενισχύθηκε και η αντίληψη που θέλει τον μικρόκοσμο της σκηνής να αντικατοπτρίζει τον κόσμο της πλατείας».

-Την παρουσία του νεκρού σώματος του Αστυάνακτα στην τελευταία σκηνή της παράστασης αντικαθιστά μία παιδική ζωγραφιά του νεκρού πια παιδιού. Απεικονίζει την οικογένειά του και τη φέρνει στην Εκάβη ο Ταλθύβιος, τοποθετημένη πάνω στην ασπίδα του Έκτορα. Είναι η ασπίδα με την οποία ζήτησε η Ανδρομάχη να θαφτεί το νεκρό σώμα του Αστυάνακτα. Η σκηνοθεσία είχε ως πρόθεση η ζωγραφιά και το περιεχόμενό της, να παρουσιαστεί στο κοινό, με τέτοιο τρόπο όπως η Εκάβη θα χειριζόταν στη συνέχεια το φύλλο χαρτιού.

Ο χειρισμός του φύλλου χαρτιού από την Εκάβη ήταν ανάλογος με το περιεχόμενο του λόγου και των συναισθημάτων της. Επιπρόσθετα το χαρτί στα χέρια της ήταν οδηγός για τις κινησιολογικές αντιδράσεις του Χορού. Χαρακτηριστικά όταν η Εκάβη χάιδευε, κυλούσε, τσαλάκωνε, ξέσκιζε, πετούσε, και τελικά τοποθετούσε με τρυφερότητα τα κομμάτια της ζωγραφιάς πάνω στην ασπίδα, τα μέλη του Χορού έκαναν τις αντίστοιχες κινήσεις με το σώμα τους. Σύμφωνα με τη Νάνσυ Χαραλάμπου,

> «στο Θέατρο της Αρχαιότητας, δεν αναπαρίσταναν σκηνές ωμής βίας αλλά ούτε και παρουσίαζαν αίμα στην σκηνή. Θεωρούσαν αυτό το εγχείρημα κάτι σαν πράξη μιαρή. Η σκηνοθετική προσέγγιση αποφάσισε ειδικά σε αυτό το θέμα να τηρήσει το αρχαίο και τόσο σοφό, κατά την άποψη μου, πρότυπο. Την παράσταση πέρα από ενήλικες παρακολούθησαν παιδιά και έφηβοι. Φαντάζει να είναι πολύ βάναυσο και αντιπαιδαγωγικό ένα ομοίωμα νεκρού παιδιού στην σκηνή του θεάτρου, σε μία παράσταση που απευθύνεται πρωτίστως σε μαθητές. Επιπλέον στην τέχνη του θεάτρου υπάρχει ποικιλία αισθητικών μέσων ακόμα και για τις πιο θλιβερές εικόνες. Τελικά το χαρτί, σαν εικόνα εκπαιδευτικού εργαλείου και μόνο, υπενθυμίζει στο κοινό αξίες που βρίσκονται σε συνάφεια με τη μελέτη και τη δημιουργία δια μέσου της».

(Φωτ. 42, Τελευταία σκηνή παράστασης, η Εκάβη κρατά ένα φύλλο χαρτιού που συμβόλιζε το νεκρό σώμα του Αστυάνακτα, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013)

Ένα άλλο σημείο επικαιροποίησης επιτυγχάνεται με τον δάνειο στίχο από την *Πόλη* του Καβάφη «η Πόλη θα σε ακολουθεί». Σύμφωνα με τη Νάνσυ Χαραλάμπου,

> «μέσα από αυτή τη φόρμουλα δανεισμού της τόσο διαδεδομένης φράσης υπενθυμίζεται πως τελικά δεν είναι το πού θα βρεθείς μελλοντικά που θα καθορίσει το όποιο συναίσθημα στη ζωή σου, αλλά εσύ πώς θα χειριστείς την ζωή που έζησες, όπου και αν την έζησες στο παρελθόν... Το στοιχείο επικαιροποίησης μέσα σε ένα κλίμα μεταναστευτικής διάθεσης δεν έχει σαν στόχο να αποτρέψει τη φυγή ή την

μεταναστευτική τάση της εποχής, αλλά να ενθαρρύνει τον όποιο μετανάστη να «κλείσει τυχόν λογαριασμούς με το παρελθόν». Διευκρινιστικά, λογαριασμούς που έχουν να κάνουν με συναισθηματικές στη βάση τους οφειλές».

Τέλος, η παράσταση, σύμφωνα με τη σκηνοθέτιδα, συνδέθηκε με το β΄ στόχο που έθεσε το Υπουργείο Παιδείας τη σχολική χρονιά 2012-2013 και αφορούσε στην «Ανάπτυξη στάσεων και συμπεριφορών που διακρίνουν το δημοκρατικό πολίτη». Για την επίτευξη του παραπάνω στόχου, έγιναν οι παρακάτω ενέργειες. Όλοι οι μαθητές ήταν παρόντες, καθόλη τη διάρκεια του έργου, πάνω στη σκηνή και αναλάμβαναν δράσεις ακόμα και ως βωβά πρόσωπα. Η παρουσία όλης της ομάδας, κρίθηκε από τους ίδιους απαραίτητη και κατά τη διάρκεια των περισσότερων προβών. Με τις παραπάνω επισημάνσεις, έγινε ξεκάθαρο στους μαθητές πως για τη δημιουργία γνήσιου σχολικού, δημοκρατικού και δημιουργικού θεάτρου δεν θα έπρεπε να υπάρχουν πρωταγωνιστές και δευτεραγωνιστές, αλλά όλοι οι ρόλοι αντιμετωπίζονται ισότιμα.

Σύμφωνα με τη σκηνοθέτιδα,

«αξίζει να σημειωθεί πως η κίνηση των μαθητών ήταν σε πολλά σημεία της παράστασης αποτέλεσμα αυτοσχεδιασμών, ενισχύοντας ακόμα περισσότερο τη δημοκρατική, δημιουργική και ελεύθερη έκφραση τους. Για ενίσχυση αυτού του επιχειρήματος, το «υποβολείο» σε φανερή δράση ήταν ένα τέχνασμα δημοκρατικό, προωθώντας την ιδέα πως η μυστικοπάθεια είναι αποδεδειγμένα πηγή πολλών κακών. Το να ενημερώνεσαι άμεσα και να βοηθάς κάποιον φανερά όταν το χρειάζεται για να «συνεχίσει» δεν στερεί σε χρηστότητα, ούτε χρησιμότητα. Αρκεί να μην γίνεται με την έπαρση του «νικητή» ή με διάθεση αυτοπροβολής αλλά με σεβασμό, ώστε η κίνηση για υποστήριξη του άλλου να λειτουργήσει σαν αλυσιδωτή αντίδραση».

5.1.4. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ *ΤΡΩΑΔΩΝ*

Η επιλογή του έργου *Τρωάδες* από τα τρία σχολεία (Λύκειο Κοκκινοχωριών, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα και Λύκειο Αγίας Φυλάξεως) έγινε, σύμφωνα με τους υπεύθυνους καθηγητές λόγω του αντιπολεμικού μηνύματος του έργου και της δυνατότητας σύνδεσής του με την τουρκική εισβολή.

Ως προς τα σκηνικά του Λυκείου Κοκκινοχωριών ξεχωρίζει η προβολή βίντεο με βίαιες σκηνές πολέμου, ενώ από τα σκηνικά του Λυκείου Αγίου Σπυρίδωνα ξεχωρίζει η χρήση του μαύρου πίνακα, στον οποίο αναγράφονταν κάποιες αξίες και άλλες έννοιες σχετικές με το νόημα και τα μηνύματα τα παράστασης, στοιχείο που συνιστά μία ελαφρώς αμελή σκηνοθετική κυριολεξία ή αλλιώς σκηνοθετικό διδακτισμό, που απαντάται συχνά στις σχολικές παραστάσεις αρχαίου δράματος, όπως θα φανεί και στη συνέχεια. Το στοιχείο αυτό δεν είναι άσχετο με το εν γένει πνεύμα της διδακτικής των φιλολογικών μαθημάτων στην κυπριακή εκπαίδευση, στην οποία επικρατεί η τάση προς την ηθικολογία. Στην παράσταση του Λυκείου Αγίας Φυλάξεως τα σκηνικά ήταν απλά, έξυπνα, οικονομικά και χωρίς απόπειρα εντυπωσιασμού και αξιοποιήθηκαν λειτουργικά από τα παιδιά επί σκηνής. Η επιλογή των αντικειμένων αλλά και του χρωματισμού εξυπηρετούσαν, σύμφωνα με τη σκηνοθέτιδα την ιδέα του εξπρεσιονισμού.

Ως προς τους ρόλους παρατηρούμε ότι το Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα πρόσθεσε το ρόλο του Ποιητή, του πνευματικού ανθρώπου, ο οποίος εμφανίζεται στην αρχή και στο τέλος της παράστασης και η παρουσία του στη σκηνή έχει σκοπό να αφυπνίσει και να προβληματίσει και συνοψίζει στοιχεία του έργου στην αρχή και στο τέλος της παράστασης. Το Λύκειο Αγίας Φυλάξεως πρόσθεσε τους ρόλους δύο Αφηγητών, η παρουσία των οποίων είχε στόχο να εξηγήσει στους θεατές μυθολογικά στοιχεία του έργου. Από την παράσταση του Λυκείου Αγίου Σπυρίδωνα και Λυκείου Αγίας Φυλάξεως απουσιάζουν οι ρόλοι των Στρατιωτών.

Οι πιο πάνω παρεμβάσεις προδίδουν μια ακόμη απόπειρα σκηνοθετικού διδακτισμού. Παρόμοιο τέχνασμα χρησιμοποιήθηκε και στο επαγγελματικό θέατρο σε παραστάσεις του Αριστοφάνη (π.χ. στην παράσταση των *Νεφελών* του Εθνικού Θεάτρου το 1994, όπου παρουσίασαν ως πρόσωπο τον ίδιο τον Αριστοφάνη). Αντιστοίχως οι *Νεφέλες* του ΘΟΚ το

2009 έφεραν στη σκηνή ένα Παιδί, που αντικατέστησε το αριστοφανικό χορικό με ένα πρωτότυπο σύνθεμα λόγου και μουσικής.

Επίσης, παρατηρούνται διαφοροποιήσεις ως προς το ρόλο του Αστυάνακτα: το Λύκειο Κοκκινοχωριών για τις ανάγκες του ρόλου χρησιμοποίησε επί σκηνής ένα μικρό παιδί, στην παράσταση του Λυκείου Αγίου Σπυρίδωνα ο Αστυάνακτας δηλώθηκε με ένα κομμάτι ύφασμα που έσερνε η Ανδρομάχη στη σκηνή και στην παράσταση του Λυκείου Αγίας Φυλάξεως το νεκρό σώμα του Αστυάνακτα πάνω σε ασπίδα παρουσιάζεται σε ζωγραφιά, σχέδιο πάνω σε φύλλο χαρτιού, το οποίο κρατούσε η Εκάβη.

Ο Χορός της παράστασης του Λυκείου Κοκκινοχωριών αποτελείται από δέκα μέλη και εμφανίζεται ως Χορός Τρωαδιτισσών με μαύρα φορέματα. Ο Χορός της παράστασης του Λυκείου Κοκκινοχωριών αποτελείται από έντεκα μέλη και εμφανίζεται ως Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών με γκρίζα φορέματα. Από τις τρεις παραστάσεις ξεχωρίζει ιδιαίτερα ο Χορός της παράστασης του Λυκείου Αγίας Φυλάξεως, ο οποίος αποτελείται από εφτά μέλη και εμφανίζεται με σύγχρονα ρούχα. Η ενδυματολογική επιλογή για το Χορό έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε να παίξουν περισσότερο ως γυναίκες, μιας και απώτερος στόχος ήταν η προβολή της γυναικείας φύσης.

Στην παράσταση του Λυκείου Κοκκινοχωριών τα κοστούμια ήταν απλά και στο πνεύμα της παράστασης, υπήρχαν τόσο σύγχρονα, όσο και αρχαιοπρεπή κοστούμια. Στην παράσταση του Λυκείου Αγίου Σπυρίδωνα, η επιλογή των κοστουμιών για τους υπόλοιπους πρωταγωνιστές έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε να υπηρετούν τις επιταγές της αρχαίας τραγωδίας και παράλληλα να είναι απλά, για να μην δυσκολεύουν τις κινήσεις των μαθητών-ηθοποιών. Ξεχωρίζει ιδιαίτερα η εμφάνιση του Ποσειδώνα και της Αθηνάς ως σύγχρονων πολιτικών, με κουστούμι και ταγιέρ, αντίστοιχα. Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τους υπόλοιπους ρόλους ήταν απλά, λιτά, αρχαιοπρεπή και με κάποια σύγχρονα στοιχεία. Στην παράσταση του Λυκείου Αγίας Φυλάξεως χρησιμοποιήθηκαν κοστούμια προσαρμοσμένα στο σήμερα, ενώ χρησιμοποιήθηκε μακιγιάζ σε άσπρους χρωματισμούς, το οποίο έγινε με τέτοιο τρόπο ώστε να θυμίζει προσωπείο αρχαίας τραγωδίας και για να δημιουργεί την εντύπωση ότι οι ήρωες είναι φαντάσματα του τότε, που έρχονται στο σήμερα.

Η μουσική που χρησιμοποιήθηκε στην παράσταση του Λυκείου Κοκκινοχωριών και η οποία γράφτηκε ειδικά για την παράσταση ήταν επιμελημένη. Ξεχωρίζει η σκηνή του μοιρολογιού με την τοπική «αυκορίτισσα φωνή». Στην παράσταση του Λυκείου Αγίου Σπυρίδωνα η μουσική γράφτηκε επίσης ειδικά για την παράσταση. Ξεχωρίζει η έναρξη του έργου, με το άκουσμα των σειρήνων και την ενεργοποίηση της μνήμης των θεατών από την κυπριακή τραγωδία. Η μουσική που χρησιμοποιήθηκε στην παράσταση του Λυκείου Αγίας Φυλάξεως ήταν σύγχρονη και ενίσχυσε την ατμοσφαιρικότητα της παράστασης. Οι φωνές έδεσαν αρμονικά με τη ζωντανή μουσική από πιάνο και ντραμς, δίνοντας μια επαγγελματική αίσθηση.

Ως προς τη χορογραφία στην παράσταση του Λυκείου Κοκκινοχωριών δεν υπήρξε ιδιαίτερη επιμέλεια. Στην παράσταση του Λυκείου Αγίου Σπυρίδωνα επίσης δεν δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στη χορογραφία, όμως ξεχωρίζει το γεγονός ότι τα μέλη του Χορού σε κάποιες σκηνές σχημάτιζαν μοτίβα με τα σώματά τους, π.χ. κύκλος, πυραμίδα κ.ά., στην προσπάθεια να σωματοποιηθούν οι ιδέες και τα συναισθήματά τους.

Εκτός από τα πιο πάνω, και στις τρεις παραστάσεις παρατηρούνται στοιχεία επικαιροποίησης. Πιο συγκεκριμένα, στην παράσταση του Λυκείου Κοκκινοχωριών ξεχωρίζει το άκουσμα της τοπικής «αυκορίτισσας» φωνής στη σκηνή του μοιρολογιού της Εκάβης. Στην παράσταση του Λυκείου Αγίου Σπυρίδωνα επικαιροποίηση συναντάμε στα σκηνικά και στο άκουσμα των σειρήνων στην έναρξη του έργου, που ξυπνούσαν μνήμες από την τουρκική εισβολή. Στην παράσταση του Λυκείου Αγίας Φυλάξεως παρατηρούνται τα πιο πολλά στοιχεία επικαιροποίησης. Πιο συγκεκριμένα, έγινε χρήση εφημερίδας και κάλπης, τα οποία σχετιζόταν με τις τότε προεδρικές εκλογές (Φεβρουάριος 2013) πριν την ημερομηνία διεξαγωγής της παράστασης. Επίσης, επιχειρήθηκε η σύνδεση της παράστασης με την οικονομική κατάσταση που επικρατούσε εκείνες τις μέρες διεξαγωγής της παράστασης και το «κούρεμα» στις καταθέσεις. Η άμεση σύνδεση με τη σύγχρονη πραγματικότητα έδωσε στην παράσταση αμεσότητα και ζωντάνια.

Τέλος, ως προς τα σκηνοθετικά ευρήματα των παραστάσεων παρατηρούμε τα ακόλουθα: στην παράσταση του Λυκείου Κοκκινοχωριών προβλήθηκε βίντεο με βίαιες σκηνές πολέμου που προσέδωσαν ένα ξεχωριστό χαρακτήρα στην παράσταση. Στην παράσταση του Λυκείου Αγίου Σπυρίδωνα η σκηνοθεσία περιλάμβανε αρκετά ευρηματικά στοιχεία προσαρμοσμένα

στις δυνατότητες των παιδιών, με αξιοσημείωτη τη χρήση διαφανειών μέσα από τις προβολές της Ελένης και του Μενέλαου κυρίως, καθόλη τη διάρκεια εκτύλιξης του έργου. Στην παράσταση του Λυκείου Αγίας Φυλάξεως η σκηνοθεσία που ακολουθήθηκε ήταν πρωτότυπη και οι συντελεστές της παράστασης με τα σκηνοθετικά ευρήματα που χρησιμοποίησαν και κυρίως με το τέχνασμα του πολλαπλού καθρέφτη κατάφεραν να δώσουν φρέσκια πνοή σε ένα έργο πολυπαιγμένο.

Γενικότερα στην παράσταση του Λυκείου Αγίας Φυλάξεως οι σκηνοθέτες παρουσίασαν μία αξιόλογη θεατρική παράσταση. Η δραματουργική ανάλυση ήταν άριστη, υπήρχε άποψη, λόγος ύπαρξης και ξεκάθαρος στόχος. Η παράσταση είχε το δικό της ξεχωριστό παλμό και συνοχή από την αρχή μέχρι το τέλος. Για την εφαρμογή του τεχνάσματος του πολλαπλού καθρέφτη υπήρξε πολλή δουλειά στο λόγο και στην κινησιολογία.

Ο συντονισμός τέτοιας πολυπληθούς ομάδας απαιτούσε άριστη οργάνωση, σύμπνοια, συγχρονισμό και συνεργασία, στοιχεία τα οποία διαφάνηκαν ξεκάθαρα και τα παιδιά κατάφεραν να υποστηρίξουν με ιδιαίτερο ζήλο και αξιοζήλευτη πειθαρχία ένα θεατρικό μοντέλο αρκετά δύσκολο για την ηλικία τους. Οι ερμηνείες ήταν αρκετά πειστικές στο σύνολό τους. Τα παιδιά ερμήνευσαν τους ρόλους κατανοώντας τις καταστάσεις και το ιδεολογικό φορτίο που φέρει ο κάθε ρόλος και υποστήριξαν τη δύσκολη σκηνοθετική γραμμή. Ξεχωρίζουν ιδιαίτερα οι ρόλοι της Ανδρομάχης και της Ελένης, οι οποίοι κράτησαν το μέτρο στην ερμηνεία τους.

5.2. *ΑΝΤΙΓΟΝΗ* ΣΟΦΟΚΛΗ

Ακολουθούν διαφορετικές αναγνώσεις της παράστασης *Αντιγόνης* του Σοφοκλή από τα Λύκεια Αραδίππου και Παραλιμνίου.

5.2.1. ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΑΔΙΠΠΟΥ-*ΑΝΤΙΓΟΝΗ*–2011

Το Λύκειο Αραδίππου ανέβασε στις 27 Μαρτίου 2011 στο πλαίσιο των ΚΒ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή στο Αμφιθέατρο του Λυκείου Αραδίππου σε μετάφραση Σοφίας Νικολαΐδου και σκηνοθεσία-διδασκαλία των φιλολόγων Βαρβάρας Μιχαήλ και Αθηνάς Πρωτοπαπά, οι οποίες επιμελήθηκαν επίσης τη μουσική, τη χορογραφία και την κίνηση.

Τα σκηνικά, τα κοστούμια, τα αξεσουάρ και τις κατασκευές ετοίμασε ο καθηγητής τέχνης Ανδρέας Παρασκευάς, τη σύνθεση και τη διδασκαλία του λυρικού κομματιού του τρίτου στασίμου η μουσικός Γεωργία Χαραλάμπους. Τη σύνθεση και διδασκαλία της μελωδίας του κομμού και της εξόδου επιμελήθηκαν η φιλόλογος Αθηνά Πρωτοπαπά και η μουσικός Γεωργία Χαραλάμπους, ενώ τη διδασκαλία του μουσικού οργάνου επί σκηνής η φιλόλογος Βαρβάρα Μιχαήλ. Για τα σκηνικά και τα κοστούμια βοήθησαν επίσης οι πιο κάτω μαθητές: Παντελής Κωνσταντίνου Γ3, Στέφανος Σπυρίδωνος Γ7, Νικόλας Χριστοδούλου Γ3, Άντρη Αλεξίου Γ3, Ελένη Τιμοθέου Γ3, Χρίστος Παπαχαραλάμπους Γ7. Τα κοστούμια κατασκευάστηκαν από την Ελένη Μαππούρα και τη γενική επιμέλεια της παράστασης είχε η Β.Δ. Ιωάννα Χατζημιχαήλ.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):
Αντιγόνη: Κατερίνα Πιερή Γ7

Ισμήνη: Μαρία Αυξεντίου Γ2

Χορός: Ιωάννα Σαμαρά Γ6, Μαρία Σωτηρίου Γ6, Μυροφόρα Χαραλάμπους Γ7, Έλενα Καρεκλά Γ4, Ναυσικά Απόστρατου Β10, Χρύσω Φιλή Β11, Μαρία Προδρόμου Γ1, Ευανθία Μουσικού Β5, Ευανθία Χατζηματθαίου Β9, Χριστιάνα Κατσιαντώνη Γ7, Ιωάννα Πέτρου Α3, Μαρία Κυριάκου Α3

Κρέων: Μιχάλης Κοντονικόλα Γ7

Φρουρός: Λευτέρης Πιερή Α1

Φύλακας: Μηνάς Καφατάρης Β3

Αίμωνας: Χρίστος Σιάφκος Α3

Τειρεσίας: Ιάκωβος Σταύρου Γ7

Ευρυδίκη: Κατερίνα Πετρίδου Α3

Αγγελιαφόρος: Σάββας Χατζηαντώνης Γ5

Νέος Αγγελιαφόρος: Σάββας Ξιούρουππας Α3

Όργανο/Μουσική επί σκηνής: Γιώργος Φράγκου Γ5

(Φωτ. 43, Συντελεστές παράστασης, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

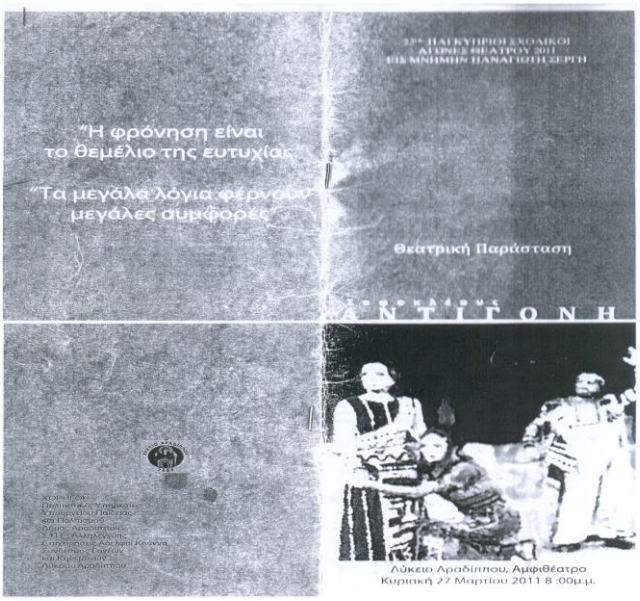

(Φωτ. 44, Συντελεστές παράστασης, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Η Διευθύντρια του Λυκείου Αραδίππου Μαρία Χατζηγιάννη, προλογίζοντας το πρόγραμμα της παράστασης αναφέρεται στο σκεπτικό της επιλογής του έργου ως εξής:

> «Οι διαχρονικές αξίες μέσα από το έργο του Σοφοκλή *Αντιγόνη* αποτελούν σταθερές αξίες και δεν αλλοιώνονται με την πάροδο του χρόνου. Οι αξίες του σεβασμού, της αξιοπρέπειας, του χρέους, της ευθύνης, της αλληλεγγύης και η αρχή της θέσης και της αντίθεσης, του λόγου και του αντίλογου, που ήταν κτήμα και τρόπος ζωής των Αθηναίων του 5ου αιώνα, μέσα σε μια δημοκρατική κοινωνία, συνεχίζουν διαχρονικά να συγκροτούν και να επηρεάζουν τον τρόπο σκέψης και δράσης μας.
>
> (…) Μέσα στα πλαίσια του στόχου της σχολικής χρονιάς 2010-2011 «Σεβασμός, ευθύνη, αλληλεγγύη» επιλέξαμε να ανεβάσουμε αυτό το θεατρικό έργο, ώστε οι μαθητές μας να βιώσουν το πνεύμα των διαχρονικών αυτών αξιών και να διαμορφώσουν θετική στάση συμπεριφοράς απέναντι στους θεσμούς της κοινωνίας. Έχουν, επίσης, την ευκαιρία να ασχοληθούν με την αρχαία τραγωδία και ως Έλληνες να αισθανθούν και να αντιληφθούν το μεγαλείο του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού. Είναι επιτακτική ανάγκη στις μέρες μας να νιώσουμε αυτό το μεγαλείο και να βιώσουμε αυτές τις αναζωογονητικές αξίες, με τις οποίες μπορούμε να καλλιεργήσουμε το πνεύμα μας και να αναβαθμίσουμε το ρόλο μας μέσα στην κοινωνία, καταξιώνοντας έτσι τη ζωή μας.»

Στο εξώφυλλο του προγράμματος και στην αφίσα προβάλλεται η σύγκρουση των δύο βασικών χαρακτήρων του έργου, της Αντιγόνης με τον Κρέοντα. Στο οπισθόφυλλο του προγράμματος αναγράφονται χαρακτηριστικοί στίχοι της εξόδου: «η φρόνηση είναι το θεμέλιο της ευτυχίας» και «τα μεγάλα λόγια φέρνουν μεγάλες συμφορές».

(Πρόγραμμα παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Τα σκηνικά προβάλλουν την πύλη των ανακτόρων του βασιλιά Κρέοντα στη Θήβα. Στη σκηνή βλέπουμε επίσης κύβους με κλαδιά για την αναπαράσταση της σπηλιάς-φυλακής, όπου μεταφέρθηκε η Αντιγόνη.

(Φωτ. 45, Σκηνικά παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

(Φωτ. 46, Σκηνικά παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Η παράσταση αρχίζει με χαμηλό μπλε φωτισμό και υποβλητική μουσική και εμφανίζονται επί σκηνής έξω από τα ανάκτορα οι δύο αδελφές, Αντιγόνη και Ισμήνη, μετά από πρόσκληση της

Αντιγόνης και τη στιγμή που συναντιούνται αγκαλιάζονται. Η Αντιγόνη ρωτά την αδελφή της εάν γνωρίζει τη νέα οικογενειακή τους συμφορά.

(Φωτ. 47, Πρόλογος, Ισμήνη και Αντιγόνη, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στην Πάροδο, ο φωτισμός γίνεται μπλε και εμφανίζεται ο Χορός, ο οποίος αποτελείται από δώδεκα μέλη. Καθώς μπαίνουν στη σκηνή, τραγουδούν νικητήριο παιάνα και ευχαριστούν τους θεούς για την απελευθέρωση της χώρας.

Στο Α΄ Επεισόδιο, εμφανίζεται στη σκηνή ο Κρέοντας με δυναμικό και επιβλητικό τρόπο, ενώ την ίδια στιγμή ένας νεαρός συνοδεύει την άφιξή του με το κτύπημα ενός τυμπάνου.

(Φωτ. 48, Χορός, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Ο Χορός χωρίζεται σε δύο ημιχόρια δεξιά και αριστερά της σκηνής και ο Κρέοντας εισέρχεται στη σκηνή εξερχόμενος από το ανάκτορο. Τη στιγμή αυτή ο φωτισμός γίνεται

κόκκινος. Τρία μέλη του Χορού φέρνουν στο κέντρο της σκηνής τρεις κύβους και τους τοποθετούν με τέτοιο τρόπο που σχηματίζουν θρόνο, το θρόνο του Κρέοντα. Ο Κρέοντας αναγγέλλει στο Χορό με ύφος αγέρωχο, σκληρό και επιτακτικό την απαγόρευση της ταφής, διατυπώνοντας συγχρόνως και ωραίες σκέψεις για το καλό της χώρας. Κατά τη σκηνή αυτή και καθόλη τη διάρκεια του λόγου του προς το Χορό ο φωτισμός γίνεται κόκκινος, ως δηλωτικός της έντασης που επικρατεί στη σκηνή, ενώ στο άκουσμα του λόγου του Κρέοντα ο Χορός σκύβει το κεφάλι.

(Φωτ. 49, Α΄ Επεισόδιο, εμφάνιση Κρέοντα στη σκηνή, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στη συνέχεια, εμφανίζεται στη σκηνή τρέχοντας ο Φύλακας, ο οποίος ανακοινώνει στον Κρέοντα ότι κάποιος έριξε χώμα στο νεκρό Πολυνείκη, χειρονομία συμβολικής ταφής. Ο Κρέοντας γίνεται έξω φρενών, σηκώνεται από το θρόνο και οργισμένος απειλεί τους πάντες και τα πάντα εάν δεν του φέρουν το δράστη. Ακολούθως, αποχωρεί από τη σκηνή.

Στο Α΄ Στάσιμο ο φωτισμός γίνεται μπλε. Ο Χορός θαυμάζει και υμνεί τον πανέξυπνο και εφευρετικό άνθρωπο. Τον θέλει όμως πειθαρχημένο στους θεϊκούς και ανθρώπινους νόμους.

Στο Β΄ Επεισόδιο ο φωτισμός γίνεται κόκκινος. Ο Χορός παραμένει στη σκηνή, χωρισμένος σε δύο ημιχόρια και εμφανίζεται στη σκηνή ο Κρέοντας. Ο Φύλακας φέρνει στη σκηνή ενώπιον του Κρέοντα την Αντιγόνη που ομολογεί την πράξη της. Ο Κρέοντας εξοργίζεται. Η Αντιγόνη όμως αγέρωχη υπεραμύνεται της πράξης της να θάψει τον αδελφό της σύμφωνα με τον άγραφο θεϊκό νόμο, που το κήρυγμα του Κρέοντα καταπατούσε. Στη συνέχεια, ο Φύλακας φέρνει στη σκηνή την Ισμήνη, η οποία θεωρείται συνένοχη. Η Ισμήνη αγκαλιάζεται με την Αντιγόνη και παρά τα λόγια της ούτε αυτή δεν μπορεί να καταπραΰνει τον Κρέοντα, ο οποίος

τελικά καταδικάζει και τις δύο αδελφές σε θάνατο. Ο Φύλακας οδηγεί τις δύο αδελφές εκτός σκηνής.

(Φωτ. 50, Β΄ Επεισόδιο, Χορός, Φύλακας, Κρέοντας, Ισμήνη και Αντιγόνη, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στο Β΄ Στάσιμο, ο φωτισμός γίνεται μπλε και ο Χορός στημένος σε σχήμα κύκλου διεκτραγωδεί την αστάθεια της ευτυχίας.

Στο Γ΄ Επεισόδιο εμφανίζεται ο Αίμονας στη σκηνή. Ο Χορός ξαναστήνει στη σκηνή το θρόνο του Κρέοντα, ο οποίος θα καθίσει σε αυτό. Στη σκηνή αυτή ο Αίμονας μεσολαβεί, για να σώσει τη μνηστή του Αντιγόνη. Ο Κρέοντας εξοργίζεται μαζί του και εκείνος φεύγει απελπισμένος.

(Φωτ. 51, Γ΄ Επεισόδιο, Χορός, Κρέοντας και Αίμονας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στο Γ΄ Στάσιμο, ο φωτισμός γίνεται και πάλι μπλε. Ο Χορός με μία ιδιαίτερη χορογραφία, όπου πέντε μέλη του ενώνουν τα χέρια, υψώνοντάς τα σε σχήμα κύκλου και κρατώντας τα μαντήλια τους, τραγουδά για την παντοδυναμία του έρωτα.

(Φωτ. 52, Γ΄ Στάσιμο, Χορός, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στο Δ΄ Επεισόδιο η Αντιγόνη πέφτει στο έδαφος και θρηνώντας (κομμός) αποχαιρετά τη ζωή, ενώ παράλληλα τα λόγια της συνοδεύει μελαγχολική απαλή μουσική που τονίζει τη δραματικότητα της σκηνής και την έντονη συναισθηματική φόρτιση της ηρωίδας. Ο Κρέοντας διατάζει να την κλείσουν ζωντανή στο μνήμα και η Αντιγόνη οδηγείται από το Φύλακα στη φυλακή.

(Φωτ. 53, Δ΄ Επεισόδιο, Κομμός Αντιγόνης, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στο Δ΄ Στάσιμο ο φωτισμός γίνεται και πάλι μπλε. Ο Χορός βάζει τα μαντήλια στα κεφάλια και στο θλιβερό του τραγούδι θυμάται τρεις άλλες παρόμοιες με της Αντιγόνης σκληρές μοίρες, της Δανάης, του Λυκούργου και της Κλεοπάτρας, για τους οποίους η θεϊκή καταγωγή στάθηκε ανώφελη. Κατά τη σκηνή αυτή ο φωτισμός εστιάζεται στην Αντιγόνη, η οποία είναι πεσμένη στη φυλακή της. Ο Χορός αποχωρεί από τη σκηνή πορευόμενος διά μέσου των θεατών.

(Φωτ. 54, Δ΄ Στάσιμο, Αποχώρηση Χορού από τη σκηνή, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στο Ε΄ Επεισόδιο εμφανίζεται στη σκηνή ο μάντης Τειρεσίας υποβασταζόμενος από ένα νεαρό. Ο μάντης συμβουλεύει τον Κρέοντα, αλλά οι δύο άνδρες στο τέλος αλληλοβρίζονται και ο Τειρεσίας καταριέται τον Κρέοντα, ο οποίος ξαφνικά αλλάζει γνώμη και δίνει εντολή να θάψουν το νεκρό και να ελευθερώσουν την Αντιγόνη. Κατά τη διάρκεια του διαλόγου Τειρεσία και Κρέοντα ο Χορός στέκεται στο αριστερό μέρος της σκηνής και παρακολουθεί τα δρώμενα που εκτυλίσσονται μπροστά του. Ο Κρέοντας αποχωρεί τρομαγμένος από τη σκηνή.

(Φωτ. 55, Ε΄ Επεισόδιο, Κρέοντας και Τειρεσίας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στο Ε΄ Στάσιμο ο φωτισμός γίνεται μπλε και ο Χορός βάζει και πάλι στο κεφάλι τα μαντήλια, ενώ εφτά από τα μέλη του γονατίζουν στη σκηνή και τα άλλα πέντε μέλη του μένουν όρθια. Όλα τα μέλη του Χορού έχουν υπερυψωμένα τα χέρια και απευθύνουν έκκληση στο Βάκχο, τον πολιούχο της Θήβας, να έρθει και να καθαρίσει την πόλη από τις αμαρτίες της.

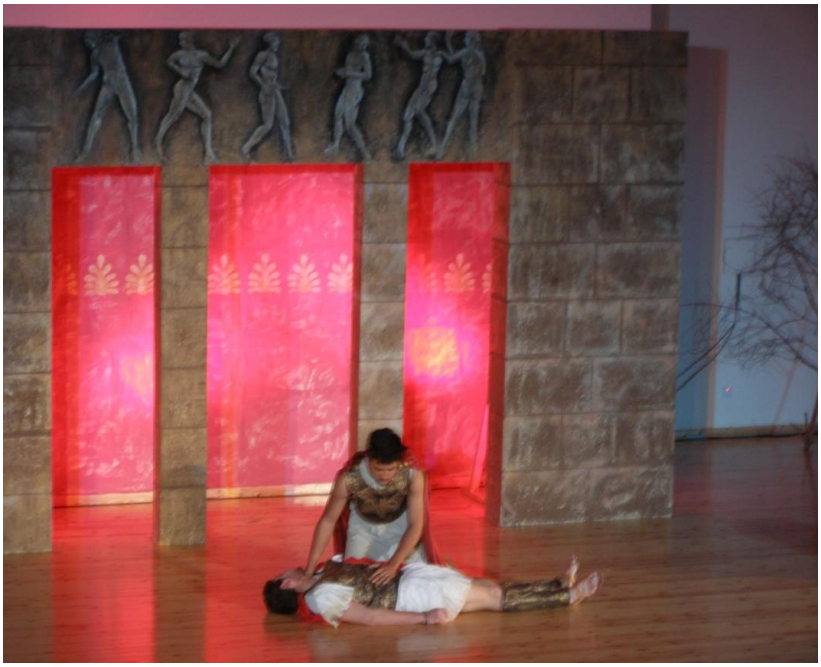
(Φωτ. 56, Ε΄ Στάσιμο, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στην Έξοδο, εμφανίζεται στη σκηνή η Ευρυδίκη και ο Αγγελιαφόρος, ο οποίος αναγγέλλει το θάνατο της Αντιγόνης, ενώ ο Χορός στο άκουσμα των λόγων του τρομάζει. Ένα ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα που παρατηρείται στη σκηνή αυτή είναι ότι την ίδια ώρα της αφήγησης του Αγγελιαφόρου στα δεξιά της σκηνής οι θεατές παρατηρούν τον Αίμονα να βαδίζει προς τη φυλακή της Αντιγόνης, η οποία είναι ήδη νεκρή, πέφτει πάνω της και την αγκαλιάζει και ο Κρέοντας κατευθύνεται κοντά τους, καλώντας τον Αίμονα να βγει έξω από τη φυλακή. Ο Αίμονας βγαίνει και επιτίθεται με το σπαθί του στον Κρέοντα και στη συνέχεια αυτοκτονεί δίπλα από την αγαπημένη του. Ο Αγγελιαφόρος συνεχίζοντας την αφήγησή του ανακοινώνει και την αυτοκτονία του Αίμονα, ενώ η Ευρυδίκη συγκλονισμένη μπαίνει στο παλάτι.

(Φωτ. 57, Έξοδος, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Στην επόμενη σκηνή ο φωτισμός γίνεται κόκκινος για να δηλωθεί η τραγικότητα και η δραματικότητα της σκηνής. Ο Κρέοντας φέρνει επί σκηνής κρατώντας αγκαλιά το νεκρό γιο του και τον αφήνει στη σκηνή. Ο Κρέοντας θρηνεί γονατιστός πάνω από το νεκρό Αίμονα, ενώ ο Χορός παρακολουθεί βρισκόμενος στα αριστερά της σκηνής. Την ίδια ώρα εμφανίζεται και πάλι ο Αγγελιαφόρος, ο οποίος ανακοινώνει την αυτοκτονία της Ευρυδίκης. Ο Κρέοντας συντρίβεται και από τα λόγια του εμφανίζεται μετανιωμένος.

(Φωτ. 58, Έξοδος, θρήνος Κρέοντα πάνω από το πτώμα του Αίμονα, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011)

Ακολούθως, ο Χορός με μία ιδιαίτερη χορογραφία, όπου η κάθε κοπέλα στήνεται πίσω από την άλλη κρατώντας η κάθε μια τον ώμο της μπροστινής της, τραγουδά σε τόνο μοιρολογιού και με υπόβαθρο απαλή μουσική ότι η ασέβεια και η αλαζονεία τιμωρούνται σκληρά και με τον τρόπο αυτό αποχωρούν από τη σκηνή και ολοκληρώνεται η παράσταση.

Για τη μουσική έγινε επιλογή κομματιών από τον ψηφιακό δίσκο του Μιχάλη Γεωργίου και του μουσικού σχήματος «Τέρπανδρος»[3].

[3] Το σύνολο αρχαίων ελληνικών μουσικών οργάνων «Τέρπανδρος» ιδρύθηκε το 2000 ως μη κερδοσκοπικός φορέας με έδρα τη Λευκωσία και λειτουργεί υπό τη διεύθυνση του Μιχάλη Γεωργίου, μουσικού και κατασκευαστή οργάνων. Στόχοι του «Τέρπανδρου» είναι η μελέτη, αναβίωση και προβολή της αρχαίας ελληνικής μουσικής καθώς και η δημιουργική χρήση των στοιχείων της αρχαιότητας, δηλ. των ανακατασκευασμένων οργάνων και της αρχαιοελληνικής μουσικής τεχνοτροπίας, για σύγχρονη μουσική σύνθεση και για μη διαχρονική προσέγγιση της ελληνικής μουσικής από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. (www.facebook.com/terpandros.cy/about/, ημερ. πρόσβ. 06/02/2017)

Σε όλη τη διάρκεια της τραγωδίας υπήρχε φωτισμός και σε όλες τις σκηνές φωτίζονταν ανάλογα τα πρόσωπα. Σημειώνεται ότι σε κάθε χορικό ο φωτισμός γινόταν μπλε, ενώ σε δραματικές σκηνές ο φωτισμός γινόταν κόκκινος.

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν αρχαιοελληνικά. Πιο συγκεκριμένα, η Ισμήνη εμφανίζεται με γαλάζιο μακρύ φόρεμα, με λεπτομέρειες γεωμετρικών σχημάτων στο κάτω μέρος, κορώνα στα μαλλιά και μαντήλι ριγμένο στους ώμους. Η Αντιγόνη φέρει άσπρο μακρύ φόρεμα επίσης με λεπτομέρειες γεωμετρικών σχημάτων στο κάτω μέρος. Ο Χορός φοράει καφέ μακριά φορέματα αρχαιοελληνικού στυλ και με λεπτομέρειες γεωμετρικών σχημάτων στο κάτω μέρος και έχουν άσπρα μαντήλια ριγμένα στους ώμους. Η Ευρυδίκη εμφανίζεται με μακρύ άσπρο ιμάτιο με κόκκινες λεπτομέρειες στο κάτω μέρος και φαρδιά μανίκια και επίσης φέρει χρυσή κορόνα στα μαλλιά.

Ο Κρέοντας εμφανίζεται με άσπρο μακρύ ιμάτιο, χρυσή κορόνα στο κεφάλι και εξωτερικά φέρει κόκκινο μανδύα. Οι Φύλακες φέρουν τις ενδυμασίες των φυλάκων κατά την αρχαιοελληνική περίοδο, δηλαδή κοντό ιμάτιο σε καφέ χρωματισμό μέχρι το γόνατο, κνήμες στα πόδια, ακόντιο και περικεφαλαία στο κεφάλι. Ο Αίμονας έχει την ίδια εμφάνιση με τον πατέρα του Κρέοντα, με τη διαφορά ότι το ιμάτιο του είναι κοντό μέχρι το γόνατο και επίσης φέρει κνήμες στα πόδια και περικεφαλαία, την οποία κρατά στο χέρι. Ο μάντης Τειρεσίας εμφανίζεται με μαύρο μακρύ ιμάτιο και μαντήλι στα μαλλιά και κρατά μπαστούνι. Ο Αγγελιαφόρος φέρει γαλάζιο ιμάτιο μέχρι το γόνατο.

5.2.2. ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ-*ΑΝΤΙΓΟΝΗ*–2014

Το Λύκειο Παραλιμνίου ανέβασε στις 22 Μαρτίου 2014 στο πλαίσιο των ΚΕ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τη θεατρική παράσταση *Αντιγόνη* του Σοφοκλή στην Αίθουσα Πολλαπλής Χρήσης του Λυκείου Παραλιμνίου σε μετάφραση Νίκου Νικολίτση και διασκευή του φιλόλογου, Βοηθού Διευθυντή Αδάμου Μάρκου.

Τη σκηνοθεσία επιμελήθηκε ο Αδάμος Μάρκου και οι φιλόλογοι Άντρη Αντρέου και Ανδρέας Λευτέρη. Την ετοιμασία των σκηνικών ανέλαβε η καθηγήτρια τέχνης Καλλιόπη Μικρασιάτη και οι μαθητές Μαρία Χρυσάνθου Γ9, Μιχάλης Χασιρίδης Γ7, Ηλίας Άσπρου Γ11, Μάρκος Μάρκου Γ9, Χριστίνα Καϊσή Γ5 και Ανδρέας Ζαχαριάδης Β9. Τα κοστούμια επιμελήθηκαν οι φιλόλογοι Αδάμος Μάρκου και Άντρη Αντρέου, ενώ τη μουσική και τη διεύθυνση της ορχήστρας η καθηγήτρια μουσικής Αργυρώ Ρούσου. Τη χορογραφία και την κίνηση ανέλαβε η καθηγήτρια φυσικής αγωγής Λαμπρούλα Κεφάλα και υπεύθυνοι ήχου ήταν ο καθηγητής φυσικής αγωγής Βασίλης Κίττος και ο μαθητής Θεόδωρος Λάμπρου, Β8. Το πρόγραμμα φιλοτεχνήθηκε από τον καθηγητή γραφικών τεχνών Θεόδωρο Τσολάκη, ενώ την επιμέλεια του προγράμματος είχε η φιλόλογος Γιαννούλα Σταύρου. Τη φιλολογική επιμέλεια της παράστασης ανέλαβε ο φιλόλογος Αδάμος Μάρκου και τη γενική εποπτεία της παράστασης η ΒΔ Α΄ Μαρία Φαρκωνή.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Αντιγόνη: Αντωνία Λάντου, Γ8
Ισμήνη: Γεωργία Φραντζή, Γ3
Χορός Θηβαίων: Χρήστος Φιλίππου Α2, Κωνσταντίνος Κουμής Α8, Λαυρέντιος Καούλλας Β10, Χριστόφορος Σωτηρίου Β4, Λουκία Βασιλείου Α2, Ειρήνη Ευαγγέλου Α8, Γεωργία Ζουβάνη Α8, Αντιγόνη Ναθαναήλ Β2, Ιωάννα Μουστακά Β8, Μαρία Λουίτζιη Β9
Κρέοντας: Θεόδουλος Θεοδούλου, Γ5
Φύλακας: Γιώργος Χρυσοστόμου, Γ8
Αίμονας: Κυριάκος Μαρκουλλής, Β3
Τειρεσίας: Χριστόδουλος Μεταξάς, Γ5
Αγγελιαφόρος: Γιώργος Χριστοδούλου, Β4
Ευρυδίκη: Πουλχερία Ρούσου, Γ1

Φρουροί: Γιώργος Χατζηκωνσταντής Α7, Ιωάννης Κυριάκου Α7

Ορχήστρα:

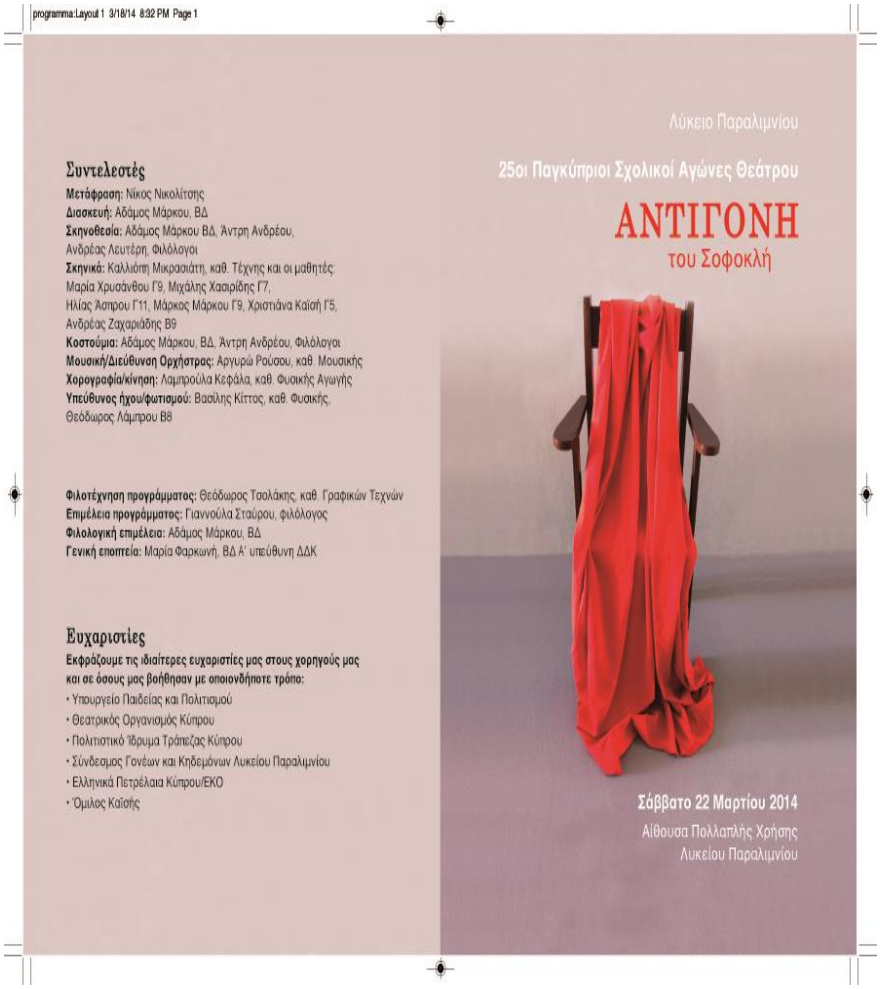
Πιάνο: Αναστασία Λάντου, Α2

Κιθάρα: Γιώργος Τρίαρος, Α9

Φλαούτο: Χριστίνα Θεμιστοκλή Γ6

Κρουστά: Τάσος Ρουσιάς Α3, Ειρήνη Σάββα Γ1

Στο πρόγραμμα, την πρόσκληση και την αφίσα επιλέχτηκε ως «σημείο αναφοράς» μια καρέκλα–θρόνος (σύμβολο εξουσίας) με ένα κόκκινο φόρεμα (αυτό της Αντιγόνης) πάνω της. Το κόκκινο φόρεμα συμβολίζει το πάθος και την επαναστατικότητα της Αντιγόνης και έχει πολλαπλή σημασία στο έργο**.**

(Πρόγραμμα παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2014)

programma:Layout 1 3/18/14 8:32 PM Page 2

Πρόγραμμα

- **Καλωσόρισμα από τον υπεύθυνο της Επιτροπής Θεάτρου**
  κ. Αδάμο Μάρκου, ΒΔ
- **Χαιρετισμός από τον Διευθυντή του Λυκείου Παραλιμνίου**
  κ. Ανδρέα Φιλίππου
- **Θεατρική παράσταση «Αντιγόνη», Σοφοκλή**
- **Επίδοση διπλωμάτων συμμετοχής**
  από την κριτική επιτροπή των 25ων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου
- **Ο Σύνδεσμος Γονέων του Λυκείου Παραλιμνίου συγχαίρει**
  τους συντελεστές της παράστασης

Η υπόθεση του έργου

Μετά το θάνατο του Οιδίποδα, στη Θήβα βασιλεύει ο γιος του ο Ετεοκλής ύστερα από συμφωνία με τον αδελφό του τον Πολυνείκη. Η μη τήρηση της συμφωνίας θα οδηγήσει στο θάνατο και των δύο αδελφών. Ο Κρέοντας που θα αναλάβει την εξουσία διατάζει την ταφή του πρώτου και την ατίμωση του δεύτερου (με τη μη ταφή του). Η υπόθεση του έργου αρχίζει από τη στιγμή που η Αντιγόνη, αδελφή των δύο σκοτωμένων, σε αντίθεση με τις διαταγές του άρχοντα, αποφασίζει να προχωρήσει στην ταφή του Πολυνείκη αποδεχόμενη όλες τις συνέπειες της πράξης της.

Αντιγόνη: ένα διαχρονικό σύμβολο ελευθερίας και πίστης στους άγραφους ηθικούς νόμους

Σε μια εποχή που, ίσως πιο πολύ από ποτέ, ο άνθρωπος έχει ανάγκη να κρατηθεί από τον συνάνθρωπο και τις αξίες, η Αντιγόνη αποδεικνύει περίτρανα τον διαχρονικό λόγο των τραγικών μας. Πρόκειται για μια γυναίκα - καθόλου υπερφυσική - που πονεί, λυγίζει, θρηνεί αλλά έχει κάνει την επιλογή της σύμφωνα με τις αρχές της.
Η Αντιγόνη εκπροσωπεί τον άνθρωπο που δεν υποτάσσεται, τον άνθρωπο που θεωρεί χρέος του την εξέγερση απέναντι στο άδικο και την τυφλή βίαιη εξουσία. Στις μέρες μας το πρόσωπο της Αντιγόνης παίρνει ακόμη μεγαλύτερη αξία. Ο εμφύλιος αδελφοκτόνος πόλεμος, η αυταρχική και βίαιη πολλές φορές εξουσία, η αλαζονεία του ηγεμόνα και η στάση μας απέναντι σε τέτοιες καταστάσεις, είναι θέματα διαχρονικά, που συνεχίζουν να μας απασχολούν και να μας αγγίζουν. Κάνοντας μια μικρή αναγωγή στο σήμερα, επισημαίνουμε τη σημασία που έχει η συμπόρευση της εξουσίας με την ηθική, η σύνεση που οδηγεί στην πραγματική ευδαιμονία και η τήρηση γραπτών και άγραφων νόμων, οι οποίοι στη σύγχρονη πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα παραβιάζονται κατάφωρα.

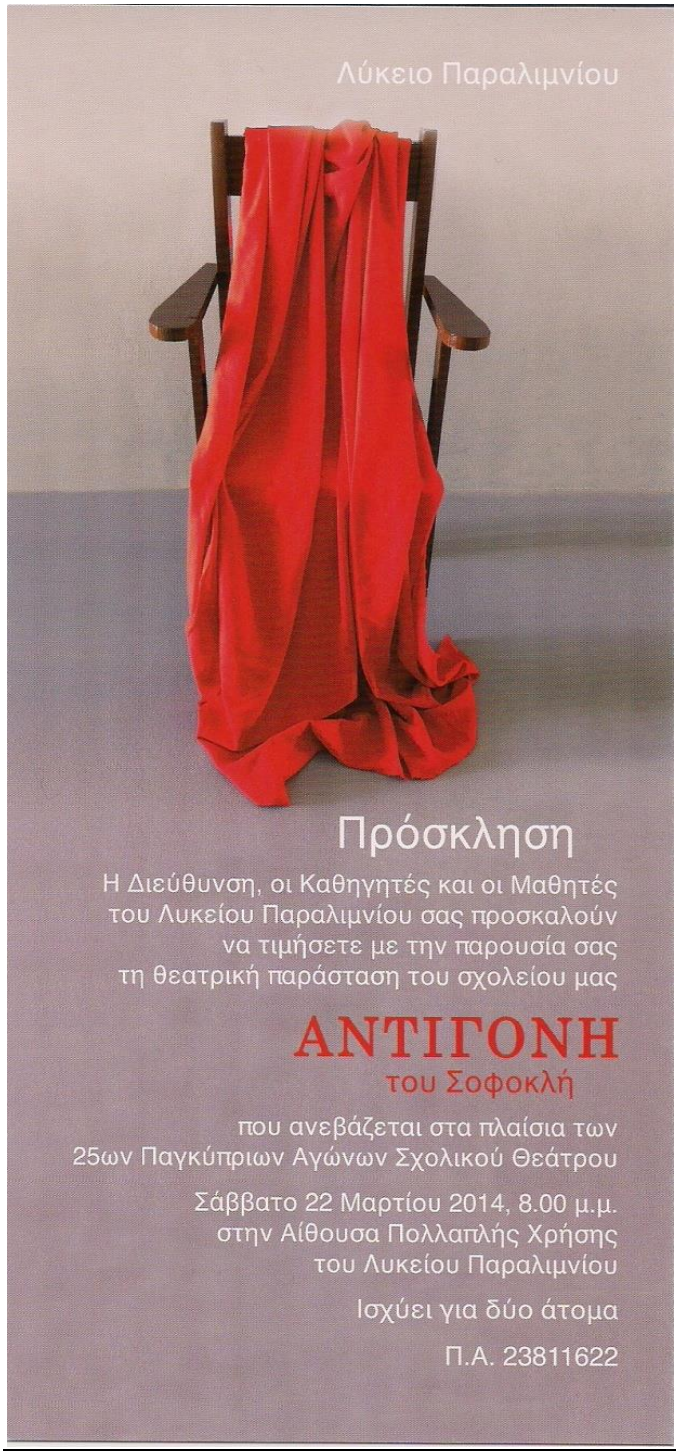
Διανομή ρόλων (με σειρά εμφάνισης)

Αντιγόνη: Αντωνία Λάντου Γ8
Ισμήνη: Γεωργία Φραντζή Γ3
Χορός Θηβαίων: Λουκία Βασιλείου Α2, Ειρήνη Ευαγγέλου Α8, Γεωργία Ζουβάνη Α8, Κωνσταντίνος Κουμής Α8, Αντιγόνη Ναθαναήλ Β2, Χριστόφορος Σωτηρίου Β4, Ιωάννα Μουστακά Β8, Μαρία Λουίτζη Β9, Λαυρέντιος Καούλας Β10
Κρέοντας: Θεόδουλος Θεοδούλου Γ5
Φύλακας: Γιώργος Χρυσοστόμου Γ8
Αίμονας: Κυριάκος Μαρκουλλής Β3
Τειρεσίας: Χριστόδουλος Μεταξάς Γ5
Παιδί: Γιώργος Χατζηαντώνης Γ6
Αγγελιαφόρος: Γιώργος Χριστοδούλου Β4
Ευρυδίκη: Πουλχερία Ρούσου Γ1
Φρουροί: Γιώργος Χατζηκωνσταντής Α7, Ιωάννης Κυριάκου Α7

Ορχήστρα

Πιάνο: Αναστασία Λάντου Α2
Κιθάρα: Γιώργος Τρίαρος Α9
Φλάουτο: Χριστίνα Θεμιστοκλή Γ6
Κρουστά: Τάσος Ρουσιάς Α3, Ειρήνη Σάββα Γ1

(Πρόγραμμα παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2014)

(Πρόσκληση παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014)

Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου, σύμφωνα με τον Αδάμο Μάρκου, έγινε για το λόγο ότι η *Αντιγόνη* του Σοφοκλή είναι ένα διαχρονικό σύμβολο ελευθερίας και πίστης στους άγραφους

ηθικούς νόμους και εκπροσωπεί τον άνθρωπο που δεν υποτάσσεται, αλλά θεωρεί χρέος του την εξέγερση απέναντι στο άδικο και την τυφλή βίαιη εξουσία.

Στο πρόγραμμα της παράστασης αναφέρονται επίσης τα εξής:

> «Σε μια εποχή που, ίσως πιο πολύ από ποτέ, ο άνθρωπος έχει ανάγκη να κρατηθεί από το συνάνθρωπο και τις αξίες, *η Αντιγόνη* αποδεικνύει περίτρανα το διαχρονικό λόγο των τραγικών μας. Πρόκειται για μια γυναίκα - καθόλου υπερφυσική - που πονεί, λυγίζει, θρηνεί αλλά έχει κάνει την επιλογή της σύμφωνα με τις αρχές της. Στις μέρες μας το πρόσωπο της Αντιγόνης παίρνει ακόμη μεγαλύτερη αξία. Ο εμφύλιος αδελφοκτόνος πόλεμος, η αυταρχική και βίαιη πολλές φορές εξουσία, η αλαζονεία του ηγεμόνα και η στάση μας απέναντι σε τέτοιες καταστάσεις, είναι θέματα διαχρονικά, που συνεχίζουν να μας απασχολούν και να μας αγγίζουν. Κάνοντας μια μικρή αναγωγή στο σήμερα, επισημαίνουμε τη σημασία που έχει η συμπόρευση της εξουσίας με την ηθική, η σύνεση που οδηγεί στην πραγματική ευδαιμονία και η τήρηση γραπτών και άγραφων νόμων, οι οποίοι στη σύγχρονη πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα παραβιάζονται κατάφωρα.»

Τα σκηνικά ήταν απλά, με κυρίαρχο στοιχείο τους μουντούς γκρίζους τοίχους, σύμβολο ενός αυταρχικού–καταπιεστικού καθεστώτος και μια καρέκλα–θρόνο, σύμβολο εξουσίας. Στους τοίχους υπήρχαν σημάδια από σκισμένες αφίσες και καλυμμένα συνθήματα κατά του τυραννικού καθεστώτος.

(Φωτ. 59, Αντιγόνη- Κρέοντας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014)

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν ήταν σύγχρονα, με τη στολή του Κρέοντα να παραπέμπει σε σύγχρονο αυταρχικό ηγέτη–δικτάτορα, με μαύρο κοστούμι και το Χορό με κοστούμι γκρι (όπως οι τοίχοι), να δηλώνει τη σιωπηλή αποδοχή της κατάστασης. Η Αντιγόνη φορούσε κόκκινο μακρύ φόρεμα, πάλι συμβολικό του πάθους και της επαναστατικότητας της πρωταγωνίστριας.

(Φωτ. 60, Χορός Θηβαίων, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014)

(Φωτ. 61, Φρουρός, Αντιγόνη, Κρέοντας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014)

Η μουσική, η οποία εκτελείτο ζωντανά από την ορχήστρα (πιάνο, φλάουτο, κρουστά, κιθάρα), ήταν γραμμένη ειδικά για την παράσταση και εξέφραζε τα συναισθήματα του Χορού και το πνεύμα που διέπει το κείμενο, ενώ η χορογραφία απέδιδε κινησιολογικά το περιεχόμενο του κειμένου.

Αναφορικά με το φωτισμό δόθηκε ιδιαίτερη σημασία σε δύο σημεία: α) στην έναρξη του έργου, όπου συναντάται κρυφά η Αντιγόνη με την Ισμήνη, υπήρχε απαλό μπλε και β) στο «έρως ανίκατε μάχαν» επικρατούσε ένα απαλό κόκκινο φως, δηλωτικό του πάθους, ενώ στο κέντρο ένας προβολέας φώτιζε το σημείο όπου στάθηκαν η Αντιγόνη και ο Αίμονας όταν τραγουδούσαν.

Για τις ανάγκες της παράστασης χρησιμοποιήθηκαν τα πιο κάτω ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα:

α) Το κόκκινο φόρεμα: μ' αυτό εμφανίζεται η Αντιγόνη μπροστά στον Κρέοντα την πρώτη φορά. Αργότερα, όταν πρόκειται να την οδηγήσουν στον τάφο, το βγάζει και το κρατά στα χέρια, σαν να κρατά το δικό της πτώμα. Το ίδιο φόρεμα με τον ίδιο περίπου τρόπο το κρατά ο Αγγελιαφόρος, όταν περιγράφει πώς κράτησε ο Αίμονας την Αντιγόνη πριν αυτοκτονήσει. Με το ίδιο φόρεμα ο Κρέοντας σκεπάζει στο τέλος το σώμα του νεκρού Αίμονα. Σημειώνεται ότι παρόμοια σκηνή, και πάλι με το κόκκινο φόρεμα να συμβολίζει έναν νεκρό, εντοπίζεται και στην παράσταση του Θεάτρου Ένα το 2011, μόνο που εκεί πρόκειται για την Ευρυδίκη και το νεκρό Αίμονα, όχι για την Αντιγόνη και τον Πολυνείκη.

β) Η καρέκλα–θρόνος: σύμβολο εξουσίας του Κρέοντα, στο τέλος, όταν βλέπει το γιο του νεκρό, την αναποδογυρίζει.

(Φωτ. 62, Σκηνή από το τέλος της παράστασης, θρήνος Κρέοντα για το νεκρό του γιο Αίμονα, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014)

5.2.3. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ *ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ*

Ακολουθεί σύγκριση των παραστάσεων που ανέβασαν το Λύκειο Αραδίππου (2011) και το Λύκειο Παραλιμνίου (2014).

Στην παράσταση του Λυκείου Αραδίππου η σκηνοθεσία κινήθηκε σε κλασικές γραμμές. Η σκηνοθεσία στην παράσταση του Λυκείου Παραλιμνίου όντας «εκμοντερνισμένη» με επίκαιρες προσθήκες και απομακρυσμένη από διάθεση αρχαιολογικής ανασύστασης, έδωσε μια λιτή, άκρως ενδιαφέρουσα σύγχρονη εκδοχή της τραγωδίας.

Τα σκηνικά της παράστασης του Λυκείου Αραδίππου με τη χρήση κύβων έδωσαν μία διαφορετική οπτική. Στην παράσταση του Λυκείου Παραλιμνίου τα σκηνικά ήταν απλά, με κυρίαρχο στοιχείο τους μουντούς γκρίζους τοίχους, σύμβολο ενός αυταρχικού και καταπιεστικού καθεστώτος και μια καρέκλα-θρόνο, σύμβολο εξουσίας, ενώ η αναγραφή στους τοίχους συνθημάτων κατά του τυραννικού καθεστώτος αποτελεί και πάλι στοιχείο σκηνοθετικού διδακτισμού από μέρους των σκηνοθετών.

Η μουσική της παράστασης του Λυκείου Αραδίππου με την επιλογή κομματιών από τον ψηφιακό δίσκο του Μιχάλη Γεωργίου και του μουσικού σχήματος «Τέρπανδρος», ήταν ιδιαίτερα ταιριαστή. Η μουσική της παράστασης του Λυκείου Παραλιμνίου ήταν γραμμένη ειδικά για την παράσταση και εκτελείτο ζωντανά από την ορχήστρα, εξέφραζε τα συναισθήματα του χορού και το πνεύμα που διέπει το κείμενο.

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης του Λυκείου Αραδίππου ήταν αρχαιοελληνικά για όλους τους ηθοποιούς. Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν στην παράσταση του Λυκείου Παραλιμνίου, τα οποία ήταν σύγχρονα και με κυρίαρχο το μαύρο στο κοστούμι του Κρέοντα και του γκρι στα κοστούμια του Χορού (όπως και οι τοίχοι) απέδιδαν την αυταρχική λογική των οργάνων της εξουσίας και τη σιωπηλή αποδοχή της κατάστασης από το λαό.

Στην παράσταση του Λυκείου Αραδίππου οι μαθητές κατάφεραν να πλάσουν και να ερμηνεύσουν τους ρόλους τους πολύ καλά. Ξεχωρίζει ιδιαίτερα η ερμηνεία του μαθητή στο ρόλο του Κρέοντα, ο οποίος με τη φωνητική και την κινησιολογική του δυναμική, χειρίστηκε

με δεξιοτεχνία τη μεταβολή των συγκυριών, που είχαν ως αποτέλεσμα την πλήρη ψυχική του μεταστροφή και το πολλαπλό πλήγμα που δέχθηκε ως άνδρας, ως πατέρας και ως εξουσιαστής.

Στην παράσταση του Λυκείου Παραλιμνίου, οι πολύ καλές ερμηνείες των ηθοποιών, η σύγχρονη μουσική, το μαύρο του πένθους και το γκρίζο του πολέμου και του αυταρχικού καθεστώτος στα κοστούμια και στα σκηνικά, η κίνηση, αλλά και το στήσιμο των ηθοποιών συνέβαλαν στο ανέβασμα μιας ενδιαφέρουσας σχολικής παράστασης, που είχε το δικό της στίγμα.

5.3. *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Ακολουθούν διαφορετικές αναγνώσεις της παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη από το Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας και το Λύκειο Αραδίππου.

5.3.1. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ-*ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ*-2002-Β΄ ΒΡΑΒΕΙΟ

Το Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας ανέβασε στις 3 Απριλίου 2002 στο πλαίσιο των ΙΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου την *Ιφιγένεια την εν Ταύροις* του Ευριπίδη στο Αμφιθέατρο της Σχολής Falcon σε μετάφραση Τάσου Ρούσου και σε σκηνοθεσία και διδασκαλία της φιλολόγου Αγάθης Βασιλείου. Έλαβε το δεύτερο βραβείο στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος.

Τα σκηνικά επιμελήθηκε ο Κώστας Πασιάδης, τα κοστούμια και το πρόγραμμα της παράστασης η Αγάθη Βασιλείου και ο Κώστας Πασιάδης. Τη σύνθεση και διδασκαλία της μουσικής ανέλαβε η Γεωργία Νεοφύτου, όπως επίσης και τη μουσική επιμέλεια σε συνεργασία με τον Τάσο Πρωτοπαπά. Στην ετοιμασία και μεταφορά των σκηνικών βοήθησαν οι μαθητές: Αντρέας Αντρέου, Αντρέας Χατζηγιάννης, Μάριος Μαρκίδης, Αντρέας Σώττου, Μιχάλης Λουκά, Νικόλας Χατζηδημητρίου, Νικόλαος Λουκαΐδης, Παναγιώτης Χαραλάμπους και Αντρέας Μιχαήλ. Τη γενική ευθύνη της παράστασης είχε ο Φιλόλογος, Β.Δ. Στέλιος Χαραλάμπους.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ιφιγένεια: Ελένη Παπαχριστοδούλου

Ορέστης: Αντρέας Χαραλαμπίδης

Πυλάδης: Αντρέας Θεμιστοκλέους

Χορός Αιχμαλώτων Ελληνίδων: Χρύσω Εφραίμ, Μαριλένα Βενιζέλου, Άντρια Χαραλάμπους, Μύρια Κολύβα, Χαρά Δημητρίου, Ξένια Πουλλή, Μαρία Αλεξάνδρου, Δέσποινα Χαραλάμπους, Σόφη Χρυσάνθου, Θεοδώρα Τζωρτζ, Έλενα Νικολάου, Ελένη Ιωάννου, Μαρία Παπαδοπούλου.

Γελαδάρης: Χριστόφορος Χριστοφόρου, Ιάκωβος Λουκά, Άρης Λεωνίδου.

Θόας: Στέφανος Παναγιώτου

Αγγελιαφόρος: Αντρέας Χρίστου

Αθηνά: Άντρια Χαραλάμπους

Φρουροί: Ερωτόκριτος Ερωτοκρίτου, Σάββας Καζαμίας

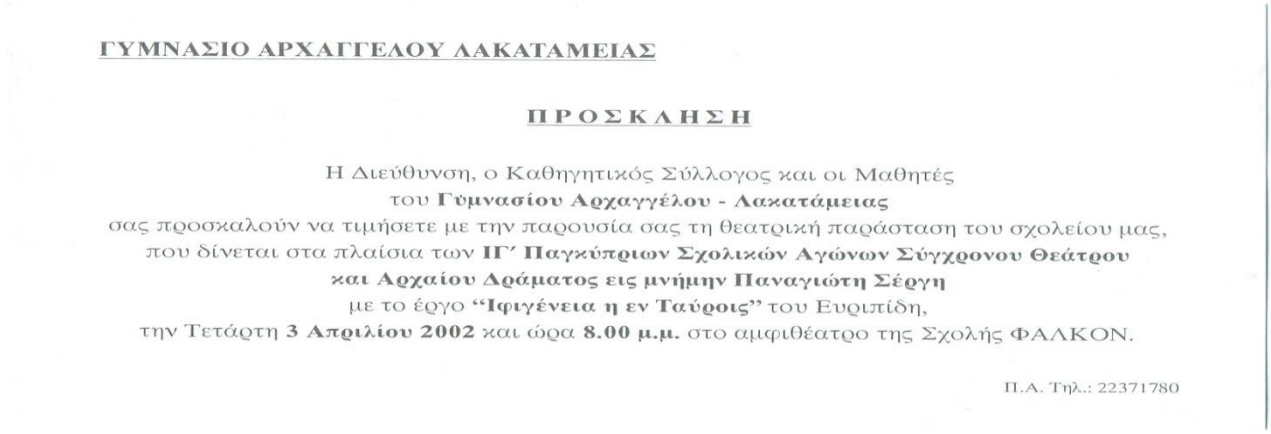
Ακόλουθοι: Αντρέας Χρίστου, Ιάκωβος Γλυκύς

Ορχήστρα: Ροδοθέα Αμερικάνου, Στέφανος Καραολής, Νικόλαος Μουτάφης, Αντρέας Παναγιώτου

Υποβολείο: Πανίκος Κουρούγιαννης

(Φωτ. 63, Συντελεστές παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002)

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Η Διεύθυνση, ο Καθηγητικός Σύλλογος και οι Μαθητές
του **Γυμνασίου Αρχαγγέλου - Λακατάμειας**
σας προσκαλούν να τιμήσετε με την παρουσία σας τη θεατρική παράσταση του σχολείου μας,
που δίνεται στα πλαίσια των **ΙΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου**
και Αρχαίου Δράματος εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη
με το έργο **"Ιφιγένεια η εν Ταύροις"** του Ευριπίδη,
την Τετάρτη **3 Απριλίου 2002** και ώρα **8.00 μ.μ.** στο αμφιθέατρο της Σχολής ΦΑΛΚΟΝ.

Π.Α. Τηλ.: 22371780

(Πρόσκληση παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002)

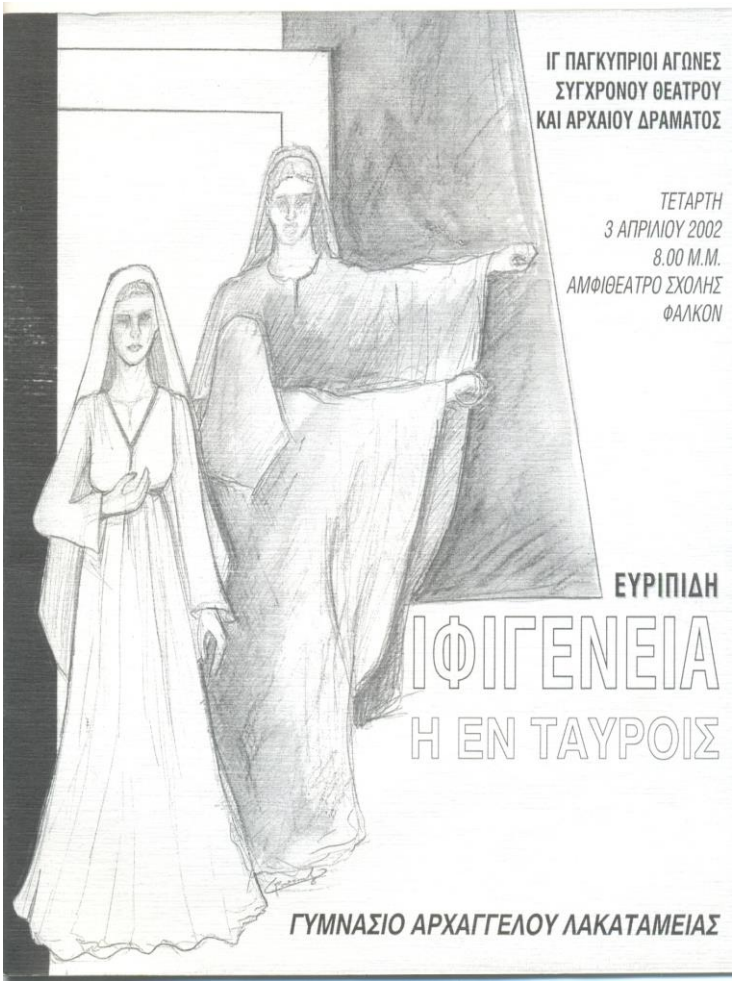
Η Αγάθη Βασιλείου, η οποία ανέλαβε τη σκηνοθεσία και τη διδασκαλία του έργου καταθέτει στο πρόγραμμα της παράστασης τις απόψεις της για τη συμμετοχή του σχολείου στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος:

> «Με δέος και βαρύ αίσθημα ευθύνης πλησιάσαμε την ιδέα, σαν θεατρική ομάδα του σχολείου μας, μιας παράστασης αρχαίου δράματος, στο πλαίσιο των ΙΓ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου. Σαν υπεύθυνη της θεατρικής ομάδας, το 'ξερα πως το ανέβασμα μιας μαθητικής παράστασης αρχαίας τραγωδίας δεν ήταν ποτέ εύκολη υπόθεση. Ήξερα επίσης πως μια τέτοια προσπάθεια θα ήταν ακόμη δυσκολότερη, όταν στη σκηνή δεν θα ανέβαιναν μεγάλα παιδιά, αλλά παιδιά Γυμνασίου, που για πρώτη φορά εισάγονται στις βασικές έννοιες του Αρχαίου Δράματος.
>
> (…) Τα παιδιά γνώρισαν τη σκληρή προσπάθεια και την αυστηρή πειθαρχία που απαιτούνται για τη σωστή συναισθηματική έκφραση των υψηλών νοημάτων και των ψυχολογικών καταστάσεων των τραγικών προσώπων.»

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί πως κατά τη χρονιά αυτή, παρόλο που ανεβάστηκαν πέντε παραστάσεις στην κατηγορία του Αρχαίου Δράματος, η συμμετοχή του Γυμνασίου Αρχαγγέλου Λακατάμειας ήταν η μόνη παράσταση από Γυμνάσιο.

(Φωτ. 64, Βράβευση συντελεστών παράστασης, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002)

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002)

Η εικονογράφηση του προγράμματος της παράστασης αναπαριστούσε τη μορφή της Ιφιγένειας, ενώ στο βάθος, πίσω από την Ιφιγένεια, πρόβαλλαν δύο μέλη του Χορού με υψωμένα τα χέρια. Πιο πίσω φαινόταν το σκηνικό που υπήρχε στην παράσταση, ο ναός της θεάς Άρτεμης στην Ταυρίδα, όπου και διαδραματίζεται η υπόθεση του έργου.

Τα σκηνικά ήταν λιτά και αναπαριστούσαν την πύλη του ναού της θεάς Άρτεμης στην Ταυρίδα. Στο κέντρο της σκηνής υπήρχε ο βωμός και στο κάτω μέρος πλάι στο βωμό υπήρχε μία κανάτα για τις σπονδές.

(Φωτ. 65, Η Ιφιγένεια μπροστά στο βωμό, από πρόβα της παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002)

Το έργο αρχίζει με υποβλητική μουσική και μπλε φωτισμό που κατακλύζει τη σκηνή. Ακολουθεί η εμφάνιση της Ιφιγένειας, που βγαίνει από την πύλη του ναού και στέκεται μπροστά από το βωμό. Καθόλη τη διάρκεια του μονολόγου της Ιφιγένειας στον οποίο αφηγείται την ιστορία της, ο φωτισμός παραμένει μπλε στο βάθος της σκηνής, ενώ η Ιφιγένεια φωτίζεται με κόκκινο φως.

Στη συνέχεια, η Ιφιγένεια επιστρέφει στο ναό και ο φωτισμός γίνεται κόκκινος. Ο Ορέστης και ο Πυλάδης μπαίνουν επιφυλακτικοί. Ακολούθως εισέρχεται ο Χορός, ο οποίος αποτελείται από δέκα μέλη και είναι χωρισμένος σε δύο ομάδες, με τα πέντε μέλη του στα δεξιά της σκηνής και τα άλλα πέντε στα αριστερά.

Στην επόμενη σκηνή η Ιφιγένεια εισέρχεται και πάλι στη σκηνή και τη στιγμή που αναφωνεί ότι «θα στάξει πένθιμη σπονδή», παίρνει την κανάτα και προσφέρει σπονδές μπροστά στο βωμό. Ο Χορός παραμένει στη σκηνή, περιτριγυρίζει την Ιφιγένεια και οι κινήσεις του συνοδεύουν παραστατικά τα λόγια του. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η σκηνή κατά την οποία, την ώρα που απευθύνεται στην Ιφιγένεια και της λέει «κι η μοίρα πέφτει επάνω σου μ' άκρατη τη μανία», ο Χορός κάνει τη χαρακτηριστική κίνηση με απλωμένα τα χέρια προς την Ιφιγένεια.

Έπειτα, μπαίνουν στη σκηνή οι τρεις βοσκοί, για να ανακοινώσουν την άφιξη των ξένων στην Ταυρίδα. Με την αποχώρησή τους ο φωτισμός χαμηλώνει, γίνεται κόκκινος και η Ιφιγένεια μονολογεί για την επικείμενη θυσία των ξένων. Στη συνέχεια, στο επόμενο χορικό, ο φωτισμός παραμένει κόκκινος, ανεβαίνει και οι κινήσεις του Χορού αποδίδουν παραστατικά τα λόγια του χορικού. Χαρακτηριστικές σκηνές είναι οι πιο κάτω:

- Τη στιγμή που ο Χορός λέει «τη χώρα που του Δία η κόρη μουσκεύει τους περίστυλους ναούς και τους βωμούς μ' ανθρώπινο αίμα» κάνει και την ανάλογη κίνηση σφίγγοντας τα χέρια σε γροθιές.

- Όταν ο Χορός απαγγέλλει «Πώς διαβήκαν τις Συμπληγάδες, πώς του Φινέα τις ακτές τις άυπνες, κοντά στ' ακρόγιαλο αρμενίζοντας της Αμφιτρίτης, όπου τραγουδώντας χορεύουν οι πενήντα Νηρηίδες κυκλόσυρτους χορούς», τα μέλη του ενώνουν τα χέρια και χορεύουν σε κύκλο.

- Λέγοντας «Μακάρι να το φέρει η τύχη κι απ' της κυράς μας τις ευχές εδώ να 'ρχόταν η Ελένη, η ακριβή της Λήδας κόρη, αφήνοντας την Τροία κι αφού ραντίσει τα μαλλιά της για θάνατο η κυρά μας μ' αγιασμό με χέρι φονικό να τη σκοτώσει», τα μέλη του χορού κάνουν την αντίστοιχη κίνηση, ραντίζουν τα μαλλιά τους και μετά απλώνουν το φονικό χέρι.

Με το τέλος του χορικού μπαίνουν στη σκηνή ο βοσκός και ακολουθούν ο Ορέστης και ο Πυλάδης με δεμένα τα χέρια, πλαισιωμένοι από τους δύο Φρουρούς. Στη σκηνή αυτή ο φωτισμός είναι μπλε. Ακολουθεί ο διάλογος Ιφιγένειας και Ορέστη και ο φωτισμός μετατρέπεται σε καφέ.

Ακολούθως, στην κορύφωση της σκηνής της αναγνώρισης των δύο αδελφών, ακούγεται ρυθμικά ο ήχος κρουστών. Την ώρα που αγκαλιάζονται ο φωτισμός γίνεται κόκκινος και χαμηλώνει, ενώ η πύλη του ναού φωτίζεται και αυτή με κόκκινο φως και δημιουργείται γενικά μια υποβλητική ατμόσφαιρα.

Μετά το τέλος της αναγνώρισης ο φωτισμός γίνεται άσπρος και αποχωρούν από τη σκηνή πρώτα ο Ορέστης και ο Πυλάδης και στη συνέχεια η Ιφιγένεια, ενώ παραμένει στη σκηνή ο Χορός, ο οποίος τραγουδά ρυθμικά το χορικό. Στο σημείο που αναφωνεί «πουλημένη σκλάβα για περίσσιο χρυσάφι, έφτασα εδώ σε χώρα βαρβάρων», σκύβει στη γη με κατεβασμένο το κεφάλι.

Ακολουθεί η εμφάνιση στη σκηνή του βασιλιά Θόα στη σκηνή, που συνοδεύεται από έξι σκλάβους ακολούθους και αναζητά την ιέρεια Ιφιγένεια, η οποία βγαίνει από το ναό κρατώντας το ξόανο της Θεάς Άρτεμης. Μετά τη συνομιλία τους, κατά την οποία του περιγράφει τη διαδικασία του εξαγνισμού, βγαίνουν από την πύλη του ναού με δεμένα τα χέρια ο Ορέστης και ο Πυλάδης, ακολουθούμενοι από σκλάβους που μεταφέρουν τα απαραίτητα του καθαρμού. Η Ιφιγένεια, ο Ορέστης και ο Πυλάδης αποχωρούν με το ρυθμικό ήχο κρουστών.

Στη συνέχεια, εισέρχεται στη σκηνή ο Αγγελιαφόρος και φωνάζει στο βασιλιά Θόα να βγει από την πύλη του ναού για να του ανακοινώσει τα κακά μαντάτα για τη φυγή της Ιφιγένειας και των δύο ξένων. Στο άκουσμα των μαντάτων ο βασιλιάς βγάζει το σπαθί του και κρατώντας το στο δεξί του χέρι, προτρέπει με έντονο τρόπο και δυνατή φωνή τους πολίτες να τρέξουν στο ακρογιάλι να τους πιάσουν. Στρέφοντας το βλέμμα προς τις γυναίκες του χορού, τις απειλεί ότι θα τις τιμωρήσει.

Ακολούθως, εμφανίζεται υπό τον ήχο κρουστών στο θεολογείο ως από μηχανής θεά η Αθηνά, πάνω στην οποία πέφτει ελαφρύς κόκκινος φωτισμός και ακούγεται να μιλά με αγωνιώδη φωνή. Με την ολοκλήρωση του λόγου της προς το βασιλιά Θόα, τον Ορέστη και την Ιφιγένεια, αποχωρούν από τη σκηνή ο Θόας, η Θεά Αθηνά και παραμένει μόνος ο

Χορός. Ο φωτισμός γίνεται κόκκινος και η παράσταση τελειώνει με μουσική υπόκρουση και αποχώρηση του Χορού από τη σκηνή.

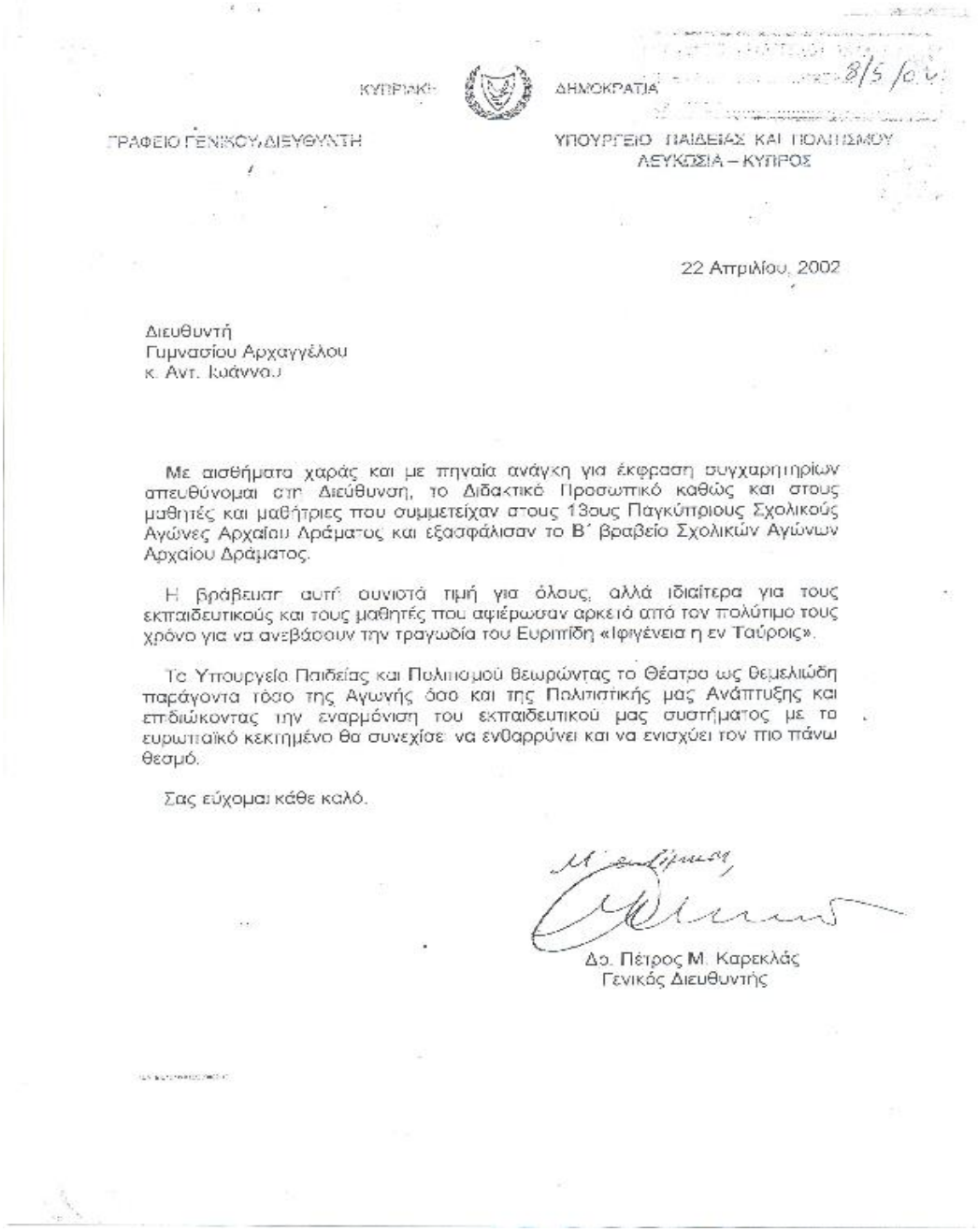
Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν ήταν απλά. Η Ιφιγένεια φορούσε λευκό μακρύ φόρεμα και είχε καλυμμένο το κεφάλι με άσπρο ρούχο. Ο Ορέστης φορούσε μαύρο παντελόνι, άσπρη μπλούζα και εξωτερικά έφερε κόκκινο χιτώνα και επίσης κρατούσε σπαθί κρεμασμένο στη μέση. Το ίδιο κοστούμι φορούσε και ο Πυλάδης με τη διαφορά ότι αυτός έφερε μπλε χιτώνα.

Τα μέλη του Χορού φέρουν παρόμοια φορέματα με την Ιφιγένεια με τη διαφορά ότι τα φορέματά τους είναι σε απαλό γκρίζο χρωματισμό. Οι τρεις βοσκοί είναι ντυμένοι σε γήινους χρωματισμούς, όλοι φοράνε καφέ παντελόνια, ένας φέρει εξωτερικά γιλέκο από προβιά και οι άλλοι δύο καφέ χιτώνες.

(Φωτ. 66, Ιφιγένεια, Ορέστης, Πυλάδης και Χορός, πρόβα παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002)

Ο βασιλιάς Θόας έχει βασιλική αμφίεση, είναι ντυμένος σε καφέ και γκρί αποχρώσεις, φοράει παντελόνι και εξωτερικά φέρει μακρύ μανδύα και έχει στο κεφάλι του κορώνα. Η θεά Αθηνά είναι ντυμένη στα λευκά και φέρει στεφάνι στο κεφάλι.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ – ΚΥΠΡΟΣ

22 Απριλίου, 2002

Διευθυντή
Γυμνασίου Αρχαγγέλου
κ. Αντ. Ιωάννου

Με αισθήματα χαράς και με πηγαία ανάγκη για έκφραση συγχαρητηρίων απευθύνομαι στη Διεύθυνση, το Διδακτικό Προσωπικό καθώς και στους μαθητές και μαθήτριες που συμμετείχαν στους 13ους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος και εξασφάλισαν το Β΄ βραβείο Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος.

Η βράβευση αυτή συνιστά τιμή για όλους, αλλά ιδιαίτερα για τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές που αφιέρωσαν αρκετά από τον πολύτιμο τους χρόνο για να ανεβάσουν την τραγωδία του Ευριπίδη «Ιφιγένεια η εν Ταύροις».

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού θεωρώντας το Θέατρο ως θεμελιώδη παράγοντα τόσο της Αγωγής όσο και της Πολιτιστικής μας Ανάπτυξης και επιδιώκοντας την εναρμόνιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με το ευρωπαϊκό κεκτημένο θα συνεχίσει να ενθαρρύνει και να ενισχύει τον πιο πάνω θεσμό.

Σας εύχομαι κάθε καλό.

Δρ. Πέτρος Μ. Καρεκλάς
Γενικός Διευθυντής

(Συγχαρητήρια επιστολή Γεν. Διευθυντή ΥΠΠ στο Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας)

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ: 2001-2002

Αρ. Πρ.: ΓΞ/43

Λευκωσία 27/5/2002

Πρόεδρο και μέλη Δ.Σ. Θ.Ο.Κ.
Λευκωσία

Αξιότιμοι κύριοι

Το σχολείο μας τη φετινή σχολική χρονιά έκανε «απόπειρα» να ανεβάσει αρχαίο δράμα επιλέγοντας την τραγωδία «Ιφιγένεια η εν Ταύροις» του Ευριπίδη. Η απόπειρα μας αυτή στέφθηκε με επιτυχία καθώς το σχολείο μας τιμήθηκε με το Β΄ Βραβείο στο Διαγωνισμό Αρχαίου Δράματος. Τη δύσκολη αυτή προσπάθεια μας στήριξε και ενίσχυσε, με την εμπειρία και τις γνώσεις του στο θέατρο, ο κ. Τάκης Χριστοφάκης, οποίος συνεργάστηκε άριστα τόσο με την καθηγήτρια που ανέλαβε τη σκηνοθεσία και διδασκαλία του έργου όσο και με τα παιδιά, συμβουλεύοντας, εμπνέοντας και καθοδηγώντας τα μ' ένα σωστό παιδαγωγικό τρόπο.

Θα θέλαμε να εκφράσουμε για άλλη μια φορά τις ευχαριστίες μας τόσο προς τον κ. Χριστοφάκη όσο και προς εσάς που εγκρίνατε την παροχή των συμβουλευτικών του υπηρεσιών προς τη θεατρική ομάδα του σχολείου μας στα πλαίσια του προγράμματος Αγωγή Θεάτρου.

Με εκτίμηση

Α. Ιωάννου
Διευθυντής

Κοιν.: Γενικό Διευθυντή Θ.Ο.Κ.
Λειτουργό Θ.Ο.Κ. Μαρίνα Μαλένη
Κ. ΤάκηΧριστοφάκη

(Ευχαριστήρια επιστολή Γυμνασίου Αρχαγγέλου Λακατάμειας στο ΘΟΚ)

5.3.2. ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΑΔΙΠΠΟΥ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ*-2012

Το Λύκειο Αραδίππου ανέβασε στις 13 Φεβρουαρίου 2012 στο πλαίσιο των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τη θεατρική παράσταση *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη στο Αμφιθέατρο του Λυκείου Αραδίππου σε μετάφραση Θρασύβουλου Σταύρου και σκηνοθεσία-διδασκαλία της φιλολόγου Βαρβάρας Μιχαήλ.

Τα σκηνικά επιμελήθηκαν οι καθηγητές τέχνης, Μαίρη Μεντέζ και Ανδρέας Παρασκευάς, σε συνεργασία με τους πιο κάτω μαθητές: Τάσος Ιωάννου Β6, Νικολέτα Σιόποβα Β8, Ανδρέας Γαβριήλ, Άντρη Τιμοθέου Β8, Εύη Αχιλλέως Β7, Μαριάννα Γεωργίου Β7, Γιώτα Μάππουρα Β7, Δημήτρης Κυριάκου Γ7, Βασίλης Νεοφύτου Γ1, Ανδρέας Χατζηματθαίου Γ6. Επίσης η κατασκευή της ταυροκεφαλής έγινε από την καθηγήτρια τέχνης Μαίρη Μεντέζ.

Τα κοστούμια επιμελήθηκε ο καθηγητής τέχνης Ανδρέας Παρασκευάς. Τη διδασκαλία των τραγουδιών ανέλαβε η καθηγήτρια μουσικής Γεωργία Χαραλάμπους, ενώ η επιλογή των μουσικών κομματιών έγινε από τη Β.Δ., φιλόλογο Χρυστάλλα Κουλέρμου και τη φιλόλογο Βαρβάρα Μιχαήλ. Τη χορογραφία και την κίνηση επιμελήθηκε η φιλόλογος Βαρβάρα Μιχαήλ και η θεατρολόγος Αιμιλιάνα Χάματσου. Τη δημιουργία του βίντεο και την επεξεργασία του ήχου ανέλαβε ο καθηγητής πληροφορικής Δημήτρης Παπαδόπουλος. Τη φιλοτέχνηση του προγράμματος επιμελήθηκε ο καθηγητής γραφικών τεχνών Γιάννης Στεργενάκης, ενώ τη γενική επιμέλεια της παράστασης είχε η Β.Δ. φιλόλογος Χρυστάλλα Κουλέρμου.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ιφιγένεια: Ναυσικά Απόστρατου Γ4

Ορέστης: Κύπρος Κυπριανού Α3

Πυλάδης: Γρηγόρης Κοντός Β5

Γελαδάρης/Αγγελιαφόρος: Νικόλας Γεωργίου Α2

Θόας: Ορέστης Κυριάκου Α4

Φρουρός: Γιώργος Τεραλλής Γ6

Αθηνά: Ντανιέλα Μπουρμπάνο Γ4

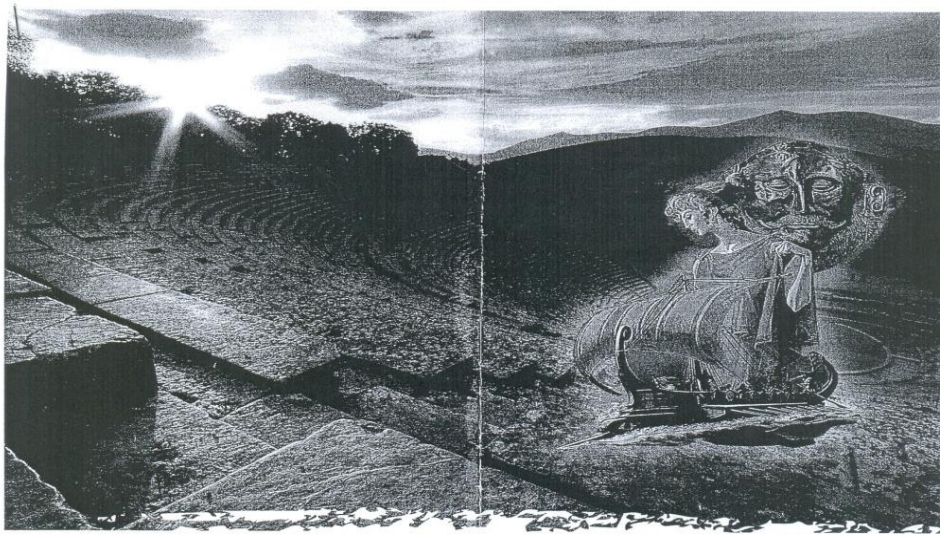
Αγγελιαφόρος: Μιχάλης Πίτσιλλος Γ6

Χορός: Ντανιέλα Μπουρμπάνο Γ4, Ζωή Απόστρατου Γ9, Ιωάννα Πέτρου Β5, Μαρία Κουλλαπή Β5, Ζωή Αλκιβιάδου Β8, Μαρία Παπαβαγγέλη Β5, Κατερίνα Πετρίδου Β1, Ρεβέκκα Ιωάννου Β2, Παναγιώτα Πολυκάρπου Β1, Λουκία Παναγιώτου Α5, Μαρία Στυλιανού Α1, Ιωάννα Μεσημέρη Α2, Άντρια Γρηγορίου Α2

Ήταν η τρίτη χρονιά που το Λύκειο Αραδίππου ανέβαζε παράσταση αρχαίου δράματος στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Όπως μας δήλωσε σε συνέντευξή της η Βαρβάρα Μιχαήλ, η οποία επιμελήθηκε τη σκηνοθεσία και διδασκαλία της παράστασης, η επιλογή του συγκεκριμένου έργου έγινε διότι για το λόγο ότι μέσα από την εν λόγω τραγωδία αναδεικνύεται η ακατανίκητη δύναμη της φιλίας και της αδελφικής αγάπης και παράλληλα διαφαίνεται η έντονη νοσταλγία του ξενιτεμένου για την πατρίδα.

Η επιλογή έργου αρχαίου δράματος ήταν σύμφωνη και με τη σχετική παρότρυνση του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού στην Προκήρυξη των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου για επιλογή έργου από το αρχαίο δράμα ενόψει της ανάληψης της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κύπρο το β΄ εξάμηνο του 2012.

Στο εξώφυλλο του προγράμματος και στην αφίσα της παράστασης εικονίζεται το Θέατρο της Επιδαύρου με παράλληλη απεικόνιση ελληνικού καραβιού, που συμβολίζει τον πόθο για επιστροφή στην πατρίδα, πλαισιωμένο από τη μορφή της Ιφιγένειας και το προσωπείο του Αγαμέμνονα.

Όμως τώρα όλ' αυτά τα ξεχνώ
και το αδέρφι που πέθανε στο Άργος θρηνώ.
Το 'χα αφήσει μωρό,
νιο βλαστό τρυφερό
μες στα χέρια, στον κόρφο της μάνας του, αυτόν
που μια μέρα οι Αργείοι θα του έκαναν
βασιλιά, του Ορέστη.

(Πάροδος, στ.240-246)

Λύκειο Αραδίππου, Αμφιθέατρο
Δευτέρα, 13 Φεβρουαρίου 2012, 8:00 μ.μ.

23οι ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ
ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2012
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΕΡΓΗ

Θεατρική Παράσταση
Ευριπίδη,

«Ιφιγένεια η εν Ταύροις»

[...] από την Ελλάδα
κατά 'δω ένας ταξιδιάρης να φανεί
κι απ' τις πίκρες της σκλαβιάς
να με σώσει την καημένη.
Να 'μουνα στο σπίτι μου,
αχ, και στον τόπο μου,
έτσι καν μες στ' όνειρό μου...

(Α΄ Στάσιμο, στ.477-482)

Λύκειο Αραδίππου, Αμφιθέατρο
Δευτέρα, 13 Φεβρουαρίου 2012, 8:00 μ.μ.

(Πρόγραμμα παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

Η παράσταση στον Πρόλογο αρχίζει με κόκκινο χαμηλό φωτισμό και στο έδαφος της σκηνής υπάρχουν κεριά αναμμένα. Εμφανίζονται επί σκηνής οι δύο φύλακες και γίνεται βιντεοπροβολή με σκηνές από διάφορους πολέμους και συρράξεις, όπως σκηνές από την τουρκική εισβολή, από το κτύπημα στους Δίδυμους Πύργους στην Αμερική κ.ά. Επίσης, προβάλλονται εικόνες και σκηνές με τις συνέπειες που προκαλούνται από αυτές τις συρράξεις, όπως η αιματοχυσία, η προσφυγιά και η καταστροφή, για να φανεί η σκληρότητα του πολέμου και να δοθεί μια διαχρονική, μεταφορική (πολιτική αντί τελετουργική) διάσταση στην έννοια της ανθρωποθυσίας, γεγονός που αποτελεί και το στίγμα της παράστασης.

(Φωτ. 67, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης με βιντεοπροβολή πολεμικών σκηνών, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

(Φωτ. 68, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης με βιντεοπροβολή πολεμικών σκηνών, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

Μετά τη βιντεοπροβολή εμφανίζεται επί σκηνής η ιέρεια Ιφιγένεια. Σταδιακά ο φωτισμός δυναμώνει και η Ιφιγένεια αφηγείται την ιστορία της. Βρίσκεται στο ναό της θεάς Άρτεμης στη γη της Ταυρίδας, όπου και διαδραματίζεται η υπόθεση του έργου, μπροστά από το βωμό.

Στη σκηνή πρόβαλλε η πύλη του ναού της θεάς Άρτεμης, ναός ελληνικού ρυθμού στη γη της Ταυρίδας. Μπροστά από το ναό υπάρχει βωμός με κόκκινη πλάκα, που αναπαριστά το αίμα από τις θυσίες, καθώς σύμφωνα με μια παμπάλαια συνήθεια των βαρβάρων Ταύρων εκεί θυσιάζονταν οι Έλληνες που έφταναν με τα πλοία τους στη χώρα. Ψηλά στο κέντρο των

σκηνικών υπήρχε ομοίωμα κεφαλής ταύρου, που παρέπεμπε στον τόπο όπου εκτυλίσσονταν τα γεγονότα, στη χώρα των Ταύρων.

(Φωτ. 69, Σκηνικό παράστασης, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

(Φωτ. 70, Ιφιγένεια, Ορέστης, Πυλάδης και Χορός, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

Ένα άλλο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης στην έναρξη του έργου, μετά την εμφάνιση της Ιφιγένειας στη σκηνή, στην προσπάθεια να αναπαρασταθούν οι ανθρωποθυσίες που γίνονταν στην Ταυρίδα, είναι η παρουσία δύο Φυλάκων, που προβαίνουν στη σφαγή ενός ατόμου στην προσπάθεια να αναπαρασταθούν οι θυσίες που γίνονταν στην Ταυρίδα.

Σκηνοθετική καινοτομία αποτέλεσε επίσης η αναπαράσταση του καραβιού με κινήσεις των μελών του Χορού, που κουνούσαν παραστατικά λευκά υφάσματα στο Α΄ Στάσιμο. Στο

σημείο αυτό ο φωτισμός γίνεται μπλε. Οι κινήσεις του χορού, καθώς τραγουδά: «Ω γαλάζιο, βαθυγάλαζο σμίξιμο των θαλασσών… Ν΄ αρμενίσανε στα κύματα απ' τον πόθο σωρούς πλούτου μες στα σπίτια τους να υψώσουν», μιμούνται το καράβι που αρμενίζει στα κύματα.

(Φωτ. 71, Σκηνή χορογραφίας στο Α΄ Στάσιμο, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

Στο Β΄ επεισόδιο ο φωτισμός που κυριαρχεί είναι κόκκινος και εμφανίζονται δεμένοι ο Ορέστης και ο Πυλάδης, οι οποίοι συνελήφθησαν από το Φύλακα. Προς το τέλος του επεισοδίου, όπου οι Φύλακες απελευθερώνουν τους δύο φίλους και διαλέγονται με την Ιφιγένεια, ο φωτισμός γίνεται μπλε.

Στην αρχή του Β΄ Στασίμου τα μέλη του Χορού στοιχίζονται σε δύο σειρές, η μία σειρά είναι γονατιστή και η άλλη όρθια και κρατούν λευκά υφάσματα, που τα χρησιμοποιούν στη χορογραφία. Οι κινήσεις των χεριών τους με τα πανιά είναι ρυθμικές και γίνονται με τρόπο που μιμείται το πέταγμα των πουλιών εκτελώντας κινησιολογικά τους στίχους του χορικού «κι ας είχα δυο φτερά να πέταγα μακριά να πάω στο σπιτικό μου.»

Στη συνέχεια ο Χορός είναι κυκλικός ανταποκρινόμενος και πάλι κινησιολογικά στους στίχους του χορικού: «Στα χοροστάσιά μας, αχ, να βρισκόμουν, όπου κοπέλα ακριβή, πολυγύρευτη, πλάι στη μανούλα μου εγώ σε χορούς κυκλικούς τις συνομήλικες έσερνα».

Με ευρηματική σκηνοθεσία αποδόθηκε και η εμφάνιση της θεάς Αθηνάς στην Έξοδο ως από μηχανής Θεάς, πάνω από το ναό, η οποία δίνει συμβουλές στον Θόα, στον Ορέστη και στην

Ιφιγένεια. Ο φωτισμός χαμηλώνει, κυριαρχεί το μπλε χρώμα και ένας κόκκινος κύκλος φωτίζει αποκλειστικά το πρόσωπο της Θεάς. Το έργο τελειώνει με το Χορό, ο οποίος γονατίζει στη σκηνή και απευθυνόμενος στην θεά της λέει πως θα ακολουθήσουν τη δική της εντολή.

(Φωτ. 72, Σκηνή από την Έξοδο, εμφάνιση θεάς Αθηνάς ως από μηχανής θεάς, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

Για τη μουσική χρησιμοποιήθηκαν ηχογραφημένα τα πιο κάτω μουσικά κομμάτια, που εκτελέστηκαν με αρχαιοελληνικά όργανα: «Ave Sinistra» των Nox Arcana, «Δελφική Προσευχή», «Prituri Se Planinata» των Stellamara, «Ιφιγένεια η εν Ταύροις-β΄ Στάσιμο» του Χρήστου Λεοντή, «Cappricio di Cenere» των Daimonie Nymphe, «Sougia» του Γιώργου Καζαντζή, «Ιφιγένεια η εν Ταύροις-16» και «Chorus Glorification» επίσης του Γιώργου Καζαντζή.

Χρησιμοποιήθηκαν αρχαιοελληνικά κοστούμια με κάποιες μικρές τροποποιήσεις. Το κοστούμι της Ιφιγένειας είναι μακρύ σε χρωματισμούς απαλού ροζ και μπεζ, που ταιριάζει απόλυτα με τα χρώματα του σκηνικού και του βωμού, στον οποίο και βρίσκεται. Η δωδεκαμελής ομάδα του Χορού, που εμφανίζεται στην Πάροδο, πορεύεται μέσα από τους θεατές και καταλήγει στη σκηνή, φορώντας μαύρο μακρύ φόρεμα, πάνω από το οποίο υπάρχει ένας αρχαιοελληνικός μπεζ χιτώνας. Ο Γελαδάρης, ο οποίος εμφανίζεται στο Α΄ Επεισόδιο για να ανακοινώσει στην Ιφιγένεια την άφιξη των δύο νέων που έφτασαν στην Ταυρίδα για να κάνουν θυσία στη θεά Άρτεμη, φορεί αρχαιοελληνικό κοστούμι και από πάνω ένα γιλέκο από προβιά και κρατάει μπαστούνι.

(Φωτ. 73, Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, ο Γελαδάρης ανακοινώνει στην Ιφιγένεια την άφιξη των δύο ξένων στην Ταυρίδα, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

Ο Ορέστης και ο Πυλάδης είναι επίσης ντυμένοι με αρχαιοελληνικά κοστούμια και εξωτερικά φέρουν χιτώνα. Ο Θόας εμφανίζεται με άσπρο μακρύ φόρεμα και εξωτερική κόκκινη χλαμύδα και στο κεφάλι φέρει κορόνα. Η θεά Αθηνά φοράει λευκό φόρεμα και φέρει περικεφαλαία.

(Φωτ. 74, Ορέστης και Πυλάδης, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

Σε όλες τις σκηνές της τραγωδίας υπήρχε εναλλαγή στα χρώματα του φωτισμού και ανάλογα με τη σκηνή και την υπόθεση που εκτυλισσόταν υπήρχε και διαφορετικός φωτισμός και φωτίζονταν ανάλογα και τα πρόσωπα. Έτσι, στον Πρόλογο, στην έναρξη της παράστασης υπάρχει κόκκινος χαμηλός φωτισμός, στην Πάροδο και στο Α΄ Επεισόδιο χαμηλός μπλε φωτισμός, στο Α΄ Στάσιμο υπάρχει πράσινος, μοβ και μπλε φωτισμός και στο τέλος κυριαρχεί ο μπλε φωτισμός, που συμβαδίζει με το περιεχόμενο του Στασίμου και συμβολίζει τα γαλάζια νερά του πελάγους. Στο Β΄ Επεισόδιο ο φωτισμός αλλάζει και γίνεται κόκκινος, ενώ προς το τέλος του επεισοδίου γίνεται μπλε. Στο Β΄ Στάσιμο ο φωτισμός παραμένει μπλε, στο Β΄ Επεισόδιο κυριαρχεί πράσινος φωτισμός, όπως και στο Γ΄ Στάσιμο, αλλά χαμηλώνουν τα

φώτα. Τέλος στην Έξοδο κυριαρχεί μπλε χαμηλός φωτισμός, ενώ κατά την εμφάνιση της θεάς Αθηνάς το φως εστιάζει αποκλειστικά στο πρόσωπο της θεάς.

(Φωτ. 75, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, αναπαράσταση θυσιών που γίνονταν στην Ταυρίδα, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012)

5.3.3. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ*

Ακολουθεί σύγκριση των παραστάσεων που ανέβασαν το Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας και το Λύκειο Αραδίππου.

Η σκηνοθεσία του Γυμνασίου Αρχαγγέλου Λακατάμειας κινήθηκε σε απλές, κλασικές γραμμές, δίνοντας μια αρχαιοπρεπή παράσταση χωρίς την προσθήκη οποιωνδήποτε σύγχρονων στοιχείων. Η σκηνοθεσία του Λυκείου Αραδίππου έδωσε μια σχετικά σύγχρονη αντίληψη της παράστασης με τη προσθήκη σκηνοθετικών ευρημάτων, που προσέδωσαν ένα ξεχωριστό χαρακτήρα στην παράσταση. Ανάμεσα σε αυτά ξεχωρίζει η έναρξη της παράστασης με βιντεοπροβολή σκηνών από διάφορους πολέμους και συρράξεις, ως στοιχείο σκηνοθετικού διδακτισμού για να δηλωθεί η σκληρότητα του πολέμου και η διαχρονικότητα των ανθρωποθυσιών.

Στην παράσταση του Γυμνασίου Αρχαγγέλου Λακατάμειας δεν υπήρχαν ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα, αλλά οι συντελεστές σεβάστηκαν το κείμενο και τα παιδιά έδειξαν ότι δούλεψαν με ζήλο για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους, καθώς επρόκειτο για μαθητές γυμνασίου και σίγουρα το εγχείρημα να ανεβάσουν έργο αρχαίου δράματος ήταν ιδιαίτερα δύσκολο από τη μια, αλλά και αξιέπαινο από την άλλη πλευρά.

Τα σκηνικά της παράστασης του Γυμνασίου Αρχαγγέλου Λακατάμειας ήταν απλά, όμως υπηρέτησαν απόλυτα τη σκηνοθεσία, ενώ τα σκηνικά της παράστασης του Λυκείου Αραδίππου ήταν έξυπνα, καλοφτιαγμένα, λειτουργικά και στο πνεύμα του έργου.

Τα κοστούμια της παράστασης του Γυμνασίου Αρχαγγέλου Λακατάμειας ήταν απλά και λειτουργικά, κυριαρχούσαν οι χιτώνες στους περισσότερους ηθοποιούς και δεν υπήρχε οτιδήποτε το εξεζητημένο, ενώ στην παράσταση του Λυκείου Αραδίππου τα κοστούμια ήταν περισσότερο επιμελημένα, προσεγμένα τόσο στο χρώμα όσο και στην υφή και ταίριαζαν στο όλο κλίμα της παράστασης.

Ως προς τα χορικά μέρη και των δύο παραστάσεων είναι αξιοπρόσεκτο το γεγονός ότι κυριαρχούσε η λιτότητα και σε αρκετές σκηνές οι κινήσεις του Χορού απέδιδαν

παραστατικά τα λόγια του χορικού με συγκρατημένες και αρμονικές κινήσεις. Γενικότερα, η κινησιολογία του Χορού και στις δύο παραστάσεις ήταν επιμελημένη και πειθαρχημένη.

Η μουσική επιμέλεια και των δύο παραστάσεων ήταν επίσης πολύ καλή. Στην παράσταση του Γυμνασίου Αρχαγγέλου Λακατάμειας ξεχωρίζει ιδιαίτερα η σκηνή της αναγνώρισης των δύο αδελφών, που γίνεται ρυθμικά υπό τους ήχους των κρουστών, που εντείνουν τη δραματικότητα της σκηνής. Στην παράσταση του Λυκείου Αραδίππου ξεχωρίζει η επιλογή ηχογραφημένων μουσικών κομματιών, που εκτελέστηκαν με αρχαιοελληνικά όργανα.

Επίσης, και στις δύο παραστάσεις υπήρχε εναλλαγή στα χρώματα του φωτισμού σε όλες τις σκηνές των παραστάσεων και ανάλογα με τη σκηνή και την υπόθεση που εκτυλισσόταν υπήρχε και διαφορετικός φωτισμός και φωτίζονταν ανάλογα και τα πρόσωπα. Συγκεκριμένα, στην παράσταση του Λυκείου Αραδίππου υπήρχε εναλλαγή κόκκινου, πράσινου, μοβ και μπλε φωτισμού, ενώ στην παράσταση του Γυμνασίου Αρχαγγέλου Λακατάμειας κυριαρχούσε το μπλε, το κόκκινο, το γκρίζο και το καφέ.

Γενικότερα η θεατρική ομάδα παρουσίασε με ευαισθησία μια καθόλα άρτια παράσταση, το κύριο γνώρισμα της οποίας ήταν η αρχαιοπρέπεια και η λιτότητα. Η απόφαση να αναμετρηθεί το σχολείο με το Αρχαίο Δράμα είναι εκ προοιμίου θετική και πρέπει να επαινεθεί, καθώς είναι γνωστός ο βαθμός δυσκολίας σε συνάρτηση με την ηλικία των μαθητών.

Τέλος, η θεατρική ομάδα του Λυκείου Αραδίππου πέτυχε να παρουσιάσει μια ομοιογενή αξιοπρεπή παράσταση και υπήρξε πολύ καλή δουλειά στο λόγο και στην κινησιολογία, ενώ παρουσιάστηκε μία πολύ επιμελημένη συλλογική δουλειά.

5.4. *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΣΟΦΟΚΛΗ

Ακολουθούν διαφορετικές αναγνώσεις της *Ηλέκτρας* του Σοφοκλή που ανέβασε το Λύκειο Πολεμιδιών και το Λύκειο Κοκκινοχωριών.

5.4.1. ΛΥΚΕΙΟ ΠΟΛΕΜΙΔΙΩΝ-*ΗΛΕΚΤΡΑ* ΣΟΦΟΚΛΗ-2013

Το Λύκειο Πολεμιδιών ανέβασε στις 6 Μαρτίου 2013 στο πλαίσιο των ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή, στον Τεχνοχώρο ΕΘΑΛ σε μετάφραση Γιώργου Χειμωνά και σε σκηνοθεσία/διασκευή της θεατρολόγου Άντρης Ευμήδου.

Τα σκηνικά φιλοτέχνησε ο καθηγητής τέχνης Δημήτρης Δημητρίου και τα κοστούμια οι καθηγητές τέχνης Ξένια Παντελή και Δημήτρη Δημητρίου. Τη μουσική επιμέλεια ανέλαβε η καθηγήτρια μουσικής Στέλλα Κουάλη, την κίνηση η θεατρολόγος Άντρη Ευμήδου και όλη η θεατρική ομάδα, ενώ το φωτισμό ο καθηγητής φωτογραφίας Βασίλης Πετεινάρης. Την επιμέλεια του προγράμματος και της πρόσκλησης ανέλαβε η καθηγήτρια τέχνης Χριστίνα Σιακόλα, ενώ τη γενική επιμέλεια της παράστασης είχε ο Διευθυντής Κυριάκος Μπαρρής και η Β.Δ.Α΄ φιλόλογος Μαρία Κλεοβούλου.

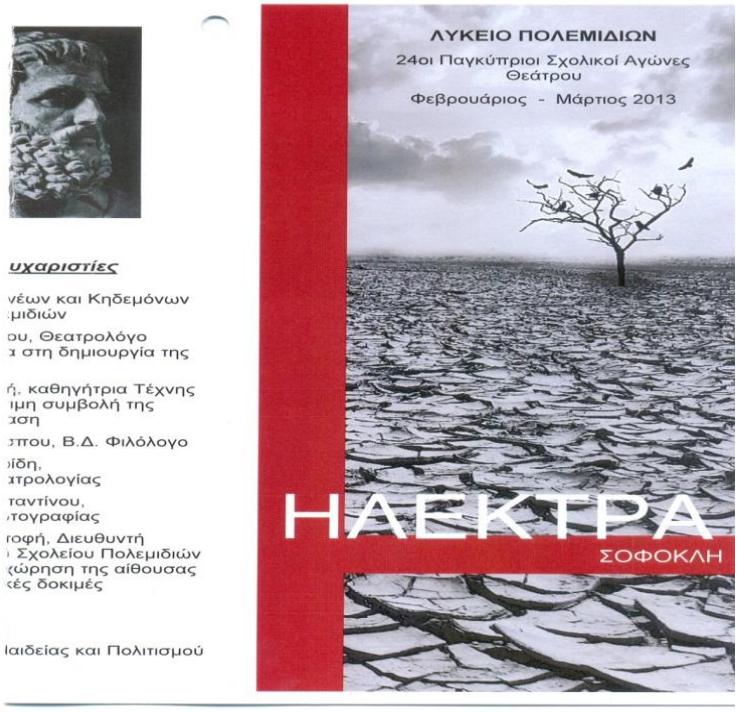
Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Φάντασμα Αγαμέμνονα: Δημήτρης Δημητρίου
Παιδαγωγός: Φάνος Ορφανός Α5
Ορέστης: Γεώργιος Σάββα Γ7
Πυλάδης: Ανδρέας Φυντικίδης Α3
Ηλέκτρα: Θέκλα Φλουρή Γ2
Χρυσόθεμις: Νικολέτα Βασιλείου Γ8
Κλυταιμνήστρα: Σπυρούλα Κάιζερ Γ6
Αίγισθος: Στέφανος Θεοδώρου Γ7

Χορός: Άντρια Αγαθοκλέους Β6, Μαρία Παπαχαραλάμπους Γ13, Στέφανη Τόκκα Γ7, Ιωάννα Κάττου, Α6

Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου, όπως αναγράφεται στο πρόγραμμα της παράστασης, έγινε,

> «με βάση τη διαχρονικότητα των θεμάτων που πραγματεύεται, όπως είναι το πολύπλοκο ζήτημα της απόδοσης δικαιοσύνης, οι συνέπειες μιας ανόσιας πράξης για το ίδιο το άτομο που τη διαπράττει, αλλά και ο αντίκτυπος που έχει στο στενό και ευρύτερο περίγυρο. Οι συγκρούσεις που υπάρχουν στο έργο, η ποικιλία και η ένταση των συναισθημάτων, όπως και η επαναστατικότητα που το διαπνέει, ταιριάζουν με το εφηβικό θυμικό προσφέροντας μια έξοχη ευκαιρία για έκφραση και προβληματισμό.»

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013)

Η αφίσα και το πρόγραμμα της παράστασης παρουσιάζουν μία διψασμένη γη και ένα ξερό δέντρο, που μένει ακόμη όρθιο. Συμβολίζει, σύμφωνα με την Άντρη Ευμήδου, όσους επιλέγουν να μάχονται σε αντίξοες συνθήκες, όπως η κεντρική ηρωίδα της τραγωδίας, η Ηλέκτρα. Το τοπίο είναι ασπρόμαυρο, ενώ το κόκκινο χρώμα στο φόντο της εικόνας έχει διάφορους συμβολισμούς, καθώς μπορεί να αποδίδει το πάθος, το θυμό, το αίμα, αλλά και τη βασιλική καταγωγή.

Το σκηνικό ήταν αφαιρετικό. Υπήρχαν δύο πανιά γκρίζα ζωγραφισμένα με τεχνική που επέτρεπε να δημιουργηθούν σχέδια που μοιάζουν με φλόγες, όταν φωτιστούν από την πίσω

πλευρά. Ανάμεσά τους χοντρά σκοινιά δημιουργούσαν την πύλη του παλατιού με συμβολικές προεκτάσεις.

(Φωτ. 76, Σκηνή από την Έξοδο, Εμφάνιση Ερινύων, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013)

Στην αρχή της παράστασης εμφανίζεται το φάντασμα του Αγαμέμνονα μπροστά στα σχοινιά που αναπαριστούσαν τις πύλες του ανακτόρου, κάτι βεβαίως που δεν συναντάμε στο σοφόκλειο κείμενο. Όπως ανέφερε η Άντρη Ευμήδου, μελετώντας το έργο έκανε αρκετούς παραλληλισμούς με τον *Άμλετ* του Σαίξπηρ, χωρίς όμως να επιδιώξει συνειδητά τη σύνδεση του φαντάσματος στον *Άμλετ* με την προσθήκη του φαντάσματος του Αγαμέμνονα. Στο τέλος, η σκηνοθέτιδα εισάγει τις Ερινύες, κάτι που βεβαίως αποτελεί μεγάλη απόκλιση από το πνεύμα (και το ίδιο το νόημα, σύμφωνα με μερίδα μελετητών) του σοφόκλειου κειμένου.

Η παράσταση αρχίζει με υποβλητική μουσική. Η σκηνή φωτίζεται σταδιακά και εμφανίζονται στη σκηνή ο Ορέστης, ο Πυλάδης και ο Παιδαγωγός. Ο Παιδαγωγός συνομιλεί με τον Ορέστη, τον ξεναγεί στο Άργος, όπου επέστρεψε μετά από πολλά χρόνια, και του αφηγείται πώς τον πήρε την ώρα που σκότωναν τον πατέρα του, χωρίζοντάς τον από την αδελφή του και φυγαδεύοντάς τον στη Φωκίδα. Ο Ορέστης με τη σειρά του λέει στον Παιδαγωγό ότι ρώτησε το μαντείο με ποιό τρόπο πρέπει να εκδικηθεί τον πατέρα του. Ο Παιδαγωγός και ο Ορέστης

ετοιμάζονται να πάνε να προσφέρουν θυσία στον τάφο του πατέρα του και να ξαναγυρίσουν στα ανάκτορα, φέρνοντας υδρία, η οποία περιέχει δήθεν τη στάχτη του Ορέστη.

Τη στιγμή που ετοιμάζονται να αναχωρήσουν από τη σκηνή, ακούγεται ο βαρύς αναστεναγμός της Ηλέκτρας μέσα από τα ανάκτορα. Οι δύο άντρες αποχωρούν από τη σκηνή και εμφανίζεται η Ηλέκτρα με μουσική υπόκρουση που αναπαριστά το βουητό του αέρα. Στο σπαρακτικό μονόλογό της που θα ακολουθήσει δικαιολογεί στο Χορό το βαθύ της πένθος και το άγριο μίσος, που της τρώει τα σωθικά. Μοιρολογεί τη δολοφονία του πατέρα της και αναζητά τον αδελφό της Ορέστη. Στο τέλος του μονολόγου της πέφτει στο έδαφος και εμφανίζεται ο Χορός των γυναικών, ο οποίος αποτελείται από πέντε μέλη. Οι γυναίκες του Χορού προσπαθούν να δώσουν θάρρος στην Ηλέκτρα, βεβαιώνοντάς την πως θα είναι στο πλευρό της.

Ακολουθεί η εμφάνιση της αδελφής της Ηλέκτρας, της Χρυσόθεμης, η οποία κρατά στο ένα χέρι δάφνινο στεφάνι και στο άλλο ένα δοχείο με πέπλα τριαντάφυλλου. Η Χρυσόθεμη κατηγορεί την Ηλέκτρα για τους άσκοπους θρήνους μπροστά στα ανάκτορα, που μπορεί να της στοιχίσουν την ελευθερία της, γιατί οι δολοφόνοι σχεδιάζουν τη φυλάκισή της, και της ζητά να συνέλθει. Η Ηλέκτρα εκφράζει την πλήρη αδιαφορία της για τις συμφορές που την απειλούν και ζητά να μάθει από την αδελφή της γιατί πηγαίνει να προσφέρει χοές στον τάφο του πατέρα τους. Η Χρυσόθεμη εξηγεί ότι εκτελεί επιθυμία της Κλυταιμνήστρας, η οποία φοβήθηκε από το εξής όνειρο: είδε τον Αγαμέμνονα να μπήγει το παλιό σκήπτρο του, που τώρα κρατά ο Αίγισθος στην εστία και να βλαστάνει απ’ αυτό κλαδί ανθισμένο, που με τη σκιά του κάλυψε όλη τη χώρα των Μυκηναίων. Η Ηλέκτρα καταλαβαίνει ότι το κλαδί είναι ο Ορέστης και χαίρεται, γιατί το όνειρο προαναγγέλλει τον ερχομό του.

Σε κάποιο σημείο του διαλόγου τους κορυφώνεται η ένταση και η Ηλέκτρα παίρνει τα πέπλα και το δάφνινο στεφάνι από τη Χρυσόθεμη, τα ρίχνει χάμω και εύχεται να πεθάνει η μητέρα της και να έχει αυτά για νεκρικά στολίσματα. Τέλος, ζητά από την Χρυσόθεμη να την βοηθήσει. Η Χρυσόθεμη αποχωρεί.

(Φωτ. 77, Χρυσόθεμη, Ηλέκτρα και Χορός, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013)

Ακολουθεί το Α΄ Στάσιμο, χαμηλώνει ο φωτισμός, και με το άκουσμα του ονείρου της Κλυταιμνήστρας, η βαριά από τα παθήματα της Ηλέκτρας ψυχή του Χορού αισθάνεται ανακούφιση και ενθαρρύνει την Ηλέκτρα, γιατί θεωρεί το όνειρο ως προειδοποίηση ότι πλησιάζει η ώρα της τιμωρίας των ενόχων.

Το Β΄ Επεισόδιο ξεκινά με υποβλητική τελετουργική μουσική και στη συνέχεια εμφανίζεται η Κλυταιμνήστρα, συνοδευόμενη από τέσσερις μαυροντυμένες γυναίκες, θεραπαινίδες. Οι γυναίκες αυτές κρατούν στα χέρια δίσκο και καπνιστήρι**,** ως σύνεργα προσφοράς προς το βασιλιά**.** Η Ηλέκτρα παίρνει ένα σκεύος και το προσφέρει στο βασιλιά εκφράζοντας τις ευχές της**.** Στη συνέχεια διαδραματίζεται η δραματική πάλη ανάμεσα στη μητέρα και στην κόρη, με την Κλυταιμνήστρα να απειλεί την Ηλέκτρα ότι μόλις ο Αίγισθος γυρίσει από τα χωράφια θα του ζητήσει να την τιμωρήσει για την ασέβειά της.

Τη στιγμή αυτή εμφανίζεται ο Παιδαγωγός και αναγγέλλει το δήθεν θάνατο του Ορέστη και την άφιξη δύο νέων από τη Φωκίδα, που μεταφέρουν τη στάχτη του. Τότε, η Ηλέκτρα ξεσπά σε νέο θρήνο, σωριάζεται στο έδαφος, ενώ η Κλυταιμνήστρα, χαρούμενη γιατί γλύτωσε από την απειλή του Ορέστη, μπαίνει στα ανάκτορα μαζί με τον Παιδαγωγό. Η Χρυσόθεμη αφηγείται όσα είδε στον τάφο του Αγαμέμνονα (τον βόστρυχο του Ορέστη). Ο Χορός συμμετέχει στο θρήνο της Ηλέκτρας, η οποία ζητά τη συνεργασία της Χρυσόθεμης για το

έργο της εκδίκησης, αλλά εκείνη αρνείται, με τη δικαιολογία ότι η Ηλέκτρα είναι γυναίκα και πιο αδύναμη από τους αντιπάλους της.

(Φωτ. 78, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Ηλέκτρα και Κλυταιμνήστρα, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013)

Ακολούθως, στο Β΄ Στάσιμο ο Χορός γεμάτος θαυμασμό για το μεγαλείο της Ηλέκτρας, ψάλλει το εγκώμιό του προς αυτήν.

Στο Γ΄ Επεισόδιο, εμφανίζεται ο Ορέστης μαζί με τον Πυλάδη σαν ξένοι από τη Φωκίδα. Κρατούν υδρία, μέσα στην οποία ισχυρίζονται ότι υπάρχει η στάχτη του σκοτωμένου νέου. Η Ηλέκτρα παίρνει το αγγείο, το αγκαλιάζει και με γοερό θρήνο πέφτει στο έδαφος, σαν να κρατά στα χέρια της τον ίδιο το νεκρό αδελφό της. Ο Ορέστης μη μπορώντας να αντέξει άλλο τη συγκινητική σκηνή που εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια του, παίρνει την υδρία με τη στάχτη από την Ηλέκτρα και αποκαλύπτεται στην αδελφή του. Ακολουθεί η δραματικότατη αναγνώριση των δύο αδελφών. Τη στιγμή αυτή δυναμώνει ο φωτισμός στη σκηνή. Στη συνέχεια, εμφανίζεται ο Παιδαγωγός και τους συμβουλεύει πώς να δράσουν με προσοχή, ενώ ο Ορέστης τον συστήνει στην Ηλέκτρα ως τον άνθρωπο που τον έσωσε τότε και τον ανέθρεψε. Ακολούθως, μπαίνουν όλοι μέσα στα ανάκτορα, για να αρχίσει η υλοποίηση του σχεδίου εκδίκησης εναντίον της Κλυταιμνήστρας.

(Φωτ. 79, Σκηνή από Γ΄ Επεισόδιο, Ορέστης και Πυλάδης, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013)

(Φωτ. 80, Σκηνή από Γ΄ Επεισόδιο, αναγνώριση Ορέστη και Ηλέκτρας, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013)

Στο Γ΄ Στάσιμο ο Χορός εκφράζει το φόβο και την αγωνία του για το φόνο που πρόκειται να ακολουθήσει. Τα μέλη του Χορού πέφτουν στο έδαφος και με ρυθμικό τρόπο κτυπούν τα χέρια τους. Σταδιακά ανεβαίνει η ένταση του κτύπου, ενώ ο φωτισμός χαμηλώνει.

Στην Έξοδο ακούγονται μέσα από τα ανάκτορα οι φωνές της Κλυταιμνήστρας, που παρακαλεί το γιο της να τη λυπηθεί. Η Ηλέκτρα βρίσκεται έξω από τα ανάκτορα, από όπου προτρέπει τον Ορέστη, ο οποίος βγαίνει έξω από το ανάκτορο μαζί με τον Πυλάδη με ματωμένα τα χέρια, να κτυπήσει τη μητέρα τους ακόμη περισσότερο, ενώ παράλληλα περιμένει τον ερχομό του Αίγισθου.

Κατά τη διάρκεια της δολοφονίας της Κλυταιμνήστρας μέσα στο παλάτι από τον Ορέστη, προβάλλουν ανάμεσα στα σκοινιά της πύλης του ανακτόρου τέσσερεις Ερινύες, οι οποίες εμφανίζονται σαν μαινάδες με μαύρα μακριά ρούχα και κρατώντας άσπρες μάσκες στα χέρια, ενώ ακούγεται υποβλητική μουσική. Η εμφάνιση των τεσσάρων Ερινύων στο σημείο αυτό αποτελεί ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης και αποτελεί μεγάλη απόκλιση από το γράμμα και το πνεύμα του Σοφοκλή.

Σύμφωνα με την Άντρη Ευμήδου, μέσα από την πλούσια βιβλιογραφία[4] έχουν δοθεί ποικίλες και αποκλίνουσες ερμηνείες στην τραγωδία *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή και σίγουρα ο Σοφοκλής στο συγκεκριμένο έργο δεν επικεντρώνεται στις Ερινύες σε αντίθεση με τον Αισχύλο.

(Φωτ. 81, Σκηνή από την Έξοδο, εμφάνιση τεσσάρων Ερινυών, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013)

Παρόλα αυτά σύμφωνα με τον έγκριτο μελετητή του έργου του, Winnighton-Ingram, ο οποίος εκφράζει μια συγκεκριμένη σχολή σκέψης (Winnington-Ingram:1980), ο Σοφοκλής υπενθυμίζει με διάφορους τρόπους την παρουσία τους σε διάφορα σημεία του έργου. Αφορμώμενη λοιπόν η Άντρη Ευμήδου από την ανάλυση του εν λόγω μελετητή βρήκε

[4] Για περισσότερη βιβλιογραφία για *Ηλέκτρα* Σοφοκλή βλέπε:

- Woodard, T.M. 1964
- Woodard, T.M. 1965
- Whitman, C.H. 1966
- Segal, C.P. 1966
- Blundell, M. 1989
- Foley, H.P. 2002
- Winnington–Ingram, R.P. 1999
- Ormand, K., 1999
- Finglass, P.J 2005
- Beer, J.2004

ενδιαφέρουσα την ιδέα να «υπενθυμίσει» και οπτικά για μια στιγμή, στη διάρκεια του φόνου της Κλυταιμνήστρας από τον Ορέστη που συμβαίνει μέσα στο παλάτι, την παρουσία των Ερινύων.

Ακολούθως, εμφανίζεται ο Αίγισθος. Τη στιγμή που διατάζει την Ηλέκτρα να ανοίξει τις πύλες για να δουν οι Μυκηναίοι τη σορό του Ορέστη, βγαίνουν από τα ανάκτορα ο Ορέστης και ο Πυλάδης, οι οποίοι σέρνουν το πτώμα της Κλυταιμνήστρας, σκεπασμένο με αιματοβαμμένο σεντόνι. Κατά τη σκηνή αυτή τα πανιά στο σκηνικό φωτίζονται κόκκινα, συμβολίζοντας το αίμα, το πάθος και το φονικό.

Η παράσταση τελειώνει με τον Αίγισθο να ανοίγει το σεντόνι και βλέπει την Κλυταιμνήστρα σκοτωμένη, ενώ ο Ορέστης και ο Πυλάδης τον συλλαμβάνουν και τον οδηγούν στα ανάκτορα για να τον σκοτώσουν.

(Φωτ. 82, Σκηνή από την Έξοδο, ο Αίγισθος θρηνεί τη νεκρή Κλυταιμνήστρα, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013)

Η επιλογή των κοστουμιών έγινε με το σκεπτικό να είναι όσο το δυνατόν πιο λιτά και διαχρονικά. Ειδικά το κοστούμι του Παιδαγωγού, σύμφωνα με την Άντρη Ευμήδου, επιλέχτηκε για να θυμίζει την εικόνα ενός δασκάλου την εποχή της Αγγλοκρατίας (είναι ντυμένος με σύγχρονο γκρίζο κοστούμι και καπέλο στο κεφάλι) στην Κύπρο, ενώ τα υπόλοιπα κοστούμια κινήθηκαν στο ίδιο σκεπτικό με μια πιο διαχρονική αίσθηση, έτσι ώστε

να μη θυμίζουν κοστούμια εποχής, απλώς να έχουν στοιχεία από την ενδυμασία, τα χρώματα και την ποιότητα της ίδιας εποχής στην Κύπρο.

Η χρωματολογία που κυριαρχεί γενικά στα κοστούμια είναι οι γήινες αποχρώσεις. Ο Ορέστης και ο Πυλάδης εμφανίζονται με σύγχρονα ρούχα σε χακί αποχρώσεις. Η Ηλέκτρα εμφανίζεται επίσης με σύγχρονα ρούχα, παντελόνι και μπλούζα γκρίζα, ενώ εξωτερικά φέρει γιλέκο. Τα μαλλιά της είναι μαζεμένα και έχει μαύρη κορδέλα στο κεφάλι, ενώ τα μάτια της είναι μαυρισμένα από το μοιρολόι.

(Φωτ. 83, Σκηνή από το Γ΄ Επεισόδιο, Ορέστης, Πυλάδης, Παιδαγωγός και Ηλέκτρα, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013)

Η Χρυσόθεμη φοράει μακρύ φόρεμα σε απαλό πράσινο χρωματισμό. Η Κλυταιμνήστρα έχει βασιλική εμφάνιση, εμφανίζεται με μακρύ βελούδινο μπορντό φόρεμα και βασιλικό χτένισμα. Τα κοστούμια του Χορού διαφοροποιούνται από τους υπόλοιπους πρωταγωνιστές. Οι κοπέλες του Χορού φορούν μακριά καφέ φορέματα με χρυσή ζώνη στη μέση και υπάρχει ομοιομορφία στο χτένισμά τους.

Η μουσική ήταν υποβλητική και δεμένη με τη δράση και τη συναισθηματική κατάσταση των προσώπων. Επιλέγηκαν ως επί το πλείστον από τη σκηνοθέτιδα μουσικές συνθέσεις του Γιάννη Χρίστου, ενώ τα υπόλοιπα μουσικά θέματα της παράστασης συμπληρώθηκαν με τη βοήθεια της μουσικού Στέλλας Κουάλη.

Η χορογραφία ετοιμάστηκε από την Άντρη Ευμήδου και έγινε προσπάθεια να είναι όσο το δυνατόν πιο οργανικά δεμένη με τη δράση, ώστε και ο Χορός να ενταχθεί όσο περισσότερο γινόταν στην πλοκή.

5.4.2. ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ-*ΗΛΕΚΤΡΑ* ΣΟΦΟΚΛΗ- 2014

Το Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα ανέβασε την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή, σε μετάφραση Γιώργου Χειμωνά και διασκευή και σκηνοθεσία των φιλολόγων Χρυστάλλας Κουτσόφτα και Πολύβιου Κωνή στο πλαίσιο των ΚΕ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση δόθηκε στις 23 Μαρτίου 2014 στο Δημοτικό Μέγαρο Σωτήρας.

Τα σκηνικά και τη φιλοτέχνηση της πρόσκλησης και του προγράμματος επιμελήθηκε η καθηγήτρια τέχνης Χριστίνα Σιακόλα, τα κοστούμια οι φιλόλογοι Δώρα Παπαλεοντίου, Στέλλα Γεωργίου και Κατερίνα Πιερή, τη μελοποίηση και διδασκαλία των μουσικών κομματιών η καθηγήτρια μουσικής Ελεονώρα Φάνη. Υπεύθυνος φωτισμού ανέλαβε ο φιλόλογος Πολύβιος Κωνής, τη φωτογράφιση, βιντεοσκόπηση και την ηλεκτρονική επιμέλεια του προγράμματος ανέλαβε ο καθηγητής φυσικής Αντώνης Τσάκωνας. Την επιμέλεια των κειμένων του προγράμματος ανέλαβαν οι φιλόλογοι Πολύβιος Κωνής και Δώρα Παπαλεοντίου-Περδίου και τη γενική επιμέλεια της παράστασης η Β.Δ. Α΄ Χρυστάλλα Κουτσόφτα.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Παιδαγωγός: Στέλιος Παναγή, Β1
Ορέστης: Ανδρέας Μάρκου, Β2
Πυλάδης: Αρτέμης Αρτεμίου, Α3
Ηλέκτρα: Ζαφείρω Κάστανου, Β3
Χρυσόθεμις: Δανιέλα Χαραλάμπους, Α3
Κλυταιμνήστρα: Ελένη Παντελή, Α2
Αίγισθος: Ανδρέας Δημητρίου, Α4
Χορός: Άννα Χρίστου Α5, Ραφαέλλα Κώστα Α5, Σοφία Κατρή Γ5, Χριστίνα Θεοφάνους Γ4, Κυριακή Βασιλείου Β8, Μαρία Ζησίμου Β9, Ξένια Γιαννάκη Β3, Κυριακή Παρασκευά Β9, Βασιλική Παρασκευά Β4, Έλενα Κέρμανου Β2, Άντρη Παύλου Β6

Σημειώνεται ότι το Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα έχει αναπτύξει μακρά θεατρική παράδοση και έχει ανεβάσει πολλές παραστάσεις. Στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος των

Σχολικών Αγώνων Θεάτρου πρωτοσυμμετείχε το 1991 με την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή και το 2012 με τις *Τρωάδες* του Ευριπίδη.

Για το πρόγραμμα και την αφίσα της παράστασης επιλέχτηκε γυναικείο πρόσωπο, το μισό καλυμμένο με προσωπείο, ενώ το άλλο μισό όχι. Το προσωπείο σύμφωνα με τους συντελεστές συμβολίζει το αρχαίο δράμα, ενώ το γυναικείο την Ηλέκτρα. Για φόντο επιλέχτηκε το κόκκινο χρώμα που συμβολίζει το αίμα με το οποίο θα βάψει τα χέρια της η ηρωίδα.

(Πρόσκληση και εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014)

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Η «Ηλέκτρα» αποτελεί ένα από τα κορυφαία δράματα του Σοφοκλή και ξεχωρίζει για τον αριστοτεχνικό τρόπο, με τον οποίο προωθείται η πλοκή, για τις έντονες ψυχικές μεταπτώσεις των ηρώων και για τη διάχυτη τραγική ειρωνεία.

Η Κλυταιμνήστρα, μαζί με τον εραστή της Αίγισθο, σκοτώνει με δόλο το σύζυγό της Αγαμέμνονα, όταν ο τελευταίος γύρισε στις Μυκήνες, μετά την καταστροφή της Τροίας, θέλοντας έτσι να εκδικηθεί τη θυσία της κόρης της Ιφιγένειας. Η Ηλέκτρα, επειδή φοβήθηκε για την τύχη του μικρού αδελφού της Ορέστη, τον παραδίδει κρυφά σ' έναν πιστό παιδαγωγό, ο οποίος τον μετέφερε στην Κρίσα της Φωκίδας, στο βασιλιά Στρόφιο. Ύστερα από είκοσι χρόνια, ο Ορέστης, αφού πρώτα συμβουλεύτηκε το μαντείο των Δελφών, επιστρέφει στις Μυκήνες, για να εκδικηθεί το φόνο του Αγαμέμνονα και να τιμωρήσει τους δολοφόνους του πατέρα του. Τον συνοδεύουν ο παιδαγωγός του και ο φίλος του Πυλάδης.

Στο κέντρο του δράματος βρίσκεται η αδελφή του Ορέστη, η Ηλέκτρα, η οποία ζει ακόμα στο παλάτι του πατέρα της, ως υπηρέτρια πια, υποχρεωμένη να υφίσταται διαρκώς την αδικία και να συμβιώνει με το δολοφόνο του Αγαμέμνονα και τη μισητή μητέρα της. Πρόσωπο ασυμβίβαστο, αλλά βαθιά βυθισμένο στην αδιέξοδη απελπισία του, η Ηλέκτρα δεν έχει άλλη ελπίδα από την άφιξη του Ορέστη.

6

7

(Πρόγραμμα παράστασης *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014)

Για τα σκηνικά χρησιμοποιήθηκαν αρχαιοελληνικοί κίονες Δωρικού ρυθμού.

(Φωτ. 84, Σκηνικό παράστασης *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014)

Η παράσταση αρχίζει με χαμηλό γαλάζιο φωτισμό και απαλή μουσική. Είναι χαράματα και εμφανίζονται στη σκηνή ο Παιδαγωγός, ο Ορέστης και ο Πυλάδης. Ο Παιδαγωγός παρουσιάζει την περιοχή του Άργους και τα ανάκτορα στον Ορέστη, υπενθυμίζοντάς του συγχρόνως όσα φρικτά έγιναν εκεί και τον συμβουλεύει να καταρτίσει μαζί με τον Πυλάδη το σχέδιο δράσης τους.

Ο Ορέστης δίνει εντολή στον Παιδαγωγό να μπει στα ανάκτορα και να παραπλανήσει τους βασιλείς, λέγοντας ότι έρχεται σαν απεσταλμένος κάποιου φίλου του Αίγισθου, για να αναγγείλει το θάνατο του Ορέστη από ατύχημα στους Πυθικούς αγώνες. Στη συνέχεια, θα πάνε στον τάφο του πατέρα για να προσφέρουν σπονδές, και θα ξαναγυρίσουν στα ανάκτορα φέρνοντας υδρία, η οποία περιέχει δήθεν τη στάχτη του Ορέστη. Την ίδια ώρα μέσα από τα ανάκτορα ακούγονται οι θρήνοι της Ηλέκτρας, η οποία παρακαλεί τις Ερινύες να της στείλουν τον αδελφό της, για να τη βοηθήσει στο έργο της εκδίκησής της. Οι άνδρες αποχωρούν από τη σκηνή.

Στο Α΄ Επεισόδιο ο φωτισμός εξακολουθεί να είναι γαλάζιος και εμφανίζεται η Ηλέκτρα, η οποία θρηνεί για το θάνατο του πατέρα της. Η θρηνητική μονωδία της Ηλέκτρας ανήκει στον Πρόλογο της τραγωδίας, τραγουδιέται δηλαδή πριν την είσοδο του Χορού. Στη συνέχεια εισέρχεται η Χρυσόθεμη, η οποία την κατηγορεί για τους άσκοπους θρήνους της μπροστά στα ανάκτορα, που μπορεί να της στοιχίσουν την ελευθερία της, γιατί οι δολοφόνοι σχεδιάζουν τη φυλάκισή της. Η Ηλέκτρα εκφράζει πλήρη αδιαφορία για τις συμφορές που την απειλούν και ζητά να μάθει από την αδελφή της γιατί πηγαίνει να προσφέρει χοές στον τάφο του πατέρα τους.

Στο Β΄ Επεισόδιο ακολουθεί έντονη λεκτική σύγκρουση ανάμεσα στη μητέρα και στην κόρη. Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας τους οι κοπέλες του Χορού είναι καθιστές στη σκηνή και ακούνε το δραματικό διάλογο μάνας και κόρης. Την ώρα που η Κλυταιμνήστρα απειλεί την Ηλέκτρα ότι ο Αίγισθος θα την τιμωρήσει, ο φωτισμός χαμηλώνει και η Κλυταιμνήστρα απευθύνει προσευχή στο Λύκειο Απόλλωνα έχοντας υψωμένα τα χέρια και κρατώντας ένα στεφάνι. Οι κοπέλες του Χορού έχουν επίσης τα χέρια υψωμένα σε στάση ικεσίας.

(Φωτ. 85, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, ο Χορός υψώνει τα χέρια σε στάση ικεσίας κατά την προσευχή της Κλυταιμνήστρας, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014)

Ακολούθως, ο φωτισμός ανεβαίνει και εμφανίζεται ο Παιδαγωγός, ο οποίος αναγγέλλει στην Κλυταιμνήστρα το θάνατο του Ορέστη. Τη στιγμή αυτή ο φωτισμός γίνεται κόκκινος, για να δηλωθεί η δραματικότητα της σκηνής και αρχίζει ο θρήνος και το μοιρολόι της Ηλέκτρας, η οποία πέφτει στο έδαφος, όπως και ο Χορός. Ακολουθεί η αφήγηση του Παιδαγωγού για το πώς πέθανε ο Ορέστης και ότι δύο νέοι από τη Φωκίδα φέρουν τη στάχτη του στην πατρική γη.

(Φωτ. 86, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, η Ηλέκτρα μοιρολογεί για το θάνατο του Ορέστη, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014)

Οι κοπέλες του Χορού μοιρολογούν, κτυπώντας ρυθμικά τα χέρια τους στη σκηνή, ενώ η Ηλέκτρα παραμένει πεσμένη στο έδαφος, θρηνώντας για το θάνατο του αδελφού της. Η Κλυταιμνήστρα εισέρχεται στο παλάτι μαζί με τον Παιδαγωγό, ενώ η Ηλέκτρα εξακολουθεί να θρηνεί ότι δεν έχει πλέον ούτε αδελφό, ούτε πατέρα. Ο Χορός συμμετέχει στο θρήνο της, κτυπώντας ρυθμικά τα χέρια. Στη συνέχεια, εμφανίζεται η Χρυσόθεμη, από την οποία η

Ηλέκτρα ζητά συνεργασία για το έργο της εκδίκησης, αλλά αυτή αρνείται. Τότε η Ηλέκτρα της απαντά ότι απεχθάνεται τη δειλία της και τη διώχνει.

Στο Β΄ Στάσιμο η Χρυσόθεμη φεύγει από τη σκηνή, ακούγεται απαλή μουσική, η Ηλέκτρα είναι πεσμένη στο έδαφος και ο Χορός ψάλλει εγκώμιο για την Ηλέκτρα.

Στο Γ΄ Επεισόδιο εμφανίζεται ο Ορέστης και ο Πυλάδης, οι οποίοι κρατούν ένα μικρό σκεύος, την υδρία στην οποία ισχυρίζονται ότι περιέχει τη στάχτη του σκοτωμένου Ορέστη. Ο φωτισμός γίνεται και πάλι κόκκινος για να αποδοθεί η τραγικότητα της σκηνής. Η Ηλέκτρα παίρνει το σκεύος με τη στάχτη και ξεσπά σε θρήνο σαν να κρατά στα χέρια της τον ίδιο τον αδελφό της, πέφτει γονατιστή στο έδαφος και μοιρολογεί, ενώ κατά τη διάρκεια του μοιρολογιού της, τής παραστέκεται ο Χορός.

Στη σκηνή αυτή υπάρχει το ακόλουθο σκηνοθετικό εύρημα: ο φωτισμός εξακολουθεί να είναι κόκκινος και ο Χορός με την Ηλέκτρα λένε σε «αυκορίτισσα φωνή» (βλ. υποσημείωση 2, σ.140) το ακόλουθο τραγούδι, γραμμένο σε κυπριακό ιδίωμα, με τη συνοδεία των μουσικών οργάνων:

«’Ηρτεν ο χάρος έσσω μου
τζιαι έσκασε στη νισκιά μου
τζιαι πήρε το λεβέντη μου
από την αγκαλιά μου.

Από σιει μέρα καρτερά
στην ξενιθκιά να πάει
μ’ απόσιει μες στη μαύρη γη
εν καρτερά να πάρει.»

Στη συνέχεια, ακολουθεί η δραματικότατη αναγνώριση των δύο αδελφών και εισέρχονται όλοι μέσα στα ανάκτορα, για να τιμωρήσουν την Κλυταιμνήστρα.

Στην Έξοδο μέσα από τα ανάκτορα ακούγονται οι φωνές της Κλυταιμνήστρας, η οποία παρακαλεί το γιο της να την λυπηθεί, ενώ στη συνέχεια ο Ορέστης και ο Πυλάδης συλλαμβάνουν τον Αίγισθο, τον οποίο οδηγούν στα ανάκτορα για να τον σκοτώσουν στο σημείο όπου και αυτός σκότωσε τον Αγαμέμνονα.

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν ιμάτια, χιτώνες και μανδύες, κορώνα και διάδημα. Πιο συγκεκριμένα, η Ηλέκτρα εμφανίζεται με μαύρο μακρύ ιμάτιο και έχει λυτά τα μαλλιά της. Η Κλυταιμνήστρα φέρει βασιλική εμφάνιση και εμφανίζεται με κόκκινο φόρεμα, χρυσό μανδύα και διάδημα στο κεφάλι. Τα οκτώ μέλη του Χορού φέρουν λευκά μακριά φορέματα και από πάνω κόκκινο μανδύα οι τέσσερις από αυτές, ενώ οι υπόλοιπες τέσσερις γκρίζο μανδύα. Ο Παιδαγωγός εμφανίζεται με μπλε χιτώνα και άσπρο μανδύα και κρατά μπαστούνι, ενώ ο Ορέστης και ο Πυλάδης εμφανίζονται με λευκά ιμάτια. Η Χρυσόθεμη φέρει χρυσό ιμάτιο και εξωτερικά χρυσό απαστράπτοντα μανδύα.

5.4.3. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ *ΗΛΕΚΤΡΑΣ*

Ακολουθεί σύγκριση των παραστάσεων που ανέβασαν το Λύκειο Πολεμιδιών (2013) και το Λύκειο Κοκκινοχωριών (2014).

Τα σκηνικά στην παράσταση του Λυκείου Πολεμιδιών χαρακτηρίζονταν από λιτότητα και ευρηματικότητα, ικανά στην ανάδειξη των ερμηνειών των παιδιών. Στην παράσταση του Λυκείου Κοκκινοχωριών, τα σκηνικά ήταν πιο απλά και χωρίς ιδιαίτερους εντυπωσιασμούς.

Στην παράσταση του Λυκείου Πολεμιδιών υπήρξε ξεκάθαρη σκηνοθετική γραμμή με άποψη και πρωτοτυπία. Ως προς τους ρόλους των ηθοποιών προστέθηκε το φάντασμα του Αγαμέμνονα, το οποίο εμφανίζεται στην αρχή της παράστασης μπροστά στα σχοινιά που αναπαριστούσαν τις πύλες του ανακτόρου και αποτελεί ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης. Άλλο ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης είναι η εμφάνιση τεσσάρων Ερινύων, κατά τη διάρκεια της δολοφονίας της Κλυταιμνήστρας μέσα στο παλάτι από τον Ορέστη.

Στην παράσταση του Λυκείου Κοκκινοχωριών ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα αποτέλεσε η σκηνή στο Γ΄ Επεισόδιο, όπου ο Χορός με την Ηλέκτρα τραγουδούν με τη συνοδεία μουσικών οργάνων μοιρολόι σε κυπριακό ιδίωμα και σε «Αυκορίτισσα φωνή».

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης του Λυκείου Κοκκινοχωριών ήταν αρχαιοπρεπή, δηλαδή χρησιμοποιήθηκαν ιμάτια, χιτώνες και μανδύες, κορώνα και διάδημα, που παρέπεμπαν στην αρχαία Ελλάδα, ενώ στην παράσταση του Λυκείου Πολεμιδιών η επιλογή των κοστουμιών, που ήταν σύγχρονα έγινε με το σκεπτικό να είναι όσο το δυνατόν πιο λιτά και διαχρονικά και η επιλογή που έγινε εξυπηρετούσε τις ανάγκες και την αισθητική της παράστασης.

Οι ερμηνείες των παιδιών στην παράσταση του Λυκείου Πολεμιδιών ήταν πολύ καλές στο σύνολό τους. Τα παιδιά ερμήνευσαν τους ρόλους τους με φυσικότητα, γνώριζαν ποιους χαρακτήρες αντιπροσώπευαν στη σκηνή και μεταξύ τους υπήρχε σύμπνοια. Υπήρχε άνεση λόγου και κίνησης, καθώς και κατάκτηση του σκηνικού χώρου με ξεκάθαρους χαρακτήρες. Από τις ερμηνείες ξεχώριζε ιδιαίτερα εκείνη της Ηλέκτρας. Η ερμηνεία της μαθήτριας που υποδύθηκε το ρόλο ήταν, κυρίως στους μονολόγους, έντονη, μελετημένη, απευθυνόμενη

στους θεατές κατά πρόσωπο και με παρούσες τις αναγκαίες αυξομειώσεις στην ένταση της φωνής της και στο συναίσθημα που τη συνόδευε.

Στην παράσταση του Λυκείου Κοκκινοχωριών ήταν επίσης πολύ καλή η απόδοση των παιδιών επί σκηνής. Η δραματουργική ανάλυση των χαρακτήρων ήταν ιδιαίτερα εμφανής, καθώς τα παιδιά ανταποκρίθηκαν στις δύσκολες θεατρικές φόρμες. Η ηθοποιός που απέδωσε το ρόλο της Ηλέκτρας είχε μια ενδιαφέρουσα παρουσία τόσο κινησιολογικά όσο και φωνητικά.

5.5. *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

5.5.1. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ-*ΗΛΕΚΤΡΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ-2013

Το Παγκύπριο Γυμνάσιο στο πλαίσιο των ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος ανέβασε στις 21 Μαρτίου 2013 την *Ηλέκτρα* του Ευριπίδη, σε μετάφραση Τάσου Ρούσου στην αίθουσα τελετών του Παγκύπριου Γυμνασίου.

Το γενικό συντονισμό της παράστασης ανέλαβε η Β.Δ. Αντωνία Λύρα και τη σκηνοθεσία η φιλόλογος Πάολα Σταυρίδη-Κωνσταντίνου. Η σύνθεση της μουσικής των χορικών και η διδασκαλία έγινε από τους πιο κάτω μαθητές: Ορέστης Μίαρης Γ4, μουσική επιμέλεια, Κατερίνα Παράσχου Γ5, μελοποίηση μονολόγου, Άννη Χούρη Γ6, χορογραφία. Την επιμέλεια του σκηνικού την ανέλαβαν η καθηγήτρια τέχνης, Αντιγόνη Σοφοκλέους και οι μαθητές Γλυκερία Αναξαγόρου Γ2, Μαρία Αντωνίου Γ2, Διαμάντω Δημητριάδου Γ6, Θεοδώρα Αντάρτη Β1, Ντανιέλλα Ρουσμίκο Β9 και τεχνικοί σκηνικών ανέλαβαν οι μαθητές Βασιλική Ριαλά Γ4 και Ανδρέας Λουντίδης Α4. Τα κοστούμια ανέλαβαν οι μαθητές Γεωργία Ιωάννου Γ9, Ελισάβετ Τιμολέοντος Γ9, Ελένη Χανδριώτου Γ6.

Η προσαρμογή του οπτικού υλικού έγινε από την καθηγήτρια πληροφορικής Δώρα Κακουρή και η ηχογράφηση από τον καθηγητή μουσικής Κωνσταντίνο Χριστοφόρου και το μαθητή Ορέστη Μίαρη Γ4. Το ρόλο του βοηθού σκηνοθέτη ανέλαβε ο Αλέξανδρος Κυριαζής Β9 και το ρόλο του υποβολέα ο Ανδρέας Λουντίδης Α4. Το μακιγιάζ επιμελήθηκε η μαθήτρια Σπυρούλα Παπαδοπούλου Γ5, τον ήχο ο Ορέστης Μίαρης Γ4, το φωτισμό ο Γιώργος Δημητρίου Β9, την μονωδία η Κατερίνα Παράσχου Γ5 και τα κρουστά εκτελεστήκαν από τον Άγγελο Αντωνέλλο Γ7. Τη ζωγραφική των αφισών ανέλαβε ο μαθητής Βασίλης Μαλακούνας Α1, ενώ ο σχεδιασμός του προγράμματος και των αφισών έγινε από την καθηγήτρια τέχνης και γραφικών τεχνών Μαρίνα Καφούρη Μαλακούνα. Τις φωτογραφίες του προγράμματος επιμελήθηκε η Ελένη Χανδριώτου Γ6 και την επιμέλεια του προγράμματος είχε η φιλόλογος Μαρία Πιτζιολή.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):
Γεωργός: Ανδρέας Ελεσνίτσαλης Β6
Ηλέκτρα: Άννη Χούρη Γ6

Ορέστης: Αλέξανδρος Κυριαζής Β9

Πυλάδης: Αγαθάγγελος Σημαντήρης Β8

Αγγελιαφόρος: Λεωνίδας Παϊζάνος Α3

Γέροντας: Ραφαήλ Αγαπίου Β7

Αίγισθος: Ανδρέας Ελεσνίτσαλης Β6

Στρατιώτης: Ηλίας Γεωργιάδης Β3

Κλυταιμνήστρα: Κατερίνα Παράσχου Γ5

Κάστωρ: Ηλίας Γεωργιάδης Β3

Πολυδεύκης: Ραφαήλ Αγαπίου Β7

Χορός: Ερατώ Παπαγεωργίου Γ1 (Κορυφαία), Αλεξάνδρα Κορνηλίου Γ3, Ιωάννα Σινκλέαρ Α1, Κωνσταντίνα Κυριάκου Β1, Μαρία Κωνσταντίνου Α2, Ουλπιάνα Τσιάτσιου Β1, Ραφαέλα Μιχαηλίδου Β3, Στέφανη Χαραλάμπους Β7, Τατιάνα Νικολαΐδου Γ6, Φρειδερίκη Τομπάζου Γ5

Συμμετέχουν τα παιδιά:

Ερνέστος–Ορέστης Κωνσταντίνου

Διαμάντω–Ηλέκτρα Κωνσταντίνου

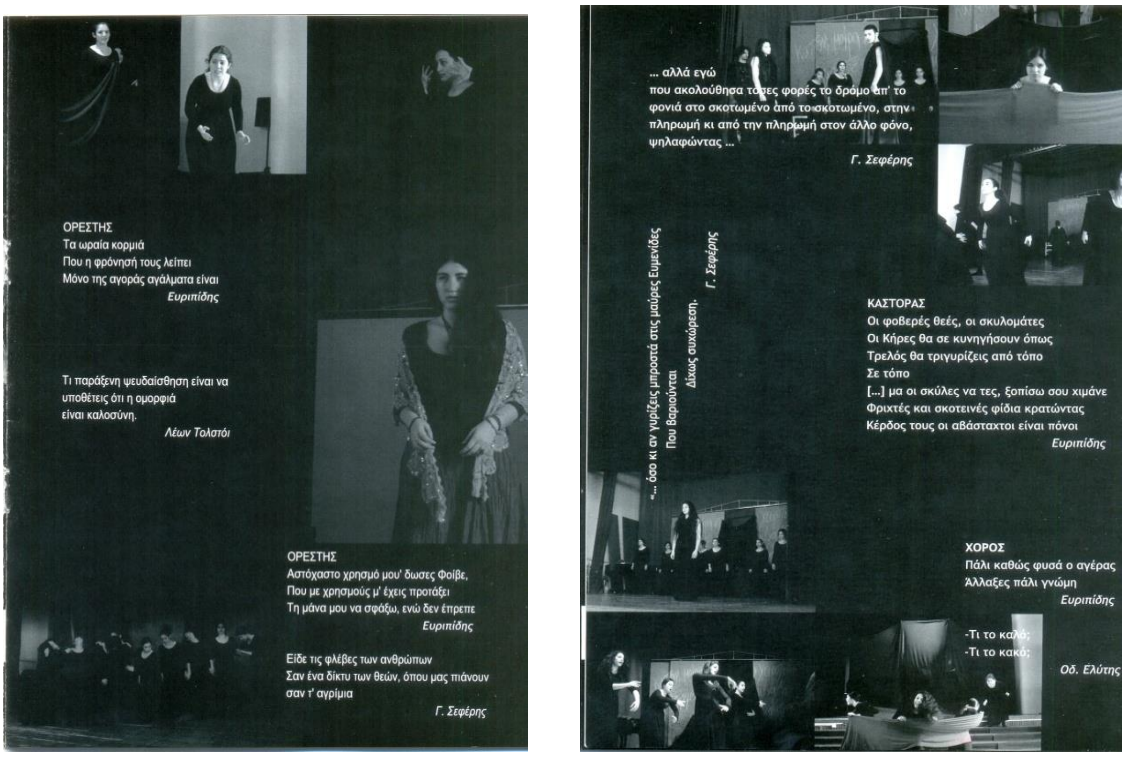
(Πρόσκληση παράστασης *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

Όπως μας δήλωσε σε συνέντευξή της η φιλόλογος που δίδαξε το έργο, Πάολα Σταυρίδη-Κωνσταντίνου, η επιλογή του συγκεκριμένου έργου έγινε για διάφορους λόγους. Αρχικά, η ίδια είχε παρακολουθήσει για πρώτη φορά τραγωδία τον Ιούνιο του 1987, τον *Ορέστη* του Ευριπίδη του ΘΟΚ, και τη σημάδεψε η ερμηνεία της Αννίτας Σαντοριναίου στο ρόλο της Ηλέκτρας. Έτσι, 26 χρόνια αργότερα ανεβάζει η ίδια την παράσταση *Ηλέκτρα* με το

Παγκύπριο Γυμνάσιο. Επιπλέον κίνητρο για την επιλογή αρχαίου δράματος ήταν η συμμετοχή του γιου της Πάολας Κωνσταντίνου το 2012 στο ρόλο του Αστυάνακτα στην παράσταση *Τρωάδες*, με το Παγκύπριο Γυμνάσιο στους τότε Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου. Πέραν του προσωπικού, η επιλογή του συγκεκριμένου έργου έγινε για το αντιπολεμικό μήνυμα που η σκηνοθέτιδα εντόπισε στη συγκεκριμένη τραγωδία, αλλά και σύγχρονες ερμηνείες της, σε σχέση με τη διάλυση της οικογένειας εξαιτίας του πολέμου και της απόστασης.

Με την επιλογή τραγωδίας δόθηκε επίσης η ευκαιρία στους μαθητές να συνειδητοποιήσουν ότι με την προσθήκη ορισμένων στοιχείων το παλιό μπορεί να μετατραπεί σε καινούριο. Έτσι, προστέθηκαν κάποιες καινοτομίες, όπως θα αναλυθεί στη συνέχεια με στόχο να προσεγγίσει το έργο το θεατή και κυρίως τους νέους, αλλά πάντα με σεβασμό προς το αρχαίο κείμενο.

Με την ίδια λογική, στο πρόγραμμα της παράστασης παρατέθηκαν αποσπάσματα και στίχοι τόσο από την τραγωδία του Ευριπίδη, όσο και από νεότερους ποιητές και συγγραφείς, όπως οι Γιώργος Σεφέρης, Οδυσσέας Ελύτης και Λέοντας Τολστόι, για να τονιστεί η διαχρονικότητα του έργου και να φανεί ότι τα προβλήματα που θίγονται στην *Ηλέκτρα* είναι διαχρονικά.

(Πρόγραμμα παράστασης *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

Σε χαιρετισμό του στο πρόγραμμα της παράστασης ο Διευθυντής του Παγκύπριου Γυμνασίου Σόλωνας Χαραλάμπους, αναφέρει μεταξύ άλλων:

> «Η *Ηλέκτρα* του Ευριπίδη είναι ένα δραματικό καλλιτέχνημα, ένα μανιφέστο διαμαρτυρίας και διαφωτισμού για την εποχή της. Σε αυτήν προβάλλεται και αναδεικνύεται στο πρόσωπο του συζύγου της Ηλέκτρας, ο απλός, τίμιος, καθημερινός άνθρωπος, γκρεμίζοντας προλήψεις και παγιωμένες αντιλήψεις που συνδέουν την αρετή και το ήθος με την αρχοντική καταγωγή, ή με τον πλούτο ή τη φυσική δύναμη. Ακόμη και οι θεϊκοί χρησμοί αμφισβητούνται, όπως και ο ρόλος των θεών, από τον σκεπτικιστή και ανατροπέα του κατεστημένου Ευριπίδη, ο οποίος περιφρονεί τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα και τους ευγενείς ήρωες των ομηρικών επών. Ηλέκτρα και Ορέστης δεν δέχονται τα θέσφατα και τους χρησμούς αβασάνιστα. Στη διαχείριση των ανθρώπινων πραγμάτων πρέπει να έχουν λόγο οι ίδιοι οι άνθρωποι, να μην είναι «παίγνιον της μοίρας». Επιδιώκεται έτσι μια άλλη σχέση θεών και ανθρώπων, «σε βάρος» των πρώτων. Ίσως, έτσι, σύμφωνα με τους τελευταίους στίχους της τραγωδίας, θα είναι ευτυχισμένοι, χωρίς βάσανα και συμφορές.»

Στο δικό της σκηνοθετικό σημείωμα η σκηνοθέτιδα Πάολα Σταυρίδη-Κωνσταντίνου, αναφέρει μεταξύ άλλων:

> «Είναι γεγονός ότι διαχρονικά ο πόλεμος είναι βάρβαρος και διαλύει οικογένειες. Η αποξένωση και η έλλειψη επικοινωνίας οδηγούν συχνά στη διάλυση της πυρηνικής οικογένειας. Αποδέκτες όλων των δεινών που φέρνει το μίσος ανάμεσα στους συζύγους είναι τα παιδιά. Η Ηλέκτρα αντιπροσωπεύει το νέο που εξεγείρεται ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας, αλλά και που συντρίβεται, όταν συνειδητοποιεί ότι υπερέβαλε. Ο πάντοτε επίκαιρος Ευριπίδης θίγει κοινωνικά προβλήματα και ξεπερνά την εποχή του με τα μηνύματα του κατά του κοινωνικού ρατσισμού και του σεξισμού, παρουσιάζοντας τον Ορέστη να σχολιάζει ότι η κοινωνική τάξη δεν επηρεάζει το ήθος του ανθρώπου και την Κλυταιμνήστρα να επισημαίνει την απόρριψη που βιώνει μόνο και μόνο επειδή είναι γυναίκα».

Η πιο πάνω δήλωση της σκηνοθέτιδας για το αντιπολεμικό μήνυμα του έργου προκαλεί έκπληξη, αφού η *Ηλέκτρα* του Ευριπίδη δεν διακρίνεται για το αντιπολεμικό μήνυμά της, δεν έχει στο επίκεντρο της τον Τρωικό ή άλλο πόλεμο, ούτε και αποδίδει στον «πόλεμο και στην απόσταση» την κατάρρευση του οίκου των Ατρειδών. Η δήλωση αυτή δείχνει σε τι είδους ερμηνευτικές στρεβλώσεις μπορεί να οδηγήσει ο πάση θυσία διδακτισμός, που απαντά ως επί το πλείστο στις κυπριακές σχολικές παραστάσεις.

Η παράσταση *Ηλέκτρα* ήταν η πέμπτη κατά σειρά παράσταση αρχαίου δράματος που ανεβάστηκε από το Παγκύπριο Γυμνάσιο στα πλαίσια των σχολικών Αγώνων Θεάτρου, μετά τις χρονιές 2006, 2007, 2008 και 2012.

(Αφίσες παράστασης *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

Η αφίσα και το πρόγραμμα της παράστασης είχαν συμβολική λειτουργία. Το χρώμα τους ήταν μαύρο, γεγονός που παραπέμπει σε πένθος εξαιτίας του φόνου του Αγαμέμνονα, του Αιγίσθου και της Κλυταιμνήστρας και σχετίζεται άμεσα με το σκηνικό της παράστασης, το οποίο είναι επίσης σε χρώματα μαύρου και μεταφέρει συμβολικά το θεατή στην υπόθεση του έργου. Σημειώνεται ότι η αφίσα φαίνεται να παραπέμπει κάπως και στην *Ηλέκτρα* του

Μιχάλη Κακογιάννη (1962). Στην εικονογράφηση του προγράμματος της υπό εξέτασης παράστασης απεικονίζονται αντικριστά δύο μορφές, η μορφή του Ορέστη και της Ηλέκτρας.

Η χρωματολογία γενικά της παράστασης, τα σκηνικά και τα κοστούμια ήταν σε μαύρο και κόκκινο χρώμα, δίνοντας την αίσθηση του πένθους και των φονικών που εκτελούνται στο έργο. Τα σκηνικά της παράστασης ήταν λιτά, ευρηματικά και αναδείκνυαν τις ερμηνείες των παιδιών. Στο πίσω μέρος της σκηνής υπήρχε ένα πάνελ μαύρο, με πινελιές αίματος και μπροστά υπήρχε μια ψηλή πόρτα και ένα μαύρο πανί, που λειτουργούσε ως το σπίτι της Ηλέκτρας. Με το άνοιγμα της πόρτας άνοιγε και το μαύρο πανί. Κατά τη διάρκεια της παράστασης το μαύρο πανί υψώθηκε σε δύο σκηνές, κατά τη σκηνή της διάπραξης του φονικού για να καλύψει το φόνο και κατά τη σκηνή της εμφάνισης των θεών. Κάτω στη σκηνή βρισκόταν ένα κόκκινο πανί, το χρώμα του οποίου συμβόλιζε τον κύκλο του αίματος στον Οίκο των Ατρειδών. Το πανί αυτό σηκωνόταν από το Χορό στα χορικά και ιδιαίτερα κατά το τρίτο χορικό.

(Φωτ. 87, Χορός παράστασης παράστασης *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

Η παράσταση παρουσίαζε πολλά σκηνοθετικά ευρήματα. Η αρχή της είναι ιδιαίτερα εντυπωσιακή, με την εμφάνιση δύο παιδιών, πιασμένων χέρι-χέρι, ενός αγοριού και ενός κοριτσιού, που ενσάρκωναν τον Ορέστη και την Ηλέκτρα σε παιδική ηλικία. Τα παιδιά ήταν ντυμένα στα λευκά, σύμβολο της παιδικής αθωότητας και αγνότητας, που εισέρχονται στη σκηνή με δυναμική μουσική. Τα παιδάκια, καθώς προχωρούν, ξαφνικά, όταν αρχίζουν οι προβολές του οπτικού υλικού αφήνουν τα χέρια, χωρίζουν και στέκονται δεξιά και αριστερά πίσω από το μαύρο πανί. Οι προβολές παρουσίαζαν σκηνές πολέμου από διάφορους πολέμους ανά το παγκόσμιο, αλλά και από την κυπριακή τραγωδία, τονίζοντας με ιδιαίτερα παραστατικό τρόπο την αγριότητα του πολέμου που διαχωρίζει οικογένειες και ζευγάρια.

Ένα άλλο ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα αφορά στη σκηνή κατά την οποία ο Αγγελιαφόρος ανακοινώνει και περιγράφει τον φόνο του Αίγισθου από τον Ορέστη. Πίσω στη σκηνή εμφανίζονται δεξιά και αριστερά δύο κόκκινα υφασμάτινα πανιά κρεμαστά, στα οποία αντανακλώνται με τον φωτισμό δύο μορφές, η μορφή του Αίγισθου και του Ορέστη, και αναπαρίσταται με παραστατικό τρόπο η σφαγή του πρώτου από τον δεύτερο, ενώ τρία μέλη του Χορού κρατούν υψωμένο το κόκκινο πανί, το τινάζουν και ακούγεται ο Χορός να αναφωνεί «τον εσκότωσες».

(Φωτ. 88, Σκηνή από την Έξοδο, ο Αγγελιαφόρος ανακοινώνει το θάνατο του Αίγισθου από τον Ορέστη, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

Το κλείσιμο της παράστασης είναι επίσης θεαματικό, καθώς στο πίσω μέρος της σκηνής αντανακλώνται στα κόκκινα υφασμάτινα πανιά οι δύο μορφές των παιδιών, αλλά και του Ορέστη και της Ηλέκτρας πίσω από τα παιδιά.

Τα κοστούμια που επιλέχθηκαν ήταν απλά και εξυπηρετούσαν τις ανάγκες και την αισθητική της παράστασης. Το χρώμα που κυριαρχούσε στα κοστούμια των ηθοποιών ήταν το μαύρο ως ένδειξη πένθους και το κόκκινο ως ένδειξη του αίματος και του φονικού, όπως άλλωστε και τα σκηνικά. Ενδυματολογικά, η εμφάνιση της Ηλέκτρας ήταν λιτή με ένα μαύρο απλό μακρύ φόρεμα, αντίστοιχο με το πένθος στο οποίο βρισκόταν και που δεν διέφερε ιδιαίτερα από την εμφάνιση των μελών του Χορού, τα οποία φορούσαν επίσης ένα απλό μαύρο φόρεμα με κόκκινα υφασμάτινα περιδέραια στο λαιμό, τα οποία έφτιαξαν οι μαθήτριες πάλι ως ένδειξη του αίματος και του φονικού.

(Φωτ. 89, Χορός παράστασης, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

(Φωτ. 90, Ορέστης και Ηλέκτρα, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

Ο Ορέστης ντυμένος και αυτός σε μαύρα χρώματα, φορούσε μαύρο παντελόνι και αμάνικη μπλούζα και εξωτερικά φορούσε ένα χιτώνα μαύρο, όπου έδενε το παλιό με το σύγχρονο. Επίσης στα χέρια φορούσε δερμάτινα μαύρα βραχιόλια. Ο Αίγισθος φορούσε επίσης μαύρο κοστούμι με κεντήματα και κόψιμο στο σακάκι, που παρέπεμπε σε βασιλικό ένδυμα. Η βασίλισσα Κλυταιμνήστρα φορούσε μπορντώ μακρύ φόρεμα, όπως ταίριαζε στο βασιλικό της στάτους. Ο Γεωργός ήταν ντυμένος σύμφωνα με την αμφίεση που ταιριάζει στην κοινωνική τάξη και το επάγγελμά του, στην οποία κυριαρχούσαν τα γήινα χρώματα. Οι θεοί, ο Κάστορας και ο Πολυδεύκης, εμφανίζονται να στέκονται σε βάθρο για να φαίνονται ψηλότεροι, γεγονός που αποτελεί σκηνοθετικό εύρημα και είναι ντυμένοι στα λευκά με άσπρες μάσκες στο πρόσωπο.

(Φωτ. 91, Κάστορας και Πολυδεύκης, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

(Φωτ. 92, Γεωργός και Ηλέκτρα, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013)

5.6. *ΜΗΔΕΙΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Ακολουθούν διαφορετικές αναγνώσεις του έργου *Μήδεια* του Ευριπίδη από το Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού και το Λύκειο Λινόπετρας.

5.6.1 ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ-*ΜΗΔΕΙΑ*-2012

Το Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού ανέβασε στις 22 Μαρτίου 2012 στο πλαίσιο των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τη *Μήδεια* του Ευριπίδη σε διασκευή, σκηνοθεσία και διδασκαλία της φιλολόγου Αγγελικής Ριαλά και της μαθήτριας Τόνιας Χριστοφή Γ6.

Όπως ανέφερε η Αγγελική Ριαλά, τα βασικά κείμενα που χρησιμοποίησαν ήταν οι μεταφράσεις του Κωστή Κολώτα και του Γιώργου Χειμωνά. Δεν περιοριστήκαν όμως μόνο σε αυτές, αλλά μελέτησαν πολύ προσεκτικά και τις μεταφράσεις των Στρατή Πασχάλη και Παντελή Πρεβελάκη σε σχέση πάντοτε με το πρωτότυπο, το οποίο διδάχθηκε η ίδια στο πανεπιστήμιο. Έτσι, όπου δεν τους ικανοποιούσε η απόδοση των δύο πρώτων ανάτρεχαν στα άλλα και ακολούθως τα προσάρμοζαν στο τελικό κείμενο, τόσο σε επίπεδο ύφους, όσο και σε επίπεδο ρυθμού και λεξιλογίου. Η Ριαλά πρόσθεσε ακόμη ότι «η μετουσίωση διαφόρων και διαφορετικών κειμενικών δεδομένων σε μια παράσταση και κυρίως μαθητική επιβάλλεται, όπως επιβάλλεται και η προσαρμογή αυτών στα καινούρια δεδομένα, τόσο σε επίπεδο κειμένου όσο και επίπεδο πρακτικών αναγκών, αρκεί βέβαια να υπάρχει η ικανότητα σεβασμού στο αρχικό κείμενο και η γνώση συγκριτικών και υφολογικών αναλύσεων». Σημείωσε ακόμη, ότι «οι διαφορετικές γλωσσικές ποικιλίες δεν είναι αποτρεπτικός παράγοντας, εφόσον το τελικό κείμενο της παράστασης έχει ενιαία γλωσσική μορφή. Αντιθέτως αποτελούν πηγή γνώσης και διαφορετικής γλωσσικής εκτίμησης του αρχικού κειμένου».

Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι τα αποτελέσματα της επιλογής αυτής όπου για τη μετάφραση χρησιμοποιήθηκε ένα σύνθεμα σταχυολογημένο από διάφορες δημοσιευμένες μεταφράσεις ήταν ικανοποιητικό στην απόδοση του έργου και παράλληλα έχει διαπιστωθεί ότι δεν υπήρξε άλλη τέτοια περίπτωση στο θεσμό όπου οι διδάσκοντες εφάρμοσαν την επιλογή αυτή.

Η σύνθεση, η εκτέλεση και η μουσική επιμέλεια της παράστασης έγινε από τον καθηγητή μουσικής Κωνσταντίνο Αθανασίου, ενώ οι μουσικές επιλογές έγιναν από τη φιλόλογο Αγγελική Ριαλά. Τη χορογραφία επιμελήθηκαν η φιλόλογος Αγγελική Ριαλά, η καθηγήτρια φυσικής αγωγής, Ευανθία Αντρέου και το σύνολο των συντελεστών της παράστασης. Τα σκηνικά επιμελήθηκε η φιλόλογος Αγγελική Ριαλά, η καθηγήτρια τέχνης Πόπη Νικολάου και η μαθηματικός Μαρία Χριστοπούλου και τα κοστούμια η φιλόλογος Αγγελική Ριαλά, η μαθηματικός Μαρία Χριστοπούλου και η μαθήτρια Ραφαέλλα Γεδεών Γ5.

Υποβολείς ήταν οι μαθητές Γεωργία Παναγή Β3, Ζήνα Χαραλάμπους Γ1 και Γιώργος Στυλιανού Γ1. Υπεύθυνοι για το μακιγιάζ ήταν η φιλόλογος Αγγελική Ριαλά, η μαθηματικός Μαρία Χριστοπούλου, η φιλόλογος Χριστίνα Κλεάνθους και η θεατρική ομάδα. Το φωτισμό και τον ήχο επιμελήθηκε η φιλόλογος Αγγελική Ριαλά, όπως επίσης και την επιμέλεια του προγράμματος, ενώ την εκτύπωση του προγράμματος ο καθηγητής πληροφορικής Γιώργος Κούρουζος και η Ζωή Κυριάκου. Τη γενική επιμέλεια της παράστασης είχε η Β.Δ. Ανδρούλα Αντωνίου.

Διανομή:

Μήδεια: Τόνια Χριστοφή Γ6

Παραμάνα: Γεωργία Παναγή Β3

Τροφός 1: Κατερίνα Χαρμανή Β2

Τροφός 2: Λουκία Χριστοδούλου Β7

Κρέοντας: Γιώργος Θεοδούλου Γ7

Παιδαγωγός: Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου Α5

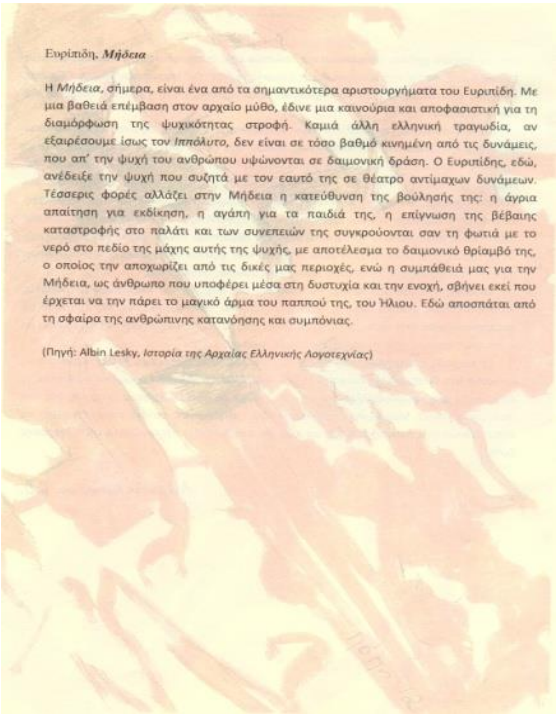
Αιγέας: Γιώργος Στυλιανού Γ1

Άγγελος: Ζήνα Χαραλάμπους Γ1

Χορός: Κατερίνα Καμπανέλλη Β1, Ραφαέλλα Αριστείδου Α3, Ραφαέλλα Βαφέα Α1, Ταπάρακ Κασέμ Α5, Ελευθερία Μιχαήλ Α4, Μαρίνα Μιχαήλ Α5, Άντρεα Ονησιφόρου Α5, Χριστιάνα Πολυκάρπου Α5, Παναγιώτα Φλωρέντζου Β3

(Φωτ. 93, Συντελεστές παράστασης, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Ευριπίδη, ***Μήδεια***

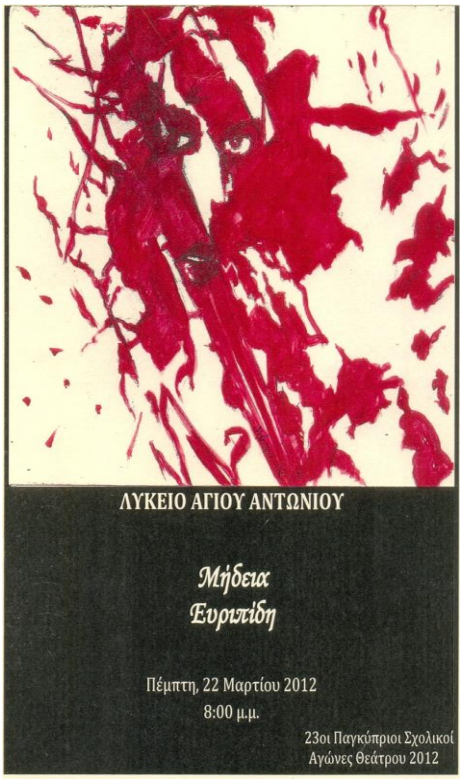
Η *Μήδεια*, σήμερα, είναι ένα από τα σημαντικότερα αριστουργήματα του Ευριπίδη. Με μια βαθειά επέμβαση στον αρχαίο μύθο, έδινε μια καινούρια και αποφασιστική για τη διαμόρφωση της ψυχικότητας στροφή. Καμιά άλλη ελληνική τραγωδία, αν εξαιρέσουμε ίσως τον *Ιππόλυτο*, δεν είναι σε τόσο βαθμό κινημένη από τις δυνάμεις, που απ' την ψυχή του ανθρώπου υψώνονται σε δαιμονική δράση. Ο Ευριπίδης, εδώ, ανέδειξε την ψυχή που συζητά με τον εαυτό της σε θέατρο αντίμαχων δυνάμεων. Τέσσερις φορές αλλάζει στην Μήδεια η κατεύθυνση της βούλησής της: η άγρια απαίτηση για εκδίκηση, η αγάπη για τα παιδιά της, η επίγνωση της βέβαιης καταστροφής στο παλάτι και των συνεπειών της συγκρούονται σαν τη φωτιά με το νερό στο πεδίο της μάχης αυτής της ψυχής, με αποτέλεσμα το δαιμονικό θρίαμβό της, ο οποίος την αποχωρίζει από τις δικές μας περιοχές, ενώ η συμπάθειά μας για την Μήδεια, ως άνθρωπο που υποφέρει μέσα στη δυστυχία και την ενοχή, σβήνει εκεί που έρχεται να την πάρει το μαγικό άρμα του παππού της, του Ήλιου. Εδώ αποσπάται από τη σφαίρα της ανθρώπινης κατανόησης και συμπόνιας.

(Πηγή: Albin Lesky, *Ιστορία της Αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας*)

(Πρόγραμμα παράστασης *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Σύμφωνα με τη φιλόλογο Αγγελική Ριαλά, που ανέλαβε τη διασκευή, σκηνοθεσία και διδασκαλία της παράστασης η επιλογή του συγκεκριμένου έργου προέκυψε μέσα από τους ίδιους τους μαθητές, οι οποίοι με τη δική της βοήθεια μελέτησαν μια σειρά από έργα και τελικά κατέληξαν στη *Μήδεια*. Για την ίδια το ανέβασμα του συγκεκριμένου έργου ήταν πρόκληση, τόσο για τη δυσκολία του έργου, όσο και για το πώς τα παιδιά θα βίωναν το αρχαίο κείμενο. Για την επιλογή του συγκεκριμένου έργου υπήρχαν επιφυλάξεις για το αν μπορεί το έργο, ειδικά ο ρόλος της Μήδειας, να αποδοθεί από μαθητές. Η ίδια συζήτησε με τους μαθητές για το έργο, τους εξέθεσε τις απόψεις της, χωρίς ωστόσο να τους κατευθύνει, επιτρέποντας έτσι στους μαθητές να ακολουθήσουν τη δική τους ερμηνευτική πορεία.

Στο εξώφυλλο του προγράμματος της παράστασης πίσω από το κόκκινο χρώμα («πιτσιλισμένο» σε πρώτο πλάνο) διακρίνεται ένα γυναικείο πρόσωπο. Ο συμβολισμός είναι αυτονόητος και σχετίζεται άμεσα με τη Μήδεια μάνα-γυναίκα-σύζυγο και το φονικό που διέπραξε.

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Τα σκηνικά ήταν απλά. Χρησιμοποιήθηκε ένα διάφανο λευκό πανί στο πίσω μέρος της σκηνής, πίσω από το οποίο σε αρκετές σκηνές στέκονταν διάφοροι πρωταγωνιστές και διαδραματίστηκαν κάποια μεμονωμένα γεγονότα. Επίσης, στα δεξιά και αριστερά της σκηνής υπήρχαν βάθρα, τα οποία χρησιμοποιούνταν καθόλη την εξέλιξη της δράσης, είτε από τα μέλη του Χορού είτε από τους υπόλοιπους πρωταγωνιστές. Ακόμη χρησιμοποιήθηκε και μια μετακινούμενη μπανιέρα σε συγκεκριμένες σκηνές: α) κατά τη σφαγή των παιδιών, που έγινε πίσω από πέπλα και β) σε μεταγενέστερο στάδιο, όταν ο Ιάσονας ανακαλύπτει την πράξη της συζύγου του και βουτάει τα χέρια του στην μπανιέρα, όπου τελικά βρίσκει όχι τα νεκρά σώματα των παιδιών του, αλλά πέπλα, τα ρούχα τους.

(Φωτ. 94, Σκηνικά παράστασης *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Η παράσταση αρχίζει με την είσοδο των εφτά μελών του Χορού στη σκηνή και των δύο Τροφών. Τα τέσσερα μέλη του Χορού παίρνουν τη θέση τους στο βάθρο δεξιά της σκηνής και τα υπόλοιπα τρία μέλη του Χορού αριστερά της σκηνής. Ο φωτισμός είναι κόκκινος και πίσω από το λευκό διάφανο πανί φαίνεται η μορφή της Μήδειας με γυρισμένη την πλάτη.

Ακολουθεί ο μονόλογος της Τροφού και ακούγεται ρυθμικός ήχος τυμπάνου. Μιλά για την Αργοναυτική εκστρατεία, για το χρυσόμαλλο δέρας και για την εγκατάλειψη της Μήδειας από τον Ιάσονα, ενώ τα μέλη του Χορού έχουν σκυμμένα τα κεφάλια τους. Στη συνέχεια, εισέρχεται ο Παιδαγωγός στη σκηνή και πληροφορεί τις Τροφούς ότι ο Κρέοντας σκοπεύει να διώξει από τον τόπο τη Μήδεια και τα παιδιά της, ενώ τονίζει ότι ο Ιάσονας δεν θα ενδιαφερθεί για την τύχη τους.

Στην Πάροδο ακούγονται μέσα από το σπίτι οι θρήνοι, τα παράπονα και οι κατάρες της Μήδειας, η οποία είναι μέσα στο ανάκτορο και εξακολουθεί να βρίσκεται πίσω από το διάφανο λευκό πανί.

Στο Α΄ Επεισόδιο, στην κορύφωση του θρήνου της Μήδειας, ο φωτισμός χαμηλώνει, η Μήδεια βγαίνει από το σπίτι και απευθυνόμενη στις κοπέλες του Χορού τονίζει πως δεν θέλει να ζει εξαιτίας της συμπεριφοράς του Ιάσονα. Παράλληλα ομολογεί πως θέλει να τον εκδικηθεί. Ακολούθως, χαμηλώνει και πάλι ο φωτισμός και εμφανίζεται ο Κρέοντας στη σκηνή. Της αποκαλύπτει πως θα τη διώξει μαζί με τα παιδιά της από τη χώρα του, γιατί φοβάται την εκδίκησή της. Η Μήδεια τον καθησυχάζει και του ζητά ακόμη μια μέρα, για να ετοιμάσει δήθεν το ταξίδι της, ο Κρέοντας δέχεται, χαμηλώνει ο φωτισμός και αποχωρεί από τη σκηνή. Η Μήδεια απευθύνεται ικανοποιημένη στο Χορό και εκφράζει τα εκδικητικά της σχέδια.

(Φωτ. 95, Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, Μήδεια και Κρέοντας, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Στο Α΄ Στάσιμο ο Χορός εκφράζει την άποψη πως δεν υπάρχει δικαιοσύνη και εκφράζει τη στήριξή του προς τη Μήδεια.

Στο Β΄ Επεισόδιο αλλάζει η σκηνή. Ο Χορός εμφανίζεται κρατώντας κατά μήκος κόκκινη μακριά συνεχόμενη κορδέλα, με την οποία θα συγκρατήσει τον Ιάσονα, που εμφανίζεται στη σκηνή, την ώρα που η Μήδεια, που βρίσκεται στο βάθρο αριστερά τον κατηγορεί για τη συμπεριφορά του απέναντί της. Σε κάποιο σημείο ο Ιάσονας τραβά την κορδέλα, την αφαιρεί από πάνω του και πηγαίνει να καθίσει στο βάθρο δεξιά απέναντι από τη Μήδεια. Απευθύνεται στη Μήδεια και της λέει ότι εξαιτίας του κέρδισε την πολιτογράφησή της και ότι επίσης πήρε την Κρέουσα από αγάπη προς τα παιδιά του, για να τα εξασφαλίσει.

(Φωτ. 96, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Μήδεια και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Η Μήδεια στο σημείο αυτό οργισμένη κατευθύνεται προς το μέρος του, αλλά την συγκρατεί με την κόκκινη μακριά κορδέλα ο Χορός. Ακολούθως, τη στιγμή που ρίχνει τα λεφτά μπροστά του, ανάβει κόκκινος φωτισμός, που αποδίδει την έντονη συναισθηματική φόρτιση στην οποία βρίσκεται η Μήδεια στη σκηνή αυτή.

(Φωτ. 97, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Μήδεια, Ιάσονας και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Στο Β΄ Στάσιμο ο Χορός βρίσκεται πίσω από το διάφανο λευκό πανί και με διάφορες κινήσεις με το σώμα και τα χέρια του μοιρολογεί τα δεινά που προκαλεί ο έρωτας.

Στο Γ΄ Επεισόδιο εμφανίζεται στη σκηνή ο Αιγέας, ο οποίος συνομιλεί με τη Μήδεια, παρουσία και του Χορού. Η Μήδεια γονατίζει στα πόδια του Αιγέα και του ζητά άσυλο. Τη στιγμή που ο Αιγέας δίνει όρκο πως θα κάνει ό,τι του ζητήσει η Μήδεια, ο φωτισμός χαμηλώνει, ο Χορός του εύχεται ό,τι ποθεί να γίνει και ο Αιγέας αποχωρεί από τη σκηνή. Η Μήδεια ανακοινώνει στο Χορό το σχέδιό της να δηλητηριάσει την Κρέουσα. Όταν ο λόγος της κορυφώνεται, ο φωτισμός γίνεται μαύρος. Στη συνέχεια την ώρα που αποκαλύπτει ότι σκοπεύει επίσης να σκοτώσει τα παιδιά της, για να εκδικηθεί τον Ιάσονα, ο φωτισμός γίνεται κόκκινος. Η Μήδεια γονατίζει στο έδαφος και μαζί της και ο Χορός. Στη νέα κορύφωση του λόγου της, η Μήδεια κτυπάει το χέρι της στη σκηνή, μαζί της και ο Χορός.

Στο Γ΄ Στάσιμο ο Χορός γονατίζει μπροστά στη Μήδεια και τη ρωτά πώς θα μπορέσει να σκοτώσει τα παιδιά της και να αντέξει τον πόνο. Ακολούθως, ενώνουν κυκλικά τα χέρια τους πάνω από τη Μήδεια και μοιρολογούν για το επικείμενο φονικό των παιδιών.

Στην αρχή του Δ΄ Επεισοδίου εμφανίζεται ο Χορός κρατώντας τα δώρα που θα σταλούν στην Κρέουσα από τη Μήδεια, η πρώτη ομάδα του Χορού κρατεί το άσπρο πέπλο και η δεύτερη

ομάδα το χρυσό στεφάνι. Στο σημείο αυτό, η παράσταση καθιστά τροποντινά το Χορό συνένοχο στην πράξη της Μήδειας. Ακολούθως, εμφανίζεται ο Ιάσονας και η Μήδεια του προσποιείται ότι μετάνιωσε για τη συμπεριφορά της. Τη στιγμή που του αναφέρει τα δώρα που θα στείλει στην Κρέουσα, παίρνει από το Χορό το άσπρο πέπλο και το χρυσό στεφάνι και τα φοράει η ίδια, ενώ στη συνέχεια τα βγάζει και τα δίνει στο Χορό για να τα στείλουν στην Κρέουσα και ο Ιάσονας μαζί με το Χορό αποχωρούν από τη σκηνή.

Στο Δ΄ Στάσιμο ο Χορός στέκεται πίσω από το διάφανο λευκό πανί κρατώντας τα δώρα που προορίζονται για την Κρέουσα και μοιρολογεί αυτούς που θα εκδικηθεί η Μήδεια.

Στο Ε΄ Επεισόδιο εμφανίζεται η Μήδεια φορώντας κόκκινη μακριά κάπα πάνω από το λευκό φόρεμά της. Ακούγεται χαμηλή μουσική. Ο Χορός σέρνει μία μπανιέρα στη σκηνή και γονατίζει γύρω από αυτήν. Έρχεται ο Παιδαγωγός για να αναγγείλει ότι δόθηκαν τα δώρα στην Κρέουσα και αποχωρεί από τη σκηνή. Η Μήδεια βάζει κλαίγοντας στο κεφάλι τον κόκκινο σκούφο της κάπας και κλαίγοντας απευθύνεται στα παιδιά της, τα οποία δεν ήταν παρόντα στη σκηνή. Ο Χορός στέκεται πίσω από τη Μήδεια, της σηκώνει την κάπα και η Μήδεια αμφιταλαντεύεται στην απόφασή της να σκοτώσει ή όχι από τα παιδιά της, ενώ την ίδια ώρα απευθυνόμενη στον εαυτό της ομολογεί πως δεν θα φανεί δειλή και το χέρι της δεν πρόκειται να λυπηθεί κανέναν. Ακολούθως, μπαίνει στην μπανιέρα, ένα μέλος του Χορού της αφαιρεί την κάπα και κλαίγοντας συνεχίζει το μονόλογό της.

(Φωτ. 98, Σκηνή από το Ε΄ Επεισόδιο, Μήδεια, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

(Φωτ. 99, Σκηνή από το Ε΄ Επεισόδιο, η Μήδεια στη μπανιέρα, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Στο Ε΄ Στάσιμο ο Χορός ξαναβάζει την κόκκινη κάπα στη Μήδεια και γονατιστός πάνω από αυτήν, η οποία εξακολουθεί να βρίσκεται στην μπανιέρα μιλά για το θέμα της τεκνογονίας.

Το Στ΄ Επεισόδιο αρχίζει με τα μέλη του Χορού να βρίσκονται πίσω από το διάφανο λευκό πανί. Έχουν ανασηκωμένο το ένα χέρι κρύβοντας το πρόσωπό τους. Σε αυτή τη στάση παραμένουν καθόλη τη διάρκεια της συνομιλίας Μήδειας και Αγγελιαφόρου, που διαδραματίζεται στη σκηνή αυτή. Η Μήδεια κάθεται στο βάθρο και εμφανίζεται ο Αγγελιαφόρος, ο οποίος ανακοινώνει τα δυσάρεστα γεγονότα που έγιναν εκτός σκηνής και αποχωρεί. Ακολούθως, η Μήδεια παίρνει τη θέση της μπροστά από τη μπανιέρα πίσω από το λευκό διάφανο πανί και σκοτώνει τα παιδιά της ουρλιάζοντας, τα οποία υποτίθεται ότι βρίσκονται στη μπανιέρα. Μετά το φονικό μπαίνει και η ίδια στη μπανιέρα.

Τα μέλη του Χορού εμφανίζονται στη σκηνή, φορώντας λευκό πέπλο, σέρνουν τη μπανιέρα και τη Μήδεια στη σκηνή. Ένα μέλος του Χορού κρατά στα χέρια χρυσό φόρεμα, και αφού όλα τα μέλη του Χορού βγάλουν τη Μήδεια από τη μπανιέρα, της αφαιρούν επί σκηνής το ματωμένο φόρεμα και της βάζουν το χρυσό φόρεμα.

(Φωτ. 100, Σκηνή από το Ε΄ Επεισόδιο, Μήδεια και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Ακολούθως, τα άσπρα πέπλα του Χορού και το ματωμένο φόρεμα της Μήδειας τα ρίχνει ο Χορός στην μπανιέρα. Με αυτή τη θεατρική χειρονομία, όπου ο Χορός αθωώνει κατά κάποιον τρόπο τη Μήδεια: η συγκεκριμένη παράσταση προτείνει πολύ διαφορετική ερμηνεία από αυτήν στην οποία καταλήγει η πλειοψηφία των μελετητών σήμερα[5].

Στην Έξοδο εμφανίζεται στη σκηνή ο Ιάσονας οργισμένος και τη στιγμή που μαθαίνει από το Χορό ότι η Μήδεια σκότωσε τα παιδιά τους, ο φωτισμός γίνεται κόκκινος και μαύρος. Ο Ιάσονας πέφτει γονατιστός στη σκηνή. Μοιρολογώντας απευθύνεται στη Μήδεια και την καταριέται για το φονικό που διέπραξε, ενώ τα μέλη του Χορού τον συγκρατούν γονατιστό να μην ορμήσει στη Μήδεια, η οποία κάθεται στο βάθρο. Ακολούθως, ο Ιάσονας μοιρολογεί μπροστά από την μπανιέρα, παίρνει τα υφάσματα που βρίσκονται σε αυτήν και τα οποία αναπαριστούν τα νεκρά παιδιά και τα αγκαλιάζει. Τα όσα διαδραματίζονται σε αυτή στη σκηνή αποτελούν και πάλι σοβαρές αποκλίσεις από το πρωτότυπο κείμενο, στο οποίο η Μήδεια βρίσκεται ήδη «στη μηχανήν».

[5] Για περισσότερη βιβλιογραφία για *Μήδεια* Ευριπίδη βλέπε:

Clauss and S.I. Johnston (eds)1997, Easterling P.E 1977, E., Macintosh F., Taplin O. 2000, Knox B.M.W 1997, William A. 2002.

Η παράσταση ολοκληρώνεται με εντυπωσιακό τρόπο. Ακούγεται ένα τραγούδι που ταιριάζει με την όλη ατμόσφαιρα και επανέρχεται στη σκηνή ο Χορός να σκεπάζει με κόκκινο ρούχο τον Κρέοντα, ενώ πίσω από το διάφανο λευκό πανί βρίσκεται τοποθετημένη η μπανιέρα και πίσω της η Μήδεια και ο Ιάσονας, ντυμένοι στα λευκά. Στα δύο βάθρα επί σκηνής δεξιά και αριστερά βρίσκονται οι υπόλοιποι ηθοποιοί, ο Αιγέας, ο Αγγελιαφόρος και ο Παιδαγωγός. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι η Μήδεια με το τέλος της παράστασης δεν αποδιδράσκει τελικά εποχούμενη στο άρμα του Ήλιου, όπως στο πρωτότυπο κείμενο.

Τα κοστούμια ήταν μαύρα για το Χορό και τους ανδρικούς ρόλους: επιλέγηκε το μαύρο χρώμα ως τεκμήριο πένθους. Ο Κρέοντας και ο Ιάσονας φορούσαν μαύρα κοστούμια, με τον Κρέοντα να έχει επίσης στο λαιμό του χρυσό κομμάτι υφάσματος. Ο Αιγέας επίσης φορούσε μαύρο κοστούμι και κρατούσε βέργα στο χέρι. Η Τροφός, ο Παιδαγωγός και ο Αγγελιαφόρος φορούσαν λευκά μακριά φορέματα.

Η Μήδεια άλλαξε τρεις φορές, τρεις διαφορετικούς χρωματισμούς φορεμάτων: άσπρο (στην αρχή), άσπρο με κόκκινη κάπα (πριν από το φονικό) και χρυσό του ήλιου (στο τέλος μετά το φονικό). Σημειώνεται ότι η συγκεκριμένη επιλογή των κοστουμιών της Μήδειας έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε να αντικατοπτρίζουν συμβολικά την όλη πορεία της. Το λευκό στην αρχή προϋποθέτει την άποψη ότι στην αφετηρία των γεγονότων η Μήδεια ήταν άμεμπτη ηθικά, στοιχείο που συνιστά και πάλι σημαντική απόκλιση από τον Ευριπίδη, όπου η Μήδεια καταφέρνει να κερδίσει τη συμπάθεια του γυναικείου Χορού και των ταπεινών χαρακτήρων, αλλά κάθε άλλο παρά αθώος και άσπιλος χαρακτήρας φαίνεται να είναι.

(Φωτ. 101, Σκηνή από την Έξοδο της παράστασης, Μήδεια, Τροφός, Παιδαγωγός και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012)

Η μουσική ήταν μια επιλογή από υπάρχον υλικό στο συγκεκριμένο έργο, καθώς και δυο τραγούδια ερμηνευμένα από τη Μαρία Κάλλας και την Τάνια Τσανακλίδου.

Ο φωτισμός ήταν λιτός. Σε κάποια κύρια σημεία το έντονο άσπρο, κόκκινο και απαλό πορτοκαλί εστιαζόταν στα πρόσωπα και εκάστοτε στα θέματα.

Ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα της παράστασης ήταν η μετακινούμενη μπανιέρα, που στο σχετικό σημείο του φονικού των παιδιών πλημμυρίστηκε από κόκκινο «αίμα», και το άσπρο διάφανο πανί στο πίσω μέρος. Επίσης, το ρόλο του Αγγέλου (ανδρικός ρόλος) έπαιξε κορίτσι: η παρέμβαση αυτή προέκυψε αφενός από το (ανθρώπινο) υλικό που είχε στη διάθεσή της η Αγγελική Ριαλά, αφετέρου από την άποψή της ότι ο τραγικός Αγγελιαφόρος/Άγγελος δύναται να είναι άφυλος, λειτουργώντας ως σύμβολο που απομακρύνει το θεατή από τη συναισθηματική ταύτιση και δημιουργεί απόσταση από τα δρώμενα επί σκηνής, αναδεικνύοντας τη βαθιά φιλοσοφική και πολιτική διάσταση του κειμένου.

5.6.2. ΛΥΚΕΙΟ ΛΙΝΟΠΕΤΡΑΣ ΛΕΜΕΣΟΥ- *ΜΗΔΕΙΑ*- 2012

Το Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού ανέβασε στις 28 Φεβρουαρίου 2012 στο πλαίσιο των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τη *Μήδεια* του Ευριπίδη στο Θέατρο Ένα, σε μετάφραση Θεόδωρου Γ. Μαυρόπουλου και διασκευή, σκηνοθεσία και διδασκαλία της θεατρολόγου Ισμήνης Σακελλαροπούλου.

Καθήκοντα βοηθού σκηνοθέτη εκτέλεσε η μαθήτρια Λουκία Ιωάννου Γ1. Την επιμέλεια των σκηνικών ανέλαβαν οι καθηγήτριες τέχνης Ιωάννα Τυμπιώτου και Ηλέκτρα Χριστοφή με τη βοήθεια των μαθητών Μαρίας Αντριέβσκαγια Γ2, Αγγέλας Παναγιώτου Γ9, Ελένης Παπαγεωργίου Β7 και Άννας Χρίστου Γ5. Την επιμέλεια των κοστουμιών ανέλαβε η φιλόλογος, Β.Δ. Χλόη Στυλιανού, ενώ την κατασκευή των κουκλών ανέλαβε η Κατερίνα Στυλιανού και τη μουσική επιμέλεια και το βίντεο-αρτ η θεατρολόγος Ισμήνη Σακελλαροπούλου.

Τις χορογραφίες ανέλαβαν οι μαθήτριες Ιουστίνη Παναγίδου Γ2, Ραφαέλλα Τριμπάκκιρου Β2 και η Στέλλα Αυγουστή Α2. Το πρόγραμμα και η αφίσα φιλοτεχνήθηκαν από τον καθηγητή γραφικών τεχνών Βάσο Πολυδώρου. Φροντιστές της σκηνής ήταν οι μαθητές Ηλίας Ζώρζος Β11 και Στέφανος Στυλιανού Β1. Το μακιγιάζ ανέλαβαν οι μαθήτριες Μαρία Αντριέβσκαγια Γ2, Στέφανη Παντελή Β7 και Μαρία Χατζηγεωργίου, Γ6, ενώ την τεχνική υποστήριξη οι μαθητές Χρυσόστομος Παραρές Γ8 και Πάτροκλος Χατζηκλεάνθους Γ2. Γενική υπεύθυνη της παράστασης ήταν η φιλόλογος, Β.Δ. Χλόη Στυλιανού, ενώ τη γενική επιμέλεια της παράστασης είχε η φιλόλογος, Β.Δ.Α΄ Ρένα Μιχαήλ.

Διανομή:

Μήδεια 1: Κατερίνα Ανδρονίκου Γ5

Μήδεια 2: Μιχαέλλα Γαριβαλδινού Γ5

Μήδεια 3: Μαρία Χατζηγεωργίου Γ6

Τροφός: Ιωάννα Χριστοδούλου Γ10

Παιδαγωγός: Φαίδωνας Ττόουλος Γ4

Κρέοντας: Φωκάς Γερμανός Γ2

Ιάσονας: Κωνσταντίνος Δημοσθένους Β7

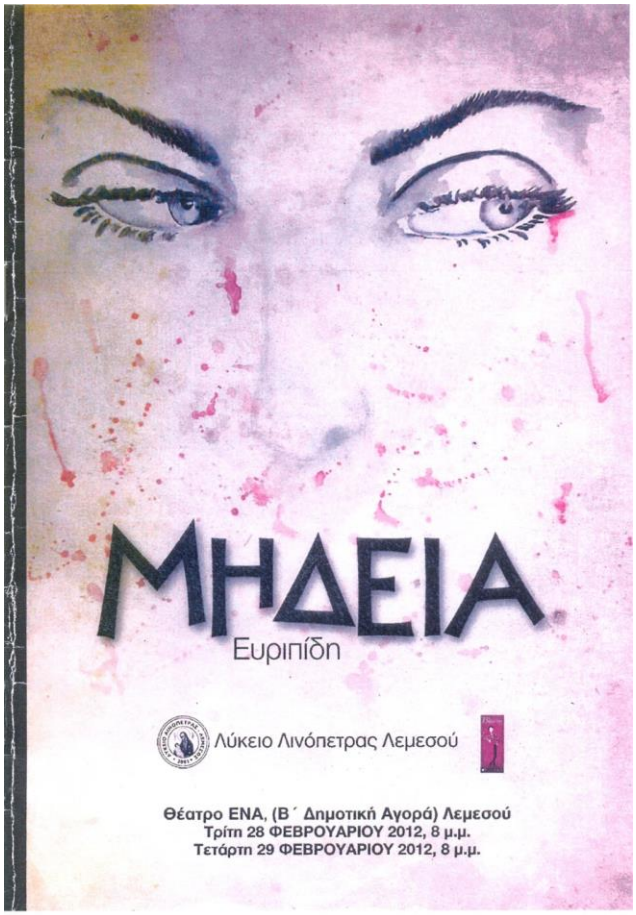
Αιγέας: Κυριάκος Φωτίου Γ12

Αγγελιαφόρος: Φοίβος Φυλακτού Β4

Χορός: Χριστίνα Αβραάμ Β9, Φλωρεντία Αβραμίδου Β10, Άντρη Αναστασίου Γ10**,** Χριστοφίνα Ανδρονίκου Β9, Χριστιάνα Βοσκού Β9, Άντρη Ευαγγέλου Β7, Βασιλική Κωνσταντίνου Β1, Μαριλένα Κωνσταντίνου Γ6, Μυροφόρα Στυλιάνα Μπόκαρτ Β7 , Ρίτα Νεοφύτου Β5, Ιουστίνη Παναγίδου Γ2, Ραφαέλλα Τριμπάκκιρου Β2, Αθηνά Τσολάκη Β9

Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου, σύμφωνα με την Ισμήνη Σακελλαροπούλου ήταν πρόκληση για τους μαθητές, γιατί πολλά από αυτά τα παιδιά βίωναν κάποιες προσωπικές καταστάσεις στο οικογενειακό τους περιβάλλον και με αφορμή την ενασχόλησή τους με το αρχαίο κείμενο της *Μήδειας* μπόρεσαν να εξωτερικεύσουν κάποιες σκέψεις τους και να τις χρησιμοποιήσουν ως δημιουργικό εργαλείο. Υπήρχαν, π.χ. παιδιά χωρισμένων γονέων ή μονογονεϊκών οικογενειών, που εγκαταλείφθηκαν από τον πατέρα. Κατά τη διδασκαλία του έργου έγινε συζήτηση τέτοιων περιπτώσεων και γενικότερα περιπτώσεων εγκαταλελειμμένων γυναικών.

Η αφίσα και το εξώφυλλο της παράστασης είχαν ως βασικό σημείο αναφοράς το γυναικείο βλέμμα και αναπαριστούσαν το πρόσωπο της Μήδειας με έντονο εκδικητικό ύφος και κηλίδες κόκκινου αίματος. Σύμφωνα με την Ισμήνη Σακελλαροπούλου, η Μήδεια, όπως και οι συγκεκριμένες μαθήτριες που την ενσάρκωσαν στη σκηνή, είχαν έντονο βλέμμα, στοιχείο που αποτελούσε εργαλείο μετάδοσης των συναισθημάτων προς τους θεατές.

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

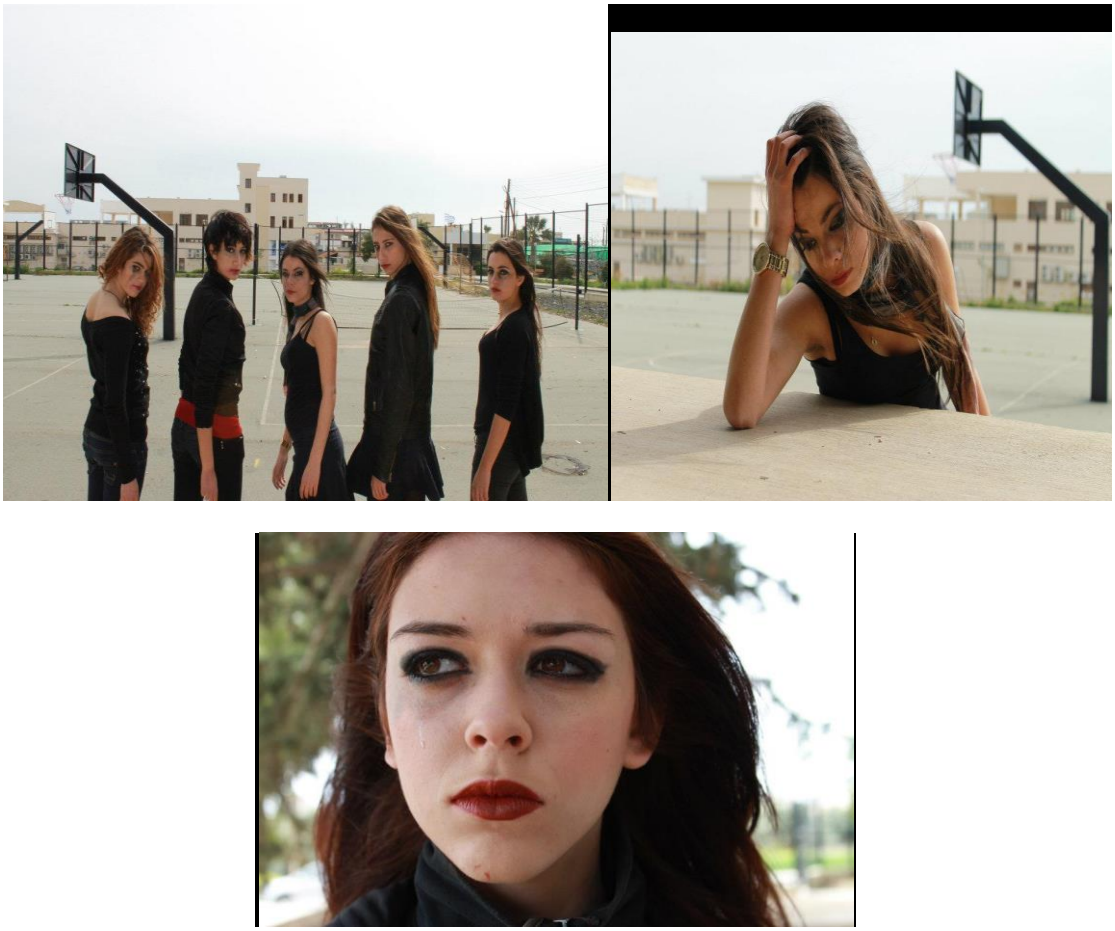
Το μινιμαλιστικό σκηνικό, σύμφωνα με την σκηνοθέτιδα βασιζόταν στο καράβι του Ιάσονα, την Αργώ της Αργοναυτικής εκστρατείας. Στην παράσταση το καράβι ήταν σπασμένο, σημείο της φθοράς των σχέσεων και της καταστροφής που προκάλεσε από την αρχή το ταξίδι στην Κολχίδα. Επίσης τα χρώματά του επέτρεπαν τη χρήση προτζέκτορα πάνω σε αυτό. Επιπλέον υπήρχαν δυο κούκλες-παιδιά, τοποθετημένες σε εμφανές σημείο ψηλά στη σκηνή, όπου παρέμεναν εκεί σε όλη τη διάρκεια της παράστασης ως συνεχής υπενθύμιση της κατάληξης, παραπέμποντας στο φονικό. Στο τέλος, μετά το θρήνο του Ιάσονα, όπου προβάλλονται οι κούκλες με βιντεοπροβολή και φαίνονται να κείτονται σε μια παραλία, η Μήδεια χάνεται στη θάλασσα, γεγονός ιδιαίτερα ενδιαφέρον.

Το κατάρτι ήταν φτιαγμένο με ειδικό μηχανισμό, που στο τέλος, με την κραυγή απόγνωσης του Ιάσονα, όταν ανακαλύπτει την αποτρόπαια πράξη της Μήδειας, έσπαζε στα δύο.

(Σχεδιάγραμμα του καραβιού που χρησιμοποιήθηκε στο σκηνικό της παράστασης, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

Ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα ήταν η προβολή video art σχετικά με το θέμα της παράστασης και ιδιαίτερα των σύγχρονων γυναικών που πληγώνονται από τις σχέσεις τους.

(Φωτ. 102, Σκηνές από την έναρξη της παράστασης, βιντεοπροβολές, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

Το πρώτο βίντεο, στην αρχή της παράστασης, παρουσίαζε ένα μουσείο, που επισκέπτονται οι μαθήτριες, οι οποίες στην παράσταση μεταμορφώνονται σε ηθοποιούς. Με τη χρήση σύγχρονων στοιχείων, τα οποία ήταν πιο κοντά στις προσλαμβάνουσες των μαθητών, η Ισμήνη Σακελλαροπούλου επεδίωκε να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον των θεατών.

Η ερμηνεία του ρόλου της Μήδειας από τρεις μαθήτριες αποτέλεσε μια ιδιαίτερη σκηνοθετική επιλογή και έγινε σύμφωνα με την σκηνοθέτιδα για παιδαγωγικούς κυρίως λόγους, ώστε να δοθεί η δυνατότητα της εμπλοκής ολοένα και περισσοτέρων μαθητών στη διαδικασία, αλλά και για το λόγο ότι ο ρόλος της Μήδειας είναι αρκετά δύσκολος. Με τον τρόπο αυτό δινόταν

παράλληλα και το μήνυμα πως η Μήδεια δεν ήταν μια τρομερή μάγισσα ή ένα τέρας, αλλά μια γυναίκα με διαφορετικές όψεις, η οποία οδηγήθηκε στα άκρα.

Συγκεκριμένα, στην Πάροδο, εμφανίζεται η α΄ Μήδεια με μαύρο μακρύ φόρεμα, στο Α΄ Επεισόδιο η β΄ Μήδεια με μαύρο φόρεμα και χρυσή πόρπη στη μέση, στο Β΄ Επεισόδιο η α΄ Μήδεια, στο Γ΄ επεισόδιο η γ΄ Μήδεια με κόκκινο μακρύ φόρεμα, στο Δ΄ Επεισόδιο η α΄ Μήδεια, στο Ε΄ Επεισόδιο η β΄ Μήδεια και στο Στ΄ Επεισόδιο η γ΄ Μήδεια. Οι συγκεκριμένες επιλογές κοστουμιών της Μήδειας παρέπεμπαν σύμφωνα με την Ισμήνη Σακελλαροπούλου επίτηδες και σε σύγχρονες βραδινές τουαλέτες.

(Φωτ. 103, Οι τρεις διαφορετικές εμφανίσεις της Μήδειας, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

Στον Πρόλογο εμφανίζεται στη σκηνή πρώτα η Τροφός, η οποία καταριέται την Αργοναυτική εκστρατεία και μιλάει για την εγκατάλειψη της Μήδειας από τον Ιάσονα, εκφράζοντας το φόβο μήπως η Μήδεια κάνει κάποιο φονικό για να τον εκδικηθεί. Στη συνέχεια, εμφανίζεται ο Παιδαγωγός, ο οποίος πληροφορεί την Τροφό ότι ο Κρέοντας σκοπεύει να διώξει τη Μήδεια και τα παιδιά της και ότι ο Ιάσονας δεν θα ενδιαφερθεί για τα παιδιά του.

Τα παιδιά της Μήδειας και του Ιάσονα αναπαρίστανται στη σκηνή με τη χρήση κουκλών, που βρίσκονται ψηλά στο καράβι. Τη στιγμή που η Τροφός απευθύνεται στα παιδιά και τους λέει ότι ο πατέρας τους δεν ενδιαφέρεται για αυτά, οι κούκλες φωτίζονται με κόκκινο φως, ως δηλωτικό της τραγικότητας που επικρατεί στη σκηνή, ενώ κατά τη διάρκεια της συνομιλίας Τροφού και Παιδαγωγού ο φωτισμός είναι χαμηλός σε μαύρο χρώμα.

Στην Πάροδο ακούγονται μέσα από το σπίτι οι θρήνοι, τα παράπονα και οι κατάρες της Μήδειας, η οποία ακολούθως εμφανίζεται με μαύρο μακρύ φόρεμα στο κέντρο της σκηνής, υπερυψωμένη στο καράβι, ενώ με χαμηλό φωτισμό κάνουν την εμφάνισή τους με δυναμική μουσική και χορογραφία τα έντεκα μέλη του Χορού. Οι θρήνοι και τα παράπονα της Μήδειας εξακολουθούν να ακούγονται.

Στο Α΄ Επεισόδιο εμφανίζεται ψηλά στη σκηνή με μαύρο φόρεμα και χρυσή πόρπη στη μέση η δεύτερη Μήδεια να μονολογεί. Στο κάτω μέρος της σκηνής βρίσκονται τα μέλη του Χορού και στα δεξιά της σκηνής παρουσιάζονται προβολές με διάφορες μορφές της Μήδειας, η οποία απευθύνεται στα μέλη του Χορού και αναπτύσσει μιαν επιχειρηματολογία για τη δύσκολη θέση της γυναίκας, ζητώντας από αυτές να είναι εχέμυθες, εάν επιχειρήσει να εκδικηθεί όσους την έβλαψαν.

Ακολούθως, εμφανίζεται ψηλά στη σκηνή ο Κρέοντας με βασιλική εμφάνιση και ζητά από τη Μήδεια να φύγει από τη χώρα γιατί φοβάται την εκδίκησή της. Κατά τη συνομιλία τους κόκκινος φωτισμός φωτίζει τις μορφές τους. Το κόκκινο χρώμα δηλώνει την ένταση που επικρατεί στη σκηνή. Η Μήδεια ικετεύει τον Κρέοντα να της επιτρέψει να παραμείνει ακόμη μια μέρα. Τελικά τον πείθει και ο Κρέοντας αποχωρεί. Η Μήδεια μονολογώντας υπόσχεται ότι θα πάρει την εκδίκησή της.

Με το τέλος του μονολόγου της ο φωτισμός πέφτει στο Χορό και αρχίζει το Α΄ Στάσιμο, κατά το οποίο ο Χορός εκφράζει τη συμπόνια του για τη Μήδεια, που έχασε την πατρίδα και μετά τον άντρα της.

(Φωτ. 104, Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

Στο Β΄ Επεισόδιο εμφανίζονται ψηλά στη σκηνή ο Ιάσονας και η Μήδεια και ακολουθεί αγώνας λόγων μεταξύ τους. Κατά τη σκηνή αυτή υπάρχει το ακόλουθο σκηνοθετικό εύρημα: την ώρα που η Μήδεια κατηγορεί τον Ιάσονα ότι είναι αγνώμων απέναντί της, αφού εγκατέλειψε πατρίδα και συγγενείς για χάρη του και επιπλέον τον έσωσε από τον κίνδυνο να χάσει τη ζωή του, στα δεξιά της σκηνής παρουσιάζονται προβολές του καραβιού και σκηνές από την Αργοναυτική εκστρατεία. Ο Ιάσονας της απαντά ότι το νέο γάμο τον έκανε για να εξασφαλίσει τα παιδιά του και η Μήδεια κλείνει το επεισόδιο με τους υπαινιγμούς της.

Στο Β΄ Στάσιμο ο Χορός μιλά για τα δεινά που προκαλεί ο έρωτας και δείχνει την προτίμησή του στη μετρημένη και συνετή χρήση του αισθήματος αυτού. Τονίζει ακόμη τη σημασία που έχει για τον άνθρωπο η πατρική του γη.

Στο Γ΄ Επεισόδιο εμφανίζεται στη σκηνή ο βασιλιάς της Αθήνας Αιγέας και μαθαίνοντας τι έγινε με τη Μήδεια ανταποκρίνεται στην επιθυμία της να της παράσχει άσυλο στη χώρα του εάν επιλέξει να καταφύγει εκεί. Όταν αναχωρεί ο Αιγέας, εμφανίζεται η τρίτη κατά σειρά ηθοποιός που υποδύεται τη Μήδεια: με κόκκινο μακρύ φόρεμα και σε έντονη συναισθηματική φόρτιση ανακοινώνει στο Χορό τα σχέδια της να δηλητηριάσει την Κρέουσα και να σκοτώσει τα παιδιά της. Τέλος ζητά από το Χορό να της φέρουν τον Ιάσονα. Ο φωτισμός στο σημείο αυτό γίνεται κόκκινος φωτίζοντας τη Μήδεια και τις κούκλες.

Στο Γ΄ Στάσιμο, ο Χορός διερωτάται πώς θα μπορούσε η Αθήνα να φιλοξενήσει την υποψήφια φόνισσα και επαναλαμβάνει την παράκλησή του στη Μήδεια να μην σκοτώσει τα παιδιά της, διατυπώνοντας τη θέση ότι δεν θα μπορέσει να εκτελέσει το σκληρό αυτό έργο.

Στο Δ΄ Επεισόδιο έρχεται μετά από παράκληση της Μήδειας και καλεσμένος από το Χορό ο Ιάσονας. Η Μήδεια απευθύνεται στα παιδιά της. Τα «κουκλάκια» παιδιά που κρέμονται στη σκηνή ενώ δεν ήταν φωτισμένα, τώρα φωτίζονται. Τα παιδιά δεν εμφανίζονται επί σκηνής, αλλά υπονοούνται και υποδεικνύονται με το φωτισμό. Η Μήδεια τα καλεί να βγουν έξω από το σπίτι για να μιλήσουν και να φιλήσουν τον πατέρα τους. Η Μήδεια προσποιείται στον Ιάσονα ότι μετάνιωσε για τη συμπεριφορά της κατά την προηγούμενη συνάντησή τους και τον παρακαλεί να ενεργήσει ώστε να μη διωχτούν τα παιδιά της, τα οποία θα τα στείλει στη νέα νύφη με δώρα που προορίζονται για αυτήν. Ο Ιάσονας θεωρεί περιττά τα δώρα, η Μήδεια επιμένει και εύχεται με διφορούμενο τρόπο τα δώρα να πετύχουν τον σκοπό τους.

(Φωτ. 105, Ιάσονας και Μήδεια, Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

Στο Ε΄ Επεισόδιο η δράση των προσώπων διαδραματίζεται στο κάτω μέρος της σκηνής. Έρχεται ο Παιδαγωγός και αναγγέλλει στη Μήδεια ότι τα δώρα της δόθηκαν στην Κρέουσα και προσπαθεί να την παρηγορήσει για τον επικείμενο χωρισμό με τα παιδιά της. Το Επεισόδιο αυτό κλείνει με το μονόλογο της Μήδειας, η οποία αμφιταλαντεύεται εάν θα σκοτώσει ή όχι τα παιδιά της. Ταυτόχρονα με προβολή στην οποία παρουσιάζεται η διπλή εικόνα της Μήδειας, προβάλλεται ο διχασμός που έχει ως μάνα και ως γυναίκα, ενώ παράλληλα παρουσιάζονται και πάλι σκηνές από την Αργοναυτική εκστρατεία. Σημειώνεται ότι ορισμένες από τις προβολές αυτές οπτικοποιούσαν αναφορές του κειμένου, όπως π.χ. το ταξίδι των Αργοναυτών. Κάποιες άλλες, πιο αφαιρετικές παρουσίαζαν τη Μήδεια σε στιγμές περισυλλογής μπροστά στη θάλασσα και προσπαθούσαν να οπτικοποιήσουν τον ψυχικό της κόσμο.

Μια ακόμη ιδιαίτερη σκηνοθετική επιλογή στο επεισόδιο αυτό είναι η εξής: τη στιγμή που η Μήδεια κάνει με τα χέρια της την κίνηση του φονικού, προβάλλει μεγεθυμένη η μορφή της σε προβολή και τονίζεται η κίνηση των τρεμάμενων χεριών της, που συμβολίζει το φονικό που θα ακολουθήσει.

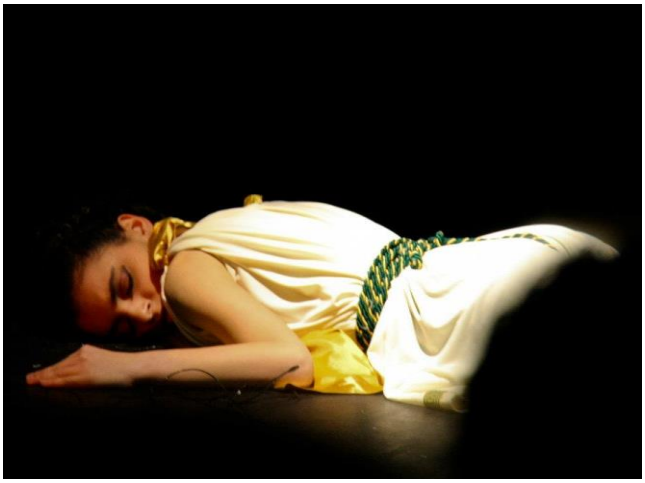
Στο Ε΄ Στάσιμο προβάλλει η Μήδεια με το κόκκινο φόρεμα και δύο μέλη του Χορού τονίζουν μέσα από το λόγο τους τις θλίψεις που έχουν οι γονείς από τα παιδιά τους.

Στο Στ΄ Επεισόδιο έρχεται στη σκηνή ο Αγγελιοφόρος, διασχίζοντας το διάδρομο μέσα από τους θεατές και με τρεμάμενη φωνή και μακρόσυρτη αγγελική ρήση ανακοινώνει τα γεγονότα που έγιναν πρωτύτερα εκτός σκηνής. Ανακοινώνει, λοιπόν, πως θανατώθηκε η Κρέουσα και ο πατέρας της από τα δώρα της Μήδειας. Η Μήδεια καθόλη τη διάρκεια της αφήγησης χαμογελά με ικανοποίηση.

(Φωτ. 106, Σκηνή από το Στ΄ Επεισόδιο, Αγγελιαφόρος και Μήδεια, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

Επίσης, κατά τη διάρκεια του διαλόγου Μήδειας και Αγγελιοφόρου πίσω από τις μορφές τους υπάρχει μία κοπέλα, η οποία με χορογραφία αναπαριστά την Κρέουσα που ψυχορραγεί, ενώ καθόλη τη διάρκεια του Επεισοδίου ακούγεται συνεχώς έντονη μουσική, που ταιριάζει με τη συναισθηματική ατμόσφαιρα.

(Φωτ. 107, Σκηνή από Στ΄ Επεισόδιο, Κρέουσα, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

Η Μήδεια με το τέλος της ρήσης του Αγγελιοφόρου απευθύνεται στο Χορό και εκφράζει την αποφασιστικότητά της να ολοκληρώσει την εκδικητική της μανία, σκοτώνοντας τα παιδιά της.

Στο Στ΄ Στάσιμο την ώρα που ο Χορός παρακαλεί τη γη και τον ήλιο να εμποδίσουν τη Μήδεια να σκοτώσει τα παιδιά της, ένα μέλος του Χορού εισέρχεται στη σκηνή και ανακοινώνει ότι η Μήδεια τελικά έκανε το φονικό. Η έκπληξη επέρχεται όταν μαθαίνουμε επιπλέον ότι έπεσε και η ίδια στο ακρογιάλι και πέθανε.

Στην Έξοδο εμφανίζεται ο Ιάσονας στο υπερυψωμένο μέρος της σκηνής και αναρωτιέται εάν η φόνισσα Μήδεια βρίσκεται ακόμη στο σπίτι. Η παράσταση ολοκληρώνεται με παρουσίαση προβολών από το ακρογιάλι, όπου παρουσιάζεται η μορφή της Μήδειας και των δύο σκοτωμένων παιδιών της.

(Φωτ. 108, Σκηνή από την Έξοδο, Ιάσονας, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

Αξιοπαρατήρητη σκηνοθετική επιλογή είναι το γεγονός ότι όλα τα επεισόδια της παράστασης, με εξαίρεση τον πρόλογο και τα χορικά, διαδραματίζονται στο πάνω μέρος της σκηνής, όπου οι πρωταγωνιστές με τη βοήθεια ανυψωτικού μηχανήματος εμφανίζονται υπερυψωμένοι και οι μορφές τους αντανακλώνται στο πίσω μέρος της σκηνής.

Επίσης, σκηνοθετικό εύρημα αποτελεί και η χρήση τριών διαφορετικών προσώπων που αναπαριστούσαν τη Μήδεια και οι οποίες εναλλάσσονται σε κάθε επεισόδιο.

Τα κοστούμια ήταν αρχαιοπρεπή με σύγχρονες ενδυματολογικές αναφορές. Πιο συγκεκριμένα, η Τροφός φορούσε άσπρο μακρύ φόρεμα με μπεζ χιτώνα και ο Παιδαγωγός επίσης άσπρο φόρεμα αρχαιοελληνικού στυλ με μαύρο χιτώνα στον ώμο. Ο Κρέοντας εμφανίστηκε με βασιλική εμφάνιση, αρχαιοελληνικό κοστούμι σε χρωματισμούς μπεζ και κόκκινο με χρυσές λεπτομέρειες και χιτώνα. Ο Ιάσονας επίσης εμφανίστηκε με πράσινο αρχαιοελληνικό κοστούμι με χρυσές λεπτομέρειες.

Τα φορέματα του Χορού σε λαδί και χρυσές αποχρώσεις ήταν υποστηρικτικά στις χορογραφίες προσδίδοντας μεγαλύτερη πλαστικότητα στις κινήσεις των μαθητριών.

(Φωτ. 109, Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012)

Η μουσική της παράστασης ήταν soundtracks επικών ταινιών, τα οποία δημιουργούσαν ατμοσφαιρική και επική αίσθηση στο κοινό. Τα περισσότερα τραγούδια ήταν από το έργο «Troy» του συνθέτη James Horner. Ο βραβευμένος Αμερικάνος συνθέτης χρησιμοποιεί χορωδιακές συνθέσεις με κέλτικα στοιχεία, οι οποίες συνεπαίρνουν τον ακροατή.

Στη συγκεκριμένη παράσταση, σύμφωνα με την Ισμήνη Σακελλαροπούλου επιλέχθηκε η συγκεκριμένη μουσική, γιατί με αυτήν σε συνδυασμό με τις χορογραφίες και το φωτισμό θεωρήθηκε πως μπορούσαν να αποδοθούν από τους μαθητές τα καταιγιστικά συναισθήματα και της Μήδειας αλλά και των γυναικών του Χορού. Η Ισμήνη Σακελλαροπούλου ανέφερε ότι για την επιλογή της συγκεκριμένης μουσικής ενδεχομένως επηρεάστηκε από το γεγονός ότι έχει προτίμηση σε αυτό το είδος μουσικής, αλλά επίσης παράλληλα σημείωσε ότι συνηθίζεται στον κινηματογράφο σε ταινίες που αφορούν αρχαία ελληνικά θέματα να χρησιμοποιείται ανάλογη μουσική.

Οι χορογραφίες ήταν βασισμένες στα τραγούδια και εκτυλίσσονταν καθόλη τη διάρκεια της παράστασης στο κάτω μέρος της σκηνής. Ένα αξιοσημείωτο στοιχείο ήταν ο σχηματισμός της λέξης ΜΗΔΕΙΑ από τα σώματα των μαθητριών στο τέλος της πρώτης χορογραφίας.

5.6.3. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ *ΜΗΔΕΙΑΣ*

Ακολουθεί σύγκριση των παραστάσεων της *Μήδειας* του Ευριπίδη που ανέβασαν το Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού και το Λύκειο Λινόπετρας το 2012.

Η σκηνοθεσία της παράστασης του Λυκείου Αγίου Αντωνίου μας έδωσε μια ανατρεπτική παράσταση με σύγχρονη αντίληψη, η οποία απέδωσε άψογα τον τραγικό λόγο και τα μηνύματα του έργου. Η σκηνοθεσία του Λυκείου Λινόπετρας, ξεφεύγοντας από τα στερεότυπα της κλασικής ερμηνείας, πέτυχε με τις επίκαιρες προσθήκες της να δώσει μia άρτια και ολοκληρωμένη παράσταση.

Τα σκηνικά της παράστασης του Λυκείου Αγίου Αντωνίου ήταν απλά και εύστοχα, με αξιοπρόσεκτο στοιχείο τη μετακινούμενη μπανιέρα, η οποία χρησιμοποιήθηκε σε δύο συγκεκριμένες σκηνές της παράστασης. Το μινιμαλιστικό σκηνικό της παράστασης του Λυκείου Λινόπετρας, το οποίο βασιζόταν στο καράβι του Ιάσονα, την Αργώ ήταν πρωτότυπο και ευρηματικό.

Στην παράσταση του Λυκείου Λινόπετρας τα πολλά ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα, που χρησιμοποιήθηκαν προσέδωσαν ένα ξεχωριστό χαρακτήρα στην παράσταση. Ένα σκηνοθετικό εύρημα αποτελούσε η χρήση τριών διαφορετικών μαθητριών που αναπαριστούσαν τη Μήδεια, οι οποίες εναλλάσσονται σε κάθε επεισόδιο. Άλλα σκηνοθετικά ευρήματα της παράστασης ήταν η προβολή video art σε διάφορα σημεία της παράστασης.

Στην παράσταση του Λυκείου Αγίου Αντωνίου η Μήδεια αναπαρίστατο από ένα πρόσωπο, όμως είναι αξιοπρόσεκτο το γεγονός ότι άλλαξε τρεις φορές κοστούμι και το φόρεμα είχε διαφορετικό χρωματισμό κάθε φορά. Η ερμηνεία της Μήδειας όπως διαφάνηκε μέσα από τη στάση του σώματός της, την εκφραστικότητα στα μάτια της, το λόγο, την ένταση, τη σχέση με τους άλλους ηθοποιούς και τον χώρο ήταν μελετημένη και συνδεόταν άμεσα με την ερμηνεία των μελών του Χορού, τα οποία κινήθηκαν με ρυθμό και σκηνικές εντάσεις. Η Μήδεια χωρίς να χαλαρώνει το νεύρο της βασικής έκφρασης λάξεψε με υποκριτική

πλαστικότητα τις μεταπτώσεις του τραγικού προσώπου και ανταποκρίθηκε στο απαιτητικό ήθος της τραγικής ηρωίδας.

Η μουσική της παράστασης του Λυκείου Αγίου Αντωνίου, η οποία είχε ρυθμό και συνοχή λειτούργησε αρμονικά μέσα στην υποβλητική ατμόσφαιρα της σκηνοθετικής άποψης που ακολουθήθηκε. Η μουσική που χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες της παράστασης του Λυκείου Λινόπετρας ήταν υψηλού, επαγγελματικού επιπέδου. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι η μουσική επένδυση της παράστασης λειτούργησε συνοδευτικά ή αντιστικτικά, φωτίζοντας εύστοχα τις συναισθηματικές διακυμάνσεις της ηρωίδας. Επίσης, ο δυναμικός φωτισμός με εναλλαγές ψυχρών και θερμών χρωμάτων λειτούργησε ως δραματικός παράγοντας, υπογραμμίζοντας τις δραματικές συγκρούσεις.

Οι χορογραφίες της παράστασης του Λυκείου Λινόπετρας βρίσκονταν σε πλήρη συντονισμό με τη μουσική και εκτυλίσσονταν καθόλη τη διάρκεια της παράστασης στο κάτω μέρος της σκηνής. Στην παράσταση του Λυκείου Αγίου Αντωνίου τα χορικά μέρη ήταν απλά, είχαν όμως πειθαρχία στο σύνολό τους και η προσπάθεια της ομάδας του Χορού ήταν αξιέπαινη και συνέβαλε στη δημιουργία μιας καθόλα άρτιας παράστασης.

Γενικότερα, η παράσταση του Λυκείου Λινόπεπρας παρουσιάστηκε με μια διπλή προσέγγιση: από τη μια μεριά υπήρχαν σύγχρονες χορογραφίες και μουσικές επιλογές, όπως επίσης και χρήση πολυμέσων, ενώ από την άλλη πλευρά κάποια από τα κοστούμια ήταν αρχαιοπρεπή.

Τέλος, ομοιότητα ανάμεσα στις δύο παραστάσεις αποτελεί το γεγονός ότι αμφότερες, η καθεμιά όμως με τον δικό της τρόπο, παραλείπουν τη σκηνή της τελικής απόδρασης της Μήδειας. Αυτό δεν είναι τυχαίο: πρόκειται για μια από τις πιο εκπληκτικές και συνάμα αμφιλεγόμενες σκηνές της αρχαιοελληνικής τραγωδίας, αφού η φόνισσα φαίνεται όχι μόνο να διαφεύγει την τιμωρία, αλλά και να σβήνει με μια μονοκοντυλιά τον πόνο της, αφού τα παιδιά της θα λατρευτούν ως ήρωες, και να φεύγει για μια καλύτερη ζωή. Και οι δύο παραστάσεις αποφεύγουν αυτή την άβολη εξέλιξη του ευριπίδειου κειμένου και σκοτώνουν τη Μήδεια, η πρώτη μεταφορικά (μένει στην μπανιέρα, όπου έχει σκοτώσει τα παιδιά της), η δεύτερη κυριολεκτικά.

5. 7. *ΕΛΕΝΗ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Ακολουθούν διαφορετικές αναγνώσεις του έργου *Ελένη* του Ευριπίδη από το Λύκειο Παλουριώτισσας και το Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου.

5.7.1. ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ-*ΕΛΕΝΗ ΕΥΡΙΠΙΔΗ*-2010

Το Λύκειο Παλουριώτισσας ανέβασε στο πλαίσιο των ΚΑ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος την *Ελένη* του Ευριπίδη, σε σκηνοθεσία της φιλολόγου Νόνας Μολέσκη. Η παράσταση δόθηκε στις 16 Μαρτίου 2010 στο Κινηματοθέατρο Παλλάς.

Τα σκηνικά και τα κοστούμια επιμελήθηκε η Αντιγόνη Σοφοκλέους, τη μουσική επιμέλεια και τη διδασκαλία των τραγουδιών είχε η Ξάνθη Τζοβάννη, τη χορογραφία η μαθήτρια Αναστασία Χριστοφόρου (Α3) και την τεχνική υποστήριξη ο Παναγιώτης Στασή και ο Βασίλης Καφαντάρης. Την αφίσα και τις φιγούρες του θεάτρου χαρτιού, που χρησιμοποιήθηκαν στην παράσταση φιλοτέχνησε ο μαθητής Δημήτρης Πασχαλίδης (Γ4), τον ήχο ο μαθητής Κωνσταντίνος Αναστασίου (Β2).

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Ελένη: Μαρία Καλλή Γ3

Συνοδοί Ελένης: Ροδούλα Κονναρή Γ1, Μυρτώ Πούλλου Γ6, Χρυσούλα Μαρούση Γ2, Μαρίνα Δεμιρτσίδου Γ4, Σόνα Φαχιρίδου Β4, Ραφαέλλα Ηρακλέους Γ5

Πρόλογος: Θεόδωρος Κωνσταντίνου Γ3

Γριά: Ελισάβετ Αντωνίου Β3

Τεύκρος: Σωτήρης Αγαθαγγέλου Γ1

Χορός: Αναστασία Χριστοφόρου Α3, Μαρία Ιακώβου Β4, Βάρσια Αδάμου Α2.

Μενέλαος: Ανδρέας Παναγή Γ3

Συνοδοί Μενέλαου: Ηλίας Ηλία Α3, Χριστόφορος Πισσαρίδης Β3, Γιώργος Τζιωρτζής Α3, Δημοσθένης Χαραλάμπους Α1, Θεοδόσης Θεοδώρου Α3, Αβταντίλ Γαβριλιάδης Α1

Αγγελιαφόρος: Ανδρέας Μιλτιάδους Α3

Θεονόη: Εύα Λοΐζου Γ5

Συνοδοί Θεονόης: Αντωνία Πέτρου Γ4, Ιωάννα Δημητρίου Γ5

Θεοκλύμενος: Χάρης Μιλτιάδους Β4

Υπηρέτης Θεοκλύμενου: Στέφανος Ξιναρής Β3

Τραγουδίστρια: Σόνια Ποσναγκίδου Γ5

Αιγύπτιοι αγγελιαφόροι: Στέφανος Ξιναρής Β3, Αβτανδίλ Γαβριλιάδης Α1, Θεοδόσης Θεοδώρου Α3, Ηλίας Ηλία Α3, Γιώργος Τζιωρτζής Α3.

Διόσκουροι: Ανδρέας Μιλτιάδους Α3, Δημοσθένης Χαραλάμπους Α1

Η επιλογή του έργου, σύμφωνα με τη σκηνοθέτιδα Νόνα Μολέσκη, έγινε από την ίδια, καθώς επρόκειτο για ένα αγαπημένο της έργο που συνδύαζε τα εξής χαρακτηριστικά: ήταν πολυπρόσωπο (επειδή πιστεύει ότι το σχολικό θέατρο πρέπει να είναι γιορτή για πολλούς και όχι επίδειξη για λίγους), περιείχε λυρικά και χιουμοριστικά στοιχεία, που συγκινούσαν και διασκέδαζαν την ομάδα, προσφερόταν για επικαιροποίηση και συγχωρούσε το «στιλιστικό αλαλούμ».

Σύμφωνα με τη Νόνα Μολέσκη το «στιλιστικό αλαλούμ» ήταν συνειδητό και προερχόταν: α) από τη με χιούμορ δοσμένη μίξη ελληνικών και αιγυπτιακών στοιχείων, η αντίθεση των οποίων υπάρχει και στο κείμενο της τραγωδίας, β) πήγαζε επίσης από τη συνύπαρξη στο κείμενο και στην παράσταση λυρικών, τραγικών και κωμικών στοιχείων. Η σκηνοθέτιδα πρόσθεσε ακόμη ότι η επιλογή του έργου δεν είχε μεν σχέση με τους συγκεκριμένους στόχους της σχολικής χρονιάς, αλλά είχε στενή σχέση με τους μόνιμους στόχους της εκπαίδευσης, όπως η καλλιέργεια δημιουργικότητας και δεξιοτήτων σε συνδυασμό με τη χαρά και τη γνώση.

Το σχέδιο της αφίσας, που αναπαριστά φιγούρες με πολεμικές σκηνές, συμπεριλήφθηκε στο πρόγραμμα της παράστασης. Η αφίσα ήταν έργο μαθητών, ελεύθερη δημιουργία που βασίστηκε όχι τόσο στο θεατρικό κείμενο, όσο στις εντυπώσεις τους από τις πρόβες, συνεπώς αποδίδει την αντίληψή τους τόσο για τη θεατρική εμπειρία όσο και για το ίδιο το κλασικό κείμενο.

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Ελένη* Ευριπίδη, Λύκειο Παλουριώτισσας, 2010)

Τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν στην παράσταση ήταν αφαιρετικά. Υπάρχει μια χρυσή σφαίρα ψηλά στο κέντρο της σκηνής, που αναπαριστά τον ήλιο, στα δεξιά της σκηνής υπάρχει βωμός και ο Νείλος, ο οποίος αναπαρίσταται με ένα κυματοειδές λευκό πανί στη σκηνή.

Η παράσταση αρχίζει με χαμηλό φωτισμό. Εμφανίζεται μια κοπέλα, η οποία κρατάει ξεσκονόπανο και σκούπα και καθαρίζει το βωμό. Ακολουθεί ένα ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα με την εμφάνιση δύο μαθητών, του Θεόδωρου και της Μαρίνας, οι οποίοι αφηγούνται τον Πρόλογο σε μορφή διαλόγου και εμπλέκουν τους θεατές στην υπόθεση που θα ακολουθήσει:

«Θεόδωρος: Καλά… Κατάλαβα… Πλάκωσαν πάλι οι φιλόλογοι… Αρχαία τραγωδία… Ευριπίδου *Ελένη.*

Μαρίνα: Σχεδόν! Βλέπεις, εδώ γράφει «σχεδόν»! Σχεδόν του Ευριπίδη και λίγο δικιά μας, σχεδόν αρχαία και λίγο παντοτινή, σχεδόν τραγωδία…

Θ: … και λίγο κωμωδία; Θα αλλάξουμε το κλασικό κείμενο;

Μ: Μάλλον, αυτό θα μας αλλάξει! Κι εμείς απλώς θα το ακούμε προσεκτικά κι εκεί που το κείμενο χαμογελάει, θα το κάνουμε κι εμείς· εκεί που σοβαρεύεται, που απελπίζεται, που φιλοσοφεί και αμφισβητεί… κι εμείς… κατάλαβες;

Θ: Άκου να σου πω, το βλέπω ριψοκίνδυνο, μη σου πω ακατόρθωτο, γι' αυτό ας καθίσουμε εδώ να δούμε τους άλλους να … πώς να το πω, να εκτίθενται.

Μ: Κάθισε δειλέ, εγώ πάω να εκτεθώ μαζί με τους άλλους.

Θ: Και τι θα παίξεις; Την Ελένη;

Μ: Σχεδόν…

Θ: Πάλι σχεδόν;

Μ: Κοίτα είμαστε εφτά, μία η Ελένη και έξι οι συνοδοί της. Ήθελαν πολλές να παίξουν, ήταν και μεγάλο το κείμενο, το μοιράσαμε…

Θ: Και ποια είναι η Ελένη;

Μ: Αυτή, με την πλάτη…

Θ: Μα δεν είναι ξανθιά!

Μ: Να' ταν μόνο αυτό… Κράτα το κείμενο, θα βοηθάς, είναι μεγάλο είπαμε…»

Κατά τη διάρκεια του διαλόγου τους εισέρχονται στη σκηνή οι κοπέλες-συνοδοί της Ελένης, οι οποίες κάθονται στο βάθρο που αναπαριστά το βωμό και η Ελένη που έχει γυρισμένη την πλάτη προς το κοινό. Η Ελένη μαζί με τις συνοδούς της αφηγούνται την ιστορία της και το πώς βρέθηκε στην Αίγυπτο.

Ακολουθεί η εμφάνιση του Τεύκρου, ο οποίος κρατάει χάρτη και ρωτά πού βρίσκεται και ποιος κυβερνά το παλάτι. Στη συνέχεια, με τις ερωτήσεις που του υποβάλλονται από τις συνοδούς της Ελένης, ο Τεύκρος αφηγείται τη δική του ιστορία, πώς ο πατέρας του Τελαμώνας τον έδιωξε από την πατρίδα του.

Ακολούθως, ενώ η Ελένη μοιρολογεί την τύχη της, καθισμένη στο βάθρο σκυφτά, εμφανίζεται ο Χορός ως εξής: ο αφηγητής του Προλόγου σηκώνει το άσπρο πανί που αναπαριστά το ποτάμι του Νείλου, ακούγεται απαλή μουσική, φωτίζεται στο κέντρο της σκηνής ο ήλιος και εισέρχονται οι τέσσερις κοπέλες του Χορού. Όταν ο Χορός αναγγέλλει ότι άκουσε μια πονεμένη σπαρακτική φωνή, καθώς μια νύφη νεράιδα μοιρολογεί και σκούζει

πονεμένη εμφανίζεται η Τραγουδίστρια, η εμφάνιση της οποίας αποτελεί σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης, και τραγουδά τους εξής στίχους:

«Κοντά στη γαλανή ακροθαλασσιά
σε τρυφερά καλάμια απάνω
και στη χλόη κάποτες
άπλωνα ρούχα κόκκινα».

Ακολούθως, αποχωρούν από τη σκηνή ο Χορός και η Τραγουδίστρια. Η Ελένη καλεί στη σκηνή τις συνοδούς της λέγοντάς τους ότι χωρίς να φταίει την κακολογούν. Δηλώνει ότι θέλει να αυτοκτονήσει και σηκώνει ένα μαχαίρι, όμως την εμποδίζουν οι συνοδοί της, και τη συμβουλεύουν να βρει και να ρωτήσει τη μάντισσα Θεονόη για την τύχη του Μενέλαου. Η σκηνή αυτή ολοκληρώνεται με ανάλαφρο τρόπο, καθώς η Ελένη και οι συνοδοί της αποχωρώντας από τη σκηνή λένε χαμογελαστά ότι «οι γυναίκες πρέπει να βοηθάνε η μια την άλλη». Όταν οι συνοδοί λένε στην Ελένη ότι θα τη συνοδεύσουν στο ανάκτορο για να βρει τη μάντισσα Θεονόη, κρατούν η μια τα χέρια της άλλης και με ελαφριά υπόκλιση, κρατώντας χαριτωμένα τα φορέματά τους, αποχωρούν από τη σκηνή.

Στην επόμενη σκηνή χαμηλώνει ο φωτισμός, εμφανίζεται ένας μουσικός με ροκ εμφάνιση και ηλεκτρική κιθάρα, ακούγεται δυναμική ροκ μουσική σε ζωντανή εκτέλεση και παρουσιάζεται ο Μενέλαος, επίσης με τους έξι συνοδούς. Ο Μενέλαος τραγουδάει σε διασκευή το τραγούδι «Ο βασιλιάς της σκόνης» του Παύλου Παυλίδη (Ξύλινα Σπαθιά). Ακολούθως, ο Μενέλαος αφηγείται τις πολύχρονες περιπλανήσεις του στη θάλασσα μετά την άλωση της Τροίας και το ναυάγιό του στις άγνωστες ακτές.

Ακολουθεί ρεμπέτικο τραγούδι με μπαγλαμά επί σκηνής, από τους συνοδούς του Μενέλαου, οι οποίοι χορεύουν ζεϊμπέκικο στον ρυθμό του ακόλουθου τραγουδιού:

« Ο χάρος να γινόμουνα
να ’κλεβα την Ελένη
ν’ άφηνα το Μενέλαο
με την καρδιά καμένη.»

Στη συνέχεια ο Μενέλαος διακόπτει το τραγούδι και τον χορό των συνοδών του. Ακολουθεί συζήτηση ανάμεσα στον Μενέλαο και τη Γριά, η οποία βγαίνει από το παράθυρο του

παλατιού κρατώντας σκούπα. Ο Μενέλαος μαθαίνει σε ποια χώρα βρίσκεται, ποιος είναι ο βασιλιάς και ότι στα ανάκτορα αυτά μένει από χρόνια η Ελένη. Η Γριά φεύγει και αφήνει εμβρόντητο το Μενέλαο με την τελευταία πληροφορία που του έδωσε. Οι συνοδοί του Μενέλαου ξαπλώνουν στη σκηνή.

Ακολουθεί είσοδος της Ελένης με μία συνοδό, η οποία της αποκαλύπτει ότι ο Μενέλαος ζει. Ακούγεται απαλή μουσική, χαμηλώνει ο φωτισμός και επέρχεται η συνάντηση της Ελένης με τον Μενέλαο. Ο Μενέλαος την πλησιάζει και μέσα από το διάλογό τους θα προκύψει σταδιακά η αναγνώριση. Ο Μενέλαος αμφιβάλλει ότι αυτή που έχει απέναντι του είναι η γυναίκα του και η Ελένη προσπαθεί να του εξηγήσει ότι στην Τροία πήγε μόνο το είδωλό της.

Στη συνέχεια, εμφανίζεται ο Αγγελιαφόρος, ο οποίος ανακοινώνει στον Μενέλαο ότι η γυναίκα του που την είχε αφήσει στη σπηλιά με τους συντρόφους του εξαφανίστηκε, αφού τους είπε πρώτα ότι στην Τροία δεν είχε πάει η πραγματική Ελένη. Μία συνοδός αφηγείται τα δεινοπαθήματα της Ελένης. Όταν ο Μενέλαος θα καταλάβει πλέον την αλήθεια, ο φωτισμός γίνεται κόκκινος, το ζευγάρι αγκαλιάζεται, ενώ δεξιά και αριστερά της σκηνής στέκονται οι συνοδοί της Ελένης και του Μενέλαου αντίστοιχα, οι οποίοι πιάνονται δύο-δύο σαν ζευγάρια και χορεύουν σε ρυθμούς βαλς από την όπερα *Αΐντα* του Βέρντι, όπως επίσης και ο Αγγελιαφόρος με τη Γριά που βρίσκονται στη σκηνή. Η επιλογή της *Αΐντα* ήταν προφανώς σκόπιμη, αφού η συγκεκριμένη όπερα εκτυλίσσεται στην Αίγυπτο.

Στη επόμενη σκηνή ο φωτισμός γίνεται και πάλι κόκκινος και αποχωρούν όλοι σχεδόν οι ηθοποιοί από τη σκηνή. Παραμένει μόνο μία συνοδός της Ελένης και ο Αφηγητής, οι οποίοι υποδύονται τους ρόλους της Ελένης και του Μενέλαου μόνο σε αυτό το διάλογο. Η Ελένη λέει στο Μενέλαο να φύγει από τη χώρα, γιατί, αν το μάθει ο Θεοκλύμενος ότι είναι εκεί, θα τον σκοτώσει. Στη συνέχεια, αλλάζουν και πάλι οι ρόλοι, εμφανίζεται η πραγματική Ελένη και ο Μενέλαος, οι οποίοι ορκίζονται ότι εάν χαθεί ο ένας από τους δύο, τότε θα χαθεί και ο άλλος μαζί του.

Ακολουθεί η εμφάνιση δύο κοριτσιών με κόκκινα ρούχα και τύμπανα που προειδοποιούν για την άφιξη της Θεονόης στη σκηνή. Ο φωτισμός ξαναγίνεται κόκκινος. Η Θεονόη εμφανίζεται κρατώντας αναμμένη μία δάδα. Ακούγεται λαϊκή μουσική. Η μάντισσα αποκαλύπτει στον

Μενέλαο ότι οι θεοί είναι εναντίον του και ότι μόνο η Ήρα τον προστατεύει. Η σωτηρία του εξαρτάται από τη στάση της μάντισσας, για αυτό και η Ελένη και οι συνοδοί της πέφτουν στα πόδια της και την ικετεύουν να τους βοηθήσει. Τελικά, από τα παρακάλια της Ελένης και τα λόγια του Μενέλαου η Θεονόη πείθεται όχι μόνο να μην ειδοποιήσει τον αδελφό της, αλλά και να τους βοηθήσει να φύγουν.

Ο φωτισμός γίνεται μπλε, αποχωρεί από τη σκηνή η Θεονόη και οι συνοδοί της, ενώ παραμένουν στη σκηνή η Ελένη, ο Μενέλαος και οι δικοί τους συνοδοί, οι οποίοι κάθονται στη σκηνή σε σχήμα κύκλου και καταστρώνουν όλοι μαζί το σχέδιο απόδρασης.

Στο επόμενο στάσιμο, ακούγεται απαλή μουσική και εμφανίζεται ο Χορός, ο οποίος εκτελεί χορογραφίες στους ρυθμούς της μουσικής. Κατόπιν τα μέλη του Χορού κάθονται στη σκηνή, θρηνούν τους Τρώες και τους Αχαιούς που σκοτώθηκαν στον πόλεμο και επιτίθενται εναντίον των θεών για τις παραξενιές τους. Παράλληλα, παίρνουν θέση εναντίον του πολέμου και κατηγορούν όσους λύνουν τις διαφορές τους με όπλα. Μεταξύ άλλων χρησιμοποιούν τον στίχο από την «Ελένη» του Σεφέρη: «τ' είναι θεός; τι μη θεός; και τι τ' ανάμεσο τους», ο οποίος στην πραγματικότητα είναι μετάφραση του στίχου 1137 («ὅ τι θεὸς ἢ μὴ θεὸς ἢ τὸ μέσον») της *Ελένης* του Ευριπίδη.

Έπεται νέα είσοδος της Τραγουδίστριας στη σκηνή, η οποία τραγουδά σε ρυθμό μοιρολογιού τους ακόλουθους στίχους:

«Εσύ που ζεις στα πυκνά δέντρα
συ αηδόνα,
εσένα κράζω πουλί
με λαλιά λυπητερή
μοιρολόγα τα πάθη της Ελένης.»

Αλλάζει η σκηνή και εμφανίζονται με μουσική στρατιωτικού ρυθμού και βηματισμού οι συνοδοί της Θεονόης, χαμηλώνει ο φωτισμός, κρατούν δύο κλαδιά φοίνικα, τα οποία ενώνουν. Κάτω από αυτά περνάει η Γριά, ο υπηρέτης του Θεοκλύμενου και μετά ο Θεοκλύμενος ο ίδιος. Η Ελένη εισέρχεται με πένθιμη εμφάνιση, με τα μαλλιά της μαζεμένα και μαύρο μαντήλι στους ώμους, ως ένδειξη πένθους για το σύζυγό της. Όταν ο Θεοκλύμενος την ρωτά τι συμβαίνει του απαντά ότι είναι πλέον ελεύθερη να τον παντρευτεί και τον πείθει να ορίσει κυβερνήτη του πλοίου τον ξένο.

Ακολουθεί το Β΄ Στάσιμο. Χαμηλώνει ο φωτισμός, ακούγεται απαλή μουσική και εμφανίζεται με ανάλογη χορογραφία ο Χορός να αφηγείται ότι ο Μενέλαος κούρσεψε την Τροία και θα φτάσει γρήγορα στο σπίτι. Επανεμφανίζεται και η Τραγουδίστρια, που τραγουδά τους ακόλουθους στίχους:

«Αχ να μπορούσα να πετάξω στον αγέρα
σαν τα λιβυκά πουλιά
που αφήνουν μπόρες χειμωνιάτικες
και πάλι ο Μενέλαος που εκούρσεψε την Τροία
γρήγορα στο σπίτι του θα φτάσει.»

Στην επόμενη σκηνή, την Έξοδο, εισέρχεται ο Αγγελιαφόρος, ο οποίος ενημερώνει το Θεοκλύμενο ότι η Ελένη έχει αποδράσει. Χαμηλώνει ο φωτισμός. Καθώς οι Αιγύπτιοι ναύτες αφηγούνται τι έγινε στη μάχη στη θάλασσα, οι πρωταγωνιστές της (Ελένη, Μενέλαος, Ναύτες) αλλά και το καράβι παρουσιάζονται με χάρτινες φιγούρες κουκλοθέατρου.

Ο Θεοκλύμενος στο άκουσμα των γεγονότων που προηγήθηκαν εξοργίζεται, τα βάζει με την αδελφή του Θεονόη και παίρνει ένα-ένα από τα μαλλιά τις συνοδούς της Θεονόης και τις ρίχνει στο έδαφος επειδή τον πρόδωσαν. Είναι έτοιμος να σκοτώσει ακόμη και τη Θεονόη.

Στη συνέχεια, χαμηλώνει ο φωτισμός, μεταφέρονται δύο πλακάτ στη σκηνή και εμφανίζονται δεξιά και αριστερά ως «από μηχανής θεοί» οι Διόσκουροι, οι οποίοι κατευνάζουν τον Θεοκλύμενο λέγοντάς του ότι αυτό που έγινε ήταν γραφτό. Υπόσχονται ότι θα βοηθήσουν την Ελένη στο ταξίδι της και ότι μετά το θάνατό της θα την κάνουν θεά, ενώ το Μενέλαο θα τον στείλουν στα νησιά των Μακάρων. Καθόλη τη διάρκεια της αφήγησης των Διοσκούρων, όλοι οι ηθοποιοί κάθονται στη σκηνή ανάμεσα στους Διόσκουρους και ακούνε τα λόγια τους. Τελικά, ο Θεοκλύμενος πείθεται και επαινεί την Ελένη για την τιμιότητά της.

Τα κοστούμια των ηθοποιών ήταν συνδυασμός αρχαιοπρεπών και σύγχρονων στοιχείων. Έντονο «εξωτικό» στοιχείο υπήρχε στα κοστούμια των Αιγυπτίων. Πιο συγκεκριμένα, η Ελένη και οι συνοδοί της εμφανίζονται με μακριά λευκά αρχαιοπρεπή φορέματα και η Ελένη φέρει επίσης χρυσή ζώνη στη μέση. Η Γριά εμφανίζεται με γαλάζιο μακρύ φόρεμα, καφέ ποδιά στη μέση και κρατάει σκούπα και ξεσκονόπανο. Ο Τεύκρος εμφανίζεται με σύγχρονο κοστούμι, χακί μπλουζάκι και παντελόνι, λευκό σάλι στο λαιμό και φέρει σαΐτα στη μέση. Οι

τέσσερις κοπέλες του Χορού φέρουν μακριά αρχαιοπρεπή φορέματα σε μπεζ χρωματισμό και λευκή ζώνη στη μέση, ενώ η Τραγουδίστρια μακρύ γκρίζο αρχαιοπρεπές φόρεμα.

Ο Μενέλαος και οι συνοδοί του εμφανίζονται με κουρελιασμένα ρούχα. Συγκεκριμένα, ο Μενέλαος φοράει χακί βερμούδα, λευκό μπλουζάκι, άσπρο φουλάρι και κρατάει σπαθί, ενώ οι συνοδοί του φοράνε επίσης χακί σχισμένα ρούχα. Ο Αγγελιαφόρος φέρει την ίδια εμφάνιση με τους συνοδούς του Μενέλαου, δηλαδή φοράει χακί κουρέλια. Η Θεονόη και οι συνοδοί της εμφανίζονται με κόκκινα φορέματα και χρυσές ζώνες στη μέση. Ο υπηρέτης του Θεοκλύμενου έχει αιγυπτιακή εμφάνιση και φοράει μαύρη μπλούζα και ασύμμετρη άσπρη φούστα. Ο Θεοκλύμενος επίσης εμφανίζεται με αιγυπτιακό κοστούμι, μαυρόασπρο φόρεμα και εξωτερικά κόκκινο χιτώνα.

Ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα της παράστασης ήταν τα ακόλουθα: οι έξι συνοδοί της Ελένης και οι έξι συνοδοί του Μενέλαου, οι οποίοι έδιναν τη δυνατότητα του διαμοιρασμού των μονολόγων των δύο πρωταγωνιστών και έτσι πολλαπλασιαζόταν παιγνιωδώς το ζευγάρι Ελένη-Μενέλαος. Επίσης, ο Τεύκρος, η Γριά και ο Θεοκλύμενος εμφανίζονταν ως κωμικές φιγούρες. Στη μεγάλη αφήγηση των Αιγυπτίων ναυτών η μάχη στη θάλασσα παρουσιάζεται με χάρτινες φιγούρες κουκλοθέατρου. Επίσης, η εμφάνιση σε κάθε χορικό της Τραγουδίστριας, η οποία ολοκλήρωνε μουσικά τα χορικά.

Όσον αφορά τη μουσική που χρησιμοποιήθηκε, τα χορικά είχαν λυρική διάθεση, με στίχους από το ευριπίδειο κείμενο προσαρμοσμένους σε μουσική του Σταμάτη Σπανουδάκη. Τα άλλα μουσικά κομμάτια κυμαίνονταν στιλιστικά από την *Αΐντα* του Βέρντι μέχρι λαϊκά-ρεμπέτικα τραγούδια και ροκ μουσική σε ζωντανή εκτέλεση.

Οι χορογραφίες ετοιμαστήκαν από μαθητές με γνώσεις και πείρα στο χορό, και ήταν αντίστοιχα ποικίλες στιλιστικά με τις μουσικές επιλογές.

5.7.2. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΞΥΛΟΤΥΜΠΟΥ-*ΕΛΕΝΗ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ 2013

Το Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου ανέβασε την *Ελένη* του Ευριπίδη στις 14 Μαρτίου 2013 στην αίθουσα πολλαπλής χρήσης του σχολείου, στο πλαίσιο των ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος. Ήταν η πρώτη φορά που το Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου λάμβανε μέρος στους Αγώνες.

Τη διασκευή, σκηνοθεσία και διδασκαλία της παράστασης, όπως επίσης και τα κοστούμια, ανέλαβαν οι φιλόλογοι Τερέζα Μισού και Δέσποινα Χριστοφή. Τα σκηνικά ετοιμάστηκαν από τον καθηγητή τέχνης Ανδρέα Γεωργίου. Τη μουσική επιμέλεια είχε η καθηγήτρια μουσικής Κυριακή Θεοδώρου. Τη χορογραφία επιμελήθηκαν οι μαθήτριες Παναγιώτα Κασιουρή Γ2, Γεωργία Βαρνάβα Γ3, Βαλέρια Τουλάρτσεβιτς Γ3 και η Β.Δ Ανθή Ζαρίντα. Το μακιγιάζ επιμελήθηκαν οι φιλόλογοι Μαρία Χατζηνικόλα και Φωτεινή Κακκή, η μαθηματικός Μαρία Σενέκκη και η καθηγήτρια οικιακής οικονομίας Ελένη Καρούσιου. Την επιμέλεια της μικροφωνικής και του φωτισμού ανέλαβαν οι καθηγητές τεχνολογίας Πάνος Ζαχαρία και Κώστας Μαζέρης και οι καθηγητές πληροφορικής Απόστολος Παπής και Αντωνίου Αντώνης. Το ρόλο του υποβολέα είχε η φιλόλογος Φάνη Σωτηρίου και υπεύθυνοι σκηνής ανέλαβαν η καθηγήτρια φυσικής Καίτη Μάρκου και ο καθηγητής αγγλικών Χριστάκης Γερολέμου. Την επιμέλεια του προγράμματος είχαν οι φιλόλογοι Τερέζα Μισού και Δέσποινα Χριστοφή και η Β.Δ Ανθή Ζαρίντα, η οποία είχε και τη γενική επιμέλεια της παράστασης.

Η διανομή των ρόλων (με σειρά εμφάνισης) είχε ως ακολούθως:

Ευριπίδης: Ντέγιαν Τουλάρτσεβιτς Α5

Ελένη: Κυπρούλα Νικόλα Γ3

Τεύκρος: Αντρέας Χαπέσιης Γ1

Χορός: Χριστίνα Μιχαήλ Α1, Μιλέβα Αντρέου Α4, Γαβριέλλα Ισαάκ Β1, Ιωάννα Εγκωμίτη Β2, Αλεξάνδρα Αλεξάνδρου Γ2, Παναγιώτα Κασιουρή Γ2, Κατερίνα Ελευθερίου Γ2, Γεωργία Βαρνάβα Γ3, Βαλέρια Τουλάρτσεβιτς Γ3, Άντρια Μάρκου Γ4, Εύη Αντωνίου Γ5, Άννα Αριστοτέλους Γ5

Μενέλαος: Λούκας Λίγγης Β4

Γερόντισσα: Ραφαέλλα Παναγίδη Γ4

Αγγελιαφόρος Α΄: Θεόδωρος Λειβαδιώτης Α3

Θεονόη: Ελένη Τζιτζιμπουρούνη Γ1

Θεοκλύμενος: Στέφανος Κυριάκου Γ3

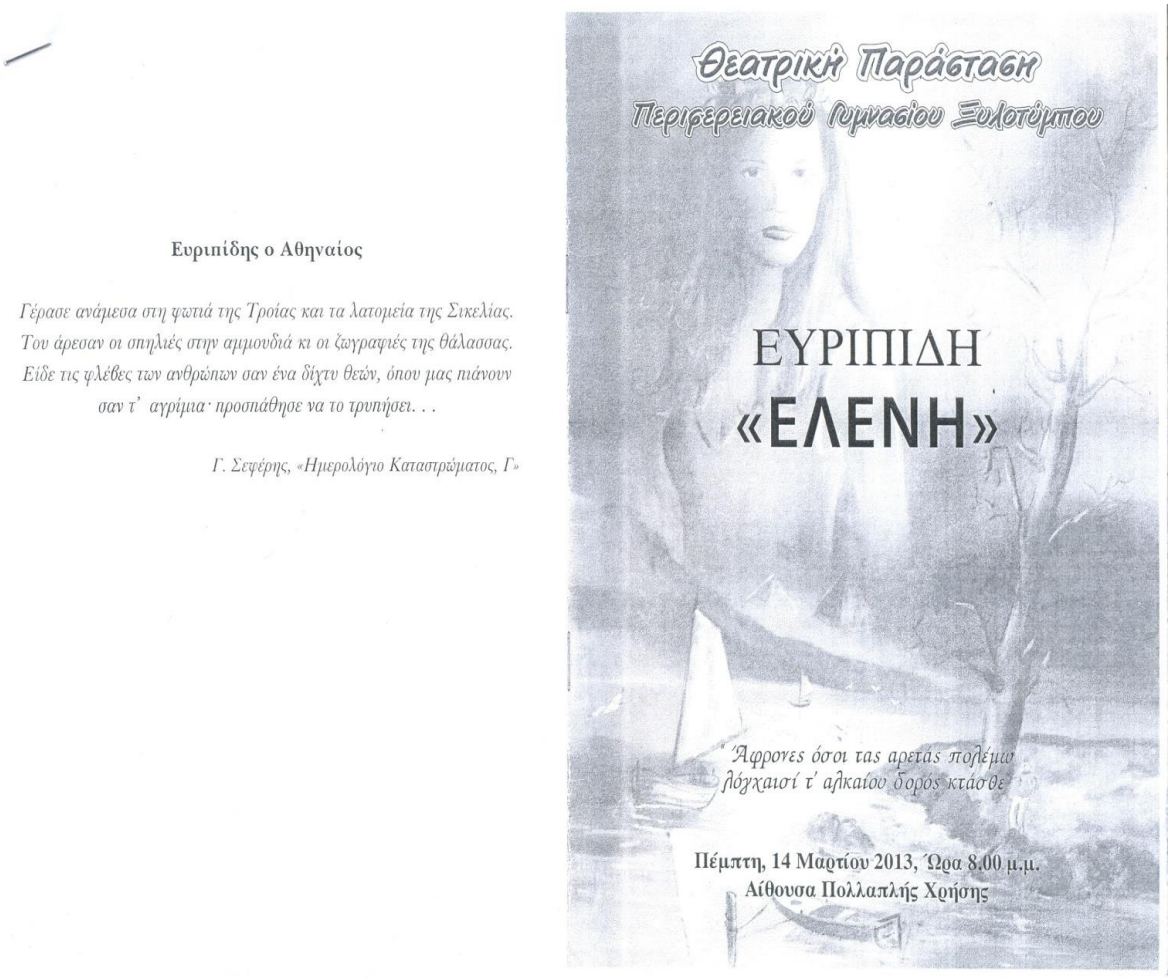
Αγγελιαφόρος Β: Οδυσσέας Ψαράς Γ5

Υπηρέτης: Δαμιανός Παππάς, Γ3

Σε σκηνοθετικό σημείωμά τους στο πρόγραμμα της παράστασης οι φιλόλογοι Τερέζα Μισού και Δέσποινα Χριστοφή, που ανέλαβαν τη διασκευή, τη διδασκαλία και τη σκηνοθεσία, αναφέρουν:

> «Τραγωδία ή ρομαντικό δράμα; Βρεθήκαμε και εμείς, όπως και κάποιοι μελετητές, αντιμέτωπες μ' αυτό το ερώτημα. Θα λέγαμε ότι κλίνουμε περισσότερο στο δεύτερο. Ναι, ρομαντικό δράμα. Μια ρομαντική ιστορία με αίσιο τέλος. Για μας η διδασκαλία του έργου αυτού ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία. Πολλές φορές υπήρξαμε θεατές μιας παράστασης, ως δάσκαλοι θεάτρου όμως μετρημένες στα δάκτυλα. Και μάλιστα, δάσκαλοι σε αρχαία τραγωδία! Το πιο δύσκολο κομμάτι για μας ήταν ο Χορός. Πώς θα κινηθεί, πώς θα εκφραστεί, πώς θα εκτελέσει το ρόλο του;
>
> Οι μαθητές ακούγοντας το έργο που επιλέξαμε δυσαρεστήθηκαν. Για τέτοιες ηλικίες η κωμωδία έχει σίγουρα την πρωτιά. Αρχίσαμε τότε έναν αγώνα, για να τους πείσουμε (…). Η αγάπη και των μαθητών μας για το θέατρο δεν ήταν αρκετή, για να πεισθούν και να δοκιμάσουν αυτό το άγνωστο, που δεν είχαν παρακολουθήσει και δεν είχαν «παίξει» ποτέ.
>
> Η *Ελένη* του Ευριπίδη μας δίδαξε πολλά και στην τάξη και στη σκηνή. Το παιχνίδι ανάμεσα στο «είναι» και στο «φαίνεσθαι», το οποίο είναι τόσο επίκαιρο. Το ευμετάβολο των ανθρωπίνων πραγμάτων, κοινό θέμα στην αντίληψη των αρχαίων. Την αμφισβήτηση της μαντικής τέχνης. Τη διάκριση μεταξύ σωματικής και ψυχικής ελευθερίας. Την αποκατάσταση της ηθικής τάξης που μας έκανε να νιώσουμε βαθύτατη ικανοποίηση. Το αντιπολεμικό μήνυμα του ποιητή. Διδαχθήκαμε, επίσης, ότι αρχαίες και σύγχρονες μαντείες ξεγέλασμα είναι στη ζωή. Σοφός μάντης είναι ο «σωστός» νους. Όλα αυτά τα συζητήσαμε στην τάξη! Τα βιώσαμε στο θέατρο! Πόσα πολλά στ' αλήθεια αποκομίσαμε!»

Το εξώφυλλο του προγράμματος και η αφίσα της παράστασης αναπαριστούσαν μια γυναικεία μορφή, σύμβολο αιώνιας ομορφιάς, που παρέπεμπε στην πρωταγωνίστρια Ελένη.

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013)

Τα σκηνικά απεικόνιζαν αιγυπτιακά ανάκτορα, που αναπαριστάνονταν με τέσσερις μονούς κίονες και ένα διπλό κίονα με πύλη, στολισμένους με γεωμετρικά σχήματα. Τα σκηνικά συμπλήρωναν φοινικιές και μια φωτισμένη εσωτερικά πυραμίδα, στοιχεία που επίσης παρέπεμπαν στην αρχαία Αίγυπτο, όπου τελικά βρισκόταν η Ελένη.

(Φωτ. 110, Σκηνικά παράστασης, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013)

Η παράσταση παρουσίαζε τις ακόλουθες σκηνοθετικές ιδιαιτερότητες. Η έναρξη του έργου ήταν εντυπωσιακή με σύγχρονη μουσική. Τους θεατές εισήγαγε στο έργο ο ίδιος ο Ευριπίδης, ο οποίος εμφανίστηκε στη σκηνή με άσπρη χλαμύδα και κόκκινη ζώνη στη μέση. Ο Ευριπίδης επανεμφανίστηκε στο τέλος του Β΄ Επεισοδίου, για να στείλει το ακόλουθο διαχρονικό μήνυμα προς τους θεατές:

> «Η ανθρωπότητα δεν τήρησε τη διαχρονική αξία της ειρήνης. Δεν ακολούθησε το διάλογο για τη λύση των διαφορών. Έτσι, εξακολουθεί να πολεμάει συσσωρεύοντας δεινά και στο σύγχρονο κόσμο. Κάθε εποχή έχει δυστυχώς και την Ελένη της.»

Παράλληλα, στη δεύτερη σκηνή του Β΄ επεισοδίου, στο σημείο όπου ο Μενέλαος και ο Αγγελιαφόρος διαμαρτύρονται ότι τους ξεγέλασαν οι θεοί και ότι πολεμούσαν τελικά για μια νεφέλη, χαμηλώνει ο φωτισμός της σκηνής και ακούγεται η απαγγελία των πιο κάτω στίχων από το ποίημα *Ελένη* του Γιώργου Σεφέρη:

«Ναι, στην Τροία ένα είδωλο.
Έτσι το ‘θελαν οι Θεοί.
Κι ο Πάρης, μ’ έναν ίσκιο πλάγιαζε
σαν να ήταν πλάσμα ατόφιο.
Κι εμείς σφαζόμασταν για την Ελένη για δέκα χρόνια.

Μεγάλος πόνος είχε πέσει στην Ελλάδα,
τόσα κορμιά ριγμένα στα σαγόνια της θάλασσας,

στα σαγόνια της γης.

Τόσες ψυχές δοσμένες στις μυλόπετρες σαν το σιτάρι.
Κι οι ποταμοί φούσκωναν μες στη λάσπη το αίμα
για ένα λινό κυμάτισμα,
για μια νεφέλη,
για ένα πουκάμισο αδειανό,
για μιαν Ελένη.»

(Φωτ. 111, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Θεονόη, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013)

Στην τέταρτη σκηνή του Β΄ και πάλι επεισοδίου, στο σημείο όπου εμφανίζονται η Θεονόη μαζί με τη Γερόντισσα, ο φωτισμός χαμηλώνει, αναβοσβήνουν τα φώτα, βγαίνουν καπνοί, η Γερόντισσα κρατά δάδα και θυμιατήρι και ακούγεται ανάλογος δυναμικός ήχος.

(Φωτ. 112, Ελένη και Χορός, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013)

Η επιλογή των κοστουμιών έγινε σύμφωνα με το πνεύμα και την ενδυμασία της εποχής που γράφτηκε το έργο. Έτσι, στις γυναίκες και ιδιαίτερα στα μέλη του Χορού κυριαρχούν οι μακριές λευκές χλαμύδες και στους άντρες οι χλαμύδες με μήκος μέχρι το γόνατο. Είναι ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτο το γεγονός ότι ο Χορός στη δεύτερη χορογραφία του Γ΄ Στασίμου αλλάζει ενδυμασία και φοράει πάλι λευκά ενδύματα που παραπέμπουν σε ενδυμασία μπαλέτου, όπως άλλωστε ήταν και η χορογραφία στη συγκεκριμένη σκηνή. Η Ελένη φοράει λευκή χλαμύδα με χρυσό, ενώ στο Γ΄ Επεισόδιο αλλάζει και αυτή κοστούμι και βάζει μαύρη χλαμύδα, ως ένδειξη πένθους για το θάνατο του Μενέλαου, ενώ η Θεονόη είναι ντυμένη με πράσινη χλαμύδα.

(Φωτ. 113, Σκηνή χορογραφίας από Χορό, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013)

5.7.3. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ *ΕΛΕΝΗΣ*

Ακολουθεί σύγκριση των παραστάσεων που ανέβασαν το Λύκειο Παλουριώτισσας το 2010 και το Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου το 2013.

Η σκηνοθεσία της παράστασης του Λυκείου Παλουριώτισσας έδωσε χώρο στη δημιουργικότητα και στις ιδέες των παιδιών και εξυπηρέτησε το σκοπό της. Υπήρξε ενιαία σκηνοθετική γραμμή, η οποία μετέδωσε τη γοητεία του κειμένου με ευρηματικές φόρμες. Η σκηνοθεσία της παράστασης του Γυμνασίου Ξυλοτύμπου βασίστηκε σε λιτές και ευρηματικές φόρμες και ακολούθησε μια συνεπή σκηνοθετική γραμμή. Παρόλο που η παράσταση παίχτηκε από μαθητές Γυμνασίου, εντούτοις τα παιδιά κατάφεραν να περάσουν από την ακαδημαϊκή ανάλυση του έργου σε μια αξιέπαινη σκηνοθετική αναπαράσταση. Βέβαια, τα πολλά στοιχεία που επιλέχτηκαν να παρουσιαστούν αποδυνάμωσαν κάποιες στιγμές την παράσταση, χωρίς αυτό να σημαίνει πως τα παιδιά δεν κέρδισαν από την επαφή με τα διάφορα είδη ποίησης και μουσικής.

Τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν στην παράσταση του Λυκείου Παλουριώτισσας ήταν αφαιρετικά, φτιαγμένα με επιμέλεια, φαντασία και προσοχή. Στην παράσταση του Περιφερειακού Γυμνασίου Ξυλοτύμπου τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν έξυπνα, εύστοχα και στο πνεύμα του έργου.

Ως προς τους ρόλους στην παράσταση του Λυκείου Παλουριώτισσας προστέθηκαν οι Συνοδοί της Ελένης, του Μενέλαου και της Θεονόης, η Τραγουδίστρια, ο Αφηγητής του Προλόγου και οι Αιγύπτιοι Αγγελιαφόροι, ενώ στην παράσταση του Περιφερειακού Γυμνασίου Ξυλοτύμπου προστέθηκε ο ρόλος του Ευριπίδη και αφαιρέθηκε ο ρόλος των Διοσκούρων.

Ως προς τα σκηνοθετικά ευρήματα που χρησιμοποιήθηκαν στις παραστάσεις, ένα ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης του Λυκείου Παλουριώτισσας είναι η εμφάνιση δύο μαθητών, οι οποίοι αφηγούνται τον Πρόλογο σε μορφή διαλόγου και εμπλέκουν τους θεατές στην υπόθεση που θα ακολουθήσει. Το εύρημα αυτό αποτελεί στοιχείο σκηνοθετικού διδακτισμού, το οποίο απαντάται σε πολλές σχολικές παραστάσεις στην προσπάθεια των σκηνοθετών να περάσουν τα μηνύματα της παράστασης στο κοινό.

Ανάλογο στοιχείο σκηνοθετικού διδακτισμού παρουσίαζε και η παράσταση του Περιφερειακού Γυμνασίου Ξυλοτύμπου, στην έναρξη της οποίας γινόταν εισαγωγή των θεατών στο έργο από τον ίδιο τον Ευριπίδη, ο οποίος με τη ρήση του προετοίμαζε τους θεατές για την υπόθεση του έργου που θα εκτυλισσόταν μπροστά τους. Άλλο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης είναι η διακειμενική σχέση της παράστασης με το ποίημα *Ελένη* του Γιώργου Σεφέρη.

Τα κοστούμια των ηθοποιών στην παράσταση του Λυκείου Παλουριώτισσας ήταν συνδυασμός αρχαιοπρεπών και σύγχρονων στοιχείων και υπήρχε ιδιαίτερη «εξωτικότητα» στα κοστούμια των Αιγυπτίων, ενώ στην παράσταση του Περιφερειακού Γυμνασίου Ξυλοτύμπου η επιλογή της χρήσης χλαμύδων παρέπεμπε στην αρχαία Ελλάδα. Αξίζει να αναφέρουμε ότι ο Χορός στη δεύτερη χορογραφία του Γ΄ Στασίμου αλλάζει ενδυμασία και φοράει πάλι λευκά ενδύματα που παραπέμπουν σε κοστούμι μπαλέτου, όπως άλλωστε ήταν και η χορογραφία στη συγκεκριμένη σκηνή, όμως η αλλαγή κοστουμιών ήταν περιττή. Γενικότερα, τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν ήταν καλοφτιαγμένα, όμως κάπως υπερβολικά στην επίδειξη του πλούτου.

Όσον αφορά τη μουσική που χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες της παράστασης του Λυκείου Παλουριώτισσας τα χορικά είχαν λυρική διάθεση, ενώ τα μουσικά κομμάτια κυμαίνονταν στιλιστικά από την *Αίντα* του Βέρντι μέχρι τη ροκ σε ζωντανή εκτέλεση.

Η μουσική της παράστασης του Περιφερειακού Γυμνασίου Ξυλοτύμπου ήταν απλή, χωρίς κάτι το αξιοπρόσεκτο, ενώ το τραγούδι της Ελένης δημιουργούσε ένα μικρό χάσμα στη ροή της παράστασης. Ο σχεδιασμός των χορογραφιών από την ομάδα των παιδιών ήταν πολύ καλός. Η ομάδα του Χορού επέδειξε υπέροχη εκφραστικότητα και ωριμότητα στο χορευτικό ιντερμέδιο, το ίδιο όμως δεν ισχύει για την υπόλοιπή της παρουσία.

5.8. *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

5.8.1. *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ*-ΛΥΚΕΙΟ ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΤΑΛΙΩΤΗ ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ–2012

Η θεατρική παράσταση *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* του Ευριπίδη ανεβάστηκε από το Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου στις 18 Μαρτίου 2012 στο Μαρκίδειο Θέατρο Πάφου στο πλαίσιο των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος.

Τη γενική επιμέλεια της παράστασης είχε η Β.Δ. Φιλόλογος Παντελίτσα Ζινιέρη, ενώ τη σκηνοθεσία/διασκευή του έργου, όπως επίσης τα κοστούμια και το σχεδιασμό του φωτισμού ανέλαβε η φιλόλογος Μαρίνα Αθανασίου. Τα σκηνικά και η αφίσα έγιναν από τον καθηγητή τέχνης Χρίστο Ποτσίδη, ενώ η σύνθεση της μουσικής έγινε από τον καθηγητή μουσικής Χρύσανθο Χαραλάμπους και εκτελέστηκε από τους μαθητές Γιάννη Μιλτιάδους Β6, Κωνσταντίνο Λουκά Α2 και Θεόδωρο Λαζάρου Α3.

Η διανομή των ρόλων είχε ως ακολούθως:

Αγαμέμνων: Ευστάθιος Ευσταθίου Γ3

Γέροντας: Μάριος Μαραγκός Γ1

Μενέλαος: Δημήτρης Φιλίππου Β2

Αγγελιαφόρος: Παναγιώτης Λεοντίου Β1

Κλυταιμνήστρα: Εύη Πολυβίου Β2

Ιφιγένεια: Παναγιώτα Χατζηχριστοδούλου Β4

Αχιλλέας: Χρύσανθος Λυμπουρίδης Α3

Χορός: Σοφία Δελλιμπαλλίδου Β5, Ελένη Ζαβρού Β2, Παναγιώτα Κωνσταντίνου Β3, Αγλαΐα Μενελάου Β2, Παναγιώτα Τσαγγαρά Α2

(Φωτ. 114, Συντελεστές παράστασης *Ιφιγένειας εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

Η αφίσα του προγράμματος της παράστασης είχε συμβολική λειτουργία. Το χρώμα ήταν γαλανό, που παραπέμπει σε θάλασσα, σχετίζεται άμεσα με το σκηνικό της παράστασης και μεταφέρει συμβολικά το θεατή στο στρατόπεδο των Ελλήνων στην Αυλίδα λίγο πριν τον απόπλου για την εκστρατεία της Τροίας. Στην εικονογράφηση του προγράμματος απεικονίζονται πανιά που χάνονται στη θάλασσα. Επίσης, πλανάται η μορφή της Ιφιγένειας και του ελαφιού, το οποίο παίρνει τη θέση της με φόντο τη θάλασσα. Επιπρόσθετα, απεικονίζεται κίονας και μαίανδρος, τα οποία παραπέμπουν στο ελληνικό στοιχείο.

(Πρόγραμμα παράστασης *Ιφιγένειας εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

Ήταν η πρώτη φορά που το Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου ανέβασε παράσταση αρχαίου δράματος στο πλαίσιο των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου, σύμφωνα με όσα μας δήλωσε η φιλόλογος Μαρίνα Αθανασίου, «ήταν επιθυμία του τέως Διευθυντή του σχολείου, Ανδρέα Φιλιππίδη, ο οποίος αφυπηρετούσε εκείνη τη χρονιά και η παράσταση αφιερώθηκε σε αυτόν. Ακόμη, το συγκεκριμένο έργο επιλέχτηκε και εξαιτίας του διαχρονικού αντιπολεμικού μηνύματος που μπορεί να προσφέρει στους μαθητές, καθώς η Ιφιγένεια θυσιάστηκε για την πατρίδα».

Η παράσταση συνέβαλε στους στόχους, τους οποίους είχε θέσει το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού για τη σχολική χρονιά 2012-2013 «Συμμετέχουμε στην Κυπριακή προεδρία-Συμβάλλουμε στην επιτυχία της Κύπρου» και «Ανάπτυξη στάσεων και συμπεριφορών που διακρίνουν το δημοκρατικό πολίτη». (Στόχοι Σχολικής Χρονιάς Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, http://www.moec.gov.cy/stochoi/ημερ. πρόσβασης 11/06/2014)

Έτσι, βασικός στόχος του Λυκείου Γεροσκήπου μέσα από τη συγκεκριμένη παράσταση αυτή τη χρονιά, σύμφωνα με τη Μαρίνα Αθανασίου ήταν να καλλιεργήσουν στάσεις και αξίες στους μαθητές, τόσο στους ηθοποιούς όσο και στους υπόλοιπους, που θα έβλεπαν την παράσταση, που χαρακτηρίζουν ένα ενεργό δημοκρατικό πολίτη, επίσης, επειδή εκείνη τη χρονιά η Κύπρος είχε αναλάβει την προεδρία της Ε.Ε. η παράστασή τους παρουσιάστηκε στο Κούριο σε συνεργασία με την ΑΤΗΚ, σε μια εκδήλωση που συνέβαλε στην προβολή του πολιτισμού μας στους ξένους.

Επίσης, όπως μας δήλωσε η σκηνοθέτιδα, στη συγκεκριμένη παράσταση έγινε προσπάθεια να μην γίνει μουσειακή αναπαράσταση αρχαίου δράματος, αλλά το αρχαίο κείμενο να μιλήσει στο σύγχρονο θεατή. Για αυτό και καταβλήθηκε προσπάθεια να επικαιροποιηθεί το έργο, κυρίως μέσα από τα σκηνικά και τα κοστούμια χωρίς όμως ακρότητες, ώστε να μην αλλοιωθεί εξολοκλήρου. Στοιχείο επικαιροποίησης της παράστασης αποτελούσε επίσης και η απαγγελία στίχων από την «Ελένη» του Γιώργου Σεφέρη στην έναρξη της παράστασης.

Τα σκηνικά της παράστασης ήταν απλά, λειτουργικά, εύστοχα και συμβάδιζαν φανερά με την αφίσα της παράστασης, καθώς έδιναν την αίσθηση καραβιών με δύο σειρές πανιά. Τα σκηνικά τοποθετήθηκαν με τέτοιο τρόπο, ώστε να δίνουν βάθος. Κάτω από τα πανιά τοποθετήθηκε ένας άσπρος μουσαμάς, ο οποίος παρήγε την αίσθηση των κυμάτων όταν έπεφτε πάνω του ο μπλε φωτισμός.

(Φωτ. 115, Σκηνικά παράστασης *Ιφιγένειας εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

Στα πλαϊνά της σκηνής δεξιά και αριστερά υπήρχαν καλαμιώνες, καθώς η υπόθεση διαδραματίζεται στην Αυλίδα, που ήταν λιμάνι. Έτσι ενισχύεται και η εντύπωση και του περιβάλλοντος χώρου.

(Φωτ. 116, Σκηνικά παράστασης *Ιφιγένειας εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

Η παράσταση παρουσίαζε τις ακόλουθες ιδιαιτερότητες στη σκηνοθεσία. Στην αρχή της παράστασης, πριν από την έναρξη της πλοκής, όλοι οι ηθοποιοί βρίσκονται στη σκηνή και απαγγέλουν εναλλάξ στίχους από την «Ελένη» του Γιώργου Σεφέρη. Ο σκοπός της απαγγελίας στίχων από ένα ποίημα με θέμα τον πόλεμο ήταν σύμφωνα με τη Μαρίνα Αθανασίου, «να αντιληφθεί από την αρχή του έργου ο θεατής ότι αυτή ήταν η γραμμή στην οποία θα κινείτο η παράσταση, αφού άλλωστε γενικότερος σκοπός της ήταν να καταδικαστεί ο πόλεμος σε όποια εποχή και να συμβαίνει. Για αυτό και δόθηκε έμφαση στις συνέπειες του πολέμου, και οι στίχοι που επιλέγηκαν από την «Ελένη» του Σεφέρη ήταν αυτοί που αναφέρονταν στις συνέπειες της Τρωικής εκστρατείας και κατεπέκταση κάθε πολέμου».

Ο σχεδιασμός του φωτισμού έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε να συμβαδίζει απόλυτα με την πλοκή και την ένταση που επικρατούσε στη σκηνή. Το χρώμα του φωτισμού ήταν μπλε και συμβάδιζε με την αίσθηση της θάλασσας. Σε όλη τη διάρκεια της παράστασης η σκηνογράφος έπαιξε με το φωτισμό και τις σκιάσεις, δημιουργώντας την ανάλογη ατμόσφαιρα κάθε φορά.

Για παράδειγμα, στην αναγγελία της θυσίας της Ιφιγένειας ο φωτισμός, που χαμήλωσε, απέδιδε την ατμόσφαιρα της θυσίας.

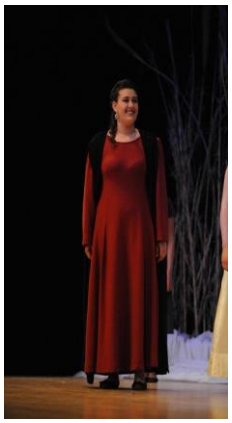
(Φωτ. 117, Σκηνή αγγελίας θυσίας Ιφιγένειας, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

(Φωτ. 118, Χορογραφία, Χορός, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

Ένα άλλο ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα ήταν η παρουσία των μελών του Χορού ανάμεσα στο κοινό κατά τη διάρκεια της Παρόδου και του Γ΄ Στασίμου, με στόχο την εμπλοκή των θεατών στα δρώμενα.

Τα κοστούμια που επιλέχθηκαν ήταν απλά, λειτουργικά και με σωστή αισθητική. Αποφεύχθηκε η χρήση χλαμύδας σε μεγάλο βαθμό και επιλέχθηκαν σύγχρονα κοστούμια ή σε κάποιες περιπτώσεις έγινε συνδυασμός και των δύο, για παράδειγμα στο κοστούμι της Κλυταιμνήστρας και της Ιφιγένειας. Επίσης, τα χρώματα των κοστουμιών ήταν σε γήινους χρωματισμούς, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις η συγκεκριμένη επιλογή χρώματος κοστουμιού ήταν συμβολική. Για παράδειγμα, το χρώμα του φορέματος της Κλυταιμνήστρας ήταν μπορντό με εξωτερική μαύρη χλαμύδα, για να αποδίδει την ιδιότητα της βασίλισσας.

(Φωτ. 119, Κλυταιμνήστρα, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

Το χρώμα του φορέματος της Ιφιγένειας ήταν λευκό, γεγονός που παραπέμπει στην αγνότητα και στη μέση ήταν κεντημένοι δύο ρόμβοι. Στην Έξοδο η Ιφιγένεια εμφανίζεται μπροστά στον πατέρα της Αγαμέμνονα με διάφανο πέπλο στο κεφάλι, το οποίο της αφαιρεί ο Αγαμέμνονας.

(Φωτ. 120, Ιφιγένεια, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

(Φωτ. 121, Σκηνή από την Έξοδο, Αγαμέμνονας και Ιφιγένεια, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

Στους αντρικούς ρόλους, όπως π.χ. του Αγαμέμνονα και του Γέροντα επιλέχτηκε σύγχρονο κοστούμι και εξωτερικά η χρήση χλαμύδας με εξαίρεση το κοστούμι του Αχιλλέα.

(Φωτ. 122, Αγγελιαφόρος και Αγαμέμνονας, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

(Φωτ. 123, Αχιλλέας, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

Οι κομμώσεις των γυναικών ηθοποιών είναι απλές, με εξαίρεση μόνο αυτή της βασίλισσας Κλυταιμνήστρας, η οποία έχει κτένισμα βασιλικό.

Ο Χορός είναι εξαμελής και σε όλη τη διάρκεια του έργου παραμένει πάνω στη σκηνή. Το ύφος των μελών του Χορού είναι σε όλη τη διάρκεια της παράστασης προσαρμοσμένο στην ατμόσφαιρα που κυριαρχεί, δηλαδή λυπημένο, ενώ σε κάποιες σκηνές συμπαραστέκεται έμπρακτα στους ηθοποιούς, όπως για παράδειγμα προς το τέλος του έργου, λίγο πριν τη θυσία της Ιφιγένειας.

(Φωτ. 124, Σκηνή από την Έξοδο, Θρήνος Ιφιγένειας λίγο πριν από τη θυσία, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

(Φωτ. 125, Σκηνή από την Έξοδο, Θρήνος Ιφιγένειας λίγο πριν από τη θυσία, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

(Φωτ. 126, Ιφιγένεια και Χορός, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012)

5.9. *ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ* ΣΟΦΟΚΛΗ

5.9.1. ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ-*ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ*-2012

Την Παρασκευή 6 Απριλίου 2012 ανεβάστηκε από το Λύκειο Παραλιμνίου ο *Οιδίπους Τύραννος* του Σοφοκλή στο αμφιθέατρο Xenion High School στο Παραλίμνι, στο πλαίσιο των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Τη γενική επιμέλεια του έργου είχαν η Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Βοηθός Διευθύντρια, και η Μαρία Φαρκωνή, Βοηθός Διευθύντρια Α΄.

Η διασκευή και σκηνοθεσία της παράστασης έγινε από τις Β.Δ. Χρυστάλλα Κουτσόφτα και Φλώρα Κουμή και τους φιλολόγους, Ανδριάνη Μοδέστου-Παρασκευά, Αντρέα Λευτέρη και Κατερίνα Στρατή. Τα σκηνικά επιμελήθηκε η καθηγήτρια τέχνης Χριστίνα Μελιφρονίδου, τα κοστούμια και το μακιγιάζ οι φιλόλογοι Κατερίνα Στρατή και Παναγιώτα Μιχαήλ και η καθηγήτρια φυσικής αγωγής Λαμπρούλα Κεφάλα, τη μουσική, ενορχήστρωση και διδασκαλία η καθηγήτρια μουσικής Έλενα Παπαευριπίδου και τη χορογραφία η καθηγήτρια φυσικής αγωγής Λαμπρούλα Κεφάλα.

Το ρόλο του υπεύθυνου σκηνής ανέλαβαν οι φιλόλογοι Κατερίνα Στρατή, Αντρέας Λευτέρη, Αδάμος Μάρκου και Παναγιώτα Μιχαήλ, ενώ τον ήχο και φωτισμό επιμελήθηκαν η φιλόλογος Ανδριανή Μοδέστου-Παρασκευά, η καθηγήτρια πληροφορικής Στέλλα Οικονόμου και ο καθηγητής φυσικής Βασίλης Κίττος. Τις φωτογραφίες ανέλαβε ο φιλόλογος Άγγελος Σμάγας. Το πρόγραμμα φιλοτέχνησαν οι μαθητές Αντώνης Σεργίου, Α6 και Έλενα Κούτσια Γ11, και την αφίσα επίσης ο Αντώνης Σεργίου Α6. Την καλλιτεχνική επιμέλεια των εντύπων είχε ο καθηγητής γραφικών τεχνών Θεόδωρος Τσολάκης, ενώ την επιμέλεια των κειμένων του προγράμματος οι φιλόλογοι Αδάμος Μάρκου και Παρασκευή Γούμενου.

(Πρόσκληση παράστασης *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012)

Η διανομή των ρόλων (σύμφωνα με τη σειρά εμφάνισης) είχε ως ακολούθως:

Οιδίποδας: Γιώργος Παπέττας Γ4

Ιέρεια: Άντρια Εγγλέζου Γ8

Κρέοντας: Παρασκευάς Ιωάννου Β5

Τειρεσίας: Στάθης Τάβανδρος Γ2

Ιοκάστη: Φιλίππια Στρατή Γ9

Αγγελιαφόρος: Χριστόδουλος Μεταξάς Α1

Δούλος: Αντρέας Μάστρου Α2

Εξάγγελος: Λωρέντζια Οικονόμου Γ8

Χορός Θηβαίων: Γεωργιάνα Παντελή Γ1, Δέσποινα Χριστοφή Γ2, Παναγιώτα Μουλαζίμη Γ7, Χριστοδούλα Παρασκευά Γ7, Άντρια Εγγλέζου Γ8, Λωρέντζια Οικονόμου Γ8, Αναστασία Γεωργίου Γ9, Αντωνιέττα Κάρυου Β1, Παρασκευή Ζήνωνος Β3, Ελένη Παρασκευά Β7, Ευαγγελία Βεργετάκη Β7, Ραφαέλλα Κεφάλα Β10, Μιλένα Αναστασιάδου Β11, Άντρεα Μιντή Α5, Αντωνία Λάντου Α6, Πουλχερία Ρούσου Α9, Γεωργία Φραντζή Α10, Ελένη Στρατή Α10

Ορχήστρα:

Φλαούτο: Γιώργος Χόλλαντ Γ5

Βιολί: Ειρήνη Πελαγία Γ11

Κλαρίνο: Αντώνης Σεργίου Α6

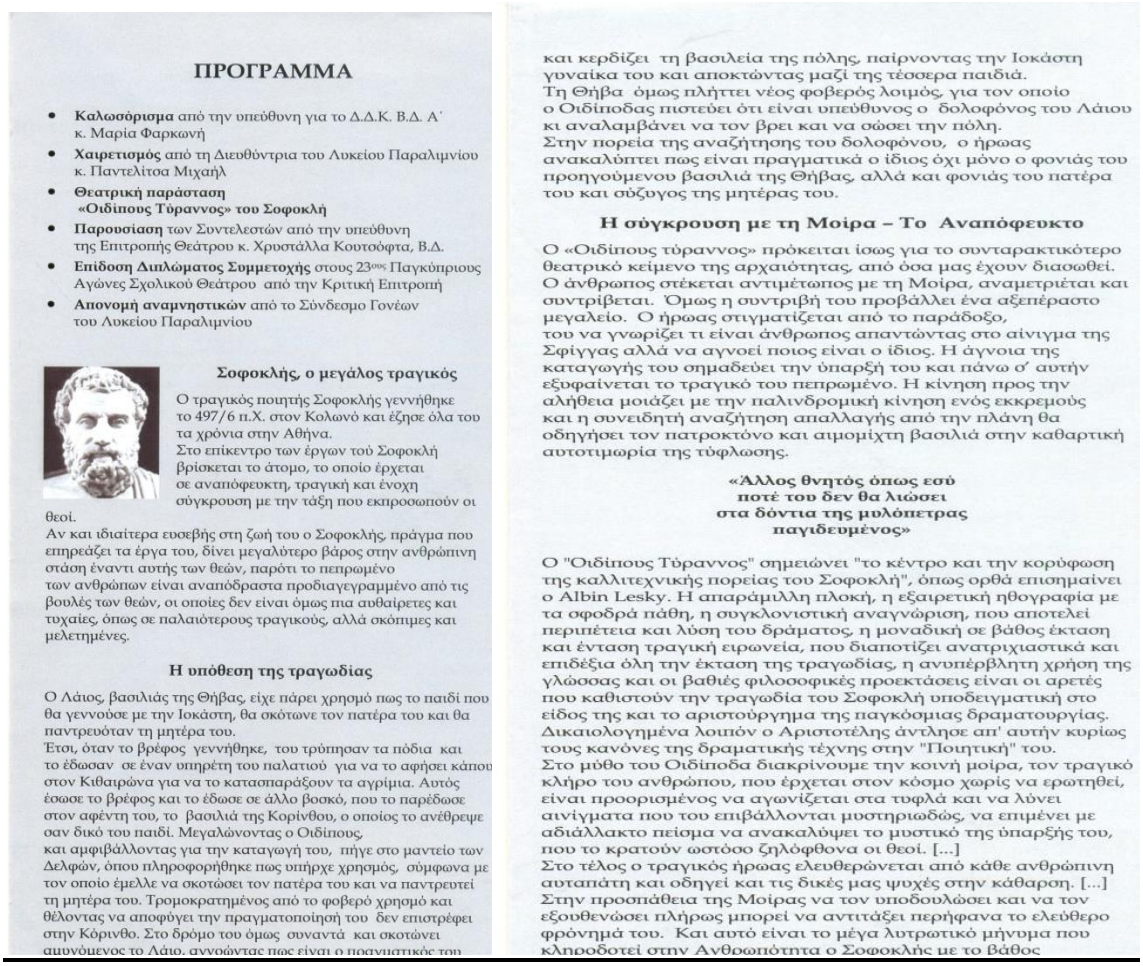
Ξυλόφωνο: Ζήνα Μελέκκη Α8

Κιθάρες: Ραφαήλ Θωμά, Γ5 Δήμητρα Βίκτωρος Γ5, Αντρέας Τζάμας Γ6

Κρουστά: Στέλιος Αντωνίου Β10

Όπως αναφέρει η διευθύντρια του Λυκείου Παραλιμνίου, Παντελίτσα Μιχαήλ, στο σημείωμά της στο πρόγραμμα της παράστασης:

> «Ο Οιδίποδας, το πιο τραγικό πρόσωπο της τραγωδίας, είναι το ανήσυχο πνεύμα, ο διορατικός άνθρωπος, ο ερευνητής, ο αναζητητής της αλήθειας για τον εαυτό του, που αφού το πέτυχε, αυτοκαταδικάστηκε προκαλώντας τη συμπάθεια στην ψυχή των θεατών, γεγονός που τον αποκατέστησε ψηλά στην ευρύτερη κοινωνική συνείδηση, γιατί με την αυτοεξορία του έσωσε από το λοιμό τη Θήβα. Σήμερα σε μια εποχή έκπτωσης και υποτίμησης των ηθικών αρχών, όσο κι αν είναι δύσκολο να αντισταθεί κανείς στα ποικίλα αλλοτριωτικά ρεύματα και στις προκλήσεις του τεχνολογικού πολιτισμού, προβάλλει ως επιτακτικό αίτημα να σταθεί κανείς όρθιος και να διασώσει κάτι από την ανθρωπιά του, την ευαισθησία και την αξιοπρέπειά του. Αυτό ίσως είναι από τα πιο δύσκολα αθλήματα, όμως είναι από τα περισσότερο αναγκαία.
>
> Ο Οιδίποδας προβάλλει, ως η μορφή του συνεπούς, υπεύθυνου και δημοκρατικού ηγέτη, ο οποίος μπορεί να εμπνεύσει το λαό του και να χαλκεύσει υπεύθυνες πολιτικά συνειδήσεις. Το διαχρονικό μήνυμα που στέλλει ο τραγικός ποιητής με το έργο του είναι ότι η κοινωνία μας αντιμετωπίζει ένα σύγχρονο «λοιμό» και χρειάζεται να αποκαθαρθεί απ' αυτόν, αν θέλει να έχει προοπτική και μέλλον. Χαρακτηριστικά του σύγχρονου λοιμού είναι ο καιροσκοπισμός, το προσωπικό συμφέρον, ο φανατισμός, η απουσία πνεύματος συναίνεσης και συνεννόησης, η διαφθορά, τα οικονομικά σκάνδαλα, τα οικονομικά χάσματα, τα ναρκωτικά κ.ά. «Όπως λοιπόν τότε την ευθύνη για τη σωτηρία του λαού την πήρε ο Οιδίποδας, έτσι και σήμερα επιβάλλεται η πολιτεία κυρίως αλλά και ο καθένας από εμάς να επωμιστεί την κύρια ευθύνη κάθαρσης, για να επιβιώσουμε τους δύσκολους καιρούς που διανύουμε, θυμίζοντας τη χαρακτηριστική φράση ενός μεγάλου και σύγχρονου στοχαστή και φιλοσόφου, Κώστα Αξελού, όταν είπε: «Μακάρι να είμαστε όλοι Οιδίποδες». Ο Κώστας Αξελός δίνει έτσι μια οικουμενική διάσταση και διαχρονικότητα στα μηνύματα που αντλούνται από το κορυφαίο έργο της παγκόσμιας δημιουργίας.»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- **Καλωσόρισμα** από την υπεύθυνη για το Δ.Δ.Κ. Β.Δ. Α΄ κ. Μαρία Φαρκωνή
- **Χαιρετισμός** από τη Διευθύντρια του Λυκείου Παραλιμνίου κ. Παντελίτσα Μιχαήλ
- **Θεατρική παράσταση** **«Οιδίπους Τύραννος» του Σοφοκλή**
- **Παρουσίαση** των Συντελεστών από την υπεύθυνη της Επιτροπής Θεάτρου κ. Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Β.Δ.
- **Επίδοση Διπλώματος Συμμετοχής** στους 23ους Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου από την Κριτική Επιτροπή
- **Απονομή αναμνηστικών** από το Σύνδεσμο Γονέων του Λυκείου Παραλιμνίου

Σοφοκλής, ο μεγάλος τραγικός

Ο τραγικός ποιητής Σοφοκλής γεννήθηκε το 497/6 π.Χ. στον Κολωνό και έζησε όλα του τα χρόνια στην Αθήνα.
Στο επίκεντρο των έργων τού Σοφοκλή βρίσκεται το άτομο, το οποίο έρχεται σε αναπόφευκτη, τραγική και ένοχη σύγκρουση με την τάξη που εκπροσωπούν οι θεοί.
Αν και ιδιαίτερα ευσεβής στη ζωή του ο Σοφοκλής, πράγμα που επηρεάζει τα έργα του, δίνει μεγαλύτερο βάρος στην ανθρώπινη στάση έναντι αυτής των θεών, παρότι το πεπρωμένο των ανθρώπων είναι αναπόδραστα προδιαγεγραμμένο από τις βουλές των θεών, οι οποίες δεν είναι όμως πια αυθαίρετες και τυχαίες, όπως σε παλαιότερους τραγικούς, αλλά σκόπιμες και μελετημένες.

Η υπόθεση της τραγωδίας

Ο Λάιος, βασιλιάς της Θήβας, είχε πάρει χρησμό πως το παιδί που θα γεννούσε με την Ιοκάστη, θα σκότωνε τον πατέρα του και θα παντρευόταν τη μητέρα του.
Έτσι, όταν το βρέφος γεννήθηκε, του τρύπησαν τα πόδια και το έδωσαν σε έναν υπηρέτη του παλατιού για να το αφήσει κάπου στον Κιθαιρώνα για να το κατασπαράξουν τα αγρίμια. Αυτός έσωσε το βρέφος και το έδωσε σε άλλο βοσκό, που το παρέδωσε στον αφέντη του, το βασιλιά της Κορίνθου, ο οποίος το ανέθρεψε σαν δικό του παιδί. Μεγαλώνοντας ο Οιδίποδας, και αμφιβάλλοντας για την καταγωγή του, πήγε στο μαντείο των Δελφών, όπου πληροφορήθηκε πως υπήρχε χρησμός, σύμφωνα με τον οποίο έμελλε να σκοτώσει τον πατέρα του και να παντρευτεί τη μητέρα του. Τρομοκρατημένος από το φοβερό χρησμό και θέλοντας να αποφύγει την πραγματοποίησή του δεν επιστρέφει στην Κόρινθο. Στο δρόμο του όμως συναντά και σκοτώνει αμυνόμενος το Λάιο, αγνοώντας πως είναι ο πραγματικός του

και κερδίζει τη βασιλεία της πόλης, παίρνοντας την Ιοκάστη γυναίκα του και αποκτώντας μαζί της τέσσερα παιδιά.
Τη Θήβα όμως πλήττει νέος φοβερός λοιμός, για τον οποίο ο Οιδίποδας πιστεύει ότι είναι υπεύθυνος ο δολοφόνος του Λάιου κι αναλαμβάνει να τον βρει και να σώσει την πόλη.
Στην πορεία της αναζήτησης του δολοφόνου, ο ήρωας ανακαλύπτει πως είναι πραγματικά ο ίδιος όχι μόνο ο φονιάς του προηγούμενου βασιλιά της Θήβας, αλλά και φονιάς του πατέρα του και σύζυγος της μητέρας του.

Η σύγκρουση με τη Μοίρα – Το Αναπόφευκτο

Ο «Οιδίπους τύραννος» πρόκειται ίσως για το συνταρακτικότερο θεατρικό κείμενο της αρχαιότητας, από όσα μας έχουν διασωθεί. Ο άνθρωπος στέκεται αντιμέτωπος με τη Μοίρα, αναμετριέται και συντρίβεται. Όμως η συντριβή του προβάλλει ένα αξεπέραστο μεγαλείο. Ο ήρωας στιγματίζεται από το παράδοξο, του να γνωρίζει τι είναι άνθρωπος απαντώντας στο αίνιγμα της Σφίγγας αλλά να αγνοεί ποιος είναι ο ίδιος. Η άγνοια της καταγωγής του σημαδεύει την ύπαρξή του και πάνω σ΄ αυτήν εξυφαίνεται το τραγικό του πεπρωμένο. Η κίνηση προς την αλήθεια μοιάζει με την παλινδρομική κίνηση ενός εκκρεμούς και η συνειδητή αναζήτηση απαλλαγής από την πλάνη θα οδηγήσει τον πατροκτόνο και αιμομίχτη βασιλιά στην καθαρτική αυτοτιμωρία της τύφλωσης.

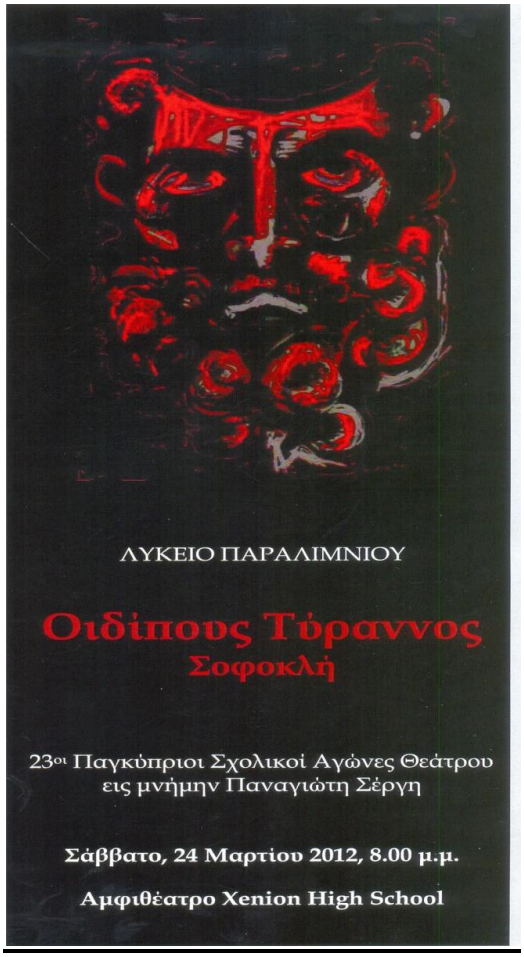
«Άλλος θνητός όπως εσύ
ποτέ του δεν θα λιώσει
στα δόντια της μυλόπετρας
παγιδευμένος»

Ο "Οιδίπους Τύραννος" σημειώνει "το κέντρο και την κορύφωση της καλλιτεχνικής πορείας του Σοφοκλή", όπως ορθά επισημαίνει ο Albin Lesky. Η απαράμιλλη πλοκή, η εξαιρετική ηθογραφία με τα σφοδρά πάθη, η συγκλονιστική αναγνώριση, που αποτελεί περιπέτεια και λύση του δράματος, η μοναδική σε βάθος έκταση και ένταση τραγική ειρωνεία, που διαποτίζει ανατριχιαστικά και επιδέξια όλη την έκταση της τραγωδίας, η ανυπέρβλητη χρήση της γλώσσας και οι βαθιές φιλοσοφικές προεκτάσεις είναι οι αρετές που καθιστούν την τραγωδία του Σοφοκλή υποδειγματική στο είδος της και το αριστούργημα της παγκόσμιας δραματουργίας. Δικαιολογημένα λοιπόν ο Αριστοτέλης άντλησε απ' αυτήν κυρίως τους κανόνες της δραματικής τέχνης στην "Ποιητική" του.
Στο μύθο του Οιδίποδα διακρίνουμε την κοινή μοίρα, τον τραγικό κλήρο του ανθρώπου, που έρχεται στον κόσμο χωρίς να ερωτηθεί, είναι προορισμένος να αγωνίζεται στα τυφλά και να λύνει αινίγματα που του επιβάλλονται μυστηριωδώς, να επιμένει με αδιάλλακτο πείσμα να ανακαλύψει το μυστικό της ύπαρξής του, που το κρατούν ωστόσο ζηλόφθονα οι θεοί. [...]
Στο τέλος ο τραγικός ήρωας ελευθερώνεται από κάθε ανθρώπινη αυταπάτη και οδηγεί και τις δικές μας ψυχές στην κάθαρση. [...]
Στην προσπάθεια της Μοίρας να τον υποδουλώσει και να τον εξουθενώσει πλήρως μπορεί να αντιτάξει περήφανα το ελεύθερο φρόνημά του. Και αυτό είναι το μέγα λυτρωτικό μήνυμα που κληροδοτεί στην Ανθρωπότητα ο Σοφοκλής με το βάθος

(Πρόγραμμα παράστασης *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012)

Σύμφωνα με τη φιλόλογο Φλώρα Κουμή:

> «Η παράσταση ενός αρχαίου δράματος αποτελεί μια μαγεία, συνάμα όμως είναι και ένα δύσκολο και τολμηρό εγχείρημα. Αυτό οφείλεται στο ότι πρέπει να μην προδώσεις το πνεύμα του τραγικού ποιητή, να διατηρήσεις την αρχαιοπρέπεια του έργου, και από την άλλη να περάσεις τα μηνύματα του σε θεατές που θα το παρακολουθήσουν μετά από 2.500 περίπου χρόνια. Επίσης, τα κοστούμια, τα σκηνικά και η μουσική πρέπει να παραπέμπουν σε εκείνη την εποχή.»

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012)

Το πρόγραμμα και την αφίσα της παράστασης, στα οποία κυριαρχεί το μαύρο και το κόκκινο χρώμα, ως δηλωτικά του φόνου και του πένθους, φιλοτέχνησε μαθητής του σχολείου. Η αφίσα παριστάνει το πρόσωπο του Οιδίποδα ματωμένο, συμβολίζοντας την αυτοτύφλωση και τη ροή αίματος από τα μάτια του.

Τα σκηνικά παρίσταναν την πρόσοψη του παλατιού του Οιδίποδα. Στο βάθος βρισκόταν η πύλη του ανακτόρου και το πλαισίωναν σκαλοπάτια και αρχαίοι κίονες. Στο κέντρο υπήρχε ένα μικρό σκαμνάκι, για να κάθονται ο Οιδίποδας και η Ιοκάστη και στην άκρη αριστερά βρισκόταν ένας βωμός.

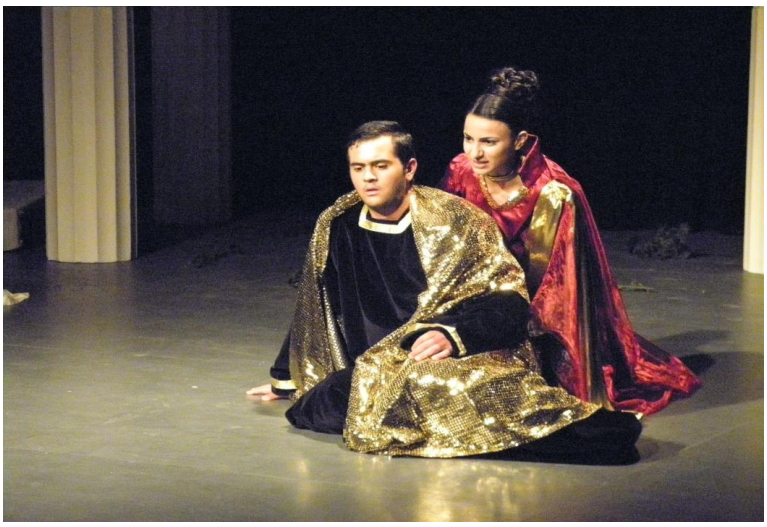
(Φωτ. 127, Χορός Θηβαίων Γερόντων, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012)

Ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης αποτελεί το γεγονός ότι το Χορό υποδύονται κορίτσια, δηλαδή ο Χορός δεν αποτελείται από Θηβαίους γέροντες, όπως στο πρωτότυπο κείμενο. Η επιλογή αυτή σύμφωνα με τη Φλώρα Κουμή οφειλόταν στους πιο κάτω λόγους: ο ένας, ο ουσιαστικός, ήταν ότι κατά τη γνώμη της οι γυναίκες μπορούν να εκφράσουν πιο βαθιά συναισθήματα, και ο άλλος, πρακτικός, ότι η ανταπόκριση των μαθητών για συμμετοχή στο έργο ήταν πολύ μικρή σε σχέση με των μαθητριών.

Η επιλογή των κοστουμιών ήταν στο πνεύμα της παράστασης και παρέπεμπε στην αρχαία εποχή. Ο Οιδίποδας και η Ιοκάστη ήταν ντυμένοι με μανδύες, χιτώνες και στέμματα, αφού ήταν βασιλείς, ενώ τα μέλη του Χορού φορούσαν φορέματα μακριά, αρχαίου τύπου σε γήινους χρωματισμούς.

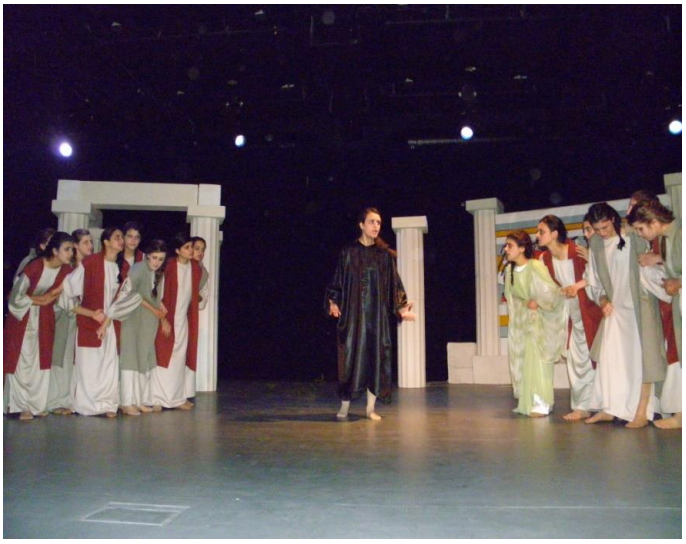

(Φωτ. 128, Οιδίποδας, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012)

(Φωτ. 129, Οιδίποδας και Ιοκάστη, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012)

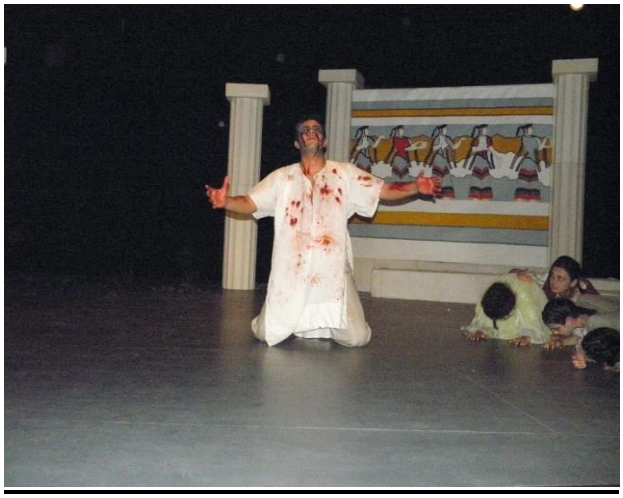
Η χορογραφία διδάχτηκε από την καθηγήτρια φυσικής αγωγής του σχολείου, η οποία στην κίνηση προσπάθησε να δώσει την τραγικότητα, τον πόνο και τη συμπόνια προς τον Οιδίποδα και την Ιοκάστη. Οι κινήσεις ήταν αργές και βαριές. Σε στιγμές μεγάλου πόνου και φόβου οι ηθοποιοί γίνονταν ένα σώμα και έγινε προσπάθεια να φανούν τα έντονα συναισθήματα, κυρίως με την έκφραση του προσώπου και την υποκριτική, παρά με την κινησιολογία.

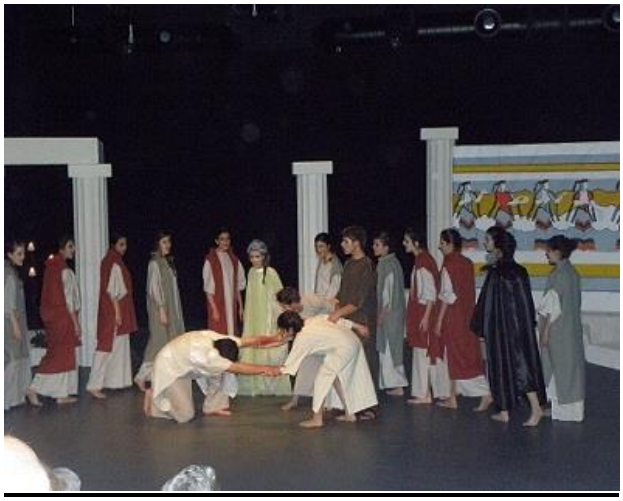
(Φωτ. 130, Χορός και Αγγελιαφόρος, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012)

Η μουσική ήταν ζωντανή, γράφτηκε, διδάχτηκε και ενορχηστρώθηκε από τη μουσικό του σχολείου και την εκτέλεσαν μαθητές χρησιμοποιώντας φλάουτο, κλαρίνο, βιολί, ξυλόφωνο, κιθάρες και κρουστά.

Για το φωτισμό χρησιμοποιήθηκε το άσπρο χρώμα για την ημέρα, το γαλάζιο για τα ξημερώματα, καθώς επίσης το μαύρο χρώμα στα σημεία όπου η τραγικότητα έφτανε στο αποκορύφωμα.

(Φωτ. 131, Σκηνή αυτοτύφλωσης Οιδίποδα, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012)

(Φωτ. 132, Σκηνή αυτοτύφλωσης Οιδίποδα, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012)

5.10. *ΑΛΚΗΣΤΙΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

5.10.1. ΛΑΝΙΤΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ - *ΑΛΚΗΣΤΙΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ – 2014

Το Λανίτειο Λύκειο Λεμεσού ανέβασε την *Άλκηστη* του Ευριπίδη, σε μετάφραση Θεόδωρου Γεώργιου Β. Τσοκόπουλου και σε διασκευή και σκηνοθεσία του θεατρολόγου Θωμά Χριστοδούλου, στο πλαίσιο των ΚΕ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση δόθηκε στις 19 Μαρτίου 2014 στο Λανίτειο Θέατρο. Στο σημείο αυτό, αξίζει να σημειωθεί πως ήταν η πρώτη φορά που ανεβάστηκε το έργο αυτό στα πλαίσια των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος.

Τα σκηνικά, τα κοστούμια, τη μουσική και τη χορογραφία επιμελήθηκε ο θεατρολόγος Θωμάς Χριστοδούλου. Την ετοιμασία της πρόσκλησης και της αφίσας επιμελήθηκε η Νίκη Παγιάση, το φωτισμό και τον ήχο ο Παναγιώτης Κωνσταντίνου, το μακιγιάζ η Μαρία Λυμπουρίδου Γ12 και το υποβολείο η Ελένη Αναστασίου Β11. Η μουσική εκτελέστηκε από τους πιο κάτω μαθητές: Χριστίνα Δημητρίου Β7 Φλάουτο, Στέφανη Φωτίου Β7 Τσέλο, Ραφαήλ Πέτρου Β7 Κρουστά, Κυριάκος Κέστος Β7 Κόντρα Μπάσο.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):
Απόλλων: Δημήτρης Περβολαράκης Γ1
Θάνατος: Ελένη ΝτουβεντζίδουΓ14
Θεράπαινα: Έλενα Τούμπα Β7
Άλκηστις: Διαμάντω Χατζηζαχαρία Β7
Άδμητος: Σόλωνας Σούγλης Β2
Εύμηλος: Δομήνικος Βίλντερμπουρ Γ9
Κόρη: Ζήνα Χατζηκλεάνθους Α10
Φέρης: Πάτροκλος Ιωάννου Β7
Ηρακλής: Χρίστος Γουήλερ Β1
Θεράπων: Σωκράτης Καπνίσης Β10
Φύλακες: Ανδρέας Γιούνες Β1, Παναγιώτης Δημητρίου Α8, Γιώργος Ευριπίδου Β13

Χορός: Έλενα Τούμπα Β7, Εμμέλεια Περικλέους Β7, Μαρία Τσαγγάρη Γ15, Γεωργία Γκαντζέλη Α10, Βασιλική Πασιά Γ14, Κωνσταντίνα Παρτασίδου Γ13, Χριστίνα Πιερίδη Β8, Ανδρέας Ποταμίτης Γ2

Σε σκηνοθετικό σημείωμά του στο πρόγραμμα της παράστασης ο θεατρολόγος Θωμάς Χριστοδούλου αναφέρει:

> «Η φετινή μας επιλογή του έργου *Άλκηστις* του τραγικού Ευριπίδη αποτελεί μια ξεχωριστή πρόταση από το ρεπερτόριο του σωζόμενου αρχαίου δράματος. Η ιδιαιτερότητα του έργου εντοπίζεται στο ασυνήθιστο πάντρεμα του τραγικού με το κωμικό στοιχείο. Έργο πολυπρόσωπο και με πλοκή που δημιουργεί μια σπάνια αίσθηση πόνου και ευθυμίας, πτώσης και ανόδου, πάλης των θεϊκών δυνάμεων με την ανθρώπινη αδυναμία, λυτρωτικό για τους ήρωες αλλά και το θεατή. Ο μύθος της *Άλκηστης* ξαναγεννιέται μέσα από τη σκηνοθεσία, τις ερμηνείες των σπουδαίων νεαρών μας ηθοποιών, χορωδών και μουσικών που είχα την τύχη και φέτος να συνεργαστώ μαζί τους για την πραγμάτωση αυτής της παράστασης. Οι φωνές τους θα μας ταξιδέψουν απόψε από τον Ευριπίδη στον Gluck διαγράφοντας έτσι δειγματικά τη μοναδική πορεία της *Άλκηστης* στο θέατρο και την όπερα.»

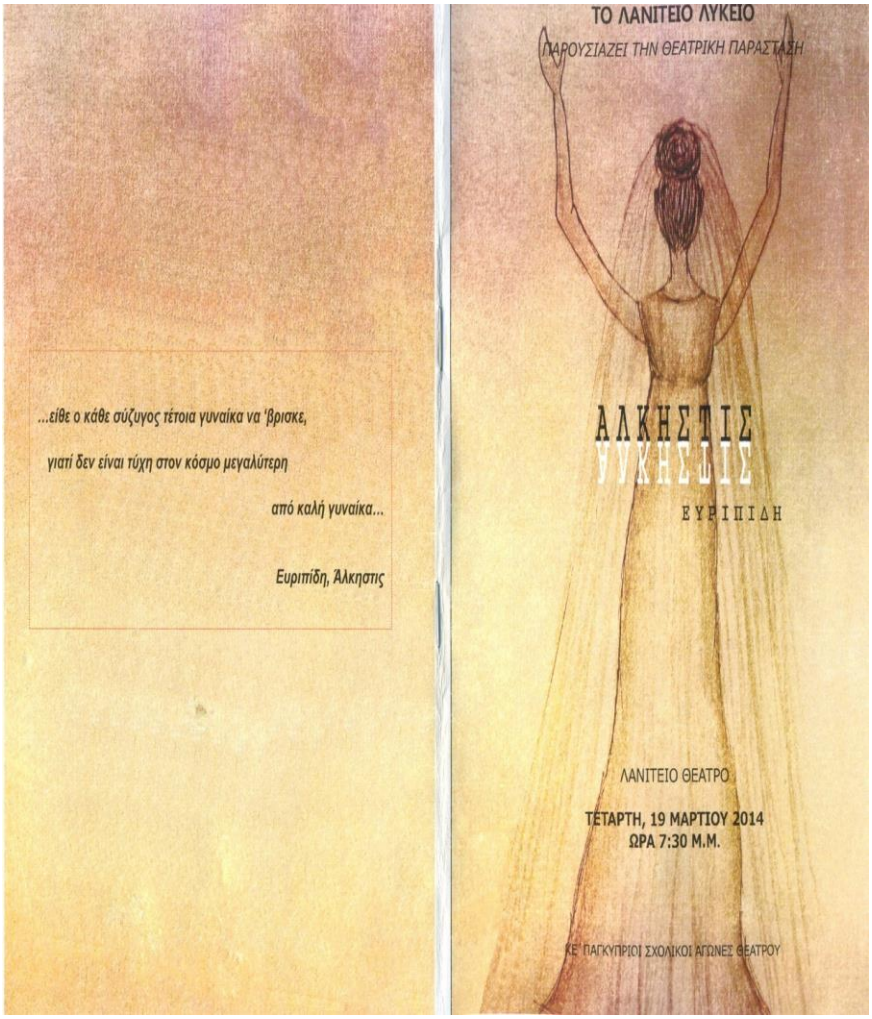
Η επιλογή του έργου αυτού, σύμφωνα με το Χριστοδούλου, που ανέλαβε τη σκηνοθεσία και διδασκαλία της παράστασης, δεν ήταν τυχαία, καθώς η Ά*λκηστις* του Ευριπίδη είναι έργο που τον συγκλόνισε, όταν το διάβασε και πολύ περισσότερο όταν παρακολούθησε την παράσταση του Εθνικού θεάτρου (2009) σε σκηνοθεσία του Θωμά Μοσχόπουλου στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος. Η δική του σκηνοθεσία και αισθητική, πάντως, ήταν εντελώς διαφορετική, όπως ανέφερε και δεν πήρε κανένα στοιχείο από την δουλειά του Μοσχόπουλου. Το μόνο κοινό στοιχείο που παρουσίαζαν οι δύο παραστάσεις είναι ότι και ο Χριστοδούλου χρησιμοποίησε Χορό από νέους άνδρες και γυναίκες αντί Χορό Γερόντων.

Η *Άλκηστη* έχει μια μοναδικότητα που πηγάζει από τα ιδιαίτερα στοιχεία του έργου, μεταξύ άλλων το πάντρεμα του τραγικού με το κωμικό. Πρόκειται για έργο με εκφάνσεις πόνου και πένθους από τη μια, χαράς και λύτρωσης από την άλλη. Επίσης, είναι ιδιαίτερα σημαντικό το τέλος με την νεκρανάσταση της ηρωίδας, ένα τέλος αίσιο και χαρμόσυνο που ξαλαφρώνει τον θεατή από το βάρος του πένθους.

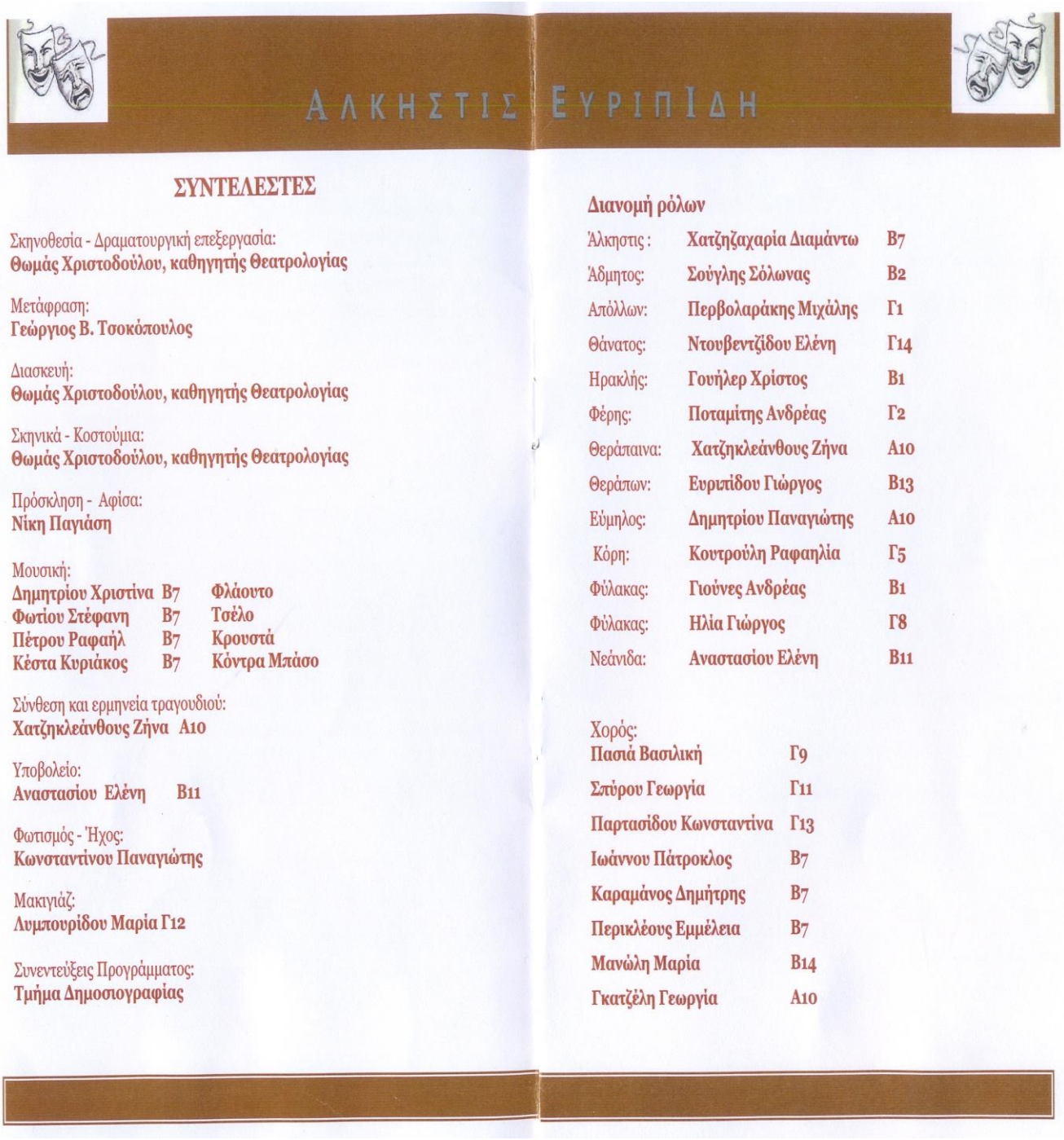
Όπως ανέφερε ακόμη, το έργο αυτό έχει και πλούσια θεματολογία, με σημαντικότερη την αυτοθυσία της Άλκηστης, στοιχείο γυναικείας συζυγικής πίστης και αγάπης. Επίσης, συγκλονίζει η μετάβαση της Άλκηστης στον Άδη και η επιστροφή της πίσω στη ζωή. Σημειωτέον ότι το έργο αυτό δεν είχε σκηνοθετηθεί ποτέ από επαγγελματικό κυπριακό θίασο,

του ΘΟΚ μη εξαιρουμένου. Ευρήματα πάντως έδειξαν ότι ανεβάσθηκε από δύο σχολικούς θιάσους στην Αμμόχωστο και στη Λεμεσό την δεκαετία του 1930.

Η αφίσα της παράστασης απεικόνιζε την Άλκηστη με γυρισμένη την πλάτη και με τα χέρια υψωμένα. Την ίδια πόζα πήρε και η αναστημένη Άλκηστη: η αμίλητη φιγούρα της με τα υψωμένα χέρια προς τα πάνω ευχαριστούσε τους Θεούς που μεσολάβησαν για την ανάστασή της. Η μορφή της αυτή αποτέλεσε και την τελευταία εικόνα της παράστασης.

(Πρόγραμμα παράστασης *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία - Δραματουργική επεξεργασία:
Θωμάς Χριστοδούλου, καθηγητής Θεατρολογίας

Μετάφραση:
Γεώργιος Β. Τσοκόπουλος

Διασκευή:
Θωμάς Χριστοδούλου, καθηγητής Θεατρολογίας

Σκηνικά - Κοστούμια:
Θωμάς Χριστοδούλου, καθηγητής Θεατρολογίας

Πρόσκληση - Αφίσα:
Νίκη Παγιάση

Μουσική:

Δημητρίου Χριστίνα	**Β7**	**Φλάουτο**
Φωτίου Στέφανη	**Β7**	**Τσέλο**
Πέτρου Ραφαήλ	**Β7**	**Κρουστά**
Κέστα Κυριάκος	**Β7**	**Κόντρα Μπάσο**

Σύνθεση και ερμηνεία τραγουδιού:
Χατζηκλεάνθους Ζήνα Α10

Υποβολείο:
Αναστασίου Ελένη Β11

Φωτισμός - Ήχος:
Κωνσταντίνου Παναγιώτης

Μακιγιάζ:
Λυμπουρίδου Μαρία Γ12

Συνεντεύξεις Προγράμματος:
Τμήμα Δημοσιογραφίας

Διανομή ρόλων

Άλκηστις:	**Χατζηζαχαρία Διαμάντω**	**Β7**
Άδμητος:	**Σούγλης Σόλωνας**	**Β2**
Απόλλων:	**Περβολαράκης Μιχάλης**	**Γ1**
Θάνατος:	**Ντουβεντζίδου Ελένη**	**Γ14**
Ηρακλής:	**Γουήλερ Χρίστος**	**Β1**
Φέρης:	**Ποταμίτης Ανδρέας**	**Γ2**
Θεράπαινα:	**Χατζηκλεάνθους Ζήνα**	**Α10**
Θεράπων:	**Ευριπίδου Γιώργος**	**Β13**
Εύμηλος:	**Δημητρίου Παναγιώτης**	**Α10**
Κόρη:	**Κουτρούλη Ραφαηλία**	**Γ5**
Φύλακας:	**Γιούνες Ανδρέας**	**Β1**
Φύλακας:	**Ηλία Γιώργος**	**Γ8**
Νεάνιδα:	**Αναστασίου Ελένη**	**Β11**

Χορός:

Πασιά Βασιλική	**Γ9**
Σπύρου Γεωργία	**Γ11**
Παρτασίδου Κωνσταντίνα	**Γ13**
Ιωάννου Πάτροκλος	**Β7**
Καραμάνος Δημήτρης	**Β7**
Περικλέους Εμμέλεια	**Β7**
Μανώλη Μαρία	**Β14**
Γκατζέλη Γεωργία	**Α10**

(Πρόγραμμα παράστασης *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Η σκηνοθετική γραμμή που ακολουθήθηκε στην παράσταση, σύμφωνα με το Θωμά Χριστοδούλου, ήταν λιτή και καθαρή. Το έργο χωρίστηκε σε εικόνες και έγινε προσπάθεια εμπλουτισμού τους με συγκεκριμένες κινήσεις, φωτισμό και αντικείμενα. Επίσης

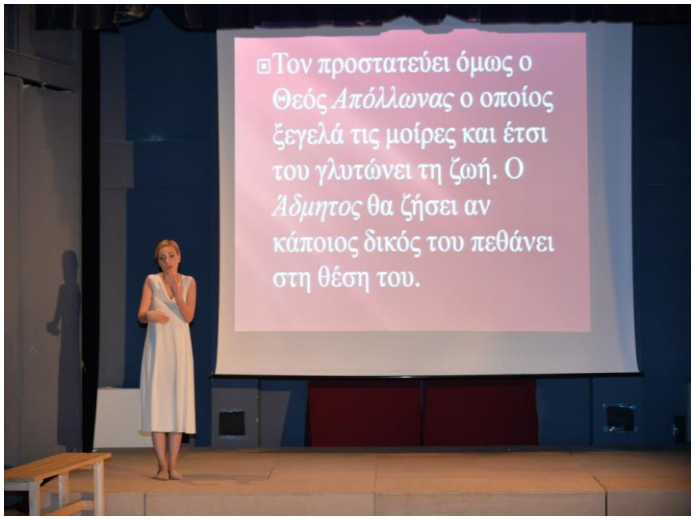
χρησιμοποιήθηκαν και αρκετά στοιχεία εμπνευσμένα από την κλασική όπερα του Gluck, όπως η ορχήστρα, τα δύο τραγούδια του Χορού και η μηχανική κίνηση της Άλκηστης.

Τα σκηνικά ήταν απλά και λιτά. Ο σκοπός ήταν να χρησιμοποιηθεί όλη η σκηνή, έτσι ανοίχτηκαν και οι κουρτίνες των παρασκηνίων, για να δοθεί βάθος. Δημιουργήθηκαν δύο επίπεδα, καθώς στη μισή σκηνή τοποθετήθηκαν βάθρα, ξύλινα πατάρια για να δώσουν και ύψος στο βασίλειο και από τη μέση της σκηνής ως το προσκήνιο δημιουργήθηκε ένας άλλος χώρος, το προαύλιο όπου τοποθετήθηκαν δύο σειρές από ξύλινα παγκάκια. Πίσω στην είσοδο του βασιλείου τοποθετήθηκαν δύο τελάρα ντυμένα με ύφασμα χρώματος μπορντό που συμβόλιζαν την κεντρική πύλη. Επίσης, χρησιμοποιήθηκαν διάφορα σκηνικά αντικείμενα και υφάσματα, για να μεταμορφώσουν τον χώρο ανάλογα με τις ανάγκες του έργου.

(Φωτ. 133, Άδμητος και Χορός, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Η παράσταση αρχίζει με μία ασπροντυμένη κοπέλα, που λέει στη νοηματική την υπόθεση του έργου, καθώς ταυτόχρονα η υπόθεση προβάλλεται σε προτζέκτορα στη σκηνή και ακούγεται από τα μεγάφωνα. Σύμφωνα με τον Χριστοδούλου, η επιλογή αυτή είχε κοινωνική παρά καλλιτεχνική σκοπιμότητα: η εν λόγω μαθήτρια ήταν βαρήκοη, γνώριζε την κυπριακή νοηματική και είχε προσκαλέσει στην παράσταση βαρήκοους φίλους της.

(Φωτ. 134, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης με βιντεοπροβολή και αφήγηση της υπόθεσης στη νοηματική, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Στον Πρόλογο εμφανίζεται ο Απόλλωνας, ο οποίος στο μονόλογό του αναφέρει τη σχέση του με το βασιλιά των Φερών Άδμητο και την παρέμβασή του στις μοίρες που ρυθμίζουν το ριζικό των ανθρώπων να μην πεθάνει ο βασιλιάς. Στη θέση του έχει δεχτεί πρόθυμα να πεθάνει η γυναίκα του Άλκηστη. Ακολουθεί η εμφάνιση του μαυροντυμένου Θανάτου, που κρατά σπαθί, έχει καλυμμένο το κεφάλι. Στη διαλογική σκηνή μεταξύ Θανάτου και Απόλλωνα, ο Θάνατος εμφανίζεται αμετάπειστος και σκληρός.

(Φωτ. 135, Σκηνή από τον Πρόλογο, Διαλογική σκηνή μεταξύ Απόλλωνα και Θανάτου, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Στην Πάροδο, χαμηλώνει εντελώς ο φωτισμός, ακούγεται υποβλητική μουσική και εισέρχεται στη σκηνή ο Χορός, ο οποίος αποτελείται από έξι κοπέλες και τέσσερα αγόρια. Κρατούν φακούς στα χέρια και τους αφήνουν κάτω στη σκηνή. Το σκεπτικό της χρήσης των φακών ήταν σύμφωνα με το σκηνοθέτη να δημιουργηθεί μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα με την είσοδο του Χορού που θα έδενε με το μυστήριο που επικρατούσε στο βασίλειο· οι φακοί με το αμυδρό φώς έπρεπε να φωτίσουν το χώρο και τη διαδρομή του Χορού προς τα ανάκτορα. Όταν φτάνει ο Χορός σβήνει τους φακούς και τους τοποθετεί δεξιά και αριστερά του κεντρικού βάθρου για να τα πάρει αργότερα όπου θα τους χρησιμοποιήσει την ώρα της κηδείας. Οι κοπέλες του Χορού που κρατούσαν ομπρέλες άναψαν και από ένα φακό στο εσωτερικό της ομπρέλας. Μέσα από την ομπρέλα το φως του φακού φαινόταν ακόμη πιο αχνό.

Στο Α΄ Επεισόδιο βγαίνει από το παλάτι η Θεράπαινα κλαίγοντας και αναγγέλλει στο Χορό μοιρολογώντας πως δεν υπάρχει ελπίδα να σωθεί η βασίλισσα Άλκηστη. Ο Χορός είναι καθισμένος στα σκαμνάκια και ανακοινώνει ότι η Άλκηστη στολίστηκε για το αγύριστο ταξίδι και γονατιστή στο άγαλμα της Εστίας τους ζήτησε να προστατεύσουν τα παιδιά της που θα μείνουν ορφανά και αφηγούνται τα όσα διαδραματίστηκαν από την Άλκηστη μέσα στο παλάτι και τη νυφική της κάμαρη που θρηνεί για τον επικείμενο χαμό της.

(Φωτ. 136, Χορός, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Ακολουθεί η εμφάνιση της Άλκηστης και του Άδμητου, κρατώντας τα χέρια. Ο Θεράπων φέρνει στη σκηνή ανάκλιντρο σκεπασμένο με κόκκινο πέπλο. Η Άλκηστη βλέπει τον ήλιο και το φως της μέρας και εύχεται στον άντρα και τα παιδιά της να ζήσουν ευτυχισμένοι. Τα δύο τους παιδιά, ένα αγόρι και ένα κορίτσι, καθισμένα στη σκηνή, κλαίνε και ακούνε τα τελευταία λόγια της μητέρας τους.

(Φωτ. 137, Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, Αποχαιρετισμός Άλκηστης από τον Άδμητο, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Τη στιγμή που η Άλκηστη ζητά από τον Άδμητο να φροντίζει τα παιδιά τους, ο Άδμητος χαϊδεύει τα κεφάλια τους στοργικά και υπόσχεται στη γυναίκα του ότι είναι η μόνη γυναίκα που αγάπησε και ότι θα φροντίζει τα παιδιά τους. Επίσης, αναφέρει ότι μισεί τους γονείς του, που δεν δέχτηκαν να πεθάνουν γι' αυτόν, και της ζητά να έρχεται στα όνειρά του.

Ακολούθως, παίρνει στην αγκαλιά του τα παιδιά τους. Η Άλκηστη τους αποχαιρετά και ο Άδμητος, κλαίγοντας γονατιστός στην κλίνη της, της ζητά να μην φύγει. Στο σημείο αυτό, χαμηλώνει ο φωτισμός, ο Χορός φέρνει τέσσερα σκαμνάκια στο κέντρο της σκηνής, πάνω στα οποία περπατά ο Θάνατος, που έρχεται και παίρνει την Άλκηστη, αφού προηγουμένως τη σκέπασε με ένα κόκκινο διάφανο πέπλο.

(Φωτ. 138, Σκηνές από το Α΄ Επεισόδιο, Αποχαιρετισμός Άλκηστης από τον Άδμητο και τα παιδιά τους, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

(Φωτ. 139, Σκηνή από το θάνατο της Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Ο φωτισμός σταδιακά επανέρχεται και ο Άδμητος εξακολουθεί να θρηνεί στο ανάκλιντρο, ενώ δίπλα του στέκεται ο γιος του Εύμηλος, ο οποίος μοιρολογεί την ορφάνια τη δική του και της αδελφής του, την ερημιά του πατέρα τους και τη διάλυση, το χαλασμό του σπιτιού. Στη συνέχεια, αποχωρούν όλοι από τη σκηνή.

(Φωτ. 140, Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, Μοιρολόι Εύμηλου, Κόρης και Άδμητου για το θάνατο της Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Στο Α΄ Στάσιμο, ο Χορός με κυκλικές κινήσεις εκφράζει τα θερμά αισθήματά του προς την Άλκηστη, της εύχεται να είναι ευτυχισμένη εκεί που πήγε και λένε μακάρι να είχε τη δύναμη να τη φέρουν πίσω, που πήγε στον Άδη για να σώσει τον άντρα της και θυσίασε τον ανθό της νιότης της. Μακαρίζει τους άνδρες, που βρήκαν γυναίκες όπως η Άλκηστη.

Στο Β΄ Επεισόδιο το μοιρολόγι του Χορού διακόπτεται από την άφιξη ενός ξένου, του Ηρακλή, ο οποίος κρατά τύμπανο και το κτυπά μπαίνοντας στη σκηνή. Ακολουθεί, η εμφάνιση του Άδμητου, ο οποίος αλλάζει κοστούμι, και από μπορντώ μανδύα φέρει μαύρο,

ως ένδειξη πένθους για το χαμό της γυναίκας του. Ο Ηρακλής τον ρωτά γιατί κλαίει και ο Άδμητος του κρύβει το θάνατο της γυναίκας του και του λέει ότι είναι μια ξένη γυναίκα, που ζούσε στο παλάτι και πέθανε. Ο Άδμητος θα προσφέρει φιλοξενία στον ξένο, παρόλο που η μέρα εκείνη ήταν η πικρότερη μέρα της ζωής του.

(Φωτ. 141, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Ηρακλής, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Στο Β΄ Στάσιμο, ο Χορός δοξολογεί το φιλόξενο σπίτι του Άδμητου, που έπνιξε τον πόνο του, άνοιξε τις πόρτες και δέχτηκε τον ξένο και παράλληλα εκφράζουν το θαυμασμό τους προς τον Άδμητο για την ωραία του πράξη.

Στο Γ΄ Επεισόδιο, ο φωτισμός χαμηλώνει, ακούγεται υποβλητική πένθιμη μουσική. Ο Χορός φέρνει στη σκηνή το ανάκλιντρο με τη νεκρή Άλκηστη και ένα-ένα τα μέλη του Χορού αφήνουν πέταλα. Ακολουθεί η εμφάνιση του πατέρα του Άδμητου, Φέρη, ο οποίος φέρνει πλούσια κτερίσματα στη νεκρή. Όμως, μετά από έντονη στιχομυθία πατέρα και γιου, ο Άδμητος δεν δέχεται τα δώρα του πατέρα του, τα παίρνει από το ανάκλιντρο και του τα πετά, ως ένδειξη της οργής του για το γεγονός ότι οι γονείς του δεν δέχτηκαν να θυσιαστούν στην θέση της γυναίκας του.

(Φωτ. 142, Σκηνή από το Γ΄ Επεισόδιο, Προσφορά χαρισμάτων στη νεκρή Άλκηστη από το Φέρη, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Στη συνέχεια, ο φωτισμός χαμηλώνει και πάλι, η νεκρική πομπή ξεκινά και ο Χορός αποχαιρετά την Άλκηστη. Στο σημείο αυτό, υπάρχει ένα ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα, καθώς τα μέλη του Χορού συνοδεύοντας τη νεκρική πομπή ανοίγουν κόκκινες ομπρέλες, βάζουν μέσα αναμμένο φακό, φωτίζοντας με τον τρόπο αυτό τις ομπρέλες, ενώ παράλληλα ακούγεται πένθιμη μουσική.

(Φωτ. 143, Σκηνή από Γ΄ Επεισόδιο, Χορός και Άδμητος, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

(Φωτ. 144, Σκηνή από τη νεκρική πομπή της Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Στην επόμενη σκηνή, εμφανίζεται ο Δούλος, ο οποίος κρατά σκούπα και σκουπίζει. Έχει δεχτεί οδηγίες από τον Άδμητο να οδηγήσει τον Ηρακλή στον ξενώνα και να τον φιλέψει. Στο

μονόλογό του αναφέρει ότι είναι αγανακτισμένος για το γεγονός ότι φιλοξενήθηκε ο ξένος εκείνη τη μέρα, ενώ οι υπόλοιποι στο παλάτι θρηνούσαν τη βασίλισσα. Εκφράζει μίσος για τον ξένο, ο οποίος έγινε αφορμή ο ίδιος να μην αποχαιρετήσει τη βασίλισσα.

Ο μονόλογος του Δούλου διακόπτεται από τον ερχομό του μισομεθυσμένου Ηρακλή, ο οποίος βρίσκεται σε εύθυμη διάθεση, κρατά στο χέρι ένα ποτήρι κρασί και κρατά στην αγκαλιά του μια νεανίδα. Από τη συζήτηση που θα κάνει με το δούλο, θα μάθει ότι ο νεκρός εκείνης της μέρας δεν ήταν ξένος, αλλά η ίδια η βασίλισσα. Στο άκουσμα λοιπόν αυτής της είδησης ο Ηρακλής ξαφνιάζεται, πετά το ποτήρι με το κρασί, ενώ η νεάνιδα βγάζει το στεφάνι που φοράει στα μαλλιά. Ο Ηρακλής αποφασίζει πως θα ξεπληρώσει τη φιλοξενία του Άδμητου, ο οποίος του έκρυψε το θάνατο της γυναίκας του για να μην του χαλάσει τη διάθεση, με το να βρει το Θάνατο, να του αρπάξει την Άλκηστη και να τη φέρει πίσω στον άντρα της.

(Φωτ. 145, Ηρακλής και Νεάνιδα, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Στην επόμενη σκηνή, επιστρέφουν από την κηδεία ο Άδμητος και ο Χορός, ο οποίος τον κατηγορεί για το χαμό της γυναίκας του. Ο Άδμητος λυγίζει από πόνο, πέφτει στο έδαφος και αντιλαμβάνεται την αθεράπευτη πραγματικότητα και τη μεγάλη δυστυχία του. Ο Χορός θα προσπαθήσει να τον παρηγορήσει και δέχεται πως η συμφορά του είναι μεγάλη. Ο Άδμητος στο μοιρολόγι του τονίζει πως η πιο μεγάλη συμφορά είναι να χάσει κάποιος τη γυναίκα του και εξακολουθεί να κείτεται στο έδαφος και να μοιρολογεί, ενώ υποβασταζόμενος από το Χορό θα σηκωθεί από το έδαφος και θα καθίσει στο σκαλοπάτι της σκηνής.

Στο Γ΄ Στάσιμο, ο Χορός τονίζει ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο δυνατό από την Ανάγκη, την άσπλαχνη θεότητα που όλα τα νικάει. Παράλληλα, απευθύνονται στον Άδμητο και του λένε ότι η γυναίκα του θα ζει στη μνήμη των ανθρώπων, γιατί υπήρξε ιδανική και άξια σύζυγος.

Στην Έξοδο, εμφανίζεται στα αριστερά της σκηνής ο Ηρακλής, κρατώντας την Άλκηστη, η οποία έχει καλυμμένο με μαύρο διάφανο πέπλο το πρόσωπό της. Ο Ηρακλής αρχικά παραπονιέται στον Άδμητο, που δεν του φανέρωσε το θάνατο της Άλκηστης και τον άφησε να γλεντά μέσα σε ένα σπίτι όπου κλαίγανε τη νεκρή βασίλισσα. Ακολουθεί μία διασκεδαστική σκηνή, όπου ο Ηρακλής προτείνει στον Άδμητο να κρατήσει στο σπίτι του τη γυναίκα που έφερε ο Ηρακλής μαζί του στη σκηνή, μέχρι να γυρίσει από τη Θράκη, λέγοντας του πως την κέρδισε σε έναν αγώνα, κι αν δεν γυρίσει, τότε χάρισμά του.

(Φωτ. 146, Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Ο Άδμητος ξαφνιάζεται από τη δωρεά, όμως του απαντά αρνητικά: δεν τη δέχεται και δεν θα μπει άλλη γυναίκα στο σπίτι του εκτός από την Άλκηστη. Η συνεχιζόμενη όμως επιμονή του Ηρακλή λυγίζει τον Άδμητο, ο οποίος δίνει διαταγή στους δούλους του να την οδηγήσουν επιτέλους μέσα στο παλάτι, όμως ο Ηρακλής επιμένει πως δεν του έχει εμπιστοσύνη θέλει να δει τον Άδμητο να την πιάσει από το χέρι του και να την οδηγήσει ο ίδιος μέσα στο παλάτι.

Έτσι, ο Άδμητος πειθαναγκάζεται να απλώσει το χέρι του στην κουκουλωμένη γυναίκα, και καθώς της πιάνει το χέρι στρέφει το κεφάλι του προς την αντίθετη μεριά και αποφεύγει να την κοιτάξει. Τη στιγμή αυτή, ο Ηρακλής της τραβάει το πέπλο και επιμένει να γυρίσει ο Άδμητος και να τη δει στο πρόσωπο. Με τον τρόπο αυτό αποκαλύπτεται ότι η γυναίκα αυτή δεν είναι άλλη από την Άλκηστη και ο Άδμητος με απροσδόκητη χαρά παίρνει τη γυναίκα του και την

κλείνει στην αγκαλιά του, ενώ παράλληλα ευγνωμονεί τον Ηρακλή, του εύχεται να είναι πάντα καλά και του ζητά να μείνει μαζί τους για να το γιορτάσουν.

(Φωτ. 147, Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Στο τέλος της παράστασης, ο Χορός κρατά κόκκινους φακέλους και απευθύνεται στο κοινό, ανακοινώνοντας την ανάσταση της Άλκηστης, ενώ ο Άδμητος και η Άλκηστη, βρίσκονται αγκαλιασμένοι μπροστά, στο κέντρο της σκηνής. Η παράσταση ολοκληρώνεται με την παρουσία μόνο της Άλκηστης στη σκηνή: Η Άλκηστη στέκει μπροστά από το πανί, έχει γυρισμένη τη πλάτη προς το κοινό και ανασηκώνει τα δύο της χέρια. Η αμίλητη φιγούρα της με τα υψωμένα χέρια προς τα πάνω ευχαριστούσε τους Θεούς που μεσολάβησαν για την ανάστασή της. Όπως είπαμε πιο πάνω, η εικόνα αυτή είναι ακριβώς η μορφή που απεικονίζεται στην αφίσα της παράστασης.

(Φωτ. 148, Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Στην επιλογή των κοστουμιών έγινε προσπάθεια να κρατηθεί το αρχαιοελληνικό στοιχείο. Η εμφάνιση του βασιλικού ζεύγους, του Άδμητου και της Άλκηστης είναι όπως ταιριάζει σε βασιλιά και βασίλισσα, καθώς ο Άδμητος φέρει λευκό κοστούμι με μπορντό μανδύα εξωτερικά και η Άλκηστη λευκό φόρεμα, με μπορντό λεπτομέρειες. Ο μπορντό μανδύας του Άδμητου αντικαθίσταται με μαύρο μετά το θάνατο της Άλκηστης, ως δήλωση πένθους. Τα δύο παιδιά τους είναι ντυμένα σε λευκούς χρωματισμούς, για να δηλωθεί η αθωότητα της παιδικής τους ηλικίας. Ο Απόλλωνας εμφανίζεται με λευκό παντελόνι και κρατάει τόξο στο χέρι. Ο Ηρακλής είναι ντυμένος με καφέ παντελόνι και φέρει λεοντή ριγμένη στην πλάτη του. Ο Φέρης είναι ντυμένος επίσης σε γήινους χρωματισμούς, μπεζ παντελόνι, μαύρη μπλούζα και μπεζ μανδύα εξωτερικά. Η νεάνιδα που συνοδεύει τον Ηρακλή φοράει ένα γαλάζιο νεανικό ανάλαφρο φόρεμα.

Ο Χορός, που αποτελείται από έξι κοπέλες και δύο αγόρια, εμφανίζεται ντυμένος σε σκουρόχρωμες αποχρώσεις: οι κοπέλες φοράνε γκρίζα μακριά φορέματα με κόκκινη κορδέλα στη μέση, ενώ τα αγόρια με μαύρα φαρδιά παντελόνια και μαύρες μπλούζες. Η Θεράπαινα επίσης φοράει γκρίζο μακρύ φόρεμα.

(Φωτ. 149, Χορός, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

(Φωτ. 150, Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

Για την παράσταση γράφτηκαν δύο πρωτότυπα τραγούδια: το ένα, το μοιρολόγι της παραμάνας, το έγραψε και το μελοποίησε η μαθήτρια Ζήνα Παγδατή· το δεύτερο στο τέλος της παράστασης είναι ελεύθερη μεταφορά και αναπροσαρμογή στίχων από την όπερα του Gluck *Άλκηστις*. Το τραγούδι της λήξης που ακούστηκε από το Χορό ήταν το ακόλουθο:

«Ω ευοίωνη στιγμή απροσδόκητη ευλογία,
η Άλκηστη πάλι ζει μάθετε το.
Ευλογημένοι σύζυγοι,
η αγάπη σας έσωσε,
τώρα απολαύστε την ευτυχία του κόσμου.

Ας αντηχεί ο θρύλος σας σ' όλο το σύμπαν με το τραγούδι μας.
Η Άλκηστη πάλι ζει μάθετε το,
η τέχνη του θεάτρου μας κάνει ευτυχείς
γιατί εδώ τελειώνει το αγαπημένο μας έργο.»

(Φωτ. 151, Συντελεστές παράστασης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014)

5.11. *ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

5.11.1. ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ-*ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ*-2004

Το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας ανέβασε τη θεατρική παράσταση του Ευριπίδη *Φοίνισσες* σε μετάφραση Μιχάλη Πιερή και σκηνοθεσία των φιλολόγων Άντρης Χαραλάμπους και Ελένης Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους στο πλαίσιο των ΙΕ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση δόθηκε την 1η Μαρτίου 2004 στο Σατιρικό Θέατρο.

Τα κοστούμια επιμελήθηκαν οι φιλόλογοι Άντρη Χαραλάμπους και Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους, τη μουσική ο Άδωνης Αλετράς, τη χορογραφία η Σταυρούλα Κάλφα, τα σκηνικά και την επιμέλεια του προγράμματος η Έλενα Στεφάνου.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ιοκάστη: Άντρια Χαραλάμπους Β1

Παιδαγωγός: Αργύρης Παπαδόπουλος Γ8

Αντιγόνη: Άντρια Αυγουστή Β8

Πολυνείκης: Στέφανος Πίττας Β9

Ετεοκλής: Αντρέας Χρίστου Β8

Κρέων: Στέφανος Παναγιώτου Β9

Τειρεσίας: Γιώργος Τζιάζας Α5

Μενοικέας: Γιώργος Χατζηδημητρίου Α2

Πρώτος Αγγελιαφόρος: Πόλυς Τρακοσιής Γ8

Δεύτερος Αγγελιαφόρος: Μάριος Μιλτιάδους Γ8

Οιδίπους: Ιάκωβος Λουκά Α6

Χορός: Δέσπω Θεμιστοκλέους Γ9, Γεωργία Σαλαγκού Α11, Βάσια Δημητρίου Α7, Χαρά Δημητρίου Β9, Δανάη Θεοχαρίδου Α4, Ειρήνη Γεωργίου Α4, Στεφανία Κωνσταντίνου Α7, Ελένη Μαυρογιάννη Β11, Έρση Μπαρμπατσάλου Α4, Σοφία Ιακώβου Β8.

Ο Διευθυντής του Λυκείου Κωνσταντίνος Μάμας προλογίζοντας το πρόγραμμα της παράστασης αναφέρει μεταξύ άλλων για το σκεπτικό της επιλογής του έργου *Φοίνισσες*:

> «Το Ενιαίο Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας παρουσιάζει την τραγωδία του Ευριπίδη *Φοίνισσες*, μια αρχαία τραγωδία με διαχρονικά μηνύματα, που αγγίζουν το θεατή του σήμερα. Η αγάπη της μάνας από τη μια, της μάνας εκείνης, που ο τραγωδός καλεί να παίξει τον πιο τραγικό ρόλο βάζοντας τον εαυτό της ανάμεσα στα δυο παιδιά της, για να αποτρέψει την επικείμενη αλληλοσφαγή τους. Η καρδιά της μάνας επιβάλλει να προσπαθήσει, έστω και τη δωδεκάτη, να συμφιλιώσει τους δυο γιους της, που βρίσκονται στα πρόθυρα ενός αδελφοκτόνου σπαραγμού και που τελικά δε θα δικαιώσει κανένα. Έτοιμη να θυσιάσει και τη ζωή της φτάνει να εμποδίσει το μοιραίο. Από την άλλη, ο εγωισμός, η φιλοδοξία, η αρχομανία, οδηγεί τα δυο αδέλφια σε έναν αδελφοκτόνο πόλεμο με όλες τις τραγικές συνέπειες. Το «δολερό» σκήπτρο της εξουσίας τυφλώνει τα δυο αδέλφια και τα οδηγεί σε έναν αγώνα θανάτου, όπου δεν υπάρχει επιστροφή, γιατί η λογική έχει βραχυκυκλωθεί και πρέπει τουλάχιστον ο ένας, αν όχι και οι δυο, να πέσει νεκρός από το χέρι του αδελφού, γιατί ο θρόνος της εξουσίας έχει θολώσει το μυαλό τους. Βέβαια, ένας αδελφοκτόνος σπαραγμός δεν ανέδειξε ποτέ νικητή.
>
> Το έργο φέτος αφιερώνεται στη μάνα, την οποιαδήποτε μάνα, τη μάνα που ξέρει να δίνει τη ζωή της προσφέροντας τη θυσία για τα παιδιά που έφερε στον κόσμο, όποια και να είναι αυτά, όποιο δρόμο και αν έχουν πάρει, έτσι απλά, χωρίς υποδείξεις, χωρίς τυμπανοκρουσίες, γιατί είναι μάνα. Της μάνας που μάχεται δίχως υπολογισμούς προτάσσοντας και την ψυχή και το σώμα της για να σώσει τα παιδιά της, της αιώνιας μάνας, που γίνεται σύμβολο αυτοθυσίας. Της μάνας που ξέρει να αγαπά και να πεθαίνει, έτσι απλά, γιατί η μάνα είναι πλασμένη να αγαπά.»

Οι καθηγητές που ανέλαβαν τη σκηνοθεσία και τη μουσική της παράστασης κατέθεσαν στο πρόγραμμα της παράστασης τις σκέψεις τους για την επιλογή του έργου *Φοίνισσες*. Η Άντρη Χαραλάμπους αναφέρει:

> «Ο Ευριπίδης από το Αθηναϊκό κοινό δεν αγαπήθηκε όπως ο Σοφοκλής και πολλές φορές διακωμωδήθηκε από τον Αριστοφάνη. Παρόλα αυτά χαρακτηρίστηκε ο «από σκηνής φιλόσοφος». Θρησκεία, μύθος, πολιτεία και κοινωνία μπαίνουν κάτω από την κριτική του, που επηρεασμένος από τη σοφιστική αμφισβήτηση, γίνεται ο πιστότερος ερμηνευτής της φθοράς του Πελοποννησιακού πολέμου. Οι *Φοίνισσες* είναι ένα πολιτικό έργο, που πραγματεύεται το πάθος για την εξουσία και τις τραγικές συνέπειες που μπορεί να προκαλέσει. Αντιπολεμικό και γι' αυτό επίκαιρο. Αν μας προβληματίσει και αν μας κάνει λιγότερο απαθείς σ' όσα συμβαίνουν γύρω μας, τότε θα 'χει πετύχει το στόχο του».

Η Ελένη Ερωτοκρίτου επίσης αναφέρει:

> «Η Τέχνη είναι θαύμα. Σε όλες της τις μορφές. Δίνει μια άλλη διάσταση σε ότι μας περιβάλλει. Μετουσιώνει την ίδια τη ζωή. Ο ποιητής αγγίζει προσεκτικά τα πρόσωπα και τα γεγονότα, τα αναλύει, τα

κομματιάζει. Φωτίζει ξέχωρα κάθε κομμάτι, κάθε μόριο κι ύστερα με την ίδια προσοχή τα ενώνει ξανά στην ολότητά τους δημιουργώντας σύμβολα και φιλοσοφικούς στοχασμούς. Η Ιοκάστη γίνεται ο εκφραστής της αιώνιας μάνας που αλώβητη μέσα στο χρόνο πονεί και αγωνιά όταν πρόκειται για το παιδί της. Εκφράζει τη μάνα της κάθε φυλής, τη μάνα του όποιου γεωγραφικού χώρου. Το θέατρο θεραπεύει, γιατί αγγίζει απαλά την πληγή, την καταδείχνει, αλλά τρυφερά, αφήνοντας ανεπαίσθητα σαν θρόισμα φύλλων την ελπίδα ότι όλα μπορούν να αλλάξουν. Γι' αυτό θα επαναλάβω κι εγώ ότι το θέατρο και η τέχνη γενικά, είναι παιδεία. Μια παιδεία απαραίτητη σήμερα που έχουμε πιότερο την ανάγκη να συνυπάρξουμε χωρίς να αλλοτριωθούμε».

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί πως ήταν η πρώτη φορά που το έργο *Φοίνισσες* ανεβάστηκε στο πλαίσιο των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου από την έναρξη του θεσμού μέχρι σήμερα.

Το εξώφυλλο και το οπισθόφυλλο του προγράμματος της παράστασης αναπαριστά γυναικείες μορφές να θρηνούν, δηλώνοντας με τον τρόπο αυτό τις Φοίνισσες. Επικρατεί το μαύρο και το κόκκινο χρώμα, ως δηλωτικά των σκοτωμών και του πένθους που υπάρχει στο ομώνυμο έργο.

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

(Οπισθόφυλλο προγράμματος παράστασης, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Ως προς τα σκηνικά υπήρχαν δύο κίονες στην πίσω όψη της σκηνής, οι οποίοι αναπαριστούσαν τη Θήβα και δύο βάθρα δεξιά και αριστερά της σκηνής, που χρησιμοποιούνταν από τους ηθοποιούς.

(Φωτ. 152, Σκηνικό παράστασης, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Η παράσταση αρχίζει με ζωντανή απαλή μουσική σε ήχους μεταλλόφωνου και κρουστών. Ο φωτισμός είναι χαμηλός και στη σκηνή εμφανίζεται η Ιοκάστη, η οποία μονολογεί για τη δυστυχία της. Είναι η πιο δυστυχισμένη μάνα του πιο δυστυχισμένου ανθρώπου που γεννήθηκε στον κόσμο, του Οιδίποδα, που μοίρα σκληρή του είχε γράψει να γίνει φονιάς του πατέρα του και να πέσει στη μεγάλη ντροπή να παντρευτεί τη μάνα του. Αλλά το κυνηγητό της μοίρας δε σταμάτησε. Ο Ετεοκλής και ο Πολυνείκης, τα παιδιά γεννημένα από ανόσιο γάμο και βεβαρημένα από την κατάρα του πατέρα τους, έρχονται σε σύγκρουση για το μοίρασμα της κληρονομιάς.

Στην επόμενη σκηνή εμφανίζεται ο Παιδαγωγός και η Αντιγόνη, τον οποίο και καλεί να ανέβουν ψηλά για ν' αγναντέψουν τον εχθρικό στρατό και της δείχνει και τον αδελφό της Πολυνείκη. Μόλις τον βλέπει η Αντιγόνη ξεσπά σε μια κραυγή γεμάτη στοργή, εξαιτίας του πόνου και της λαχτάρας της για τον διωγμένο από την πατρίδα αδελφό της.

Στην Πάροδο ακούγεται απαλή μουσική, ο φωτισμός είναι κόκκινος και εμφανίζονται τα δέκα μέλη του Χορού, τα οποία προχωρούν διά μέσου των θεατών προς τη σκηνή. Τη στιγμή που τραγουδούν «Ας ήταν με χορούς κυκλωτικούς για την αθάνατη θεά με δίχως φόβο στην καρδιά να ζύγωνα στον ομφαλό του άδυτου του Φοίβου αφήνοντας τη Δίρκη μακριά», κουνούν τα χέρια σχηματίζοντας κυκλικούς σχηματισμούς. Σημειώνεται ότι το μοτίβο του κύκλου χαρακτήριζε έντονα τη χορογραφία και στην παράσταση του ΘΟΚ το 2002 σε σκηνοθεσία Νίκου Χαραλάμπους. (Α. Πετρίδη, 2013: 141-154). Στη β΄ αντιστροφή, επίσης, τη στιγμή που λένε «Μα γύρω από την πόλη αστράφτει τώρα σύννεφο πυκνό η λάμψη των ασπίδων μάχης φονικής κακό σημάδι», κάνουν κύκλο και τεντώνουν τα χέρια κρατώντας κόκκινο μαντήλι. Και αυτό το μοτίβο δείχνει επίσης επηρεασμένο από την παράσταση του ΘΟΚ. Εκεί τα ενδύματα του Χορού είχαν απολήξεις, κάτι σαν προεκτάσεις των μανικιών, τα οποία οι ηθοποιοί ανέμιζαν. Σημειώνεται ακόμη ότι το κόκκινο χρώμα που χρησιμοποιείται τόσο στο φωτισμό όσο και στο μαντήλι είναι δηλωτικό των φόνων που θα ακολουθήσουν.

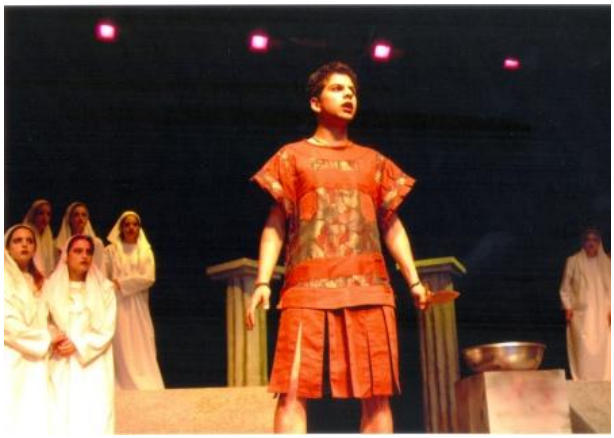
Στο Α΄ Επεισόδιο ο Χορός αποσύρεται στο πίσω μέρος της σκηνής και εμφανίζεται ο Πολυνείκης. Ρωτά το Χορό ποιες είναι, του απαντούν τρομαγμένες ότι κατάγονται από τη Φοινίκη και τότε τους συστήνεται και αυτός ότι είναι ο Πολυνείκης, γιος του Οιδίποδα και της Ιοκάστης. Τότε ο Χορός γονατίζει και τον προσκυνά και παράλληλα φωνάζουν και την Ιοκάστη να έρθει να συναντήσει το γιο της.

Ακολουθεί η είσοδος της Ιοκάστης και εκτυλίσσεται μία στοργική και τρυφερή σκηνή, κατά την οποία η Ιοκάστη αγκαλιάζεται με το γιο της και ο Πολυνείκης της ιστορεί τις πίκρες, τα βάσανα και τους εξευτελισμούς που δοκιμάζει στην ξενιτιά διωγμένος από την πατρίδα του. Η αδικία του αδελφού του τον αναγκάζει να στερηθεί την πατρίδα αλλά και να έρθει τώρα με ξένο στρατό, για να πάρει ό,τι του ανήκει από την πατρική κληρονομιά.

(Φωτ. 153, Σκηνή από το Α΄Επεισόδιο, Ιοκάστη και Πολυνείκης, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Στη συνέχεια, ακολουθεί η εμφάνιση του Ετεοκλή, που ανταποκρίνεται στο κάλεσμα της μητέρας του να συναντηθεί με τον αδελφό του σε μία ύστατη προσπάθεια να συμφιλιωθούν τα δύο της παιδιά. Η Ιοκάστη καλεί τον Πολυνείκη να μιλήσει πρώτος. Σημειώνει ότι είναι αδικημένος, γι' αυτό και έφερε εχθρικό στρατό στη χώρα. Αναφέρει ακόμη ότι ο Ετεοκλής αθέτησε τον όρκο του να βασιλεύει εκ περιτροπής με τον αδελφό του και πως ο ίδιος είναι έτοιμος να διώξει το στρατό, εάν πάρει ό,τι του ανήκει.

(Φωτ. 154, Ετεοκλής, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Στη συνέχεια, ο Ετεοκλής με πιο σκληρό και επιτακτικό ύφος αναφέρει θυμωμένος πως δεν πρόκειται να αφήσει το θρόνο του γιατί θα φανεί δειλός και καλεί τον αδελφό του να λύσουν τις διαφορές τους στη μάχη. Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι σκηνοθετικά η παράσταση κατάφερε να αποδώσει το βασικό χαρακτηριστικό του ευριπίδειου Ετεοκλή ως αριβίστα τυράννου σοφιστικής κοπής, αποκομμένου σχεδόν από τους πάντες και κυρίως απαλλαγμένου από κάθε αίσθηση ηθικής ή ενοχής και πρόθυμου να κάνει τα πάντα, προκειμένου να προστατεύσει τον εαυτό του και τα συμφέροντά του. Ο Ετεοκλής παρουσιάζεται σε τελική ανάλυση ως ένας ακατάσχετος εκδικητής, που προτάσσει τη δίψα για εξουσία εις βάρος του δημόσιου συμφέροντος της πατρικής γης. Αντίθετα, ο Πολυνείκης μέσα από τη στάση και συμπεριφορά του καθίσταται πιο συμπαθής σε σύγκριση με τον αδελφό του Ετεοκλή. Το χαρακτηριστικό αυτό θεατρικά αποδόθηκε με τη διαφοροποίηση μεταξύ Ετεοκλή και Πολυνείκη σε οπτικό, λεκτικό και κινησιολογικό επίπεδο.

Η Ιοκάστη απευθυνόμενη στον Ετεοκλή προσπαθεί να τον συνετίσει, τον ρωτά γιατί αφέθηκε στη φιλαρχία, την οποία λαχταρά, καλώντας τον να προτιμήσει την ισότητα, που ενώνει πάντα σπίτια, πολιτείες και συμμάχους. Τέλος, καλεί τα δυο της παιδιά να αφήσουν τις ακρότητες, γιατί δεν υπάρχει χειρότερο κακό από το να σμίξει η αφροσύνη δύο ανθρώπων.

Ακολουθεί δραματικός διάλογος ανάμεσα στον Ετεοκλή και στον Πολυνείκη, οι οποίοι στέκονται αντίκρυ πάνω στα δύο βάθρα που υπάρχουν δεξιά και αριστερά της σκηνής, με μάρτυρα τη μητέρα τους Ιοκάστη, η οποία στέκεται στο μέσο και ακούει τρομαγμένη και με αγωνία τα φοβερά λόγια που ανταλλάσσουν οι δυο της γιοι. Τα δύο αδέλφια τελικά καταλήγουν πως το σπαθί θα ξεδιαλύνει τη διαφορά και με ανίκητο μίσος στην καρδιά τους χωρίζονται αποφασισμένοι να ξανασυναντηθούν αργότερα με το σπαθί στο χέρι. Τη στιγμή αυτή ακούγεται ήχος ριπής πυροβόλου και αποχωρούν από τη σκηνή.

(Φωτ. 155, Σκηνή από το δραματικό διάλογο Ετεοκλή και Πολυνείκη, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Στο Α΄ Στάσιμο ακούγεται δυναμική μουσική. Στην αρχή επικρατεί κόκκινος φωτισμός. Το στοιχείο αυτό αποτελεί επίσης χαρακτηριστικό της παράστασης του ΘΟΚ. Όταν εισέρχεται ο Χορός στη σκηνή, ο φωτισμός γίνεται μαύρος και στη συνέχεια υπάρχει εναλλαγή του φωτισμού ανάμεσα σε κόκκινο και μαύρο καθόλη τη διάρκεια του Στασίμου. Τα μέλη του Χορού γονατιστά θυμούνται τους παλιούς θρύλους για το κτίσιμο της Θήβας από τον Κάδμο, τον αγιασμό του τόπου με τη γέννηση ενός θεού, του Διόνυσου, του γιου της Σεμέλης και του Δία. Με θεϊκή βοήθεια ήρθε και έκανε δικό του τον τόπο ο παλιός πρόγονος ο Κάδμος, που κρατάει από άλλο γιο του Δία, τον Έπαφο. Γι' αυτό και ο Χορός στο τέλος του χορικού σηκώνεται και με δραματική επίκληση προς τον Έπαφο τον καλεί να βοηθήσει την πόλη που κινδυνεύει.

Στο Β΄ Επεισόδιο επικρατεί χαμηλός φωτισμός, ο Χορός παραμένει στη σκηνή και εμφανίζεται ο Ετεοκλής, ο οποίος διατάσσει τους δύο ακόλουθούς του να φωνάξουν τον αδελφό της Ιοκάστης, Κρέοντα. Ο Κρέοντας εμφανίζεται και συμβουλεύει τον ανιψιό του Ετεοκλή πώς να οργανώσει την άμυνα του, ενώ ο Ετεοκλής αδιάλλακτος και γεμάτος λυσσαλέο μίσος για τον αδελφό του εύχεται να βρει αντίκρυ τον αδελφό του Πολυνείκη για να τον σκοτώσει με το χέρι του και αφήνει παραγγελία στον Κρέοντα, να μην θάψουν το λείψανο του αδελφού του, κι εκείνος που θα παραβεί τη διαταγή και τον θάψει, να του δώσουν σκληρό θάνατο, ακόμη και αν είναι συγγενής του.

(Φωτ. 156, Β΄ Επεισόδιο, Κρέοντας και Χορός, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

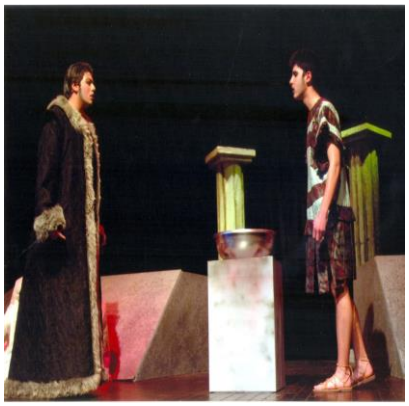
Στο Β΄ Στάσιμο ο Χορός δηλώνει τη θλίψη του και το παράπονό του προς τον Άρη, το θεό του πολέμου, γιατί μανιασμένος έρχεται να σύρει τους Θηβαίους σε πολεμικό χορό, προσθέτοντας πως η πικρή και μαύρη μοίρα του Οιδίποδα είναι η αρχή όλων των δεινών, η οποία ξεσπάει τώρα στα παιδιά του και την παλιά ευτυχία και λαμπρή δόξα της Θήβας διαδέχεται δυστυχία. Προς το τέλος του χορικού, ο Χορός επαναλαμβάνει τρεις φορές ότι «τα άνομα παιδιά γεννήθηκαν από ανόσιο γάμο, γιατί ο πατέρας είναι και αδελφός της μητέρας τους.» Ακολούθως, στην Επωδό, ο Χορός κρατά δύο ξυλάκια που τα χρησιμοποιεί ως μουσικά όργανα και μαζί με τη μουσική της ορχήστρας τραγουδά για τη γη των Θηβών, η οποία γεύτηκε τόσες χαρές και τώρα ζωσμένη από στρατό βρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο.

Στο Γ΄ Επεισόδιο, ο Χορός παραμένει καθισμένος στη σκηνή και ο Μενοικέας, γιος του Κρέοντα κρατά από το χέρι το μάντη Τειρεσία και τον οδηγεί μπροστά στον πατέρα του. Ο Τειρεσίας ρωτά τον Κρέοντα γιατί τον ζήτησε και του απαντά πως, όταν ο Ετεοκλής έφυγε πάνοπλος για να ριχτεί στη μάχη με τους Αργείους, του άφησε την εντολή να ρωτήσει το μάντη τι πρέπει να κάνουν για να σωθεί η πόλη.

Ο Τειρεσίας απαντά πως η πόλη της Θήβας είναι άρρωστη από παλιά, όταν ο Λάιος παρακούοντας τους θεούς έσπειρε παιδί, τον άθλιο Οιδίποδα, που έγινε ο άντρας της μητέρας του. «Το ματωμένο φονικό των οφθαλμών του» ήταν απόφαση των θεών, για να γίνει μάθημα σε όλη την Ελλάδα. Οι γιοι του Οιδίποδα προσπάθησαν να κρύψουν τη θεϊκή τιμωρία και χωρίς κανένα σεβασμό φυλάκισαν το δύστυχο πατέρα τους και δεν τον άφηναν να βγει στο φως. Και τότε ο Οιδίποδας αγριεμένος, άρρωστος και περιφρονημένος τους έριξε βαριές κατάρες. Επίσης, ο Τειρεσίας τους προειδοποιεί ότι η αλληλοσφαγή των δύο αδελφών πλησιάζει και ότι θα σωριαστούν νεκροί πλάι σε αμέτρητους άλλους νεκρούς.

Τέλος, ο Τειρεσίας λέει στον Κρέοντα πως η μόνη λύση που απομένει για να σωθεί η πόλη είναι ο Κρέοντας να θυσιάσει το γιο του Μενοικέα για χάρη της πατρίδας. Η θυσία του Μενοικέα απαιτείται από τον Άρη ως ικανοποίηση, επειδή στα παλιά χρόνια ο Κάδμος είχε σκοτώσει το Δράκοντα, προστατευόμενο του θεού, γι' αυτό και τώρα ένας αγνός απόγονος του Κάδμου και των Σπαρτών πρέπει να σφαχτεί επάνω στη σπηλιά εκείνου του Δράκοντα. Ο Κρέοντας καλείται να επιλέξει ή τη σωτηρία του παιδιού του ή της πατρίδας. Με κανένα όμως τρόπο δεν δέχεται να θυσιαστεί ο γιος του. Προσπέφτει γονατιστός στον Τειρεσία, εκλιπαρεί για τη σιωπή του και τον ικετεύει να μην μάθει η πόλη το χρησμό.

Στη συνέχεια, ο Κρέοντας καλεί το γιο του να φύγει από τη Θήβα, να πάει στο Δωδωναίο ιερό, για να γλυτώσει, και αποχωρεί από τη σκηνή. Όμως, ο Μενοικέας, παραμένοντας στη σκηνή ομολογεί στο Χορό την απόφασή του: προσποιείται ότι δέχεται το σχέδιο του πατέρα του, αλλά τρέχει να συμμορφωθεί με την εντολή του μάντη για να σώσει την πατρίδα του.

(Φωτ. 157, Γ΄ Επεισόδιο, Κρέοντας και Μενοικέας, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Στο Γ΄ Στάσιμο, ακούγεται μουσική που παραπέμπει σε πολεμικό ήχο, επικρατεί κόκκινος φωτισμός, ο Μενοικέας αποχωρεί από τη σκηνή. Τα μέλη του Χορού κρατώντας τα κεφάλια τους θρηνούν για την καταστροφή που είχε φέρει στα παλιά χρόνια η Σφίγγα στη Θήβα και τη φρικτή δυστυχία του Οιδίποδα. Επίσης, εκφράζουν το θαυμασμό τους για την ηρωική πράξη του Μενοικέα και εύχονται να γίνουν και αυτές μανάδες τέτοιων θαυμάσιων παιδιών.

Στο Δ΄ Επεισόδιο εμφανίζεται ο Αγγελιαφόρος, ο οποίος καλεί την Ιοκάστη στη σκηνή και περιγράφει τα γεγονότα της μάχης. Της φέρνει την είδηση ότι ο Μενοικέας θυσιάστηκε, έκοψε το λαιμό του στην κορυφή του κάστρου και ότι τα παιδιά της ετοιμάζονται να μονομαχήσουν μέχρι θανάτου. Κατά τη διάρκεια της αφήγησής του, ακούγεται ήχος πολεμικός, που κάνει την αφήγηση και την κάνει πιο δραματική. Ο Αγγελιαφόρος αποχωρεί από τη σκηνή και η Ιοκάστη τρομαγμένη από τη φρικτή αυτή είδηση φωνάζει την Αντιγόνη με τρεμάμενη φωνή να βγει έξω από το παλάτι και οι δύο τους τρέχουν μαζί για να εμποδίσουν τον αδελφικό σκοτωμό.

Στο Δ΄ Στάσιμο επικρατεί κόκκινος φωτισμός, δηλωτικός του φονικού που θα ακολουθήσει και ο Χορός εκφράζει τη φρίκη του για τον αδελφικό σκοτωμό και τη συμπόνια του για τη δυστυχισμένη μάνα. Στο Στάσιμο αυτό διαδραματίζεται μία πρωτότυπη σκηνή, στην οποία τα

μέλη του Χορού κρατούν κόκκινα μαντήλια και τη στιγμή που λένε με δραματικό ύφος «ποιος από τους δυο της γιους τον άλλο θα ματώσει … ποιος το λαιμό του αδελφού, ποιος θα ματώσει το λαιμό, ποιος θα ματώσει την καρδιά, την πανοπλία τρυπώντας», βάζουν γύρω από το λαιμό τους τα κόκκινα μαντήλια και τα κρατούν τεντωμένα με τα χέρια τους. Στη συνέχεια, ενώ αναφωνούν «σαν δίδυμα θηρία οι δυο ψυχές φονικές με το δόρυ ζητούν το κυνήγι με λύσσα κουφάρια, κουφάρια θα πέσουν να βάψει το αίμα το χώμα», αφήνουν τα κόκκινα μαντήλια να πέσουν κάτω στη σκηνή. Το κόκκινο χρώμα είναι και πάλι συμβολικό και δηλώνει το φονικό που θα ακολουθήσει.

Στο Ε΄ Επεισόδιο ο Κρέοντας φέρνει με θρήνους το λείψανο του Μενοικέα, για να το παραδώσει στην αδελφή του Ιοκάστη να το νεκροστολίσει. Ο Χορός του ανακοινώνει ότι η Ιοκάστη έχει φύγει με την Αντιγόνη από το παλάτι για να προλάβουν το κακό, τον αδελφικό σκοτωμό. Στη συνέχεια, έρχεται ο Β΄ Αγγελιαφόρος και ανακοινώνει την τριπλή συμφορά, πως σκοτώθηκαν τα δυο αδέλφια και η Ιοκάστη αυτοκτόνησε με το ξίφος των νεκρών παιδιών της. Ο Χορός λυγίζει στο άκουσμα της φρικτής είδησης. Ο Αγγελιαφόρος τους αφηγείται με θλιμμένη φωνή το διπλό φονικό των αδελφών και την αυτοκτονία της Ιοκάστης. Ο Χορός αντιδρά αναλόγως με τις σκηνές που ακούει να περιγράφονται και διεκτραγωδεί το αποτρόπαιο φονικό.

Στην Έξοδο επικρατεί σκοτεινός φωτισμός, δηλωτικός του πένθους που κυριαρχεί και ο Χορός ανακοινώνει πως βλέπει τώρα μπροστά τους τρεις νεκρούς να γυρνούν στο παλάτι ενωμένοι στο θάνατο και δοσμένοι στο αιώνιο σκότος. Τη στιγμή αυτή μία νεκρική πομπή φέρνει στη σκηνή τους τρεις νεκρούς πάνω σε φορεία. Η Αντιγόνη βάζοντας μαύρο μαντήλι στους ώμους θρηνεί τις συμφορές του πατρικού σπιτιού της. Στη συνέχεια, καλεί τον πατέρα της Οιδίποδα να βγει έξω από το σκοτεινό του θάλαμο. Ο Οιδίποδας μαθαίνει από την κόρη του τις συμφορές που τους βρήκαν.

(Φωτ. 158, Έξοδος, Η Αντιγόνη θρηνεί τους νεκρούς, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Ακολούθως, ο Κρέοντας διατάζει τον Οιδίποδα να φύγει από τη χώρα μήπως ο δαίμονας φέρει κι άλλα κακά και ο Οιδίποδας απαντά με κλάμα για τη σκληρή μοίρα που τους έφερε η ζωή. Ο Κρέοντας δίνει εντολή να θάψουν τον Ετεοκλή και να πετάξουν μακριά από τη Θήβα τον Πολυνείκη και ορίζει θάνατο σε όποιον παραβεί τη διαταγή του. Επίσης, διατάζει την Αντιγόνη να αφήσει τους νεκρούς και κλεισμένη στα ανάκτορα να περιμένει τη μέρα του γάμου της με το γιο του Αίμονα. Η Αντιγόνη αντιδρά στο άκουσμα αυτής της διαταγής, λέει ότι δεν θέλει να παντρευτεί τον Αίμονα, ότι θα θάψει τον αδελφό της Πολυνείκη και θα γίνει οδηγός στην εξορία του τυφλού πατέρα της.

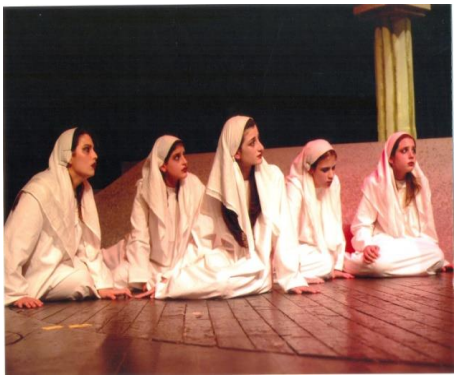
Ο Κρέοντας αποχωρεί και η Αντιγόνη οδηγεί τον Οιδίποδα κοντά στη νεκρή Ιοκάστη και μετά στα δύο νεκρά παιδιά του και θρηνεί, ενώ στραμμένος προς τους θεατές ξεσπάει σε λυγμό αναφέροντας πως μια σκληρή μοίρα τον έριξε από το ύψος του μεγαλείου του στα πιο σκοτεινά βάθη της πιο φρικτής συμφοράς. Στη συνέχεια, ακουμπά στον ώμο της Αντιγόνης και αποχωρούν και οι δυο από τη σκηνή, ενώ τη στιγμή αυτή ακούγεται δυναμική, δραματική μουσική που εντείνει την όλη δραματικότητα της σκηνής. Με τον τρόπο αυτό ολοκληρώνεται η παράσταση.

(Φωτ. 159, Έξοδος, η Αντιγόνη οδηγεί τον Οιδίποδα κοντά στους νεκρούς, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Τα κοστούμια που χρησιμοποιηθήκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν αρχαιοπρεπή. Πιο συγκεκριμένα, η Ιοκάστη εμφανίζεται με μαύρο μακρύ φόρεμα, εξωτερικά φέρει χρυσό ιμάτιο και φοράει επίσης μαύρο μαντήλι στα μαλλιά και έχει τα μαλλιά της κομμένα ως ένδειξη

πένθους. Η Αντιγόνη εμφανίζεται με άσπρο μακρύ φόρεμα και προς το τέλος της παράστασης, τη στιγμή που θρηνεί για τους νεκρούς αδελφούς της και τη μητέρα της βάζει μαύρο σάλι στον ώμο, ως ένδειξη και πάλι πένθους. Ο Παιδαγωγός εμφανίζεται με μαύρο μακρύ ιμάτιο. Ο Χορός φορεί άσπρα μακριά φορέματα και άσπρα μαντήλια δεμένα στο κεφάλι.

(Φωτ. 160, Χορός, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Ο Πολυνείκης εμφανίζεται με αρχαιοπρεπές κοστούμι πολεμιστή σε χρώμα κόκκινο και κρατά σπαθί. Ο Ετεοκλής έχει επίσης την ίδια εμφάνιση με τον Πολυνείκη. Ο Μενοικέας φορεί κοντό λαδί χιτώνα με χρυσό ως το γόνατο, ο Τειρεσίας μαύρο ιμάτιο με γκρίζο χιτώνα και κρατά ξύλο ως μπαστούνι. Ο Κρέοντας εμφανίζεται με βασιλική εμφάνιση, μαύρο χιτώνα και εξωτερικά φέρει ιμάτιο με λεπτομέρειες γούνας στα άκρα. Ο Αγγελιαφόρος εμφανίζεται με κόκκινο κοντό ιμάτιο.

(Φωτ. 161, Ετεοκλής, Ιοκάστη, Πολυνείκης, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004)

Για τη μουσική που χρησιμοποιήθηκε στην παράσταση ο μουσικός Άδωνης Αλετράς ανέφερε τα ακόλουθα:

> «Μελετώντας τη μουσική που κατά καιρούς γράφτηκε για τις αρχαίες ελληνικές τραγωδίες, εντυπωσιάστηκα από τις προσεγγίσεις του συνθέτη Γιάννη Χρίστου. Η προσωπική του σφραγίδα είναι διάχυτη σε ό,τι έγραψε, πάντοτε υπηρετώντας με τον καλύτερο τρόπο τη θεατρική παράσταση. Για τις *Φοίνισσες*, συνειδητά επέλεξα να χρησιμοποιήσω αποκλειστικά κρουστά όργανα (τύμπανα, μεταλλόφωνα) για να δώσω έμφαση στο ρυθμικό στοιχείο και προσέγγισα την αρμονία/μελωδία καθαρά αφαιρετικά. Αντί μελωδικού λυρισμού και πλούσιων συγχορδιών χρησιμοποίησα ισοκράτες και σύντομα οστινάτα. Σε συνδυασμό με τη ρυθμική έμφαση ουσιαστικά απογύμνωσα τη μουσική αφήνοντας την να λειτουργήσει αυτοδύναμα χωρίς «στολίδια». Η γύμνια αυτή αντικατοπτρίζει την ερημιά (υλική και ψυχική) που αφήνει πίσω του ο πόλεμος και οι διαμάχες. Στον πόλεμο δεν υπάρχουν νικητές, μονάχα ηττημένοι».

5.12. *ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

5.12.1. ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΛΕΜΕΣΟΥ-*ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ-2014

Το Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού ανέβασε τον *Ιππόλυτο* του Ευριπίδη, σε σκηνοθεσία της Μιράντας Γρηγορίου, Βασιλικής Κωνσταντίνου και Θεσσαλίας Ταπακούδη, στο πλαίσιο των ΚΕ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση δόθηκε στις 24 Μαρτίου 2014 στο Θέατρο Ένα. Η συγκεκριμένη ήταν η πρώτη παράσταση του *Ιππολύτου* όχι μόνο στο θεσμό αλλά και στην ιστορία του κυπριακού θεάτρου γενικότερα, αφού η παράσταση του ΘΟΚ ακολούθησε το 2015.

Τα κοστούμια και τη μουσική επιμέλεια της παράστασης ανέλαβαν οι καθηγήτριες Βασιλική Κωνσταντίνου, Μιράντα Γρηγορίου και Θεσσαλία Ταπακούδη, τα σκηνικά ο Μανώλης Παπά και τη χορογραφία οι καθηγήτριες Θεσσαλία Ταπακούδη και Ελένη Χριστοδούλου.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Αφροδίτη: Ραφαέλλα Κωνσταντινίδη Β6
Ιππόλυτος: Κωνσταντίνος Παναγιωτίδης Γ3
Δούλος: Αντρέας Τζιάμαλης Α4
Χορός: Άννα Κυριάκου Γ1, Μαρίνα Νεάρχου Β3, Εύη Ιωάννου Β3, Ηλιάνα Ελευθερίου Γ5, Κατερίνα Αλεξάνδρου Γ5
Τροφός: Ερατώ Χρίστου Β1
Φαίδρα: Μαίρη Λοϊζίδου Β1
Θησέας: Θεόδωρος Λουκαρής Γ2
Αγγελιοφόρος: Πόλυς Θωμά Γ1
Άρτεμη: Μαρίνα Μιχαήλ Β2

Οι συντελεστές σε σκηνοθετικό σημείωμά τους στο πρόγραμμα της παράστασης αναφέρουν:

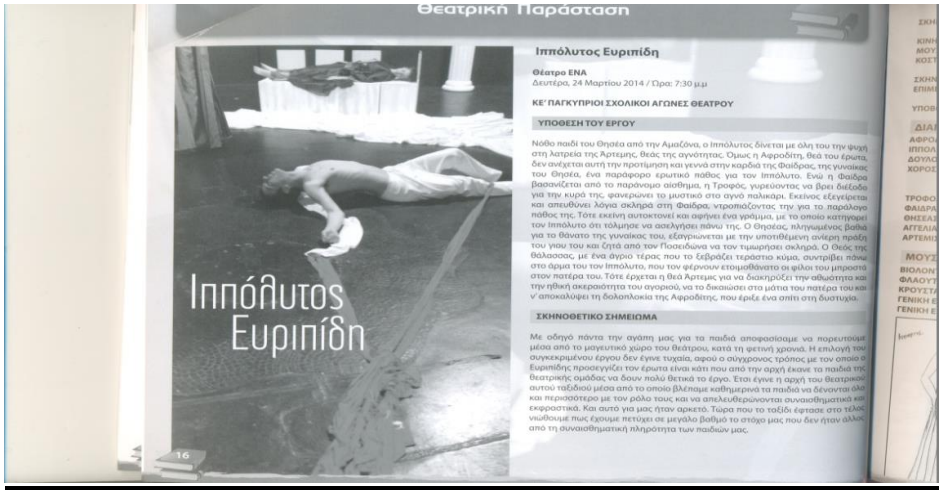
> «Με οδηγό πάντα την αγάπη μας για τα παιδιά αποφασίσαμε να πορευτούμε μέσα από το μαγευτικό χώρο του θεάτρου κατά τη φετινή χρονιά. Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου δεν έγινε τυχαία, αφού ο σύγχρονος τρόπος με τον οποίο ο Ευριπίδης προσεγγίζει τον έρωτα είναι κάτι που από την αρχή έκανε τα παιδιά της θεατρικής ομάδας να δουν πολύ θετικά το έργο. Έτσι έγινε η αρχή του θεατρικού αυτού ταξιδιού μέσα από το οποίο βλέπαμε καθημερινά τα παιδιά να δένονται όλο και περισσότερο με το ρόλο

τους και να απελευθερώνονται συναισθηματικά και εκφραστικά. Και αυτό για μας ήταν αρκετό. Τώρα που το ταξίδι έφτασε στο τέλος νιώθουμε πως έχουμε πετύχει σε μεγάλο βαθμό το στόχο μας που δεν ήταν άλλος από τη συναισθηματική πληρότητα των παιδιών μας.»

Από το πιο πάνω σημείωμα προκύπτει ότι οι φιλόλογοι-σκηνοθέτες επιδίωξαν να δοκιμάσουν τις ιδεολογικές αντοχές μιας σχολικής παράστασης. Στον *Ιππόλυτο,* κεντρική θέση κατέχει η επιδιωκόμενη μοιχεία, η οποία αγγίζει τα όρια της αιμομιξίας και συνοδεύεται από ψευδείς καταγγελίες βιασμού. Αν ο σκληρός αυτός ρεαλισμός όντως αντιμετωπίστηκε «πολύ θετικά» ως κάτι «σύγχρονο», τότε η παράσταση αυτή ίσως πράγματι να διεύρυνε το παιδαγωγικό παράδειγμα του σχολικού θεάτρου στην Κύπρο. Δυστυχώς, η έρευνα δεν κατόρθωσε να συγκεντρώσει στοιχεία για την υποδοχή αυτής της πολύ ενδιαφέρουσας παράστασης από γονείς, υπηρεσιακούς παράγοντες και το ευρύτερο κοινό.

(Πρόσκληση παράστασης *Ιππόλυτος* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014)

(Πρόγραμμα παράστασης *Ιππόλυτος* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014)

Η φωτογραφία της αφίσας και του προγράμματος, που απεικόνιζε την πάλη του Ιππόλυτου με τον ταύρο, δεν είχε συμβολικό χαρακτήρα, όπως δήλωσε η Μιράντα Γρηγορίου. Η φωτογραφία αναφερόταν στη μοίρα του Ιππολύτου στο τέλος του έργου, η οποία στο έργο δεν αναπαρίσταται επί σκηνής, αλλά την αφηγείται ένας Άγγελος. Ο ταύρος βέβαια είναι άμεσα συνδεδεμένος με την κρητική καταγωγή της Φαίδρας, το ζωώδες πάθος της οποίας, μαζί με την οργή της Αφροδίτης και την αφύσικη εμμονή του Ιππολύτου στην παρθενία, οδήγησαν τον νεαρό στον θάνατο.

Τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν μινιμαλιστικά. Αριστερά της σκηνής υπήρχε κίονας με το άγαλμα της θεάς Άρτεμης και δεξιά κίονας με το άγαλμα της θεάς Αφροδίτης. Στο πίσω μέρος της σκηνής κυριαρχεί ως φόντο το μαύρο χρώμα. Επίσης, στα δεξιά της σκηνής υπάρχουν πέντε άσπρα καθίσματα, τα οποία χρησιμοποιούνται και ως ανάκλιντρο σε κάποια σημεία της παράστασης. Στο πάνω μέρος της σκηνής βρίσκονται οι μουσικοί, οι οποίοι εκτελούν ζωντανά τα μουσικά κομμάτια που ακούγονται κατά τη διάρκεια της παράστασης.

Η παράσταση αρχίζει με χαμηλό φωτισμό και ζωντανή απαλή μουσική. Στο θεολογείο εμφανίζεται η θεά Αφροδίτη, η οποία καυχιέται για την παντοδυναμία της και αφηγείται όλα όσα πρόκειται να συμβούν, για να εκδικηθεί τον Ιππόλυτο, το μόνο θνητό που την περιφρονεί. Έτσι ο θεατής ξέρει από την αρχή την τρομερή λύση του δράματος. Ακολούθως, φεύγει η θεά από τη σκηνή, ο φωτισμός εξακολουθεί να είναι χαμηλός, ακούγεται και πάλι απαλή μουσική και εμφανίζεται ο Ιππόλυτος, ο οποίος έρχεται από το κυνήγι. Ο νεαρός γονατίζει μπροστά στο άγαλμα της θεάς Άρτεμης, η οποία είναι τρόπον τινά η θεά της παρθενίας, την προσφωνεί και στεφανώνει το βωμό της, ενώ συγχρόνως δείχνει περιφρόνηση προς το άγαλμα της Αφροδίτης.

Στη συνέχεια, εισέρχεται ο Δούλος, ο οποίος προσπαθεί να συνετίσει τον Ιππόλυτο να μην περιφρονεί τη θεά Αφροδίτη, αλλά ο Ιππόλυτος εξακολουθεί να την περιφρονεί. Ο Δούλος γονατίζει μπροστά στο άγαλμα της θεάς Αφροδίτης και ζητά τη συμπάθειά της, λέγοντας πως η συμπεριφορά του Ιππολύτου οφείλεται στη νεαρή του ηλικία και πως οι θεοί πρέπει να είναι πιο φρόνιμοι από τους ανθρώπους. Αποχωρεί από τη σκηνή.

Ακολούθως, ακούγεται δυναμική μουσική με ήχο κρουστών και εμφανίζονται στη σκηνή οι πέντε κοπέλες του Χορού και η θεά Αφροδίτη ψηλά στο θεολογείο. Κατά τη σκηνή αυτή εφαρμόζεται το ακόλουθο ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα: η θεά Αφροδίτη ρίχνει από ψηλά πέντε κόκκινες κορδέλες (παραπέμπουν στη σημερινή τελετή του γάμου) που είναι στερεωμένες στο φόρεμά της, οι κοπέλες του Χορού τις παίρνουν, τις τεντώνουν και τις χρησιμοποιούν για τη χορογραφία τους: μία-μία κοπέλα τυλίγεται την κορδέλα γύρω από τη μέση της και τραγουδούν ανήσυχες για την αρρώστια που βρήκε τη Φαίδρα.

Στο Α΄ Επεισόδιο, οι κοπέλες του Χορού όταν βλέπουν τη Φαίδρα να βγαίνει από το παλάτι στηριγμένη στην Τροφό, αφήνουν τις κορδέλες τους ελεύθερες, τις οποίες μαζεύει η Αφροδίτη και τρέχουν προς τη Φαίδρα να δουν τι συμβαίνει. Η Τροφός κάθεται και η Φαίδρα είναι ξαπλωμένη πάνω της. Ακολούθως, η Φαίδρα πέφτει χάμω, έχει καλυμμένο το κεφάλι με κόκκινη σκούφια, κυλιέται ανήσυχη στη σκηνή και της συμπαραστέκονται γονατιστές η Τροφός και ο Χορός.

Στις επίμονες ερωτήσεις της Τροφού η Φαίδρα απαντά και αποκαλύπτει μοιρολογώντας τον ένοχο έρωτά της προς τον Ιππόλυτο. Η Τροφός φεύγει από τη σκηνή και η Φαίδρα μένει ξαπλωμένη στα καθίσματα και στη συνέχεια κάθεται στο κέντρο της σκηνής και εξομολογείται λυπημένη το πάθος της στο Χορό. Ο Χορός της χαϊδεύει στοργικά τα μαλλιά, της κρατάει ένα καθρέφτη, όπου η Φαίδρα βλέπει τη μορφή της και δηλώνει την απόφασή της να πεθάνει, για να σώσει την τιμή της. Η Τροφός επανέρχεται στη σκηνή και προσπαθώντας να την καθησυχάσει της υπόσχεται ότι θα μεσολαβήσει στον Ιππόλυτο.

Στο Α΄ Στάσιμο, κυριαρχεί κόκκινος φωτισμός, ακούγεται δυναμική μουσική με ήχους ντραμ και κρουστών. Ο Χορός με δυναμική χορογραφία και κτυπήματα στο έδαφος με τα χέρια του, ακολουθώντας τον ήχο των κρουστών, εξυμνεί τη φοβερή δύναμη του έρωτα, ενώ η Φαίδρα μένει άφωνη και λυπημένη, ξαπλωμένη στα καθίσματα.

Στο Β΄ Επεισόδιο παραμένουν στη σκηνή ο Χορός, η Τροφός και η Φαίδρα, ενώ από το εσωτερικό του παλατιού ακούγονται οργισμένες φωνές. Είναι ο Ιππόλυτος, ο οποίος βγαίνει στη σκηνή, βλαστημά το γένος των γυναικών και φεύγει αγανακτισμένος. Η μεσολάβηση της Τροφού έφερε εντελώς αντίθετα αποτελέσματα και η Φαίδρα αποφασίζει να αυτοκτονήσει, απειλώντας πως θα παρασύρει και κάποιον άλλο στο θάνατο.

Στο Β΄ Στάσιμο ο Χορός τραγουδά μελαγχολικά και προβλέπει την αυτοκτονία της Φαίδρας.

Στο Γ΄ Επεισόδιο ανακοινώνεται η αυτοκτονία της Φαίδρας, η οποία κρεμάστηκε. Τη φέρνουν στη σκηνή νεκρή και τη ξαπλώνουν πάνω σε ανάκλιντρο. Ο Θησέας επιστρέφει από το ταξίδι, θρηνεί για το χαμό της γυναίκας του, στο χέρι της οποίας υπάρχει το γράμμα, που ενοχοποιεί τον Ιππόλυτο. Τότε ο πατέρας καταριέται το γιο του και τον διώχνει από την πόλη.

Στο Δ΄ Στάσιμο ο Χορός αγανακτεί με τους θεούς και εκδηλώνει τη συμπάθειά του στον άμοιρο νέο.

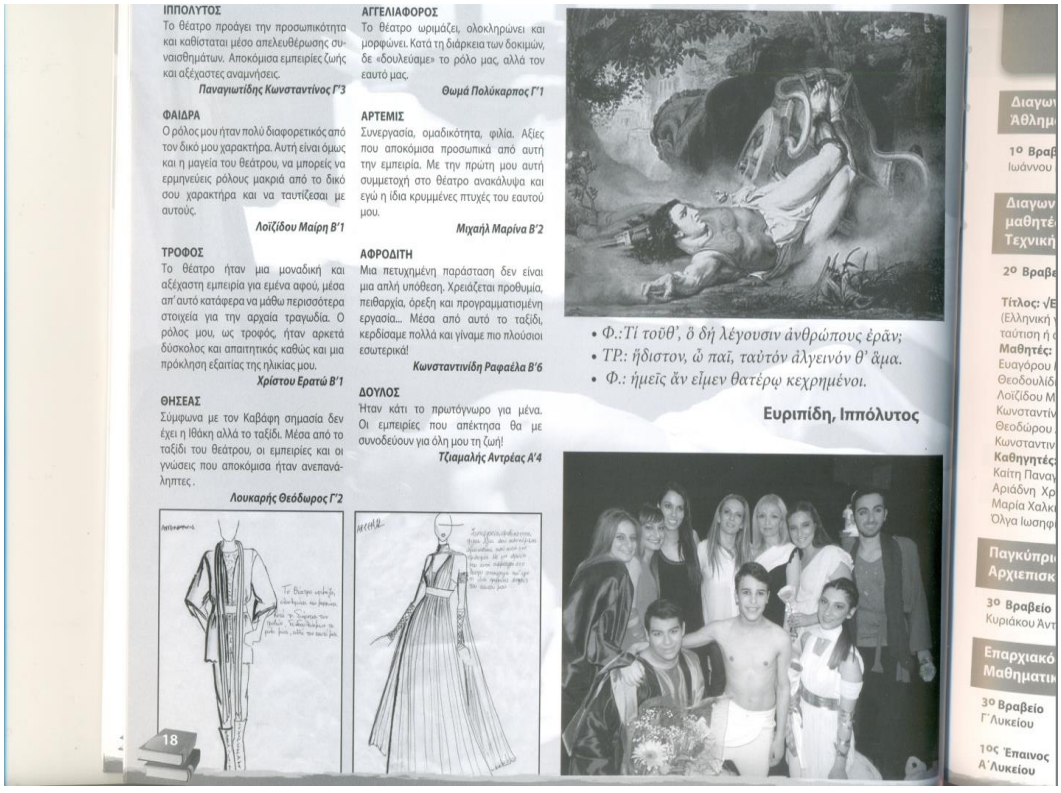
Στην Έξοδο, ο Αγγελιαφόρος διηγείται στο Θησέα το θανάσιμο τραυματισμό του γιου του. Όταν σε λίγο φέρνουν μπροστά του τον ετοιμοθάνατο Ιππόλυτο, εμφανίζεται σαν «από μηχανής θεά» η Άρτεμη, η οποία αποκαλύπτει την αλήθεια και συμφιλιώνει πατέρα και γιο. Ο Ιππόλυτος πεθαίνει στα χέρια του Θησέα, ο οποίος θρηνεί για τις συμφορές που του προξένησε η Αφροδίτη. Ο Θησέας πέφτει πάνω στο νεκρό σώμα του Ιππόλυτου, κυριαρχεί κόκκινος φωτισμός και η παράσταση ολοκληρώνεται με το Χορό να λέει ότι η θλίψη απλώνεται παντού.

(Φωτ. 162, Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την παράσταση *Ιππόλυτος* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014)

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν αρχαιοπρεπή με σύγχρονα στοιχεία. Η θεά Αφροδίτη εμφανίζεται με κόκκινο μακρύ φόρεμα, το οποίο έχει μακριές κόκκινες κορδέλες, που σέρνονται στη σκηνή. Εξωτερικά φέρει κόκκινο μανδύα. Η θεά Άρτεμη φοράει μπεζ μακρύ φόρεμα με χρυσή ζώνη. Ο Ιππόλυτος φοράει λευκό παντελόνι, μπλούζα και εξωτερικά λευκό μανδύα. Ο Δούλος εμφανίζεται με μαύρο παντελόνι και μπλούζα.

Οι κοπέλες του Χορού εμφανίζονται με μακριά λευκά φορέματα, η Τροφός με μαύρο μακρύ φόρεμα με χρυσή τρέσα στο κάτω μέρος. Στα κοστούμια της Φαίδρας και του Θησέα κυριαρχεί το μπορντό ως βασιλικό χρώμα. Συγκεκριμένα, η Φαίδρα εμφανίζεται με μακρύ μπορντό φόρεμα με φαρδιά μανίκια και χρυσή τρέσα στο κάτω μέρος του μανικιού και του φορέματος και χρυσή κορδέλα στη μέση. Ο Θησέας φέρει μπορντό μανδύα με χρυσές λεπτομέρειες και εξωτερικά χρυσό χιτώνα. Ο Αγγελιαφόρος εμφανίζεται με καφέ παντελόνι, γκρίζο παντελόνι και καφέ χιτώνα.

(Πρόγραμμα παράστασης *Ιππόλυτος* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014)

Ο φωτισμός που χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες της παράστασης ήταν απλός, ενώ στις σκηνές όπου υμνείτο η δύναμη του έρωτα και της αγάπης κυριαρχούσε συμβολικά το κόκκινο χρώμα. Η μουσική ήταν ζωντανή και εκτελείτο επί σκηνής με τη χρήση φλάουτου και τσέλου.

Στα σκηνοθετικά ευρήματα της παράστασης ξεχωρίζει το χορικό του έρωτα και το χορικό με το λευκό πανί που συμβόλιζε το «λευκοφτέρουγο» καράβι, που έφερε τη Φαίδρα στο παλάτι. Άλλα ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα της παράστασης ήταν τα νήματα από το φόρεμα της Αφροδίτης που περιπλέκουν την υπόθεση. Ακόμη, τα πλαϊνά της σκηνής που λειτουργούσαν ως χώρος δραπέτευσης για το Χορό σε στιγμές που κινδύνευε και ένιωθε φόβο.

(Φωτ. 163, Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την παράσταση *Ιππόλυτος* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΩΜΩΔΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΕΒΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

(πρόγραμμα παράστασης, μήνυμα διευθυντή, σκέψεις συντελεστών – εμπλεκομένων καθηγητών, ανάλυση επιλογής συγκεκριμένου έργου, εμπειρίες μαθητών, σκηνογραφική ανάλυση, φωτογραφικό υλικό)

Στο κεφάλαιο αυτό επιχειρείται παρουσίαση δείγματος δώδεκα παραστάσεων κωμωδιών, όπως φαίνεται αναλυτικά στον πιο κάτω κατάλογο. Σημειώνεται ότι η μεθοδολογία που εφαρμόστηκε για την ανάλυση των παραστάσεων είναι η παρουσίαση του προγράμματος και των αφισών της παράστασης, η γενική σκηνοθετική γραμμή που ακολουθήθηκε, όπως προκύπτει από τις δηλώσεις του δημιουργού και ακολούθως η ανάλυση των πιο αξιοπρόσεκτων σκηνών κατά την εξέλιξη της παράστασης μέσω του σχολιασμού σκηνικών, κοστουμιών, μουσικής, σκηνοθετικών ευρημάτων κ.λ.π.

Επίσης, σημειώνεται ότι οι αναλύσεις των παραστάσεων παρουσιάζουν δύο διαφορετικούς τύπους, άλλες είναι εκτενέστερες και άλλες συντομότερες. Η εκτενής ανάλυση των παραστάσεων γίνεται στις περιπτώσεις όπου οι καθηγητές που τις δίδαξαν μου παραχώρησαν επιπρόσθετες πληροφορίες για τη σκηνοθεσία κλπ, ενώ οι πιο σύντομες αναλύσεις γίνονται εκεί όπου δεν υπήρχε οποιοδήποτε βοηθητικό υλικό, συνεπώς τα συμπεράσματα στηρίχθηκαν εξολοκλήρου στη δική μου ανάλυση της μαγνητοσκοπημένης παράστασης.

- **ΚΩΜΩΔΙΕΣ**

1. *Όρνιθες Αριστοφάνη*

1. Γυμνάσιο Λατσιών (2012)

2. Xenion High School (2013)

3. Περιφερειακό Γυμνάσιο Τραχωνίου (2013)

2. ***Λυσιστράτη*** **Αριστοφάνη**

1. Grammar School (2012)

2. Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου (2014)

3. ***Πλούτος*** **Αριστοφάνη**

1. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (2003)

2. Λύκειο Παλουριώτισσας (2006)

3. Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄(2011)

4. ***Βάτραχοι*** **Αριστοφάνη**

1. Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού (2010)

5. ***Ειρήνη*** **Αριστοφάνη**

1. Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου (2011)

6. ***Νεφέλες*** **Αριστοφάνη**

1. Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών (2012)

7. ***Εκκλησιάζουσες*** **Αριστοφάνη**

1. Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας (2013)

6.1. *ΟΡΝΙΘΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Ακολουθούν διαφορετικές αναγνώσεις της παράστασης *Όρνιθες* του Αριστοφάνη από τα πιο κάτω σχολεία: Γυμνάσιο Λατσιών, Γυμνάσιο Τραχωνίου και Xenion High School.

6.1.1. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΑΤΣΙΩΝ-*ΟΡΝΙΘΕΣ*-2012

Η θεατρική παράσταση *Όρνιθες* του Αριστοφάνη ανεβάστηκε από το Γυμνάσιο Λατσιών στις 19 Μαρτίου 2012 στο Δημοτικό Θέατρο Λατσιών στο πλαίσιο των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος.

(Αφίσα παράστασης *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012)

ὄρνιθες του Αριστοφάν

Τον ορνιθοαγώνα χαιρετίζει η Διευθύντρια

Ο Θεσμός του σχολικού Θεάτρου έχει αναντίλεκτα καθιερωθεί και καταξιωθεί μέσα στο μαθητικό κόσμο. Είναι μια πραγματικότητα στο πλαίσιο της σχολικής παιδείας που προάγει το ομαδικό πνεύμα, διανοίγει στους μαθητές τη δυνατότητα να εντρυφήσουν σε μια μορφή τέχνης, εξόχως ψυχαγωγική, καθώς και την προοπτική για ένα βαθύτερο στοχασμό έξω και πέρα από τυποποιημένες φόρμες.

Από αυτή την οπτική γωνία το σχολικό θέατρο συμβάλλει ουσιαστικά στην επίτευξη του βασικού στόχου της εκπαίδευσης – τη διάπλαση του ελεύθερου, σκεπτόμενου και υπεύθυνου πολίτη του αύριο.

Ο μεγαλύτερος από τους αρχαίους Έλληνες κωμωδιογράφους, ο Αριστοφάνης, απογοητευμένος από την τροπή του Πελοποννησιακού πολέμου έγραψε τους «Όρνιθες», όπου συνενώνει την πιο τολμηρή φαντασία με την πιο ανάερη ποίηση.

Στόχος μας είναι οι «Όρνιθες» να μεταφέρουν τα πολιτικά, ηθικά, μεταφυσικά, περιβαλλοντικά θέματα του έργου του Αριστοφάνη στα μέτρα της σημερινής πραγματικότητας με το συνδυασμό τριών βασικών αιτημάτων του σύγχρονου σχολείου: την αισθητική απόλαυση, την ψυχαγωγία και τη διαθεματική βιωματική Παιδαγωγική.

Η απολαυστική παράσταση είναι το αποτέλεσμα επίπονης και συλλογικής εργασίας καθηγητών-μαθητών. Γι' αυτό, αισθάνομαι έντονα την ανάγκη να ευχαριστήσω και να συγχαρώ όλους τους συντελεστές αυτής της αξιέπαινης, πολύμηνης προσπάθειας και ιδιαίτερα να ευχαριστήσω τη φιλόλογο κ. Άννα Παφίτη που με μεγάλο ζήλο επωμίστηκε το έργο της σκηνοθεσίας και τον καθηγητή κ. Νίκο Ευαγγέλου που έγραψε τη μουσική.

Ευχαριστώ επίσης το ΥΠΠ, τον ΘΟΚ, το Δήμο Λατσιών, το Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων του Γυμνασίου μας, τη Σχολική Εφορεία, τη ΣΠΕ Λατσιών, τον κ. Άριστο Αριστοτέλους, τον κ. Στέλιο Κούννα και όλους όσοι στήριξαν την παράστασή μας.

Η Διευθύντρια
Ειρήνη Θεοχάρους

Όρ

Δύο Αθηναίοι πολίτες, ο Πισθέταιρος και ο Ευελπίδης, απ
από τη ζωή στην Αθήνα, την εγκαταλείπουν αναζητώντας μια
οποία θα μπορούν να ζουν χωρίς έγνοιες, λογαριασμούς, φόρους κ
σκάνδαλα. Στο μεσοδιάστημα του κόσμου των ανθρώπων και
των θεών επιχειρούν να ιδρύσουν μια πόλη, τη Νεφελοκοκκυγία,
πουλιά, οι κάτοικοι της πόλης, να α
ρυθμιστές της σχέσης μεταξύ θεών και

Σ' ένα σκηνικό λιτό κυριαρχού
Με τις ξύλινες πολύχρωμες φτερούγε
λειτουργούν σαν καστανιέτες, ενισχύο
δίνοντας την αίσθηση του άγριου
τελικά θα μαγευτεί από τη δύναμη το
ανθρώπου. Ποιοτικά ακούσματα,
χορογραφίες, αλλά και η διασκευή π
να προσαρμόσει το αριστοφανικό
δρώμενα και τους συντελεστές της σύ
πολιτικής, κοινωνικής και
πραγματικότητας, διατηρώντας αλ
διαχρονικότητά του, μας ταξιδεύουν
ουτοπική.

Συντελεστές

Τους όρνιθας εσκάλισεν: *Ανδρεανή Μουζούρη, Β.Δ*
Ορνιθοθεσία: *Άννα Παφίτη*
Ορνιθοακούσματα: *Νίκος Ευαγγέλου*
Βοηθός Ορνιθοθέτη: *Γεωργία Φραγκούδη, Γ1*
Ορνιθοσκηνογραφία: *Μαριλένα Γεωργιάδου ,Φίλιππος Θεοδοσίο*
Τους όρνιθας ενέδυσαν : *Μαρία Ζωγράφου και Μόρφω Νικολά*
Τους όρνιθας φροντίζουσι: *Μαρία Ζωγράφου, Μόρφω Νικολάου Φωτούλα Αδάμου, Ηρακλειδία Στυλιανού, Λούης Λοΐζου*
Ορνίθων κίνησις: *Μόρφω Νικολάου, Άννα Παφίτη*
Φιλοτέχνηση ορνιθοπρογράμματος: *Γεωργία Φραγκούδη Γ1, Νικολέτα Πολυδώρου Γ3, Μαίρη Ππάσιου Β6, υπό την καθοδήγηση της κ.Κατερίνας Καντού*
Στοιχειοθεσία ορνιθοπρογράμματος : *Βαρβάρα Μιχαήλ*

ΔΙΑΝΟΜΗ ΡΟΛΩΝ

Ευελπίδης:
Μιχαέλλα Αντωνίου, Γ4

Υπηρέτης Έποπα-Ψηφισματοπώλης:
Λεωνίδας Αγγελίδης, Γ4

Αηδόνα -Βασίλεια:
Φωτεινή Νικολάου, Γ5

Η κωμωδία ήταν η αφετηρία, οι πρόβες το ταξίδι και η αποψινή παράσταση ο πιο όμορφος τερματισμός

Ποιήτρια-Ίριδα:
Χρυσταλλένη Μιχαήλ, Β3

Μέτων-Συκοφάντης:
Βίβια Βαρνάβα , Γ1

Άγγελος :
Κωνσταντίνος Αναστασίου, Γ4

Χορός
Διαμάντω Κασάπη,Γ1
Φρόσω Χαραλάμπους, Γ4
Παυλίνα Κυριάκου, Γ4
Εύη Χριστοδούλου, Γ6
Ευμορφία Θεοδούλου, Γ3
Μαλβίνα Σγαρδέλλη, Γ3
Μαίρη Ππάσιου, Β6
Ελευθερία Θεοδότου, Β6
Κορίνα Πριγκοπούλου, Β6
Άννα Μαρία Αναστασίου, Β6
Δήμητρα Χουβαρτά, Γ7
Στέφανη Χαρτουνιάν, Γ5
Χρυστάλλα Χρίστου, Γ3
Νικολέττα Πολυδώρου, Γ3
Φίλια Τσουτσούκη, Γ1

Βοηθός ορνιθοθέτη:
Γεωργία Φραγκούδη, Γ1

Πισθέταιρος:
Μαρία Κωνσταντίνου, Γ5

Έποπας –Προμηθέας:
Σωτήρης Ιωσήφ, Γ6

Ιερεύς-Πατραλοίας-Τριβαλλός:
Σταυριάνα Παναγή, Γ2

Ανεβαίνω στο σανίδι κ αλλάζουν ... μεταφέρομα κόσμο δικό μου

Χρησμολόγος-Ποσειδών:
Ευαγόρας Καλλίδης, Γ5

Επίσκοπος-Ηρακλής:
Στέφανος Κορελλίδης, Γ5

Κινησία :
Διαμάντω Κασάπη, Γ1

ΧΟΡΗΓΟΙ

Σύνδεσμος Γονέων και Κηδεμόνων

Σχολική

Για την παρουσίαση των συντελεστών του έργου χρησιμοποιήθηκε με ευρηματικό και κωμικό τρόπο η λέξη "όρνιθες" ώστε να είναι πιο ελκυστικό το πρόγραμμα. Έτσι, συντελεστές της παράστασης ήταν οι ακόλουθοι:

-**Τους όρνιθας εσκάλισεν**: Ανδρεανή Μουζούρη, Β.Δ.

-Ορνιθοθεσία : Άννα Παφίτη

- **Ορνιθοακούσματα**: Νίκος Ευαγγέλου

- **Βοηθός Ορνιθοθέτη**: Γεωργία Φραγκούδη Γ1

- **Ορνιθοσκηνογραφία:** Μαριλένα Γεωργιάδου, Φίλιππος Θεοδοσίου

- Τους όρνιθας ενέδυσαν: Μαρία Ζωγράφου και Μόρφω Νικολάου

- **Τους όρνιθας φροντίζουσι**: Μαρία Ζωγράφου, Μόρφω Νικολάου, Φωτούλα Αδάμου, Ηρακλείδια Στυλιανού, Λούης Λοΐζου.

- Ορνίθων κίνησις: Μόρφω Νικολάου, Άννα Παφίτη

- **Φιλοτέχνηση ορνιθοπρογράμματος**: Γεωργία Φραγκούδη Γ1, Νικολέτα Πολυδώρου Γ3, Μαίρη Πάσιου Β6 υπό την καθοδήγηση της Κατερίνας Καντού.

- **Στοιχειοθεσία ορνιθοπρογράμματος**: Βαρβάρα Μιχαήλ

Η διανομή των ρόλων είχε ως ακολούθως:

-Ευελπίδης: Μιχαέλλα Αντωνίου Γ4

- **Πεισθέταιρος:** Μαρία Κωνσταντίνου Γ5

- **Υπηρέτης Έποπα-Ψηφισματοπώλης**: Λεωνίδας Αγγελίδης Γ4

- **Έποπας-Προμηθέας:** Σωτήρης Ιωσήφ Γ6

- **Αηδόνα- Βασιλεία:** Φωτεινή Νικολάου Γ5

- Ιερεύς-Πατραλοίας-Τριβαλλός: Σταυριάνα Παναγή Γ2

- Ποιήτρια-Ίριδα: Χρυσταλλένη Μιχαήλ Β3

- **Χρησμολόγος-Ποσειδών:** Ευαγόρας Καλλίδης Γ5

- **Μέτων-Συκοφάντης**: Βίβια Βαρνάβα Γ1

- **Επίσκοπος-Ηρακλής:** Στέφανος Κορελλίδης Γ5

- **Άγγελος:** Κωνσταντίνος Αναστασίου Γ4

- **Κινησίας:** Διαμάντω Κασάπη Γ1

- **Χορός Ορνίθων:** Διαμάντω Κασάπη Γ1, Φρόσω Χαραλάμπους Γ4, Παυλίνα Κυριάκου Γ4, Εύη Χριστοδούλου Γ6, Ευμορφία Θεοδούλου Γ3, Μαλβίνα Σγαρδέλλη Γ3**,** Μαίρη Πάσιου Β6, Ελευθερία Θεοδότου Β6, Κορίνα Πριγκοπούλου Β6, Άννα Μαρία Αναστασίου Β6, Δήμητρα Χουβαρτά Γ7, Στέφανη Χαρτουνιάν Γ5, Χρυστάλλα Χρίστου Γ3**,** Νικολέτα Πολυδώρου Γ3, Φίλια Τσουτσούκη Γ1

Η εικονογράφηση της αφίσας της παράστασης είναι συμβολική, καθώς ο συνδυασμός ενός άγριου πετούμενου με ανθρωπόμορφο γυναικείο σώμα και φτερούγες από χρωματιστά ξυλαράκια, τα οποία αντικατέστησαν τα πούπουλα στο κοστούμι των ορνίθων στην παράσταση, μας παραπέμπει στο σκεπτικό βάσει του οποίου επιλέγηκαν τα κοστούμια για το Χορό των ορνίθων.

Στο πρόγραμμα της παράστασης, η σκηνοθέτιδα Άννα Παφίτη δίνει πληροφορίες για την παράσταση:

> «Σε ένα σκηνικό λιτό κυριαρχούν οι Όρνιθες. Με τις ξύλινες πολύχρωμες φτερούγες τους, που λειτουργούν σαν καστανιέτες, ενισχύουν το ρυθμό δίνοντας την αίσθηση του άγριου πτηνού που τελικά θα μαγευτεί από τη δύναμη του λόγου του ανθρώπου. Ποιοτικά ακούσματα, σύγχρονες χορογραφίες, αλλά και η διασκευή που επεδίωκε να προσαρμόσει το αριστοφανικό έργο στα δρώμενα και τους συντελεστές της σύγχρονης μας πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητας, διατηρώντας αλώβητη τη διαχρονικότητά του, μας ταξιδεύουν σε μια πόλη ουτοπική.»

Η επιλογή του έργου *Όρνιθες* του Αριστοφάνη έγινε από την Άννα Παφίτη, «κυρίως από περιέργεια για το αν θα ανταποκρίνονταν οι μαθητές στο είδος της αρχαίας κωμωδίας», όπως μας δήλωσε η ίδια, «αλλά και σε μια προσπάθεια να φέρει τους μαθητές σε επαφή με το έργο του Αριστοφάνη, πράγμα που αποτελούσε μεγάλο προσωπικό ρίσκο, αφού τα περισσότερα παιδιά δεν είχαν παρακολουθήσει ποτέ παρόμοια θεατρική παράσταση, αλλά ούτε και είχαν επισκεφτεί ποτέ αρχαίο θέατρο.»

Η παράσταση ήταν σκηνοθετικά ευφυής. Για τη διαμόρφωση του σκηνικού χρησιμοποιήθηκε σκαλωσιά ντυμένη από λωρίδες λευκού υφάσματος, που θύμιζαν νέφη, και ταυτόχρονα ήταν στολισμένη με πολύχρωμα φτερά ορνίθων. Η χρωματολογία της παράστασης κυμάνθηκε σε γήινα χρώματα με εξαίρεση τα φτερά.

(Φωτ. 164, Σκηνικό παράστασης *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012)

Στα κοστούμια του Χορού των ορνίθων αντί για φτερά χρησιμοποιήθηκαν χρωματιστά ξύλα, που λειτουργούσαν σαν καστανιέτες παράγοντας ξεχωριστούς ήχους με την κίνηση του χορού και δίνοντας την αίσθηση του άγριου πτηνού που τελικά μαγεύεται από τη δύναμη του ανθρώπινου λόγου.

(Φωτ. 165, Χορός Ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012)

Στην αρχή του έργου έγινε χρήση του θεάτρου σκιών, με την παρουσία τεσσάρων μελών του Χορού των ορνίθων και ενός παιδιού που έπαιζε μουσικό όργανο στο πίσω μέρος δύο λευκών πανιών που υπήρχαν στο κέντρο της σκηνής, γεγονός ιδιαίτερα εντυπωσιακό. Το θέατρο σκηνών χρησιμοποιήθηκε και στη συνέχεια της παράστασης, στο σημείο που ο τσαλαπετεινός φώναξε τους όρνιθες να εμφανιστούν στη σκηνή. Στο συγκεκριμένο σημείο σηκώνονται τα δύο πανιά και εμφανίζονται στη σκηνή δύο όρνιθες, ενώ οι υπόλοιποι παρουσιάζονται μέσα από το κοινό και πορεύονται προς τη σκηνή.

Ένα άλλο αξιοσημείωτο στοιχείο ήταν το γεγονός ότι στο ρόλο του Πεισθέταιρου και του Ευελπίδη έπαιξαν κορίτσια. Η επιλογή αυτή, σύμφωνα με την Άννα Παφίτη, έγινε για το λόγο ότι στην ηλικία των δεκατεσσάρων χρονών τα κορίτσια είναι σαφώς πιο ώριμα, πιο δεκτικά στις υποδείξεις και αποδίδουν καλύτερα σε όποιο ρόλο τους δοθεί. Οι συγκεκριμένες μαθήτριες είχαν πηγαίο ταλέντο, όπως ανέφερε η σκηνοθέτιδα, προσθέτοντας παράλληλα ότι ο Αριστοφάνης ούτως ή άλλως προσφέρεται για νεωτερισμούς και πιο μοντέρνες αποδόσεις.

(Φωτ. 166, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, χρήση θεάτρου σκιών από τα μέλη του Χορού, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012)

(Φωτ. 167, Είσοδος Χορού ορνίθων στη σκηνή, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012)

Η μουσική σύνθεση και οι στίχοι των χορικών, που γράφτηκαν αποκλειστικά για την παράσταση, ήταν προσαρμοσμένα στο σήμερα και κατάφεραν να αποδώσουν με επιτυχία το πανηγυρικό πνεύμα των πουλιών. Οι χορογραφίες ήταν πρωτότυπες, σύγχρονες και αναδείκνυαν τη μουσική. Ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρον το γεγονός ότι σε κάθε χορικό υπήρχε και διαφορετικό είδος χορογραφίας. Κατά τη διάρκεια των χορικών ο φωτισμός χαμήλωνε και αναβόσβηνε ανάλογα με την ένταση και το ρυθμό της μουσικής και της κίνησης του Χορού των ορνίθων.

(Φωτ. 168, Συντελεστές παράστασης, *Ορνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012)

Στα χορικά μέρη ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρον το γεγονός ότι οι όρνιθες σε αρκετά σημεία απευθύνονταν στους κριτές και στους θεατές:

> -«Αν απ' τους έντιμους κριτές μας και τους αγαπημένους θεατές μας κάποιος θα 'θελε εδώ, στην πουλλοχώρα, ευτυχής και χαλαρός να ζει, καλοπρόσδεκτος σε μας, λιβαδοπέρδικα πλουμιστή.»
>
> -«Αν θεατής είσαι ή κριτής και η πείνα σε ζώνει ή το κρύο σε κυκλώσει ή τη κοιλιά σου πονάς κι άλλο πια δεν βαστάς, με φτερό πιτς φιτίλι την κάνεις και στους άλλους μετά το σοβαρό παριστάνεις.»
>
> -«Καλότυχη η φυλή των πουλιών. Έτσι και οι κριτές καλά κάνουν να μας δώσουνε τη νίκη αφού και εμείς δώρα καλύτερα του Πάρη θα τους φέρουμε. Γλαυκόπουλα Λαυρίου θα τους στείλουμε κλωσσόπουλα στις φούχτες τους να γεννούν το παραδάκι αλλιώς ας φυλάγονται καλά με την ομπρέλα, μην τους εύρουν κατακέφαλα οι δροσερές μας κουτσουλιές.»

Τα κοστούμια μερικών πρωταγωνιστών ήταν επίσης προσαρμοσμένα στο σήμερα, όπως για παράδειγμα το κοστούμι του Έποπα, του Ιερέα, του Νομοθέτη κ.λ.π., ενώ σε κάποιους ρόλους χρησιμοποιήθηκαν χλαμύδες, όπως για παράδειγμα του Μέτωνα, του χρησμολόγου, του

Ποσειδώνα και του Ηρακλή. Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τους δύο βασικούς πρωταγωνιστές, Πισθέταιρο και Ευελπίδη, έχουν τόσο σύγχρονα στοιχεία όσο και αρχαία.

(Φωτ. 169, Ποσειδώνας και Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012)

(Φωτ. 170, Ευελπίδης και Πεισθέταιρος, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012)

Ένα από τα κυριότερα χαρακτηριστικά της παράστασης ήταν η επικαιροποίηση του έργου. Η σκηνοθεσία περιελάμβανε πρωτότυπες εντυπωσιακές σκηνές, που ήταν προσαρμοσμένες στη σύγχρονη πολιτική, οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα.

Έτσι, επίκαιρα στοιχεία από την πολιτική ζωή του τόπου ήταν η αναφορά από τον Ευελπίδη στην έκρηξη στο Μαρί, η αναφορά από τον Έποπα στους εποίκους, στους Τουρκοκύπριους, αλλά και στις συνομιλίες ανάμεσα στις δύο πλευρές και η αναφορά στον Περδίκη (Βουλευτή του Κινήματος Οικολόγων-Περιβαλλοντιστών) και στους οικολόγους.

Επίκαιρα στοιχεία από την οικονομική ζωή του τόπου ήταν η αναφορά στην οικονομική κρίση και στην υποβάθμιση της οικονομίας από τους “Moody’s”.

Επίκαιρα στοιχεία από την κοινωνική πραγματικότητα ήταν η αναφορά στην ηλεκτρονική πληροφόρηση και επικοινωνία της εποχής μας και η αναγγελία από τον τσαλαπετεινό της ηλεκτρονικής διεύθυνσης www.poullochor@poullonet, η οποία ήταν γραμμένη και σε αφίσα κατά τη σκηνή της ανακοίνωσης της επικράτησης της χώρας των πουλιών.

6.1.2. XENION HIGH SCHOOL- *ΟΡΝΙΘΕΣ* -2013

Το Xenion High School ανέβασε στα πλαίσια των ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου την παράσταση *Όρνιθες* του Αριστοφάνη την Παρασκευή 1η Μαρτίου 2013 στο αμφιθέατρο του σχολείου. Το κείμενο της παράστασης βασιζόταν στη μετάφραση του Θρασύβουλου Σταύρου με παρεμβολές αποσπασμάτων από το βιβλίο *Οι κωμωδίες του Αριστοφάνη σε Κόμικς-Όρνιθες* του Τάσου Αποστολίδη.

Τη σκηνοθεσία και τα σκηνικά της παράστασης ανέλαβαν οι φιλόλογοι Σοφία Τσαντήλα-Φυλακτού και Κατερίνα Ζουβάνη, τη σύνθεση και ενορχήστρωση της μουσικής ο μουσικός Γιώργος Καλογήρου. Τα κοστούμια επιμελήθηκαν η καθηγήτρια χημείας Παναγιώτα Ριαλά, η φιλόλογος Μαρία Φαρκωνή και η μαθήτρια Ζήνα Οικονόμου 7Α και τις χορογραφίες η φιλόλογος Σοφία Τσαντήλα-Φυλακτού. Την επιμέλεια του ήχου και του φωτισμού ανέλαβε ο καθηγητής μαθηματικών Μάριος Φυλακτού και ο μαθητής Παντελής Ζέμπασιης 5D, ενώ την επιμέλεια του έντυπου υλικού είχε η φιλόλογος Χριστίνα Κουρουμά. Την πρόσκληση φιλοτέχνησε ο σκιτσογράφος Αθηνόδωρος Γεωργίου και η μαθήτρια Σάρα Καλλή 2Β. Τέλος, το μακιγιάζ επιμελήθηκε η Έλενα Λεοντίου και η μαθήτρια Άντρεα Ζουβάνη 3Β.

Η διανομή των ρόλων είχε ως ακολούθως:

Ευελπίδης: Φίλιππος Δημητρίου 7Α

Πεισθέταιρος: Γιώργος Γερμανός 6 C

Υπηρέτης Τσαλαπετεινού/Τρίβαλλος: Αντώνης Φάνος 7C

Τσαλαπετεινός: Ιωάννα Μαρτή 6Α

Αηδόνα: Νίκη Κωνσταντίνου 1Α

Ιερέας/Καταδότης: Νικολέτα Χριστοδούλου 5D

Ποιητής/Κήρυκας: Τάνια Μουσικού 7C

Χρησμολόγος/Προμηθέας: Κυριάκος Αττούνης 3Α

Μέτωνας (γεωμέτρης)/ Ηρακλής: Παύλος-Πάρης Πετραλλής 5D

Επιθεωρητής: Τάσος Καράς 1Α

Νομοπώλης: Αντώνης Τσιόλας 2Β

Αγγελιαφόρος: Κατερίνα Κουτσού 6 C

Ίριδα: Έλενα Τσιολάκη 4Β

Ποσειδώνας: Γιώργος Μιχαήλ 5 C

Βασιλεία: Μαρίνα Χαραλάμπους 7Β

Όρνιθες: Year 6: Γεωργία Πίττα, Γιάννα Μουστάκα, Θεοδώρα Στέκα, Όλγα Λεοντίου, Χριστίνα Ιεράρχη, Year 4: Άντρεα Ασπρουκούριου, Παναγιώτα Δημητρίου, Ραφαέλλα Αδάμου, Year 3: Αντωνία Κωνσταντή, Ραφαέλλα Χρυσοστόμου, Year 1: Αλεξάνδρα Τσιελεπή, Άννα Πική, Λουκία Ηρακλέους, Φωτιάνα Ζουβάνη.

Ορχήστρα:

Πιάνο: Μαρία Χριστοδούλου 7Α

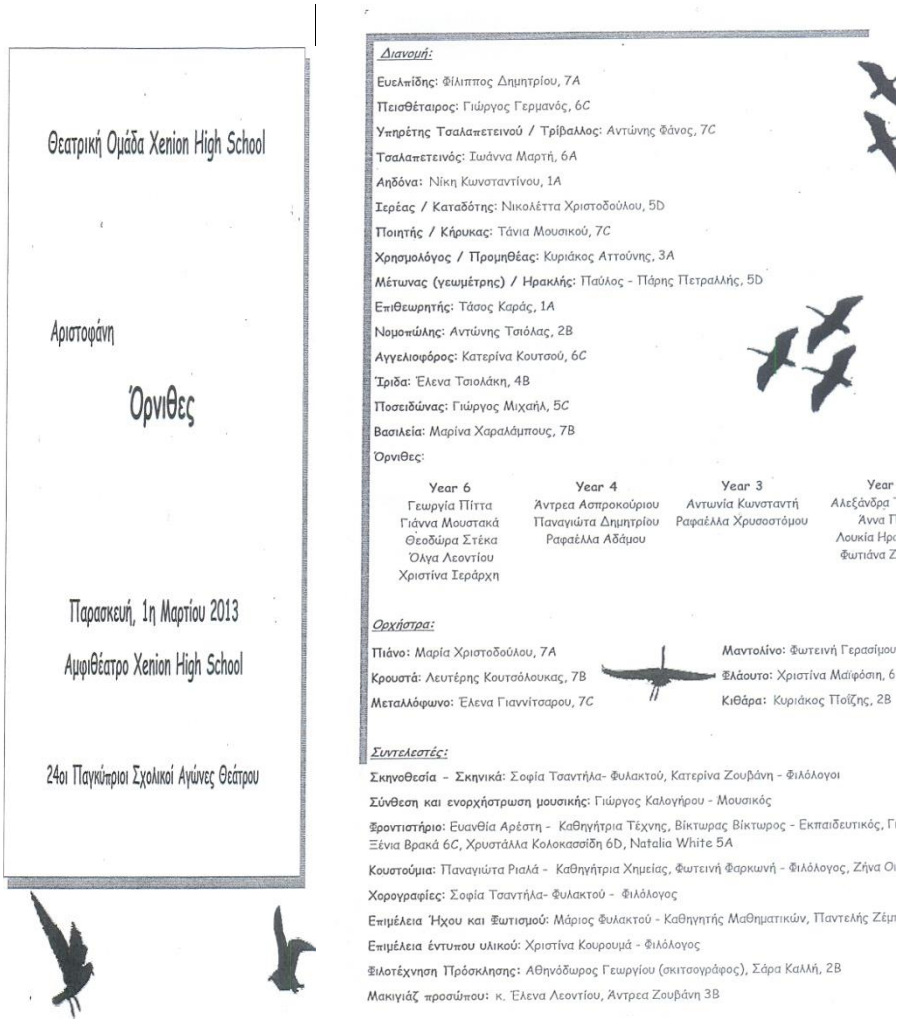
Κρουστά: Λευτέρης Κουτσόλουκας 7Β

Μεταλλόφωνο: Έλενα Γιαννίτσαρου 7C

Μανταλίνο: Φωτεινή Γερασίμου 6Β

Κιθάρα: Κυριάκος Ποΐζης 2Β

Στο εξώφυλλο του προγράμματος της παράστασης απεικονίζονταν πετούμενα πουλιά. Όπως μας δήλωσε σε συνέντευξή της η Σοφία Τσαντήλα-Φυλακτού, η οποία ανέλαβε τη διασκευή, σκηνοθεσία και διδασκαλία του έργου, το πρόγραμμα της παράστασης ήταν απλό, καθώς ήθελαν να κρατήσουν μόνο το στοιχείο των ορνίθων, γι’ αυτό και υπάρχουν μόνο μικρά σκίτσα πουλιών. Άλλωστε αυτό είναι που αναζητούν οι δύο πρωταγωνιστές του έργου, την ελευθερία που βρίσκεται στον κόσμο των πετούμενων.

Θεατρική Ομάδα Xenion High School

Αριστοφάνη

Όρνιθες

Παρασκευή, 1η Μαρτίου 2013

Αμφιθέατρο Xenion High School

24οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου

Διανομή:

Ευελπίδης: Φίλιππος Δημητρίου, 7A
Πεισθέταιρος: Γιώργος Γερμανός, 6C
Υπηρέτης Τσαλαπετεινού / Τρίβαλλος: Αντώνης Φάνας, 7C
Τσαλαπετεινός: Ιωάννα Μαρτή, 6A
Αηδόνα: Νίκη Κωνσταντίνου, 1A
Ιερέας / Καταδότης: Νικολέττα Χριστοδούλου, 5D
Ποιητής / Κήρυκας: Τάνια Μουσικού, 7C
Χρησμολόγος / Προμηθέας: Κυριάκος Αττούνης, 3A
Μέτωνας (γεωμέτρης) / Ηρακλής: Παύλος - Πάρης Πετραλλής, 5D
Επιθεωρητής: Τάσος Καράς, 1A
Νομοπώλης: Αντώνης Τσιόλας, 2B
Αγγελιοφόρος: Κατερίνα Κουτσού, 6C
Ίριδα: Έλενα Τσιολάκη, 4B
Ποσειδώνας: Γιώργος Μιχαήλ, 5C
Βασιλεία: Μαρίνα Χαραλάμπους, 7B
Όρνιθες:

Year 6	Year 4	Year 3	Year
Γεωργία Πίττα	Άντρεα Ασπροκούριου	Αντωνία Κωνσταντή	Αλεξάνδρα
Γιάννα Μουστακά	Παναγιώτα Δημητρίου	Ραφαέλλα Χρυσοστόμου	Άννα Γ
Θεοδώρα Στέκα	Ραφαέλλα Αδάμου		Λουκία Ηρ
Όλγα Λεοντίου			Φωτιάνα Ζ
Χριστίνα Σεράρχη			

Ορχήστρα:

Πιάνο: Μαρία Χριστοδούλου, 7A
Κρουστά: Λευτέρης Κουτσόλουκας, 7B
Μεταλλόφωνο: Έλενα Γιαννίτσαρου, 7C
Μαντολίνο: Φωτεινή Γερασίμου
Φλάουτο: Χριστίνα Μαϊφόσιη, 6
Κιθάρα: Κυριάκος Πσίζης, 2B

Συντελεστές:

Σκηνοθεσία - Σκηνικά: Σοφία Τσαντήλα- Φυλακτού, Κατερίνα Ζουβάνη - Φιλόλογοι
Σύνθεση και ενορχήστρωση μουσικής: Γιώργος Καλογήρου - Μουσικός
Προντιστήριο: Ευανθία Αρέστη - Καθηγήτρια Τέχνης, Βίκτωρας Βίκτωρος - Εκπαιδευτικός, Γ
Ξένια Βρακά 6C, Χρυστάλλα Κολοκασσίδη 6D, Natalia White 5A
Κουστούμια: Παναγιώτα Ριαλά - Καθηγήτρια Χημείας, Φωτεινή Φαρκωνή - Φιλόλογος, Ζήνα Οι
Χορογραφίες: Σοφία Τσαντήλα- Φυλακτού - Φιλόλογος
Επιμέλεια Ήχου και Φωτισμού: Μάριος Φυλακτού - Καθηγητής Μαθηματικών, Παντελής Ζέμ
Επιμέλεια έντυπου υλικού: Χριστίνα Κουρουμά - Φιλόλογος
Φιλοτέχνηση Πρόσκλησης: Αθηνόδωρος Γεωργίου (σκιτσογράφος), Σάρα Καλλή, 2B
Μακιγιάζ προσώπου: κ. Έλενα Λεοντίου, Άντρεα Ζουβάνη 3B

(Πρόγραμμα παράστασης *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013)

Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου δεν ήταν τυχαία. Συγκεκριμένα επέλεξαν τους *Όρνιθες,* γιατί αυτό το κείμενο δίνει τη δυνατότητα να ζωντανεύουν επί σκηνής όλα τα συστατικά στοιχεία της κοινωνίας του τότε αλλά και του σήμερα: άρχοντες και αρχόμενοι, κόλακες, εκμεταλλευτές, απλός λαός, φτωχοί και ισχυροί, πονηροί και απονήρευτοι.

Επίσης, όπως, μας δήλωσε η Σοφία Φυλακτού, κατά την επεξεργασία της μετάφρασης των *Ορνίθων* από το Θρασύβουλο Σταύρου διαπιστώθηκε ότι το κείμενο θα μπορούσε να ενδυναμωθεί, εάν γίνονταν κάποιες αναφορές στη σύγχρονη εποχή. Έτσι, στην τελική μερική διασκευή που έγινε στο κείμενο προστέθηκαν μικρά αποσπάσματα από το έργο *Οι κωμωδίες του*

Αριστοφάνη σε κόμικς του Τάσου Αποστολίδη, ιδιαίτερα στους διαλόγους του Πεισθέταιρου με τον Ευελπίδη.

Κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας του κειμένου έγινε και ο σχεδιασμός των σκηνικών. Από την αρχή η απόφαση ήταν στα σκηνικά να υπάρχει το λευκό χρώμα, για να δοθεί η αίσθηση του ουράνιου και του νεφελώδους τοπίου. Το κέντρο της σκηνής ήταν υπερυψωμένο γιατί σε εκείνο το σημείο ανέβαιναν τα πρόσωπα του έργου τις στιγμές που ήθελαν να επιβληθούν και να δείξουν την υπεροχή τους. Στο υπερυψωμένο βάθρο γινόταν όλη η δράση από τα πρόσωπα του έργου, ενώ ο Χορός κινείτο γύρω από αυτό. Δεξιά σχηματίστηκε το σπίτι του Τσαλαπετεινού, το οποίο οικειοποιήθηκα στη συνέχεια ο Πεισθέταιρος.

(Φωτ. 171, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, Ευελπίδης και Πεισθέταιρος, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013)

Στην ενδυμασία κρατήθηκε το αρχαιοελληνικό στοιχείο με σύγχρονες παρεμβάσεις όπως τα πουκάμισα του Χορού, τα οποία ήταν διακοσμημένα με πολύχρωμα φτερά.

(Φωτ. 172, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013)

(Φωτ. 173, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013)

Η μουσική σύνθεση που δημιουργήθηκε από το μουσικό του σχολείου Γιώργο Καλογήρου πλαισίωνε με τον καλύτερο τρόπο το κείμενο και υποστήριζε απόλυτα τη σκηνοθεσία. Οι στίχοι των τραγουδιών βασίστηκαν στη μετάφραση του Θρασύβουλου Σταύρου και η μουσική του Γιώργου Καλογήρου ήταν δυναμική σε ορισμένα σημεία και πιο ονειρική σε άλλα. Ήταν ιδιαίτερα αξιοσημείωτο το γεγονός ότι η ορχήστρα και ο μουσικός βρίσκονταν επί σκηνής στα δεξιά, κατά τη διάρκεια της παράστασης και εκτελούσαν ζωντανά τα μουσικά κομμάτια.

(Φωτ. 174, Τσαλαπετεινός, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013)

Ο φωτισμός της παράστασης άλλαζε χρωματισμούς σύμφωνα με τις συναισθηματικές μεταπτώσεις των προσώπων. Στις σκηνές του Χορού χρησιμοποιήθηκε το μπλε και το μωβ, χρώματα παρμένα από την παλέτα του ουρανού.

(Φωτ. 175, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013)

Σύμφωνα με τη Σοφία Φυλακτού, η χορογραφία και γενικότερα η κινησιολογία έγινε με τρόπο που να τονίζει το μη ρεαλιστικό χαρακτήρα του Χορού.

(Φωτ. 176, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013)

(Φωτ. 177, Ευελπίδης, Πεισθέταιρος και Χορός, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013)

6.1.3. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΙΟΥ ΜΑΜΑΝΤΟΣ ΤΡΑΧΩΝΙΟΥ-*ΟΡΝΙΘΕΣ*-2013

Το Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου ανέβασε στις 13 Μαρτίου 2013 στο πλαίσιο των ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τη θεατρική παράσταση *Όρνιθες* του Αριστοφάνη, στην Αίθουσα Προβολών του Λυκείου Αποστόλου Λουκά Κολοσσίου σε σκηνοθεσία του φιλόλογου Στέλιου Ταβουλάρη.

Τα κοστούμια επιμελήθηκε η Β.Δ.Α΄ τέχνης Σύλβια Οικονομίδου. Τα σκηνικά σχεδίασε η ίδια σε συνεργασία με τον καθηγητή συμβουλευτικής Ορθόδοξο Λοΐζου. Την επιμέλεια της σκηνής ανέλαβαν οι φιλόλογοι, Ανθούλα Στυλιανού και Μαριάννα Αποστόλου και τη μουσική επιμέλεια ο καθηγητής μουσικής Μάριος Κτωρίδης. Τις χορογραφίες επιμελήθηκε η καθηγήτρια φυσικής αγωγής Τούλα Τρύφωνος, τον ήχο, το φωτισμό και την τεχνική υποστήριξη ανέλαβαν ο καθηγητής πληροφορικής Λοΐζος Χριστοφίδης και ο καθηγητής φυσικής Πάρης Χριστοφόρου. Τέλος, τη φιλοτέχνηση της πρόσκλησης, της αφίσας και του προγράμματος επιμελήθηκε η καθηγήτρια τέχνης Ελένη Ιωαννίδου.

(Πρόγραμμα παράστασης, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013)

Η διανομή των ρόλων (με σειρά εμφάνισης) είχε ως ακολούθως:

Πεισθέταιρος: Γιάννης Οδυσσέως Β1

Ευελπίδης: Δημήτρης Μιχαήλ Γ3

Έποπας (Τσαλαπετεινός): Γιώργος Ιωάννου Γ4

Υπηρέτζη του Έποπα: Φειδίας Γεδεών Β2

Ιερέας και Τριβαλλός: Γιώργος Μερηκληγιάννης Γ1

Ποιητής και Βασιλεία: Κατερίνα Μπρατσούν Γ5

Χρησμολόγος: Αννίτα Γιαννή Β2

Μέτων και Ποσειδώνας: Πέτρος Αποστόλου Γ1

Απεσταλμένος: Έλλη Κωνσταντίνου Γ4

Νομοπώλης: Χριστιάνα Ευθυμίου Γ4

Αγγελιαφόρος (1^{ος} και 2^{ος}): Δοξούλα Χρυσοστόμου Γ1

Έριδα: Ναταλία Χριστοφόρου Β1

Κήρυκας: Στάλω Χατζηττοφή Α5

Νεαρός: Γιάννης Νεοφύτου Β4

Συκοφάντης: Ντιάνα Γρηγορίου Γ1

Προμηθέας: Πυθαγόρας Καλυφόμματος Γ4

Ηρακλής: Ανδρέας Ανδρέου Γ5

Χορός Πουλιών: Νάταλη Ευδοκίμου Γ2 (κορυφαία), Γεωργία Ιωάννου Γ2, Γεωργία Παπασάββα Γ2, Αυγούστα Ψύχα Γ2, Μαρία Νικολάου Γ2, Κατερίνα Μιχαήλ Γ3, Γεωργία Ευριπίδου Γ3, Βάσω Νικολάου Γ5

Ήταν η δεύτερη φορά που το Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου συμμετείχε στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος. Όπως μας δήλωσε ο φιλόλογος που ανέλαβε τη σκηνοθεσία του έργου, Στέλιος Ταβουλάρης, το συγκεκριμένο έργο ήταν δική του επιλογή, καθώς είχε ήδη ανεβάσει αρκετές φορές τα προηγούμενα χρόνια σύγχρονο θέατρο και θεώρησε ότι έπρεπε να δοκιμάσει και στο αρχαίο.

Η εικονογράφηση του προγράμματος και της αφίσας της παράστασης είναι σχετική με το θέμα, καθώς προβάλλονται πουλιά σε μορφή σχεδίου και κυριαρχεί το κίτρινο και μπλε χρώμα.

(Πρόσκληση παράστασης, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013)

Τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν απλά και μέσα στο πνεύμα του έργου. Όπως δήλωσε ο σκηνοθέτης, δεδομένων των οικονομικών καταστάσεων των καιρών, τα σκηνικά ήταν εντελώς αφαιρετικά και βασίστηκαν στη δημιουργία καλαμιώνα, με καλάμια που έκοψαν και συνέλεξαν οι ίδιοι οι συντελεστές. Το σκηνικό αυτό συμβόλιζε την πολιτεία των πουλιών.

(Φωτ. 178, Ευελπίδης, Πεισθέταιρος, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013)

Όσον αφορά τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης, ακολουθήθηκε το ίδιο σκεπτικό, όπως και με τα σκηνικά. Έτσι για την κατασκευή τους αξιοποιήθηκαν υφάσματα από περισσεύματα που ξαναχρησιμοποιήθηκαν και ξανασχεδιάστηκαν.

(Φωτ. 179, Συντελεστές παράστασης, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013)

(Φωτ. 180, Συντελεστές παράστασης, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013)

(Φωτ. 181, Μέτων, Ποσειδώνας, Ηρακλής, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013)

Ο Χορός των ορνίθων αποτελείτο από εφτά μέλη, τα οποία ήταν ντυμένα με πολύχρωμα κοστούμια, που απέδιδαν τη χαρούμενη πολιτεία των πουλιών. Η χορογραφία που εκτελέστηκε ήταν χορός συνδυασμένος με σύγχρονα στοιχεία.

(Φωτ. 182, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013)

(Φωτ. 183, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013)

(Φωτ. 184, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013)

Στη μουσική εκτέλεση των κομματιών χρησιμοποιήθηκαν σε κάποια σημεία αποσπάσματα από γνωστούς μουσικούς, τα οποία λειτούργησαν θετικά για την ανάδειξη και υπενθύμιση ιστορικών στιγμών στη μουσική και θεατρική ιστορία. Τα αποσπάσματα που ακούστηκαν ήταν από το έργο «Όρνιθες» του Μάνου Χατζηδάκη, «The typewriter» του Leroy Aonderson και το «Canon in D» του Johann Pachelbel.

6.2.4. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ *ΟΡΝΙΘΩΝ*

Ακολουθεί σύγκριση των παραστάσεων *Όρνιθες* του Αριστοφάνη που ανέβασαν το Γυμνάσιο Λατσιών (2012), το Xenion High School (2013) και το Περιφερειακό Γυμνάσιο Τραχωνίου (2013).

Η σκηνοθεσία της παράστασης του Xenion High School εξυπηρέτησε το σκοπό της και μετέδωσε τη γοητεία του κειμένου με ευρηματικές φόρμες.

Η σκηνοθεσία της παράστασης του Γυμνασίου Λατσιών ήταν λειτουργική και ευφάνταστη με ανατρεπτικό χιούμορ και επίκαιρες προσθήκες, που έδωσαν ζωντάνια και φρεσκάδα στην παράσταση. Η διασκευή που έγινε από τη σκηνοθέτιδα και η οποία επεδίωκε να προσαρμόσει το αριστοφανικό έργο στα δρώμενα και τους πρωταγωνιστές της σύγχρονης πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητας, διατηρώντας αλώβητη τη διαχρονικότητά του, ήταν πρωτότυπη και σε συνδυασμό με τα ποιοτικά ακούσματα και τις σύγχρονες χορογραφίες κατάφεραν να δώσει μια αξιόλογη παράσταση. Επίσης, ο σεβασμός στο αρχαίο κείμενο ήταν εμφανής και τα παιδιά τα έβγαλαν πέρα με ωριμότητα. Στις παραστάσεις του Περιφερειακού Γυμνασίου Τραχωνίου και του Xenion High School δεν υπήρχαν ιδιαίτερα στοιχεία επικαιροποίησης.

Η σκηνοθεσία που ακολουθήθηκε στην παράσταση του Γυμνασίου Τραχωνίου ήταν λιτή και στόχευε να βοηθήσει τα παιδιά να αναδείξουν τις ικανότητες τους.

Τα σκηνικά της παράστασης τόσο του Γυμνασίου Λατσιών όσο και του Xenion High School ήταν απλά, εντός θέματος και χωρίς ιδιαίτερους εντυπωσιασμούς και αξιοποιήθηκαν λειτουργικά από τα παιδιά επί σκηνής. Στην παράσταση του Περιφερειακού Γυμνασίου Τραχωνίου τα σκηνικά που χρησιμοποιηθήκαν ήταν επίσης απλά, όμως υπηρέτησαν απόλυτα τη σκηνοθεσία. Δεδομένων των οικονομικών καταστάσεων των καιρών, τα σκηνικά ήταν εντελώς αφαιρετικά και βασίστηκαν στη δημιουργία καλαμιώνα, με καλάμια που έκοψαν και συνέλεξαν οι ίδιοι οι συντελεστές.

Η χρωματολογία των κοστουμιών της παράστασης του Γυμνασίου Λατσιών κυμάνθηκε σε γήινα χρώματα με εξαίρεση τα φτερά. Ξεχωρίζουν ιδιαίτερα τα κοστούμια του Χορού των ορνίθων με χρωματιστά ξύλα, που λειτουργούσαν σαν καστανιέτες, αντί για φτερά, που

δημιουργούσαν ξεχωριστούς ήχους με την κίνηση του Χορού. Στην παράσταση του Xenion High School τα κοστούμια ήταν ευφυή και στο πνεύμα της παράστασης. Γενικότερα στην ενδυμασία κρατήθηκε το αρχαιοελληνικό στοιχείο με σύγχρονες παρεμβάσεις όπως τα πουκάμισα του Χορού, τα οποία ήταν διακοσμημένα με πολύχρωμα φτερά. Στα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης του Περιφερειακού Γυμνασίου Τραχωνίου ακολουθήθηκε το ίδιο σκεπτικό, όπως και με τα σκηνικά. Έτσι για την κατασκευή τους αξιοποιήθηκαν υφάσματα από περισσεύματα που ξαναχρησιμοποιήθηκαν και ξανασχεδιάστηκαν. Η αξιοποίηση και επαναχρησιμοποίηση υφασμάτων ήταν αξιοπρόσεκτη.

Η μουσική σύνθεση και οι στίχοι των χορικών, που γράφτηκαν αποκλειστικά για την παράσταση του Γυμνασίου Λατσιών, ήταν προσαρμοσμένα στο σήμερα και κατάφεραν να αποδώσουν με επιτυχία το πανηγυρικό πνεύμα των πουλιών, ενώ επίσης οι χορογραφίες ήταν πρωτότυπες, σύγχρονες και αναδείκνυαν τη μουσική. Η μουσική σύνθεση της παράστασης του Xenion High School, που δημιουργήθηκε από το μουσικό του σχολείου και η οποία εκτελείτο ζωντανά στη σκηνή, πλαισίωνε με τον καλύτερο τρόπο το κείμενο και υποστήριζε απόλυτα τη σκηνοθεσία. Στη μουσική εκτέλεση των κομματιών της παράστασης του Περιφερειακού Γυμνασίου Τραχωνίου χρησιμοποιήθηκαν σε κάποια σημεία αποσπάσματα από γνωστούς μουσικούς, τα οποία λειτούργησαν θετικά για την ανάδειξη και υπενθύμιση των ιστορικών στιγμών στη μουσική και θεατρική ιστορία.

Η χορογραφία και γενικότερα η κινησιολογία στην παράσταση του Xenion High School έγινε με τρόπο που να τονίζει τον μη ρεαλιστικό χαρακτήρα του Χορού. Η ομαδικότητα ήταν άψογη και ο Χορός με την ωραία παρουσία του ήταν ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτος. Οι ρόλοι των υπόλοιπων ηθοποιών κινούνταν επίσης με άνεση και γενικότερα υπήρχε κοινή γραμμή σκέψης και επικοινωνίας επί σκηνής. Τα παιδιά κατάφεραν να πλάσουν και να ερμηνεύσουν τους ρόλους τους πολύ καλά και με ήθος. Υπήρχαν βέβαια κάποια παιδιά, που ήταν πιο αδύναμα στην ερμηνεία και εκφορά του λόγου, χωρίς ωστόσο να μειώνεται το συνολικό αποτέλεσμα της παράστασης.

Στην παράσταση του Γυμνασίου Λατσιών ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρον το γεγονός ότι σε κάθε χορικό υπήρχε και διαφορετικό είδος χορογραφίας. Γενικότερα υπήρχαν ποιοτικά ακούσματα και σύγχρονες χορογραφίες. Υπήρχε κέφι, φρεσκάδα και ενθουσιασμός από όλα τα παιδιά επί σκηνής.

Η χορογραφία που εκτελέστηκε στην παράσταση του Περιφερειακού Γυμνασίου Τραχωνίου ήταν χορός συνδυασμένος με σύγχρονα στοιχεία. Η ομαδικότητα ήταν εμφανής και ιδιαίτερα στο Χορό, παρόλο που επρόκειτο για μαθητές Γυμνασίου και γενικότερα ήταν μια πολύ θετική παράσταση από παιδιά μικρής ηλικίας.

6.2. *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Ακολουθούν διαφορετικές αναγνώσεις του έργου *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη από το Grammar School και το Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου.

6.2.1. GRAMMAR SCHOOL-*ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ*- 2012

Ο Θεατρικός Όμιλος του Grammar School «Ρένος Πρέντζας» ανέβασε στις 17 Μαρτίου 2012 στο πλαίσιο των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τη θεατρική παράσταση *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη στο Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, σε διασκευή-μετάφραση στο κυπριακό ιδίωμα Κώστα Μόντη.

Τη σκηνοθεσία ανέλαβαν οι καθηγητές Κατερίνα Νεστορίδου, Γρηγόρης Παρδάλης, Μάριος Παπαεπιφανίου και Μαρία Καννάουρου. Τα σκηνικά επιμελήθηκε η Μαρία Πολυκάρπου και τα κοστούμια ο Κυριάκος Κόκκινος. Τη μουσική επιμέλεια είχαν η Ευρυδίκη Περικλέους–Παπαδοπούλου και ο Μάριος Χαραλάμπους, ενώ τη χορογραφία επιμελήθηκε ο Κυριάκος Κόκκινος.

Διανομή:

Λυσιστράτη: Ρένα Αφάμη 7Ε

Κλεονίκη: Πώλα Βόλος 5G

Μυρρίνη: Αυγή Πουργούρα 3G

Λαμπιτώ: Αναστασία Τσολάκη 5Ε

Πρόβουλος: Μάριος Χριστοδουλίδης 5D

Κινησίας: Αλέξανδρος Κοκκινόλαμπρος 3D

Κήρυκας Λακεδαιμονίων: Λουΐζα Γεωργίου 3Α

Αθηναίος: Αναστασία Τσολάκη 5Ε

Σπαρτιάτης: Αντρέας Γκρεντζίνσκι 2G

Πρύτανης Αθηναίος: Σοφοκλής Σοφοκλέους 3Β

Γυναίκα: Λουΐζα Γεωργίου 3Α

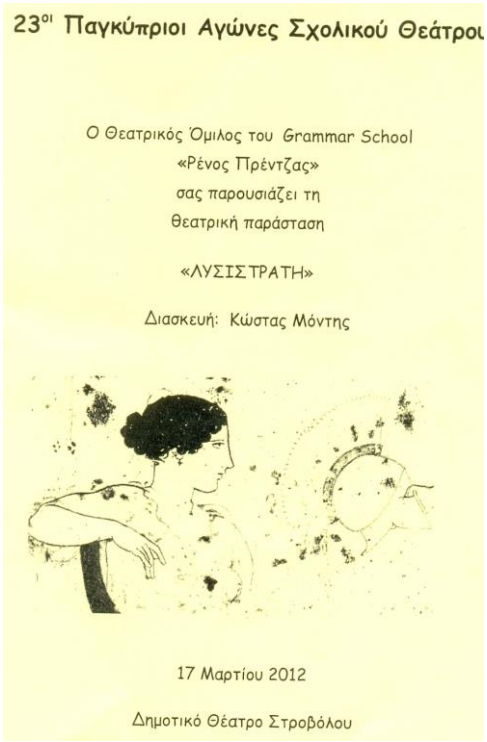
Χορός Γερόντων: Αλέξανδρος Πέσονγκες 3G, Αλέξανδρος Κοκκινόλαμπρος 3D, Μάριος Χατζηνικολάου 5B

Χορός γυναικών: Ιζαμπέλα Τρουλλουρή 5B, Χαριτίνη Γιάλλουρου 5D, Αυγή Πουργούρα 3G

Συμφιλίωση: Πώλα Βόλος 5G

(Φωτ. 185, Συντελεστές παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012)

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012)

Στο πρόγραμμα της παράστασης αναλύεται το σκεπτικό της επιλογής της συγκεκριμένης παράστασης από τους συντελεστές:

> «Η ανάληψη της προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κυπριακή Δημοκρατία αποτελεί δίχως άλλο μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις στην ιστορία του τόπου μας. Σ' αυτή την πρόκληση καλούμαστε όλοι να ανταποκριθούμε θετικά, συμβάλλοντας έτσι στην προώθηση και ανάδειξη του πολιτισμού μας. Έτσι και εμείς ως εκπαιδευτικοί οφείλουμε να βάλουμε το δικό μας λιθαράκι στην τιτάνια αυτή προσπάθεια. Αδράξαμε λοιπόν την ευκαιρία και μέσω του Παγκύπριου Σχολικού Διαγωνισμού Θεάτρου θελήσαμε να προβάλουμε ένα κομμάτι πολιτισμού του μικρού μας νησιού, συγκερασμένο πάντοτε με την άφθαστη αρχαία ελληνική πολιτιστική μας κληρονομιά.
>
> Επιχειρήσαμε, στα πλαίσια πάντοτε των δυνατοτήτων μας, να ανεβάσουμε επί σκηνής την περίφημη αντιπολεμική κωμωδία του Αριστοφάνη *Λυσιστράτη,* μέσα από την έξοχη διασκευή του σημαντικότερου σύγχρονου ποιητή της Κύπρου, Κώστα Μόντη. Η απόδοση του Μόντη προσδίδει στην αρχαία ελληνική κωμωδία ένα χαρακτήρα, με εύστοχες αναφορές στην κυπριακή πολιτισμική παράδοση. Πήραμε λοιπόν το χρόνο πίσω και μέσα από αυτό το όμορφο ταξίδι δόθηκε η ευκαιρία σ' εμάς να μιλήσουμε, να αισθανθούμε, να αγγίξουμε, να αγαπήσουμε και να συνειδητοποιήσουμε το μεγαλείο και την ομορφιά της κυπριακής μας διαλέκτου.»

Η επιλογή της παράστασης αυτής έγινε και λόγω του επίκαιρου και αντιπολεμικού μηνύματος του έργου, καθώς, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά στο πρόγραμμα της παράστασης:

> «Το κήρυγμα (…) της ξεκαρδιστικής *Λυσιστράτης* δεν είναι καθόλου ανεδαφικό, παρά επίκαιρο και χαρούμενο για κάθε εποχή. Είναι ένα υπέροχο μάθημα πατριωτισμού και ανθρωπιάς. Είναι ένα θερμό κήρυγμα ειρήνης και συναδέλφωσης μεταξύ των Ελλήνων και μεταξύ όλων των λαών της γης.»

Στο εξώφυλλο του προγράμματος της παράστασης απεικονίζεται μία γυναικεία μορφή της αρχαιότητας, που μας παραπέμπει στη Λυσιστράτη, όπως επίσης και μία περικεφαλαία, που μας παραπέμπει στον πόλεμο.

Για τα σκηνικά συνδυάστηκε η χρήση στοιχείων που παρέπεμπαν στην αρχαιότητα και στοιχείων από την κυπριακή παράδοση. Πιο συγκεκριμένα στο βάθος της σκηνής απεικονίζονταν κίονες που παρέπεμπαν στην Ακρόπολη και πιο μπροστά υπήρχε πετρόκτιστο σπίτι με παραδοσιακή ξύλινη πόρτα, που παρέπεμπε στα κυπριακά παραδοσιακά σπίτια.

(Φωτ. 186, Είσοδος γυναικών στη σκηνή, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012)

Η παράσταση αρχίζει με την εμφάνιση της Λυσιστράτης, της Κλεονίκης και της Μυρρίνης, οι οποίες αναμένουν την εμφάνιση και των υπόλοιπων γυναικών, ώστε να τους ανακοινώσει η Λυσιστράτη το σχέδιο που θα ακολουθήσουν. Ακολουθεί η είσοδος των γυναικών στη σκηνή. Ακούγεται κυπριακή μουσική και συγκεκριμένα το παραδοσιακό τραγούδι «Τηλλυρκώτισσα». Οι Γυναίκες ενώνουν τα χέρια, γονατίζουν σε μορφή ικεσίας και μπροστά από μία κούπα, την οποία έχουν κάτω στη σκηνή λένε το ακόλουθο τραγούδι:

«Κούπα, κούπα
σήμερον να κάμεις στο κορμί μας
τούτο το όμορφο δωρούιν μας.

Τη φωθκιά μου, τη φωθκιά μου να αντέξω.
Τζιαι να πάει, τζιαι να πάει η βράκα έξω.

Τζιαι ας πάει τζιαι ας πάει να την πλύνει
να την πλύνει, να την απλώσει τζιαι
στον ήλιο να στεγνώσει.»

(Φωτ. 187, Σκηνή από τον όρκο των γυναικών, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012)

Στη συνέχεια, οι Γυναίκες με υψωμένη την κούπα και τα χέρια τους πάνω από αυτή δίνουν τον ακόλουθο όρκο ότι θα τηρήσουν το σχέδιο που έχουν καταστρώσει:

«Ούτε τον άντρα μου, ούτε φίλο
δεν θ' αφήκω να μου κοντέψει,
ψυσιή δεν θα μου τζιήσει.

Τα ρούχα μου εν ναν αζαγιά
να παίρνει φωθκιά ο άντρας μου.

Εν θα γινεί ποτέ το δικό του
με το κέφι του
τζι'αν έρτει με το ζόρι
εγιώ εν να' μαι τέλεια ψοφισμένη.

Να τα ξιχάσω ούλλα όσα ξέρω.
Αν θα κάμω ότι είπα
να πιω που το κρασί
ειδεμή να γεμώσει η κούπα νερό.»

Με το τέλος του όρκου οι Γυναίκες πίνουν όλες κρασί από την κούπα, ενώ πίσω από το σκηνικό, φαίνονται κοντάρια και ακούγονται πολεμικές ιαχές. Οι Γυναίκες αποχωρούν από τη σκηνή.

Στην επόμενη σκηνή εμφανίζεται ο Χορός των Γερόντων, ο οποίος αποτελείται από τρεις άντρες, ντυμένους με κυπριακές στολές, τις παραδοσιακές βράκες και το γιλέκο. Είναι φορτωμένοι ξύλα και κρατούν την παραδοσιακή «βούρκα» (τσάντα ώμου), βέργα και δάδα. Ενώ βρίσκονται ακόμη κάτω από τη σκηνή ανάμεσα στους θεατές, τραγουδούν και

χορεύουν στους ρυθμούς του κυπριακού τραγουδιού «Έλα κορού να δούμεν τα μαύρα σου τα μμάθκια» τους ακόλουθους στίχους:

«Θωρούν ούλα ν' αλλάσσουν
αλλάσσουν τζιαι ξαλλάσσουν
τζι' ούλοι τους δυσπυρκούσι χαρώ σε.»

(Φωτ. 188, Χορός Γερόντων, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012)

Στη συνέχεια, πορεύονται στη σκηνή διά μέσου των θεατών υπό τη συνοδεία κυπριακής μουσικής και τραγουδούν σε ρυθμό «τσιαττιστού» (αυτοσχέδια ποιητικά δημιουργήματα στιγμιαίας έμπνευσης, ως επί το πλείστο διαγωνιστικού χαρακτήρα) το ακόλουθο τραγούδι:

«Ε φίθκια εν οι γέναιτζιοι,
γεναίτζιες εν τα φίθκια.

Ε τζιαι πάνω στα φιλούθκια τους
ψευτιές τζιαι παναΐρκα.
Ε καλύτερα θωρούμεν τα
τούτα τα στραβά.

Ε τωρά που εγεράσαμεν
τζιαι τούτη εν τραβά.»

Ακολουθεί η εμφάνιση του Χορού των Γυναικών, ο οποίος αποτελείται επίσης από τρεις γυναίκες, οι οποίες είναι ντυμένες με τις κυπριακές παραδοσιακές στολές. Έχουν τα παραδοσιακά τσεμπέρια («κουρούκλες») στα μαλλιά κρατούν τις «κούζες» (υδρίες) και τραγουδούν και χορεύουν κυπριακούς χορούς στο ρυθμό του κυπριακού τραγουδιού «Στείλε με μάνα στο νερό» τους ακόλουθους στίχους:

«Πορνόν πορνόν βαδίζουμεν
πάμε να κουβαλήσουμεν
έτσι όπως τον παλιό τζιαιρό
στη βρύση για κρυό νερό.

Που τούτο το νερό
να τες σώσουμε
που το λαμπρόν τζιαι το ντύσιμο
αλήθεια θέλουν γδύσιμο».

Στη συνέχεια, ακολουθεί χιουμοριστική σκηνή συνομιλίας ανάμεσα στο Χορό των Γερόντων και το Χορό των Γυναικών. Κατά τη λογομαχία τους τραγουδούν και χορεύουν τα ακόλουθα τραγούδια:

Χορός Γυναικών: «Ελά ρε Χαραλάμπη να σε παντρέψουμε
να φάμε τζιαι να πιούμεν
τζιαι να χορέψουμε.»

Χορός Γερόντων: «Είμαι γέρος εν τη παίρνω
γάμους εν τους καταφέρνω».

Χορός Γυναικών: «Τα χρονάτζια σου άλλοι είχαν
τζι έχουσιν παιθκιά στην προίκα».

(Φωτ. 189, Χορός Γυναικών, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012)

Στην επόμενη σκηνή εμφανίζονται ο Πρόβουλος και ο Κινησίας, οι οποίοι με τις βέργες τους κτυπούν και ανοίγουν τις πόρτες του σπιτιού. Βγαίνει η Λυσιστράτη και οι υπόλοιπες

γυναίκες. Η Λυσιστράτη κρατάει τηλεβόα και προστάζει τις υπόλοιπες γυναίκες να μην λυγίσουν και να συνεχίσουν να τηρούν το σχέδιό τους.

Στη σκηνή αυτή ο Χορός των Γυναικών μαζί με τις υπόλοιπες Γυναίκες βάζουν τον Πρόβουλο στο κέντρο και χορεύουν γύρω από αυτόν στον ρυθμό του τραγουδιού «Μαντήλι καλαματιανό φοράς στον άσπρο σου λαιμό» τους ακόλουθους στίχους:

«Μα της γεναίκας το τιμόνι
κράτα το ίσια τζι' ίσιωστης.
Εν τζιαι σιη το που μαντάρι
έσιη το που γεννήσιος της.

Εν τζιαι μόνο το κορμί της
τζι' αγάπη το φιλί της
έσιει τζιαι καρκιά που πάντα
που την βάλλεις εις την πάντα».

Ακολούθως, η Γυναίκα βάζει στην κοιλιά της ένα κράνος προσποιούμενη ότι είναι έγκυος, και προσπαθεί να το σκάσει, στο τέλος όμως αποκαλύπτεται από τη Λυσιστράτη.

Στη συνέχεια, επικρατεί χαμηλός φωτισμός: η Λυσιστράτη με τη Μυρρίνη βρίσκονται ψηλά στο πίσω μέρος του σπιτιού, κρατούν δάδες και βλέπουν από μακριά κάποιον να φτάνει. Η Μυρρίνη καταλαβαίνει ότι είναι ο άντρας της, ο Κινησίας, και κρύβεται. Εμφανίζεται ενώπιον του Κινησία η Λυσιστράτη, η οποία τον διαβεβαιώνει πως οι γυναίκες δεν θα υποχωρήσουν έτσι εύκολα. Στη συνέχεια, ακολουθεί χιουμοριστική σκηνή ανάμεσα στον Κινησία και τη Μυρρίνη.

Στην επόμενη σκηνή ο φωτισμός είναι χαμηλός και ακούγεται μουσική από το κυπριακό τραγούδι «Το γιασεμί». Ο Χορός των Γυναικών, η Μυρρίνη, η Λυσιστράτη και η Κλεονίκη γονατίζουν στη σκηνή, έχουν τα χέρια ανασηκωμένα σε μορφή ικεσίας και η Λυσιστράτη λέει τα ακόλουθα:

«Αν η Παφίτισσα Αφροδίτη βρει τη λύση
τζιαι ο έρωτάς της μας βοηθήσει
να μπει ένα τέλος
να στάξει λίο παραπάνω μέλι
μες στους κόρφους μας,
στα μερκά τζιαι που την άλλη την μερκά.

Να πελλάνουν που τον πόθο οι αδρώποι

τζιαι να μεν τους φορούν οι τόποι.
Αν μας χαρίσει η Αφροδίτη γούρι
εν να μας στήσει η Ελλάδα ένα τζιούρι.»

Αποχωρούν οι Γυναίκες από τη σκηνή και παραμένουν ο Χορός των Γερόντων και ο Χορός των Γυναικών. Ο Χορός των Γερόντων κρατώντας βέργες χορεύει κυπριακό καρσιλαμά σε ρυθμούς του κυπριακού τραγουδιού «ούλα χαλάλιν σου» και τραγουδά τους ακόλουθους στίχους:

«Εν είμαι επιπόλαιος
κόφκω κκελέν τζιαι μόνον
το πράμα φανερώνεται
που λόου του τζιαι μόνον.

Το θέμα, το θέμα της Ακροπόλεως
ξέρω το, εν είμαι επιπόλαιος.

Εν άλλοι που τες σαΐτίζουν
οι Σπαρτιάτισσες κουρτίζουν
τζι' ότι τους εφυτέψαν
οι πελλές μας επιστέψαν.»

Ο Χορός των Γυναικών απαντά στο Χορό των Γερόντων με το ακόλουθο τραγούδι:

«Αγαπούμεν τούντην πόλην
αγαπούμεν την πολλά.

Στα καλά τζιαι στα κακά της
ακλουθούμεν την πιστά.

Τζι' ότι κάμουμεν για τζίεινην
πάντα εν για το καλό της.

Ότι κάμει η καρκιά μας
πάντα εν για λογαριασμό της.»

Στην επόμενη σκηνή ακολουθεί λογομαχία ανάμεσα στο Χορό των Γερόντων και το Χορό των Γυναικών και προς το τέλος της σκηνής ο Χορός των Γυναικών απευθυνόμενος στους Γέροντες τραγουδούν σε ρυθμούς του κυπριακού τραγουδιού «αγάπησα την που καρκιάς» τους πιο κάτω στίχους:

«Μεν με νομίζεις μαλακτούα
τζιαι έχω που μέσα μια σκορτούα.

Αν θέλετε ψηλωθείτε ίσια
οι φίλοι τζι' οι παλιοί.

Καλώ το φίλο να γυρίσει
για να μας τανύσει.

Μεν με νομίζεις μαλακτούα
τζιαι έχω που μέσα μια σκορτούα.»

Στη συνέχεια εμφανίζονται ο Αθηναίος Πρύτανης και ο Σπαρτιάτης, ενώ οι Γυναίκες και ο Χορός των Γυναικών, μόλις άκουσαν για την επικείμενη συμφιλίωση στήνουν στη σκηνή ένα κυπριακό γλέντι με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια. Ακολουθεί η συμφιλίωση Αθηναίων και Σπαρτιατών. Ο Χορός των Γυναικών και ο Χορός των Γερόντων γονατίζουν μπροστά στα πόδια της Λυσιστράτης. Η Λυσιστράτη χορεύει την παραδοσιακή κυπριακή «τατσιά» (στρογγυλό ξύλινο αντικείμενο που στην βάση του έχει ένα πολύ λεπτό ύφασμα και χρησιμοποιείτο για το κοσκίνισμα του αλευριού) και τη συνοδεύουν χορευτικά και τη χειροκροτούν οι υπόλοιπες γυναίκες που βρίσκονται μαζί της στη σκηνή. Επίσης, ο Χορός των Γυναικών και των Γερόντων γίνονται ζευγάρια και συμφιλιωμένοι πια τραγουδούν και χορεύουν στους ρυθμούς του κυπριακού τραγουδιού «Ρούλα μου Μαρούλα μου» τους ακόλουθους στίχους:

«Νύχτα να ξιχωρίζουμεν
Λυσι- Λυσι- Λυσιστράτη μας
γεναίτζιες τζιαι αδρώπους
Τριά λα λα λα λα λα…

Ζούμε με το τραούι μας
Λυσι- Λυσι- Λυσιστράτη μας
μπορεί να συμπλαστούμε
Τριά λα λα λα λα λα…»

(Φωτ. 190, Σκηνή πανηγυρισμού Γυναικών για την επικείμενη συμφιλίωση με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012)

Στην επόμενη σκηνή εμφανίζεται η προσωποποιημένη Συμφιλίωση πάνω σε άρμα στολισμένο με λουλούδια, φορώντας δάφνινο στεφάνι στο κεφάλι και μπεζ φόρεμα. Η Λυσιστράτη βάζει στα δεξιά και αριστερά της ίδιας, δίπλα από τη Συμφιλίωση το Σπαρτιάτη και τον Αθηναίο αντίστοιχα και τους λέει τα ακόλουθα:

«Έννεν εσείς που συνάεστε
στους Δελφούς τζιαι την Ολυμπία
τζιαι εν ούλλα μέλι γάλα;»

Στη συνέχεια, η Λυσιστράτη θυμίζει στο Σπαρτιάτη την επιχείρηση του Κίμωνα με 4000 Αθηναίους, οι οποίοι τους έσωσαν, και διερωτάται εάν έτσι ξεπληρώνουν τώρα το καλό που τους έκαναν. Αντίστοιχα θυμίζει στους Αθηναίους όταν τους έσωσαν οι Σπαρτιάτες από τους Θεσσαλούς. Τότε, ο Αθηναίος και ο Σπαρτιάτης δίνουν τα χέρια και συμφιλιώνονται.

(Φωτ. 191, Συμφιλίωση, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012)

Στην επόμενη σκηνή αποχωρεί το άρμα της Συμφιλίωσης από τη σκηνή, όπως και οι υπόλοιποι ηθοποιοί και παραμένουν ο Χορός των Γυναικών και ο Χορός των Γερόντων, οι οποίοι και τραγουδούν το ακόλουθο τραγούδι:

«Έστρωσα τζιαι καρτερώ την
στης καρκιάς μου το ξεφώτι.
Αν χρειάζεσαι σιτάρι
πέψε το μιτσί να πάει.

Τα παιθκιά σου αν διψούσι
να περάσουσι να πιούσιν.

Του πολέμου το γιαλέλι πάει
τζ' ούλα γάλα μέλι.»

Η παράσταση ολοκληρώνεται με τη Λυσιστράτη να εισέρχεται στη σκηνή φέρνοντας κλαδιά δάφνης, τα οποία δίνει σε όλους τους ηθοποιούς. Όλοι οι πρωταγωνιστές την χειροκροτούν αποκαλώντας την «αρχηγίνα Λυσιστράτη». Όλοι μαζί χορεύουν και τραγουδούν το ακόλουθο τραγούδι σε ρυθμό τσιαττιστού μέσα σε πανηγυρική ατμόσφαιρα, η οποία έχει καθαρό κυπριακό χρώμα:

«Εεε, πόθεν να πκιάσω, χωρκανοί,
πόθεν να αρκινίσω.
Εεε, παλιές κουβέντες να σας πω
να σας εξιστορήσω.

Εεε, στη θάλασσα τζιαι στη στερκά
πάντα εσείς λιοντάρκα.

Εεε, τζιαι μεις σιείρου σιειρόττερα
κατακάθι βάρκα.

Εεε, να μην είμαστε μονόβουλοι
τζι όλους δουλεύκει ένας.

Εεε, τζιαι ότι απέμεινε χωριστά
εν σιυλλοφαημένα.

Εεε, να πκιάουμεν τες γεναίτζιες που κοντά

τωρά που εκοντέψαν.

Εεε, με τούντην εξυπνάδα τους
θαρκούμε επαντρέψαν.»

Στη συνέχεια, η Λυσιστράτη καλεί όλους τους πρωταγωνιστές «να δώκουν του χορού να άψει». Έτσι, άνδρες και γυναίκες χορεύουν σε ζευγάρια κυπριακό αντικριστό χορό στους ρυθμούς και πάλι της παραδοσιακής «Τηλλυρκώτισσας». Με τον τρόπο αυτό ολοκληρώνεται η παράσταση μέσα σε εύθυμο, πανηγυρικό κλίμα.

Για την επιλογή των κοστουμιών χρησιμοποιήθηκαν τόσο κυπριακές παραδοσιακές στολές στο Χορό των γυναικών και στο Χορό των γερόντων, όσο και πιο σύγχρονα κοστούμια στις στολές των γυναικών, που είχαν όμως και στοιχεία που παρέπεμπαν στο αρχαιοελληνικό περιβάλλον.

Πιο συγκεκριμένα, η Μυρρίνη, η Λυσιστράτη και οι υπόλοιπες γυναίκες φέρουν άσπρα μακριά φορέματα, μανδύες και εξωτερικά άλλα πολύχρωμα κομμάτια υφάσματος με ζώνη στη μέση. Το κοστούμι της Σπαρτιάτισσας Λαμπιτώς είναι κυπριακή στολή, εξωτερικά φέρει μανδύα και πίσω στην πλάτη κρατεί ασπίδα με εικόνα κεφαλής αλόγου, για να δηλωθεί το σπαρτιατικό στοιχείο. Η Συμφιλίωση είναι ντυμένη με μπεζοκαφέ μακρύ φόρεμα και έχει δάφνινο στεφάνι στα μαλλιά. Ο Χορός των γυναικών εμφανίζεται με κυπριακές παραδοσιακές γυναικείες στολές, «τσεμπέρια» στα μαλλιά και «κούζες» στην πλάτη.

(Φωτ. 192, Χορογραφία ηθοποιών στο τέλος της παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012)

Το ίδιο σκεπτικό του συνδυασμού στοιχείων από κυπριακές παραδοσιακές στολές με αρχαιοελληνικά στοιχεία παρατηρείται και στην επιλογή των κοστουμιών για τους ανδρικούς ρόλους. Έτσι, ο Πρόβουλος και ο Κινησίας φέρουν άσπρους μανδύες και

εξωτερικά κομμάτια υφάσματος που παραπέμπουν στην κυπριακή ανδρική στολή. Ο Αθηναίος Πρύτανης και ο Σπαρτιάτης επίσης εμφανίζονται με λευκούς μανδύες και εξωτερικά φέρουν κομμάτια κόκκινου και πράσινου υφάσματος αντίστοιχα. Ο Χορός των γερόντων εμφανίζεται με κυπριακές παραδοσιακές στολές, τη «βράκα» με το γιλέκο και τις «βούρκες» στην πλάτη.

6.2.2. ΛΥΚΕΙΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ-*ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ*-2014–ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

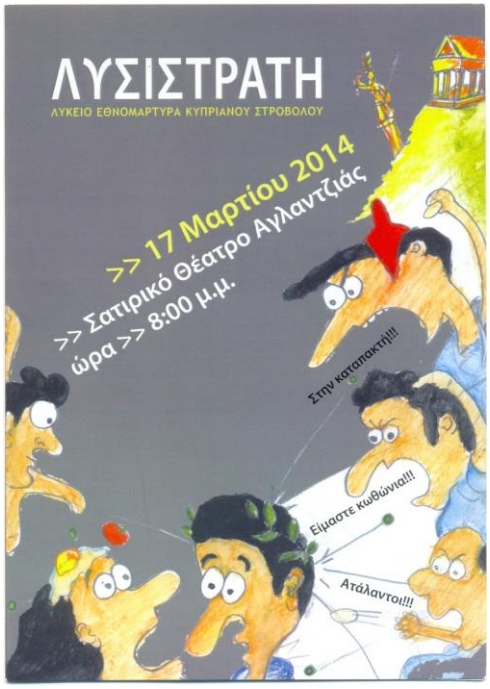
Το Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου ανέβασε στις 17 Μαρτίου 2014 στο πλαίσιο των ΚΕ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τη θεατρική παράσταση *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη στο Σατιρικό Θέατρο σε διασκευή και σκηνοθεσία της φιλολόγου Δέσπως Λάμπρου, η οποία διακρίθηκε ως η καλύτερη παράσταση τη χρονιά αυτή στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος.

Τα σκηνικά επιμελήθηκε ο καθηγητής τεχνολογίας Μιχάλης Σουππουρής, τα κοστούμια η φιλόλογος Δέσπω Λάμπρου, ενώ τη φιλοτέχνηση της αφίσας ανέλαβε ο μαθητής Γιώργος Πολυκάρπου Β6. Τη μουσική που χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες της παράστασης επιμελήθηκε η θεατρική ομάδα, ενώ τη γραφιστική επιμέλεια της αφίσας και του προγράμματος ανέλαβε η καθηγήτρια γραφικών τεχνών Κλειώ Δημητρίου. Τις χορογραφίες επιμελήθηκαν οι μαθητές Παναγιώτης Σεργίου Α5, Ιωάννα Παυλίδου Α5 και Σκεύη Λέφα Α7. Υπεύθυνη της παράστασης ήταν η Β.Δ. Άννα Παπαευσταθίου και τη γενική επιμέλεια είχε η Β.Δ.Α΄ Χαρούλα Αναστασίου.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):
Λυσιστράτη: Σκεύη Λέφα Α7
Μυρίνη: Ιωάννα Παυλίδου Α5
Κυνησίας: Παναγιώτης Δημητρίου Β3
Πρόβουλος, αφηγητής: Τιμόθεος Μινασίδης Β2
Πάμπος: Κωνσταντίνα Ξενοφώντος Γ6
Χορός γυναικών: Ρεβέκκα Πιριπίτση Β2, Χριστίνα Σαρρή Β6, Κλεονίκη Χαραλάμπους Β6, Κωνσταντίνα Ξενοφώντος Γ6, Μικαέλλα Γεωργίου Β7, Νικολίνα Χρυσοστόμου Β1, Κωνσταντίνα Σκαμνάκη Β1, Ειρήνη Σκαμνάκη Α5, Φρειδερίκη Γκιλάκη Β6, Άντρεα Προύντζου Α3, Δέσποινα Ματσεντίδου Β2, Αντιγόνη Αυγουστή Β1, Δέσποινα Αθανασίου Β4, Χριστίνα Χατζηχριστοδούλου Α6, Έλενα Ππαλή Α6
Χορός Γερόντων: Χάρης Χριστοδουλάκης Β7, Παναγιώτης Γεωργίου Α5, Στυλιανός Δημητρίου Β4, Στέφανος Χριστοφίδης Β7, Αντρέας Πεττεμερίδης Β2, Χριστόδουλος Χαραλάμπους Β5, Γιάννης Αναστασίου Β6, Γιώργος Παρλαβάντζας Β2
Αστυνομικοί: Τιμόθεος Μινασίδης Β2, Γιώργος ΠαρλαβάντζαςΒ2

(Φωτ. 193, Συντελεστές παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014)

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014)

Την εικονογράφηση του εξωφύλλου του προγράμματος και της αφίσας της παράστασης φιλοτέχνησε ο μαθητής Γιώργος Πολυκάρπου Β6. Αναπαριστά στο βάθος την Ακρόπολη και δεξιά και αριστερά ανδρικές και γυναικείες μορφές να ανταλλάσουν λεκτικούς χαρακτηρισμούς.

Τα σκηνικά με τη χρήση άσπρων πλακάτ, τα οποία είναι σχεδιασμένα με κίονες και τοποθετημένα στα δεξιά και αριστερά της σκηνής, αναπαριστούν την Ακρόπολη, χώρος στον οποίο διαδραματίζεται και η υπόθεση.

(Φωτ. 194, Συντελεστές παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014)

Η παράσταση αρχίζει με την παρουσία του αφηγητή στη σκηνή, ο οποίος με μία σύντομη αφήγηση σε χιουμοριστικό τόνο εισάγει τους θεατές στην υπόθεση του έργου που θα ακολουθήσει:

«Καλήν εσπέρα άρχοντες ας είναι ο ορισμός σας,
κανείς δεν θέλει το κακό μα ούτε και το καλό σας.
Εδώ που μαζευτήκατε θα δείτε ιστορία
που αν σας πω το ρεζουμέ δε θα ‘χετε απορία.

Μια φορά και ένα καιρό, ίσως να ’ν και τώρα
μια αγωνία έπληξε τούτη δω τη χώρα…
Μα μια γυναίκα αρχόντισσα,
τα ύδατα θα ταράξει,
τη θολούρα των αντρών θέλει να πατάξει.

Είναι σκληρή κι αδίστακτη και με μυαλό ξουράφι,
οι άντρες τηνέ τρέμουνε για αυτό έμεινε στο ράφι.
Εδώ κοντά σε όλους σας θα βγει να σας μιλήσει,
στο δόλιο της σχέδιο όλους να σας μυήσει.»

Στο σημείο αυτό σχολιάζοντας τους πιο πάνω στίχους ότι η Λυσιστράτη «είναι σκληρή κι αδίστακτη και με μυαλό ξουράφι, οι άντρες τηνέ τρέμουνε για αυτό έμεινε στο ράφι», αξίζει να σημειωθεί ότι, ενώ στο πρωτότυπο δεν ξεκαθαρίζεται εάν η Λυσιστράτη η ίδια είναι παντρεμένη, η συγκεκριμένη παράσταση παίρνει θέση ως προς αυτό.

Η πρώτη σκηνή της παράστασης αρχίζει με την εμφάνιση της Λυσιστράτης, της Μυρρίνης και δεκαπέντε γυναικών, οι οποίες αποτελούν το Χορό των Γυναικών. Όλες μαζί καταστρώνουν το σχέδιο δράσης τους. Στο τέλος της σκηνής, δίνουν όρκο μπροστά από ένα σκαμνάκι με ποτήρια από κρασί πως θα τηρήσουν τη συμφωνία. Ο όρκος τους επιτελείται με παντομιμικές κινήσεις:

«Δεν θα πάμε πια στο σπίτι
τις δουλειές τις παρατάμε
δεν αρμέγουμε κατσίκες
δεν νταντεύουμε μωρά
τα πλεκτά μας σταματάμε
το φαΐ στην κατσαρόλα
τα παιδιά αποχαιρετάμε.

Αν ο πόλεμος δεν πάψει
κι όλοι πίσω δεν γυρίσουν
ούτε που θα αγκαλιαστούμε
μήτε και θα φιληθούμε.

Μη σώσει σύζυγος, μη σώσει γκόμενος
μπροστά μου να σταθεί
βαμμένη και ντυμένη θα σταθώ και θα τον απαρνηθώ
για να φουντώνει πιο πολύ του άντρα μου η επιθυμία
ποτέ δεν θα του δοθώ.»

Κατά την απαγγελία του όρκου τους ακούγεται μουσική. Σιγά σιγά, φτάνοντας στο τέλος του όρκου χαμηλώνουν η μουσική και ο φωτισμός και όλες μαζί οι γυναίκες σηκώνουν τα χέρια ψηλά κρατώντας ποτήρια με κρασί και λένε:

«Αν τον όρκο τηρήσω να πιω κρασάκι,
αν τον όρκο πατήσω να πιω νεράκι,
και το κρασί όλης της χώρας να γίνει νερό

αν εμείς οι γυναίκες δεν κρατήσουμε την υπόσχεσή μας
να κάνουμε απεργία μέχρι να σταματήσει ο πόλεμος.»

Με το τέλος της πρώτης σκηνής σβήνουν τα φώτα, αποχωρούν οι γυναίκες και αρχίζει η δεύτερη σκηνή με μουσική υπόκρουση, η οποία ακούγεται μέχρι να στηθεί ο Χορός των Γερόντων στη σκηνή, ο οποίος αποτελείται από εννιά γέροντες. Η εμφάνιση του Χορού των Γερόντων γίνεται με ιδιαίτερα χιουμοριστικό τρόπο, καθώς σέρνουν καρότσα φορτωμένη ξύλα, κρατούν μπαστούνια, τροχοκάθισμα, κρατούν τη μέση τους και τα χέρια τους τρέμουν από τα γηρατειά. Στήνονται έξω από την Ακρόπολη, ενώ οι γυναίκες είναι ήδη κλεισμένες μέσα σε αυτήν. Άλλη χιουμοριστική σκηνή είναι η προσπάθεια των γερόντων να ανάψουν φωτιά στην Ακρόπολη για να πνίξουν τις γυναίκες στον καπνό. Όμως τελικά πνίγονται οι ίδιοι και οι γυναίκες ξεπροβάλλοντας από την Ακρόπολη ρίχνουν νερό στα κεφάλια τους.

(Φωτ. 195, Χορός Γερόντων, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014)

(Φωτ. 196, Χορός Γερόντων*, Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014)

Στην τρίτη σκηνή εισέρχονται οι γέροντες με τη συνοδεία ενός αξιωματικού και αστυφύλακα. Προσπαθούν να περάσουν χειροπέδες στη Λυσιστράτη και να την οδηγήσουν στο τμήμα. Παρεμβαίνουν όμως οι γυναίκες του Χορού, που κρατώντας κουζινικά σκεύη κτυπούν τους αστυφύλακες, οι οποίοι τρέχουν πανικόβλητοι από τις κοροϊδίες των γυναικών. Η σκηνή ολοκληρώνεται με έντονο φωτισμό και το Χορό των γυναικών να τραγουδά και να χορεύει σε σύγχρονους ρυθμούς το ακόλουθο τραγούδι (η μελωδία προέρχεται από το τραγούδι «Big Spender», το οποίο γράφτηκε από τους Cy Coleman και Dorothy Fields για το μιούζικαλ «Sweet Charity»):

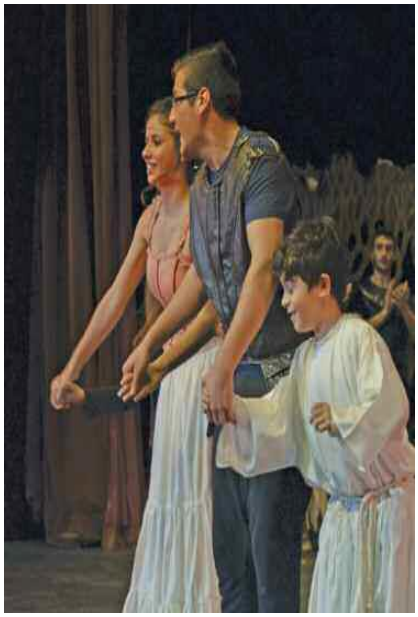
«Έχω στρώμα κεντητό
και φουστάνι παρδαλό,
έχω και χρυσό βραχιόλι
δε με νοιάζει παρ' τα όλα, πάρτε όλοι.

Πάει η κόρη να χαρεί
στην πανήγυρη και αυτή.
Μπάστε μέσα τα παιδιά
να χορτάσουμε λεφτά.

Κοπιάστε στο κατώφλι μου
προσμένω σαν το φίλο

μα καλού κακού προσέξτε και το σκύλο.
Λυσιστράτη, Λυσιστράτη, Λυσιστράτη.»

Στην τέταρτη σκηνή ανοίγει η πόρτα της Ακρόπολης και βγαίνουν κρυφά δύο γυναίκες, ακροπατώντας, προσπαθώντας να το σκάσουν για τα σπίτια τους. Η Λυσιστράτη τις βλέπει, τις ακολουθεί και τις πιάνει από τα μαλλιά. Ακολουθεί η εμφάνιση του άντρα της Μυρρίνης, του Κινησία με τα δυο τους παιδιά. Στον κωμικό τους διάλογο, ο μεν Κινησίας να προσπαθεί να την πείσει να γυρίσει πίσω και η Μυρρίνη ανένδοτη αρνείται.

(Φωτ. 197, Μυρρίνη, Κινησίας, Παιδί, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014)

Στην πέμπτη σκηνή, είναι βράδυ, οι Αθηναίοι άντρες συσκέπτονται και εισέρχονται στη σκηνή από τη μια είσοδο ο Πρύτανης Αθηναίος και από την άλλη είσοδο ο Λακεδαίμονας κήρυκας, κρατώντας τη λακωνική σκυτάλη και φέρνοντας το μήνυμα της ειρήνης. Το βράδυ δηλώνεται παραστατικά εκτός από το χαμηλό φωτισμό και με τη χρήση ενός φεγγαριού σχεδιασμένου σε πλακάτ, το οποίο κρατάει ένα μέλος του Χορού των γερόντων.

Ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης στη σκηνή αυτή που αποτελεί και στοιχείο επικαιροποίησης της παράστασης, είναι το γεγονός ότι στη σύσκεψη των Αθηναίων γερόντων συμμετέχουν και δύο Κύπριοι, φορώντας την κυπριακή ανδρική στολή, βράκες, έχουν κυπριακά ονόματα και μιλούν στην κυπριακή διάλεκτο με τους υπόλοιπους Αθηναίους

γέροντες να δυσκολεύονται να καταλάβουν τα λεγόμενά τους. Χαρακτηριστικό απόσπασμα είναι το ακόλουθο:

> Λυσίμαχος: «Για πες μας, Πάμπο, εκεί στην Κύπρο τι γίνεται; Πόσο υπάκουες στους άντρες είναι οι κόρες της Αφροδίτης;»
>
> Πάμπος: «Ου, εκάψαν μας τζιαι εκαουρτίσαν μας. Εμαυρίσαν το βλατζί μας. Οκνιούν να ταράξουν, ούτε να συντύχουμεν εν μας αφήνουν. Αν πούμεν τζιαι κανέναν λον, τοπουζιάζουν μας τζιαι πιάνουν μας που την μουτσούναν. Επουζιάσαμεν! Εκρούσαν τα βλαντζιά μας! Ελύσαμε τζιαι εστάξαμεν! Να γκρεμιστούν τζιαι να χαθούν, οι μαυρανάφεντες!»
>
> Ερατοσθένης: «Τι λέει, ρε παιδιά; Κατάλαβε κανείς;»
>
> Φειδίας: «Μα είναι απλό. Λέει ότι πιο υπάκουες γυναίκες από τις Κύπριες δεν υπάρχουν πουθενά στον κόσμο.»
>
> Διομήδης: «Αλήθεια Πάμπο; Πολύ χαίρομαι. Είναι τόσο υπάκουες οι Κύπριες;»
>
> Πάμπος: «Ακατάχνωτα σιόρ! Κουφές τριτζέφαλες! Παίρνεις τες τζιαι ποφκάλλουν σε. Πιλατεύκουν σε ώσπου να κορτώσεις νούρον. Καρτερούσιν να πεθάνεις, τζιαι να γίνουν ανεξάρτητες! Να γυρίζουν μόνες τους τζιαι να τρώσιν τη σύνταξη. Τα θέατρα.»
>
> Φειδίας: «Είδατε λοιπόν; Οι καλύτερες γυναίκες είναι οι Κύπριες. Όχι σαν τις δικές μας τις γαϊδάρες. Στην Κύπρο θα πάω να βρω γυναίκα άξια και προκομμένη!»

Στην έκτη και τελευταία σκηνή εμφανίζεται ξανά ο αφηγητής, ο οποίος απευθυνόμενος προς τους θεατές, τους δίνει το μήνυμα να είναι μαζί με το ταίρι τους. Ακολούθως, οι γυναίκες βγαίνουν από την Ακρόπολη και ζητωκραυγάζοντας καλωσορίζουν τους άντρες τους, συμφιλιώνονται μαζί τους και όλοι οι πρωταγωνιστές σε πανηγυρικό κλίμα τραγουδούν το ακόλουθο τραγούδι:

«Μαζί θα μαγειρεύουμε,
μαζί και θα χορεύουμε.

Το βράδυ θα φωλιάζουμε,
τα έπη θα διαβάζουμε.

Στη ζέστη, στο σπιτάκι μας
και πλάι στο παιδάκι μας.»

Η σκηνή κλείνει με τραγούδι και χορό. Το εορταστικό κλίμα επιτείνεται και από μια ντισκομπάλα, που κατεβαίνει από την οροφή και ακούγεται δυνατά το γνωστό τραγούδι «Στην ντισκοτέκ, στην παλιά ντισκοτέκ» και άλλα («ας κρατήσουν οι χοροί», «I like to move it», «Loca»). Όλοι οι χαρακτήρες χορεύουν μαζί, άντρες και γυναίκες.

(Φωτ. 198, Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014)

(Φωτ. 199, Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014)

(Φωτ. 200, Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014)

Τα κοστούμια που επιλέχθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν σύγχρονα. Πιο συγκεκριμένα, τα κοστούμια των Γυναικών είναι μοντέρνα νεανικά φορέματα σε ζωντανούς χρωματισμούς, ενώ των Ανδρών σύγχρονα σε σκούρους χρωματισμούς.

6.2.3. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗΣ*

Ακολουθεί σύγκριση των παραστάσεων *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη από το Grammar School (2012) και το Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου (2014).

Η σκηνοθεσία της παράστασης του Grammar School κατάφερε να μεταδώσει τη γοητεία του κειμένου με ευρηματικές φόρμες. Η σκηνοθεσία της παράστασης του Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου ήταν επίσης ευφάνταστη, με ανατρεπτικό χιούμορ και εύστοχες επίκαιρες προσθήκες. Η διασκευή που έγινε στο έργο είχε άποψη και κατάφερε να κρατήσει το ενδιαφέρον του θεατή μέχρι το τέλος. Οι συντελεστές της παράστασης του Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου κατάφεραν με τις καίριες προσθήκες τους να δώσουν μια ιδιαίτερη πνοή σε ένα έργο πολυπαιγμένο.

Στην παράσταση του Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου προστέθηκαν οι ρόλοι των δύο Αστυνομικών, του Αφηγητή και του Πάμπου. Η προσθήκη του ρόλου του Αφηγητή αποτελεί και πάλι στοιχείο σκηνοθετικού διδακτισμού, με σκοπό την αμεσότερη μετάδοση των μηνυμάτων της παράστασης στους θεατές.

Τα σκηνικά της παράστασης του Grammar School ήταν έξυπνα και στο πνεύμα του έργου. Συνδυάστηκε η χρήση στοιχείων που παρέπεμπαν στην αρχαιότητα και στοιχείων από την κυπριακή παράδοση. Στην παράσταση του Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου τα σκηνικά ήταν έξυπνα και λειτουργικά. Ξεχωρίζει ιδιαίτερα η χρήση της καρότσας στην είσοδο του Χορού των Γερόντων στη σκηνή και της ντσικομπάλας στην τελευταία σκηνή της παράστασης, η οποία ήταν πολύ έξυπνη και έδωσε το στοιχείο του αναπάντεχου πολύ πετυχημένα.

Τα κοστούμια της παράστασης του Grammar School εξυπηρετούσαν τις ανάγκες των χαρακτήρων και ανταποκρίνονταν στο πνεύμα του έργου. Χρησιμοποιήθηκαν τόσο κυπριακές παραδοσιακές στολές στο Χορό των Γυναικών και στο Χορό των Γερόντων, όσο και πιο σύγχρονα κοστούμια στις στολές των γυναικών, που είχαν όμως κάποια στοιχεία που παρέπεμπαν στο αρχαιοελληνικό στοιχείο. Στην παράσταση του Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου τα κοστούμια που επιλέχθηκαν ήταν σύγχρονα, με ωραία αισθητική και σε αρμονία με τα σκηνικά και το κείμενο.

Ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα της παράστασης του Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου είναι το γεγονός ότι στη σύσκεψη των Αθηναίων γερόντων συμμετέχουν και δύο Κύπριοι (η σκηνή αυτή θυμίζει την αντίστοιχη στη *Βαβυλωνία* του Δημήτρη Βυζαντίου (1836), από τα κλασικά έργα του νεοελληνικού δραματολογίου), καθώς και η χρήση της ντισκομπάλας, που δίνει τον τόνο πάρτι της δεκαετίας του 1980-90 στην τελική σκηνή.

Η επιλογή σύγχρονης μουσικής και χορογραφίας στην παράσταση του Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου συνδυάστηκε αρμονικά με την όλη θεατρική προσέγγιση που ακολουθήθηκε και ταίριαζε με τις επίκαιρες προσθήκες. Το μουσικό αποτέλεσμα της παράστασης ήταν πολύ όμορφο και τα παιδιά δημιούργησαν ένα πετυχημένο πάρτι.

Γενικότερα, υπήρξε πολλή δουλειά στην ορθοφωνία και στην κινησιολογία. Τα παιδιά επικοινωνούσαν μεταξύ τους με στρωτό λόγο προς όφελος του δύσκολου είδους της κωμωδίας. Η θετική τους ενέργεια πάνω στη σκηνή ήταν μεταδοτική. Ο συντονισμός τέτοιας πολυπληθούς ομάδας απατούσε άριστη οργάνωση και συνεργασία, στοιχεία τα οποία διαφάνηκαν ξεκάθαρα.

Στην παράσταση του Grammar School ξεχωρίζει ιδιαίτερα ο κυπριακός χαρακτήρας της παράστασης, ο οποίος εκτείνεται και στο επίπεδο της γενικότερης μουσικής και ρυθμικής οργάνωσης του έργου. Σε αυτό το εγχείρημα, πέρα από τη σκηνοθεσία και την κινησιολογία, σημαντικό ρόλο έχει παίξει και η μουσική και η ενδυματολογία, οι οποίες συνομιλούν δημιουργικά με την κυπριακή παράδοση.

Γενικότερα, η παράσταση που δόθηκε από το Grammar School ήταν ένα πολύ καλό αποτέλεσμα μιας συνολικής προσπάθειας γεμάτης μελωδίες, ήχους και χρώματα της Κύπρου. Τα παιδιά που υποδύθηκαν τους ρόλους έδωσαν μαθήματα κεφιού, αγάπης και συλλογικότητας. Η μουσική είχε όλο το πάθος και την ευαισθησία της Κύπρου και τα διασκευασμένα κυπριακά τραγούδια («Τηλλυρκώτισσα», «Το γιασεμί», «Ούλα χαλάλιν σου», «Αγάπησαν την που καρκιάς», «Ρούλα μου Μαρούλλα μου») που προσαρμόστηκαν στις ανάγκες της παράστασης, έδωσαν ένα αξιόλογο αποτέλεσμα.

6.3. *ΠΛΟΥΤΟΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Ακολουθούν διαφορετικές αναγνώσεις του *Πλούτου* του Αριστοφάνη από το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (2003), του Λυκείου Παλουριώτισσας (2006) και του Ενιαίου Λυκείου Κύκκου Α΄(2011).

6.3.1. ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ-*ΠΛΟΥΤΟΣ*-2003- Γ΄ ΒΡΑΒΕΙΟ

Στο πλαίσιο των ΙΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας ανέβασε τον *Πλούτο* του Αριστοφάνη, σε μετάφραση Γιώργη Γιατρομανωλάκη, διασκευή από τις φιλολόγους Άντρη Χαραλάμπους και Ελένη Χαραλάμπους και σκηνοθεσία από τις φιλολόγους Άντρη Χαραλάμπους, Ελένη Χαραλάμπους και Μαρία Πολυκάρπου. Η παράσταση δόθηκε στις 12 Μαρτίου 2003 στη Σχολή Falcon στη Λευκωσία και μοιράστηκε το Γ΄ Βραβείο με το Λύκειο Ακροπόλεως.

Τα σκηνικά και τα κοστούμια επιμελήθηκαν οι φιλόλογοι Άντρη Χαραλάμπους, Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους και Μαρία Πολυκάρπου, τη χορογραφία η Μαρία Δημητρίου, τη μουσική ο Κώστας Παπαγεωργίου και την επιμέλεια του προγράμματος η Έλενα Στεφάνου.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Πλούτος: Πέτρος Μιχαήλ Β12
Καρίων Στέφανος Πίττας Α1
Χρεμύλος: Ανδρέας Χρίστου Α8
Βλεψίδηρος: Στέφανος Παναγιώτου Α11
Πενία: Δέσπω Θεμιστοκλέους Β7
Γυναίκα: Άντρια Χαραλάμπους Α8
Δίκαιος: Πόλυς Τρακοσιής Β6
Συκοφάντης: Ανδρέας Πάλλας Β6
Γριά: Αιμιλία Γεωργίου Γ7
Ερμής: Πόλυς Τρακοσιής Β6
Ιερέας: Κωνσταντίνος Ανδρέου Γ12
Χορός Αγροτών: Ηλιάνα Χαλιμούδα Β6, Χαρά Δημητρίου Α8, Άντρια Χαραλάμπους Α8,

Δέσπω Θεμιστοκλέους Β7, Έλενα Καμηλάρη Γ5, Αιμιλία Γεωργίου Γ7, Άννα Χαραλάμπους Γ9, Μελίνα Χατζαντώνη Γ6, Τερέζα Κοτσώνη Γ7, Μαρία Κητρομίλη Β7, Παντελής Χαραλάμπους Β6

(Φωτ. 201, Συντελεστές παράστασης, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

ΘΟΚ
ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙ
ΕΛΗΦΘΗ: ... ΗΜΕΡ.: 20/03/
ΑΡ. ΠΡΩΤ.: 930/Π.Ε/1190

Λευκωσία, 19 Μαρτίου 2003

Προς όλα τα σχολεία που έλαβαν μέρος στους 14ους Παγκύπριους Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Συγχαρητήρια για τη συμμετοχή σας!

Κάθε συμμετοχή, ανεξάρτητα από το αν βραβεύτηκε ή όχι, είναι ξεχωριστή και ιδιαίτερα σημαντική και νιώθουμε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε όλους τους εμπλεκόμενους για τις άοκνες προσπάθειές σας, μέσα σε αντίξοες συνθήκες, για την ανάπτυξη του θεάτρου και του πολιτισμού. Σημασία, όπως εσείς το ξέρετε καλά, έχει η διαδικασία του ανεβάσματος των έργων, το δέσιμο της ομάδας, η ενασχόληση με το θαυμάσιο αντικείμενο του θεάτρου και όχι η βράβευση, η οποία αναδεικνύει μεν τις καλύτερες παραστάσεις των Αγώνων, αλλά δεν υποβιβάζει τη σημασία και την πολυτιμότητα της κάθε μιας από τις παραστάσεις που έλαβαν μέρος στους Αγώνες. Και πάλι, συγχαρητήρια στον κάθε ένα ξεχωριστά από τους ανθρώπους που συνέτειναν ώστε να ανεβούν οι 41 παραστάσεις στους φετινούς Αγώνες.
Παραθέτονται πιο κάτω αναλυτικά τα αποτελέσματα για δική σας ενημέρωση, αν και ήδη δημοσιεύονται στον τύπο:

ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ

Κριτική Επιτροπή
Πρόεδρος: Αβραάμ Σέπος, Επαρχιακός Επιθεωρητής Λευκωσίας
Μέλη:
Τζένη Γαϊτανοπούλου, Ηθοποιός
Κωστής Κολώτας, Φιλόλογος
Κώστας Κωνσταντίνου, Μέλος Δ.Σ. ΘΟΚ
Δρ Ελλάδιος Χανδριώτης, Εκπαιδευτικός

Α' Βραβείο (Καλύτερη Παράσταση)
Λύκειο Παραλιμνίου, Αισχύλου, «Προμηθέας Δεσμώτης»
Β' Βραβείο
Λύκειο Α' Εθνάρχη Μακαρίου Γ' Πάφου, Σοφοκλή «Ηλέκτρα
Γ' Βραβείο
Απονέμεται εξίσου στα σχολεία:
Λύκειο Ακροπόλεως, Αριστοφάνη «Νεφέλες»
Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, Αριστοφάνη «Πλούτος»

(4 σελίδες μαζί με την παρούσα)

(Συγχαρητήρια επιστολή ΘΟΚ προς τα σχολεία που έλαβαν μέρος στους ΙΔ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου)

ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ

Γρίβα Διγενή 53
2320 Κάτω Λακατάμεια
Τηλ.: 22382671 Fax: 22382672

Αρ. Πρωτ.: 504/Υ.Ξ.Α-Δ/27

Λακατάμεια 27 Νοεμβρίου, 2002

Επαρχιακό Επιθεωρητή Λευκωσίας
Αξιότιμο Κύριο Α. Σέπο
Ειδική Επιτροπή Υ.Π.Π.-Θ.Ο.Κ.
Για το Θέατρο στη Μ.Ε.,
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού,
1434 Λευκωσία.

Αξιότιμε Κύριε,

Θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε πως το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας προτίθεται ν' ανεβάσει σε θεατρική διασκευή την κωμωδία του Αριστοφάνη «Πλούτος».

Θα θέλαμε επίσης να σας διαβεβαιώσουμε ότι η παράσταση προέρχεται αποκλειστικά από το δυναμικό του σχολείου μας και ότι οι «ηθοποιοί» δεν υπερβαίνουν τους 18.

Τέλος σας διαβεβαιώνουμε ότι θα αποφύγουμε τη χλιδή και ότι η παράσταση δε θα αποτελεί συνολική ούτε και μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων.

Αναμένοντας σύντομα ειδήσεις σας, σας ευχαριστώ.

Με εκτίμηση

(Κ. Μάμας)
Διευθυντής

/ΑΑ

(Δήλωση συμμετοχής Λυκείου Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας για συμμετοχή στους ΙΔ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου)

Ο Διευθυντής του Λυκείου Κωνσταντίνος Μάμας, προλογίζοντας το πρόγραμμα της παράστασης αναφέρει μεταξύ άλλων για το σκεπτικό της επιλογής του έργου *Πλούτος*:

> «Το Ενιαίο Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας παρουσιάζει την κωμωδία του Αριστοφάνη *Πλούτος,* την αρχαία αυτή κωμωδία, που είναι όμως τόσο σύγχρονη και επίκαιρη, γιατί στο πέρασμα του χρόνου ο άνθρωπος φαίνεται να παραμένει στην ουσία ο ίδιος και ως φωτοαντίγραφο επαναλαμβάνει το ίδιο πρόσωπο με ελαττώματα και προτερήματα. Μέσα από το φάσμα της κωμωδίας θα περάσουν ο καλός, ο τίμιος, ο άνθρωπος με αξίες αλλά και ο συκοφάντης, ο κλέφτης, ο άδικος, ο απατεώνας. Βλέπουμε τις αξίες να καταστρατηγούνται ή να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται ανάλογα με τα συμφέροντα και το βόλεμα του καθενός. Πάντως, υπάρχει και ο ευθύς αλλά δύσκολος δρόμος της ανθρωπιάς, της τιμιότητας που, αν τον επιλέξουμε, θα έχουμε ήσυχη και ήρεμη τη συνείδηση και καθαρή την καρδιά ότι αγωνιστήκαμε έντιμα, οποιεσδήποτε κι αν θα είναι οι συνέπειες.»

Οι καθηγήτριες που ανέλαβαν τη σκηνοθεσία της παράστασης κατέθεσαν στο πρόγραμμα της παράστασης τις ακόλουθες σκέψεις τους για την επιλογή του έργου *Πλούτος*. Η Άντρη Χαραλάμπους ανέφερε:

> «Από τον καιρό που ήμουνα παιδί δε σταμάτησα ούτε ένα λεπτό να ονειρεύομαι και να ελπίζω σ' ένα καλύτερο κόσμο. Σαν και μένα πολλοί. Ανάμεσα σ' αυτούς και ο Αριστοφάνης, ο οποίος ξέρει πολύ καλά, πως η ιστορία που σκάρωσε είναι ένα παραμύθι, μια πολιτική ουτοπία. Ξέρει πως το καλό δε νικάει πάντα το κακό, ξέρει πως ο «Πλούτος» δεν μπορεί να δίνει τα αγαθά του μόνο στους αγαθούς και ενάρετους, έστω και αν έχει βρει το φως του. Ταυτόχρονα όμως ξέρει πως η ανθρώπινη ευτυχία (ή ένα μεγάλο μέρος της ανθρώπινης ευτυχίας) εξαρτάται από τον πλούτο και είναι άδικο και ανήθικο αυτή την ευτυχία να την απολαμβάνουν άνθρωποι που δεν το αξίζουν. Σατιρίζοντας τους Αθηναίους που ζούσαν μέσα στην αδικία, τη συκοφαντία και πλούτιζαν με τρόπο άδικο ελπίζει πως θα συμβάλει και αυτός με τον τρόπο του στο να αφυπνιστεί η κοινωνία και να δημιουργήσει έτσι μια ασπίδα προστασίας. Το ίδιο ελπίζουμε και εμείς, αφού παρακολουθώντας την παράσταση μπορεί ο καθένας να δει τον εαυτό του σ' αυτήν και την κυπριακή κοινωνία σ' όλο της το μεγαλείο»!

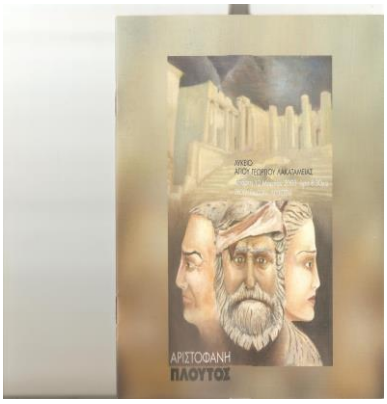
Η Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους επίσης ανέφερε:

> «Η θεατρική πράξη είναι ταυτόσημη με μια άλλη πρόταση ζωής. Είναι ταυτόσημη με το όραμα να γελοιοποιήσει τη σημερινή σύγχρονη υποκουλτούρα που χειραγωγεί το σύγχρονο άνθρωπο και τον καθιστά παθητικό δέκτη των όποιων εμεσμάτων, προσφερόμενων σε γυαλιστερή και πολυτελή συσκευασία. Πηγάζει από την ίδια την ψυχή και απευθύνεται σ' αυτή. Μ' αυτές τις σκέψεις και το μεράκι του δασκάλου, που επιμένει πεισματικά να θέλει, σ' αυτούς τους χαλεπούς τους καιρούς, να σμιλέψει ψυχές, καθώς ο ποιητής αναφέρει, αποφασίσαμε να διδάξουμε το συγκεκριμένο θεατρικό έργο. Η πορεία μας δεν ήταν εύκολη. Αυτή την πορεία όμως δεν θα την αντάλλαζα με κανένα «κότινο». Δώσαμε και πήραμε από τις εφηβικές ψυχές που μας παράσερναν στο πέταγμά τους, νιώθοντας να φυτρώνουν φτερά

και στις δικές μας πλάτες. Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου δεν ήταν τυχαία. Στη σημερινή κοινωνία η καταναλωτική μανία του ανθρώπου και η θεοποίηση του χρήματος, τον αλλοτριώνει, τον απομονώνει και του αποστερεί την ψυχική αρμονία. Οι ηθικές και πνευματικές αξίες θυσιάζονται στο βωμό του θεού Πλούτου που, στραβός όντας, δεν μοιράζει στα ίσα τα αγαθά του. Κοινωνικές επαναστάσεις και αγώνες αναφέρονται στην ιστορική πορεία του ανθρώπινου γένους για ίση κατανομή των υλικών αγαθών. Και η πορεία συνεχίζεται… κι εμείς ρομαντικοί και γραφικοί οραματιστές αναμένουμε το τέρμα αυτής της πορείας».

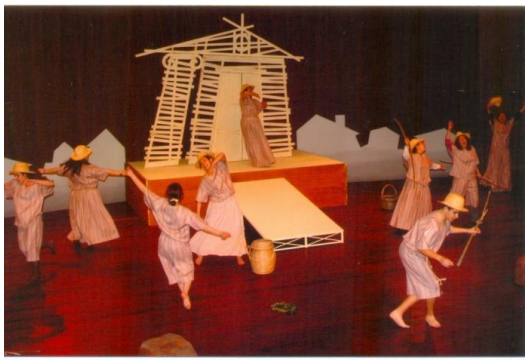
Επιπρόσθετα, η Άντρη Χαραλάμπους ανέφερε πως πρωταρχικός στόχος της επιλογής του συγκεκριμένου έργου ήταν η γνωριμία των παιδιών με το αρχαίο δράμα. Κατά την άποψή της η πρώτη τους επαφή πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο διασκεδαστική. Επιπλέον, άλλος λόγος ήταν ότι τα αριστοφανικά κείμενα πάντα δίνουν τη δυνατότητα για παρεμβάσεις στο κείμενο, με σκοπό την προσαρμογή του στη σύγχρονη πραγματικότητα και τα πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα της δικής μας εποχής.

Στο εξώφυλλο του προγράμματος της παράστασης εικονίζεται στο βάθος η Ακρόπολη και μπροστά η μορφή του Πλούτου.

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

Για τα σκηνικά χρησιμοποιήθηκε ξύλινο βάθρο, στο πίσω μέρος του οποίου υπήρχε μία ξύλινη κατασκευή, που αναπαριστούσε την είσοδο του σπιτιού του Χρεμύλου, και μία ράμπα υπερυψωμένη στο μπροστινό μέρος του βάθρου.

(Φωτ. 202, Σκηνικά παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

Η παράσταση αρχίζει με απαλή μουσική. Στη σκηνή εμφανίζεται χοροπηδώντας ο Καρίωνας, ο οποίος αφηγείται ότι το αφεντικό του ακολουθεί ένα τυφλό χωρίς να του δίνει την απαιτούμενη εξήγηση για την ενέργειά του αυτή. Ακολουθεί η εμφάνιση του Χρεμύλου και του Πλούτου στη σκηνή με ιδιαίτερα κωμικό τρόπο, καθώς ο Χρεμύλος τραβά τον Πλούτο με σχοινί.

(Φωτ. 203, Χρεμύλος, Πλούτος, Καρίωνας, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

Όταν ο Πλούτος αρνείται να αποκαλύψει την ταυτότητα του στο Χρεμύλο και στον Καρίωνα, εξελίσσεται μία ξεκαρδιστική σκηνή, καθώς ο Καρίωνας προτείνει στο αφεντικό ως καλύτερη λύση για τον Πλούτο να τον αφανίσει ως εξής: «Τον ανεβάζω σε γκρεμό, τον παρατάω στο κενό, πέφτει τραμπαλίζεται και γκρεμοτσακίζεται». Συνοδεύει τα λόγια αυτά με παραστατικές χειρονομίες, καθώς τραβάει τον Πλούτο από το σχοινί, τον ανεβάζει στη ράμπα, τον σπρώχνει και πέφτει κάτω στη σκηνή.

Στη συνέχεια, όταν ο Πλούτος τους αποκαλύπτει την ταυτότητά του, ο Χρεμύλος του απαντά πως όλες οι τέχνες και οι εφευρέσεις έγιναν για εκείνον. Ακολούθως, απευθύνεται στο κοινό δείχνοντας κάθε φορά ένα διαφορετικό θεατή και λέει χαρακτηριστικά: «Αυτός επαγγέλλεται το λωποδύτη, αυτός είναι βοθροκαθαριστής, αυτός εισαγωγέας, αυτός πουλά κρεμμύδια, αυτός ξύνει προβιές κ.λπ.»

Ακολούθως, ο Καρίωνας φεύγει από τη σκηνή πηγαίνοντας να φωνάξει τους γεωργούς να έλθουν, ώστε να λάβουν ίσο μερίδιο από τον Πλούτο. Την ίδια στιγμή ο Χρεμύλος οδηγεί τον Πλούτο στο σπίτι του για να τον γνωρίσει η γυναίκα του.

Στην επόμενη σκηνή, ο Καρίωνας και ο δεκαμελής Χορός των Αγροτών πορεύονται διά μέσου των θεατών προς τη σκηνή, κρατώντας καλάθια και μαγκούρες. Ακολουθεί σκηνή, κατά την οποία ο Καρίωνας αποκαλύπτει στο Χορό την αιτία που τους έφερε εκεί από τα χωράφια τους. Τα μέλη του Χορού οργίζονται μαζί του, κτυπάνε τις μαγκούρες τους και του ζητάνε επιτακτικά να τους πει γιατί τους κάλεσε ο αφέντης του: «Λέγε. Έχουμε αφήσει τις δουλειές μας κι ούτε ευκαιρούμε, περάσαμε κήπους με σκόρδα χωρίς να σταθούμε και το άντερά μας έχει πέσει.» Ακολούθως, όταν ο Καρίωνας τους αποκαλύπτει ότι ο αφέντης του έχει τον Πλούτο και θα γίνουν όλοι πλούσιοι, ο Χορός τραγουδά και χορεύει σε ρυθμούς ζεϊμπέκικου το ακόλουθο τραγούδι:

«Αν ο φίλος μας παιδιά
την αλήθεια τώρα λέει
θα πνιγούμε στον παρά
και η φτώχεια μας θα κλαίει.

Αν ο φίλος μας παιδιά
την αλήθεια τώρα λέει
αντίο φτώχεια και μιζέρια
αντίο δυστυχία
σήμερα συνάντησα ναι την ευτυχία.

Πόσο χαίρομαι και πως αναγαλλιάζω
το όνομα σου Πλούτε μου
κοίτα εγώ δοξάζω.

Αντίο φτώχεια και μιζέρια
αντίο δυστυχία

σήμερα συνάντησα ναι την ευτυχία.»

Αμέσως μετά, βγαίνει από το σπίτι ο Χρεμύλος και τους ανακοινώνει τα ευχάριστα. Παράλληλα, εισέρχεται στη σκηνή και ο Βλεψίδημος και αποφασίζουν να πάρουν τον Πλούτο στον Ασκληπιό για να γιατρευτεί.

(Φωτ. 204, Βλεψίδημος και Χρεμύλος, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

Ο επόμενος χαρακτήρας που εισέρχεται στη σκηνή είναι η Πενία, αναμαλλιασμένη και απειλώντας ότι θα τους σκίσει, επειδή θα γιατρεύσουν τον Πλούτο. Ακολουθεί επεισόδιο ανάμεσα στον Χρεμύλο και το Βλεψίδημο, οι οποίοι στην προσπάθειά τους να ανακαλύψουν την ταυτότητα της Πενίας λένε τα ακόλουθα:

Χ: «Μα ποια είναι τούτη η χλωμούλα; Μου φαίνεται λίγο σαν πεθαμένη.

Β: Μήπως είναι καμιά τραγική Ερινύς; Κοίτα βλέμμα. Κομμάτι τρελό και τραγικό.

Χ: Ναι αλλά δεν κρατά δαδιά.

Π: Βρε σεις δεν ξέρετε ποια είμαι;

Χ: Ξενοδόχα; Όχι καθηγήτρια: Αλλιώς γιατί να γαυγίζεις χωρίς να σε πειράξουνε.

Β: Βρε μήπως είναι η ταβερνιάρισσα από δίπλα που όλο με κλέβει στις μερίδες;»

(Φωτ. 205, Πενία, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

Όταν τελικά θα μάθουν ότι είναι η Πενία, ο Χορός ουρλιάζει και αποσύρεται στα αριστερά της σκηνής. Έτσι αρχίζει ο αγώνας λόγων ανάμεσα στο Χρεμύλο και στην Πενία, όπου ο Χρεμύλος με διάφορα επιχειρήματα προσπαθεί να αποδείξει ότι η Πενία είναι η μεγάλη δυστυχία του ανθρώπου και η Πενία με τη σειρά της ότι, όσο υπάρχει αυτή, οι άνθρωποι έχουν όλα χρειάζονται και βάζει κάθε τεχνίτη να δουλεύει. Καθόλη τη διάρκεια του αγώνα λόγων, ο Χορός επικροτεί θορυβωδώς το Χρεμύλο, ο οποίος και τελικά κερδίζει. Διώχνουν την Πενία από τη σκηνή, ορμώντας όλοι πάνω της.

Ο Χορός των Αγροτών τραγουδά και χορεύει πανηγυρικά το ακόλουθο τραγούδι:

«Αν θέλουμε να μην έλθει η Πενία
στα λόγια μας να βάλουμε ουσία
και τίμιοι κι ωραίοι
πως έχουμε πνιγεί όλοι στα χρέη.

Οι άλλοι μας τα έχουνε κλέψει
πάνω στη δική μας πλάτη

τα ‘χουνε πια οικονομήσει.

Τι ‘ναι πια σωστό και τι ‘ναι λάθος.
Ω Πενία σ’ έχουμε ξεσκίσει,
στη γωνιά σ’ έχουμε κλείσει.»

Ακολούθως, ο Χρεμύλος διατάζει τον Καρίωνα να οδηγήσει τον Πλούτο στον Ασκληπιό. Στην επόμενη σκηνή ο Καρίωνας ανακοινώνει στο Χορό ότι ο Πλούτος βρήκε επιτέλους το φως του από τον Ασκληπιό και ο Χορός υψώνει τα χέρια δοξάζοντας τον θεό στους ρυθμούς του πιο κάτω τραγουδιού:

«Ένα τραγούδι θε να πω
για το Θεό Ασληπιό
που ‘χει μαγγιόρους βοηθούς
και ξεστραβώνει τους στραβούς.

Ένα τραγούδι θε να πω
για το Θεό Ασκληπιό
που βοηθάει τα παιδιά του
χαρίζοντας τα γιατρικά του.»

Στη συνέχεια, εξέρχεται από το σπίτι η γυναίκα του Χρεμύλου, η οποία διερωτάται για το σαματά και την ταραχή που γίνεται. Ο Καρίων της ανακοινώνει τα ευχάριστα μαντάτα και αφηγείται τόσο σε αυτήν όσο και στο Χορό των Αγροτών, οι οποίοι κάθονται στη σκηνή, με ποιο τρόπο ο Πλούτος ξαναβρήκε το φως του. Ακολούθως, τους ανακοινώνει ότι έρχεται ο Πλούτος και τους καλεί να σηκωθούν, να χορέψουν και να τραγουδήσουν γιατί «τώρα τους εγγυάται ο θεός πως δεν θα τους λείψει το ψωμί και ο πλούτος».

Έτσι, ο Χορός των Αγροτών σε πανηγυρικό κλίμα τραγουδά και χορεύει το ακόλουθο τραγούδι:

«Άραγε είσαι συ
πραγματικά έχω τρομάξει,
αχ και να ‘σαι συ
και να ‘χεις αλλάξει.

ανοιχτομάτης έγινες και τόσο ευτυχής.

Εμπρός όλοι χορέψετε
μαζί και τραγουδήστε
γιατί σε λίγο σίγουρα
πάμπλουτοι θα είστε.»

Με το τέλος του τραγουδιού εμφανίζεται ο Πλούτος με διαφορετική εμφάνιση, αφού από κουρελιασμένα ρούχα τώρα είναι ντυμένος με πολυτελή αμφίεση, όπως ταιριάζει σε θεό και συνοδεύεται από δύο υπηρέτες προχωρώντας διά μέσου της σκηνής. Ένας από τους υπηρέτες κρατάει ένα φύλλο φοίνικα μπροστά από τον Πλούτο και ο άλλος ρίχνει χρήματα στη σκηνή. Ο Χορός υποκλίνεται μπροστά του και στη συνέχεια ο Πλούτος οδηγείται στο σπίτι του Χρεμύλου από τον ίδιο και τη γυναίκα του και ο Χορός τραγουδά το ακόλουθο τραγούδι:

«Στου Κέκροπα την ένδοξη τη χώρα
άστα παλιά να φύγουνε και κοίταξε την τώρα.

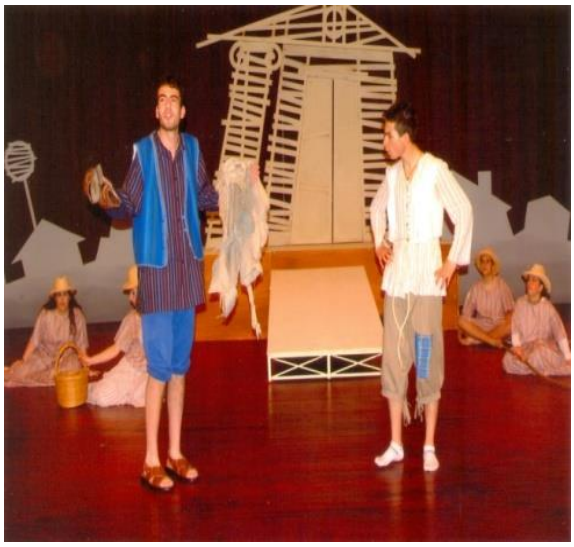
Εμπρός όλοι χορέψετε μαζί και τραγουδήστε
γιατί σε λίγο σίγουρα όλοι πάμπλουτοι θα είστε.»

(Φωτ. 206, Υποδοχή Πλούτου από το Χορό, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

Ακολουθεί η είσοδος αρχικά του Δικαίου, ο οποίος έρχεται για να προσκυνήσει και να τιμήσει το θεό Πλούτο και κρατά στα χέρια του τα παπούτσια και κουρελιασμένα ρούχα· κατόπιν του Συκοφάντη, του οποίου βγάζουν επί σκηνής τα ρούχα, το σακάκι και το παντελόνι του και τα φοράνε δύο μέλη του Χορού· ακολούθως η είσοδος της Γριάς και τέλος

του Ερμή, ο οποίος διαλέγεται με τον Καρίωνα. Όλες αυτές οι σκηνές είναι δοσμένες με πολύ κωμικότητα.

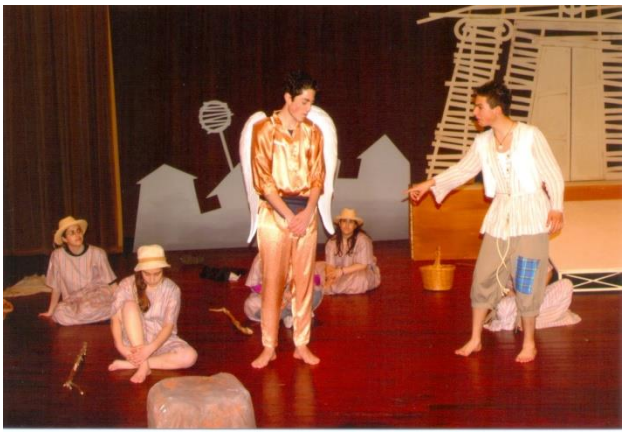
(Φωτ. 207, Δίκαιος, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

(Φωτ. 208, Συκοφάντης, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

(Φωτ. 209, Χορός Αγροτών και Γριά, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

(Φωτ. 210, Ερμής, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

Ο Χορός των Αγροτών με την αποχώρηση του Ερμή από τη σκηνή τραγουδά το ακόλουθο τραγούδι:

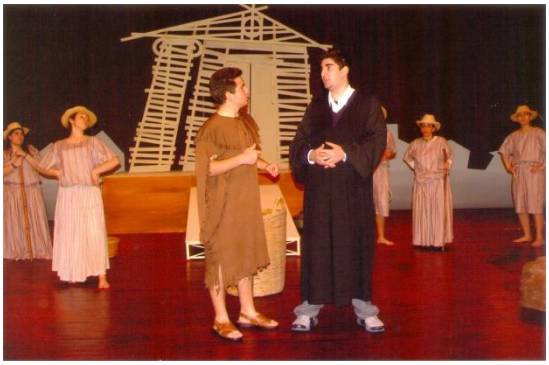
«Έλα τώρα να δεις
πώς έγινε ο Ερμής
στον Πλούτο είναι ευσεβής.

Των θεών η αθανασία τώρα δεν έχει σημασία
όταν ο Πλούτος δεν είναι κει
μέχρι κι ο Ερμής λιποτακτεί.»

(Φωτ. 211, Χορός Αγροτών, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

Ακολουθεί η είσοδος του Ιερέα, ο οποίος παραπονιέται ότι κανένας πλέον δεν κάνει τάματα.

(Φωτ. 212, Χρεμύλος και Ιερέας, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003)

Στη συνέχεια, διαδραματίζεται μία σπαρταριστική σκηνή, κατά την οποία βγαίνει η Γριά από το σπίτι και ο Χρεμύλος την καλεί «να βάλει τη χύτρα με τη φασολάδα στο κεφάλι και όπως απαιτεί η εγκατάσταση του θεού να προχωρήσει μ' όλη τη χάρη της, κι αφού φορεί φουστάνι γιορτινό να κουνήσει το κορμί της να την χαρεί.»

Η παράσταση τελειώνει με τον Πλούτο να βγαίνει από το σπίτι. Τον υποδέχονται όλοι οι ηθοποιοί, οι οποίοι υποκλίνονται μπροστά του, ο Χορός κρατά λαμπάδες αναμμένες, ρίχνουν ροδοπέταλα στη σκηνή και ο Χορός τραγουδά μέσα σε πανηγυρικό κλίμα:

«Άιντε να ξεκινάμε κι εμείς παιδιά.
Άιντε και καλή καρδιά.

Εμπρός, εμπρός στην πομπή να μπούμε
κι ένα τραγούδι πλούσιο ας πούμε.

Γεια και χαρά σας πατριώτες
εκλεκτοί απόψε είναι η δική σας η γιορτή.»

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν κατά κύριο λόγο σύγχρονα. Πιο συγκεκριμένα, ο Καρίωνας εμφανίζεται με καφέ παντελόνι, μπεζ πουκάμισο, ζώνη από σχοινί, γιλέκο και στεφάνι στα μαλλιά. Ο Χρεμύλος φορεί καφέ χιτώνα. Ο Πλούτος είναι καμπουριασμένος με κουρελιασμένα ρούχα σε χακί απόχρωση, φορά μαύρα γυαλιά, κρατά μπαστούνι, ενώ μετά, όταν γιατρεύεται και ξαναβρίσκει το φως του, αλλάζει κοστούμι και εμφανίζεται με πολυτελή αμφίεση, καφέ παντελόνι, λαδί πουκάμισο και λαδί με χρυσό χιτώνα. Επιπλέον, φοράει γυαλιά μυωπίας. Ο Χορός των Αγροτών εμφανίζεται με κοστούμια σε γήινες αποχρώσεις. Οι κοπέλες του Χορού φοράνε καφεμπέζ φορέματα, ενώ οι άνδρες βερμούδες στις ίδιες αποχρώσεις. Όλοι τους κρατάνε καλάθια και μπαστούνια.

Ο Βλεψίδημος είναι ντυμένος με γκρίζο κοστούμι, άσπρο πουκάμισο με καφέ ρίγες, γιλέκο, γραβάτα, μαύρο καπέλο και κρατά στο χέρι κομπολόι. Η Πενία εμφανίζεται στη σκηνή με καφέ φόρεμα, πάνω στο οποίο υπάρχουν ραμμένα κομμάτια κουρέλια και κρατά μαγκούρα. Η γυναίκα του Χρεμύλου φοράει με καφέ μακρύ φόρεμα, ποδιά στη μέση και σάλι στα μαλλιά. Ο Δίκαιος φορά μπλε κοντή βερμούδα και γιλέκο, μαύρο πουκάμισο και καφέ σαντάλια, ο Συκοφάντης γκρίζο κοστούμι, άσπρη μπλούζα και καφέ γραβάτα, η Γριά μπλε φόρεμα μακρύ, ασπρόμαυρο σάλι στον ώμο, τακούνια και κρατά ένα δίσκο με γλυκίσματα, ο Ερμής φοράει καφέ-πορτοκαλί σατέν παντελόνι και μπλούζα, έχει φτερά στους ώμους και έχει τσαντάκι δεμένο στη μέση του, ενώ ο Ιερέας εμφανίζεται με μαύρα άμφια.

Στην παράσταση υπήρχαν πολλά στοιχεία επικαιροποίησης, τα οποία παρέπεμπαν στη σύγχρονη κυπριακή πραγματικότητα:

- Καρίων: «Γιατί κορδώνεται ο μέγας Μπους; Γιατί τρέχει ο κόσμος στην Αρχιεπισκοπή; Για το χρήμα.

- Καρίων: Ποιος αγοράζει S-300; Γιατί τρέχουν όλοι στο χρηματιστήριο και δεν τιμωρούν κανένα που μας τα ‘φαγαν;»

- Χρεμύλος: «Μωρέ εσένα κανένας δεν σε χορταίνει. Τα άλλα όλα τα χορταίνει κανείς. Τον έρωτα, να πούμε.
- Καρίων: Τα μακαρόνια του φούρνου.
- Χρεμ: Τις συναυλίες του Παπακωνσταντίνου.

- Καρ: τα στραγάλια.
- Χρεμ: Τους χορούς στα ορθάδικα.
- Καρ: Τους λουκουμάδες.
- Χρεμ: Τα βραβεία απ' τα σχολεία.
- Καρ: Τα σύκα.
- Χρεμ: Τις υπουργικές καρέκλες.
- Καρ: Τα παξιμάδια.
- Χρεμ: Τα προεδρικά αξιώματα.
- Καρ: Τις φακές.
- Χρεμ: Όμως εσένα κανείς δεν σε χόρτασε. Κι όταν κάποιος πιάσει δεκατριάρι τότε θέλει και το Λόττο.»

- Χρεμ: «Κι υπάρχει γιατρός σήμερα στην Κύπρο; Αν δεν πέσει φακελάκι, άντε να βρεις γιατρουδάκι.

- Χρεμ: Το παίζουμε δημοκρατικά. Ανοίγουμε διάλογο που λένε όπως το Σχέδιο Ανάν.

- Χρεμ: Σαχλαμάρες! Όλες τις βαριές δουλειές θα τις κάνουν οι Σριλανκέζοι. Φως φανάρι! Και που θάβρεις Σριλανκέζους;
- Χρεμ: Αν δεν βρω, φέρνω και Φιλιππινέζους.

- Πενία: Πάρε παράδειγμα τους βουλευτές. Όταν είναι φτωχοί υπηρετούνε με δικαιοσύνη το λαό και τη δημοκρατία. Όταν όμως τα πιάσουν και πλουτίσουν από το δημόσιο ταμείο το ρίχνουν ευθύς στην αδικία, γίνονται επικίνδυνοι και ζημιώνουν την πολιτεία.
- Πενία: Ω! Κύπριοι πολίτες και δη Λακαταμήτες. Τι είναι αυτά που λέει! Θα πάθω υστερία!
- Συκοφάντης: Τι έπαθα; Καταστροφή! Τα έχασα όλα! Αυτοκίνητα, μετοχές, πέξατε και 'σεις και τα χάσατε;»

Κριτική

Το θεατρικό του Λυκείου Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας
(2002 – 2003)
(Πλούτος του Αριστοφάνη)

Ανέβασαν Αριστοφάνη τα παιδιά του Λυκείου Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (12.3.03, 8.30΄μ.μ., Σχολή Falcon – πρωινή παράσταση, 11.30΄). Ο Πλούτος του Αριστοφάνη, λοιπόν, σε μετάφραση Γιωργή Γιατρομανωλάκη, μουσική Κώστα Παπαγεωργίου, σε συμπύκνωση – διασκευή των καθηγητριών Άντρης Χαραλάμπους και Ελένης Ερωτοκρίτου – Χαραλάμπους. Οι χορογραφίες της καθηγήτριας κ. Μαρίας Δημητρίου και τα σκηνικά και η επιμέλεια του Δελταρίου Προγράμματος της κ. Έλενας Στεφάνου. Η σκηνοθεσία και τα κοστούμια της κ. Άντρης Χαραλάμπους, της κ. Ελένης Ερωτοκρίτου – Χαραλάμπους και της κ. Μαρίας Πολυκάρπου.

Πήραν μέρος οι μαθητές – μαθήτριες Στέφανος Πίττας (Α1), Ανδρέας Χρίστου (Α8), Πέτρος Μιχαήλ (Β12), Στέφανος Παναγιώτου (Α11), Δέσπω Θεμιστοκλέους (Β7), Άντρια Χαραλάμπους (Α8), Αργύρης Παπαδόπουλος (Β12), Ανδρέας Πάλλας (Β6), Αιμιλία Γεωργίου (Γ7), Πόλυς Τρακοσιής (Β6), Κωνσταντίνος Ανδρέου (Γ12), Χαρά Δημητρίου (Α8), Μελίνα Χατζηαντώνη (Γ6), Μαρία Κιτρομήλη (Β7), Ηλιάνα Χαλιμούρδα (Β6), Έλενα Καμηλάρη (Γ5), Άννα Χαραλάμπους (Γ9), Τερέζα Κοτσώνη (Γ7), Παντελής Χαραλάμπους (Β6), Πόλυς Τρακοσιής (Β6), Κωνσταντίνα Καπλάνη (Γ1), Παναγιώτα Σάββα (Γ6), Θρασύβουλος Καραγιάννης (Γ3): Έπαιξαν, έγραψαν στίχους τραγουδιών στα εμβόλιμα, φρόντισαν την ηχοληψία, σχεδίασαν το εξώφυλλο.

Του Δελταρίου Προγράμματος προτάσσεται εύστοχο προλογικό σημείωμα του Διευθυντή του Λυκείου κ. Κωνσταντίνου Μάμα. Ακολουθούν οι καταθέσεις των αξιέπαινων συντελεστριών του έργου, καθώς και μια σύντομη αναφορά στον βίο και την πολιτεία του κλασικού Αριστοφάνη. Φωτογραφίες και «εξομολογήσεις» των παιδιών γι΄ αυτό που έζησαν κοντά στον αγαπημένο τους «θίασο», έρχονται να συμπληρώσουν τις καταθέσεις «εκ βαθέων». Μια σύντομη αναφορά στο έργο και, τέλος, μια διασάφηση ότι η φετινή μαθητική παράσταση αφιερώνεται στα παιδιά με περιορισμένες πνευματικές ικανότητες κλείνει τον κύκλο των θεμάτων του καλαίσθητου αυτού Δελταρίου.

Ενίσχυσαν οικονομικά το «εγχείρημα» η Νέα Σ.Π.Ε. Λακατάμειας και ο Σύνδεσμος Γονέων του Λυκείου. Το Σατιρικό Θέατρο παραχώρησε ευγενώς μέρος των κοστουμιών.

Τα παιδιά έπαιξαν με την καρδιά τους. Έδωσαν τον εαυτό τους· όσο τούτο ήταν εφικτό. Ο Καρίων (Στέφανος Πίττας του Α1) εξαίρετος στην ερμηνεία, άνετος στις κινήσεις, εναργής στο διάλογο. Ο Χρεμύλος, ο Πλούτος και ο Βλεψίδημος (Ανδρέας Χρίστου, Πέτρος Μιχαήλ και Στέφανος Παναγιώτου αντίστοιχα) έδωσαν στη σκηνή ό,τι καλύτερο είχαν: την αγάπη τους για το θέατρο. Η Πενία, η Γυναίκα, ο Δίκαιος, ο Συκοφάντης, η Γριά, ο Ερμής, ο ιερέας, ο χορός των αγροτών, οι υπηρέτες, όλοι, στην καλύτερη στιγμή της εφηβικής, υποκριτικής τους προσπάθειας. Εύγε!

Τα σκηνικά ωραία και σωστά μέσα στην απλότητα και λιτότητά τους. Σωστά οργανικά δεμένα με το έργο. Οι χορογραφίες επιτυχημένες και, σίγουρα, όχι εξεζητημένες.

Βλέποντας την πρωινή παράσταση του έργου στο Αμφιθέατρο Φάλκον συγκινήθηκα βλέποντας τα παιδιά στη σκηνή και διδάχθηκα από τον Αριστοφάνη και ψηλάφησα τον αγώνα και την αγωνία των συναδέλφων που έδωσαν την ψυχή τους γι΄ αυτή τη σεμνή, χωρίς ακρότητες ΕΠΙΤΥΧΙΑ.

Συγχαίρω εγκαρδίως όλους ανεξαιρέτως.

Αντώνιος Ν. Στυλιανάκης
Τακτικό Μέλος της Ελληνικής Εταιρείας
Χριστιανικών Γραμμάτων Αθηνών.

(Κριτική παράστασης *Πλούτου* του Λυκείου Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας από τον Αντώνιο Στυλιανάκη)

6.3.2. ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ- *ΠΛΟΥΤΟΣ* - 2006- Γ΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Το Λύκειο Παλουριώτισσας ανέβασε τον *Πλούτο* του Αριστοφάνη, σε μετάφραση Γιάννη Βαρβέρη και σκηνοθεσία των φιλολόγων Νόνας Μολέσκη και Γιαννάκη Ιωαννίδη, στο πλαίσιο των ΙΖ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση δόθηκε στις 29 Μαρτίου 2006 στο Σατιρικό Θέατρο και μοιράστηκε το Γ΄ Βραβείο με το Γυμνάσιο Λευκάρων.

Τα σκηνικά και τα κοστούμια επιμελήθηκε η Αντιγόνη Σοφοκλέους, ενώ την μουσική επιμέλεια είχε η Λευκή Στυλιανού, την τεχνική επιμέλεια ο Κλεάνθης Κλεάνθους, την επιμέλεια του προγράμματος η Μαρία Πιτσιλλή, τις φωτογραφίες η Ανδρονίκη Ξενοφώντος, τη διδασκαλία του χορού ο μαθητής Πέτρος Κονναρής Γ2΄ και το σχέδιο του προγράμματος η μαθήτρια Δέσπω Μιχαηλίδου Γ3΄. Τη φιλολογική επιμέλεια της παράστασης είχε η Β.Δ. Ευγενία Κωνσταντινίδη. Τα σκηνικά ζωγραφίστηκαν από τους μαθητές Δέσπω Μιχαηλίδου Γ3΄, Τζώρτζια Χατζηνικόλα Γ3΄ και Νικολέτα Ελευθεριάδου Γ5΄, ενώ την κατασκευή των σκηνικών ανέλαβαν οι μαθητές Γιώργος Κωνσταντίνου Γ6΄, Αργύρης Αδάμου Γ6΄ και Χάρης Ανδρέου Γ6΄. Τέλος, το τεχνικό συνεργείο της παράστασης αποτελούσαν οι μαθητές Ανδρέας Χαραλαμπίδης Β4΄, Νίκος Πιτυρής Γ3 και Δημήτρης Μολόντικας Γ8΄.

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Καρίων: Μαρίνος Πρωτοπαπάς Β4
Χρεμύλος: Νίκος Ιωσηφίδης Β5
Πλούτος: Κωνσταντίνος Έλληνας Γ3
Βλεψίδημος: Νικόλας Φωτίου Γ5
Πενία: Στυλιανή Φιλιππίδου Γ1
Γυναίκα: Ζωή Δημοπούλου Γ3
Δίκαιος: Σωτήρης Κυριάκου Γ10
Συκοφάντης: Αυγερινός Ττάκκας Γ7
Γριά: Μαρία Κασάπη Γ9
Νέος: Ηρόδοτος Χατζηπαύλου Γ3
Ερμής: Μιχάλης Μαυροθέρης Γ9
Ιερέας: Στυλιανός Μεσημέρης Γ3

Παιδί: Χριστίνα Λουκά Β4

Χορός: Βασίλης Ιωάννου Γ9, Αντρέας Γερολατσίτης Γ6, Χρίστος Γερολατσίτης Β5, Άντρια Νικοδήμου Γ5, Ίρις Πισσαρίδη Α1, Αναστασία Καρατζιά Α5, Θεοφανώ Χαραλάμπους Α4, Μαρία Πολύζου Β9, Γιάννα Πούλια Γ4, Δαβίνια Χριστοδούλου Β3, Δημήτρης Τζιαμπάζιης Β5, Αντρέας Πέτρου Β5, Στέφανος Σκουρίδης Γ6, Πέτρος Κονναρής Γ4.

Μουσικοί: Βασίλης Ιωάννου Γ9΄ (τραγούδι, μπαγλαμάς)

Αντρέας Γερολατσίτης Γ6΄ (κιθάρα)

Χρίστος Γερολατσίτης Β6΄ (μπουζούκι)

Σημειώνεται ότι το Λύκειο Παλουριώτισσας έχει διαγράψει μακρά θεατρική πορεία και έχει ανεβάσει πολλές σχολικές θεατρικές παραστάσεις. Στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου πρωτοσυμμετείχε το 1999-2000 με την παράσταση *Αντιγόνη* του Σοφοκλή και ακολούθως το 2006 με τον *Πλούτο* του Αριστοφάνη και το 2010 με την *Ελένη* του Ευριπίδη.

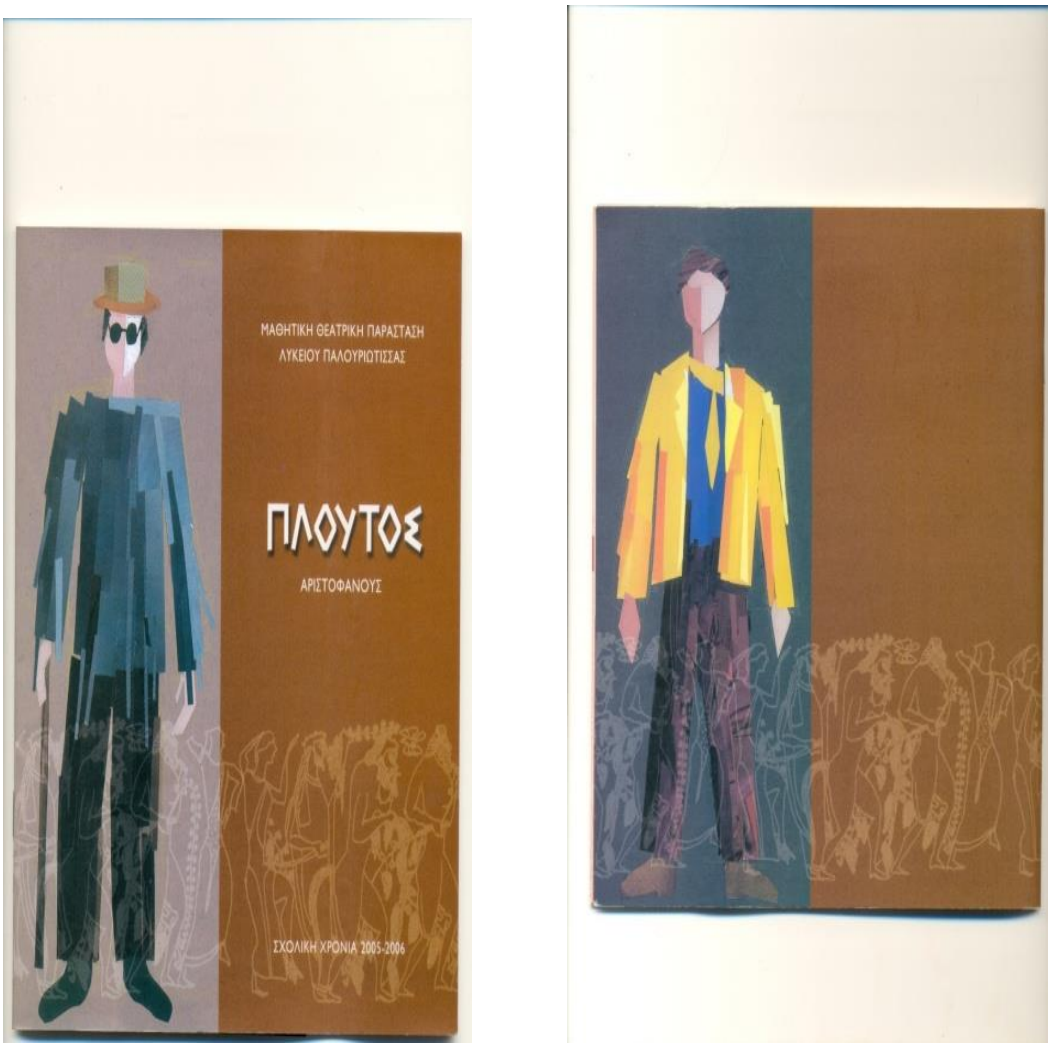
Ο Διευθυντής του Λυκείου Παλουριώτισσας, Λεόντιος Κακογιάννης προλογίζοντας το πρόγραμμα της παράστασης αναφέρει μεταξύ άλλων:

> «Πλούσιοι και φτωχοί, αδύνατοι και δυνατοί στο καζάνι της ματαιότητας γυροφέρνουμε ως φαντάροι σε αμαζόνεια δάση για την αρπαγή της τύχης της καλής που πάντα την ορεγόμαστε με το μειδίαμα στο στόμα, που πάντα την πιστεύουμε και για πάντα την καρτερούμε. Αλλαγή στο σκηνικό της ζωής είναι μόνιμος σκοπός της ανθρώπινης καχεξίας και όνειρο που επισκιάζει τα όλα μας, είναι το χρήμα και ο πλούτος. Έτσι άραγε ο Αριστοφάνης μελέτησε τις αγάπες και τις αδυναμίες μας και κατέληξε στην κωμωδία που θα σας παρουσιάσουμε; Αν με διαψεύσετε αυτό θα γίνει στο τέλος της αποψινής παράστασης. Αν όχι προβληματιστείτε μέσα από τα δρώμενα που λειτουργούν τα ίδια από τότε μέχρι σήμερα και διαγράφουν τη μελανή πορεία του γένους των ανθρώπων που παραμένουν δέσμιοι θιασώτες των αγαθών, της ύλης και της απόλαυσης.”

Η επιλογή του έργου σύμφωνα με τη Νόνα Μολέσκη, που επιμελήθηκε τη σκηνοθεσία του έργου έγινε από την ίδια, καθώς επρόκειτο για αγαπημένο της έργο, που συνδύαζε και τα εξής χαρακτηριστικά: ήταν πολυπρόσωπο (επειδή πιστεύει ότι το σχολικό θέατρο πρέπει να είναι γιορτή για πολλούς και όχι επίδειξη για λίγους), προσφερόταν για επικαιροποίηση και τους καταγοήτευσε η μετάφραση του Βαρβέρη. Επίσης, σύμφωνα με σκηνοθέτιδα, η επιλογή του έργου δεν είχε κάποια σχέση με τους συγκεκριμένους στόχους της σχολικής χρονιάς, αλλά

είχε στενή σχέση με τους μόνιμους στόχους της εκπαίδευσης, όπως την καλλιέργεια δημιουργικότητας, δεξιοτήτων σε συνδυασμό με τη χαρά και τη γνώση.

Το σχέδιο της αφίσας, που υπάρχει στο εξώφυλλο και οπισθόφυλλο του προγράμματος της παράστασης και αναπαριστά τον *Πλούτο* με κουρελιασμένα ρούχα, είναι σύμφωνα με τη Νόνα Μολέσκη έργο μαθητών.

(Εξώφυλλο και οπισθόφυλλο προγράμματος παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Παλουριώτισσας, 2006)

Τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν το εσωτερικό λαϊκής ταβέρνας, με ορχήστρα στο πάλκο, καθώς επίσης δρόμος με προσόψεις σπιτιών και το Ασκληπιείο.

(Φωτ. 213, Συντελεστές παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Παλουριώτισσας, 2006)

Ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης σύμφωνα με τη Νόνα Μολέσκη, ήταν το ότι όλη η δράση στην παράσταση παρουσιάζεται σαν όνειρο του ταλαιπωρημένου δούλου Καρίωνα, που στο τέλος ξυπνά στη σκληρή του πραγματικότητα.

Η παράσταση αρχίζει με χαμηλό φωτισμό, που ακολουθεί τα βήματα του δούλου Καρίωνα, ο οποίος περπατά στη σκηνή φορτωμένος ένα κουζινικό σκεύος. Παράλληλα ακούγονται διάφορες φωνές που προστάζουν τον Καρίωνα να κάνει διάφορες αγγαρείες: «Καρίων φέρε, Καρίων πλύνε, Καρίων σκάβε». Ο Καρίωνας ακούει προβληματισμένος και κάθεται στη σκηνή σκεφτικός κρατώντας το κεφάλι του.

Ακολούθως, σβήνει ο φωτισμός, για να αλλάξει η σκηνή. Όταν ανάβουν και πάλι τα φώτα, μεταφερόμαστε στο εσωτερικό μιας λαϊκής ταβέρνας που φέρει την επιγραφή «Ταβέρνα η φτωχολογιά». Υπάρχουν τραπέζια και καρέκλες με κόσμο που κάθεται, ενώ μια ζωντανή ορχήστρα εκτελεί τραγούδια ρεμπέτικα και λαϊκά σε στίχους των συντελεστών σχετικούς με τη φτώχεια. Οι θαμώνες της ταβέρνας χορεύουν ζεϊμπέκικο. Η παράσταση ξεκινά απροσδόκητα και ευχάριστα.

Όταν τελειώνει το πρώτο τραγούδι, εμφανίζεται ο Καρίωνας στην ταβέρνα και παραπονιέται ότι είναι βάσανο να γίνει κανείς δούλος σε τρελό αφεντικό. Καθώς μιλά, περνά από μπροστά του ένας τυφλός γέροντας ντυμένος με κουρελιασμένα άσπρα ρούχα, κρατά μπαστούνι και κάθεται πάνω σε ένα σπασμένο κίονα, που υπάρχει στα δεξιά της σκηνής. Τον ακολουθεί από πίσω ο Χρεμύλος.

Ακολουθεί φαρσική σκηνή ανάμεσα στον Καρίωνα και στον Χρεμύλο. Ο Καρίωνας απαιτεί να μάθει ποιος είναι ο τυφλός τον οποίο ακολουθεί το αφεντικό του και ο Χρεμύλος του εξηγεί πως όντας απογοητευμένος από τη φτώχεια του αναχώρησε για το Μαντείο των Δελφών, για να συμβουλευτεί το Θεό Απόλλωνα σχετικά με το αν θα έπρεπε να αναθρέψει το γιο του τίμια, για να πεθάνει φτωχός (τη στιγμή αυτή βγάζει από την τσέπη του τη φωτογραφία του γιου του και τη δείχνει στον Καρίωνα), ή ως κλέφτη ή απατεώνα, για να πνιγεί στα πλούτη. Όπως αναφέρεται σε κλέφτη ή απατεώνα δείχνει κάποιον που βρίσκεται στην ταβέρνα και που η αμφίεσή του όντως θυμίζει τέτοια κατηγορία ανθρώπου. Η Πυθία, λέει, τον συμβούλευσε να παραλάβει στην οικία του τον πρώτο άνθρωπο που θα συναντήσει αποχωρώντας από το ναό.

Στη συνέχεια, ο Χρεμύλος και ο Καρίωνας πιέζουν τον τύπο που συνάντησε ο Χρεμύλος πρωτοβγαίνοντας από το ναό να τους πει ποιος είναι. Όταν τους αποκαλύπτει ότι είναι ο Πλούτος, όλοι στην ταβέρνα παγώνουν, πέφτουν οι δίσκοι και τα ποτήρια κάτω και γενικότερα επικρατεί ξάφνιασμα και αναταραχή. Ο Πλούτος τους αφηγείται την ιστορία του, ότι δηλαδή τον τύφλωσε ο Δίας για να μην βλέπει πού μοιράζει τα πλούτη του. Ο Χρεμύλος και ο Καρίωνας προσπαθούν να πείσουν τον Πλούτο να τον αφήσει να τον βοηθήσουν να ξαναβρεί το φως του, αφού όλοι και όλα εξαρτώνται από τον Πλούτο, όμως αυτός φοβάται πως, αν ξαναβρεί το φως του ο Δίας θα θυμώσει και θα προξενήσει καταστροφές στην ανθρωπότητα.

Ακολουθεί ζωντανό ρεμπέτικο τραγούδι με στίχους που απευθύνονται τον Πλούτο και ζεϊμπέκικο από τους ηθοποιούς που βρίσκονται επί σκηνής στη ταβέρνα:

«Τα πάντα γίνονται για χάρη σου
για ότι κρύβεις στο κελάρι σου

μάθε λοιπόν καλού κακού
πως είσαι η αιτία του καλού και του κακού.»

Ακολούθως, ο Χρεμύλος διατάζει τον Καρίωνα να πάει στα χωράφια να φωνάξει τους γεωργούς να έλθουν, για να πάρουν τα δικαιώματά τους από τον Πλούτο. Ο Καρίωνας εκτελεί τις οδηγίες του αφεντικού του. Είναι περασμένα μεσάνυκτα, η ταβέρνα κλείνει και μένουν επί σκηνής ο Πλούτος και ο Χρεμύλος. Ο Χρεμύλος οδηγεί τον Πλούτο στο σπίτι του, που πρέπει να το γεμίσει με χρήματα. Θέλει να του γνωρίσει τη γυναίκα του και το μονάκριβό του γιο. Ανοίγει η πόρτα που γράφει «οικία Χρεμύλου» και μπαίνουν μέσα στο σπίτι.

Στην επόμενη σκηνή εμφανίζονται ο Καρίωνας και ο Χορός των Χωρικών, αποτελούμενος από δώδεκα μέλη, πέντε άντρες και εφτά γυναίκες. Όλοι τους είναι ντυμένοι σε γκρίζους χρωματισμούς και κρατούν μπαστούνια. Ο Καρίωνας ανεβαίνει πάνω στο σπασμένο κίονα και βγάζει λόγο προς τους χωρικούς, λέγοντάς τους να βιαστούν, γιατί ήρθε η στιγμή να διορθώσουν την κατάστασή τους, και πως το αφεντικό του έφερε μαζί του ένα γέρο κακομοίρη, φορτωμένο γεροντικές αρρώστιες. Ο Χορός αντιδρά πιστεύοντας πως ο Καρίωνας τους κοροϊδεύει, αφού προηγουμένως τους είπε ότι ήταν φορτωμένος χρήματα. Ξεκινούν να φύγουν από τη σκηνή. Ο Καρίωνας όμως τους λέει να γυρίσουν πίσω γιατί το πρόσωπο που έφερε μαζί του ο Χρεμύλος είναι ο Πλούτος, που θα τους κάνει πλούσιους.

Τότε, ο Χορός ξέσπα σε ξεφωνητά, ακολουθεί δυναμική μουσική και χορογραφία από το Χορό στους ρυθμούς του πιο κάτω τραγουδιού, οι στίχοι του οποίου γράφτηκαν από τους συντελεστές της παράστασης:

« Από τότε που ‘φτιαξαν οι Θεοί την πλάση
ένα πράμα μου ’φταιξε, μου ’φταιξε, μου ’φταιξε,
ο φτωχός ο άνθρωπος είχε να περάσει
που παρόλες τις θυσίες και παρά τις δοξασίες
τη συμπάθεια του Άδη μια για πάντα είχε χάσει.

Κι όπως έχει η βδομάδα
τα μερόνυκτα εφτά,
η ζωή μας η ρημάδα πέφτουν στο εφτά.

Τα λεφτά, τα λεφτά

ποιος τ’ ανακάλυψε, τα λεφτά, τα λεφτά
τι πορτοφόλια και μας παράλειψε,
τι παθαίνει ο άνθρωπος με τούμπα πορτοφόλια.

Άμα είσαι στην ανάγκη
θα πουλήσεις την παράγκα,
θα πουλήσεις το τραπέζι και τη σάλα σου
κι αν ξεμείνει κάτι απ’ το χρέος
πάλι κάτι θα δώσεις μέρος
να γλυτώσεις την κεφάλα σου.

Κάθε μέρα στο χωράφι
και το κρύο σαν ξυράφι
σε ξυρίζει, σε πονάει, βασανίζεσαι
όσοι έχουν πονηρία δεν θα χάσουν ευκαιρία
θα αρπάξουν, θα πουλήσουν και συ ξύνεσαι.

Τα λεφτά, τα λεφτά
ποιος τ’ ανακάλυψε, τα λεφτά, τα λεφτά
τι πορτοφόλια και μας παράλειψε,
τι παθαίνει ο άνθρωπος με τούμπα πορτοφόλια.

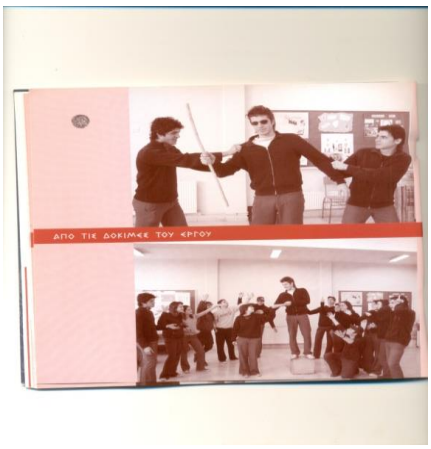
(Αλλάζει ο ρυθμός, γίνεται πιο αργός και χαμηλώνει και ο φωτισμός)

Για τα λεφτά όλα γίνονται
για το μηδέν το χρυσό
όλα φαίνονται και γίνονται
αν έχεις βρει το θησαυρό.

Τα λεφτά, τα λεφτά
ποιος τ’ ανακάλυψε, τα λεφτά, τα λεφτά
τι πορτοφόλια και μας παράλειψε,
τι παθαίνει ο άνθρωπος με τούμπα πορτοφόλια.»

Στην επόμενη σκηνή, βγαίνει ο Χρεμύλος από το σπίτι του και ο Χορός τον χειροκροτεί φωνάζοντας «Μπράβο, Άξιος». Ο Χρεμύλος ανεβαίνει στον κίονα και τους καλωσορίζει, ζητώντας τους να τον βοηθήσουν, ώστε να μην πάθει τίποτα ο θεός Πλούτος.

Στη συνέχεια, ο Χορός αποχωρεί από τη σκηνή και εμφανίζεται ο Βλεψίδημος. Ο Χρεμύλος τον καλεί να συνεργαστούν για το καλό όλων. Ο Βλεψίδημος υποπτεύεται ότι στήνεται κατεργαριά. Όταν όμως ο Χρεμύλος του λέει ότι έχει στο σπίτι του τον Πλούτο, πείθεται να βοηθήσει να τον πάνε στο Ασκληπιείο, για να βρει το φως του.

(Στιγμιότυπα από τις πρόβες της παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Παλουριώτισσας, 2006)

Στη συνέχεια, εμφανίζεται στη σκηνή με φωνές η Πενία μαυροφορεμένη με αμφίεση μάγισσας, φουσκωτά μαλλιά, κρατώντας μαστίγιο. Σημειώνεται ότι με παρόμοιο τρόπο παρουσιάστηκε η Πενία και στον *Πλούτο* του ΚΘΒΕ το 2000 (http://www.ntng.gr) . Η Πενία απειλεί ότι θα χαθούν, γιατί αυτό που τόλμησαν να κάνουν δεν το έκαμε ποτέ ούτε θεός ούτε άνθρωπος. Ο Χρεμύλος και ο Βλεψίδημος αναρωτιούνται ποια είναι και κρύβονται πίσω από τους κίονες. Όταν τους αποκαλύπτει ότι είναι η Φτώχεια εμφανίζονται επί σκηνής οι μουσικοί και αρχίζουν να τραγουδούν σε ρυθμό ζεϊμπέκικου το γνωστό τραγούδι «Φτωχολογιά» των Ξαρχάκου και Παπαδόπουλου, ενώ η Πενία χορεύει και καλεί με επιτακτικό ύφος το Χορό και τους υπόλοιπους ηθοποιούς να τη χειροκροτήσουν.

Ακολουθεί κωμική σκηνή λογομαχίας ανάμεσα στην Πενία και το Χρεμύλο, κατά την οποία η Πενία προσπαθεί με διάφορα επιχειρήματα να πείσει τους φτωχούς πως αν γιατρευτεί ο Πλούτος θα γίνουν οκνηροί και δεν θα έχουν καμιά επιθυμία για εργασία. Τη στιγμή που ο Χρεμύλος λέει «ω μαστίγια και ξύλα δεν έρχεστε να με βοηθήσετε», ο Χορός του ρίχνει ένα σχοινί για να δέσουν την Πενία, όμως η Πενία αρπάζει το σχοινί. Η Πενία αρπάζει το ένα άκρο του σχοινιού και ο Χρεμύλος το άλλο. Κατά τη διάρκεια της λογομαχίας τους, το σχοινί τεντώνεται ανάλογα προς την πλευρά αυτού που κάθε φορά μιλά. Ο Χρεμύλος, βέβαια, υποστηρίζεται από το Χορό και τους υπόλοιπους ηθοποιούς. Τελικά τη στιγμή που ο

Χρεμύλος λέει στην Πενία να μην ξαναμιλήσει, γιατί όσα και να πει δεν θα καταφέρει να τους πείσει, καταφέρνουν να τη ρίξουν κάτω την Πενία, πανηγυρίζουν και ζητωκραυγάζοντας τη διώχνουν από τη σκηνή. Ο Χρεμύλος της εύχεται να πάει στο γκρεμό.

Στην επόμενη σκηνή εμφανίζεται ο Καρίωνας και παίρνει οδηγίες από το Χρεμύλο και το Βλεψίδημο να φέρει τον Πλούτο, ο οποίος παρουσιάζεται ξαπλωμένος σε φορείο, ενώ την ίδια ώρα στη σκηνή μεταφέρονται δύο κίονες, που φέρουν την επιγραφή «Ασκληπιείο». Το φορείο με τον Πλούτο περνάει διά μέσου των κιόνων και μπαίνει στο εσωτερικό του Ασκληπιείου. Ακολούθως, ο φωτισμός χαμηλώνει, εμφανίζονται στην είσοδο του Ασκληπιείου τρεις κοπέλες του Χορού, οι οποίες προσεύχονται τραγουδιστά στον Ασκληπιό με τα χέρια σε θέση ικεσίας να κάνει θαύμα για να γιατρευτούν αμέσως τα μάτια του Πλούτου.

Στη συνέχεια, αλλάζει η σκηνή, δυναμώνει και πάλι ο φωτισμός και εμφανίζεται στη σκηνή ο Καρίωνας με διαφορετική αμφίεση και χρυσό φουλάρι στο λαιμό, λέγοντας πως το αφεντικό του έγινε πλούσιος. Πολύ περισσότερα όμως κέρδισε ο Πλούτος, που από τυφλό ο Ασκληπιός του άνοιξε τα μάτια. Εμφανίζεται η γυναίκα του Χρεμύλου, που βγαίνει κρατώντας μία σκάφη με ρούχα και ρωτά τον Καρίωνα εάν φέρνει καλά μαντάτα. Ο Καρίωνας την παροτρύνει να φέρει κρασί και η γυναίκα του Χρεμύλου μπαίνει στο σπίτι και φέρνει επί σκηνής δύο ποτήρια κρασί. Ο Καρίωνας της αφηγείται τι έγινε με τον Πλούτο στο Ασκληπιείο και η γυναίκα πλένει τα ρούχα. Τη στιγμή που τον ρωτά πού έχουν τώρα τον Πλούτο ακούγονται ξεφωνητά «Χαίρε, δίκαιε Πλούτε, καλώς ήλθες στη χώρα του Κέκροπα» και εμφανίζεται ο θεός Πλούτος με αλλαγμένο κοστούμι. Τα μέλη του Χορού επίσης παρουσιάζονται με αλλαγμένη αμφίεση, δένουν ένα κομμάτι χρυσό ύφασμα στη μέση, ενώ οι κοπέλες βάζουν επίσης χρυσή κορδέλα στα μαλλιά, για να δείξουν ότι πλέον έχουν πλουτίσει. Στέκονται δεξιά και αριστερά της σκηνής και υποδέχονται τον Πλούτο κρατώντας χρυσά σημαιάκια. Του απευθύνουν ξανά τον ίδιο χαιρετισμό, όπως και πιο πάνω, και του ρίχνουν πέταλα λουλουδιών.

Ο Πλούτος στέκεται πάνω σε βάθρο, κρατάει κύπελλο και ρίχνει άνθη χαιρετώντας τη χώρα του Κέκροπα που τον δέχτηκε και λέγοντας πως θα αποδείξει στο εξής ότι άθελα πρόσφερε τον εαυτό του στους κακούς. Οι ηθοποιοί ζητωκραυγάζουν. Στη συνέχεια, εμφανίζεται στη σκηνή η γυναίκα του Χρεμύλου, επίσης με αλλαγμένη αμφίεση, πολυτελές φόρεμα και χρυσό σάλι και οδηγεί τον Πλούτο στο σπίτι τους.

Στην επόμενη σκηνή, χαμηλώνει ο φωτισμός ο Καρίωνας παίρνει τη σκούπα για να σκουπίσει τα πέταλα, ανεβαίνει στο βάθρο και δύο-δύο τα μέλη του Χορού σε ζευγάρια, (άνδρας-γυναίκα), στέκονται μπροστά από τον Καρίωνα, αφηγούνται τα πλούτη τους και τις αλλαγές που έφερε στη ζωή τους ο Πλούτος, φιλιούνται και αποχωρούν από τη σκηνή.

Στη σκηνή παραμένει ο Καρίωνας. Εμφανίζεται ο Δίκαιος άνδρας με την κόρη του, για να προσκυνήσει τον Θεό Πλούτο, που του έστειλε μεγάλα καλά. Ακολουθεί η εμφάνιση του Συκοφάντη, ο οποίος οδύρεται, επειδή χάθηκε ο δύστυχος, όπως αποκαλεί τον εαυτό του, εξαιτίας του θεού Πλούτου. Ακολουθεί κωμικό επεισόδιο ανάμεσα στο Συκοφάντη, το Δίκαιο Άνδρα και το Χρεμύλο, οι οποίοι βγάζουν το πουκάμισο του Συκοφάντη και του φορούν τα κουρελιασμένα ρούχα και παπούτσια που κρατούσε ο Δίκαιος Άντρας.

Αποχωρούν όλοι και μπαίνει η Γριά, η οποία κρατάει σκυλάκι και ψάχνει τον θεό Πλούτο, καθώς από τον καιρό που άρχισε να βλέπει της έκανε τη ζωή ανυπόφορη. Εμφανίζεται τη στιγμή αυτή και ο Χρεμύλος και καθώς συζητούν με τη Γριά του αφηγείται ότι την παράτησε ο Νεαρός. Στη συνέχεια, εμφανίζεται ο Νεαρός, κρατώντας αγκαλιά δύο κοπέλες του Χορού και κοροϊδεύοντας τη γριά ότι άσπρισαν τα μαλλιά της.

Ακολούθως, αποχωρούν όλοι οι ηθοποιοί και παρουσιάζεται ο θεός Ερμής καβάλα σε ποδήλατο. Κτυπά την πόρτα του Χρεμύλου και βγαίνει ο Καρίωνας. Ακολουθεί στιχομυθία μεταξύ τους. Ο Ερμής παραπονιέται, επειδή τώρα οι πολίτες δεν του προσφέρουν θυσίες, αφού έγιναν όλοι πλούσιοι και δεν παρακαλούν τους Θεούς για κέρδη. Έτσι, ο Ερμής, που κάποτε ήταν φοβερός, εκλιπαρεί τον Καρίωνα, ο οποίος τώρα έχει την εύνοια του θεού Πλούτου.

Ακολουθεί κωμική σκηνή, κατά την οποία ενώ ο Ερμής κλαίει τη μοίρα του για το γεγονός ότι πάνε πλέον οι πίτες, τα χοιρομέρια, τα ζεστά εντόσθια που του πρόσφεραν, οι υπόλοιποι χαρακτήρες φέρνουν επί σκηνής μία σούβλα και ο Ερμής τους εκλιπαρεί για ένα κομμάτι κρέας. Στη συνέχεια, ο θεός γονατίζει μπροστά στον Καρίωνα και τον ικετεύει να το βοηθήσει λέγοντας τραγουδιστά σε ρυθμό ψαλμωδίας «Ω Καρίων, Καρίων σε ικετεύω, την καλοσύνη σου, άφες το παιδίον ελθείν προς υμάς». Τελικά, ο Ερμής τακτοποιείται σαν κοινός θνητός, απασχολούμενος στην κατοικία του Χρεμύλου.

Ακολούθως, παρουσιάζεται ο Ιερέας του Δία με στολή ορθόδοξου παπά, κρεμαστό μεγάλο σταυρό στο λαιμό, σχηματισμένο με μαχαιροπήρουνα σε σχήμα σταυρού και δάφνινο στεφάνι

στο κεφάλι. Ψάχνει το Χρεμύλο, γιατί από τον καιρό που ο θεός Πλούτος άνοιξε τα μάτια του κανένας πια δεν θυσιάζει και πεθαίνει της πείνας.

Παράλληλα, την ίδια ώρα οι κοπέλες του Χορού στρώνουν στο πίσω μέρος της σκηνής τραπέζι, απλώνουν τραπεζομάντηλο και σερβίρουν φαγητά. Ο Πλούτος κάθεται στο κέντρο του τραπεζιού, δίπλα του ο Ιερέας, ο Δίκαιος Άντρας και ο Συκοφάντης. Εμφανίζονται στη σκηνή όλοι οι ηθοποιοί, οι οποίοι αναφωνούν ότι η κωμωδία έφτασε στο τέλος της και καλούν το θεό Πλούτο να τους σκέπει όλους.

Η παράσταση ολοκληρώνεται σε πανηγυρικό και εύθυμο κλίμα με όλους τους ηθοποιούς να τραγουδάνε το ακόλουθο τραγούδι, το οποίο συνοδεύεται από δυναμική χορογραφία:

«Αχ πετάω στα σύννεφα
πρώην φτώχειας κατάδικος
βρήκα τώρα το δίκαιο
κι ας είχα το άδικο.

Φέρτε μου ποτήρι
και βάλτε μου κρασί,
δώσε μου φιλί, να μεθύσω.

Όλα τα χατίρια μου κάνει η ζωή
φτάνει η φωνή ψηλά στον ουρανό,
να λησμονήσω εγώ
τη φτώχεια που έχω ζήσει.

Τώρα μπορώ να χαρώ το σπίτι
που έχω κτίσει.

Αχ πετάω στα σύννεφα
πρώην φτώχειας κατάδικος
βρήκα τώρα το δίκαιο
κι ας είχα το άδικο.»

Με την ολοκλήρωση του τραγουδιού και της χορογραφίας χαμηλώνει ο φωτισμός και ο Καρίων κρατάει μια χύτρα και ρίχνει επί σκηνής χρυσά νομίσματα.

Η μουσική που χρησιμοποιήθηκε σε ολόκληρη την παράσταση ήταν ζωντανή εκτέλεση ρεμπέτικων, λαϊκών και ελαφρολαϊκών τραγουδιών, σε στίχους ως επί το πλείστον γραμμένους από τους ίδιους τους συντελεστές της παράστασης. Οι χορογραφίες ετοιμάστηκαν από μαθητές με γνώσεις και πείρα στο χορό και ήταν εξίσου ποικίλες στιλιστικά με τις μουσικές.

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης, σύμφωνα και πάλι με τη σκηνοθέτιδα ήταν σε στυλ γενικευμένης «λαϊκότητας» και «φτώχειας», αρχικά, ώστε στη συνέχεια να φανεί πιο έκτυπα και με πιο έντονες κωμικές λεπτομέρειες ο πλουτισμός των ηρώων. Πιο συγκεκριμένα, ο δούλος Καρίωνας εμφανίζεται με μπεζ παντελόνι και μπλούζα και δάφνινο στεφάνι στα μαλλιά. Ο Χρεμύλος, φοράει λευκά ρούχα, γιλέκο, πουκάμισο και παντελόνι. Στη συνέχεια μετά τον πλουτισμό τους, τόσο ο Χρεμύλος όσο και ο Καρίωνας εμφανίζονται με χρυσά φουλάρια στο λαιμό. Ο Πλούτος είναι ντυμένος με άσπρα κουρελιασμένα ρούχα, μαύρα γυαλιά και κρατάει μπαστούνι, ενώ όταν ξαναβρίσκει το φως του εμφανίζεται επί σκηνής με μαυρόασπρο κοστούμι.

Οι άντρες του Χορού φοράνε γκρίζα παντελόνια, πουκάμισα και γιλέκα και οι κοπέλες γκρίζα αμάνικα φορέματα και εσωτερικά άσπρη μπλούζα, γκρίζα κορδέλα στα μαλλιά και ζώνη στη μέση, ενώ όλα τα μέλη του Χορού κρατούν μπαστούνια. Μετά τον πλουτισμό τους όλα τα μέλη του Χορού δένουν ένα χρυσό κομμάτι ύφασμα στη μέση, ενώ οι κοπέλες βάζουν επίσης χρυσή κορδέλα στα μαλλιά. Η Πενία εμφανίζεται στη σκηνή μαυροφορεμένη με μαύρα ρούχα και μπότες, φουσκωμένα μαύρα μαλλιά και η αμφίεσή της μοιάζει με μάγισσα. Ο Δίκαιος Άνδρας εμφανίζεται με γκρίζο κοστούμι, έχει τα παπούτσια του κρεμασμένα στο λαιμό για να τα αφιερώσει στο θεό και κρατά στο χέρι του κουρελιασμένα ρούχα.

Ο Συκοφάντης εμφανίζεται με μαύρο κοστούμι, μαύρο πουκάμισο, χρυσή αλυσίδα στο λαιμό και μπεγλέρι στο χέρι. Η Γριά φοράει κόκκινο κοστούμι, μαύρες γόβες, μαύρο καπέλο, μαύρο τσαντάκι και κρατάει ένα σκυλάκι. Ο Νεαρός εμφανίζεται με μαύρο παντελόνι, άσπρο πουκάμισο, γκρίζο γιλέκο και σακάκι. Ο θεός Ερμής βγαίνει ξυπόλητος, με άσπρο παντελόνι, κίτρινη μπλούζα, άσπρη κάπα και ομοίωμα φτερών στο κεφάλι.

(Φωτ. 214, Καρίωνας, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Παλουριώτισσας, 2006)

6.3.3. ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΚΥΚΚΟΥ Α΄-*ΠΛΟΥΤΟΣ*-2011

Το Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄ ανέβασε τον *Πλούτο* του Αριστοφάνη, σε μετάφραση Γιάννη Βαρβέρη, διασκευή και σκηνοθεσία της Δώρας Πιερή Πολυκάρπου στο πλαίσιο των ΚΒ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση δόθηκε στις 11 Μαρτίου 2011 στο Δημοτικό Θέατρο Αγίου Δομετίου.

Βοηθός σκηνοθέτης ήταν η μαθήτρια Άννη Βασιλείου Β4, τα σκηνικά επιμελήθηκαν ο καθηγητής τέχνης Μαρίνος Καρτίκκης και οι μαθητές Φωτεινή Ευθυμίου Γ3, Κλαούντια Μούσουλου Γ7, Άννα-Μαρία Μιχαήλ Γ8, Σωσάννα Τομάζου Γ8, Παναγιώτα Καζακαίου Γ8, Νικολίνα Στυλιανού Γ8. Τα κοστούμια και τη χορογραφία επιμελήθηκε όλη η ομάδα, τη μουσική η καθηγήτρια μουσικής Μαρία Ζαννέττου. Τη διεύθυνση της σκηνής επιμελήθηκαν ο Πάρης Ευθυμίου, η Μαριλένα Πέτρου Α7 και ο Αλέξανδρος Δρουσιώτης Α3. Την ετοιμασία του προγράμματος και της αφίσας ανέλαβαν η καθηγήτρια γραφικών τεχνών Παναγιώτα Γρηγορίου και οι μαθήτριες Μαρίνα Τράντα Γ6 και Άντρια Σωφρονίου Γ3.

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Καρίων: Γρηγορία- Λώρα Γρηγορίου Β4

Χρεμύλος: Παύλος Θεοδούλου Α7

Πλούτος: Μάριος Μιχαήλ Γ1

Βλεψίδημος: Φέλιξ Ονταριάν Γ1

Πενία: Γρηγορία-Λώρα Γρηγορίου Β4

Δίκαιος: Γιώργος Κοστίδης Β7

Συκοφάντης: Σταύρος Ζανεττίδης Γ2

Γυναίκα Χρεμύλου: Δέσποινα Θεοδότου Γ2

Ερμής: Κατερίνα Αγγελή Α6

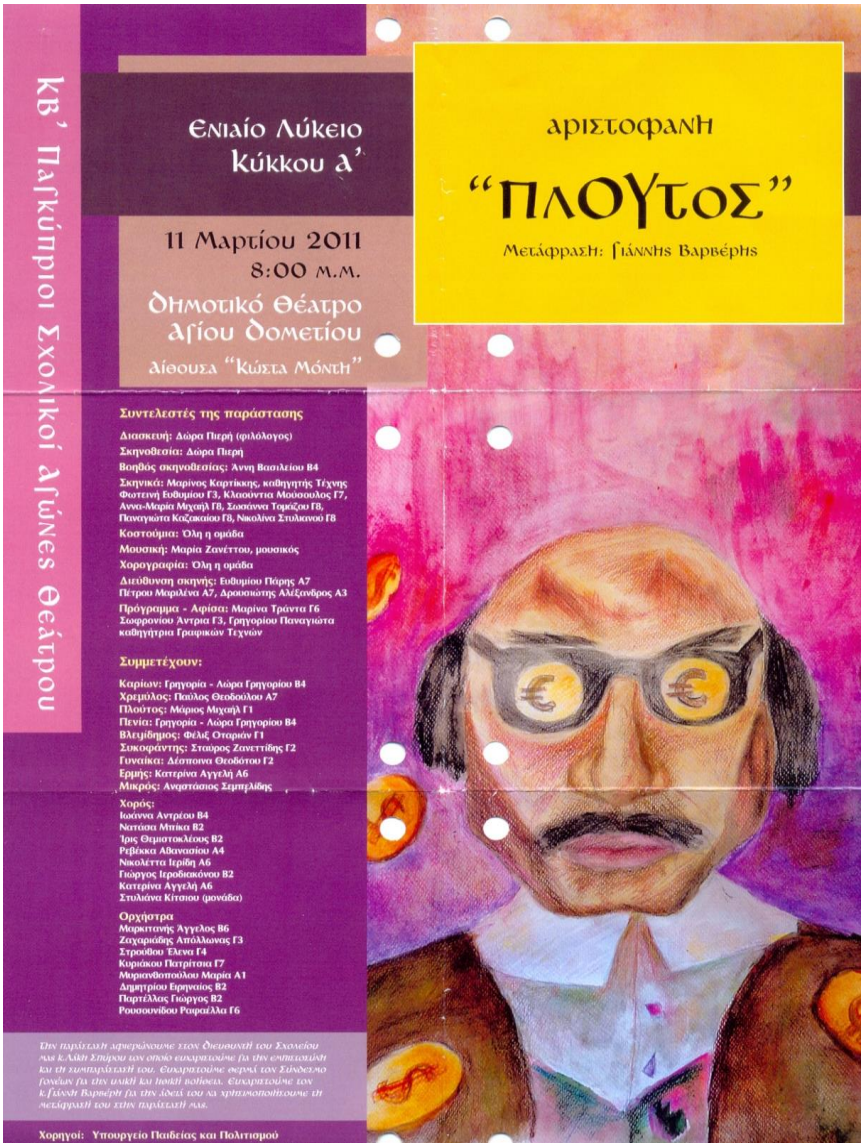
Χορός: Ιωάννα Ανδρέου Β4, Νατάσα Μπίκα Β2, Ίρις Θεμιστοκλέους Β2, Ρεβέκκα Αθανασίου Α4, Νικολέτα Ιερείδη Α6, Μαρία Μυριανθοπούλου Α1, Γιώργος Ιεροδιακόνου Β2, Στυλιάνα Κίτσιου (Ειδική Μονάδα)

Ορχήστρα: Άγγελος Μαρκιτανής Β6, Απόλλωνας Ζαχαριάδης Β3, Έλενα Στρούθου Γ4, Πατρίτσια Κυριάκου Γ7, Τζούλια Παναγή Γ4, Ειρηναίος Δημητρίου Β2, Γιώργος Παρτέλλας Β2, Μιλτώ Κωνσταντίνου Γ7

Στο πρόγραμμα της παράστασης υπάρχει το ακόλουθο σημείωμα για την επιλογή του έργου *Πλούτος* από τη φιλόλογο Δώρα Πιερή, που επιμελήθηκε τη διασκευή και τη σκηνοθεσία:

> «Όταν έγραψε τον *Πλούτο* ο Αριστοφάνης, η Αθήνα βίωνε την πολιτική, οικονομική και κοινωνική παρακμή που προκάλεσε ο μακροχρόνιος Πελοποννησιακός πόλεμος (431-404 π.Χ.) Η επιλογή του έργου δεν είναι καθόλου τυχαία! Βιώνουμε σήμερα, μικροί και μεγάλοι, τις συνέπειες μιας παράλογης πράξης, που ήταν το πραξικόπημα, και μιας εγκληματικής και παράνομης εισβολής τουρκικών στρατευμάτων στο νησί μας. Τα δύο αυτά γεγονότα, συνδυασμένα με την παγκοσμιοποιημένη, ανεξέλεγκτη και αδηφάγα οικονομία των δυνατών, έφερε την οικονομική και μαζί την κοινωνική και πολιτική υποβάθμιση. Τα χάσμα ανάμεσα σε φτωχούς και πλούσιους μεγαλώνει.
>
> Οι μαθητές μας δεν είναι «ανίδεοι και χορτάτοι», όπως λέει ο ποιητής! Αγωνιούν, κρίνουν και στιγματίζουν τα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά συμβάντα του τόπου μας και του κόσμου ολόκληρου! Είδαν στο έργο του Αριστοφάνη μηνύματα διαχρονικά, ανακάλυψαν αμέσως την ειρωνεία του και τη σάτιρά του για τα αιώνια θέματα που απασχολούν τις ανθρώπινες κοινωνίες. Όπως στην εποχή του Αριστοφάνη, έτσι και σήμερα ανθούν παγκόσμια οι δυνατοί του πλούτου, οι τράπεζες, οι δανειστές, οι εκβιαστές, οι συκοφάντες, το οικονομικό έγκλημα, τα οικονομικά σκάνδαλα, η πλαστή ευημερία.
>
> Τότε οι δυνατοί και κρατούντες, για να αποτρέπουν την αντίδραση των φτωχών, εξυμνούσαν τα αγαθά της φτώχειας, όπως τα παρουσιάζει με έντονη ειρωνεία ο Αριστοφάνης. Στο πρόσωπο του τυφλού και ταλαιπωρημένου Πλούτου (λιγδιασμένος, φαλακρός, ξεδοντιασμένος, καμπούρης), σωματοποιούνται οι τραγικές συνέπειες της οικονομικής και κοινωνικοπολιτικής παγκόσμιας παρακμής, που φέρνουν οι πόλεμοι, η εκμετάλλευση των αδύνατων από τους δυνατούς, η παγκοσμιοποιημένη οικονομία, η φοροδιαφυγή, η παρανομία.»

Στο εξώφυλλο του προγράμματος αναπαρίσταται με κωμικό τρόπο η μορφή του Πλούτου, ο οποίος φοράει γυαλιά και οι φακοί έχουν το σύμβολο των ευρώ. Παράλληλα στην αφίσα υπάρχουν σκόρπια σχεδιασμένες εικόνες από κέρματα δολαρίων και ευρώ.

(Εξώφυλλο προγράμματος παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄, 2011)

Τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν λιτά και αναπαριστούσαν το εξωτερικό μέρος μιας πετρόκτιστης παραδοσιακής οικίας.

Η παράσταση αρχίζει με ζωντανή μουσική. Όλοι οι ηθοποιοί εμφανίζονται επί σκηνής και τραγουδούν και χορεύουν σε ρυθμούς σύγχρονης χορογραφίας το ακόλουθο τραγούδι:

«Στην εποχή που ζούμε πια
της φτώχειας και της κρίσης
το ένδοξο σχολείο μας θα σας παρηγορήσει
με κωμωδία άριστη του κυρ Αριστοφάνη

που όμοιος ως σήμερα κανένας δεν εφάνει.

Πλούτο θα ανεβάσουμε με χάρη και απλότη
ελάτε να γελάσουμε με την καρδιά μας όλη
κι ελπίζουμε στο τέλος του να μάθε η ολότη(ς)
πως φτώχια και εξαθλίωση χαλούνε τη νεότη.»

Στη συνέχεια, εμφανίζεται στη σκηνή ο δούλος Καρίωνας, ο οποίος παραπονιέται με χιουμοριστικό τρόπο για το αφεντικό του και βλέπει το Χρεμύλο να κουβαλά μαζί του ένα τυφλό. Ο Χρεμύλος αφηγείται πως απογοητευμένος από τη φτώχεια του αναχώρησε για το Μαντείο των Δελφών, για να συμβουλευθεί το θεό Απόλλωνα για τον τρόπο που έπρεπε να αναθρέψει το γιο του. Η Πυθία τον συμβούλευσε να πάρει στην οικία του τον πρώτο άνθρωπο που θα συναντήσει αναχωρώντας από το ναό και ο Χρεμύλος συναντά ένα τυφλό γέροντα.

Όταν ο θεός Πλούτος τους αποκαλύπτει μετά από πολλές πιέσεις την ταυτότητά του, τους αφηγείται πως τον τύφλωσε ο θεός Δίας για να μην μεροληπτεί και να μην βλέπει πού μοιράζει τα πλούτη του.

Στη συνέχεια, ο Χρεμύλος, αφού καλεί τον Καρίωνα να πάει να φωνάξει τους αγρότες να έλθουν για να πάρει ο καθένας το μερίδιο που του αναλογεί, αποχωρεί από τη σκηνή, μαζί και ο Πλούτος. Στην επόμενη σκηνή εισέρχεται ο Καρίωνας μαζί με τους αγρότες και τους ανακοινώνει ότι τελείωσαν πλέον τα βάσανά τους. Ακολουθεί εύθυμη χορογραφία σε ρυθμούς κυπριακής μουσικής με το Χορό των αγροτών να σχηματίζει κύκλο και να χορεύει. Στο εσωτερικό του κύκλου χορεύει και ο Καρίωνας.

Ακολουθεί κωμική σκηνή με το διάλογο Χρεμύλου και Βλεψίδημου. Ο Χρεμύλος του αποκαλύπτει ότι έχει τον Πλούτο και ο Βλεψίδημος διεκδικεί μοιρασιά. Ο Χρεμύλος τον ενημερώνει ότι είναι τυφλός και πρέπει να τον πάρουν στο Ασκληπιείο για να θεραπευτεί.

Στην επόμενη σκηνή εμφανίζεται η Πενία, η οποία απειλεί ότι θα τους καταστρέψει. Στέκεται σε βάθρο στο κέντρο της σκηνής, ο Χορός κάθεται στο πίσω μέρος και τους αποκαλύπτει την ταυτότητά της. Προσπαθεί με διάφορα επιχειρήματα να τους πείσει πως αν γιατρευτεί ο Πλούτος θα γίνουν οκνηροί και δεν θα έχουν καμιά επιθυμία για εργασία. Ο Χρεμύλος

αντικρούει τα επιχειρήματά της λέγοντας πως όταν γιατρευτεί ο Πλούτος οι άξιοι θα δικαιωθούν. Τελικά, μετά από σειρά κωμικών επεισοδίων διώχνουν την Πενία κακήν κακώς από τη σκηνή.

Στη συνέχεια, εισέρχεται στη σκηνή ο Δίκαιος, συνοδευόμενος από ένα μικρό παιδί. Κρατά στο χέρι τα κουρελιασμένα ρούχα και έχει κρεμασμένα στο λαιμό τα παλιά του παπούτσια. Σκοπός της άφιξής του είναι για να ευχαριστήσει το θεό Πλούτο και να του τα αφιερώσει ως δώρα.

Ακολουθεί η κωμική εμφάνιση του Συκοφάντη, ο οποίος εισέρχεται έχοντας το σακάκι του γερμένο στον ώμο και συνοδευόμενος από ένα νεαρό που παίζει μπεγλέρι. Ο Συκοφάντης χορεύει και τραγουδά. Ο Καρίωνας παίρνει τα κουρελιασμένα ρούχα και παπούτσια από το Δίκαιο και τα βάζουν στον Συκοφάντη. Στην επόμενη σκηνή εμφανίζεται ο Ερμής, ο οποίος ικετεύει τον Καρίωνα να τον τακτοποιήσει.

Ακολουθούν κωμικές σκηνές με την εμφάνιση της Πενίας, του Δικαίου και του Συκοφάντη στη σκηνή.

Στη συνέχεια, ο Βλεψίδημος και ο Χρεμύλος φέρνουν τον Πλούτο θεραπευμένο στη σκηνή. Ο Πλούτος φοράει τώρα, αλλαγμένο κοστούμι, στέκεται σε βάθρο στο κέντρο της σκηνής, προσκυνά τον Ήλιο και οι υπόλοιποι ηθοποιοί τραγουδούν και χορεύουν σε μία ευχάριστη ατμόσφαιρα το ακόλουθο τραγούδι, με το οποίο και ολοκληρώνεται και η παράσταση:

«Ποτέ μη δώσει πια ο Θεός
πενία στους ανθρώπους
και τα λεφτά στις τσέπες τους
να ’ρχονται με τους κόπους.

Δεν είναι εις τη βλέψη μας
οι Μίδες και οι Κροίσοι
μόνο η κρίση θέλουμε
να μας ’ποχαιρετήσει.

Τα χρήματα τα θέλουμε
ως μέσο στη ζωή μας

τζ’ όχι σκοπόν τζιαι βούριστρον
τζιαι βάρος στην ψυσιήν μας.

Τούτη η χρονιά πιστεύουμε
θα είναι η τελευταία
που φτώχεια και αποκλεισμός
θα κάνουνε παρέα!»

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης ήταν απλά και σύγχρονα. Πιο συγκεκριμένα, ο Καρίωνας εμφανίζεται με κόκκινο φαρδύ παντελόνι, άσπρο πουκάμισο, καπέλο με στεφάνι στο κεφάλι και σχοινί στη μέση για ζώνη. Ο Χρεμύλος εμφανίζεται με σύγχρονο κοστούμι σε γκρίζους χρωματισμούς, μαύρο γιλέκο, καπέλο, λαστιχένιες μπότες και κρατά μπαστούνι. Ο Πλούτος εμφανίζεται στην αρχή με λαδί παντελόνι και μπλούζα, κρατώντας μπαστούνια και στη συνέχεια όταν αποθεραπεύεται, προς το τέλος της παράστασης εμφανίζεται με καφέ κοστούμι και άσπρο πουκάμισο.

Ο Χορός, ο οποίος αποτελείται από εφτά μέλη, τέσσερις γυναίκες και τρεις άνδρες εμφανίζονται με κυπριακή αμφίεση. Οι γυναίκες με σκουρόχρωμα φορέματα, ποδιές στη μέση και τσεμπέρια στα μαλλιά, κρατούν καλάθια και «κούζες» (υδρίες). Οι άντρες φοράνε παντελόνια και πουκάμισα σε σκουρόχρωμους χρωματισμούς και κρατάνε μπαστούνια. Ο Βλεψίδημος εμφανίζεται με σύγχρονο σκουρόχρωμο κοστούμι και γραβάτα, η Πενία με κόκκινο μακρύ φόρεμα, ο Συκοφάντης με σύγχρονο μαύρο κοστούμι, άσπρο πουκάμισο και κρατά μπεγλέρι, ο Δίκαιος με μαύρο κοστούμι, άσπρο πουκάμισο, κόκκινη γραβάτα και κρατά κρεμασμένα στο λαιμό τα παπούτσια του. Ο Ερμής, το ρόλο του οποίου υποδύεται κορίτσι, φοράει μπλε φαρδύ παντελόνι, άσπρο πουκάμισο, ροζ ζώνη και κρατά ξεσκονόπανο και φτερό στο χέρι.

(Πρόγραμμα παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Παλλουριώτισσας, 2006)

6.3.4. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ *ΠΛΟΥΤΟΥ*

Ακολουθεί σύγκριση των παραστάσεων *Πλούτος* του Αριστοφάνη από το Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (2003), το Λύκειο Παλουριώτισσας (2006) και το Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄(2011).

Ως προς τους ρόλους σημειώνεται ότι στην παράσταση του Ενιαίου Λυκείου Κύκκου Α΄ δεν υπήρχαν οι ρόλοι Νέος, Γριά, Ιερέας και Παιδί.

Τα σκηνικά της παράστασης του Λυκείου Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας ήταν απλά και λειτουργικά χωρίς να επιχειρούν να εντυπωσιάσουν. Στην παράσταση του Λυκείου Παλουριώτισσας τα σκηνικά, τα οποία αναπαριστούσαν το εσωτερικό λαϊκής ταβέρνας, με ορχήστρα στο πάλκο, ήταν έξυπνα και περίτεχνα. Τα σκηνικά που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης του Ενιαίου Λυκείου Κύκκου Α΄ ήταν λιτά.

Τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της παράστασης του Λυκείου Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας ήταν κατά κύριο λόγο σύγχρονα και προσεγμένα. Αντιθέτως, του Λυκείου Παλλουριώτισσας ήταν σε στυλ γενικευμένης «λαϊκότητας» και «φτώχειας», ενώ μετά έδειχναν με κωμικές λεπτομέρειες τον πλουτισμό των ηρώων. Τα σκηνικά του Ενιαίου Λυκείου Κύκκου Α΄ ήταν τόσο απλά όσο και σύγχρονα.

Στην παράσταση του Λυκείου Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας υπήρχαν πολλά στοιχεία επικαιροποίησης, τα οποία παρέπεμπαν στη σύγχρονη κυπριακή πραγματικότητα, ενώ στην παράσταση του Λυκείου Παλουριώτισσας ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα της παράστασης ήταν το ότι όλη η δράση παρουσιάζεται σαν όνειρο του ταλαιπωρημένου δούλου Καρίωνα, που στο τέλος ξυπνά στη σκληρή του πραγματικότητα. Στην παράσταση του Ενιαίου Λυκείου Κύκκου Α΄ στοιχεία επικαιροποίησης της παράστασης ήταν οι σύγχρονες χορογραφίες προσαρμοσμένες σε ρυθμούς κυπριακής μουσικής και παράλληλα οι αναφορές στη φτώχεια και στην οικονομική κρίση της εποχής μέσα από τα τραγούδια που εμπλούτισαν μουσικά την παράσταση.

Η μουσική επιμέλεια και σύνθεση της παράστασης του Λυκείου Παλουριώτισσας ήταν αξιόλογη και πρόσφερε την απαραίτητη φρεσκάδα και ζωντάνια στις απαιτήσεις της παράστασης. Οι χορογραφίες ήταν εξίσου ποικίλες στιλιστικά με τις μουσικές. Η μουσική του

Λυκείου Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας ήταν επίσης εξαιρετική και ταίριαζε με το όλο ευχάριστο κλίμα της παράστασης. Οι χορογραφίες ήταν πετυχημένες, σίγουρα όχι εξεζητημένες και σε συνδυασμό με τη μουσική της παράστασης κατάφεραν να δώσουν ένα ευχάριστο αποτέλεσμα. Τέλος, η μουσική της παράστασης του Ενιαίου Λυκείου Α΄, βασισμένη σε κυπριακούς ρυθμούς και σε συνδυασμό με τη σύγχρονη χορογραφία κατάφερε να δώσει μία ευχάριστη ατμόσφαιρα.

6.4. *ΒΑΤΡΑΧΟΙ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

6.4.1. ΑΠΕΗΤΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΡΟΥ-*ΒΑΤΡΑΧΟΙ*-2010

Το Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού ανέβασε τους *Βατράχους* του Αριστοφάνη, σε μετάφραση Θεόδωρου Γ. Μαυρόπουλου και σε διασκευή και σκηνοθεσία της θεατρολόγου Ισμήνης Σακελλαροπούλου, στο πλαίσιο των ΚΑ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση δόθηκε στις 18 Μαρτίου 2010 στην Αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Αγρού στο κέντρο «Κοιλάδα».

Βοηθοί σκηνοθέτη ήταν η Γεωργία Μιχαήλ Ε3, η Ραφαέλλα Πολυβίου Ε9 και η Χριστιάνα Σάββα Ε3, ενώ βοηθοί σκηνής ανέλαβαν οι πιο κάτω μαθητές: Έλενα Κωνσταντίνου Στ3, Χριστίνα Παπαγαθοκλέους Στ1, Παναγιώτης Μιχαηλίδης, Άριστος Θεοδώρου Στ3 και Γιώργος Πολυβίου Ε2. Τα σκηνικά επιμελήθηκαν ο καθηγητής τέχνης Αντώνης Νεοφύτου και οι μαθητές Χριστίνα Παπαγαθόκλη Στ1, Έλενα Κωνσταντίνου Στ3 και Σταυρούλα Θεοδώρου Στ1. Οι κατασκευές ετοιμάστηκαν από τους καθηγητές τεχνολογίας Πέτρο Ελευθερίου και Λοΐζο Κυριάκου, και από τους μαθητές Γεωργία Κουππή Στ1, Κυριάκο Ευθυμίου Ε1, Νικόλα Πάτσαλο Στ2, Πασχάλη Θρακιώτη Στ, Σάββα Βύρα Στ, Σάββα Παναγιώτου Στ, Σταυρούλα Θεοδώρου Στ1, Χρυσόστομο Λουκά Ε1 και Χρυστάλλα Πολυκάρπου Στ3.

Τα ηλεκτρικά της σκηνής ανέλαβαν ο καθηγητής τεχνολογίας και οι μαθήτριες Γεωργία Κουππή Στ1 και Σταυρούλα Θεοδώρου Στ1. Τα κοστούμια επιμελήθηκε η καθηγήτρια οικιακής οικονομίας Δανάη Χριστοδούλου, τη μουσική η θεατρολόγος Ισμήνη Σακελλαροπούλου, τη χορογραφία η καθηγήτρια φυσικής αγωγής Νάσω Κωνσταντινίδου και την κίνηση και υποκριτική διδασκαλία του Χορού ανέλαβε ο θεατρολόγος Θωμάς Χριστοδούλου. Την ηχοληψία ανέλαβαν οι μαθητές Χριστόφορος Κωνσταντίνου Στ3 και Γιώργος Κυριακίδης Στ2, το φωτισμό ο Ανδρέας Βασιλείου Στ3 και Ανδρέας Ιωάννου Στ2, τις κομμώσεις και το μακιγιάζ οι μαθήτριες Έλλη Κορωνίδου Ε3, Ευθυμία Βίκτωρος Ε3, Παναγιώτα Μαυρομμάτη Ξ3 και Χριστίνα Κορωνίδου Ε3, τη φωτογράφηση ο καθηγητής τεχνολογίας Πέτρος Ελευθερίου και τη μαγνητοσκόπηση ο καθηγητής τεχνολογίας Λοΐζος Κυριάκου.

Το σχεδιασμό του προγράμματος, της πρόσκλησης και της αφίσας ανέλαβε ο καθηγητής γραφικών τεχνών Βάσος Πολυδώρου. Την επιμέλεια της θεατρικής παράστασης είχε η Άντρη Μαυρουδή, Β.Δ. Α΄, η Ανδριάνα Κυριακίδου, Β.Δ. Α΄ και η Ελένη Καψάλη, Β.Δ., ενώ τη γενική επιμέλεια της παράστασης είχε η Ανδρούλα Καφά- Κουρή, Β.Δ.

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Αιακός: Βίκτωρας Ευθυμίου Ε3

Πλούτωνας: Γιαννάκης Ιωάννου Ε3

Ευριπίδης: Έλλη Κορωνίδου Ε3

Διόνυσος 1: Χριστίνα Κορωνίδου Ε3

Διόνυσος 2: Αριστείδης Θεοδώρου Στ3

Αφηγήτρια 1: Αριστείδης Θεοδώρου Στ3

Αφηγήτρια 2: Γιώτα Μαυρομμάτη Ε3

Πλαθάνη: Γεωργία Μιχαήλ Ε3

Κοπέλα: Κούλλα Νεοφύτου Ε3

Αισχύλος: Μαρίνα Νικολάου Ε3

Ηρακλής: Γεώργιος Πολυβίου Ε3

Πανδοκεύτρια: Ραφαέλλα Πολυβίου Ε3

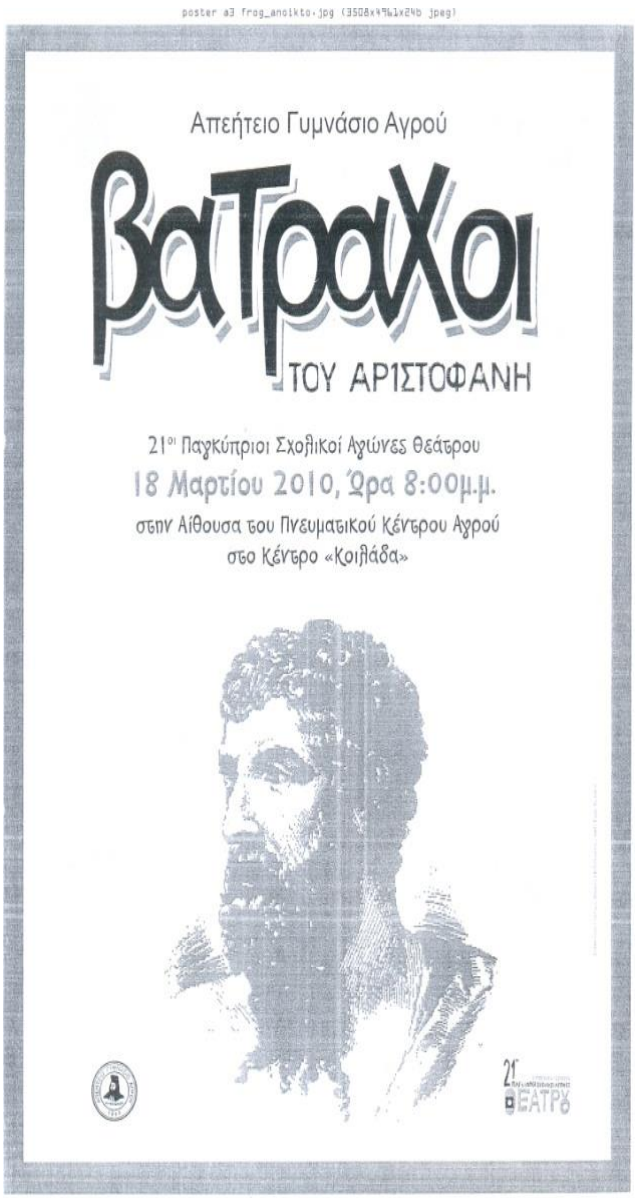
Θεράπαινα: Χριστιάνα Σάββα Ε3

Νεκρός: Παντελής Χαραλάμπους Στ1

Ξανθίας: Χρυστάλλα Πολυκάρπου Στ2

Χάρων: Λουκία Φωτίου Στ2

Χορός: Βάτραχοι-Μύστες: Προκοπία Κρίγκου Στ3, Έλενα Σταύρου Στ2, Έλενα Βιολάρη Στ2, Άννα Χατζηγεωργίου Στ1, Σκεύη Χατζηνικολάου Στ1, Μιχαέλλα Γεωργίου Στ1, Χριστιάνα Κουτσογιάννη Στ1, Έλενα Τσολάκη Στ1.

(Αφίσα παράστασης *Βάτραχοι* Αριστοφάνη, Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού, 2010)

Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου, σύμφωνα με τη θεατρολόγο Ισμήνη Σακελλαροπούλου, που ανέλαβε τη διασκευή και σκηνοθεσία της παράστασης, έγινε κατόπιν επιθυμίας των ίδιων των μαθητών, που ήθελαν να ανεβάσουν κωμωδία. Η ίδια θεώρησε ενδιαφέρον να δει πώς ένα σχολείο απομακρυσμένο από τα αστικά κέντρα πειραματιζόταν πάνω σε αρχαίο κείμενο. Μάλιστα ήταν η πρώτη φορά που το Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού συμμετείχε στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου.

Η αφίσα όπως και το πρόγραμμα της παράστασης, σύμφωνα με τη Σακελλαροπούλου, δεν φέρουν ιδιαίτερο συμβολισμό. Ήταν επιλογή του γραφίστα και υπήρχε απλά η μορφή του κωμικού ποιητή Αριστοφάνη.

(Πρόγραμμα παράστασης *Βάτραχοι* Αριστοφάνη, Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού, 2010)

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Η κωμωδία, όπως και η τραγωδία, στην αρχαία Αθήνα υπηρετούσε παιδευτικούς σκοπούς του θεάτρου. Ο Αριστοφάνης παρουσίαζε τα προβλήματα στην πιο ακραία τους μορφή, ώστε μέσα από τη συνειδητοποίησή τους να βρεθεί λύση. Τα θέματά του εμπνεύστηκε από τα προβλήματα της Αθήνας στη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου. Τον απασχόλησαν κυρίως οι νέες φιλοσοφικές ιδέες, η ειρήνη, η δημοκρατία, η οικονομική, κοινωνική και ηθική κρίση της αθηναϊκής κοινωνίας της εποχής του.

Η κωμωδία του Αριστοφάνη *Βάτραχοι* διδάχτηκε για πρώτη φορά στα Λήναια το 405 π.Χ. και κέρδισε τα "Πρωτεία", δηλ. το πρώτο βραβείο. Αναφέρεται σε έναν ποιητικό διαγωνισμό ανάμεσα στον Αισχύλο και τον Ευριπίδη, που διοργανώνει στον κάτω κόσμο ο Διόνυσος. Το έργο αποτελεί κριτική των νέων τραγικών ποιητών.

Η υπόθεση του έργου

Ο θεός Διόνυσος απογοητευμένος από το επίπεδο του θεάτρου στην Αθήνα, καθώς οι μεγάλοι τραγικοί έχουν πεθάνει, αποφασίζει να αναλάβει δράση. Μαζί με το δούλο του Ξανθία ξεκινούν ένα περιπετειώδες ταξίδι προς τον Κάτω Κόσμο, με σκοπό να φέρουν πίσω τον καλύτερο τραγικό ποιητή. Όταν φτάνουν στον Άδη, επικρατεί αναταραχή. Ο Ευριπίδης διεκδικεί από τον Αισχύλο την τιμητική θέση του καλύτερου τραγικού ποιητή. Για να λυθεί η διαφορά, ο Πλούτωνας καλεί τους δύο τραγικούς σε διαγωνισμό και το Διόνυσο σε ρόλο διαιτητή. Ο αγώνας για την ανάδειξη του καλύτερου, αρχίζει...Τα κωμικά ευρήματα διαδέχονται το ένα το άλλο. Η γιορτινή ονειροφαντασία βρίσκει έδαφος σε ένα γλέντι όπου οι νεκροί είναι πιο ζωντανοί από τους ζωντανούς κι ο Άδης πιο φωτεινός από τον κόσμο της επιφάνειας.

Μέσα από την πικρή σατιρική διάθεση του Αριστοφάνη, έρχεται στο φως η διαχρονική διάσταση του έργου.

Μετάφραση Θεόδωρος Γ. Μαυρόπουλος

Διασκευή Ισμήνη Σακελλαροπούλου

Διανομή ρόλων

Διόνυσος 1 Αριστείδης Θεοδώρου Στ3
Διόνυσος 2 Χριστίνα Κορωνίδου Ε3
Ξανθίας Χρυστάλλα Πολυκάρπου Στ2
Ηρακλής Γεώργιος Πολυβίου Ε3
Χάρων Λουκία Φωτίου Στ2
Αιακός Ευθυμία Βίκτωρος Ε3
Πλούτωνας Γιάννης Ιωάννου Ε3
Ευριπίδης Έλλη Κορωνίδου Ε3
Αισχύλος Μαρίνα Νικολάου Ε3
Πλαθάνη Γεωργία Μιχαήλ Ε3
Κοπέλα Κούλλα Νεοφύτου Ε3
Πανδοκεύτρια Ραφαέλλα Πολυβίου Ε3
Θεράπαινα Χριστιάνα Σάββα Ε3
Νεκρός Παντελής Χαραλάμπους Στ1
Αφηγήτρια 1Στέλλα Κυπριανού Ε3
Αφηγήτρια 2 Γιώτα Μαυρομμάτη Ξ3
Υποβολέας Μαρία Θεοδώρου Στ3

Χορός: Βάτραχοι – Μύστες

Άννα Χατζηγεωργίου Στ1
Έλενα Βιολάρη Στ2
Έλενα Τσολάκη Στ1
Κύζη Μαρία Στ3
Μιχαέλλα Γεωργίου Στ1
Προκοπία Κρίγκου Στ3
Σκεύη Χατζηνικολάου Στ1
Χριστιάνα Κουτσογιαννή Στ1

(Πρόγραμμα παράστασης *Βάτραχοι* Αριστοφάνη, Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού, 2010)

Στο σκηνικό υπήρχε ένα φθαρμένο άγαλμα το οποίο, σύμφωνα με τη Σακελλαροπούλου, το βρήκαν πεταμένο έξω από μαγαζί παιδικών ρούχων που έκανε ανακαίνιση στη Λεμεσό και το μετέφεραν στον Αγρό. Ο λόγος ήταν ότι φαινόταν σαν αρχαία γυναίκα που κρατούσε μια ζυγαριά, θέμα που κυριαρχεί στο δεύτερο μέρος του έργου, όπου Αισχύλος και Ευριπίδης ζυγίζουν το βάρος της τέχνης τους. Επίσης υπήρχαν πανιά που στη σκηνή του Διόνυσου στη λίμνη τα χρησιμοποίησαν σαν κύματα, και βάρκα, η οποία ήταν κατασκευή του καθηγητή τεχνολογίας με τους μαθητές.

Η παράσταση αρχίζει με ήχους από βατράχους και ακολουθεί απαλή μουσική. Εμφανίζεται η αφηγήτρια, η οποία εισάγει τους θεατές στο έργο, δίνοντας ιστορικά στοιχεία της κωμωδίας, το μήνυμα του έργου, το περιεχόμενό του και επίσης πληροφορεί τους θεατές ότι με την έναρξη της παράστασης θα παρακολουθήσουν το θεό Διόνυσο και το δούλο του Ξανθία να κινούνται όλη μέρα στην Κόρινθο μέχρι να φτάσουν στο σπίτι του Ηρακλή. Πρόκειται και πάλι για στοιχείο σκηνοθετικού διδακτισμού.

Ακολούθως, εμφανίζεται στη σκηνή ο θεός Διόνυσος, με πορτοκαλί χιτώνα, φορώντας στο κεφάλι μάσκα κεφαλής λιονταριού και κρατώντας ρόπαλο και ο δούλος του Ξανθίας, ο οποίος κάθεται μέσα σε καρότσι, είναι φορτωμένος με διάφορα αντικείμενα και τον σέρνει ο Θεός Διόνυσος. Ο Διόνυσος απαγορεύει αυστηρά στο δούλο του να πει «κοπρολογικά» χωρατά και ακολούθως ο Διόνυσος χορεύει ζεϊμπέκικο στους ρυθμούς του τραγουδιού «Βαδίζω και παραμιλώ» και ο Ξανθίας τον χειροκροτεί.

Στη συνέχεια, ο Διόνυσος προστάζει τον Ξανθία να κατεβεί από το καρότσι του και να κτυπήσει την πόρτα του Ηρακλή, πράγμα το οποίο κάνει ο Ξανθίας. Στην πόρτα εμφανίζεται ο Ηρακλής, με σύγχρονο γκριζόμαυρο κοστούμι. Ο Ηρακλής συμβουλεύει το Διόνυσο για το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει και τι θα συναντήσει στην πορεία του.

Στην επόμενη σκηνή, ο Ηρακλής αποχωρεί, ο Διόνυσος και ο Ξανθίας παραμένουν, στη σκηνή, ο φωτισμός χαμηλώνει, ενώ εμφανίζεται στη σκηνή ένας Νεκρός με μαύρο κοστούμι, από τον οποίο ζητούν να μεταφέρει τις αποσκευές τους στον Άδη.

Ακολούθως, ο Διόνυσος και ο Ξανθίας φτάνουν στην Αχερουσία Λίμνη και βλέπουν να τους πλησιάζει η βάρκα του Χάροντα, η οποία αναπαρίσταται με ένα κομμάτι πανί που κινείται με ένα ιστό. Ένα άλλο πανί κινούμενο αναπαριστά τα κύματα. Ο Διόνυσος τραβά το κουπί της βάρκας και ο Ξανθίας πεζοπορεί για να κάνει το γύρο της Αχερουσίας λίμνης. Ο Χάροντας

λέει στο Διόνυσο να τραβά ο ίδιος κουπί, εκείνος διαμαρτύρεται, αλλά ο Χάροντας τον παροτρύνει να το κάνει, γιατί μόλις πιάσει κουπί θα ακούσει τα ωραία τραγούδια από τους Βατράχους, που τραγουδούν σαν κύκνοι. Στο σημείο αυτό, χαμηλώνει ο φωτισμός και εμφανίζονται τα βατραχάκια (η σκηνοθέτιδα λαμβάνει θέση υπέρ της ύπαρξης διπλού Χορού στο αρχαίο κείμενο), που τραγουδούν και χορεύουν σε σύγχρονο ρυθμό και μουσική το «βρεκεκέξ κοάξ κοάξ», ενώ πίσω τους στέκεται ο Διόνυσος και ο Χάροντας που χορεύουν στους ρυθμούς του τραγουδιού των Βατράχων.

Στην επόμενη σκηνή ο Διόνυσος πληρώνει δύο οβολούς στο βαρκάρη και συναντιέται με τον Ξανθία, ο οποίος του μιλά για τη Λάμια που είδε και που αλλάζει μορφές. Προχωρούν προς το παλάτι του Πλούτωνα. Καθοδόν ακούγεται ένας παράξενος ήχος, ο οποίος προέρχεται από τους Μύστες, που εμφανίζονται στη σκηνή και αποτελούν το Χορό της κωμωδίας. Στο σημείο αυτό, χαμηλώνει ο φωτισμός, οι Μύστες κρατούν αναμμένα κεριά, ακούγεται ατμοσφαιρική μουσική, κατεβαίνουν κάτω από τη σκηνή και κινούνται ανάμεσα στους θεατές και ακολούθως ξαναβγαίνουν στη σκηνή, ενώ ο Διόνυσος και ο Ξανθίας στέκονται σε μία γωνιά της σκηνής και παρακολουθούν τους Μύστες.

Στη συνέχεια, κατά την κάθοδο του Διόνυσου και του Ξανθία στον Άδη, τους επιτίθενται η Θεράπαινα, η Πανδοκεύτρα και η Πλαθάνη, οι οποίες είχαν αδικηθεί από τον Ηρακλή, ενώ ο Διόνυσος φέρει τη λεοντή του ήρωα και κρατά το ρόπαλό του. Ακολουθούν κωμικές σκηνές μαζί τους, ενώ ο Ξανθίας παίρνει τη θέση του Διόνυσου για να τον γλυτώσει και μεταμφιέζεται ο ίδιος σε Ηρακλή.

Στο Β΄ μέρος της κωμωδίας εμφανίζεται η αφηγήτρια στη σκηνή και ακούγεται δυναμική έντονη μουσική. Η αφηγήτρια πληροφορεί τους θεατές ότι θα ακολουθήσει η πρώτη φάση του αγώνα λόγων ανάμεσα στον Ευριπίδη και τον Αισχύλο. Ακολουθεί η εμφάνιση του Ευριπίδη στη σκηνή, ο οποίος είναι ντυμένος σαν «μάγκας», κρατά στο χέρι μπεγλέρι και ακούγεται ζεϊμπέκικο και ο Ευριπίδης χορεύει στους ρυθμούς του τραγουδιού, ενώ στη σκηνή εμφανίζεται και μία ζυγαριά.

Ακολουθεί η εμφάνιση του Αισχύλου και αρχίζει ο αγώνας λόγων ανάμεσα στον Αισχύλο και στον Ευριπίδη με κριτή το Διόνυσο. Οι δύο ποιητές στέκονται μπροστά από τη ζυγαριά. Τη στιγμή της προσευχής, που προηγείται του Αγώνα, καθώς ο Ευριπίδης προσεύχεται στον αιθέρα, τη γλώσσα και την εξυπνάδα και ο Αισχύλος στη Δήμητρα, εμφανίζεται στη σκηνή

μία κοπέλα ντυμένη με μοντέρνα ρούχα, ακούγεται δυναμική μουσική και κρατά στο χέρι της ένα θειαφιστήρι, το οποίο κουνά.

Ο αγώνας λόγων των δύο τραγικών ποιητών συνεχίζεται και οι δύο ποιητές φιλονικούν για την παιδευτική σημασία της τέχνης, τις γενικές αρχές της τραγωδίας, εξετάζονται οι πρόλογοι και τα χορικά του καθενός και τέλος φτάνουν στο σημείο να ζυγίσουν το πραγματικό βάρος μεμονωμένων στίχων τους. Κάθε φορά που ζυγίζεται ο στίχος καθενός ποιητή, ο ποιητής εκείνος γέρνει τη ζυγαριά προς το μέρος του και τελικά νικητής του αγώνα λόγων βγαίνει ο Αισχύλος.

Η παράσταση ολοκληρώνεται σε ένα πανηγυρικό κλίμα με την παρουσία όλων των ηθοποιών στη σκηνή και ακούγεται το τραγούδι «Ας αρχίσουν οι χοροί».

Τα κοστούμια ήταν πράσινα για τα «βατραχάκια», με πράσινες μπότες και πράσινη κορδέλα στα μαλλιά, ενώ στη συνέχεια άλλαζαν σαν Χορός των μυστών με λευκά αρχαιοπρεπή φορέματα, άσπρο μακιγιάζ με κόκκινες γραμμές στο πρόσωπο. Το κοστούμι του Ξανθία ήταν αρκετά σύγχρονο σε αντίθεση με τον πορτοκαλί χιτώνα του Διόνυσου και τη μάσκα με κεφάλι λιονταριού που φέρει στο κεφάλι του. Ο Αιακός καθώς και οι υπόλοιποι ηθοποιοί φορούσαν σύγχρονα καθημερινά ρούχα.

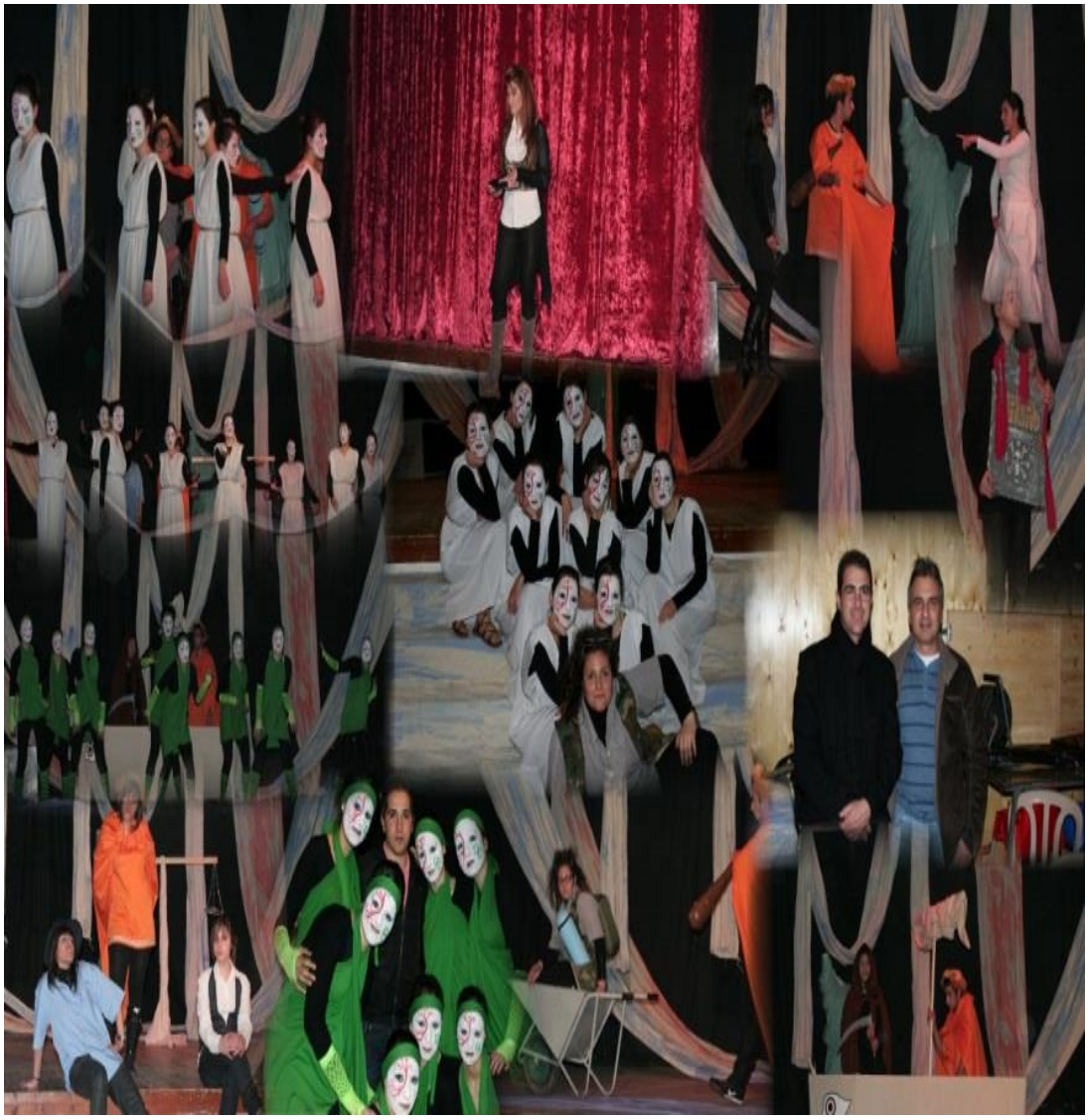
Πιο συγκεκριμένα, ο Ηρακλής φορούσε μοντέρνο κοστούμι με μαύρο παντελόνι και γκριζόμαυρο πουκάμισο. Ο Νεκρός εμφανίζεται επίσης με μαύρο κοστούμι, ο Χάροντας φέρει εσωτερικά μαύρο μανδύα και εξωτερικά καφέ μανδύα και κρατά ένα πελέκι. Η Θεράπαινα και η Πλαθάνη φορούσαν λευκές φούστες και μπλούζες και η Πανδοκεύτρια σύγχρονο κοστούμι σε μαύρο χρωματισμό. Ο Ευριπίδης φορούσε μαύρο παντελόνι, μπλε πουκάμισο και μαύρο καπέλο, ενώ ο Αισχύλος μαύρο παντελόνι, άσπρο πουκάμισο και μαύρο γιλέκο. Τέλος, ο Πλούτων φορούσε μαύρο παντελόνι, λευκό πουκάμισο και εξωτερικά μανδύα.

Η μουσική ήταν ατμοσφαιρική στη σκηνή με τους Μύστες, αλλά στο δεύτερο μέρος με την είσοδο του Αισχύλου έπαιζε ένα κλασικό κομμάτι, σύμφωνο, υποτίθεται, με το ύφος του αρχαίου τραγωδού, ενώ για τον «λαϊκότερο» Ευριπίδη χρησιμοποιήθηκε ένα ζεϊμπέκικο.

Λόγω των περιορισμένων φωτιστικών επιλογών η παράσταση περιορίστηκε σε απλούς φωτισμούς, χωρίς ιδιαίτερο συμβολισμό.

Η χορογραφία περιλάμβανε σύγχρονες κινήσεις, σε στυλ reggeaton, για τα «βατραχάκια» και τελετουργικούς βηματισμούς για τους Μύστες.

Ιδιαίτερα σκηνοθετικά ευρήματα της παράστασης ήταν το καρότσι του μπετατζή αντί για τον γάιδαρο του Ξανθία, η προσθήκη δύο αφηγητών καθώς και ο τρόπος που παρουσιάζονται οι δύο τραγωδοί. Πιο συγκεκριμένα, τον ρόλο του Ευριπίδη τον έπαιζε η δίδυμη αδελφή της κοπέλας που υποδυόταν τον Διόνυσο. Παρουσιάστηκε στη σκηνή ως ένας «βαρύμαγκας» με ρεμπέτικη συμπεριφορά που κέρδισε τις εντυπώσεις και τα θετικά σχόλια των κριτών και των θεατών. Είχε και την ανάλογη ενδυμασία με prop ένα κομπολόι, ενώ παράλληλα είχε και το περπάτημα ενός ανθρώπου της «πιάτσας» με βαρύ περπάτημα. Η έμπνευση αυτή, σύμφωνα με τη σκηνοθέτιδα, προέρχεται κυρίως από το γεγονός ότι ο Ευριπίδης πάντα θεωρείτο πιο αιχμηρός και καθημερινός στη γλώσσα του απ' ό,τι ο Αισχύλος. Ο Αισχύλος στη συγκεκριμένη περίπτωση πάλι ήταν γυναίκα με ανάλογο σοβαρό ντύσιμο και σε καμιά περίπτωση δεν υπάρχει οποιοδήποτε αρχαιοελληνικό στοιχείο στην ενδυμασία του. Μιλούσε με σοβαρό ύφος ακαδημαϊκού και το στήσιμό της ως φόρμα σώματος ήταν στητό με σοβαροφάνεια.

(Φωτ. 215, Φωτογραφικά στιγμιότυπα παράστασης *Βάτραχοι* Αριστοφάνη, Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού, 2010)

6.5. *ΕΙΡΗΝΗ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

6.5.1. ΓΥΜΝΑΣΙΟ- ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΥ-*ΕΙΡΗΝΗ*-2011

Το Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου ανέβασε την *Ειρήνη* του Αριστοφάνη, σε διασκευή Μάνου Βενιέρη και σκηνοθεσία της φιλολόγου Φωτιάνας Αντωνιάδη, στο πλαίσιο των ΚΒ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Η παράσταση δόθηκε στις 24 Μαρτίου 2011 στην αίθουσα πολλαπλής χρήσης του Γυμνασίου. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί πως ήταν η πρώτη φορά που ανεβάστηκε το έργο αυτό στα πλαίσια των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος από την έναρξη του θεσμού μέχρι σήμερα.

Τα κοστούμια και τη χορογραφία επιμελήθηκε η φιλόλογος Φωτιάνα Αντωνιάδη, η μουσική ήταν του Μάνου Βενιέρη, ενώ το φωτισμό και τον ήχο επιμελήθηκε ο Αλέξης Ηροδότου. Τα σκηνικά ετοιμάστηκαν από ομάδα μαθητών της Β΄ Γυμνασίου: Ιωάννα Βασιλείου, Μύριος Σκυλουριώτης, Μαρία Κελεπέσιη, Κυριακή Σπύρου, Μαρία Γκίργκις, Άντρη Ερωτοκρίτου και μαθητές της Α΄ Λυκείου: Μιχάλης Κοντάκης, Αντρέας Αντρέου, Ελπίδα Στυλιανού, Χαρίτα Πατσαλίδου.

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Αριστοφάνης: Αντρέας Αντρέου Α΄ Λυκείου

Τρυγαίος: Σταύρος Ζουμίδης, Β΄ Γυμνασίου

Α΄ Πολεμιστής: Γενέθλιος Γενεθλίου, Γ΄ Γυμνάσιου

Β΄ Πολεμιστής: Ηρακλής Ηρακλέους Α΄ Λυκείου

Α΄ Υπηρέτης: Μιχάλης Κοντάκης, Α΄ Λυκείου

Β΄ Υπηρέτης: Ελπίδα Στυλιανού, Α΄ Λυκείου

Κόρη Τρυγαίου: Ιωάννα Βασιλείου, Β΄ Γυμνασίου

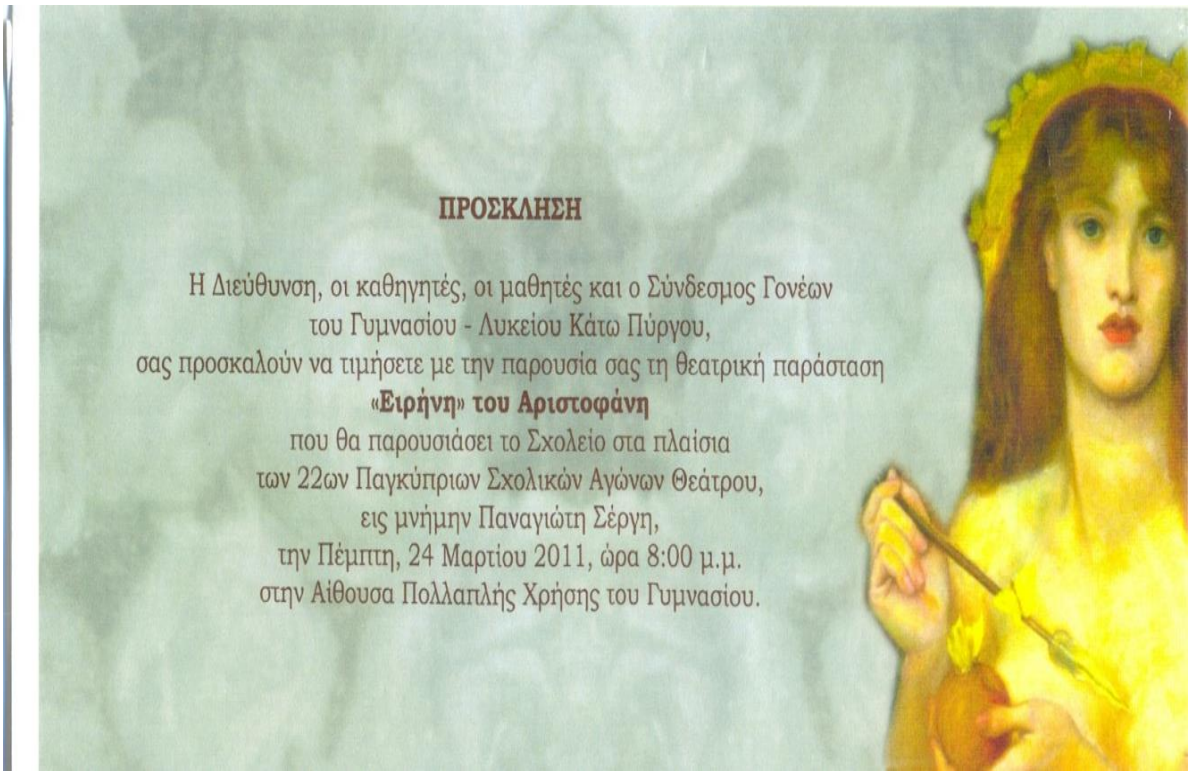
Ερμής, Οπλοπώλης: Αντρέας Τοφουρής, Α΄ Λυκείου

Πόλεμος: Αντρέας Αντρέου, Α΄ Λυκείου

Κύδοιμος: Γενέθλιος Γενεθλίου, Γ΄ Γυμνασίου

Ειρήνη: Άντζελα Φαράκ, Β΄ Γυμνασίου

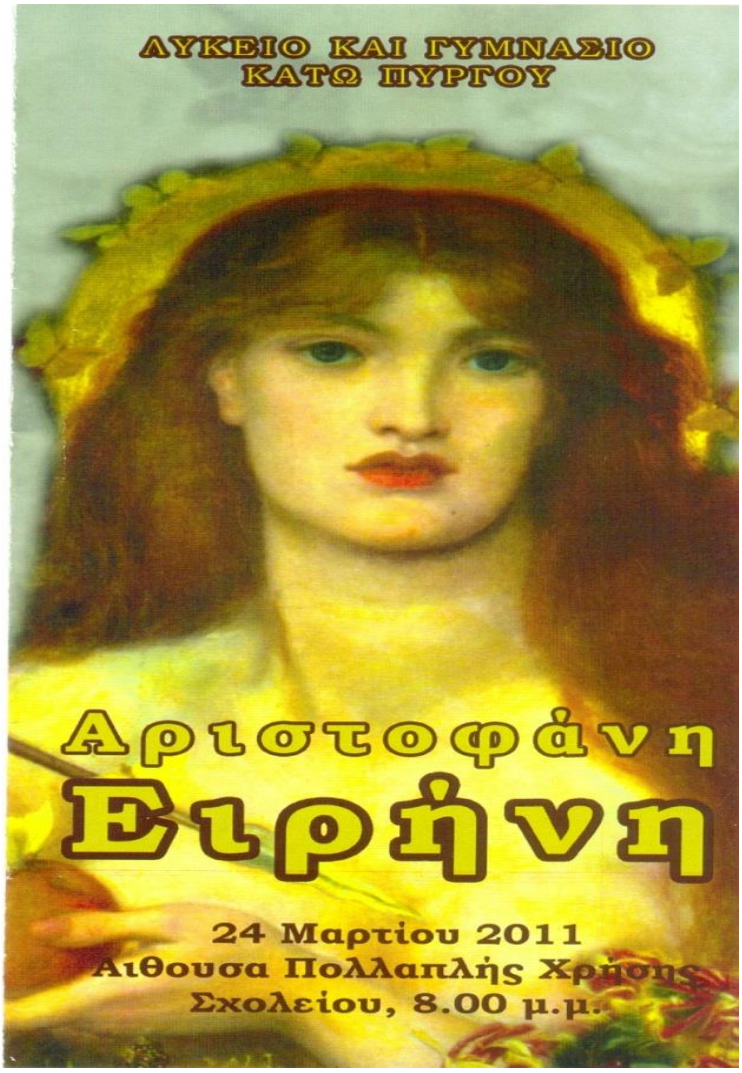
Χορός χορικών: Ιωσηφίνα Ασπρή Β΄ Γυμνασίου, Αφροδίτη Κωνσταντίνου Β΄ Γυμνασίου, Ιωάννα Ζουμίδου Α΄ Λυκείου, Ιουλία Χαραλάμπους Α΄ Λυκείου, Χλόη Γαβριήλ Α΄ Λυκείου, Ευτυχία Χαριλάου Β΄ Λυκείου, Αντωνία Χαραλάμπους Α΄ Γυμνασίου, Μαρία Κωνσταντίνου Α΄ Γυμνασίου

(Πρόσκληση παράστασης *Ειρήνη* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο- Λύκειο Κάτω Πύργου, 2011)

Ήταν η πρώτη χρονιά που το Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου συμμετείχε στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου με παράσταση Αρχαίου Δράματος, και μάλιστα, όπως μας δήλωσε η Φωτιάνα Αντωνιάδη, με μία από τις ωραιότερες κωμωδίες του Αριστοφάνη. Πρόκειται για ένα έργο με άφθονο γέλιο και αντιπολεμικά μηνύματα. Είναι ένας ύμνος πατριωτικός που ταυτόχρονα καλωσορίζει την πολυπόθητη Ειρήνη και Συμφιλίωση των λαών της ανθρωπότητας.

Στην αφίσα και στο εξώφυλλο του προγράμματος της παράστασης εικονίζεται η μορφή της Ειρήνης προσωποποιημένη.

(Αφίσα παράστασης *Ειρήνη* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου, 2011)

Τα σκηνικά ζωγραφίστηκαν από μαθητές, καθώς λόγω της οικονομικής στενότητας δεν υπήρχε δυνατότητα για κάτι πιο επαγγελματικό. Τα σκηνικά αναπαριστούσαν το σπίτι του Τρυγαίου στη γη. Στο βάθος ήταν ζωγραφισμένα δέντρα, μια κατσίκα, ένα φυλάκιο με σημαίες. Στη μέση του σκηνικού ήταν ζωγραφισμένη η είσοδος της σπηλιάς, κλειστή με μεγάλες πέτρες και σε αυτή ήταν φυλακισμένη η Ειρήνη.

Η παράσταση αρχίζει με τον εξής τρόπο: Ανάβουν τα φώτα στη σκηνή και εμφανίζεται ο Αριστοφάνης, ο οποίος αυτοσυστήνεται, παρουσιάζει γενικά το έργο του και ακολούθως αναλύει πιο συγκεκριμένα την κωμωδία *Ειρήνη*, την οποία όπως αναφέρει έγραψε με αφορμή

τον Πελοποννησιακό πόλεμο. Ο Αριστοφάνης μιλά για τη διαχρονική αξία της έννοιας της ειρήνης ανά το παγκόσμιο. Στο τέλος του μονολόγου του κτυπάει τα χέρια και καλεί τους ηθοποιούς να έλθουν στη σκηνή και τους μουσικούς να παίξουν τα όργανα, παροτρύνοντάς τους να βάλουν τα δυνατά τους. Στη συνέχεια, ακούγεται σε πανηγυρικό κλίμα το τραγούδι της έναρξης και εμφανίζεται στη σκηνή ο υπόλοιπος θίασος, τραγουδώντας και χορεύοντας το πιο κάτω τραγούδι:

«Έλα σ' αυτό το πανηγύρι,
γλέντι θα ανάψει στη σκηνή,
για το δικό σας το χατίρι,
ήρθα σε τούτη τη γιορτή.

Γιορτή, χαρά και σχόλη,
ειρήνη θέλουμε όλοι,
ο κόσμος μία αγκαλιά,
σ' όλους σας στέλνω δυο φιλιά.

Στην κωμωδία τώρα έλα,
που στήνω πάνω στη σκηνή,
με τα καμώματα μου γέλα,
και χειροκρότα θεατή…

Θα δεις Αριστοφάνη,
το γέλιο σου θα φτάνει,
ψηλά στον Ουρανό,
το έργο τώρα αρχινώ…»

Με το τέλος του τραγουδιού φεύγει ο θίασος από τη σκηνή, ακούγονται θόρυβοι από κανονιές, όλμους και βόμβες. Τα φώτα τρεμοπαίζουν και μένει στη σκηνή ο Τρυγαίος, που τρέχει πάνω-κάτω πανικόβλητος, παρακαλώντας να σταματήσουν οι πολεμικές ασκήσεις. Ακούγονται να πέφτουν οβίδες και ο Τρυγαίος ταμπουρώνεται πίσω από ένα κορμό καμένου δέντρου που υπάρχει στη σκηνή. Ακολούθως, μπαίνει στη σκηνή ο Πολεμιστής, κρατώντας όπλο και απειλεί να ρίξει στον Τρυγαίο. Ο Τρυγαίος πέφτει μέσα στη σκάφη με τις κοπριές που βρίσκεται στο κέντρο της σκηνής και όταν ο Πολεμιστής φεύγει, ο Τρυγαίος βγαίνει από τη σκάφη, απευθύνεται στο κοινό και τους λέει ότι τα ίδια γίνονται κάθε μέρα, χρόνια ολόκληρα: Σέρβοι, Κροάτες, Κούρδοι, Τούρκοι, Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι, Κοσσοβάροι,

Ισραηλίτες, Παλαιστίνιοι, Ιρακινοί και Αμερικάνοι λύνουν τις διαφορές τους στα κτήματά του.

Καθώς λέει τα λόγια αυτά κρατάει στο χέρι του ένα σβόλο κοπριά, κοιτάζει τα χέρια του με αηδία, βλέπει ένα σκαθάρι που βρομάει κοπριά και το πετάει πέρα. Καθώς το βλέπει να πετά, του έρχεται στο μυαλό η ιδέα πως εάν το πάχαινε και το έκανε μεγάλο σαν ελικόπτερο, θα έφτανε με αυτό τους θεούς και θα τους έλεγε τα βάσανά του. Ακολούθως, κυνηγάει το σκαθάρι και προσπαθεί να το καλοπιάσει δίνοντας του κοπριά και του λέει γελώντας πως θα το κάνει ελικόπτερο Apache, για να φτάσει τους θεούς και φεύγει τρέχοντας από τη σκηνή.

Στην επόμενη σκηνή ακούγεται μουσική και εμφανίζονται τραγουδώντας οι δύο υπηρέτες του Τρυγαίου, κρατώντας την παραδοσιακή «τατσιά» (κόσκινο, εργαλείο με το οποίο σούρωναν διάφορα ζουμιά). Ο ένας υπηρέτης κρατάει μία παραδοσιακή σκούπα, τη λεγόμενη «σαρκά», και καθαρίζει τη σκηνή από την κοπριά, ενώ ο άλλος υπηρέτης εξακολουθεί να κρατά την «τατσιά». Το τραγούδι που τραγουδούν σε αυτή τη σκηνή είναι το ακόλουθο:

«Τι ατυχία να' χεις
αφέντη παλαβό
και τρέλα θα μου έρθει
για τη ζωή που ζω.

Τρέλα- τρέλα.
Ζύμωνε, κοπέλα!
Τρέξε- πιάσε,
ζύμωνε και σκάσε!

Κακάκια στο σκαθάρι
για δες πώς κουβαλώ,
τη μύτη μου την κλείνω
θα σκάσω δεν μπορώ!

Σβέλτα- φούρια,
ζύμωνε κουλούρια.
Ώχα-ώχα
πέφτω απ' τη μπόχα!...»

Σταματά το τραγούδι και οι δύο υπηρέτες ζυμώνουν στη σκάφη την κοπριά του αλόγου, για να φτιάξουν πίτα για τ' αφεντικό τους, που θέλει να ταΐσει το σκαθάρι, για να το μεγαλώσει.

Ακολουθεί η είσοδος του Τρυγαίου στη σκηνή, ο οποίος έχει στην πλάτη του ένα σάκο και είναι ανεβασμένος πάνω σε «σκαθάρι». Πρόκειται, βεβαίως, για ποδήλατο διαμορφωμένο έτσι που να μοιάζει σε σκαθάρι. Ο Τρυγαίος ανακοινώνει θα πάει στον ουρανό, στο Δία. Εισέρχεται στη σκηνή η κόρη του Τρυγαίου, η οποία κλαίει και ρωτά τον πατέρα της γιατί φεύγει. Ο Τρυγαίος αποχαιρετά την κόρη του και τους υπηρέτες με δυναμική μουσική και ανεβαίνει στο σκαθάρι του, για να πετάξει στον ουρανό. Ακολουθεί το τραγούδι ανάμεσα στον Τρυγαίο και στο Χορό, ο οποίος αποτελείται από τέσσερα κορίτσια, τα οποία του εύχονται καλό ταξίδι και ο Τρυγαίος τους λέει ότι θα φέρει την Ειρήνη στη γη.

Τα μέλη του Χορού είναι ντυμένα με λευκά φαρδιά φορέματα και κατά τη διάρκεια του τραγουδιού στη σκηνή αυτή κουνούν τα χέρια τους ρυθμικά, παριστάνοντας οπτικά τα σύννεφα και τα κύματα της θάλασσας, δηλαδή μιμούμενες χορευτικά το ταξίδι του Τρυγαίου. Ο Τρυγαίος ανοίγει ομπρέλα πάνω από το κεφάλι του την ώρα που το τραγούδι λέει «το σύννεφο ρίχνει βροχή… μουσκεύω θα γίνω παπί».

Το τραγούδι που ακούγεται στη σκηνή αυτή από το Χορό και τον Τρυγαίο είναι το ακόλουθο:

«Χορός: Καλό σου ταξίδι,
προχώρα και πέτα.

Τρυγαίος: Ειρήνη θα φέρω στη γη!

Χορός: Ποτάμια και λίμνες
διαβαίνει, περνάει.

Τρυγαίος: Σκαθάρι μου, τρέχα γραμμή.
Πέτα στα σύννεφα,
τρέχα στον ουρανό,
τράβα με στους θεούς,
για να τους δω.

Χορός: Θα πάει, θα φτάσει,
χαρά θα μας δώσει.

Τρυγαίος: Το σύννεφο ρίχνει βροχή.

Χορός: Γενναίος ο άντρας
ατρόμητος είναι.

Τρυγαίος: Μουσκεύω θα γίνω παπί…
Πέφτω και χάνομαι
τι μυτερό βουνό
για πάνω του τραβώ
θα σκοτωθώ…»

Με το τέλος του τραγουδιού αποχωρεί ο Χορός από τη σκηνή και ο Τρυγαίος φτάνει στον προορισμό του, ενώ ακολουθεί η εξής κωμική σκηνή: Ακούγεται μία φωνή από μεγάφωνο να λέει στον Τρυγαίο «Μπονζούρ. Κιες κε σε» και ο Τρυγαίος απαντά «Ποιο κεσέ; Δεν έφερα γιαούρτι! Μιλάτε ελληνικά μωρέ;»

Στη συνέχεια, ακούγεται η φωνή του Ερμή, που λέει ότι μυρίζει ανθρώπινο κρέας, ρωτά ποιος είναι έξω και μετά εμφανίζεται στη σκηνή. Ακολουθεί και πάλι κωμική σκηνή κατά τη διάρκεια του διαλόγου ανάμεσα στον Τρυγαίο και στον Ερμή. Ο Τρυγαίος συστήνεται και όταν τον ρωτά ο Ερμής τι θέλει εκεί που έφτασε, ο Τρυγαίος βγάζει το σάκο από την πλάτη του, του τον δίνει και του λέει ότι του έφερε πεσκέσι, κρεατάκια, αφού έμαθε ότι του Ερμή του λείπουν πρωτεΐνες και ο Ερμής αρχίζει να τρώει.

Η επόμενη σκηνή επικαιροποιεί την παράσταση, καθώς ο Ερμής λέει στον Τρυγαίο ότι οι θεοί έφυγαν από εκεί και πήγαν «στις Βρυξέλλες, σε συνέδριο της Κονομισιόν…. Οι θεοί τρέξανε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν δεν βρούνε λύση εκεί, θα πάνε στον ΟΗΕ, στον Κόφι Ανάν!»

Στην επόμενη σκηνή ακούγεται θόρυβος και ο Τρυγαίος πανικόβλητος ψάχνει πού να κρυφτεί και τελικά κρύβεται πίσω από ένα φράκτη. Εμφανίζεται ο Πόλεμος κρατώντας ένα τεράστιο γουδί, λέει ότι είναι ώρα να χαθούν οι χώρες της Μεσογείου, η Ευρώπη, τα Βαλκάνια, η Μέση Ανατολή, η Ασία, η Αυστραλία και ρίχνει τους χάρτες με τις χώρες αυτές στο γουδί μαζί με σκόνη. Κουνά το γουδί, ενώ ο Τρυγαίος παρακολουθεί τις κινήσεις του Πολέμου κλαψουρίζοντας και πανικόβλητος κρυμμένος πίσω από το φράκτη.

Μπαίνει στη σκηνή ο Κυδοιμός, δούλος του Πολέμου, και ακολουθεί κωμική σκηνή μεταξύ τους, η οποία είναι επίσης επικαιροποιημένη. Ο Πόλεμος ζητά από το δούλο του να πάει στην

Αμερική να ζητήσει από τον Μπους να του δώσει ένα γουδοχέρι. Όταν ο Κυδοιμός επιστρέφει με άδεια χέρια, ενημερώνει το αφεντικό του ότι το απέσυρε ο Μπους και έγινε κάποια συμφωνία για τα όπλα. Ο Πόλεμος του απαντά τότε να πάει στη Μόσχα να ζητήσει από τον Πούτιν καινούριο γουδοχέρι, αλλά ο Κυδοιμός επιστρέφει και πάλι άπραγος, λέγοντας ότι οι Ρώσοι έλιωσαν το γουδοχέρι και το έκαναν δακτυλίδια και πως Αμερικάνοι και Ρώσοι κάνανε αρραβώνα. Τη στιγμή αυτή ο Κυδοιμός τραγουδάει και χορεύει το τραγούδι «Μου ‘φαγες όλα τα δακτυλίδια», ενώ ο Πόλεμος τον κυνηγά να τον τσακίσει.

Ο Κυδοιμός φεύγει από τη σκηνή φωνάζοντας, και ο Πόλεμος πάει να πάρει το γουδί του, λέγοντας πως θα φτιάξει μόνος του καινούριο γουδοχέρι. Βλέπει μπροστά του τον Τρυγαίο, τον οποίο χαστουκίζει. Από το χαστούκι ο Τρυγαίος χάνει την ισορροπία του και πέφτει από τη σκηνή ανάμεσα στους θεατές, ενώ στο μεταξύ ο Πόλεμος παίρνει το γουδί του και φεύγει από τη σκηνή.

Ακολούθως, ο Τρυγαίος ανεβαίνει και πάλι στη σκηνή και καλεί το Χορό να βιαστούν να βγάλουν την Ειρήνη από τη σπηλιά πριν γυρίσει ο Πόλεμος με το καινούριο γουδοχέρι. Έτσι, μπαίνει στη σκηνή ο Χορός και χορεύει στο ρυθμό του ακόλουθου τραγουδιού:

« Κάθε μικρός, κάθε φτωχός, δε θέλει πια τον πόλεμο
πες μου γιατί, πες μου γιατί, σκοτώνονται οι λαοί.
Γεια σου ζωή, γεια σου ζωή, ελάτε να φωνάξουμε
όλοι μαζί, όλοι μαζί, σε αγαπώ ζωή.

Μέσα στα χαλάσματα φωλιάζουν τα όνειρα δε ζω,
καίνε τις ελπίδες μου και κάποιοι σε σταυρώνουνε Ρηνιώ.

Πρέπει μαζί, πρέπει μαζί, τις πέτρες να τραβήξουμε
με μια ψυχή, έλα μαζί αυτό θα πει ζωή.
Θάρρος, παιδιά, θάρρος, παιδιά, παλέψτε για το αύριο.
Έλα κι εσύ, έλα και εσύ, πρέπει να ‘ρθεις κι εσύ.

Κάθε μικρός, κάθε φτωχός, δε θέλει πια τον πόλεμο
πες μου γιατί, πες μου γιατί, σκοτώνονται οι λαοί.
Γεια σου ζωή, γεια σου ζωή, ελάτε να φωνάξουμε
όλοι μαζί, όλοι μαζί, σε αγαπώ ζωή.»

Ακολούθως, ακούγεται δυναμική έντονη μουσική, που ταιριάζει με τις αγωνιώδεις προσπάθειες του Τρυγαίου και του Χορού, οι οποίοι τραβούν με δύναμη το σχοινί, για να ρίξουν τις πέτρες, να ανοίξουν την είσοδο της σπηλιάς και να απελευθερώσουν την Ειρήνη. Τελικά, τα καταφέρνουν και εμφανίζεται να βγαίνει αργά-αργά η Ειρήνη. Οι ηθοποιοί επί σκηνής την χειροκροτούν. Στη συνέχεια, ο Χορός χωρίζεται σε δύο ομάδες δεξιά και αριστερά της σκηνής, γονατίζουν, έχουν τεντωμένο το ένα χέρι ψηλά και παρουσιάζουν την Ειρήνη, που περπατάει καμαρωτά στη σκηνή. Ακολουθεί το τραγούδι του Χορού για τη «χιλιοπόθητη Ειρήνη».

Στην επόμενη σκηνή, σβήνουν τα φώτα και όταν στη συνέχεια ανάβουν εμφανίζεται ο Τρυγαίος πάνω στο σκαθάρι του, αφού έφτασε στη γη. Τον καλωσορίζει ο υπηρέτης του, ο οποίος καβαλάει το σκαθάρι και το απομακρύνει από τη σκηνή. Ακολουθεί η εμφάνιση του Οπλοπώλη, ο οποίος κρατάει ένα τσουβάλι με όπλα και πολεμικά εξαρτήματα διαφόρων εποχών και διαμαρτύρεται στον Τρυγαίο ότι κήρυξε πτώχευση, αφού κανένας δεν αγοράζει πλέον τα όπλα και τα πολεμικά εξαρτήματά του. Ακολουθεί κωμική σκηνή, κατά την οποία ο Οπλοπώλης δείχνει την πραμάτειά του στον Τρυγαίο, διερωτώμενος τι θα την κάνει πλέον. Ο Τρυγαίος τον κοροϊδεύει. Ο Οπλοπώλης αποχωρεί.

Αμέσως μετά μπαίνει ο Χορός, ο οποίος τραγουδά και χορεύει σε στυλ μπαλέτου το ακόλουθο τραγούδι:

«Δε θέλουμε πολέμους
δε θέλουμε τη βία,
γιατί χωρίς αιτία
σκοτώνονται οι λαοί.

Κάτω ο πόλεμος.
Ζήτω η ζωή.
Κάτω τα όπλα.
Διώξ' τε τα απ' τη γη.

Μονοιάστε, μονοιάστε.
Μπείτε στη γιορτή!
Φωνάξτε, φωνάξτε.
Ζήτω η ζωή…»

Ο Χορός με το τέλος του τραγουδιού μένει στη σκηνή παγωμένος σε tableau vivant. Εμφανίζεται και πάλι ο Αριστοφάνης, ο οποίος απευθύνεται στο κοινό και το ρωτάει πώς του φάνηκε η κωμωδία του και εάν αξίζει τρίτο, δεύτερο ή το πρώτο βραβείο. Μετά λέει ότι στην εποχή του οι Αθηναίοι κριτές του έδωσαν το δεύτερο βραβείο, όμως ο κόσμος με γέλια και ξεφωνητά του έδωσε το πρώτο βραβείο και συνεχίζει να του το δίνει, καθώς 2.500 χρόνια συνεχώς βραβεύει και ψηφίζει την *Ειρήνη*.

Παίζει μουσική, ο Χορός ζωντανεύει και ακούγεται σε πανηγυρικό κλίμα το ακόλουθο τελικό τραγούδι της παράστασης:

«Η αγάπη κι η χαρά είναι Ειρήνη,
τα παιδιά που τραγουδούν είναι ειρήνη,
το όργωμα στη γη,
το γέλιο την αυγή,
όλα αυτά είναι ειρήνη.

Ειρήνη η μάνα που βυζαίνει
με γάλα το παιδί της το χορταίνει.
Ειρήνη ο εργάτης στη δουλειά,
ειρήνη σαν πετάνε τα πουλιά.

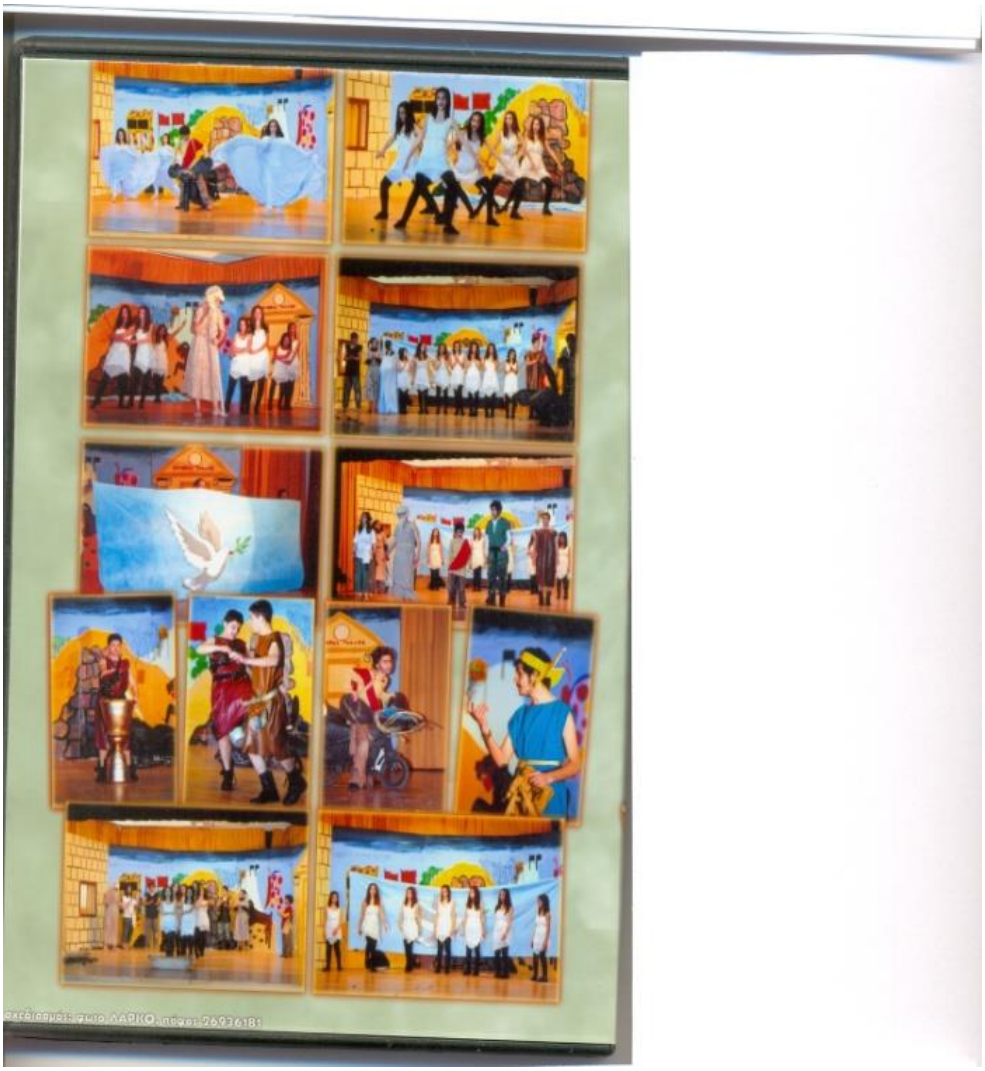
Ειρήνη, αδέλφια μας, ειρήνη
ο κόσμος να γλεντάει και να πίνει,
τα χέρια δώστε όλοι λαοί,
ειρήνη, για να έχουμε στη γη.
Ειρήνη, Ειρήνη, Ειρήνη!»

Όσον αφορά τα κοστούμια που χρησιμοποιήθηκαν στην παράσταση, η Φωτιάνα Αντωνιάδη μας πληροφορεί ότι μερικά τα έραψαν και μερικά τα δανείστηκαν από άλλα σχολεία και τα προσάρμοσαν στις ανάγκες της παράστασης. Έτσι, χρησιμοποιήθηκαν κυρίως κοστούμια σύγχρονα με αρχαιοπρεπή στοιχεία, στην προσπάθεια να δεθεί το σύγχρονο με το αρχαίο.

Πιο συγκεκριμένα, ο Αριστοφάνης παρουσιάζεται με άσπρα μακριά γένια και μαλλιά, φοράει καφέ μανδύα και υποβαστάζεται από μια ξύλινη μαγκούρα. Ο Τρυγαίος φοράει καφέ παντελόνι και μπλούζα και εξωτερικά φέρει κόκκινο χιτώνα. Ο Πολεμιστής φοράει σύγχρονο κοστούμι, μαύρο παντελόνι και άσπρη μπλούζα. Οι δύο Υπηρέτες επίσης εμφανίζονται με σύγχρονα κοστούμια, γκρίζο παντελόνι και γκριζόασπρη μπλούζα. Η κόρη του Τρυγαίου

εμφανίζεται με γκρίζο απλό φόρεμα και έχει δύο κοτσίδες στα μαλλιά. Ο Ερμής φοράει μπλε χιτώνα, φτερωτά κίτρινα σαντάλια και φτερά στο κεφάλι.

Ο Πόλεμος εμφανίζεται με καφέ χιτώνα, μαύρη ζώνη στη μέση, μπότες και κρατάει ένα τεράστιο γουδί. Ο Κυδοιμός φοράει το ίδιο κοστούμι με τον Πόλεμο, μόνο που από τη ζώνη του που έχει στη μέση κρέμονται διάφορα κουζινικά σκεύη, που κάνουν θόρυβο, καθώς τρέχει. Οι κοπέλες του Χορού εμφανίζονται με λευκά φαρδιά φορέματα και στη συνέχεια, που «μεταμορφώνονται» σε χορό χωρικών, φοράνε μαύρο παντελόνι και άσπρες μπλούζες. Τέλος, η Ειρήνη φοράει λευκό μακρύ φόρεμα και έχει χρυσή κορδέλα στα μαλλιά.

(Φωτ. 216, Φωτογραφικά στιγμιότυπα της παράστασης *Ειρήνη* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου, 2011)

6.6. *ΝΕΦΕΛΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

6.6.1. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΠΑΝΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ-*ΝΕΦΕΛΕΣ*-2012

Το Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου ανέβασε στις 21 Μαρτίου 2012 στο πλαίσιο των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τη θεατρική παράσταση *Νεφέλες* του Αριστοφάνη, στο Κοινοτικό Μέγαρο Φρενάρου.

Τη σκηνοθεσία, διασκευή και διδασκαλία του έργου, αλλά επίσης την ενδυματολογία, την επιμέλεια του προγράμματος και της αφίσας ανέλαβαν οι φιλόλογοι Μαρίτσα Κυριάκου και Μαρία Χαμπή. Για τη μουσική επιμέλεια, υπεύθυνες ήταν και πάλι οι προαναφερθείσες σε συνεργασία με την καθηγήτρια μουσικής Στέλλα Κώστα. Τα σκηνικά επιμελήθηκε ο καθηγητής τέχνης Ευάγγελος Ευαγγέλου, τη μικροφωνική ο καθηγητής τεχνολογίας Πάνος Ζαχαρία και η καθηγήτρια φυσικής αγωγής Γεωργία Στυλιανού. Τη φωτογράφηση ανέλαβε η καθηγήτρια φυσιογνωστικών Ζαχαρούλα Κίργια και τη βιντεογράφηση ο καθηγητής τέχνης Ευάγγελος Ευαγγέλου. Την υποδοχή ανέλαβαν η Β.Δ. Μαρία Νεοκλέους, η θεολόγος Ευσεβία Αδάμου και η μαθηματικός Ελένη Κατσαρή, και την παρουσίαση του προγράμματος ο φιλόλογος Δημήτρης Κυριάκου. Το ρόλο του βοηθού σκηνής είχε ο μαθητής Αδάμος Μιχαήλ και του υποβολέα η φιλόλογος Ελένη Γεράνη. Τέλος, τη γενική επιμέλεια της παράστασης είχε ο Β.Δ. Μάριος Λυσάνδρου.

Η διανομή των ρόλων είχε ως εξής:

Κήρυκας Α΄: Άντρεα Νικολάου Α5

Κήρυκας Β΄: Παρασκευή Χατζημιχαήλ Α5

Εχεμύθης: Κυριακή Βασιλείου Γ6

Αργοσχόλης: Αντρέας Μάρκου Γ1

Στρεψιάδης: Γιώργος Μαυρουδής Β3

Φειδιππίδης: Αθανάσιος Σκαράνης Α5

Φροξύλα: Μιχαέλα Καμπούρη Γ4

Κλωθώ: Βασούλα Παρασκευά, Γ6

Μαθητής: Αδάμος Μιχαήλ Γ4

Σωκράτης: Αλέξανδρος Κυριάκου Γ6

Νεφέλη Α΄: Νεκταρία Θεοφάνους Γ5

Νεφέλη Β΄: Εύα Παπαΐωάννου Γ6

Νεφέλη Γ΄: Αντωνία Αναστασίου Α1

Νεφέλη Δ΄: Δάφνη Κούφου Γ2

Δίκαιος Λόγος; Άνδρεα Κωμοδρόμου Γ5

Άδικος Λόγος: Έλενα Κέρμανου Γ5

Πασίας: Στέλιος Παναγή Γ3

Μπουζούκια: Ανδρέας Ματθαίου Α1, Παντελής Παντελή Α1, Γιαννάκης Μιχαήλ Α3, Μάριος Παναγιώτου Γ3

Όπως μας δήλωσε σε συνέντευξή της η φιλόλογος που ανέλαβε τη σκηνοθεσία, διασκευή και διδασκαλία του έργου, Μαρία Χαμπή η επιλογή του συγκεκριμένου έργου έγινε για το λόγο ότι το έργο αφορούσε την παιδεία και θεωρήθηκε ότι θα προκαλούσε περισσότερο ενδιαφέρον στους μαθητές-ηθοποιούς και συνεπώς θα μπορούσαν να το χειριστούν και να το κατανοήσουν με μεγαλύτερη ευκολία.

Η αφίσα και το πρόγραμμα της παράστασης ήταν σε γαλανό χρώμα και η εικονογράφησή τους παραπέμπει στο σκηνικό. Πιο συγκεκριμένα, μεταφέρει το θεατή στην αρχαία Ελλάδα, με σήμα κατατεθέν τον Παρθενώνα, που περιβάλλεται από σύννεφα-νεφέλες. Στο πρόγραμμα πέραν από τη διανομή και τα ονόματα των συντελεστών της παράστασης γίνεται και σύντομη αναφορά στα δρώμενα της εποχής, αλλά και στο δημιουργό.

(Αφίσα παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012)

Στα σκηνικά κυριαρχεί και πάλι το γαλανό χρώμα. Ένα ορθογώνιο πλαίσιο-πλακάτ, ζωγραφισμένο από τον καθηγητή τέχνης και ομάδα μαθητών, μεταφέρει τους θεατές στην αρχαία Αθήνα. Το πλαίσιο απεικονίζει στο φόντο τον Παρθενώνα, τον οποίο πλαισιώνουν σύννεφα. Στη σκηνή κίονες πλαισιώνουν τις Νεφέλες-Χορό, ενώ στο μπροστινό μέρος της σκηνής που είχε χωριστεί στα δύο, από τη μια υπήρχαν θρανία, που παρέπεμπαν σε σχολική τάξη, και από την άλλη το εσωτερικό μέρος της ταβέρνας του Στρεψιάδη.

(Φωτ. 217, Σκηνικά παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012)

(Φωτ. 218, Σκηνικά παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012)

Η παράσταση αρχίζει με την εμφάνιση του Κήρυκα Α΄ και του Κήρυκα Β΄, οι οποίοι εισάγουν γενικά τους θεατές στην υπόθεση του έργου και στον τόπο που διαδραματίζεται η υπόθεση και συχνά θα παρεμβαίνουν καθόλη τη διάρκεια της παράστασης, για να δίνουν πληροφορίες στους θεατές είτε γενικές είτε συγκεκριμένες.

Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι στη διασκευή του έργου που χρησιμοποιήθηκε υπήρχαν έξι πρόσθετοι ρόλοι, του Κήρυκα Α΄, του Κήρυκα Β΄, του Εχέμυθου, του Αργοσχόλη, της Φροξύλας και της Κλωθώς, οι οποίοι και διατηρήθηκαν από τους συντελεστές της παράστασης. Επίσης, ο Στρεψιάδης παρουσιάζεται ως ταβερνιάρης, με το σκεπτικό ότι οι

συντελεστές ήθελαν να τον παρουσιάσουν σαν ένα απλό, λαϊκό και όχι τόσο γραμματιζούμενο άνθρωπο, που απλά παλεύει να τα βγάλει πέρα με τη γυναίκα του και το γιο του.

Ακολούθως εμφανίζονται στη σκηνή ο Εχέμυθος και ο Αργοσχόλης, ντυμένοι με παραδοσιακές κυπριακές στολές. Διηγούνται στους θεατές την ιστορία του Στρεψιάδη, της γυναίκας του και του γιου του Φειδιππίδη. Η υπόθεση ξεκινά στην ταβέρνα του Στρεψιάδη, όπου ομάδα τεσσάρων μαθητών παίζουν μπουζούκια και τραγουδούν τη «Συννεφιασμένη Κυριακή». Μετά την αποχώρησή τους από τη σκηνή εμφανίζεται ο Φειδιππίδης με συνοδεία σύγχρονης μουσικής σε ξέφρενους ρυθμούς, ενώ ο Στρεψιάδης καθαρίζει πατάτες, για να φτιάξει μουσακά για τους τουρίστες.

Ένα άλλο ιδιαίτερο σκηνοθετικό εύρημα είναι η εμφάνιση του Φειδιππίδη στο Φροντιστήριο του Σωκράτη κρατώντας το φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή του.

Τα κοστούμια είναι κατά βάση σύγχρονα, με εξαίρεση το Σωκράτη και το Μαθητή, που φέρουν πάνω από το σύγχρονο κοστούμι εξωτερική χλαμύδα. Τα τέσσερα μέλη του χορού, οι Νεφέλες, ντυμένες με άσπρες μακριές χλαμύδες, κατευθύνονται στη σκηνή με ιδιαίτερο βηματισμό και επιβλητικότερη μουσική περνώντας μέσα από τους θεατές και παίρνουν τη θέση τους πίσω από τους τέσσερις κίονες που βρίσκονται στη σκηνή.

(Φωτ. 219, Δίκαιος Λόγος και Άδικος λόγος, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012)

(Φωτ. 220, Φειδιππίδης και Στρεψιάδης, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012)

(Φωτ. 221, Στρεψιάδης και Σωκράτης, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012)

Κατά την αλλαγή των σκηνών έγιναν εναλλαγές στο φωτισμό. Σε ορισμένες σκηνές, όπου έπρεπε να δοθεί έμφαση, χρησιμοποιήθηκαν ειδικά εφέ, όπως στην είσοδο των Νεφελών στη σκηνή, στο παραλήρημα του Σωκράτη κατά την πρώτη του συνάντησή του με τον Στρεψιάδη και στη σκηνή της φωτιάς.

(Φωτ. 222, Σκηνή της φωτιάς, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012)

(Φωτ. 223, Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012)

6.7. *ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

6.7.1. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΔΕΡΥΝΕΙΑΣ- *ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ*-ΔΙΑΚΡΙΣΗ-2013

Το Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας ανέβασε τις *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη, σε διασκευή Κάρμεν Ρουγγέρη, στο πλαίσιο των ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Σημειώνεται ότι η διασκευή της Κάρμεν Ρουγγέρη δεν περιορίζεται μόνο στην «αποστείρωση» του κειμένου από τις βωμολοχίες, αλλά το συμπληρώνει με μοναδικό τρόπο με τραγούδια βασισμένα σε παραδοσιακούς νεοελληνικούς σκοπούς και παράλληλα προσθέτει χαρακτήρες και σκηνές. Η παράσταση δόθηκε στις 24 Μαρτίου 2013 στο Δημοτικό Αμφιθέατρο Σωτήρας και απέσπασε το Βραβείο καλύτερης παράστασης Γυμνασίου στην κατηγορία του Αρχαίου Δράματος τη χρονιά αυτή.

Τη σκηνοθεσία και τα κοστούμια ανέλαβαν οι καθηγήτριες φιλολογικών Λευκή Πουμπουρή, Μαρία Σωτηρίου-Ισαάκ και Ήβη Χατζηκωνσταντή, Β.Δ., η οποία είχε και τη γενική επιμέλεια της παράστασης. Τα σκηνικά έγιναν από ομάδα μαθητών του σχολείου, υπό την εποπτεία του Β.Δ. Φάνη Σεργίου, καθηγητή τέχνης. Τη μουσική σύνθεση ανέλαβε η Ευδοκία Αυξεντίου, καθηγήτρια μουσικής. Το μακιγιάζ των ηθοποιών επιμελήθηκε η Άννα Σεργίου, καθηγήτρια βιολογίας και η Ζήνα Κάκκου, μητέρα μαθητή του σχολείου. Η φωτογράφηση έγινε από το φιλόλογο Δημήτρη Παναγή και η βιντεογράφηση από τον καθηγητή πληροφορικής Λούκα Κωμοδρόμο.

Διανομή ρόλων (με σειρά εμφάνισης) :
Πραξαγόρα: Λουκία Βασιλείου Γ2
Δουλαρέτη: Ελένη Παντελή Γ2
Σωστράτη: Λάουρα Κωμοδίκη Γ4
Φιλαινέτη: Ειρήνη Πολυμέρου Γ3
Γλύκη: Δανιέλα Χαραλάμπους Γ6
Χαριτιμίδαινα: Στάλω Λίλη Α3
Γείτονας/Γριά Α΄: Γιώργος Παφίτης Γ6

Βλέπυρος: Γιώργος Νικολάου Β4

Βλεπυράκι: Αντρέας Θεοδούλου Α6

Χρέμης: Αντρέας Κάκκος Α3

Βολεψιάδης/Γριά Γ΄ Κωνσταντίνος Θεοδούλου Α4

Καλοπερασίδης: Αντώνης Αντωνίου Β6

Χωριάτισσα: Κούλα Κυριαζή Α5

Ζηνοδώρα: Αγγελική Καραφωτιά Β4

Φίλιππος: Ιωάννης Κυριάκου Α3

Γριά Β΄: Κενδέας Λίλης Β6

Σε χαιρετισμό που απηύθυνε ο Διευθυντής του σχολείου Σπύρος Φωτίου πριν από την έναρξη της παράστασης αναφέρει μεταξύ άλλων το σκεπτικό της επιλογής του έργου αυτού:

> «Για τη φετινή μας θεατρική παράσταση επιλέξαμε να ανεβάσουμε τις *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη, σε διασκευή της Κάρμεν Ρουγγέρη. Είναι ένα έργο που συνδέει όσο κανένα άλλο τους αρχαίους ανθρώπους με τους σημερινούς. Η διαφθορά, η σήψη, αλλά και η άρνηση του πολίτη να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, το βόλεμα και η ανευθυνότητα είναι καταστάσεις που θίγονται μέσα από αυτό λες και το έργο θέλει να σατιρίσει τη σύγχρονη εποχή.»

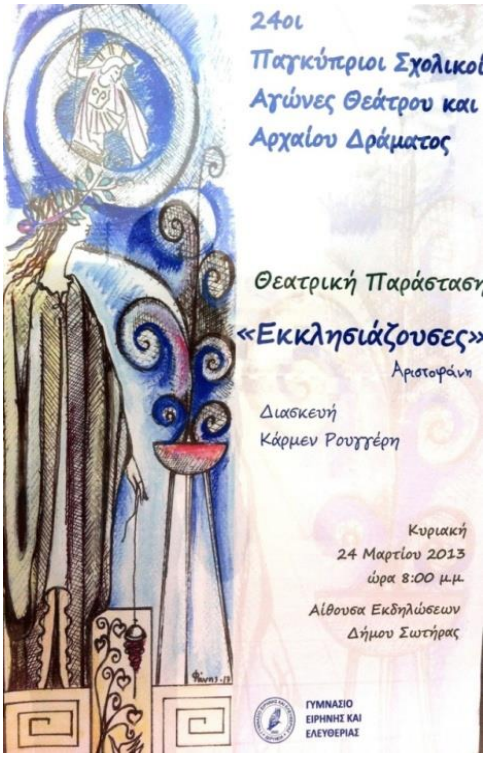
Σε όσα ανέφερε πιο πάνω ο Διευθυντής του Γυμνασίου για το λόγο επιλογής του έργου *Εκκλησιάζουσες*, η Β.Δ. Ήβη Χατζηκωνσταντή, η οποία είχε τη γενική επιμέλεια της παράστασης, προσθέτει τα εξής:

> «Η επιλογή του έργου αυτού έγινε για τη διαχρονικότητα του, καθώς είναι ένα έργο 2500 χρόνων, που όμως η υπόθεσή του είναι επίκαιρη. Παρουσιάζει την ανικανότητα των ανδρών να κυβερνήσουν στην αρχαία Αθήνα και τις γυναίκες, οι οποίες με ένα έξυπνο τρόπο παίρνουν την εξουσία στα χέρια τους και εφαρμόζουν ένα πολιτικό πρόγραμμα, «το πρόγραμμα της γυναικοκρατίας».

Η φιλόλογος Λευκή Πουμπουρή επεσήμανε τέλος ότι η διασκευή της Κάρμεν Ρουγγέρη έκανε το έργο κατάλληλο για μαθητές 12-15 χρονών, αφού απέφυγε τη χρήση «απαγορευμένων» εκφράσεων-λέξεων. Η Πουμπουρή εξέφρασε επίσης την εκτίμηση ότι «είναι ευκολότερο για έναν ερασιτέχνη να ανεβάσει παράσταση αρχαίου δράματος, καθώς σου επιτρέπει να «παίξεις» με τα σκηνικά, τα κοστούμια, να χρησιμοποιήσεις παραδοσιακή ή μοντέρνα σκηνοθετική ματιά, ενώ στο σύγχρονο θέατρο δεν είναι τόσο εύκολο να ελιχθείς».

Η φιλοτέχνηση της αφίσας και του εξωφύλλου του προγράμματος έγινε από το Β.Δ. Φάνη Σεργίου. Αναπαριστούσε μια γυναικεία μορφή με εργαλεία για το γνέσιμο στο ένα χέρι,

υποδηλώνοντας τη θέση της γυναίκας την εποχή εκείνη. Στο κεφάλι της όμως φορά το στεφάνι που είχαν όσοι μιλούσαν στην Εκκλησία του Δήμου, αφού οι γυναίκες αποφάσισαν να πάρουν στα χέρια τους την εξουσία.

(Αφίσα παράστασης *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας, 2013)

Για την κατασκευή των σκηνικών χρησιμοποιήθηκαν ανακυκλώσιμα υλικά και προτιμήθηκε η ρεαλιστική αναπαράσταση του χώρου και το πλούσιο σκηνικό, σύμφωνα με την Πουμπουρή. Το κυρίως σκηνικό προέβαλλε στα δεξιά της σκηνής κτίριο που παρέπεμπε στη Βουλή και στα αριστερά σπίτι με παράθυρο. Στο κέντρο της σκηνής υπήρχε βάθρο καλυμμένο με ανακυκλωμένα πολύχρωμα υφάσματα, το οποίο χρησιμοποιείτο σε διάφορα σημεία από τους ηθοποιούς, ενώ σε κάποιο σημείο της σκηνής υπήρχε ομοίωμα ανδρικής μορφής από τη μια πλευρά και γυναικείας μορφής από την άλλη πλευρά, στοιχεία που συμβόλιζαν την αντικατάσταση των ανδρών από τις γυναίκες στη διακυβέρνηση της πολιτείας, δηλαδή τη γυναικοκρατία.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αξιοποίηση ανακυκλώσιμων υλικών για τη δημιουργία του σκηνικού έδωσε τη δυνατότητα σε όλους τους εμπλεκομένους να

ενεργοποιήσουν τη φαντασία, το εικαστικό ή κατασκευαστικό τους ταλέντο και τη δημιουργικότητά τους, ενώ παράλληλα συνετέλεσε και στην ανάπτυξη κλίματος ομαδικότητας, συνεργασίας και χαράς.

(Φωτ. 224, Σκηνή τσακωμού Παρδάλως και Ζηνοδώρας για το Φίλιππο, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας, 2013)

Η επιλογή των κοστουμιών ακολουθούσε και την αρχαία εποχή, αλλά ήταν προσαρμοσμένα κυρίως στο σήμερα με σύγχρονα στοιχεία, καθώς χρησιμοποιήθηκαν χλαμύδες σε κάποια κοστούμια, αλλά και σύγχρονες ενδυμασίες. Προτιμήθηκαν κοστούμια που θα θεωρούνταν κατάλληλα για οποιαδήποτε εποχή. Για τη μεταμφίεση των γυναικών σε άνδρες χρησιμοποιήθηκαν σύγχρονα ανδρικά κοστούμια με εξωτερική χλαμύδα ή γιλέκο σε γήινους χρωματισμούς και γενειάδα. Μόνο στην περίπτωση των τριών γριών χρησιμοποιήθηκαν κοστούμια σύγχρονα, για να τονιστεί το «έξαλλο» της προσωπικότητάς τους.

(Φωτ. 225, Πραξαγόρα και Γυναίκες, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας, 2013)

Η μουσική που χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες της παράστασης γράφτηκε από τη μουσικό του σχολείου, Ευδοκία Αυξεντίου, και όπως και τα κοστούμια έτσι και η μουσική δεν παρέπεμπαν αποκλειστικά στην αρχαιότητα, αφού οι συντελεστές της παράστασης ήθελαν να τονίσουν τη διαχρονικότητα του έργου.

Ο φωτισμός διαφοροποιείτο ανάλογα σε κάποιες σκηνές, για να δηλωθεί η αλλαγή της ώρας, από πολύ πρωί σε σκοτάδι και μέχρι να ανέβει ο ήλιος στον ουρανό, και ακουγόταν μουσική υπόκρουση σε κάθε αλλαγή της σκηνής.

Στην παράσταση υπήρχε χορογραφία στα σημεία όπου οι γυναίκες τραγουδώντας πήγαιναν στην Εκκλησία του Δήμου ή επέστρεφαν από αυτήν. Οι χορογραφίες απέδιδαν τα λόγια των τραγουδιών, το άγχος, το φόβο, τη χαρά και τον ενθουσιασμό των γυναικών.

(Φωτ. 226, Σκηνή χορογραφίας Γυναικών, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας, 2013)

Κάποιες από τις πιο εντυπωσιακές σκηνές της παράστασης ήταν η σκηνή του τσακωμού της Παρδάλως με την Ζηνοδώρα και την Ευτέρπη για το Φίλιππο, ο οποίος εισέρχεται στη σκηνή κρατώντας κιθάρα, και επίσης το κλείσιμο του έργου με την είσοδο της Διαλαλήτρας στη σκηνή. Την ακολουθούν και οι υπόλοιποι ηθοποιοί, οι οποίοι κρατώντας ποτήρια και κρασί χορεύουν και διασκεδάζουν όλοι μαζί. Η παράσταση ολοκληρώνεται με τους ηθοποιούς να αναφωνούν μέσα σε ένα ευχάριστο κλίμα «εβίβα- εβίβα».

(Φωτ. 227, Σκηνή τσακωμού Παρδάλως και Ευτέρπης για το Φίλιππο, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας, 2013)

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

24ου Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου
και Αρχαίου Δράματος

ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ

Απονέμεται στ___ _____

για τη συμμετοχή τ___ στη θεατρική Παράσταση του Σχολείου

"Εκκλησιάζουσες" του Αριστοφάνη, σε διασκευή Κάρμεν Ρουγγέρη.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

24 Μαρτίου 2013

Σπύρος Φωτίου

(Τιμητικό Δίπλωμα που δόθηκε στους μαθητές που συμμετείχαν στην παράσταση *Εκκλησιάζουσες* του Γυμνασίου Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΣΥΜΕΠΡΑΣΜΑΤΑ

7.1. ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ, ΤΟ ΥΦΟΣ, ΤΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ, ΤΗΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

Μέσα από την ανάλυση αντιπροσωπευτικού δείγματος παραστάσεων αρχαίου δράματος που ανέβηκαν στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου προκύπτουν αρκετά ενδιαφέροντα συμπεράσματα ως προς τα έργα που επιλέγονταν, το ύφος, το ήθος, τη σκηνοθεσία και την ιδεολογία των παραστάσεων.

Αρχικά, ως προς τις τραγωδίες που ανέβηκαν στο πλαίσιο του θεσμού, όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως η πιο δημοφιλής τραγωδία ήταν οι *Τρωάδες* του Ευριπίδη, η οποία ανέβηκε δώδεκα φορές. Η δημοτικότητα αυτής της τραγωδίας στους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου οφείλεται αφενός στο πάντα επίκαιρο θέμα του έργου, το οποίο παρουσιάζει τις ολέθριες συνέπειες ενός πολέμου, αφετέρου στη σύνδεση που επιχειρούσαν οι πλείστες των παραστάσεων με τα γεγονότα της τουρκικής εισβολής του 1974, όπως άλλωστε διαφαίνεται από τα σχόλια και των ίδιων των εκπαιδευτικών-σκηνοθετών. Παράλληλα, μέσα από την ανάλυση των τριών εκ των δώδεκα σχολικών παραστάσεων του έργου *Τρωάδες*, διαφάνηκε ότι ως προς τη σκηνοθετική γραμμή που ακολουθήθηκε χρησιμοποιήθηκαν αρκετά στοιχεία επικαιροποίησης των παραστάσεων με στόχο, μεταξύ άλλων, να γίνει πιο αισθητή η κριτική στάση του ποιητή απέναντι στον πόλεμο και στην αναλγησία και την έπαρση των εκάστοτε νικητών, αλλά και για να δηλωθεί ρητά, ενίοτε με στοιχεία έκτυπου διδακτισμού, ο συσχετισμός με την κυπριακή τραγωδία.

Δημοφιλής υπήρξε επίσης και η *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη, που ανέβηκε επτά φορές στο πλαίσιο του θεσμού. Από τα σχόλια των σκηνοθετών δύο εκ των επτά παραστάσεων που έχουν αναλυθεί στην παρούσα διατριβή, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η υψηλή δημοτικότητα και αυτής της τραγωδίας οφείλεται στα θέματα του έργου, όπως η ακατανίκητη δύναμη της φιλίας και της αδελφικής αγάπης, αλλά και της νοσταλγίας του ξενιτεμένου για την πατρίδα.

Στη συνέχεια, σχολιάζοντας τη σκηνοθετική γραμμή που ακολουθήθηκε κάθε φορά στις παραστάσεις αρχαίων τραγωδιών παρατηρούμε τα ακόλουθα:

Αρχικά, οι παραστάσεις ήταν κανόνα φροντισμένες συνολικά και αισθητικά επιμελημένες. Επίσης, στις περισσότερες παραστάσεις, τόσο στις παραστάσεις τραγωδίας όσο και κωμωδίας παρατηρείται η χρήση αρκετών στοιχείων επικαιροποίησης, στην προσπάθεια των σκηνοθετών να συνδέσουν ρητά τα αρχαία κείμενα και τους διαχρονικούς προβληματισμούς του με τη σύγχρονη κοινωνική, πολιτική και οικονομική πραγματικότητα. Ένα στοιχείο που χρησιμοποιήθηκε εκτενώς από τους εκπαιδευτικούς-σκηνοθέτες για την επίτευξη του πάνω σκοπού ήταν η έναρξη των παραστάσεών τους με βιντεοπροβολές είτε σκηνών από πολεμικές συρράξεις με στόχο να διαφανεί η σκληρότητα του πολέμου και η διαχρονικότητα της μάταιης «θυσίας» ανθρώπων (π.χ. *Τρωάδες*, Λύκειο Κοκκινοχωριών - 2011, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Λύκειο Αραδίππου - 2012, *Ηλέκτρα*, Παγκύπριο Γυμνάσιο - 2013) είτε σκηνών από τη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα (π.χ. σκηνές με σύγχρονες γυναίκες που πληγώνονται από τις σχέσεις τους, *Μήδεια*, Λύκειο Λινόπετρας - 2011).

Σημειώνεται ότι η χρήση των προβολών αυτών, αλλά και η αναγραφή σε μορφή πόστερ στο σκηνικό φόντο διαφόρων αξιών και άλλων εννοιών σχετικών με το νόημα και τα μηνύματα της παράστασης, όπως ελπίδα, μίσος, ορφάνια, πόλεμος, απογοήτευση, πικρία κ.ά. (π.χ. *Τρωάδες*, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα - 2012) ή η παρουσία σκισμένων αφισών και καλυμμένων συνθημάτων κατά του τυραννικού καθεστώτος στους τοίχους των σκηνικών (*Αντιγόνη*, Λύκειο Παραλιμνίου - 2014) αποτελούν στοιχεία σκηνοθετικού διδακτισμού, ο οποίος συναντάται συχνά στις σχολικές παραστάσεις αρχαίου δράματος και που δεν είναι άσχετος με το εν γένει κηρυγματικό και «ηθικοπλαστικό» πνεύμα της διδακτικής των φιλολογικών μαθημάτων και τον κυρίαρχο λόγο στην κυπριακή εκπαίδευση.

Με στόχο και πάλι τη ρητή διατύπωση «μηνυμάτων» ή τη διευκόλυνση της προσπέλασης του έργου από μαθητές με περιορισμένες θεατρικές προσλαμβάνουσες και γνώσεις: (α) σε αρκετές παραστάσεις προστέθηκαν οι ρόλοι των Αφηγητών (π.χ. *Τρωάδες*, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως - 2012, *Ελένη*, Λύκειο Παλουριώτισσας - 2010, *Λυσιστράτη*, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου - 2014) ή η μορφή του Ποιητή (Τρωάδες, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα - 2012) · (β) παρουσιάστηκαν επί σκηνής οι ίδιοι οι τραγικοί ποιητές (*Ελένη*, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου - 2013, *Ειρήνη*, Γυμνάσιο/Λύκειο Κάτω Πύργου - 2011), επιλογή που στο επαγγελματικό θέατρο συναντάται συνήθως μόνο σε κωμωδίες· ή (γ) οι παραστάσεις συνδέθηκαν με σύγχρονα λογοτεχνικά δημιουργήματα, που παραδοσιακά διδάσκονται στα σχολεία, όπως το ποίημα *Ελένη* του Γιώργου Σεφέρη (*Ελένη*, Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου - 2013,

Ιφιγένεια η εν Αυλίδι, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου - 2012). Σε μια ιδιαίτερη περίπτωση της παράστασης προηγήθηκε αφήγηση της υπόθεσης του έργου στη νοηματική γλώσσα με παράλληλη χρήση προτζέκτορα (*Άλκηστη*, Λανίτειο Λύκειο - 2014). Η περίπτωση αυτή, η οποία είναι μοναδική στο πλαίσιο των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Η συγκεκριμένη επιλογή είχε περισσότερη κοινωνική παρά καλλιτεχνική σκοπιμότητα, καθώς η μαθήτρια που αφηγείτο την υπόθεση του έργου στη νοηματική ήταν βαρήκοη, γνώριζε την κυπριακή νοηματική και είχε προσκαλέσει στην παράσταση βαρήκοους φίλους της. Επίσης, παρατηρήθηκε ότι η τάση προς τη σκηνοθετική κυριολεξία υπηρετήθηκε και από το φωτισμό, ο οποίος σε πλείστες σκηνές των παραστάσεων χρησιμοποιείται κάπως επιδεικτικά και «φωναχτά». (κόκκινος φωτισμός σε στιγμής έντασης, π.χ. *Μήδεια* -Λύκειο Λινόπετρας-2012, ή τετράμενος φωτισμός π.χ. *Τρωάδες*, Λύκειο Κοκκινοχωριών - 2011)

Ακολούθως, ως προς τις κωμωδίες που ανέβηκαν στο πλαίσιο των Αγώνων, όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω, οι πιο δημοφιλείς ήταν ο *Πλούτος* και η *Λυσιστράτη*, οι οποίες ανέβηκαν από επτά φορές η κάθε μια. Η δημοτικότητα του *Πλούτου* οφείλεται κυρίως στη δυνατότητα που έδινε το έργο στους σκηνοθέτες για επεμβάσεις και η προσαρμογή του κειμένου στη σύγχρονη πραγματικότητα, ώστε να θιγούν τα εκάστοτε πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα της εποχής και να προβληματιστούν ανάλογα οι θεατές.

Η δημοτικότητα του έργου *Λυσιστράτη* σχετίζεται πιο συγκεκριμένα με το φεμινιστικό χαρακτήρα του έργου και το επίκαιρο αντιπολεμικό μήνυμά του, που αποτελεί μάθημα πατριωτισμού και ανθρωπιάς και θερμό κήρυγμα ειρήνης και συμφιλίωσης των λαών, αλλά και με τον τολμηρό χαρακτήρα του έργου και την αναφορά του στη σεξουαλικότητα.

Ως προς τη σκηνοθετική γραμμή που ακολουθήθηκε στις παραστάσεις κωμωδιών παρατηρούμε τα ακόλουθα: Στις περισσότερες παραστάσεις κωμωδιών που αναλύθηκαν στην παρούσα διατριβή η σκηνοθεσία ήταν ευφάνταστη, με ανατρεπτικό χιούμορ και επίκαιρες προσθήκες. Στα στοιχεία επικαιροποίησης των παραστάσεων περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων η χρήση κυπριακής παραδοσιακής μουσικής και χορογραφίας σε αρκετές παραστάσεις (π.χ. *Λυσιστράτη*, Grammar School - 2012) και ο συνδυασμός αρχαιοελληνικών ενδυμάτων με κυπριακές παραδοσιακές στολές. Επίσης, η ύπαρξη αναφορών που παρέπεμπαν στη σύγχρονη οικονομική, πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της Κύπρου (*Πλούτος*, Λύκειο Αγίου

Γεωργίου Λακατάμειας - 2003, *Πλούτος* Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄ - 2011, *Όρνιθες*, Γυμνάσιο Λατσιών - 2012).

Ως προς το επίπεδο των παραστάσεων γενικότερα παρατηρούμε ότι χρόνο με το χρόνο η ποιότητα βελτιωνόταν αισθητά. Η συστηματική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που ασχολούνται με το σχολικό θέατρο και η εισαγωγή του μαθήματος του Θεάτρου ως μαθήματος ειδικού ενδιαφέροντος στο Λύκειο είναι παράγοντες που βοήθησαν σημαντικά.

Τέλος, μέσα από την εξέταση και ανάλυση των παραστάσεων σε συνδυασμό με το θεωρητικό πλαίσιο για την αξία του θεάτρου στην εκπαίδευση, καταλήγουμε στο ακόλουθο συμπέρασμα, το οποίο ισχύει στην περίπτωση του κυπριακού εκπαιδευτικού συστήματος μέσω του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου:

Παρόλο που η αγωγή μέσω του θεάτρου φέρνει το μαθητή στο κέντρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας και τον μετατρέπει σε ενεργό συμμέτοχο σε αυτή, στα κυπριακά σχολεία δεν παρατηρούμε τελικά να συμβαίνει αυτό μέσω της θεατρικής αγωγής, καθώς η θεατρική παράσταση, με σπάνιες εξαιρέσεις, δεν χρησιμοποιήθηκε ως μέσο για την υπέρβαση της διδασκαλοκεντρικότητας, αλλά ο ρόλος του δασκάλου μεταφέρθηκε και στην προετοιμασία της παράστασης ως κεντρικός ρόλος του σκηνοθέτη.

7.2. ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ/ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΘΕΣΜΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

Μέσα από τις συνεντεύξεις που διενεργήθηκαν με καθηγητές που δίδαξαν τις παραστάσεις διαφαίνεται ότι ο θεσμός είναι απαραίτητος και πρέπει να διατηρηθεί γιατί βοηθά ποικιλοτρόπως τους μαθητές. Ωστόσο θα πρέπει να τύχει βελτιώσεων ή και αλλαγών διαδικαστικών και οργανωτικών, όπως αναλύεται στη συνέχεια.

Πιο συγκεκριμένα διαπιστώνεται ότι αδικείται το Γυμνάσιο, γιατί η ηλικιακή διαφορά των μαθητών που συμμετέχουν για παράδειγμα σε έργα αρχαίου δράματος είναι καθοριστική στην απόδοση του έργου. Άρα θα ήταν καλύτερο να υπάρχει διαχωρισμός των παραστάσεων των Γυμνασίων και των Λυκείων στο πλαίσιο των Αγώνων σε ξεχωριστή κατηγορία. Με τον τρόπο αυτό θα μπορούσε να αυξηθεί και ο αριθμός των Γυμνασίων που συμμετέχουν στους Αγώνες στην κατηγορία του Αρχαίου Δράματος.

Επίσης, η θεατρική παιδεία της συντριπτικής πλειοψηφίας των μαθητών περιορίζεται σε λιγοστές θεατρικές εμπειρίες παραστάσεων για παιδιά. Στη συνέχεια διακόπτεται απότομα στις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου. Ενώ μέχρι πρόσφατα τους δινόταν η δυνατότητα να επιλέξουν να επιλέξουν το μάθημα του Θεάτρου στη Β΄ ή και στη Γ΄ Λυκείου, τώρα εν όψει της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, αφαιρείται και αυτή η ευκαιρία από τη συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι μαθητές να μην έχουν το υπόβαθρο και να μην είναι εξοικειωμένοι με την τέχνη του θεάτρου και με το δράμα ως εργαλείο επεξεργασίας εμπειριών, συναισθημάτων και ιδεών.

Η έλλειψη θεατρικής παιδείας γίνεται περισσότερο εμφανής στη συμπεριφορά των μαθητών-θεατών κατά τη διάρκεια των μαθητικών παραστάσεων, οι οποίοι, τις περισσότερες φορές όπως δήλωσαν και οι εμπλεκόμενοι εκπαιδευτικοί δεν δείχνουν σεβασμό στον κόπο και τη δουλειά των συμμαθητών τους που βρίσκονται στη σκηνή, με αποτέλεσμα το σχολείο να μη διοργανώνει παράσταση για τους μαθητές ή να αποθαρρύνει μαθητές να προσέλθουν στην επίσημη βραδινή παράσταση για να μην προκαλέσουν φασαρία. Το τελευταίο ατυχές φαινόμενο εγείρει ένα σοβαρό ερώτημα: σε ποιους απευθύνονται τελικά οι μαθητικές παραστάσεις, αν όχι πρωτίστως στους ίδιους τους μαθητές;

Ακόμη, στο ωρολόγιο πρόγραμμα δεν προβλέπεται χρόνος για δημιουργικές δραστηριότητες σε εβδομαδιαία βάση. Έτσι, στην περίπτωση της θεατρικής παράστασης πρέπει να βρεθεί χρόνος για δοκιμές τα απογεύματα μέσα από τις «συμπληγάδες» των φροντιστηρίων που κατά κανόνα παρακολουθούν οι μαθητές, και ο εκπαιδευτικός που αναλαμβάνει την παράσταση θα πρέπει να θυσιάσει πάρα πολύ από τον ελεύθερό του χρόνο. Τα σχολεία της υπαίθρου είχαν να αντιμετωπίσουν το επιπλέον πρόβλημα της μετακίνησης των μαθητών που συμμετείχαν στην παράσταση, οι οποίοι λόγω του ότι προέρχονταν από διάφορες περιοχές δυσκολεύονταν να παρευρίσκονται στις απογευματινές πρόβες.

Παράλληλα, η έλλειψη υποδομής δυσχεραίνει το έργο των εκπαιδευτικών που αναλαμβάνουν τη διδασκαλία του έργου, καθώς τα σχολεία δεν διαθέτουν κατά κανόνα κατάλληλα διαμορφωμένη αίθουσα για το μάθημα του θεάτρου. Το μάθημα διεξάγεται συνήθως σε μια συνηθισμένη σχολική αίθουσα, άρα αναγκαστικά σε έναν περιορισμένο χώρο γεμάτο θρανία. Οι αίθουσες πολλαπλών χρήσεων των σχολείων δεν έχουν συνήθως τη στοιχειώδη υποδομή για μια παράσταση. Από την άλλη, η εξεύρεση του κατάλληλου χώρου για την παράσταση αποτελεί επίσης μια δυσκολία. Οι θεατρικοί χώροι που διαχειρίζονται οι Δήμοι και τα επιχορηγούμενα από την πολιτεία θέατρα ενοικιάζουν τις θεατρικές τους αίθουσες με υψηλό ενοίκιο, γεγονός αποτρεπτικό για τα σχολεία.

Μία άλλη σημαντική δυσκολία που καλούνταν να αντιμετωπίσουν τα σχολεία που συμμετείχαν στους Αγώνες είναι το κόστος της παράστασης, καθώς η επιχορήγηση που λαμβάνουν από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού είναι μικρή και δεν αρκεί ούτε για την κάλυψη των εξόδων των κοστουμιών. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι στις προκηρύξεις των Αγώνων 1992-2001 ανακοινώνεται ότι κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες θα λάβει οικονομική ενίσχυση Λ.Κ. 300 (€500). Η ενίσχυση κατά τα έτη 2004-2008 παρέμεινε σταθερή στις Λ.Κ. 300 (€500), ενώ τα έτη 2009, 2010 και 2011 ανήλθε στα €1200, το 2012 μειώθηκε στα €1000, το 2013 και το 2014 το ποσό που είχε δοθεί δεν είχε καθοριστεί εκ των προτέρων, αλλά η επιχορήγηση εξαρτήθηκε από τον αριθμό των συμμετοχών και τα κονδύλια που είχαν εγκριθεί. Συγκεκριμένα για το 2013 δόθηκε το ποσό των €900 και το 2014 το ποσό των €500. Μάλιστα από το 2010 τονίζεται ότι κάθε σχολείο που συμμετέχει στους Αγώνες θα λαμβάνει την οικονομική ενίσχυση μετά την ολοκλήρωση της παράστασης, έτσι ώστε οι Επιτροπές Ειδικών να κρίνουν αν τηρήθηκαν πιστά οι όροι συμμετοχής που συμπεριλαμβάνονται στην εκάστοτε εγκύκλιο.

Πέραν των προαναφερθέντων η παρουσία των θεατρολόγων στην εκπαίδευση δεν αξιοποιείται επαρκώς λόγω και των πρακτικών δυσκολιών που προκαλεί η καθημερινή μετακίνησή τους σε πολλά σχολεία (οι πλείστοι τοποθετημένοι σε 7-10 σχολεία), με αποτέλεσμα να μην τους απομένει επαρκής χρόνος για να αναλάβουν το ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων. Παράλληλα, οι θεατρολόγοι, λόγω αυτού του ιδιόμορφου καθεστώτος της απασχόλησης τους, δεν έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν της δίωρης μείωσης του διδακτικού φόρτου, που παραχωρείται στους καθηγητές οι οποίοι αναλαμβάνουν το ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων.

Δεν πρέπει να παραβλέψουμε το γεγονός ότι στις συνεντεύξεις διατυπώθηκαν και απόψεις από επικριτικές έως και ακραίες και διατυπωμένες με πικρία, όπως για παράδειγμα ότι ο θεσμός των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου έχει ξεπέσει και ότι τα πρωτεία μονοπωλούν κάθε χρόνο συγκεκριμένα σχολεία, που προφανώς ευνοούνται από την επιτροπή. Παράλληλα, διατυπώθηκε η θέση ότι δεν υπάρχει η ανάλογη εκτίμηση για τον κόπο που επωμίζεται ο υπεύθυνος καθηγητής και τα παιδιά που συμμετέχουν, ενώ τα όσα γράφουν στις κριτικές τους τα μέλη της Επιτροπής Αξιολόγησης είναι τετριμμένα, τυποποιημένα και αναπαράγονται κάθε χρόνο σχεδόν αυτούσια.

Επιπρόσθετα, αξίζει να σημειωθεί το γεγονός ότι μέσα από την παγκύπρια αρχειακή έρευνα που διενεργήσαμε διαπιστώθηκε ότι τα περισσότερα σχολεία δεν διέθεταν αρχειακό υλικό (έντυπο ή οπτικοακουστικό) για τις παραστάσεις που ανέβασαν στα πλαίσια των Αγώνων. Αμέλεια ως προς την τήρηση του σχετικού αρχείου διαπιστώθηκε τόσο στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου όσο και στο Υπουργείο Παιδείας, παρόλο που είναι συνδιοργανωτές των Αγώνων.

7.3. ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

Κατά συνέπεια, με βάση τα πιο πάνω, υποβάλλονται οι ακόλουθες εισηγήσεις για περαιτέρω βελτίωση και αναβάθμιση του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, αλλά και για την ενίσχυση της θεατρικής αγωγής στην κυπριακή εκπαίδευση.

Πρωτίστως, θα πρέπει με διάφορους τρόπους να καλλιεργηθεί περισσότερο η θεατρική παιδεία στους μαθητές. Αρχικά, είναι ανάγκη να εισαχθεί η θεατρική αγωγή στις χαμηλότερες εκπαιδευτικές βαθμίδες, ώστε οι μαθητές να επωφελούνται από όσα έχει να προσφέρει το θέατρο αλλά και να εξοικειώνονται από μικρή ηλικία με τις τεχνικές του θεάτρου. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να εντάξουν την τέχνη γενικότερα στη ζωή τους, να συνειδητοποιήσουν την αξία του θεάτρου και παράλληλα να μάθουν να επιδεικνύουν τον απαραίτητο σεβασμό ως θεατές στη δουλειά των συμμαθητών τους ή των επαγγελματιών που δίνουν μια παράσταση.

Η διδασκαλία του μαθήματος της Θεατρικής Αγωγής θα πρέπει να γίνεται με τη χρήση πλούσιου διδακτικού υλικού (συγγραφικού, εποπτικού) σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Το διδακτικό υλικό που θα χρησιμοποιηθεί (κείμενα, ιστορία, θεωρία του Θεάτρου) θα μπορούσε να επιλέγεται ελεύθερα από τον εκπαιδευτικό. Για τη διδασκαλία του μαθήματος είναι απαραίτητο να υπάρχουν τα ακόλουθα: α) Κατάλληλος χώρος για το μάθημα, που να τηρεί τις προδιαγραφές αίθουσας χορού, και μάλιστα εξοπλισμένης με όργανα και φροντιστηριακό υλικό (καρέκλες, αντικείμενα, υφάσματα ή χαρτί κ.ά). β) Βιβλία και εκπαιδευτικό υλικό (ψηφιακοί δίσκοι (CD-ROM), Video κ.ά), χρήσιμα για τον μαθητή και τον δάσκαλο. Τονίζεται ιδιαίτερα ότι η ύλη της Θεατρικής Αγωγής δεν πρέπει να περιορίζεται στο σχολικό εγχειρίδιο. Βασικό εργαλείο για το μάθημα θα ήταν τόσο μια βιβλιοθήκη (λογοτεχνική, θεατρική, ιστορική), όσο και ένα αρχείο με οπτικοακουστικό υλικό από παραστάσεις, ταινίες κτλ.

Επιπρόσθετα, για τη γνωριμία με την τέχνη του θεάτρου είναι σκόπιμο το άνοιγμα του σχολείου προς το αντικείμενο με επισκέψεις σε μουσεία (ειδικά στο νεοπαγές Θεατρικό

Μουσείο Κύπρου) και σε θέατρα για την παρακολούθησης θεατρικών παραστάσεων, παραστάσεων θεάτρου σκιών ή κουκλοθέατρου και ακόμα με την παρακολούθηση κινηματογραφικών ταινιών. Το ίδιο ενδιαφέρουσα θα ήταν η πρόσκληση ανθρώπων του θεάτρου στον χώρο του σχολείου για διαλέξεις ή συναντήσεις γνωριμίας, ώστε τα παιδιά να γνωρίσουν την τέχνη τους και να συζητήσουν μαζί τους για κάθε λεπτομέρεια και ιδιαιτερότητα. Έτσι πραγματοποιείται η απαιτούμενη διασύνδεση του σχολείου με την κοινωνία και τον πολιτισμό.

Επίσης, θα πρέπει να ενθαρρύνεται το ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων και πέραν των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου αλλά και να καθιερωθεί η παρακολούθηση θεατρικής παράστασης ως δραστηριότητα στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο.

Θα πρέπει ακόμα το μάθημα του θεάτρου να εμπλουτίζεται «με στοιχεία από τη θεατρική κίνηση της εποχής, να γίνονται συζητήσεις, αναλύσεις και κριτικές για θεατρικές παραστάσεις που παρακολούθησαν οι μαθητές, όπου έγινε λόγος γι' αυτές». (Γραμματάς 1999: 137-8).

Σύμφωνα με το Σπύρο Αντωνέλλο,

> «η σχολική μονάδα που θα αναλάβει να ανεβάσει μια θεατρική παράσταση είναι απαραίτητο να δώσει σε όλους τους μαθητές το μήνυμα ότι η συγκεκριμένη δραστηριότητα αφορά όλο το σχολείο και όχι μόνο τους λίγους που λαμβάνουν ενεργό μέρος. Μερικοί τρόποι με τους οποίους θα μπορούσε να εμπλακεί το σύνολο των μαθητών σε αυτή τη διαδικασία είναι οι ακόλουθοι:

- Έκθεση εποπτικού υλικού: Λειτουργεί σε χώρο, στον οποίο έχουν εύκολη πρόσβαση οι μαθητές του σχολείου και μπορεί να περιλαμβάνει:
- Αφίσα της παράστασης
- Στοιχεία για το συγγραφέα
- Πληροφορίες για το έργο
- Σχέδια-μακέτες σκηνικού και κοστουμιών
- Δημοσιεύματα από τον τύπο για το έργο ή κριτικές από παραστάσεις του ίδιου έργου
- Σημείωμα από τον εκπαιδευτικό- σκηνοθέτη
- Πρόγραμμα της παράστασης
- Φωτογραφικό υλικό από άλλες παραστάσεις ή από τις πρόβες του σχολικού θιάσου.
- Ενημερωτικό φυλλάδιο σε κάθε μαθητή του σχολείου.

- Οργάνωση από το θεατρικό όμιλο του σχολείου μιας δραστηριότητας στα διαλειμματα, όπου οι υπόλοιποι μαθητές θα έχουν την ευκαιρία να συζητήσουν οτιδήποτε σχετικό με την παράσταση που ετοιμάζει το σχολείο.

  Όλα αυτά πετυχαίνουν διπλό στόχο: Από τη μια ευαισθητοποιείται το κοινό για να παρακολουθήσει την παράσταση με περισσότερο σεβασμό κι από την άλλη, όσοι μαθητές δουλεύουν για το ανέβασμα του έργου νιώθουν το μέγεθος της ευθύνης που έχουν αναλάβει και εργάζονται με συνέπεια. Ολόκληρη η σχολική μονάδα, μέχρι να έρθει η μέρα της παράστασης, κυριαρχείται από μια λανθάνουσα γιορταστική ατμόσφαιρα κι αυτό είναι το ζητούμενο. Να βοηθήσει το θέατρο ώστε να μετατραπεί το σχολείο σε ένα χώρο όπου συμβαίνουν πράγματα άξια για να υπάρχει κανείς στους χώρους του και το θέατρο έχει αυτή τη δύναμη, καθώς είναι σε θέση να κινητοποιεί το ενδιαφέρον των μαθητών και να τους ενεργοποιεί».
  (Αντωνέλλος Σπύρος, *Ένα θεατρικό κείμενο στα χέρια μας*, www.schools.ac.cy/eyliko/mesi/Themata/theatro/pdf/dimiourgontas_mia_sxol_theat_parastasi.pdf, ημερ. πρόσβασης 14/08/2015)

Επίσης, υπάρχουν περιθώρια επέκτασης και βελτίωσης του θεσμού των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου μέσα από παράλληλες δραστηριότητες και εργαστήρια που θα φέρουν πιο κοντά συμμετέχοντες από διαφορετικές ομάδες ή/και διαφορετικές επαρχίες αλλά και θα εμπλέξουν επίσης επαγγελματίες του χώρου, ώστε η όλη εμπειρία να συμβάλλει στη γενικότερη αισθητική καλλιέργεια και την περαιτέρω ανάπτυξη της θεατρικής παιδείας των μαθητών και των καθηγητών τους.

Παράλληλα, θα ήταν καλό να αναβαθμιστεί ο ρόλος των θεατρολόγων στη σχολική κοινότητα, χωρίς να αποκλείεται το ενδεχόμενο για συνεργασία με άλλο καθηγητή οποιασδήποτε ειδικότητας, ο οποίος διαθέτει γνήσιο ενδιαφέρον για το θέατρο. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι από το 2011 μέχρι και το 2014 στις εγκυκλίους για την προκήρυξη των εκάστοτε Αγώνων σημειώνεται ότι η πρόθεση των συνδιοργανωτών των Αγώνων ήταν η διοργάνωση θεατρικών εργαστηρίων για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που ασχολούνται με το θέατρο, τα οποία και πραγματοποιήθηκαν, ενώ το 2014 στην προκήρυξη των ΚΕ΄ Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τονίζεται ότι οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι θα ασχοληθούν με το ανέβασμα παραστάσεων στα πλαίσια των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου πρέπει απαραιτήτως να γνωρίζουν βασικές θεατρικές τεχνικές και να έχουν παρακολουθήσει τα σεμινάρια.

Εκτός από αυτά θα μπορούσε να αποφευχθεί η τοποθέτηση των θεατρολόγων σε πολλά σχολεία ταυτόχρονα, ώστε να υπάρχουν λιγότερα προβλήματα στον προγραμματισμό και να τους δίνεται έτσι η δυνατότητα να αναλαμβάνουν ευθύνες και να αναπτύσσουν περισσότερες πρωτοβουλίες ως προς τα καλλιτεχνικά δρώμενα του σχολείου και κυρίως ως προς το ανέβασμα σχολικών θεατρικών παραστάσεων.

Επίσης, μπορεί μεν από το 2007 να καταργήθηκε ο διαγωνιστικός χαρακτήρας των αγώνων και τα βραβεία, παρόλα αυτά όμως συνεχίζεται να επιλέγεται κάθε χρόνο η καλύτερη παράσταση. Κατά συνέπεια τα παιδιά μπαίνουν στη διαδικασία του ανταγωνισμού. Από τη στιγμή που πια δεν υπάρχει το ταξίδι και η συμμετοχή στους Καλλιτεχνικούς Αγώνες στην Ελλάδα και επομένως δεν είναι απαραίτητο να επιλεγεί μια ομάδα που θα εκπροσωπήσει την Κύπρο, θα μπορούσε να καταργηθεί εντελώς ή να διαφοροποιηθεί το διαγωνιστικό σκέλος των Αγώνων, που δυστυχώς αρκετές φορές προκαλεί στους μαθητές αισθήματα απογοήτευσης. Θα μπορούσαν να δίνονται περισσότεροι έπαινοι αντί πρώτου βραβείου ή να δημιουργηθούν περισσότερες κατηγορίες π.χ. δράμα, κωμωδία, κυπριακό έργο κ.λπ. Θα μπορούσαν να δίνονται επιπλέον έπαινοι για τη μουσική, τα σκηνικά, τα κουστούμια, το φωτισμό, την αφίσα, το πρόγραμμα, τη χορογραφία, τη σκηνοθεσία. Ο συγκεκριμένος θεσμός χρειάζεται να βελτιωθεί σημαντικά και στο επίπεδο της διαδικασίας, ώστε ο ρόλος των κριτών να μην περιορίζεται μόνο σε θέματα αξιολόγησης και οι κριτικές τους να είναι πιο αντικειμενικές και ουσιώδεις και να μην αναπαραγάγουν τα ίδια σχόλια.

Θα ήταν δυνατό οι Σχολικοί Αγώνες να μετατραπούν γενικότερα σε θεατρικό φεστιβάλ, χωρίς πρωτεία. Η επιδίωξη της «πρώτης θέσης» κάνει ορισμένες φορές μαθητές και καθηγητές να χάνουν το νόημα της ύπαρξης και λειτουργίας των θεατρικών ομάδων στα σχολεία. Στόχος των θεατρικών ομάδων θα έπρεπε να είναι η γνωριμία των μαθητών με το θέατρο, κυρίως στα σχολεία της υπαίθρου, όπου τα παιδιά δεν έχουν την ίδια θεατρική εμπειρία με τα παιδιά των αστικών κέντρων.

Αν το θέατρο και το δράμα ετυμολογικώς παράγονται από τα ρήματα θεώμαι και δρω, τότε δεν μπορεί να περιορίζεται απλώς στο θεώμαι με την έννοια του θεωρείν. Ο μαθητής πρέπει να γίνει ευαισθητοποιημένος θεατής. Δεν πρέπει να τον ενδιαφέρει τόσο

να γίνει ηθοποιός, αλλά πρέπει να τον ενδιαφέρει κυρίως να εξωτερικεύει τον εαυτό του, να εκφράζει τον εαυτό του και τα συναισθήματά του μέσα από ένα ρόλο, ο οποίος κατά πάσα πιθανότητα δεν σχετίζεται με την καθημερινότητά του, και μέσα από συναφείς δημιουργικές δραστηριότητες. Όχι μόνο να συμμετέχει βιωματικά, αλλά και να παρακολουθεί ενεργητικά, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να γνωρίζει την πλοκή του έργου, τους χαρακτήρες κ.λπ. Άλλωστε στο μορφοπαιδευτική αποστολή του Θεάτρου στην Εκπαίδευση περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων και η δημιουργία επαρκών θεατών θεάτρου. Με το ίδιο σκεπτικό ο εκπαιδευτικός που διδάσκει θέατρο στο σχολείο δεν σκοπεύει να γίνει επαγγελματίας σκηνοθέτης με σκαλοπάτια τους μαθητές του, αλλά να τα μυήσει στο θέατρο.

Πρόσθετα, πέρα από τις πιο πάνω εισηγήσεις για περαιτέρω βελτίωση και αναβάθμιση του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, επισημαίνεται και η ανάγκη τήρησης αρχείου, έντυπου και οπτικοακουστικού για όλες τις παραστάσεις που ανεβάζονται στα πλαίσια των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου τόσο στα σχολεία που συμμετέχουν στους Αγώνες, όσο και στους διοργανωτές των Αγώνων, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και το ΘΟΚ.

Τέλος, αξίζει να τονιστεί ότι παράλληλα με την ενίσχυση της θεατρικής αγωγής των μαθητών θα πρέπει να επιδιωχθεί και η ενίσχυση της διδασκαλίας της αρχαίας ελληνικής γλώσσας και γραμματείας με έμφαση στη διδασκαλία έργων αρχαίου δράματος είτε από το πρωτότυπο, είτε από μετάφραση, καθώς αποδεικνύεται ότι δυστυχώς έχει ατονήσει πλέον το ενδιαφέρον των μαθητών, με αποτέλεσμα να μην επιδεικνύουν την απαιτούμενη προσοχή και ενδιαφέρον κατά τη διδασκαλία του μαθήματος αυτού.

Η διαπίστωση αυτή καθιστά ακόμη πιο δύσκολο το εγχείρημα των εκπαιδευτικών να διδάξουν και να ανεβάσουν σχολικές παραστάσεις αρχαίου δράματος, από τη στιγμή που οι μαθητές δεν διαθέτουν την απαιτούμενη προπαιδεία για την αρχαιοελληνική γραμματεία. Άλλωστε σε αυτό οφείλεται εν μέρει και το γεγονός ότι κάθε χρονιά ο αριθμός των σχολείων που συμμετέχουν στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος είναι συγκριτικά κατά πολύ μικρότερος σε σχέση με τον αριθμό των σχολείων που συμμετέχουν στην κατηγορία Σύγχρονου Θεάτρου: όπως αναφέρθηκε χαρακτηριστικά και πιο πάνω, από το 1991-2014 ανέβηκαν μέσα στα πλαίσια του θεσμού 92 παραστάσεις

Αρχαίου Δράματος έναντι 791 παραστάσεων στην κατηγορία του Σύγχρονου Θεάτρου. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να δοθούν περισσότερα κίνητρα και ουσιαστική βοήθεια στους εκπαιδευτικούς, ώστε να τολμούν να επιλέγουν το ανέβασμα παραστάσεων αρχαίου δράματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αντωνέλλος Σ., *Θεατρικές Προσεγγίσεις*, Βοήθημα για τον καθηγητή του Θεάτρου, Λευκωσία, Εκδόσεις Υ.Α.Π., 2002.

Αρβανίτη Κ., *Η αρχαία ελληνική τραγωδία στο Εθνικό Θέατρο*, Τόμος Α΄, Αθήνα, Νεφέλη, 2010.

Beer, J., "Electra", στο *Sophocles and the Tragedy of Athenian Democracy,* London, 2004.

Blundell, M.W., «Electra», στο: *Helping Friends and Harming Enemies: A Study of Sophocles and Greek Ethics*, Cambridge, 1989.

Boal A., *Το θέατρο του καταπιεσμένου,* μτφρ. Ε. Μπραουδάκη, Αθήνα, Θεωρία, 1981.

Boal A., «Το θέατρο του καταπιεσμένου», στο Ν. Γκόβας (επιμ.), *Χτίζοντας γέφυρες, Πρακτικά της 3ης Συνδιάσκεψης για το Θέατρο στην Εκπαίδευση*, Αθήνα, Πανελλήνιο Δίκτυο στην *Εκπαίδευση*, 2003, σς. 208-215.

Clauss and S.I. Johnston (eds), *Medea: Essays on Medea in Myth, Literature, Philosophy and Art*, Princeton, Princeton Univeristy Press,1997

C.I.D.R.E.E., (Consortium of Institution for Development and Research inEducation in Europe) *Across the Great Divides: Διεπιστημονική διδασκαλία και μάθηση στο σχολείο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Εργασία μελέτης του Συνδέσμου των Παιδαγωγικών Ινστιτούτων της Ευρώπης*, Μτφρ. Ν. Ηλιάδης και Αγ. Γαλανοπούλου, Αθήνα, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, 1999.

Costa N., Faccio E., Belloni E., Iudici A., "Drama Experience in Educa-tional Interventions", *Procedia - Social and Behavioral Sciences,* τεύχος 116, 21 Φεβρουαρίου 2014, σσ. 4977-4982.

Γραμματάς Θ., *Δοκίμια θεατρολογίας*, Αθήνα, Επικαιρότητα, 1990.

Γραμματάς Θ., *Θεατρική Παιδεία και Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών*, Αθήνα, Τυπωθήτω, 1997.

Γραμματάς Θ., *Διδακτική του Θεάτρου*, Αθήνα, Τυπωθήτω, 1999.

Γραμματάς, Θ., «Το θέατρο στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση: προβλήματα μεθόδου και εφαρμογής». Στο Ν. Γκόβας & Φ. Κακλαμάνη (επιμ.), *1η Διεθνής Συνδιάσκεψη για το Θέατρο στην Εκπαίδευση "Αναζητώντας τη θέση του θεάτρου στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση",* 15-17 Δεκεμβρίου 2000, Αθήνα, Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση, 2000, σσ.65-74.

Γραμματάς Θ., *Το θέατρο στο σχολείο: Μέθοδοι διδασκαλίας και εφαρμογής*, Αθήνα, Ατραπός, 2004.

Γραμματάς Θ., *Η σχολική θεατρική παράσταση*, Α΄ τόμος, Οδηγός για εκπαιδευτικούς, Αθήνα, Εκδόσεις Ατραπός, 2007 [α].

Γραμματάς Θ., *Το θέατρο ως συνισταμένη των πολιτιστικών εκδηλώσεων στο σχολείο,* Αθήνα, Ατραπός, 2007 [β].

Γραμματάς Θ., *Το θέατρο ως πάμμουσος συνοδός τεχνών στο σχολείο, Αθήνα,* 2009.

Γραμματάς Θ., *Στη χώρα του τοτώρα, Θέατρο για ανήλικους θεατές*, Αθήνα, Πατάκης, 2010.

Γραμματάς Θ., *Το Θέατρο στην εκπαίδευση. Καλλιτεχνική έκφραση και παιδαγωγία*, Αθήνα, Διάδραση, 2014.

Γραμματάς Θ., *Πάμμουσος Παιδαγωγία: Η Παιδαγωγική του Θεάτρου*, Αθήνα, Ταξιδευτής, 2014

Γραμματάς Θ. & Μουδατσάκις Τ., *Θέατρο και πολιτισμός στο σχολείο, για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης*, Ρέθυμνο, Ε.ΔΙΑ.Μ.Μ.Ε, 2008.

Γραμματάς Θ., Μουδατσάκις Τ., Τζαμαργιάς Π., Δερμιτζάκης Χ., *Στοιχεία Θεατρολογίας*, βιβλίο μαθητή, Α΄ Ενιαίου Λυκείου, Αθήνα, ΟΕΔΒ,1998.

Γραμματάς Θ., Μουδατσάκις Τ., Τζαμαργιάς Π., Δερμιτζάκης Χ., *Στοιχεία Θεατρολογίας*, βιβλίο καθηγητή, Α΄ Ενιαίου Λυκείου, Αθήνα, ΟΕΔΒ,1998.

Διαμαντάκου Κ., «Η συμβολή του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου και του Εύη Γαβριηλίδη στον θεατρικό επαναπατρισμό του Μενάνδρου», στον τόμο *Το αρχαίο θέατρο και η Κύπρος. Πρακτικά συμποσίου* (επιμέλεια: Άντρη Κωνσταντίνου και Ιωάννα Χατζηκωστή), Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου, Λευκωσία, 2013, σσ. 75-94

Easterling P.E., "A lucid account of the psychological motives, moral significance, and dramatic impact of Medea's infanticide", *The Infanticide in Euripide's Medea*, Yale Classical Studies 25, 1977, σσ. 177-191.

Finglass, P.J., «Is there a *polis* in Sophocles' *Electra*?», *Phoenix* 59, 2005, σσ. 199-209.

Fleming M., *Teaching Drama in Primary and Secondary Schools. An integrated Approach*, London, David Fulton Publishers, 2001.

Foley, H.P., "Sacrificial virgins: The Ethics of Lamentation in Sophocles' *Electra*", στο: *Female Acts in Greek Tragedy*, Princeton, 2002, σσ. 146-171.

Gardner H., "Towards a theory of dramatic intelligence". In J. Kase – Polsini (Ed.), *Creative drama in developmental context*, New York, University Press of America, 1985, σσ. 295 – 312.

Gay G., Hanley, M., "Multicultural Empowerment in Middle School Social Studies through Drama Pedagogy", Clearing House, 72(6), 1999, σσ. 364-370

Hall E., Macintosh F., Taplin O., *Medea in performance*, 1500-2000, Oxford, Legenda, 2000

Hargreaves A., Evans R., *Beyond Educational Reform: Bringing Teachers Back In*, Buckingham, Open University Press, 1997.

Θεατρικό Ημερολόγιο Θεατρικής Πορείας Λεμεσού, *Το Αρχαίο Δράμα στην Κύπρο*, 2006.

Θεατρικό Ημερολόγιο Θεατρικής Πορείας Λεμεσού, *Σκηνοθέτες του κυπριακού Θεάτρου, Εύης Γαβριηλίδης,* 2013

Innes C., Schevtsova M., *The Cambridge Introduction to Theater Directing*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013.

Ιστορία του Παγκύπριου Γυμνασίου από της ιδρύσεως του (1893) μέχρι της συμπληρώσεως πεντηκονταετίας (1943), Αναμνηστικό Λεύκωμα επί τη πεντηκονταετηρίδα του Παγκυπρίου Γυμνασίου 1893-1943, Λευκωσία, 1944.

Κατσούρης Γ., *Το θέατρο στην Κύπρο, Τόμος Α΄ (1860-1939), Τόμος Β΄ (1940-1959),* Λευκωσία, αυτοέκδοση, 2005.

Kiritsi S., «Aristophanes, Education, and Performance in Modern Greece", στο P. Walsh (ed.), *Brill's Companion to the Reception of Aristophanes*, Boston, Brill, 2016, σσ. 68-77.

Knox B.M.W., "Classic study of Medea as a heroic avenger", *The Medea of Euripides*, Yale Classical Studies 25, 1997, σσ. 193-225.

Κοντογιάννη Ά., *Η δραματική τέχνη στην εκπαίδευση*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2012^{α}.

Κοντογιάννη Ά., *Το αυτοσχέδιο θέατρο στο σχολείο*, Αθήνα, Πεδίο, 2012 ^{β}.

Κοντογιάννη Ά., *Το βιβλίο της δραματοποίησης*, Αθήνα, Πεδίο, 2012 ^{γ}.

Κριτική θεάτρου Αρχαίου Δράματος (1975-1989), επιμέλεια Καίτη Διαμαντάκου, Ίδρυμα Κώστα και Ελένης Ουράνη, 2013.

Κωνσταντίνου Ά., *Το θέατρο στην Κύπρο (1960-1974): Οι θίασοι, η κρατική πολιτική και τα πρώτα χρόνια του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου,* Αθήνα, Καστανιώτης, 2007.

Λενακάκης Α., «Η μορφοπαιδευτική αξία του παιχνιδιού και του θεάτρου στην εκπαίδευση», http://theodoregrammatas.com/, ημερ. πρόσβασης 15/02/2016

Λιγνάδης Τ., *Κριτικές Θεάτρου, Αρχαίο Δράμα* (1975-1989), επιμέλεια Καίτη Διαμαντάκου, Αθήνα, Ίδρυμα Κώστα και Ελένης Ουράνη, 2013.

Μαραγκού, Ν. (επιμ.), *Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου: τα πρώτα δέκα χρόνια 1971-1981*, Λευκωσία, 1982.

Μαυροσκούφης Δ., «Η εισαγωγή και η υποδοχή των καινοτομιών στα σχολεία: Θεωρητικό πλαίσιο και πρακτικά προβλήματα», *Νέα Παιδεία*, 2002, τχ. 103, σσ. 16-23

McCammon L., McLauchan D., *Universal Mosaic of Drama and Theatre. The ideal Dialogues 2004, International Drama Theatre Association, 5th World congress for Drama/ Theatre & Education*, Ontario, Soleil Publishing, Research in Drama Education, 2004.

Miller H., Rynders J., & Schleien S., "Drama: A medium to enhance social interaction between students with and without mental retardation". *Intellectual and Developmental Disabilities*, 31, 1993, σσ. 228 – 233.

Μιχαηλίδης Α., «Ανάπτυξη του θεάτρου στο χώρο της εκπαίδευσης», πρόγραμμα Ε΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, 1993.

Μουδατσάκις Τ., *Η θεωρία του δράματος,* Αθήνα, Εκδόσεις Καρδαμίτσα, 1994.

Μπαμπινιώτης Γ., «Η θεατρική παιδεία στο σχολείο», Πρόγραμμα Β΄ Πανελλήνιου Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου, 1993.

Ormand, K., "Electra: never a bride", στο: *Exchange and the Maiden: Marriage in Sophoclean Tragedy*, Austin, TZ, 1999, σσ. 60-78.

Παπαδόπουλος Σ., *Παιδαγωγική του θεάτρου,* Αθήνα, αυτοέκδοση, 2010.

Παπασταύρου Α., «Οι Παγκύπριοι και Πανελλήνιοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου», Λευκωσία, ΟΕΛΜΕΚ, ΕΚΕΤΕΠ, 1999.

Πετρίδης Α., «Οι Φοίνισσες του Ευριπίδη και του Νίκου Χαραλάμπους", στο Ι. Χατζηκωστή & Α. Κωνσταντίνου (επιμ), *Αρχαίο Θέατρο και Κύπρος*, Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου, Λευκωσία, 2013, 141-154.

Πρακτικά 10ου Σεμιναρίου Συμβουλίου της Ευρώπης: «Το Αρχαίο Ελληνικό Δράμα ως παιδευτικό εργαλείο για την οικοδόμηση μιας πιο ανθρώπινης σύγχρονης Ευρώπης», Έκδοση ΥΠΠ, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, Διεύθυνση Μέσης Εκπαίδευσης, Συμβούλιο της Ευρώπης, Λευκωσία, 2007

Sarason S., *Revisiting: The Culture of the School and the Problem of Change*, Boston, Allyn and Bacon, 1996.

Segal, C.P., "The *Electra* of Sophocles", *Transactions and Proceedings of the American Philological Association* 97, 1966, σσ. 473–545.

Segal C., "A stimulating discussion of Medea's violent revenge, focusing on her reversal of basic categories of power", *Euripides Medea: Vengeance, Reversal and Closure*, Pallas 45, 1996, σσ. 16-44.

Σέξτου Π., *Δραματοποίηση. Το βιβλίο του παιδαγωγού-εμψυχωτή*, Αθήνα, Gutenberg, 1998.

Σέξτου Π., *Θεατρο-παιδαγωγικά προγράμματα στα σχολεία,* Αθήνα, Μεταίχμιο, 2005.

Σιαφκάλης Ν. (επιμ.). *Α΄ παγκύπριο θεατρικό συνέδριο: Λευκωσία 14 Νοεμβρίου 1982*, Λευκωσία, Κυπριακό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, 1982.

Σιαφκάλης Ν., «Ελεύθερη θεατρική δημιουργία και θεατρική ανάπτυξη» στο Ν. Σιαφκάλης (επιμ.), *Α΄ Παγκύπριο Θεατρικό Συνέδριο*, Λευκωσία, Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, 1982, σσ. 15-18.

Σιαφκάλης Ν., Πρακτικά Πανελλήνιας Διάσκεψης Κυπριακού Κέντρου Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου με θέμα «Θεατρική Παιδεία στα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης», Λευκωσία, Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, 2002

Σπαθάρη-Μπεγλίτη, Σ., *Λογοτεχνία και Τοπική Ιστορία: Η δραματοποίηση ως μέσο γνωριμίας με τον Άλλον στη διαχρονία και ως μέσο αυτογνωσίας*, Εκπαίδευση & Θέατρο, 4, Αθήνα, Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση, 2003.

Υφαντή Α., *Εκπαιδευτικές αλλαγές και βελτίωση του σχολείου. Μια πολύπλοκη σχέση. Σύγχρονη Εκπαίδευση*, τευχ. 113, 2000, σσ. 57-63

Fullan, M., *The New Meaning of Educational Change*, London, Cassell, 1991.

Verriour P., *In role: Teaching and Learning Dramatically*, Ontario, Pippin Publishing, 1994.

Walton M., *Το αρχαίο ελληνικό θέατρο επί σκηνής: εγχειρίδιο για τις παραστάσεις του αρχαίου δράματος στην κλασική εποχή και στους νεότερους χρόνους*, μτφρ. Κατερίνα Αρβανίτη, Βίκυ Μαντέλη, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2009.

Whitman, C.H., «Trial by time: Electra», στο *Sophocles: A Study in Heroic Humanism,* Cambridge, Mass, 1966, σσ. 149–171.

Wiles D., *Το αρχαίο ελληνικό δράμα ως παράσταση: μία εισαγωγή,* μετάφραση Ελένη Οικονόμου, θεώρηση μετάφρασης Κωστούλα Σκλαβενίτη, Αθήνα, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 2009.

William A., *Euripides: Medea, Duckworth Companions to Greek and Roman Tragedy*, London, Duckworth, 2002.

Winnington-Ingram R. P., *Sophocles: an Interpretation,* Cambridge, Cambridge University Press, 1980

Woodard, T.M., "Electra by Sophocles: the dialectical design. Part I", *Harvard Studies in Classical Philology* 68, 1964, σσ. 163–205.

Woodard, T.M., "Electra by Sophocles: the dialectical design. Part II", *Harvard Studies in Classical Philology* 70, 1965, σσ. 195–233.

Woolland. B, *Η διδασκαλία του δράματος στο δημοτικό σχολείο,* μτφρ. Ε.Ι. Κανηρά, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 1999.

Χανδριώτης Ε., «Η καλλιέργεια του θεάτρου στο χώρο της εκπαίδευσης» στο Σιαφκάλης Ν. (επιμ.), *Α΄ Παγκύπριο Θεατρικό Συνέδριο*, Λευκωσία, Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, 1982.

Χανδριώτης Ε., *Ερμηνευτικές εισηγήσεις για το αρχαίο ελληνικό δράμα*, Λευκωσία, χ.ό., 2002.

Χανδριώτης Ε., *Ο δραματικός λόγος και η ερμηνεία του*, Λευκωσία, Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, 2008

Χολέβα Ν., *Εσύ όπως Εγώ. Εξερευνώντας τη διαφορετικότητα μέσα από το θέατρο.* Αθήνα, Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση, 2010.

ΙΣΤΟΓΡΑΦΙΑ

Αναλυτικό Πρόγραμμα Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για τη Μέση Εκπαίδευση 20102011,http://www.schools.ac.cy/eyliko/mesi/themata/archaia_ellinika/analytiko_programma/analytiko_programma.pdf*,ημερομηνία πρόσβασης 29/11/2012.*

Αντωνέλλος Σ., «Μαθητικό Θέατρο στη σκιά της κρίσης», https://michalischristodoulou.wordpress.com/2014/02/17, ημερ. πρόσβασης 10/02/2015

Αντωνέλλος Σ., «Ένα θεατρικό κείμενο στα χέρια μας», www.schools.ac.cy/eyliko/mesi/Themata/theatro/pdf/dimiourgontas_mia_sxol_theat_parastasi.pdf, ημερ. πρόσβασης 14/08/2015)

Διεθνές Συμπόσιο Αρχαίου Ελληνικού Δράματος, www. ccoiti.com, ημερ. πρόσβασης 07/07/2016

Διεθνές Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος, www. greekdramafest.com, ημερ. πρόσβασης 07/07/2016

Διεθνές Φεστιβάλ Θεάτρου Φοιτητών Γαλλίας, http://www.theatre-universitaire-fc.fr/en/international-theatre-festival/ ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

Διεθνής Νεανική Συνάντηση Αρχαίου Δράματος**, «***Ολύμπια εν Δίω»,* http://dide.pie.sch.gr/politistika/, ημερ. πρόσβασης 10/02/2015

Εκπαιδευτικό Υλικό Μέσης Εκπαίδευσης, www.schools.ac.cy/eyliko/mesi/Themata/theatro/pdf/katalogos_theatrikon_keimenon_2011.pdf), ημερ. πρόσβασης 19/08/2015

Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, http://www.thoc.org.cy/, ημερ. πρόσβασης 10/02/2015

Θέατρο Σκάλα, http://www.theatroskala.com/, ημερ. πρόσβασης 10/02/2015

Θέατρο Πράξις- ΕΘΑΛ, http://www.ethal.com.cy/, ημερ. πρόσβασης 10/02/2015

Κίνημα για το θέατρο στην εκπαίδευση, http://www.belgrade.co.uk/take-part/theatre-in-education/, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, http://www.ntng.gr, ημερ. πρόσβασης 17/02/2017

Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, www. ccoiti.com, ημερ. πρόσβασης 07/07/2016

Κωνσταντίνου Ά., «Ιστορική αναδρομή - Το θέατρο στην Κύπρο», από http://www.thoc.org.cy/about/istoriki-anadromi, ημερ. πρόσβασης 10/02/2016

National Student Drama Festival NSDF, https://nsdf.org.uk/home, ημερ. πρόσβασης 07/09/2016

«Νέα Αναλυτικά Προγράμματα για τη θεατρική αγωγή», www.moec.gov.cy/analytika_programmata/nea-analytika-programmata/theatriki_agogi.pdf, ημερ. πρόσβασης 19/08/2015.

«Νέο Ωρολόγιο Πρόγραμμα Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού», http://nop.moec.gov.cy/, ημερ. πρόσβασης 10/05/2015

Ontario Drama Festival, http://www.searsdramafestival.com/about_history.html, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

Πανελλήνιοι Καλλιτεχνικοί Αγώνες Θεάτρου, http://www.pi-schools.gr/download/programs/erevnes/ax_poiot_xar_prot_deft_ekp/poiot_ekp_erevn/s_197_240.pdf, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

Πανελλήνιοι Καλλιτεχνικοί Αγώνες Θεάτρου, http://www.env-edu.gr/Documents/.pdf, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

Πανελλήνιοι Καλλιτεχνικοί Αγώνες Θεάτρου, http://www.patris.gr/articles/ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

Πανελλήνιοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου, http://www.ein.gr/index., ημερ. προσβ. 13/03/2015

Σατυρικό Θέατρο, http://www.satiriko.com/ ημερ. πρόσβασης 10/02/2015

Στόχοι Σχολικής Χρονιάς Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, http://www.moec.gov.cy/stochoi/ημερ. πρόσβασης 11/06/2014

Subotica International Festival of Children's Theatres, http://lutfestsubotica.net/festival/o-nama/. ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

Τέπρανδρος, www.facebook.com/terpandros.cy/about/, ημερ. πρόσβ. 06/02/2017)

Theatertreffen, https://de.wikipedia.org/wiki/Berliner_Theatertreffen, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

Το θέατρο στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών, http://www.inout.gr/showthread.php, ημερ. πρόσβασης 02/11/2015

TransEuropa, https://en.wikipedia.org/wiki/Transeuropa_(Theater_festival), ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

Φεστιβάλ Διεθνούς Φοιτητικού Θεάτρου Βελιγραδίου, http://www.festivalfist.com/read-me/, ημερ. πρόσβασης 14/07/2016

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Εγκύκλιος Υ.Π.Π. 147/85, 24/05/1989, 02/02/1990

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη Γ΄ Παγκύπριου Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου» 10/10/1991

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη Δ΄ Παγκύπριου Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου» 30/10/1992

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη Ε΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου», 10/1993

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των Στ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου» Υ.Π.Π.,03/11/1994

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των Ζ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου»,09/10/1995

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των Η' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου», 09/10/1996

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των Ι' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου», 01/09/1998

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των ΙΑ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου», 01/09/1999

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των ΙΒ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου», 01/09/2000

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των ΙΕ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη», 12/10/2003

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των ΙΣΤ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη», 22/09/2004

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των ΙΖ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη», 22/09/2005

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη ΙΗ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη. Αλλαγές στη διοργάνωση των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη», 10/10/2006

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη ΙΗ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη», 01/11/2006.

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των ΙΘ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη», 23/10/2007

Εγκύκλιος Υ.Π.Π., «Ημερομηνίες Διεξαγωγής ΙΘ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου», 07/12/2007

Εγκύκλιος Υ.Π.Π., «ΙΘ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου», 18/04/2008

Εγκύκλιος Υ.Π.Π., «Προκήρυξη των Κ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη», 17/11/2008

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «ΚΑ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη, Γενικές οδηγίες», 09/09/2009

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη ΚΑ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη», 28/09/2009

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των ΚΒ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη», 28/09/2010

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου», 12/09/2011

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, «Προκήρυξη των ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου», 20/08/2012

Εγκύκλιος Υ.Π.Π, Προκήρυξη των ΚΕ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου», 23/09/2013

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έκθεση Επιτροπής Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης, «Δημοκρατική και ανθρώπινη παιδεία στην Ευρωκυπριακή πολιτεία: Προοπτικές ανασυγκρότησης και εκσυγχρονισμού», Υ.Π.Π., 2004.

Νικολάου Γ., «Ομιλία Προέδρου Δ.Σ. ΘΟΚ για το ερασιτεχνικό και σχολικό θέατρο», Διάσκεψη τύπου του ΘΟΚ για το Α΄ Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου, 14/04/1983.

Παντελίδης Χ., «Το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση», Υ.Π.Π. 7.27.07

Πρακτικά Επιτροπής ΘΟΚ-ΥΠΠ για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, 09/06/1997, Φάκελος Αρχείου ΥΠΠ, 147/85/6

Πρακτικά Επιτροπής ΘΟΚ-ΥΠΠ για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, 25/08/1998, Φάκελος Αρχείου ΥΠΠ, 147/85/6

Πρακτικά Επιτροπής ΘΟΚ-ΥΠΠ για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, 06/08/1999, Φάκελος Αρχείου ΥΠΠ, 147/85/6

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Αγών 15.02.1986
Αλήθεια 22.03.1985.
Απογευματινή 22.08.1999.
Αυγή 26.08.1999.
Τα Νέα, 18.11.1983
Φιλελεύθερος 08.10.1984, 23.04.1992, 14.03.1996.
Χαραυγή 15.04.1983, 15.10.1983, 24.02.1984, 15.12.2009

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ, ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ Υ.Π.Π.-ΘΟΚ

Πρόγραμμα Γ΄ Παγκύπριου Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1992
Πρόγραμμα Δ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 1993
Πρόγραμμα Ε΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 1994
Πρόγραμμα ΣΤ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 1995
Πρόγραμμα Ζ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 1996
Πρόγραμμα Θ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 1998
Πρόγραμμα Ι΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 1999
Πρόγραμμα ΙΑ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2000
Πρόγραμμα ΙΔ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2003
Πρόγραμμα ΙΕ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2004
Πρόγραμμα ΙΣΤ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2005
Πρόγραμμα ΙΖ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2006
Πρόγραμμα ΙΗ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2007
Πρόγραμμα ΙΘ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2008
Πρόγραμμα Κ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2009
Πρόγραμμα ΚΑ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2010
Πρόγραμμα ΚΒ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2011
Πρόγραμμα ΚΓ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου 2012

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

Πρόγραμμα Α΄ Πανελλήνιο Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου 1992
Πρόγραμμα Γ΄ Πανελλήνιο Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου 1994
Πρόγραμμα Δ΄ Πανελλήνιων Αγώνων Μαθητικού Θεάτρου 1995
Πρόγραμμα Ε΄ Πανελλήνιων Αγώνων Μαθητικού Θεάτρου 1996
Πρόγραμμα Στ΄ Πανελλήνιων Αγώνων Μαθητικού Θεάτρου 1997
Πρόγραμμα Ζ΄ Πανελλήνιων Αγώνων Μαθητικού Θεάτρου 1998
Πρόγραμμα Ε΄ Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων Θεάτρου 1999
Πρόγραμμα Στ΄ Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων Θεάτρου 2000

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ιφιγένεια η εν Ταύροις Ευριπίδη, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002.
Τρωάδες Ευριπίδη, Λύκειο Παραλιμνίου, 2002.
Νεφέλες Αριστοφάνη, Pascal English School, 2003.
Προμηθέας Δεσμώτης Αισχύλου, Λύκειο Παραλιμνίου, 2003.
Πλούτος Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003.
Χοηφόροι Αισχύλου, Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα, 2004.
Ίων Ευριπίδη, Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα Στροβόλου, 2004.
Χοηφόροι Αισχύλου, Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα,2004.
Φοίνισσες Ευριπίδη, Ενιαίο Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004.
Εκκλησιάζουσες Αριστοφάνη, Λύκειο Παραλιμνίου, 2004.
Ιφιγένεια η εν Αυλίδι Ευριπίδη, Γυμνάσιο Νεάπολης, 2005.
Θεσμοφοριάζουσες Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2006.
Πλούτος Αριστοφάνη, Λύκειο Παλλουριώτισσας, 2006.
Νεφέλες Αριστοφάνη, Γυμνάσιο- Λύκειο Λευκάρων, 2006.
Λυσιστράτη Αριστοφάνη, Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας, 2006.
Πλούτος Αριστοφάνη, Λύκειο Παραλιμνίου, 2007.
Ειρήνη! Ειρήνη! Ειρήνη!, Γυμνάσιο Αγίου Αντωνίου, 2009.
Όρνιθες Αριστοφάνη, Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης, 2009.
Βάτραχοι Αριστοφάνη, Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού, 2010.
Ελένη Ευριπίδη, Λύκειο Παλλουριώτισσας, 2010.
Οιδίπους Τύραννος Σοφοκλή, Γυμνάσιο Ύψωνα, 2010.
Ειρήνη Αριστοφάνη, Γυμνάσιο- Λύκειο Κάτω Πύργου, 2011.
Τρωάδες Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα, 2011.
Ευμενίδες Αισχύλου, Λύκειο Παραλιμνίου, 2011.
Πλούτος Αριστοφάνη, Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄, 2011.
Αντιγόνη Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011.
Οιδίπους Τύραννος Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012.
Ηλέκτρα Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2012.

Όρνιθες Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012.
Ιφιγένεια η εν Αυλίδι, Λύκειο Γιαννακη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012.
Ιφιγένεια η εν Ταύροις Ευριπίδη, Λύκειο Πολεμιδιών, 2012.
Νεφέλες Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου, 2012.
Λυσιστράτη Αριστοφάνη, Grammar School, 2012.
Ιφιγένεια η εν Ταύροις Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012.
Μήδεια Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012.
Μήδεια Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012.
Τρωάδες Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012.
Ελένη Ευριπίδη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013.
Εκκλησιάζουσες Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας, 2013.
Τρωάδες Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013.
Ηλέκτρα Ευριπίδη, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013.
Όρνιθες Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013.
Όρνιθες Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013.
Κύκλωπας Ευριπίδη, Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας, 2013.
Αντιγόνη Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2014.
Πλούτος Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Αθηένου, 2014.
Άλκηστη Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014.
Λυσιστράτη Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014.
Ηλέκτρα Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014.

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ (ΟΠΤΙΚΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ) ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ιφιγένεια η εν Ταύροις Ευριπίδη, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002.
Πλούτος Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003.
Φοίνισσες Ευριπίδη, Ενιαίο Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004.
Πλούτος Αριστοφάνη, Λύκειο Παλλουριώτισσας, 2006.
Βάτραχοι Αριστοφάνη, Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού, 2010.
Ελένη Ευριπίδη, Λύκειο Παλλουριώτισσας, 2010.
Ειρήνη Αριστοφάνη, Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου, 2011.
Τρωάδες Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα, 2011.
Ευμενίδες Αισχύλου, Λύκειο Παραλιμνίου, 2011.
Πλούτος Αριστοφάνη, Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄, 2011.
Αντιγόνη Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011.
Οιδίπους Τύραννος Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012.
Ηλέκτρα Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2012.
Όρνιθες Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012.
Ιφιγένεια η εν Αυλίδι, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012.
Ιφιγένεια η εν Ταύροις Ευριπίδη, Λύκειο Πολεμιδιών, 2012.
Νεφέλες Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου, 2012.
Λυσιστράτη Αριστοφάνη, Grammar School, 2012.
Ιφιγένεια η εν Ταύροις Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012.
Μήδεια Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012.

Μήδεια Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012.
Τρωάδες Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012.
Ελένη Ευριπίδη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου, 2013.
Εκκλησιάζουσες Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας, 2013.
Τρωάδες Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013.
Ηλέκτρα Ευριπίδη, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013.
Όρνιθες Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013.
Πλούτος Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Αθηένου, 2014.
Άλκηστη Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014.
Λυσιστράτη Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014.
Ηλέκτρα Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014.
Ιππόλυτος Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ ΑΠΟ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΔΑΞΑΝ ΤΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Μαρίνα Αθανασίου: Λύκειο Γεροσκήπου 10/01/2014
Άννα Παφίτη: Γυμνάσιο Λατσιών 23/01/2014
Μαρία Κούμα: Γυμνάσιο Παραλιμνίου 03/02/2014
Στέλιος Ταβουλάρης: Γυμνάσιο Τραχωνίου 03/02/2014
Αδάμος Μάρκου: Λύκειο Κοκκινοχωριών 27/02/2014
Φλώρα Κουμή: Λύκειο Παραλιμνίου 10/03/2014
Ήβη Χατζηνεοφύτου: Γυμνάσιο Δερύνειας 28/03/2014
Σοφία Τσαντήλα Φυλακτού: Xenion High School 04/04/2014
Λευκή Πουμπουρή: Γυμνάσιο Δερύνειας 07/04/2014
Βαρβάρα Μιχαήλ: Λύκειο Αραδίππου 25/04/2014
Αθηνά Πρωτοπαπά: Λύκειο Αραδίππου 25/04/2014
Πάολα Σταυρίδη: Παγκύπριο Γυμνάσιο 12/03/2014
Αγγελική Ριαλά: Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού 07/05/2014
Μαρία Κυπριανού: Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα Λεμεσού 13/05/2014
Φωτιάνα Αντωνιάδου: Γυμνάσιο/ Λύκειο Κάτω Πύργου 15/05/2014
Άντρη Ευμήδου: Λύκειο Πολεμιδιών 03/06/2014
Ισμήνη Σακελλαροπούλου: Λύκειο Λινόπετρας 30/08/2014
Θωμάς Χριστοδούλου: Λανίτειο Λύκειο 10/10/2014
Χρυσταλλένη Ματσικάρη: Γυμνάσιο Αθηένου 10/06/2014
Δέσπω Λάμπρου: Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου 04/04/2014
Νάνσυ Χαραλάμπους: Λύκειο Αγίας Φυλάξεως 02/10/2014
Νόνα Μολέσκη: Λύκειο Παλουριώτισσας 15/01/2015
Άντρη Χαραλάμπους: Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας 21/01/2015
Μιράντα Γρηγορίου: Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού 21/01/2015
Πολύβιος Κωνής: Λύκειο Παραλιμνίου 17/02/2015
Μαρία Χαμπή: Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου 17/02/2015

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

9.1. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α΄

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΩΝ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΑΝΕΒΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ-ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ (1991) ΜΕΧΡΙ 2014

Σημειώνεται ότι το κριτήριο που ακολουθήθηκε για τη σειρά με την οποία καταγράφονται τα έργα είναι χρονολογικό, δηλ. το έτος διδασκαλίας του αρχαίου έργου.

9.1.1.ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ:

9.1.1.1.ΑΙΣΧΥΛΟΣ

1. *ΠΕΡΣΕΣ*

1. Α΄ Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου (2004)

2. *ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ*

1. Λύκειο Παραλιμνίου (2003)

2. Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ ΄ Πάφου (2012)

3. *ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ*

1. Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού (2011)

4. *ΧΟΗΦΟΡΟΙ*

1. Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα (2004)

5. *ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ*

1. Λύκειο Παραλιμνίου (2011)

9.1.1.2.ΣΟΦΟΚΛΗΣ

1. *ΑΝΤΙΓΟΝΗ*

1. Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου (1991)

2. Αγγλική Σχολή Λευκωσίας (1992)

3. Γυμνάσιο Ύψωνα (2003)

4. Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου (2010)

5. Λύκειο Αραδίππου (2011)

6. Λύκειο Παραλιμνίου (2014)

2. *ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ*

1. Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου (2010)

2. Γυμνάσιο Ύψωνα (2010)

3. Λύκειο Παραλιμνίου (2012)

3. *ΗΛΕΚΤΡΑ*

1. Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου (2003)

2. Λύκειο Πολεμιδιών (2013)

3. Λύκειο Κύκκου Πάφου (2014)

4. Λύκειο Κοκκινοχωριών (2014)

9.1.1.3. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

1. *ΑΛΚΗΣΤΗ*

1. Λανίτειο Λύκειο Λεμεσού (2014)

2. *ΜΗΔΕΙΑ*

1. Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού (2012)

2. Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού (2012**)**

3. *ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ*

1. Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου (2011)

2. Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού (2014)

4. *ΕΚΑΒΗ*

1. Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφος (2007)

2. Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας (2013)

5. *ΙΚΕΤΙΔΕΣ*

1. Λύκειο Αγίου Νεοφύτου Πάφου (2007)

2. Παγκύπριο Γυμνάσιο (2008)

6. *ΗΛΕΚΤΡΑ*

1. Παγκύπριο Γυμνάσιο (2013)

7. *ΤΡΩΑΔΕΣ*

1. Γυμνάσιο Επισκοπής (1993)

2. Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄(2002)

3. Λύκειο Παραλιμνίου (2002)

4. Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού (2006)

5. Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου (2006)

6. Παγκύπριο Γυμνάσιο (2007)

7. Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα (2011)

8. Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα Λεμεσού (2012)

9. Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας (2012)

10. Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου (2013)

11. Λύκειο Αγίας Φυλάξεως (2013)

8. *ΙΩΝ*

1. Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα Στροβόλου (2004)

9. *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ*

1. Γυμνάσιο Πολεμιδιών (1991)

2. Γυμνάσιο Επισκοπής Λεμεσού (1992)

3. Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας(2002)

4. Λανίτειο Λύκειο Β΄(2002)

5. Ευρωπαϊκή Ελληνική Σχολή Φίλιπς (2003)

6. Λύκειο Αραδίππου (2012)

7. Λύκειο Πολεμιδιών (2012)

10. *ΕΛΕΝΗ*

1. Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου (2002)

2. Λύκειο Παλλουριώτισσας (2010)

3. Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου (2013)

11. *ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ*

1. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (2004)

12. *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ*

1. Γυμνάσιο Πολεμιδιών (1992)

2. Γυμνάσιο Νεάπολης (2005)

3. Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου (2012)

13*. ΚΥΚΛΩΠΑΣ*

1**.** Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας (2013)

* Σημειώνεται επίσης ότι στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος ανεβάστηκαν και οι πιο κάτω παραστάσεις – διασκευές αρχαίων τραγωδιών:

1. Γυμνάσιο Ακροπόλεως-*Γυρισμός- Αντάμωση* Θεατρική διασκευή της Άννας Τενέζη της ραψωδίας ψ από την Οδύσσεια με σκηνές από την *Ιφιγένεια την εν Ταύροις* (1998).

2. Λύκειο Ιδαλίου-Επιλογή αποσπασμάτων από αρχαίες τραγωδίες διασκευασμένες σε ενιαία παράσταση *Πόλεμος πανδαμάτων πάντων πατήρ* (2004)

3. Παγκύπριο Γυμνάσιο-*Μνησιπόμων πόνος* μια έκθεση ιδεών για τον πόλεμο (2006)

9.1.2.ΚΩΜΩΔΙΕΣ

9.1.2.1.ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

1. *ΝΕΦΕΛΕΣ*

1. Λύκειο Ακροπόλεως (2003)

2. Αγγλική Σχολή Pascal (2003)

3. Γυμνάσιο Λευκάρων (Λυκειακός κύκλος- 2006)

4. Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου (2012)

2. *ΕΙΡΗΝΗ*

1. Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου (2011)

3. *ΟΡΝΙΘΕΣ*

1. Λύκειο Ιδαλίου (2005)

2. Λύκειο Δασούπολης Λευκωσίας (2009)

3. Γυμνάσιο Λατσιών (2012)

4. Xenion High School (2013)

5. Γυμνάσιο Αγίου Τραχωνίου Μάμαντος (2013)

4. ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

1. Αγγλική Σχολή Λευκωσίας (1993)

2. Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας (2006)

3. Λύκειο Αραδίππου (2008)

4. Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού (2011)

5. Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα (2012)

6. The Grammar School (2012)

7. Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου (2014)

5. *ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΣ*

1. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (2006)

6. *ΒΑΤΡΑΧΟΙ*

1. Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού (2010)
2. Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου (2012)

7. ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

1. Λύκειο Παραλιμνίου (2004)

2. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λάρνακας (2008)

3. Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού (2008)

4. Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας (2013)

8. *ΠΛΟΥΤΟΣ*

1. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας (2003)

2. The Grammar School (2006)

3. Γυμνάσιο Τραχωνίου (2006)

4. Λύκειο Παλλουριώτισσας (2006)

5. Λύκειο Παραλιμνίου (2007)

6. Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄ (2011)

7. Γυμνάσιο Αθηένου (2014)

- Σημειώνεται επίσης ότι στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος ανεβάστηκαν και οι πιο κάτω κωμωδίες:

1. Γυμνάσιο Ακροπόλεως: *Εκών, αέκων*-διασκευή του έργου *Δύσκολος* του Μενάνδρου (1997)

2. Γυμνάσιο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού- *Ειρήνη Ειρήνη Ειρήνη*! της Βασιλικής Φωτίου (εμπνευσμένο από την κωμωδία του Αριστοφάνη *Αχαρνείς*).

9.2. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β΄

ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΠΟ 1983- 2014 (Συντελεστές, αποτελέσματα)

- **Α' Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1983**

  Δεν ανεβάστηκαν παραστάσεις αρχαίου δράματος

- **Β' Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1991**

  (Για τη χρονιά αυτή έχουν εντοπιστεί πληροφορίες μόνο για το Χορό)

  1. **Γυμνάσιο Πολεμιδιών - *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη**

Διδασκαλία: Ανδρέας Αβραμίδης

Χορός: Κατερίνα Κασάπη, Παναγιώτα Χριστοδούλου, Ρεβέκκα Τάκη, Κατερίνα Κιτιρή, Χριστίνα Φιλίππου, Άντρη Αθανασίου, Μικαέλλα Κασάπη, Αγάθη Κεή, Ζωή Κωνσταντίνου, Γαβριέλλα Λάμπρου, Μηλίτσα Λεωνίδα, Λουκία Λουκά, Αγγέλα Παρασκευά, Νικολέττα Ζαμπά, Αμαλία Βασιλείου

2. **Γυμνάσιο Κοκκινοχωρίων Πάνου Ιωάννου, Φρέναρος - *Αντιγόνη* του Σοφοκλή – ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**

Διδασκαλία: Σάββας Αντωνίου και Αρίστη Αντωνίου

Χορός: Γεωργία Αναστάση, Σκεύη Τσόκκου, Φωτεινή Φωτίου, Μαρία Χριστοφή, Έλενα Κουνέ, Ευδοκία Αδάμου, Παναγιώτα Κωνσταντίνου, Μαρία Ζορλή, Φλώρα Καλογήρου, Χρυστάλλα Μιχαηλά, Ελένη Νικολάου, Σταυρούλα Συμεού, Αφροδίτη Νικάνδρου, Ελένη Χατζηαδάμου, Δέσποινα Χρίστου

- **Γ' Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1992**

  1. **Γυμνάσιο Επισκοπής, Λεμεσός: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη**

Διδασκαλία Δημήτρης Μουαΐμης, Σάββας Αντωνίου και Αρίστη Σ. Αντωνίου

Ιφιγένεια: Αντιγόνη Απαισιώτη Γ4

Ορέστης: Γιάννης Χρίστου Γ2

Πυλάδης: Βαλεντίνος Δημητρίου Β1

Γελαδάρης: Αντώνης Δημητρίου Γ4

Αγγελιαφόρος: Κλεάνθης Ευαγγέλου Β3

Θόας: Δώρος Βερεσιές Γ3

Αθηνά: Θεανώ Γεωργίου Γ3

Φρουροί: Παντελής Κτωρή Γ1, Πρόδρομος Ασσιώτης Γ1, Παναγιώτης Δημητρίου Γ4, Ιάκωβος Ιακώβου Γ4, Γιαννάκης Χριστοδούλου Γ4

Ακόλουθες: Μέλπω Κωστή Γ1, Κατερίνα Χριστοδούλου Γ1

Ορχήστρα: Μαρία Δημητρίου Α2, Μαρίνα Παντελή Α2, Μαργαρίτα Χατζηπιερή Α1, Άντρη Γεωργίου Α1, Αντώνης Αγησιλάου Β2, Πρόδρομος Γεωργίου Β2, Νίκη Αθανασίου Γ1, Μαρία Γεωργίου Γ4

Χορός: Άντρη Μουαΐμη Β1, Μαρίνα Χατζηβασίλη Β1, Ζωούλα Θουκή Β1, Μαρία Ευσταθίου Β1, Ναυσικά Χριστοδούλου Β1, Έλενα Παναγιώτου Β1, Παναγιώτα Ηρακλή Β2, Έλενα Δήμου Β2, Μαριάννα Τσιτούρη Β2, Σκεύη Παπαμιχαήλ Β2, Χρυστάλλα Αβραάμ Β4, Παναγιώτα Φαίδωνος Γ3, Κυριακούλα Κυριάκου Γ3, Μαρία Χαπέσιη Γ4 (Α΄ Κορυφαία), Άντρη Κωνσταντίνου Γ2 (Β΄ Κορυφαία)

2. Αγγλική Σχολή Λευκωσίας - *Αντιγόνη* του Σοφοκλή

Διδασκαλία: Μαρία Πολυδώρου

Αντιγόνη: Έλενα Καυκαρίδου

Ισμήνη: Μάγδα Χατζηδημήτρη

Κρέων: Θεόδωρος Λουκαΐδης

Αίμων: Μάριος Γεωργίου

Κορυφαίος: Γιώργος Αθανασίου, Αντώνης Σολωμού, Μενέλαος Μενελάου

Φύλακας: Άγγελος Μαμάκος

Εξάγγελος: Κωνσταντίνος Παναγιώτου

Μάντης Τειρεσίας: Πάρης Κλεάνθους

Οδηγός: Θεόδωρος Κυριάκου

Φύλακες: Δημήτρης Δημητρίου, Χρίστος Γεωργιάδης

Ευρυδίκη: Στάλω Κοτσάπα

Χορός: Γιώργος Σταύρου, Γιώργος Πέγκας, Σταύρος Μάντης, Σοφοκλής Βογιαζής

3. **Γυμνάσιο Πολεμιδιών - *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* του Ευριπίδη**

(Για την παράσταση αυτή δεν έχει εντοπιστεί η διανομή)

- **Δ' Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1993**

(Για τη χρονιά αυτή δεν έχει εντοπιστεί η διανομή)

1. **Γυμνάσιο Επισκοπής, Λεμεσός - *Τρώαδες* του Ευριπίδη**
2. **The English School - *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη**

- **Ε΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1994**

Δεν ανεβάστηκαν παραστάσεις αρχαίου δράματος

- **ΣΤ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1995**

Δεν ανεβάστηκαν παραστάσεις αρχαίου δράματος

- **Ζ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1996**

Δεν ανεβάστηκαν παραστάσεις αρχαίου δράματος

- **Η΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1997**

1. Γυμνάσιο Αγλαντζιάς: *Εκών, ακέκων* διασκευή του έργου *Ο Δύσκολος* του Μενάνδρου- Θεατρικό Εργαστήρι Γυμνασίου Αγλαντζιάς

(Για την παράσταση αυτή δεν έχει εντοπιστεί η διανομή)

- **Θ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1998**

1. Γυμνάσιο Ακροπόλεως- *Γυρισμός- Αντάμωση* (Θεατρική της ραψωδίας ψ από την Οδύσσεια **με σκηνές από την *Ιφιγένεια την εν Ταύροις)***

Διασκευή: Άννα Τενέζη

Σκηνοθεσία: Αναστασία Αθηαινίτου

Σκηνή Α΄(Διασκευή της ραψωδίας ψ από την *Οδύσσεια* του Ομήρου)

Αφηγητής- Ποιητής: Έλενα Κυπριανού Γ4

Οδυσσέας: Κυριάκος Τσαπνίδης Γ3

Βάγια: Έλλη Αλωνεύτη Γ4

Πηνελόπη: Άντρη Αντρέου Γ5

Τηλέμαχος: Παντελής Χριστοφή Γ3

Σκηνή Β΄(Αναγνώριση Ιφιγένειας- Ορέστη από την *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Ευριπίδη)

Αφηγητής- κορυφαία Χορού: Έλενα Κυπριανού Γ4

Ιφιγένεια: Μαρία Μαυράκη Α1

Ορέστης: Κυριάκος Τσαπνίδης Γ3

Πυλάδης: Παντελής Χριστοφή Γ3

Σκηνή Γ΄(Σκηνή της φυλακής από τον *Ερωτόκριτο* του Βιτσέντζου Κορνάρου)

Αφηγητής: Ελένη Κυπριανού Γ4

Τραγουδιστές: Άντρη Αντρέου Γ5, Έλλη Αλωνεύτη Γ4

Νένα: Πετρίνα Χούρη Γ5

Αρετούσα: Έλενα Σάββα Γ5

Ερωτόκριτος: Παντελής Χριστοφή Γ3

Χορός: Μαρία Παπακυριάκου Α1, Νεφέλη Μεταξά Γ6, Παναγιώτα Κωνσταντίνου Α1, Έλλη Αλωνεύτη Γ4, Έλενα Κυπριανού Γ4, Νατάσα Αντωνίου Γ5, Μαρία Μαλεκίδου Γ2, Άντρη Αντρέου Γ5, Ελένη Καμνάκη Γ5

- **Ι΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1999**

  Δεν ανεβάστηκαν παραστάσεις αρχαίου δράματος

- **ΙΑ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 2000**

  Δεν ανεβάστηκαν παραστάσεις αρχαίου δράματος

- **ΙΒ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 2001**

  Δεν ανεβάστηκαν παραστάσεις αρχαίου δράματος

- **ΙΓ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη 2002**

  (Για τη χρονιά αυτή για τις παραστάσεις 1-4 έχουν βρεθεί πληροφορίες μόνο για τη μετάφραση και το σκηνοθέτη, δεν εντοπίστηκαν πληροφορίες για τη διανομή)

  1. **<u>Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄, Λευκωσία - *Τρωάδες* του Ευριπίδη</u>**

Μετάφραση: Γιάννη Τσαρούχη

Σκηνοθεσία: Σπύρος Αντωνέλλος

2. **<u>Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας - *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη</u>**

Μετάφραση: Τάσος Ρούσος

Σκηνοθεσία: Αγάθη Βασιλείου

3. **<u>Λανίτειο Λύκειο Β΄, Λεμεσός - *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη</u>**

Μετάφραση: Θρασύβουλου Σταύρου

Σκηνοθεσία: Σάββας Αντωνίου

4. **<u>Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου - *Ελένη* του Ευριπίδη</u>**

Μετάφραση- Σκηνοθεσία : Γιάγκος Γιάγκου

5. **<u>Λύκειο Παραλιμνίου - *Τρωάδες* του Ευριπίδη</u>**

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Σκηνοθεσία: Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Φλώρα Κουμή

Ποσειδών: Κοσμάς Γιαννούκος Β1

Αθηνά: Μαρία Παρασκευά Α1

Ταλθύβιος: Τάσος Λαμάκης Β3

Κήρυκας: Γιώργος Αναστασίου Α3

Κασσάνδρα: Νικολίνα Χατζηγιώργη Β9

Μενέλαος: Κωνσταντίνα Σάββα Γ2

Ελένη: Μαρία Αντωνάκη Β9

Αστυάνακτας: Πρόδρομος Μιχαήλ Γ1

Φρουροί: Νεκτάριος Καμινιώτης Β4, Μιχάλης Στυλιανού Α6

Χορός: Σαπφώ Καραπάσιη Γ12 (Κορυφαία), Δάφνη Ιωάννου Β5, Ελένη Ζαχαριάδη Β9, Εύη Ζουβάνη Β8, Κατερίνα Ιωάννου Β5, Έλενα Κωνσταντίνου Β9, Γιώτα Λουκά Β6, Βενετία

Μαϊφόσιη Γ12, Μαρία Παρασκευά Α1, Δέσποινα Τέρτα Β9, Νατάσα Τσόκκου Β9, Δήμητρα Χαμπή Β5, Μαρίνα Χατζησωτηρίου Α4, Γεωργία Χριστοφόρου Β9

6. Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας - *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη

Ιφιγένεια: Ελένη Παπαχριστοδούλου

Ορέστης: Αντρέας Χαραλαμπίδης

Πυλάδης: Αντρέας Θεμιστοκλέους

Γελαδάρης: Χριστόφορος Χριστοφόρου, Ιάκωβος Λουκά, Άρης Λεωνίδου

Θόας: Στέφανος Παναγιώτου

Αγγελιαφόρος: Αντρέας Χρίστου

Αθηνά: Άντρια Χαραλάμπους

Φρουροί: Ερωτόκριτος Ερωτοκρίτου, Σάββας Καζαμίας

Ακόλουθοι: Αντρέας Χρίστου, Ιάκωβος Γλυκύς

Ορχήστρα: Ροδοθέα Αμερικάνου, Στέφανος Καραολής, Νικόλαος Μουτάφης, Αντρέας Παναγιώτου

Υποβολείο: Πανίκος Κουρούγιαννης

Χορός Αιχμαλώτων Ελληνίδων: Χρύσω Εφραίμ, Μαριλένα Βενιζέλου, Άντρια Χαραλάμπους, Μύρια Κολύβα, Χαρά Δημητρίου, Ξένια Πουλλή, Μαρία Αλεξάνδρου, Δέσποινα Χαραλάμπους, Σόφη Χρυσάνθου, Θεοδώρα Τζωρτζ, Έλενα Νικόλαου, Ελένη Ιωάννου, Μαρία Παπαδοπούλου

Αποτελέσματα αγώνων:

Α΄ Βραβείο Καλύτερης Παράστασης Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος
- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου: *Ελένη* του Ευριπίδη (η παράσταση εκπροσώπησε την Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες Αρχαίου Δράματος και απέσπασε το Γ΄ Πανελλήνιο Βραβείο Αρχαίου Δράματος)

Β΄ Βραβείο Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος
- Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη

Γ΄ Βραβείο Σχολικών Αγώνων Αρχαίου Δράματος
- Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄, Λευκωσία: *Τρωάδες* του Ευριπίδη

ΕΠΑΙΝΟΙ
- Λύκειο Παραλιμνίου: *Τρωάδες* του Ευριπίδη
- Λανίτειο Λύκειο Β, Λεμεσός: *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη

- **ΙΔ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη 2003**

1. **Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου, Πάφος - *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή**

Διασκευή - Σκηνοθεσία : Γιάγκος Γιάγκου

Σκηνικά- Κοστούμια: Μαρία Θεοφάνους

Μουσική επιμέλεια: Σωτήρης Καραγιώργης

Χορογραφία: Γιάγκος Γιάγκου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ηλέκτρα: Μαριλένα Δράκου

Ορέστης: Βασίλης Λαυρίκωφ

Κλυταιμνήστρα: Δήμητρα Χριστοδούλου

Παιδαγωγός: Ανδρέας Σοφοκλέους

Αίγισθος: Ανδρέας Σοφοκλέους

Πυλάδης: Νέαρχος Περικλέους

Χρυσόθεμις: Μαρίνα Κλεάνθους

Αγαμέμνονας: Αντώνης Αχιλλέως

Χορός: Μιχαηλίνα Χατζηγιάννη, Λένια Παχύ, Γεωργία Μαραγκού, Στάλω Ξιναρή, Μικαέλλα Κυριάκου, Μαρία Νεοφύτου, Μαριάννα Αγαπίου, Χρίστια Σιμιλλίδη, Κωνσταντίνα Καραγιώργη, Βαλεντίνα Λεωνίδου, Μαρίνα Συμεωνίδου, Μαρία Καραγιαννίδου, Μαρκέλα Νεοκλέους, Άννα Μαρία Κουρσουμπά, Ιωάννα Γεωργίου

2. Ευρωπαϊκή Ελληνική Σχολή ΦΙΛΙΠΣ - *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη

Μετάφραση: Ιωάννης Γρυπάρης- Θρασύβουλος Σταύρου

Σκηνοθεσία: Ελίζα Καμπανελλά, Θεοδώρα Αργυρού

Σκηνικά- Κοστούμια: Βασίλης Βασιλειάδης, Μαρία Αναξαγόρα

Μουσική επιμέλεια: Μαρία Ζανέττου

Χορογραφία: Μαριάννα Καταλάνου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ιφιγένεια: Ιωάννα Κωνσταντίνου

Ορέστης: Δημήτρης Δημητρίου

Πυλάδης: Ανδρέας Κόκκινος

Γελαδάρης/Θόας: Γρηγόρης Γρηγοράς

Αγγελιαφόρος: Σάββας Παναγιώτη

Φρουρός: Λεωνίδας Κατελάρης, Σάββας Παναγιώτη

Χορός αιχμαλώτων Ελληνίδων: Μαρία-Θάλεια Χρίστου, Ιωάννα Νικολάου, Πωλίνα Τσαγγάρη, Έφη Γεωργίου, Μαργαρίτα Αντωνίου, Ελευθερία Παναγιώτου, Χαρά Γεωργιάδου, Έλενα Μαρή, Άντρεα Μηνά, Ηράκλεια Οικονομίδου, Κωνσταντίνα Πέτρου, Έλια Πουργούρα, Ρένα Τσαγγάρη

Ορχήστρα:

Αυλός: Αλέξανδρος Ζαχαριάδης

Πιάνο: Κλέλια Καραγεωργιάδου

Αρμόνιο: Δωρίτα Γιαννακού

Μπουζούκι: Δημήτρης Φωτίου

Κρουστά: Γιάννης Αβραμίδης

3. Λύκειο Ακροπόλεως - *Νεφέλες* του Αριστοφάνη

Μετάφραση: Παύλος Μάτεσις

Σκηνοθεσία: Λευτέρης Αριστείδου, Γιώτα Μηχανικού

Σκηνικά: Μαρίνος Καρτίκκης

Κοστούμια: Μελίνα Ευσταθίου- Υβόννη Γρυμπίρη

Μουσική επιμέλεια: Ευαγόρας Καραγιώργης

Χορογραφία: Ελευθερία Χατζηστεφάνου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Στρεψιάδης: Μάριος Κυπριανού Β2

Φειδιππίδης: Γιώργος Ξυνιστέρης Β2

Σωκράτης: Στέφανος Ρεγκέρος-Σαββίδης Β1

Μαθητής- Υπηρέτης: Χάρης Παπαχριστοδούλου Γ5

Δίκαιος Λόγος: Άντρη Αγγελίδου Α1

Άδικος Λόγος: Στέλλα Βογιατζάκη Β3

Χορός: Παναγιώτα Μούρεττου Α4, Μαλβίνα Ναθαναήλ Γ7, Αιμιλία Σερδάρη Γ7, Βικτώρια Αβραμίδου Γ2, Γαβριέλλα Χριστοδούλου Γ7, Θεανώ Μακαρίου Β2, Κορίνα Ξενοφώντος Α2, Χάρις Κουρτελλάς Β7, Άννη Ξυστούρη Β5.

4. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας - *Πλούτος* του Αριστοφάνη

Μετάφραση: Γιώργης Γιατρομανωλάκης

Διασκευή: Άντρη Χαραλάμπους, Ελένη Χαραλάμπους

Σκηνοθεσία: Άντρη Χαραλάμπους, Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους, Μαρία Πολυκάρπου

Σκηνικά: Άντρη Χαραλάμπους, Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους, Μαρία Πολυκάρπου

Κοστούμια: Άντρη Χαραλάμπους, Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους, Μαρία Πολυκάρπου

Χορογραφία: Μαρία Δημητρίου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Πλούτος: Πέτρος Μιχαήλ Β12

Καρίων Στέφανος Πίττας Α1

Χρεμύλος: Ανδρέας Χρίστου Α8

Βλεψίδημος: Στέφανος Παναγιώτου Α11

Πενία: Δέσπω Θεμιστοκλέους Β7

Γυναίκα: Άντρια Χαραλάμπους Α8

Δίκαιος: Πόλυς Τρακοσιής Β6

Συκοφάντης: Ανδρέας Πάλλας Β6

Γριά: Αιμιλία Γεωργίου Γ7

Ερμής: Πόλυς Τρακοσιής Β6

Ιερέας: Κωνσταντίνος Ανδρέου Γ12

Χορός Αγροτών: Ηλιάνα Χαλιμούδα Β6, Χαρά Δημητρίου Α8, Άντρια Χαραλάμπους Α8, Δέσπω Θεμιστοκλέους Β7, Έλενα Καμηλάρη Γ5, Αιμιλία Γεωργίου Γ7, Άννα Χαραλάμπους Γ9, Μελίνα Χατζαντώνη Γ6, Τερέζα Κοτσώνη Γ7, Μαρία Κητρομίλη Β7, Παντελής Χαραλάμπους Β6

5. Αγγλική Σχολή PASCAL- *Νεφέλαι* του Αριστοφάνη

Μετάφραση: Θρασύβουλος Σταύρου

Σκηνοθεσία: Γεωργία Ευσεβίου

Σκηνικά: Στέλιος Σάββα

Κοστούμια: Παυλίνα Τσιαμαντά

Χορογραφία: Γεωργία Ευσεβίου, Παυλίνα Τσιαμαντά

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Στρεψιάδης: Γιώργος Γιακουπής, 5 C

Φειδιππίδης: Μάριος Μιχαήλ 6C

Μαθητής του Σωκράτη: Θανάσης Δάμαλος 5Α

Σωκράτης: Στυλιανός Χατζημιχαήλ 6C

Χορός Νεφελών: Κατερίνα Χαραλάμπους 5Α, Αννίτα Καραντώνη 4Α, Κατερίνα Γεωργίου 6Β, Έλενα Νέστορος 4Β, Έμιλυ Τσουρή 6Α, Αντωνία Κωνσταντίνου 6Β, Αλεξάνδρα Παντελίδου 6Β.

Δίκαιος Λόγος: Έλενα Νέστορος 4Β

Άδικος Λόγος: Κατερίνα Χαραλάμπους 5Α

Πασίας: Χαράλαμπος Δημητρίου 4C

Αμυνίας: Ανδρέας Δημητρίου 6C

6. Λύκειο Παραλιμνίου - *Προμηθέας Δεσμώτης* του Αισχύλου

Μετάφραση: Β. Τάσου

Διασκευή/Σκηνοθεσία: Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Ελένη Χατζησωτηρίου

Σκηνικά: Σέργης Σεργίου, Σταυρούλα Ηλία

Κοστούμια: Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Ελένη Χατζησωτηρίου, Άντρη Μοδέστου

Χορογραφία: Άννα Μαρία Λεοτσάκου, Καρολίνα Ευρυβιάδου, Α΄

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Κράτος και Βία: Βασίλης Κυριάκου Α΄, Στέλιος Χριστοδούλου Β΄, Νεκτάριος Καμινιώτης Γ΄

Ήφαιστος: Κοσμάς Γιαννούκος Γ΄

Προμηθέας: Τάσος Λαμάκη Γ΄

Ιώ: Ξένια Φυλακτού Γ΄

Ερμής: Νεκτάριος Καμινιώτης Γ΄

Χορός: Νατάσα Τσόκκου Γ΄, Γεωργία Χριστοφόρου Γ, Δάφνη Ιωάννου Γ΄, Δήμητρα Νικολάου Β, Άννα-Μαρία Λεοτσάκου Α΄, Καρολίνα Ευρυβιάδου Α΄, Νικολέτα Παράσχου Α΄, Κυριακή Σίγα Α΄, Κωνσταντίνα Κατσαντώνη Α΄.

7. Γυμνάσιο Ύψωνα - *Αντιγόνη* του Σοφοκλή

Διασκευή/Σκηνοθεσία: Αρίστη Αντωνίου, Πόλα Χατζηνεοφύτου

Σκηνικά: Χρίστος Φουκαράς, Χριστόφορος Χριστοφή

Κοστούμια: Αρίστη Αντωνίου, Πόλα Χατζηνεοφύτου

Μουσική επιμέλεια: Κώστας Εφεσόπουλος

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Κρέοντας: Γιώργος Ορφανός Β4

Ευρυδίκη: Μαρία Στυλιανίδου Α2

Αίμονας: Φειδίας Παναγιώτου Β3

Αντιγόνη: Έλενα Ευαγόρου Β2

Ισμήνη: Ελίζα Στυλιανού Β4

Τειρεσίας: Χρίστος Παναγιώτου Γ1

Αγγελιαφόρος: Γιώργος Νεοκλέους Β4

Φύλακας: Μάριος Κουζάρης Α3

Παιδί: Μαρία Αγαθοκλέους Α1

Στρατιώτης: Βλαδίμηρος Θεοδοσίου Β3

Χορός: Βασιλική Παναγιώτου, Βικτώρια Μακρή, Ρωξάνα Γιάγκου Α2, Μαρία Νικολάου Α3, Άννα Παμπακά Β1, Γαλάτεια Κουσιουμή Β2, Χριστίνα Αγαθοκλέους Β3, Κούλα Αυξεντίου Γ1, Μαρία Στυλιανίδου Α2.

Αποτελέσματα αγώνων:

Α΄ Βραβείο
- Λύκειο Παραλιμνίου για την παράσταση της τραγωδίας του Αισχύλου *Προμηθέας Δεσμώτης*

Β΄ Βραβείο
- Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου για την παράσταση της τραγωδίας του Σοφοκλή *Ηλέκτρα*

Γ΄ Βραβείο απονέμεται εξίσου:
- Λύκειο Ακροπόλεως για την παράσταση της κωμωδίας του Αριστοφάνη *Νεφέλες*

- Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας για την παράσταση της κωμωδίας του Αριστοφάνη *Πλούτος*

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2003

Τα σχολεία που εκπροσώπησαν την Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες Θεάτρου 2003, στην Αθήνα, διακρίθηκαν αποσπώντας το μεν Γυμνάσιο Λατσιών το Α΄ Βραβείο στο Σύγχρονο Θέατρο το δε Λύκειο Παραλιμνίου το Β΄ Βραβείο στο Αρχαίο Δράμα.

- **ΙΕ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη 2004**

1. Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας - *Φοίνισσες* Ευριπίδη

Μετάφραση: Μιχάλης Πιερής

Σκηνοθεσία: Άντρη Χαραλάμπους, Ελένη Χαραλάμπους

Σκηνικά: Έλενα Στεφάνου, Κλεάνθης Κουπεπίδης

Κοστούμια: Άντρη Χαραλάμπους, Ελένη Χαραλάμπους

Μουσική: Άδωνης Αλετράς

Χορογραφία: Σταυρούλα Κάλφα

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ιοκάστη: Άντρια Χαραλάμπους Β1

Παιδαγωγός: Αργύρης Παπαδόπουλος Γ8

Αντιγόνη: Άντρια Αυγουστή Β8

Πολυνείκης: Στέφανος Πίττας Β9

Ετεοκλής: Αντρέας Χρίστου Β8

Κρέων: Στέφανος Παναγιώτου Β9

Τειρεσίας: Γιώργος Τζιάζας Α5

Μενοικέας: Γιώργος Χατζηδημητρίου Α2

Πρώτος Αγγελιαφόρος: Πόλυς Τρακοσιής Γ8

Δεύτερος Αγγελιαφόρος: Μάριος Μιλτιάδους Γ8

Οιδίπους: Ιάκωβος Λουκά, Α6

Χορός: Δέσπω Θεμιστοκλέους Γ9, Γεωργία Σαλαγκού Α11, Βάσια Δημητρίου Α7, Χαρά Δημητρίου Β9, Δανάη Θεοχαρίδου Α4, Ειρήνη Γεωργίου Α4, Στεφανία Κωνσταντίνου Α4, Ελένη Μαυρογιάννη Β11, Έρση Μπαρμπατσάλου Α4, Σοφία Ιακώβου Β8.

2. Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα Στροβόλου - *Των* Ευριπίδη

Μετάφραση: Νικολέτα Φριντζήλα

Διασκευή: Μαρία Λουκά

Σκηνοθεσία: Μαρία Λουκά, Μαρία Παναγιώτου, Στέλλα Κουάλη

Σκηνικά/Κοστούμια: Μαρία Ψάλτη

Μουσική: Τάσος Πρωτοπαπάς

Κίνηση Χορού: Μαρία Λουκά, Μαρία Παναγιώτου, Στέλλα Κουάλη

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ερμής: Γιώργος Σπυρής Α12

Ίων: Σωτήρης Χατζηδημητρίου Γ5

Ιερείς: Χάρης Λουκαΐδης, Α10, Χαράλαμπος Καραολής Α10, Γιώργος Κακουλλής Α10.

Κρέουσα: Χριστιάνα Αντωνίου Β6

Ξούθος: Παναγιώτης Ξενοφώντος Γ10

Γέροντας: Μιχάλης Τελεβάντος Β9

Υπηρέτες: Σάββας Νικολαΐδης Α10, Γιώργος Γεωργίου, Α10, Μιχάλης Χατζηκωνσταντής Γ2

Πυθία: Παναγιώτα Μούρεντου Β1

Αθηνά: Στάλω Νικολάου Α10

Χορός: Ιωάννα Λαμπροπούλου Β6 (Κορυφαία), Χριστίνα Κκολού Β5, Βαλεντίνη Σαββίδου Β4, Ηλιάνα Λασέττα Β4, Μαρία Αντωνίου Α11, Μαρία Ηρακλέους Β7, Μαρία Κοζάκου Β6, Κάλια Αναστασίου Β6, Ράνια Βαρνάβα Β1, Μαρία Μηνά Β4, Κωνσταντία Ακρωτηριάδου Β6

3. **<u>Λύκειο Ιδαλίου-επιλογή αποσπασμάτων από αρχαίες τραγωδίες διασκευασμένων σε ενιαία παράσταση-*Πόλεμος πανδαμάτωρ πάντων πατήρ*</u>**

Διασκευή/Σκηνοθεσία: Σταύρος Αντωνόπουλος

Σκηνικά/Κοστούμια: Σταύρος Αντωνόπουλος

Μουσική επιμέλεια: Πόλυ Ρούσου

Χορογραφία: Χρυστάλλα Αναστασίου Β12

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Δαρείος: Κυριάκος Κίττος Β15

Ετεοκλής: Ανδρέας Παρασκευά Α2

Αγγελιαφόρος: Λεόντιος Κούστρουππος Α8

Κλυταιμνήστρα: Κατερίνα Βάσου Β13

Θάνατος (χορευτικό): Χρυστάλλα Αναστασίου Β12

Αντιγόνη: Παντελίτσα Ιωάννου Β7

Κασσάνδρα: Μαρία Κωνσταντίνου Β7

Εκάβη: Μαρία Γιωργακούδη Β1

Άγγελος: Λούκας Λουκά Α9

Χορός: όλα τα μέλη της ομάδας

Ηχογραφημένες φωνές:

Εκάβη: Νίτσα Κινδύνη Β15

Άδραστος: Κυριάκος Κίττος Β15

4. **<u>Α' Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ' Πάφου- *Πέρσαι* Αισχύλου</u>**

Μετάφραση: Τάσος Ρούσσος

Διασκευή/Σκηνοθεσία: Γιάγκος Γιάγκου

Σκηνικά/ Κοστούμια: Μαρία Θεοφάνους

Μουσική επιμέλεια: Σωτήρης Καραγιώργης

Χορογραφία: Γιάγκος Γιάγκου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Άτοσσα: Δήμητρα Χριστοδούλου Γ1

Αγγελιαφόρος: Ηλίας Πέτρου Γ2

Δαρείος: Γιώργος Θεοχάρους Β1

Ξέρξης: Ανδρέας Σοφοκλέους Γ8

Χορός: Νέαρχος Περικλέους Γ9, Χρίστος Γρηγοριάδης Β1, Γρηγόρης Φιλίππου Β4, Μιχάλης Μιχαήλ Β7, Αλέξης Αριστείδης Β7, Χρυσόστομος Ξιναρής Α4, Χάρης Καλλεπίτης Α2, Χρίστος Παυλίδης Α5, Γιάννης Κούμουρος Α3, Νικόλας Κατσίμπρος Β1, Πάρης Ιωάννου Β1, Αυγερινός Δημόκριτου Α1, Μαρίνα Κλεάνθους Α3, Νικολέτα Φιλίππου Α6, Μαρίνα Συμεωνίδου Γ9, Μαριλένα Αντωνιάδου Β8, Δημήτρης Τσιμούρης Α6, Ανδρέας Ιακώβου Β6

5. **<u>Λύκειο Κοκκινοχωρίων Φώτη Πίττα - *Χοηφόροι* Αισχύλου</u>**

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Διασκευή: Αδάμος Μάρκου

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Κυριάκου, Αδάμος Μάρκου

Σκηνικά: Σέργης Σεργίου, Αγάθη Χαραλάμπους

Κοστούμια: Σέργης Σεργίου, Θεοφάνης Θεοφάνους Α7

Χορογραφία: Δημήτρης Κυριάκου, Αδάμος Μάρκου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ορέστης: Θεοφάνης Θεοφάνους Α7

Πυλάδης: Λάμπρος Κατσώνης Β2

Κορυφαία Α΄: Μαρία Γεωργίου Β4

Κορυφαία Β΄: Χριστίνα Χατζηστερκώτη Β7

Χορός: Στέλλα Τεκέλα Β9, Ιουλία Βασούρη Β1, Ελένη Σάρδαλου Β5, Ιζαμπέλα Κωνσταντίνου Α4, Άννα Μπότσαρη Α3, Ανδρούλα Ιωάννου Α2, Αντωνία Ξενοφώντος Α5, Δέσποινα Δημοσθένους Α7

Ηλέκτρα: Μηλίτσα Πιερή Β4

Δούλος: Σωτήρης Παρασκευά Β8

Κλυταιμνήστρα: Κυριακή Χαραλάμπους Α3

Τροφός: Ελισάνθη Νικολάου Α2

Αίγισθος: Παναγιώτης Παναγιώτου Γ7

Φρουροί: Κωνσταντίνος Μάρκου Β1, Παναγιώτης Παπαχριστοδούλου Β7

6. **Λύκειο Παραλιμνίου - *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη**

Μετάφραση: Θρασύβουλος Σταύρου

Διασκευή/Σκηνοθεσία: Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Φλώρα Κουμή

Σκηνικά: Σέργης Σεργίου

Κοστούμια: Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Φλώρα Κουμή, Σκεύη Αδάμου

Μουσική Επιμέλεια: Έλενα Παπαευρυπίδου

Χορογραφία: Χριστιάνα Πελαγία, Θέμις Γιωργαλλά

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Πραξαγόρα: Νικολέτα Παράσχου Β8

Πρώτη Γυναίκα: Μαρία Τσομαλλούρη Α5

Δεύτερη γυναίκα: Άντρη Ιωάννου Β7

Βλέπυρος: Μάριος Μαρκουλλής Α5

Γείτονας: Αλέξανδρος Μοσχογιάννης Β8

Χρέμης: Γιώργος Γιαννή Α6

Άντρας: Βασίλης Κυριάκου Β4

Διαλαλήτρια: Λάουρα Χριστοδούλου Α6

Πρώτη Γριά: Άντρη Ιωάννου Β7

Κοπέλα: Ζαμπέλλα Πιττάκη Β3

Παλικάρι: Γιώργος Χατζηγιωργής Α5

Δεύτερη Γριά: Άντρεα Ισαάκ Γ3

Τρίτη Γριά: Λάουρα Χριστοδούλου Α6

Υπηρέτρια: Μαρία Τσομαλλούρη Α5

Κορυφαία: Νταϊάνα Κωνσταντίνου Α4

Κορυφαία: Λάουρα Χριστοδούλου Α6

Χορός: Θεοδώρα Γιωργαλλίδου Α9**,** Άντρη Λοϊζιά Β1**,** Ζαμπέλλα Πιττάκη Β3**,** Άντρη Ιωάννου, Β7**,** Μαρία Τσομαλλούρη Α5**,** Ηλιάνα Παναγή Β5**,** Δέσποινα Φιλή Α2**,** Νικολέτα Παράσχου Β8**,** Άντρεα Ισαάκ, Γ3

Ορχήστρα: Γεωργία Μαΐφόσιη Γ10, Κωνσταντίνα Κοκή Α9, Άντρη Κουμάση Β1, Μαρία Σωτηρίου Β7, Αλίκη Λουκά Β10, Μαρία Γιαννίτσαρου Β9, Ελένη Γιαννούκου Β2

- **ΙΣΤ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος 2005**

1. **<u>Γυμνάσιο Νεάπολης - *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη</u>**

Μετάφραση: Κώστας Γεωργοσόπουλος

Σκηνοθεσία: Κύρος Κύρου

Σκηνικά: Χριστίνα Κούμνα

Κοστούμια: Χρύσα Κούμνα, Αθηνά Θουκυδίδη

Μουσική Επιμέλεια: Ελένη Ιωάννου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Αγαμέμνων: Γιώργος Έλληνας Γ5

Πρεσβύτης: Ειρηναίος Μουζούρης Γ4

Μενέλαος: Χρίστος Ζαχαριάδης Γ5

Άγγελος Α΄: Μάριος Χαραλαμπίδης Γ5

Κλυταιμνήστρα: Μαρίνα Ιωάννου Γ5

Ιφιγένεια: Βερόνικα Τρύφωνος Γ2

Αχιλλέας: Παναγιώτης Βλαδιμήρου Β5

Άγγελος Β: Κυριάκος Κυριακίδης Γ5

Χορός: Ουρανία Μιχαηλίδου Γ1, Μαρίνα Παπαδημητρίου Γ4, Χρυστάλλα Παντελή Γ5, Νάταλη Καλλή Β2, Αναστασία Αγγελίδη Β4, Παναγιώτα Αεροπόρου Β4, Αρίστη Μαρνέρου Β4, Σταυρούλα Φουλά Β5.

2. Λύκειο Ιδαλίου - *Όρνιθες* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Γιάννης Βαρβέρης, Τάσος Ρούσος

Διασκευή/ Σκηνοθεσία: Σταύρος Αντωνόπουλος

Σκηνικά: Σταύρος Αντωνόπουλος

Κοστούμια: Θεόδωρος Τσιαμαή Γ12

Μουσική Επιμέλεια: Ρένα Λεοντίου

Διδασκαλία τραγουδιών: Πόλυ Ρούσου Τριανταφυλλίδου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Πισθέταιρος: Ανδρέας Παρασκευά, Β7

Ευελπίδης: Χριστόφορος Μακαρίτης, Α10

Υπηρέτης Έποπα: Λουκάς Λουκά Β1

Έποπας: Γιάννος Παπουή Α11

Χορός Πουλιών: Παντελίτσα Ιωάννου Γ7, Φρόσω Λουκά Γ7, Χρυστάλλα Αναστασίου Γ7, Γιάννα Ολυμπίου Γ7, Κατερίνα Βάσου Γ9, Μαρία Κωνσταντίνου Γ8, Χαρά Θωμά Α2, Άντρια Γρούτα Α1, Νατάσια Αναστασίου Α3, Θεοδοσία Χρυσοστόμου Α10, Σόνια Γεωργιάδου Α4

Πρόκνη: Χρυστάλλα Αναστασίου Γ7

Ιερέας: Παναγιώτης Χριστοδούλου Γ1

Ποιητής: Λουκάς Λουκά Β1

Χρησμολόγος: Μαρία Κωνσταντίνου Γ8

Μέτωνας: Άθως Παντελίδης Γ6

Αγγελιαφόρος 1: Σόνια Γεωργιάδου Β4

Αγγελιαφόρος 2: Θεοδοσία Χρυσοστόμου Α10

Ίρις: Κατερίνα Βάσου Γ9

Προμηθέας: Άθως Παντελίδης Γ6

Ποσειδώνας: Γιάννος Παπουή Α11

Τριβαλλός: Παναγιώτης Χριστοδούλου Γ1

Ηρακλής: Λουκάς Λουκά Β1

Βασιλεία: Παντελίτσα Ιωάννου Γ7

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 16ων ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ 2005

- **Βραβείο** στην παράσταση του Λυκείου Ιδαλίου *Όρνιθες* του Αριστοφάνη

- **Έπαινος** στην παράσταση του Γυμνασίου Νεάπολης Λεμεσού *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* του Ευριπίδη

Την Κύπρο εκπροσώπησε στους **Πανελληνίους Καλλιτεχνικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος** το Λύκειο Ιδαλίου.

- **ΙΖ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος 2006**

1. Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού - *Τρωαδίτισσες* Ευριπίδη

Διασκευή/Σκηνοθεσία: Μαριάννα Παφίτη

Σκηνικά-Κοστούμια: Θεατρική ομάδα «Ουρανία»

Μουσική Επιμέλεια: Ιάκωβος Νικολάου

Χορογραφία: Μαριάννα Παφίτη

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Εκάβη: Αντωνία Αγαθοκλέους Γ1

Ταλθύβιος: Νικόλ Αριστοτέλους Β4

Κασσάνδρα: Γεωργία Χατζηδημητρίου Β3

Ανδρομάχη: Μαρίνα Σταύρου Β2

Μενέλαος: Παυλίνα Θεοδοσίου Α4

Ελένη: Μαρίνα Κωνσταντίνου Β5

Χορός: Τίνα Παυλίδου Γ1, Ραφαέλλα Νεοφύτου Γ4, Μαρία Αλεξάνδρου Α5, Δήμητρα Χριστοφίδου Γ5, Μαριλένα Ιωάννου Γ5, Ελεάνα Θεμιστοκλέους Γ6, Θεογνωσία Νικολάου Γ2, Νικολέτα Μακρή Γ2, Στέφανη Φελλά Γ2, Έλενα Θεοδώρου Β3, Ισαβέλλα Στυλιανού Γ6, Κάλια Θεοδώρου Α3, Αρίστη Πουλλή Α3, Δέσπω Δημητρίου Β3, Γεωργία Χρίστου Β3, Μαρία Νεοφύτου Β3.

2.Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας - *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Γιώργος Γεωργουσόπουλος

Διασκευή/ Σκηνοθεσία: Νίκος Χατζηπαντελής, Μαρία Πολυκάρπου

Σκηνικά- Κοστούμια: Κωνσταντίνος Πετρίδης

Μουσική Επιμέλεια: Λουκία Παντελίδου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Λυσιστράτη: Γιώργος Εμπεδοκλέους Β5

Λυσιστράτη: Παρασκευάς Τσιολιάς Α10

Κλεονίκη: Άννα Σκουρή Β4

Μυρρίνη: Χαρά Χαραλάμπους Β4

Λαμπιτώ: Άγγελος Μουσουλιώτης Γ4

Χορός Γερόντων: Έλενα Παπαγαπίου Γ8, Γιάννης Κουμπάρου Γ4, Άντρη Τζιαρρίδου Γ9, Παναγιώτα Καρακώστα Α2, Μελίστη Μάκη Β4, Ελένη Αναστασιάδου Α2.

Χορός Γυναικών: Έλενα Αθανασίου Γ8, Ελένη Βάρδα Α2, Ορθοδοξία Χαραλάμπους Γ9, Άννα Σοφοκλέους Α6, Γεωργία Ματθαίου Β4

Πρόβουλος: Άγγελος Ελευθερίου Α5

Γυναίκα Α΄: Βαλεντίνα Σταύρου Β4

Γυναίκα Β΄: Κατερίνα Σταύρου Β7

Κινησίας: Παναγιώτης Καρσεράς Γ4

Κήρυκας: Φίλιος Νικολάου Β10

Λάκων: Όλγα Αιμιλιανού Α9

Αθηναίος: Μαρία Κωνσταντίνου Γ1

3.Περιφερειακο Γυμνάσιο Ξυλοφάγου – *Τρωάδες* Ευριπίδη

Μετάφραση: Μιχάλης Κακογιάννης

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Μαρία Χατζηνικόλα, Παυλίνα Κοντεμενιώτου, Αναστασία Ιωάννου

Σκηνικά-Κοστούμια: Μαρία Χατζηνικόλα, Παυλίνα Κοντεμενιώτου, Αναστασία Ιωάννου

Μουσική Επιμέλεια: Λάρκος Λάρκου

Χορογραφία: Μαρία Χατζηνικόλα, Παυλίνα Κοντεμενιώτου, Αναστασία Ιωάννου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ποσειδώνας: Γιώργος Γεωργίου Γ5

Αθηνά: Κοσμία Αυξεντίου Γ4

Εκάβη: Ελένη Κούρτη Β5

Χορός: Αντωνία Σωκράτους Γ1, Δήμητρα Κολοκασίδη Β5, Ευαγγελία Παφίτη Β5, Μαρία Γεωργιάδου Γ4, Μαρία Αντρέου Γ5, Θεοφανώ Μοδέστου Γ6, Άντρη Εγγλέζου Γ6, Στυλιάνα Ονησιφόρου Γ6, Παντελίτσα Μουζούρη Γ6.

Ταλθύβιος: Αντώνης Πέσιης Γ6

Κασσάνδρα: Κάλια Αβραάμ Γ3

Ανδρομάχη: Νίκη Ορθοδόξου Γ5

Μενέλαος: Χρίστος Μουαΐμης Γ1

Αστυάνακτας: Λούκας Ψύλλος Α4

4.The Grammar School - *Πλούτος* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Σκηνοθεσία: Κατερίνα Νεστορίδου, Παρασκευή Κολόγγου, Γρηγόρης Παρδάλης, Άντρια Κούμα

Σκηνικά: Μαρία Πολυκάρπου

Κοστούμια: Κυριάκος Κόκκινος, Λιάνα Κουπεπίδου

Μουσική Επιμέλεια: Ευρυδίκη Περικλέους- Παπαδοπούλου

Χορογραφία: Κυριάκος Κόκκινος, Λιάνα Κουπεπίδου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Κορυφαία του χορού: Κωνσταντίνα Πάτσαλου 1Β

Χορός: Αντρέας Ιωαννίδης 5C, Αθηνά Γεωργίου 1Α, Μαρία Θωμά 1Α, Ελένη Πάτη 1Β, Άγγελος Πέτρου 1Β, Ερατώ Παναγιώτου 2Β, Αγγελική Κυλίλη 5G, Άντρια Κυριάκου 2D, Γεωργία Χατζησοφοκλέους 2Α, Πέτρος Ιωαννίδης 2, Ραφαέλλα Αμερικάνου 3Α, Αναστασία Αργυρού 1Β.

Καρίων: Έκτορας Νικολάου 3Α

Χρεμύλος: Ηρόδοτος Μιλτιάδους 5D

Πλούτος: Λιέν Τραν 4G

Βλεψίδημος: Νεοκλής Νεοκλέους 5

Πενία: Άννα Χήρου 3

Γυναίκα: Αριάνα Μαυρομίχαλου 1Α

Δίκαιος: Νικόλας Ιωαννίδης 6

Συκοφάντης: Κωνσταντίνος Δημοσθένους 1Α

Γριά: Νεοκλής Νεοκλέους 6Η

Νέος: Μενέλαος Αντωνιάδης 5Α

Ερμής: Αναστασία Αργυρού 1Β

Ιέρεια: Έμιλη Χαραλάμπους 1C

5. Γυμνάσιο Τραχωνίου - *Πλούτος* Αριστοφάνη

Μετάφραση-Διασκευή: Κωστής Κολώτας

Σκηνοθεσία: Γιάγκος Γιάγκου, Μαρία Στυλιανού

Σκηνικά: Γιάγκος Γιάγκου, Ομάδα μαθητών

Κοστούμια: Μαρία Στυλιανού, Μηλίτσα Κωνσταντή

Μουσική Επιμέλεια: Γιάγκος Γιάγκου

Χορογραφία: Γιάγκος Γιάγκου, Μαρία Στυλιανού

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Καρίων: Αντώνης Παπαπασάββας Β5

Χρεμύλος: Ηλίας Θεοδώρου Γ3

Βλεψίδημος: Αντώνης Βαφέας Γ3

Πενία: Αγγελίνα Χριστοφόρου Β5

Πλούτος: Παύλος Θεριστής Γ1

Δίκαιος: Κυριάκος Ζαχαρίου Β3

Συκοφάντης: Λουκάς Γεωργίου Γ2

Ερμής: Μάριος Περατικός Γ2

Χορός: Άντρη Κοινά Γ4, Κυριακή Στυλιανού Γ4, Πολυξένη Δημητρίου Γ4, Θεοχάρης Θεοχάρους Γ2, Αντρέας Κυπριανού Γ2, Πέτρος Χαραλάμπους Γ1, Γιώργος Σκουφάρης Γ1, Αρίστη Τσολιά Β5, Βασούλα Ιωάννου Β5, Θανάσης Γεωργίου Β5, Λοΐζος Ελευθερίου Β1, Αντρέας Ιωάννου Α5, Λευτέρης Ιωάννου Α5.

6.Γυμνάσιο Λευκάρων (Λυκειακός Κύκλος) - *Νεφέλες* Αριστοφάνη

Διασκευή: Βασιλική Φωτίου

Σκηνοθεσία: Αντρέας Παρασκευάς, Ανθούλα Ολυμπίου

Σκηνικά: Αντρέας Παρασκευάς, Γιώργος Παφίτης Ε1, Νικόλας Λοΐζου Ε1, Παντελής Παναγή Ε1’

Κοστούμια : Αντρέας Παρασκευάς, Θεατρική ομάδα

Μουσική Επιμέλεια: Χριστιάνα Χρίστου

Χορογραφία: Αγγέλα Τάχερ, Ελένη Πατρόκλου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Στρεψιάδης: Θεόδωρος Τάχερ Δ3

Φειδιπίδης: Κωνσταντίνος Κουστούκκας Στ3

Σωκράτης: Χρίστος Αμύρωτος Ε1

Μαθητής: Θεόδωρος Θεοδώρου Στ3

Άδικος Λόγος: Χρίστος Ιωάννου Ε2

Νεφέλες: Αυγή Μιχαήλ Δ2, Παναγιώτα Τάχερ Ε3, Αγγέλα Τάχερ Στ3, Νάσια Νικολάου Ε2, Ειρήνη Σταύρου Δ3, Αργύρω Αυξεντίου Δ3, Ελένη Πατρόκλου Στ1.

Πασίας: Γιώργος Παφίτης Ε1

Αμυνίας: Νικόλας Λοίζου Ε1

Δούλος: Γιώργος Παφίτης Ε1

Ορχήστρα:

Πιάνο: Χρυσοβαλάντης Βαττής Ε2

Ντραμς: Φίλιππος Δημητρίου Ε2

Μπάσο, Κιθάρα: Μιχάλης Παραδεισιώτης Δ1

7. Λύκειο Παλλουριώτισσας - *Πλούτος* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Γιάννης Βαρβέρης

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Νόνα Μολέσκη, Γιαννάκης Ιωαννίδης

Σκηνικά-Κοστούμια: Αντιγόνη Σοφοκλέους

Μουσική Επιμέλεια: Λευκή Στυλιανού

Τεχνική Επιμέλεια: Κλεάνθης Κλεάνθους

Επιμέλεια Προγράμματος: Μαρία Πιτσιλή

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Καρίων: Μαρίνος Πρωτοπαπάς Β4

Χρεμύλος: Νίκος Ιωσηφίδης Β5

Πλούτος: Κωνσταντίνος Έλληνας Γ3

Βλεψίδημος: Νικόλας Φωτίου Γ5

Πενία: Στυλιανή Φιλιππίδου Γ1

Γυναίκα: Ζωή Δημοπούλου Γ3

Δίκαιος: Σωτήρης Κυριάκου Γ10

Συκοφάντης: Αυγερινός Ττάκκας Γ7

Γριά: Μαρία Κασάπη Γ9

Νέος: Ηρόδοτος Χατζηπαύλου Γ3

Ερμής: Μιχάλης Μαυροθέρης Γ9

Ιερέας: Στυλιανός Μεσημέρης Γ3

Παιδί: Χριστίνα Λουκά Β4

Χορός: Βασίλης Ιωάννου Γ9, Αντρέας Γερολατσίτης Γ6, Χρίστος Γερολατσίτης Β5, Άντρια Νικοδήμου Γ5, Ίρις Πισσαρίδη Α1, Αναστασία Καρατζιά Α5, Θεοφανώ Χαραλάμπους Α4, Μαρία Πολύζου Β9, Γιάννα Πούλια Γ4, Δαβίνια Χριστοδούλου Β3, Δημήτρης Τζιαμπάζης Β5, Αντρέας Πέτρου Β5, Στέφανος Σκουρίδης Γ6, Πέτρος Κονναρής Γ4.

8.Παγκύπριο Γυμνάσιο- *Μνησιπήμων πόνος μια έκθεση ιδεών για τον πόλεμο*

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Σταύρος Αντωνόπουλος

Σκηνικά: Ευάγγελος Δημητρίου Γ9, Χρίστος Συμεωνίδης Α2

Κοστούμια: Χριστίνα Πασχάλη Γ9

Μουσική και διδασκαλία χορικών: Χρίστος Χριστοφόρου, Μάριος Χριστοφόρου Γ10

Χορογραφία: Χαράλαμπος Κούσιος Γ9

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Χορευτικό δρώμενο: Χαράλαμπος Κούσιος Γ9, Μαρία Χαραλάμπους Γ5, Νάγια Νικολάου Γ4

Χορός: Γκέλια Χαραλάμπους Β2, Μυριάνα Χρίστου Γ9, Παναγιώτα Κεπόλα Α9, Χαρά Κεφαλίδου Α9, Έλενα Παναγή Β1, Εμμανουέλλα Ονησιφόρου Α9, Στεφανία Ιωαννίδου Β1, Ελεάνα Καζακαίου Α1, Ίρμα Αθανασιάδου Α6.

Δαρείος: Ανδρέας Γεωργίου Α6

Ετεοκλής: Χριστόφορος Ιωάννου Γ8

Αγγελιαφόρος: Χαράλαμπος Κούσιος Γ9

Κλυταιμνήστρα: Εμμανουέλλα Ονησιφόρου Α9

Αντιγόνη: Στεφανία Ιωαννίδου Β1

Κασσάνδρα: Ελεάνα Καζακαίου Α1

Εκάβη: Ίρμα Αθανασιάδου Α6

Άγγελος: Γεράσιμος Χριστοδούλου Α8

9.Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας - *Θεσμοφοριάζουσες* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Διασκευή- Σκηνοθεσία: Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους

Σκηνικά: Έλενα Στεφάνου

Κοστούμια: Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους

Μουσική και διδασκαλία χορικών: Ευαγόρας Καραγιώργης

Χορογραφία: Μαρία Δημητρίου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Μνησίλοχος: Ιάκωβος Λουκά Γ9

Ευριπίδης: Γιώργος Τζιάτζιας Γ4

Υπηρέτης του Αγάθωνα: Κωνσταντίνος Ιωάννου Α1

Αγάθων: Γιώργος Χατζηδημητρίου Γ4

Χορός Αγάθωνα: Αντρέας Σάββα Α1, Δημήτρης Βιτάλης Β7

Κηρύκαινα: Χαρά Μιχαήλ Β8

Γυναίκα Α΄: Δανάη Θεοχαρίδου Γ7

Γυναίκα Β΄: Παναγιώτα Φοινίρη Β7

Γυναίκα Γ΄: Νίκη Φυλακτίδου Β8

Χορός Θεσμοφοριαζουσών: Δανάη Θεοχαρίδου Γ7, Παναγιώτα Φοινίρη Β7, Νίκη Φυλακτίδου Β8, Χαρά Μιχαήλ Β8, Έρση Μπαρμπουτσάλου Γ8, Στέλλα Καπετάνιου Β7, Νικολέτα Βασιλείου Γ11, Ελευθερία Ιωάννου Γ10, Ηλιάνα Αντωνίου Β8, Σκεύη Μαυρογένους Β11, Άννα Ανδρέου Α5, Μαρία Πασχάλη Β3

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

Α' Βραβείο Καλύτερης Παράστασης Αρχαίου Δράματος
Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, Αριστοφάνη *Θεσμοφοριάζουσες*

Β' Βραβείο Αρχαίου Δράματος
Παγκύπριο Γυμνάσιο, *Μνησιπήμων Πόνος*, μια έκθεση ιδεών για τον Πόλεμο σε διασκευή Σταύρου Αντωνόπουλου

Γ' Βραβείο Αρχαίου Δράματος απονέμεται εξίσου στα σχολεία:

Γυμνάσιο Λευκάρων, Λυκειακός Κύκλος, Αριστοφάνη *Νεφέλες*
Λύκειο Παλουριώτισσας, Αριστοφάνη *Πλούτος*

Έπαινοι απονέμονται στα σχολεία:

Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, Ευριπίδη *Τρωαδίτισσες*

Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας, Αριστοφάνη *Λυσιστράτη*

Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου, Ευριπίδη *Τρωάδες*

The Grammar School, Αριστοφάνη *Πλούτος*

Γυμνάσιο Τραχωνίου, Αριστοφάνη *Πλούτος*

ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Αρχαίο Δράμα
Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, Αριστοφάνη *Θεσμοφοριάζουσες*

- **ΙΗ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος 2007**

1.Λύκειο Αγίου Νεοφύτου Πάφου - *Ικέτιδες* Ευριπίδη

Μετάφραση: Τάσος Ρούσος

Διασκευή- Σκηνοθεσία: Κυριακή Παπαντωνίου

Σκηνικά: Αριστοτέλης Δημητρίου

Κοστούμια: Λητώ Ρόδα, Αντιγόνη Χατζηττοφαλλή

Μουσική επιμέλεια: Χρίστος Κυριακίδης

Χορογραφία: Νιόβη Πιλλά, Ελένη Ερωτοκρίτου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Αίθρα: Βιργινία Γεωργίου Γ10

Χορός (Μάνες): Αγγέλα Γιάγκου Γ10, Μαρία Γκολιομύτη Γ9, Γεωργία Βλαδιμήρου Β11, Σωτηρούλα Δημητρίου Β11, Αντωνία Χαραλάμπους Α9, Ραφαέλλα Παπαριστοδήμου Α4

Χορός (Ακόλουθες): Ανδρονίκη Δημοσθένους Α10, Στυλιανή Αθανασίου Β12, Δέσποινα Αθανασιάδου Β12, Μαρία Θεοδοσίου Α10, Ελένη Βασιλείου Α8, Κωνσταντίνα Χαραλάμπους Α10, Λίντα Φαουζίν Β11

Θησέας: Κλεάνθης Κυριάκου Α1

Άδραστος: Ανδρέας Κωνσταντινίδης Α8

Κήρυκας: Παναγιώτης Χρυσομήλης Β12

Αγγελιαφόρος: Φίλιππος Ηλιάδης Α5

Ευάδνη: Γιασμίνα Λάζιτς Γ10

Ίφης: Κωνσταντίνος Μασούρας Α5

Αθηνά: Μαρία Γκολιομύτη Γ9

2. <u>Λύκειο Α' Εθνάρχη Μακαρίου Γ' Πάφου - *Εκάβη* Ευριπίδη</u>

Μετάφραση: Τάσος Ρούσος

Διασκευή- Σκηνοθεσία: Γιάγκος Γιάγκου

Σκηνικά: Μαρία Άνθη Θεοφάνους

Κοστούμια: Μαρία Άνθη Θεοφάνους

Μουσική επιμέλεια: Γιάγκος Γιάγκου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Εκάβη: Χριστιάνα Περδίου Γ2

Αγαμέμνονας: Δημήτρης Πολυκάρπου

Πολυμήστορας: Ανδρέας Σιβιτανίδης Α6

Πολυξένη: Ελισάβετ Κούτα Γ2

Οδυσσέας: Παύλος Περικλέους Γ1

Ταλθύβιος: Χρίστος Ζένιου Α3

Πολύδωρος: Αλέξανδρος Σοφοκλέους Α6

Σκλάβα: Ελένη Μιχαηλίδου Β10

Χορός: Βασιλική Χαραλάμπους Α7, Σοφία Νεοφύτου Β8, Τζιορτζίνα Πανοπούλου Α5, Έφη Ιεζεκιήλ Α3, Ορθοδοξία Φιλίππου Α7, Ραφαηλία Γρηγορίου Α2, Στέλλα Γεωργίου Α2, Βερόνικα Γιούνκοβα Α2, Αλεξάνδρα Ξιναρή Α5, Ήβη Παναγίδου Α5

Στρατιώτες: Γαβριήλ Αλμανίδης Γ1, Μελής Τσαππίδης Γ4, Ζαχαρίας Ιορδανίδης Β2, Γιώργος Φιλιππίδης Β1, Αλέξανδρος Ιωάννου Β7

3.<u>Λύκειο Παραλιμνίου - *Πλούτος* Αριστοφάνη</u>

Μετάφραση: Σπ. Ν. Φιλίππα, Θρασύβουλος Σταύρου

Διασκευή- Σκηνοθεσία: Χρυστάλλα Κουτσοφτα, Φλώρα Κουμή

Σκηνικά: Μικαέλλα Ψαρά

Κοστούμια: Χρυστάλλα Κουτσοφτα, Φλώρα Κουμή, Παναγιώτα Ονησιφόρου

Μουσική επιμέλεια: Ευαγγελία Παναγή

Χορογραφία: Μαρία Φαρκωνή και ομάδα μαθητριών

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):
Καρίωνας: Ιωάννης Προσελάντης

Χρεμύλος: Γιώργος Πελαγίας

Πλούτος: Αδάμος Κρασάς

Βλεψίδημος: Στυλιανός Παναγόπουλος

Φτώχεια-χορός: Άννα-Μαρία Κεφάλα

Γυναίκα-χορός: Δέσπω Θωμά

Δίκαιη-χορός: Δέσπω Κωνσταντίνου

Συκοφάντισσα-χορός: Μαρία Κώστα

Γριά: Καλλισθένη Χριστοδούλου

Νεαρός: Άλεξ Παναγή

Ερμής: Παναγιώτης Σωφρονίου

Ιερέας: Χρίστος Αδάμου

4.<u>Παγκύπριο Γυμνάσιο</u> - <u>*Τρωάδες* Ευριπίδη</u>

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Σκηνοθεσία: Σταύρος Αντωνόπουλος

Σκηνικά: Κύπρος Γεωργίου Β3, Χρίστος Συμεωνίδης Β1

Κοστούμια: Γιώργος Γεωργίου Β3, Άντρη Παναγίδου Β11

Μουσική επιμέλεια: Σταύρος Αντωνόπουλος

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Αφηγητής: Αντρέας Γεωργίου Β4

Ποσειδώνας: Ανδρέας Σωκράτους Α7

Αθηνά: Χαρά Κεφαλίδου Β3

Εκάβη: Ίρμα Αθανασιάδου Β8

Ταλθύβιος: Γιώργος Ελευθερίου Α7

Κασσάνδρα: Άντρια Πελεντρίτου Α1

Ανδρομάχη: Στεφανία Ιωαννίδου Γ1

Μενέλαος: Ηράκλειτος Ιωσηφίδης Γ1

Ελένη: Ελεάνα Καζακαίου Β9

Χορός: Γκέλια Χαραλάμπους Γ1**,** Έλενα Παναγή Γ1**,** Φρόσω Παναγιώτου Α2**,** Κρίστα Θεοφανοπούλου Α2, Εμμανουέλλα Μιχαηλίδου Γ1, Μιχαλένα Ηλία Α7, Χρύσω Παπαχρυσοστόμου Α7, Εύα Σταύρου Α1

- **ΙΘ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου 2008**

1.Λύκειο Αραδίππου- ***Λυσιστράτη*** **Αριστοφάνη σε διασκευή Κώστα Μόντη**

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Κωνσταντία Καλογήρου

Σκηνικά: Δημήτρης Νεοκλέους

Κοστούμια: Δημήτρης Νεοκλέους, Κωνσταντία Καλογήρου

Μουσική: Γεωργία Χαραλάμπους

Επιμέλεια χορού: Γεωργία Χαραλάμπους , Άντρη Καραντώνη Α3

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Λυσιστράτη: Ευρυδίκη Θεοδώρου Α3

Κλεονίκη: Μαρία Θουπή Α3

Μυρρίνη: Βασιλεία Ευαγγέλου Α2

Λαμπιτώ: Θέκλα Παπακώστα Α1

Α΄ γυναίκα: Ισαβέλλα Τσιαμπάρτα Α2

Β΄ γυναίκα: Μαρία Ορθοδόξου Α1

Συμφιλίωση: Ραφαέλλα Τιμοθέου Α6

Πρόβουλος: Λούκας Κουντουρής Α1

Κινησίας: Λούκας Σακκάς Α1

Αθηναίοι/Γέροντες: Πέτρος Κουμανταρής Α2, Λευτέρης Χριστοφή Α4

Σπαρτιάτες: Ευτύχιος Σιήκκης Α4, Θεόφιλος Κύπρου Α4, Λευτέρης Ελευθερίου Α3

Τραγούδι (σόλο): Άντρη Καραντώνη Α4**,** Δέσπω Λοϊζίδου Α2

2.Λύκειο Αγίου Γεωργίου, Λάρνακα – *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη

Μετάφραση-Διασκευή: Κώστας Μόντης

Σκηνοθεσία-Σκηνικά-Κοστούμια: Στέλλα Μαλλοτίδη

Μουσική επιμέλεια: Ευαγγελία Συμεωνίδου Β15

Χορογραφία: Στέλλα Μαλλοτίδη

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Πραξαγόρα: Θεοδώρα Λεωνίδου Γ12

Χορός: Ελένη Γεωργίου Γ2**,** Αλεξάνδρα Γεωργίου Β1**,** Κωνσταντίνα Παπακώστα Γ3**,** Χρυστάλλα Καλλένου Γ7**,** Χρυστάλλα Δημητρίου Γ6**,** Μύριαμ Ελευθερίου Γ7**,** Νικολέτα Πογιατζή Γ12

Βλέπυρος: Σταύρος Αγαθού Β10

Χρέμης: Αδάμος Κυριακίδης Β13

Ένας άντρας: Τάσος Αναστάση Β7

Γριά Α΄: Τάσος Αναστάση Β7

Γριά Β΄: Φλώρος Ιουλιανού Α11

Νέα: Μύριαμ Ελευθερίου Γ7

Νέος: Σάββας Αβραάμ Β7

3. Παγκύπριο Γυμνάσιο - *Ικέτιδες* Ευριπίδη

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Σκηνοθεσία: Σταύρος Αντωνόπουλος

Σκηνικά: Χρίστος Συμεωνίδης Γ9, Δέσποινα Τσιακλή Γ11

Κοστούμια: Άντρη Παναγίδου Γ11 , Ειρήνη Νικολάου Β9

Μουσική επιμέλεια: Σταύρος Αντωνόπουλος

Χορογραφία: Κούλα Χριστοφή Γ1

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης)

Αφηγητής: Γεράσιμος Χριστοδούλου Γ6

Αίθρα: Ίρμα Αθανασιάδου Γ7

Θησέας: Γιώργος Ελευθερίου Β3

Άδραστος: Μάριος Σολωμού Γ10

Κήρυκας: Αντρέας Σωκράτους Β3

Αγγελιαφόρος: Στέλιος Παπαδόπουλος Β3, Γιώργος Λουκά Α9

Ευάδνη: Φρόσω Παναγιώτου Β1

Ίφις: Χρίστος Σπύρου Γ2

Αθηνά: Χαρά Κεφαλίδου Γ3

Κορυφαία: Ελεάνα Καζακαίου Γ2

Χορός: Χρύσω Παπαχρυσοστόμου Β4**,** Μιχαλένα Ηλία Β6**,** Άντρεα Χαραλάμπους Γ8, Κρίστα Θεοφανοπούλου Β3, Άννα Λειβάκα Α4, Στέφανη Χατζηπροκοπίου Α5, Μελίνα Χατζηστυλιανού Α5, Έλενα Ηρακλέους Α5

4. Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού - *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη

Μετάφραση-Διασκευή: Κώστας Μόντης

Σκηνοθεσία: Μαριάννα Παφίτη

Σκηνικά: Κυριάκος Παναγιώτου

Κοστούμια: Μαριάννα Παφίτη

Μουσική και μουσική επιμέλεια: Ιάκωβος Νικολάου

Χορογραφία: θεατρική ομάδα

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης)

Πραξαγόρα: Παυλίνα Θεοδοσίου Γ3

Γυναίκες: Ολυμπία Γενεθλίου Γ7, Σοφία Τσαγγάρη Γ4, Χαρά Παπαδοπούλου Γ2

Χορός: Αρίστη Πουλλή Γ2**,** Νάταλη Μιχαηλίδου Γ4**,** Ιωάννα Σάββα Γ4, Ραφαέλλα Λεοντίου Γ4

Βλέπυρος: Χρίστος Καλλής Γ7

Χρέμης: Σωτήρης Παναγούλιας Β3

Μια κήρυκας: Παναγιώτα Περικλέους Β7

Γριές: Έλενα Αριστείδου Γ7, Κάλια Θεοδώρου Γ7, Στέφανη Αλεξάνδρου Β3

Μια νεαρή: Μαρία Αλεξάνδρου Γ4

Ένας νεαρός: Χρύσανθος Χρίστου Β3

Υπηρέτρια: Αργυρώ Χατζηχαραλάμπους Γ3

Κορυφαία: Ροδούλα Θρασυβούλου Γ2

Ένας νεαρός: Κωνσταντίνος Κονναρής Α5

- ## Κ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2009

1. Γυμνάσιο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού- *Ειρήνη Ειρήνη Ειρήνη* Βασιλικής Φωτίου- εμπνευσμένο από την κωμωδία του Αριστοφάνη *Αχαρνής*

Σκηνοθεσία- Σκηνικά- Κοστούμια: Τασούλα Νεοφύτου, Μαρία Παύλου, Κλαίρη Φιλίππου

Μουσική: Αντρέας Πρωτοπαπάς σε συνεργασία με ομάδα μαθητών

Χορογραφία: Τασούλα Νεοφύτου, Μαρία Παύλου, Κλαίρη Φιλίππου

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Δικαιόπολις: Παναγιώτης Αντρέου Β1

Ειρήνη: Παναγιώτα Τσιάκκα Β2

Φρύγιος: Αλέξανδρος Παρασκευά Α2

Φοινίκη: Στέφανη Πεττεμερίδη Γ2

Πρέσβης: Ιωάννης Ζίττης Β4

Λάμαχος: Χάρης Αρτεμίου Β3

Κήρυκας/ Διερμηνέας: Απτουραχάν Ντογκάν Α1

Χορός: Χριστίνα Βασιλείου Α1, Καλλιόπη Αρτεμίου Α3, Άντρεα Ονησιφόρου Α3, Ιωάννα Παπαδοπούλου Α3, Άννα Μιχαηλίδου Β4, Άρτεμις Κυριάκου Γ2, Ζήνα Χαραλάμπους Γ2, Αναστασία Ζαντή Γ4, Τόνια Χριστοφή Γ5, Διονυσία Χριστοφή Γ5.

2.Λύκειο Αρχιεπισκοπου Γ΄ Δασούπολης - *Όρνιθες* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης

Σκηνοθεσία: Κυριάκος Τοφαρίδης, Ρένα Γιαβρή

Σκηνικά- Κοστούμια: Στέλλα Λάντσια

Μουσική: Άλκης Νικολαΐδης Γ8

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Ευελπίδης: Αλέξανδρος Γκεστ Α3

Πεισθέταιρος: Άρης Κυπριανού Α5

Υπηρέτης του Έποπα: Γιώργος Νικολάου Α5

Έποπας: Αντώνης Μεσαρίτης Β12

Ιερέας: Ιάκωβος Μιχαήλ Α7

Ποιήτρια: Αλεξάνδρα Παππά Α4

Μέτων (χωρομέτρης): Χριστίνα Παπαπολυβίου Α2

Επιθεωρητής: Ελένη Σκούρτη Α3

Συνταγματολόγος: Λουκία Καλαθά Α3

Α΄ Αγγελιαφόρος: Αντιγόνη Σταυροπούλου Γ11

Β΄ Αγγελιαφόρος: Μαρία Χατζηγαβριήλ Α7

Ίρις: Μάριαμ Χρονίδη Γ2

Κήρυκας: Άντρια Φιλίππου Α6

Προμηθέας: Άλκης Νικολαΐδης Γ8

Ποσειδών: Ιάκωβος Μιχαήλ Α7

Ηρακλής: Γιώργος Νικολάου Α5

Αγγελιοφόρος: Ραφαέλλα Κουννά Α12

Βασιλεία: Εβδόμη Παπαλεοντίου Β12

Χορός Πουλιών: Μάριαμ Χρονίδη Γ2, Αντιγόνη Σταυροπούλου Γ11, Ιάκωβος Μιχαήλ Α7, Αλεξάνδρα Παππά Α4, Χριστίνα Παπαπολυβίου Α2, Λουκία Καλαθά Α3, Άντρια Φιλίππου Α6, Ραφαέλλα Κουννά Α12, Ελένη Σκούρτη Α3, Μαρία Χατζηγαβριήλ Α7.

- ## ΚΑ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2010

1.Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου - *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης

Διασκευή: Νίκος Σιαφκάλης

Σκηνοθεσία: Ελένη Ιωάννου-Λόρδου, Θεανώ Παύλου

Σκηνικά: Γιώργος Ζαβρός, Κάκια Τραχωνίτη, Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου Γ2, Μάνος Παπαγεωργίου Γ3, Κωνσταντίνος Στυλιανού Γ3, Αντώνης Τάσου Γ3, Γιάννα Σιμάκοβα Γ4, Μαργαρίτα Γκαρσία-Κυριακίδη Γ5, Αλεξάνδρα Στέκα Γ5, Ελένη Στυλιανίδου Γ5.

Μουσική σύνθεση και διδασκαλία: Αλέκος Σπύρου

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Οιδίπους: Μάρκος Μερκούρης Γ1

Ιερεύς: Ανδρέας Ελεσνίτσαλης Β5

Κρέων: Μάριος Κωνσταντινίδης Γ1

Χορός: Χριστίνα Χαραλαμπίδου Γ1, Άντρια Παπαζαχαρίου Γ1, Στέφανη Τσούντα Γ1, Ραφαέλλα Μιχαηλίδου Β5, Άννα Αργυρού Β5, Ασημίνα Πιερή Β3

Τειρεσίας: Ανδρέας Μηναΐδης

Ιοκάστη: Άννη Χούρη Γ2

Άγγελος: Δάφνη Καρλέττη Α4

Άγγελος: Δάφνη Καρλέττη Α4

Θεράπων: Νικόλας Κουρουζίδης Γ3

Εξάγγελος: Ανδρέας Ελεσνίτσαλης Β5

2.Λύκειο Παλλουριώτισσας - *Ελένη* Ευριπίδη

Σκηνοθεσία: Νόνα Μολέσκη

Σκηνικά- Κοστούμια: Αντιγόνη Σοφοκλέους

Μουσική Επιμέλεια: Ξάνθη Τζοβάννη

Τεχνική υποστήριξη: Παναγιώτης Στασή, Βασίλης Καφαντάρης

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Ελένη: Μαρία Καλλή Γ3

Συνοδοί Ελένης: Ροδούλα Κονναρή Γ1, Μυρτώ Πούλλου Γ6, Χρυσούλα Μαρούση Γ2, Μαρίνα Δεμιρτσίδου Γ4, Σόνα Φαχιρίδου Β4, Ραφαέλλα Ηρακλέους Γ5

Πρόλογος: Θεόδωρος Κωνσταντίνου Γ3

Γριά: Ελισάβετ Αντωνίου Β3

Τεύκρος: Σωτήρης Αγαθαγγέλου Γ1

Χορός: Αναστασία Χριστοφόρου Α3, Μαρία Ιακώβου Β4, Βάρσια Αδάμου Α2.

Μενέλαος: Ανδρέας Παναγή Γ3

Συνοδοί Μενέλαου: Ηλίας Ηλία Α3, Χριστόφορος Πισσαρίδης Β3, Γιώργος Τζιωρτζής Α3, Δημοσθένης Χαραλάμπους Α1, Θεοδόσης Θεοδώρου Α3, Αβταντίλ Γαβριλιάδης Α1

Αγγελιαφόρος: Ανδρέας Μιλτιάδους Α3

Θεονόη: Εύα Λοίζου Γ5

Συνοδοί Θεονόης: Αντωνία Πέτρου Γ4, Ιωάννα Δημητρίου Γ5

Θεοκλύμενος: Χάρης Μιλτιάδους Β4

Υπηρέτης Θεοκλύμενου: Στέφανος Ξιναρής Β3

3.Γυμνάσιο Ύψωνα- *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Πόλα Χατζηνεοφύτου

Σκηνικά: Χρίστος Ορφανίδης

Κοστούμια: Πόλα Χατζηνεοφύτου

Μουσική Επιμέλεια: Κώστας Εφεσόπουλος

Χορογραφία: Ελευθερία Παμπακά

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Οιδίποδας: Ανδρέας Κωνσταντίνου Γ3

Ιοκάστη: Θέκλα Φλουρή Γ3

Κρέων: Βασίλης Παναγιώτου Γ3

Τειρεσίας: Ιάσονας Μιχαηλίδης Γ5

Ιερείς: Στάθης Αριστείδου Β5, Χριστόφορος Πέτρου Β5

Άγγελος: Κυριακή Κωνσταντίνου Γ4

Θεράπων Λάιου: Μοδέστια Γεωργίου Β5

Εξάγγελος: Έρικα Στυλιανού Γ1

Χορός Α΄ Ημιχρόνιο: Άντρια Κουδελλάρη Β5, Ζωή Γρηγορίου Β5, Ραφαέλλα Δημητρίου Β5, Μαρία Γεωργίου Β4, Μαρία Χατζηλουκά Β1

Χορός Β΄ Ημιχρόνιο: Ευτυχία Αναστασίου Β3, Λήδα Αγαπίου Β3, Νικολίνα Αριστοκλή Γ5, Χριστίνα Ιωάννου Γ5, Φώτια Σπύρου Γ3

4. Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού (Εξατάξιο) - *Βάτραχοι* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Θεόδωρος Γ. Μαυρόπουλος

Διασκευή- Σκηνοθεσία: Ισμήνη Σακελλαροπούλου

Βοηθοί Σκηνοθέτη: Χριστίνα Σάββα Ε3, Γεωργία Μιχαήλ Ε3, Ραφαέλλα Πολυβίου Ε3, Γεωργία Κουππή Στ1.

Σκηνικά: Αντώνης Νεοφύτου, Έλενα Κωνσταντίνου Στ3, Χριστίνα Παπαγαθοκλέους Στ1, Σταυρούλα Θεοδώρου Στ1

Κατασκευές και ηλεκτρικά σκηνής: Πέτρος Ελευθερίου

Κοστούμια: Δανάη Χριστοδούλου, Γιώτα Μαυρομμάτη Ε3

Μουσική: Ισμήνη Σακελλαροπούλου, Χάρης Ψυλλίδης

Κίνηση και υποκριτική διδασκαλία χορού: Θωμάς Χριστοδούλου

Χορογραφία: Νάσω Κωνσταντινίδου

Ηχολήπτες: Χριστόφορος Κωνσταντίνου Στ3

Φωτιστές: Χρίστος Γεωργίου Στ3, Ανδρέας Ιωάννου Στ2

Κομμώσεις: Γιώτα Μαυρομάτη Ε3

Μακιγιάζ: Χριστίνα Κορωνίδου Ε3, Έλλη Κορωνίδου Ε3, Έφη Βίκτωρος Ε3

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Αιάκος: Βίκτωρας Ευθυμίου Ε3

Πλούτωνας: Γιαννάκης Ιωάννου Ε3

Ευριπίδης: Έλλη Κορωνίδου Ε3

Διόνυσος 1: Χριστίνα Κορωνίδου Ε3

Διόνυσος 2: Αριστείδης Θεοδώρου Στ3

Αφηγήτρια 1: Αριστείδης Θεοδώρου Στ3

Αφηγήτρια 2: Γιώτα Μαυρομμάτη Ε3

Πλαθάνη: Γεωργία Μιχαήλ Ε3

Κοπέλα: Κούλλα Νεοφύτου Ε3

Αισχύλος: Μαρίνα Νικολάου Ε3

Ηρακλής: Γεώργιος Πολυβίου Ε3

Πανδοκεύτρια: Ραφαέλλα Πολυβίου Ε3

Θεράπαινα: Χριστιάνα Σάββα Ε3

Νεκρός: Παντελής Χαραλάμπους Στ1

Ξανθίας: Χρυστάλλα Πολυκάρπου Στ2

Χάρων: Λουκία Φωτίου Στ2

Χορός: Βάτραχοι- Μύστες: Προκοπία Κρίγκου Στ3, Έλενα Σταύρου Στ2, Έλενα Βιολάρη Στ2, Άννα Χατζηγεωργίου Στ1, Σκευη Χατζηνικολάου Στ1, Μιχαέλλα Γεωργίου Στ1, Χριστιάνα Κουτσογιάννη Στ1, Έλενα Τσολάκη Στ1.

5. <u>Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου - *Αντιγόνη* Σοφοκλή</u>

Η παράσταση αυτή επιλέγηκε από την Επιτροπή Αξιολόγησης να εκπροσωπήσει την Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες Αρχαίου Δράματος.

Μετάφραση: Κώστας Γεωργουσόπουλος

Σκηνοθεσία: Γιάγκος Γιάγκου

Σκηνικά, Κατασκευές: Ελπίδα Κυριάκου

Κοστούμια: Γιάγκος Γιάγκου

Μουσική επιμέλεια, χορογραφίες: Γιάγκος Γιάγκου

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Αντιγόνη: Βερόνικα Τουρσιάδου Β9

Ισμήνη: Άντρια Θεοδώρου Β1

Φύλακας: Γιώργος Πλαστήρας Γ6

Κρέοντας: Μάρκος Σωτηρίου Γ6

Αίμονας: Γιώργος Ευαγόρου Γ1

Τειρεσίας: Χριστόδουλος Αγαπίου Β1

Άγγελος: Γιώργος Κουμούτσος Β2

Ευρυδίκη: Γεωργία Χατζηθεοδούλου Γ7

Εξάγγελος: Άγγελος Κουμούτσος Β1

Χορός: Κυριάκος Χαραλάμπους, Β3 (κορυφαίος), Στάθης Χριστοδούλου Β7, Χριστόδουλος Αγαπίου Β1, Γιώργος Πλαστήρας Γ6, Γιώργος Ευαγόρου Γ1, Χαράλαμπος Τομπουλίδης Γ9, Ραφαέλλος Αλεξάνδρου Β2, Στέλιος Στομάντοφ Β1, Γιώργος Κουμούτσος Β2, Άγγελος Κουμούτσος Β1, Παναγιώτης Τσιμούρης Γ11

- ## ΚΒ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2011

1.Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού - *Αγαμέμνων* Αισχύλου

Μετάφραση: Νίκος Φλέσσας

Σκηνοθεσία, Μουσική Επιμέλεια: Ισμήνη Σακελλαροπούλου

Σκηνικά: Γαβριήλ Θεοχάρους

Κοστούμια: Νικολέτα Χαραλάμπους

Χορογραφία: Μικαέλλα Δημητρίου Β6

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Αγαμέμνων: Χρυσόστομος Παραρές Β12

Κλυταιμνήστρα: Μάριαμ Βασιλείου Β12

Ιφιγένεια: Μιχαέλλα Γαριβαλδινού Β7

Κασσάνδρα: Κατερίνα Ανδρονίκου Β7

Φύλακας: Στυλιανός Χατζησάββας Β2

Αγγελιαφόρος: Ανδρέας Κυρίνης Β11

Ελένη: Μικαέλλα Δημητρίου Β6

Ξεναγός: Βασίλης Παπαδόπουλος Β6

Χορός: Άντρη Αναστασίου Β5, Κωνσταντίνα Παρμαξή Β10, Μαρίνα Κακουλλή Γ1, Λουίζα Νικολάου Γ8, Τζωρτζίνα Παπαριστοδήμου Γ6, Βανέσσα Γεωργίου Γ10, Τούλλα Κυριάκου Γ5, Μαλβίνα Γερμανού Β9, Χριστίνα- Σοφία Παπαδοπούλου Γ9

2.Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄- *Πλούτος* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Γιάννης Βαρβέρης

Διασκευή: Δώρα Πιερή

Σκηνοθεσία: Άννη Βασιλείου Β4, Δώρα Πιερή

Σκηνικά: Μαρίνος Καρτίκκης, Μαρίνα Τράντα Γ6

Κοστούμια: Νικολίνα Στυλιανού Γ8

Χορογραφία: Σοσάννα Τομάζου Γ8, Άννα Μαρία Μιχαήλ Γ8

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Καρίων: Γρηγορία- Λώρα Γρηγορίου Β4

Χρεμύλος: Παύλος Θεοδούλου Α7

Πλούτος: Μάριος Μιχαήλ Γ1

Βλεψίδηρος: Φέλιξ Ονταριάν Γ1

Πενία: Γρηγορία- Λώρα Γρηγορίου Β4

Δίκαιος: Γιώργος Κοστίδης Β7

Συκοφάντης: Σταύρος Ζανεττίδης Γ2

Γυναίκα Χρεμύλου: Δέσποινα Θεοδότου Γ2

Ερμής: Κατερίνα Αγγελή Α6

Χορός: Ιωάννα Ανδρέου Β4, Νατάσα Μπίκα Β2, Ίρις Θεμιστοκλέους Β2, Ρεβέκκα Αθανασίου Α4, Νικολέττα Ιερείδη Α6, Μαρία Μυριανθοπούλου Α1, Γιώργος Ιεροδιακόνου Β2, Στυλιάνα Κίτσιου (Ειδική Μονάδα)

Ορχήστρα: Άγγελος Μαρκιτανής Β6, Απόλλωνας Ζαχαριάδης Β3, Έλενα Στρούθου Γ4, Πατρίτσια Κυριάκου Γ7, Τζούλια ΠαναγήΓ4, Ειρηναίος Δημητρίου Β2, Γιώργος Παρτέλλας Β2, Μιλτώ Κωνσταντίνου Γ7

3. Λύκειο Αγίου Αντωνίου, Λεμεσός - *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη

Διασκευή- Μετάφραση στο κυπριακό γλωσσικό ιδίωμα: Κώστας Μόντης

Διασκευή, Σκηνοθεσία: Αγγελική Ριαλά

Σκηνικά: Πόπη Νικολάου

Κοστούμια: Αγγελική Ριαλά, Χριστίνα Κλεάνθους, Μαρία Χριστοπούλου σε συνεργασία με τη θεατρική ομάδα

Μουσική: Κωνσταντίνος Αθανασίου

Χορογραφία: Μαρία Ιωάννου

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Λυσιστράτη: Γεωργία Μανούχου Β2

Κλεονίκη: Τόνια Χριστοφή Β3

Μυρρίνη: Αναστασία Ζαντή Β4

Λαμπιτώ/ Σπαρτιάτης: Ιωάννα Ευαγγέλου Γ5

Κορυφαία: Μαρία Αναστασίου Γ7

Μία Γυναίκα: Άντρια Λάμπρου Α6

Γυναίκα: Ραφαέλλα Μιχαήλ Β7

Γυναίκα Α΄: Παντελίτσα Στυλιανού Β3

Γυναίκα Β΄: Αφροδίτη Αχιλλέως Γ3

Γυναίκα Γ/ Δούλη/Γυναίκα Δ΄: Παμπίνα Παναγιώτου Γ3

Συνοδός Σπαρτιάτισσας Α΄: Ελένη Παπαδοπούλου Β7

Συνοδός Σπαρτιάτισσας Β΄: Διονυσία Χριστοφή Β7

Μία Γυναίκα: Άννα Μιχαηλίδου Α1

Συμφιλίωση: Μαρία Χριστοπούλου

Πρόβουλος: Ιωάννης Χατζησολωμού Γ1

Κινησίας: Μαρίνος Σωκράτους Γ3

Κορυφαίος(1 Α): Ζήνα Χαραλάμπους Β4

Κορυφαίος (1 Γ): Στέφανη Πεττεμερίδη Β2

Πρύτανις Αθηναίος: Χρυσόστομος Σωφρονίου Β3

Κήρυκας/Λακεδαιμόνας/Σπαρτιάτης: Μαρία Τέρλα Α3

Λακεδαιμόνας/Ένας Σπαρτιάτης: Ανδρέας Κωνσταντίνου Γ5

Ένας Αθηναίος/Τοξότης: Χριστόδουλος Χριστοφή Α6

Αθηναίος/Φαιδρίας/Τοξότης: Μιχάλης Σπύρου Β3

4. **<u>Λύκειο Κοκκινοχωριών «Φώτη Πίττα» - *Τρωάδες* Ευριπίδη</u>**

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Διασκευή, Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Χορογραφία: Δημήτρης Κυριάκου, Αδάμος Μάρκου

Σκηνικά: Δημήτρης Κυριάκου, Μαρία Αναξαγόρα

Μουσική: Ελεονώρα Φάνη

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Ποσειδώνας: Πέτρος Πέτρου Α3

Αθηνά: Άντρη Μάτσιου Β11

Εκάβη: Μαρία Καζάκου Β9

Κορυφαία Α΄: Αιμιλία Χαραλάμπους Γ1

Κορυφαία Β΄: Σαλώμη Λυσάνδρου, Β9

Κορυφαία Γ΄: Λένα Καγιάτου Β4

Χορός Τρωαδιτισσών: Άννα Μαρία Ζατέ Β6, Μαριάννα Θεοφάνους Β2, Αγγέλα Πίττα Α5, Αναστασία Καραολίδου Α5, Ελένη Σταυρή Α5, Χριστίνα Ζαχαρία Α5, Χριστιάνα Κέρμανου Α2

Ταλθύβιος: Αντώνης Αδάμου Β9

Κασσάνδρα: Χριστίνα Κάσια Β12

Ανδρομάχη: Μαρία Παπαγιάννη Α5

Μενέλαος: Φλουρέντζος Παρπούνας Β8

Ελένη: Στέλλα Κέρμανου Β11

Στρατιώτες: Αντώνης Χαραλάμπους Β1, Γιάννης Τσαρτσίδης Α4

Αστυάνακτας: Μιχάλης Κωνσταντίνου

5. **<u>Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου - *Ιππόλυτος* Ευριπίδη- ΔΙΑΚΡΙΣΗ</u>**

Μετάφραση: Τάσος Ρούσσος

Διασκευή, Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Μουσική Επιμέλεια, Χορογραφία: Γιάγκος Γιάγκου

Σκηνικά: Ελπίδα Κυριάκου

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Αφροδίτη: Εύα Κωνσταντίνου Α3

Ιππόλυτος: Γιώργος Κουμούτσος Γ4

Δούλος: Θάνος Αντωνίου Β2

Τροφός: Ειρήνη Νεοκλέους Α5

Φαίδρα: Βερόνικα Τουρσιάδου Γ1

Θησέας: Κυριάκος Χαραλάμπους Γ9

Αγγελιαφόρος: Άγγελος Κουμούτσος Γ1

Άρτεμις: Φρύνη Ονησιφόρου Α8

Χορός Γυναικών: Ελένη Νικολάου Α3, Ρεγκίνα Ναρτσίνα Α3, Σταυρούλα Μιχαήλ Β2, Άντρια Θεοδώρου Γ6, Μαρία Γένη Β10, Σάρα Ραφήκ Β3, Θέα Αντωνίου Γ11, Σωτηρούλα Στυλιανού Γ6

Χορός Ανδρών: Χριστόδουλος Αγαπίου Γ4, Χαράλαμπος Αριστοδήμου Γ2, Ραφαήλ Αλεξάνδρου Γ3, Αντρέας Πεχλιβανίδης Β6, Ιωάννης Κωμοδρόμος Γ2, Σπάρτακος Φιλιππίδης Β6

<u>6.Γυμνάσιο- Λύκειο Κάτω Πύργου - *Ειρήνη* Αριστοφάνη</u>

Διασκευή, Μουσική: Μάνος Βανιέρης

Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Χορογραφία: Φωτιάνα Αντωνιάδη

Σκηνικά: Γιάννος Οικονόμου

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Αριστοφάνης: Αντρέας Αντρέου Α΄ Λυκείου

Τρυγαίος: Σταύρος Ζουμίδης, Β΄ Γυμνασίου

Α΄ Πολεμιστής: Γενέθλιος Γενεθλίου, Γ΄ Γυμνάσιου

Β΄ Πολεμιστής: Ηρακλής Ηρακλέους Α΄ Λυκείου

Α΄ Υπηρέτης: Μιχάλης Κοντάκης Α΄ Λυκείου

Β΄ Υπηρέτης: Ελπίδα Στυλιανού Α΄ Λυκείου

Κόρη Τρυγαίου: Ιωάννα Βασιλείου Β΄ Γυμνασίου

Ερμής: Αντρέας Τοφουρής Α΄ Λυκείου

Πόλεμος: Αντρέας Αντρέου Α΄ Λυκείου

Κυδοιμός: Γενέθλιος Γενεθλίου Γ΄ Γυμνασίου

Ειρήνη: Άντζελα Φαράκ Β΄ Γυμνασίου

Χορός χορικών: Ιωσηφίνα Ασπρή Β΄ Γυμνασίου, Αφροδίτη Κωνσταντίνου Β΄ Γυμνασίου, Ιωάννα Ζουμίδου Α΄ Λυκείου, Ιουλία Χαραλάμπους Α΄ Λυκείου, Χλόη Γαβριήλ Α΄ Λυκείου, Ευτυχία Χαριλάου Β΄ Λυκείου, Αντωνία Χαραλάμπους Α΄ Γυμνασίου, Μαρία Κωνσταντίνου Α΄ Γυμνασίου

Οπλοπώλης: Ηρακλής Ηρακλέους Α΄ Λυκείου

7. <u>Λύκειο Παραλιμνίου - *Ευμενίδες* Αισχύλου</u>

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Διασκευή: Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Φλώρα Κουμή

Σκηνοθεσία: Ανδριανή Μοδέστου, Παρασκευή Αδάμου, Καίτη Στρατή, Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Φλώρα Κουμή

Σκηνικά: Καλλιόπη Μικρασιάτη, Χριστίνα Μελιφρονίδου, Ομάδα μαθητών

Κοστούμια: Καίτη Στρατή, Παναγιώτα Μιχαήλ, Παρασκευή Γούμενου, Άντρη Αντρέου

Μουσική Επιμέλεια: Ευαγγελία Παναγή

Χορογραφία: Λαμπρούλα Κεφάλα

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Προφήτης: Φιλίππια Στρατή Β5

Ορέστης: Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου Β8

Απόλλων: Λευτέρης Αλαπαής Β5

Αθηνά: Παντελίτσα Πιερουλλή Γ1

Είδωλο Κλυταιμνήστρας: Ελένη Χριστοδούλου Β9

Αίγισθος: Μιχάλης Μαζέρης Β8

Χορός: Αναστασία Παπαγεωργίου Β9, Λωρέντζια Οικονόμου Β8, Άντρια Εγγλέζου Β7, Παναγιώτα Μουλαζίμη Β6, Χριστοδούλα Παρασκευά Β6, Φιλίππια Στρατή Β5, Γεωργιάνα Παντελή Β4, Παρασκευή Σαπούλλαρου Α7, Αντωνιέττα Κάρυου Α7, Μιλένα Αναστασιάδου Α6, Ευαγγελία Βεργετάκη Α6, Δέσποινα Παπαντωνίου Α4

8.Λύκειο Αραδίππου-*Αντιγόνη* Σοφοκλή

Μετάφραση: Σοφία Νικολαΐδου

Διασκευή- Σκηνοθεσία: Βαρβάρα Μιχαήλ, Αθηνά Πρωτοπαπά

Σκηνικά: Αντρέας Παρασκευάς

Κοστούμια: Αντρέας Παρασκευάς, Αμβρόσιος Χατζηευθυμίου, Ξενάκης Κυριακίδης, Άντρη Κυριαζή- Κυριάκου

Μουσική Επιμέλεια: Γεωργία Χαραλάμπους

Χορογραφία: Άντρη Κυριαζή- Κυριάκου

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Αντιγόνη: Κατερίνα Πιερή Γ7

Ισμήνη: Μαρία Αυξεντίου Γ2

Χορός: Ιωάννα Σαμαρά Γ6, Μαρία Σωτηρίου Γ6, Μυροφόρα Χαραλάμπους Γ7, Έλενα Καρεκλά Γ4, Ναυσικά Απόστρατου Β10, Χρύσω Φιλή Β11, Μαρία Προδρόμου Γ1, Ευανθία Μουσικού Β5, Ευανθία Χατζηματθαίου Β9, Χριστιάνα Κατσιαντώνη Γ7, Ιωάννα Πέτρου Α3, Μαρία Κυριάκου Α3

Κρέων: Μιχάλης Κοντονικόλα Γ7

Φρουρός: Λευτέρης Πιερή Α1

Φύλακας: Μηνάς Καφατάρης Β3΄

Αίμωνας: Χρίστος Σιάφκος Α3

Τειρεσίας: Ιάκωβος Σταύρου Γ7

Ευρυδίκη: Κατερίνα Πετρίδου Α3

Αγγελιαφόρος: Σάββας Χατζηαντώνης Γ5

Νέος Αγγελιαφόρος: Σάββας Ξιούρουππας Α3

Όργανο: Γιώργος Φράγκου Γ5

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

Ιππόλυτος Ευριπίδη, Λύκειο Εθνάρχη Μακαρίου Γ' Πάφου- ΔΙΑΚΡΙΣΗ

- **ΚΓ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2012**

1. Λύκειο Αραδίππου - *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη

Μετάφραση: Θρασύβουλος Σταύρου

Σκηνοθεσία: Βαρβάρα Μιχαήλ, Χρυστάλλα Κουλέρμου

Σκηνικά: Μαίρη Μέντεζ, Ανδρέας Παρασκευάς

Μουσική επιμέλεια: Γεωργία Χαραλάμπους, Χρυστάλλα Κουλέρμου, Βαρβάρα Μιχαήλ

Χορογραφία, Σκηνική οικονομία: Χρυστάλλα Κουλέρμου, Βαρβάρα Μιχαήλ

Διανομή:

Ιφιγένεια: Ναυσικά Απόστρατου Γ4

Ορέστης: Κύπρος Κυπριανού Α3

Πυλάδης: Γρηγόρης Κοντός Β5

Γελαδάρης/Αγγελιαφόρος: Νικόλας Γεωργίου Α2

Θόας: Ορέστης Κυριάκου Α4

Φρουρός: Γιώργος Τεραλλής Γ6

Αθηνά: Ντανιέλα Μπουρμπάνο Γ4

Αγγελιαφόρος: Μιχάλης Πίτσιλλος Γ6

Χορός: Ντανιέλα Μπουρμπάνο Γ4, Ζωή Απόστρατου Γ9, Ιωάννα Πέτρου Β5, Μαρία Κουλλαπή Β5, Ζωή Αλκιβιάδου Β8, Μαρία Παπαβαγγέλη Β5, Κατερίνα Πετρίδου Β1, Ρεβέκκα Ιωάννου Β2, Παναγιώτα Πολυκάρπου Β1, Λουκία Παναγιώτου Α5, Μαρία Στυλιανού Α1, Ιωάννα Μεσημέρη Α2, Άντρια Γρηγορίου Α2

2.Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα - *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Μιχάλης Βάσσαλος, Νίκος Νικολίτσης

Διασκευή- Σκηνοθεσία: Αικατερίνη Ρόκομα

Σκηνικά: Χαρά Σαββίδου

Κοστούμια: Αικατερίνη Ρόκομα, Δέσποινα Ελευθερίου

Μουσική σύνθεση: Νίκος Νικολάου

Κινησιολογία: Αιμιλία Βασιλείου

Διανομή:

Παρουσιαστές: Αριάνα Πασπαλίδη Γ1, Ανδρέας Σωτηρίου Γ3

Λυσιστράτη: Κυριακή Μανουσάκη Γ5

Κλεονίκη: Λήδα Κυνηγού Α9

Μυρρίνη: Δέσποινα Μιχαήλ Α9

Λαμπιτώ: Μαρία Κυπριανού Β5

Πρόβουλος: Αθανάσιος Μακρίδης Α9

Κινησίας: Κωνσταντίνος Φλωρίδης Β9

Αγγελιαφόρος Λακεδαιμονίων: Ανδρέας Σωτηρίου Γ3

Χορός γυναικών: Πηνελόπη Λύμπουρα Β1, Χριστίνα Λίρα Ασλανίδη Β4, Κυριακή Σωτηρίου Β5, Ντιάνα Σιμονιάν Γ1, Μύρια Πολυκάρπου Γ1, Γεωργία Σάββα Γ11, Νάταλη Παπανικολάου Α3

Χορός γερόντων: Αντώνης Κυρμίζης Γ6, Σωτήρης Κεττένης Α3, Ηλιάνα Παπαδοπούλου Γ11, Ηλιάνα Σπύρου Β2, Ελένη Παπανικολάου Β1, Ελένη Ηρακλέους Β9, Χρυστάλλα Παύλου Β1

3. Λύκειο Λινόπετρας Λεμεσού - *Μήδεια* Ευριπίδη

Μετάφραση: Θεόδωρος Γ. Μαυρόπουλος

Διασκευή-Σκηνοθεσία, Μουσική : Ισμήνη Σακελλαροπούλου

Σκηνικά: Ιωάννα Τυμπιώτου, Ηλέκτρα Χριστοφή

Κοστούμια: Χλόη Στυλιανού

Χορογραφία: Μαρία Ευριπίδου Β10, Ιουστίνη Παναγίδου Γ2, Ραφαέλλα Τριμπάκκιρου Β2

Δημιουργία πολυμέσων: Φίλιππος Φίλιπς

Βοηθός Σκηνοθέτης: Λουκία Ιωάννου Γ1

Διανομή:

Μήδεια 1: Κατερίνα Ανδρονίκου Γ5

Μήδεια 2: Μιχαέλα Γαριβαλδινού Γ5

Μήδεια 3: Μαρία Χατζηγεωργίου Γ6

Τροφός: Ιωάννα Χριστοδούλου Γ10

Παιδαγωγός: Φαίδωνας Ττόουλος Γ4

Κρέοντας: Φωκάς Γερμανός Γ2

Ιάσονας: Κωνσταντίνος Δημοσθένους Β7

Αιγέας: Κυριάκος Φωτίου Γ12

Αγγελιαφόρος: Φοίβος Φυλακτού Β4

Χορός: Χριστίνα Αβραάμ Β9**,** Φλωρεντία Αβραμίδου Β10**,** Άντρη Αναστασίου Γ10**,** Χριστοφίνα Ανδρονίκου Β9, Χριστιάνα Βοσκού Β9, Άντρη Ευαγγέλου Β7, Βασιλική Κωνσταντίνου Β1, Μαριλένα Κωνσταντίνου Γ6, Μυροφόρα Στυλιάνα Μπόκαρτ Β7, Ρίτα Νεοφύτου Β5, Ιουστίνη Παναγίδου Γ2, Ραφαέλλα Τριμπάκκιρου Β2, Αθηνά Τσολάκη Β9

4. <u>Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, Λεμεσός - *Τρωάδες* Ευριπίδη</u>

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης

Σκηνοθεσία: Μαρία Κυπριανού Λεοντή

Σκηνικά: Γαβριήλ Θεοχάρους

Κοστούμια, Μουσική Επιμέλεια, Χορογραφία: Θεατρική ομάδα- θα χρησιμοποιηθεί επί σκηνής μια ποιητική σύνθεση του μαθητή Ανδρέα Ανδρέου Γ6

Διανομή:

Ποσειδών: Ευγένιος Στυλιανίδης Γ4

Αθηνά: Ηλιάνα Θεοδώρου Α4

Εκάβη: Μαρία Ζένιου Β11

Ταλθύβιος: Ραφαήλ Φιλίππου Β8

Κασσάνδρα: Μαρκέλλα Χατζημιτσή Β8

Ανδρομάχη: Γαλάτεια Βασιλειάδου Β2

Μενέλαος: Μάριος Ερωτοκρίτου Β11

Ελένη: Μαρία Αμβροσίου Β10

Χορός: Κατερίνα Παναγή Γ10, Άντρια Κουρσάρου Γ7, Άντρη Σωκράτους Γ1, Μαρίνα Θεοδώρου Γ4, Παναγιώτα Δημητρίου Γ9, Σοφία Γιασουμή Β1, Χριστίνα Χριστοφή Β1, Σοφία Κουάλη Β5, Κάλια Αταλιώτου Α4, Ντάνα Έλενα Νατερί Α4, Σοφία Παπασάββα Α1

5. Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας - *Εκάβη* Ευριπίδη

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης

Διασκευή- Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Χορογραφία: Παναγιώτα Χρυσοστόμου Παπακώστα

Σκηνικά: Άρτεμις Χρυσηλίου

Μουσική σύνθεση, Μουσική επιμέλεια: Σπύρος Σπύρου

Χορογραφία: Κλέλια Μενελάου Γ8

Διανομή:

Φάντασμα Πολύδωρου: Δημήτριος Παρασκευόπουλος Γ4

Εκάβη: Μαρία Χρίστου Γ4

Πολυξένη: Άντρια Ευθυμίου Β2

Οδυσσέας: Κωνσταντίνος Λυσιώτης Γ4

Ταλθύβιος: Γιώργος Εφραίμη Β6

Θεράπαινα: Δάφνη Φραγκούλη Β2

Αγαμέμνων: Στράτος Φραγκούλης Β2

Πολυμήστωρ: Αντώνης Τρίκκης Γ4

Φρουρός: Γιώργος Αυγουστινάτος Β9

Χορός: Κλέλια Μενελάου Γ8, Δέσποινα Ιβάνοβ Β2, Κυριακή Νεουλή Β9

6. Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου - *Βάτραχοι* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Πόπη Σπύρου, Θεανώ Παύλου

Σκηνικά: Βαρνάβας Βαρνάβα, Χρίστος Αβραάμ

Κοστούμια: Ελένη Χριστοδουλίδου

Μουσική σύνθεση, Μουσική επιμέλεια: Αλέκος Σπύρου

Διανομή:

Διόνυσος: Ευστάθιος Χρυσανθίδης Γ5

Ξανθίας: Δημήτρης Κυριάκου Γ5

Ηρακλής: Γιώργος Χάματσος Γ5

Νεκρός: Ραφαέλλα Κκκολού Γ5

Χάρων: Ανδρέας Γιώργας Γ5

Βάτραχοι- Χορός: Ελένη Θεοδωρίδου Γ3, Ελένη Σάββα Γ3, Μαρία Χατζηχαραλάμπους Γ3, Αναστασία Μοδέστου Γ3 Φωτεινή Πέτρου Γ5, Νάταλη Φιλίππου Γ5, Δάφνη Καρλέττη Γ4, Μαρία Πολυχρονίδου Γ5, Νικόλας Μηναΐδης Α5

Κορυφαίος: Μαρία Χατζηχαραλάμπους Γ3

Αιακός: Άγγελος Μαστοράκης Γ3

Θεράπαινα: Δάφνη Καρλέττη Γ4

Πανδοκεύτρα Α΄: Μαρία Πολυχρονίδου Γ5

Πανδοκεύτρα Β΄: Βικτώρια Χριστοφόρου Γ5

Οικέτης: Θεόδωρος Κωνσταντινίδης Γ4

Αισχύλος: Ελένιος Κυπριανού Γ4

Ευριπίδης: Ιωάννης Κουτούδης Β3

Πλούτωνας: Ανδρέας Παπαχριστοδούλου Γ6

7. Λύκειο Πολεμιδιών, Λεμεσός - *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης, Θρασύβουλος Σταύρου

Διασκευή- Σκηνοθεσία: Άντρη Ευμήδου

Σκηνικά: Δημήτρης Δημητρίου

Κοστούμια: Δημήτρης Δημητρίου, Ξένια Παντελή

Μουσική επιμέλεια: Στέλλα Κουάλη

Κίνηση: Άντρη Ευμήδου, Θεατρική ομάδα

Διανομή:

Ιφιγένεια(η εν Αυλίδι): Χάρις Θεοδοσίου Β7

Ιφιγένεια (η εν Ταύροις): Θέλμα Γεωργίου Γ5

Ορέστης: Μιχάλης Αντωνίου Γ9

Πυλάδης: Γιώργος Σάββα Β1

Βουκόλος Α΄: Παναγιώτης Ψωμά, Β1

Αγγελιαφόρος Α΄: Γιάννης Σιαχίν Γ3

Αγγελιαφόρος Β΄: Γιώργος Μενελάου Β6

Θόας: Αυγερινός Πιτσιλλής Γ10

Αθηνά: Θέκλα Φλουρή Β1

Χορός: Παναγιώτα Τσιάκκα Β6, Άντρεα Αγαθοκλέους Α1, Λουίζα Βάσου Γ2, Σπυρούλα Κάιζερ Β12, Τιμοθέα Κοσμά Γ11, Κυριακή Κωνσταντίνου Β6, Άνθια Παναγιώτου Γ5, Μαρία Παπαχαραλάμπους Β4, Στέφανη Τόκα Β1, Θέκλα Φλουρή Β1, Χάρις Θεοδοσίου Β7

Φύλακας: Στέφανος Θεοδώρου Β13

Φύλακας: Ανδρέας Μιχαλόπουλος Α6

8. The Grammar School Nicosia - *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη

Διασκευή: Κώστας Μόντης

Σκηνοθεσία: Κατερίνα Νεστορίδου, Γρηγόρης Παρδάλης, Μάριος Παπαεπιφανίου, Μαρία Καννάουρου

Σκηνικά: Μαρία Πολυκάρπου

Κοστούμια, Χορογραφία: Κυριάκος Κόκκινος

Μουσική επιμέλεια: Ευρυδίκη Περικλέους Παπαδοπούλου

Διανομή:

Λυσιστράτη: Ρένα Αφάμη 7Ε

Κλεονίκη: Πώλα Βόλος 5G

Μυρρίνη: Αυγή Πουργούρα 3G

Λαμπιτώ: Αναστασία Τσολάκη 5Ε

Πρόβουλος: Μάριος Χριστοδουλίδης 5D

Κινησίας: Αλέξανδρος Κοκκινόλαμπρος 3D

Κήρυκας Λακεδαιμονίων: Λουΐζα Γεωργίου 3Α

Αθηναίος: Αναστασία Τσολάκη 5Ε

Σπαρτιάτης: Αντρέας Γκρεντζίνσκι 2G

Πρύτανης Αθηναίος: Σοφοκλής Σοφοκλέους 3Β

Γυναίκα: Λουΐζα Γεωργίου 3Α

Χορός Γερόντων: Αλέξανδρος Πέσονγκες 3G, Αλέξανδρος Κοκκινόλαμπρος 3D, Μάριος Χατζηνικολάου 5Β

Χορός γυναικών: Ιζαμπέλα Τρουλλουρή 5Β, Χαριτίνη Γιάλλουρου 5D, Αυγή Πουργούρα 3G

Συμφιλίωση: Πώλα Βόλος 5G

9. <u>Λύκειο Γ. Ταλιώτη Γεροσκήπου - *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη</u>

Μετάφραση: Θεόδωρος Γ. Μαυρόπουλος

Διασκευή- Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Χορογραφία: Μαρίνα Αθανασίου

Σκηνικά: Αθανασία Δημοσθένους

Μουσική σύνθεση, Μουσική επιμέλεια: Χρύσανθος Χαραλάμπους

Διανομή:

Αγαμέμνων: Ευστάθιος Ευσταθίου Γ3

Γέροντας: Μάριος Μαραγκός Γ1

Μενέλαος: Δημήτρης Φιλίππου Β2

Αγγελιαφόρος: Παναγιώτης Λεοντίου Β1

Κλυταιμνήστρα: Εύη Πολυβίου Β2

Ιφιγένεια: Παναγιώτα Χατζηχριστοδούλου Β4

Αχιλλέας: Χρύσανθος Λυμπουρίδης Α3

Χορός: Σοφία Δελλιμπαλλίδου Β5, Ελένη Ζαβρού Β2, Παναγιώτα Κωνσταντίνου Β3, Αγλαΐα Μενελάου Β2, Παναγιώτα Τσαγγαρά Α2

10. Γυμνάσιο Λατσιών - *Όρνιθες* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης, Νικ. Σπ. Φίλιππα

Διασκευή: Ανδρεανή Μουρούζη

Σκηνοθεσία: Άννα Παφίτη

Σκηνικά: Μαριλένα Γεωργιάδου, Φίλιππος Θεοδοσίου

Κοστούμια, Φροντιστήριο: Μαρία Ζωγράφου, Φωτούλα Αδάμου, Ηρακλείδια Στυλιανού, Μόρφω Νικόλαου, Λοΐζος Λοΐζου

Μουσική σύνθεση, Μουσική επιμέλεια: Νίκος Ευαγγέλου

Χορογραφία: Μόρφω Νικολάου, Άννα Παφίτη

Βοηθός Σκηνοθέτη: Γεωργία Φραγκούδη Γ1

Διανομή:

Ευελπίδης: Μιχαέλλα Αντωνίου Γ4

Πισθέταιρος: Μαρία Κωνσταντίνου Γ5

Υπηρέτης Έποπα-Ψηφισματοπώλης: Λεωνίδας Αγγελίδης Γ4

Έποπας- Προμηθέας: Σωτήρης Ιωσήφ Γ6

Αηδόνα- Βασιλεία: Φωτεινή Νικολάου Γ5

Ιερεύς- Πατραλοίας- Τριβαλλός: Σταυριάνα Παναγή Γ2

Ποιήτρια- Ίριδα: Χρυσταλλένη Μιχαήλ Β3

Χρησμολόγος- Ποσειδών: Ευαγόρας Καλλίδης Γ5

Μέτων- Συκοφάντης: Βίβια Βαρνάβα Γ1

Επίσκοπος- Ηρακλής: Στέφανος Κορελλίδης Γ5

Άγγελος: Κωνσταντίνος Αναστασίου Γ4

Κινησία: Διαμάντω Κασάπη Γ1

Χορός Ορνίθων: Διαμάντω Κασάπη Γ1, Φρόσω Χαραλάμπους Γ4 , Παυλίνα Κυριάκου Γ4, Εύη Χριστοδούλου Γ6, Ευμορφία Θεοδούλου Γ3, Μαλβίνα Σγαρδέλλη Γ3, Μαίρη Πάσιου Β6, Ελευθερία Θεοδότου Β6, Κορίνα Πριγκοπούλου, Β6, Άννα Μαρία Αναστασίου Β6, Δήμητρα Χουβαρτά Γ7, Στέφανη Χαρτουνιάν Γ5, Χρυστάλλα Χρίστου Γ3, Νικολέττα Πολυδώρου Γ3, Φίλια Τσουτσούκη Γ1

11. <u>Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας - *Τρωάδες* Ευριπίδη</u>

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Σκηνοθεσία, Μουσική επιμέλεια: Σταύρος Αντωνόπουλος

Σκηνικά: Σκεύη Δημητρίου Γ8, Αντώνης Λουμάκος Γ8

Κοστούμια: Αναστασία Δημητρίου Β8, Έλενα Χανδριώτου Β8, Αναστασία Παπαναστασίου Γ8

Χορογραφία: Ζήνα Ζένιου Γ1, Ραφαέλλα Τζιρτζιππή Γ1, Μυρτώ Θεοχαρίδου Γ2

Βοηθός Σκηνοθέτη: Άγγελος Αντωνέλλος Β1

Υποβολείο: Σωτήρης Λοΐζου Β5

Διανομή:

Αφηγητής: Σολομών Κουντούρης Γ1

Ποσειδών: Ηλίας Γεωργιάδης Α8

Αθηνά: Ειρήνη Ιακώβου Γ9, Σοφία Κούλα Γ8

Εκάβη: Νικολέττα Παναγιώτου Γ1

Ταλθύβιος: Μιλτιάδης Ασπρομάλλης Γ1

Κασσάνδρα: Άννα Χούρη Β9

Ανδρομάχη: Σάρα Πετρίδου Γ2

Μενέλαος: Γιάννης Λουκά Γ6, Μηνάς Κυριάκου Γ4

Ελένη: Ανδριανή Φωτιάδου Γ1

Α΄ Κορυφαία: Χριστίνα Κοφτερού Γ4

Χορός: Στεφανία Χριστοδούλου Α1, Χριστίνα Τζιούρρου Α2, Κωνσταντίνα Κυριάκου Α7, Ουλπιάνα Τσιάτσιου Α8, Ερατώ Παπαγεωργίου Β4, Αλεξάνδρα Κορνηλίου Β5, Κατερίνα Παράσχου Β8

12. Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών Πάνου Ιωάννου - *Νεφέλες* Αριστοφάνη

Σκηνοθεσία, Κοστούμια: Μαρίτσα Κυριάκου, Μαρία Χαμπή

Σκηνικά: Ευάγγελος Ευαγγέλου

Μουσική επιμέλεια: Στέλλα Κώστα

Διανομή:

Κήρυκας Α΄: Άντρεα Νικολάου Α5

Κήρυκας Β΄: Παρασκευή Χατζημιχαήλ Α5

Εχεμύθης: Κυριακή Βασιλείου, Γ6

Αργοσχόλης: Αντρέας Μάρκου, Γ1

Στρεψιάδης: Γιώργος Μαυρουδής Β3

Φειδιππίδης: Αθανάσιος Σκαράνης Α5

Φροξύλα: Μιχαέλα Καμπούρη Γ4

Κλωθώ: Βασούλα Παρασκευά Γ6

Μαθητής: Αδάμος Μιχαήλ Γ4

Σωκράτης: Αλέξανδρος Κυριάκου Γ6

Νεφέλη Α΄: Νεκταρία Θεοφάνους Γ5

Νεφέλη Β΄: Εύα Παπαιωάννου Γ6

Νεφέλη Γ΄: Αντωνία Αναστασίου Α1

Νεφέλη Δ΄: Δάφνη Κούφου Γ2

Δίκαιος Λόγος; Άνδρεα Κωμοδρόμου Γ5

Άδικος Λόγος: Έλενα Κέρμανου Γ5

Πασσίας: Στέλιος Παναγή Γ3

Μπουζούκια: Ανδρέας Ματθαίου Α1, Παντελής Παντελή Α1, Γιαννάκης Μιχαήλ Α3, Μάριος Παναγιώτου Γ3

13. Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσός - *Μήδεια* Ευριπίδη

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας, Γιώργος Χειμώνας, Στρατής Πασχάλη, Π. Πρεβελάκης

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Αγγελική Ριαλά

Σκηνικά: Πόπη Νικολάου, Αγγελική Ριαλά, Χριστίνα Κλεάνθους, Μαρία Χριστοπούλου

Κοστούμια: Αγγελική Ριαλά, Χριστίνα Κλεάνθους

Μουσική σύνθεση, Μουσική επιμέλεια: Κωνσταντίνος Αθανασίου

Χορογραφία: Ευανθία Ανδρέου

Διανομή:

Μήδεια: Τόνια Χριστοφή Γ6

Παραμάνα: Γεωργία Παναγή Β3

Τροφός 1: Κατερίνα Χαρμανή Β2

Τροφός 2: Λουκία Χριστοδούλου Β7

Παιδαγωγός: Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου Α5

Αιγέας: Γιώργος Στυλιανού Γ1

Άγγελος: Ζήνα Χαραλάμπους Γ1

Χορός: Κατερίνα Καμπανέλλη Β1, Ραφαέλλα Αριστείδου Α3, Ραφαέλλα Βαφέα Α1, Ταπάρακ Κασέμ Α5, Ελευθερία Μιχαήλ Α4, Μαρίνα Μιχαήλ Α5, Άντρεα Ονησιφόρου Α5, Χριστιάνα Πολυκάρπου Α5, Παναγιώτα Φλωρέντζου Β3

14. Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου - *Προμηθέας Δεσμώτης* Αισχύλου

Μετάφραση: Τάκης Μπαρλάς

Διασκευή- Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Μουσική επιμέλεια, Χορογραφία: Γιάγκος Γιάγκου

Σκηνικά: Ελπίδα Κυριάκου

Διανομή:

Ερμής: Γιώργος Γεωργίου Γ10

Κράτος/ Βία: Ειρήνη Νεοκλέους Β1

Ιώ: Φρύνη Ονησιφόρου Β8

Ωκεανός: Εύα Κωνσταντίνου Β1

Προμηθέας: Θάνος Αντωνίου Γ3

Ήφαιστος: Γκουράμης Αλμαζίδης Γ2

Γυναικείος Χορός: Ρεγκίνα Νεοφύτου Β4, Ελένη Νικολάου Β10, Σταύρη Ζαβρού Β4, Αικατερίνη Τσάχοβα Β6, Αγάπη Σαρίεβα Β5, Στέλλα Ιωάννου Β10, Αναστασία Βαλιαντή Β9

Ομάδα αυτοσχεδιασμού: Αντρέας Χαλκίδης Γ1, Χαράλαμπος Χατζηλούκας Γ1, Γιώργος Σοφοκλέους Γ7, Αντρέας Χριστοδούλου Β8, Παναγιώτης Νεοκλέους Β1, Αντρέας Αριστοδήμου Β6, Αντρέας Πελιβανίδης Γ9, Σπάρτακος Φιλιππίδης Γ7, Παναγιώτης Κώστα Β4

15. Λύκειο Παραλιμνίου - *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή

Μετάφραση: Ι.Ν. Γρυπάρης

Διασκευή: Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Φλώρα Κουμή

Σκηνοθεσία: Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Φλώρα Κουμή, Ανδριανή Μοδέστου, Αντρέας Λευτέρη

Σκηνικά: Κατερίνα Στρατή, Παναγιώτα Μιχαήλ

Μουσική επιμέλεια: Έλενα Παπαευριπίδου, Μαρία Σωφρονίου

Χορογραφία: Λαμπρούλα Κεφάλα

Διανομή:

Οιδίποδας: Γιώργος Παπέττας Γ4

Ιέρεια: Άντρια Εγγλέζου Γ8

Κρέοντας: Παρασκευάς Ιωάννου Β5

Τειρεσίας: Στάθης Τάβανδρος Γ2

Ιοκάστη: Φιλίππια Στρατή Γ9

Αγγελιαφόρος: Χριστόδουλος Μεταξάς Α1

Δούλος; Αντρέας Μάστρου Α2

Εξάγγελος: Λωρέντζια Οικονόμου Γ8

Χορός Θηβαίων: Γεωργιάνα Παντελή Γ1, Δέσποινα Χριστοφή Γ2, Παναγιώτα Μουλαζίμη Γ7, Χριστοδούλα Παρασκευά Γ7, Άντρια Εγγλέζου Γ8, Λωρέντζια Οικονόμου Γ8, Αναστασία Γεωργίου Γ9, Αντωνιέττα Κάρυου Β1, Παρασκευή Ζήνωνος Β3, Ελένη Παρασκευά Β7, Ευαγγελία Βεργετάκη Β7, Ραφαέλλα Κεφάλα Β10, Μιλένα Αναστασιάδου Β11, Άντρεα Μιντή Α5, Αντωνία Λάντου Α6, Πουλχερία Ρούσου Α9, Γεωργία Φραντζή Α10, Ελένη Στρατή Α10

Ορχήστρα:

Φλαούτο: Γιώργος Χόλλαντ, Γ5

Βιολί: Ειρήνη Πελαγία, Γ11

Κλαρίνο: Αντώνης Σεργίου, Α6

Ξυλόφωνο: Ζήνα Μελέκκη, Α8

Κιθάρες: Ραφαήλ Θωμά Γ5, Δήμητρα Βίκτωρος Γ5, Αντρέας Τζάμας Γ6

Κρουστά: Στέλιος Αντωνίου, Β10

<u>Αποτελέσματα:</u>

Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας, με το έργο ***Εκάβη*** του Ευριπίδη- ΔΙΑΚΡΙΣΗ

- ## ΚΔ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2013

<u>1.Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας - *Κύκλωπας* Ευριπίδη</u>

Μετάφραση: Γιώργος Τσοκόπουλος

Διασκευή: Χρυστάλλα Κουλέρμου

Σκηνοθεσία: Δέσποινα Κουντουρέτη

Σκηνικά: Άρτεμις Χρυσήλιου

Κοστούμια: Χρυστάλλα Κουλέρμου, Δέσποινα Κουντουρέτη

Μουσική επιμέλεια: Μάριος Καζίκας

Χορογραφία: Αλιόνα Ναμπόιτσικ, Γ7

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Σειληνός: Στράτος Φραγκούλης Γ7

Κορυφαίος: Μιχάλης Πολυγιάννης Α2

Χορός: Δάφνη Φραγκούλη Β4, Έλενα Νικολάου Α5, Ελένη Μιχαήλ Γ4, Ευγενία Ηλιοπούλου Γ6, Κυριακή Δημητρίου Α3, Παναγιώτα Κωνσταντίνου Α7, Στέφανη Παπαλά Γ4

Οδυσσέας: Παναγιώτης Ονησιφόρου Γ1

Κύκλωπας: Αιμίλιος Λοΐζου Γ7

2.Xenion High School - *Όρνιθες* Αριστοφάνη

Μετάφραση: Θρασύβουλος Σταύρου

Σκηνοθεσία: Σοφία Τσαντήλα Φυλακτού, Κατερίνα Ζουβάνη

Σκηνικά: Ευανθία Αρέστη

Κοστούμια: Παναγιώτα Ριαλά, Φωτεινή Φαρκωνή, Ζήνα Οικονόμου 7Β

Μουσική, Μουσική επιμέλεια: Γιώργος Καλογήρου

Χορογραφία: Σκεύη Μιχαήλ, Σοφία Τσαντήλα - Φυλακτού

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ευελπίδης: Φίλιππος Δημητρίου 7Α

Πεισθέταιρος: Γιώργος Γερμανός 6C

Υπηρέτης Τσαλαπετεινού: Αντώνης Φάνος 7C

Τσαλαπετεινός: Ιωάννα Μαρτή 6Α

Χορός πουλιών: Θεοδώρα Στέκα 6D, Γιάννα Μουστακά 6C, Όλγα Λεοντίου 6Α, Γεωργία Πίττα 6Α, Χριστίνα Ιεράρχη 6C, Ραφαέλλα Χρυσοστόμου 3C, Αντωνία Κωνσταντή 3C, Ραφαέλλα Αδάμου 4Α, Άντρεα Ασπροκούριου 4Β Παναγιώτα Δημητρίου 4Β ,Φωτιάνα Ζουβάνη 1Α, Νίκη Κωνσταντίνου 1Α, Λουκία Ηρακλέους 1Α, Άννα Πική 1Β, Αλεξάνδρα Τσιελεπή 1Β

Ιερέας: Νικολέττα Χριστοδούλου 5D

Ποιητής: Τάνια Μουσικού 7C

Χρησμολόγος: Κυριάκος Αττούνης 3A

Μέτωνας (γεωμέτρης): Πάρης Πετραλλής 5D

Επιθεωρητής: Τάσος Καράς 1A

Νομοπώλης: Αντώνης Τσιόλας 2B

Αγγελιοφόρος: Κατερίνα Κουτσού 6C

Ίριδα: Έλενα Τσιολάκη 4B
Κήρυκας: Τάνια Μουσικού 7C

Καταδότης: Νικολέττα Χριστοδούλου 5D

Προμηθέας: Κυριάκος Αττούνης 3A

Ποσειδώνας: Γιώργος Μιχαήλ 5C

Ηρακλής: Πάρης Πετραλλής 5D

Τριβαλλός: Αντώνης Φάνος, 7A

Βασιλεία: Όλγα Λεοντίου 6A

Ορχήστρα:

Πιάνο: Μαρία Χριστοδούλου 7A

Κιθάρα: Κυριάκος Ποΐζη 2B

Κρουστά: Λευτέρης Κουτσόλουκας 7B

Μεταλλόφωνο: Έλενα Γιαννίτσαρου 7C

Μαντολίνο: Φωτεινή Γερασίμου 6B

Φλάουτο: Χριστίνα Μαΐφόσιη 6B

3. Λύκειο Πολεμιδιών- *Ηλέκτρα* Σοφοκλή

Μετάφραση: Γιώργος Χειμώνας

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Άντρη Ευμήδου

Σκηνικά: Δημήτρης Δημητρίου

Κοστούμια: Ξένια Παντελή, Χριστίνα Σιακόλα

Μουσική, Μουσική επιμέλεια: Στέλλα Κουάλη

Χορογραφία: Γιώργος Σάββα

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Φάντασμα Αγαμέμνονα: Δημήτρης Δημητρίου

Παιδαγωγός: Φάνος Ορφανός Α5

Ορέστης: Γεώργιος Σάββα Γ7

Πυλάδης: Ανδρέας Φυντικίδης Α3

Ηλέκτρα: Θέκλα Φλουρή Γ2

Χορός: Άντρια Αγαθοκλέους Β6, Μαρία Παπαχαραλάμπους Γ13, Στέφανη Τόκα Γ7, Πηνελόπη Δημητρίου Α6, Ιωάννα Κάττου Α6, Αρέστεια Παπαδημητρίου Γ4, Χάρις Θεοδοσίου Γ10, Σωτηρούλα Τταβά Α6, Ιωάννα Φαίδωνος Α3, Ολίβια Αγαθοκλέους Γ5, Μαρία Αντρέου Α6, Μιχαέλλα Χριστοδούλου Α6

Χρυσόθεμις: Νικολέττα Βασιλείου Γ8

Κλυταιμνήστρα: Σπυρούλα Κάιζερ Γ6

Αίγισθος: Στέφανος Θεοδώρου Γ7

4.Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου - *Όρνιθες* Αριστοφάνη

Διασκευή: Γιώργος Τσάμης, Μαρία Λεμπέση

Σκηνοθεσία: Στέλιος Ταβουλάρης

Σκηνικά: Σύλβια Οικονομίδου

Κοστούμια: Σύλβια Οικονομίδου, Ομάδα μαθητών

Μουσική επιμέλεια: Μάριος Κτωρίδης

Χορογραφία: Τούλα Τρύφωνος

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Πεισθέταιρος: Γιάννης Οδυσσέως Β1

Ευελπίδης: Δημήτρης Μιχαήλ Γ3

Επόπας (Τσαλαπετεινός): Γιώργος Ιωάννου Γ4

Υπηρέτης του Επόπα: Φειδίας Γεδεών Β2

Ιερέας/Τριβαλλός: Γιώργος Μερακληγιάννης Γ1

Ποιητής: Κατερίνα Μπρατσούν Γ5

Χρησμολόγος: Αννίτα Γιαννή Β2

Μέτων/Ποσειδώνας: Πέτρος Αποστόλου Γ1

Απεσταλμένος: Έλλη Κωνσταντίνου Γ4

Νομοπώλης: Χριστίνα Ευθυμίου Γ4

Αγγελιαφόρος (1ος και 2ος): Δοξούλα Χρυσοστόμου Γ1

Ίριδα: Ναταλία Χριστοφόρου Β1

Βασιλεία: Κατερίνα Μπρατσούν Γ5

Κήρυκας: Στάλω Χατζηττοφή Α5

Νεαρός: Γιάννης Νεοφύτου Β4

Συκοφάντης: Ντιάνα Γρηγορίου Γ1

Προμηθέας: Πυθαγόρας Καλυφόμματος Γ4

Ηρακλής: Ανδρέας Ανδρέου Γ5

Χορός Πουλιών: Νάταλη Ευδοκίμου Γ2 (Κορυφαίος), Γεωργία Ιωάννου Γ2 , Αυγούστα Ψύχα Γ2, Κατερίνα Μιχαήλ, Γεωργία Ευριπίδου Γ3, Βάσω Νικολάου Γ5, Μαρία Νικολάου Γ2

5. Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου - *Ελένη* Ευριπίδη

Μετάφραση: Τάσος Ρούσσος

Διασκευή-Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Μουσική επιμέλεια: Τερέζα Μισού, Δέσποινα Χριστοφή

Σκηνικά: Αντρέας Γεωργίου

Χορογραφία: Ομάδα μαθητριών

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Ευριπίδης: Ντέγιαν Τουλάρτσεβιτς Α5

Ελένη: Κυπρούλα Νικόλα Γ3

Τεύκρος: Αντρέας Χαπέσιης Γ1

Χορός: Αλεξάνδρα Αλεξάνδρου Γ2, Παναγιώτα Κασιουρή Γ2, Κατερίνα Ελευθερίου Γ2, Άννα Βουκή Γ2, Γεωργία Βαρνάβα Γ3, Βαλέρια Τουλάρτσεβιτς Γ3, Άντρια Μάρκου Γ4, Εύη Αντωνίου Γ5, Άννα Αριστοτέλους Γ5, Ιωάννα Εγκωμίτη Β2, Γαβριέλλα Ισαάκ Β1, Χριστίνα Μιχαήλ Α1

Μενέλαος: Λούκας Λίγγης Β4

Γερόντισσα: Ραφαέλλα Παναγίδη Γ4

Αγγελιοφόρος: Θεόδωρος Λειβαδιώτης Α3

Θεονόη: Ελένη Τζιτζιμπουρούνη Γ1

Θεοκλύμενος: Στέφανος Κυριάκου Γ3

Αγγελιαφόρος Β΄: Οδυσσέας Ψαράς Γ5

Υπηρέτης: Δαμιανός Παππάς Γ3

6.Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου- *Τρωάδες* Ευριπίδη

Μετάφραση: Κωστής Κολώτας

Διασκευή-Σκηνοθεσία, Σκηνικά-Κοστούμια, Μουσική επιμέλεια, Χορογραφία: Γιάγκος Γιάγκου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Εκάβη: Ειρήνη Νεοκλέους Γ9

Αφροδίτη: Δήμητρα Ελευθεριάδη Α9

Ανδρομάχη: Χριστίνα Μιχαήλ Β6

Κασσάνδρα: Νατάσα Πολυβίου Β3

Ελένη: Τζιοβάνα Σιαξιατέ Β3

Ταλθύβιος: Ηλίας Χατζησάββας Β11

Ποσειδώνας: Γιάννης Αλεξάνδρου Β9

Μενέλαος: Σάββας Μπασάνοβ Γ3

Αστυάνακτας: Γιώργος Χατσησάββας Β8

Χορός: Αικατερίνη Τσάχοβα Γ3, Σβέτα Σαρκισιάν Γ3, Ρεγκίνα Νεοφύτου Γ1, Σόφη Σιβιτανίδου Α7, Ραφαέλλα Πενταρά Β11, Αγάπη Σαρίεβα Γ4, Ρούντολφ Κουρτίδης Β10, Γιώργος Κουρτίδης Β10, Βίκτωρας Παρασκευόπουλος Β4, Ματθαίος Κωνσταντίνου Α5, Σπύρος Ευσταθίου Α2, Τάσος Κεσίδης Β5, Ιβάν Ιορδανίδης Β1

7.Παγκύπριο Γυμνάσιο - *Ηλέκτρα* Ευριπίδη

Μετάφραση: Τάσος Ρούσσος

Σκηνοθεσία: Πάολα Σταυρίδη Κωνσταντίνου

Σκηνικά: Αντιγόνη Σοφοκλέους, Σάββας Καζαντζή Α4, Ελένη Κοξένογλου Α1, Μυρτώ Κοξένογλου Α1, Παναγιώτης Σαββίδης Α4

Κοστούμια: Γεωργία Ιωάννου Γ9, Ελισάβετ Τιμολέοντος Γ9, Ελένη Χανδριώτου Γ6

Μουσική, Μουσική επιμέλεια: Ορέστης Μίαρης Γ4

Χορογραφία: Άννη Χούρη Γ6

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Γεωργός: Ανδρέας Ελεσνίτσαλης Β6

Ηλέκτρα: Άννη Χούρη Γ6

Ορέστης: Αλέξανδρος Κυριαζής Β9

Πυλάδης: Αγαθάγγελος Σημαντήρης Β8

Αγγελιαφόρος: Λεωνίδας Παϊζάνος Α3

Αίγισθος: Άγγελος Αντωνέλλος Γ7

Γέροντας: Ραφαήλ Αγαπίου Β7

Κλυταιμνήστρα: Κατερίνα Παράσχου Γ5

Κάστωρ: Ηλίας Γεωργιάδης Β3

Κορυφαία: Ερατώ Παπαγεωργίου Γ1

Χορός: Αλεξάνδρα Κορνηλίου Γ3, Κωνσταντίνα Κυριάκου Β1, Μαρία Κωνσταντίνου Α2, Ραφαέλα Μιχαηλίδου Β3, Τατιάνα Νικολαΐδου Γ6 , Ιωάννα Σινκλέαρ Α1, Φρειδερίκη Τομπάζου Γ5 , Ουλπιάνα Τσιάτσιου Β1 Στέφανη Χαραλάμπους Β7

8.Λύκειο Αγίας Φυλάξεως - *Τρωάδες* Ευριπίδη

Μετάφραση: Π. Σπανδωνίδης, Τ. Ρούσσος

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Χρίστος Πατάτας, Νάνσυ Χαραλάμπου

Σκηνικά: Μελίνα Ευσταθίου

Κοστούμια: Θεατρική ομάδα

Μουσική, Μουσική επιμέλεια: Θεατρική ομάδα, Ειρήνη Θεοδοσίου

Κινησιολογία: Νάνσυ Χαραλάμπου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Αφηγητής: Στέλλα Νικολάου Β8

Ποσειδώνας: Ανδρέας Κυριάκου Γ6

Αθηνά/Χορός: Ελίνα Σολωμονίδου Α7

Εκάβη: Αιμιλία Κίτσιου Α3

Χορός: Άντρη Κυριάκου Γ3, Άντρια Δρουσιώτου Γ2, Μαρία Στεφανή Γ6 , Χρυστάλλα Κλείτου Β1, Ελπίδα Μούζουρα Β4, Φωτεινή Χατζηδημητρίου Β6, Χριστίνα Κωμοδίκη Β9, Λυδία Άσπρου Α10, Άρια Ιωακείμ Α6

Ταλθύβιος: Παναγιώτης Ανδρέου Γ6

Κασσάνδρα: Ιουλία Ζαφειρίδου Β6

Ανδρομάχη: Σοφία Ελευθερίου Β6

Μενέλαος: Κωνσταντίνος Χατζηχρίστου Γ7

Ελένη: Μαρία Παπαευριπίδου Β4

Φύλακας: Γιώργος Αντωνίου Γ10

Φύλακας: Αχιλλέας Παναγή Γ10

9.Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, Δερύνεια - *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη

Ελεύθερη απόδοση: Κάρμεν Ρουγγέρη

Διασκευή: Μαρία Σωτηρίου, Λευκή Πουμπουρή

Σκηνοθεσία: Ήβη Χατζηκωνσταντή, Λευκή Πουμπουρή, Μαρία Σωτηρίου

Σκηνικά: Φάνης Σεργίου, Κούλα Σαββίδου

Κοστούμια: Φάνης Σεργίου, Ήβη Χατζηκωνσταντή, Λευκή Πουμπουρή, Μαρία Σωτηρίου, Κούλα Σαββίδου

Μουσική, Μουσική επιμέλεια: Γιώργος Χατζημάρκου

Χορογραφία: Θέμις Γιωργαλλά, Έλενα Τάκκα

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Πραξαγόρα: Λουκία Βασιλείου Γ2

Δουλαρέτη: Ελένη Παντελή Γ2

Σωστράτη: Λάουρα Κωμοδίκη Γ4

Φιλαινέτη: Ειρήνη Πολυμέρου Γ3

Γλύκη: Δανιέλα Χαραλάμπους Γ6

Χαριτιμίδαινα: Στάλω Λίλη Α3

Γείτονας: Γιώργος Παφίτης Γ6

Βλέπυρος: Γιώργος Νικολάου Β4

Βλεπυράκι: Αντρέας Θεοδούλου Α6

Χρέμης: Αντρέας Κάκκος Α3

Βολεψιάδης: Κωνσταντίνος Θεοδούλου Α4

Καλοπερασίδης: Αντώνης Αντωνίου Β6

Χωριάτισσα: Κούλα Κυριαζή Α5

Γριά Α΄: Γιώργος Παφίτης Γ6

Ζηνοδώρα: Αγγελική Καραφωτιά Β4

Φίλιππος: Ιωάννης Κυριάκου Α3

Γριά Β΄: Κενδέας Λίλης Β6

Γριά Γ΄: Κωνσταντίνος Θεοδούλου Α4

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

Καλύτερη παράσταση Γυμνασίου : Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, Δερύνεια, *Εκκλησιάζουσες*, Αριστοφάνη

Καλύτερη παράσταση Λυκείου : Λύκειο Αγ. Φυλάξεως, *Τρωάδες*, Ευριπίδη

▪ ΚΕ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου 2014

1.Γυμνάσιο Αθηένου - *Πλούτος* Αριστοφάνη

Διασκευή: Κωστής Κολώτας

Σκηνοθεσία: Χρυσταλλένη Ματσικάρη

Σκηνικά: Νίκος Χαρούς, Κωνσταντίνος Μαυραγάνης

Κοστούμια: Χρυσταλλένη Ματσικάρη, Κυριακή Χατζηγιαννακού, Μαρία Παπαϊωάννου

Μουσική, Μουσική επιμέλεια: Λάρκος Λάρκου

Χορογραφία: Μαρία Παπαϊωάννου, Κυριακή Χατζηγιαννακού, Χρυσταλλένη Ματσικάρη

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Καρίων: Ελένη Μανιάτη Γ1

Χρεμύλος: Κωνσταντίνος Λαδάς Γ2

Πλούτος: Έλενα Γιασεμή Γ2

Βλεψίδημος: Έλενα Γιασεμή Γ2

Πενία: Λουκία Περατικού Γ2

Γυναίκα: Έλια Πίτσιλλου Γ3

Δίκαιος: Μιχάλης Καπελλίδης Γ2

Συκοφάντης: Αννίτα Παπαθεοδώρου Γ2

Γριά: Λουκία Περατικού Γ2

Νέος: Κωνσταντίνος Λαδάς Γ2

Ερμής: Γιώργος Χαρής Γ2

Χορός: Σταύρος Τζιρτζιπής Β2, Νικόλας Καϊλάς Β2, Ανδρέας Σκούρου Β2, Φανούριος Καντζιλιέρης Γ1, Έλια Πίτσιλλου Γ3, Αυξεντία Καρούσιου Α2, Ραφαέλλα Παυλή Β1, Μαρίνα Γαβριηλίδου Α2

2.<u>Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου - *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη</u>

Διασκευή-Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Μουσική επιμέλεια: Δέσπω Λάμπρου

Σκηνικά: Μιχάλης Σουππουρής

Μουσική, Χορογραφία: Σκεύη Λέφα Α7, Παναγιώτης Γεωργίου Α5, Ιωάννα Παυλίδου Α5

Βοηθός σκηνοθέτης: Χρίστος Προκοπίου Β7

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Λυσιστράτη: Σκεύη Λέφα Α7

Μυρίνη: Ιωάννα Παυλίδου Α5

Κυνησίας: Παναγιώτης Δημητρίου Β3

Πρόβουλος, Αφηγητής: Τιμόθεος Μινασίδης Β2

Πάμπος: Κωνσταντίνα Ξενοφώντος Γ6

Χορός γυναικών: Ρεβέκκα Πιριπίτση Β2, Χριστίνα Σαρρή Β6, Κλεονίκη Χαραλάμπους Β6, Κωνσταντίνα Ξενοφώντος Γ6, Μικαέλλα Γεωργίου Β7, Νικολίνα Χρυσοστόμου Β1, Κωνσταντίνα Σκαμνάκη Β1, Ειρήνη Σκαμνάκη Α5, Φρειδερίκη Γκιλάκη Β6, Άντρεα Προύντζου Α3, Δέσποινα
Ματσεντίδου Β2, Αντιγόνη Αυγουστή Β1, Δέσποινα Αθανασίου Β4, Χριστίνα Χατζηχριστοδούλου Α6, Έλενα Ππαλή Α6

Χορός Γερόντων: Χάρης Χριστοδουλάκης Β7, Παναγιώτης Γεωργίου Α5, Στυλιανός Δημητρίου Β4, Στέφανος Χριστοφίδης Β7, Αντρέας Πεττεμερίδης Β2, Χριστόδουλος Χαραλάμπους Β5, Γιάννης Αναστασίου Β6,Γιώργος Παρλαβάντζας Β2

Αστυνομικοί: Τιμόθεος Μινασίδης Β2, Γιώργος Παρλαβάντζας Β2

3.<u>Λανίτειο Λύκειο Λεμεσού - *Άλκηστις* Ευριπίδη</u>

Μετάφραση: Γεώργιος Β. Τσοκόπουλος

Σκηνοθεσία, Σκηνικά-Κοστούμια, Μουσική επιμέλεια, Χορογραφία: Θωμάς Χριστοδούλου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Απόλλων: Δημήτρης Περβολαράκης Γ1

Θάνατος: Ελένη Ντουβεντζίδου Γ14

Θεράπαινα: Έλενα Τούμπα Β7

Άλκηστις: Διαμάντω Χατζηζαχαρία Β7

Άδμητος: Σόλωνας Σούγλης Β2

Εύμηλος: Δομήνικος Βίλντερμπουρ Γ9

Κόρη: Ζήνα Χατζηκλεάνθους Α10

Φέρης: Πάτροκλος Ιωάννου Β7

Ηρακλής: Χρίστος Γουήλερ Β1

Θεράπων: Σωκράτης Καπνίσης Β10

Φύλακες: Ανδρέας Γιούνες Β1, Παναγιώτης Δημητρίου Α8,Γιώργος Ευριπίδου Β13

Χορός: Έλενα Τούμπα Β7, Εμμέλεια Περικλέους Β7, Μαρία Τσαγγάρη Γ15, Γεωργία Γκαντζέλη Α10, Βασιλική Πασιά Γ14, Κωνσταντίνα Παρτασίδου Γ13, Χριστίνα Πιερίδη Β8, Ανδρέας Ποταμίτης Γ2

4.Λύκειο Κύκκου Πάφου - *Ηλέκτρα* Σοφοκλή

Μετάφραση: Κώστας Γεωργοσόπουλος

Σκηνοθεσία, Σκηνικά-Κοστούμια, Μουσική, Μουσική επιμέλεια, Χορογραφία: Γιάγκος Γιάγκου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):
Χορός: Κοραλία Κουντουρέσιη Α2, Βερόνικα Λεβέντη Α2, Ελένη Κεζούδη Α2, Ντανιέλλα Χαραλάμπους Α4, Νατάσα Γρηγορίου Α4, Ραφαέλλα Αριστοφάνους Α1, Αθηνά Αναστασίου Β2, Ντιάνα Παπαδοπούλου Α5, Άντρια Γρηγορίου Β2, Χρυστάλλα Δημητρίου Β5, Δημήτρια Νεοκλέους Γ6, Ελένη Αλεξάνδρου Γ6

Ορέστης: Σωκράτης Χαραλαμπίδης Α3

Παιδαγωγός: Δημήτρης Σπύρου Β2

Πυλάδης: Μάρκος Παπαονησιφόρου Γ6

Ηλέκτρα: Ελευθερία Χαραλάμπους Β1

Χρυσόθεμη: Κωνσταντίνα Χρυσομήλη Γ6

Κλυταιμνήστρα: Δέσποινα Χαραλάμπους Γ6

Αίγισθος: Αρτέμης Πογιατζέας Α3

Στρατιώτες: Μάριος Γεωργίου Β3, Φίλιππος Πολυδώρου Β5, Μαρτσέλο Σέκη

5.Λύκειο Παραλιμνίου - *Αντιγόνη* Σοφοκλή

Μετάφραση: Νίκος Νικολίτσης

Διασκευή: Αδάμος Μάρκου

Σκηνοθεσία: Αδάμος Μάρκου, Άντρη Ανδρέου, Ανδρέας Λευτέρη

Σκηνικά: Καλλιόπη Μικρασιάτη

Κοστούμια: Αδάμος Μάρκου, Άντρη Ανδρέου

Μουσική: Αργυρώ Ρούσου

Χορογραφία/Κίνηση: Λαμπρούλα Κεφάλα

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Αντιγόνη: Αντωνία Λάντου Γ8

Ισμήνη: Γεωργία Φραντζή Γ3

Χορός Θηβαίων: Χρήστος Φιλίππου Α2, Κωνσταντίνος Κουμής Α8, Λαυρέντιος Καούλλας Β10, Χριστόφορος Σωτηρίου Β4, Λουκία Βασιλείου Α2, Ειρήνη Ευαγγέλου Α8, Γεωργία Ζουβάνη Α8, Αντιγόνη Ναθαναήλ Β2, Ιωάννα Μουστακά Β8, Μαρία Λουίτζιη Β9

Κρέοντας: Θεόδουλος Θεοδούλου Γ5

Φύλακας: Γιώργος Χρυσοστόμου Γ8

Αίμονας: Κυριάκος Μαρκουλλής Β3

Τειρεσίας: Χριστόδουλος Μεταξάς Γ5

Αγγελιαφόρος: Γιώργος Χριστοδούλου Β4

Ευρυδίκη: Πουλχερία Ρούσου Γ1

Φρουροί: Γιώργος Χατζηκωνσταντής Α7, Ιωάννης Κυριάκου Α7

6.<u>Λύκειο Κοκκινοχωρίων - *Ηλέκτρα* Σοφοκλή</u>

Μετάφραση: Γιώργος Χειμωνάς

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Πολύβιος Κωνής, Χρυστάλλα Κουτσόφτα

Σκηνικά: Χριστίνα Σιακόλα, Αγγελική Σοφοκλέους

Κοστούμια: Δώρα Παπαλεοντίου, Στέλλα Γεωργίου, Κατερίνα Πιερή

Μουσική, Μουσική επιμέλεια: Ελεονώρα Φάνη

Χορογραφία: Αμαλία Κυριάκου, Σωτηρούλα Κωνσταντίνου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Παιδαγωγός: Στέλιος Παναγή Β1

Ορέστης: Ανδρέας Μάρκου Β2

Πυλάδης: Αρτέμης Αρτεμίου Α3

Ηλέκτρα: Ζαφείρω Κάστανου Β3

Χρυσόθεμις: Δανιέλα Χαραλάμπους Α3

Κλυταιμνήστρα: Ελένη Παντελή Α2

Αίγισθος: Ανδρέας Δημητρίου Α4

Χορός: Άννα Χρίστου Α5, Ραφαέλλα Κώστα Α5, Σοφία Κατρή Γ5, Χριστίνα Θεοφάνους Γ4, Κυριακή Βασιλείου Β8, Μαρία Ζησίμου Β9, Ξένια Γιαννάκη Β3, Κυριακή Παρασκευά Β9, Βασιλική Παρασκευά Β4, Έλενα Κέρμανου Β2, Άντρη Παύλου Β6

7.<u>Λύκειο Αγίου Ιωάννη - *Ιππόλυτος* Ευριπίδη</u>

Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Μουσική επιμέλεια: Βασιλική Κωνσταντίνου, Μιράντα Γρηγορίου

Σκηνικά: Μανώλης Παπά

Μουσική επιμέλεια: Θεσσαλία Ταπακούδη

Χορογραφία: Θεσσαλία Ταπακούδη, Ελένη Χριστοδούλου

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης):

Αφροδίτη: Ραφαέλλα Κωνσταντινίδη Β6

Ιππόλυτος: Κωνσταντίνος Παναγιωτίδης Γ3

Δούλος: Αντρέας Τζιάμαλης Α4

Χορός: Άννα Κυριάκου Γ1, Μαρίνα Νεάρχου Β3, Εύη Ιωάννου Β3, Ηλιάνα Ελευθερίου Γ5, Κατερίνα Αλεξάνδρου Γ5

Τροφός: Ερατώ Χρίστου Β1

Φαίδρα: Μαίρη Λοϊζίδου Β1

Θησέας: Θεόδωρος Λουκαρής Γ2

Αγγελιοφόρος: Πόλυς Θωμά Γ1

Άρτεμη: Μαρίνα Μιχαήλ Β2

9.3. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ΄

ΜΕΛΗ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ

ΑΠΟ 1991- 2014

- **Β' Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1991**

Πρόεδρος: Άντης Παρτζίλης, Διευθυντής Δ.Σ Θ.Ο.Κ
Μέλη: Ελλάδιος Χανδριώτης, εκπαιδευτικός
Ανδρέας Μιχαηλίδης, ηθοποιός
Γιώργος Κιτρομηλίδης, εκπαιδευτικός
Ν. Λ. Φιλίππου, εκπαιδευτικός

- **Γ' Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1992**

Πρόεδρος: Ελλάδιος Χανδριώτης, εκπαιδευτικός
Μέλη: Δημήτρης Ξύστρας, ηθοποιός
Γιώργος Κιτρομηλίδης, εκπαιδευτικός
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Λειτ/ργός Θεατρικής Ανάπτυξης Α΄ Θ.Ο.Κ

- **Δ' Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου 1993**

Πρόεδρος: Ελλάδιος Χανδριώτης, εκπαιδευτικός, μέλος Καλλιτεχνικής Επιτροπής του Θ.Ο.Κ
Μέλη: Δέσποινα Μπεμπεδέλη, ηθοποιός-σκηνοθέτης
Νίκος Σιαφκάλης, ηθοποιός-σκηνοθέτης
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Λειτ/ργός Θεατρικής Ανάπτυξης Α΄ Θ.Ο.Κ

- **Ε΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1994**

Πρόεδρος: Παναγιώτης Σέργης, Πρόεδρος Καλ/κής Επιτροπής Θ.Ο.Κ
Μέλη: Ελλάδιος Χανδριώτης, εκπαιδευτικός
Μαρία Μίχα, ηθοποιός
Τάκης Χριστοφάκης, ηθοποιός
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Λειτ/ργός Θεατρικής Ανάπτυξης Α΄ Θ.Ο.Κ

- **ΣΤ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1995**

Πρόεδρος: Παναγιώτης Σέργης, Φιλόλογος, Πρώην Πρόεδρος Καλ/κής Επιτροπής Θ.Ο.Κ
Μέλη: Ανδρέας Μιχαηλίδης, Λειτ/ργός Θεατρικής Ανάπτυξης Α΄ Θ.Ο.Κ
Γιώργος Νεοφύτου, Θεατρικός Συγγραφέας, Μέλος Καλλιτεχνικής Επιτροπής Θ.Ο.Κ
Νίκος Σιαφκάλης, Σκηνοθέτης, Ηθοποιός

- **Ζ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1996**

Πρόεδρος: Παναγιώτης Σέργης, Φιλόλογος, Πρώην Πρόεδρος Καλλιτεχνικής Επιτροπής
Μέλη: Θ.Ο.Κ
Ανδρέας Μαραγκός, Ηθοποιός, Σκηνοθέτης
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Ηθοποιός, Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης Α΄ Θ.Ο.Κ

- **Η΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1997**

Πρόεδρος: Παναγιώτης Σέργης, Φιλόλογος, Πρώην Πρόεδρος Καλλιτεχνικής Επιτροπής
Μέλη: Θ.Ο.Κ
Τζένη Γαϊτανοπούλου, Ηθοποιός
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Ηθοποιός, Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης Α΄ Θ.Ο.Κ

- **Θ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1998**

Πρόεδρος: Παναγιώτης Σέργης, Φιλόλογος, Πρώην Πρόεδρος Καλλιτεχνικής Επιτροπής Θ.Ο.Κ
Μέλη: Πίτσα Αντωνιάδου, Ηθοποιός
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Ηθοποιός, Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης Α΄ Θ.Ο.Κ

- **Ι΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 1999**

Πρόεδρος: Χριστάκης Γεωργίου, Φιλόλογος, Συγγραφέας, Κριτικός Θεάτρου
Μέλη: Πόπη Αβραάμ, Ηθοποιός
Κώστας Χατζηγεωργίου, Φιλόλογος, Μέλος Δ.Σ. ΘΟΚ

- **ΙΑ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 2000**

Πρόεδρος: Μιχάλης Λουλλουπής, Πρόεδρος Δ.Σ. ΘΟΚ
Μέλη: Νόνα Μολέσκη, Εκπαιδευτικός, Μέλος Δ.Σ. ΘΟΚ
Κώστας Χατζηγεωργίου, Φιλόλογος, Μέλος Δ.Σ. Θ.Ο.Κ

- **ΙΒ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου 2001**

Πρόεδρος: Ανδρέας Μιχαηλίδης, Ηθοποιός
Μέλη: Παναγιώτα Καυκαρίδου, Εκπαιδευτικός
Έλενα Παπαδοπούλου, Ηθοποιός

- **ΙΓ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2002**

Πρόεδρος: Αβραάμ Σέπος, Α΄ Λειτουργός Εκπαίδευσης, Υπουργείο Παιδείας και
Μέλη: Πολιτισμού

Τζένη Γαϊτανοπούλου, Ηθοποιός
Κώστας Κωνσταντίνου, Μέλος Δ.Σ. ΘΟΚ

- **ΙΔ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2003**

Πρόεδρος: Αβραάμ Σέπος, Επαρχιακός Επιθεωρητής Λευκωσίας
Μέλη: Τζένη Γαϊτανοπούλου, Ηθοποιός
Κωστής Κολώτας, Φιλόλογος, Μεταφραστής
Κώστας Κωνσταντίνου, Μέλος Δ.Σ. ΘΟΚ
Ελλάδιος Χανδριώτης, Εκπαιδευτικός

- **ΙΕ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2004**

Πρόεδρος: Παντελής Άντωνας, Ηθοποιός
Μέλη: Τζένη Γαϊτανοπούλου, Ηθοποιός
Νεόφυτος Νεοφύτου, Ηθοποιός
Ελλάδιος Χανδριώτης, Φιλόλογος
Γιώργος Χατζηκωστής, Φιλόλογος

- **ΙΣΤ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2005**

Πρόεδρος: Πίτσα Αντωνιάδου, Ηθοποιός- Σκηνοθέτης
Μέλη: Αλεξάνδρα Παπαναστασίου, Εκπαιδευτικός
Ελλάδιος Χανδριώτης, Φιλόλογος- Συγγραφέας

- **ΙΖ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2006**

Πρόεδρος: Αντρούλα Ηρακλέους, Ηθοποιός
Μέλη: Ελλάδιος Χανδριώτης, Φιλόλογος
Γιώργος Χατζηκωστής, Φιλόλογος

- **ΙΗ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2007**

Πρόεδρος: Ελλάδιος Χανδριώτης, Φιλόλογος- Συγγραφέας
Μέλη: Γιώργος Χατζηκωστής, Φιλόλογος- Συγγραφέας
Αντρούλα Ηρακλέους, Ηθοποιός

- **ΙΘ΄ Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2008**

Πρόεδρος: Τζένη Γαϊτανοπούλου, Ηθοποιός
Μέλη: Μαρία Καρσερά, Σκηνοθέτης
Γιώργος Κιτρομηλίδης, ΕΜΕ ΥΠΠ

- **Κ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2009**

Πρόεδρος: Σπύρος Αντωνέλλος, Πρόεδρος Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ-ΥΠΠ
Μέλη: Ανδρέας Μιχαηλίδης, Ηθοποιός, Μέλος Δ.Σ. ΘΟΚ
Ελένη Σμυρνιού, Ηθοποιός

- **ΚΑ΄Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2010**

Πρόεδρος: Τζένη Γαϊτανοπούλου, Ηθοποιός
Μέλη: Στέλιος Χαραλάμπους, ΕΜΕ
Θέκλα Καρρίτεβλη, Θεατροπαιδαγωγός

- **ΚΒ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2011**

Πρόεδρος : Χρίστος Γεωργίου, Θεατρολόγος
Μέλη: Αθηνά Κάσιου, Σκηνοθέτης
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Ηθοποιός

- **ΚΓ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2012**

Πρόεδρος: Χρίστος Παντελίδης, Εκπαιδευτικός

Μέλη: Ανδρέας Μιχαηλίδης, Ηθοποιός-Σκηνοθέτης

Έλενα Σάββα, Ηθοποιός

- **ΚΔ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2013**

Πρόεδρος: Θέκλα Καρρίτεβλη, Θεατροπαιδαγωγός
Μέλη: Νίκανδρος Σαββίδης , Ηθοποιός
Στέλιος Χαραλάμπους, ΕΜΕ Φιλολογικών Μαθημάτων, ΥΠΠ

- **ΚΕ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη 2014**

Πρόεδρος: Θέκλα Καρρίτεβλη, Θεατροπαιδαγωγός
Μέλη: Έλενα Σάββα, Ηθοποιός
Νίκανδρος Σαββίδης, Ηθοποιός

9.4. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ΄

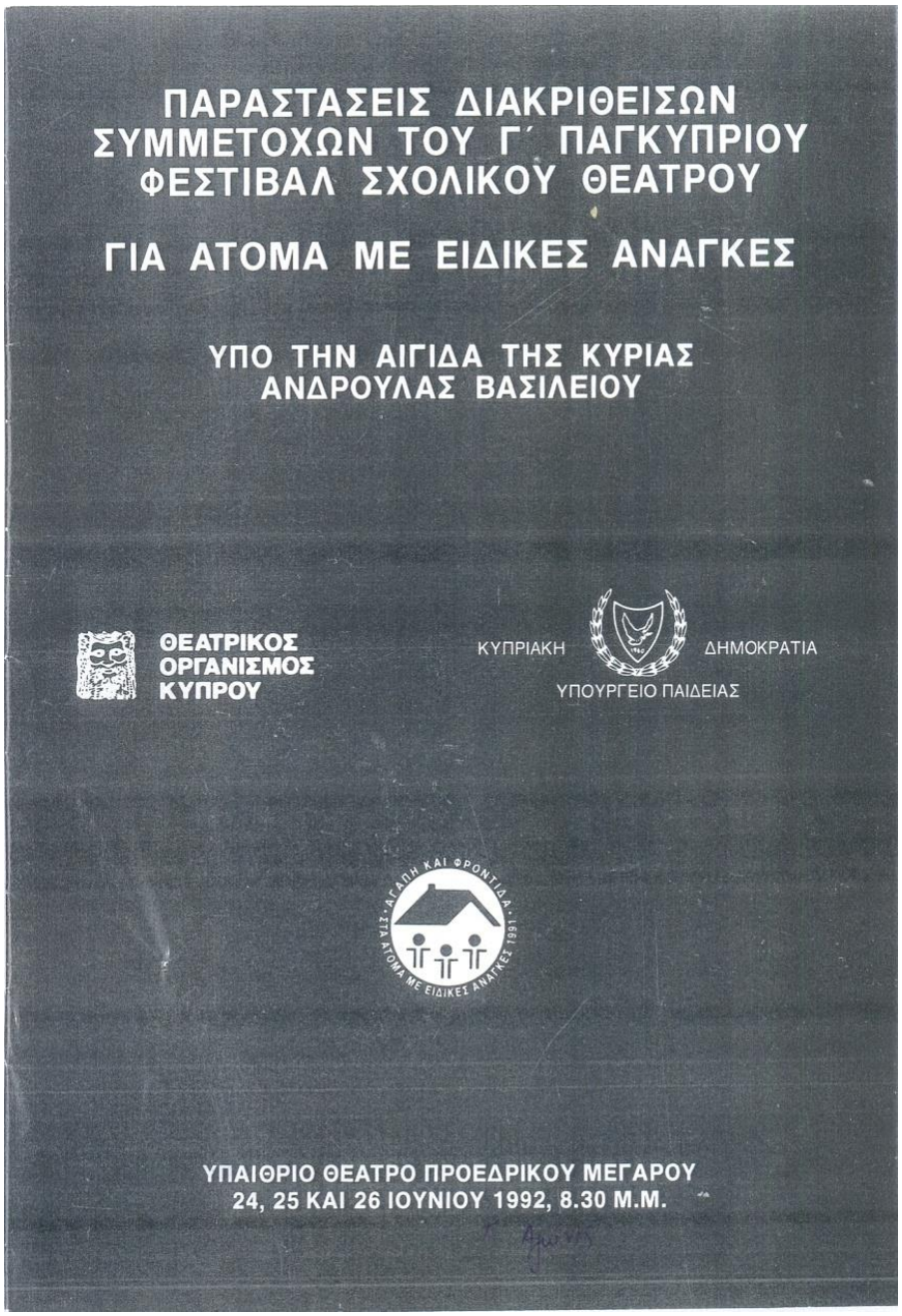
ΑΦΙΣΕΣ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

Η προβολή των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου κάθε χρονιά μέσω της σχετικής αφίσας που ετοιμάζεται από τους διοργανωτές αποτελεί ένα ιδιαίτερα σημαντικό και ξεχωριστό κομμάτι των Αγώνων, που απεικονίζει οπτικά τη διάθεση και το πνεύμα της κάθε συμμετοχής. Όπως μας πληροφόρησε η Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης του ΘΟΚ, Μαρίνα Μαλένη, η οποία εμπλέκεται στο θεσμό των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, η ιδέα ήταν να υπάρχει μια οπτική απεικόνιση της διάθεσης των Αγώνων, του πνεύματος όσων ασχολούνται με το θεσμό, προσιτή στους μαθητές. Η αφίσα των Αγώνων κυκλοφόρησε με ανθρωπάκι για πρώτη φορά στους ΙΔ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες το 2003, ενώ τις προηγούμενες χρονιές δεν είχε ανθρωπάκι.

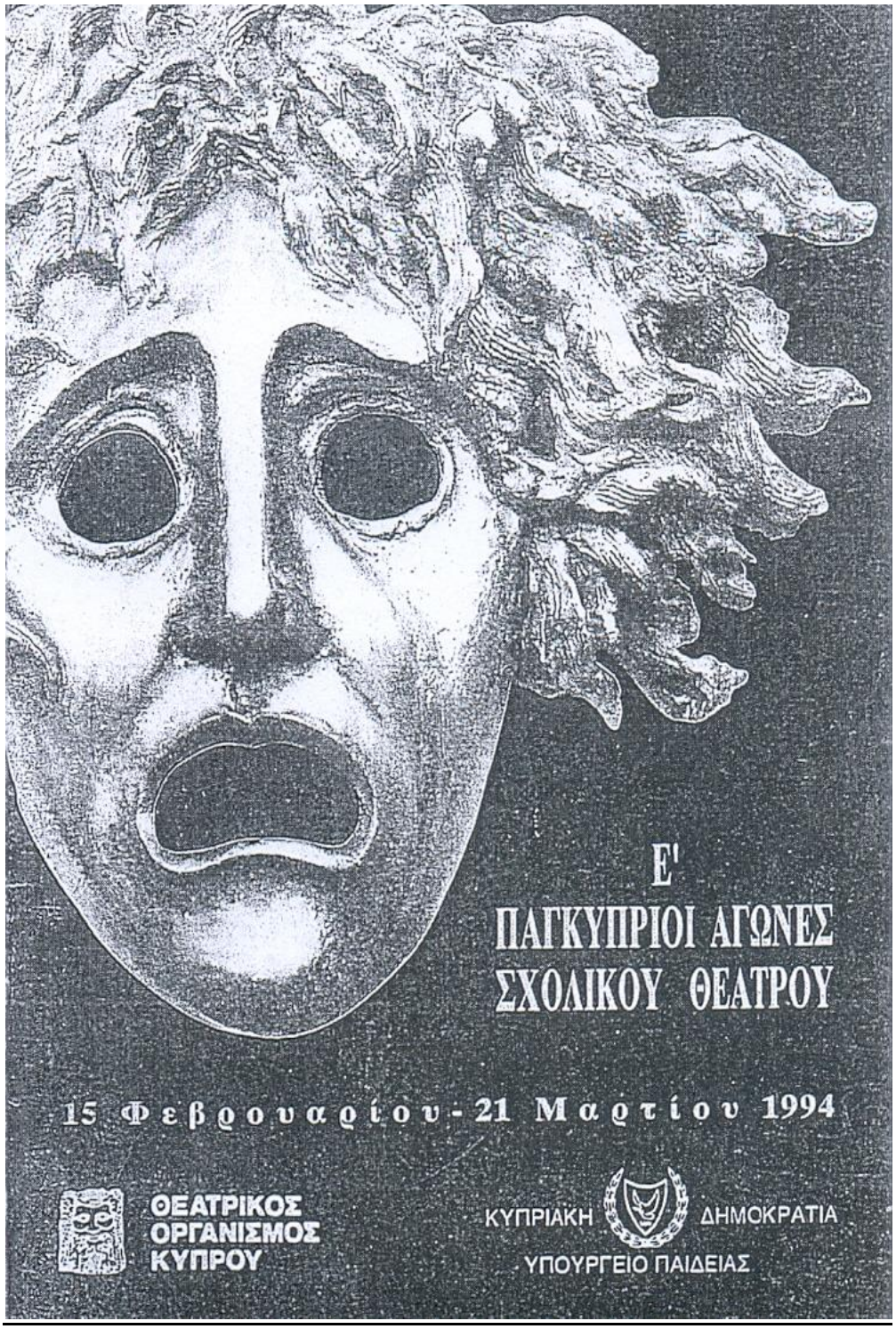
Από το 2003 στην αφίσα των Αγώνων δεσπόζει ως σταθερό έμβλημα των Αγώνων ένα μικρό ανθρωπάκι. Την περίοδο 2003-2010 το εμβληματικό ανθρωπάκι φιλοτέχνησε ο Γιώργος Τσαγκάρης, τον οποίο από το 2010 πλαισιώνει ο Άντρος Γεωργίου. Οι δύο αυτοί γραφίστες συνέβαλαν έτσι σημαντικά στη διαμόρφωση της φιλοσοφίας και της εικόνας των Αγώνων. Τον τελικό λόγο για την έγκριση της αφίσας έχει ο Διευθυντής του ΘΟΚ.

Ο γενικότερος στόχος είναι να μεταμορφώνεται κάθε χρόνο ο ανθρωπάκος-σύμβολο των Αγώνων παραπέμποντας στην επικαιρότητα, σε διαφορετικούς θεατρικούς ήρωες και σε διαφορετικό genre θεάτρου κάθε φορά. Από το 2011 μέχρι και το 2013 το Ανθρωπάκι ήταν είτε μίμος είτε σαιξπηρικός ηθοποιός. Το 2014 αλλάζει και πάλι μορφή: είναι επηρεασμένος από την οικονομική κρίση και εμφανίζεται ως ξεπεσμένος τζέντλεμαν με φθαρμένο σακάκι και ρούχα, που παραπέμπει σε χαρακτήρες του μυθιστορήματος *Όλιβερ Τουίστ*, αλλά παράλληλα έχει την ενεργητικότητα και την καλόκαρδη αισιοδοξία του Σαρλώ.

1992

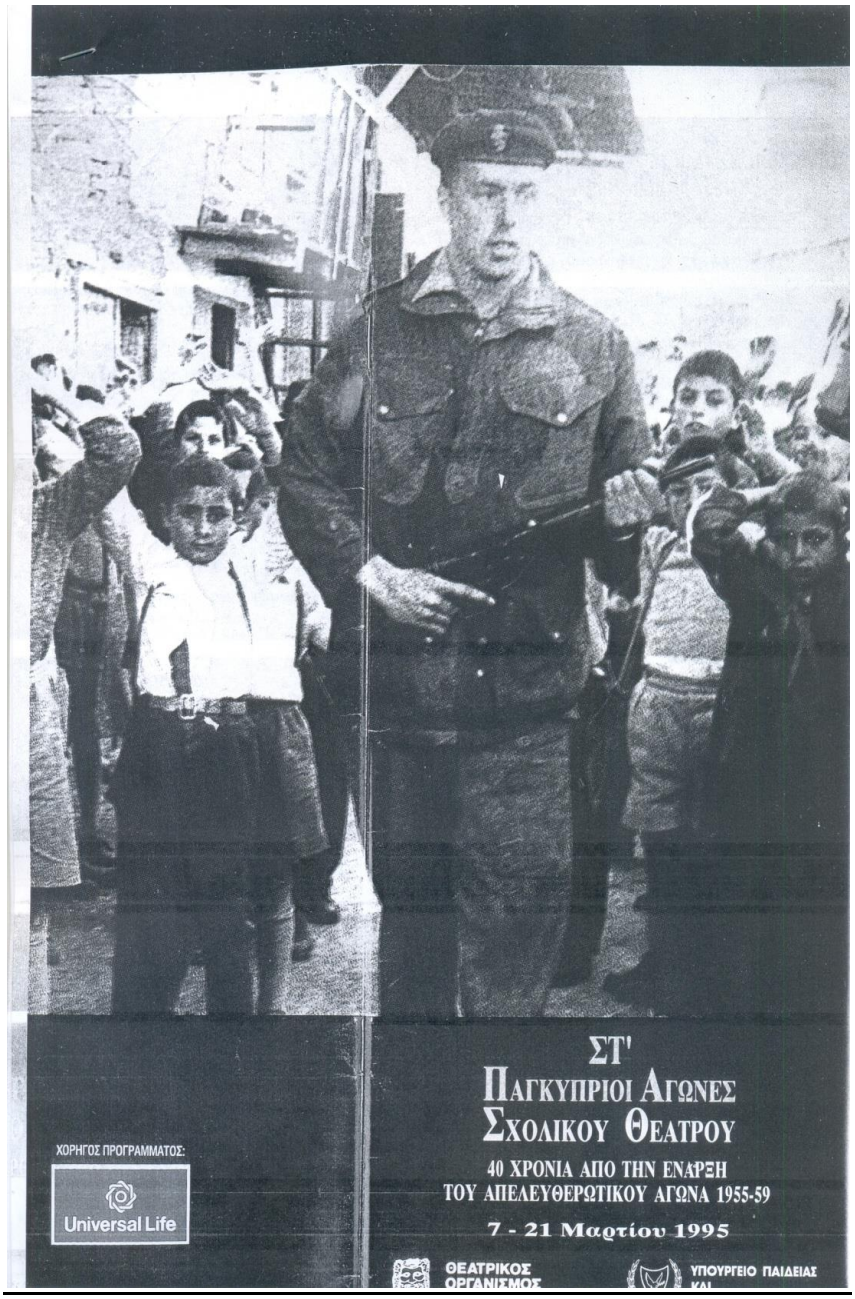

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΚΡΙΘΕΙΣΩΝ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ ΤΟΥ Γ΄ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΓΙΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ
ΑΝΔΡΟΥΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΚΥΠΡΟΥ
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΣΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ 1991
ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ
24, 25 ΚΑΙ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1992, 8.30 Μ.Μ.

1994

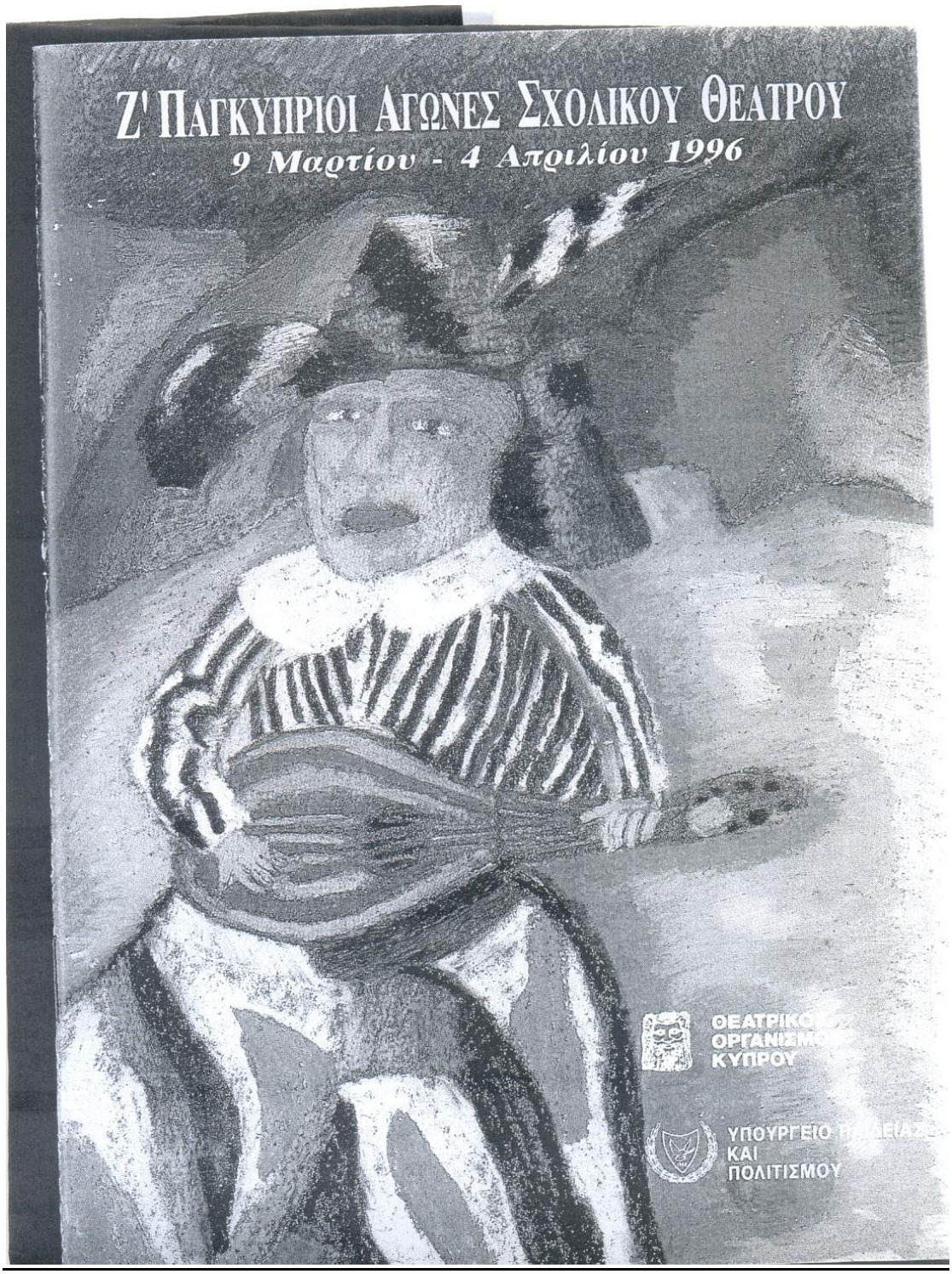
(Η αφίσα απεικόνιζε μάσκα αρχαίου δράματος)

1995

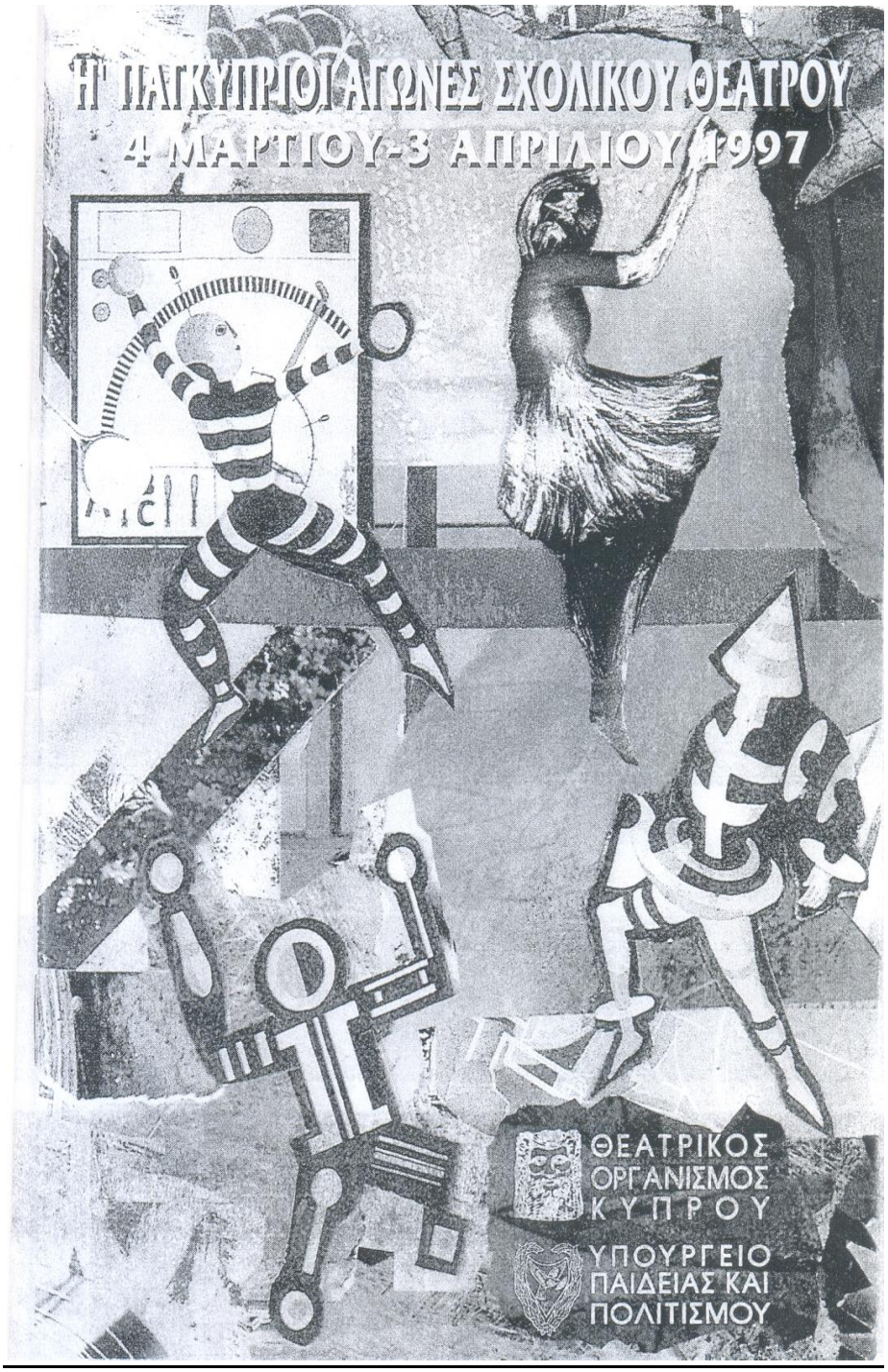
(Η αφίσα όπως και το εξώφυλλο του προγράμματος των ΣΤ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου απεικόνιζαν μαθητικές διαδηλώσεις ενάντια στην αγγλική κατοχή. Σημειώνεται ότι οι Αγώνες τη χρονιά αυτή ήταν αφιερωμένοι στους πεσόντες μαθητές και στα σαραντάχρονα του απελευθερωτικού αγώνα του 1955-1959)

1996

(Η αφίσα απεικόνιζε ένα ήρωα να παίζει μουσικό όργανο)

1997

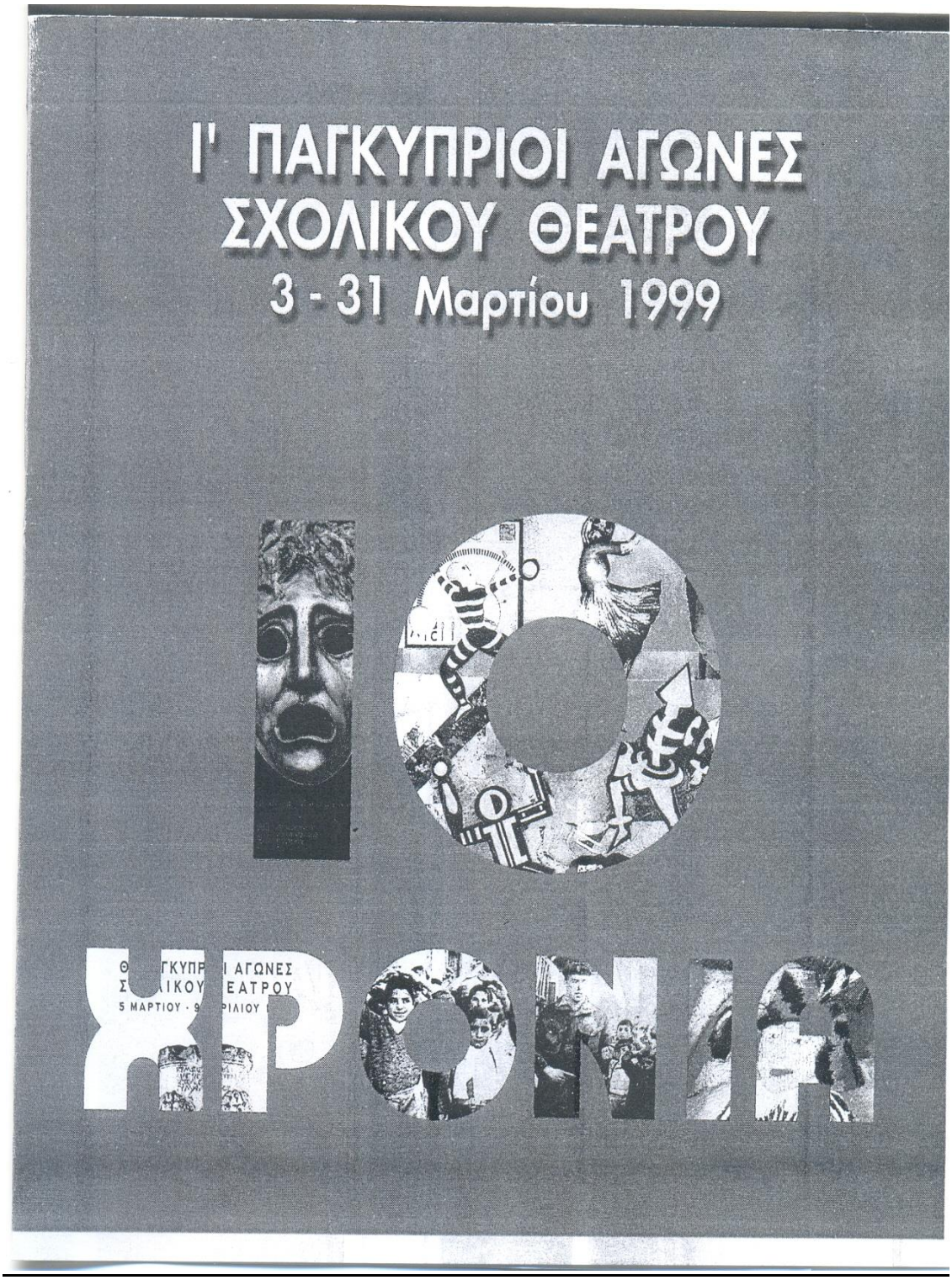
(Η αφίσα απεικόνιζε φιγούρες σε διάφορες δραστηριότητες)

1998

(Η αφίσα όπως και το εξώφυλλο του προγράμματος των Θ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου απεικόνιζαν ενεπίγραφο βωμό που βρέθηκε στην ανατολική στοά της Παλαίστρας του Γυμνασίου στη Σαλαμίνα. Είναι αφιερωμένος στο θεό Ερμή Επήκοο από τον Διαγόρα, γιο του Τεύκρου που κατείχε το αξίωμα του μόνιμου Γυμνασιάρχου στη Σαλαμίνα. Χρονολογείται στην τελευταία Ελληνιστική περίοδο, στον 1^{ο} αιώνα)

1999

(Η αφίσα ήταν αφιερωμένη στα 10χρονα των Αγώνων και υπήρχε φωτογραφικό υλικό από τις αφίσες των προηγούμενων Αγώνων)

2003

(Στην αφίσα δέσποζε το ανθρωπάκι, το οποίο από τη χρονιά αυτή καθιερώθηκε ως σταθερό έμβλημα των Αγώνων)

2004

(Η αφίσα απεικόνιζε το ανθρωπάκι πάνω σε δίκυκλο)

2005

(Η αφίσα απεικόνιζε το ανθρωπάκι ιπτάμενο)

2006

(Η αφίσα απεικόνιζε το ανθρωπάκι ιπτάμενο πάνω από πολιτεία)

2007

(Η αφίσα απεικόνιζε το ανθρωπάκι καβαλάρη)

2008

(Η αφίσα απεικόνιζε το ανθρωπάκι καβαλάρη σε άλογο)

2009

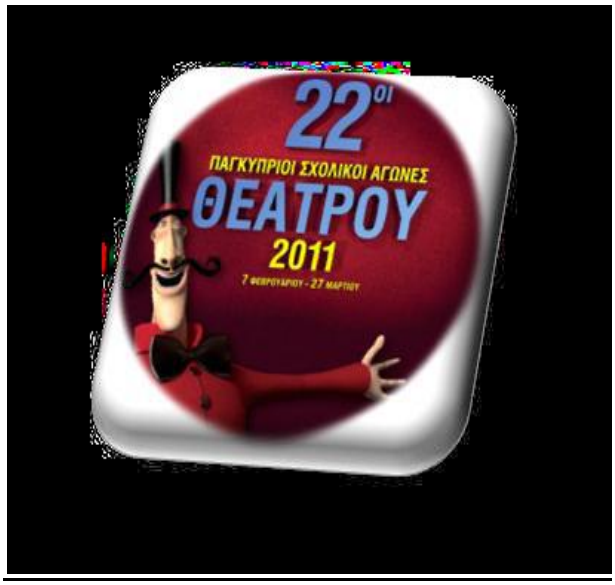
(Η αφίσα ήταν αφιερωμένη στα 20χρονα των Αγώνων και απεικόνιζε συμβολικά το ανθρωπάκι πάνω σε σκάλα που έκοβε καρπούς από δέντρο, δηλ. ότι οι Αγώνες απέδωσαν καρπούς)

2010

(Η αφίσα απεικόνιζε το ανθρωπάκι με μάσκα)

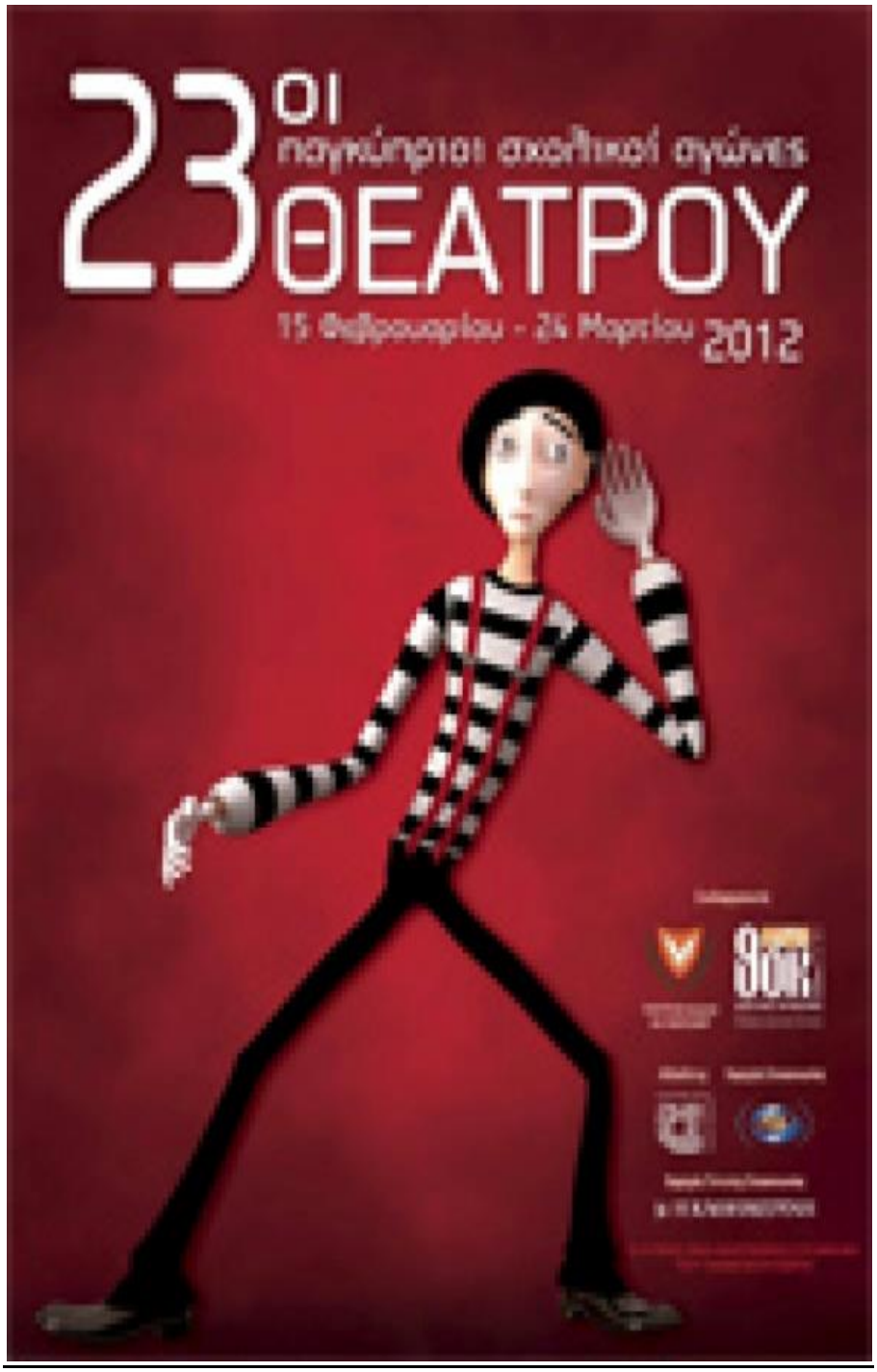
2011

(Η αφίσα απεικόνιζε το ανθρωπάκι ως μίμο)

2012

23οι
παγκύπριοι σχολικοί αγώνες
ΘΕΑΤΡΟΥ
15 Φεβρουαρίου - 24 Μαρτίου 2012

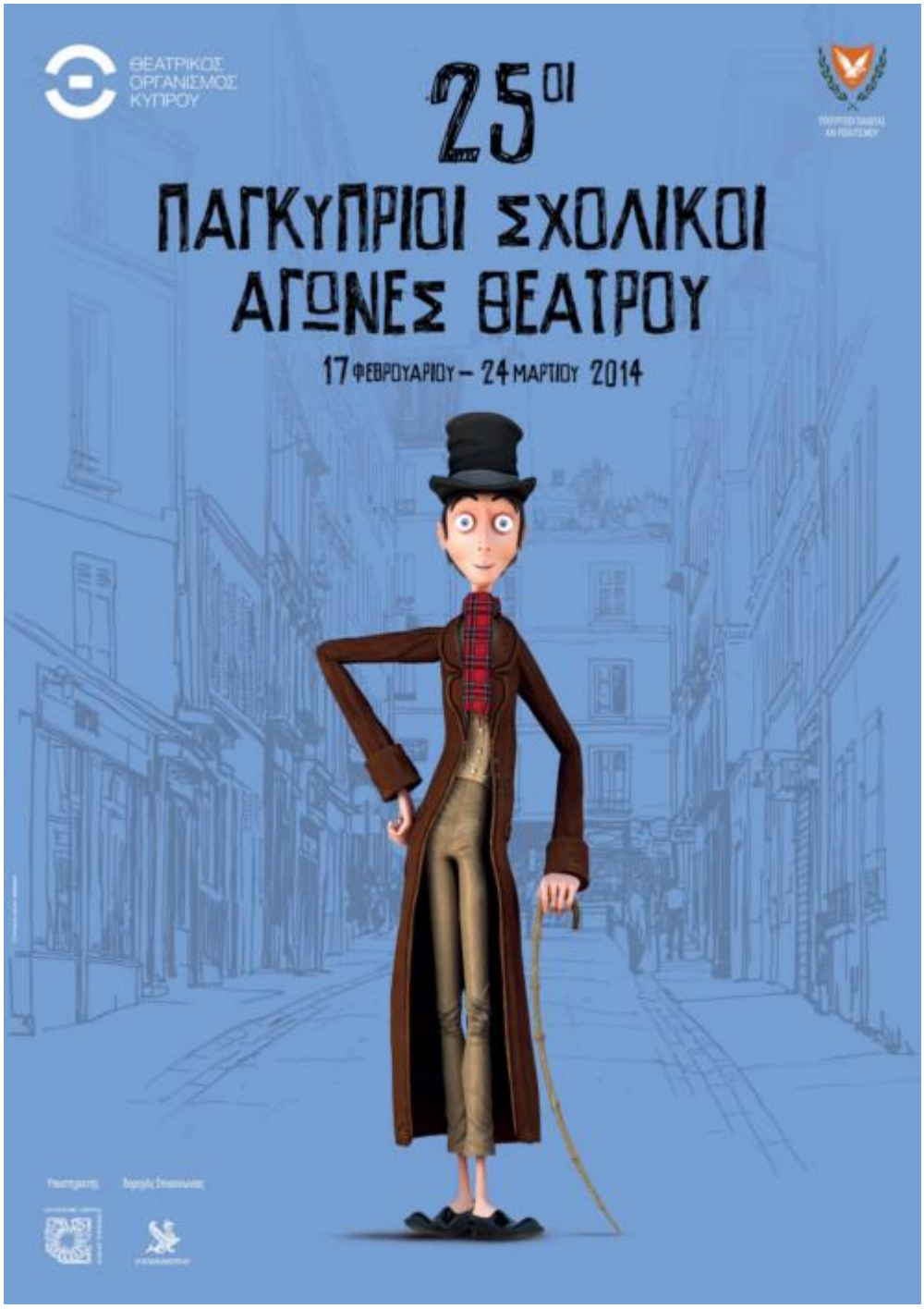
(Η αφίσα απεικόνιζε το ανθρωπάκι ως μίμο)

2013

(Η αφίσα απεικόνιζε το ανθρωπάκι ως σαιξπηρικό ηθοποιό)

2014

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
25ΟΙ
ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ
17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ – 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2014

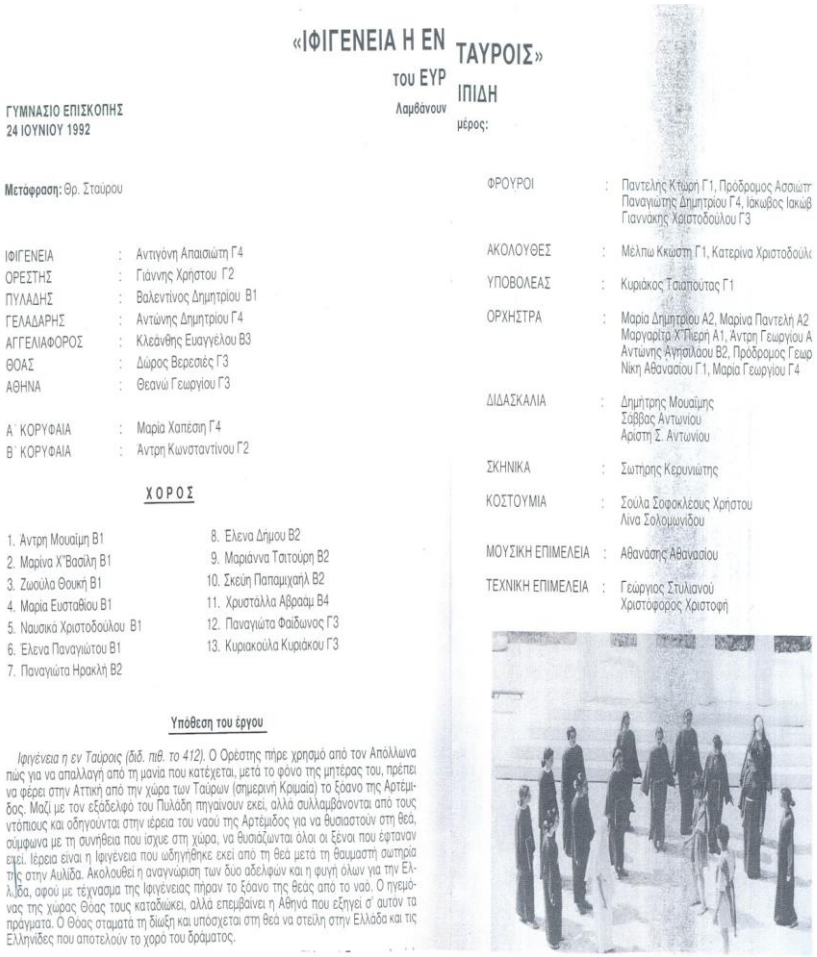
(Ο ανθρωπάκος της αφίσας είναι επηρεασμένος από την οικονομική κρίση και εμφανίζεται ως ξεπεσμένος τζέντλεμαν με φθαρμένο σακάκι και ρούχα, που παραπέμπει σε χαρακτήρες του μυθιστορήματος *Όλιβερ Τουίστ*, αλλά παράλληλα έχει την ενεργητικότητα και την καλόκαρδη αισιοδοξία του Σαρλώ)

9.5. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε΄

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

1992

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

«ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ»
του ΕΥΡ ΙΠΙΔΗ
Λαμβάνουν μέρος:

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ
24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1992

Μετάφραση: Θρ. Σταύρου

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ	:	Αντιγόνη Απαισιώτη Γ4
ΟΡΕΣΤΗΣ	:	Γιάννης Χρήστου Γ2
ΠΥΛΑΔΗΣ	:	Βαλεντίνος Δημητρίου Β1
ΓΕΛΑΔΑΡΗΣ	:	Αντώνης Δημητρίου Γ4
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ	:	Κλεάνθης Ευαγγέλου Β3
ΘΟΑΣ	:	Δώρος Βερεσιές Γ3
ΑΘΗΝΑ	:	Θεανώ Γεωργίου Γ3
Α΄ ΚΟΡΥΦΑΙΑ	:	Μαρία Χαπέση Γ4
Β΄ ΚΟΡΥΦΑΙΑ	:	Αντρη Κωνσταντίνου Γ2

ΧΟΡΟΣ

1. Άντρη Μουαΐμη Β1
2. Μαρίνα Χ'Βασίλη Β1
3. Ζωούλα Θουκή Β1
4. Μαρία Ευσταθίου Β1
5. Ναυσικά Χριστοδούλου Β1
6. Έλενα Παναγιώτου Β1
7. Παναγιώτα Ηρακλή Β2
8. Έλενα Δήμου Β2
9. Μαριάννα Ταιτούρη Β2
10. Σκεύη Παπαμιχαήλ Β2
11. Χρυστάλλα Αβραάμ Β4
12. Παναγιώτα Φαίδωνος Γ3
13. Κυριακούλα Κυριάκου Γ3

Υπόθεση του έργου

Ιφιγένεια η εν Ταύροις (διδ. πιθ. το 412). Ο Ορέστης πήρε χρησμό από τον Απόλλωνα πώς για να απαλλαγή από τη μανία που κατέχεται, μετά το φόνο της μητέρας του, πρέπει να φέρει στην Αττική από την χώρα των Ταύρων (σημερινή Κριμαία) το ξόανο της Αρτέμιδος. Μαζί με τον εξάδελφό του Πυλάδη πηγαίνουν εκεί, αλλά συλλαμβάνονται από τους ντόπιους και οδηγούνται στην ιέρεια του ναού της Αρτέμιδος για να θυσιαστούν στη θεά, σύμφωνα με τη συνήθεια που ίσχυε στη χώρα, να θυσιάζονται όλοι οι ξένοι που έφταναν εκεί. Ιέρεια είναι η Ιφιγένεια που ωδηγήθηκε εκεί από τη θεά μετά τη θαυμαστή σωτηρία της στην Αυλίδα. Ακολουθεί η αναγνώριση των δύο αδελφών και η φυγή όλων για την Ελλάδα, αφού με τέχνασμα της Ιφιγένειας πήραν το ξόανο της θεάς από το ναό. Ο ηγεμόνας της χώρας Θόας τους καταδιώκει, αλλά επεμβαίνει η Αθηνά που εξηγεί σ' αυτόν τα πράγματα. Ο Θόας σταματά τη δίωξη και υπόσχεται στη θεά να στείλη στην Ελλάδα και τις Ελληνίδες που αποτελούν το χορό του δράματος.

ΦΡΟΥΡΟΙ : Παντελής Κτώρη Γ1, Πρόδρομος Ασσιώτ
Παναγιώτης Δημητρίου Γ4, Ιάκωβος Ιακώβ
Γιαννάκης Χριστοδούλου Γ3

ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ : Μέλπω Κκώστη Γ1, Κατερίνα Χριστοδούλ

ΥΠΟΒΟΛΕΑΣ : Κυριάκος Τσιαπούτας Γ1

ΟΡΧΗΣΤΡΑ : Μαρία Δημητρίου Α2, Μαρίνα Παντελή Α2
Μαργαρίτα Χ'Πιερή Α1, Άντρη Γεωργίου Α
Αντώνης Αγγελίδου Β2, Πρόδρομος Γεωρ
Νίκη Αθανασίου Γ1, Μαρία Γεωργίου Γ4

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ : Δημήτρης Μουαΐμης
Σάββας Αντωνίου
Αρίστη Σ. Αντωνίου

ΣΚΗΝΙΚΑ : Σωτήρης Κερυνιώτης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ : Σούλα Σοφοκλέους Χρήστου
Λίνα Σολομωνίδου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : Αθανάσης Αθανασίου

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : Γεώργιος Στυλιανού
Χριστοφόρος Χριστοφή

- **<u>ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ- *ΑΝΤΙΓΟΝΗ* ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΗ</u>**

ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
25 Ιουνίου 1992

«ΑΝΤΙΓΟΝΗ»
του ΣΟΦΟΚΛΗ

Λαμβάνουν μέρος:

ΑΝΤΙΓΟΝΗ	:	Έλενα Κυριακίδου
ΙΣΜΗΝΗ	:	Μάγδα Χατζηδημήτρη
ΚΡΕΩΝ	:	Θεόδωρος Λουκαΐδης
ΑΙΜΩΝ	:	Μάριος Γεωργίου
ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ	:	Γιώργος Αθανασίου
	:	Αντώνης Σολομού
	:	Μενέλαος Μενελάου
ΧΟΡΟΣ	:	Γιώργος Σταύρου
	:	Γιώργος Πέγκας
	:	Σταύρος Μάντης
	:	Σοφοκλής Βογιαζής
ΦΥΛΑΚΑΣ	:	Άγγελος Μαμάκος
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ	:	Κωνσταντίνος Παναγιώτου
ΜΑΝΤΗΣ ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ	:	Πάρις Κλεάνθους
ΟΔΗΓΟΣ	:	Θεόδωρος Κυριάκου
ΦΥΛΑΚΕΣ	:	Δημήτρης Δημητρίου και
	:	Χρίστος Γεωργιάδης
ΕΥΡΥΔΙΚΗ	:	Στάλω Κότσαπα
ΜΟΥΣΙΚΗ	:	Γιώργος Καλλής

Αντιγόνη. Ο Κρ
προδότου. Η Αντιγ
λυνείκη και, όταν
πάνω από το ανθρ
ση. Ο Κρέων την κ
σεις του γιου του Α
σία· μόνο μετά π
αποφασίζει να επιτ
αργά, γιατί η Αντιγ
γος του Κρέοντος
μένος αναγνωρίζει
νη.

Φωτογραφία από την παράσταση του έργου

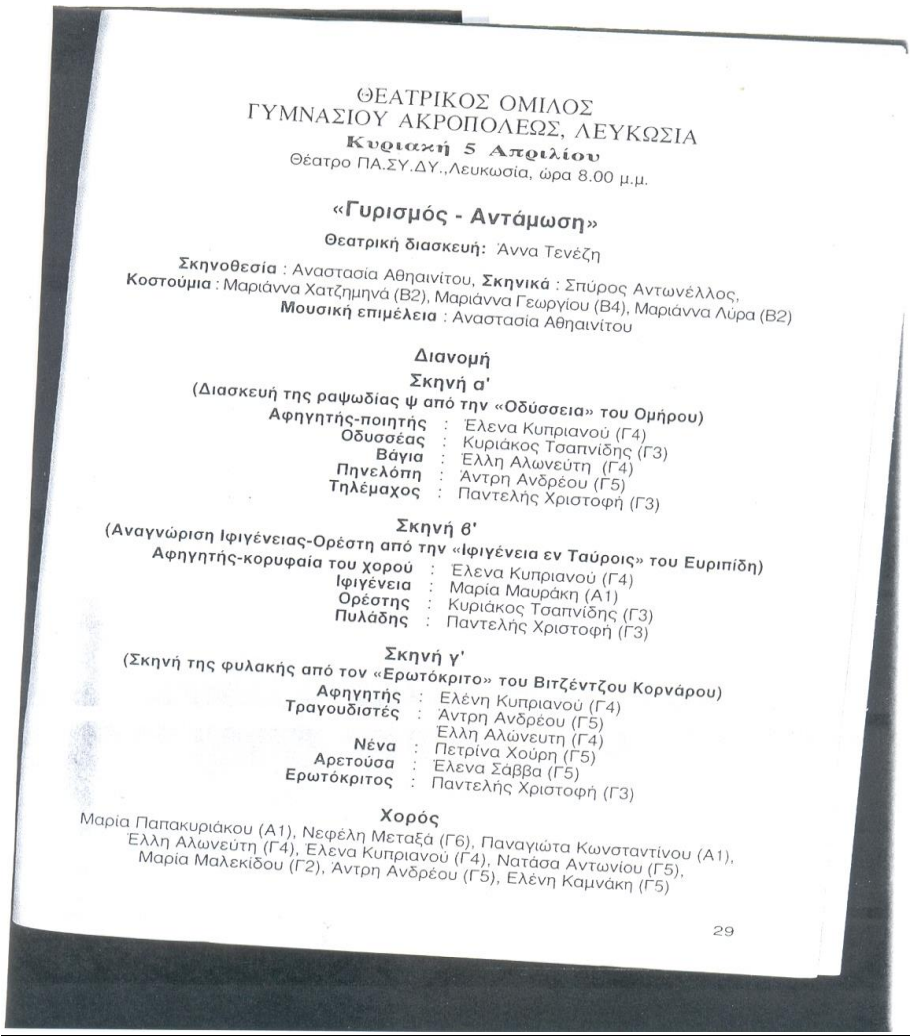
Υπόθεση του έργου

Αντιγόνη. Ο Κρέων, άρχοντας των Θηβών, απαγορεύει την ταφή του Πολυνείκη α προδότου. Η Αντιγόνη αψηφώντας τη διαταγή του Κρέοντος θάφτει τον αδελφόν της Πο λυνείκη και, όταν ανακαλύπτεται και οδηγήται μπροστά στον άρχοντα, διακηρύττει ό πάνω από το ανθρώπινο δίκαιο υπάρχει το θεϊκό στο οποίο εκείνη προτίμησε να υπακο ση. Ο Κρέων την καταδικάζει να ταφή ζωντανή μη λαβαίνοντας υπόψη ούτε τις παρακλ σεις του γιου του Αίμονος, μνηστήρα της Αντιγόνης, ούτε τις συμβουλές του μάντη Τειρ σία· μόνο μετά τη φοβερή μαντεία του Τειρεσία για συμφορές που θα τον βρου αποφασίζει να επιτρέψη την ταφή του Πολυνείκη και να σώση την Αντιγόνη· αλλά είναι π αργά, γιατί η Αντιγόνη είχε αυτοκτονήσει και δίπλα της ο Αίμων· το ίδιο έκαμε και η σύζ γος του Κρέοντος Ευρυδίκη όταν έμαθε το θάνατο του παιδιού της. Ο Κρέων συντετρι μένος αναγνωρίζει την ευσέβεια της Αντιγόνης και τη δική του μωρία και εύχεται να πεθ νη.

(Α. Γεωργοπαπαδάκου, Ελληνική Γραμματολογία

1998

***ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ- *ΓΥΡΙΣΜΟΣ- ΑΝΤΑΜΩΣΗ* (**θεατρική διασκευή από την Άννα Τενέζη της Ραψωδίας ψ από την *Οδύσσεια* του Ομήρου και σκηνών από την *Ιφιγένεια εν Ταύροις* του Ευριπίδη και τον *Ερωτόκριτο* του Βιτσέντζου Κορνάρου)

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Κυριακή 5 Απριλίου
Θέατρο ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ.,Λευκωσία, ώρα 8.00 μ.μ.

«Γυρισμός - Αντάμωση»

Θεατρική διασκευή: Άννα Τενέζη

Σκηνοθεσία : Αναστασία Αθηαινίτου, **Σκηνικά** : Σπύρος Αντωνέλλος,
Κοστούμια : Μαριάννα Χατζημηνά (Β2), Μαριάννα Γεωργίου (Β4), Μαριάννα Λύρα (Β2)
Μουσική επιμέλεια : Αναστασία Αθηαινίτου

Διανομή

Σκηνή α'
(Διασκευή της ραψωδίας ψ από την «Οδύσσεια» του Ομήρου)

Αφηγητής-ποιητής : Έλενα Κυπριανού (Γ4)
Οδυσσέας : Κυριάκος Τσαπνίδης (Γ3)
Βάγια : Έλλη Αλωνεύτη (Γ4)
Πηνελόπη : Άντρη Ανδρέου (Γ5)
Τηλέμαχος : Παντελής Χριστοφή (Γ3)

Σκηνή β'
(Αναγνώριση Ιφιγένειας-Ορέστη από την «Ιφιγένεια εν Ταύροις» του Ευριπίδη)

Αφηγητής-κορυφαία του χορού : Έλενα Κυπριανού (Γ4)
Ιφιγένεια : Μαρία Μαυράκη (Α1)
Ορέστης : Κυριάκος Τσαπνίδης (Γ3)
Πυλάδης : Παντελής Χριστοφή (Γ3)

Σκηνή γ'
(Σκηνή της φυλακής από τον «Ερωτόκριτο» του Βιτζέντζου Κορνάρου)

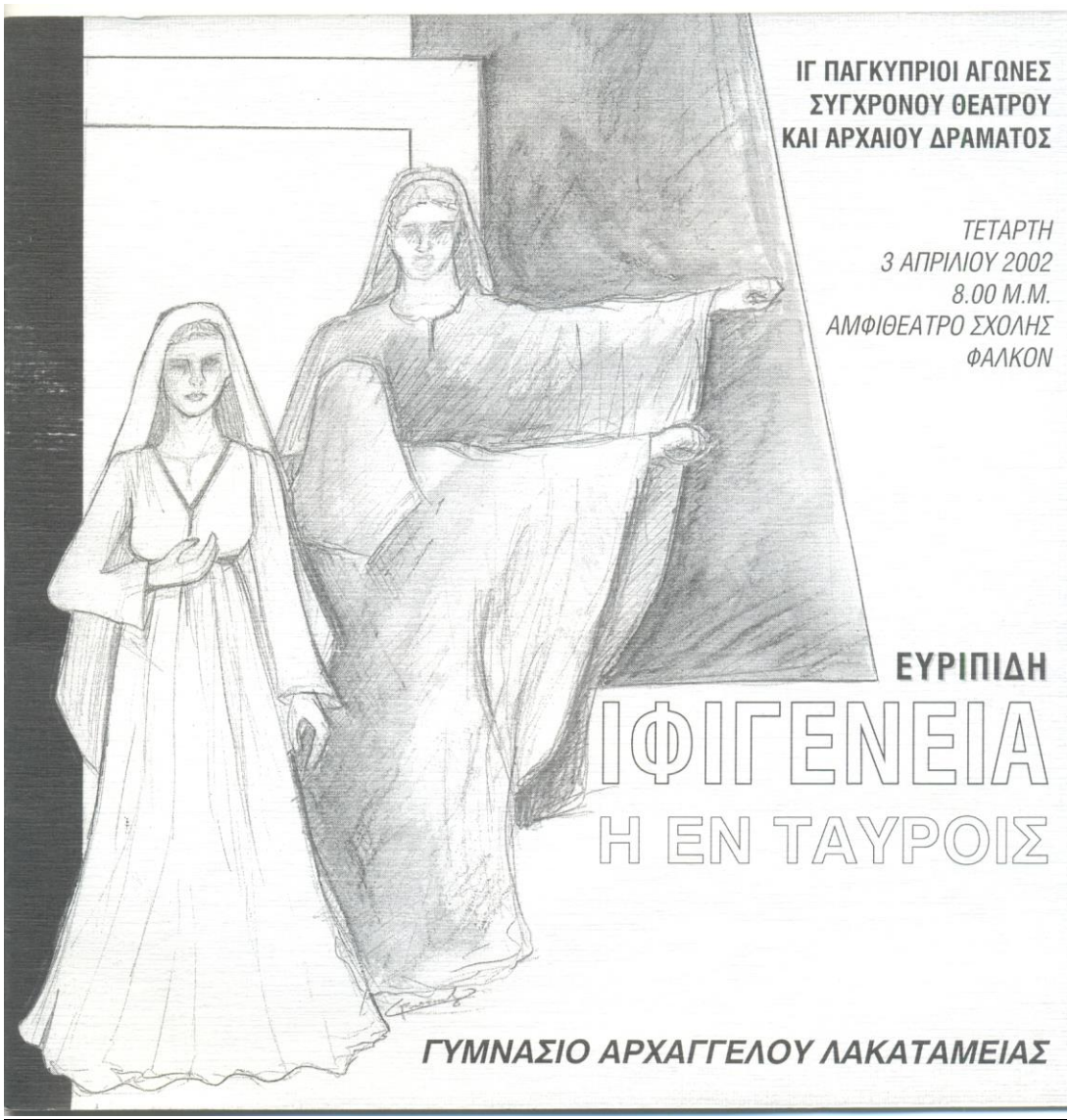
Αφηγητής : Ελένη Κυπριανού (Γ4)
Τραγουδιστές : Άντρη Ανδρέου (Γ5)
Έλλη Αλώνευτη (Γ4)
Νένα : Πετρίνα Χούρη (Γ5)
Αρετούσα : Έλενα Σάββα (Γ5)
Ερωτόκριτος : Παντελής Χριστοφή (Γ3)

Χορός
Μαρία Παπακυριάκου (Α1), Νεφέλη Μεταξά (Γ6), Παναγιώτα Κωνσταντίνου (Α1), Έλλη Αλωνεύτη (Γ4), Ελένα Κυπριανού (Γ4), Νατάσα Αντωνίου (Γ5), Μαρία Μαλεκίδου (Γ2), Άντρη Ανδρέου (Γ5), Ελένη Καμνάκη (Γ5)

29

2002

*** ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΧΑΓΕΛΛΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ**

Μνημες Νοσταλγικες

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΣΟΛΩΝ

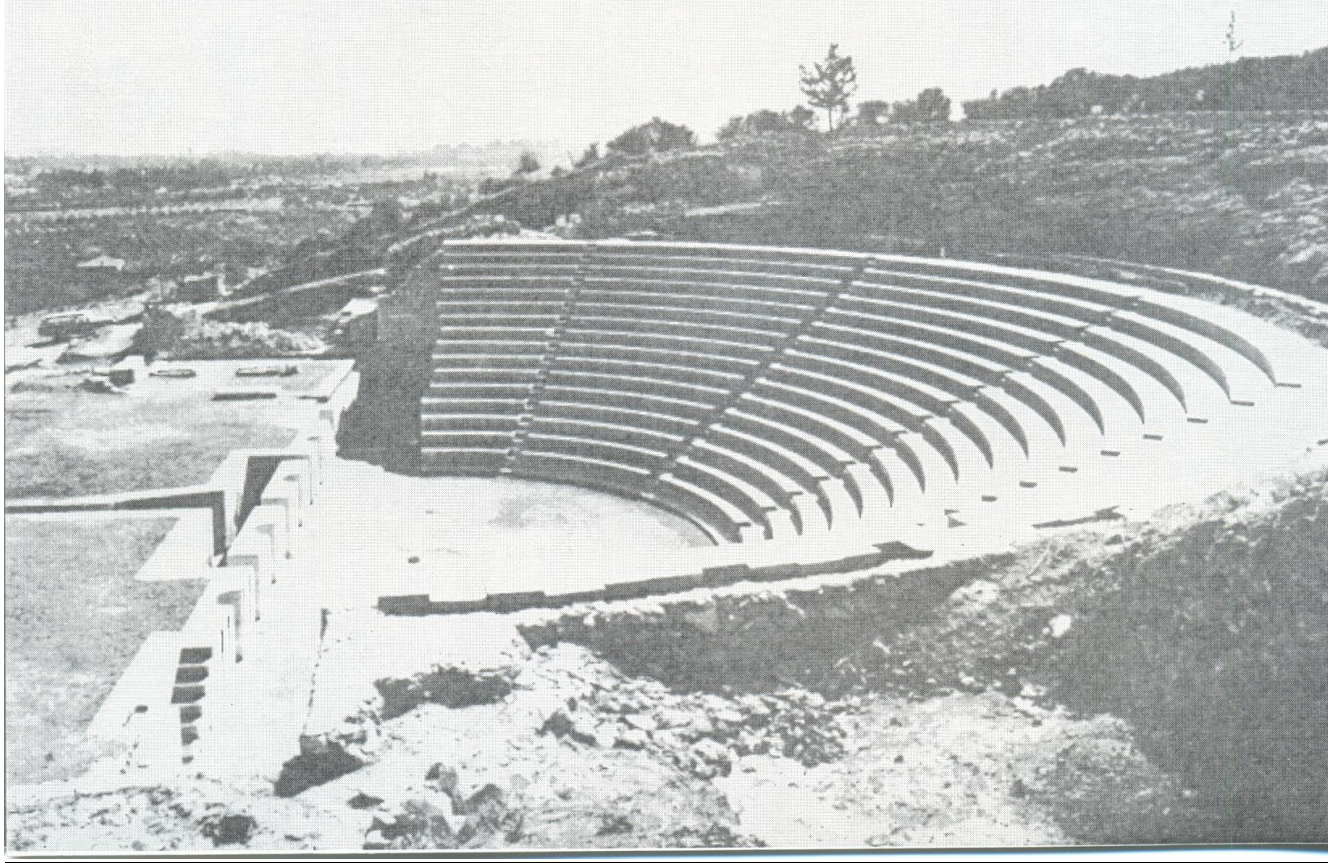
Το πρώτο αρχαίο θέατρο που ανασκάφτηκε στην Κύπρο ήταν το αρχαίο θεάτρο των Σόλων.

Είναι ρωμαϊκής εποχής και χρονολογείται μεταξύ του τέλους του 2ου αιώνα και των αρχών του 3ου μ.χ. αιώνα.

Το θέατρο αποτελείται από το κοίλο, που είναι λαξευμένο σε βράχο, από την ημικυκλική ορχήστρα και από τη σκηνή.

Η ορχήστρα είναι ημικυκλική - σε αντίθεση με τα αρχαία θέατρα της κλασσικής εποχής που έχουν στρογγυλή ορχήστρα - και έχει διάμετρο 17 μέτρα.

Στο αρχαίο θεάτρο των Σόλων οργανώνονταν πριν την Τουρκική εισβολή διάφορες εκδηλώσεις και παραστάσεις αρχαίου δράματος από τους μαθητές των σχολείων της Κωμόπολης Μόρφου.

Ευριπίδης, ο δραματουργός.

Γεννήθηκε γύρω στο 484/480 π.Χ. και πέθανε την άνοιξη του 406 π.Χ. στην πρωτεύουσα της Μακεδονίας, όπου είχε προσκληθεί, όπως και άλλοι καλλιτέχνες των ημερών του, από τον βασιλέα Αρχέλαο.

Είναι ένας διανοούμενος δραματουργός και στην καλλιτεχνική του σταδιοδρομία μοιάζει, κατά περίεργο τρόπο, να έχει την τύχη ενός συγχρόνου μας. Δεν ήταν δημοφιλής όσο ζούσε· αυτό φαίνεται καθαρά από τις λιγοστές του νίκες στα Διονύσια, από τη συχνότητα της παρώδησης των τραγωδιών του και της γελοιογράφησης του προσώπου του από την κωμωδία και, ενδεχομένως, από την αναχώρησή του από την Αθήνα για τη Μακεδονία. Μετά το θάνατό του έγινε εκπληκτικά δημοφιλής στις επόμενες γενιές.

Η ανάμειξη του δραματουργού στις πνευματικές, πολιτικές και ηθικές έριδες του καιρού του δεν είχε, ωστόσο, ως αποτέλεσμα μια σαφή τοποθέτησή του στο πλευρό της μιας ή της άλλης παράταξης. Είναι γνωστή η δυσκολία να εκμαιεύσει κανείς τις θέσεις ενός δραματουργού που μιλάει πίσω από τη μάσκα των δημιουργημάτων του - και αυτό ισχύει σε μεγαλύτερο βαθμό για τον Ευριπίδη. Αποτελούσε πρόβλημα για τους συγχρόνους του και εξακολουθεί να είναι και σήμερα. Στους αιώνες που ακολούθησαν την πρώτη διδασκαλία των έργων του αποθεώθηκε ή καταδικάστηκε με μια ποικιλία αλληλοσυγκρουόμενων χαρακτηρισμών. Χαρακτηρίστηκε ως "ποιητής του ελληνικού διαφωτισμού", αλλά και ως "Ευριπίδης, ο παράλογος"· θρησκευτικός σκεπτικιστής, αν όχι άθεος, και, από την άλλη, άτομο που πιστεύει στη θεϊκή πρόνοια και στην τελική επικράτηση της δικαιοσύνης και της θεϊκής ανταπόδοσης. Θεωρήθηκε βαθύς ερευνητής της ανθρώπινης ψυχολογίας και, επίσης, οπαδός της ρητορικής, που θυσίασε τη λογική συνοχή των χαρακτήρων του στο βωμό λεκτικών εντυπώσεων· μισογύνης και φεμινιστής· ρεαλιστής, που κατέβασε την τραγική δράση στο επίπεδο της καθημερινής ζωής, και ρομαντικός ποιητής, που επέλεγε ασυνήθιστους μύθους και εξωτικούς τόπους δράσης.

Έχουν γίνει προσπάθειες υπαγωγής αυτών των αντιφατικών κρίσεων σε ένα διάγραμμα καλλιτεχνικής πνευματικής εξέλιξης. Μια πειστική θεωρία για την πνευματική του πορεία χαράχθηκε πάνω στις εξής γραμμές: μια πρώιμη περίοδο υψηλής - θα μπορούσαμε ίσως να τη χαρακτηρίσουμε - τραγωδίας (*Μήδεια, Ιππόλυτος*) την ακολούθησαν τα πατριωτικά δράματα των πρώτων χρόνων του Πελοποννησιακού πολέμου (*Ηρακλείδες, Ικέτιδες*)· έργα που εξέφραζαν αποστροφή για τον πόλεμο, καθώς αυτός συνεχιζόταν, όλο και χάνοντας το νόημά του (*Εκάβη, Τρωάδες*)· μια απόκλιση από την τραγωδία με επιστροφή στον τραγικό τρόπο με σκηνές μεγαλύτερης απόγνωσης και περισσότερης βίας από ό,τι στο παρελθόν (*Ορέστης, Φοίνισσες, Βάκχες*). Αλλά φυσικά αυτή η μέθοδος θεώρησης του έργου του Ευριπίδη είναι ριψοκίνδυνη, αφού έχουν χαθεί πάρα πολλά δράματα και, μολονότι κάποτε είμαστε σε θέση να εικάσουμε το περιεχόμενό τους, δεν μπορούμε να φανταστούμε το όλο κλίμα τους. Η τελευταία ομάδα των έργων του περιλαμβάνει τις *Βάκχες* και την *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* - το πρώτο εντονότατο τραγικό, το άλλο με σκηνές των οποίων το ύφος και η τεχνική μοιάζει να προαγγέλλει τη Νέα Κωμωδία.

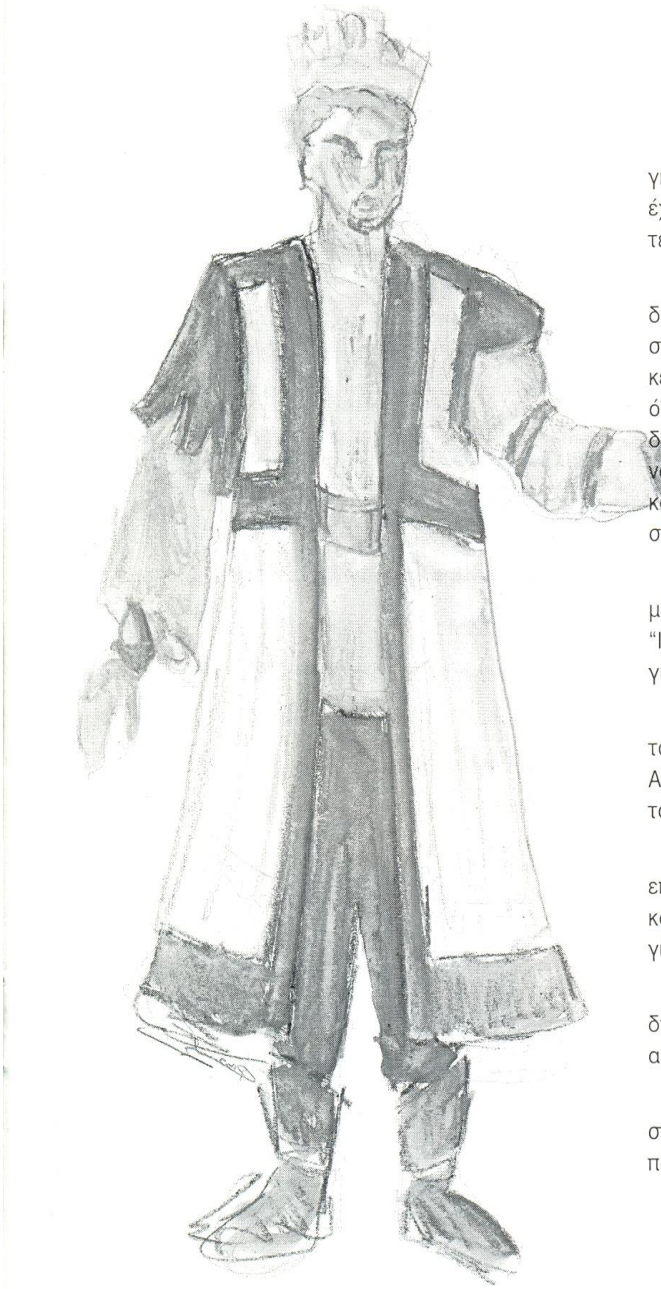
P.E. EASTERLING - B.M.W. KNOX
"Ιστορία της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας"
Μετάφραση: Ν. ΚΟΝΟΜΗ, ΧΡ. ΓΡΙΜΠΑ.

ΝΕΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ: ΤΡΑΓΙΚΩΜΩΔΙΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Αυτός ο όρος, ο όχι ολωσδιόλου ικανοποιητικός, προτίθεται να περιγράψει την *Άλκηστη*, την *Ιφιγένεια εν Ταύροις*, τον *Ίωνα* και την *Ελένη*, δηλαδή τέσσερα έργα που είναι ουσιωδώς συγγενικά, ακόμη και αν η Ιφιγένεια εν Ταύροις θα έπρεπε ίσως να αποκαλείται ρομαντικό μελόδραμα, και η Ελένη υψηλή κωμωδία. Υπάρχει πράγματι αρχαίο προηγούμενο στην αδυναμία να ταξινομηθούν πειστικά αυτά τα έργα.

Οι διαφορές ανάμεσα σε αυτά τα τέσσερα έργα είναι αξιοσημείωτες, αλλά ό,τι κοινό έχουν είναι πιο θεμελιώδες. Σε έντονη αντίθεση με τις τραγωδίες του Ευριπίδη, τούτες οι τραγικωμωδίες έχουν πλοκές που η δομή τους είναι όχι μόνο απαλλαγμένη από ελαττώματα, αλλά που είναι ακόμη επιδέξια και κομψή σε βαθμό αξιοσημείωτο· η διαγραφή των χαρακτήρων δεν είναι πλέον ασυνεπής, αλλά είναι λαγαρή και εντελώς αδιατάραχτη· και εμείς δεν σαστίζουμε πλέον ούτε εξεγειρόμαστε από άκαιρη ρητορεία και σοφιστική. Ο δραματουργός που είχε κατηγορηθεί για ολοσχερή αμηχανία, έγινε αιφνίδια πρότυπο δεξιοτεχνίας.

H.D.F. KITTO
"Η Αρχαία Ελληνική Τραγωδία" μ.τ.φ. Λ. Ζενάκος
Εκδ. Παπαδήμα, Αθήνα 1971.

Προλογίζοντας

Η Τέχνη σαν μέσο έκφρασης της βαθύτερης ανάγκης σχέσεων και επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων έχει σαν στόχο την ευαισθητοποίηση των παιδιών στην τέχνη και στην Αισθητική Αγωγή.

Το θέατρο σαν μία από τις παλαιότερες μορφές δημιουργικής έκφρασης του ανθρώπου που πολύ συχνά συνδυάζει τη Μουσική, το λόγο και τις εικαστικές Τέχνες έχει σημαντική παιδευτική αξία διότι πέραν όλων των άλλων δίνει σε μαθητές και διδάσκοντες τη δυνατότητα να αναπτύξουν τις διάφορες κλίσεις, ικανότητες και δεξιότητες τους και να ασχοληθούν καλιεργώντας την υπευθυνότητα, συλλογικότητα και συνεργασία μέσα στη θεατρική ομάδα.

Είναι γι' αυτό που το Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας παρουσιάζει σήμερα το έργο του Ευριπίδη "Ιφιγένεια η εν Ταύροις". Ένα έργο πλούσιο σε ιδεολογικό και φιλοσοφικό περιεχόμενο.

Η παράσταση δίνεται μέσα στα πλαίσια της συμμετοχής του Γυμνασίου μας στους 13ους Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, μια αξιέπαινη προσπάθεια του ΘΟΚ και του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Συγχαίρω τα παιδιά που λαμβάνουν μέρος καθώς επίσης και όλους τους καθηγητές που βοήθησαν και καθοδήγησαν, ώστε το ανέβασμα του έργου αυτού να γίνει πραγματικότητα.

Θερμά ευχαριστώ επίσης όλους όσους με οποιονδήποτε τρόπο στάθηκαν αρωγοί στην προσπάθειά μας αυτή.

Τέλος ευχαριστώ όλους εσάς που ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας και μας τιμάτε απόψε με την παρουσία σας.

Αντώνης Ιωάννου
Διευθυντής

Όταν τα παιδιά μυούνται στο αρχαίο δράμα

Με δέος και βαρύ αίσθημα ευθύνης, πλησιάσαμε την ιδέα, σαν θεατρική ομάδα του σχολείου μας, μιας παράστασης Αρχαίου Δράματος, στα πλαίσια των ΙΓ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου.

Σαν υπεύθυνη της θεατρικής ομάδας, τόξερα πως το ανέβασμα μιας μαθητικής παράστασης αρχαίας τραγωδίας δεν ήταν ποτέ εύκολη υπόθεση. Ήξερα επίσης πως μια τέτοια προσπάθεια θα ήταν ακόμα δυσκολότερη, όταν στη σκηνή δε θα ανέβαιναν μεγάλα παιδιά, αλλά παιδιά Γυμνασίου που για πρώτη φορά εισάγονται στις βασικές έννοιες του αρχαίου δράματος.

Μυημένη στη μαγεία του αρχαίου θεάτρου από τα μαθητικά μου χρόνια - μνημονεύω τις μαθητικές παραστάσεις αρχαίου δράματος στο αρχαίο θέατρο των Σόλων πριν το 1974 - ήθελα κάποτε να καταστήσω μύστες αυτής της "ιερής τελετής" και τους δικούς μου μαθητές.

Εγχείρημα δύσκολο και τολμηρό.

Τίποτα όμως δεν είναι ακατόρθωτο, όταν πλημμυρίζει ο ενθουσιασμός και περισσεύει η πίστη στη δύναμη και τη χαρά της δημιουργίας.

Η μορφωτική και παιδευτική αξία του θεάτρου, ήταν η κινητήρια δύναμή μας. Η ανάγκη να επιστρέψουμε στην πρωταρχική μορφή του είδους, στην αρχαία ελληνική τραγωδία, που τη συγγραφή της υποκίνησαν θέματα και προβλήματα διαχρονικά και αξίες αιώνιες, ήταν για μας μια πρόκληση.

Η επιλογή του έργου: Μια τραγωδία με έντονα τραγικά στοιχεία αλλά και με κάποια κωμικά - ιλαρά στοιχεία και ευτυχισμένο τέλος. Μια τραγικωμωδία του ποιητή Ευριπίδη.

Η "Ιφιγένεια η εν Ταύροις" είναι ένα έργο που μελετήθηκε και αγαπήθηκε από πολλές γενιές παιδιών, με ιδέες και αξίες διαχρονικές και πάντοτε επίκαιρες.

Και η μύηση στο αρχαίο δράμα άρχισε. Το σκηνικό δρώμενο ξετυλίχτηκε. Τα παιδιά - ήρωες της σκηνής - έγιναν υποκριτές και "αποκριτές" κατά τον αρχαίο λόγο. Μέσα από τα αδόμενα και δρώμενα μέρη "διάβασαν" μαζί με τον ποιητή τον κοινόχρηστο μύθο της Ιφιγένειας. Βίωσαν και απέδωσαν υποκριτικά τον τραγικό ήρωα, στο πρόσωπο της ηρωΐδας Ιφιγένειας και του αδελφού της Ορέστη, τον πόνο και την πίκρα της σκλαβιάς και του ξεριζωμού των αιχμάλωτων γυναικών του χορού, την αξεπέραστη αξία της πραγματικής φιλίας ανάμεσα στους δύο... ξένους στη χώρα των βαρβάρων, Ορέστη και Πυλάδη. Αναζήτησαν μέσα από τη θεατρική πράξη όλο το ιδεολογικό και φιλοσοφικό νόημα του αρχαίου δράματος και τις τεχνικές δομές που οι τραγικοί ποιητές χρησιμοποίησαν στα αξεπέραστα αριστουργήματά τους. Η έντεχνη πλοκή και δέση του αρχαίου δράματος φτάνει σε αξεπέραστο βαθμό τελειότητας με την αριστοτεχνική αναγνώριση των δύο αδελφών Ορέστη και Ιφιγένειας.

Τα παιδιά γνώρισαν τη σκληρή προσπάθεια και την αυστηρή πειθαρχία που απαιτούνται για τη σωστή συναισθηματική έκφραση των υψηλών νοημάτων και των ψυχολογικών καταστάσεων των τραγικών προσώπων.

Ένα τέτοιο εγχείρημα απαιτούσε από όλους πολλούς κόπους και πολλές θυσίες. Ώρες ατέλιωτες, σκληρή δουλειά. Τα παιδιά εργάστηκαν με φιλοτιμία και ευαισθησία.

Απόψε, εδώ μπροστά σας, "ξετυλίγουν την ψυχή τους" και υπόσχονται να δώσουν όλες τους τις δυνάμεις για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Παρακολουθήστε λοιπόν την προσπάθειά τους αυτή με κατανόηση και κρίνετέ την με επιείκεια.

Θάθελα να τελειώσω με μια ευχή. Να μην αργήσει ο καιρός, που θα ελευθερωθεί η σκλαβωμένη μας πατρίδα και θα αναβιώσουμε τις μαθητικές παραστάσεις αρχαίου δράματος, στα κατεχόμενα σήμερα αρχαία θέατρα της πατρίδας μας.

Αγάθη Βασιλείου
Φιλόλογος

Σκέψεις γύρω από ένα σκηνικό δρώμενο

Κάτω από ένα κοινό στόχο ενωθήκαμε μια μέρα, και ανεβάσαμε την τραγωδία, "τράγων ωδή", "Ιφιγένεια η εν Ταύροις" του Ευριπίδη, ως κληρονόμοι του αρχαίου Ελληνικού θεάτρου...

Αυτό ήταν κάτι περισσότερο από δύσκολο για να επιτευχθεί. Για μας δεν εμφανίστηκε ξαφνικά και αναπάντεχα ένας "από μηχανής Θεός" δίνοντας τη λύση. Εμείς δώσαμε τη λύση ενώνοντας τις δυνάμεις μας. Μέσα από τη συλλογική μας δουλειά, τη γνωριμία, γίναμε μια ομάδα με ισχυρούς δεσμούς και μαζί με τους ανθρώπους που πίστεψαν σε μας και μας βοήθησαν, δημιουργήσαμε.

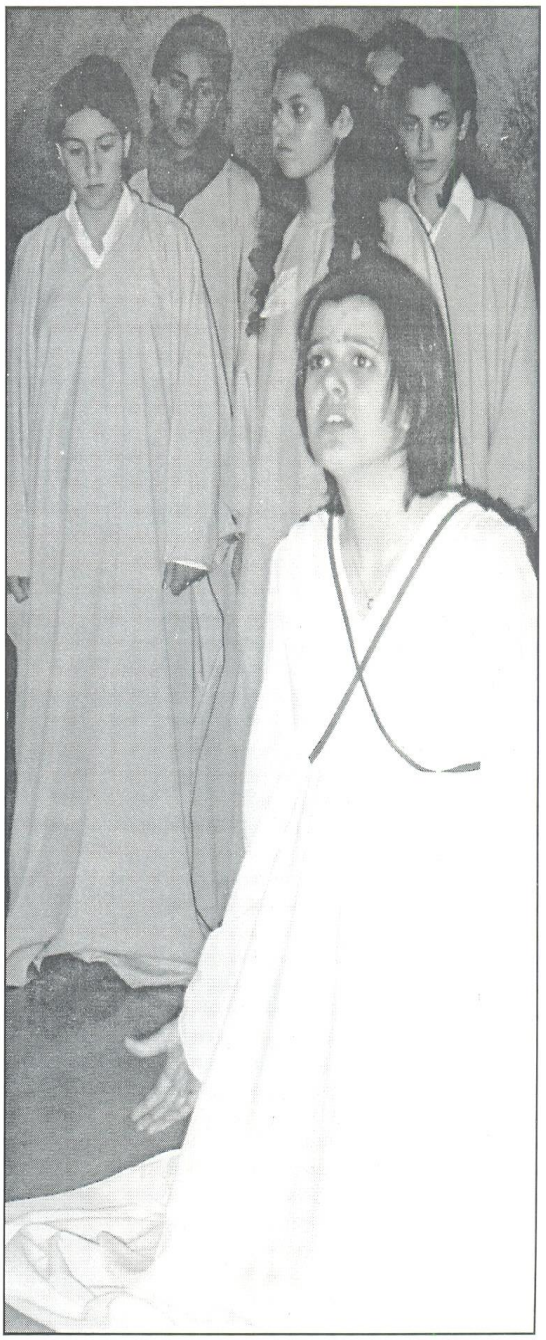
Ήταν η προσπάθεια αυτή, μια αγνή "συνωμοσία" και το αποτέλεσμα ήταν έργο όλων. Ο καθένας από εμάς εργάστηκε ως ζωντανό - ενεργό μέλος μιας επίπονης προσπάθειας, με όπλα την αγάπη και την επιμονή μας στο σκοπό αυτό.

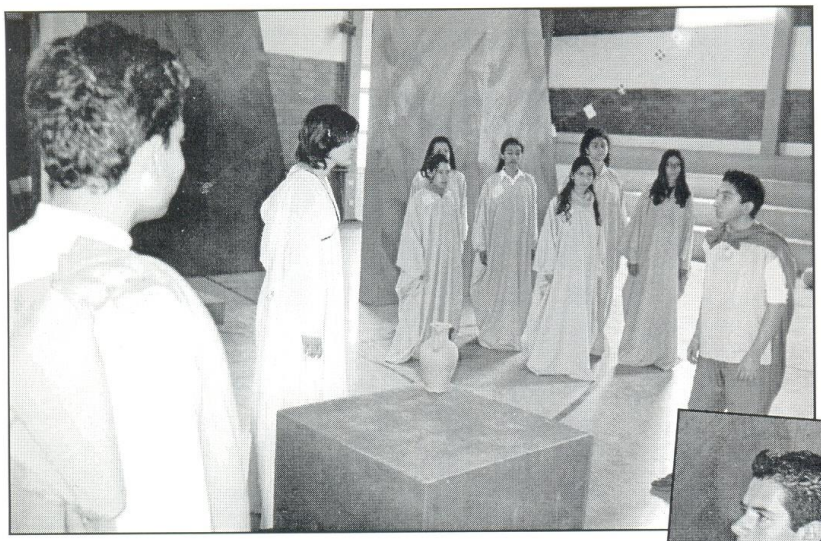
Θυσιάσαμε πάμπολλες ώρες από τον ελεύθερό μας χρόνο. Στο δρόμο συναντήσαμε προβλήματα και δυσκολίες. Δοκιμαστήκαμε σκληρά. Επιβεβαιωθήκαμε όμως με τους ίδιούς μας τους εαυτούς, με τη σκέψη ότι ήταν κάτι που μπορούσαμε να επιτύχουμε Το ανέβασμα μιας παράστασης αρχαίας τραγωδίας στα γυμνασιακά μας χρόνια είναι για μας μια πολύ δυνατή εμπειρία, που θα μας συντροφεύει σ' όλη μας τη ζωή.

Νιώθουμε επίσης περήφανοι, γιατί είμαστε η μόνη θεατρική ομάδα Γυμνασίου που συμμετέχει στους ΙΓ' Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου με παράσταση Αρχαίου δράματος.

Πιστεύω ότι απόψε, αυτή τη μαγική νύχτα σε αυτό το αμφιθέατρο "Τόπον πανταχόθεν περισκοπούμενον" θα τα καταφέρουμε, γιατί όπως λέει και ο Π. Κοέλιο "όταν επιθυμούμε κάτι όλο το σύμπαν συνωμοτεί για να τα καταφέρουμε". Και εσείς οι θεατές ευελπιστούμε πως βγαίνοντας από αυτό το αμφιθέατρο θα έχετε ωφεληθεί ως αποτέλεσμα της δικής μας παράστασης καθώς προσπαθήσαμε να απλώσουμε τη δική μας ψυχή στα δικά σας μάτια.

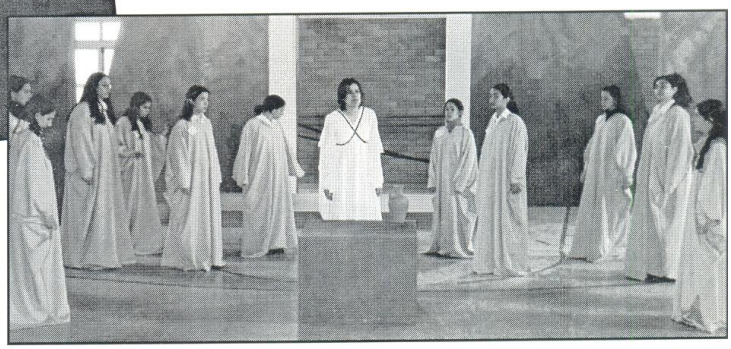
Για τη Θεατρική ομάδα
Εφραίμ Χρύσω

Ε Υ Ρ Ι Π Ι Δ Η

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

Μετάφραση
Τάσσος Ρούσσος

Σκηνοθεσία - Διδασκαλία
Αγάθη Βασιλείου

Σκηνικά
Κώστας Πασιάδης

Κοστούμια
Κώστας Πασιάδης, Αγάθη Βασιλείου

Σύνθεση - Διδασκαλία Μουσικής
Γεωργία Νεοφύτου

Μουσική Επιμέλεια
Γεωργία Νεοφύτου
Τάσσος Πρωτοπαπάς

ΔΙΑΝΟΜΗ
(με τη σειρά που εμφανίζονται)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
Παπαχριστοδούλου Ελένη

ΟΡΕΣΤΗΣ
Χαραλαμπίδης Αντρέας

ΠΥΛΑΔΗΣ
Θεμιστοκλέους Αντρέας

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
Εφραίμ Χρύσω, Βενιζέλου Μαριλένα,
Χαραλάμπους Άντρια, Κούβα Μύρια,
Δημητρίου Χαρά, Πουλλή Ξένια,
Αλεξάνδρου Μαρία, Χαραλάμπους Δέσποινα,
Χρυσάνθου Σόφη, Τζώρτζ Θεοδώρα,
Νικολάου Έλενα, Ιωάννου Ελένη,
Παπαδοπούλου Μαρία.

ΓΕΛΑΔΑΡΗΔΕΣ
Χριστοφόρου Χαράλαμπος, Λουκά Ιάκωβος,
Λεωνίδου Άρης

ΘΟΑΣ
Παναγιώτου Στέφανος

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ
Χρίστου Αντρέας

ΑΘΗΝΑ
Χαραλάμπους Άντρια

ΦΡΟΥΡΟΙ
Ερωτοκρίτου Ερωτόκριτος, Καζαμίας Σάββας

ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ
Χρίστου Αντρέας
Γλυκύς Ιάκωβος

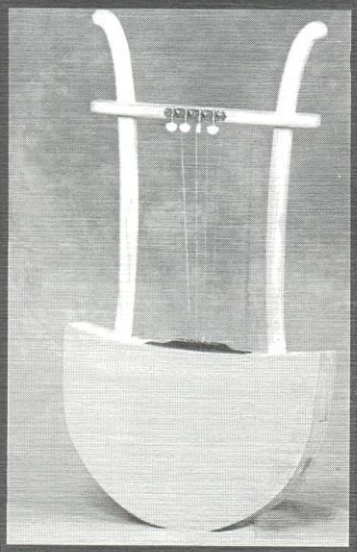
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
Αμερικάνου Ροδοθέα, Καραολής Στέφανος
Μουτάφης Νικόλας, Παναγιώτου Αντρέας

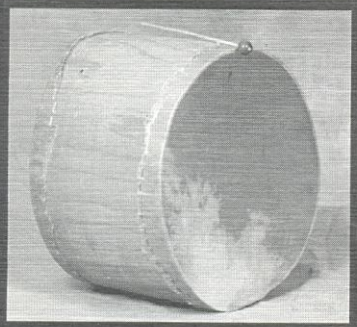
ΥΠΟΒΟΛΕΙΟ
Κουρούγιαννης Πανίκος

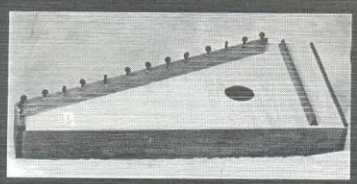
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
Κώστας Πασιάδης, Αγάθη Βασιλείου

Στην ετοιμασία και μεταφορά των σκηνικών βοήθησαν οι μαθητές:
Αντρέου Αντρέας, Χ"Γιάννης Αντρέας,
Μαρκίδης Μάριος, Σώττου Αντρέας, Λουκά Μιχάλης
Χ"Δημητρίου Νικόλας, Λουκαΐδης Νικόλας,
Χαραλάμπους Παναγιώτης, Μιχαήλ Αντρέας

ΓΕΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ
Στέλιος Χαραλάμπους, Φιλόλογος, Β.Δ.

Αρχαία μουσικά όργανα, κατασκευασμένα από μαθητές του σχολείου μας

"Το να έχεις εφεύρει την τραγωδία αποτελεί σπουδαίο τίτλο τιμής. Και αυτός ο τίτλος τιμής ανήκει στους Έλληνες. Κατά βάθος, υπάρχει κάτι το γοητευτικό στην επιτυχία που γνώρισε αυτό το είδος. Διότι ακόμα και σήμερα γράφονται τραγωδίες, είκοσι πέντε αιώνες μετά, και γράφονται σχεδόν σε όλο τον κόσμο, που, επιπλέον, συνεχίζει κατά διαστήματα να δανείζεται από τους Έλληνες τα θέματα και τους ήρωές τους: γράφονται *Ηλέκτρες* και *Αντιγόνες*. Πράγματι οι Έλληνες ήσαν αυτοί που επινόησαν την τραγωδία, ωστόσο παραμένει βέβαιο ότι οι διαφορές ανάμεσα σε μια τραγωδία του Αισχύλου και σε μια τραγωδία του Ρακίνα είναι βαθιές. Ούτε το πλαίσιο των παραστάσεων, ούτε η δομή των έργων έμειναν ίδια. Όσο για το κοινό τους, δεν είναι πια δυνατή καμμιά σύγκριση, και το πνευματικό περιεχόμενο που ενυπάρχει σ' αυτές άλλαξε περισσότερο κάθε τι. Ανάλογα με την εποχή και τη χώρα, δίνεται και μια διαφορετική ερμηνεία του αρχικού τραγικού σχήματος. Όμως αυτό εκφράζεται με τη μεγαλύτερη δύναμη στα ελληνικά έργα, γιατί εκεί εμφανίζεται με την πρώτη του γυμνότητα."

JAQUELINE DE ROMILLY
"ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ"

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Διεύθυνση, ο Καθηγητικός Σύλλογος και οι Μαθητές
του **Γυμνασίου Αρχαγγέλου - Λακατάμειας**
σας προσκαλούν να τιμήσετε με την παρουσία σας τη θεατρική παράσταση του σχολείου μας,
που δίνεται στα πλαίσια των **ΙΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου**
και Αρχαίου Δράματος εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη
με το έργο **"Ιφιγένεια η εν Ταύροις"** του Ευριπίδη,
την Τετάρτη **3 Απριλίου 2002** και ώρα **8.00 μ.μ.** στο αμφιθέατρο της Σχολής ΦΑΛΚΟΝ.

Π.Α. Τηλ.: 22371780

* ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ- *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- Χαιρετισμός από το Διευθυντή του Λυκείου κ. Χαράλαμπο Φακλαμά
- Θεατρική Παράσταση «Τρωάδες»
- Επίδοση διπλώματος από την κριτική επιτροπή στο Διευθυντή του Σχολείου

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Εδώ και οκτώ χρόνια ο Θεατρικός μας Όμιλος κινήθηκε στο χώρο του σύγχρονου θεάτρου. Το αρχαίο δράμα για μας ήταν μια χίμαιρα, ένας διακαής πόθος, μα και συνάμα, η ιδέα της διδασκαλίας του μας γέμιζε δέος. Η συμμετοχή της Κύπρου στους Σχολικούς Αγώνες Αρχαίου Δράματος μας έκανε να τολμήσουμε φέτος και ο πόθος μας έγινε πραγματικότητα. Με όλο το σεβασμό και την αγάπη που τρέφουμε προς τον Αρχαίο Ελληνικό Πολιτισμό εγκύψαμε στην άγνωστη για μας περιοχή της αρχαίας τραγωδίας. Αν πέτυχε το τόλμημά μας, εσείς θα το κρίνετε.

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΜΑΣ ΔΡΑΣΗ

- Σταχομαζώχτρα, Αλ. Παπαδιαμάντη, Χριστούγεννα 1995
- Ο Θανασάκης ο πολιτευόμενος, Αλέκου Σακελλάριου 1995-96
- Μιχαήλ, Miles Millesson, Χριστούγεννα 1996-97
- Το νησί της Αφροδίτης, Αλέξη Πάρνη 1996-97
- Το βλογημένο μαντρί, Φ. Κόντογλου, Χριστούγεννα 1997-98
- Καποδίστριας, Ν. Καζαντζάκη, Μάρτης 1997-98
- Ήταν όλοι τους παιδιά μου, Άρθουρ Μίλλερ, 1997-98, 1ο Βραβείο Λυκείων
- Τα δέντρα πεθαίνουν όρθια, 1ο Βραβείο Αγώνων Σχολ. Θεάτρου 1998-99, 2ο Βραβείο στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό – Αθήνα 1998-99
- Το γαμήλιο εμβατήριο, Αγ. Τερζάκη 1999-2000, Έπαινος
- Τα Χριστούγεννα του γέρο Σκρούτζ, Κ, Ντίκενς, Χριστούγεννα 2000
- Η κόμισσα της φάμπρικας, Ασ. Γιαλαμά - Κ, Πρετεντέρη 2000-2001, 1ο Βραβείο Λυκείων

ΓΙΑΤΙ ΕΠΙ" ΈΞΑΜΕ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ «ΤΡΩΑΔΕΣ»

Οι γυναίκες «ης Τροίας, τραγικές ιστάρξεις, θύματα σκληρότητας και κατασπίεσης, είναι η φωνή όλων των ανθρώπων που άδικα υφίστανται τα δεινά ενός πολέμου. Είναι οι γυναίκες της Κύπρου, που χωρίς να φταίνε σε τίποτα, αφού πήραν το δρόμο της εξορίας, περιμένουν εδώ και 28 χρόνια τους δικούς τους να γυρίσουν από την αιχμαλωσία. Είναι όσοι λαοί ζουν καθημερινά την αγωνία και τον πόνο που προκαλεί η βία. Είναι τα θύματα όλων των πολέμων που βλέπουν τα ιερά τους να βεβηλώνονται, τα παιδιά τους να σκοτώνονται, τους συντρόφους τους να αιχμαλωτίζονται, τα σπίτια τους να γκρεμίζονται. Είναι η φωνή της ανθρωπότητας που βιάζεται από τους ισχυρούς και σύρεται σε ανόσιους πολέμους και αιμάσσουσα αναφωνεί:

«Μωρός είναι όποιος κουρσεύει πόλεις, ναούς, τάφους και ιερά των πεθαμένων μνήματα. Στο τέλος κι ο ίδιος θα χαθεί». Οι λαοί της γης θα αφουγκραστούν την ιέρεια Κασσάνδρα να τους λέει «Πρέπει να αστοφεύγει τον πόλεμο όποιος σκέφτεται σωστά»

Ο Ευριπίδης πατάει στο συγκεκριμένο πεδίο των ιστορικών συνθηκών αλλά υψώνεται πέρα απ' αυτό. Σε καλεί να παλεμήσεις, ναι, για την πατρίδα σου. Όχι όμως για να υποτάξεις άλλες πατρίδες, να ξεθεμελιώσεις πόλεις, να διαλύσεις σπιτικά, να σπείρεις τη φρίκη και την ερημιά.

Με το έργο του αυτό καταδικάζει τη βία και ο ίδιος είναι ένας φλογερός κήρυκας ειρήνης και ανθρωπιάς. Τα λόγια του ηχούν σήμερα περισσότερο από κάθε φορά επίκαιρα. Είναι σαν να μας λέει «Μόνο αν κινδυνεύει η πατρίδα σας να παλεμάτε. Το χαμό σας θα βρείτε και σεις εξαλοθρεύοντας τους άλλους. Όχι αίμα και φρικαλεότητα. Ζωή και ευτυχία δε θεμελιώνονται μ' αυτά».

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Η Ελληνική αρχαιότητα ανέδειξε κορυφαίες μορφές του πνεύματος. Ανάμεσά τους και ο Ευριπίδης, που μαζί με τον Αισχύλο και το Σοφοκλή οδήγησαν το Αρχαίο Δράμα στην τελειότητα.

Γεννήθηκε το 480 π.Χ. στη Σαλαμίνα, τη μέρα της ιστορικής ναυμαχίας κατά των Περσών. Ασχολήθηκε με τον αθλητισμό και σπούδασε κοντά σε σοφούς διασκάλους. Δεν του άρεσε ο θόρυβος και η κίνηση της Αθήνας, γι' αυτό απομονώθηκε σ' ένα σπήλαιο στη Σαλαμίνα και ασχολήθηκε με το διάβασμα.

Ονομάστηκε άθεος, γιατί έφτασε σε μια διαφορετική αντίληψη για το θείο. Πίστευε ότι σπέκεται πάνω από τις ανθρώπινες αδυναμίες. Οι καινοτομίες του, ο δύσθυμος χαρακτήρας του, η αντίθεσή του με το κατεστημένο, του έδωσαν μόνο πέντε φορές το βραβείο στους δραματικούς αγώνες.

Απογοητευμένος από τη συμπεριφορά των συμπολιτών του, δέχτηκε την πρόσκληση του βασιλιά Αρχέλαου και κατέφυγε στη Μακεδονία. Εκεί του βρήκε ο θάνατος το 406π.Χ.

Έργα του: Άλκηστις, Μήδεια, Ηρακλείδαι, Ιππόλυτος, Ανδρομάχη, Εκάβη, Ηρακλής Μαινόμενος, Ικέτιδες, Ίων, Ηλέκτρα, Τρωάδες, Ιφιγένεια η εν Ταύροις, Ελένη, Φοίνισσαι, Ορέστης, Ιφιγένεια η εν Αυλίδι, Βάκχαι, Κ. ωρ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ο μακροχρόνιος Πελοποννησιακός πόλεμος όχι μονάχα πλήθη ανθρώπων θανάτωσε και με αφάνταστες υλικές καταστροφές κτύπησε την Αρχαία Ελλάδα, μα το πιο φοβερό, την έριξε σε χάος ηθικών αλλοιώσεων. Σε κάθε πόλεμο, για να πετύχουν οι αντίπαλοι τους σκοπούς τους, χρησιμοποιούν ασύνθωπα μέσα, ξεχνούν τη μεγαλοψυχία και την ανθρωπιά. Η Αθηναϊκή Πολιτεία, όπως την είχε συλλάβει στο πνεύμα του ο Περικλής, δημιούργησε έναν ανώτερο και λαμπρότερο πολιτισμό. Μετά όμως το θάνατό του, ο λαός σέρνεται από πολιτικούς που του καλλιεργούν και του καλακεύουν τις κατώτερες του ορμές. Ποτισμένος ο λαός με την ιδέα του ισχυρού, παρασύρεται σε μιαν «ύβριν» το χειμώνα του 416-415. Τιμωρεί τη Μήλο, που ήτανε σύμμαχος της Αθηναϊκής Πολιτείας, με σφαγή των ανδρών και εξανδραποδισμό των γυναικών, γιατί είχε διαστράξει το προκλητικότατο ανοσούργημα να είναι μικρή και θέλησε να διατηρήσει την ουδετερότητά της μέσα στην κοσμοχαλασιά του Πελοποννησιακού πολέμου και γιατί είχε το θράσος να μη θέλει να υποταχτεί στους Αθηναίους.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Ο τρωικός πόλεμος έχει τελειώσει. Η Τροία ερείπια. Οι Τρώες σκοτωμένοι στη μάχη. Τα ιερά των θεών στα χέρια των εχθρών καταστρεμμένα. Το δράμα θα ολοκληρωθεί, όταν οι Τρωαδίτισσες θα οδηγηθούν στα καράβια των Ελλήνων αρχηγών που θα τις πάρουν στην Ελλάδα σκλάβες στα δικά τους σπιτικά.

Τραγικές φηγούρες εκπροσωπούν όλο τον ανθρώπινο πόνο που αφήνει στο πέρασμά του ο πόλεμος. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν η βασίλισσα Εκάβη, η κόρη της η Κασσάνδρα, η Ανδρομάχη – σύζυγος του ήρωα Έκτορα. Τα κτυπήματα της μοίρας αστανιστά. Η αυλαία του δράματος πέφτει. Η πόλη γκρεμίζεται και οι Τρωάδες μαζί με την Εκάβη οδηγούνται στα καράβια των εχθρών...

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Φέτος συμπληρώνουμε οκτώ χρόνια θεατρικής παιδείας στο σχολείο μας. Για πρώτη φορά, επιλέγουμε να ασχοληθούμε με ένα πολύ δύσκολο είδος θεάτρου – μα τόσο μαγευτικό – την τραγωδία. Έπεστα από τόσους κόπους και θυσίες, όπως αστατείται άλλωστε να κάνει κανείς για πράγματα που αγαστά, φτάνουμε σήμερα στην ολοκλήρωση της παράστασης μας...

Το θέατρο έχει γίνει πλέον αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας. Αγαπήσαμε το θέατρο, δοθήκαμε σ' αυτό όσο περισσότερο μπορούσε ο καθένας. Αυτό, με τη σειρά του, μας το αντασποδίδει προσφέροντάς μας αξέχαστες εμπειρίες...

Δεν είμαστε ηθοποιοί. Η πείρα μας είναι μηδαμινή σε σχέση με το μεγαλείο του Θεάτρου. Δουλέψαμε και φέτος με μεράκι και ζήλο όλοι ανεξαιρέτως. Καθηγητές, μαθητές και γίναμε ένα, δεθήκαμε, αγαπηθήκαμε... Το θέατρο αποδεικνύει το μεγαλείο του για άλλη μια φορά – ενώνει τις ψυχές των ανθρώπων και τις ανοιγειώνει.

ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Διεύθυνση, ο Καθηγητικός Σύλλογος και η Μαθητική Κοινότητα του Λυκείου Παραλιμνίου σας προσκαλούν να τιμήσετε με την παρουσία σας την παράσταση Αρχαίου Δράματος,

ΤΡΩΑΔΕΣ

Ευριπίδη,

που ανεβάζει ο Θεατρικός Όμιλος του Λυκείου Παραλιμνίου στα πλαίσια των ΙΓ' Αγώνων Σχολικού Θεάτρου, το Σάββατο 13.4.2002 στις 8:15μ.μ. στην αίθουσα τελετών του Δ' Δημοτικού Σχολείου Παραλιμνίου

Π.Α. 23821326

2003

- **PASCAL ENGLISH SCHOOL- *ΝΕΦΕΛΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ**

Η θεατρική ομάδα του Pascal English School

παρουσιάζει από σκηνής

την κωμωδία του Αριστοφάνη

την Πέμπτη 13 Μαρτίου 2003

στις 8.30 μμ.

στο Ανοιχτό Θέατρο Λευκωσίας

14οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος

εις μνήμη Παναγιώτη Σέργη

Είσοδος ελεύθερη

Νεφέλαι – Αριστοφάνη

Μετάφραση:Θρ. Σταύρου

Διανομή ρόλων με τη σειρά που εμφανίζονται

Στρεψιάδης	Γιακούπης Γιώργος 5C
Φειδιππίδης	Μιχαήλ Μάριος 6C
Σωκράτης	Χατζημιχαήλ Στυλιανός 6C
Μαθητής	Δάμαλος Θανάσης 5A
Δίκαιος Λόγος	Νέστορος Έλενα 4B
Άδικος Λόγος	Χαραλάμπους Κατερίνα 5A
Πασίας	Δημητρίου Χαράλαμπος 4C
Αμυνίας	Δημητρίου Ανδρέας 6C
Δούλος	Πέτρου Μιχάλης 4C
Κορυφαία Χορού	Γεωργίου Κατερίνα 4B
Χορός	Τσουρή Αίμιλη 6A
	Παντελίδου Αλεξάνδρα 6B
	Κωνσταντίνου Αντωνία 6B
	Καραντώνη Αννίτα 4A
	Νέστορος Έλενα 4B
	Χαραλάμπους Κατερίνα 5A

Συντελεστές

Σκηνοθεσία	Ευσεβίου Γεωργία
Σκηνικά	Ευσεβίου Γεωργία
Βοήθησαν οι μαθητές	Παυλίδου Ευάνθη A1 Μιχαήλ Κυριακή A1 Καΐτη Βασιλική A1 Συμεωνίδου Λήδα A1 Περικλέους Μαρία A1
Φωνητικά	Χατζηπροδρόμου Πολυβιάνα 4C Καραντώνη Αννίτα 4A
Χορογραφίες	Ευσεβίου Γεωργία Τσιαμαντά Παυλίνα
Γενική Επιμέλεια	Ευσεβίου Γεωργία

Το PASCAL English School ευχαριστεί θερμά το μουσικό Κούλη Θεοδώρου για την παραχώρηση άδειας να χρησιμοποιηθούν συνθέσεις του στην παράστασή μας.

Ευχαριστούμε επίσης όλους όσους βοήθησαν στην πραγματοποίηση αυτής της παράστασης

Θεατρική ομάδα PASCAL English School

14ος Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη

κωμωδία του Αριστοφάνη

Πέμπτη 13 Μαρτίου 2003

Ανοιχτό Θέατρο, ώρα 8.30 μμ.

Εισαγωγικό σημείωμα

Οι αρχαίοι Έλληνες συγγραφείς αναμφίβολα αντιπροσωπεύουν ένα ολόκληρο κόσμο που σφύζει από ζωή, πνεύμα, χιούμορ – κάπως αλλιώτικο, κάπως παράξενο, γοητευτικό, συγκινητικά ανθρώπινο και επίκαιρο. Σήμερα που οι κάθε είδους θεωρητικοί δογματισμοί καταρρέουν και ξαναρχίζουν έντονοι προβληματισμοί για την πορεία της Ευρώπης και του κόσμου, η ανοχτή και ανήσυχη ελληνική σκέψη περνά σε πρώτο πλάνο, όχι για να δώσει έτοιμες λύσεις, αλλά για να μας κάνει να στοχαστούμε με σύγχρονο μυαλό πάνω στα μεγάλα ζητήματα που αφορούν τον άνθρωπο και τη σχέση του με τον κόσμο.

Μ' αυτή τη φιλοσοφία επιλέξαμε το έργο του Αριστοφάνη «Νεφέλες». Η κωμωδία έλαβε την ονομασία της από το Χορό, αποτελούμενο από τις Νεφέλες, τα σύννεφα θεοποιημένα. Το κεντρικό ερώτημα που τίθεται στις Νεφέλες είναι: τι πράγματι πίστευε ο Αριστοφάνης για το Σωκράτη; Του αποδίδει όλες τις κακές ιδιότητες των Σοφιστών έμμεσα, αλλά σαφώς τον διακωμωδεί ως αγύρτη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Αριστοφάνης proxime ad verum accessit (ήταν κοντά στην αλήθεια). Είναι πιθανό πως η εικόνα του Σωκράτη στις Νεφέλες περιείχε στοιχεία αληθινά, ανακατωμένα με φανταστικά.

Σε γενικές γραμμές ο Αριστοφάνης με τις αστειότητές του, με τη σατιρική του διάθεση, με τις καλόκαρδες ή άγριες σαΐτές του, εκθέτει το πολιτικό κάλπικο παιχνίδι, την κοινωνική συμπεριφορά, τον αχρείο πολίτη ή τις ανατρεπτικές ιδέες. Έτσι φαίνεται ο διδακτικός χαρακτήρας της κωμωδίας.

Λίγα λόγια για την υπόθεση του έργου

Ο Στρεψιάδης, ένας γέρος χωριάτης, παντρεμένος με γυναίκα από ανώτερη κοινωνική τάξη, ανακαλύπτει πως είναι χρεωμένος εξ αιτίας του γιου του Φειδιππίδη. Ο Στρεψιάδης αποφασίζει να στείλει το γιο του στη Σχολή του Σωκράτη να διδαχθεί τη σοφιστική ρητορική που θα του εξασφάλιζε τις ικανότητες ν' αντιμετωπίσει τους δανειστές. Ο Φειδιππίδης αρνείται, έτσι ο γερο-χωρικός αποφασίζει να μαθητεύσει ο ίδιος στη Σχολή του Σωκράτη ... και οι Νεφέλες που είναι οι θεότητες μας του παραγγέλνουν αυτά....

Οι ατάκες που θα μας μείνουν αξέχαστες:

Γλυκό μου Σωκρατάκι ....
(Στρεψιάδης)

Βρε ποιος Δίας: Ο Ρούφουλας ... του Δία το θρόνο πήρε ...
(Φειδιππίδης)

Αϊ στην οργή! Ποιος κτύπησε την πόρτα;
(Μαθητής)

Τι κάνεις σα σου δίνουν ...ξύλο;
(Σωκράτης)

Και τι σπουδαίο κακό σαν είναι τέτοιος:
(Άδικος Λόγος)

Οι ...κουνιστοί μα τους Θεούς πολύ απ' τους άλλους πιο πολλοί!
(Δίκαιος Λόγος)

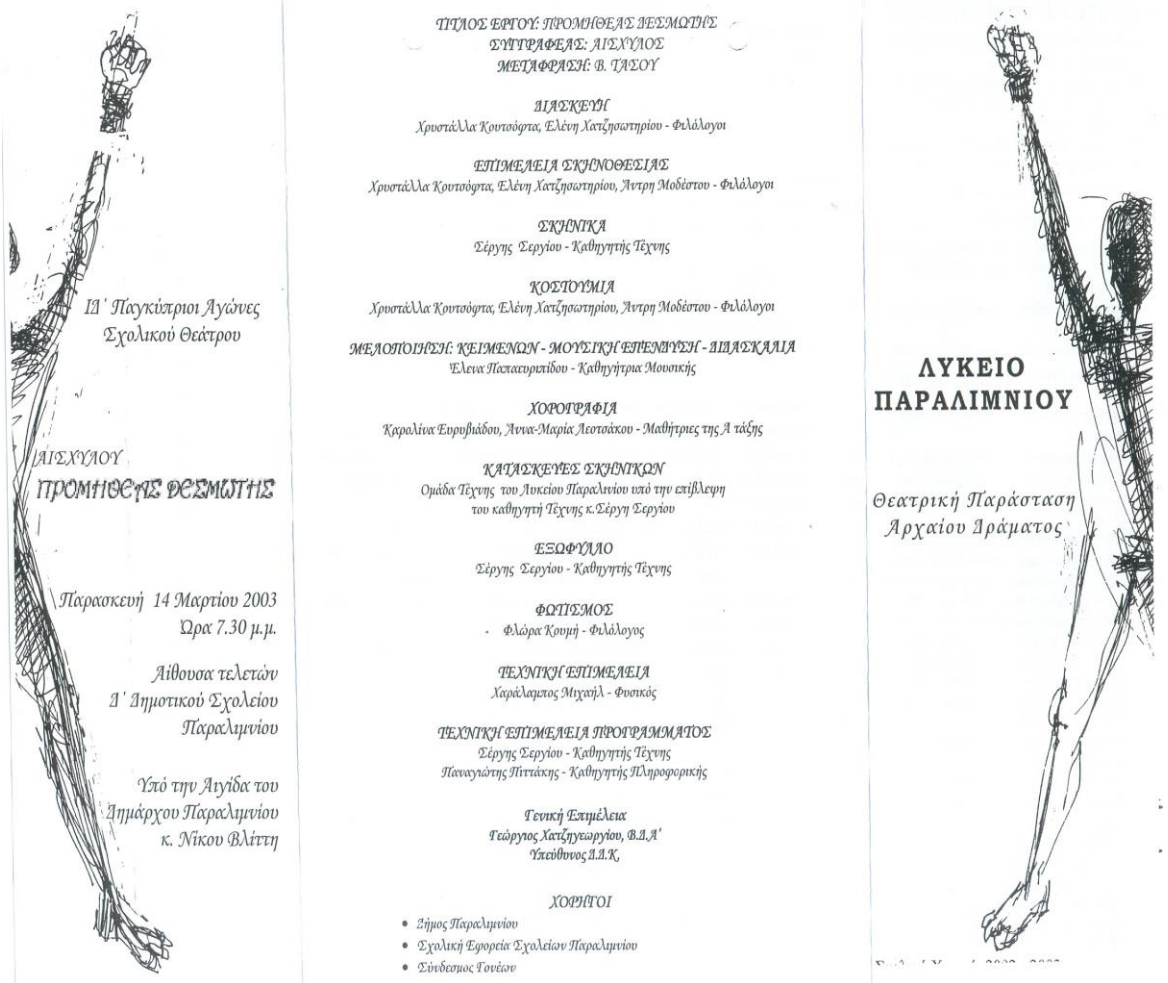
Δεν τά 'χεις όλα ... δώσε καν τον τόκο...
(Αμυνίας)

Α! Θα κάνω του Στρεψιάδη μήνυση εγώ!
(Πασίας)

.....
(Δούλος)

Οδηγήστε μας έξω γιατί έχει αρκετά ο χορός μας για σήμερα παίξει!
(Χορός)

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ- *ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ*</u>**

ΙΑ΄ Παγκύπριοι Αγώνες
Σχολικού Θεάτρου

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Παρασκευή 14 Μαρτίου 2003
Ώρα 7.30 μ.μ.

Αίθουσα τελετών
Δ΄ Δημοτικού Σχολείου
Παραλιμνίου

Υπό την Αιγίδα του
Δημάρχου Παραλιμνίου
κ. Νίκου Βλίττη

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΟΥ: ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΑΙΣΧΥΛΟΣ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Β. ΤΑΣΟΥ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ
Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Ελένη Χατζησωτηρίου - Φιλόλογοι

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ
Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Ελένη Χατζησωτηρίου, Άντρη Μοδέστου - Φιλόλογοι

ΣΚΗΝΙΚΑ
Σέργης Σεργίου - Καθηγητής Τέχνης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Ελένη Χατζησωτηρίου, Άντρη Μοδέστου - Φιλόλογοι

ΜΕΛΟΠΟΙΗΣΗ: ΚΕΙΜΕΝΩΝ - ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ - ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
Έλενα Παπαευριπίδου - Καθηγήτρια Μουσικής

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ
Καρολίνα Ευρυβιάδου, Άννα-Μαρία Λεοτσάκου - Μαθήτριες της Α τάξης

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΣΚΗΝΙΚΩΝ
Ομάδα Τέχνης του Λυκείου Παραλιμνίου υπό την επίβλεψη
του καθηγητή Τέχνης κ.Σέργη Σεργίου

ΕΞΩΦΥΛΛΟ
Σέργης Σεργίου - Καθηγητής Τέχνης

ΦΩΤΙΣΜΟΣ
Φλώρα Κουμή - Φιλόλογος

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Χαράλαμπος Μιχαήλ - Φυσικός

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
Σέργης Σεργίου - Καθηγητής Τέχνης
Παναγιώτης Πιττάκης - Καθηγητής Πληροφορικής

Γενική Επιμέλεια
Γεώργιος Χατζηγεωργίου, Β.Σ.Α΄
Υπεύθυνος Σ.Σ.Κ.

ΧΟΡΗΓΟΙ

- Δήμος Παραλιμνίου
- Σχολική Εφορεία Σχολείων Παραλιμνίου
- Σύνδεσμος Γονέων

ΛΥΚΕΙΟ
ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ

Θεατρική Παράσταση
Αρχαίου Δράματος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- Χαιρετισμός από το Διευθυντή του Λυκείου Παραλιμνίου κ. Μηνά Περδίο
- Χαιρετισμός από τον έντιμο Δήμαρχο Παραλιμνίου κ. Νίκου Βλίττη υπό την αιγίδα του οποίου τελεί η παράσταση
- Θεατρική Παράσταση «Προμηθέας Δεσμώτης»
- Επίδοση διπλώματος από την κριτική επιτροπή στους συντελεστές της παράστασης

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΜΑΣ ΔΡΑΣΗ

- **Σταχομαζώχτρα**, Λ. Παπαδιαμάντη, Διασκευή από το φιλόλογο κ. Γιώργο Χατζηγεωργίου, Δεκέμβρης 1995
- **Θανασάκης ο πολιτευόμενος**, Λ. Σακελλάριου, Ιούνης 1996
- **Μιχαήλ**, Μάιλς Μάλλεσσον, Δεκέμβρης 1996
- **Το νησί της Αφροδίτης**, Λ. Πάρνη, Μάρτης 1997
- **Το βλογημένο μαντρί**, Φ. Κόντογλου, Δεκέμβρης 1997
- **Καπετάνισσα**, Διασκευή από τις φιλολόγους κ. Χρ. Κουτσόφτα και κ. Ελ. Χατζηγιώργη του ομώνυμου έργου του Ν.Καζαντζάκη, Μάρτης 1998
- **Ήταν άλοι τους παιδιά μου**, Άρθουρ Μίλλερ, 1ο Βραβείο καλύτερης παράστασης Λυκείων στους Θ΄ Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου – Σύγχρονου θεάτρου, Μάρτης 1998
- **Τα δέντρα πεθαίνουν όρθια**, Λ. Καούνα, Μάρτης 1999, 1ο Βραβείο καλύτερης παράστασης στους Ι΄ Παγκ.Αγώνες Σχολικού Θεάτρου - Σύγχρονου Θεάτρου και 2ο Βραβείο στους Ι΄ Πανελλήνιους Μαθητικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου, Μάης 1999
- **Το Ταμήλιο Εμβατήριο**, Αγγ. Τερζάκη, Έπαινος στους ΙΑ΄ Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, Μάρτης 2000
- **Τα Χριστούγεννα του γέρο Σκρουτζ**, Καράλου Ντίκενς, Χριστούγεννα 2001
- **Η Κόμησσα της φάμπρικας**, Αλ.Γιαλαμά-Κ, Πρετεντέρη, 1ο Βραβείο καλύτερης παράστασης Λυκείων στους ΙΒ΄ Αγώνες Σύγχρονου Σχολικού θεάτρου, Μάρτης 2001
- **Αρχαίο Δράμα, «Τρωάδες»** του Ευριπίδη, Έπαινος στους ΙΓ΄ Αγώνες Αρχαίου Δράματος, Α-[illegible] 2002

Αισχύλος, ο μεγάλος τραγικός ποιητής

Ο Αισχύλος γεννη[illegible] στην Ελευσίνα το 525 π.Χ.. Πολέμησε στο Μαραθώνα κα[illegible], Σαλαμίνα κατά των Περσών.

Υπήρξε από τις μεγαλύτερες ποιητικές φυσιογνωμίες της παγκόσμιας ποίησης. Οι τραγωδίες του είναι μεγαλειώδη δημιουργήματα, όπου η ποιητική φαντασία, η λαμπερή και βαριά λέξη, η τάλμη των εικόνων, η μεγαλοπρέπεια των συλλήψεων συναγωνίζονται την οικονομία των μέσων και τη λιτότητα των θεατρικών ευρημάτων.

Σώθηκαν επτά μόνο τραγωδίες του: «Πέρσες», «Επτά επί Θήβας», «Ικέτιδες», η τριλογία «Ορέστεια» [«Αγαμέμνων»- «Χοηφόροι»-«Ευμενίδες»], και ο «Προμηθέας Δεσμώτης».

Ο «Προμηθέας Δεσμώτης» είναι το πρώτο [πιθανά] μέρος μιας τριλογίας, της «Προμήθειας». Τα δύο άλλα μέρη, ο «Προμηθέας Λυόμενος» και ο «Προμηθέας Πυρφόρος» χάθηκαν.

Θέμα της τραγωδίας αυτής είναι η τιμωρία του Τιτάνα Προμηθέα από το Δία. Ο Προμηθέας άρπαξε τη φωτιά από τον Όλυμπο και τη δώρισε στους ανθρώπους.

Ο Δίας ο νέος βασιλιάς των θεών - μετά την επανάσταση εναντίον του πατέρα Κρόνου - τιμωρεί τον άρπαγα με καθήλωσή του στον Καύκασο.

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Από τα τελευταία έργα του κορυφαίου τραγικού. Συμπυκνώνει όλη την ώριμη σκέψη και σοφία του, όλο το ανθρώπινο πάθος αλλά και όλη τη θέληση και δύναμη του ανθρώπου για αντίσταση. Υπερβαίνει τα όρια της θεοσέβειας και μεταβάλλει τη θρησκευτική μεγαλειότητα σε ανθρώπινη μεγαλοπρέπεια. Κάτω από το θρησκευτικό περικάλυμμα κρύβονται τα ανθρώπινα σύμβολα και μέσα από τους ανθρωπόμορφους θεούς, οι θεόμορφοι άνθρωποι.

Στο έργο του αυτό ο Αισχύλος αρνείται κάθε βία και τυραννία από τον οποιονδήποτε θέλει να εξουσιάζει έναν κόσμο που δεν είναι δημιούργημά του. Και αν δεν το καταλάβει αυτό, θα έρθει μια μέρα που θα χάσει και ο ίδιος τη δύναμη και την εξουσία γιατί τα αγαθά του κόσμου ανήκουν σ' όλο τον κόσμο.

Τι είναι ο Προμηθέας; Είναι ο σταυρωμένος από το Κράτος και τη Βία άνθρωπος που είτε Προμηθέας λέγεται, είτε Ιησούς, είτε άνθρωπος του Εικοστού Πρώτου Αιώνα, καθημερινά, στα βράχια του Καύκασου καρφώνεται με διαμαντένια καρφιά από Ήφαιστους ή με οτιδήποτε άλλα καρφιά σταυρώνεται σε άλλους Γολγοθάδες. Παρ' όλα αυτά δεν παύει να είναι ο ίδιος ο άνθρωπος που τα όρνεα κατατρώνε τις σάρκες του αλλά δεν μπορούν όμως να καταλύσουν το πνεύμα του. Αυτό θα τον λυτρώσει μια μέρα από τα δεσμά.

Είναι **το καθολικό σύμβολο** για τη γνώση και την τέχνη, που λευτερώνει από τον πρωτογονισμό και οδηγεί στον πολιτισμό. Δεν είναι απλά φωτοδότης. Συμβολίζει αλάκερη τη γνώση, όχι μόνο την εξωτερική, αυτή που δίνει την τεχνική και δημιουργεί την υλική πρόοδο αλλά και την εσωτερική, αυτή που κάνει τους ανθρώπους να μην έχουν την έγνοια του θανάτου.

Είναι ο κάθε νέος άνθρωπος που πρέπει να επαναστατεί ενάντια στο κατεστημένο, να χαλά ό,τι σάπιο υπάρχει και να χτίζει έναν καινούριο κόσμο.

Είναι αυτός που με τον αγέρωχο νου και την καρδιά, ξέρει να κατακτά και να διαφεντεύει και που με την ελεύθερη συνείδηση και ορμή ελευθερώνεται από τα πάθη και δημιουργεί.

Κοντά σ' αυτόν μια άλλη μορφή – σύμβολο, η Ιώ, που περνά ένα πέλαγος βασάνων από τον οίστρο. Ένστικτο και νόηση, γνώση και οίστρος, η δίδυμη αυτή δύναμη του ανθρώπου που τον υψώνει σε σφαίρες βασιλικές και θεϊκές.

Διανομή ρόλων με τη σειρά που εμφανίζονται

ΚΡΑΤΟΣ-ΒΙΑ: Βασίλης Κυριάκου Α2
Στέλιος Χριστοδούλου Β8
Νεκτάριος Καμινιώτης Γ3
Μιχάλης Σωφρονίου Α2

ΗΦΑΙΣΤΟΣ: Κοσμάς Γιαννούκος, Γ4

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ: Τάσος Λαμάκης, Γ2

ΩΚΕΑΝΟΣ: Κοσμάς Γιαννούκος, Γ4

ΙΩ: Ξένια Φυλακτού, Γ2

ΕΡΜΗΣ: Νεκτάριος Καμινιώτης, Γ3

ΧΟΡΟΣ: Νατάσα Τούκκου, Γ1
Γεωργία Χριστοφόρου, Γ1
Δήμητρα Νικολάου, Β5
Άννα - Μαρία Λεοτσάκου, Α8
Καρολίνα Ευρυβιάδου, Α8
Νικολέττα Παράσχου, Α2
Κική Σίγα, Α8
Κωνσταντίνα Κατσαντώνη, Α6

ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΦΛΑΟΥΤΟ: Γεωργία Μαϊδώση, Β5

ΜΑΝΤΟΛΙΝΟ: Άντρη Κουμάση, Α7

ΚΙΘΑΡΑ: Παναγιώτης Χατζηζαχαρίας, Α

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΙΘΑΡΑ: Ηρακλής Χατζηρακλέους, Β1

ΠΙΑΝΟ: Αντρέας Τριανταφυλλής, Α1

ΚΡΟΥΣΤΑ: Ελένη Γιαννούκου, Α5

ΠΡΟΜΠΟΝΤ: Κοσμάς Γιαννούκος, Γ4

ΦΛΟΥΓΚΑ: Μαρία Γιαννίτσαρου, Α6
Άντρη Ιωάννου, Α6
Παναγιώτα Κόκκινου, Α6
Ελένη Φραντζέσκου, Β5

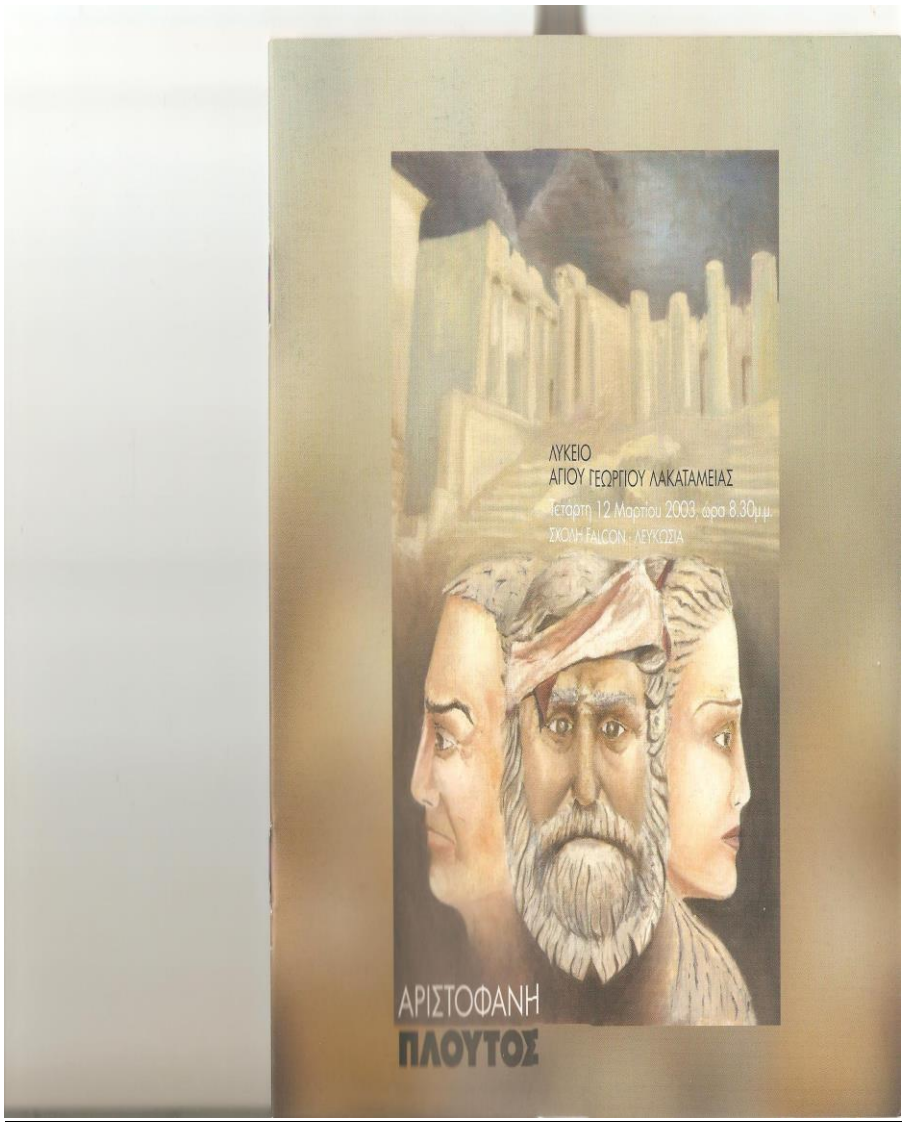
ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ

Η Διεύθυνση,
ο Καθηγητικός Σύλλογος
και οι Μαθητές
του Λυκείου Παραλιμνίου
σας προσκαλούν να τιμήσετε
με την παρουσία σας
τη θεατρική παράσταση

ΑΙΣΧΥΛΟΥ,
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

που παρουσιάζει ο θεατρικός όμιλος
στα πλαίσια των
ΙΔ' Αγώνων Σχολικού Θεάτρου
την Παρασκευή
14 Μαρτίου 2003 στις 7:30μ.μ.
στην αίθουσα τελετών του
Δ' Δημοτικού σχολείου Παραλιμνίου
Π.Α. 23821326

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ- *ΠΛΟΥΤΟΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

ΠΡΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

Το Ενιαίο Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας παρουσιάζει την κωμωδία του Αριστοφάνη "Ο Πλούτος", την αρχαία αυτή κωμωδία που είναι όμως τόσο σύγχρονη και επίκαιρη, γιατί στο πέρασμα του χρόνου ο άνθρωπος φαίνεται να παραμένει στην ουσία ο ίδιος και ως φωτοαντίγραφο επαναλαμβάνει το ίδιο πρόσωπο με ελαττώματα και προτερήματα. Μέσα από το φάσμα της κωμωδίας θα περάσουν ο καλός, ο τίμιος, ο άνθρωπος με αξίες αλλά και ο συκοφάντης, ο κλέφτης, ο άδικος, ο απατεώνας. Βλέπουμε τις αξίες να καταστρατηγούνται ή να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται ανάλογα με τα συμφέροντα και το βόλεμα του καθενός. Πάντως, υπάρχει και ο ευθύς αλλά δύσκολος δρόμος της ανθρωπιάς, της τιμιότητας που, αν τον επιλέξουμε, θα έχουμε ήσυχη και ήρεμη τη συνείδηση και καθαρή την καρδιά ότι αγωνιστήκαμε έντιμα, οποιεσδήποτε κι αν θα είναι οι συνέπειες.

Το έργο φέτος αφιερώνεται στα παιδιά με ειδικές ανάγκες και, ιδιαίτερα, στα παιδιά εκείνα που στερούνται πνευματικών ικανοτήτων. Διακρίνονται όμως από το χάρισμα της ανθρωπιάς, της ανιδιοτέλειας και της αγάπης.

Ο Βίκτωρ Ουγκώ έλεγε ότι «η πιο μεγάλη ευτυχία στη ζωή είναι αυτή που μας δίνει η αντίληψη ότι μας αγαπούν». Δεν κοστίζει τίποτε να αλλάξουμε και εμείς ως άτομα και ως κοινωνία, ώστε να εκφράσουμε την αγάπη μας στους αδύνατους συνανθρώπους μας. Ζητούν απλώς ένα χέρι αγάπης και ανθρωπιάς και είναι αυτή η εκδήλωση που μας εξυψώνει και μας ανεβάζει σε πιο υψηλά επίπεδα εσωτερικής τελειότητας. Δε μπορεί τα άτομα με ειδικές ανάγκες να εξαιρούνται των στοιχειωδών ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και να τα απολαμβάνουν οι άλλοι άνθρωποι στα πλαίσια μιας δημοκρατικής κοινωνίας. Μετά το πρώτο και βασικό δικαίωμα της ζωής, είναι πιστεύω, το δικαίωμα της εκπαίδευσης που θα προσφέρει και σ' αυτά τα παιδιά όλες τις ευκαιρίες, ώστε, σύμφωνα με τις πνευματικές τους δυνάμεις, να τύχουν μόρφωσης και αγωγής για να φτάσουν μέχρι εκείνη τη βαθμίδα που μπορούν να φτάσουν.

Το θεατρικό έργο του σχολείου έδωσε στα παιδιά σημαντικές εμπειρίες όπως συνεργασία, ανοχή, επίμαχη συλλογική προσπάθεια, αλληλεγγύη αλλά και υγιή διέξοδο αποτρέποντας από τυχόν λανθασμένες και επιζήμιες επιλογές. Κρίνετε την προσπάθεια των παιδιών με επιείκεια και ενθαρρύνετε τα με τη συμπαράσταση και την αγάπη σας.

Θα ήθελα να συγχαρώ θερμά όλους όσους βοήθησαν στο ανέβασμα αυτής της θεατρικής παράστασης.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τη ΝΕΑ Σ.Π.Ε. Λακατάμειας, το Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων του Λυκείου, που μας ενίσχυσαν οικονομικά και το Σατιρικό Θέατρο για την ευγενική παραχώρηση μέρους των κοστουμιών.

***Κωνσταντίνος Μάμας**, Διευθυντής*

Από τον καιρό που ήμουνα παιδί δε σταμάτησα ούτε ένα λεπτό να ονειρεύομαι και να ελπίζω σ' ένα καλύτερο κόσμο. Σαν και μένα πολλοί. Ανάμεσα σ' αυτούς και ο Αριστοφάνης, ο οποίος ξέρει πολύ καλά, πως η ιστορία που σκάρωσε είναι ένα παραμύθι, μια πολιτική φαντασία, μια πολιτική ουτοπία.
Ξέρει πως το καλό δε νικάει πάντα το κακό, ξέρει πως ο "Πλούτος" δε μπορεί να δίνει τα αγαθά του μόνο στους αγαθούς και ενάρετους, έστω και αν έχει βρει το φως του.
Ταυτόχρονα όμως ξέρει πως η ανθρώπινη ευτυχία (ή ένα μεγάλο μέρος της ανθρώπινης ευτυχίας) εξαρτάται από τον πλούτο και είναι άδικο και ανήθικο αυτή την ευτυχία να την απολαμβάνουν άνθρωποι που δεν το αξίζουν.
Σατυρίζοντας τους Αθηναίους που ζούσαν μέσα στην αδικία, τη συκοφαντία και πλούτιζαν με τρόπο άδικο ελπίζει πως θα συμβάλει και αυτός με τον τρόπο του στο να αφυπνιστεί η κοινωνία και να δημιουργήσει έτσι μια ασπίδα προστασίας.
Το ίδιο ελπίζουμε και εμείς, αφού παρακολουθώντας την παράσταση μπορεί ο καθένας να δει τον εαυτό του σ' αυτήν και την Κυπριακή κοινωνία σ' όλο της το μεγαλείο!!

***Άντρη Χαραλάμπους**, Φιλόλογος*

Η θεατρική πράξη είναι ταυτόσημη με μια άλλη πρόταση ζωής. Είναι ταυτόσημη με το όραμα να γελοιοποιήσει τη σημερινή σύγχρονη υποκουλτούρα που χειραγωγεί το σύγχρονο άνθρωπο και τον καθιστά παθητικό δέκτη των όποιων εμεσμάτων, προσφερομένων σε γυαλιστερή και πολυτελή συσκευασία.
Πηγάζει από την ίδια την ψυχή και απευθύνεται σ' αυτή.
Μ' αυτές τις σκέψεις και το μεράκι του δασκάλου, που επιμένει πεισματικά να θέλει, σ' αυτούς τους χαλεπούς καιρούς, να σμιλέψει ψυχές, καθώς ο ποιητής αναφέρει, αποφασίσαμε να διδάξουμε το συγκεκριμένο θεατρικό έργο. Η πορεία μας δεν ήταν εύκολη. Αυτή την πορεία όμως δε θα την αντάλλαζα με κανένα "κότινο". Δώσαμε και πήραμε από τις εφηβικές ψυχές που μας παράσερναν στο πέταγμά τους, νιώθοντας να φυτρώνουν φτερά και στις δικές μας πλάτες.
Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου δεν ήταν τυχαία. Στη σημερινή κοινωνία η καταναλωτική μανία του ανθρώπου και η θεοποίηση του χρήματος, τον αλλοτριώνει, τον απομονώνει και του αποστερεί την ψυχική αρμονία. Οι ηθικές και πνευματικές αξίες θυσιάζονται στο βωμό του Θεού Πλούτου που, στραβός ων, δε μοιράζει στα ίσα τα αγαθά του. Κοινωνικές επαναστάσεις και αγώνες αναφέρονται στην ιστορική πορεία του ανθρώπινου γένους για ίση κατανομή των υλικών αγαθών. Και η πορεία συνεχίζεται ... κι εμείς ρομαντικοί και γραφικοί οραματιστές αναμένουμε το τέρμα αυτής της πορείας.

***Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους**, Φιλόλογος*

Ψυχή, δόσιμο, δημιουργία ...
Αυτές οι λέξεις μου ήρθαν στο μυαλό καθώς σκεφτόμουν τη θεατρική μας παράσταση. Τα παιδιά αυτά έδωσαν την ψυχή τους, το είναι τους και δημιούργησαν κάτι πολύ όμορφο, κάτι πολύ αισιόδοξο για όσους αγαπούν το θέατρο.
Η δουλειά ήταν σκληρή, αλλά οι στιγμές που ζήσαμε όλοι μας ήταν μοναδικές. Ένα γλυκό χαμόγελο, δικό μας και δικό σας, θα δείξει το αποτέλεσμα.
Η αυλαία ανοίγει ...

***Πολυκάρπου Μάρια**, Φιλόλογος*

ΔΙΑΝΟΜΗ
ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ

Καρίων	Στέφανος Πίττας	Α1
Χρεμύλος	Αντρέας Χρίστου	Α8
Πλούτος	Πέτρος Μιχαήλ	Β12
Βλεψίδημος	Στέφανος Παναγιώτου	Α11
Πενία	Δέσπω Θεμιστοκλέους	Β7
Γυναίκα	Άντρια Χαραλάμπους	Α8
Δίκαιος	Αργύρης Παπαδόπουλος	Β12
Συκοφάντης	Αντρέας Πάλλας	Β6
Γριά	Αιμιλία Γεωργίου	Γ7
Ερμής	Πόλυς Τρακοσιής	Β6
Ιερέας	Κωνσταντίνος Ανδρέου	Γ12
Χορός Αγροτών	Χαρά Δημητρίου	Α8
	Δέσπω Θεμιστοκλέους	Β7
	Αιμιλία Γεωργίου	Γ7
	Μελίνα Χατζηαντώνη	Γ6
	Μαρία Κιτρομήλη	Β7
	Ηλιάνα Χαλιμούρδα	Β6
Υπηρέτες	Στέφανος Παναγιώτου	Α11
Στίχοι Τραγουδιών στα Εμβόλιμα	Κωνσταντίνα Καπλάνη	Γ1
Ηχοληψία	Κωνσταντίνα Καπλάνη	Γ1
Σχέδιο Εξωφύλλου	Θρασύβουλος Καραγιάννης	Γ3

Άντρια Χαραλάμπους	Α8
Έλενα Καμηλάρη	Γ5
Άννα Χαραλάμπους	Γ9
Τερέζα Κοτσώνη	Γ7
Παντελής Χαραλάμπους	Β6
Πόλυς Τρακοσιής	Β6
Παναγιώτα Σάββα	Γ6

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΠΛΟΥΤΟΣ

Μετάφραση
Γιωργής Γιατρομανωλάκης

Μουσική
Κώστας Παπαγεωργίου

Συμπύκνωση - Διασκευή
Άντρη Χαραλάμπους
Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους

Σκηνοθεσία - Κοστούμια
Άντρη Χαραλάμπους
Ελένη Ερωτοκρίτου-Χαραλάμπους
Μαρία Πολυκάρπου

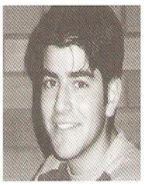

Χορογραφίες
Μαρία Δημητρίου

Σκηνικά - Επιμέλεια Προγράμματος
Έλενα Στεφάνου

Για να ολοκληρωθεί μια θεατρική παράσταση χρειάζονται θυσίες, σκληρή δουλειά, επιμονή και υπομονή. Σε κάθε πρόβα στόχος είναι το τέλειο. Ίσως να μη φτάσουμε ποτέ σ' αυτό, αλλά σημασία έχει το "ταξίδι".

***Άντρος Πάλλας**, Β6*

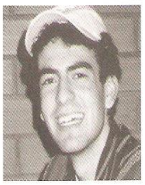
Το θέατρο πραγματικά είναι σπουδαίο και μοναδικό. Κατάφερε να με κάνει να βγω από το εγώ μου και να δω με άλλα μάτια τον κόσμο γύρω μου. Μου πρόσφερε συγκινήσεις και εμπειρίες μοναδικές.

***Άννα Χαραλάμπους**, Γ9*

Τα συναισθήματά μου αλλά και όλων μας είναι πολύ έντονα. Απολαύστε την παράσταση όπως απολαύσαμε και εμείς τις πρόβες.

***Πέτρος Μιχαήλ**, Β12*

Το θέατρο είναι κάτι που πάντα αγαπούσα, αγαπώ και θα αγαπώ. Η φετινή εμπειρία είναι εκπληκτική. Η θεατρική ομάδα είναι φοβερή και περνάμε καταπληκτικά. Κάνουμε πολλά αστεία και το διασκεδάζω με την ψυχή μου.

***Αργύρης Παπαδόπουλος**, Β12*

Εγώ είμαι μέλος του χορού σ' αυτό το θεατρικό, ενός διόλου ευκαταφρόνητου ρόλου. Αυτό που εγώ έχω να επισημάνω είναι ότι όλοι δουλέψαμε σκληρά, δίνοντας τον καλύτερο μας εαυτό, υπήρξε άψογη συνεργασία μεταξύ καθηγητών και παιδιών. Μεθοδικότητα, ομαδική δουλειά, συνέπεια, ήταν τα χαρακτηριστικά της θεατρικής μας οικογένειας, που το αποτέλεσμα πιστεύω θα τη δικαιώσει.

***Μαρία Κιτρομήλη**, Β7*

***Πόλυς Τρακοσιής**, Β6*

Το θέατρο είναι πηγή δημιουργίας, συγχρόνως όμως και έμπνευσης. Τόσο το σύγχρονο όσο και το αρχαίο δράμα καλλιεργεί τον άνθρωπο και τον κάνει ανώτερο. Δε θα ήταν υπερβολή να πω ότι στο τέλος της προσπάθειάς μας, ένιωσα λίγο πιο ανώτερη πνευματικά.

***Ηλιάνα Χαλιμούρδα**, Β6*

Ώρες ατέλειωτες από τον ελεύθερο μας χρόνο και μικρές ή μεγάλες θυσίες, για τον κοινό εκείνο στόχο που μας είχε χρήσει θεατρική ομάδα. Υπήρξε για μας μια δύσκολη δοκιμασία, στην οποία πρέπει και θέλουμε να πετύχουμε για να αποδείξουμε ότι μπορούμε να αντεπεξέλθουμε και να ξεπεράσουμε τις προσδοκίες μας. Η εμπειρία του θεάτρου είναι για μας πάρα πολύ δυνατή, γιατί μέσα από αυτή διδακτήκαμε πολλά γνωρίζοντας καλύτερα τον εαυτό μας και τους υπόλοιπους της ομάδας. Σίγουρα θα τη θυμόμαστε για πάντα, αφού θα μας συντροφεύει σε όλη μας τη ζωή.

***Χαρά Δημητρίου**, Α8*

Μέσα από το θέατρο και τις πρόβες της φετινής σχολικής παράστασης έμαθα να αυτοσχεδιάζω, να αποδίδω καλύτερα στη σκηνή και να είμαι συνεπής. Οι στιγμές που έζησα φέτος ήταν στιγμές ηρεμίας και αυτογνωσίας.

***Παντελής Χαραλάμπους**, Β6*

Το θέατρο είναι ζωή. Είναι η έκφραση της ίδιας της ζωής μέσα από χαρακτήρες που δρούν πάνω στη σκηνή για να μεταφέρουν στο θεατή συγκεκριμένα μηνύματα. Είναι τέχνη το θέατρο και ο ηθοποιός-δημιουργός, εκφραστής αυτής της τέχνης. Προσωπικά αισθάνομαι, όταν ερμηνεύω κάποιο ρόλο στη σκηνή, ότι γίνομαι κομμάτι ενός άλλου κόσμου. Ταυτίζομαι με το χαρακτήρα που ερμηνεύω και με σεβασμό στο συγγραφέα προσπαθώ να φανώ όσο το δυνατό πιο συνεπής στην αποστολή μου.

***Κοτσώνη Τερέζα**, Γ7*

***Κωνσταντίνος Ανδρέου**, Γ12*

Το θέατρο είναι κάτι σπουδαίο, κάτι μοναδικό. Σου δίνεται η δυνατότητα να εκφραστείς ελεύθερα, να πειραματιστείς στο ρόλο που υποδύεσαι και να αφήσεις τη φαντασία σου ελεύθερη να δημιουργήσει, χωρίς περιορισμούς και αναστολές. Το θέατρο, έχει την ικανότητα να παρασύρει το μυαλό σου. Αφήνεις κατά μέρος προβλήματα και αφήνεσαι ελεύθερη στο μαγικό του κόσμο.

***Έλενα Καμηλάρη**, Γ5*

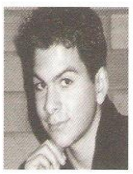
Η αρχή ήταν δύσκολη. Γνωριζόμαστε πολύ λίγο, κι όμως έπρεπε να γίνουμε ένα ... για ένα κοινό σκοπό, για ένα κοινό στόχο ... Είχαμε ένα κείμενο που έπρεπε να του δώσουμε πνοή, να ζωντανέψει, να γίνει δράση πάνω στο σανίδι ... Η νύχτα ετούτη είναι μαγική για τον καθένα μας ξεχωριστά ... εσείς κρατάτε το μαγικό ραβδί ... το χειροκρότημά σας !!!

***Άντρια Χαραλάμπους**, Α8*

Το θέατρο, είναι η μεγάλη μου αγάπη. Έτσι, αποφάσισα να συμμετάσχω στη θεατρική ομάδα του σχολείου μου, η οποία φέτος, έχει αναλάβει το δύσκολο εγχείρημα να ανεβάσει τον "Πλούτο" του Αριστοφάνη. Το κλίμα στην ομάδα ήταν πάρα πολύ φιλικό, και η συνεργασία μου με τα υπόλοιπα παιδιά άριστη. Διδάσκοντες και διδασκομένους, μας ένωνε η αγάπη για το θέατρο και παρ' όλο που δουλέψαμε σκληρά με πολλή υπομονή και θυσίες δεν πτοηθήκαμε ούτε μια στιγμή και πιστέψαμε ότι στο τέλος θα τα καταφέρουμε.

***Αιμιλία Γεωργίου**, Γ7*

Το θέατρο είναι μια καταπληκτική εμπειρία για όλους μας. Έκαμα καινούργιους φίλους που τους αγάπησα. Πάνω στη σκηνή νιώθω ένα μοναδικό και ανεπανάληπτο συναίσθημα.

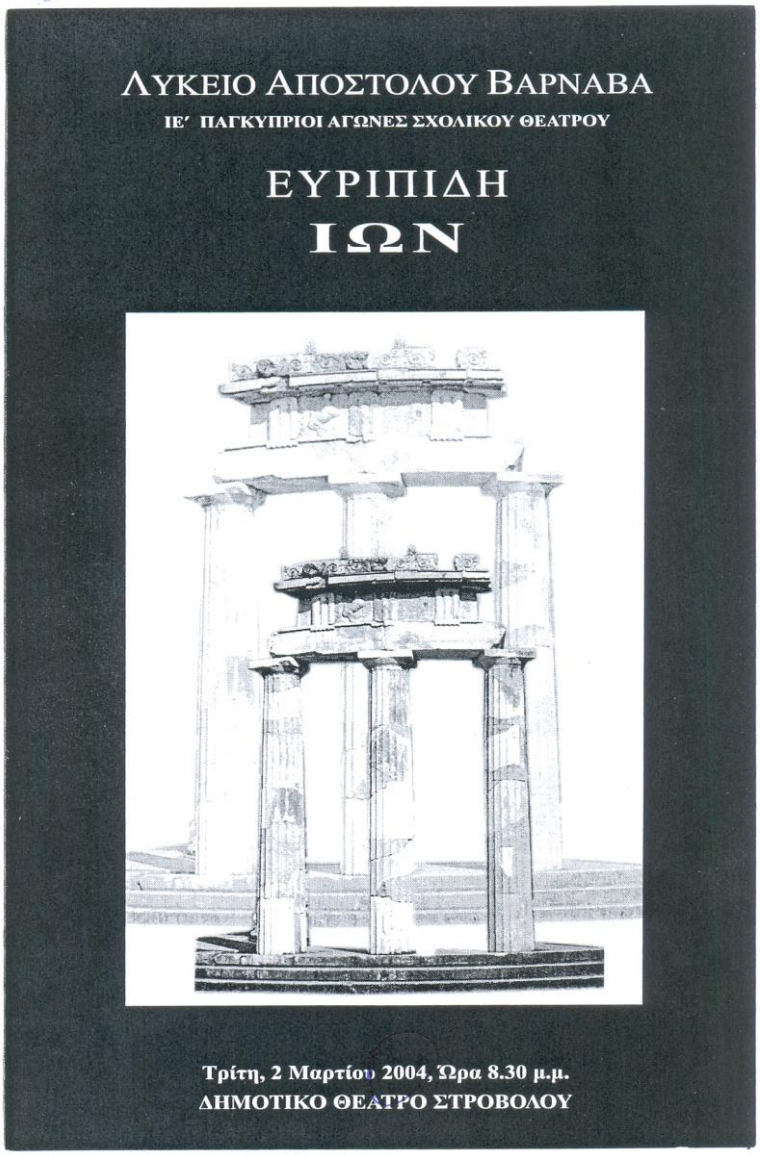
***Στέφανος Πίττας**, Α1*

2004

* ΛΥΚΕΙΟ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ- *ΙΩΝ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Αγώνες Σχολικών Θεάτρων, 20

ΕΥΡΙΠΙΔΗ
ΙΩΝ

Μετάφραση
Νικολέττα Φριντζήλα

Διασκευή - Προσαρμογή
Μαρία Λουκά, Φιλόλογος, Β.Δ.

Σκηνοθεσία
Μαρία Λουκά, Φιλόλογος, Β.Δ.
Μαρία Παναγιώτου, Στέλλα Κουάλη, Φιλόλογοι

Σκηνικά - Κοστούμια
Μαρία Ψάλτη, καθηγήτρια Τέχνης

Βοηθοί:
Αγγελή Αργύρης, Γ5
Ευριπίδου Μαίρια, Β6
Μικελλίδου Αντιγόνη, Β8
Αβραάμ Σάββας, Α2
Σιεττάνη Άντρη, Α2

Μουσική Σύνθεση
Μουσική Διδασκαλία
Τάσος Πρωτοπαπάς, Μουσικός

Κίνηση Χορού
Μαρία Λουκά, Φιλόλογος, Β.Δ.
Μαρία Παναγιώτου, Στέλλα Κουάλη, Φιλόλογοι

Κατασκευή Σκηνικών
Κύπρος Παναγή, καθηγητής Τεχνολογίας

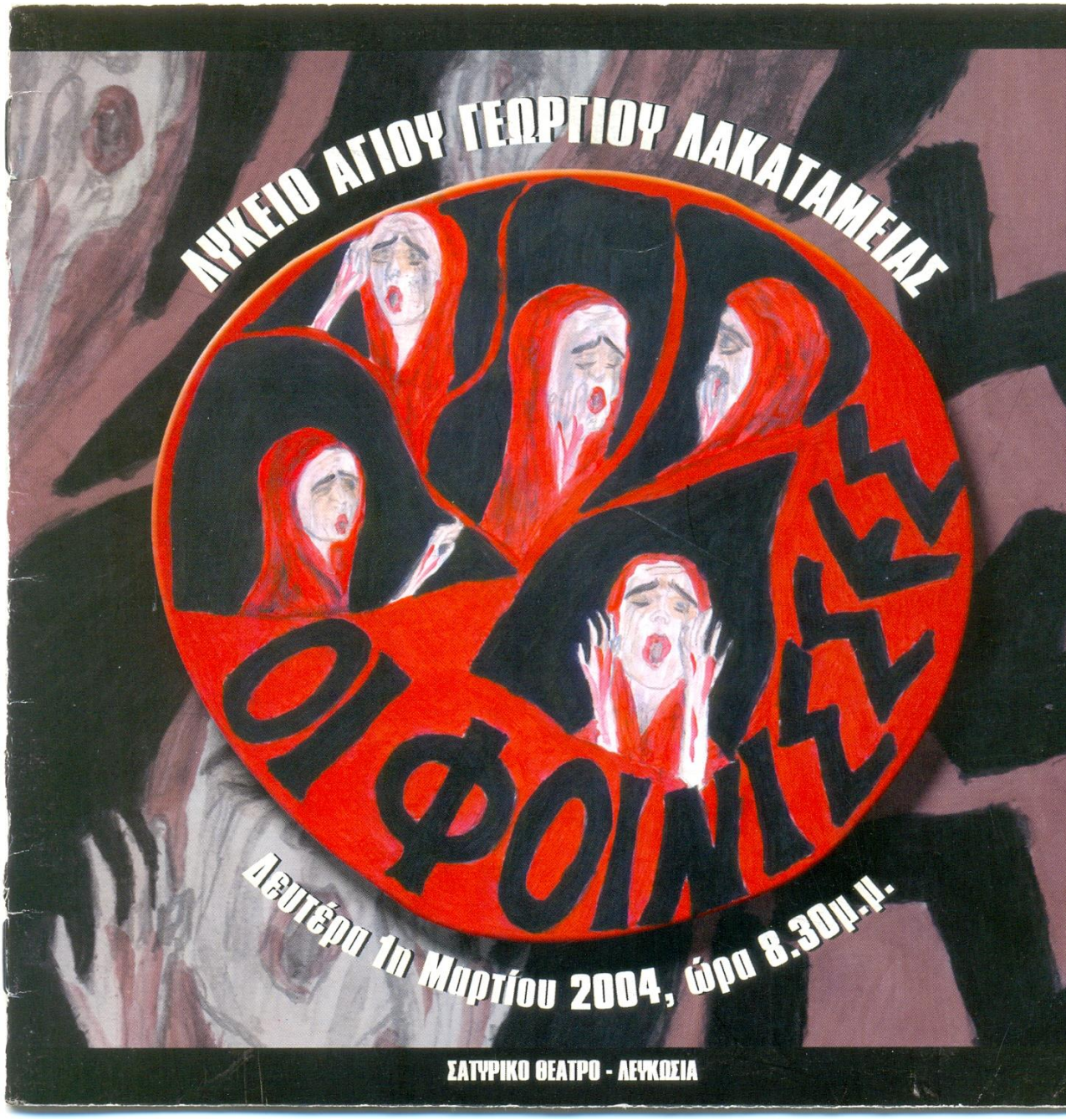
Μακιγιάζ
Αντιγόνη Σοφοκλέους, καθηγήτρια Τέχνης

Φωτισμός
Γιώργος Τσικαλάς, καθηγητής Φυσικής

Γενική Επιμέλεια
Μαρία Λουκά, Φιλόλογος, Β.Δ.

Θερμές Ευχαριστίες
Στην Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ - Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, στο Δή
προσφορά τους γίνεται πραγματικότητα αυτή η θεατρική παράσταση, στηρί

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ- *ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ</u>**

ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΡΓΟΥ

Οι Φοίνισσες, πήραν τ' όνομά τους από το χορό των κοριτσιών που είναι σταλμένες σαν αφιέρωμα στο Δελφικό Απόλλωνα από τη Φοινίκη, με ενδιάμεσο σταθμό τη Θήβα. Ο Οιδίποδας, τυφλός κρατείται από τους γιους του, Ετεοκλή και Πολυνείκη, φυλακισμένος στο παλάτι. Τα δυο αδέλφια, καταραμένα από τον πατέρα τους, κάνουν συμφωνία να βασιλεύσουν εναλλάξ κάθε χρόνο.

Ο Ετεοκλής αφού ανέβηκε στο θρόνο, δεν τον εγκαταλείπει την επόμενη χρονιά, με αποτέλεσμα ο εξόριστος Πολυνείκης, να παντρευτεί την κόρη του Άδραστου, βασιλιά του Άργους, και να επιστρέψει με στρατό στη Θήβα για να πάρει την εξουσία.

Η Ιοκάστη, μάνα και γυναίκα του Οιδίποδα, προσπαθεί να συμφιλιώσει τους δυο της γιους, χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Ο μάντης Τειρεσίας δηλώνει πως η νίκη για τη Θήβα τότε μόνο θα εξασφαλιστεί, όταν ο Μενοικέας, γιος του Κρέοντα θυσιαστεί. Ο Μενοικέας αυτοκτονεί προκειμένου να σώσει την πόλη του.

Η Θήβα σώζεται, μα τα δυο αδέλφια σκοτώνονται πολεμώντας μεταξύ τους. Η Ιοκάστη συντεντριμμένη αυτοκτονεί πάνω από το σώμα τους.

Αναλαμβάνοντας το ρόλο του νέου Βασιλιά ο Κρέοντας εξορίζει τον Οιδίποδα και αρνείται την ταφή του Πολυνείκη.

Η Αντιγόνη αντιδρά, μα παρόλα αυτά αφού απευθύνουν τον τελευταίο χαιρετισμό στους νεκρούς, μαζί με τον πατέρα της κατευθύνονται προς τον Κολωνό.

* ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ- *ΧΟΗΦΟΡΟΙ* ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Αισχύλος

Ο Αισχύλος, ο αρχαιότερος των τριών τραγικών, γεννήθηκε στην Ελευσίνα το 525 π.Χ. Πήρε μέρος στους Περσικούς πολέμους, στον Μαραθώνα, τη Σαλαμίνα και τις Πλαταιές. Το 484 π.Χ. κέρδισε το πρώτο έπαθλο σε θεατρικούς αγώνες , για να ακολουθήσουν δώδεκα ακόμα νίκες. Το 465 π.Χ. ηττήθηκε από τον νεότερό του Σοφοκλή και πικραμένος έφυγε στη Σικελία, όπου πέθανε το 456 π. Χ.

Η παράδοση του αποδίδει περισσότερα από εβδομήντα έργα, από τα οποία σώζονται επτά πλήρη, Προμηθέας Δεσμώτης, Πέρσαι, Ικέτιδες, Επτά επί Θήβας και η τριλογία 'Ορέστεια' (Αγαμέμνων, Χοηφόροι, Ευμενίδες) καθώς και αποσπάσματα από άλλα.

Ο λόγος του Αισχύλου, μεγαλοπρεπής, με απαράμιλλη ευλυγισία στην ικανότητα της σκιαγράφησης, με τα πιο μετρημένα λεκτικά μέσα, εικόνων ποικιλού νοήματος και άμεσης συγκίνησης, εμπνέει στο θεατή από τ' αρχαία χρόνια μέχρι σήμερα, το αίσθημα του δέους και του συμπαθού. Το ύφος αυτό είναι άριστα συνυφασμένο με τα δρώμενα στις τραγωδίες του, που σκοπό έχουν να κάνουν το θεατή να νιώσει τις μεγάλες κι αναλλοίωτες αξίες που διέπουν τη ζωή του ανθρώπου: την ασημαντότητά του μπροστά στο υπερφυσικό και το θάνατο,το μεγαλείο του, όταν συνειδητά ενστερνίζεται αρχές που τον ξεπερνούν, όπως οι άγραφοι νόμοι, την επαφή με το θείο, ώστε οι ανθρώπινες πράξεις να κρατιούνται στα όρια του μέτρου και οι άνθρωποι να φωλιάζονται από την εκδικητική μανία των συνανθρώπων, των θεών και της φύσης, όταν το παραβιάζουν. Ο άνθρωπος δεν υπάρχει στην αισχύλεια τραγωδία ως άτομο αλλά ως στοιχείο της ανθρώπινης κοινωνίας, της κοινωνίας των θεών και τέλος της ίδιας της φύσης. Η εισαγωγή του δευτεραγωνιστή, ο σχηματισμός των διαλογικών μερών και η επιμέλεια του όλου σκηνικού μέρους από τον ποιητή συνέβαλαν ουσιαστικά στη διαμόρφωση της τραγωδίας σε θεατρικό είδος, ώστε δίκαια ο Αισχύλος θεωρείται ο πρώτος δραματουργός.

Ευχαριστούμε θερμά το Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων του Λυκείου Κοκκινοχωρίων, τη Μαθητική Κοινότητα και τη Σχολική Εφορεία για την οικονομική τους στήριξη στο δύσκολο έργο μας. Ευχαριστούμε επίσης το Κοινοτικό Συμβούλιο Φρενάρους, που τόσο πρόθυμα μας παραχώρησε την Αίθουσα Εκδηλώσεων.

ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ
1996
ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ

Επιμέλεια: Χρυσοχοΐ Παναγιώτα, Σ.Β.Δ.

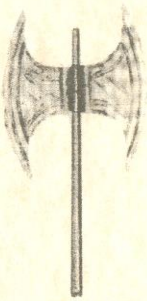
Επιμέλεια Προγράμματος: Μάρκου Αδάμος

Γενική Επιμέλεια: Μακρίδης Δημήτρης, Β.Δ.Α' - ΔΔΚ

ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 2004

ΩΡΑ: 8.00 μ.μ.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ ΦΡΕΝΑΡΟΥΣ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΙΕ' ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΕΡΓΗ

Διανομή Ρόλων
(με σειρά εμφάνισης)

• Ορέστης	Θεοφάνους Θεοφάνης	Α7
• Πυλάδης	Σταυρή Κωνσταντίνος	Γ7
• Ηλέκτρα	Πιερή Μηλίτσα	Β4
• Δούλος	Παρασκευά Σωτήρης	Β8
• Κλυταιμνήστρα	Χαραλάμπους Κυριακή	Α3
• Τροφός	Νικολάου Ελισάνθη	Α2
• Αίγισθος	Παναγιώτου Παναγιώτης	Γ7

Χορός Γυναικών

• Κορυφαία Α'	Καλλή Μαρία	Β4
• Κορυφαία Β'	Χατζηστερκώτη Χριστίνα	Β7
	Τεκέλα Στέλλα	Β9
	Βασούρη Ιουλία	Β1
	Σάρδαλου Ελένη	Β5
	Ιωάννου Άντρη	Α2
	Μπότσαρη Άννα	Α3
	Κωνσταντίνου Ιζαμπέλα	Α4
	Ξενοφώντος Αντωνία	Α5
	Δημοσθένους Δέσποινα	Α7

• ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Αυλός	:	Χατζηγεωργίου Μάριος	Α2
		Παναγή Ιωάννα	Α8
Κιθάρα	:	Παπαϊωάννου Πιερής	Β2
Βιολί	:	Παύλου Κυριάκος	Β3
Κρουστά	:	Τεκέλας Φάνος	Α5
		Μιχαήλ Κυριάκος	Α1
		Κωφού Ανδρέας	Α2

- Μετάφραση : Κωστής Κολιώτας
- Σκηνοθεσία : Κυριάκου Δημήτρης, Μάρκου Αδάμος
- Μουσική : Σπύρος Σπύρου
- Σκηνικά : Αγάθη Χαραλάμπους, Κυριάκου Δημήτρης
- Κοστούμια : Θεοφάνους Θεοφάνης Α7
- Διδασκαλία και Διεύθυνση Ορχήστρας : Σπύρου Σπύρος
- Διευθυντής Σκηνής : Αροδίτης Σταύρος
- Υπεύθυνος Ήχου : Αδάμου Αδάμος
- Υπεύθυνος Φωτισμού : Βασίλη Βασίλης Β8

Δράσαντι παθείν
(όποιος πράξει θα πάθει)

Όταν πρόκειται να τιμωρηθεί ένα έγκλημα έχουμε εκδίκηση ή δικαιοσύνη; Οι "Χοηφόροι" είναι το δεύτερο μέρος της τριλογίας του Αισχύλου "Ορέστεια". Στο πρώτο μέρος ("Αγαμέμνων") η Κλυταιμνήστρα, σύζυγος του βασιλιά των Μυκηνών και αρχηγού της τρωικής εκστρατείας Αγαμέμνονα, μαζί με τον Αίγισθο, εραστή της και ξάδελφο του Αγαμέμνονα, συνωμοτούν και τον σκοτώνουν, διώχνοντας ταυτόχρονα και το γιο του, Ορέστη.

Οι "Χοηφόροι" διαδραματίζονται όχι στις Μυκήνες αλλά στο Άργος, ως ελάχιστη ένδειξη πολιτικής φιλοφρόνησης της Αθήνας προς τη σύμμαχο πόλη. Εκεί φτάνει ο εξόριστος Ορέστης μαζί με το φίλο του Πυλάδη, οδηγούμενος από χρησμό του θεού Απόλλωνα, για να εκδικηθεί το φόνο του πατέρα του, σκοτώνοντας τον Αίγισθο και τη μάνα του. Συναντιέται με την αδελφή του Ηλέκτρα, που μαζί με Τρωαδίτισσες σκλάβες που αποτελούν το Χορό, έρχονται στον πρόχειρο τάφο του Αγαμέμνονα για να προσφέρουν χοές. Τα δυο αδέλφια θα δώσουν όρκο εκδίκησης πάνω από τον τάφο του νεκρού πατέρα. Η πράξη τους είναι μια δίκαιη πράξη. Πρέπει να τιμωρηθούν οι φονιάδες του πατέρα τους και οι σφετεριστές του θρόνου. Αλλά πώς θα γίνει μια δίκαιη πράξη χωρίς να βάψουν τα χέρια τους στο αίμα της μητέρας τους; Αυτό είναι το υψηλό τραγικό αίτημα στις "Χοηφόρες". Η εντολή του θεού Απόλλωνα και η απελευθέρωση της χώρας από τους τυράννους είναι το βαρύ χρέος που πρέπει να σηκώσουν. Η μητροκτονία όμως είναι μια πράξη ανίερη. Και οι Ερινύες, αδίστακτες τιμωροί της, ζητούν την τιμωρία του Ορέστη. Τι θα αποχίνει; Ως πότε θα κυβερνούν τους ανθρώπους οι τυφλές εντολές των θεών; Μήπως ήρθε η ώρα η Θεία Δίκη να παραχωρήσει τη θέση της στην ανθρώπινη Δικαιοσύνη; Μ ' αυτή την απορία μένει ο Χορός και μας προετοιμάζει για το τρίτο και τελευταίο μέρος της τριλογίας, τις "Ευμενίδες".

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ- *ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

2005

- **ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΠΟΛΙΣ-** ***ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ***

25306016

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΠΟΛΗΣ

Στα πλαίσια των

ΙΣΤ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων

Σύγχρονου Θεάτρου & Αρχαίου Δράματος

σας προσκαλούμε στη θεατρική παράσταση

του σχολείου μας που θα πραγματοποιηθεί

την Τετάρτη, 9 Μαρτίου 2005

και ώρα 7.30 μ.μ.

στο θέατρο της Α΄Τεχνικής Σχολής

με το έργο του

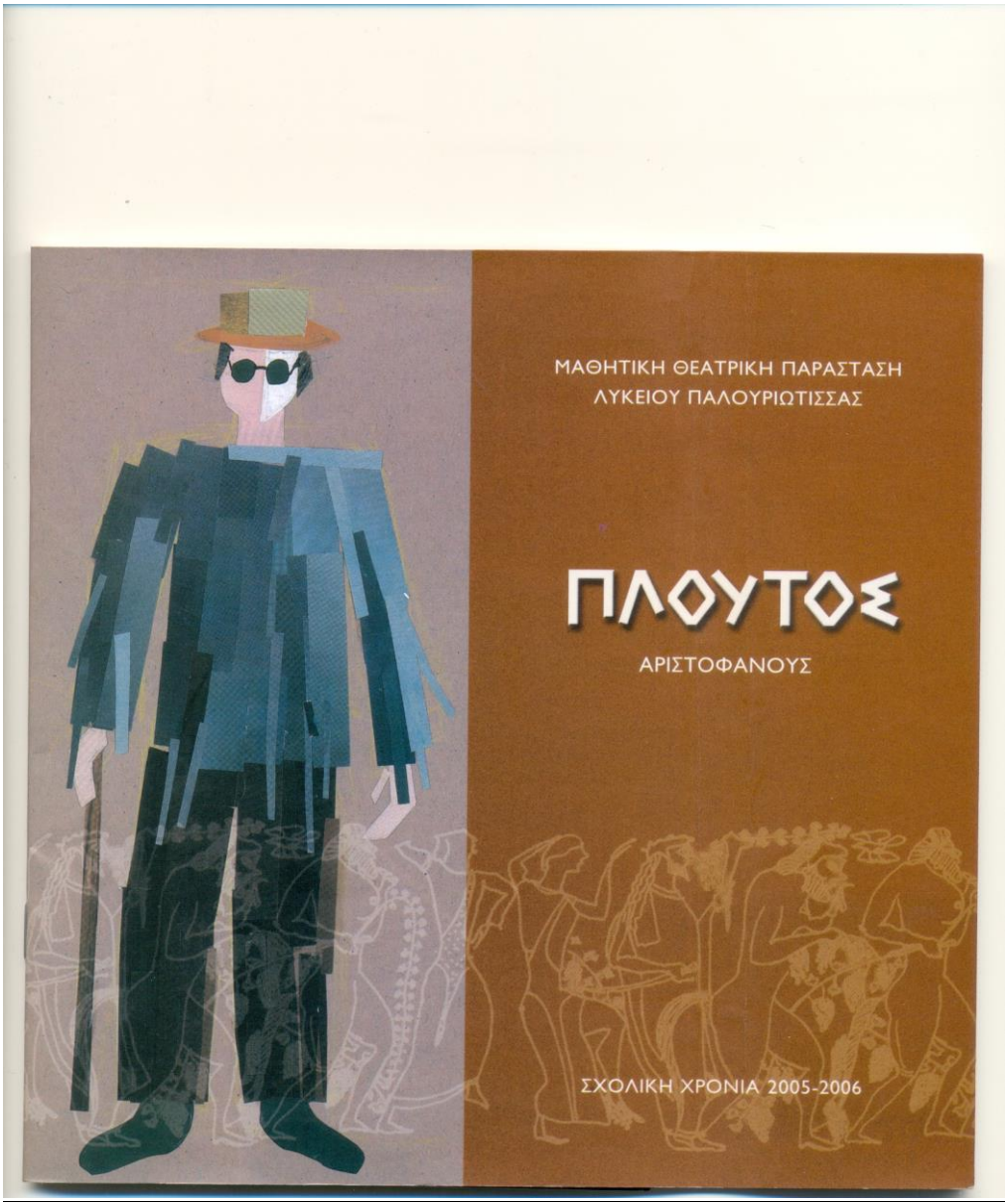
Ευριπίδη

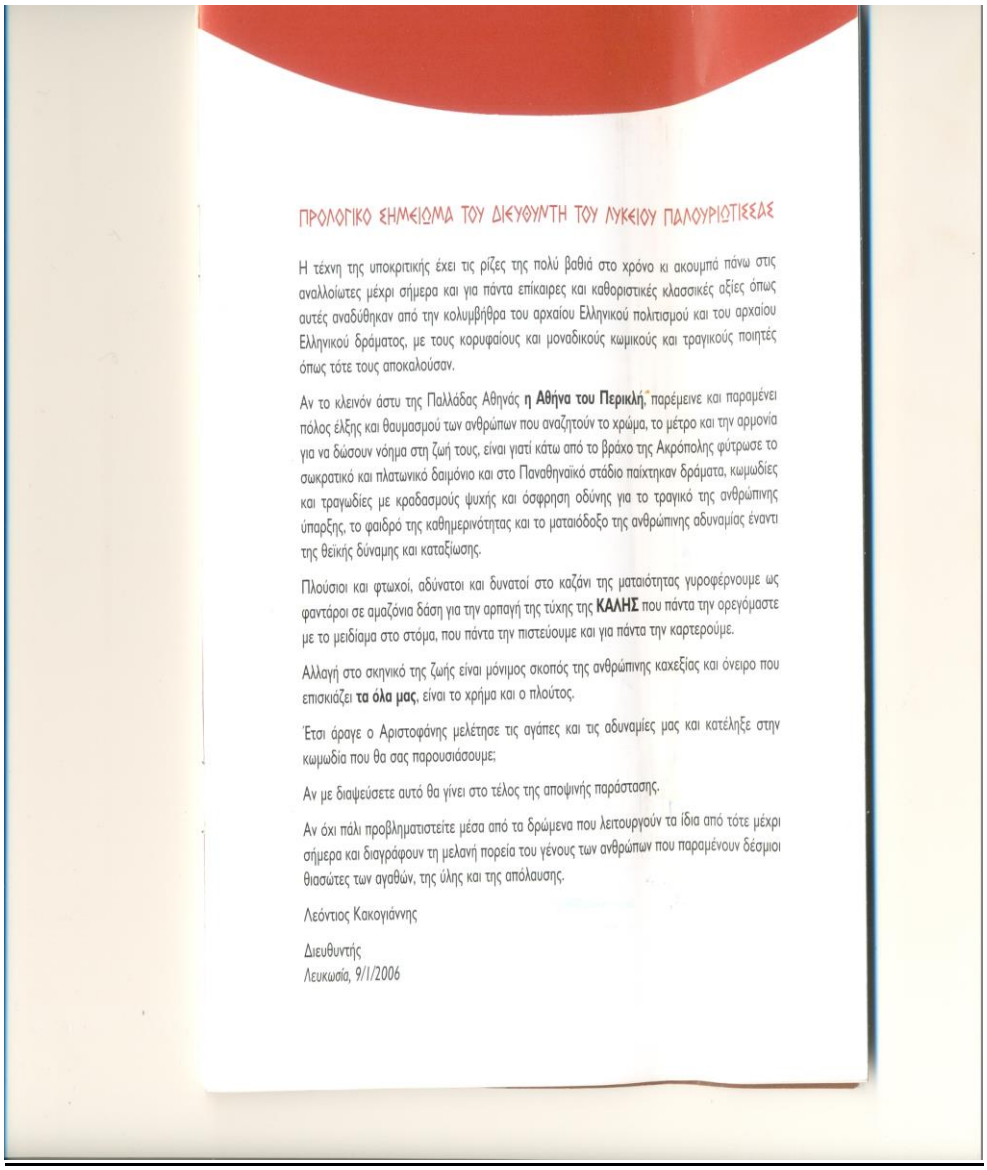
«Ιφιγένεια η εν Αυλίδι»

Π.Α. Τηλ. 25306017

2006

*ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ- *ΠΛΟΥΤΟΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΑΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ

Η τέχνη της υποκριτικής έχει τις ρίζες της πολύ βαθιά στο χρόνο κι ακουμπά πάνω στις αναλλοίωτες μέχρι σήμερα και για πάντα επίκαιρες και καθοριστικές κλασσικές αξίες όπως αυτές αναδύθηκαν από την κολυμβήθρα του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού και του αρχαίου Ελληνικού δράματος, με τους καρυφαίους και μοναδικούς κωμικούς και τραγικούς ποιητές όπως τότε τους αποκαλούσαν.

Αν το κλεινόν άστυ της Παλλάδας Αθηνάς **η Αθήνα του Περικλή** παρέμεινε και παραμένει πόλος έλξης και θαυμασμού των ανθρώπων που αναζητούν το χρώμα, το μέτρο και την αρμονία για να δώσουν νόημα στη ζωή τους, είναι γιατί κάτω από το βράχο της Ακρόπολης φύτρωσε το σωκρατικό και πλατωνικό δαιμόνιο και στο Παναθηναϊκό στάδιο παίχτηκαν δράματα, κωμωδίες και τραγωδίες με κραδασμούς ψυχής και όσφρηση οδύνης για το τραγικό της ανθρώπινης ύπαρξης, το φαιδρό της καθημερινότητας και το ματαιόδοξο της ανθρώπινης αδυναμίας έναντι της θεϊκής δύναμης και καταξίωσης.

Πλούσιοι και φτωχοί, αδύνατοι και δυνατοί στο καζάνι της ματαιότητας γυροφέρνουμε ως φαντάροι σε αμαζόνια δάση για την αρπαγή της τύχης της **ΚΑΛΗΣ** που πάντα την ορεγόμαστε με το μειδίαμα στο στόμα, που πάντα την πιστεύουμε και για πάντα την καρτερούμε.

Αλλαγή στο σκηνικό της ζωής είναι μόνιμος σκοπός της ανθρώπινης κακεξίας και όνειρο που επισκιάζει **τα όλα μας**, είναι το χρήμα και ο πλούτος.

Έτσι άραγε ο Αριστοφάνης μελέτησε τις αγάπες και τις αδυναμίες μας και κατέληξε στην κωμωδία που θα σας παρουσιάσουμε;

Αν με διαψεύσετε αυτό θα γίνει στο τέλος της αποψινής παράστασης.

Αν όχι πάλι προβληματιστείτε μέσα από τα δρώμενα που λειτουργούν τα ίδια από τότε μέχρι σήμερα και διαγράφουν τη μελανή πορεία του γένους των ανθρώπων που παραμένουν δέσμιοι θιασώτες των αγαθών, της ύλης και της απόλαυσης.

Λεόντιος Κακογιάννης

Διευθυντής
Λευκωσία, 9/1/2006

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ	Γιάννης Βαρβέρης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	Νόνα Μολέσκη, Γιαννάκης Ιωαννίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ	Αντιγόνη Σοφοκλέους
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ	Λευκή Στυλιανού
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ	Κλεάνθης Κλεάνθους
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ	Ανδρονίκη Ξενοφώντος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	Ευγενία Κωνσταντινίδη, Μαρία Πιτζιολή
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΟΡΟΥ	Πέτρος Κονναρής, Γ2
ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ	Δέσπω Μιχαηλίδου, Γ3

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ	Μαρία Οδυσσέως, Β.Δ.
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ	Έλενα Πάντζη, Β.Δ.
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ	Ευγενία Κωνσταντινίδη, Β.Δ.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ

Αντρέας Χαραλαμπίδης, Β4
Νίκος Πιτυρής, Γ3
Δημήτρης Μολόντικας, Γ8

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΚΗΝΙΚΩΝ

Δέσπω Μιχαηλίδου, Γ3
Τζώρτζια Χατζηνικόλα, Γ3
Νικολέττα Ελευθεριάδου, Γ5

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΣΚΗΝΙΚΩΝ

Γιώργος Κωνσταντίνου, Γ6
Αργύρης Αδάμου, Γ6
Χάρης Ανδρέου, Γ6

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΚΑΡΙΩΝ	Μαρίνος Πρωτοπαπάς, Β4
ΧΡΕΜΥΛΟΣ	Νικόλας Ιωσηφίδης, Β5
ΠΛΟΥΤΟΣ	Κωνσταντίνος Έλληνας, Γ3
ΒΛΕΥΙΔΗΜΟΣ	Νικόλας Φωτίου, Γ5
ΠΕΝΙΑ	Στέλλα Φιλιππίδου, Γ1
ΓΥΝΑΙΚΑ ΧΡΕΜΥΛΟΥ	Ζωή Δημοπούλου, Γ3
ΔΙΚΑΙΟΣ	Σωτήρης Κυριάκου, Γ10
ΚΟΡΗ ΔΙΚΑΙΟΥ	Χριστίνα Λουκά, Β4
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ	Αυγερινός Ττάκκας, Γ7
ΓΡΙΑ	Μαρία Κασάπη, Γ9
ΝΕΟΣ	Ηρόδοτος Χατζηπαύλου, Γ3
ΕΡΜΗΣ	Μιχάλης Μαυροθέρης, Γ9
ΙΕΡΕΑΣ	Στέλιος Μεσημέρης, Γ3

ΧΟΡΟΣ

Δημήτρης Τζιαμπάζης Β5, Στέφανος Σκουρίδης Γ6, Μαρία Πολύζου Β9
Αντρέας Πέτρου Β5, Γιάννα Πούλια Γ4, Δαβίνια Χριστοδούλου Β3
Αναστασία Καρατζιά Α5, Θεοφανώ Χαραλάμπους Α4
Άντρια Νικοδήμου Γ5, Ίρις Πισσαρίδη Α1

ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Βασίλης Ιωάννου Γ9 (τραγούδι, μπαγλαμάς)
Αντρέας Γερολατσίτης Γ6 (κιθάρα), Χρίστος Γερολατσίτης Β6 (μπουζούκι)

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Μπορεί να κάναμε λάθη στήνοντας αυτήν την παράσταση. Ίσως κάνουμε και άλλα απόψε... Για ένα πράγμα είμαστε σίγουροι - δεν κάναμε λάθος στην επιλογή του έργου. Στον «Πλούτο» βρήκαμε όσα μας χρειάζονταν, για να αποκτήσει νόημα η πολύμηνη πορεία μας προς την παράσταση. Ανακαλύψαμε ότι το χιούμορ εικοσιπέντε αιώνων είναι ζωντανό, οξύ, αποτελεσματικό. Το δοκιμάσαμε πάνω μας και γελάσαμε πολύ (η σειρά σας τώρα!). Θαυμάσαμε τη φοβερή πειθώ του Αριστοφάνη που με επιχειρήματα θεατρικής λογικής μας ανάγκασε (και θα σας αναγκάσει) να δεχτούμε τις αλήθειες του και πρώτ' απ' όλα την ιδέα για την άδικη κατανομή του πλούτου και για την ανάγκη της αντιμοιβής του τίμιου μόχθου. Ταυτιστήκαμε με τους ήρωες του έργου, νιώσαμε το παράπονό τους, ζήσαμε την περιπέτειά τους, αισθανθήκαμε την τελική τους ικανοποίηση αλλά και τη θλίψη του απατηλού, ουτοπικού ονείρου.

Συνειδητοποιήσαμε επίσης ότι δουλεύοντας πάνω στον «Πλούτο» παίρναμε μαθήματα θεάτρου. Μάθαμε τη διαδρομή από το κείμενο μέχρι τη σκηνική πραγμάτωση του ρόλου. Προσπαθήσαμε να δώσουμε στις μορφές ευδιάκριτα, γλαφυρά χαρακτηριστικά , προσπαθήσαμε με τις οδηγίες του μεγάλου δάσκαλου Αριστοφάνη να στήσουμε σκηνές με σταδιακή ανάπτυξη βαδίζοντας προς την τελική κορύφωση.

Χαρήκαμε την ευκαιρία να απελευθερωθούμε από συστολές. Να εκφραστούμε πραγματικά ελεύθερα... Να βγάλουμε προς τα έξω όσα είχαμε μέσα μας κρυμμένα.

Θα τελειώσουμε μ' ένα μικρό απόσπασμα από διάλογο που ακούστηκε σε μια από τις πρόβες.

«Σκηνοθέτες» (προς «ηθοποιό»):

– Δεν ξέραμε ότι μπορούσες να κάνεις όλα αυτά που κάνεις!

«Ηθοποιός»:

– Μήπως ήξερα εγώ...
(Τα εισαγωγικά τα εννοούμε...)

Ηθοποιοί, σκηνοθέτες, μουσικοί,
σκηνογράφοι, χορογράφοι, τεχνικοί, όλοι, όλοι, όλοι...

ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΛΟΥΤΟΥ

Η κωμωδία είναι μια φιλοσοφική αλληγορία για το θεό του Πλούτου. Διδάχθηκε το 388 π.Χ. και σηματοδοτεί τη μετάβαση από την Αρχαία στη Μέση Κωμωδία.

Ο Χρεμύλος, ένας φτωχός και δίκαιος αγρότης, παρατηρώντας ότι οι φαύλοι στην εποχή του ευτυχούν ενώ οι έντιμοι δυστυχούν, προσέρχεται στο ναό του Απόλλωνα, για να πάρει χρησμό αν πρέπει ν' αναθρέψει το γιο του σεμνά και δίκαια ή αν πρέπει να τον προτρέψει σε αδικίες κατά τον «επιχώριον τρόπον», εφόσον οι άδικοι πλουτούν.

Το Μαντείο τού απαντά ν' ακολουθήσει κατά πόδας όποιον συναντήσει εξερχόμενος. Παρά τη δυσφορία του δούλου του Καρίωνος, ο Χρεμύλος προσκολλάται στην ακολουθία ενός γέροντα τυφλού, ο οποίος εξαναγκάζεται να ομολογήσει ότι είναι ο Πλούτος και του εξιστορεί πώς μικρός, τυφλώθηκε από το Δία, επειδή είχε απειλήσει ότι θα επισκεπτόταν μόνο χρηστούς και δίκαιους. Ύστερα από πρόσκληση του Καρίωνος, οι γεωργοί (Χορός) μεταβαίνουν στο σπίτι του Χρεμύλου, όπου οδηγήθηκε ο Πλούτος, για να μετάσχουν κι αυτοί στον Πλούτο.

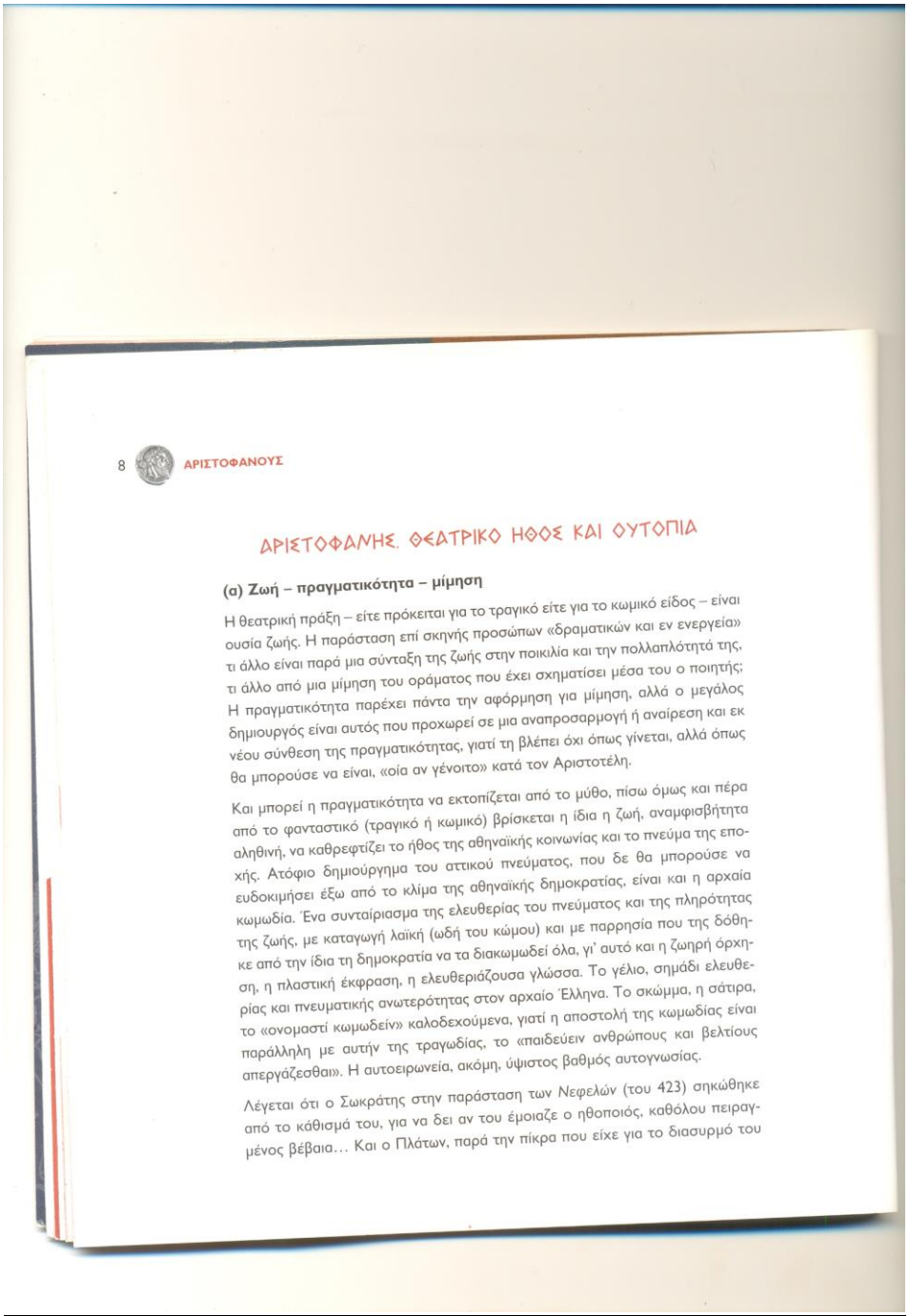
Ο Χρεμύλος μαζί με το Βλεψίδημο αποφασίζουν να οδηγήσουν τον Πλούτο στο Ασκληπιείο, για να τον θεραπεύσουν από την τύφλωση. Παρά τις αντιρρήσεις της Πενίας, η οποία προσέρχεται χλευάζουσα και ισχυριζόμενη πως όλες τις αρετές οι άνθρωποι τις χρωστούν σ' αυτήν, ο Χρεμύλος δεν υποκύπτει στα αδρά της επιχειρήματα και την εκδιώκει.

Ο Πλούτος θεραπεύεται από τον Ασκληπιό και τα των ανθρώπων ανατρέπονται με την ανάβλεψη του Πλούτου. Το όνειρο μιας καλύτερης ζωής για όλους τους τίμιους ανθρώπους γίνεται πραγματικότητα. Οι μεν δίκαιοι (Δίκαιος) κολυμπούν στην αφθονία, οι δε συκοφάντες (Συκοφάντης) περιπίπτουν σε ένδεια και οι θεοί και οι ιερείς (Ερμής, Ιερεύς Διός) στερούνται των λιπαρών θυμάτων.

Εντέλει ο Πλούτος, ευοίωνος, εγκαθιδρύεται στον οπισθόδομο του Παρθενώνος, για να μην απολείψει ποτέ από τον εκεί θησαυρό, το Ταμείο των Αθηναίων, ο χρυσός και ο άργυρος.

...ΤΙ ΘΕΙΟ ΔΩΡΟ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΝΑ 'ΝΑΙ
ΟΤΑΝ ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΗ ΛΕΦΤΑ
ΔΕΝ ΤΟΥ ΖΗΤΑΝΕ...

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ
μτφ. Γιάννης Βαρβέρης

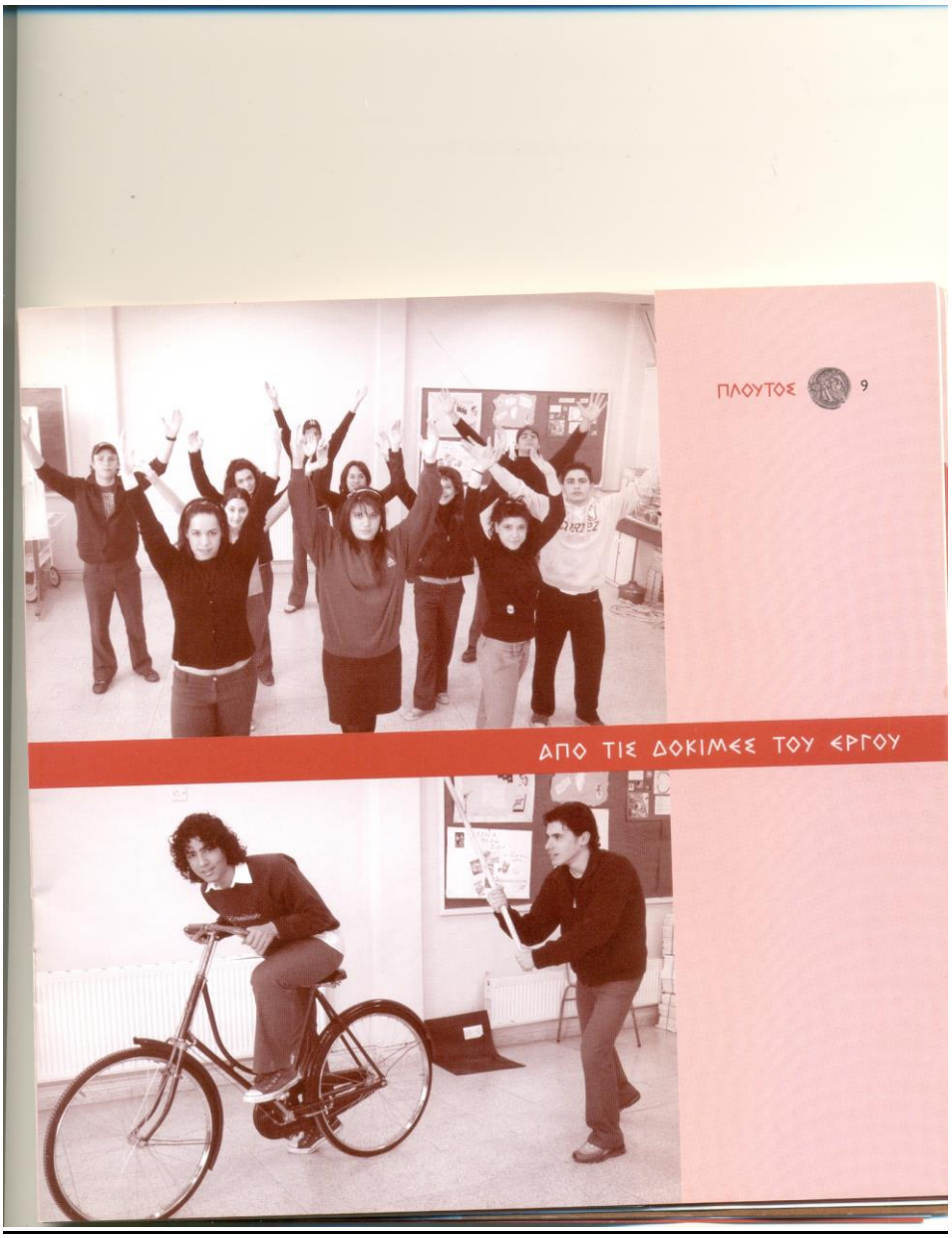
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ. ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΗΘΟΣ ΚΑΙ ΟΥΤΟΠΙΑ

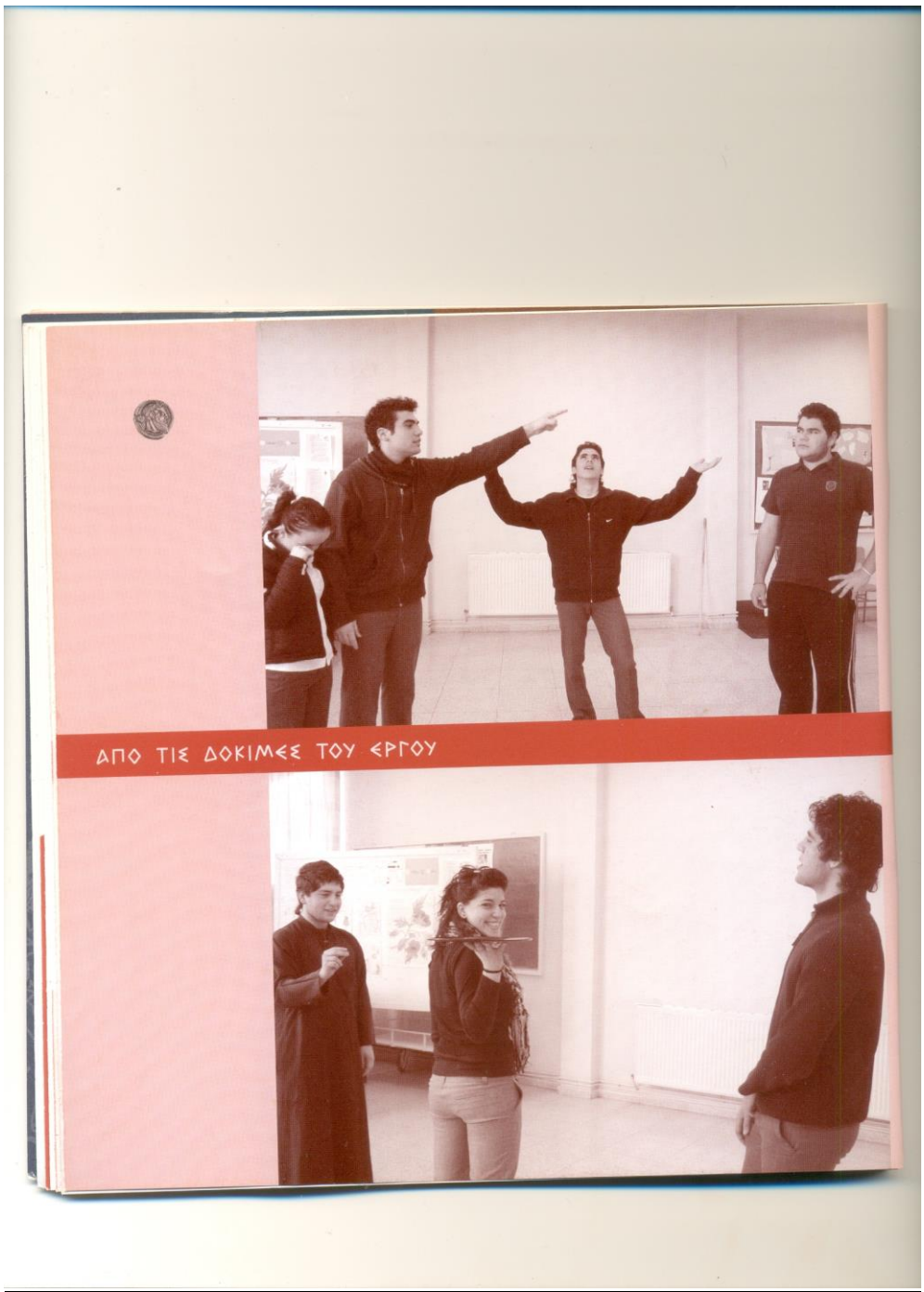
(α) Ζωή – πραγματικότητα – μίμηση

Η θεατρική πράξη – είτε πρόκειται για το τραγικό είτε για το κωμικό είδος – είναι ουσία ζωής. Η παράσταση επί σκηνής προσώπων «δραματικών και εν ενεργεία» τι άλλο είναι παρά μια σύνταξη της ζωής στην ποικιλία και την πολλαπλότητά της, τι άλλο από μια μίμηση του οράματος που έχει σχηματίσει μέσα του ο ποιητής; Η πραγματικότητα παρέχει πάντα την αφόρμηση για μίμηση, αλλά ο μεγάλος δημιουργός είναι αυτός που προχωρεί σε μια αναπροσαρμογή ή αναίρεση και εκ νέου σύνθεση της πραγματικότητας, γιατί τη βλέπει όχι όπως γίνεται, αλλά όπως θα μπορούσε να είναι, «οία αν γένοιτο» κατά τον Αριστοτέλη.

Και μπορεί η πραγματικότητα να εκτοπίζεται από το μύθο, πίσω όμως και πέρα από το φανταστικό (τραγικό ή κωμικό) βρίσκεται η ίδια η ζωή, αναμφισβήτητα αληθινή, να καθρεφτίζει το ήθος της αθηναϊκής κοινωνίας και το πνεύμα της εποχής. Ατόφιο δημιούργημα του αττικού πνεύματος, που δε θα μπορούσε να ευδοκιμήσει έξω από το κλίμα της αθηναϊκής δημοκρατίας, είναι και η αρχαία κωμωδία. Ένα συνταίριασμα της ελευθερίας του πνεύματος και της πληρότητας της ζωής, με καταγωγή λαϊκή (ωδή του κώμου) και με παρρησία που της δόθηκε από την ίδια τη δημοκρατία να τα διακωμωδεί όλα, γι' αυτό και η ζωηρή όρχηση, η πλαστική έκφραση, η ελευθεριάζουσα γλώσσα. Το γέλιο, σημάδι ελευθερίας και πνευματικής ανωτερότητας στον αρχαίο Έλληνα. Το σκώμμα, η σάτιρα, το «ονομαστί κωμωδείν» καλοδεχούμενα, γιατί η αποστολή της κωμωδίας είναι παράλληλη με αυτήν της τραγωδίας, το «παιδεύειν ανθρώπους και βελτίους απεργάζεσθαι». Η αυτοειρωνεία, ακόμη, ύψιστος βαθμός αυτογνωσίας.

Λέγεται ότι ο Σωκράτης στην παράσταση των *Νεφελών* (του 423) σηκώθηκε από το κάθισμά του, για να δει αν του έμοιαζε ο ηθοποιός, καθόλου πειραγμένος βέβαια… Και ο Πλάτων, παρά την πίκρα που είχε για το διασυρμό του

ΠΛΟΥΤΟΣ 9
ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

δασκάλου του στις *Νεφέλες*, ύμνησε – σύμφωνα με την παράδοση – τη θεία τέχνη του Αριστοφάνη σ' ένα του επίγραμμα:

Οι Χάριτες ναό αγκρέμιστο γυρεύοντας
την ψυχή βρήκανε του Αριστοφάνη.

(β) Σχηματική έκθεση της ουτοπίας στον *Πλούτο*

Στον *Πλούτο*, το τελευταίο από τα σωζόμενα έργα του ποιητή, η αριστοφανική κωμωδία έχει χάσει πια την πολιτική της οξύτητα, η προσωπική σάτιρα (το ιαμβίζειν) έχει περιοριστεί και το λυρικό μέρος έχει μειωθεί σημαντικά. Αντίθετα, έχει ενισχυθεί η στροφή σε μυθολογικά θέματα και ζητήματα γενικής ηθικής τάξης. Όλα αυτά τα γνωρίσματα, που χαρακτηρίζουν τη Μέση πια Κωμωδία και σχετίζονται με τις πολιτικές και οικονομικές αλλαγές του 4ου αιώνα, τα βρίσκουμε και στον *Πλούτο*. Ο Αριστοφάνης πλάθει εδώ μια ουτοπία με κοινωνικό περιεχόμενο και μυθικό υπόβαθρο. Ενώ δηλ. στο κοινωνικό περιβάλλον τα δεδομένα του περίγυρου γίνονται *χρήματα* (πράγματα προς χρήση), στον κόσμο του Αριστοφάνη τα δεδομένα αυτά προβάλλονται ως ουτοπία και όραμα. Μόνο που η ουτοπία αυτή είναι αρνητική. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια *δυστοπία* (= αδιέξοδη αντιστροφή ενός αρχικού οράματος). Ας την παρακολουθήσουμε από κοντά.

Το αρχικό σχέδιο του Χρεμύλου για ανταμοιβή μόνο των δικαίων ως απάντηση στο πρόβλημα της άνισης κατανομής του πλούτου, καταλήγει στην ιδέα ενός πάγκοινου πλούτου. Όλοι παίρνουν «ίσο μερίδιο» στον πλούτο (225 κ.εξ.). Η ευημερία κατακτάται με τον εύκολο πλουτισμό, η δύναμη μάλιστα του πλούτου ελέγχει όχι μόνο τους ανθρώπους αλλά και τους θεούς.

Η Πενία στο σκηνικό της διαμάχης της με το Χρεμύλο θα ηττηθεί. Ας επιμένει στην ωραία απολογία της ότι η κοσμιότης δική της συγκάτοικος είναι, ότι αυτή προσφέρει τη σωφροσύνη και επιδαψιλεύει τους ευγενείς καρπούς της εργασίας, ενώ ο Πλούτος γειτνιάζει με την *ύβριν*. Ας επιμένει ότι θα εκλείψει ο

πολιτισμός και θα καταλυθούν οι πολιτειακοί θεσμοί. Ακόμη και ο παραλληλισμός του Πλούτου με τον παραμυθένιο κόσμο των Κυκλώπων, που έχει οδηγηθεί στην κοινωνική απομόνωση, δε βρίσκει καμιά ανταπόκριση. Τα ισχυρά επιχειρήματα ήθους που προβάλλει δεν πείθουν το Χρεμύλο και τον Αθηναίο μαζί πολίτη του 4ου αιώνα που είδε την αθηναϊκή δημοκρατία να γονατίζει, ύστερα από την ήττα της στον Πελοποννησιακό πόλεμο.

Ο Αριστοφάνης με οξύ βλέμμα αντικαθρεφτίζει από τη μια το γενικό αίτημα ευημερίας των δυσπραγούντων πολιτών του 4ου αιώνα – αίτημα διαχρονικό όλων των εποχών – και από την άλλη διακωμωδεί, με τη γνωστή του ειρωνεία και τη μέθοδο της υπερβολής, τις αδυναμίες των ανθρώπων και τους κινδύνους που ελλοχεύουν σε ένα τέτοιο ουτοπιστικό σύστημα γενικού πλουτισμού.

Η αριστοφανική κωμωδία, υπογραμμίζοντας το σοβαρό κοινωνικό σκοπό της προτείνει την ευρηματική αυτήν ουτοπία στο κοινό και μολονότι σκορπίζει άφθονο το γέλιο στους θεατές, η ίδια φαίνεται να μη γελά με τον εαυτό της καθώς αφήνει να πλανάται αναπάντητο ένα ερώτημα ως το τέλος:

Η γέννηση ενός τέτοιου παραμυθένιου αλλά αδιαφοροποίητου κόσμου που βασίζεται στο γενικευμένο, άκοπο πλούτο, μέσω μιας διανεμητικής «δικαιοσύνης» σε όλους, συνιστά ένα μελλοντικό όραμα για την ανθρώπινη κοινωνία, έστω παλινδρόμηση και νοσταλγία για επιστροφή σε μια «χρυσή εποχή» του ανθρώπινου γένους ή, αντίθετα, η αριστοφανική κωμωδία μας προειδοποιεί να μην ενδώσουμε αστόχαστα στη φανταστική αυτήν περιπέτεια, που μας δελεάζει με τη μαγεία της, αλλά καταλήγει σε μια δυστοπία;

Θα μπορούσαμε άραγε στην περίπτωση του Χρεμύλου, που τον χαρακτηρίζει η μετριοπάθεια, αν και ενδίδει στο όραμά του, να δούμε τον άνθρωπο της «μεσότητας» του Αριστοτέλη, την επιλογή της μέσης οδού μεταξύ δύο ακραίων προοπτικών, μιας έλλειψης και μιας υπερβολής; Ο Αριστοφάνης αφήνει τις απαντήσεις στο θεατή.

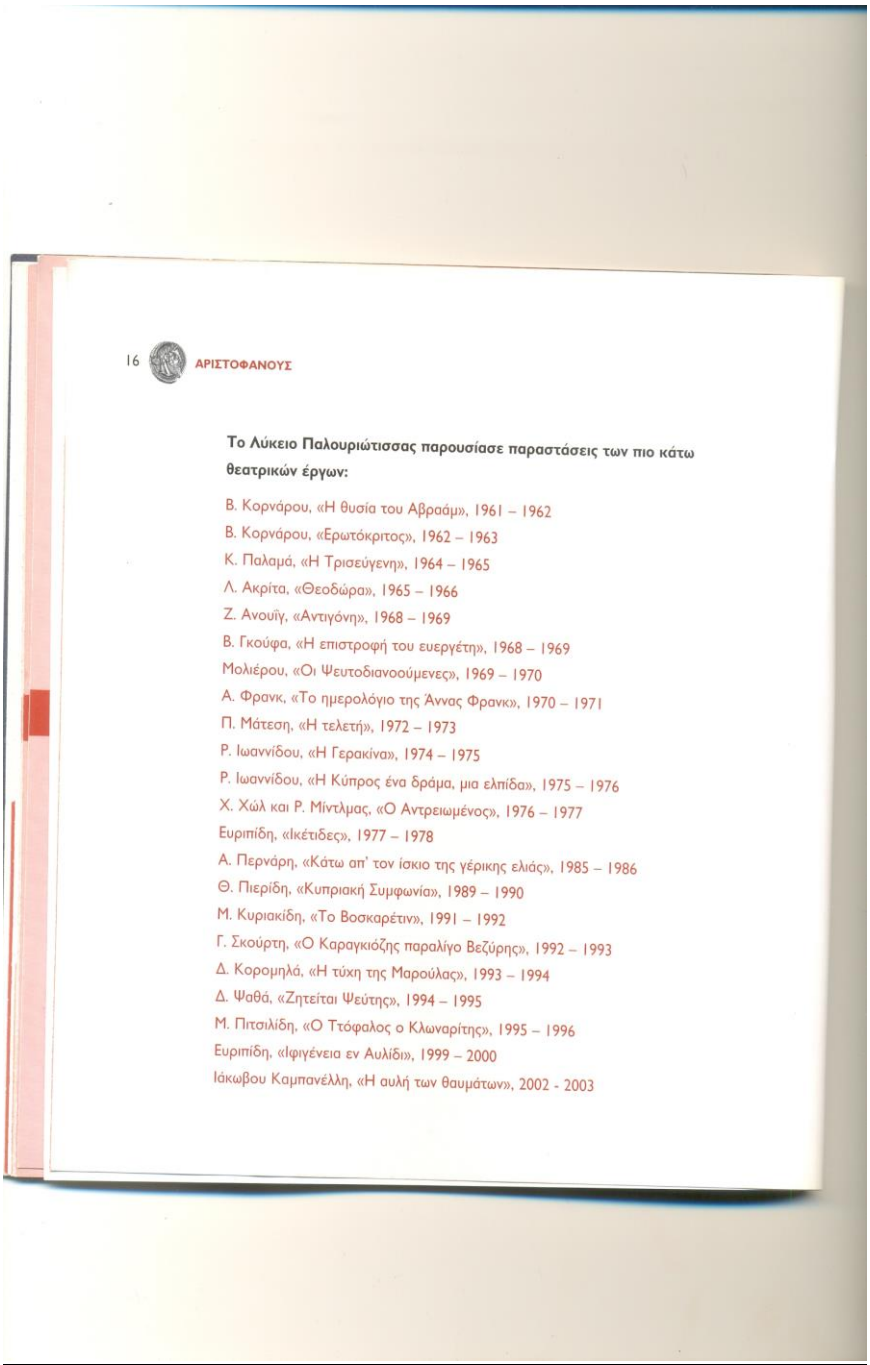
Ευγενία Κωνσταντινίδη, Β.Δ. (φιλόλογος)

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΑΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ

Το Λύκειο Παλουριώτισσας είναι ιστορικό σχολείο. Το όνομά του συνδέεται άρρηκτα με την πορεία της ίδιας της Κυπριακής Δημοκρατίας καθώς γεννήθηκαν ταυτόχρονα, με τις ίδιες προσδοκίες και τα ίδια εμπόδια. Συνδέεται όμως άρρηκτα και με την πολιτιστική ζωή αυτού του τόπου. Και αυτό αποδεικνύεται από τη διοργάνωση μαθητικών θεατρικών παραστάσεων ήδη από τη σχολική χρονιά 1961 – 1962.

Στη μακρόχρονη αυτήν πορεία του το Λύκειο Παλουριώτισσας βραβεύτηκε και διακρίθηκε αρκετές φορές:

- Στο Δ΄ Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου (1992-1993) με τη θεατρική παράσταση «Ο Καραγκιόζης παραλίγο Βεζύρης» του Γιώργου Σκούρτη πήρε το Β΄ Βραβείο καλύτερης παράστασης αγώνων.
- Στους Στ΄ Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου (1994-1995) με τη θεατρική παράσταση «Ζητείται Ψεύτης» του Δημήτρη Ψαθά πήρε έπαινο.
- Στους Ζ΄ Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου (1995 – 1996) πήρε το Β΄ Βραβείο καλύτερης παράστασης Λυκείων για την παράσταση του έργου «Ο Ττόφαλλος ο Κλωναρίτης» του Μιχάλη Πιτσιλλίδη.
- Στους ΙΔ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος (2002-2003) εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη (Περιφέρεια Λευκωσίας) πήρε έπαινο για την παράσταση του έργου του Ιάκωβου Καμπανέλλη «Η αυλή των θαυμάτων».

Το Λύκειο Παλουριώτισσας παρουσίασε παραστάσεις των πιο κάτω θεατρικών έργων:

Β. Κορνάρου, «Η θυσία του Αβραάμ», 1961 – 1962
Β. Κορνάρου, «Ερωτόκριτος», 1962 – 1963
Κ. Παλαμά, «Η Τρισεύγενη», 1964 – 1965
Λ. Ακρίτα, «Θεοδώρα», 1965 – 1966
Ζ. Ανουΐγ, «Αντιγόνη», 1968 – 1969
Β. Γκούφα, «Η επιστροφή του ευεργέτη», 1968 – 1969
Μολιέρου, «Οι Ψευτοδιανοούμενες», 1969 – 1970
Α. Φρανκ, «Το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ», 1970 – 1971
Π. Μάτεση, «Η τελετή», 1972 – 1973
Ρ. Ιωαννίδου, «Η Γερακίνα», 1974 – 1975
Ρ. Ιωαννίδου, «Η Κύπρος ένα δράμα, μια ελπίδα», 1975 – 1976
Χ. Χώλ και Ρ. Μίντλμας, «Ο Αντρειωμένος», 1976 – 1977
Ευριπίδη, «Ικέτιδες», 1977 – 1978
Α. Περνάρη, «Κάτω απ' τον ίσκιο της γέρικης ελιάς», 1985 – 1986
Θ. Πιερίδη, «Κυπριακή Συμφωνία», 1989 – 1990
Μ. Κυριακίδη, «Το Βοσκαρέτιν», 1991 – 1992
Γ. Σκούρτη, «Ο Καραγκιόζης παραλίγο Βεζύρης», 1992 – 1993
Δ. Κορομηλά, «Η τύχη της Μαρούλας», 1993 – 1994
Δ. Ψαθά, «Ζητείται Ψεύτης», 1994 – 1995
Μ. Πιτσιλίδη, «Ο Τζόφαλος ο Κλωναρίτης», 1995 – 1996
Ευριπίδη, «Ιφιγένεια εν Αυλίδι», 1999 – 2000
Ιάκωβου Καμπανέλλη, «Η αυλή των θαυμάτων», 2002 - 2003

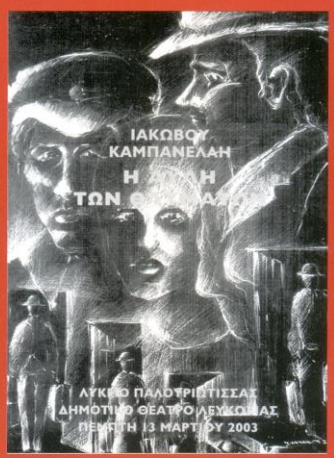
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΑΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ

"Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΠΑΡΑΛΙΓΟ ΒΕΖΥΡΗΣ"

του Γιώργου Σεουρτή

ΣΑΤΙΡΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
29, 30 Μαρτίου 1993, ώρα 8 μ.μ.

«Η θυσία του Αβραάμ», Β. Κορνάρου, 1961-1962

«Η Τρισεύγενη», Κ. Παλαμά, 1964-1965

«Οι Ψευτοδιανοούμενες»
Μολιέρου, 1969-1970

«Το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ»
Α. Φρανκ, 1970-1971

«Η Τελετή», Π. Μάτεση, 1972-1973

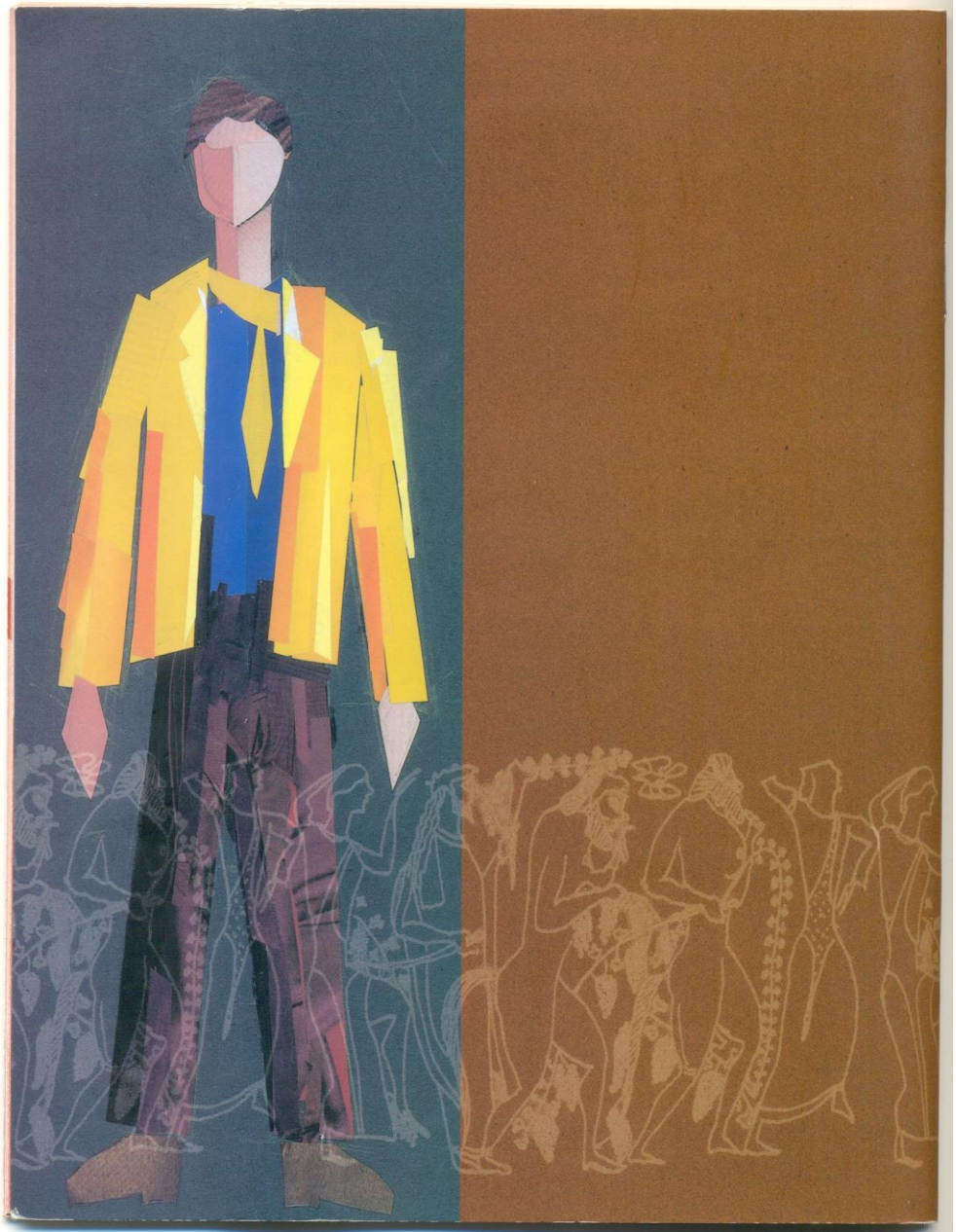
«Ο Καραγκιόζης παραλίγο Βεζύρης»
Γ. Σκούρτη, 1992-1993

«Ιφιγένεια εν Αυλίδι», Ευριπίδη, 1999-2000

«Η αυλή των θαυμάτων», Ι. Καμπανέλλη, 2002-2003

* ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ- *ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Θεσμοφοριάζουσες

Μετάφραση
Κωστής Κολώτας

Συμπύκνωση, σκηνοθεσία και διδασκαλία
Ελένη Ερωτοκρίτου - Χαραλάμπους, Φιλόλογος

Μουσική, ενορχήστρωση και διδασκαλία τραγουδιώ
Ευαγόρας Καραγιώργης, Μουσικός

Χορογραφίες και διδασκαλία χορών
Μαρία Δημητρίου, Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής

Κοστούμια
Ελένη Ερωτοκρίτου - Χαραλάμπους, Φιλόλογος
Μαρία Δημητρίου, Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής

Επιμέλεια προγράμματος
Ευαγγελία Αριστοδήμου, Β.Δ.
Ομηρούλα Δρουσιώτου, Β.Δ.
Αστέρω Παναγή, Φιλόλογος

Σκηνικά και φιλοτέχνηση προγράμματος
Έλενα Στεφάνου, Καθηγήτρια Τέχνης

Σχεδιασμός εκκυκλήματος
Ευκλείδης Χατζήπαπας, Τεχνολόγος

Κατασκευή και φιλοτέχνηση προσωπείων
Άντρη Κυριαζή, Θεατρολόγος
Ελλάδα Ευαγγέλου, Θεατρολόγος

Φωτογραφίες
Κώστας Κωνσταντίνου, Θεολόγος

Ρύθμιση ήχου
Μαριλένα Παναγιώτου, Α11

Σχέδιο εξωφύλλου
Ιάκωβος Λουκά, Γ9

Φροντιστήριο
Λούκας Λούμακος, Γ 4

Οργανωτική υπεύθυνη
Θέλμα Παναγιώτου, Β.Δ. Α'

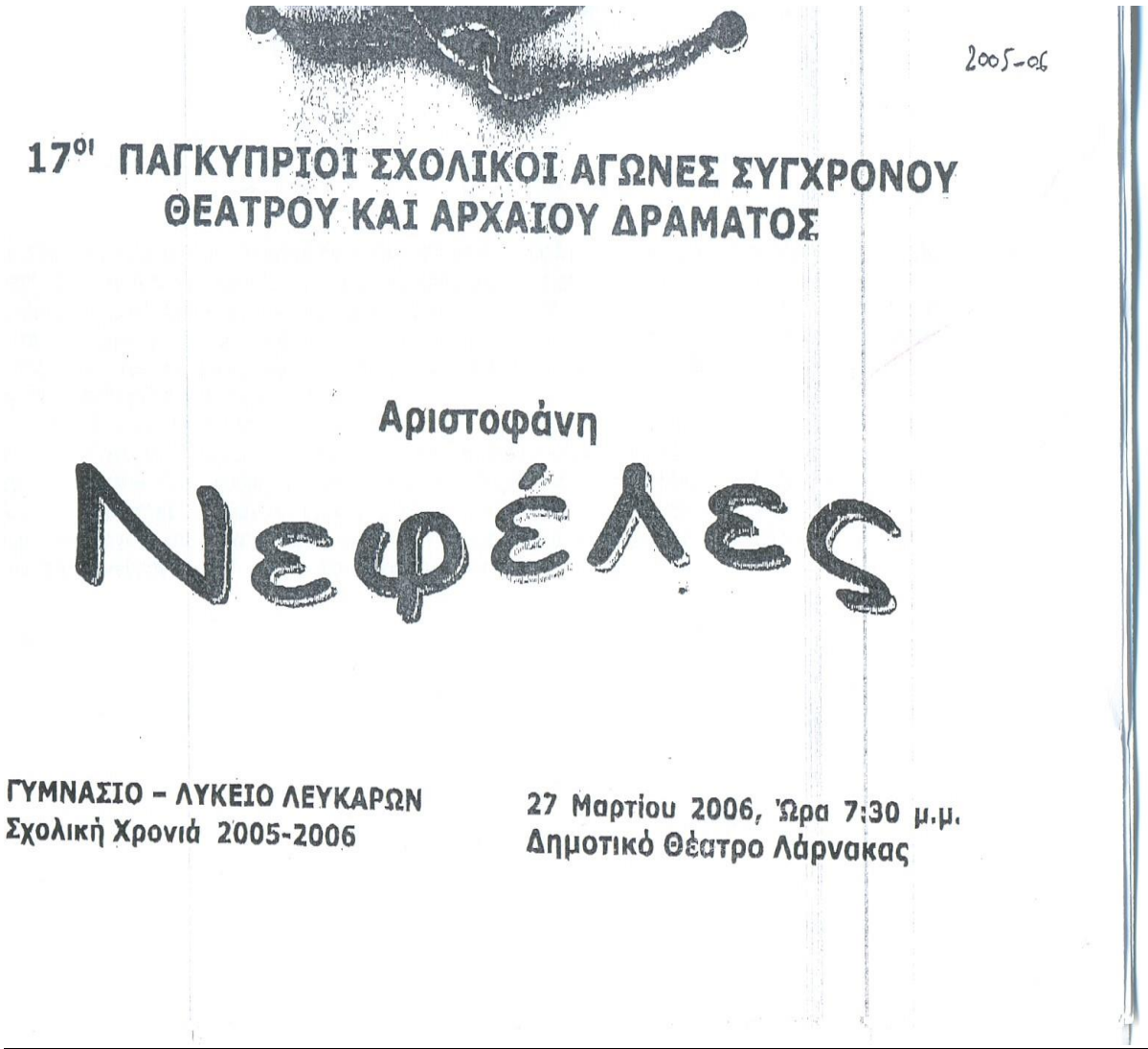
Γενική επιμέλεια
Άνθη Σφακιανάκη, Β.Δ.

Διανομή κατά σειρά εμφάνισης

Ντελάλης	Βρυωνίδης Φρίξος, Γ4
Μνησίλοχος	Λουκά Ιάκωβος, Γ9
Ευριπίδης	Τζιάζας Γιώργος, Γ4
Υπηρέτης	Αντωνίου Κωνσταντίνος, Α1
Αγάθων	Χατζηδημητρίου Γιώργος, Γ4
Μαθητές Αγάθωνα	Σάββα Αντρέας, Α1 Βιτάλης Δημήτρης, Β7
Θεσμοφόρες	
Κορυφαία Α'	Φοινίρη Παναγιώτα, Β7
Κορυφαία Β'	Μιχαήλ Χαρά, Β8
Κορυφαία Γ'	Θεοχαρίδου Δανάη, Γ7
	Ανδρέου Άννα, Α5 Πασχάλη Μαρία, Β3 Καπετάνιου Στέλλα, Β7 Αντωνίου Ηλιάνα, Β8 Φυλακτίδου Νίκη, Β8 Μαυρογένους Σκεύη, Β11 Μπαρμπατσάλου Έρση, Γ8 Κυπριανού Μαρία, Γ9 Βασιλείου Νικολέτα, Γ11
Κλεισθένης	Κουτσόφτας Αντρέας, Β7
Πρύτανης	Βιτάλης Δημήτρης, Β7
Τοξότης	Μιχαήλ Χαρά, Β8
Εταίρα χορεύτρια	Μπαρμπατσάλου Έρση, Γ8

- **<u>ΓΥΜΝΑΣΙΟ- ΛΥΚΕΙΟ ΛΕΥΚΑΡΩΝ- *ΝΕΦΕΛΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

2005-06

17ΟΙ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Αριστοφάνη

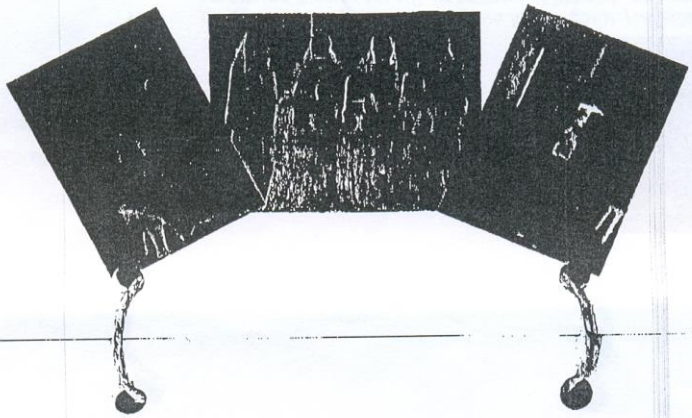
Νεφέλες

ΓΥΜΝΑΣΙΟ – ΛΥΚΕΙΟ ΛΕΥΚΑΡΩΝ
Σχολική Χρονιά 2005-2006

27 Μαρτίου 2006, Ώρα 7:30 μ.μ.
Δημοτικό Θέατρο Λάρνακας

Εμείς, η θεατρική ομάδα του Λυκείου Λευκάρων, καταξιωνόμαστε σήμερα μέσα από την προσπάθειά μας να προσεγγίσουμε το έργο του Αριστοφάνη *Νεφέλες*. Ο εφηβικός αυθορμητισμός και παρορμητισμός, το πηγαίο χιούμορ, η χαρούμενη νεανική διάθεση καταθέτει επί σκηνής μια μοναδική εμπειρία, ένα διάλογο με την αριστοφανική ποίηση και δραματουργία. Η συνάντησή μας υπήρξε μαγική, γι' αυτό και τα νέα παιδιά υποκλινόμαστε με συναίσθηση του χρέους και πλήρη επίγνωση της σημασίας του αριστοφανικού έργου που μας χάρισε τ' ωραίο ταξίδι στο μαγικό κόσμο του θεάτρου.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

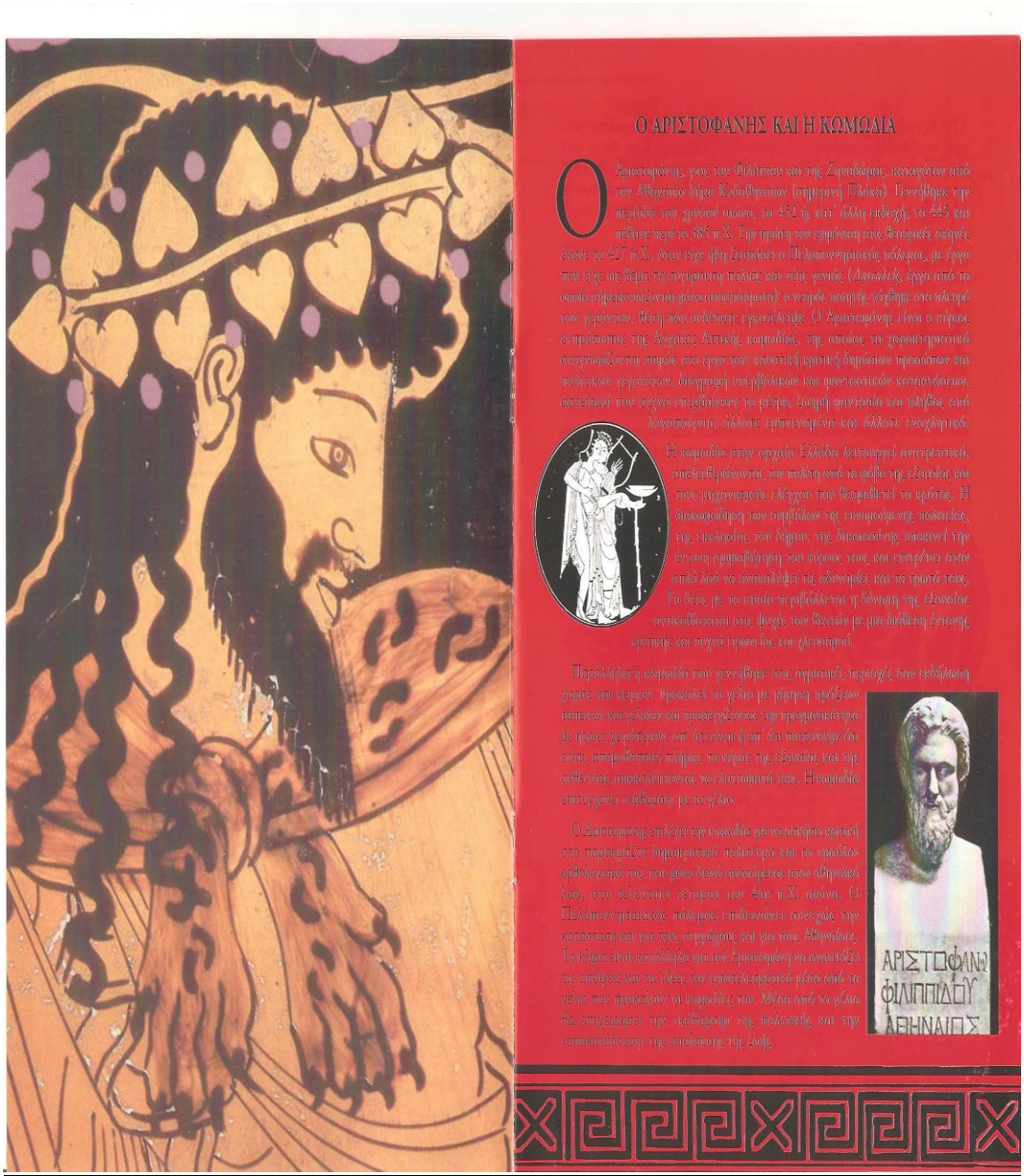

«Η αριστοφανική δραματική ποίηση ανήκει στα ακριβά τιμαλφή της παγκόσμιας πνευματικής κληρονομιάς. Είναι μια περιουσία πανανθρώπινη, που συνεχώς αυξάνεται από τον «τόκο ψυχής» εκείνων που από σκηνής ζωντανεύουν τον ποιητικό λόγο του Αριστοφάνη».

Θύμιος Καρακατσάνης
Κώστας Πολιτόπουλος
Νεφέλες 2001

- **<u>ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ- *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

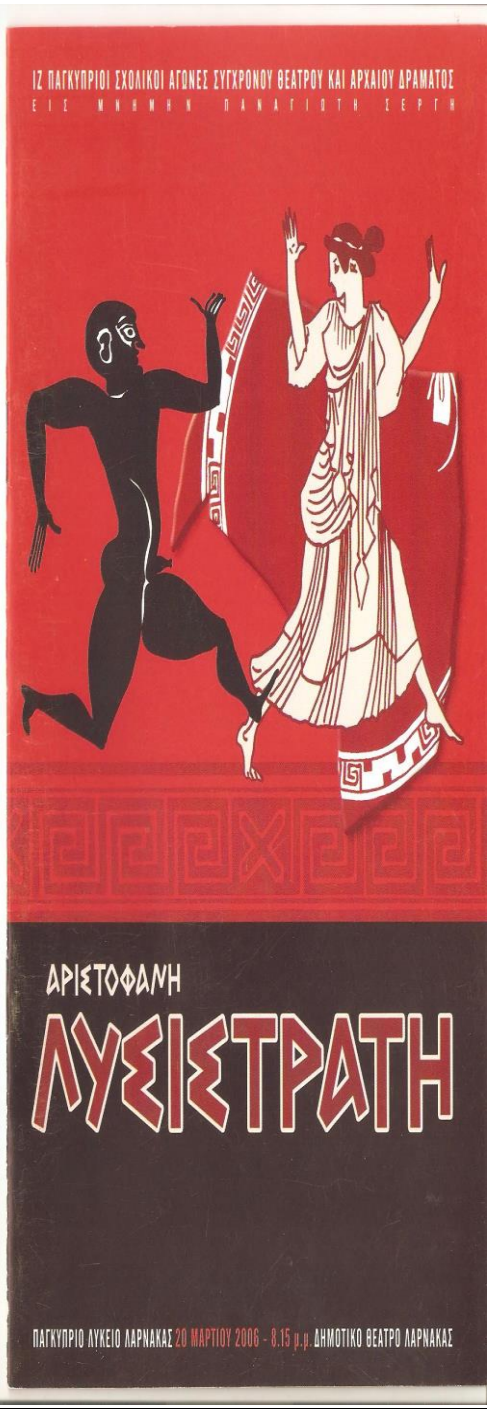
Ο ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΚΑΙ Η ΚΩΜΩΔΙΑ

Ο Αριστοφάνης, γιος του Φιλίππου και της Ζηναΐδωρας, κατοικούσε από τον Αθηναϊκό δήμο Κυδαθηναίων (σημερινή Πλάκα). Γεννήθηκε την περίοδο του χειμώνα, το 452 π. κ.ε. και άλλη εκδοχή, το 445 και πέθανε περί το 385 π.Χ. Την πρώτη του εμφάνιση στις θεατρικές σκηνές έκανε το 427 π.Χ., όταν είχε ήδη ξεσπάσει ο Πελοποννησιακός πόλεμος, με έργο που είχε σε θέμα το σύγχρονο πολιτικό και κοινωνικό γεγονός (*Δαιταλείς*, έργο από το οποίο σήμερα σώζονται μονο αποσπάσματα) ο νεαρός ποιητής κέρδισε στο πλευρό των γερόντων. Θέση που ανέβασε εφιαλτικά. Ο Αριστοφάνης είναι ο κύριος εκπρόσωπος της Αρχαίας Αττικής κωμωδίας, της οποίας τα χαρακτηριστικά συγχωνεύθηκαν σιγά σιγά στην κοινωνική κριτική δημόσιων πραγμάτων και πολιτικών γεγονότων, διαγραφή υπερβολικών και φανταστικών καταστάσεων, σατιρικού που συχνά υπερβαίνουν τα μέτρα, διαρρή φαντασία και πλήθος από λογοπαίγνια, άλλοτε εμπνευσμένα και άλλοτε ενοχλητικά.

Η κωμωδία στην αρχαία Ελλάδα λειτουργεί ανατρεπτικά, απελευθερώνοντας τον πολίτη από το φόβο της εξουσίας και του μεγαλειωδούς ελέγχου των θεωρεμένα το κράτος. Η διακωμώδηση των σημείων της εκκωφαντικής πολιτείας, της εκκλησίας του δήμου, της δικαιοσύνης απαιτεί την έντονη αμφισβήτηση του κύρους τους και επιτρέπει στον απλό λαό να αντιπαλέψει τις αδυναμίες και τα τραύτα τους. Τα όπλα με τα οποία περιβάλλεται η δύναμη της εξουσίας αντικαθίστανται στις ψυχές των θεατών με μια άνθεση έντονης χρησης και σχεδ ευφορίας και χλευασμού.

Παράλληλα η κωμωδία του γενήθηκε στις αγροτικές περιοχές και εκδήλωση χαρας και κεφιού, προκαλεί το γέλιο με μάτερ πολέων πατησιών και γέλωτα και πανεγερίζοντας της πραγματικότητα με τους χειρότερους απ' τα είναι ή απ' ότι πιστεύουμε ότι είναι, επαναθέτοντας πάρας το κύρος της εξουσίας και της ευθύνης, αποκαλύπτοντας τα ελαττώματά τους. Η κωμωδία επιτυγχάνει «κάθαρση» με το γέλιο.

Ο Αριστοφάνης επέλεγε την κωμωδία για να ασκήσει κριτική στο παρακμιζον δημοκρατικό πολίτευμα και το «φαύλο» ορθόδοξο του, που μόνο λίγα αποκαμένος στον αθηναϊκό λαό, στο τελευταίο τέταρτο του 4ου π.Χ. αιώνα. Ο Πελοποννησιακός πόλεμος επιδείνωνε ακόμα την κατάσταση και για τους συμμάχους και για τους Αθηναίους. Το κόμικ είναι κατάλληλο για τον Αριστοφάνη να εκφράζει τις απόψεις και τις ιδέες του αποτελεσματικά μέσα από το γέλιο του παιχνιδιού οι κωμωδίες του. Μέσα από το γέλιο θα επιτυγχάνει την «κάθαρση» της πολιτικής και την αποκαθάρτιση της σύνθεσης της ζωής.

ΙΖ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΕΡΓΗ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ
ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2006 - 8.15 μ.μ. ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Για 20 σχεδόν χρόνια ο Αριστοφάνης με τις κωμωδίες του παίζει σημαντικό ρόλο στην πολιτική και κοινωνική ζωή της Αθήνας. Το εξύμνησε είναι ότι αυτός ο ολιγαρχικός, ο τόσο παραγωγικός σε κωμωδίες στη διάρκεια της δημοκρατίας, ανακόπτει τη δημιουργία του με την επικράτηση των ολιγαρχικών το 411 για να εμφανιστεί ξανά μόλις το 392 (*Εκκλησιάζουσες*) και το 388 (*Πλούτος*).

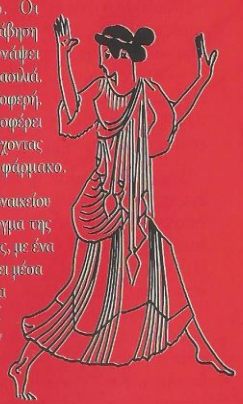
Γνήσιος εκπρόσωπος του ελληνικού πνεύματος, παραμένει ως τις μέρες μας ιδιαίτερα δημοφιλής.

Η ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

Η κωμωδία του Αριστοφάνη *Λυσιστράτη* πρωτοπαίχτηκε στα Λήναια του έτους 411 π.Χ. Δεν ανέβηκε όμως με το όνομα του Αριστοφάνη. Χαροδιδάκαλός της, δηλαδή κάτι σαν σημερινός σκηνοθέτης, ήταν ο ηθοποιός Καλλίστρατος, που είχε συνολικά ανεβάσει τρεις από τις έντεκα σωζόμενες κωμωδίες του Αριστοφάνη (οι άλλες δύο είναι οι *Αχαρνείς* και οι *Όρνιθες*). Άλλες δύο τις ανέβασε ο ηθοποιός Φιλωνίδης (*Σφήκες* και *Βάτραχοι*).

Για να καταλάβουμε την κωμωδία, είναι ανάγκη να γνωρίζουμε τα ιστορικά γεγονότα της εποχής. Βρισκόμαστε στην τρίτη φάση του Πελοποννησιακού πολέμου. Οι Αθηναίοι δεν έχουν συνέλθει ακόμα από τον οικονομικό και ηθικό κλονισμό που τους προκάλεσε η Σικελική εκστρατεία και καταστροφή. Στον ορίζοντα όμως διαφαίνονται κι άλλες συμφορές. Οι σύμμαχοί έχουν εγκαταστα8εί στη Δεκέλεια. Οι σύμμαχοι έχουν εγκαταλείψει την Αθήνα, με μόνη εξαίρεση τη Σάμο. Οι Σπαρτιάτες, με τη μεσολάβηση του Αλκιβιάδη, έχουν συνάψει φιλικές σχέσεις με τον Πέρση βασιλιά. Όλα αυτά δημιουργούν στην πόλη ατμόσφαιρα ζοφερή. Ο Αριστοφάνης όμως είναι πάλι έτοιμος να προσφέρει μια από τις πιο επιτυχημένες κωμωδίες του, παρέχοντας ως αντίδοτο στο θρήνο το διονυσιακό του φάρμακο.

Θέμα του έργου είναι η ειρήνη και σκοπός του γυναικείου χορού του έργου η επίτευξή της. Είναι το κήρυγμα της ανάγκης για ειρήνη ανάμεσα στις ελληνικές πόλεις, με ένα τρόπο όμως πρωτάκουστο και μοναδικό: θα βγαίνει μέσα από μια διαμαρτυρία των γυναικών σε πανελλήνια κλίμακα. Και η διαμαρτυρία αυτή θα εκφραστεί με την πιο πρωτότυπη απεργία των αιώνων: την αποχή των γυναικών από τον έρωτα, μέχρι να αποφασίσουν οι άντρες να σταματήσουν πια τον πόλεμο.

Το σχέδιο αυτό θα το υλοποιήσει μέσα στο έργο η Αθηναία Λυσιστράτη. Το ίδιο το όνομά της είναι χαρακτηριστικό των προθέσεών της: είναι αυτή που έχει για σκοπό της να λύσει το στρατό, να πάψει δηλαδή τη στράτευση και να διαλύσει τους στρατιωτικούς συνασπισμούς στην Ελλάδα. Υψωμένος ο ποιητής πάνω από τις κομματικές απόψεις και από το στενό πατριωτισμό, απευθύνεται όχι μόνο στους Αθηναίους αλλά και σε όλους τους Έλληνες, για να τους προτρέψει σε ειρήνευση. Προτρέπει τους αντιπάλους του να θεμελιώσουν την κοινή τους καταγωγή, την κοινή θρησκεία τους, τις υποχρεώσεις που έχουν οι μεν προς τους δε και τους εξορκίζει να πάψουν να καταστρέφουν ελληνικές πόλεις και να χύνουν ελληνικό αίμα.

Για να πετύχει το σκοπό του, ο Αριστοφάνης δεν απευθύνεται στους σκληρούς πολεμιστές, αλλά αναθέτει το έργο αυτό στις γυναίκες, που δεν ευθύνονται καθόλου για τους πολιτικούς ανταγωνισμούς και που υποφέρουν από το πένθη του πολέμου και την εγκατάλειψη.

Οι Αθηναίες, οι Βοιωτές, οι Κορίνθιες, οι Σπαρτιάτισσες παίρνουν το λόγο και προσπαθούν να πετύχουν την πολυπόθητη ειρήνη με τα δικά τους όπλα. Στον αγώνα τους είναι οργανωμένες, με πνεύμα συνεργασίας και ενότητας.

Η απίστευτη ευθύτητα με την οποία ανέρχεται το σεξουαλικό θέμα, χωρίς να εκφυλίζεται σε λαγνεία, κάνει ίσως εντύπωση ή σοκάρει το σύγχρονο αναγνώστη, αλλά ήταν απαραίτητο συστατικό στοιχείο της Αριστοφανικής κωμωδίας.

Η πίστη του Αριστοφάνη είναι ξεκάθαρη: δεν μπορεί να υπάρξει ευτυχία για το λαό χωρίς ειρήνη. Ο πόλεμος είναι η φτώχεια, η υλική και η ηθική απογύμνωση, η αποσύνθεση των αξιών. Η ειρήνη είναι η εργασία και η ευημερία, η γλυκιά ζωή και ο έρωτας, η αισιοδοξία και η αγάπη, η πίστη στα ιδεώδη που θεμελίωσαν και λάμπρυναν την ένδοξη πόλη. Στη Λυσιστράτη η έμφαση δίνεται στη σπέρμησή του έρωτα. Τι αξία έχει η ζωή χωρίς αυτόν; Και τι άλλο μπορεί να εξασφαλίσει την ευτυχία που αυτός χαρίζει παρά η ειρήνη. Το πόσο διαχρονικό υπήρξε το μήνυμα τούτο φαίνεται καθαρά στο σύνθημα των νέων του σήμερα: «κάνουμε έρωτα, όχι πόλεμο!» Δεν είναι λοιπόν περίεργο ότι η Λυσιστράτη δεν έχει πάψει να παίζεται, να διασκεδάζει, αλλά και να προβληματίζει το κοινό κάθε εποχής.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΔΙΑΝΟΜΗ (ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ)

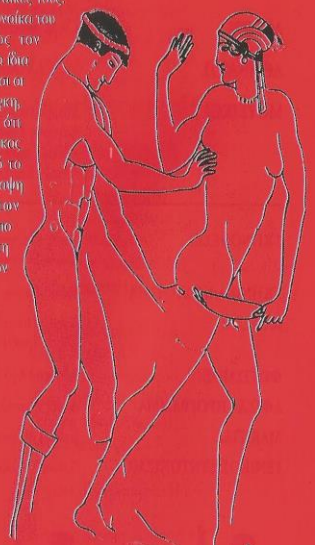
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ	Γιώργος Εμπεδοκλής (Β5)
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ	Παρασκευάς Τσαλιάς (Α10)
ΚΛΕΟΝΙΚΗ	Άννα Σκουρή (Β4)
ΜΥΡΡΙΝΗ	Χαρά Χαραλάμπους (Β4)
ΓΥΝΑΙΚΑ Α	Βαλεντίνα Σταύρου (Β4)
ΓΥΝΑΙΚΑ Β	Κατερίνα Σταύρου (Β7)
ΓΥΝΑΙΚΑ Γ	Ελένη Σταλιανού (Α10)
ΛΑΜΠΙΤΩ	Άγγελος Μουσουλιώτης (Γ4)
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ	Έλενα Παπαχαπίου (Γ8)
	Γιάννης Κομπόρου (Γ4)
	Άντρη Τζαρίδου (Γ9)
	Παναγιώτα Καρακώστα (Α2)
	Μελίνα Μακή (Β4)
	Ελένη Αναστασιάδου (Α2)
	Όλγα Αθανασίου (Β9)
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	Έλενα Αθανασίου (Γ8)
	Ελένη Βάρδα (Α2)
	Ορθοδοξία Χαραλάμπους (Γ9)
	Άννα Σοφοκλέους (Α6)
	Γεωργία Ματθαίου (Β4)
	Άννα Σκουρή (Β4)
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ	Άγγελος Ελευθερίου (Α5)
ΣΚΥΘΕΣ - ΤΟΞΟΤΕΣ	Άγγελος Μουσουλιώτης (Γ4)
	Χαρά Χαραλάμπους (Β4)
	Φίλιος Νικολάου (Β10)
	Παναγιώτης Καρυερός (Γ4)
	Γιάννης Κομπόρου (Γ4)
	Μαρία Κωνσταντίνου (Γ1)
ΚΗΡΥΚΑΣ	Φίλιος Νικολάου (Β10)
ΛΑΚΩΝ	Όλγα Αθανασίου (Β9)
ΑΘΗΝΑΙΟΣ	Μαρία Κωνσταντίνου (Γ1)
ΜΟΥΣΙΚΟΙ	Μαριάνα Κασάπη (Γ2) - Ξυλόφωνο
	Αγγέλης Παπανασταστίου (Β1) - Κλαρίνο
	Ελένη Ζαμπετάκη (Α4) - Βιολί
	Μαρία Κουλέτου (Β8) - Κρουστά
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	Νίκος Χατζηστεφάνου (Καθ. Αγγλικής Φιλολογίας)
	Μαρία Πολυκάρπου (Καθ. Ελληνικής Φιλολογίας)
ΣΚΗΝΙΚΑ/ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ	Κωνσταντίνος Παμπάς (Καθ. Τέχνης)
ΜΟΥΣΙΚΗ	Δώρος Παντελίδου (Καθ. Μουσικής)
	Ελένη Ηρακλέους (Β4)
ΦΩΤΙΣΜΟΣ	Αχιλλέας Αχιλλέως (Καθ. Τεχνολογίας)
ΑΦΙΣΑ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	Δώρος Κακουλίδης (Καθ. Γραφικών Τέχνης)
ΜΑΚΙΓΙΑΖ	Στέλλα Αθανασίου (Διαθήκικός)
ΓΕΝΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ	Χρίστα Καλλένη (Διευθύντρια)

ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Η Αθηναία Λυσιστράτη καλεί σε σύσκεψη τις συμπολίτισσές της, καθώς και γυναίκες από άλλες ελληνικές πόλεις, κυρίως από τη Βοιωτία, την Κόρινθο και τη Σπάρτη, για να βρουν τρόπο να εξαναγκάσουν τους άντρες να σταματήσουν τον πόλεμο και να σώσουν την Ελλάδα. Τις βάζει να ορκιστούν ότι δεν θα συνευρεθούν με τους άντρες τους, αν πράτα δεν πάψουν τον πόλεμο. Οι Αθηναίες στη συνέχεια, σύμφωνα με τα σχέδια της Λυσιστράτης, καταλαμβάνουν την Ακρόπολη κι έτσι εμποδίζουν τους Αθηναίους να πάρουν το θησαυρό που βρίσκεται μέσα. Μια ομάδα γερόντων έρχεται και πολιορκεί την Ακρόπολη, αλλά απομακρύνεται από τις γυναίκες. Φτάνει τότε ένας πρόβουλος με τοξότες, για να παραβιάσει τις πύλες, αλλά κι αυτός απωθείται. Η Λυσιστράτη τον διώχνει, αφού του εκθέτει το σχέδιο των γυναικών να σταματήσουν τον πόλεμο. Εν τούτοις η Λυσιστράτη δυσκολεύεται να κρατήσει τις γυναίκες, που ακαρφίζονται διάφορες πονηριές, για να ξεφύγουν και να πάνε στους άντρες τους. Από την άλλη και οι άντρες επιθυμούν τις γυναίκες τους.

Ο Κινησίας ερεθίζεται από τη γυναίκα του Μυρρίνη, η οποία στο τέλος τον εγκαταλείπει ανικανοποίητο. Τα ίδια συμβαίνουν και στη Σπάρτη. Έτσι οι άντρες, πιεζόμενοι από την ανάγκη, δίνουν υπόσχεση στις γυναίκες ότι θα συνάψουν ειρήνη. Ένας κήρυκας στέλνεται στη Σπάρτη με αυτό το σκοπό. Ακολουθεί η επίσημη σύναψη ειρήνης και η συμφιλίωση των Ελλήνων επισφραγίζεται με πλούσιο δείπνο, χορούς και τραγούδια· στη συνέχεια η Λυσιστράτη δίνει στον καθένα τη γυναίκα του.

«Στα χέρια μας οι τύχες βρίσκονται της πόλης» (Λυσιστράτη)

«Αν λαχταράτε, βρε γυναίκες, ν' αναγκάσουμε τους άντρες ειρήνη να κλείσουν, πρέπει να κάνουμε αποχή» (Λυσιστράτη)

«Φοβέρα και φωτιά δε χαμπαρίζουμε, οι πύλες δε θ' ανοίξουν αν όσα λέμε δεν τα δεχτούν και άνευ όρων μάλιστα» (Λυσιστράτη)

«Στο χέρι βάλαμε της πόλης το χρυσάφι για να μην κάνετε τον πόλεμο για χρήματα» (Λυσιστράτη)

«Ο πόλεμος δεν είναι αγαθό πρώτης ανάγκης» (Λυσιστράτη)

«Θα 'ρθει καιρός που στην Ελλάδα θα μας λένε Λυσιμάχες» (Λυσιστράτη)

«Ο πόλεμος είναι των γυναικών φροντίδα» (Λυσιστράτη)

«Ποτέ, μα το θεό, αν δε μονοιάσετε και στου πολέμου τα δεινά δεν βάλετε ένα τέρμα» (Μυρρίνη)

«Ν' απλώσει χέρι σε γυναίκα δεν τολμά κανείς, αν όλοι και με μια ψυχή δεν υπογράψουμε πανελλήνιος την ειρήνη» (Κήρυκας)

«Τώρα κατάλαβα. Βρισκόμαστε ενώπιον καθολικής των γυναικών συνωμοσίας» (Πρόβουλος)

«Θηρίο και φωτιά δεν είναι τόσο τρομερά σαν τη γυναίκα» (Χορός γερόντων)

«Με τόσα κοινά θεμέλια, τι πολεμάτε; Γιατί δε σταματάτε το σαματά;» (Λυσιστράτη)

«Και να μην κάνουμε ποτέ τα ίδια λάθη!» (Λυσιστράτη)

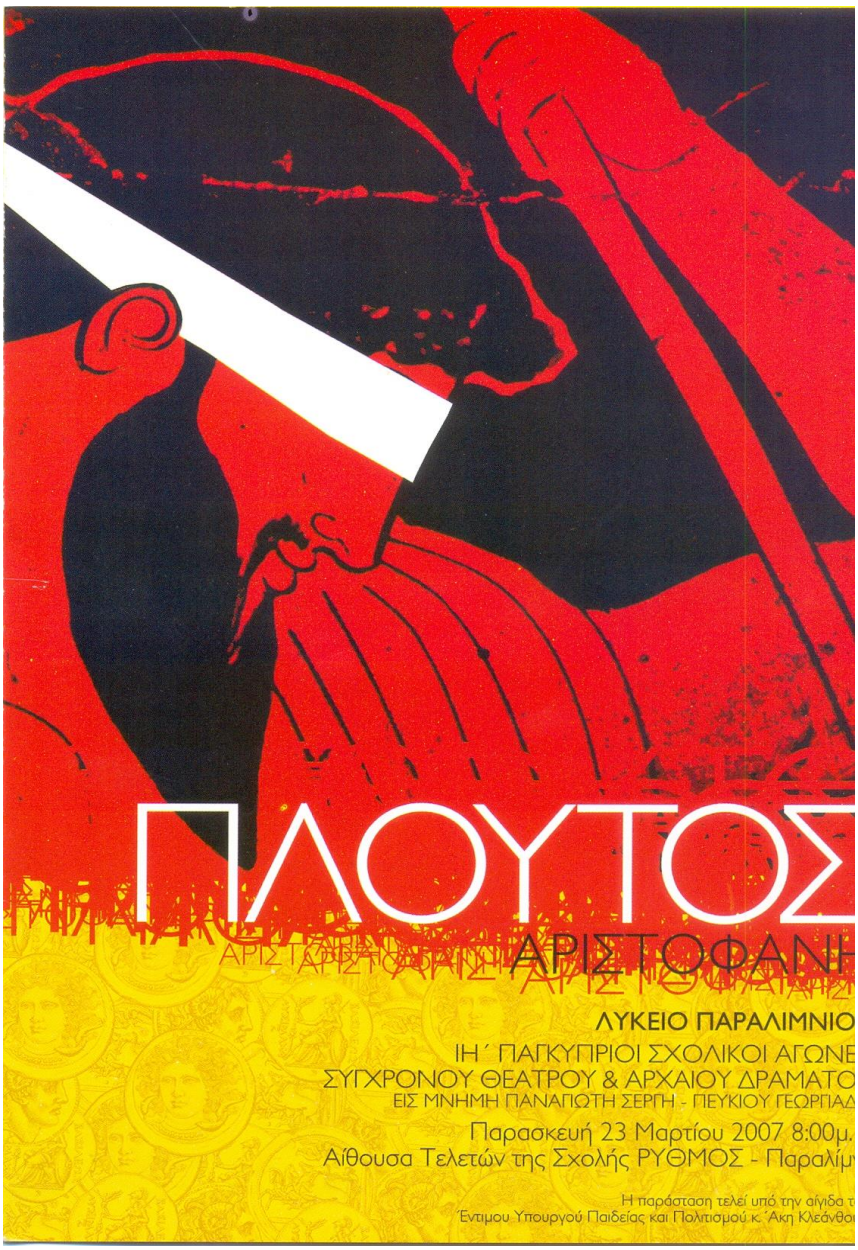

Χορηγός Πρ
Ορφανίδης Δη

Χορηγός Σκη
Εταιρία
Σύνδεσμος Γονέων Παγκυπρίου

2007

* ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ- *ΠΛΟΥΤΟΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Πρόγραμμα

1. Εισαγωγική Ομιλία από τον κ. Δημήτρη Μακρίδη, Διευθυντή Λυκείου Παραλιμνίου
2. Χαιρετισμός από τον έντιμο Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού κ. Άκη Κλεάνθους
3. Χαιρετισμός από εκπρόσωπο της Κριτικής Επιτροπής των Αγώνων
4. Θεατρική Παράσταση: Πλούτος, Αριστοφάνη

Διανομή ρόλων

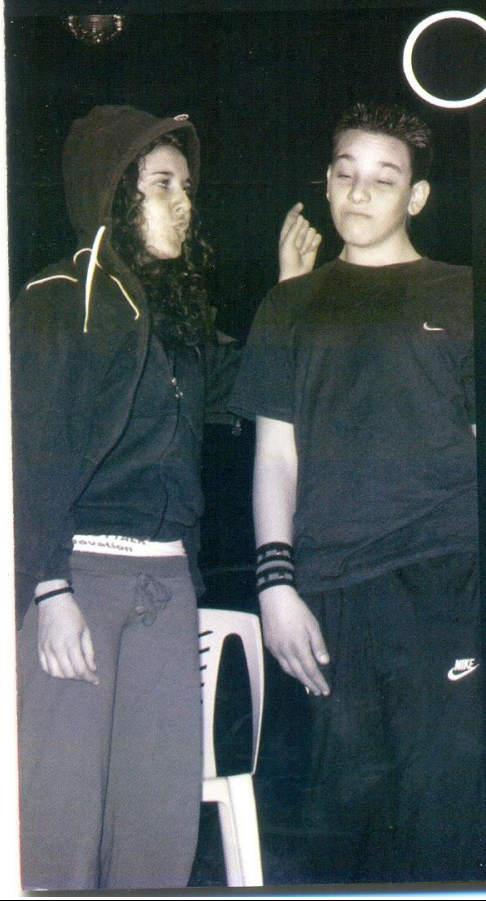
(με τη σειρά εμφάνισης)

1.	Καρίωνας:	Ιωάννης Προσαλέντης	A2
2.	Χρεμύλος:	Γιώργος Πελαγίας	A1
3.	Πλούτος:	Αδάμος Κρασάς	B6
4.	Βλεψίδημος:	Στυλιανός Παναγόπουλος	A7
5.	Φτώχεια - χορός:	Άννα - Μαρία Κεφάλα	B1
6.	Γυναίκα - χορός:	Δέσπω Θωμά	A9
7.	Δίκαιη - χορός:	Δέσπω Κωνσταντίνου	A7
8.	Συκοφάντισσα - χορός:	Μαρία Κώστα	A1
9.	Γριά:	Καλλισθένη Χριστοδούλου	A8
10.	Νεαρός:	Άλεξ Πέτρου	B2
11.	Ερμής:	Παναγιώτης Σωφρονίου	B1
12.	Ιερέας:	Χρίστος Αδάμου	B5

Χορός

1. Λίλια Ακριβοπούλου Β2
2. Μαρία Αρτυματά Α9
3. Μαρία Γούμενου Α1
4. Κατερίνα Καϊκούσιη Β1
5. Δέσποινα Κάρυου Α2
6. Μαρία Κωνσταντίνου Α2
7. Σοφία Σάββα Β6
8. Κορνηλία Τσούκκα Α9

Ορχήστρ

1. Ανδρέας Αντρέου Β8
2. Βίκυ Βέρερ Β1
3. Ξένια Βρακά Α3
4. Έλενα Γιωργαλλά Α6
5. Γιώργος Δημητρίου Α3
6. Μαρία Εγγλέζου Α3
7. Σκεύη Λάντου Α3
8. Φλωρεντία Οικονόμου Α10
9. Βικτώρια Πίνο Α6
10. Έλενα Χατζησολωμού Α9
11. Μαρία Χατζηχριστοφή Α6
12. Αντρέας Χριστοφίδης Β2

Συνεργάστηκαν

Σκηνοθεσία:
Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Φλώρα Κουμή. Φιλόλογοι

Σκηνικά:
Μικέλλα Ψαρά. Β.Δ. Καθηγήτρια Τέχνης

Κοστούμια:
Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Φλώρα Κουμή

Μουσική επιμέλεια:
Ευαγγελία Παναγή. Καθηγήτρια Μουσικής

Φιλοτέχνηση προγράμματος/αφίσας:
Θεόδωρος Κακουλλής. Καθηγητής Γραφικών Τεχνών

Υπεύθυνοι ήχου - φωτισμού:
Χαράλαμπος Μιχαήλ Β.Δ και
Χρίστος Αλαμπρίτης. Καθηγητής Τεχνολογίας

Υπεύθυνος Θεατρικού Ομίλου:
Αλέξανδρος Γιωργαλλίδης Β.Δ.

Υπεύθυνη εθιμοτυπίας:
Άντρη Σεργίου - Χρυσοστόμου Β.Δ.

Γενική επιμέλεια:
Στέλλα Κωσιαντή, Β.Δ.Α΄. Υπεύθυνη Δ.Δ.Κ.

Στην κατασκευή των σκηνικών βοήθησαν οι:
Γιώργος Καλλένος Γ1, Γιώργος Χ' Ζαχαρία Γ1,
Μάριος Αριστοτέλους Γ2, Μαρία Πασχάλη Γ9

Χορηγοί

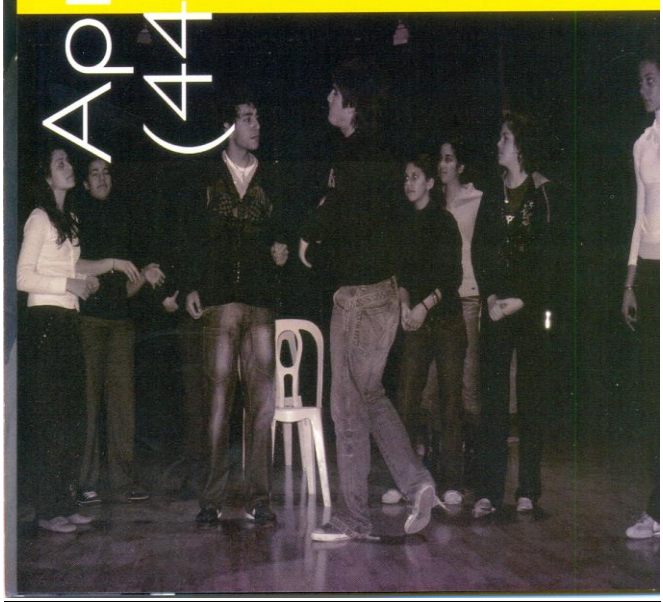
- Θ.Ο.Κ. – Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού
- Τράπεζα Κύπρου – Πολιτιστικές υπηρεσίες
- P.I.K.
- Σύνδεσμος Γονέων Λυκείου Παραλιμνίου
- Σχολική Εφορεία Παραλιμνίου
- Γιώργος και Βαρβάρα Κεφάλα

Αριστοφάνης (445 - 385 π.Χ.)

Αριστοφάνης 445 - 385 π.Χ. Γεννήθηκε στην Αθήνα και μεγάλωσε στα χρόνια του Περικλή, μια εποχή ειρήνης και άνθισης, που κράτησε μέχρι την έναρξη του Πελοποννησιακού πολέμου, το 431 π.Χ.

Έγραψε τις πρώτες κωμωδίες του με ψευδώνυμα. Από τα 44 συνολικά σατιρικά έργα που συνέγραψε έχουν διασωθεί 11. Τα 9 από αυτά αναφέρονται στον Πελοποννησιακό πολέμο.
Ο κόσμος των ιδεών του Αριστοφάνη ήταν μάλλον συντηρητικός. Οι πολιτικές και φιλοσοφικές προτιμήσεις του, που έκλιναν προς την ολιγαρχία και την παλαιότερη φιλοσοφία, προβάλλονται στα έργα του συνεχώς.

Έργα του: Αχαρνείς, Ιππής, Νεφέλαι, Σφήκες, Ειρήνη, Όρνιθες, Θεσμοφοριάζουσαι, Βάτραχοι, Λυσιστράτη, Εκκλησιάζουσαι, Πλούτος. Τα έργα του Αριστοφάνη είχαν σημαντική επίδραση σε μεταγενέστερους συγγραφείς, ιδιαίτερα σε Άγγλους σατιρικούς του 17ου και 18ου αιώνα.

Η Διεύθυνση, ο Καθηγητικός Σύλλογος
και οι Μαθητές του Λυκείου Παραλιμνίου
σας προσκαλούν να τιμήσετε με την παρουσία σας
τη θεατρική παράσταση

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

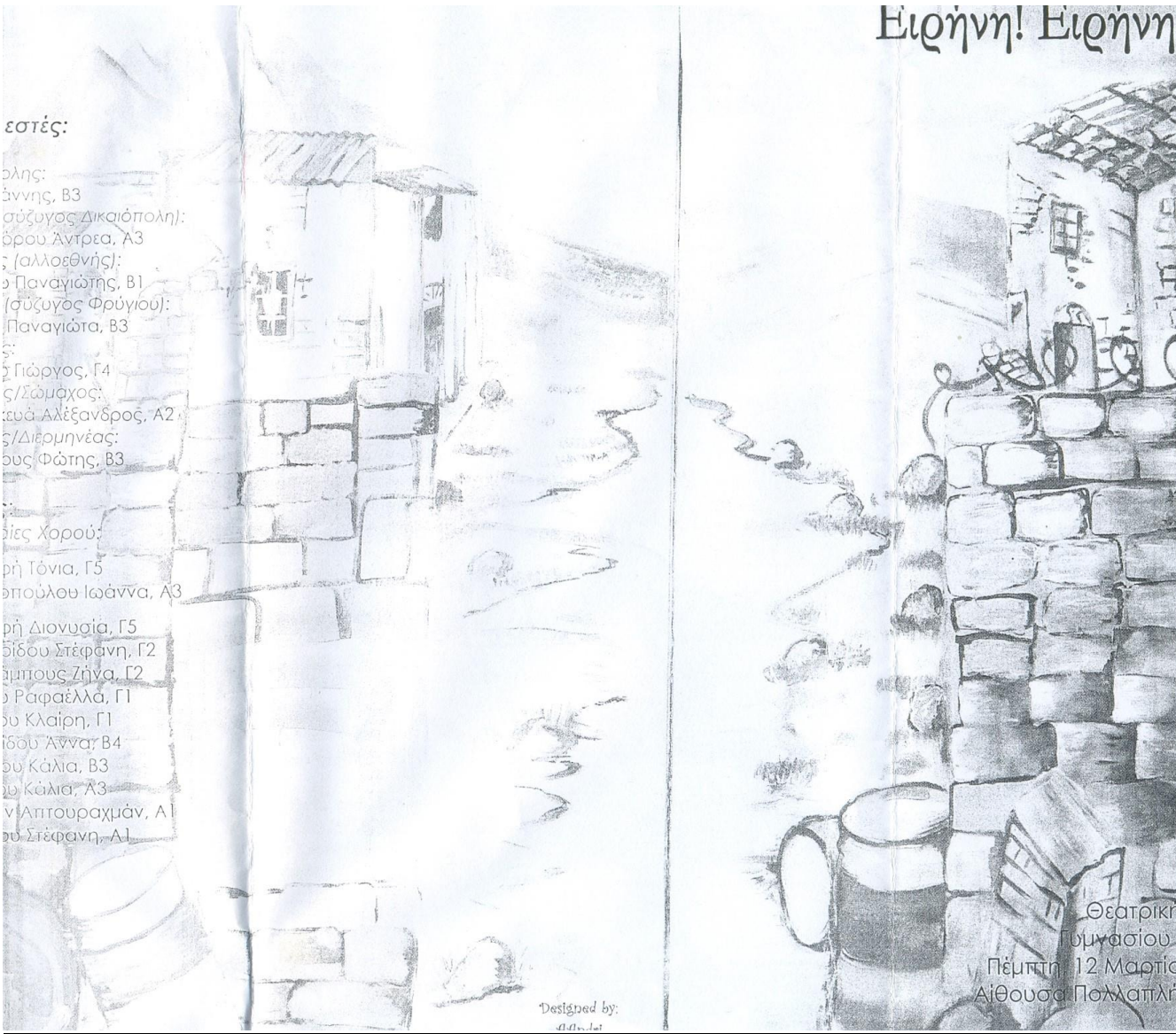
ΠΛΟΥΤΟΣ

που παρουσιάζει ο Θεατρικός Όμιλος
στα πλαίσια των ΙΗ΄ Αγώνων Σχολικού Θεάτρου
την Παρασκευή 23 Μαρτίου 2007 στις 8:00μ.μ.
στην Αίθουσα Τελετών της Σχολής ΡΥΘΜΟΣ
στο Παραλίμνι.

Η παράσταση τελεί υπό την αίγιδα του
Έντιμου Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού
κ. Άκη Κλεάνθους.

2009

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ- *ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΡΗΝΗ* ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΦΩΤΙΟΥ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑ *ΑΧΑΡΝΗΣ* ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Η κ. Βασιλική Φωτίου, συγγραφέας του έργου Ειρήνη! Ειρήνη! Ειρήνη!, με πολλή αγάπη και χαρά ανταποκρίθηκε στην επιθυμία μας να γράψει ένα θεατρικό έργο για το Σχολείο μας με θέμα την Ειρήνη και τη συμφιλίωση των λαών. Γι' αυτό και εμείς δουλέψαμε με πολλή αγάπη για να ανταποδώσουμε την αγάπη στη συγγραφέα.

Το έργο είναι αφιερωμένο στα παιδιά του Σχολείου μας.
Επίσης και σε όλα τα παιδιά του κόσμου που ζουν τη φρίκη του πολέμου!

Λίγα λόγια για το έργο

Δυο γείτονες, πρώην φίλοι,
διαφορετικής εθνικότητας, φυλής,
ζουν το δράμα του πολέμου
και της διαχωριστικής γραμμής.
Αντιλαμβάνονται κι οι δυο
ότι είναι θύματα των Ισχυρών,
οι οποίοι επιθυμούν τον πόλεμο,
για να εξυπηρετούνται
τα δικά τους συμφέροντα.
Επιρρίπτουν ευθύνες στους Άρχοντες
τους, οι οποίοι τους δίνουν
με το «σταγονόμετρο» την Ειρήνη.
Κι επειδή βλέπουν ότι
οι προσπάθειες των διαφόρων
«καλοθελητών» πρέσβεων,
που αναλαμβάνουν να τους
συμφιλιώσουν, παραμένουν άκαρπες,
αποφασίζουν να συνάψουν μιαν
«ιδιωτική συμφωνία - διμερή
συνθήκη Ειρήνης», για να
απολαμβάνουν τα αγαθά της.

Διδασκαλία - Σκηνοθεσία:
Τασούλα Νεοφύτου
Μαρία Παύλου
Κλαίρη Φιλίππου
Αντρέας Πρωτοπαπάς

Μουσική Σύνθεση:
Αντρέας Πρωτοπαπάς

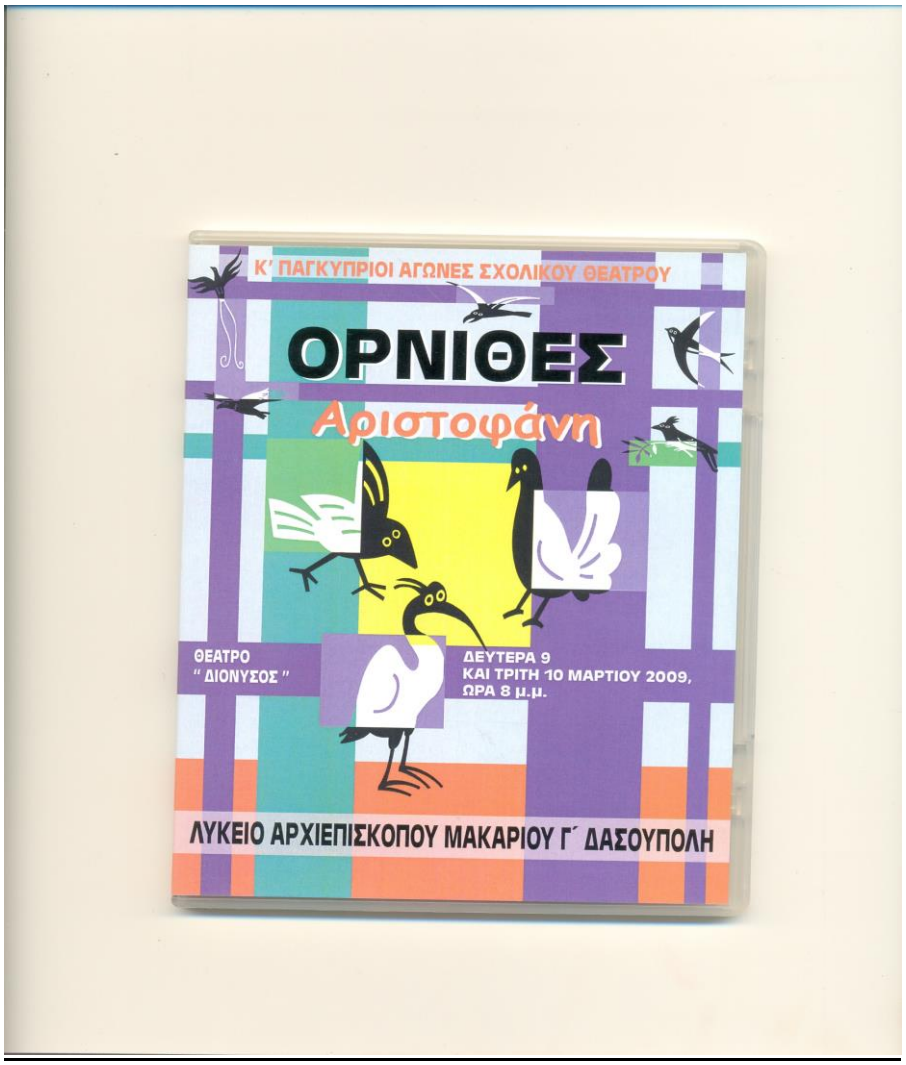
Σκηνικά - Εποπτεία:
Χρίστος Ποτσίδης, κ/της Τέχνης
Παρασκευά Αλέξανδρος, Α2
Αδαμίδης Γεώργιος, Α2
Σπύρου Γιώργος, Α2
Χρυσοστόμου Κυπριανός, Α2
Μουστάκα Άντρια, Γ2
Κυπριανού Ευτυχία, Γ2

Τοποθέτηση Σκηνικών:
Αντρέας Μαργαρίτης,
κ/της Σχεδιασμού / Τεχνολογίας

Χορηγοί:
Σύνδεσμος Γονέων και Κηδεμόνων
Γυμνασίου Αγίου Αντωνίου

Θερμές Ευχαριστίες:
- Στον Αντρέα Πρωτοπαπά για την σκηνοθετική του συμβολή στην υλοποίηση του έργου.
- Στο Διευθυντή του Σχολείου Παντελή Ιωάννου και στο προσωπικό για τις διευκολύνσεις που παρείχαν στην υλοποίηση της θεατρικής μας παράστασης.
- Στο Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων για την οικονομική υποστήριξή τους.
- Στη Σχολική Εφορία Λεμεσού και στο Δ΄ Δημοτικό για την παραχώρηση της Αίθουσας Πολλαπλής Χρήσης.
- Στις Σόφη Χριστοφή και Άντρη Αντρέου για τη βοήθειά τους.

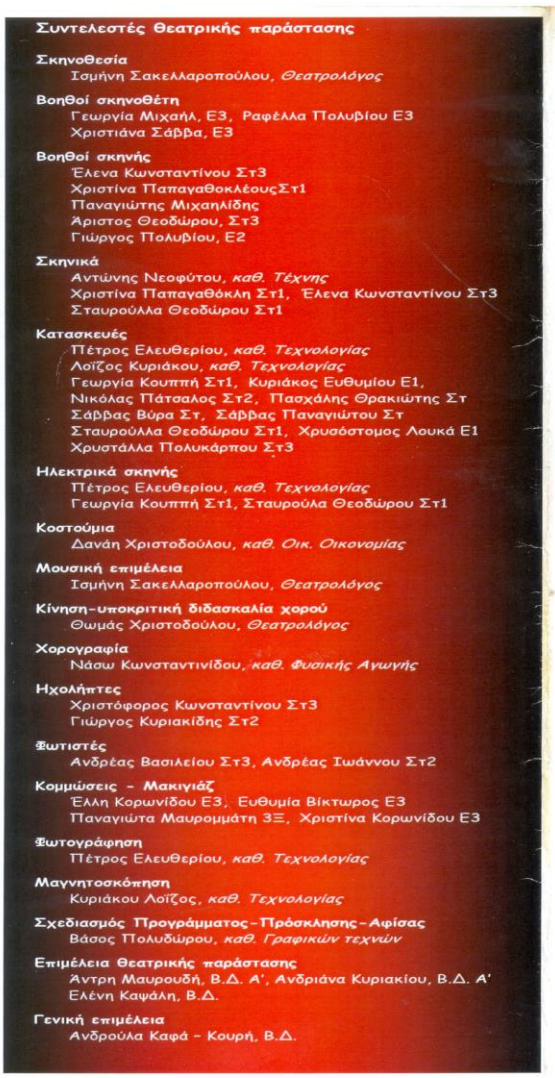
- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ΄ ΔΑΣΟΥΠΟΛΗΣ- *ΟΡΝΙΘΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

2010

- **ΑΠΕΗΤΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΡΟΥ- *ΒΑΤΡΑΧΟΙ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ**

Συντελεστές Θεατρικής παράστασης

Σκηνοθεσία
Ισμήνη Σακελλαροπούλου, *Θεατρολόγος*

Βοηθοί σκηνοθέτη
Γεωργία Μιχαήλ, Ε3, Ραφαέλλα Πολυβίου Ε3
Χριστιάνα Σάββα, Ε3

Βοηθοί σκηνής
Έλενα Κωνσταντίνου Στ3
Χριστίνα ΠαπαγαθοκλέουςΣτ1
Παναγιώτης Μιχαηλίδης
Άριστος Θεοδώρου, Στ3
Γιώργος Πολυβίου, Ε2

Σκηνικά
Αντώνης Νεοφύτου, *καθ. Τέχνης*
Χριστίνα Παπαγαθόκλη Στ1, Έλενα Κωνσταντίνου Στ3
Σταυρούλλα Θεοδώρου Στ1

Κατασκευές
Πέτρος Ελευθερίου, *καθ. Τεχνολογίας*
Λοΐζος Κυριάκου, *καθ. Τεχνολογίας*
Γεωργία Κουππή Στ1, Κυριάκος Ευθυμίου Ε1,
Νικόλας Πάτσαλος Στ2, Πασχάλης Θρακιώτης Στ
Σάββας Βύρα Στ, Σάββας Παναγιώτου Στ
Σταυρούλλα Θεοδώρου Στ1, Χρυσόστομος Λουκά Ε1
Χρυστάλλα Πολυκάρπου Στ3

Ηλεκτρικά σκηνής
Πέτρος Ελευθερίου, *καθ. Τεχνολογίας*
Γεωργία Κουππή Στ1, Σταυρούλα Θεοδώρου Στ1

Κοστούμια
Δανάη Χριστοδούλου, *καθ. Οικ. Οικονομίας*

Μουσική επιμέλεια
Ισμήνη Σακελλαροπούλου, *Θεατρολόγος*

Κίνηση-υποκριτική διδασκαλία χορού
Θωμάς Χριστοδούλου, *Θεατρολόγος*

Χορογραφία
Νάσω Κωνσταντινίδου, *καθ. Φυσικής Αγωγής*

Ηχολήπτες
Χριστόφορος Κωνσταντίνου Στ3
Γιώργος Κυριακίδης Στ2

Φωτιστές
Ανδρέας Βασιλείου Στ3, Ανδρέας Ιωάννου Στ2

Κομμώσεις - Μακιγιάζ
Έλλη Κορωνίδου Ε3, Ευθυμία Βίκτωρος Ε3
Παναγιώτα Μαυρομμάτη 3Ξ, Χριστίνα Κορωνίδου Ε3

Φωτογράφηση
Πέτρος Ελευθερίου, *καθ. Τεχνολογίας*

Μαγνητοσκόπηση
Κυριάκου Λοΐζος, *καθ. Τεχνολογίας*

Σχεδιασμός Προγράμματος-Πρόσκλησης-Αφίσας
Βάσος Πολυδώρου, *καθ. Γραφικών τεχνών*

Επιμέλεια Θεατρικής παράστασης
Αντρη Μαυρουδή, Β.Δ. Α', Ανδριάνα Κυριακίου, Β.Δ. Α'
Ελένη Καψάλη, Β.Δ.

Γενική επιμέλεια
Ανδρούλα Καφά - Κουρή, Β.Δ.

Βάτραχοι

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Η κωμωδία, όπως και η τραγωδία, στην αρχαία Αθήνα υπηρετούσε παιδευτικούς σκοπούς του θεάτρου. Ο Αριστοφάνης παρουσίαζε τα προβλήματα στην πιο ακραία τους μορφή, ώστε μέσα από τη συνειδητοποίησή τους να βρεθεί λύση. Τα θέματά του εμπνεύστηκε από τα προβλήματα της Αθήνας στη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου. Τον απασχόλησαν κυρίως οι νέες φιλοσοφικές ιδέες, η ειρήνη, η δημοκρατία, η οικονομική, κοινωνική και ηθική κρίση της αθηναϊκής κοινωνίας της εποχής του.

Η κωμωδία του Αριστοφάνη *Βάτραχοι* διδάχτηκε για πρώτη φορά στα Λήναια το 405 π.Χ. και κέρδισε τα "Πρωτεία", δηλ. το πρώτο βραβείο. Αναφέρεται σε έναν ποιητικό διαγωνισμό ανάμεσα στον Αισχύλο και τον Ευριπίδη, που διοργανώνει στον κάτω κόσμο ο Διόνυσος. Το έργο αποτελεί κριτική των νέων τραγικών ποιητών.

Η υπόθεση του έργου

Ο θεός Διόνυσος απογοητευμένος από το επίπεδο του θεάτρου στην Αθήνα, καθώς οι μεγάλοι τραγικοί έχουν πεθάνει, αποφασίζει να αναλάβει δράση. Μαζί με το δούλο του Ξανθία ξεκινούν ένα περιπετειώδες ταξίδι προς τον Κάτω Κόσμο, με σκοπό να φέρουν πίσω τον καλύτερο τραγικό ποιητή. Όταν φτάνουν στον Άδη, επικρατεί αναταραχή. Ο Ευριπίδης διεκδικεί από τον Αισχύλο την τιμητική θέση του καλύτερου τραγικού ποιητή. Για να λυθεί η διαφορά, ο Πλούτωνας καλεί τους δύο τραγικούς σε διαγωνισμό και το Διόνυσο σε ρόλο διαιτητή. Ο αγώνας για την ανάδειξη του καλύτερου, αρχίζει...Τα κωμικά ευρήματα διαδέχονται το ένα το άλλο. Η γιορτινή ονειροφαντασία βρίσκει έδαφος σε ένα γλέντι όπου οι νεκροί είναι πιο ζωντανοί από τους ζωντανούς κι ο Άδης πιο φωτεινός από τον κόσμο της επιφάνειας.

Μέσα από την πικρή σατιρική διάθεση του Αριστοφάνη, έρχεται στο φως η διαχρονική διάσταση του έργου.

Μετάφραση Θεόδωρος Γ. Μαυρόπουλος

Διασκευή Ισμήνη Σακελλαροπούλου

Διανομή ρόλων

Διόνυσος 1 Αριστείδης Θεοδώρου Στ3
Διόνυσος 2 Χριστίνα Κορωνίδου Ε3
Ξανθίας Χρυστάλλα Πολυκάρπου Στ2
Ηρακλής Γεώργιος Πολυβίου Ε3
Χάρων Λουκία Φωτίου Στ2
Αιακός Ευθυμία Βίκτωρος Ε3
Πλούτωνας Γιάννης Ιωάννου Ε3
Ευριπίδης Έλλη Κορωνίδου Ε3
Αισχύλος Μαρίνα Νικολάου Ε3
Πλαθάνη Γεωργία Μιχαήλ Ε3
Κοπέλα Κούλλα Νεοφύτου Ε3
Πανδοκεύτρια Ραφαέλλα Πολυβίου Ε3
Θεράπαινα Χριστιάνα Σάββα Ε3
Νεκρός Παντελής Χαραλάμπους Στ1
Αφηγήτρια 1 Στέλλα Κυπριανού Ε3
Αφηγήτρια 2 Γιώτα Μαυρομμάτη Ξ3
Υποβολέας Μαρία Θεοδώρου Στ3

Χορός: Βάτραχοι – Μύστες
Άννα Χατζηγεωργίου Στ1
Έλενα Βιολάρη Στ2
Έλενα Τσολάκη Στ1
Κύζη Μαρία Στ3
Μιχαέλλα Γεωργίου Στ1
Προκοπία Κρίγκου Στ3
Σκεύη Χατζηνικολάου Στ1
Χριστιάνα Κουτσογιαννή Στ1

poster a3 frog_anoikto.jpg (3508x4961x24b jpeg)

Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

21ου Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου

18 Μαρτίου 2010, Ώρα 8:00μ.μ.

στην Αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Αγρού
στο Κέντρο «Κοιλάδα»

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ- *ΕΛΕΝΗ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ</u>**

ΑΝΤΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ...

Η μοναδική προσθήκη στο κείμενο του Ευριπίδη που ακούεται στην παράσταση μας είναι αυτός ο ΠΡΟΛΟΓΟΣ. Θεωρούμε πως άλλες επεξηγήσεις δε χρειάζονται. Το τι κάναμε εμείς στον Ευριπίδη, θα φανεί στην παράσταση. Το τι έκανε αυτός σε μας, επίσης…

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Θεόδωρος. Καλά… Κατάλαβα…… Πλάκωσαν πάλι οι φιλόλογοι… Αρχαία τραγωδία… Ευριπίδου «Ελένη».
Μαρίνα. Σχεδόν! Βλέπεις, εδώ γράφει «σχεδόν»! Σχεδόν του Ευριπίδη και λίγο δικιά μας, σχεδόν αρχαία και λίγο παντοτινή, σχεδόν τραγωδία…
Θ. …και λίγο κωμωδία; Θα αλλάξουμε το κλασικό κείμενο;!
Μ. Μάλλον, αυτό θα μας αλλάξει! Κι εμείς απλώς θα το ακούμε προσεχτικά κι εκεί που το κείμενο χαμογελάει, θα το κάνουμε κι εμείς, εκεί που σοβαρεύεται , που απελπίζεται, που φιλοσοφεί και αμφισβητεί… κι εμείς … Κατάλαβες;
Θ. Άκου να σου πω, το βλέπω ριψοκίνδυνο, μη σου πω ακατόρθωτο, γι' αυτό ας καθίσουμε εδώ να δούμε τους άλλους να … πώς να το πω, να εκτίθενται.
Μ. Κάθισε, δειλέ, εγώ πάω να εκτεθώ μαζί με τους άλλους.
Θ. Και τι θα παίξεις; Την Ελένη;
Μ. Σχεδόν…
Θ. Πάλι σχεδόν;
Μ. Κοίτα, είμαστε εφτά, μία η Ελένη και έξι οι συνοδοί της. Ήθελαν πολλές να παίξουν, ήταν και μεγάλο το κείμενο, το μοιράσαμε…
Θ. Και ποια είναι η Ελένη;
Μ. Αυτή, με την πλάτη…
Θ. Μα δεν είναι ξανθιά!
Μ. Να 'ταν μόνο αυτό… Κράτα το κείμενο, θα βοηθάς, είναι μεγάλο, είπαμε…

Ηθοποιοί, μουσικοί, τραγουδιστές, σκηνοθέτες,
σκηνογράφοι, φωτιστές, τεχνικοί, όλοι, όλοι, όλοι .

Υ.Γ. Θα αναρωτιέστε, γιατί είμαστε τόσοι πολλοί… Ήθελαν να παίξουν άλλοι τόσοι, αλλά δε μας χωρούσε η σκηνή.

ΣΧΕΔΟΝ... ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ «ΕΛΕΝΗ»

Διανομή

Πρόλογος: Θεόδωρος Κωνσταντίνου Γ3, Μαρίνα Δεμιρτσίδου Γ4
Ελένη: Μαρία Καλλή Γ3
Συνοδοί Ελένης: Ροδούλα Κονναρή Γ1, Μυρτώ Πούλλου Γ6, Χρυσούλα Μαρούση Γ2, Μαρίνα Δεμιρτσίδου Γ4, Σόνα Φαχρίδου Β4, Ραφαέλα Ηρακλέους Γ5
Τεύκρος: Σωτήρης Αγαθαγγέλου Γ1
Γριά: Ελισάβετ Αντωνίου Β3
Χορός: Μαρία Ιακώβου Β4, Μαρία Μιχαήλ Β4, Αναστασία Χριστοφόρου Α3, Βάρσια Αδάμου Α2
Τραγουδίστρια: Σόνια Ποσναγκίδου Γ5
Μενέλαος: Ανδρέας Παναγή Γ3
Συνοδοί Μενέλαου: Θεοδόσης Θεοδώρου Α3, Χριστόφορος Πισσαρίδης Β3, Γιώργος Τζιωρτζής Α3, Δημοσθένης Χαραλάμπους Α1, Ηλίας Ηλία Α3, Αβταντίλ Γαβριλιάδης Α1
Αγγελιαφόρος: Ανδρέας Μιλτιάδους Α3
Θεονόη: Εύα Λοΐζου Γ5
Συνοδοί Θεονόης: Ιωάννα Δημητρίου Γ5, Αντωνία Πέτρου Γ4, Κορίνα Καπετάνιου Γ5, Ξένια Ταματτίρη Γ2
Θεοκλήμενος: Χάρης Μιλτιάδους Β4
Υπηρέτης Θεοκλήμενου: Στέφανος Ξιναρής Β3
Αιγύπτιοι αγγελιαφόροι: Στέφανος Ξιναρής Β3, Αβτανδίλ Γαβριλιάδης Α1, Θεοδόσης Θεοδώρου Α3, Ηλίας Ηλία Α3, Γιώργος Τζιωρτζής Α3
Διόσκουροι: Ανδρέας Μιλτιάδους Α3, Δημοσθένης Χαραλάμπους Α1
Σκηνοθεσία: Νόνα Μολέσκη
Σκηνικά/Κοστούμια: Αντιγόνη Σοφοκλέους
Μουσική επιμέλεια/Διδασκαλία τραγουδιών: Ξάνθη Τζοβάνη
Χορογραφία: Αναστασία Χριστοφόρου Α3
Φιλοτέχνηση αφίσας/Φιγούρες Θεάτρου Χαρτιού: Δημήτρης Πασχαλίδης Γ4
Ήχος: Αναστασίου Κωνσταντίνος Β2 **Φωτισμοί:** Παναγιώτης Στασή

Ευχαριστούμε θερμά τη Χρύσω Μαραγκού, Β.Δ., την Κάλλη Χριστοφόρου, την Ανδρούλα Βαλέρκου, Β.Δ.Α΄, την Άννα Δεληγιάννη, Β.Δ. για την πολύτιμη τους βοήθεια
Ευχαριστούμε θερμά το Σύνδεσμο Γονέων του Λυκείου Παλουριώτισσας, τη Δήμαρχο Λεωκωσίας κ. Ελένη Μαύρου, το προσωπικό του Κινηματοθεάτρου «Παλλάς», την Ελληνική Τράπεζα, τη ΣΠΕ Καϊμακλίου.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΥΨΩΝΑ- *ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ* ΣΟΦΟΚΛΗ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Ο Σοφοκλής (497-406π.Χ.) γεννήθηκε στον Κολωνό και έζησε όλα του τα χρόνια στην Αθήνα. Από μικρός έδειξε το μεγάλο του ταλέντο και την κλίση του στις τέχνες. Δάσκαλός του στη μουσική ήταν ο περίφημος Λάμπρος που δίδαξε τόσο καλά το Σοφοκλή, ώστε να γράφει μόνος του τις μελωδίες για τα χορικά των τραγωδιών του, σε αντίθεση με τους άλλους ποιητές που χρειάζονταν βοήθεια σε αυτό. Ο Σοφοκλής, ταλαντούχος, αλλά και με εντυπωσιακό παράστημα, μετά τη ναυμαχία της Σαλαμίνας, επιλέγηκε να γίνει ο κορυφαίος του χορού των εφήβων στις δημόσιες τελετές για τον εορτασμό της νίκης. Ο Σοφοκλής έφερε πολλές καινοτομίες στο θέατρο. Ανάμεσα στα άλλα, αύξησε τα μέλη του χορού από 12 σε 15 και εισήγαγε και τρίτο υποκριτή. Από την πρώτη φορά που παίρνει μέρος στους δραματικούς αγώνες το 468 π.χ. μόλις σε ηλικία 28 χρόνων, παίρνει το πρώτο βραβείο, με αντίπαλο τον Αισχύλο. Στα επόμενα χρόνια παίρνει 24 πρώτες νίκες.

"ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ"

Ο Λάιος, βασιλιάς της Θήβας, είχε πάρει χρησμό πως το παιδί που θα γεννούσε με την Ιοκάστη, θα σκότωνε τον πατέρα του και θα παντρευόταν τη μητέρα του. Έτσι, όταν το παιδί τους γεννήθηκε, το άφησαν έκθετο στον Κιθαιρώνα. Κάποιος βοσκός βρήκε το βρέφος, το έσωσε και το έδωσε σε άλλο βοσκό, που το παρέδωσε στον αφέντη του, το βασιλιά της Κορίνθου. Όταν ο Οιδίπους μεγάλωσε, αμφιβάλλοντας για την καταγωγή του, πήγε στο μαντείο των Δελφών, όπου πληροφορήθηκε πως υπήρχε χρησμός, σύμφωνα με τον οποίο έμελλε να σκοτώσει τον πατέρα του και να παντρευτεί τη μητέρα του. Θέλοντας ν' αποφύγει την πραγματοποίηση του φοβερού αυτού χρησμού, δεν επιστρέφει στην Κόρινθο και σ' εκείνους που θεωρούσε γονείς του. Στο δρόμο του όμως συνάντησε και, μετά από συμπλοκή, σκότωσε το Λάιο, αγνοώντας πως ήταν ο πατέρας του. Όταν έφτασε στη Θήβα, έλυσε το αίνιγμα της Σφίγγας και έτσι κέρδισε τη βασιλεία της πόλης, παντρεύτηκε την Ιοκάστη, δηλαδή τη μητέρα του και απέκτησε μαζί της τέσσερα παιδιά. Τη Θήβα έπληξε φοβερός λοιμός, υπεύθυνος για τον οποίο ήταν ο δολοφόνος του Λάιου. Ο Οιδίπους αναλαμβάνει να τον βρει και να σώσει την πόλη. Στην πορεία αναζήτησης του δολοφόνου, ο ήρωας ανακαλύπτει ποιος είναι πραγματικά ο ίδιος. Ύστερα από την αποκάλυψη της τραγικής αλήθειας η Ιοκάστη απαγχονίζεται και ο Οιδίπους αυτοτυφλώνεται εκλιπαρώντας για εξορία…

«Στη θολή πορεία μας μέσα σε εποχές σκοτεινές και δυσνόητες, το θέατρο αποτελεί το μοναδικό φάρο γνώσης, αφύπνισης, κριτικής και ουσιαστικά το τελευταίο καταφύγιο της σκέψης».

❖

«Το Θέατρο μάς οδηγεί στην αλήθεια μέσα από την έκπληξη, μέσα από τη συγκίνηση, μέσα από το παιχνίδι, μέσα από τη χαρά. Κάνει το παρελθόν και το μέλλον μέρος του παρόντος, μας απομακρύνει από αυτό που συνήθως μας περικυκλώνει ασφυκτικά και μας φέρνει κοντά σ' αυτό που συνήθως είναι πολύ μακριά μας».

❖

Η αρχή, οι στόχοι

και η φιλοσοφία του Κουν...

«Δεν κάνουμε θέατρο για το θέατρο.

Κάνουμε θέατρο για να

πλουτίσουμε τους εαυτούς μας,

το κοινό που μας παρακολουθεί

κι όλοι μαζί να βοηθήσουμε

να δημιουργηθεί ένας

πλατύς, ψυχικά πλούσιος

και ακέραιος πολιτισμός στον τόπο μας.

Το Θέατρο Τέχνης είναι μια εκδήλωση ζωής».

ΚΑ΄ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΥΨΩΝΑ

"ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ"

ΣΟΦΟΚΛΗ

ΥΣΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΝΩ ΠΟΛΕΜΙΔΙΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ

"ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ"

17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010

ΩΡΑ 8:00 Μ.Μ.

Λαμβάνουν μέρος:

ΟΙΔΙΠΟΔΑΣ: Ανδρέας Κωνσταντίνου Γ3

ΙΟΚΑΣΤΗ: Θέκλα Φλουρή Γ3

ΚΡΕΩΝ: Βασίλης Παναγιώτου Γ3

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ: Ιάσονας Μιχαηλίδης Γ5

ΙΕΡΕΙΣ: Στάθης Αριστείδου Β5

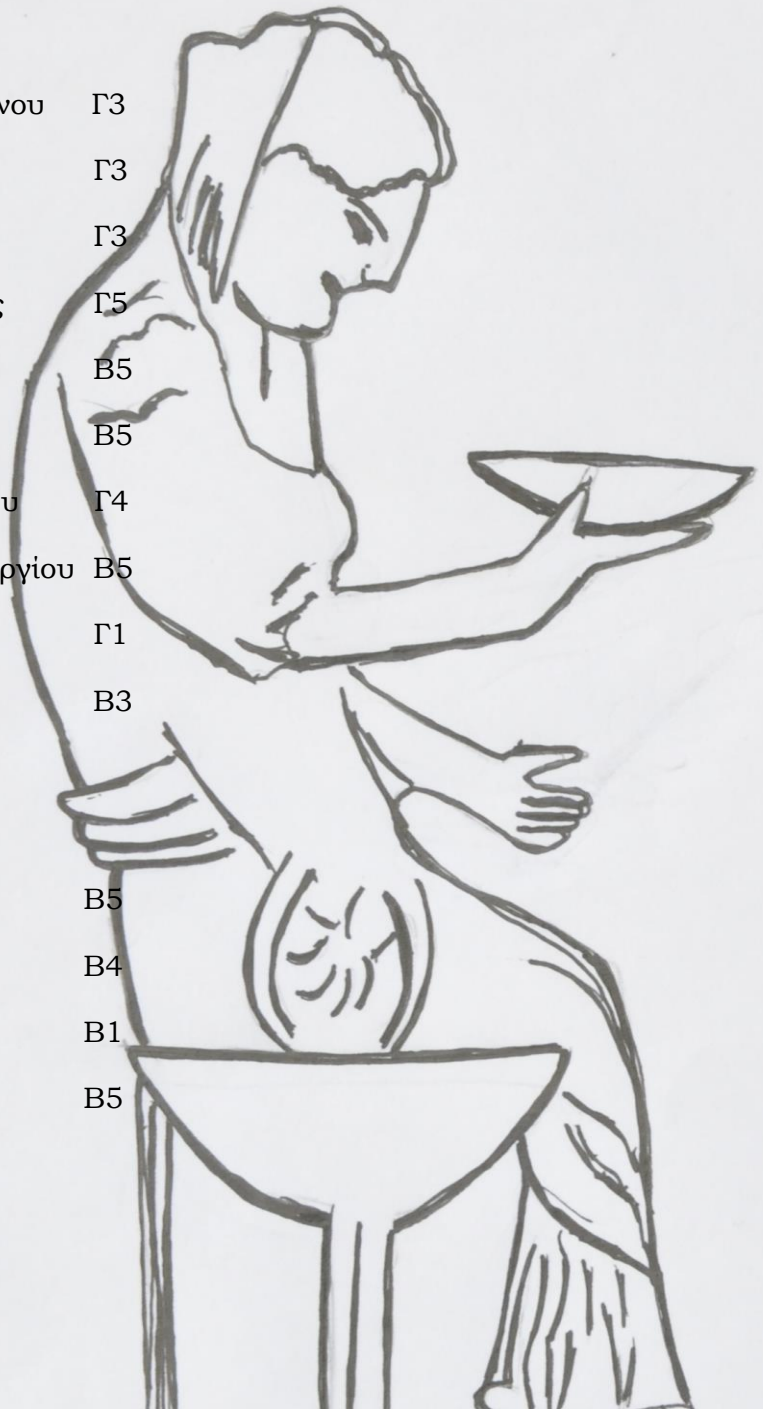
Χριστόφορος Πέτρου Β5

ΑΓΓΕΛΟΣ: Κυριακή Κωνσταντίνου Γ4

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΪΟΥ:Μοδέστια Γεωργίου Β5

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ: Έρικα Στυλιανού Γ1

ΠΑΙΔΙ: Μαρίνα Μουζουρίδου Β3

Α΄ ΗΜΙΧΟΡΙΟ

Άντρια Κουδελλάρη (κορυφαία) Β5

Μαρίνα Γεωργίου Β4

Μαρία Χατζηλουκά Β1

Ζωή Γρηγορίου Β5

Άρτεμις Χαραλάμπους Β3

Β΄ ΗΜΙΧΟΡΙΟ

Λήδα Αγαπίου (κορυφαία) Β3

Χριστίνα Ιωάννου Γ5

Φώτια Σπύρου Γ3

Νικολίνα Αριστοκλή Γ5

Ευτυχία Αναστασίου Β3

ΦΛΑΟΥΤΟ: Κατερίνα Στυλιανού Β6

ΤΥΜΠΑΝΟ: Άντρη Κονναρή Γ1

ΓΚΟΓΓΟΣ: Άντρη Κονναρή Γ1

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: Παναγιώτα Νεοφύτου

Ύστερα μη μακρόβιος ὁ τοῦ ἀνθρώπου

πριν αντικρίσεις τη στερνή τους μέρα

και πριν το τέρμα της ζωής περάσουν,

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πόλα Χατζηνεοφύτου

Μαργαρίτα Κωστή

ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΕ: Άννα Μακρίδου

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Πόλα Χατζηνεοφύτου

ΣΚΗΝΙΚΑ: Χρίστος Ορφανίδης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Πόλα Χατζηνεοφύτου

Μαργαρίτα Κωστή

ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Χρίστος Ορφανίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Εφεσόπουλος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ελευθερία Παμπακά

ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ Μαργαρίτα Κωστή

ΣΚΗΝΗΣ: Ελευθερία Παμπακά

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ Γιώργος Γεωργίου

ΠΡΟΒΟΛΩΝ: Στέλλα Πουρουτίδου

ΥΠΟΒΟΛΕΙΣ: Θέκλα Φλουρή, Γ3

Κυριακή Κωνσταντίνου, Γ4

Μοδέστια Γεωργίου, Β5

Έρικα Στυλιανού, Γ1

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Μαργαρίτα Κωστή, Β.Δ.

Χορηγός:

- Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου

Ευχαριστούμε θερμά:

- Τον κ. Λάκη Παπαδάκη τέως Διευθυντή Γυμνασίου Ύψωνα
- Το Κοινοτικό Συμβούλιο Ύψωνα
- Το Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου Ύψωνα
- Τους τεχνικούς της Σχολικής Εφορείας

  κ. Κυριάκο Κυριάκου

  και κ. Αγαθοκλή Κρέουζο

Τα σκίτσα ετοίμασαν:

Έρικα Στυλιανού	Γ1
Ελένη Μοδέστου	Γ5
Στέλλα Κυριάκου	Γ5
Ευριδίκη Οικονομίδου	Α5
Δόξα Ηροδότου	Α5

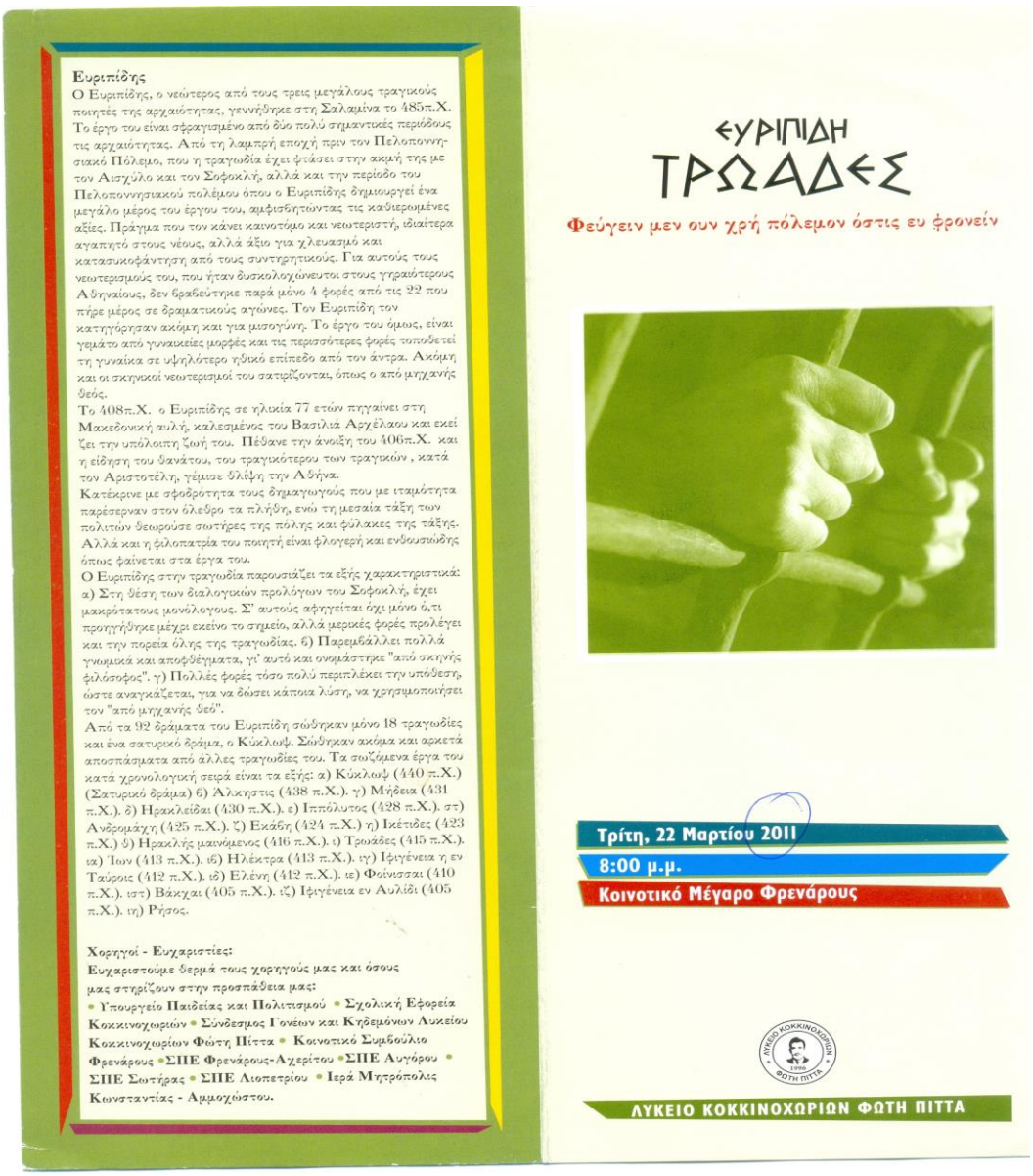
Μαρία Κωνσταντίνου	Α5
Θεοδώρα Πόρακου	Α2
Ειρήνη Ασιάλεμ	Α2

Τα σκηνικά ετοίμασαν:

Παναγιώτης Γερολέμου	Γ1
Πρόδρομος Γιωργαλλή	Γ1
Βασίλης Πέτρου	Γ2
΄Αγγελος Αυξεντίου	Γ4
Γιάννης Νικολάου	Γ5

2011

- **ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ – *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ**

Ευριπίδης

Ο Ευριπίδης, ο νεώτερος από τους τρεις μεγάλους τραγικούς ποιητές της αρχαιότητας, γεννήθηκε στη Σαλαμίνα το 485π.Χ. Το έργο του είναι σφραγισμένο από δύο πολύ σημαντικές περιόδους τις αρχαιότητας. Από τη λαμπρή εποχή πριν τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, που η τραγωδία έχει φτάσει στην ακμή της με τον Αισχύλο και τον Σοφοκλή, αλλά και την περίοδο του Πελοποννησιακού πολέμου όπου ο Ευριπίδης δημιουργεί ένα μεγάλο μέρος του έργου του, αμφισβητώντας τις καθιερωμένες αξίες. Πράγμα που τον κάνει καινοτόμο και νεωτεριστή, ιδιαίτερα αγαπητό στους νέους, αλλά άξιο για χλευασμό και κατασυκοφάντηση από τους συντηρητικούς. Για αυτούς τους νεωτερισμούς του, που ήταν δύσκολοχώνευτοι στους γηραιότερους Αθηναίους, δεν βραβεύτηκε παρά μόνο 4 φορές από τις 22 που πήρε μέρος σε δραματικούς αγώνες. Τον Ευριπίδη τον κατηγόρησαν ακόμη και για μισογύνη. Το έργο του όμως, είναι γεμάτο από γυναικείες μορφές και τις περισσότερες φορές τοποθετεί τη γυναίκα σε υψηλότερο ηθικό επίπεδο από τον άντρα. Ακόμη και οι σκηνικοί νεωτερισμοί του σατιρίζονται, όπως ο από μηχανής θεός.

Το 408π.Χ. ο Ευριπίδης σε ηλικία 77 ετών πηγαίνει στη Μακεδονική αυλή, καλεσμένος του Βασιλιά Αρχέλαου και εκεί ζει την υπόλοιπη ζωή του. Πέθανε την άνοιξη του 406π.Χ. και η είδηση του θανάτου, του τραγικότερου των τραγικών, κατά τον Αριστοτέλη, γέμισε θλίψη την Αθήνα.

Κατέκρινε με σφοδρότητα τους δημαγωγούς που με ιταμότητα παρέσερναν στον όλεθρο τα πλήθη, ενώ τη μεσαία τάξη των πολιτών θεωρούσε σωτήρες της πόλης και φύλακες της τάξης. Αλλά και η φιλοπατρία του ποιητή είναι φλογερή και ενθουσιώδης όπως φαίνεται στα έργα του.

Ο Ευριπίδης στην τραγωδία παρουσιάζει τα εξής χαρακτηριστικά: α) Στη θέση των διαλογικών προλόγων του Σοφοκλή, έχει μακρότατους μονόλογους. Σ' αυτούς αφηγείται όχι μόνο ό,τι προηγήθηκε μέχρι εκείνο το σημείο, αλλά μερικές φορές προλέγει και την πορεία όλης της τραγωδίας. β) Παρεμβάλλει πολλά γνωμικά και αποφθέγματα, γι' αυτό και ονομάστηκε "από σκηνής φιλόσοφος". γ) Πολλές φορές τόσο πολύ περιπλέκει την υπόθεση, ώστε αναγκάζεται, για να δώσει κάποια λύση, να χρησιμοποιήσει τον "από μηχανής θεό".

Από τα 92 δράματα του Ευριπίδη σώθηκαν μόνο 18 τραγωδίες και ένα σατυρικό δράμα, ο Κύκλωψ. Σώθηκαν ακόμα και αρκετά αποσπάσματα από άλλες τραγωδίες του. Τα σωζόμενα έργα του κατά χρονολογική σειρά είναι τα εξής: α) Κύκλωψ (440 π.Χ.) (Σατυρικό δράμα) β) Άλκηστις (438 π.Χ.). γ) Μήδεια (431 π.Χ.). δ) Ηρακλείδαι (430 π.Χ.). ε) Ιππόλυτος (428 π.Χ.). στ) Ανδρομάχη (425 π.Χ.). ζ) Εκάβη (424 π.Χ.) η) Ικέτιδες (423 π.Χ.) θ) Ηρακλής μαινόμενος (416 π.Χ.). ι) Τρωάδες (415 π.Χ.). ια) Ίων (413 π.Χ.). ιβ) Ηλέκτρα (413 π.Χ.). ιγ) Ιφιγένεια η εν Ταύροις (412 π.Χ.). ιδ) Ελένη (412 π.Χ.). ιε) Φοίνισσαι (410 π.Χ.). ιστ) Βάκχαι (405 π.Χ.). ιζ) Ιφιγένεια εν Αυλίδι (405 π.Χ.). ιη) Ρήσος.

Χορηγοί - Ευχαριστίες:

Ευχαριστούμε θερμά τους χορηγούς μας και όσους μας στηρίζουν στην προσπάθεια μας:

• Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού • Σχολική Εφορεία Κοκκινοχωριών • Σύνδεσμος Γονέων και Κηδεμόνων Λυκείου Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα • Κοινοτικό Συμβούλιο Φρενάρους •ΣΠΕ Φρενάρους-Αχερίτου •ΣΠΕ Αυγόρου • ΣΠΕ Σωτήρας • ΣΠΕ Λιοπετρίου • Ιερά Μητρόπολις Κωνσταντίας - Αμμοχώστου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΤΡΩΑΔΕΣ

Φεύγειν μεν ουν χρή πόλεμον όστις ευ φρονείν

Τρίτη, 22 Μαρτίου 2011

8:00 μ.μ.

Κοινοτικό Μέγαρο Φρενάρους

ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ

Φεύγειν μεν ουν χρή πόλεμον όστις ευ φρονειν
(Ο φρόνιμος άνδρωπος πρέπει να αποφεύγει τον πόλεμο)

Πόλεμος πάντων πατήρ ... τούς μεν δούλους εποίησε, τους δε ελευθέρους.
Ηράκλειτος

Και φυσικά δεν είναι μόνο πατήρ αλλά ειδικά σήμερα, με την ανάπτυξη της τεχνολογίας και των πολεμικών συστημάτων είναι πάνω απ' όλα ολετήρ. Και οι «ΤΡΩΑΔΕΣ» είναι μια κατεξοχήν αντιπολεμική τραγωδία, ένα δρμύ κατηγορώ για όλους τους πολεμοκάπηλους του κόσμου, τότε και σήμερα, που με διάφορες προφάσεις εξαπολύουν τον ένα πόλεμο μετά τον άλλο, αφήνοντας πίσω τους ανδρώπινα ερείπια και ρημαγμένες ψυχές. Αλήθεια, σε τι διαφέρει ο θρήνος της Εκάβης από το κλάμα της παλαιστίνιας μάνας; Η της Βιετναμέζας που έχασε το γιο της το 1965 από τους Αμερικάνους και της Εβραιοπούλας ή της Ελληνίδας που είδε τους Γερμανούς να εκτελούν εν ψυχρώ τον πατέρα της και η ίδια οδηγήθηκε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης; Παντού ίδιος ο ανδρώπινος πόνος, γιατί παντού και πάντοτε ίδιος είναι και ο άνδρωπος. Ο Ευριπίδης όμως δεν περιορίζεται να καταγγείλει μόνο τον πόλεμο και τη φρίκη που προκαλεί, αλλά προσπαθεί με το έργο του να δείξει πώς αντιδρά ο κάθε ξεχωριστός άνδρωπος κάτω από την πίεση της αγριότητας του πολέμου. Έτσι η Ανδρομάχη, παρόλο που έχασε τον άντρα της και τώρα χάνει και το παιδί της, αντιμετωπίζει τις συμφορές της με στωική καρτερικότητα και αξιοπρέπεια, όπως θα ταίριαζε στη γυναίκα ενός Έκτορα. Αντίθετα η Εκάβη διώνει μια σειρά ψυχικών συγκρούσεων και μεταπτώσεων : η αναπόληση των ευτυχισμένων στιγμών που είχε ζήσει ως βασίλισσα από τη μια και οι συμφορές που τώρα την πλήττουν από την άλλη, δημιουργούν μέσα της τραγικές αντιθέσεις. Βλέπει μπροστά της την Ελένη, κι ο πόνος της μετατρέπεται σε μίσος. Κι όταν καλείται να προσφέρει τις νεκρικές τιμές στο μικρό εγγονό της, αυτόματα φέρνουμε στο νου μας εικόνες και μουσικές γνωστές... Η επιλογή του έργου δεν έγινε τυχαία. Το αντιπολεμικό μήνυμα, το οποίο πιστεύουμε ότι πρέπει να καλλιεργείται στους μαθητές μας, είναι διάχυτο σε όλο το έργο, από την αρχή ως το τέλος. Από την άλλη, με ένα πολυπρόσωπο έργο δίνεται η ευκαιρία σε πιο πολλούς μαθητές να εκφραστούν δημιουργικά μέσα από την τέχνη του θεάτρου. Ο διαγωνισμός είναι η πρόφαση. Το «ευ αγωνίζεσθαι» η ουσία.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΡΟΛΩΝ (με σειρά εμφάνισης)

Ποσειδώνας:	Πέτρος Πέτρου	Α3
Αθηνά:	Άντρη Μάτσιου	Β11
Εκάβη:	Μαρία Καζάκου	Β9

Χορός Τρωαδίτισσων γυναικών

Κορυφαία Α':	Αιμιλία Χαραλάμπους	Γ1
Κορυφαία Β' :	Σαλώμη Λυσάνδρου	Β9
Κορυφαία Γ':	Λένα Καγιάτου	Β4
	Άννα Ειρήνη Ζατέ	Β6
	Μαριάννα Θεοφάνους	Β2
	Αγγέλα Πίττα	Α5
	Αναστασία Καραολίδου	Α5
	Ελένη Σταυρή	Α5
	Χριστίνα Ζαχαρία	Α5
	Χριστιάνα Κέρμανου	Α2
Ταλθύβιος:	Αντώνης Αδάμου	Β9
Κασσάνδρα:	Χριστίνα Κάσια	Β12
Ανδρομάχη:	Μαρία Παπαγιάννη	Α5
Μενέλαος:	Φλουρέντζος Παρπούνας	Β8
Ελένη:	Στέλλα Κέρμανου	Β11
Στρατιώτες:	Αντώνης Χαραλάμπους	Β1
	Γιάννης Τσαρτσίδης	Α4
Αστυάνακτας:	Μιχάλης Κωνσταντίνου	

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση:	Κωστής Κολώτας
Διασκευή / Σκηνοθεσία :	Δημήτρης Κυριάκου, Αδάμος Μάρκου
Σκηνικά :	Δημήτρης Κυριάκου, Μαρία Αναξαγόρα
Κοστούμια:	Δημήτρης Κυριάκου, Αδάμος Μάρκου
Μακιγιάζ:	Μαρία Κυριάκου, Ελένη Κουτσίδου
Διευθυντής Σκηνής:	Μαρία Κυριάκου
Υπεύθυνος Ήχου :	Αδάμος Αδάμου, Χριστόδουλος Χαραλάμπους Β9
Υπεύθυνος Φωτισμού :	Αδάμος Μάρκου
Βιντεοπροβολές:	Παναγιώτης Παπέττας

ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Αυλός :	Γιώργος Καζάκος	Γ6
Λαούτο:	Σάββας Γιάννου	Β5
Κιθάρα:	Νίκος Ράγγος	Α7
Κρουστά	Αντρέας Ιωάννου	Β9

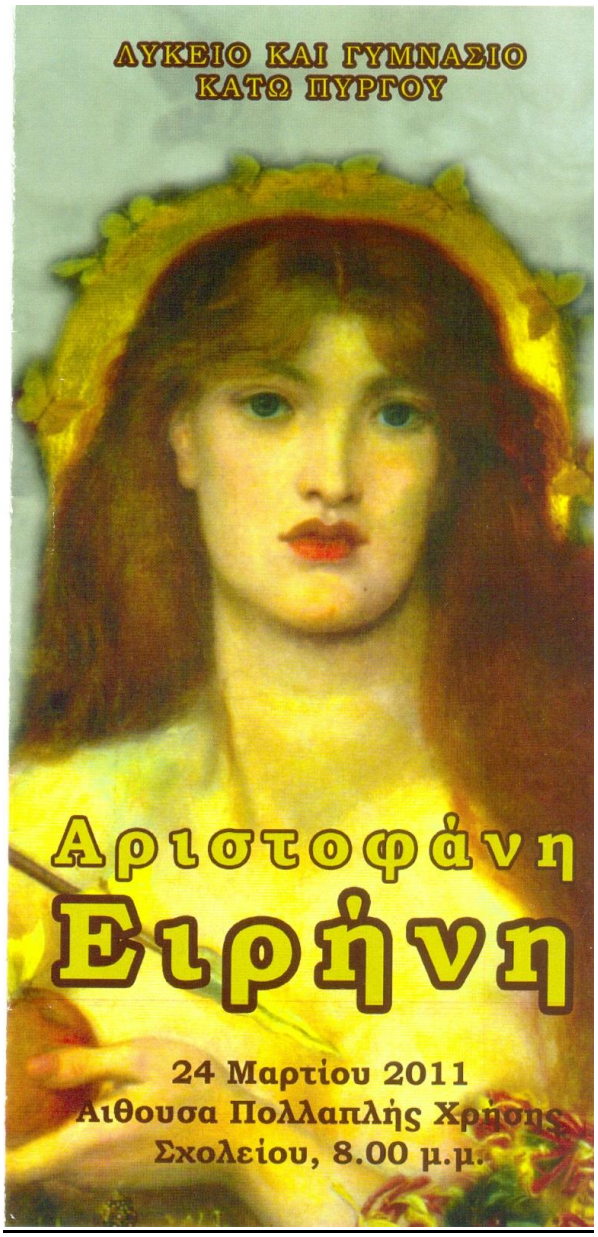
Μουσική, Διδασκαλία και Διεύθυνση Ορχήστρας: Ελεονώρα Φάνη

Σχεδιασμός Αφίσας, Σχεδιασμός Προγράμματος: Βαγγέλης Στεργενάκης

*** ΓΥΜΝΑΣΙΟ- ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΥ- *ΕΙΡΗΝΗ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ**

Σκηνοθεσία, Κοστούμια, Χορογραφία:
Φωτιάνα Αντωνιάδη

Διασκευή, Μουσική:
Μάνος Βενιέρης

Φωτισμός/ Επιμέλεια ήχου:
Αλέξης Ηροδότου

Σκηνικά:
Β΄Γυμνασίου: Ιωάννα Βασιλείου, Μύριος Σκυλουριώτης, Μαρία Κελεπέσιη, Κυριακή Σπύρου, Μαρία Γκίργκις, Άντρη Ερωτοκρίτου.
Α΄ Λυκείου: Μιχάλης Κοντάκης, Αντρέας Αντρέου, Ελπίδα Στυλιανού, Χαρίτα Πατσαλίδου.
Επιμέλεια: Γιάννος Οικονόμου

Διανομή (με σειρά εμφάνισης)

Αριστοφάνης, Πόλεμος:
Αντρέας Αντρέου Α΄Λυκείου

Τρυγαίος:
Σταύρος Ζουμίδης Β΄Γυμνασίου

Πολεμιστής, Κύδοιμος:
Άγγελος Σκυλουριώτης, Α΄Λυκείου

Α΄Υπηρέτης:
Μιχάλης Κοντάκης Α΄Λυκείου
Β Ύπηρέτης:
Ελπίδα Στυλιανού Α΄Λυκείου

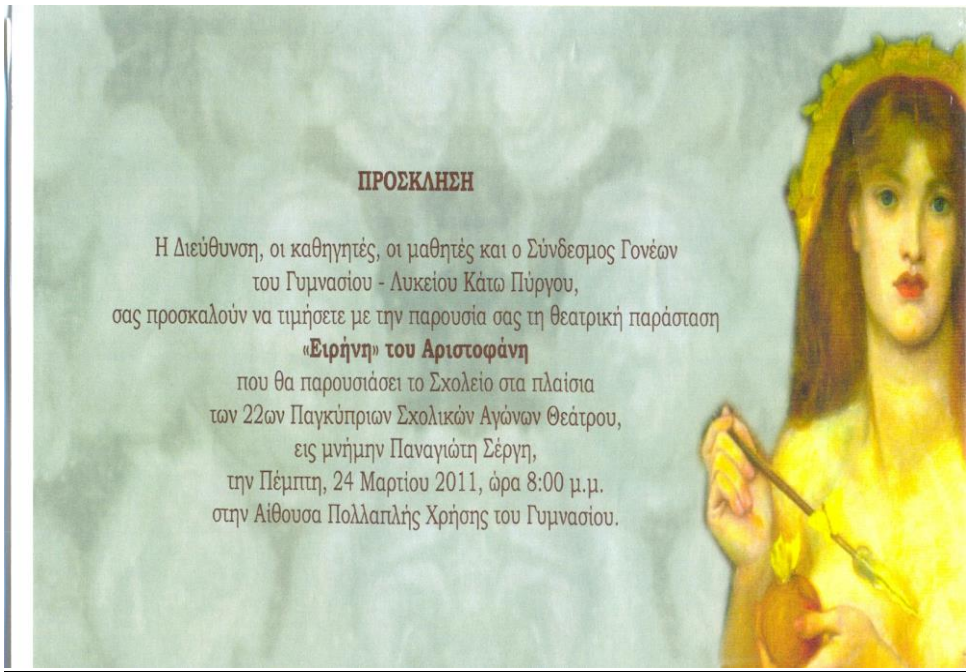
Κόρη Τρυγαίου:
Ιωάννα Βασιλείου Β΄Γυμνασίου

Ερμής, Οπλοπώλης:
Αντρέας Τοφουρής Α΄Λυκείου

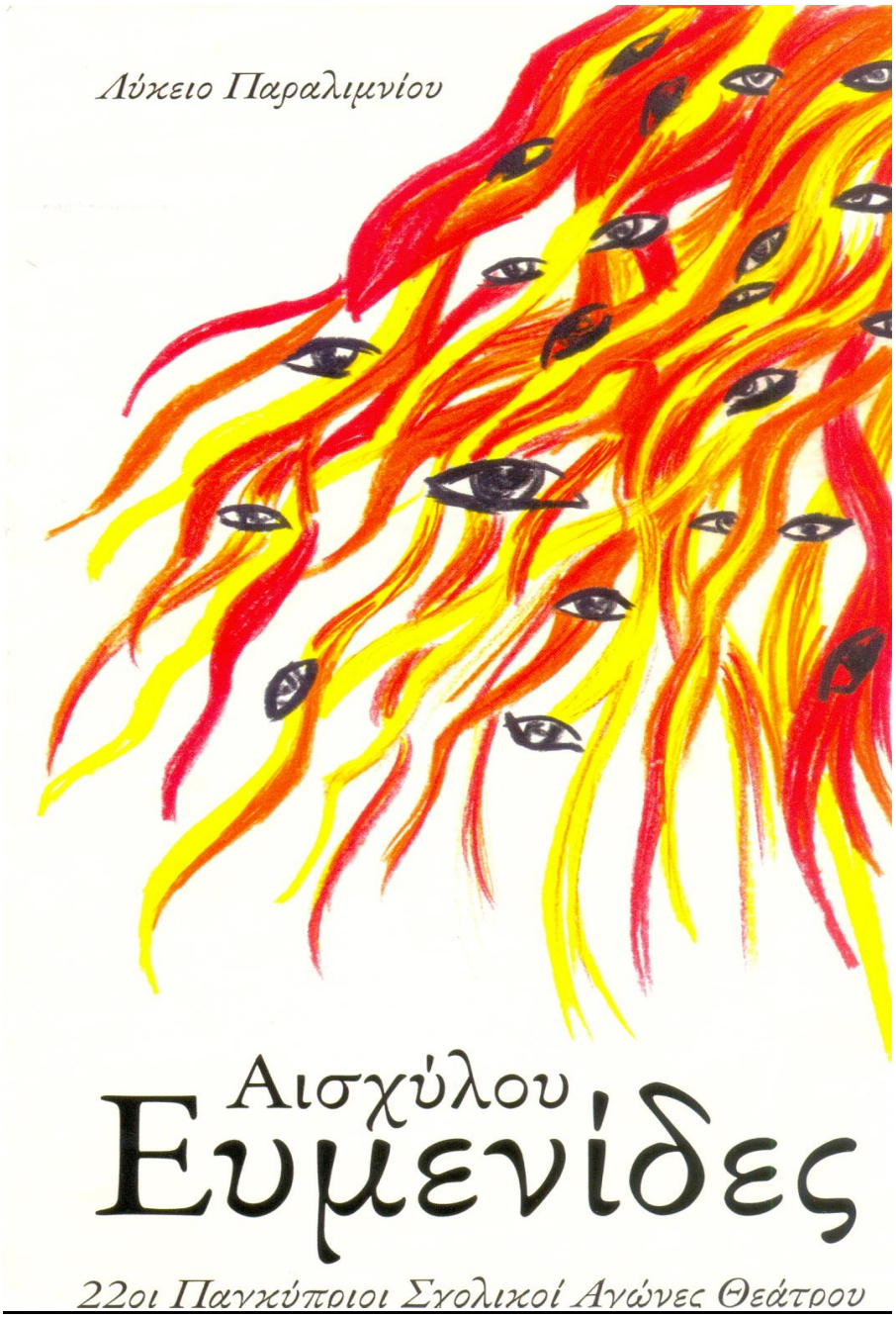
Ειρήνη:
Άτζελα Φαράκ

Χορός χωρικών:
Ιωσηφίνα Ασπρή Β΄Γυμνασίου
Αφροδίτη Κωνσταντίνου Β΄Γυμνασίου
Ιωάννα Ζουμίδου Α΄Λυκείου
Ιουλία Χαραλάμπους Α΄Λυκείου
Χλόη Γαβριήλ Α΄Λυκείου
Αντωνία Χαραλάμπους Α΄Γυμνασίου
Μαρία Κωνσταντίνου Α΄Γυμνασίου

Η *Ειρήνη* είναι μια από τις ωραιότερες κωμωδίες του Μεγάλου Σατυρικού Ποιητή Αριστοφάνη. Παρουσιάζεται το ταξίδι ενός Αθηναίου αμπελουργού, του Τρυγαίου, ο οποίος μεγαλώνει ένα σκαθάρι και με αυτό πετάει και φτάνει στον Όλυμπο! Θέλει να ελευθερώσει την Ειρήνη, που ο Πόλεμος την έχει φυλακισμένη σε βαθιά σπηλιά. Παραμερίζοντας τις αντιδράσεις του θεού Ερμή, καλεί όλους τους Έλληνες να βοηθήσουν στην απελευθέρωσή της. Μαζί με τ Χορό των αγροτισσών φέρνουν την Ειρήνη στο φως και η δράση του έργου μεταφέρεται στη Γη.
Μέσα σε μια πανδαισία χαράς και ευδαιμονίας, γνωρίζουμε τα αγαθά της Ειρήνης και την καταστροφή τ εμπόρων όπλων, που τώρα τα όπλα τους οδηγούνται στην απραξία και ίδιοι στην ανεργία.
Ένα θαυμάσιο έργο με άφθονο γέλι και αντιπολεμικά μηνύματα. Ένας ύμνος πατριωτικός που ταυτόχρονα καλωσορίζει την πολυπόθητη Ειρήν και Συμφιλίωση των λαών της ανθρωπότητας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ
Η Διεύθυνση, οι καθηγητές, οι μαθητές και ο Σύνδεσμος Γονέων
του Γυμνασίου - Λυκείου Κάτω Πύργου,
σας προσκαλούν να τιμήσετε με την παρουσία σας τη θεατρική παράσταση
«Ειρήνη» του Αριστοφάνη
που θα παρουσιάσει το Σχολείο στα πλαίσια
των 22ων Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου,
εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη,
την Πέμπτη, 24 Μαρτίου 2011, ώρα 8:00 μ.μ.
στην Αίθουσα Πολλαπλής Χρήσης του Γυμνασίου.

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ- *ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ* ΑΙΣΧΥΛΟΥ</u>**

Υπεύθυνη της Θεατρικής Επιτροπής και Χρυσταλλα Κουτσόφτα

- Χαιρετισμός από τη Διευθύντρια του Λυκείου Παραλιμνίου

κα Παντελίτσα Μιχαήλ

- Θεατρική Παράσταση «Ευμενίδες» του Αισχύλου

- Επίδοση Διπλώματος Συμμετοχής

από την Κριτική Επιτροπή των 22ων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου

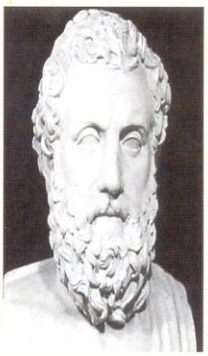
- «Οι Συντελεστές»

Παρουσιάζουν: Ανδρέας Χατζησιεγκαλλής, Β.Δ.Α΄

Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Β.Δ.

Φλώρα Κουμή, Β.Δ.

- Ο Σύνδεσμος Γονέων του Λυκείου απονέμει Αναμνηστικά

Αισχύλος

Αισχύλος καινοτόμος

Ο ευπατρίδης τραγικός γεννήθηκε στην Ελευσίνα το 525 π.Χ. και έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στην Αθήνα. Έδωσε συγκεκριμένη μορφή στην τραγωδία. Ο Αριστοτέλης τον θεωρούσε πατέρα της τραγωδίας.

Τα πρόσωπα των τραγωδιών του υπερβαίνουν τα όρια του φυσικού. Χαρακτηρίζονται από ορμητικότητα και περηφάνια. Τα νοήματά τοι προβάλλουν κι αυτά υψηλά και μεγαλόπνοα σφυρηλατημένα μέσα στο πνεύμα της αθηναϊκής δημοκρατίας και επηρεασμένα παράλληλ από τον αγώνα των Ελλήνων κατά των Περσών. Παραμένοντας πιστός στην παραδοσιακή θρησκεία παρουσιάζει τον άνθρωπο να δρ και να πάσχει σύμφωνα πάντα με τη μοίρα και τη θεία βούληση.

Η τριλογία της Ορέστειας έχει χαρακτηριστεί από πολλούς ως το μεγαλύτερο επίτευγμα της ανθρώπινης διανόησης. Στις Ευμενίδες αποκηρύσσεται περίτρανα ο πρωτόγονος νόμος της ανταπόδοσης κα προβάλλονται οι δημοκρατικές οικουμενικές αξίες της επιείκειας, της ανεκτικότητας και της έννομης δικαιοσύνης.

Συνεργάστηκαν:

Σκηνοθεσία: Παρασκευή Αδάμου, Ανδριανή Μοδέστου, Καίτη Στρατή, *Φιλόλογοι*,
Χρυστάλλα Κουτσόφτα, *Β.Δ.*, Φλώρα Κουμή, *Β.Δ.*

Σκηνικά: Χριστίνα Μελιφρονίδου, *Καθηγήτρια Τέχνης*,
Δημήτρης Περσιάνης, *Καθηγητής Τεχνολογίας*

Κοστούμια: Καίτη Στρατή, Ανδριανή Μοδέστου,
Παναγιώτα Μιχαήλ, *Φιλόλογοι*

Μουσική: Ευαγγελία Παναγή, *Καθηγήτρια Μουσικής*

Ορχήστρα Θεάτρου (ομάδα μαθητών):
Εμμανουήλ Σκαρίμβας Β10, Δήμητρα Βίκτωρος Β9,
Ειρήνη Πελαγία Β8, Γιώργος Χόλλαντ Β8, Στέλιος Αντωνίου Α5

Χορογραφία: Λαμπρούλα Κεφάλα, *Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής*

Υπεύθυνοι ήχου – φωτισμού: Ανδριανή Μοδέστου, *Φιλόλογος*,
Βασίλης Κίττος, *Καθηγητής Φυσικής*,
Στέλλα Οικονόμου, *Καθηγήτρια Πληροφορικής*

Φωτογραφίες: Παναγιώτης Πιττάκης, *Καθηγητής Πληροφορικής*

Βιντεογράφηση: Άγγελος Σμάγας, *Φιλόλογος*

Φιλοτέχνηση αφίσας - εξώφυλλου προγράμματος:
Πρόδρομος Μιχαήλ *Γ4*

Καλλιτεχνική επιμέλεια εντύπων:
Γιώργος Τσαγγάρης, *Καθηγητής Γραφικών Τεχνών*

Επιμέλεια προγράμματος:
Παρασκευή Γούμενου, *Φιλόλογος*

Υπεύθυνοι σκηνής: Παρασκευή Αδάμου, Ανδριανή Μοδέστου,
Καίτη Στρατή, Ανδρέας Λευτέρη, *Φιλόλογοι*

Μακιγιάζ: Παναγιώτα Μιχαήλ, Παρασκευή Γούμενου,
Παρασκευή Αδάμου, *Φιλόλογοι*

Γενική επιμέλεια: Χρυστάλλα Κουτσόφτα, *Β.Δ.*
Ανδρέας Χατζησιεγκαλλής, *Β.Δ.Α΄ Υπεύθυνος Δ.Δ.Κ.*

Ομάδα μαθητών(με σειρά εμφάνισης):

Προφήτης: Φιλίππια Στρατή Β5
Ορέστης: Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου Β8
Απόλλων: Ελευθέριος Αλαπαής Β5
Αθηνά: Παντελίτσα Πιερουλλή Γ1
Κλυταιμνήστρα: Άντρη Βέη Γ1
Αίγισθος: Μιχάλης Μαζέρης Β8
Χορός: Αναστασία Παπαγεωργίου Β9, Λωρέντζια Οικονόμου Β8,
Άντρια Εγγλέζου Β7, Παναγιώτα Μουλαζίμη Β6, Χριστοδούλα Παρασκευά Β6, Φιλίππια Στρατή Β5, Γεωργιάνα Παντελή Β4,
Παρασκευή Σκαπούλλαρου Α7, Αντωνιέττα Κάρυου Α7,
Μιλένα Αναστασιάδου Α6, Ευαγγελία Βεργετάκη Α6,
Δέσποινα Παπαντωνίου Α4
Προπομποί: Κεφάλα Γεωργία Β6, Κεφάλα Ραφαέλα Α6

Η υπόθεση του έργου

Το έργο αποτελεί το τρίτο και τελευταίο μέρος της τριλογίας Ορέστεια. Ο Ορέστης δολοφονεί τη μητέρα του Κλυταιμνήστρα και τον εραστή της Αίγισθο, εκδικούμενος τη δολοφονία του πατέρα του Αγαμέμνονα. Οι «Ευμενίδες» αρχίζουν από το σημείο στο οποίο τελειώνουν οι «Χοηφόροι». Ο Ορέστης φτάνει στους Δελφούς κυνηγημένος από τις Ερινύες, τις φοβερές θεές που καταδιώκουν τους μητροκτόνους. Αυτές δε συγχωρούν το έγκλημα του Ορέστη. Ο Απόλλωνας όμως επεμβαίνει και τον προστατεύει από την εκδικητική τους μανία. Τον στέλνει στην Αθήνα για να δικαστεί από τον Αρειο Πάγο. Συνήγορος και προστάτης του Ορέστη στη δίκη αυτή είναι η θεά Αθηνά. Η απόφαση βγαίνει με ισοψηφία. Στην κρίσιμη εκείνη στιγμή η Αθηνά ρίχνει τη δική της ψήφο στις αθωωτικές και έτσι γλυτώνει ο Ορέστης από την καταδίκη.

Η έννοια του Δικαίου

Οι «Ευμενίδες» είναι ένας ύμνος για το πολίτευμα της Αθήνας και ιδιαίτερα για το θεσμό της δικαιοσύνης. Μια δικαιοσύνη που αποδίδεται από δικαστήριο πολιτών αφού ακούσει και τις δύο πλευρές. Στηρίζεται στο σεβασμό, στο φόβο και σε σταθερούς νόμους. Αποκρούει την αναρχία και την τυραννία, υπηρετεί το δίκαιο του κάθε πολίτη και θωρακίζει την πόλη ολόκληρη.

«... Ο σεβασμός των πολιτών και ο αδελφός του φόβος μέρα και νύχτα την αδικία θα συγκρατούν· φτάνει να μη νοθεύουν τη ροή των νόμων οι πολίτες ... να μην ανέχονται την αναρχία και το δεσποτισμό ... αδέκαστο στήνω το βουλευτήριο τούτο ... να πάρετε την ψήφο σας και να αποδώσετε δικαιοσύνη με σεβασμό στον όρκο σας.»

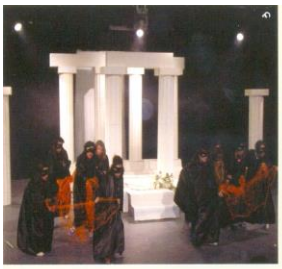
Στιγμές από συμμετοχές μας στο Αρχαίο Δράμα

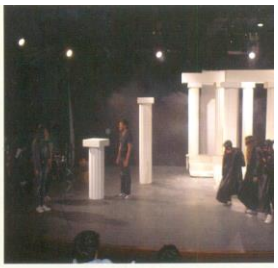

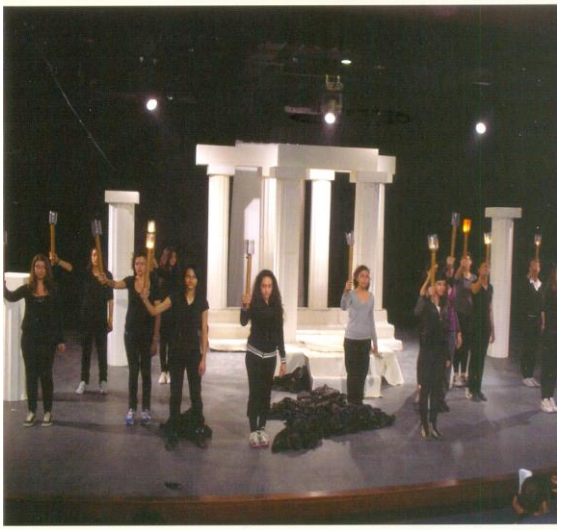
Τρωάδες, 2002

Προμηθέας Δεσμώτης, 2003

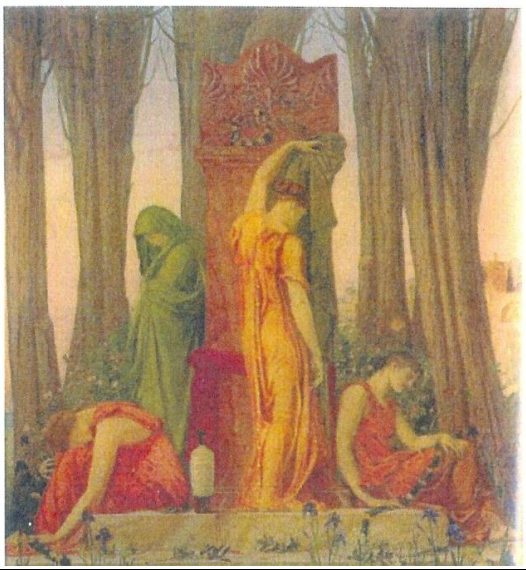

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Διεύθυνση, οι καθηγητές και η Μαθητική Κοινότητα
του Λυκείου Παραλιμνίου
σας προσκαλούν να τιμήσετε με την παρουσία σας
τη θεατρική παράσταση του Σχολείου μας

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

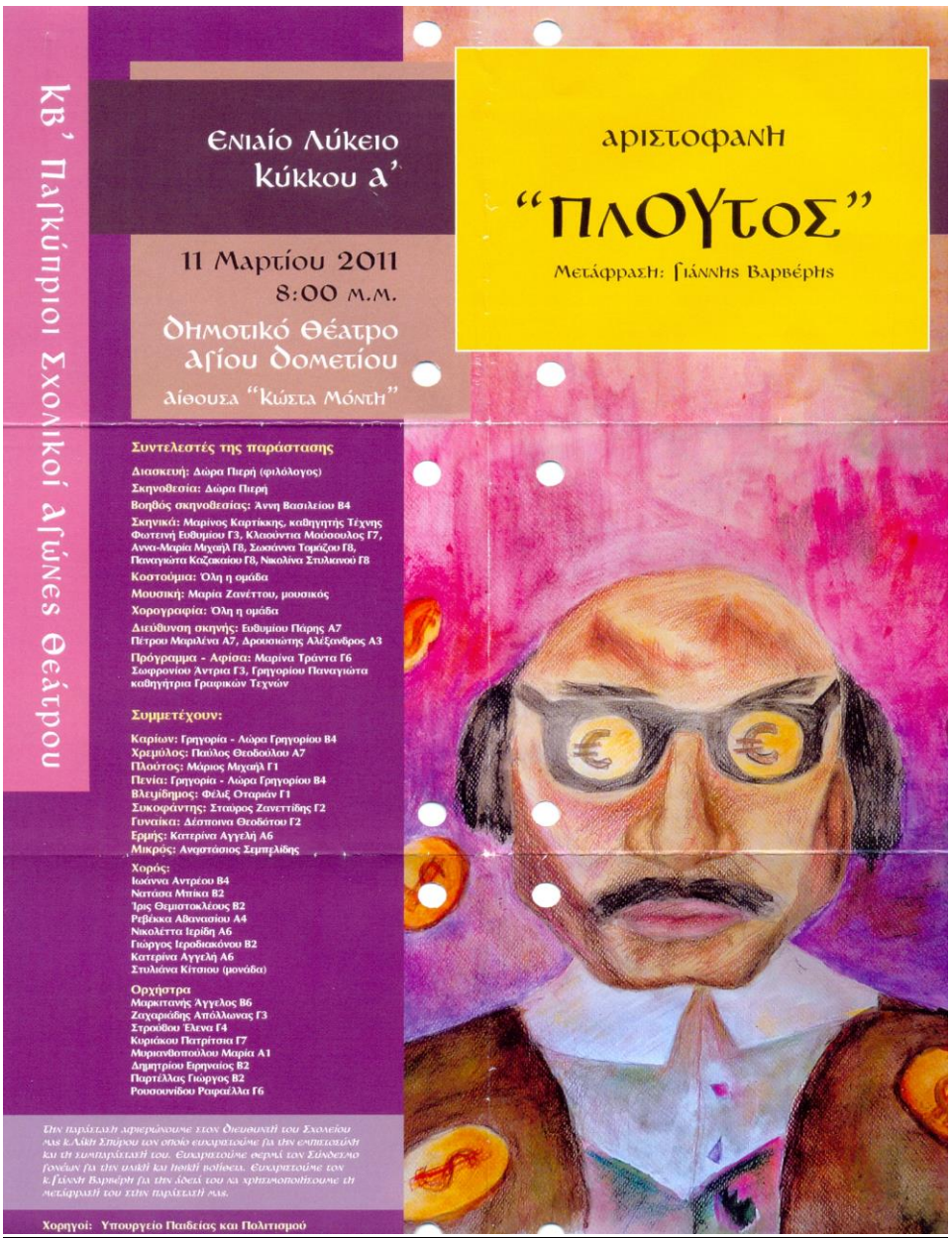
ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

που ανεβάζεται στα πλαίσια των
22ων Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου,
εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη.

Σάββατο, 26 Μαρτίου 2011, 8.00 μ.μ.
Θέατρο Xenion High School
Π.Α. 23811622

Λύκειο Παραλιμνίου

- **<u>ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΚΥΚΚΟΥ Α- *ΠΛΟΥΤΟΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

Σημείωμα του διασκευαστή - σκηνοθέτη

Όταν έγραφε τον "Πλούτο" ο Αριστοφάνης, η Αθήνα βίωνε την πολιτική, οικονομική και κοινωνική παρακμή που προκάλεσε ο μακροχρόνιος Πελλοποννησιακός Πόλεμος (431 - 421 π.Χ.) Η επιλογή του έργου δεν είναι καθόλου τυχαία! Βιώνουμε, σήμερα, μικροί και μεγάλοι, τις συνέπειες μιας παράλογης πράξης που ήταν το πραξικόπημα, και μιας εγκληματικής και παράνομης εισβολής τουρκικών στρατευμάτων στο νησί μας. Τα δύο αυτά γεγονότα, συνδυασμένα με την παγκοσμιοποιημένη ανεξέλεγκτη και αδηφάγα οικονομία των δυνατών, έφερε την οικονομική και μαζί την κοινωνική και πολιτική υποβάθμιση. Το χάσμα ανάμεσα σε φτωχούς και πλούσιους μεγαλώνει.

Οι μαθητές μας δεν είναι "ανίδεοι και χορτάτοι", όπως λέει ο ποιητής! Αγωνιούν, κρίνουν και στιγματίζουν τα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά συμβάντα του τόπου μας και του κόσμου ολόκληρου! Είδαν στο έργο του Αριστοφάνη μηνύματα διαχρονικά, ανακάλυψαν αμέσως την ειρωνεία του και τη σάτιρά του για τα αιώνια θέματα που απασχολούν τις ανθρώπινες κοινωνίες. Όπως στην εποχή του Αριστοφάνη έτσι και σήμερα άνθουν παγκόσμια, οι δυνατοί του πλούτου, οι Τράπεζες, οι δανειστές, οι εκβιαστές, οι συκοφαντες, το οικονομικό έγκλημα, τα οικονομικά σκάνδαλα, η πλαστή ευημερία.

Τότε οι δυνατοί και κρατούντες για ν' αποτρέπουν την αντίδραση των φτωχών, εξυμνούσαν τ' αγαθά της φτώχιας όπως τα παρουσιάζει, με έντονη ειρωνεία ο Αριστοφάνης. Στο πρόσωπο του τυφλού και ταλαιπωρημένου πλούτου (λιγδιασμένος, φαλακρός, ξεδοντιασμένος, καμπούρης), σωματοποιούνται οι τραγικές συνέπειες της οικονομικής και κοινωνικοπολιτικής παγκόσμιας παρακμής, που φέρνουν οι πόλεμοι, η εκμετάλλευση των αδύνατων από τους δυνατούς, η παγκοσμιοποιημένη οικονομία, η φοροδιαφυγή, η παρανομία.

Οι αντιλήψεις για τα αγαθά και τον Πλούτο στην Αρχαία Ελλάδα

α. Η ποιότητα ζωής επιτυγχάνεται με μια σωστή αποκατάσταση των προτεραιοτήτων και των αναγκών, των σκοπών και των μέσων, την εξασφάλιση ελεύθερου χρόνου για μη χρηματικά αγαθά, τη δικαιη, την ενάρετη ζωή, την αποτροπή της αλλοτρίωσης και την ένταξη της Φύσης στο πλαίσιο της ζωής των ελεύθερων πολιτών.

β. Η λογική χρήση της Φύσης (ο Όμηρος την αποκαλεί "ειπητεσία") για την εξασφάλιση των αγαθών, η εξοικονόμηση των φυσικών υλών και δυνάμεων, η εναρμόνιση της κοινωνίας με το φυσικό περιβάλλον, ώστε να εξασφαλίζεται το αναλογο πολιτισμικό, ηθικό και αισθητικό αποτέλεσμα.

γ. Ο Πλούτος ως προϋπόθεση της ποιοτητος ζωής ήταν, για την αρχαία ελληνική φιλοσοφία, μέσο και όχι σκοπός. Η απόκτηση του πλούτου να πραγματοποιείται με έντιμο τρόπο και το ύψος του να κινείται σε λογικό όριο ώστε να μην βλάπτει την ευημερία του συνόλου.

δ. Άνθρωπος αγαθός και αγαθά του ανθρώπου αποτελούσαν ενότητα, ενώ η φτώχεια τον αποστερούσε απο την ελευθερία δράσης ή λόγου η από το φιλικό του περιβάλλον (Πίνδαρος).

Η Υπόθεση του έργου (στίχοι 1209)

Ο τίμιος Χρεμύλος, που έχει απευθυνθεί στο μαντείο των Δελφών για να ρωτήσει το Θεό σχετικά με τον καλύτερο τρόπο διαπαιδαγώγησης του γιου του, παίρνει τη σιβυλλική απάντηση να ακολουθήσει τον πρώτο άνθρωπο που θα συντήσει βγαίνοντας από το ναό. Κατα την εξέλιξη μαθαίνουμε ότι ο τυφλός γέρος τον οποίο βρίσκει ο Χρεμύλος είναι ο ίδιος ο Θεός Πλούτος, που, μετά από τον "αγώνα" λόγου του με την Πενία και τη διαστρόβλωση επιχειρημάτων υπέρ και κατά του πλούτου, οδηγείται στο ναό του Ασκληπιού με σκοπό να γιατρευτεί και να αναβλέψει. Αφού ο Πλούτος ανακτήσει το φως του, ο Χρεμύλος και ο δούλος του Καρίων γίνονται μάρτυρες κωμικών επεισοδίων: Ο ευεργετημένος Δίκαιος πολίτης, ο αμήχανος τώρα πια Συκοφάντης, ο λιποτάκτης από τον Όλυμπο Ερμής, ο καθένας με τα αισθήματα ευγνωμοσύνης ή απογοητευσης ή με τα αιτήματά του. Στο τέλος ο Πλούτος συμβολικά οδηγείται από τον Χρεμύλο στην παλιά του θέση, στον Παρθενώνα, όπου και φυλάσσεται πια για ειρηνικούς και μόνο, υποτίθεται σκοπούς.

Ενδεικτικά στατιστικά στοιχεία

Το 6,2 του πληθυσμού της Κύπρου, ζει κάτω από το όριο της φτώχιας, δηλαδή με λιγότερα από 800 Ευρώ το μήνα.

Οι αυξανόμενες τιμές των τροφίμων τα τελευταία δύο χρόνια, είχαν ως αποτέλεσμα 300 εκ. άνθρωποι να διολισθήσουν στη φτώχια και να ζουν με λιγότερα από 2 Ευρώ.

Συνταξιούχοι και μονογονεϊκές οικογένειες βρίσκονται στις πρώτες θέσεις του καταλόγου της φτώχιας στην Κύπρο ως οι πιο επιρρεπείς ομάδες του πληθυσμού σε τέτοιου είδους συνθήκες.

Σε 15 από τις 27 χώρες της Ε.Ε. οι ηλικιωμένοι αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της φτώχειας σε σύγκριση με τον πληθυσμό που ανήκει στις παραγωγικές ηλικίες. Ο κίνδυνος αυτός είναι ιδιαίτερα υψηλός στην Κύπρο.

Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία, η ανεργία ανάμεσα στους νέους της Κύπρου, αγγίζει το 20,6%.

Τα τραγούδια της παράστασης

α. Στην εποχή που ζούμε πια
της φτώχιας και της κρίσης
το ένδοξο σχολείο μας θα σας παρηγορήσει
με κωμωδίαν άριστη του κυρ Αριστοφάνη
που όμοιος ως σήμερα κανένας δεν εφάνει

"Πλούτο" θα ανεβάσουμε με χάρη και απλότη
Έλάτε να γελάσουμε με την καρδιά μας όλη
Κι ελπίζουμε στο τέλος του να μάθε η ολότη(ς)
πως φτώχια και εξαθλίωση χαλούνε τη νεότη

β. Ποτέ μη δώσει πια ο Θεός
πενία στους ανθρώπους
και τα λεφτά στις τσέπες τους
νά' ρχονται με τους κόπους

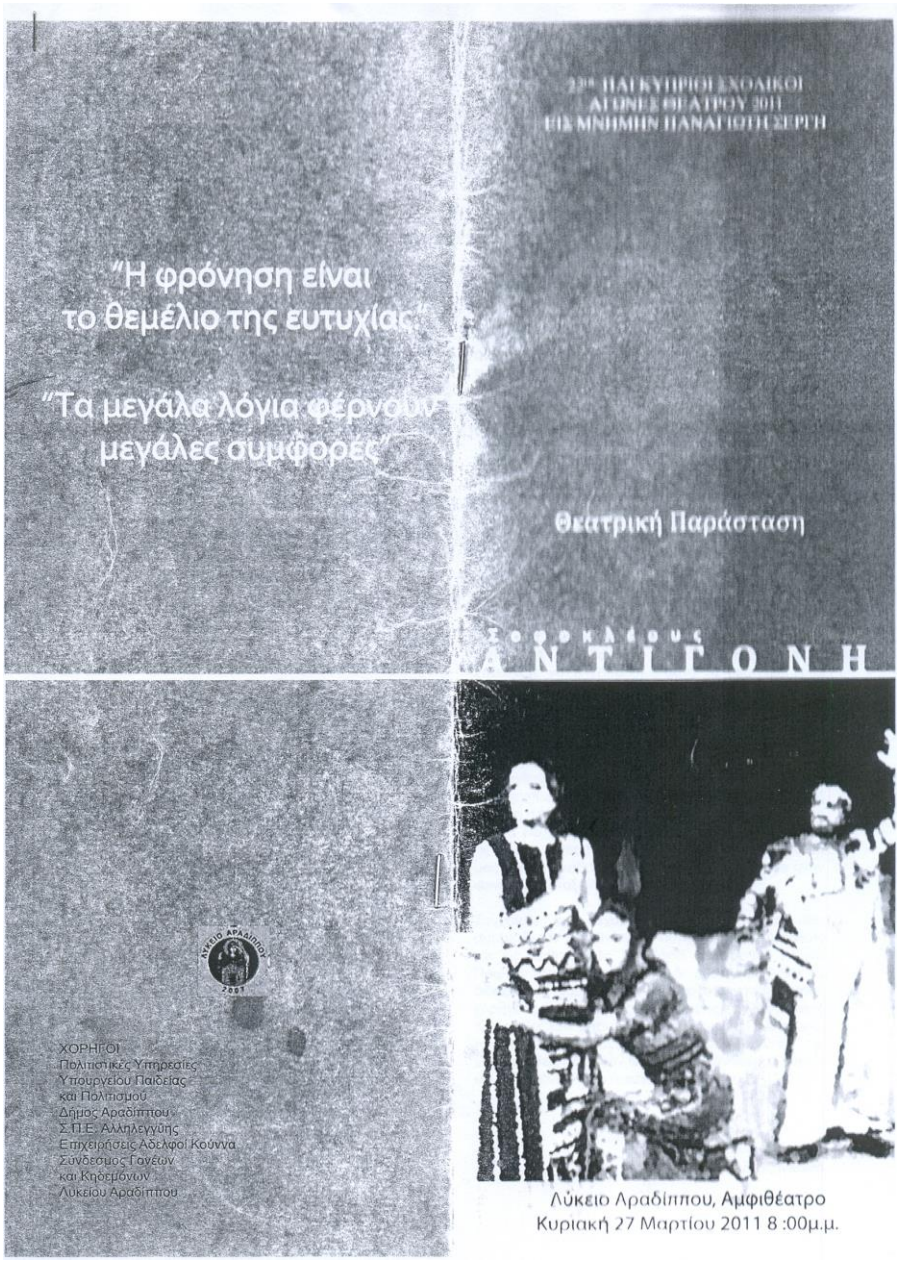
Δεν είναι εις τη βλέψη μας
οι Μίδες και οι Κροίσοι
μόνο η κρίση θέλουμε
να μας 'ποχαιρετήσει

Τη φτώχεια να ξεχάσουμε
να την απαλλαγούμε
χρήμα και δικαιώματα
όλοι μας να αποκτούμε

Τα χρήματα τα θέλουμε
ως μέσο στη ζωή μας
τζι' όχι σκοπόν τζιαι βούριστρον
τζιαι βαρος στην υγσιήν μας.

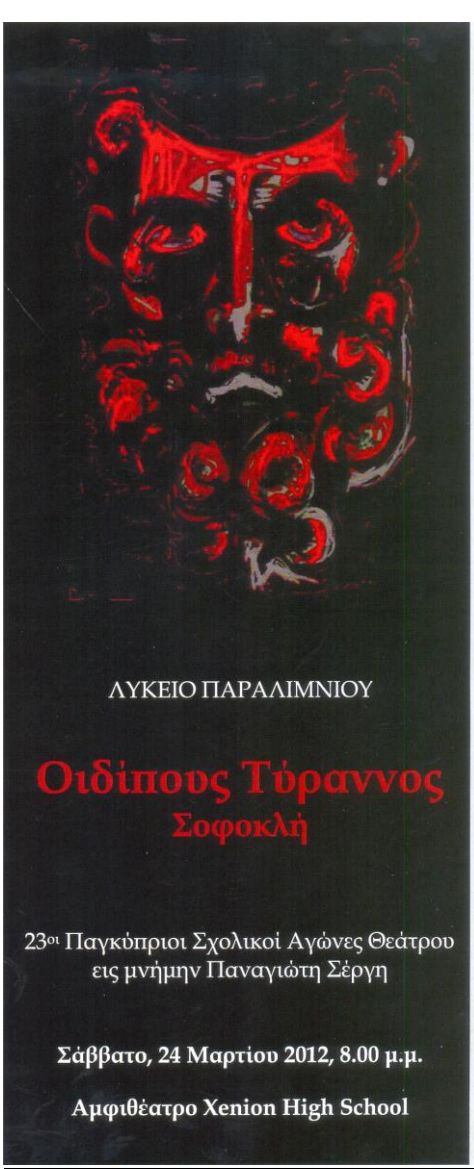
Τούτη η χρονιά πιστεύουμε
θα είναι η τελευταία
που φτώχεια και αποκλεισμός
θα κάνουνε παρεά!

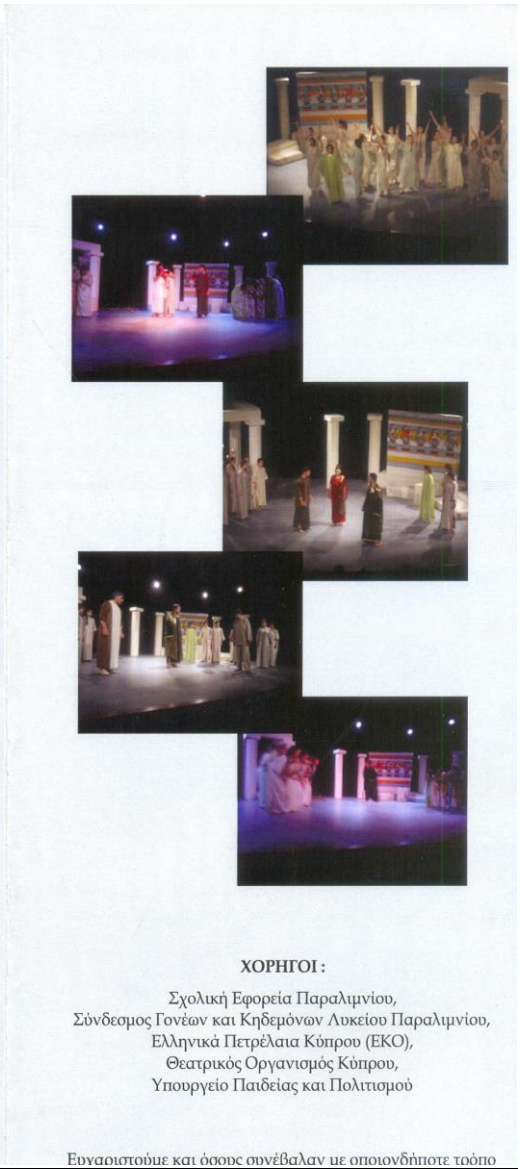
- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΑΔΙΠΠΟΥ- ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ *ΑΝΤΙΓΟΝΗ*</u>**

2012

- **ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ- *ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ* ΣΟΦΟΚΛΗ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- **Καλωσόρισμα** από την υπεύθυνη για το Δ.Δ.Κ. Β.Δ. Α΄ κ. Μαρία Φαρκωνή
- **Χαιρετισμός** από τη Διευθύντρια του Λυκείου Παραλιμνίου κ. Παντελίτσα Μιχαήλ
- **Θεατρική παράσταση**
  «Οιδίπους Τύραννος» του Σοφοκλή
- **Παρουσίαση** των Συντελεστών από την υπεύθυνη της Επιτροπής Θεάτρου κ. Χρυστάλλα Κουτσόφτα, Β.Δ.
- **Επίδοση Διπλώματος Συμμετοχής** στους 23ους Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου από την Κριτική Επιτροπή
- **Απονομή αναμνηστικών** από το Σύνδεσμο Γονέων του Λυκείου Παραλιμνίου

Σοφοκλής, ο μεγάλος τραγικός

Ο τραγικός ποιητής Σοφοκλής γεννήθηκε το 497/6 π.Χ. στον Κολωνό και έζησε όλα του τα χρόνια στην Αθήνα.
Στο επίκεντρο των έργων τού Σοφοκλή βρίσκεται το άτομο, το οποίο έρχεται σε αναπόφευκτη, τραγική και ένοχη σύγκρουση με την τάξη που εκπροσωπούν οι θεοί.
Αν και ιδιαίτερα ευσεβής στη ζωή του ο Σοφοκλής, πράγμα που επηρεάζει τα έργα του, δίνει μεγαλύτερο βάρος στην ανθρώπινη στάση έναντι αυτής των θεών, παρότι το πεπρωμένο των ανθρώπων είναι αναπόδραστα προδιαγεγραμμένο από τις βουλές των θεών, οι οποίες δεν είναι όμως πια αυθαίρετες και τυχαίες, όπως σε παλαιότερους τραγικούς, αλλά σκόπιμες και μελετημένες.

Η υπόθεση της τραγωδίας

Ο Λάιος, βασιλιάς της Θήβας, είχε πάρει χρησμό πως το παιδί που θα γεννούσε με την Ιοκάστη, θα σκότωνε τον πατέρα του και θα παντρευόταν τη μητέρα του.
Έτσι, όταν το βρέφος γεννήθηκε, του τρύπησαν τα πόδια και το έδωσαν σε έναν υπηρέτη του παλατιού για να το αφήσει κάπου στον Κιθαιρώνα για να το κατασπαράξουν τα αγρίμια. Αυτός έσωσε το βρέφος και το έδωσε σε άλλο βοσκό, που το παρέδωσε στον αφέντη του, το βασιλιά της Κορίνθου, ο οποίος το ανέθρεψε σαν δικό του παιδί. Μεγαλώνοντας ο Οιδίπους, και αμφιβάλλοντας για την καταγωγή του, πήγε στο μαντείο των Δελφών, όπου πληροφορήθηκε πως υπήρχε χρησμός, σύμφωνα με τον οποίο έμελλε να σκοτώσει τον πατέρα του και να παντρευτεί τη μητέρα του. Τρομοκρατημένος από το φοβερό χρησμό και θέλοντας να αποφύγει την πραγματοποίησή του δεν επιστρέφει στην Κόρινθο. Στο δρόμο του όμως συναντά και σκοτώνει αμυνόμενος το Λάιο, αγνοώντας πως είναι ο πραγματικός του

Διανομή ρόλων
(με σειρά εμφάνισης)

Οιδίποδας : Γιώργος Παπέττας Γ4
Ιέρεια : Άντρια Εγγλέζου Γ8
Κρέοντας : Παρασκευάς Ιωάννου Β5
Τειρεσίας : Στάθης Τάβανδρος Γ2
Ιοκάστη : Φιλίππια Στρατή Γ9
Αγγελιαφόρος : Χριστόδουλος Μεταξάς Α1
Δούλος : Αντρέας Μάστρου Α2
Εξάγγελος : Λωρέντζια Οικονόμου Γ8
Χορός Θηβαίων: Γεωργιάνα Παντελή Γ1, Δέσποινα Χριστοφή Γ2, Παναγιώτα Μουλαζίμη Γ7, Χριστοδούλα Παρασκευά Γ7, Άντρια Εγγλέζου Γ8, Λωρέντζια Οικονόμου Γ8, Αναστασία Γεωργίου Γ9, Αντωνιέττα Κάρυου Β1, Παρασκευή Ζήνωνος Β3, Ελένη Παρασκευά Β7, Ευαγγελία Βεργετάκη Β7, Ραφαέλλα Κεφάλα Β10, Μιλένα Αναστασιάδου Β11, Άντρεα Μιντή Α5, Αντωνία Λάντου Α6, Πουλχερία Ρούσου Α9, Γεωργία Φραντζή Α10, Ελένη Στρατή Α10

Ορχήστρα

Φλάουτο: Γιώργος Χόλλαντ Γ5, **Κλαρίνο:** Αντώνης Σεργίου Α6
Βιολί: Ειρήνη Πελαγία Γ11, **Ξυλόφωνο:** Ζήνα Μελέκκη Α8
Κιθάρες: Ραφαήλ Θωμά Γ5, Δήμητρα Βίκτωρος Γ5, Αντρέας Τζάμας Γ6, **Κρουστά:** Στέλιος Αντωνίου Β10

Συνεργάστηκαν

Διασκευή/Σκηνοθεσία: Χρυστάλλα Κουτσόφτα Β.Δ., Φλώρα Κουμή Β.Δ., Ανδριανή Μοδέστου–Παρασκευά, Αντρέας Λευτέρη, Κατερίνα Στρατή, Φιλόλογοι
Σκηνικά: Χριστίνα Μελιφρονίδου, Καθηγήτρια Τέχνης,
Κοστούμια-Μακιγιάζ: Κατερίνα Στρατή, Παναγιώτα Μιχαήλ Φιλόλογοι, Λαμπρούλα Κεφάλα, Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής,
Μουσική, Ενορχήστρωση και Διδασκαλία: Έλενα Παπαευριπίδου, Καθηγήτρια Μουσικής
Χορογραφία: Λαμπρούλα Κεφάλα, Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής
Υπεύθυνοι σκηνής: Κατερίνα Στρατή, Αντρέας Λευτέρη, Αδάμος Μάρκου, Παναγιώτα Μιχαήλ, Φιλόλογοι
Υπεύθυνοι ήχου – φωτισμού: Ανδριανή Μοδέστου–Παρασκευά, Φιλόλογος, Στέλλα Οικονόμου, Καθηγήτρια Πληροφορικής, Βασίλης Κίττος, Καθηγητής Φυσικής
Φωτογραφίες : Άγγελος Σμάγας, Φιλόλογος
Φιλοτέχνηση προγράμματος : Αντώνης Σεργίου Α6, Έλενα Κούτσια Γ11
Φιλοτέχνηση αφίσας : Αντώνης Σεργίου Α6
Καλλιτεχνική επιμέλεια εντύπων: Θεόδωρος Τσολάκης, Καθηγητής Γραφικών Τεχνών
Επιμέλεια κειμένων προγράμματος: Αδάμος Μάρκου, Παρασκευή Γούμενου, Φιλόλογοι
Γενική επιμέλεια: Χρυστάλλα Κουτσόφτα Β.Δ., Μαρία Φαρκωνή Β.Δ.Α΄, Υπεύθυνη Δ.Δ.Κ.

και κερδίζει τη βασιλεία της πόλης, παίρνοντας την Ιοκάστη γυναίκα του και αποκτώντας μαζί της τέσσερα παιδιά.
Τη Θήβα όμως πλήττει νέος φοβερός λοιμός, για τον οποίο ο Οιδίποδας πιστεύει ότι είναι υπεύθυνος ο δολοφόνος του Λάιου κι αναλαμβάνει να τον βρει και να σώσει την πόλη.
Στην πορεία της αναζήτησης του δολοφόνου, ο ήρωας ανακαλύπτει πως είναι πραγματικά ο ίδιος όχι μόνο ο φονιάς του προηγούμενου βασιλιά της Θήβας, αλλά και φονιάς του πατέρα του και σύζυγος της μητέρας του.

Η σύγκρουση με τη Μοίρα – Το Αναπόφευκτο

Ο «Οιδίπους τύραννος» πρόκειται ίσως για το συνταρακτικότερο θεατρικό κείμενο της αρχαιότητας, από όσα μας έχουν διασωθεί. Ο άνθρωπος στέκεται αντιμέτωπος με τη Μοίρα, αναμετριέται και συντρίβεται. Όμως η συντριβή του προβάλλει ένα αξεπέραστο μεγαλείο. Ο ήρωας στιγματίζεται από το παράδοξο, του να γνωρίζει τι είναι άνθρωπος απαντώντας στο αίνιγμα της Σφίγγας αλλά να αγνοεί ποιος είναι ο ίδιος. Η άγνοια της καταγωγής του σημαδεύει την ύπαρξή του και πάνω σ' αυτήν εξυφαίνεται το τραγικό του πεπρωμένο. Η κίνηση προς την αλήθεια μοιάζει με την παλινδρομική κίνηση ενός εκκρεμούς και η συνειδητή αναζήτηση απαλλαγής από την πλάνη θα οδηγήσει τον πατροκτόνο και αιμομίχτη βασιλιά στην καθαρτική αυτοτιμωρία της τύφλωσης.

«Άλλος θνητός όπως εσύ
ποτέ του δεν θα λιώσει
στα δόντια της μυλόπετρας
παγιδευμένος»

Ο "Οιδίπους Τύραννος" σημειώνει "το κέντρο και την κορύφωση της καλλιτεχνικής πορείας του Σοφοκλή", όπως ορθά επισημαίνει ο Albin Lesky. Η απαράμιλλη πλοκή, η εξαιρετική ηθογραφία με τα σφοδρά πάθη, η συγκλονιστική αναγνώριση, που αποτελεί περιπέτεια και λύση του δράματος, η μοναδική σε βάθος έκταση και ένταση τραγική ειρωνεία, που διαποτίζει ανατριχιαστικά και επιδέξια όλη την έκταση της τραγωδίας, η ανυπέρβλητη χρήση της γλώσσας και οι βαθιές φιλοσοφικές προεκτάσεις είναι οι αρετές που καθιστούν την τραγωδία του Σοφοκλή υποδειγματική στο είδος της και το αριστούργημα της παγκόσμιας δραματουργίας. Δικαιολογημένα λοιπόν ο Αριστοτέλης άντλησε απ' αυτήν κυρίως τους κανόνες της δραματικής τέχνης στην "Ποιητική" του.
Στο μύθο του Οιδίποδα διακρίνουμε την κοινή μοίρα, τον τραγικό κλήρο του ανθρώπου, που έρχεται στον κόσμο χωρίς να ερωτηθεί, είναι προορισμένος να αγωνίζεται στα τυφλά και να λύνει αινίγματα που του επιβάλλονται μυστηριωδώς, να επιμένει με αδιάλλακτο πείσμα να ανακαλύψει το μυστικό της ύπαρξής του, που το κρατούν ωστόσο ζηλόφθονα οι θεοί. [...]
Στο τέλος ο τραγικός ήρωας ελευθερώνεται από κάθε ανθρώπινη αυταπάτη και οδηγεί και τις δικές μας ψυχές στην κάθαρση. [...]
Στην προσπάθεια της Μοίρας να τον υποδουλώσει και να τον εξουθενώσει πλήρως μπορεί να αντιτάξει περήφανα το ελεύθερο

Ο Οιδίποδας και η εποχή μας

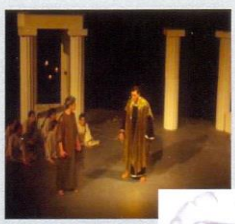
Ο Οιδίποδας, το πιο τραγικό πρόσωπο της τραγωδίας, είναι το ανήσυχο πνεύμα, ο διορατικός άνθρωπος, ο ερευνητής, ο αναζητητής της αλήθειας για τον εαυτό του που, αφού το πέτυχε, αυτοκαταδικάστηκε προκαλώντας τη συμπάθεια στην ψυχή των θεατών, γεγονός που τον αποκατέστησε ψηλά στην ευρύτερη κοινωνική συνείδηση, γιατί με την αυτοεξορία του έσωσε από το λοιμό τη Θήβα.

Σήμερα, σε μια εποχή έκπτωσης και υποτίμησης των ηθικών αρχών, όσο κι αν είναι δύσκολο να αντισταθεί κανείς στα ποικίλα αλλοτριωτικά ρεύματα και στις προκλήσεις του τεχνολογικού πολιτισμού, προβάλλει ως επιτακτικό αίτημα να σταθεί κανείς όρθιος και να διασώσει κάτι από την ανθρωπιά του, την ευαισθησία και την αξιοπρέπειά του. Αυτό είναι ίσως από τα πιο δύσκολα αθλήματα, όμως είναι από τα περισσότερο αναγκαία. Ο Οιδίποδας προβάλλει ως η μορφή του συνεπούς, υπεύθυνου και δημοκρατικού ηγέτη, ο οποίος μπορεί να εμπνεύσει το λαό του και να χαλκεύσει υπεύθυνες πολιτικά συνειδήσεις.

Ποιο όμως είναι το διαχρονικό βασικό μήνυμα που στέλλει ο τραγικός ποιητής με το έργο του; Ίσως ότι η κοινωνία μας αντιμετωπίζει ένα σύγχρονο «λοιμό» και χρειάζεται να αποκαθαρθεί απ' αυτόν, αν θέλει να έχει προοπτική και μέλλον. Χαρακτηριστικά του σύγχρονου λοιμού είναι ο καιροσκοπισμός, το προσωπικό συμφέρον, ο φανατισμός, η απουσία πνεύματος συναίνεσης και σύγκλισης, η διαφθορά, τα οικονομικά σκάνδαλα, τα οικονομικά χάσματα, τα ναρκωτικά κ.ά. Όπως λοιπόν τότε την ευθύνη για τη σωτηρία του λαού του πήρε εξ ολοκλήρου ο Οιδίποδας, έτσι και σήμερα επιβάλλεται η πολιτεία κυρίως αλλά και ο καθένας από εμάς να επωμιστεί την κύρια ευθύνη της κάθαρσης, για να επιβιώσουμε στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε.

Αξίζει γι' αυτό να θυμηθούμε μια χαρακτηριστική φράση ενός μεγάλου και σύγχρονου στοχαστή και φιλόσοφου, του Κ. Αξελού, όταν είπε: «Μακάρι να είμαστε όλοι Οιδίποδες», δίνοντας έτσι μια οικουμενική διάσταση και διαχρονικότητα στα μηνύματα που αντλούνται από το κορυφαίο και πάντα κλασικό αυτό έργο της παγκόσμιας δραματουργίας.

Παντελίτσα Μιχαήλ
Διευθύντρια

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Διεύθυνση, οι καθηγητές και η Μαθητική Κοινότητα
του Λυκείου Παραλιμνίου
σας προσκαλούν να τιμήσετε με την παρουσία σας
τη θεατρική παράσταση του Σχολείου μας

Οιδίπους Τύραννος

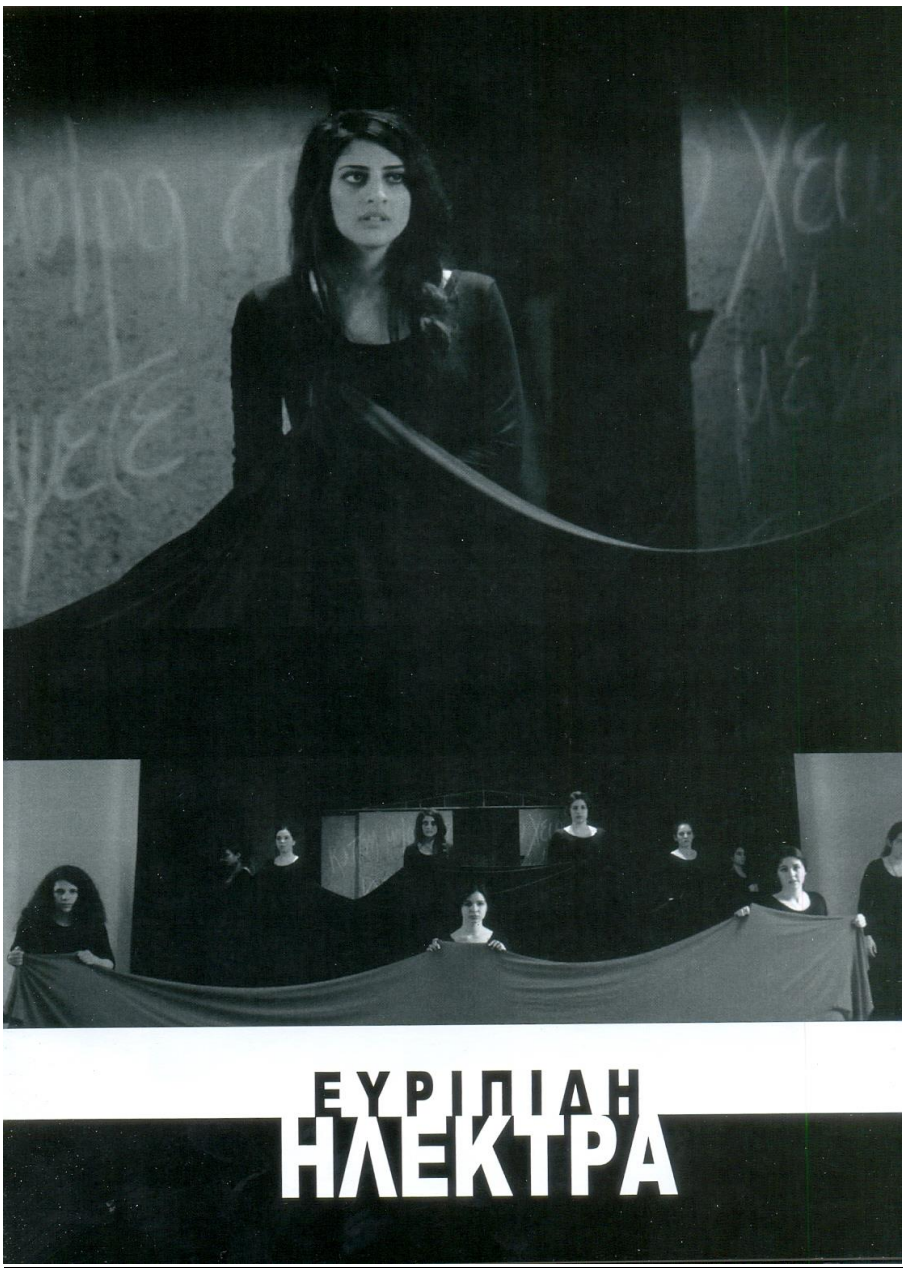
Σοφοκλή

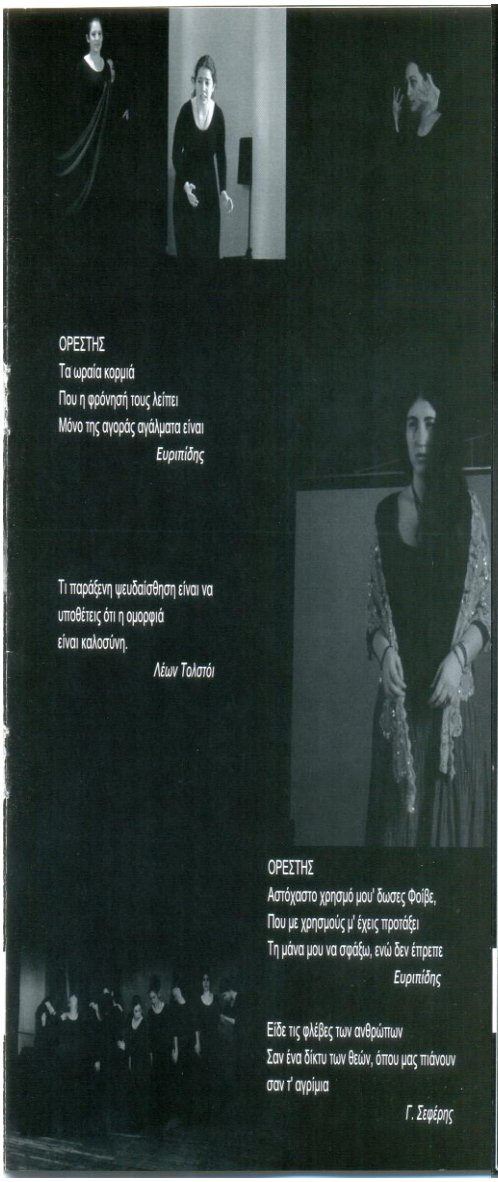
που ανεβάζεται στα πλαίσια των
23ων Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου
εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Σάββατο, 24 Μαρτίου 2012, 8.00 μ.μ.
Θέατρο Xenion High School
Π.Α. 23 811622

Λύκειο Παραλιμνίου

- **<u>ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ- *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ</u>**

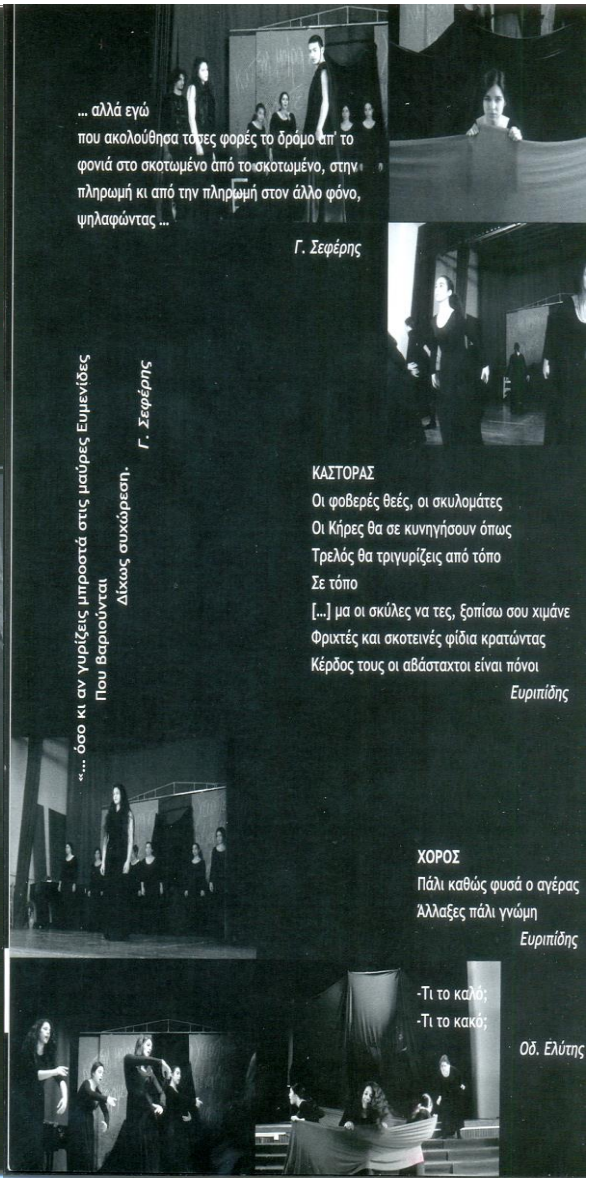

ΟΡΕΣΤΗΣ
Τα ωραία κορμιά
Που η φρόνησή τους λείπει
Μόνο της αγοράς αγάλματα είναι
Ευριπίδης

Τι παράξενη ψευδαίσθηση είναι να
υποθέτεις ότι η ομορφιά
είναι καλοσύνη.
Λέων Τολστόι

ΟΡΕΣΤΗΣ
Αστόχαστο χρησμό μου' δωσες Φοίβε,
Που με χρησμούς μ' έχεις προτάξει
Τη μάνα μου να σφάξω, ενώ δεν έπρεπε
Ευριπίδης

Είδε τις φλέβες των ανθρώπων
Σαν ένα δίκτυ των θεών, όπου μας πιάνουν
σαν τ' αγρίμια
Γ. Σεφέρης

... αλλά εγώ
που ακολούθησα τους φορές το δρόμο απ' το
φονιά στο σκοτωμένο από το σκοτωμένο, στην
πληρωμή κι από την πληρωμή στον άλλο φόνο,
ψηλαφώντας ...
Γ. Σεφέρης

"... όσο κι αν γυρίζεις μπροστά στις μαύρες Ευμενίδες
Που βαριούνται Δίχως συχώρεση. *Γ. Σεφέρης*

ΚΑΣΤΟΡΑΣ
Οι φοβερές θεές, οι σκυλομάτες
Οι Κήρες θα σε κυνηγήσουν όπως
Τρελός θα τριγυρίζεις από τόπο
Σε τόπο
[...] μα οι σκύλες να τες, ξοπίσω σου χιμάνε
Φριχτές και σκοτεινές φίδια κρατώντας
Κέρδος τους οι αβάσταχτοι είναι πόνοι
Ευριπίδης

ΧΟΡΟΣ
Πάλι καθώς φυσά ο αγέρας
Άλλαξες πάλι γνώμη
Ευριπίδης

-Τι το καλό;
-Τι το κακό;
Οδ. Ελύτης

- **<u>ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΑΤΣΙΩΝ- *ΟΡΝΙΘΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

ὄρνιθες του Αριστοφάνη

Τον ορνιθοαγώνα χαιρετίζει η Διευθύντρια

Ο Θεσμός του σχολικού Θεάτρου έχει αναντίλεκτα καθιερωθεί και καταξιωθεί μέσα στο μαθητικό κόσμο. Είναι μια πραγματικότητα στο πλαίσιο της σχολικής παιδείας που προάγει το ομαδικό πνεύμα, διανοίγει στους μαθητές τη δυνατότητα να εντρυφήσουν σε μια μορφή τέχνης, εξόχως ψυχαγωγική, καθώς και την προοπτική για ένα βαθύτερο στοχασμό έξω και πέρα από τυποποιημένες φόρμες.

Από αυτή την οπτική γωνία το σχολικό θέατρο συμβάλλει ουσιαστικά στην επίτευξη του βασικού στόχου της εκπαίδευσης – τη διάπλαση του ελεύθερου, σκεπτόμενου και υπεύθυνου πολίτη του αύριο.

Ο μεγαλύτερος από τους αρχαίους Έλληνες κωμωδιογράφους, ο Αριστοφάνης, απογοητευμένος από την τροπή του Πελοποννησιακού πολέμου έγραψε τους «Όρνιθες», όπου συνενώνει την πιο τολμηρή φαντασία με την πιο ανάερη ποίηση.

Στόχος μας είναι οι «Όρνιθες» να μεταφέρουν τα πολιτικά, ηθικά, μεταφυσικά, περιβαλλοντικά θέματα του έργου του Αριστοφάνη στα μέτρα της σημερινής πραγματικότητας με το συνδυασμό τριών βασικών αιτημάτων του σύγχρονου σχολείου: την αισθητική απόλαυση, την ψυχαγωγία και τη διαθεματική βιωματική Παιδαγωγική.

Η απoψινή παράσταση είναι το αποτέλεσμα επίπονης και συλλογικής εργασίας καθηγητών-μαθητών. Γι' αυτό, αισθάνομαι έντονα την ανάγκη να ευχαριστήσω και να συγχαρώ όλους τους συντελεστές αυτής της αξιέπαινης, πολύμηνης προσπάθειας και ιδιαίτερα να ευχαριστήσω τη φιλόλογο κ. Άννα Παφίτη που με μεγάλο ζήλο επωμίστηκε το έργο της σκηνοθεσίας και τον καθηγητή κ. Νίκο Ευαγγέλου που έγραψε τη μουσική.

Ευχαριστώ επίσης το ΥΠΠ, τον ΘΟΚ, το Δήμο Λατσιών, το Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων του Γυμνασίου μας, τη Σχολική Εφορεία, τη ΣΠΕ Λάτσιών, τον κ. Άριστο Αριστοτέλους, τον κ. Στέλιο Κούννα και όλους όσοι στήριξαν την παράστασή μας.

Η Διευθύντρια
Ειρήνη Θεοχάρους

Δύο Αθηναίοι πολίτες, ο Πισθέταιρος και ο Ευελπίδης, απ
από τη ζωή στην Αθήνα, την εγκαταλείπουν αναζητώντας μια
οποία θα μπορούν να ζουν χωρίς έγνοιες, λογαριασμούς, φόρους κ
σκάνδαλα. Στο μεσοδιάστημα του κόσμου των ανθρώπων και
των θεών επιχειρούν να ιδρύσουν μια πόλη, τη Νεφελοκοκκυγία,
πουλιά, οι κάτοικοι της πόλης, να
ρυθμιστές της σχέσης μεταξύ θεών και
Σ' ένα σκηνικό λιτό κυριαρχού
Με τις ξύλινες πολύχρωμες φτερούγε
λειτουργούν σαν καστανιέτες, ενισχύο
δίνοντας την αίσθηση του άγριου
τελικά θα μαγευτεί από τη δύναμη το
ανθρώπου. Ποιοτικά ακούσματα,
χορογραφίες, αλλά και η διασκευή π
να προσαρμόσει το αριστοφανικό
δρώμενα και τους συντελεστές της σύ
πολιτικής, κοινωνικής και
πραγματικότητας, διατηρώντας αλ
διαχρονικότητά του, μας ταξιδεύουν
ουτοπική.

Συντελεστές

Τους όρνιθας εσκάλισεν: *Ανδρεανή Μουζούρη, Β.Δ*
Ορνιθοθεσία: *Άννα Παφίτη*
Ορνιθοακούσματα: *Νίκος Ευαγγέλου*
Βοηθός Ορνιθοθέτη: *Γεωργία Φραγκούδη, Γ1*
Ορνιθοσκηνογραφία: *Μαριλένα Γεωργιάδου ,Φίλιππος Θεοδοσίο*
Τους όρνιθας ενέδυσαν : Μαρία Ζωγράφου και Μόρφω Νικολάο
Τους όρνιθας φροντίζουσι: *Μαρία Ζωγράφου, Μόρφω Νικολάου Φωτούλα Λδάμου, Ηρακλειδία Στυλιανού, Λούης Λοΐζου*
Ορνίθων κίνησις: *Μόρφω Νικολάου, Άννα Παφίτη*
Φιλοτέχνηση ορνιθοπρογράμματος: *Γεωργία Φραγκούδη Γ1, Νικολέτα Πολυδώρου Γ3, Μαίρη Πτάσιου Β6, υπό την καθοδήγηση της κ.Κατερίνας Καντού*
Στοιχειοθεσία ορνιθοπρογράμματος : *Βαρβάρα Μιχαήλ*

ΔΙΑΝΟΜΗ ΡΟΛΩΝ

Ευελπίδης:
Μιχαέλλα Αντωνίου, Γ4

Υπηρέτης Έποπα-Ψηφισματοπώλης:
Λεωνίδας Αγγελίδης, Γ4

Αηδόνα -Βασίλεια:
Φωτεινή Νικολάου, Γ5

Η κωμωδία ήταν η αφετηρία, οι πρόβες το ταξίδι και η απoψινή παράσταση ο πιο όμορφος τερματισμός

Ποιήτρια-Ίριδα:
Χρυσταλλένη Μιχαήλ, Β3

Μέτων-Συκοφάντης:
Βίβια Βαρνάβα , Γ1

Άγγελος :
Κωνσταντίνος Αναστασίου, Γ4

Χορός
Διαμάντω Κασάπη,Γ1
Φρόσω Χαραλάμπους, Γ4
Παυλίνα Κυριάκου, Γ4
Εύη Χριστοδούλου, Γ6
Ευμορφία Θεοδούλου, Γ3
Μαλβίνα Σγαρδέλλη, Γ3
Μαίρη Πτάσιου, Β6
Ελευθερία Θεοδότου, Β6
Κορίνα Πριγκοπούλου, Β6
Άννα Μαρία Αναστασίου, Β6
Δήμητρα Χουβαρτά, Γ7
Στέφανη Χαρτουνιάν, Γ5
Χρυστάλλα Χρίστου, Γ3
Νικολέττα Πολυδώρου, Γ3
Φίλια Τσουτσούκη, Γ1

Βοηθός ορνιθοθέτη:
Γεωργία Φραγκούδη, Γ1

Πισθέταιρος:
Μαρία Κωνσταντίνου, Γ5

Έποπας –Προμηθέας:
Σωτήρης Ιωσήφ, Γ6

Ιερεύς-Πατραλοίας-Τριβαλλός:
Σταυριάνα Παναγή, Γ2

Ανεβαίνω στο σανίδι κ αλλάζουν ... μεταφέρομα κόσμο δικό μου

Χρησμολόγος-Ποσειδών:
Ευαγόρας Καλλίδης, Γ5

Επίσκοπος-Ηρακλής:
Στέφανος Κορελλίδης, Γ5

Κινησία :
Διαμάντω Κασάπη, Γ1

ΧΟΡΗΓΟΙ

Σύνδεσμος Γονέων και Κηδεμόνων

Σχολική Εφορεία

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΤΑΛΙΩΤΗ ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ*</u>**

ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ:
(με σειρά εμφάνισης)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ : Ευσταθίου Ευστάθιος Γ΄3

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Μαραγκός Μάριος Γ΄1

ΜΕΝΕΛΑΟΣ : Φιλίππου Δημήτρης Β΄2

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ: Λεοντίου Παναγιώτης Β΄1

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ : Πολυβίου Εύη Β΄2

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ : Χ΄΄ Χριστοδούλου Παναγιώτα Β΄4

ΑΧΙΛΛΕΑΣ : Λυμπουρίδης Χρύσανθος Α΄3

ΧΟΡΟΣ : Δελλιμπαλτίδου Σοφία Β΄5
Ζαβρού Ελένη Β΄2
Κωνσταντίνου Παναγιώτα Β΄3
Μενελάου Αγλαΐα Β΄2
Τζεϊρανίδη Σοφία Γ΄2
Τσαγγαρά Παναγιώτα Α΄2

Ακούγονται στίχοι από την *Ελένη* του Γ. Σεφέρη

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ:

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ζινιέρη Παντελίτσα, Β.Δ.Φιλόλογος

ΔΙΑΣΚΕΥΗ / ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αθανασίου Μαρίνα, Φιλόλογος

ΣΚΗΝΙΚΑ: Ποτσίδης Χρίστος, καθηγητής Τέχνης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αθανασίου Μαρίνα, Φιλόλογος

ΣΥΝΘΕΣΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - ΕΚΤΕΛΕΣΗ:
Χαραλάμπους Χρύσανθος,καθηγητής Μουσικής
Μιλτιάδους Γιάννης Β΄6
Λουκά Κωνσταντίνος Α΄2
Λαζάρου Θεόδωρος Α΄3

ΑΦΙΣΑ: Ποτσίδης Χρίστος, καθηγητής Τέχνης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΥ: Αθανασίου Μαρίνα, Φιλόλογος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ: Αθανασίου Μαρίνα, Φιλόλογος
Δημοσθένους Αθανασία, καθηγήτρια Τέχνης

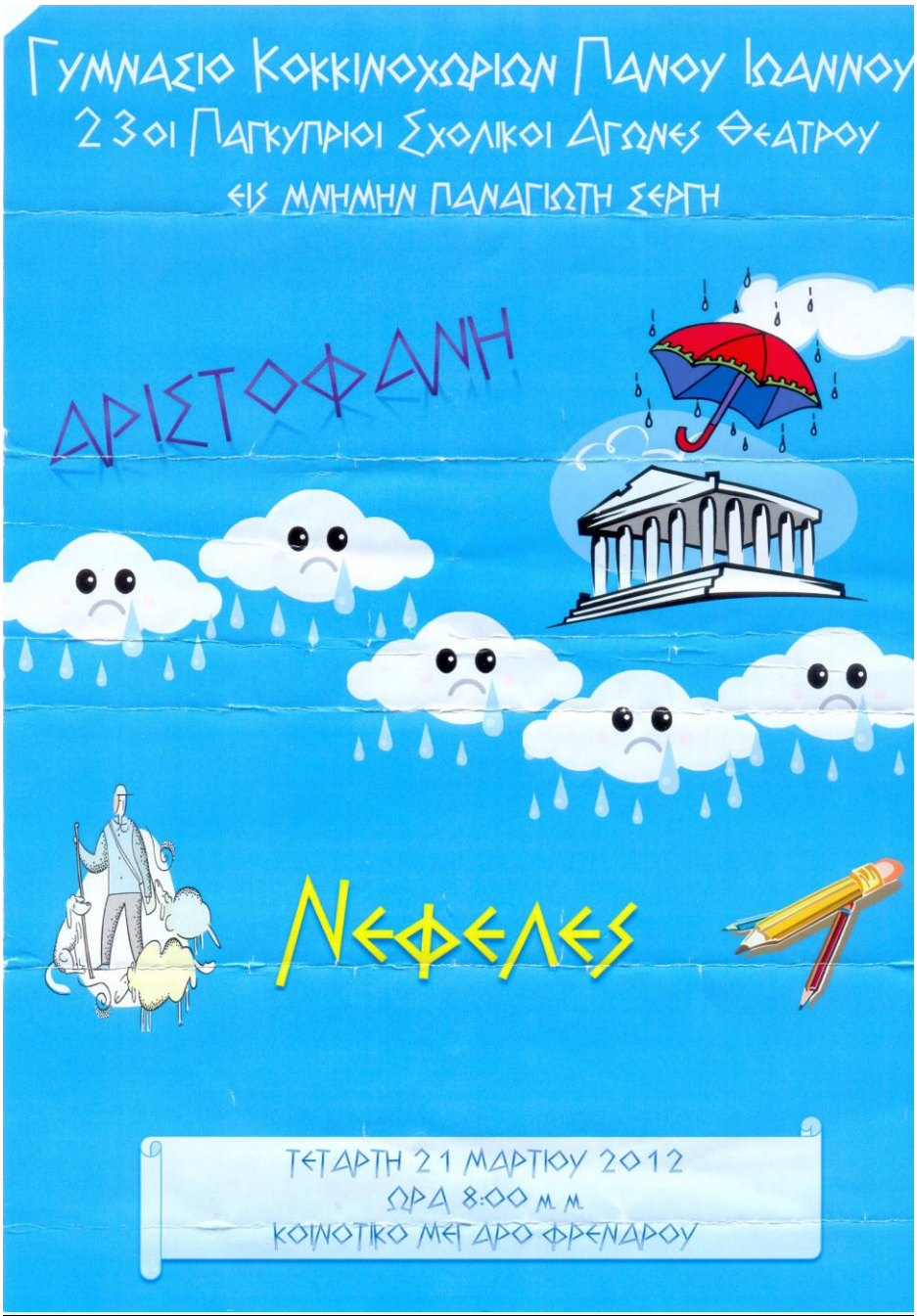
ΧΟΡΗΓΟΙ:
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΣΠΕ ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΠΑΦΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΠΑΦΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
Α/ΦΟΙ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ ΜΠΕΤΟΝ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ Χ' ΒΑΣΙΑΗ

Η παράσταση είναι αφιερωμένη στο Διευθυντή του σχολείου μας κ. Ανδρέα Φιλιππίδη λόγω της αφυπηρέτησής του.

*ΛΥΚΕΙΟ ΠΟΛΕΜΙΔΙΩΝ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

- **<u>ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΠΑΝΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ- *ΝΕΦΕΛΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ο **Αριστοφάνης** θεωρείται ο μεγαλύτερος απ' τους κωμικούς ποιητές της αρχαιότητας που άφησε εποχή στην εξέλιξη της αρχαίας κωμωδίας, στην οποίαν αναδείχτηκε ο σημαντικότερος εκπρόσωπος και διαμορφωτής. Γεννήθηκε ανάμεσα στο 455 και 450 π.Χ. και πέθανε ίσως το 385 π.Χ. Παντρεύτηκε νέος κι έκανε τρία παιδιά, τους Φίλιππο, Νικόστρατο και Αραρότα. Στις κωμωδίες του συνήθιζε να παρουσιάζει τα τρωτά σημεία προσώπων και γεγονότων μ' απαράμιλλο τρόπο..

Έγραψε 44 κωμωδίες απ' τις οποίες ολόκληρες σώθηκαν οι εξής έντεκα: Αχαρνείς , Ιππείς, Νεφέλαι, Σφήκες, Ειρήνη, Όρνιθες, Λυσιστράτη, Θεσμοφοριάζουσαι, Πλούτος, Βάτραχοι, Εκκλησιάζουσαι. Τα έργα του ήταν γεμάτα από αισχρολογίες, οι οποίες δεν θεωρούνταν τότε απρεπείς

Οι **Νεφέλες** είναι αρχαία κωμωδία του Αριστοφάνη, που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στα Διονύσια το 423 π.Χ., όπου κι απέσπασε τρίτο βραβείο. Το έργο καυτηριάζει τα φροντιστήρια των σοφιστών στην Αθήνα και την "προοδευτική" παιδεία που παρείχε την εποχή εκείνη ο Σωκράτης. Εκθέτει τις αρνητικές συνέπειες που είχε η σύγχρονη σοφιστική κίνηση σε ιδιωτικό επίπεδο, τις επιδράσεις της σοφιστικής επιχειρηματολογίας στο χώρο της οικογένειας και παρουσιάζει την υπονόμευση των πατροπαράδοτων ηθών και κανόνων, αναλύοντας την κρίση της ηθικής και της πολιτικής στην αθηναϊκή κοινωνία, την παρακμή του παλαιού εκπαιδευτικού συστήματος και την πάλη των δύο γενεών. Η κωμωδία σατιρίζει τους σοφιστές της αρχαίας Αθήνας και, ιδιαίτερα το Σωκράτη, που διαφθείρει υποτίθεται τους νέους με τη διδασκαλία του, παρόλο που ο Σωκράτης δεν δίδαξε ποτέ τη σοφιστεία. Το όνομα του έργου οφείλεται στις *Νεφέλες*, τις νεφελώδεις δηλαδή ιδέες της φιλοσοφίας.

Η **υπόθεση**: Ο Στρεψιάδης, ένας γέρος Αθηναίος χωριάτης, αναγκάστηκε να αφήσει το κτήμα του και να κλειστεί στην Αθήνα, λόγω των συχνών επιδρομών που έκαναν οι Σπαρτιάτες στην Αττική, την περίοδο του Πελοποννησιακού Πολέμου. Παντρεμένος με μία αριστοκράτισσα Αθηναία απέκτησαν ένα γιο, το Φειδιππίδη, που αναθρεμμένος σαν αριστοκράτης, έφτασε στο σημείο να καταχρεώσει τον πατέρα του με τις σπατάλες του. Στριμωγμένος ο Στρεψιάδης από τους δανειστές του, παίρνει την απόφαση να στείλει το γιο του στο φροντιστήριο του Σωκράτη, για να μάθει τον άδικο και τον δίκαιο λόγο, ώστε να μπορεί να δικαιώνεται στις δίκες και να γλιτώσει από τα διάφορα δανεικά και αγύριστα. Ο Φειδιππίδης, δεν έχει καμιά όρεξη να κλειστεί στη σχολή κι έτσι, ο Στρεψιάδης αναγκάζεται να φοιτήσει ο ίδιος στο φροντιστήριο. Γρήγορα όμως ο Σωκράτης τον διώχνει ως ανεπίδεκτο μαθήσεως και τελικά πείθει τον γιο του να φοιτήσει στη σχολή του μεγάλου φιλόσοφου. Σύντομα θα αντιληφθεί πως όλα τα μαθήματα που πήρε ο γιος του, θα τα πληρώσει ο ίδιος και μάλιστα πικρά…

Διανομή

Κήρυκας Α΄: Αντρεα Νικολάου Α΄ 5
Κήρυκας Β΄: Παρασκευή Χατζημιχαήλ Α΄ 5
Εχεμύθης: Κυριακή Βασιλείου Γ΄ 6
Αρνοσχόλης: Αντρέας Μάρκου Γ΄ 1
Στρεψιάδης: Γιώργος Μαυρουδής Β΄ 3
Φειδιππίδης: Αθανάσιος Σκαράνης Α΄ 5
Φροξύλα: Μιχαέλα Καμπούρη Γ΄ 4
Κλωθώ: Βασούλα Παρασκευά Γ΄ 6
Μαθητής: Αδάμος Μιχαήλ Γ΄ 4
Σωκράτης: Αλέξανδρος Κυριάκου Γ΄ 6
Νεφέλη Α΄: Νεκταρία Θεοφάνους Γ΄ 5
Νεφέλη Β΄: Εύα Παπαϊωάννου Γ΄ 6
Νεφέλη Γ΄: Αντωνία Αναστασίου Α΄ 1
Νεφέλη Δ΄: Δάφνη Κουφού Γ΄ 2
Δίκαιος λόγος: Άνδρεα Κωμοδρόμου Γ΄ 5
Άδικος λόγος: Έλενα Κέρμανου Γ΄ 5
Πασσίας: Στέλιος Παναγή Γ΄ 3
Μπουζούκια: Ανδρέας Ματθαίου Α΄ 1
Παντελής Παντελή Α΄ 1
Γιαννάκης Μιχαήλ Α΄ 3
Μάριος Παναγιώτου Γ΄ 3

Βοηθός σκηνής: Αδάμος Μιχαήλ, Γ΄ 4

Υποβολείο: Ελένη Γεράνη, Φιλόλογος

Σκηνοθεσία – Διασκευή
Μαρίτσα Κυριάκου, Φιλόλογος
Μαρία Χαμπή, Φιλόλογος

Διδασκαλία
Μαρίτσα Κυριάκου, Φιλόλογος
Μαρία Χαμπή, Φιλόλογος

Μουσική επιμέλεια
Στέλλα Κώστα, Καθηγήτρια Μουσικής
Μαρίτσα Κυριάκου, Φιλόλογος
Μαρία Χαμπή, Φιλόλογος

Σκηνικά
Ευάγγελος Ευαγγέλου, Καθηγητής Τέχνης

Ενδυματολογία
Μαρίτσα Κυριάκου, Φιλόλογος
Μαρία Χαμπή, Φιλόλογος

Μικροφωνική εγκατάσταση
Πάνος Ζαχαρία, Καθηγητής Τεχνολογίας
Γεωργία Στυλιανού, Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής

Φωτογράφηση
Ζαχαρούλα Κίργια, Καθηγήτρια Φυσιογνωστικών

Βιντεοεγγραφή
Ευάγγελος Ευαγγέλου, Καθηγητής Τέχνης

Επιμέλεια προγράμματος
Μαρίτσα Κυριάκου, Φιλόλογος
Μαρία Χαμπή, Φιλόλογος

Καλλιτεχνία πινακίδας
Μαρίτσα Κυριάκου, Φιλόλογος
Μαρία Χαμπή, Φιλόλογος

Υποδοχή
Μαρία Νεοκλέους Β.Δ.
Ευσεβία Αδάμου, Θεολόγος
Ελένη Κατσαρή, Μαθηματικός

Παρουσίαση προγράμματος
Δημήτρης Κυριάκου, Φιλόλογος

Γενική επιμέλεια
Μάριος Λυσάνδρου, Β. Δ.

Ευχαριστίες
Σύνδεσμος Γονέων Γυμνασίου Κοκκινοχωρίων Πάνου Ιωάννου
Θ.Ο.Ι Αυγόρου
Σχολική Εφορία Κοκκινοχωρίων
Κοινοτικό Συμβούλιο Φρενάρου

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ- *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

- **GRAMMAR SCHOOL- - *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ**

23ο Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου

Ο Θεατρικός Όμιλος του Grammar School
«Ρένος Πρέντζας»
σας παρουσιάζει τη
θεατρική παράσταση

«ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ»

Διασκευή: Κώστας Μόντης

17 Μαρτίου 2012

Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ο Αριστοφάνης υπήρξε κορυφαίος ποιητής της αρχαιότητας και το όνομά του έχει ταυτιστεί με την αρχαία κωμωδία. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 450 π.Χ. περίπου, και πέθανε στα μέσα της δεκαετίας του 380 π.Χ. Μεγάλωσε τα χρόνια που ξεκίνησε για την Αθήνα και τους κατοίκους της μία εποχή ειρήνης και άνθησης, κατά την οποία στην πολιτική ζωή κυριαρχούσε η προσωπικότητα του Περικλή και η οποία διήρκεσε μέχρι την έναρξη του τριακονταετούς Πελοποννησιακού πολέμου το 431 π.Χ.

Έλαβε συνολικά, 10 μεγάλα πρώτα βραβεία σε σχετικούς θεατρικούς διαγωνισμούς. Από τα έργα του φαίνεται πως είχε εξαιρετική μόρφωση. Ήτανε πνευματωδέστατος, ευφυολόγος, χιουμορίστας και με περίσσεια τόλμη. Καυτηρίαζε, προπάντων τους δημαγωγούς, τους σοφιστές και τον Δήμο Αθήνας.

Μερικά από τα έργα του Αριστοφάνη:

Αχαρνείς (425 π.Χ.)
Ιππείς (424 π.Χ.)
Νεφέλες (423 π.Χ.)
Σφήκες (422 π.Χ.)
Ειρήνη (421 π.Χ.)
Όρνιθες (414 π.Χ.)
Λυσιστράτη (411 π.Χ.) κ.α.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΝΤΗΣ

Ο Κώστας Μόντης ήταν μέλος της Ακαδημίας Αθηνών και προτάθηκε για το βραβείο Νόμπελ. Ποιητής, μυθιστοριογράφος και συγγραφέας θεατρικών έργων, θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους Κύπριους συγγραφείς του 20ου αιώνα. Συγγραφέας πολυγραφότατος, βαθιά προβληματιζόμενος για το παρόν και το μέλλον της πατρίδας του, της Κύπρου.

Το σκεπτικό της παράστασης

Η ανάληψη της προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κυπριακή Δημοκρατία αποτελεί δίχως άλλο μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις στην ιστορία του τόπου μας. Σ' αυτή την πρόκληση καλούμαστε όλοι να ανταποκριθούμε θετικά, συμβάλλοντας έτσι στην προώθηση και ανάδειξη του πολιτισμού μας. Έτσι και εμείς ως εκπαιδευτικοί οφείλουμε να βάλουμε το δικό μας λιθαράκι στην τιτάνια αυτή προσπάθεια. Αδράξαμε λοιπόν την ευκαιρία και μέσω του *Παγκύπριου Σχολικού Διαγωνισμού Θεάτρου* θελήσαμε να προβάλουμε ένα κομμάτι πολιτισμού του μικρού μας νησιού, συγκερασμένο πάντοτε με την άφθαστη αρχαία ελληνική πολιτιστική μας κληρονομιά.

Επιχειρήσαμε, στα πλαίσια πάντοτε των δυνατοτήτων μας, να ανεβάσουμε επί σκηνής την περίφημη αντιπολεμική κωμωδία του Αριστοφάνη, *«Λυσιστράτη»*, μέσα από την έξοχη διασκευή του σημαντικότερου σύγχρονου ποιητή της Κύπρου, Κώστα Μόντη. Η απόδοση του Μόντη προσδίδει στην αρχαία ελληνική κωμωδία ένα έντονα τοπικό χρώμα, ένα σαφέστατο κυπριακό χαρακτήρα, με εύστοχες αναφορές στην Κυπριακή πολιτισμική παράδοση.

Πήραμε λοιπόν το χρόνο πίσω και μέσα από αυτό το όμορφο ταξίδι δόθηκε η ευκαιρία σ' εμάς και στους μαθητές μας να μιλήσουμε, να αισθανθούμε, να αγγίξουμε, να αγαπήσουμε και να συνειδητοποιήσουμε το μεγαλείο και την ομορφιά της κυπριακής μας διαλέκτου.

Λίγα λόγια για το έργο

Βρισκόμαστε στην αρχαία Αθήνα, κατά την περίοδο του Πελοποννησιακού πολέμου, όταν οι γυναίκες με επικεφαλής τη Λυσιστράτη αποφασίζουν να σταματήσουν τον πόλεμο και να ξαναφέρουν την ειρήνη στον τόπο τους. Η Λυσιστράτη, η πιο αγαπημένη ηρωίδα του αριστοφανικού θεάτρου, πραγματεύεται το θέμα του πολέμου συνδυάζοντας τον πολιτικό προβληματισμό, με τον έρωτα και τη σάτιρα.

Με το σκεπτικό πως η ολέθρια κατάσταση στην οποία βρίσκεται η πόλη βαραίνει αποκλειστικά τους άνδρες, ο Αριστοφάνης κάνει μια ακόμη προσπάθεια να πείσει τους συμπολίτες του για την ανάγκη επικράτησης της ειρήνης. Οι αποφάσεις της πόλης πρέπει να βασίζονται στη λογική, την αμοιβαιότητα και την κατανόηση, τομείς όπου, κατά τον Αριστοφάνη, οι γυναίκες τα καταφέρνουν καλύτερα.

Η εξωτερική και εσωτερική κατάσταση της Αθήνας είναι τόσο δύσκολη που μια Αθηναία, η Λυσιστράτη αποφασίζει να πάρει την κατάσταση στα χέρια της.

Μήνυμα του έργου

Το κήρυγμα λοιπόν της ξεκαρδιστικής «Λυσιστράτης» δεν είναι καθόλου ανεδαφικό, παρά επίκαιρο και καλοδεχούμενο για κάθε εποχή. Είναι ένα υπέροχο μάθημα πατριωτισμού και ανθρωπιάς. Είναι ένα θερμό κήρυγμα ειρήνης και συναδέλφωσης μεταξύ των Ελλήνων και μεταξύ όλων των λαών της γης.

Ο ρόλος της γυναίκας στην κωμωδία «Λυσιστράτη»

Πολλά και διάφορα έχουν γραφτεί για τις γυναίκες στη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας. Κάποια από αυτά τοποθετούν τις γυναίκες στην κατώτερη τάξη και κάποια άλλα πλέκουν το εγκώμιο του γυναικείου φύλου.

Ο Αριστοφάνης στη *Λυσιστράτη* εκφράζει επαναστατικές για την εποχή του απόψεις, για την κοινωνική θέση της γυναίκας. Όπως αναφέρουν ορισμένοι αρχαίοι συγγραφείς οι γυναίκες βρίσκονται απομονωμένες στα γυναικεία διαμερίσματα των οικιών χωρίς να έχουν δικαίωμα λόγου. Στη δημοκρατική Αθήνα, οι ρόλοι των γυναικών και των αντρών ήταν αυστηρά διακριτοί και καθορισμένοι.

Στη *Λυσιστράτη* λοιπόν ο Αριστοφάνης αντιστρέφει τους ρόλους και αυτό γιατί η ιδέα των γυναικών στο ρόλο του σωτήρα γοήτευσε τον Αριστοφάνη· όχι μόνο επειδή ήταν εξαιρετικά καινοτόμος αλλά και επειδή έδινε λύση σε δύσκολα προβλήματα που αντιμετώπιζε ο ποιητής στην προσπάθειά του να περάσει ένα αντιπολεμικό μήνυμα στις αρχές του 411 π.Χ.

Οι γυναίκες λοιπόν αναλαμβάνουν να θέσουν τέλος στον πόλεμο δείχνοντας έτσι την εξυπνάδα και τον δυναμισμό τους. **Ίσως να είναι και αυτή η θέση που αναλογεί στις γυναίκες όλων των εποχών.**

Διανομή ρόλων

Λυσιστράτη	-	Ρένα Αφάμη - 7Ε
Κλεονίκη	-	Πώλα Βόλος - 5G
Μυρρίνη	-	Αυγή Πουργούρα - 3G
Λαμπιτώ	-	Αναστασία Τσολάκη - 5Ε
Γυναίκα	-	Χαριτίνη Γιάλλουρου - 5D
Γυναίκα	-	Λουΐζα Γεωργίου - 3Α
Χορός Γερόντων		
Κορυφαίος	-	Αλέξανδρος Πέσονγκες - 3G
		Μάριος Χατζηνικολάου - 5Β
		Αλέξανδρος Κοκκινόλαμπος-3D
Χορός Γυναικών		
Κορυφαία	-	Ιζαμπέλα Τρουλλουρή - 5Β
		Χαριτίνη Γιάλλουρου - 5D
		Ευδοκία Χαραλάμπους - 1Α
Πρόβουλος	-	Μάριος Χριστοδουλίδης - 5D
Κινησίας	-	Αλέξανδρος Κοκκινόλαμπος-3D
Τοξότης	-	Σοφοκλής Σοφοκλέους - 3Β
Γέρος	-	Αντρέας Γκρεντζίνσκι - 2 G
Πρύτανης Αθηναίος	-	Αντρέας Γκρεντζίνσκι - 2G
Σπαρτιάτης	-	Σοφοκλής Σοφοκλέους - 3Β
Αθηναίος	-	Αναστασία Τσολάκη - 5Ε
Συμφιλίωση	-	Πώλα Βόλος - 5G

Υποβολείο - Έκτωρας Γιάννακας - 7Α

Συντελεστές:

Σκηνοθεσία:	Κατερίνα Νεστορίδου Γρηγόρης Παρδάλης Μάριος Παπαεπιφανίου Μαρία Καννάουρου
Σκηνικά:	Μαρία Πολυκάρπου
Κοστούμια:	Κυριάκος Κόκκινος
Μουσική Επιμέλεια:	Ευρυδίκη Περικλέους-Παπαδοπούλου Μάριος Χαραλάμπους
Χορογραφία:	Κυριάκος Κόκκινος

Πέντε χρόνια στον θεατρικό όμιλο «Ρένος Πρέντζας» έχω αποκομίσει εμπειρίες, στιγμές χαράς και συγκίνηση μα πάνω απ' όλα πνεύμα ομαδικότητας. Φέτος είμαι βαθιά συγκινημένη αφενός γιατί είναι ο τελευταίος μου χρόνος και αφετέρου γιατί έχω τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Η «Λυσιστράτη» είναι μια δυναμική γυναίκα με έντονη προσωπικότητα και αυθορμητισμό. Παρ' όλο που είναι αρχαίο δράμα, θίγει διαχρονικά θέματα της κοινωνίας, όπως η ισότητα γυναικών και αντρών και η επικράτηση της ειρήνης.

Ρένα Αφάμη (7Ε)

Η εμπειρία από αυτή τη θεατρική παράσταση θα μου μείνει αξέχαστη. Οι πρόβες, τα γέλια, η ομαδικότητα και η σκληρή δουλειά. Ενώσαμε όλοι τις δυνάμεις μας για ένα κοινό στόχο. Μια εξαίρετη παράσταση. Αυτή η μεγάλη διαδρομή μέσα στο αρχαίο δράμα μας δίδαξε ότι τα «αγαθά κόποις κτώνται».

Μάριος Χατζηνικολάου (5Β)

Θέατρο! Ένας σημαντικός τομέας τέχνης. Ποιος θα το φανταζόταν ότι κάποια μέρα θα λάμβανα κι εγώ μέρος; Έβλεπα τους συμμαθητές μου και τους θαύμαζα, είχαν έμφυτο ταλέντο. Φέτος με έπεισαν κι εμένα να δοκιμάσω.
Μέσα από πολλές ώρες ακούραστης εργασίας και σε πλαίσιο ομαδικότητας καταφέραμε να βγάλουμε αυτό το φανταστικό έργο. Οι σχέσεις μεταξύ μας δέθηκαν περισσότερο και γνωρίσαμε άτομα που δεν γνωρίζαμε στο παρελθόν, το θέατρο μας έφερε κοντά. Μέσω του θεάτρου, επενδύσαμε στο ταλέντο μας και το αποτέλεσμα; Θα το δείτε σε λίγο!

Ισαμπέλλα Τρουλλουρή (5Β)

Λένε πως η τέχνη απαιτεί θυσίες. Μετά από κοπιαστικές προσπάθειες καταφέραμε για ακόμα μια χρονιά να ανεβάσουμε την παράστασή μας. Δέσαμε σαν ομάδα και εργαστήκαμε σαν ομάδα!
Προσωπικά ο «Πρόβουλος» μου προσέφερε τη διέξοδο για εκτόνωση από την καθημερινότητα. Είναι ένας ρόλος που πραγματικά μου κέντρισε το ενδιαφέρον και παρόλο που υποκύπτει στον φεμινισμό και στην πονηριά της Λυσιστράτης, μπορώ να πω πως μου πρόσφερε εφόδια και για την μετέπειτα ζωή μου.

Μάριος Χριστοδουλίδης (5D)

Για πρώτη φορά φέτος λαμβάνω μέρος το θέατρο και η εμπειρία είναι μοναδική. Οι στιγμές στις πρόβες θα μου μείνουν αξέχαστες. Γέλιο, χαρά και δημιουργικότητα είναι μερικά από τα συναισθήματα που νιώθουμε και σίγουρα ικανοποίηση με το αποτέλεσμα.

Χαριτίνη Γιάλουρου (5D)

Αν και θα ήθελα να σας πω για όλες τις δυσκολίες, τα προβλήματα, τις κουραστικές πρόβες, την ευθύνη..., η αλήθεια είναι πως εμπόδια πάντα θα συναντούμε σ' ότι κάνουμε. Σημασία έχει να μπορείς να αντιμετωπίσεις και να ξεπεράσεις αυτά τα εμπόδια.
«Η Λυσιστράτη» σαν έργο το βρίσκω αρκετά διασκεδαστικό και απαιτητικό. Μας παρότρυνε όμως να δώσουμε τον καλύτερο μας εαυτό και να δημιουργήσουμε κάτι θεαματικό.

Αναστασία Τσολάκη (5Ε)

Ήταν μια μοναδική εμπειρία με βιώματα που δεν είχα ξαναζήσει. Βιώματα συνεργασίας, ομαδικότητας, φιλίας και συμβιβασμού. Επιπρόσθετα χτίσαμε μια ξεχωριστή σχέση με τους καθηγητές, αφού καθ' όλη την διάρκεια αυτού του ταξιδιού μας στήριξαν και μας συμβούλευσαν στο πώς να γίνουμε καλύτεροι. Πέρα των δυσκολιών που υπήρξαν καταφέραμε όλοι μαζί να λειτουργήσουμε ως ομάδα και να διεκπεραιώσουμε το έργο που είχαμε αναλάβει.

Λουίζα Γεωργίου (3Α)

Στον ρόλο της Μυρρίνης αντικατοπτρίζεται μια διαμάχη. Ο «πόλεμος» για λογική από τη μια και το ένστικτο από την άλλη. Νικητής σ' αυτή τη μονομαχία... το γέλιο.

Αυγή Πούργουρα (3G)

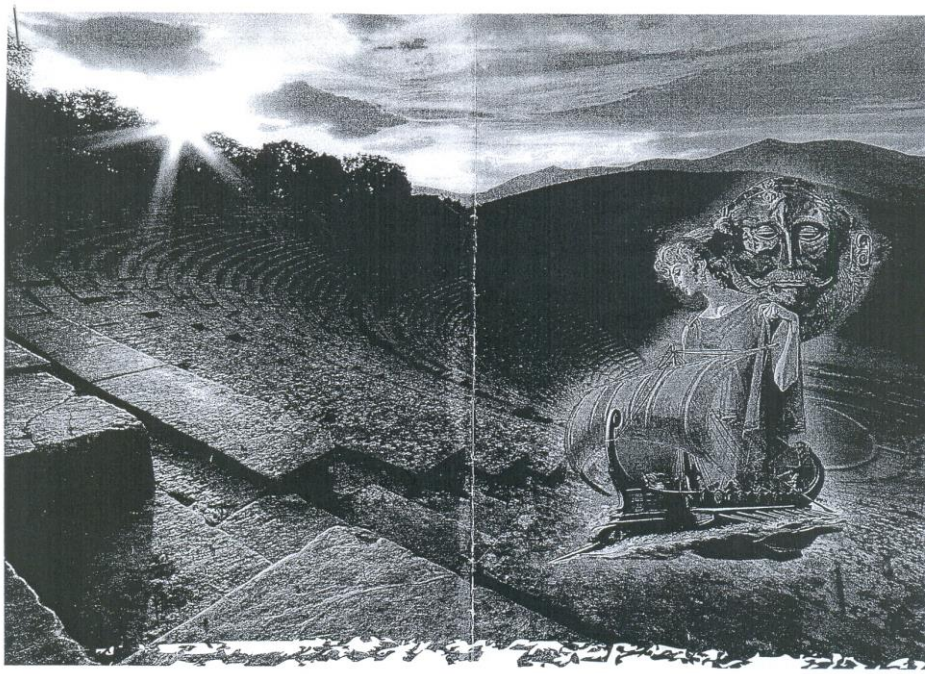
Το θέατρο έχει μια ξεχωριστή θέση στην ψυχή μου. Φέτος, πέρασα μαγικά πρωινά και απογεύματα. Μαγικά, γιατί ήταν σαν να άνοιγε μια πόρτα και φεύγαμε από τον πραγματικό κόσμο. Χάναμε την αίσθηση του χρόνου, οι ώρες περνούσαν, και εμείς εκεί, με μόνο μια αμυδρή ανάμνηση της πραγματικότητας. Στο τέλος, το θέατρο έγινε ένα αχώριστο κομμάτι της ζωής μου!

Αντρέας Γκρεντζίσκι (2G)

Ποιος είπε ότι οι γυναίκες δεν μπορούν να υποτάξουν τους άντρες; Προκαταλήψεις. Μετά από σκληρή δουλειά και ακατάπαυστες πρόβες φτάνουμε στο σημείο να σας παρουσιάσουμε την πιο ξεκαρδιστική κωμωδία του Αριστοφάνη: Λυσιστράτη, εκφράζοντας τη δύναμη και την εξουσία της γυναίκας!

Ευδοκία Χαραλάμπους (1Α)

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΑΔΙΠΠΟΥ- ΕΥΡΙΠΙΔΗ *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ*</u>**

Όμως τώρα όλ' αυτά τα ξεχνώ
και το αδέρφι που πέθανε στο Άργος θρηνώ.
Το 'χα αφήσει μωρό,
νιο βλαστό τρυφερό
μες στα χέρια, στον κόρφο της μάνας του, αυτόν
που μια μέρα οι Αργείοι θα τον έκαναν
βασιλιά, τον Ορέστη.

(Πάροδος, στ.240-246)

Λύκειο Αραδίππου, Αμφιθέατρο
Δευτέρα, 13 Φεβρουαρίου 2012, 8:00 μ.μ.

23οι ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ
ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2012
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΕΡΓΗ

Θεατρική Παράσταση

Ευριπίδη,

«Ιφιγένεια η εν Ταύροις»

[...] από την Ελλάδα
κατά 'δω ένας ταξιδιάρης να φανεί
κι απ' τις πίκρες της σκλαβιάς
να με σώσει την καημένη.
Να 'μουνα στο σπίτι μου,
αχ, και στον τόπο μου,
έτσι καν μες στ' όνειρό μου...

(Α΄ Στάσιμο, στ.477-482)

Λύκειο Αραδίππου, Αμφιθέατρο
Δευτέρα, 13 Φεβρουαρίου 2012, 8:00 μ.μ.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Ιφιγένεια: Απόστρατου Ναυσικά, Γ4
Ορέστης: Κυπριανού Κύπρος, Α3
Πυλάδης: Κοντός Γρηγόρης, Β5
Γελαδάρης: Γεωργίου Νικόλας, Α2
Θόας: Κυριάκου Ορέστης, Α4
Φρουρός: Τσεραλλής Γιώργος, Γ6
Αγγελιοφόρος: Πίτσιλλος Μιχάλης, Γ6
Αθηνά: Μπουρμπάνο Ντανιέλα, Γ4

Χορός

Κορυφαία: Μπουρμπάνο Ντανιέλα, Γ4
Απόστρατου Ζωή, Γ9
Πολυκάρπου Παναγιώτα, Β1
Πετρίδου Κατερίνα, Β1
Ιωάννου Ρεβέκκα, Β2
Πέτρου Ιωάννα, Β5
Παπαβαγγέλη Μαρία, Β5
Κουλλαπή Μαρία, Β5
Αλκιβιάδου Ζωή, Β8
Στυλιανού Μαρία, Α1
Γρηγορίου Άντρια, Α2
Μεσημέρη Ιωάννα, Α5
Παναγιώτου Λουκία, Α5

Σκηνικά: Ιωάννου Τάσος, Β6
Σιόποβα Νικολέτα, Β8
Γαβριήλ Ανδρέας, Β7
Χατζηματθαίου Γιώργος, Β7
Κοντονικόλας Ανδρέας, Β8
Κατσιαρή Στυλιάνα, Β8
Τιμοθέου Άντρη, Β8
Αχιλλέως Εύη, Β7
Γεωργίου Μαριάννα, Β7
Μαπιούρα Γιώτα, Β7
Κυριάκου Δημήτρης, Γ7
Νεοφύτου Βασίλης, Γ1
Χατζηματθαίου Ανδρέας, Γ6

Διδασκαλία – Σκηνοθεσία:
Βαρβάρα Μιχαήλ, Φιλόλογος

Βοήθησαν:
Χρυστάλλα Κουλέρμου, Β.Δ., Φιλόλογος
Εμιλιάνα Χάματσου, Θεατρολόγος

Σκηνικό:
Μαίρη Μέντεζ και Ανδρέας Παρασκευάς, καθηγητές Τέχνης

Κατασκευή ταυροκεφαλής:
Μαίρη Μέντεζ, καθηγήτρια Τέχνης

Κοστούμια:
Ανδρέας Παρασκευάς, καθηγητής Τέχνης

Διδασκαλία τραγουδιών:
Γεωργία Χαραλάμπους, Μουσικός

Μουσικές επιλογές:
Χρυστάλλα Κουλέρμου, Β.Δ., Φιλόλογος
Βαρβάρα Μιχαήλ, Φιλόλογος

Χορογραφία – Κίνηση:
Βαρβάρα Μιχαήλ, Φιλόλογος
Εμιλιάνα Χάματσου, Θεατρολόγος

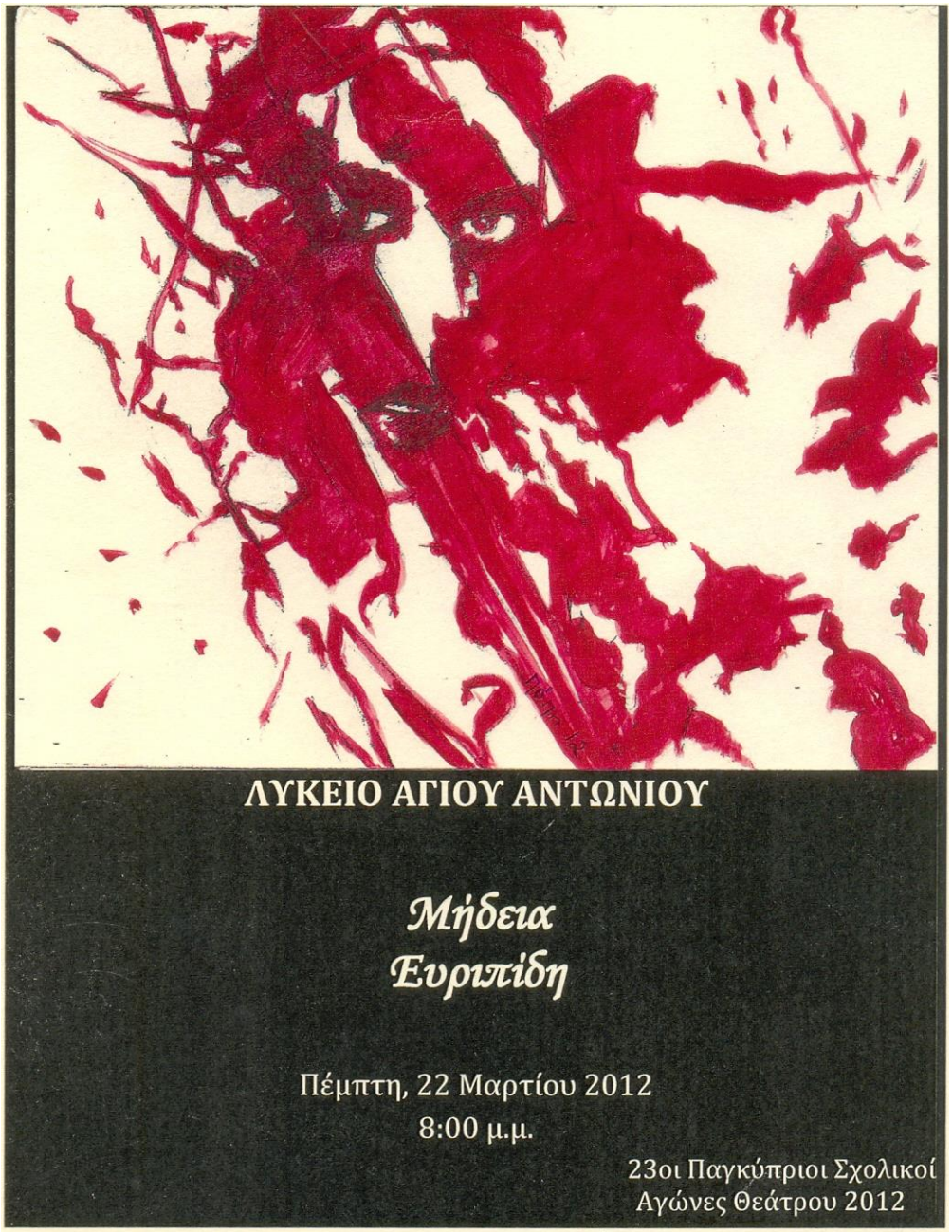
Δημιουργία βίντεο και επεξεργασία ήχου:
Δημήτρης Παπαδόπουλος, καθηγητής Πληροφορικής

Φιλοτέχνηση προγράμματος:
Γιάννης Στεργενάκης, καθηγητής Γραφικών Τεχνών

Γενική επιμέλεια:
Χρυστάλλα Κουλέρμου, Β.Δ., Φιλόλογος

Μουσική:
Nox Arcana, Ave Sinistra
Δελφική Προσευχή
Stellamara, Prituri Se Planinata
Χρήστου Λεοντή, Ιφιγένεια η εν Ταύροις, β΄στάσιμο
Daemonia Nymphe, Cappricio di Cenere
Γιώργου Καζαντζή, "Sougia"
Γιώργου Καζαντζή, Ιφιγένεια η εν Ταύροις, 16
Chorus Glorification

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ- *ΜΗΔΕΙΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ</u>**

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Διασκευή – Σκηνοθεσία – Διδασκαλία
Αγγελική Ριαλά, Φιλόλογος
Χριστοφή Τόνια (Γ6)

Σύνθεση – Εκτέλεση και Μουσική Επιμέλεια
Κωνσταντίνος Αθανασίου, καθ. Μουσικής
Πιάνο: Ιωάννου Σάρρα (Α3)

Μουσικές Επιλογές
Αγγελική Ριαλά

Χορογραφία
Αγγελική Ριαλά
Ευανθία Ανδρέου, καθ. Φυσικής Αγωγής
Θεατρική ομάδα

Σκηνικά
Αγγελική Ριαλά
Πόπη Νικολάου, καθ. Τέχνης
Μαρία Χριστοπούλου, Μαθηματικός

Κοστούμια
Αγγελική Ριαλά
Μαρία Χριστοπούλου
Γεδεών Ραφαέλλα, Γ5

Μακιγιάζ - Φροντιστήριο
Αγγελική Ριαλά
Μαρία Χριστοπούλου
Χριστίνα Κλεάνθους, Φιλόλογος
Θεατρική ομάδα

Φωτισμός - Ήχος
Αγγελική Ριαλά

Υποβολείς
Παναγή Γεωργία, Β3
Χαραλάμπους Ζήνα, Γ1
Στυλιανού Γιώργος, Γ1

Εκτύπωση Προγράμματος
Γιώργος Κούρουζος, καθ. Πληροφορικής
Ζωή Κυριάκου

Επιμέλεια Προγράμματος
Αγγελική Ριαλά

Γενική Επιμέλεια
Ανδρούλα Αντωνίου, Β.Δ.

Χορηγοί
Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμ
Συντονιστική Επιτροπή Αγωγής Υγ
και Πολιτότητας
Σύνδεσμος Γονέων και Κηδεμόνω
HOOK recording art studio

Τα παιδιά αποτυπώνουν τις σκέψεις τους

Θέατρο για μας είναι τρόπος ζωής κι έκφρασης.

Θέατρο για μας είναι η ηρεμία και η αγάπη.

Θέατρο για μας είναι η δημιουργία και η ταπεινή περηφάνια.

Θέατρο για μας είναι η άρνηση της πραγματικότητας.

Είναι το ξέσπασμα και η εκτόνωσή μας.

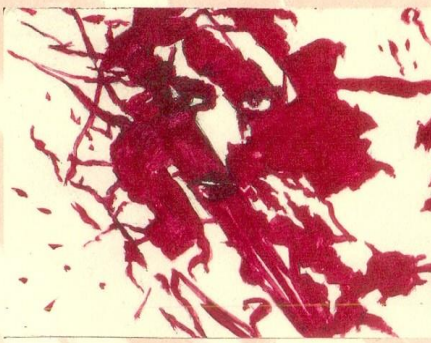
Είναι να εμπιστεύεσαι τους άλλους.

Είναι να βγάζεις την ψυχή σου και να τη μοιράζεις στους θεατές.

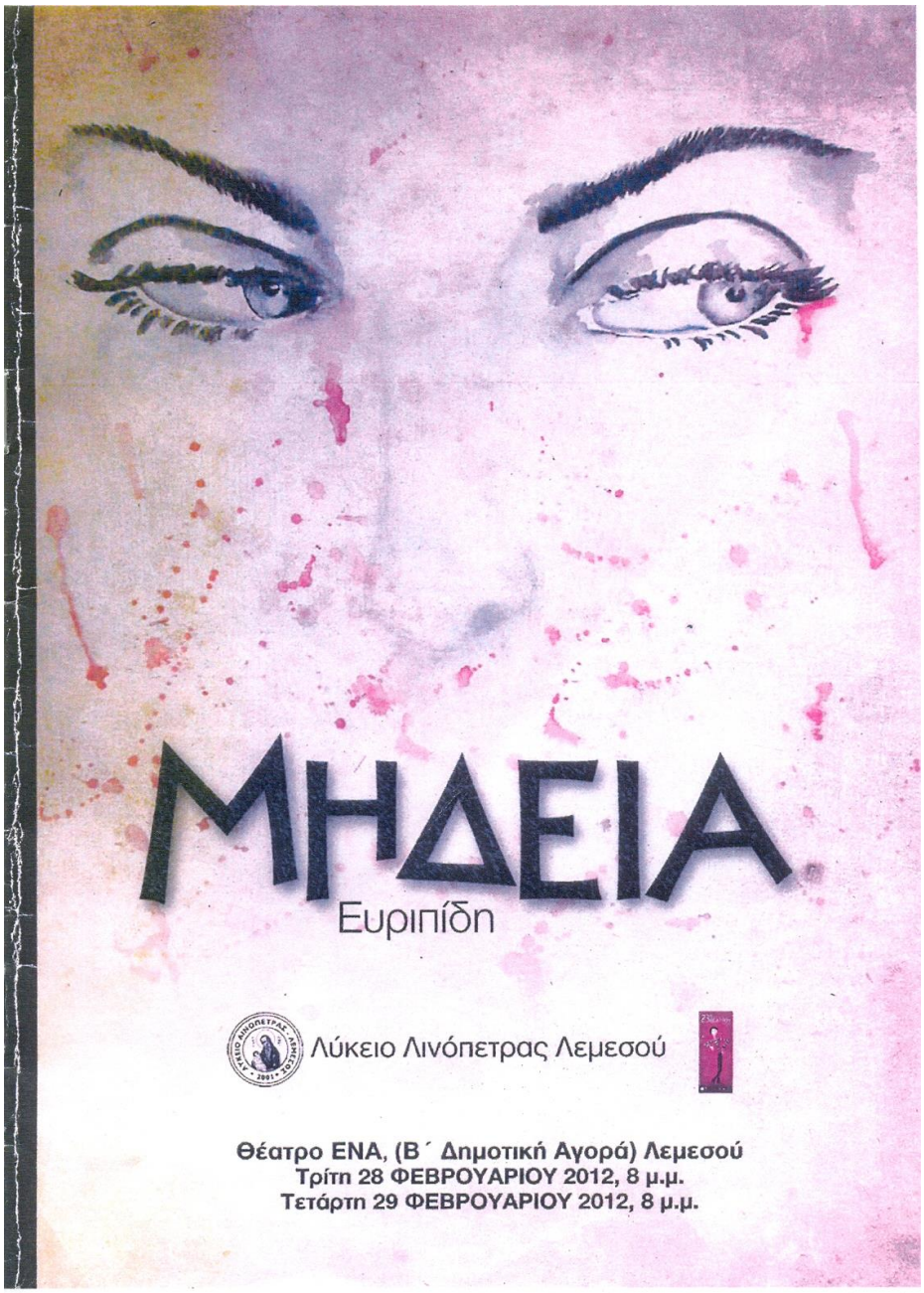
Μα πάνω απ' όλα θέατρο για μας είναι η αλήθεια

ΔΙΑΝΟΜΗ ΡΟΛΩΝ

ΜΗΔΕΙΑ	Χριστοφή Τόνια	Γ6
ΠΑΡΑΜΑΝΑ	Παναγή Γεωργία	Β3
ΤΡΟΦΟΣ 1	Χαρμανή Κατερίνα	Β2
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ	Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος	Α5
ΚΡΕΟΝΤΑΣ	Θεοδούλου Γιώργος	Γ7
ΙΑΣΟΝΑΣ	Σάββα Κωνσταντίνος	Γ5
ΑΙΓΕΑΣ	Στυλιανού Γιώργος	Γ1
ΑΓΓΕΛΟΣ	Χαραλάμπους Ζήνα	Γ1
ΧΟΡΟΣ	Αριστείδου Ραφαέλλα	Α3
	Βαφέα Ραφαέλλα	Α1
	Γεδεών Στέλλα	Β2
	Κασέμ Ταπάρακ	Α5
	Μακρή Ελευθερία	Α4
	Μιχαήλ Μαρίνα	Α5
	Ονησιφόρου Άντρεα	Α5

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΛΙΝΟΠΕΤΡΑΣ- *ΜΗΔΕΙΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ</u>**

Υπόθεση του έργου

Η Μήδεια είναι κόρη του βασιλιά της Κολχίδας Αιήτη, εγγονή του Ήλιου και ανιψιά της μάγισσας Κίρκης. Ο Ιάσονας συνάντησε τη Μήδεια κατά τη διάρκεια της Αργοναυτικής εκστρατείας, χωρίς τη βοήθεια της οποίας δε θα είχε σταθεί δυνατό να πάρει το χρυσόμαλλο δέρας. Η Μήδεια, για να τον ακολουθήσει και να του δώσει τη νίκη, όχι μόνο πρόδωσε και εγκατέλειψε τον πατέρα της, αλλά πήρε και ως όμηρο τον αδελφό του Άψυρτο, τον οποίο δε δίστασε να σκοτώσει και να κομματιάσει. Η Μήδεια και ο Ιάσονας τελικά πηγαίνουν να ζήσουν στην Κόρινθο αλλά όλα αλλάζουν από τη στιγμή που ο Κρέοντας, βασιλιάς της Κορίνθου, αποφασίζει να παντρέψει την κόρη του Κρέουσα με τον Ιάσονα. Καθώς η οργή της Μήδειας αρχίζει να εκδηλώνεται, ο Κρέοντας την εξορίζει από την Κόρινθο, εκείνη όμως κατορθώνει να εξασφαλίσει προθεσμία μιας ημέρας. Ως κίνηση συμφιλίωσης, η Μήδεια στέλνει στην Κρέουσα φόρεμα, σπολίδια και κοσμήματα που τα έχει πρωτύτερα βουτήξει σε δηλητήριο, ξεκινώντας με αυτή της την πράξη την εκδίκησή της απέναντι στον Ιάσονα που την έχει απατήσει με την Κρέουσα. Όταν η Κρέουσα παίρνει το δώρο της Μήδειας, πεθαίνει με φριχτούς πόνους. Μαζί της πεθαίνει και ο Κρέοντας ενώ το παλάτι παίρνει φωτιά. Στη συνέχεια η Μήδεια, αφού σκοτώσει τα παιδιά της, πραγματοποιώντας τις εκδικητικές απειλές της προς τον Ιάσονα , καταφεύγει στην Αθήνα.

Ισμήνη Σακελλαροπούλου, Θεατρολόγος

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΜΗΔΕΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:

Θεόδωρος Γ. Μαυρόπουλος

ΔΙΑΣΚΕΥΗ:

Ισμήνη Σακελλαροπούλου, Θεατρολόγος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ - ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ:

Ισμήνη Σακελλαροπούλου, Θεατρολόγος

ΣΚΗΝΙΚΑ:

Ιωάννα Τυμπιώτου, Καθηγήτρια Τέχνης

Ηλέκτρα Χριστοφή, Καθηγήτρια Τέχνης

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΣΚΗΝΙΚΩΝ:

ANAXAGORAS PNEUMATICS LTD.

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ:

Χλόη Στυλιανού, Φιλόλογος Β.Δ.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΟΥΚΛΩΝ:

Κατερίνα Στυλιανού

ΒΙΝΤΕΟ ΑΡΤ:

Ισμήνη Σακελλαροπούλου, Θεατρολόγος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Ισμήνη Σακελλαροπούλου, Θεατρολόγος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ:

Παναγίδου Ιουστίνη Γ2

Τριμπάκκιρου Ραφαέλλα Β2

Αυγουστή Στέλλα Α2

ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΙΣΑΣ:

Βάσος Πολυδώρου, Καθηγητής Γραφικών Τεχνών

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΥΣ
23ΟΥΣ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΕΡΓΗ

Η παράσταση αφιερώνεται στον
κ. Ανδρέα Τσίγκη Β.Δ.Α΄, που αφυπηρετεί.

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ- *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ</u>**

Τραγούδησε, Μούσα, καινούριο τραγούδι,
νιά νεκρική, νιά των δακρύων σης Τροίας απάνω τον κάμο.
Οι Αχαιοί σως πύλες μπρος πως άμπσαν τον Άπο,
με τα χρύσα τον φάλαρα παρέσυραν τον ήχο,
άλο το πλήθος των Φρυγών ξεχύθηκαν σως πύλες,
προς της παιρίδας τον άλεθρον, πον έχασαν οι Άργιες.

Το **Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα**
παρουσιάζει τις

"Τρωάδες"
του Ευριπίδη

Παρασκευή **2** Μαρτίου 2012 **στις 8 μ.μ.**

στην Αίθουσα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων
Γ΄ Δημοτικού Σχολείου Ύψωνα

ΚΓ' ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ

Συντελεστές

Μετάφραση:	Κ. Χ. Μύρης
Προσαρμογή Κειμένου:	Μαρία Κυπριανού Λεοντή *(Φιλόλογος)*
Σκηνοθεσία:	Μαρία Κυπριανού Λεοντή *(Φιλόλογος)*
Σκηνικά:	Γαβριήλ Θεοχάρους *(καθηγητής Τέχνης)* Κλεοβούλου Αντωνία, Γ11 Παναγή Ιωάννα, Γ11 Ονησιφόρου Έμιλυ, Γ11 Αριστοδήμου Μιχάλης, Γ10 Παντελή Μάριος, Γ4 Τσιορολής Γιώργος, Β6
Κοστούμια:	Σταύρου Παναγιώτης, Β5
Φιλοτέχνηση Αφίσας:	Σταύρου Παναγιώτης, Β5
Ποιητική Σύνθεση:	Ανδρέου Ανδρέας, Γ6
Συνεργάτες:	Χαρίκλεια Χαραλάμπους *(Φιλόλογος)* Ελένη Μιχαήλ. Κοζάκου *(Φιλόλογος)* Θεόδωρος Θεοδώρου Β.Δ. *(Φιλόλογος)*
Γενική Επιμέλεια:	Μαρία Κυριάκου Πολυδώρου Β.Δ. *(Φιλόλογος)*

Θερμές ευχαριστίες στη διευθύντρια, Κάτια Γεωργιάδου, για την υποστήριξη και την αέναη ενθάρρυνσή της.

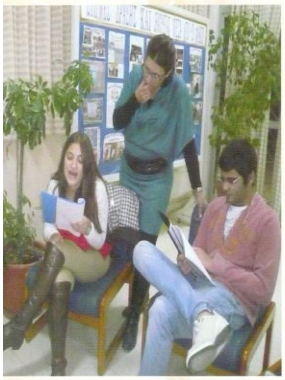

Διανομή Ρόλων

Ποσειδών:	Στυλιανίδης Ευγένιος, Γ6
Αθηνά:	Θεοδώρου Ηλιάνα, Α4
Ποιητής:	Ανδρέου Ανδρέας, Γ6
Εκάβη:	Ζένιου Μαίρη, Β11
Ταλθύβιος:	Φιλίππου Ραφαήλ., Β8
Κασσάνδρα:	Χ'Μιτσή Μαρκέλλα, Β8
Ανδρομάχη:	Βασιλειάδου Γαλάτεια, Β2
Ελένη:	Αμβροσίου Μαρία, Β10
Μενέλαος:	Ερωτοκρίτου Μάριος, Β11
Σεισμός:	Παπασάββα Σοφία, Α1
Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών:	Παναγή Κατερίνα, Γ10 Κουρσάρου Άντρια, Γ7 Σωκράτους Άντρη, Γ1 Δημητρίου Παναγιώτα, Γ9 Γιασουμή Σοφία, Β1 Χριστοφή Χριστίνα, Β1 Κουάλη Σοφία, Β5 Αταλιώτου Κάλια, Α4 Νατέρι-Ντάνα Έλενα, Α4 Παπασάββα Σοφία, Α1

Η ταυτότητα της σκηνοθεσίας....

Σε ορισμένες ιστορικές εποχές, η τέχνη δημιουργεί τη δική της παράδοση. Αυτό συμβαίνει με την Ελληνική Τραγωδία. Μέσα από τη μαζική άνθιση της τέχνης, χαράζεται μια πορεία ατομικής έκφρασης, που δίνει μοναδική οντότητα σε μεγάλα έργα, που επιζούν μέσα στο χρόνο. Ο δραματουργός, χρησιμοποιώντας μύθους οικείους στους θεατές, αναγάγει την εδωδικότητα και την παροντικότητα του κειμένου στη βάση της ανθρώπινης συγκίνησης... εκεί όπου όλοι οι άνθρωποι και όλες οι εποχές συναντιούνται. Η Αριστοτελική Κάθαρσις είναι η προσδοκώμενη έκκληση, αν αφεθούμε στον οδηγητικό μίτο της παράστασης.

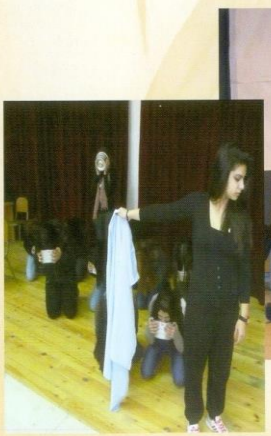
Ο Ευριπίδης εμπνεύστηκε από την ιστορία και το μύθο για να παρουσιάσει τη νόρμα που διαστρέφει τις ανθρώπινες σχέσεις και αποσταθεροποιεί τις κοινωνικές δομές. Το κεντρικό θέμα των Τρωάδων είναι ο πόλεμος, σ' ένα άκρως αντιηρωικό και αντιμιλιταριστικό πλαίσιο. «Τα δεινά φέρνουν δεινά» καταθέτει η Εκάβη και η τραγικότητα των λόγων της δεν μας αφήνει ασυγκίνητους. Η αποστροφή για τη φρικαλεότητα του πολέμου σηματοδοτείται με το θάνατο του Αστυάνακτα, «Αργίτες, Έλληνες, πόση βαρβαρότητα κρύβατε για να μπορείτε να σκοτώσετε χωρίς να φταίει ένα αθώο πλασματάκι;»

Το 415 π.Χ. ο Ευριπίδης, αναφέρεται στην ανηθικότητα όλων των πολέμων, αφού γίνεται μάρτυρας της ανομίας που διέπραξε ο αθηναϊκός στρατός εναντίον των συμμάχων τους στη Μήλο. Η Αθήνα παγιδεύτηκε στον φοβερό κλοιό του Πελοποννησιακού Πολέμου, και οι πνευματικές κατακτήσεις του χρυσού αιώνα δεν μπόρεσαν να γίνουν τροχοπέδη στην καταστρεπτική μανία του πολέμου. «Μωρός δέ, θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, ναούς τε, τύμβους θ' ἱερά τῶν κεκμηκότων ἐρημία δούς, αὐτός ὤλεθ' ὕστερον». Ο Ποσειδώνας και η Αθηνά στην αρχή του έργου, στήνουν το παιχνίδι. Ο μεγάλος στόλος των Ελλήνων, γεμάτος έπαρση για τη νίκη του, μα στιγματισμένος για το αμάρτημά του θα τιμωρηθεί. Το μοτίβο της Ύβρις-Τίσις-Νέμεσις δρα καταλυτικά στη συνείδηση του εν δυνάμει θεατή.

Το 2001 ο Κ.Χ. Μύρης μεταφράζει το κείμενο του Ευριπίδη διασώζωντας το ελεγειακό ύφος, το νοσταλγικό λυρισμό, τη ρητορική του πένθους και της βίας, το παράπονο της ... προσφυγιάς. Ο ιστορικός παραλληλισμός υπήρξε καθοριστικά αναπόφευκτος. Ο βιασμός της Κύπρου το 1974, μας επιβάλλει να ξαναπάσουμε το νήμα των Τρωάδων κάτω από την οπτική του Σεφερικού στίχου: «Αν είναι αλήθεια πως οι άνθρωποι δεν θα ξαναπάσουν τον παλιό δόλο των ανθρώπων ή των θεών». Το δίπολο Τροία – Κύπρος είναι ο βασικός άξονας της σκηνοθετικής πρότασης. Με οδηγό την εμπειρία του πολέμου, όπως την βίωσαν οι γονείς μας, αγγίζουμε τον κόσμο της ανθρώπινης συνείδησης. Και έχουμε χρέος να κρατάμε τις μνήμες ζωντανές, για να θυμόμαστε τον εμπαιγμό του πολέμου... το Σκάμανδρο που ξεχειλάει κουφάρια.

Η θεατρική πράξη ορίζει τις σημαδιακές στιγμές που σημειώνονται στην παράστασή μας και οι ήθοποιοί/μαθητές μας ορίζουν τη συγκινησιακή πλαισίωσή της. Με περισσή περηφάνια στέκομαι δίπλα σ'αυτή τη θεατρική ομάδα που αγάπησε τόσο το Αρχαίο Δράμα. Το αντιμετώπισε με σεβασμό και ευθύνη, διαφυλάσσοντας ένα λανθάνον στρώμα παράδοσης στις ψυχές της. Το ταξίδι της προετοιμασίας ήταν ανεπανάληπτο. Εύχομαι και η πορεία της παράστασης να ενέχει την ίδια απολαυστική εμπειρία!

Μαρία Κυπριανού Λεοντή

Καάθεση Ψυχής

Σύμφωνα με τον Όσκαρ Γουάιλντ, θέατρο είναι η μεγαλύτερη όλων των μορφών τέχνης, ο πιο άμεσος τρόπος με τον οποίο ένα ανθρώπινο ον μπορεί να μοιραστεί με άλλο την αίσθηση του τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος. Αυτό, το βιώνουμε κι εμείς, η θεατρική ομάδα του σχολείου μας, αφού φέτος ανεβάζουμε την τραγωδία του Ευριπίδη «Τρωάδες». Σε μια εποχή κρίσης και ανανέωσης, όπως η δική μας, παρουσιάζεται η ανάγκη να επιστρέψουμε σ' αυτή την πρωταρχική μορφή του θεατρικού είδους. Εμείς, οι μαθητές που δουλεύουμε γι' αυτό, το αντιμετωπίζουμε σαν μια πρόκληση. Πρόκληση ούτως ώστε να έρθουμε πιο κοντά με την αρχαία ελληνική τραγωδία, πιο κοντά με τις ρίζες μας και ταυτόχρονα ως Κύπριοι πολίτες να ταυτίσουμε τον πόνο των αιχμαλώτων γυναικών της Τροίας, τις οποίες ξεριζώνουν από την πατρίδα τους, με τον αβάσταχτο πόνο που ζήσαμε εμείς οι Κύπριοι ως λαός, κατά την Τούρκικη Εισβολή του 1974. Πολλοί από εμάς αναγκάστηκαν να ξεριζωθούν από τη γη τους και να ζήσουν στην προσφυγιά. Στο θεατρικό μας έργο παρεμβάλονται λόγια γραμμένα από το συμμαθητή μας, Ανδρέα, στα οποία διαφαίνεται καθαρά η συσχέτιση των δύο αυτών λαών αν και τα βασανά τους απέχουν αιώνες. «..Τότε κλήθηκε ο απάνταχού Τούρκος, τις Ελένες που βρίσκονται αιχμάλωτες στην Καρπασία να σώσει. Η ολόδικιά μας γη αλώθηκε, έπεσε στα χέρια τους...». Εμείς, ακόμα κι αν είμαστε μια γενιά που δεν έζησε αυτά τα γεγονότα, μαθαίνουμε μέσα από όλη αυτή τη διαδικασία και συναισθανόμαστε τα δύσκολα χρόνια. Την ιστορία του τόπου μας δεν την ξεφυλλίζουμε μόνο στις σελίδες των βιβλίων, αλλά την κουβαλούμε στις ψυχές μας. Η εμπειρία μας είναι εφόδιο για την υπόλοιπη μας ζωή. Γιατί οτιδήποτε γίνεται από τον άνθρωπο με θέληση, πάθος και εργατικότητα πάντα μένει ανεξίτηλο στην ψυχή του.

Ζένιου Μαίρη

«Ανατροπή των πάντων». Οι Τρωάδες μπήκαν στην καθημερινότητά μας τους τελευταίους έξι μήνες. Αν και ήταν αρκετά κουραστικό για όλους μας να συνδυάζουμε την προετοιμασία της παράστασης με τις υποχρεώσεις μας στο σχολείο, ομολογώ πως άξιζε και με το παραπάνω. Θέλω να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε μια καθηγήτρια που μου έδωσε την ευκαιρία να ζήσω όλο αυτό το όμορφο ταξίδι, στην κ. Μαρία Κυπριανού. Με βοήθησε να ανακαλύψω ένα καινούργιο εαυτό, να μάθω πράγματα, να ξεκλειδώσω το ρόλο μου και να γευτώ τη σπουδαιότητα του θεάτρου. Γέλια, κλάματα, άγχος, φωνές, παρατηρήσεις, γλυκιές κουβέντες... θα μου λείψουν όλα! Ζήσαμε το υπέροχο ταξίδι!

Βασιλειάδου Γαλάτεια

Μπήκα στην ομάδα θεάτρου δειλά-δειλά και μη έχοντας την παραμικρή ιδέα για το τι θα ακολουθούσε. Και ακολούθησε κάτι το ξεχωριστό, κάτι υπέροχο, κάτι που όποιος είναι έξω από αυτό, δεν μπορεί να το νιώσει και να το συλλάβει, παρά μόνο αν το βιώσει ο ίδιος. Καθώς περνούσε ο καιρός δενόμασταν όλο και περισσότερο μεταξύ μας, είχαμε γίνει πλέον μια σωστή ομάδα που αγωνιζόταν για ένα κοινό στόχο. Να νιώσουμε, να καταλάβουμε, να αισθανθούμε... Ο ρόλος μου στο έργο είναι εκείνος της Ελένης, που σύμφωνα με τη μυθολογία έγινε η αιτία για τον Τρωικό πόλεμο. Η Ελένη παρουσιάζεται σε αυτή την τραγωδία ως η πέτρα του σκανδάλου που ακόμα και μετά το τέλος του πολέμου μένει αμετανόητη και αδιάντροπη, ενώ προσπαθεί να βρει τρόπους σωτήρης για το Μενέλαο ώστε να μην την σκοτώσει. Βρίσκεται στον αντίποδα των υπολοίπων γυναικών και έρχεται να αποφορτίσει τους θεατές με τη σκηνή της, μετά από την κορύφωση του πόνου με την τραγική σκηνή της Ανδρομάχης. Μέσα από το ρόλο μου έμαθα να παρατηρώ περισσότερο τους ανθρώπους και να εκφράζω καλύτερα τα συναισθήματά μου. Ήταν μια μοναδικά υπέροχη εμπειρία που ομόρφυνε τα μαθητικά μου χρόνια και θα την κουβαλάω πάντα στην ψυχή μου. Ευχαριστούμε κ. Μαρία Κυπριανού!

Αμβροσίου Μαρία

Ήμασταν πολλοί, λίγοι γνώριζαν λίγους, μα τελικά γίναμε ομάδα! Το τι θα κάναμε; Τραγωδία. Μπορώ να πω πως στην αρχή μου δημιούργησε παράξενα συναισθήματα. Ανήκω στο Χορό των αιχμαλώτων γυναικών κι όμως νιώθω πως είμαι ένα κομμάτι της Εκάβης. Ίσως να είμαι μια από τις πολλές μελανιές που έχει μέσα στην ψυχή της. Δεν την λυπάμαι επειδή ήταν βασίλισσα, ενώ τώρα δεν έχει τίποτα. Την λυπάμαι επειδή στο πρόσωπό της βλέπω την καταστροφή που προκαλεί ο πόλεμος. Αυτό το έργο είναι άκρως αντιπολεμικό και όντως πιστεύω πως σκοπός του είναι να ενώνει ανθρώπους. Εξάλλου και εμείς ήμασταν πολλοί, λίγοι γνώριζαν λίγους μα τελικά γίναμε ομάδα... Και ναι, αυτό το πέτυχε μια Τραγωδία.

Σωκράτους Άντρη

Νιώθω να με πλημμυρίζει ένα αίσθημα ευλογίας που μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχω στη συγκεκριμένη παράσταση, με τους συγκεκριμένους ανθρώπους. Αλλά ταυτόχρονα ευλογία να υποδυθώ το ρόλο της αιχμάλωτης γυναίκας, που έχασε ότι πολυτιμότερο είχε σ' αυτόν τον κόσμο... τη γη της, την οικογένειά της, τα σπίτια της. Μπορεί οι εχθροί να κούρσεψαν την περιουσία της ή ακόμα και το σώμα της, αλλά ποτέ δεν πήραν την ψυχή της. Η αξιοπρέπεια των Τρωάδων είναι δίδαγμα ζωής. Μέσα

από αυτή την παράσταση έμαθα να αντιμετωπίζω στωικά τον πόνο, να αγαπώ αλλά και να εκτιμώ τη ζωή. Θέλω να ευχαριστήσω ξανά μέσα από τα βάθη της ψυχής μου, όλους τους ανθρώπους που δουλέψαμε μαζί σκληρά γι' αυτή την παράσταση, αλλά και την κυριούλα μου που μου έδωσε την ευκαιρία να ανήκω σε αυτή την ομάδα.

Δημητρίου Γιώτα

Όταν άκουσα πως το σχολείο μας θα ανεβάσει τραγωδία, είπα «αμάν». Απογοητεύτηκα λίγο γιατί δεν ήταν ένα είδος που να το ξέρω, να το αγαπώ. Μετά από παρότρυνση της υπέροχης καθηγήτριας μου κ. Χάρις αποφάσισα να συμμετάσχω και ... δεν το μετάνιωσα καθόλου. Έτσι γνώρισα ένα εξαιρετικό άνθρωπο, με ανθρωπιστικό και καλοσύνη, την κ. Μαρία. Είναι μια καθηγήτρια που με υπομονή και αγάπη μας μύησε στα μυστικά της αρχαίας Τραγωδίας και μας μετέδωσε την αγάπη της για το θέατρο. Οι Τρωάδες και συγκεκριμένα οι αιχμάλωτες γυναίκες, με έκαναν να συνειδητοποιήσω τον πόνο των ανθρώπων του νησιού μας μετά την πρόσφυγιά. Αυτό το έργο με έκανε να καταλάβω πως η ζωή δεν έρχεται πάντα όπως την προγραμματίζει κανείς. Μπορεί να σε κάνει από βασίλισσα, δούλα. Το μόνο που χρειάζεται είναι σύνεση για να αντιμετωπίζεις την κάθε μέρα που έρχεται και καλούς φίλους που να σου χαμογελούν - εμείς είμαστε τυχεροί, γιατί μέσα από το θέατρο αποκτήσαμε και καλούς φίλους.

Αταλιώτου Κάλια

Αν πάσεις τα κουπιά
τις εστίες των γονιών σου δεν θα αντικρίσεις πια.
Ο Μενέλαος κούρσεψε την Τροία
και οι Δαναοί φέρνουν νοπλές προστυχές για την χάβε μια...
Τραγούδησε τα δεινά μου, τα δάκρυά μου
μα την πόλη μην ξεχνάς να την πενθάς!
Είναι να τρέμεις ανθρώπους σαν κι αυτούς
που παραδόσεις και ιερά τα αφανίζουνε από παντού.
Ο Δίας το βλέπει από του Ολύμπου την κορφή
η μεγαλούπολις έγινε άπολις και δεν υπάρχει πια.
Η πόλις θα βουλιάξει
η Τροία η ξακουστή.
Μα η Κύπρος έχει μια ελπίδα
αν ενωθούμε όλοι μαζί.

Κονάλη Σοφία

Το θέατρο είναι κάτι που αγαπώ. Με χαρά πήγα στις ακροάσεις. Από τις πρώτες συναντήσεις της ομάδας μας, δεθήκαμε πολύ μεταξύ μας. Η δύναμη της Κασσάνδρας με γοήτευσε. Αυτή η γυναίκα έχει το χάρισμα – κατάρα να μαντεύει το μέλλον. Αγάπησα κάθε στιγμή από το έργο. Σεβάστηκα το Αρχαίο Ελληνικό Δράμα. Θα μου λείψει όταν τελειώσουν οι πρόβες. Ευχαριστώ πολύ την καθηγήτριά μας, που μας παρότρυνε να ανεβάσουμε ένα τόσο δύσκολο έργο και πίστεψε σ' εμάς.

Χ'Μπαή Μαρκέλλα

Δεν πίστευα ποτέ ότι η τέχνη μπορεί να φέρει τόσο κοντά τους ανθρώπους. Θεωρούσα ουτοπικό να ανεβάσουμε αρχαία τραγωδία και να το απολαμβάνουμε. Ξελειδώνοντας το κείμενο, ανακαλύψαμε τις κρυμμένες μας ευαισθησίες και μπορέσαμε να προσεγγίσουμε μια διαφορετική δομή λόγου. Με εξέπληξε το γεγονός ότι, με το έργο αυτό, προσεγγίσαμε κοινωνικά προβλήματα που απασχολούν τον άνθρωπο διαχρονικά.

Χριστοφή Χριστίνα

Σας λέω αλήθεια, πιστέψτε με. Σήμερα η κάθε κίνηση, ο κάθε λόγος αγγίζουν τα όρια της αγάπης και του μίσους – τα πιο δημοτικά συναισθήματα στον άνθρωπο. Τα όρια ρευστά... και η τάση για λυτρωτική φυγή ακουμπά με καυτερικότητα στο φιλεύσπλαχνο Θεό. Τώρα, που βίωσα τη σημασία της αρχαίας τραγωδίας, συνειδητοποιώ ότι η καθημερινότητά μας πλασιώνεται από το μοτίβο: Ύβρις – Τίσις – Νέμεσις. Κατά πόσο η τραγωδία θα αρέσει στον κριτή, εξαρτάται από τη διεκή μας ακέραιη και ενάρετη στάση πλήρωσης του φόλου και εξόφλησης των θεϊκών δανείων.

Ανθρέου Ανδρέας

Νιώθω πολύ τυχερή, που μπορώ εγώ να μιλήσω για τον έρωτα, χρησιμοποιώντας τους στίχους του Ευριπίδη. «Έρωτα θεέ...». Η εμπειρία είναι μοναδική και έχει χαραχθεί βαθιά μέσα στην ψυχή μου. Μια τρυφερή, γλυκιά ανάμνηση... εφόδιο ζωής.

Παναγή Κατερίνα

Και όμως ανήκω κι εγώ στην ομάδα των Τρωάδων. Δεν πίστευα ότι θα καταφέρναμε να γίνουμε ομάδα. Είμαστε τόσο διαφορετικοί άνθρωποι... Γνωριστήκαμε υποχρεωτικά, δέσαμε με τον καιρό κι αγαπηθήκαμε για πάντα. Σίγουρα τα βιώματά μας δεν ήταν αρκετά για να καλύψουμε τις απαιτήσεις των ρόλων μας, η σκηνοθέτης μας όμως βρήκε τον τρόπο να μας βγάλει πράγματα που δεν πιστεύαμε ότι έχουμε στις ψυχές μας.

Κουρσάρου Άντρια

Είμαι πραγματικά τυχερή που συμμετέχω σ' αυτή την εμπνευσμένη θεατρική παράσταση. Γνώρισα ταλαντούχα άτομα. Είμαι πολύ ευγνώμων που είχα αυτή την ευκαιρία και σίγουρα η εμπειρία μου αυτή θ' αποτελέσει μια αξέχαστη ανάμνηση στη ζωή μου!

Παπασάββα Σοφία

Παρά τις δυσκολίες και τις αντιξοότητες που αντιμετωπίζω κατά τη φετινή χρονιά, καθώς και την πίεση των πανελλαδικών εξετάσεων, προσπάθησα να κλέψω λίγο χρόνο για να συμμετέχω στην παράσταση. Δεν ήθελα να χάσω την ευκαιρία να παίξω σε μια Αρχαία Ελληνική Τραγωδία. Αρχικά μου φαινόταν δύσκολο. Δεν είναι τυχαίο που ακόμα και καταξιωμένοι ηθοποιοί θεωρούν το είδος της τραγωδίας δύσκολο και ιδιαίτερα απαιτητικό. Στην πορεία ανακαλύψαμε κρυμμένες πτυχές του εαυτού μας, πειραματιστήκαμε και να το αποτέλεσμα! Πραγματικά, άξιζε τον κόπο. Απολαύστε υπεύθυνα!

Στυλιανίδης Ευγένιος

Είμαι πολύ ευτυχισμένη που συμμετέχω στη θεατρική παράσταση του σχολείου μου. Και είμαι διπλά ευτυχισμένη που κάνουμε ένα έργο με αντιπολεμικό μήνυμα. Κατάγομαι από την Περσία και ξέρω καλά τις συνέπειες ενός πολέμου. Δεν είναι όμως μόνο το έργο... μέσα σ' αυτή την ομάδα βρήκα καινούργιους φίλους που με αγαπούν και με βοηθούν. Επιπλέον έχω και τη στήριξη της καθηγήτριάς μου, κ. Μαρίας Κυπριανού, που με θεωρεί ικανή να υποστηρίξω αυτό το έργο και μου δίνει δύναμη να προχωρώ.

Νατέρι-Ντάνα Έλενα

Πήρα την απόφαση να συμμετάσχω στο θέατρο από περιέργεια. Δεν μπορούσα να φανταστώ ότι αυτό θα άλλαζε την κοσμοθεωρία μου. Η αγωνία του Μενέλαου να ανακτήσει τη χαμένη περηφάνειά του και να βρει τον αυτοσεβασμό του, είναι τα στοιχεία που με έδεσαν με το ρόλο μου. Με τη βοήθεια της σκηνοθέτιδος μας μπόρεσα να κατανοήσω τον πληγωμένο αυτόν άντρα και να τον υποδυθώ πάνω στο σανίδι.

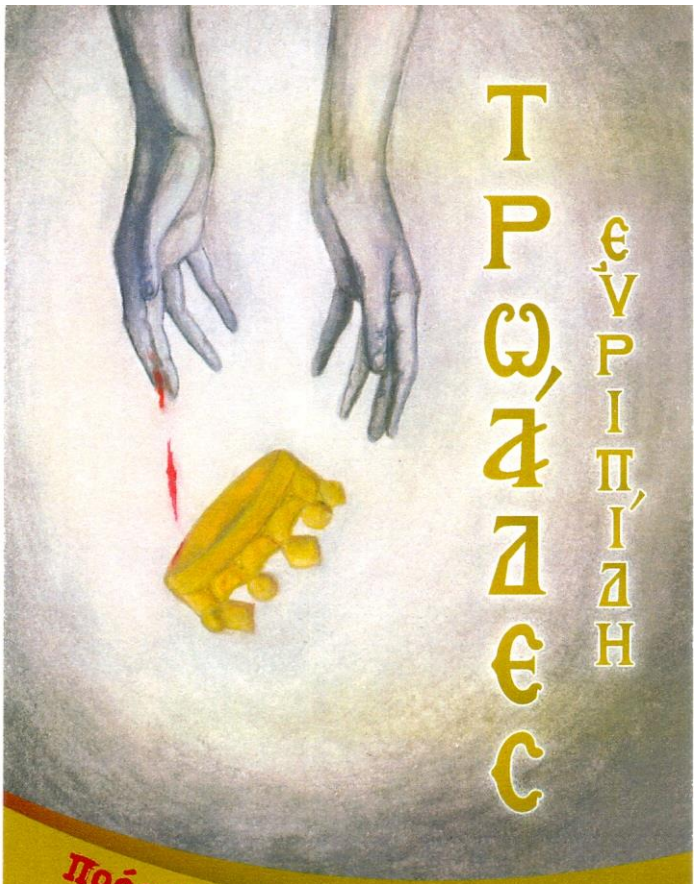
Ερωτοκρίτου Μάριος

Θυμάμαι αυτό που μας είπε η καθηγήτριά μας κάποτε για τις μαγικές ιδιότητες της αρχαίας τραγωδίας και τις επιδράσεις που έχει στο κοινό. Κάποιοι θα συγκινηθούν πολύ, σε κάποιους άλλους θα πάρει χρόνο η λυτρωτική διεργασία της συγκίνησης, και σίγουρα θα υπάρξουν κι εκείνοι που δεν θα επιτρέψουν ποτέ στη συγκίνηση να επιδράσει στον εαυτό τους. Και αυτοί οι τελευταίοι είναι πάντα δυστυχισμένοι. Το πάθος της κ. Μαρίας για το θέατρο και η ενασθησία της για τα δεινά του τόπου μας, άγγιξαν την καρδιά μου. Ως αιχμάλωτη γυναίκα, θρηνώ τη σκλαβιά μου, την καταστροφή και τη λεηλασία της πατρίδας μου. Τα συναισθήματα στις πρόβες είναι έντονα. Νομίζω πως αυτό είναι επιτυχία! Αν είχα ξανά την ευκαιρία να συμμετάσχω σε μια τέτοια θεατρική παράσταση, θα το έκανα χωρίς δεύτερες σκέψεις. Αυτήν την ανάμνηση θα κρατήσω από το λύκειο.

Γιασουμή Σοφία

Πρόσκληση

Το **Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα** σας προσκαλεί στη θεατρική παράσταση

"Τρωάδες"

του Ευριπίδη

Παρασκευή **2** Μαρτίου 2012

στις 8 μ.μ.

στην Αίθουσα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων
Γ΄ Δημοτικού Σχολείου Υψωνα

ΚΓ' ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ

2013

* ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΞΥΛΟΤΥΜΠΟΥ- *ΕΛΕΝΗ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

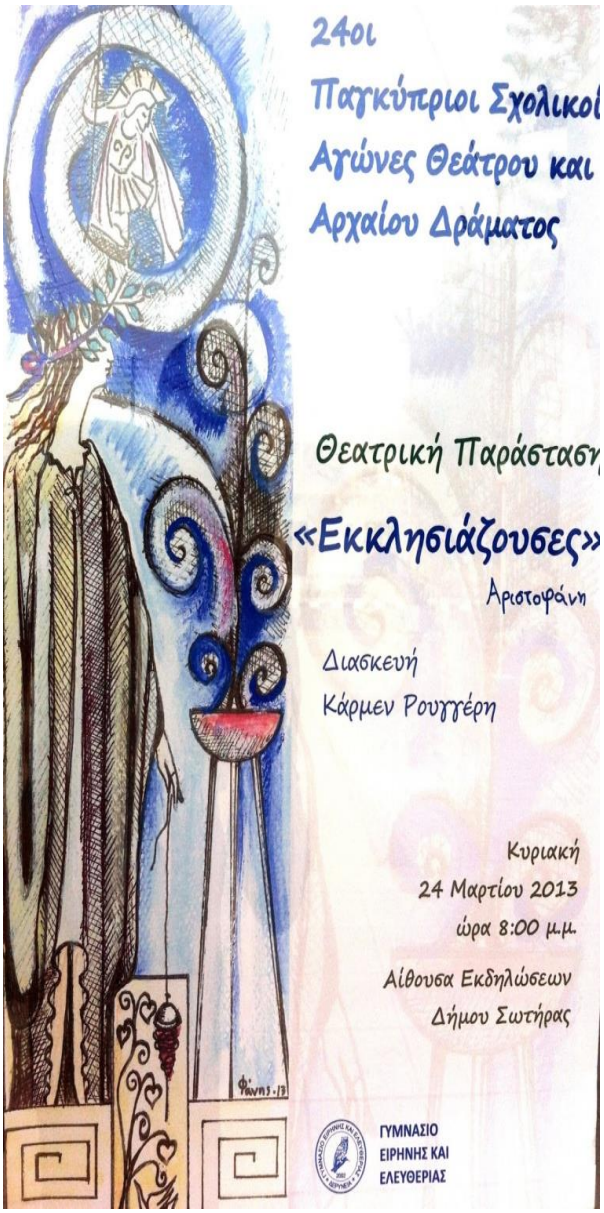
Ευριπίδης ο Αθηναίος

Γέρασε ανάμεσα στη ψωτιά της Τροίας και τα λατομεία της Σικελίας.
Τον άρεσαν οι σπηλιές στην αμμουδιά κι οι ζωγραφιές της θάλασσας.
Είδε τις φλέβες των ανθρώπων σαν ένα δίχτυ θεών, όπου μας πιάνουν
σαν τ' αγρίμια· προσπάθησε να το τρυπήσει. . .

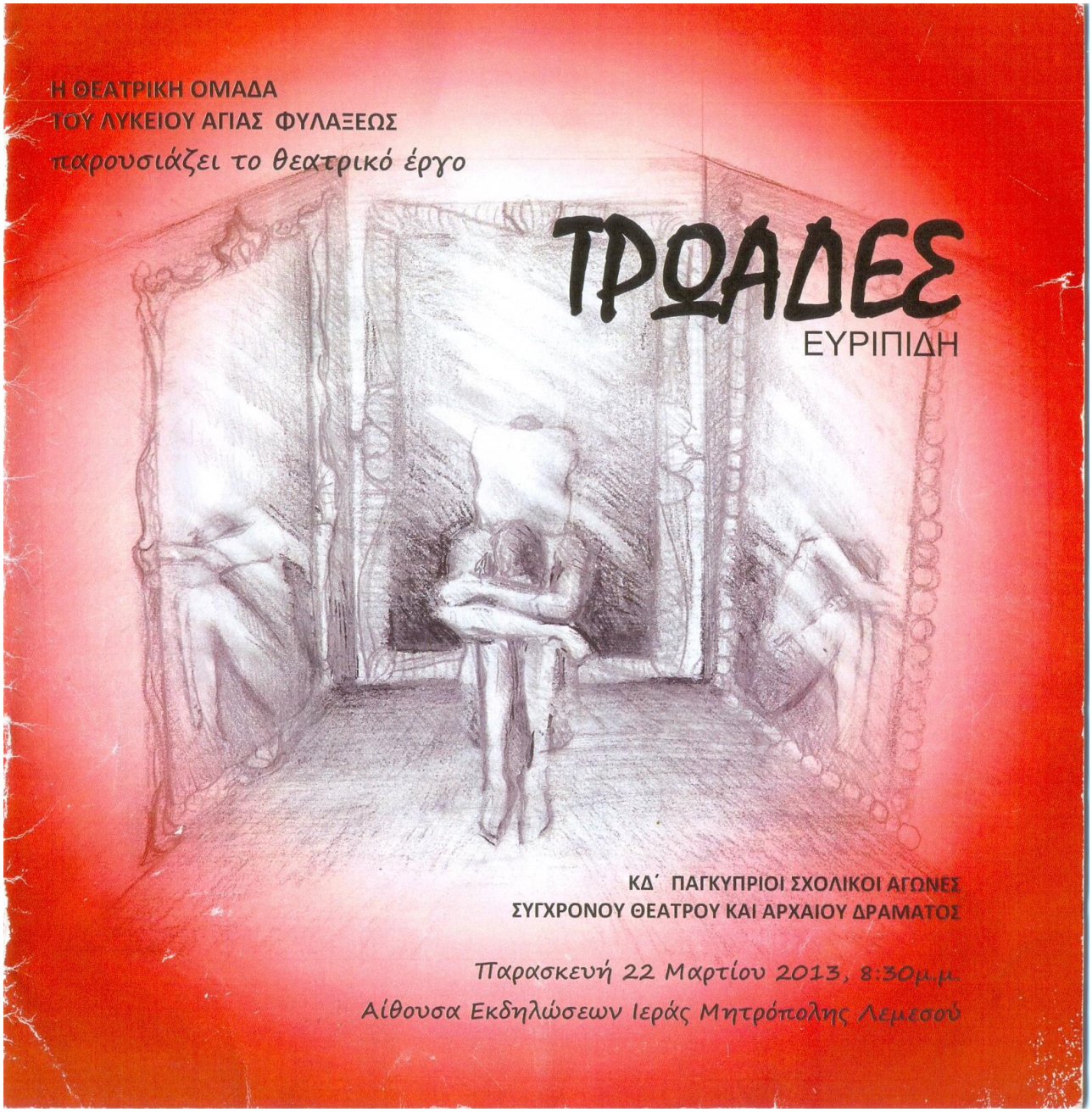
Γ. Σεφέρης, «Ημερολόγιο Κατασπρώματος, Γ»

*** ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΔΕΡΥΝΕΙΑΣ- *ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ**

*** ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΦΥΛΑΞΕΩΣ- *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ**

«Το θέατρο είναι πάνω από όλα δημιουργία. Στις πρόβες ζήσαμε ενδιαφέρουσες και δημιουργικές στιγμές. Προσωπικά πιστεύουμε πως αυτή η θεατρική εμπειρία θα μας βοηθήσει να ανακαλύψουμε καινούργιες πτυχές του εαυτού μας και να βελτιωθούμε ως προσωπικότητες.»

Ζαφειρίδου Ιουλία- Ελευθερίου Σοφία, Β6

« Η πορεία που διανύσαμε ήταν δύσκολη, γεμάτη εμπόδια. Παρόλα αυτά τα καταφέραμε. Δώσαμε τον καλύτερό μας εαυτό . Μάθαμε έμπρακτα τη σημασία των λέξεων αλληλεγγύη, κατανόηση και σεβασμός. Όλα αυτά μας βοήθησαν να φτάσουμε στο τέλος»

Παπαευριπίδου Μαρία, Β4

« Η πορεία που διανύσαμε από την πρώτη πρόβα μέχρι σήμερα ήταν ένα υπέροχο ταξίδι το οποίο απόσβεσε την όποια κούραση και τις μικροσυγκρούσεις που υπήρξαν. Εν τέλει ήταν μια εμπειρία αξέχαστη και νιώθουμε περήφανοι για τη δουλειά και το αποτέλεσμα.»

Νικολάου Στέλλα, Β8

«Το θέατρο είναι σίγουρα μια αξέχαστη εμπειρία. Εκτός βέβαια από σκληρή δουλειά υπάρχουν όμορφες στιγμές συνεργασίας, γέλιου και δημιουργικής χαράς.»

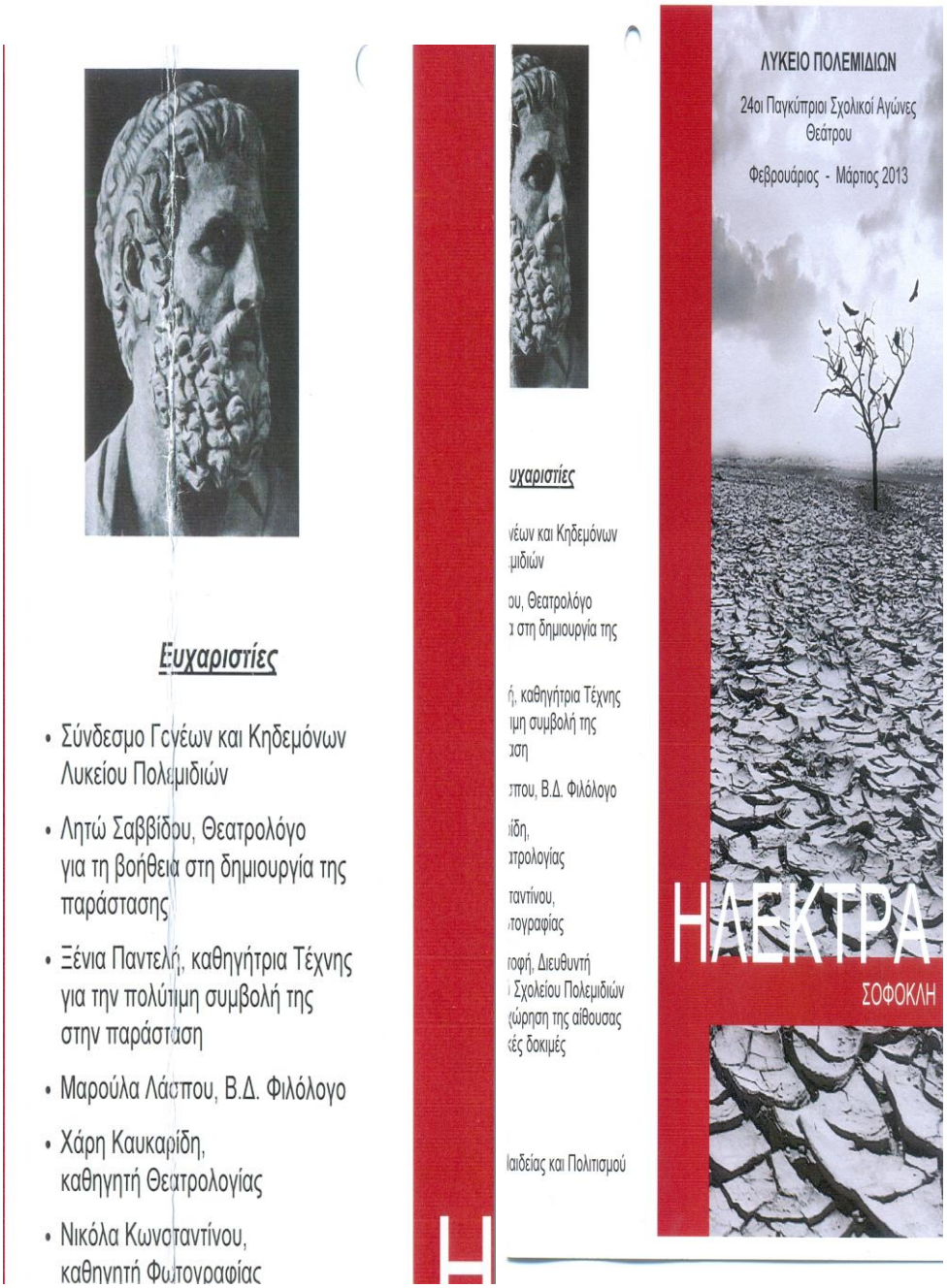
Χατζηδημητρίου Φωτεινή, Β6

«Με τη συμμετοχή μας στο θέατρο μάθαμε και κερδίσαμε πολλά. Γελάσαμε , θυμώσαμε , μα πάνω απ' όλα γνωρίσαμε πολλά καινούργια άτομα και δεθήκαμε με αυτά. Μας άφησε πολύ δυνατές εμπειρίες που θα τις θυμόμαστε για πάντα.»

Κυριάκου Άντρη, Γ6

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΠΟΛΕΜΙΔΙΩΝ - *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΣΟΦΟΚΛΗ</u>**

Λίγα λόγια για το έργο

Ο μύθος της τραγωδίας αντλείται από τη μυθική οικογένεια των Ατρειδών που αναφέρεται στους βασιλιάδες του Άργους. Είναι έργο της τελευταίας περιόδου του Σοφοκλή, που φανερώνει την ωριμότητα και μεστότητα της σκέψης του, όσον αφορά τα ανθρώπινα και τα προβλήματα που δοκιμάζουν την ανθρώπινη ψυχή και το νου, άγνωστο όμως πότε ακριβώς γράφτηκε και παίχτηκε.

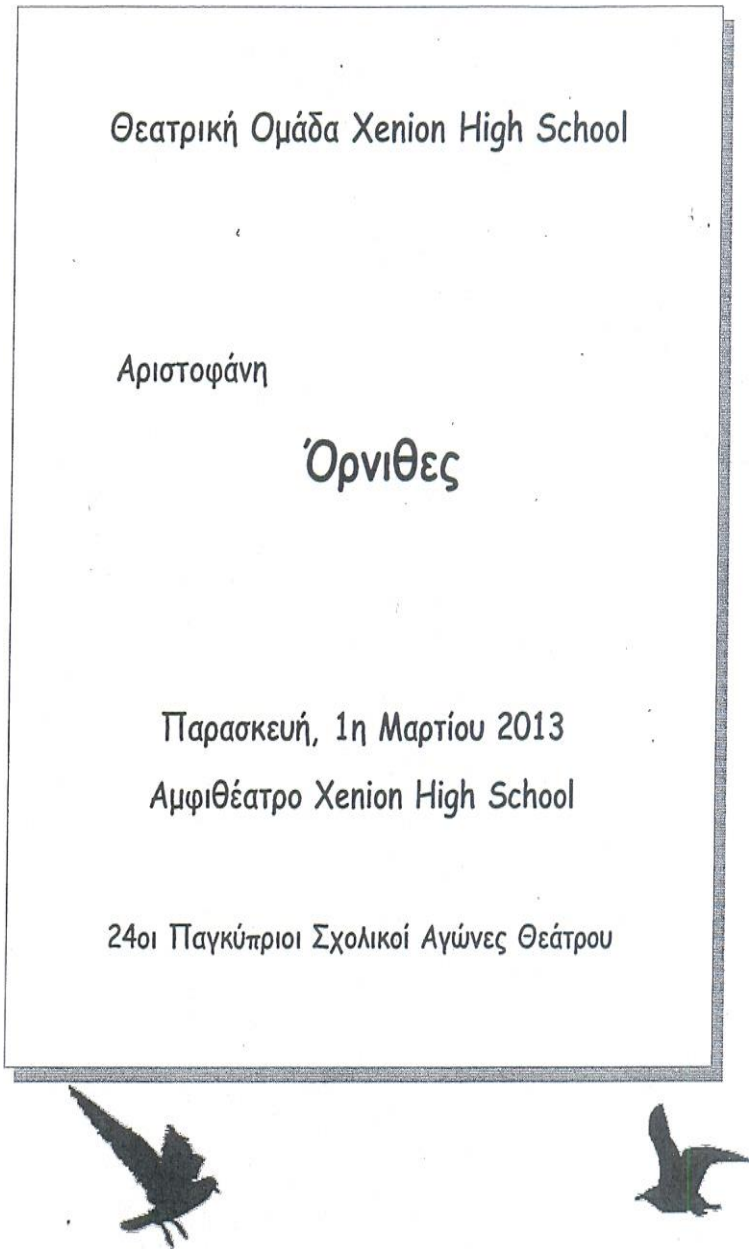
Κεντρικό πρόσωπο στο έργο είναι η Ηλέκτρα ως φορέας και εκφραστής του ανθρώπινου πάθους. Το θέμα της Ηλέκτρας είναι η τιμωρία μιας ανοσίας αμαρτίας με τη διάπραξη μιας άλλης ανοσιότερης.

Υπόθεση

Ο μικρός Ορέστης μετά τη δολοφονία του πατέρα του Αγαμέμνονα από τη μητέρα του Κλυταιμνήστρα και τον Αίγισθο μέσα στο παλάτι, φυγαδεύεται μαζί με τον παιδαγωγό του από την αδελφή του Ηλέκτρα. Μεγαλώνει στη Φωκίδα κοντά στο συγγενή τους Στρόφιο, ενώ η Ηλέκτρα μένει στο παλάτι περιμένοντας εκδίκηση για την ατίμωση.

Η υπόθεση ξετυλίγεται όταν μεγάλος πια ο Ορέστης επιστρέφει στο Άργος αφού πήρε χρησμό από τον Απόλλωνα με ποιο τρόπο θα

- **<u>XENION HIGH SCHOOL- *ΟΡΝΙΘΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

- **<u>ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΤΡΑΧΩΝΙΟΥ- *ΟΡΝΙΘΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

Διανομή ρόλων (με σειρά εμφάνισης)

Πεισθέταιρος:	Οδυσσέως Γιάννης, Β1
Ευελπίδης:	Μιχαήλ Δημήτρης, Γ3
Έποπας (Τσαλαπετεινός):	Ιωάννου Γιώργος, Γ4
Υπηρέτης του Έποπα:	Γεδεών Φειδίας, Β2
Σερέας και Τριβαλλός:	Μερακληγιάννης Γιώργος, Γ1
Ποιητής και Βασίλεια:	Μπρατσούν Κατερίνα, Γ5
Χρησμολόγος:	Γιαννή Αννίτα, Β2
Μέτων και Ποσειδώνας:	Αποστόλου Πέτρος, Γ1
Απεσταλμένος:	Κωνσταντίνου Έλλη, Γ4
Νομοπώλης:	Ευθυμίου Χριστιάνα, Γ4
Αγγελιαφόρος (1ος και 2ος):	Χρυσοστόμου Δοξούλα, Γ1
Ίριδα:	Χριστοφόρου Ναταλία, Β1
Κήρυκας:	Χατζητοφή Στάλω, Α5
Νεαρός:	Νεοφύτου Γιάννης, Β4
Συκοφάντης:	Γρηγορίου Ντιάνα, Γ1
Προμηθέας:	Καλυφόμματος Πυθαγόρας, Γ4
Ηρακλής:	Ανδρέου Ανδρέας, Γ5

Χορός Πουλιών:

Κορυφαία:	Ευδοκίμου Νάταλη, Γ2
Χορός:	Ιωάννου Γεωργία, Γ2
	Παπασάββα Γεωργία, Γ2
	Ψύχα Αυγούστα, Γ2
	Νικολάου Μαρία, Γ2
	Μιχαήλ Κατερίνα, Γ3
	Ευριπίδου Γεωργία, Γ3
	Νικολάου Βάσω, Γ5

Συντελεστές της παράστασης

Σκηνοθεσία:

Στέλιος Ταβουλάρης, καθηγητής Φιλολογικών

Κοστούμια:

Σύλβια Οικονομίδου, Β.Δ.Α΄ Τέχνης

(για την κατασκευή των κοστουμιών αξιοποιήθηκαν υφάσματα από περισσεύματα που ξαναχρησιμοποιήθηκαν και ξανασχεδιάστηκαν)

Επιμελήτριες σκηνής:

Ανθούλα Στυλιανού

Μαριάννα Αποστόλου, καθηγήτριες Φιλολογικών

Σκηνικά:

Σύλβια Οικονομίδου, Β.Δ.Α΄ Τέχνης

Ορθόδοξος Λοΐζου, καθηγητής Συμβουλευτικής

Μουσική επιμέλεια:

Μάριος Κτωρίδης, καθηγητής Μουσικής

Ακούγονται:

Απόσπασμα από το έργο «Ορνιθες» Μάνου Χατζηδάκι,

"The typewriter" Leroy Anderson,

"Canon in D" Johann Pachelbel

Χορογραφίες:

Τούλα Τρύφωνος, καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής

Φιλοτέχνηση πρόσκλησης, αφίσας και προγράμματος:

Ελένη Ιωαννίδου, καθηγήτρια Τέχνης

Υπεύθυνοι ήχου και φωτισμού, τεχνική υποστήριξη:

Λοΐζος Χριστοφίδης, καθηγητής Πληροφορικής

Πάρης Χριστοφόρου, καθηγητής Φυσικής

Γενική επιμέλεια:

Σύλβια Οικονομίδου, Β.Δ.Α΄ Τέχνης

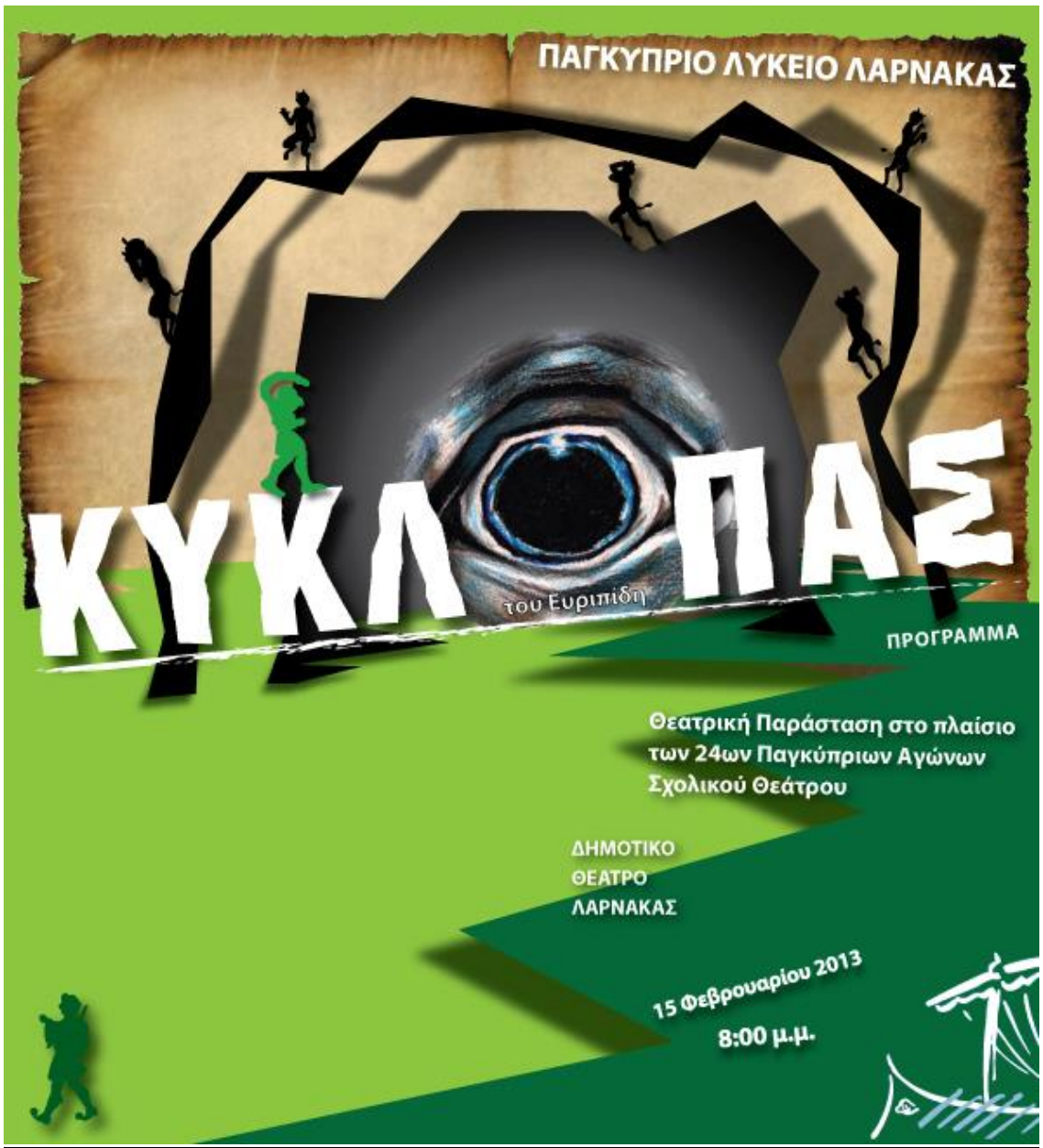
Ευγενία Παναγιώτου-Κωνστάμπεη, Β.Δ.Α΄ Φιλολογικών

Χορηγοί: Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού

ΘΟΚ

προσ
Αγ. Μάμαντος Τραχωνίου
στα πλαίσια των
ΚΔ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου
σας προσκαλεί στη θεατρική παράσταση
"Όρνιθες"
Αριστοφάνη
(διασκευή)
που θα πραγματοποιηθεί
στις 13 Μαρτίου 2013 και ώρα 8:00 μ.μ.
στην Αίθουσα Προβολών του
Λυκείου Αποστόλου Λουκά Κολοσσίου.
Π.Α. 25305705 μέχρι 01-03-2013

- **<u>ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ- *ΚΥΚΛΩΠΑΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ</u>**

Ο Καραγκιόζης και ο Αγωνιστής-τσολιάς ακολουθούν τον Έλληνα Οδυσσέα στο περιπετειώδες ταξίδι του για την πατρίδα. Ο πρώτος συμβολίζει το όνειρο που φυτρώνει ακόμη και στη φτωχότερη παράγκα. Ο δεύτερος την ψυχή που δεν μπόρεσαν ποτέ να την καταλύσουν θηρία και τέρατα. Το κακό είναι υπαρκτό. Αλλάζει μορφές σαν τον Πρωτέα. Πότε έτσι και πότε αλλιώς. Ο Οδυσσέας αντιστέκεται και προχωρά. Χωρίς αυταπάτες γι' αυτά που θα συναντήσει στο δρόμο του. Με τον Καραγκιόζη και τον Αγωνιστή στην καρδιά. Με μια ρυτίδα στο μέτωπο. Μ' ένα τρελό βαπόρι που σκίζει τα πέλαγα και σκαρφαλώνει στη στεριά. Μοίρα στη μοίρα του.

Χρυστάλλα Κουλέρμου

ΚΥΚΛΩΠΑΣ

Ο «Κύκλωπας» του Ευριπίδη που χρονολογείται περί το 410-5 π.Χ. είναι το μόνο σατυρικό δράμα που σώζεται ολόκληρο και πραγματεύεται την περιπέτεια του Οδυσσέα και των συντρόφων του στο νησί των Κυκλώπων.

Η κοινωνία των Κυκλώπων δεν έχει θεσμούς, δεν έχει βωμούς, άρα και θεούς, δεν έχει αξίες και είναι ενστικτοκεντρική. Τους κυβερνούν νομοτελειακά οι λειτουργίες του σώματος. Σ΄αυτόν τον άξενο, ανοίκειο κόσμο εισέρχεται ο περιπλανώμενος Οδυσσέας με τους συντρόφους του, που ρίχνουν άγκυρα στη Σικελία κάτω από την Αίτνα, για να βρουν νερό και τροφή. Και έτσι ο Ευριπίδης στήνει τον «Αγώνα» ανάμεσα στο πρωτόγονο και στο πολιτισμένο. Ο Οδυσσέας είναι ο διαχειριστής του Λόγου, ο στρατηγικός προγραμματιστής, ο άρχοντας των αφηρημένων εννοιών και ο απόλυτος χρήστης μιας δόκιμης και κατεκτημένης πείρας. Όπως στα πολιτιστικά ρατσιστικά ανέκδοτα οι ιθαγενείς θαμπώνονται από τις χρωματιστές χάντρες, έτσι ο Οδυσσέας προσφέρει στον πρωτόγονο και άπειρο Κύκλωπα τον οίνον. Τον μεθά, τον κοιμίζει και του εξορύσσει το μάτι.

Κώστας Γεωργουσόπουλος

Η τύφλωση του Κύκλωπα και η εξασφάλιση έτσι της σωτηρίας του Οδυσσέα και των συντρόφων του εκφράζει τη νίκη του πνεύματος επί της ωμής βίας και την υπερίσχυση της σοφίας, βάσει της οποίας επινοήθηκαν νόμοι, διαμορφώθηκαν πολιτειακά οργανωμένες κοινωνίες ανθρώπων και δημιουργήθηκε πολιτισμός.

Αντωνία Ματσίγκου

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΕΙΠΑΝ...

Κατάφερα να ενταχθώ φέτος, για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, στη θεατρική ομάδα του σχολείου μας. Κλείνοντας αυτή η ενότητα μου αφήνει αναμνήσεις των όσων πέρασα μαζί με τους συμμαθητές μου. Γίναμε μια ομάδα, μια παρέα, με βασικότερο στόχο να περάσουμε ωραία, προσφέροντας κάτι αξιόλογο στο θεατή. Μοιραστήκαμε αυτήν την υπέροχη εμπειρία, συνεργαστήκαμε και ζήσαμε σαν μια οικογένεια τις χαρές και τις συγκινήσεις της φετινής θεατρικής παράστασης.
Είναι μεγάλη αλλαγή για μένα να παίξω σε σατυρικό δράμα, αφού με την περσινή ομάδα ανεβάσαμε τραγωδία. Και η φετινή ομάδα έχει κερδίσει μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου και τους ευχαριστώ όλους που με θεωρούν έναν από αυτούς.

Στράτος Φραγκούλης (Σειληνός)

Η συμμετοχή μου στο θέατρο είναι κάτι που μου προκάλεσε αισθήματα που δεν μπορώ να περιγράψω μέσα σε λίγες μόνο γραμμές. Ξεκινήσαμε ένα ταξίδι για την Ιθάκη και η στάση μας στο νησί των Κυκλώπων μάς έχει αφήσει τις καλύτερες εντυπώσεις. Οι αξέχαστες στιγμές και το άφθονο γέλιο στις δοκιμές θα παραμείνει στο νου του καθενός μας.

Παναγιώτης Ονησιφόρου (Οδυσσέας)

Η συμμετοχή μου στη θεατρική παράσταση ήταν η αφορμή να γνωρίσω καινούργια πρόσωπα, που με το κέφι και τη θετική τους ενέργεια καταφέραμε να έχουμε ένα υπέροχο αποτέλεσμα, που ελπίζουμε να απολαύσουν οι θεατές.

Αιμίλιος Λοΐζου (Κύκλωπας)

Πήρα μέρος σε διάφορες θεατρικές παραστάσεις, μιούζικαλ, διαγωνισμούς, φεστιβάλ. Για μένα ήταν πολύ ωραία εμπειρία να συμμετάσχω σε αρχαίο σατυρικό δράμα με στοιχεία της σύγχρονης πραγματικότητας. Βασική ιδέα του σατυρικού αυτού δράματος είναι ο θρίαμβος της νοημοσύνης πάνω στη βαρβαρότητα, η νίκη και η σωτηρία του Οδυσσέα, ο οποίος εκπροσωπεί τον ανθρώπινο πολιτισμό, τη δύναμη και την ελπίδα. Πιστεύω πως η θεατρική αυτή παράσταση θα εντυπωσιάσει τους θεατές, εφόσον έχει πολύ βαθύ νόημα.

Μιχάλης Παπαγιάννης (Κορυφαίος)

Μια εμπειρία ζωής που θα μου μείνει αξέχαστη. Κάθε ρόλος και μια πρόκληση να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας αλλά κι ένα ταξίδι σ' ένα δικό μας κόσμο. Κάθε δοκιμή κι ένα σκαλί προς την επιτυχία. Επιτυχία δεν θεωρώ τη νίκη στο διαγωνισμό. Επιτυχία είναι ένα χειροκρότημα που παίρνεις στο τέλος της παράστασης. Σε γεμίζει και σε ανταμείβει για τις προσπάθειες και τους κόπους σου. Η θεατρική ομάδα του σχολείου έγινε μια δεύτερη οικογένεια για τον καθένα μας.

Ελένη Μιχαήλ (σάτυρος)

Συμμετέχοντας στη θεατρική παράσταση του σχολείου μας κέρδισα πολλά. Ήταν μια φανταστική εμπειρία. Γνώρισα καινούργια άτομα κι έμαθα να συνεργάζομαι και να συμβιβάζομαι με διάφορους χαρακτήρες. Παρά τους τσακωμούς μας, τις διαφωνίες και την κούραση, αυτό που μου μένει στο μυαλό είναι η σχέση που αποκτήσαμε. Το τέλος των δοκιμών και των συναντήσεών μας μου αφήνουν μια γλυκόπικρη γεύση. Αυτό που ξέρω στα σίγουρα είναι πως, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, είμαστε κερδισμένοι από αυτήν την εμπειρία.

Δάφνη Φραγκούλη (σάτυρος)

Συμμετέχοντας στο θέατρο έμαθα την αξία της συνεργασίας αλλά και της αποδοχής των διαφορετικών ιδεών, που συνδυάζοντάς τις βγαίνει το καλύτερο δυνατό αποτέλαποτέλεσμα. Ακόμη ανέπτυξα το αίσθημα της υπευθυνότητας και έμαθα να παίρνω πρωτοβουλίες.

Στέφανη Παπαλλά (σάτυρος)

Μια εμπειρία ζωής που θα μου μείνει αξέχαστη. Κάθε ρόλος και μια πρόκληση να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας αλλά κι ένα ταξίδι σ' ένα δικό μας κόσμο. Κάθε δοκιμή κι ένα σκαλί προς την επιτυχία. Επιτυχία δεν θεωρώ τη νίκη στο διαγωνισμό. Επιτυχία είναι ένα χειροκρότημα που παίρνεις στο τέλος της παράστασης. Σε γεμίζει και σε ανταμείβει για τις προσπάθειες και τους κόπους σου. Η θεατρική ομάδα του σχολείου έγινε μια δεύτερη οικογένεια για τον καθένα μας.

Ελένη Μιχαήλ (σάτυρος)

Συμμετέχοντας στη θεατρική παράσταση του σχολείου μας κέρδισα πολλά. Ήταν μια φανταστική εμπειρία. Γνώρισα καινούργια άτομα κι έμαθα να συνεργάζομαι και να συμβιβάζομαι με διάφορους χαρακτήρες. Παρά τους τσακωμούς μας, τις διαφωνίες και την κούραση, αυτό που μου μένει στο μυαλό είναι η σχέση που αποκτήσαμε. Το τέλος των δοκιμών και των συναντήσεών μας μου αφήνουν μια γλυκόπικρη γεύση. Αυτό που ξέρω στα σίγουρα είναι πως, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, είμαστε κερδισμένοι από αυτήν την εμπειρία.

Δάφνη Φραγκούλη (σάτυρος)

Η συμμετοχή μου στη θεατρική ομάδα του σχολείου είναι μια εμπειρία η οποία θα μου μείνει αξέχαστη. Ξεκινήσαμε χωρίς να γνωριζουμε ο ένας τον άλλο και κατορθώσαμε να γίνουμε ομάδα-παρέα και να συνεργαστούμε. Μέσα από τις δοκιμές ανακαλύψαμε μια πιο δημιουργικη πλευρά του εαυτού μας. Οι εκπαιδευτικοί μας διέθεσαν πολύ από τον ελεύθερό τους χρόνο για τις δοκιμές μας, οι οποίες ήταν το πιο εξαντλητικό και ταυτόχρονα το πιο διασκεδαστικό κομμάτι της δουλειάς μας, Ελπίζω το αποτέλεσμα να δικαιώσει τους κόπους μας.

Ευγενία Ηλιοπούλου (σάτυρος)

Η συμμετοχή μου στη θεατρική παράσταση του σχολείου για μένα ήταν πραγματικά μια εμπειρία ζωής. Έμαθα το νόημα της λέξης «συνεργασία», «ενότητα». Σκοπός μας δεν ήταν ποτέ το βραβείο και η πρωτιά, αλλά ένα καλό αποτέλεσμα που θα ευχαριστήσει.

Κυριακή Δημητρίου (σάτυρος)

Θέατρο. Μια λέξη, χίλιες εμπειρίες. Φέτος μου δόθηκε η ευκαιρία να εξασφαλίσω ένα εισιτήριο για το ταξίδι σ' αυτόν τον μαγικό κόσμο. Ένα ταξίδι πολύ γλυκό. Όταν γευόμαστε λοιπόν κάτι γλυκό, δεν παύουμε ποτέ να το αναζητούμε. Κάτι παρόμοιο είναι και το θέατρο. Μέσα από αυτόν τον κόσμο μόνο νικητής μπορείς να βγεις, βλέποντας την εξέλιξη του εαυτού σου, την αυτοπεποίθηση που αποκτάς αλλά και τη δυνατότητα έκφρασης, μίμησης και ταύτισης, Είναι μια εμπειρία που μένει αξέχαστη για μια ζωή.

Ελένα Νικολάου (σάτυρος)

Η συμμετοχή μου στη θεατρική παράσταση ήταν μια αξέχαστη εμπειρία. Έμαθα να συνεργάζομαι με άλλα άτομα και γνώρισα αξιόλογους ανθρώπους. Παρ' όλη την κούραση, καταφέραμε να δέσουμε σαν ομάδα και να έχουμε ένα πολύ καλό αποτέλεσμα.

Γιώτα Κωνσταντίνου (σάτυρος)

2014

ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ- ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΟΦΟΚΛΗ

programma:Layout 1 3/18/14 8:32 PM Page 1

Συντελεστές

Μετάφραση: Νίκος Νικολίτσης
Διασκευή: Αδάμος Μάρκου, ΒΔ
Σκηνοθεσία: Αδάμος Μάρκου ΒΔ, Άντρη Ανδρέου, Ανδρέας Λευτέρη, Φιλόλογοι
Σκηνικά: Καλλιόπη Μικρασιάτη, καθ. Τέχνης και οι μαθητές: Μαρία Χρυσάνθου Γ'9, Μιχάλης Χασιρίδης Γ'7, Ηλίας Άσπρου Γ'11, Μάρκος Μάρκου Γ'9, Χριστιάνα Καΐσή Γ'5, Ανδρέας Ζαχαριάδης Β9
Κοστούμια: Αδάμος Μάρκου, ΒΔ, Άντρη Ανδρέου, Φιλόλογοι
Μουσική/Διεύθυνση Ορχήστρας: Αργυρώ Ρούσου, καθ. Μουσικής
Χορογραφία/κίνηση: Λαμπρούλα Κεφάλα, καθ. Φυσικής Αγωγής
Υπεύθυνος ήχου/φωτισμού: Βασίλης Κίττος, καθ. Φυσικής, Θεόδωρος Λάμπρου Β8

Φιλοτέχνηση προγράμματος: Θεόδωρος Τσολάκης, καθ. Γραφικών Τεχνών
Επιμέλεια προγράμματος: Γιαννούλα Σταύρου, φιλόλογος
Φιλολογική επιμέλεια: Αδάμος Μάρκου, ΒΔ
Γενική εποπτεία: Μαρία Φαρκωνή, ΒΔ Α' υπεύθυνη ΔΔΚ

Ευχαριστίες

Εκφράζουμε τις ιδιαίτερες ευχαριστίες μας στους χορηγούς μας και σε όσους μας βοήθησαν με οποιονδήποτε τρόπο:

- Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού
- Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου
- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τράπεζας Κύπρου
- Σύνδεσμος Γονέων και Κηδεμόνων Λυκείου Παραλιμνίου
- Ελληνικά Πετρέλαια Κύπρου/ΕΚΟ
- Όμιλος Καΐσής

Λύκειο Παραλιμνίου

25οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

του Σοφοκλή

Σάββατο 22 Μαρτίου 2014

Αίθουσα Πολλαπλής Χρήσης
Λυκείου Παραλιμνίου

programma:Layout 1 3/18/14 8:32 PM Page 2

Πρόγραμμα

- **Καλωσόρισμα από τον υπεύθυνο της Επιτροπής Θεάτρου** κ. Αδάμο Μάρκου, ΒΔ
- **Χαιρετισμός από τον Διευθυντή του Λυκείου Παραλιμνίου** κ. Ανδρέα Φιλίππου
- **Θεατρική παράσταση «Αντιγόνη», Σοφοκλή**
- **Επίδοση διπλωμάτων συμμετοχής** από την κριτική επιτροπή των 25ων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου
- **Ο Σύνδεσμος Γονέων του Λυκείου Παραλιμνίου συγχαίρει** τους συντελεστές της παράστασης

Η υπόθεση του έργου

Μετά το θάνατο του Οιδίποδα, στη Θήβα βασιλεύει ο γιος του ο Ετεοκλής ύστερα από συμφωνία με τον αδελφό του τον Πολυνείκη. Η μη τήρηση της συμφωνίας θα οδηγήσει στο θάνατο και των δύο αδελφών. Ο Κρέοντας που θα αναλάβει την εξουσία διατάζει την ταφή του πρώτου και την ατίμωση του δεύτερου (με τη μη ταφή του). Η υπόθεση του έργου αρχίζει από τη στιγμή που η Αντιγόνη, αδελφή των δύο σκοτωμένων, σε αντίθεση με τις διαταγές του άρχοντα, αποφασίζει να προχωρήσει στην ταφή του Πολυνείκη αποδεχόμενη όλες τις συνέπειες της πράξης της.

Αντιγόνη: ένα διαχρονικό σύμβολο ελευθερίας και πίστης στους άγραφους ηθικούς νόμους

Σε μια εποχή που, ίσως πιο πολύ από ποτέ, ο άνθρωπος έχει ανάγκη να κρατηθεί από τον συνάνθρωπο και τις αξίες, η Αντιγόνη αποδεικνύει περίτρανα τον διαχρονικό λόγο των τραγικών μας. Πρόκειται για μια γυναίκα - καθόλου υπερφυσική - που πονεί, λυγίζει, θρηνεί αλλά έχει κάνει την επιλογή της σύμφωνα με τις αρχές της.
Η Αντιγόνη εκπροσωπεί τον άνθρωπο που δεν υποτάσσεται, τον άνθρωπο που θεωρεί χρέος του την εξέγερση απέναντι στο άδικο και την τυφλή βίαιη εξουσία. Στις μέρες μας το πρόσωπο της Αντιγόνης παίρνει ακόμη μεγαλύτερη αξία. Ο εμφύλιος αδελφοκτόνος πόλεμος, η αυταρχική και βίαιη πολλές φορές εξουσία, η αλαζονεία του ηγεμόνα και η στάση μας απέναντι σε τέτοιες καταστάσεις, είναι θέματα διαχρονικά, που συνεχίζουν να μας απασχολούν και να μας αγγίζουν. Κάνοντας μια μικρή αναγωγή στο σήμερα, επισημαίνουμε τη σημασία που έχει η συμπόρευση της εξουσίας με την ηθική, η σύνεση που οδηγεί στην πραγματική ευδαιμονία και η τήρηση γραπτών και άγραφων νόμων, οι οποίοι στη σύγχρονη πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα παραβιάζονται κατάφωρα.

Διανομή ρόλων (με σειρά εμφάνισης)

Αντιγόνη: Αντωνία Λάντου Γ8
Ισμήνη: Γεωργία Φραντζή Γ3
Χορός Θηβαίων: Λουκία Βασιλείου Α2, Ειρήνη Ευαγγέλου Α8, Γεωργία Ζουβάνη Α8, Κωνσταντίνος Κουμής Α8, Αντιγόνη Ναθαναήλ Β2, Χριστόφορος Σωτηρίου Β4, Ιωάννα Μουστακά Β8, Μαρία Λουίτζη Β9, Λαυρέντιος Καούλας Β10
Κρέοντας: Θεόδουλος Θεοδούλου Γ5
Φύλακας: Γιώργος Χρυσοστόμου Γ8
Αίμονας: Κυριάκος Μαρκουλλής Β3
Τειρεσίας: Χριστόδουλος Μεταξάς Γ5
Παιδί: Γιώργος Χατζηαντώνης Γ6
Αγγελιαφόρος: Γιώργος Χριστοδούλου Β4
Ευρυδίκη: Πουλχερία Ρούσου Γ1
Φρουροί: Γιώργος Χατζηκωνσταντής Α7, Ιωάννης Κυριάκου Α7

Ορχήστρα

Πιάνο: Αναστασία Λάντου Α2
Κιθάρα: Γιώργος Τρίαρος Α9
Φλάουτο: Χριστίνα Θεμιστοκλή Γ6
Κρουστά: Τάσος Ρουσιάς Α3, Ειρήνη Σάββα Γ1

Λύκειο Παραλιμνίου

Πρόσκληση

Η Διεύθυνση, οι Καθηγητές και οι Μαθητές
του Λυκείου Παραλιμνίου σας προσκαλούν
να τιμήσετε με την παρουσία σας
τη θεατρική παράσταση του σχολείου μας

ΑΝΤΙΓΟΝΗ
του Σοφοκλή

που ανεβάζεται στα πλαίσια των
25ων Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου

Σάββατο 22 Μαρτίου 2014, 8.00 μ.μ.
στην Αίθουσα Πολλαπλής Χρήσης
του Λυκείου Παραλιμνίου

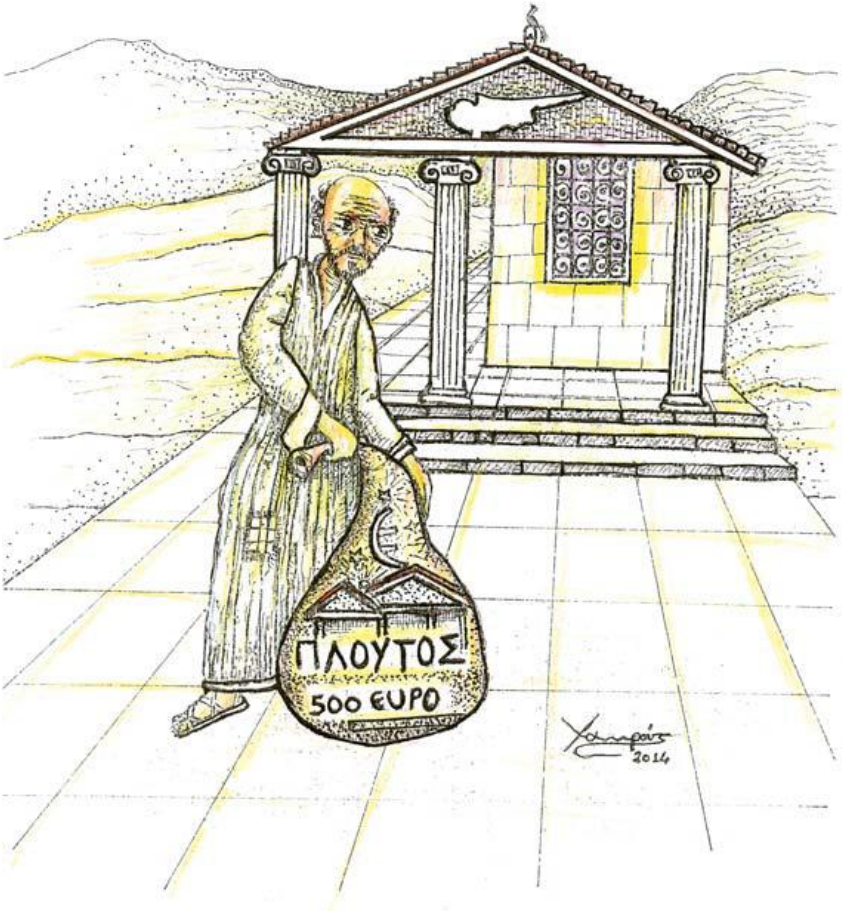
Ισχύει για δύο άτομα

Π.Α. 23811622

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΘΗΕΝΟΥ- *ΠΛΟΥΤΟΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Γυμνάσιο Αθηένου
Σχολική Χρονιά 2013-14
25οι ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ

Πρόσκληση

Η Διεύθυνση, ο Καθηγητικός Σύλλογος και οι Μαθητές
του Γυμνασίου Αθηένου σάς προσκαλούν
στη **θεατρική παράσταση «Πλούτος »του Αριστοφάνη,**
που διοργανώνεται στα πλαίσια των
25ων Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου
στην κατηγορία «Αρχαίο Ελληνικό Δράμα».
Τετάρτη, 5 Μαρτίου 2014, 7.30 μ.μ.
Αίθουσα Πολλαπλής Χρήσης του Γυμνασίου Αθηένου
Π.Α. μέχρι 26.02.2014, τηλ. 24522315

Τα έσοδα της παράστασης θα διατεθούν για τις ανάγκες
των μαθητών

Σημείωμα θεατρικής ομάδας

Για άλλους τρία χρόνια, για άλλους δύο και για άλλους, μια νέα αρχή. Για όλους όμως είναι μια μοναδική εμπειρία, από αυτές που σε κάνουν να αγαπάς και να αγαπιέσαι, να δίνεις και να δίνεσαι, να μοιράζεσαι, να θυμώνεις, να νευριάζεις, να κουράζεσαι, να κλαίς και να γελάς, αλλά πάντα να φεύγεις με τρομερή διάθεση.

Σ'αυτό το χρονικό διάστημα καταφέραμε να δημιουργήσουμε καινούργιες σχέσεις ή να ενισχύσουμε αυτές που ήδη είχαμε. Είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε τον Αριστοφάνη, τον τρόπο γραφής του και το πνεύμα της εποχής του. Ήρθαμε σε επαφή με ένα έργο μεγάλης αξίας και καταλάβαμε ότι οι λέξεις «κρίση», «φτώχεια», «πλούτος», «κοινωνική αδικία και εκμετάλλευση» δεν είναι μόνο φαινόμενα της εποχής μας αλλά διαχρονικά.

Προσπαθήσαμε λοιπόν με όρεξη και καλή διάθεση να αποδώσουμε και να συνταιριάξουμε την εποχή του Αριστοφάνη με τη δική μας. Καλή σας θέαση!

Από τη θεατρική ομάδα του Πλούτου

Γυμνάσιο Αθηνέου
Σχολική Χρονιά 2013-14

25ΟΙ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ

θεατρική παράσταση

ΠΛΟΥΤΟΣ

του Αριστοφάνη

Τετάρτη, 5 Μαρτίου 2014, 7.30 μ.μ.
Αίθουσα Πολλαπλής Χρήσης
Γυμνασίου Αθηνέου

πρόγραμμα

Υπόθεση του έργου

Ο Πλούτος είναι η τελευταία σωζόμενη κωμωδία του Αριστοφάνη. Γράφτηκε το 388 π.Χ. σηματοδοτώντας το πέρασμα από την Αρχαία στη Νεότερη Αττική Κωμωδία. Στην κωμωδία αυτή ο Αριστοφάνης διακωμωδεί την κακή διανομή του Πλούτου, που επειδή είναι τυφλός, πηγαίνει στους κακούς και άδικους. Αλλά ένας χρηστός πολίτης, ο Χρεμύλος, μαζί με τον τετραπέρατο δούλο του, Καρίωνα, περιθάλπουν τον τυφλό, τιμωρημένο από τον Δία, θεό Πλούτο, που μικρός τυφλώθηκε για να αποφεύγει τους δίκαιους, τους σοφούς και τους έντιμους. Ο Θεός Πλούτος λοιπόν ξαναβρίσκει το φως του, μετά τη γιατρειά που του προσφέρουν ο Χρεμύλος με τον δούλο του. Εκείνος δίνει τα πλούτη του στους αγαθούς και τους κακούς τους κάνει φτωχούς. Ο Αριστοφάνης δε διακωμωδεί συγκεκριμένα πρόσωπα, αλλά καταστάσεις και άτομα. Έτσι, με την ανατροπή της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων, στήνεται ένα γαϊτανάκι, το οποίο αποτυπώνει στη σκηνή ένα μωσαϊκό της κοινωνίας της εποχής του Αριστοφάνη, που στη δίψα της για πλούτο μοιάζει τόσο με τη δική μας.

Συντελεστές Θεατρικής Παράστασης

Διδασκαλία - σκηνοθεσία:
Χρυσταλλένη Ματσικάρη, Φιλόλογος.

Φιλοτέχνηση σκηνικού και προγράμματος:
Νίκος Χαρούς, Β.Δ. Τέχνης.

Επιμέλεια σκηνικού:
Νίκος Χαρούς, Β.Δ. Τέχνης και Κωνσταντίνος Μαυραγάνης, καθηγ. Φυσικής Αγωγής.

Επιμέλεια κοστουμιών:
Χρυσταλλένη Ματσικάρη και Αναστασία Πιτσιλλίδου Πέρου, Φιλόλογοι.

Μακιγιάζ μαθητών:
Νατάσα Χατζηπέτρου, καθηγ. Οικιακής Οικονομίας.

Επιμέλεια πρόσκλησης, προγράμματος και αφίσας:
Χρυσταλλένη Ματσικάρη, Φιλόλογος.

Υπεύθυνοι ήχου:
Γιώργος Γεωργίου, καθηγ. Σχεδιασμού και Τεχνολογίας και οι μαθητές Ράσπας Γιάννος και Κκαϊλάς Μιχάλης, Γ1.

Υπεύθυνος φωτισμού:
Κωνσταντίνος Μαυραγάνης, καθηγ. Φυσικής Αγωγής, Φιάκκου Χρυσόστομος, μαθητής Γ1.

Γενική ευθύνη:
Δημήτρης Χαραλάμπους, Β.Δ. Συμβουλευτικής και Επαγγελματικής Αγωγής.

Θερμές ευχαριστίες στον κ. Βάσο Αργυρίδη για τη μουσική της παράστασης και τον κ. Λάρκο Λάρκου, μουσικό στο σχολείο μας για τη βοήθειά του.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στις φιλολόγους Κυριακή Χατζηγιαννακού, Μαρία Παπαιωάννου και στους μαθητές Φιάκκου Χρυσόστομο και Χαράκτα Αναστασία για τη βοήθειά τους.

Διανομή ρόλων

Χρεμύλος και νέος: Λαδάς Κωνσταντίνος Γ2.
Καρίων: Μανιάτη Ελένη Γ1.
Πλούτος και Βλεψήδιμος: Γιασεμή Ελένη Γ2.
Πενία και γριά: Περατικού Λουκία Γ2.
Δίκαιος και χορός: Τζιρτζιπής Σταύρος Β2.
Συκοφάντης: Παπαθεοδώρου Αννίτα Γ2.
Ερμής: Χαρή Γιώργος Γ2.
Γυναίκα Χρεμύλου και χορός: Πίτσιλλου Έλια Γ3.
Χορός: Καντζιλιέρης Φανούριος Γ1, Τζιρτζιπής Σταύρος Β2, Σκούρου Αντρέας Β2, Παυλή Ραφαέλλα Β1, Καρούσιου Αυξεντία, Γαβριηλίδου Μαρίνα Α2.

Εισαγωγικό σημείωμα Διευθυντή

Αυτό το σχολείο το μικρό... το μεγάλο, συνεχίζοντας την παράδοση, συμμετέχει και φέτος στους Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, στο Αρχαίο Δράμα, με την κωμωδία του Αριστοφάνη «Πλούτος». Έργο διαχρονικό, διασκεδαστικό μα προπάντων διδακτικό.

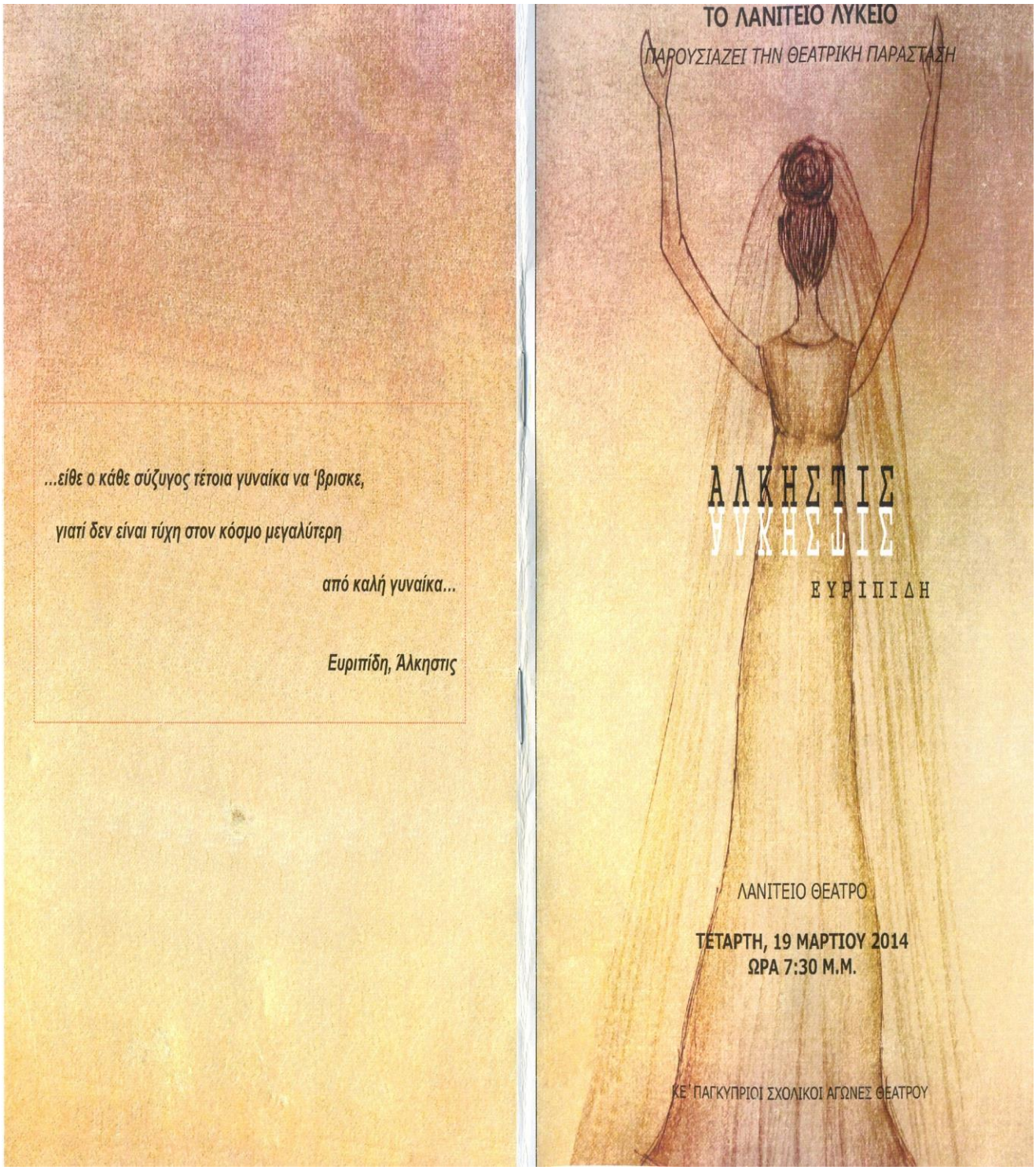
Παρόλο που το ολιγάριθμο των μαθητών μας είναι περιοριστικό στην κατανομή ρόλων και όχι μόνον, εμείς ως Γυμνάσιο Αθηένου επιμένουμε, γιατί πιστεύουμε πως το θέατρο πέραν από την ψυχαγωγική του αποστολή διαμορφώνει τον αυριανό πολίτη, καλλιεργεί την κρίση του,την αίσθηση της αρμονίας και την κοινωνικότητα.

Τα παιδιά μας με τη συμμετοχή τους στην ωραία αυτή προσπάθεια αποδεικνύουν πως είναι έτοιμα να ξεφύγουν από τις αρνητικές και συνάμα επικίνδυνες συνέπειες κάποιων μέσων διασκέδασης της εποχής μας, να ασχοληθούν δημιουργικά και να «ποιήσουν ήθος», όπως εξάλλου άλλωστε και η αποστολή του ηθοποιού.

Τα παιδιά του σχολείου μας που είχαν επιλεγεί, με πολύ ζήλο και μεγάλο ενθουσιασμό, ανταποκρίθηκαν με απρόσμενη επιτυχία, γι΄αυτό και τους συγχαίρω θερμά. Θέλω, επίσης, να ευχαριστήσω τους συναδέλφους εκείνους που συνέβαλαν με οποιοδήποτε τρόπο στην πραγματοποίηση της παράστασης. Θερμές ευχαριστίες, τέλος στη συνάδελφο φιλόλογο, κ. Χρυσταλλένη Ματσικάρη, που είναι ο βασικός συντελεστής της παράστασης, η οποία, για να φέρει σε πέρας το έργο που ανέλαβε, χρειάστηκε να εργαστεί πάρα πολλές ώρες, πάντα σε μη εργάσιμο χρόνο, άοκνα και αθόρυβα.

Αλέξανδρος Αλεξίου

ΛΑΝΙΤΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ- *ΑΛΚΗΣΤΗ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία - Δραματουργική επεξεργασία:
Θωμάς Χριστοδούλου, καθηγητής Θεατρολογίας

Μετάφραση:
Γεώργιος Β. Τσοκόπουλος

Διασκευή:
Θωμάς Χριστοδούλου, καθηγητής Θεατρολογίας

Σκηνικά - Κοστούμια:
Θωμάς Χριστοδούλου, καθηγητής Θεατρολογίας

Πρόσκληση - Αφίσα:
Νίκη Παγιάση

Μουσική:

Δημητρίου Χριστίνα	**Β7**	**Φλάουτο**
Φωτίου Στέφανη	**Β7**	**Τσέλο**
Πέτρου Ραφαήλ	**Β7**	**Κρουστά**
Κέστα Κυριάκος	**Β7**	**Κόντρα Μπάσο**

Σύνθεση και ερμηνεία τραγουδιού:
Χατζηκλεάνθους Ζήνα Α10

Υποβολείο:
Αναστασίου Ελένη Β11

Φωτισμός - Ήχος:
Κωνσταντίνου Παναγιώτης

Μακιγιάζ:
Λυμπουρίδου Μαρία Γ12

Συνεντεύξεις Προγράμματος:
Τμήμα Δημοσιογραφίας

Διανομή ρόλων

Άλκηστις :	**Χατζηζαχαρία Διαμάντω**	**Β7**
Άδμητος:	**Σούγλης Σόλωνας**	**Β2**
Απόλλων:	**Περβολαράκης Μιχάλης**	**Γ1**
Θάνατος:	**Ντουβεντζίδου Ελένη**	**Γ14**
Ηρακλής:	**Γουήλερ Χρίστος**	**Β1**
Φέρης:	**Ποταμίτης Ανδρέας**	**Γ2**
Θεράπαινα:	**Χατζηκλεάνθους Ζήνα**	**Α10**
Θεράπων:	**Ευριπίδου Γιώργος**	**Β13**
Εύμηλος:	**Δημητρίου Παναγιώτης**	**Α10**
Κόρη:	**Κουτρούλη Ραφαηλία**	**Γ5**
Φύλακας:	**Γιούνες Ανδρέας**	**Β1**
Φύλακας:	**Ηλία Γιώργος**	**Γ8**
Νεάνιδα:	**Αναστασίου Ελένη**	**Β11**

Χορός:

Πασιά Βασιλική	**Γ9**
Σπύρου Γεωργία	**Γ11**
Παρτασίδου Κωνσταντίνα	**Γ13**
Ιωάννου Πάτροκλος	**Β7**
Καραμάνος Δημήτρης	**Β7**
Περικλέους Εμμέλεια	**Β7**
Μανώλη Μαρία	**Β14**
Γκατζέλη Γεωργία	**Α10**

Αλκηστις Ευριπιδη

Σημείωμα Σκηνοθέτη

Η φετινή μας επιλογή του έργου *Άλκηστις* του τραγικού Ευριπίδη αποτελεί μια ξεχωριστή πρόταση από το ρεπερτόριο του σωζόμενου αρχαίου δράματος. Η ιδιαιτερότητα του έργου εντοπίζεται στο ασυνήθιστο πάντρεμα του τραγικού με το κωμικό στοιχείο. Έργο πολυπρόσωπο και με πλοκή που δημιουργεί μια σπάνια αίσθηση πόνου και ευθυμίας, πτώσης και ανόδου, πάλης των θεϊκών δυνάμεων με την ανθρώπινη αδυναμία, λυτρωτικό για τους ήρωες αλλά και το θεατή.

Ο μύθος της Άλκηστης ξαναγεννιέται μέσα από τη σκηνοθεσία και τις ερμηνείες των σπουδαίων νεαρών μας ηθοποιών, χορωδών και μουσικών, που είχα την τύχη και φέτος να συνεργαστώ μαζί τους για την πραγμάτωση αυτής της παράστασης. Οι φωνές τους θα μας ταξιδέψουν απόψε από τον Ευριπίδη στο Gluck διαγράφοντας έτσι δειγματικά τη μοναδική πορεία της Άλκηστης στο θέατρο και την όπερα.

Άλκηστις Ευριπίδη - Σχόλια

Η *Άλκηστις*, που είναι το αρχαιότερο από τα σωζόμενα έργα του Ευριπίδη, γράφτηκε το 438 π.Χ.. Ήταν το τέταρτο έργο που έκλεινε μια δραματική τετραλογία. Τα έργα της τετραλογίας αυτής ήταν οι *«Κρήσσαι»*, ο *«Αλκμαίων διά Ψωφίδος»* και ο *«Τήλεφος»* από τα οποία κανένα δε σώθηκε. Η *Άλκηστις*, που είχε στην τετραλογία τη θέση του σατυρικού δράματος, είναι έντονα δραματική, αλλά η πρόσχαρη παρουσία του Ηρακλή και φυσικά το ευτυχές-αίσιο τέλος του έργου την μεταβάλλουν σε ιλαροτραγωδία. Συνδυάζει τη φόρμα και τα χαρακτηριστικά της τραγωδίας με κωμικά στοιχεία, ειρωνική ματιά και αίσια έκβαση.

Ο μύθος αυτός στη διάρκεια των αιώνων αποτέλεσε συγκινητικό υπόδειγμα συζυγικής πίστης, ώστε ενέπνευσε πλήθος καλλιτεχνών του λόγου, του χρωστήρα και της σμίλης. Πρώτος ο Φρύνιχος και μετά ο Ευριπίδης έγραψαν τις εμπνευσμένες ομώνυμες τραγωδίες. Από αυτούς παρέλαβαν το μύθο οι λυρικοί. Από τις σχετικές ομώνυμες όπερες ξεχωρίζουν εκείνες του Lulli και Gluck.

Το πρόσωπο της Άλκηστης αναδείχθηκε στο πέρασμα του χρόνου ως το υπέρτατο σύμβολο του έρωτα που εκφράζεται μέσα από τη συντροφική αφοσίωση και την αυταπάρνηση της γυναίκας. Η μορφή της Άλκηστης έγινε θρύλος σ' ολόκληρο τον ελληνικό κόσμο και η συγκινητική ιστορία της μύθος με διάφορες παραλλαγές.

Σύνοψη έργου

Ο βασιλιάς των Φερών της Θεσσαλίας, Άδμητος, ζει ευτυχισμένος με τη γυναίκα του Άλκηστη, κόρη του βασιλιά Πελία και τα δύο παιδιά τους. Οι Μοίρες, όμως, έχουν αποφασίσει το θάνατο του Άδμητου με εντολή της θεάς Άρτεμης, γιατί αυτός ξέχασε να την τιμήσει με θυσίες τη μέρα του γάμου του. Τον προστατεύει, όμως, ο θεός Απόλλωνας, ο οποίος ξεγελά τις μοίρες και έτσι του γλυτώνει τη ζωή. Ο Άδμητος θα ζήσει, αν κάποιος δικός του πεθάνει στη θέση του. Ο πατέρας και η μητέρα του αρνούνται να του κάνουν αυτή τη χάρη και μόνο η γυναίκα του Άλκηστη δέχεται αυτόβουλα να θυσιάσει τη ζωή της και να πεθάνει αυτή για να σωθεί ο Άδμητος. Στη συνέχεια ο Ηρακλής, περαστικός από τις Φερές τη μέρα της κηδείας, φιλοξενείται ανυποψίαστος στα ανάκτορα. Όταν μαθαίνει τα κακά μαντάτα από ένα δούλο, αποφασίζει να πάει στον κάτω κόσμο να παλέψει με το Χάροντα και ν' αρπάξει από τα χέρια του την Άλκηστη, για να τη φέρει πίσω ξανά στον Άδμητο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Περβολαράκης Μιχάλης Γ1 - Απόλλων

Πώς νιώθεις που υποδύεσαι τον Απόλλωνα;
Αν και δεν είμαι της μουσικής, όπως ο θεός Απόλλωνας, νιώθω περήφανος που τον εκπροσωπώ.
Πώς καταφέρνεις να συνδυάζεις τα μαθήματά σου και τις προπονήσεις σου με το θέατρο;
Με σωστή διαχείριση του ελεύθερού μου χρόνου.
Γνωρίζουμε ότι είσαι τενίστας. Θα ήθελες στο μέλλον να ασχοληθείς και με το θέατρο;
Δεν ξέρω πώς θα είναι το μέλλον, αλλά αν μου δινόταν μια καλή ευκαιρία δεν θα την άφηνα ανεκμετάλλευτη.
Τι σου έχει μείνει από αυτή την εμπειρία;
Είναι μια πρόκληση για μένα που είμαι στο θέατρο και μου αρέσει που κάνω κάτι διαφορετικό.

.....

Ποταμίτης Ανδρέας Γ2 - Φέρης

Είσαι ευχαριστημένος που συμμετέχεις φέτος στο Θέατρο; Μάθαμε ότι το αγαπάς πολύ.
Ναι, μόλις έμαθα πως το σχολείο μας θα ανέβαζε θεατρική παράσταση ενθουσιάστηκα.
Τι θα θυμάσαι περισσότερο όταν η αυλαία πέσει;
Το ρόλο μου και την προσπάθειά μου να τον αποδώσω πιστά. Τελικά, είναι αλήθεια αυτό που λένε ότι «*πρέπει να μπεις στο πετσί του ρόλου*»
Σου δόθηκε η ευκαιρία να κάνεις καινούργιες φιλίες;
Γνώριζα τους περισσότερους από την ομάδα, μας δόθηκε, όμως, η ευκαιρία να δεθούμε περισσότερο.

Χατζηκλεάνθους Ζήνα Α10 - Θεράπαινα

Ποια η σχέση σου με το Θέατρο και τι αποκόμισες από τη φετινή σου εμπειρία συμμετέχοντας στη θεατρική παράσταση του σχολείου σου;
Το θέατρο έγινε μέρος της ζωής μου από τότε που ήμουν οκτώ χρονών. Έχω λάβει μέρος σε πολλές παραστάσεις με το θεατρικό μου εργαστήρι, ή όπως το αποκαλώ εγώ, τη δεύτερή μου οικογένεια. Σε καμιά, όμως, από αυτές τις παραστάσεις ο ρόλος μου δεν ήταν δραματικός και αυτό είναι κάτι που έκανε ακόμα πιο ενδιαφέρουσα την περιπέτειά μου. Όπως είναι φυσικό, δεν τα βρήκα όλα ρόδινα στο δρόμο μου. Ομολογώ ότι αντιμετώπισα πολλές δυσκολίες με το ύφος μου, τη στάση του σώματος και την κίνησή μου. Με επιμονή όμως και με εντατικές πρόβες πιστεύω πως τα κατάφερα, αν και τούτο θα το κρίνετε εσείς, οι θεατές.

Ήταν απερίγραπτη η χαρά μου, όταν μου ζητήθηκε να γράψω και να μελοποιήσω ένα τραγούδι για το ρόλο μου. Τέλος, θα ήθελα να πω πως αυτό το ταξίδι ήταν μια απίστευτη εμπειρία, που δεν θα ξεχάσω ποτέ και ελπίζω απόψε να ταξιδέψετε μαζί μας και να απολαύσετε την παράστασή μας.

.....

Χατζηζαχαρία Διαμάντω - Β7 Άλκηστις

Είναι η πρώτη σου επαφή με το θέατρο;
Όχι, έκανα θέατρο από μικρή, περίπου επτά χρόνια, όμως πρώτη φορά πιάνω στα χέρια μου αρχαία τραγωδία και παρατήρησα πως χρειάζεται πολύ περισσότερη δουλειά και συγκέντρωση.
Από έγκυρες πηγές πληροφορηθήκαμε πως έμαθες πολύ γρήγορα το ρόλο σου. Αληθεύει αυτό και αν ναι, πες μας πώς τα κατάφερες;
Έμαθα γρήγορα το ρόλο μου, επειδή εκτός του ότι είναι σχετικά μικρή σκηνή, οι πολλές πρόβες που κάναμε στο κείμενο με διευκόλυναν πολύ στην αποστήθιση των διαλόγων. Σ' ένα μονόλογο που έχω, χώρισα τους στίχους σε θεματικές ενότητες, πράγμα που με βοήθησε αρκετά στην εκμάθησή τους.

Άλλωστε μετά από τα λόγια πρέπει να μπει το ύφος, η κίνηση, το συναίσθημα, που είναι ακόμα πιο δύσκολο από την αποστήθιση των διαλόγων.

Φαίνεται πως απολαμβάνεις αυτό που κάνεις. Έχεις σκοπό να καταπιαστείς με το θέατρο;

Στο μέλλον θα ήθελα να ασχοληθώ με το θέατρο, κυρίως με το μουσικοχορευτικό θέατρο, αφού μ' αρέσει η μουσική και ο χορός εξίσου. Είναι ένας τρόπος έκφρασης που μου ταιριάζει και πράγματι το απολαμβάνω πολύ.

.....

Ντουβεντζίδου Ελένη Γ14 - Θάνατος

Πώς νιώθεις που υποδύεσαι το Θάνατο;

Όταν με ρωτάει κάποιος ποιο ρόλο έχω στην παράσταση και απαντάω «το Θάνατο», όλοι λένε ότι μου πάει γάντι, πράγμα που με κάνει να νιώθω λίγο περίεργα, γιατί δεν ήξερα ότι είμαι μια τόσο σκοτεινή παρουσία.

Σε έχει αλλάξει αυτός ο ρόλος;

Δε θα μπορούσα να το πω αυτό, αλλά βέβαια ο κάθε ρόλος που υποδύεται κάποιος, είτε ερασιτέχνης είτε επαγγελματίας ηθοποιός, του αφήνει μια εμπειρία και μια γλυκιά ανάμνηση.

Από πού εμπνέεσαι για το ρόλο σου;

Πιστεύω ότι δεν είχα κάποια πηγή έμπνευσης αλλά λίγο-πολύ όλοι μας, όταν ακούμε «Θάνατος», σκεφτόμαστε τα ίδια πράγματα.

Τι σε δυσκόλεψε πιο πολύ; Το ότι είσαι κορίτσι ας πούμε...

Με δυσκόλεψε λίγο η κινησιολογία αλλά το δουλέψαμε αρκετά και πετύχαμε πιστεύω ένα αρκετά καλό αποτέλεσμα. Το ότι είμαι κορίτσι δε θα έλεγα ότι ήταν πρόβλημα. Ήταν ένας ρόλος που ευχαριστήθηκα πολύ και χάρηκα που τον υποδύθηκα εγώ και όχι κάποιος άλλος.

Γουήλερ Χρίστος – Ηρακλής

Η συμμετοχή μου στη φετινή παράσταση του σχολείου μου με γεμίζει με ιδιαίτερη χαρά και ενθουσιασμό, γιατί είναι η πρώτη φορά που λαμβάνω μέρος σε θεατρική παράσταση. Υποδύομαι τον Ηρακλή, ένα ρόλο που με εντυπωσίασε από την πρώτη στιγμή, γιατί ο Ηρακλής διαθέτει ένα δυναμισμό σωματικά και ψυχικά, έχει καλό χαρακτήρα και ενεργεί με ανιδιοτέλεια, για να βοηθήσει το φίλο του Άδμητο, παράλληλα είναι διασκεδαστικός και αστείος. Πιστεύω πως και το κοινό θα απολαύσει την παρουσία του Ηρακλή στο έργο και θα τον αγαπήσει όσο κι εγώ.

.....

Σούγλης Σόλωνας – Άδμητος

Η όλη εμπειρία από τη συμμετοχή μου στη φετινή παράσταση του σχολείου μου ήταν υπέροχη. Αν και είχα λάβει μέρος στο παρελθόν σε άλλες θεατρικές παραστάσεις, το να συμμετέχω φέτος σε μια Αρχαία Ελληνική Τραγωδία για μένα ήταν κάτι το εντελώς καινούργιο. Ο ρόλος απαιτούσε σοβαρό ύφος και περιορισμένη κίνηση, γιατί η ερμηνεία έπρεπε να είναι πιο εσωτερική, κάτι που ήρθε σε αντίθεση με τη δική μου εξωστρέφεια και αυθόρμητη συμπεριφορά. Μπορώ να πω ότι ήταν ωραία πρόκληση, φυσικά δεν ξέρω πώς θα βγει ... αναμένουμε την ώρα που θα βγούμε στη σκηνή. Ελπίζω όλα να πάνε καλά. Παρόλο που η τραγωδία απαιτεί σοβαρότητα, εμείς περάσαμε πολύ ευχάριστα στις πρόβες. Γίναμε φίλοι με όλα τα παιδιά, γνωριστήκαμε καλύτερα και αναπτύξαμε πολύ καλή σχέση μεταξύ μας. Πιστεύω πως μόνο κερδισμένοι βγήκαμε από αυτή την εμπειρία.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Χορός

Παρτασίδου Κωνσταντίνα Γ13

Το Λανίτειο Λύκειο συμμετέχει φέτος στους Μαθητικούς Αγώνες Θεάτρου με την τραγωδία *Άλκηστις* του Ευριπίδη και λαμβάνω μέρος ως μέλος του χορού. Ομολογώ ότι για πρώτη φορά συμμετέχω σε θεατρική παράσταση και είμαι πραγματικά ευγνώμων που βίωσα αυτή την εμπειρία έστω και στην Γ' Λυκείου. Μια πραγματικά όμορφη εμπειρία! Αναμφίβολα αντιμετωπίσαμε δυσκολίες ως ομάδα αλλά ήταν και μια ανεπανάληπτη εμπειρία το να μάθω να συνεργάζομαι με άτομα με πολύπλευρες προσωπικότητες. Ήταν δύσκολο αλλά και παράλληλα μαγικό να βγαίνεις από το κοστούμι που φορεί ο εαυτός σου και να μπαίνεις σ' αυτό του ρόλου σου. Μια θεατρική παράσταση χρειάζεται καλή οργάνωση και συνέπεια από όλους τους ηθοποιούς.

.....

Ιωάννου Πάτροκλος Β7

Πρώτη φορά συμμετέχω σε αρχαία τραγωδία και ιδιαίτερα ως μέλος του χορού είναι μια εντελώς διαφορετική εμπειρία. Διαπίστωσα πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος που διαδραματίζει ο Χορός στο αρχαίο δράμα και πόσο δύσκολο είναι να λειτουργείς ομαδικά με κίνηση και λόγο χωρίς να χάνεται ο ρυθμός.

.....

Μανώλη Μαρία Β14

Νιώθω ευγνώμων που έχω επιλεγεί για να λάβω μέρος στη θεατρική παράσταση του σχολείου μου, γιατί αγαπώ το θέατρο και την υποκριτική τέχνη. Η συμμετοχή μου στο Χορό με μύησε σε νέες τεχνικές και έμαθα πώς να χειρίζομαι σωστά τη φωνή και το σώμα μου. Είχα την ευκαιρία να συνεργαστώ με αξιόλογα άτομα και να αποκτήσω νέους φίλους.

Πασιά Βασιλική Γ9

Η αλήθεια είναι πως συμμετέχοντας στην ομάδα του χορού είχα μεγάλες προσδοκίες. Κάποιες από αυτές έγιναν πραγματικότητα δίνοντάς μου χαρά και γεμίζοντάς με γνώση και εμπειρίες. Τη φετινή μου συμμετοχή στην τραγωδία *Άλκηστις* θα την κρατήσω ως μια ωραία ανάμνηση των μαθητικών μου χρόνων.

.....

Σπύρου Γεωργία Γ11

Σκοπεύω να ασχοληθώ επαγγελματικά με το θέατρο και το ότι λαμβάνω μέρος στη φετινή θεατρική παράσταση με βοήθησε πολύ. Ο ρόλος του χορού ήταν για μένα μια εμπειρία συγκίνησης και αγωνίας. Ως μέλη του χορού έπρεπε να είμαστε συντονισμένοι και με το ανάλογο ύφος να μεταδώσουμε το συναίσθημα του πένθους στο κοινό. Πιστεύω ότι έχω μάθει πολλά, τα οποία θα μου είναι χρήσιμα και στη μελλοντική μου πορεία.

.....

Περικλέους Εμμέλεια Β7

Όταν άκουσα ότι γίνονταν ακροάσεις για τη θεατρική παράσταση του σχολείου μας, αποφάσισα να δοκιμάσω αρχικά από περιέργεια. Δεν είχα ασχοληθεί ποτέ πριν με το θέατρο, έτσι ήταν κάτι εντελώς καινούργιο για μένα. Φοιτώντας όμως στο Μουσικό Λύκειο είμαι εξοικειωμένη να συνεργάζομαι με άλλους ανθρώπους που έχουν κοινό σκοπό. Ο ρόλος μου ως μέλους του χορού προϋποθέτει πολλή συνεργασία και συγκέντρωση. Πρέπει να κινούμαστε και να μιλούμε ως ένας αλλά ταυτόχρονα να είμαστε και ο καθένας μια διαφορετική οντότητα.

- **<u>ΛΥΚΕΙΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ- *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ</u>**

Η εμπειρία του να διοργανώσεις μια θεατρική παράσταση είναι τρομερά συναρπαστική και μαγική. Αντιμετωπίζεις το θεατρικό κείμενο αρχικά ως λόγο και στη συνέχεια το μεταπλάθεις σε πράξη, κίνηση, χορό, συναίσθημα. Ο θίασος μας αποτελείται από τριάντα παιδιά, που έδωσαν τα πάντα, σε προσωπικό χρόνο και κόπο. Ευχαριστώ όλους, όσοι συμμετείχαν σε αυτό το ταξίδι θεάτρου, σε αυτή τη μοναδική εμπειρία ψυχής. Ευχαριστώ τους ηθοποιούς μου, το σχολείο μου, το διευθυντή μου κ. Αντρέα Ματσικάρη, το φίλο Μ. Σουππουρή για τις ιδέες και την τεχνογνωσία του, τη φίλη Κλειώ Δημητρίου, τη Σαβέλλα Μιχαήλ, την Άννα Παπαευσταθίου, το Χ. Καυκαρίδη, το Σύνδεσμο Γονέων, τη Σχολική Εφορεία, το Γ. Πολυκάρπου, το Μ. Γέρου, τους γονείς των ηθοποιών μου και την οικογένειά μου για την υπομονή και την κατανόηση που έδειξαν. Καλή θέαση σε όλους μας.
Δέσπω Λάμπρου, Φιλόλογος

Η συμμετοχή στη φετινή θεατρική παράσταση του σχολείου ήταν μια υπέροχη και ανεπανάληπτη εμπειρία. Μέσα από τις πρόβες, αλλά και τις πολλές ώρες που περάσαμε μαζί, μάθαμε καλύτερα τους γύρω μας, αλλά πάνω από όλα τον εαυτό μας. Ο καθένας κέρδισε κάτι ξεχωριστό από την εμπειρία αυτή.
Κωνσταντίνα Σκαμνάκη, Β1

Είναι μια εμπειρία, που νομίζω, κανένας μας δε θα ξεχάσει ποτέ. Πλέον σημασία δεν έχει το αποτέλεσμα της νίκης. Αν πάρουμε βραβείο ή όχι. Έχουμε κερδίσει ήδη τόσα πολλά από αυτό το ταξίδι. Μάθαμε να συνεργαζόμαστε για ένα κοινό στόχο.
Ειρήνη Σκαμνάκη, Α5

Είναι αδύνατο για μένα να αποδώσω τις σκέψεις και τα συναισθήματά μου, μέσα σε λίγες γραμμές. Η συμμετοχή μου στο θέατρο, αποτελεί μια εμπειρία μοναδική. Μέσα από το θέατρο αναπτύξαμε ισχυρές φιλίες, μάθαμε να συνεργαζόμαστε για ένα κοινό στόχο και αντιληφθήκαμε την αίσθηση του «εμείς». Μας δίδαξε τι θα πει σκληρή δουλειά και ομαδικότητα. Τα συναισθήματά μας, ανάμεικτα. Χαρά και ενθουσιασμός από τη μια, αλλά από την άλλη κούραση και άγχος. Ένα βίωμα υπέροχο που θα μας μείνει αξέχαστο.
Αντιγόνη Αυγουστή, Β1

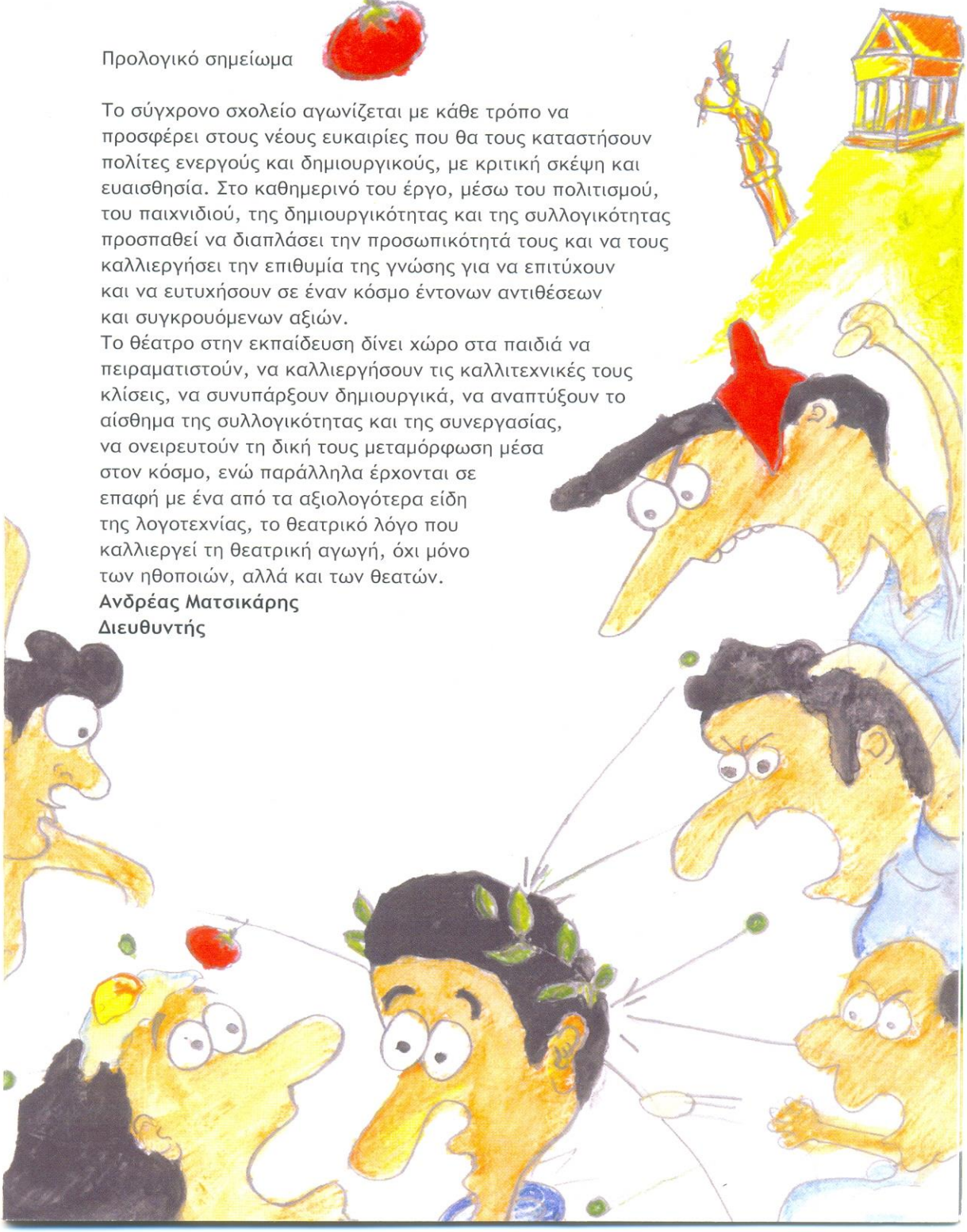
Δεν το πιστεύω πως έχει φτάσει η μέρα της παράστασης του θεάτρου μας. Όπως όλα τα ωραία έτσι κι αυτό τελειώνει. Πέρασα υπέροχα, ήταν μια από τις ωραιότερες εμπειρίες της ζωής μου, που σίγουρα θα μου μείνει αξέχαστη. Ελπίζω να απολαύσετε την παράσταση όσο απολαύσαμε εμείς την πορεία προς αυτή.
Δέσποινα Αθανασίου, Β4

Προλογικό σημείωμα

Το σύγχρονο σχολείο αγωνίζεται με κάθε τρόπο να προσφέρει στους νέους ευκαιρίες που θα τους καταστήσουν πολίτες ενεργούς και δημιουργικούς, με κριτική σκέψη και ευαισθησία. Στο καθημερινό του έργο, μέσω του πολιτισμού, του παιχνιδιού, της δημιουργικότητας και της συλλογικότητας προσπαθεί να διαπλάσει την προσωπικότητά τους και να τους καλλιεργήσει την επιθυμία της γνώσης για να επιτύχουν και να ευτυχήσουν σε έναν κόσμο έντονων αντιθέσεων και συγκρουόμενων αξιών.

Το θέατρο στην εκπαίδευση δίνει χώρο στα παιδιά να πειραματιστούν, να καλλιεργήσουν τις καλλιτεχνικές τους κλίσεις, να συνυπάρξουν δημιουργικά, να αναπτύξουν το αίσθημα της συλλογικότητας και της συνεργασίας, να ονειρευτούν τη δική τους μεταμόρφωση μέσα στον κόσμο, ενώ παράλληλα έρχονται σε επαφή με ένα από τα αξιολογότερα είδη της λογοτεχνίας, το θεατρικό λόγο που καλλιεργεί τη θεατρική αγωγή, όχι μόνο των ηθοποιών, αλλά και των θεατών.

Ανδρέας Ματσικάρης
Διευθυντής

ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕΡΟΣ:

Παναγιώτης Γεωργίου Α5
Στυλιανός Δημητρίου Β4
Παναγιώτης Δημητρίου Β3
Χάρης Χριστοδουλάκης Β7
Χριστόδουλος Χαραλάμπους Β5
Αντρέας Πεττεμερίδης Β2
Γιάννης Αναστασίου Β6
Χρίστος Πολυδώρου Β2
Τιμόθεος Μινασίδης Β2
Κωνσταντίνος Αγτωνίου Β4
Στέφανος Χριστοφίδης Β7
Γιώργος Παρλαβάντζας Β2
Σκέυη Λέφα Α7
Ιωάννα Παυλίδου Α5
Ρεβέκκα Πιριπίτση Β2
Νικολίνα Χρυσοστόμου Β1
Δέσποινα Αθανασίου Β4
Αντιγόνη Αυγουστή Β1
Μικαέλα Γεωργίου Β7
Ειρήνη Σκαμνάκη Α5
Κωνσταντίνα Σκαμνάκη Β1
Έλενα Ππαλή Α6
Άντρεα Προύντζου Α3
Δέσποινα Ματσεντίδου Β2
Χριστίνα Σαρρή Β6
Κλεονίκη Χαραλάμπους Β6
Φρειδερίκη Γκιλάκη Β6
Κωνσταντίνα Ξενοφώντος Γ5
Άντρια Τσιρίπιλλου Β4

Σκηνοθεσία - διασκευή κειμένου- κοστούμια:
Δέσπω Λάμπρου, φιλόλογος

Σκηνικά : Μιχάλης Σουππουρής, καθηγητής τεχνολογίας

Μουσική επιμέλεια: θεατρική ομάδα

Γραφιστική Επιμέλεια αφίσας και προγράμματος:
Κλειώ Δημητρίου, καθηγήτρια Γραφικών Τεχνών

Φιλοτέχνηση αφίσας: Γιώργος Πολυκάρπου, Β6

Χορογραφίες: Παναγιώτης Γεωργίου (Α5)
Ιωάννα Παυλίδου (Α5), Σκεύη Λέφα (Α7)

Υπεύθυνη: Άννα Παπαευσταθίου Β.Δ.

Γενική Επιμέλεια: Χαρούλα Αναστασίου Β.Δ.Α.

Χορηγός: Σύνδεσμος Γονέων Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού

ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ- *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΣΟΦΟΚΛΗ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Λύκειο Κοκκινοχωρίων Φώτη Πίττα

παρουσιάζει

ΗΛΕΚΤΡΑ

στα πλαίσια των 25ων

Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου

Κυριακή, 23 Μαρτίου 2014

Ώρα: 8:00 μ.μ.

στο Αμφιθέατρο του Δήμου Σωτήρας

9.6. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ΄

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΠΟ ΥΠΠ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υ.Π.147/1989/2

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

10 Οκτωβρίου, 1991.

Προς τους Διευθυντές
Δημοσίων και Ιδιωτικών
Σχολείων Μέσης και Τεχνικής
Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη Γ'Παγκύπριου Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και ο ΘΟΚ οργανώνουν το Γ'Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου υπό την επωνυμία "Μήνας Σχολικού θεάτρου", στο οποίο μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης. Το Φεστιβάλ θα διεξαχθεί το Μάρτη του 1992.

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε ενδιαφερόμενος σχολικός θεατρικός όμιλος θα παρουσιάσει από σκηνής στο σχολείο του (ή σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 60'μέχρι 90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. Η ακριβής μέρα της κάθε παράστασης θα οριστεί σε συνεννόηση του σχολείου με τον Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης Α' του Θ.Ο.Κ. κ.Αντρέα Μιχαηλίδη (τηλ. 02-441105).

2. Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στο Φεστιβάλ αυτό θα πάρει οικονομική ενίσχυση £300.

3. Οι καθηγητές που θα διδάξουν τα έργα θα πάρουν ειδικό δίπλωμα.

4. Στον όμιλο που θα παρουσιάσει την καλύτερη παράσταση θα δοθεί ειδική διάκριση με τη δυνατότητα να συμμετάσχει στο Α'Πανελλήνιο Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου, που θα πραγματοποιηθεί τον Απρίλη του 1992 στην Αθήνα.

5. Σε τρεις άλλους ομίλους που θα διακριθούν θα δοθούν τιμητικά διπλώματα.

6. Σε μαθητές που θα διακριθούν ιδιαίτερα για την ερμηνεία των ρόλων τους θα δοθούν ειδικά διπλώματα.

7. Όσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής.

8. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: Α.Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή Υ.Π.-ΘΟΚ, Υπουργείο Παιδείας, Λευκωσία" μέχρι τις 2 Δεκεμβρίου 1991.

.../2

9. Την κριτική επιτροπή απαρτίζουν τα εξής μέλη: (1) Άντης Παρτζίλης, διευθυντής ΘΟΚ (πρόεδρος), (2) Ελλάδιος Χανδριώτης, διευθυντής Γυμνασίου και μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής ΘΟΚ, (3) Νίκη Λαδάκη-Φιλίππου, Μορφωτική λειτουργός, μέλος της Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ-Υπουργείου Παιδείας, (4) Ανδρέας Μιχαηλίδης, Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης του ΘΟΚ και (5) Γιώργος Κιτρομηλίδης, καθηγητής, μέλος της Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ-Υπουργείου Παιδείας.

10. Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παραστάσεις) των έργων θα ανήκουν στο οικείο σχολείο.

11. Την έναρξη του "Μήνα Σχολικού Θεάτρου" θα κηρύξει ο Υπουργός Παιδείας κ.Χριστόφορος Χριστοφίδης. Ο κ.Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή, όπου θα απονείμει τα διπλώματα και τις διακρίσεις.

Δρ. Α.Κ.Φυλακτού
Διευθυντής Μέσης Εκπ/σης

Παναγιώτης Μιχαήλ
Διευθυντής Τεχνικής Εκπ/σης

Κοιν.:Θ.Ο.Κ.
Επιθεωρητές Μέσης Εκπ/σης
Επιθεωρητές Τεχνικής Εκπ/σης

/ΕΚ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υ.Π.147/85/2 ✓

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

30 Οκτωβρίου 1992

Διευθυντές/ντριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη Δ' Παγκύπριου Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και ο ΘΟΚ οργανώνουν το Δ' Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου υπό την επωνυμία "Μήνας Σχολικού Θεάτρου", στο οποίο μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης. Το Φεστιβάλ θα διεξαχθεί το Μάρτη του 1993.

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε ενδιαφερόμενος σχολικός θεατρικός όμιλος θα παρουσιάσει από σκηνής στο σχολείο του (ή σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 60' μέχρι 90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. Η ακριβής μέρα της παράστασης θα οριστεί σε συνεννόηση του σχολείου με τον Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης Α' του Θ.Ο.Κ. κ. Αντρέα Μιχαηλίδη (τηλ. 02-441105).

2. Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στο Φεστιβάλ αυτό θα πάρει οικονομική ενίσχυση £300.

3. Οι καθηγητές που θα διδάξουν τα έργα θα πάρουν ειδικό δίπλωμα.

4. Θα δοθούν τα πιο κάτω βραβεία:

Α' Βραβείο

- Καλύτερης παράστασης του Φεστιβάλ
- Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
- Καλύτερης παράστασης λυκείου

Β' Βραβείο

- Καλύτερης παράστασης του Φεστιβάλ
- Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
- Καλύτερης παράστασης λυκείου

.../- 2 -

5. 'Οσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής. Το ίδιο και όσοι μαθητές ή μαθήτριες θα λάβουν μέρος στις παραστάσεις.

6. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: "Α. Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή Υ.Π.-ΘΟΚ, Υπουργείο Παιδείας, Λευκωσία", μέχρι τις 4 Δεκεμβρίου 1992.

7. Την κριτική επιτροπή απαρτίζουν τα εξής μέλη της Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ - Υ.Π.:

(1) Ελλάδιος Χανδριώτης (Πρόεδρος), εκ μέρους της Καλλιτεχνικής Επιτροπής ΘΟΚ.

(2) Ανδρέας Σ. Μιχαηλίδης, λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης Α' του ΘΟΚ.

(3) Νίκη Λαδάκη-Φιλίππου, λειτουργός Πολιτιστικών Υπηρεσιών Υ.Π.

(4) Ανδρέας Κ. Μιχαηλίδης, Διευθυντής Γυμνασίου.

8. Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παραστάσεις) των έργων θα ανήκουν στο οικείο σχολείο.

9. Την έναρξη του "Μήνα Σχολικού Θεάτρου" θα κηρύξει ο Υπουργός Παιδείας. Ο κ. Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή, όπου θα απονείμει τα διπλώματα και τα βραβεία.

Α. Κ. Φυλακτού
Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Π. Μιχαήλ
Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

Κοιν.: Θ.Ο.Κ.

Code:APAP.4

Ε' 1994

ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ Ε' ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ οργανώνουν τους (Ε') Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, στους οποίους μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης(...).

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δύο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό).
2. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60' περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).
3. **Το έργο που θα διδαχτεί** πρέπει να είναι γραμμένο στην κοινή νεοελληνική γλώσσα και να αποτελεί (επιλογή δική σας):
   - Αυτούσιο έργο του νεοελληνικού ρεπερτορίου
   - Διασκευή πανελλήνιου παραμυθιού (ή και τοπικού, γραμμένου στην κοινή νεοελληνική)
   - Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή νεοελληνικού έργου
   - Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του
4. Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες αυτούς θα πάρει οικονομική ενίσχυση £300.
5. Οι καθηγητές-συντελεστές της παράστασης θα πάρουν ειδικό δίπλωμα.
6. Θα δοθούν τα πιο κάτω βραβεία:

Α' Βραβείο	**Β' Βραβείο**
– Καλύτερης παράστασης των Ε' Αγώνων	– Καλύτερης παράστασης των Ε' Αγώνων
– Καλύτερης παράστασης γυμνασίου	– Καλύτερης παραστασης γυμνασίου
– Καλύτερης παράστασης λυκείου	– Καλύτερης παραστασης λυκείου

7. Όσα σχολείο θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής. Το ίδιο και όσοι μαθητές ή μαθήτριες θα λάβουν μέρος στις παραστάσεις.
8. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: «Α. Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή Υ.Π.-ΘΟΚ, Υπουργείο Παιδείας, Λευκωσία», μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου 1993. Η δήλωση συμμετοχής να διαλαμβάνει *διαβεβαίωση του διευθυντή* ότι η παράσταση θα ανήκει αποκλειστικά στο δυναμικό (καθηγητές-μαθητές) του σχολείου του και ότι οι« ηθοποιοί» συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18(...).

Την έναρξη των Ε' Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου θα κηρύξει η Υπουργός Παιδείας. Η κ. Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή, όπου θα απονείμει τα διπλώματα και τα βραβεία.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υ.Π.147/85

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

3 Νοεμβρίου 1994

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των δων Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ οργανώνουν τους Στ' Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, στους οποίους μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης. Οι Παγκύπριοι αυτοί Αγώνες θα διεξαχθούν από την 1η έως τις 20 Μαρτίου 1995. Ο καθορισμός της ημέρας της παράστασης θα συμφωνηθεί σε συνεννόηση του διευθυντή του σχολείου με τον κ. Ανδρέα Σ. Μιχαηλίδη, Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης Α' του ΘΟΚ (τηλ. 02-441105).

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετασχουν με δύο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό).

2. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).

3. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμενο ή μεταφρασμένο στην κοινή νεοελληνική γλώσσα και να αποτελεί (επιλογή δική σας):

   - Αυτούσιο έργο του νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου
   - Σκηνική διασκευή ενός παραμυθιού
   - Συμπύκνωση σκηνών η διασκευή έργου.
   - Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

.../ - 2 -

4. Καθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες αυτούς θα πάρει οικονομική ενίσχυση £300.

5. Οι μαθητές και οι καθηγητές-συντελεστές της παραστασης θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής από το σχολείο τους.

6. Θα δοθούν τα πιο κάτω βραβεία:

   Α' Βραβείο

   - Καλύτερης παράστασης των Στ' Αγώνων
   - Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
   - Καλύτερης παράστασης λυκείου

   Β' Βραβείο

   - Καλύτερης παράστασης των Στ' Αγώνων
   - Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
   - Καλύτερης παράστασης λυκείου

7. 'Οσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής από τους διοργανωτές.

8. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: "Α. Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή Υ.Π.-ΘΟΚ, Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία" μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου 1994. Η δήλωση συμμετοχής να διαλαμβάνει διαβεβαίωση του διευθυντή ότι η παράσταση θα ανήκει αποκλειστικά στο δυναμικό (καθηγητές-μαθητές) του σχολείου του και ότι οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18.

9. Τα ονόματα της κριτικής επιτροπής θα ανακοινωθούν αργότερα.

10. Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παρουσιάσεις) των έργων θα ανήκουν στο οικείο σχολείο.

Την έναρξη των 6ων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου θα κηρύξει η Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού. Η κ. Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή, όπου θα απονείμει τα διπλώματα και τα βραβεία.

Α. Κ. Φυλακτού
Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Π. Μιχαήλ
Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

Κοιν.: Θ.Ο.Κ.

Code:AGTH3.11/4(5)

ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΣΤ' ΠΑΓΚΥΠΡΙΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ (1995)

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ οργανώνουν τους Στ' Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, στους οποίους μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης (...)

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δύο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό).
2. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).
3. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στην κοινή νεοελληνική γλώσσα και να αποτελεί (επιλογή δική σας):
   - Αυτούσιο έργο του νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου
   - Σκηνική διασκευή ενός παραμυθιού
   - Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή έργου
   - Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.
4. Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες αυτούς θα πάρει οικονομική ενίσχυση £300,00.
5. Οι μαθητές και οι καθηγητές-συντελεστές της παράστασης θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής από το σχολείο τους.
6. Θα δοθούν τα πιο κάτω βραβεία:

Α' Βραβείο

- Καλύτερης παράστασης των Στ' Αγώνων
- Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
- Καλύτερης παράστασης λυκείου

Β' Βραβείο

- Καλύτερης παράστασης των Στ' Αγώνων
- Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
- Καλύτερης παράστασης λυκείου

7. Όσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής από τους διοργανωτές.
8. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: «Α. Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ - Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία» μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου 1994. Η δήλωση συμμετοχής να διαλαμβάνει *διαβεβαίωση του Διευθυντή* ότι η παράσταση θα ανήκει αποκλειστικά στο δυναμικό (καθηγητές-μαθητές) του σχολείου του και ότι οι «ηθοποιοί» συνολικά δε θα υπερβαί-

9. Τα ονόματα της κριτικής επιτροπής θα ανακοινωθούν αργότερα.

10. Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παρουσιάσεις) των έργων θα ανήκουν στο οικείο σχολείο.

Την έναρξη των Στ' Αγώνων Σχολικού Θεάτρου θα κηρύξει η Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού. Η κ. Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή, όπου θα απονείμει τα διπλώματα και τα βραβεία.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

147/85

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

9 Οκτωβρίου 1995

θυντές/τριες Σχολείων
ς, Τεχνικής και
τικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των Ζ' Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ οργανώνουν Ζ' Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού θεάτρου, στους οποίους ούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης. Οι Παγκύπριοι αυτοί Αγώνες θα ιχθούν από την 1 έως τις 20 Μαρτίου 1996. Ο καθορισμός της ις της παράστασης θα συμφωνηθεί σε συνεννόηση του διευθυντή χολείου με τον κ. Ανδρέα Σ. Μιχαηλίδη, Λειτουργό Θεατρικής υξης Α' του ΘΟΚ (τηλ. 02-441105).

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ενα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δύο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό).

2. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνης στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).

3. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να ειναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στην κοινή νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακη διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας):

   - Αυτούσιο έργο κυπριακού ή ευρύτερου νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου.

   - Σκηνική διασκευή ενός παραμυθιού.

   - Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή έργου.

   - Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομαδα του σχολείου.

.../ 2

ΠΡΟΣ ΜΟΝΟ

4. Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες αυτούς θα πάρει οικονομική ενίσχυση £300.

5. Οι καθηγητές-συντελεστές της παράστασης θα πάρουν ειδικό δίπλωμα.

6. Θα δοθούν τα πιο κάτω βραβεία:

   Α' Βραβείο

   - Καλύτερης παράστασης των Ζ' Αγώνων.
   - Καλύτερης παράστασης γυμνασίου.
   - Καλύτερης παράστασης λυκείου.

   Β' Βραβείο

   - Καλύτερης παράστασης των Ζ' Αγώνων.
   - Καλύτερης παράστασης γυμνασίου.
   - Καλύτερης παράστασης λυκείου.

7. Όσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής.

8. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: "Α. Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή Υ.Π.-ΘΟΚ, Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία" μέχρι τις 20 Νοεμβρίου 1995. Η δήλωση συμμετοχής να διαλαμβάνει διαβεβαίωση του διευθυντή ότι η παράσταση θα ανήκει αποκλειστικά στο δυναμικό (καθηγητές-μαθητές) του σχολείου του, ότι οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18 και ότι θα αποφευχθούν τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου.

9. Τα ονόματα της κριτικής επιτροπής θα ανακοινωθούν αργότερα.

10. Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παραστάσεις) των έργων θα ανήκουν στο οικείο σχολείο.

Την έναρξη των Ζ' Αγώνων Σχολικού Θεάτρου θα κηρύξει η Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού. Η κ. Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή, όπου και θα απονείμει τα δίπλωματα και τα βραβεία.

Α. Φιλίππου
Αν. Διευθύντής Μέσης Εκπαίδευσης

Διευθύντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

Κοιν.: Θ.Ο.Κ.

Code:AGTH9.10/4(6)

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΗΦΘΗ
ΑΡΧΕΙΟ
30 OCT 1996
Θ.Ο.Κ.

Υ.Π.147/85

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

9 Οκτωβρίου 1996

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των Η' Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ οργανώνουν τους Η' Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, στους οποίους μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης. Οι Παγκύπριοι αυτοί Αγώνες θα διεξαχθούν από την 1 έως τις 20 Μαρτίου 1997. Ο καθορισμός της ημέρας της παράστασης θα συμφωνηθεί σε συνεννόηση του διευθυντή του σχολείου με τον κ. Ανδρέα Σ. Μιχαηλίδη, Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης Α' του ΘΟΚ (τηλ. 02-441105).

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δύο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό).

2. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συναχή).

3. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στην κοινή νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας):

   - Αυτούσιο έργο κυπριακού ή ευρύτερου νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου
   - Σκηνική διασκευή ενός παραμυθιού
   - Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή έργου.
   - Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

4. Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες αυτούς θα πάρει οικονομική ενίσχυση £300.

5. Οι καθηγητές-συντελεστές της παράστασης θα πάρουν ειδικό δίπλωμα.

6. Θα δοθούν τα πιο κάτω βραβεία:

   Α' Βραβείο

   - Καλύτερης παράστασης των Η' Αγώνων
   - Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
   - Καλύτερης παράστασης λυκείου

   Β' Βραβείο

   - Καλύτερης παράστασης των Η' Αγώνων
   - Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
   - Καλύτερης παράστασης λυκείου

7. Όσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής.

8. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: "Α. Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή Υ.Π.-ΘΟΚ, Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία" μέχρι τις 11 Δεκεμβρίου 1996. Η δήλωση συμμετοχής να διαλαμβάνει διαβεβαίωση του διευθυντή ότι η παράσταση θα ανήκει αποκλειστικά στο δυναμικό (καθηγητές-μαθητές) του σχολείου του, ότι οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18 και ότι θα αποφευχθούν τα στοιχεία χυδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου.

9. Τα ονόματα της κριτικής επιτροπής θα ανακοινωθούν αργότερα.

10. Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παραστάσεις) των έργων θα ανήκουν στο οικείο σχολείο.

Την έναρξη των Η' Αγώνων Σχολικού Θεάτρου θα κηρύξει η υργός Παιδείας και Πολιτισμού. Η κ. Υπουργός θα παραστεί κα ν ειδική τελετή, όπου και θα απονείμει τα διπλώματα και τα βεία.

Γ. Πουλλής
υθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Ε. Ερωτοκρίτου
Διευθύντης Τεχνικής Εκπαίδευσης

v.: Θ.Ο.Κ.

e:AGTH14.10/4(6)

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υ.Π.Π 147/85/7

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

1 Σεπτεμβρίου 1998

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των Ι' Παγκυπρίων Αγώνων
Σχολικού Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ οργανώνουν τους Ι' Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, στους οποίους μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης. Οι Παγκύπριοι αυτοί Αγώνες θα διεξαχθούν στο διάστημα περίπου από την 1 ως τις 31 Μαρτίου 1999 ανάλογα με τον αριθμό συμμετοχών. Ο καθορισμός της ημέρας της παράστασης θα συμφωνηθεί σε συνεννόηση του διευθυντή του σχολείου με τον κ. Ανδρέα Σ Μιχαηλίδη, Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης Α΄ του ΘΟΚ (τηλ. 02-781105), αλλά η ώρα (πρωί, απόγευμα..βράδυ) θα καθοριστεί ανάλογα με τις δυνατότητες της Κριτικής Επιτροπής.

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δυο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό).

2. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρα της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45΄-90΄. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).

3. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας):
Αυτούσιο έργο κυπριακού ή ευρύτερου νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου.

Σκηνική διασκευή ενός παραμυθιού.

Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή έργου.

Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

ραστοχή: Το κείμενο που θα ακολουθηθεί στην παράσταση να σταλεί στον κ. Α. Μιχαηλίδη, ΘΟΚ, Λευκωσία, μέχρι τις 30 Ιανουαρίου 1999

Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες αυτούς θα πάρει οικονομική ενίσχυση Λ.Κ. 300

Οι καθηγητές-συντελεστές της παράστασης θα πάρουν ειδικό δίπλωμα, το οποίο θα ετοιμαστεί από το σχολείο τους σε έντυπο προσφερόμενο από τους διοργανωτές.

Θα δοθούν τα πιο κάτω βραβεία:

Βραβείο
Καλύτερης παράστασης των Γ΄ Αγώνων
Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
Καλύτερης παράστασης λυκείου

Βραβείο
Καλύτερης παράστασης των Γ΄ Αγώνων
Καλύτερης παράστασης γυμνασίου
Καλύτερης παράστασης λυκείου

7. Όσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής, το οποίο θα προσφερθεί από τους διοργανωτές.

8.1. Τους μαθητές που θα εκπροσωπήσουν την Κύπρο στους Ε΄ Πανελλήνιους Αγώνες θα συνοδεύσουν μόνο δυο καθηγητές, οι οποίοι και θα αναπληρώσουν τυχόν άλλους συντελεστές της παράστασης, ώστε αυτή να μην υστερήσει σε απόδοση.

8.2. Το σχολείο που θα επιλεγεί να εκπροσωπήσει την Κύπρο στους πιο πάνω Αγώνες θα πάρει το εκ Λ.Κ. 2000 φιλοδώρημα, το προσφερόμενο από τον αθλοθέτη (Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου), για να καλύψει τα έξοδα μετάβασης (αεροπορικά εισιτήρια των μαθητών, των δυο συνοδών καθηγητών και των δυο εκπροσώπων των διοργανωτών).

8.3. Το πιο πάνω σχολείο θα παρουσιάσει ολόκληρη τη βραβευμένη παράσταση στην ειδική τελετή βράβευσης, που θα γίνει στο νέο υπαίθριο θεατράκι του Π.Ι.Τ.Κ.

9. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: "Α. Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή Υ.Π - ΘΟΚ, για το θέατρο στη Μ.Ε., Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία" μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1998. Η δήλωση συμμετοχής να διαλαμβάνει διαβεβαίωση του διευθυντή ότι η παράσταση προέρχεται αποκλειστικά από το δυναμικό (καθηγητές-μαθητές) του σχολείου του, ότι οι " ηθοποιοί" συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18 και ότι θα αποφευχθούν τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου. Επίσης, ότι δε θα αποτελεί συνολική ούτε και μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (σκηνικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών).

10. Τα ονόματα της κριτικής επιτροπής θα ανακοινωθούν αργότερα.
11. Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παραστάσεις) των έργων θα ανήκουν στο οικείο σχολείο.

Την έναρξη των Γ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου θα κηρύξει ο Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού. Ο κ. Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή όπου και θα απονείμει τα διπλώματα και τα βραβεία.

Με την ευκαιρία των Δεκάχρονων του θεσμού των Αγώνων Σχολικού Θεάτρου, από κοινού το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου και το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τράπεζας Κύπρου, την προτεραία της έναρξης των φετινών Αγώνων θα οργανώσουν ειδική τελετή, με ανοιχτή πρόσκληση, για να τιμήσουν τους παλαιούς πρωτοπόρους του σχολικού θεάτρου.

Γ. Ποψλλής
Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Ε. Ερωτοκρίτου
Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

Κοιν: - Θ.Ο.Κ
- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

Code: ETHOK1-9/1

Υ.Π.Π. 147/85/7

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

1 Σεπτεμβρίου 1999

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα : Προκήρυξη των ΙΑ΄ Παγκυπρίων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ οργανώνουν τους ΙΑ΄ Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, στους οποίους μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης. Οι Παγκύπριοι αυτοί Αγώνες θα διεξαχθούν στο διάστημα περίπου από την 1 ως τις 31 Μαρτίου 2000 ανάλογα με τον αριθμό συμμετοχών. Ο καθορισμός της ημέρας της παράστασης θα συμφωνηθεί σε συνεννόηση του διευθυντή του σχολείου με τον κ. Ανδρέα Σ. Μιχαηλίδη, Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης Α΄ του ΘΟΚ (τηλ. 02-492900), αλλά η ώρα (πρωί, απόγευμα, βράδυ) θα καθοριστεί ανάλογα με τις δυνατότητες της Κριτικής Επιτροπής.

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δυο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό).

2. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45΄-90΄. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).

3. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας) :

- Αυτούσιο έργο κυπριακού ή ευρύτερου νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου.
- Σκηνική διασκευή ενός παραμυθιού.
- Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή έργου.
- Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

Προσοχή : Το κείμενο που θα ακολουθηθεί στην παράσταση να σταλεί στον κ. Α. Μιχαηλίδη, ΘΟΚ, Λευκωσία, μέχρι τις 30 Ιανουαρίου 2000.

4. Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες αυτούς θα πάρει οικονομική ενίσχυση Λ.Κ. 300.

5. Οι καθηγητές-συντελεστές της παράστασης θα πάρουν ειδικό δίπλωμα, το οποίο θα ετοιμαστεί από το σχολείο τους σε έντυπο προσφερόμενο από τους διοργανωτές.

6. Θα δοθούν τα πιο κάτω βραβεία :

Α΄ Βραβείο :

- Καλύτερης παράστασης των ΙΑ΄ Αγώνων.
- Καλύτερης παράστασης γυμνασίου.
- Καλύτερης παράστασης λυκείου.

Β΄ Βραβείο :

- Καλύτερης παράστασης των ΙΑ΄ Αγώνων.
- Καλύτερης παράστασης γυμνασίου.
- Καλύτερης παράστασης λυκείου.

7. Όσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής, το οποίο θα προσφερθεί από τους διοργανωτές.

8.1. Τους μαθητές που θα εκπροσωπήσουν την Κύπρο στους Στ΄ Πανελλήνιους Αγώνες θα συνοδεύσουν μόνο δυο καθηγητές, οι οποίοι και θα αναπληρώσουν τυχόν άλλους συντελεστές της παράστασης, ώστε αυτή να μην υστερήσει σε απόδοση.

8.2. Το σχολείο που θα επιλεγεί να εκπροσωπήσει την Κύπρο στους πιο πάνω Αγώνες θα πάρει το εκ Λ.Κ. 2000 φιλοδώρημα, το προσφερόμενο από τον αθλοθέτη (Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου), για να καλύψει τα έξοδα μετάβασης (αεροπορικά εισιτήρια των μαθητών, των δυο συνοδών καθηγητών και των δυο εκπροσώπων των διοργανωτών).

8.3. Το πιο πάνω σχολείο θα παρουσιάσει ολόκληρη τη βραβευμένη παράσταση στην ειδική τελετή βράβευσης, που θα γίνει στο νέο υπαίθριο θεατράκι του Π.Ι.Τ.Κ.

9. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: "Α. Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή Υ.Π. - ΘΟΚ, για το θέατρο στη Μ.Ε., Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία" μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1999.

Η δήλωση συμμετοχής να διαλαμβάνει διαβεβαίωση του διευθυντή ότι η παράσταση προέρχεται αποκλειστικά από το δυναμικό (καθηγητές-μαθητές) του σχολείου του, ότι οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18 και ότι θα απορευχθούν τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου. Επίσης, ότι δε θα αποτελεί συνολική ούτε και μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (σκηνικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών).

10. Τα ονόματα της κριτικής επιτροπής θα ανακοινωθούν αργότερα.

11. Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παραστάσεις) των έργων θα ανήκουν στο οικείο σχολείο.

Την έναρξη των ΙΑ΄ Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου θα κηρύξει ο Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού. Ο κ. Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή, όπου και θα απονείμει τα διπλώματα και τα βραβεία.

Γ. Πουλλής
Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Ε. Ερωτοκρίτου
Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

Διαν. : ΘΟΚ
- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

K 18/8, 2508 DOC

Γ.Π.Π. 147/85/11

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

1 Σεπτεμβρίου 2000

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα : Προκήρυξη των ΙΒ΄ Παγκυπρίων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ οργανώνουν τους ΙΒ΄ Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, στους οποίους μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης. Οι Παγκύπριοι αυτοί Αγώνες θα διεξαχθούν στο διάστημα περίπου από την 1 ως τις 31 Μαρτίου 2001 ανάλογα με τον αριθμό συμμετοχών. Ο καθορισμός της ημέρας της παράστασης θα συμφωνηθεί σε συνεννόηση του διευθυντή του σχολείου με το Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης Α' του ΘΟΚ (τηλ. 02-492900), αλλά η ώρα (πρωί, απόγευμα, βράδυ) θα καθοριστεί ανάλογα με τις δυνατότητες της Κριτικής Επιτροπής.

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δυο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό).

2. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).

3. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας) :

- Αυτούσιο έργο κυπριακού ή ευρύτερου νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου.
- Σκηνική διασκευή ενός παραμυθιού.
- Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή έργου.
- Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

Προσοχή : Το κείμενο που θα ακολουθηθεί στην παράσταση να σταλεί στον Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης, ΘΟΚ, Λευκωσία, μέχρι τις 30 Ιανουαρίου 2001.

4. Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες αυτούς θα πάρει οικονομική ενίσχυση Λ.Κ. 300.

5. Οι καθηγητές-συντελεστές της παράστασης θα πάρουν ειδικό δίπλωμα, το οποίο θα ετοιμαστεί από το σχολείο τους σε έντυπο προσφερόμενο από τους διοργανωτές.

6. Θα δοθούν τα πιο κάτω βραβεία :

Α' Βραβείο :

- Καλύτερης παράστασης των ΙΒ' Αγώνων.
- Καλύτερης παράστασης γυμνασίου.
- Καλύτερης παράστασης λυκείου.

Β' Βραβείο :

- Καλύτερης παράστασης των ΙΒ' Αγώνων.
- Καλύτερης παράστασης γυμνασίου.
- Καλύτερης παράστασης λυκείου.

7. Όσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής, το οποίο θα προσφερθεί από τους διοργανωτές.

8.1. Τους μαθητές που θα εκπροσωπήσουν την Κύπρο στους Ζ΄Πανελλήνιους Αγώνες θα συνοδεύσουν μόνο δυο καθηγητές, οι οποίοι και θα αναπληρώσουν τυχόν άλλους συντελεστές της παράστασης, ώστε αυτή να μην υστερήσει σε απόδοση.

8.2. Το σχολείο που θα επιλεγεί να εκπροσωπήσει την Κύπρο στους πιο πάνω Αγώνες θα πάρει το εκ Λ.Κ. 2000 φιλοδώρημα, το προσφερόμενο από τον αθλοθέτη (Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου), για να καλύψει τα έξοδα μετάβασης (αεροπορικά εισιτήρια των μαθητών, των δυο συνοδών καθηγητών και των δυο εκπροσώπων των διοργανωτών).

8.3. Το πιο πάνω σχολείο θα παρουσιάσει ολόκληρη τη βραβευμένη παράσταση στην ειδική τελετή βράβευσης, που θα γίνει στο νέο υπαίθριο θεατράκι του Π.Ι.Τ.Κ.

9. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση: "Α. Παπασταύρου, Ειδική Επιτροπή Υ.Π. - ΘΟΚ, για το θέατρο στη Μ.Ε., Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία" μέχρι την 4η Δεκεμβρίου 2000.

ήλωση συμμετοχής να διαλαμβάνει διαβεβαίωση του διευθυντή ότι η άσταση προέρχεται αποκλειστικά από το δυναμικό (καθηγητές-μαθητές) του λείου του, ότι οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18 και ότι θα φευχθούν τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο ύμα του σχολικού θεάτρου. Επίσης, ότι δε θα αποτελεί συνολική ούτε και ική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (σκηνικών, κινηματογραφικών, εοπτικών).

α ονόματα της κριτικής επιτροπής θα ανακοινωθούν αργότερα.

Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παραστάσεις) των έργων θα ανήκουν το οικείο σχολείο.

έναρξη των ΙΒ' Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου θα κηρύξει ο Υπουργός δείας και Πολιτισμού. Ο κ. Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή, όπου θα απονείμει τα διπλώματα και τα βραβεία.

Α. Παπασταύρου
ευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Ε. Ερωτοκρίτου
Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

οιν. : - ΘΟΚ
- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

/Ν.Μ.
DISK 26, Προκήρυξη ΙΒ
Αγώνων Σχολικού Θεάτρου

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αρ. Φακ.: 7.24.04.4

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

22 Σεπτεμβρίου 2005

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα : Προκήρυξη των ΙΖ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θ.Ο.Κ. οργανώνουν τους ΙΖ' Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος, στους οποίους μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης. Οι Παγκύπριοι αυτοί Αγώνες θα διεξαχθούν στο διάστημα μεταξύ 13ης Μαρτίου και 15ης Απριλίου 2006 ανάλογα με τον αριθμό συμμετοχών. Η α' φάση (Περιφερειακοί Αγώνες) θα διεξαχθεί μεταξύ 13ης και 31ης Μαρτίου 2006. Η β' φάση (τελικοί) μεταξύ 7ης και 15ης Απριλίου 2006. Η ημέρα και η ώρα της παράστασης θα καθοριστούν από τους διοργανωτές ανάλογα με τις ανάγκες των Αγώνων, μέχρι το τέλος Νοεμβρίου.

Οι βασικοί όροι συμμετοχής είναι οι εξής:

1. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δυο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό). Εξατάξια σχολεία που αξιοποιούν μαθητές και από τους δύο κύκλους διαγωνίζονται στον κύκλο στον οποίον ανήκει η πλειοψηφία των μαθητών που συμμετέχουν.

2. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).

3. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας) :

- Αυτούσιο έργο κυπριακού ή ευρύτερου νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου.
- Θεατρική διασκευή ενός παραμυθιού.
- Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή θεατρικού έργου.
- Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

Σε περίπτωση επιλογής Αρχαίου Δράματος επιλέγεται έργο από το πρωτότυπο ή μεταφρασμένο σε δόκιμο νεοελληνικό λόγο. Μπορεί επίσης να παρουσιαστεί επιλογή αποσπασμάτων από διάφορα έργα, διασκευασμένη σε ενιαία παράσταση.

Προσοχή : Το κείμενο της παράστασης να σταλεί στη Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης, Θ.Ο.Κ. Λευκωσία, μέχρι τις 24 Φεβρουαρίου 2006

4. Κάθε θεατρικός όμιλος που θα συμμετάσχει στους Αγώνες θα πάρει οικονομική ενίσχυση Λ.Κ. 600.

5. Όσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής.

6. Συμμετοχή στους Αγώνες σημαίνει αυτόματα και αποδοχή τόσο των όρων της προκήρυξης, όσο και των αποφάσεων των κριτικών επιτροπών.

7. Διαδικασία επιλογής των καλύτερων παραστάσεων-βραβεία:
Για την καλύτερη οργάνωση και διεξαγωγή του Διαγωνισμού ισχύουν οι εξής διευθετήσεις στη διαδικασία επιλογής των καλύτερων παραστάσεων.

(Α) **Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου**: Τα σχολεία που δηλώνουν συμμετοχή κατανέμονται σε τρεις γεωγραφικές περιφέρειες ως εξής:
- Σχολεία Επαρχίας Λευκωσίας
- Σχολεία Επαρχίας Λεμεσού και Πάφου
- Σχολεία Επαρχίας Λάρνακας και ελεύθερης Αμμοχώστου

Θα οριστούν τρεις κριτικές επιτροπές, μια για κάθε περιφέρεια. Η κριτική επιτροπή κάθε περιφέρειας θα απονείμει τα βραβεία των Περιφερειακών Αγώνων ως εξής:
- Α΄ και Β΄ Βραβεία Λυκείων Περιφέρειας
- Α΄ και Β΄ Βραβεία Γυμνασίων Περιφέρειας
- Διακρίσεις, αν το επιθυμεί.

Σημ.: Το πρώτο Βραβείο Περιφέρειας δεν μπορεί να απονεμηθεί εξ ημισείας.

Τελική απονομή βραβείων Σύγχρονου Θεάτρου Παγκύπρια: Οι παραστάσεις που θα κερδίζουν τα Α΄ Βραβεία Περιφέρειας (Γυμνάσια και Λύκεια) θα μετέχουν στους τελικούς Παγκύπριους Αγώνες, οι οποίοι θα διεξάγονται σε ενιαίο χώρο. Οι παραστάσεις θα κρίνονται από πενταμελή κριτική επιτροπή που θα αποτελείται από

τους προέδρους των κριτικών επιτροπών των Περιφερειακών Αγώνων (ή όποιο μέλος ορίσει ο πρόεδρος) και από δύο επιπρόσθετα μέλη που θα ορίζονται από τους διοργανωτές, κατά προτίμηση επαγγελματίες στο χώρο του θεάτρου.

Η κριτική επιτροπή στην τελική αυτή φάση:

(α) Θα απονέμει Α΄ Βραβείο Λυκείων παγκύπρια και Α΄ βραβείο Γυμνασίων παγκύπρια
(β) Θα επιλέγει μεταξύ των δυο αυτών παραστάσεων την καλύτερη παράσταση των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου, που θα εκπροσωπεί την Κύπρο στους Πανελλήνιους Καλλιτεχνικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου.

Χρόνος διεξαγωγής των Περιφερειακών Αγώνων: 13-31 Μαρτίου 2006

Ανακοίνωση αποτελεσμάτων/προετοιμασία τελικής φάσης:2-4 Απριλίου 2006

Χρόνος διεξαγωγής των Παγκύπριων Αγώνων (τελική φάση): 7 – 15 Απριλίου 2006
Ο χώρος επιλέγεται από τους διοργανωτές.

(Β) **Αγώνες Αρχαίου Δράματος**: Οι Αγώνες Αρχαίου Δράματος θα διεξαχθούν όπως και κατά την περσινή σχολική χρονιά, δηλαδή όλη η ελεύθερη Κύπρος θα θεωρηθεί ως μια περιφέρεια.

Απονέμεται Α΄ Βραβείο καλύτερης παράστασης Αρχαίου Δράματος, που θα εκπροσωπήσει την Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες Αρχαίου Δράματος, Β΄ Βραβείο Αρχαίου Δράματος και Γ΄ Βραβείο Αρχαίου Δράματος.

7. Όσα σχολεία θα συμμετάσχουν θα πάρουν δίπλωμα συμμετοχής, το οποίο θα προσφέρεται από τους διοργανωτές μετά το τέλος της παράστασης.

8. Τους μαθητές που θα εκπροσωπήσουν την Κύπρο στους ΙΒ΄ Πανελλήνιους Αγώνες θα συνοδεύσουν μόνο δυο καθηγητές, οι οποίοι και θα αναπληρώσουν τυχόν άλλους συντελεστές της παράστασης, ώστε αυτή να μην υστερήσει σε απόδοση.

9. Τα σχολεία που θα επιλεγούν θα εκπροσωπήσουν την Κύπρο στους πιο πάνω Αγώνες. Το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου, θα συνεχίσει να αθλοθετεί τη μετάβαση των μαθητών στους Πανελλήνιους Αγώνες.

10. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να φτάσουν στη διεύθυνση:
"κ. Χρ. Παντελίδη, Ειδική Επιτροπή Υ.Π.Π. – Θ.Ο.Κ., για το θέατρο στη Μ.Ε., Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία" μέχρι τις 11 Νοεμβρίου 2005

Η δήλωση συμμετοχής να περιλαμβάνει ενυπόγραφη βεβαίωση του διευθυντή ότι η παράσταση προέρχεται αποκλειστικά από το υφιστάμενο δυναμικό (καθηγητές-μαθητές) του σχολείου του και ότι οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18 (υπέρβαση του ορίου αυτού μπορεί να γίνει μόνο με την έγκριση του Προέδρου της Ειδικής Επιτροπής) και ότι θα αποφευχθούν τα στοιχεία γλώσσας μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου. Επίσης, ότι δε θα

αποτελεί συνολική ούτε και μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (σκηνικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών).

Ανάμιξη εξωσχολικών παραγόντων στην προετοιμασία της παράστασης αποτελεί παραβίαση των κανονισμών συμμετοχής.

11. Ο χώρος διεξαγωγής της τελικής φάσης των αγώνων θα ανακοινωθεί αργότερα.

12. Τυχόν εισπράξεις από την παράσταση (ή παραστάσεις) των έργων θα ανήκουν στο οικείο σχολείο.

Την έναρξη των ΙΖ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος θα κηρύξει ο Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού.

Ο Υπουργός θα παραστεί και στην ειδική τελετή απονομής των διπλωμάτων και βραβείων.

Α. Σκοτεινός
Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Χαρ. Λ. Κωνσταντίνου
Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

Κοιν. : - Θ.Ο.Κ.
- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

Σημ.: Η παρούσα προκήρυξη υπόκειται σε αλλαγές

Παντελ./Λ.Τ050922 2C

ΚΥΠΡΙΑΚΗ [redacted] ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υ.Π.Π.: 7.24.09.1.3

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
1434 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

10 Οκτωβρίου 2006

Διευθυντές/Διευθύντριες
Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης

Θέμα: Αλλαγές στη διοργάνωση των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου ανακοινώνουν πρόθεσή τους για αλλαγή της φιλοσοφίας της διοργάνωσης των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σχολικού Θεάτρου και επιθυμούν να έχουν τις απόψεις των εμπλεκομένων σε σχέση με την εισήγηση που αναφέρεται πιο κάτω.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι:

- Επανειλημμένα τα σχολεία ζητούν σχόλια και εποικοδομητική κριτική από τις κριτικές επιτροπές «ώστε να διορθώνουν τα λάθη τους και να γίνονται καλύτεροι» (λόγια εκπαιδευτικών και μαθητών)
- Οι κριτές μας είναι άνθρωποι που γνωρίζουν από θέατρο και έχουν να προσφέρουν γνώση και βοήθεια στους ομίλους
- Η απονομή βραβείων έχει τελικά ξεφύγει από τον αρχικό της στόχο που είναι η ενθάρρυνση και η προώθηση της δημιουργικής έκφρασης, αφού σε πολλές περιπτώσεις μαθητές και εκπαιδευτικοί βομβαρδίζονται από λανθασμένα μηνύματα και προσανατολίζονται περισσότερο στο βραβείο, απομακρυνόμενοι από τους παιδαγωγικούς στόχους του θεάτρου
- Γνωρίζουν όλοι καλά, πόσο θαυμάσια είναι τα αποτελέσματα σε μαθητικές ομάδες οι οποίες έχουν την τύχη να ασχολούνται με το θέατρο χωρίς να έχουν καθόλου στο μυαλό τους το βραβείο ή το αν είναι καλύτερη ή χειρότερη η παράστασή τους από την παράσταση του άλλου σχολείου, αλλά έχοντας ως στόχο το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα
- Προς κατάργηση των βραβείων βαίνουν και οι διοργανωτές στην Ελλάδα, έχοντας ήδη καταργήσει τα βραβεία της Πανελλήνιας φάσης, κρατώντας όμως τα περιφερειακά μη έχοντας βρει τρόπο να λύσουν το ποιες παραστάσεις θα περνούν από την περιφέρεια στο κέντρο.

Εισηγούμαστε τα ακόλουθα:

1. Η διοργάνωση να μην έχει διαγωνιστικό χαρακτήρα.
2. Οι Αγώνες να συνεχίσουν να διεξάγονται σε 3 περιφέρειες για λόγους καλύτερης οργάνωσης.
3. Κατάργηση των βραβείων και της δεύτερης παρουσίασης παραστάσεων ενώπιον κριτικής επιτροπής.
4. Σύσταση τριμελούς επιτροπής ειδικών κατά Περιφέρεια, η οποία θα παρακολουθεί όλες τις παραστάσεις και:

   Α. θα απονέμει μετά την παράσταση διπλώματα συμμετοχής.

   Β. θα υποβάλλει σχόλια (γραπτώς, μετά το πέρας των Αγώνων) για την κάθε παράσταση στο κάθε σχολείο με στόχο την ικανοποίηση του (δικαιολογημένου) πάγιου αιτήματος εκπαιδευτικών και μαθητών να έχουν βοήθεια από ειδικούς στο να καταλάβουν πού πέτυχαν το στόχο τους, πού ήθελαν περισσότερη δουλειά και γενικά πώς να επιτευχθούν καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής στις ομάδες.

5. Ως επιστέγασμα της Παγκύπριας διοργάνωσης, θα διοργανώνεται γιορταστική ημερίδα, με τη συμμετοχή όλων των συμμετεχόντων στους Παγκύπριους Αγώνες, η μορφή της οποίας θα διευκρινίζεται κάθε χρόνο. Η γιορτή αυτή στόχο θα έχει την επιμόρφωση, τη διεύρυνση πεδίου, την ανταλλαγή εμπειριών, την αλληλογνωριμία των συμμετεχόντων και μπορεί να περιλαμβάνει εργαστήρια, σεμινάρια, διαλέξεις, συναυλίες, αποσπάσματα από παραστάσεις, ενημέρωση γύρω από το θέατρο από ειδικούς κ.λ.π.

Επειδή οι διοργανωτές πιστεύουν πως είναι σημαντική η συνέχιση της συμμετοχής μας στους Πανελλήνιους Καλλιτεχνικούς Αγώνες και για το σκοπό τούτο πρέπει να επιλεγεί το σχολείο που θα εκπροσωπήσει την Κύπρο στην Ελλάδα, έχει διαμορφωθεί η ακόλουθη εισήγηση, ως δευτερεύουσα διαδικασία στη διεξαγωγή:
Η επιτροπή ειδικών θα υποδεικνύει μία υποψηφιότητα από την κάθε Περιφέρεια με τα ακόλουθα κριτήρια:

- θεατρική αγωγή των παιδιών
- ομαδικότητα
- ερμηνείες
- απόδοση συντελεστών
- δημιουργικότητα
- άρτια εκτέλεση
- βαθμός δυσκολίας
- επιλογή ρεπερτορίου
- αυθεντικότητα
- βαθμός λιτότητας
- ιδιαιτερότητες της ομάδας

Το σχολείο που θα εκπροσωπεί την Κύπρο στην Ελλάδα θα επιλέγεται με κλήρωση ανάμεσα στις τρεις υποψηφιότητες. Θεωρούμε πως οποιοδήποτε από τα τρία σχολεία θα εκπροσωπήσει επάξια την Κύπρο στην Ελλάδα και θα είναι εξίσου χρήσιμη η εμπειρία του. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται μεν η

ποιότητα της παράστασης που θα εκπροσωπήσει την Κύπρο, αφαιρείται δε ο έντονα διαγωνιστικός χαρακτήρας από τη διοργάνωση και υπογραμμίζεται η επιλογή με καθαρά θεατρικά κριτήρια τα οποία είναι και στόχος της διοργάνωσης.

Παρακαλείστε όπως αποστείλετε μέχρι την Τρίτη 17 Οκτωβρίου 2006 τις απόψεις των εμπλεκομένων στο σχολικό Θέατρο για τις πιο πάνω εισηγήσεις στη διεύθυνση: Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Διεύθυνση Μέσης Εκπαίδευσης (Πρόεδρο Επιτροπής Σχολικού Θεάτρου) ΦΑΞ 22428268.

Εν τω μεταξύ τα σχολεία που ετοιμάζονται για συμμετοχή στους Αγώνες καλούνται να συνεχίσουν τις προετοιμασίες τους, ανεξάρτητα από την τελική μορφή διεξαγωγής τους, η οποία θα καθοριστεί και θα ανακοινωθεί σύντομα με την επίσημη προκήρυξη των Αγώνων, αφού ληφθούν υπόψη τα αναμενόμενα σχόλιά σας.

Ανδρέας Σχοινής
Αν. Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Χαρ. Κωνσταντίνου
Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

Κοιν. ΘΟΚ
Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου
Σύνδεσμο Φιλολόγων
Διευθυντή Παιδαγωγικού Ινστιτούτου
(υπόψη κ. Σπύρου Αντωνέλλου)
Σύνδεσμο Θεατρολόγων Κύπρου

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αρ. Φακ. : 7.24.09.13

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
1434 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

1 Νοεμβρίου 2006

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των ΙΗ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θ.Ο.Κ. οργανώνουν τους 18ους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος, στο διάστημα από **5 μέχρι 24 Μαρτίου 2007**. Η διοργάνωση δε θα έχει διαγωνιστικό χαρακτήρα, αλλά έχει ως στόχο να ενισχύσει τη δημιουργικότητα και την ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση, δίνοντας την ευκαιρία στους μαθητές, να αγωνιστούν για το καλύτερο αποτέλεσμα, μέσα σε κλίμα χαράς και συμμετοχικότητας.

Όλες οι παραστάσεις θα παρακολουθούνται από τριμελείς ομάδες ειδικών. Για σκοπούς καλύτερης οργάνωσης θα οριστούν τέσσερις ομάδες από τους διοργανωτές, μία για κάθε γεωγραφική περιφέρεια στο σύγχρονο θέατρο και μία παγκύπρια για το Αρχαίο Δράμα. Οι επιτροπές θα:

- απονέμουν μετά την παράσταση διπλώματα συμμετοχής
- υποβάλλουν σχόλια (γραπτώς, μετά το πέρας των Αγώνων) για την κάθε παράσταση στο κάθε σχολείο ώστε να επιτυγχάνονται καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής στις ομάδες.

Δε θα απονέμονται βραβεία, ειδικές διακρίσεις και έπαινοι. Θα απονέμονται μόνο αναμνηστικά διπλώματα συμμετοχής. Ο όρος «Αγώνες» συνεχίζει να χρησιμοποιείται έχοντας υπόψη τον αγώνα τον καλό που κάνουν όλοι όσοι ασχολούνται με το ανέβασμα μαθητικών παραστάσεων, διασφαλίζοντας επίσης και τη συνέχεια στη διοργάνωση.

ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. Στους Αγώνες μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης
2. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δυο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό). Εξατάξια σχολεία που αξιοποιούν μαθητές και από τους δύο κύκλους διαγωνίζονται στον κύκλο στον οποίον ανήκει η πλειοψηφία των μαθητών που συμμετέχουν.
3. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος. (Η σχετική πείρα

έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).

4. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας) :
   - Αυτούσιο έργο κυπριακού ή ευρύτερου νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου.
   - Θεατρική διασκευή ενός παραμυθιού.
   - Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή θεατρικού έργου.
   - Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.
5. Στην περίπτωση επιλογής Αρχαίου Δράματος επιλέγεται έργο από το πρωτότυπο ή μεταφρασμένο σε δόκιμο νεοελληνικό λόγο. Μπορεί επίσης να παρουσιαστεί επιλογή αποσπασμάτων από διάφορα έργα, διασκευασμένη σε ενιαία παράσταση.
6. Η ημέρα και η ώρα της παράστασης θα καθοριστούν από τους διοργανωτές ανάλογα με τις ανάγκες των Αγώνων, μέχρι την πρώτη εβδομάδα Δεκεμβρίου
7. Κάθε σχολείο που θα συμμετάσχει στους Αγώνες θα πάρει οικονομική ενίσχυση £600
8. Συμμετοχή στους Αγώνες σημαίνει αυτόματα και αποδοχή των όρων της προκήρυξης και των αποφάσεων των διοργανωτών.

Ως επιστέγασμα της Παγκύπριας διοργάνωσης, θα διοργανώνεται γιορταστική ημερίδα, λεπτομέρειες για την οποία θα ανακοινωθούν αργότερα.

Οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου είναι συνδεδεμένοι με την αντίστοιχη Ελλαδική διοργάνωση των Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Στη διοργάνωση αυτή θα συμμετάσχει ένα Κυπριακό Σχολείο στο σύγχρονο θέατρο και ένα στο Αρχαίο Δράμα. Η επιτροπή ειδικών θα υποδεικνύει μία υποψηφιότητα από την κάθε Περιφέρεια με τα ακόλουθα κριτήρια:

- θεατρική αγωγή των παιδιών
- ομαδικότητα
- ερμηνείες
- απόδοση συντελεστών
- δημιουργικότητα
- άρτια εκτέλεση
- βαθμός δυσκολίας
- επιλογή ρεπερτορίου
- αυθεντικότητα
- βαθμός λιτότητας
- ιδιαιτερότητες της ομάδας

Το σχολείο που θα εκπροσωπεί την Κύπρο στην Ελλάδα θα επιλέγεται με κλήρωση ανάμεσα στις τρεις υποψηφιότητες σύγχρονου θεάτρου. Σε ότι αφορά το Αρχαίο Δράμα, το σχολείο που θα εκπροσωπεί την Ελλάδα θα καθορίζεται από την τριμελή ομάδα ειδικών σε σχέση με τα πιο πάνω κριτήρια.

Τους μαθητές που θα εκπροσωπήσουν την Κύπρο στην Πανελλήνια Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης θα συνοδεύσουν μόνο δυο καθηγητές, οι οποίοι και θα αναπληρώσουν τυχόν άλλους συντελεστές της παράστασης, ώστε αυτή να μην υστερήσει σε απόδοση. Οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18 (υπέρβαση του ορίου αυτού μπορεί να γίνει μόνο με την έγκριση του Προέδρου της Ειδικής Επιτροπής) Τη μετάβαση στην Ελλάδα κάνει δυνατή το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου που είναι ο Αθλοθέτης των Αγώνων.

Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής στο ειδικό έντυπο που επισυνάπτεται πρέπει οπωσδήποτε να σταλούν μέχρι τις 17 Νοεμβρίου 2006 ηλεκτρονικά στη διεύθυνση thocdev@cytanet.com.cy και να σταλούν ταχυδρομικώς στη διεύθυνση:
κ. Χρ. Παντελίδη,
Ειδική Επιτροπή Υ.Π.Π. – Θ.Ο.Κ. για το θέατρο στη Μ.Ε.
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία

Δε θα γίνουν δεκτές δηλώσεις συμμετοχής που θα υποβληθούν χειρόγραφα, με φαξ ή σε άλλη μορφή. **Η ηλεκτρονική αποστολή είναι απαραίτητη για συμπερίληψη στο πρόγραμμα των αγώνων.**

Η διοργάνωση αποδέχεται τη σύνθεση των θεατρικών ομάδων μόνο από μαθητές και τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών ως διδασκάλων και καθοδηγητών ή σε βοηθητικούς ρόλους. Λόγω του ερασιτεχνικού και παιδευτικού χαρακτήρα των Αγώνων, συμμετέχει μόνο το σχολικό δυναμικό, χωρίς την ανάμειξη εξωσχολικών επαγγελματιών και θα πρέπει να αποφεύγονται τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου. Εννοείται πως κατ' ουδένα λόγο η παράσταση δεν πρέπει να αποτελεί συνολική ή μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (σκηνικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών). Παραβίαση του όρου συνιστά λόγο αποκλεισμού από τους Παγκύπριους Αγώνες και τη Μαθητική Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης στην Ελλάδα.

Οι συνδιοργανωτές των Αγώνων ανακοινώνουν τέλος, την πρόθεσή τους για διοργάνωση θεατρικού εργαστηρίου για τους καθηγητές που θα ασχοληθούν με το ανέβασμα των παραστάσεων στα πλαίσια των Αγώνων. Το εργαστήριο θα πραγματοποιηθεί κατά το μήνα Νοέμβριο και σ' αυτό θα μπορούν να συμμετάσχουν δύο εκπαιδευτικοί από κάθε σχολείο που θα δηλώσει συμμετοχή στη διοργάνωση. Λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν σύντομα.

Χρ. Παντελίδης
Αν. Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Χαρ. Λ. Κωνσταντίνου
Διευθυντής Τεχνικής Εκπαίδευσης

Κοιν. : - Θ.Ο.Κ.
- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

Σημ.: Η παρούσα προκήρυξη υπόκειται σε αλλαγές

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Αρ. Φακ.: 7.24.09.1.4
Αρ. Τηλ.:22800630/631
Αρ. Φαξ:22428268
E-mail:circularsec@schools.ac.cy

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

23 Οκτωβρίου 2007

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των ΙΘ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου οργανώνουν τους 19ους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου στο διάστημα Φεβρουαρίου-Απριλίου 2008. Οι συγκεκριμένες ημερομηνίες διεξαγωγής θα ανακοινωθούν αργότερα, αφού προκηρυχθούν οι Πανελλήνιοι Καλλιτεχνικοί Αγώνες. Οι Αγώνες θα διεξαχθούν τόσο στο Σύγχρονο Θέατρο όσο και στο Αρχαίο Δράμα.

Η διοργάνωση δεν έχει διαγωνιστικό χαρακτήρα, αλλά έχει ως στόχο να ενισχύσει τη δημιουργικότητα και την ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση, δίνοντας την ευκαιρία στους μαθητές, να αγωνιστούν για το καλύτερο αποτέλεσμα, μέσα σε κλίμα χαράς και συμμετοχικότητας.

Όλες οι παραστάσεις θα παρακολουθούνται από τριμελείς ομάδες ειδικών. Για σκοπούς καλύτερης οργάνωσης θα οριστούν τέσσερις ομάδες από τους διοργανωτές, μία για κάθε γεωγραφική περιφέρεια στο σύγχρονο θέατρο και μία παγκύπρια για το Αρχαίο Δράμα.
Οι επιτροπές θα:

- απονέμουν μετά την παράσταση διπλώματα συμμετοχής
- υποβάλλουν σχόλια (γραπτώς, μετά το πέρας των Αγώνων) για την κάθε παράσταση στο κάθε σχολείο ώστε να επιτυγχάνονται καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής στις ομάδες λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:
  - θεατρική αγωγή των παιδιών
  - ομαδικότητα
  - ερμηνείες
  - απόδοση συντελεστών
  - δημιουργικότητα
  - άρτια εκτέλεση
  - βαθμός δυσκολίας
  - επιλογή ρεπερτορίου

- αυθεντικότητα
- βαθμός λιτότητας
- ιδιαιτερότητες της ομάδος

Δε θα απονέμονται βραβεία, ειδικές διακρίσεις και έπαινοι. Θα απονέμονται μόνο αναμνηστικά διπλώματα συμμετοχής. Ο όρος «Αγώνες» συνεχίζει να χρησιμοποιείται υπονοώντας τον αγώνα τον καλό που κάνουν όλοι όσοι ασχολούνται με το ανέβασμα μαθητικών παραστάσεων, διασφαλίζοντας επίσης και τη συνέχεια στη διοργάνωση.

ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. Στους Αγώνες μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης.
2. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δύο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό). Εξατάξια σχολεία που αξιοποιούν μαθητές και από τους δύο κύκλους διαγωνίζονται στον κύκλο στον οποίον ανήκει η πλειοψηφία των μαθητών που συμμετέχουν.
3. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος, χωρίς η συνολική διάρκεια της παράστασης να ξεπερνά τα 105'. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).
4. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας) :
   - Αυτούσιο έργο κυπριακού ή ευρύτερου νεοελληνικού ή ξένου ρεπερτορίου.
   - Θεατρική διασκευή ενός παραμυθιού.
   - Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή θεατρικού έργου.
   - Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.
5. Στην περίπτωση επιλογής Αρχαίου Δράματος επιλέγεται έργο από το πρωτότυπο ή μεταφρασμένο σε δόκιμο νεοελληνικό λόγο. Μπορεί επίσης να παρουσιαστεί επιλογή αποσπασμάτων από διάφορα έργα, διασκευασμένη σε ενιαία παράσταση.
6. Η ημέρα και η ώρα της παράστασης θα καθοριστούν από τους διοργανωτές ανάλογα με τις ανάγκες των Αγώνων, μέχρι την πρώτη εβδομάδα Δεκεμβρίου.
7. Κάθε σχολείο που θα συμμετάσχει στους Αγώνες θα πάρει οικονομική ενίσχυση £600.
8. Συμμετοχή στους Αγώνες σημαίνει αυτόματα και αποδοχή όλων των όρων της προκήρυξης και των αποφάσεων των διοργανωτών.

Λεπτομέρειες για τη Λήξη των Αγώνων θα ανακοινωθούν αργότερα.

Οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου είναι συνδεδεμένοι με την αντίστοιχη Ελλαδική διοργάνωση των Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Λεπτομέρειες για την πιθανή συμμετοχή σχολείων θα ανακοινωθούν αργότερα, αφού προκηρυχθούν οι Πανελλήνιοι Καλλιτεχνικοί Αγώνες.

Οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τους 18 (υπέρβαση του ορίου αυτού μπορεί να γίνει μόνο με την έγκριση της Προέδρου της Ειδικής Επιτροπής).

Αθλοθέτης των Αγώνων είναι το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου.

Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής στο ειδικό έντυπο που επισυνάπτεται πρέπει οπωσδήποτε να σταλούν μέχρι τις 17 Νοεμβρίου 2007 ηλεκτρονικά στη διεύθυνση mskordi@moec.gov.cy και να σταλούν ταχυδρομικώς στη διεύθυνση:
κ. Μάρω Σκορδή,
Π.Λ.Ε.
Πρόεδρο Ειδικής Επιτροπής Υ.Π.Π. – Θ.Ο.Κ. για το θέατρο στη Μ.Ε.
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία

Δε θα γίνουν δεκτές δηλώσεις συμμετοχής που θα υποβληθούν χειρόγραφα, με φαξ ή σε άλλη μορφή. **Η ηλεκτρονική αποστολή είναι απαραίτητη για συμπερίληψη στο πρόγραμμα των αγώνων.**

Η διοργάνωση αποδέχεται τη σύνθεση των θεατρικών ομάδων μόνο από μαθητές και τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών ως διδασκάλων και καθοδηγητών ή σε βοηθητικούς ρόλους. Λόγω του ερασιτεχνικού και παιδευτικού χαρακτήρα των Αγώνων, συμμετέχει μόνο το σχολικό δυναμικό, χωρίς την ανάμειξη εξωσχολικών επαγγελματιών και θα πρέπει να αποφεύγονται τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου. Εννοείται πως κατ' ουδένα λόγο η παράσταση δεν πρέπει να αποτελεί συνολική ή μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (σκηνικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών). Παραβίαση των όρων αυτών συνιστά λόγο αποκλεισμού από τους Παγκύπριους Αγώνες και τη Μαθητική Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης στην Ελλάδα.

Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης

Χαρ. Λ. Κωνσταντίνου
Διευθυντής Μέσης, Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Κοιν. : - Θ.Ο.Κ.
- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

Σημ.: Η παρούσα προκήρυξη υπόκειται σε αλλαγές.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Αρ. Φακ.: 7.24.09.1.4
Αρ. Τηλ.:22800630/631
Αρ. Φαξ:22428268
E-mail:circularsec@schools.ac.cy

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Παρασκευή, 7 Δεκεμβρίου 2007

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Ημερομηνίες Διεξαγωγής
ΙΘ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου ανακοινώνουν πως οι ΙΘ' Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου θα διεξαχθούν στο διάστημα **4-24 Μαρτίου 2008**.

Τα σχολεία που υπέβαλαν συμμετοχή στους Αγώνες, καλούνται να υποβάλουν τρεις, μη συνεχόμενες ημερομηνίες πιθανής διεξαγωγής της παράστασής τους στο διάστημα αυτό μέχρι την Παρασκευή, 14 Δεκεμβρίου το αργότερο στην ηλεκτρονική διεύθυνση mskordi@moec.gov.cy. Στα σχολεία που δε θα υποβάλουν 3 προτιμήσεις ημερομηνιών μέχρι αυτή την ημερομηνία θα ανατεθεί ημερομηνία από τους Διοργανωτές.

Το Πρόγραμμα των Αγώνων θα καθοριστεί από τους Διοργανωτές πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων, ώστε τα σχολεία να μπορούν να κάνουν τις ανάλογες διευθετήσεις (κλείσιμο χώρου κ.λ.π.).

Οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου είναι συνδεδεμένοι με την αντίστοιχη Ελλαδική διοργάνωση των Πανελλήνιων καλλιτεχνικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Στη διοργάνωση αυτή θα συμμετάσχει ένα Κυπριακό Σχολείο στο Σύγχρονο Θέατρο και ένα στο Αρχαίο Δράμα*. Η επιτροπή ειδικών θα υποδεικνύει μία υποψηφιότητα από την κάθε Περιφέρεια με τα ακόλουθα κριτήρια:

- θεατρική αγωγή των παιδιών
- ομαδικότητα
- ερμηνείες
- απόδοση συντελεστών
- δημιουργικότητα
- άρτια εκτέλεση
- βαθμός δυσκολίας
- επιλογή ρεπερτορίου
- αυθεντικότητα
- βαθμός λιτότητας
- ιδιαιτερότητες της ομάδας

*Νοούμενου ότι:

- στην Πανελλήνια Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης θα υπάρξει τόσο Σύγχρονο όσο και Αρχαίο Δράμα

και

- δε θα υπάρξει διαφοροποίηση στον αριθμό των σχολείων που θα εκπροσωπήσουν την Κύπρο.

Η Προκήρυξη των Πανελλήνιων Αγώνων ακόμα αναμένεται. Σε περίπτωση διαφοροποίησης των δεδομένων θα ακολουθήσει νέα εγκύκλιος. Το σχολείο που θα εκπροσωπήσει την Κύπρο στην Ελλάδα στο σύγχρονο θέατρο θα επιλέγεται με κλήρωση ανάμεσα στις τρεις υποψηφιότητες περιφερειών του σύγχρονου θεάτρου. Τα ονόματα των υποψήφιων σχολείων δε θα δημοσιοποιούνται. Σε ότι αφορά το Αρχαίο Δράμα, όπου ο αριθμός συμμετοχών είναι μικρός, το σχολείο που θα εκπροσωπεί την Ελλάδα θα καθορίζεται από την τριμελή ομάδα ειδικών σε σχέση με τα πιο πάνω κριτήρια.

Τους μαθητές που θα εκπροσωπήσουν την Κύπρο στην Πανελλήνια Εβδομάδα Καλλιτεχνικης Έκφρασης θα συνοδεύσουν μόνο δύο καθηγητές, οι οποίοι και θα αναπληρώσουν τυχόν άλλους συντελεστές της παράστασης, ώστε αυτή να μην υστερήσει σε απόδοση. Οι συμμετέχοντες στην παράσταση συνολικά δε θα υπερβαίνουν τους 18 (υπέρβαση του ορίου αυτού μπορεί να γίνει μόνο με την έγκριση της Προέδρου της Ειδικής Επιτροπής. Τη μετάβαση στην Ελλάδα κάνει δυνατή το **Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου** που είναι ο Αθλοθέτης των Αγώνων.

Δρ Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης

Χαράλαμπος Κωνσταντίνου
Διευθυντής Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Κοιν. -Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου
-Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

Σημ. Η παρούσα υπόκειται σε αλλαγές.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Αρ. Φακ.:7.24.09.1.4
Αρ. Τηλ.:22800630/631
Αρ. Φαξ:22428268
E-mail:circularsec@schools.ac.cy

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Δευτέρα,31 Μαρτίου 2008

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης
που συμμετέχουν στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου

Θέμα: ΙΘ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου

Σε συνέχεια της εγκυκλίου, ημερομηνίας 26 Μαρτίου 2008, πληροφορείστε τα εξής:

1. Όπως ήδη ανακοινώθηκε η Κύπρος θα εκπροσωπηθεί στην Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης που θα γίνει στη Θεσσαλονίκη μόνο με παράσταση Αρχαίου Δράματος. Η επιλογή του σχολείου θα γίνει σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στην προκήρυξη των Αγώνων.

2. Όσον αφορά το Σύγχρονο Θέατρο, θα ακολουθηθεί η διαδικασία που καθορίζεται στην Προκήρυξη των Αγώνων, με τη διαφορά ότι το σχολείο που θα επιλεγεί, εφόσον δεν θα συμμετάσχει στην Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης στη Θεσσαλονίκη, θα δώσει παράσταση στην τελετή λήξης των Αγώνων, που θα γίνει στις 9 Μαΐου στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας.

3. Περισσότερες πληροφορίες για την τελετή λήξης θα αποσταλούν στα σχολεία σύντομα με νεότερη εγκύκλιο.

Δρ Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Αρ. Φακ.: 7.24.09.1.4
Αρ. Τηλ.:22800630/631
Αρ. Φαξ:22428268
E-mail:circularsec@schools.ac.cy

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Παρασκευή, 18 Απριλίου 2008

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης
που συμμετέχουν στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου

Θέμα: ΙΘ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου ανακοινώνουν ότι ολοκληρώθηκε η διαδικασία διεξαγωγής των 19ων Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

Στο Αρχαίο Δράμα, η Επιτροπή Ειδικών επέλεξε το Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας, ως το σχολείο που θα εκπροσωπήσει την Κύπρο με το έργο «Ικέτιδες» του Ευριπίδη στην Πανελλήνια Εβδομάδα Καλλιτεχνικής έκφρασης στη Θεσσαλονίκη, από τις 6 μέχρι τις 8 Μαΐου 2008. Η μετάβαση της ομάδας γίνεται χάρη στον Αθλοθέτη των Αγώνων που είναι το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου.

Στο Σύγχρονο θέατρο, από τη διαδικασία που περιγράφεται στην προκήρυξη, επιλέγηκε το Λύκειο Βεργίνας, Λάρνακας, για να παρουσιάσει το έργο «Μιας πεντάρας νιάτα» στην τελετή λήξης των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου που θα γίνει στις 9 Μαΐου 2008, 10π.μ.- 1μ.μ. στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, παρουσία όλων των συμμετεχόντων. Όπως ενημερωθήκατε με προηγούμενες εγκυκλίους, το Σύγχρονο Θέατρο, δεν περιλαμβάνεται φέτος στην Πανελλήνια Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης στην Ελλάδα.

Τελετή λήξης. Συμμετοχές.

Παρακαλούνται τα σχολεία που έλαβαν μέρος στους 19ους Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, όπως δηλώσουν τον ακριβή αριθμό μαθητών/καθηγητών που θα παραστούν στην τελετή λήξης, ο οποίος δεν πρέπει να υπερβαίνει τους 18 μαθητές και 2 καθηγητές, **είκοσι στο σύνολο** (με εξαίρεση τα σχολεία που είχαν εξασφαλίσει άδεια για συμμετοχή περισσότερων μαθητών). Οι δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να γίνουν **μέχρι την Τρίτη, 6 Μαΐου** το αργότερο, τηλεφωνικά, **στο 22492900, κα. Νίκη Μουρουζή.**

Το πρόγραμμα της τελετής λήξης θα περιλαμβάνει την μαθητική παράσταση του Λυκείου Βεργίνας και συζήτηση με τα μέλη των Επιτροπών Ειδικών των περιφερειών στο Σύγχρονο Θέατρο και του Αρχαίου Δράματος, για τη θεατρική πράξη.

Τα σχόλια των Επιτροπών θα αποσταλούν στα σχολεία, ταχυδρομικώς.

α.α.

Δρ Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Υ.Π.Π. 24.09.1.5

17 Νοεμβρίου 2008

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των Κ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου οργανώνουν τους 20ους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος στο διάστημα 2 Μαρτίου - 2 Απριλίου 2009.

Η διοργάνωση δεν έχει διαγωνιστικό χαρακτήρα αλλά έχει ως στόχο να ενισχύσει τη δημιουργικότητα, την καινοτομία και την ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση, δίνοντας την ευκαιρία στους μαθητές να αγωνιστούν για το καλύτερο αποτέλεσμα, μέσα σε κλίμα χαράς και συμμετοχικότητας.

Όλες οι παραστάσεις θα παρακολουθούνται από τριμελείς ομάδες ειδικών. Για σκοπούς καλύτερης οργάνωσης θα οριστούν τέσσερις ομάδες από τους διοργανωτές μία για κάθε γεωγραφική περιφέρεια στο σύγχρονο θέατρο και μία παγκύπρια για το Αρχαίο Δράμα.

Οι επιτροπές θα:

- απονέμουν μετά την παράσταση διπλώματα συμμετοχής
- υποβάλλουν σχόλια (γραπτώς, μετά το πέρας των Αγώνων) για την κάθε παράσταση στο κάθε σχολείο, ώστε να επιτυγχάνονται καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής στις ομάδες λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

• θεατρική αγωγή των παιδιών

• ομαδικότητα

• ερμηνείες / απόδοση συντελεστών

• δημιουργικότητα / πρωτοτυπία

• άρτια εκτέλεση

• βαθμός δυσκολίας

• επιλογή ρεπερτορίου

• αυθεντικότητα

• βαθμός λιτότητας

• ιδιαιτερότητες της ομάδας

Δε θα απονέμονται βραβεία, ειδικές διακρίσεις και έπαινοι. Θα απονέμονται μόνο αναμνηστικά δίπλώματα συμμετοχής. Ο όρος «Αγώνες» συνεχίζει να χρησιμοποιείται υπονοώντας τον αγώνα τον καλό που κάνουν όλοι όσοι ασχολούνται με το ανέβασμα μαθητικών παραστάσεων, διασφαλίζοντας επίσης και τη συνέχεια στη διοργάνωση.

ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. Στους Αγώνες μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης.

2. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δύο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό). Εξατάξια σχολεία που αξιοποιούν μαθητές και από τους δύο κύκλους διαγωνίζονται στον κύκλο στον οποίον ανήκει η πλειοψηφία των μαθητών που συμμετέχουν.

3. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος, χωρίς η συνολική διάρκεια της παράστασης να ξεπερνά τα 105'. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).

4. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη

νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας) :

- Αυτούσιο έργο από το κυπριακό ή ευρύτερο νεοελληνικό ή ξένο ρεπερτόριο.
- Θεατρική διασκευή ενός παραμυθιού.
- Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή θεατρικού έργου.
- Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

5. Στην περίπτωση επιλογής Αρχαίου Δράματος επιλέγεται έργο από το πρωτότυπο ή μεταφρασμένο σε δόκιμο νεοελληνικό λόγο. Μπορεί επίσης να παρουσιαστεί επιλογή αποσπασμάτων από διάφορα έργα, διασκευασμένη σε ενιαία παράσταση.

6. Η ημέρα και η ώρα της παράστασης θα καθοριστούν από τους διοργανωτές ανάλογα με τις ανάγκες των Αγώνων, μέχρι τις **10 Ιανουαρίου 2009**.

7. Κάθε σχολείο που θα συμμετάσχει στους Αγώνες θα πάρει οικονομική ενίσχυση 1200 ευρώ.

8. Συμμετοχή στους Αγώνες σημαίνει αυτόματα και αποδοχή όλων των όρων της προκήρυξης και των αποφάσεων των διοργανωτών.

Λεπτομέρειες για τη Λήξη των Αγώνων θα ανακοινωθούν αργότερα.

Οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος είναι συνδεδεμένοι με την αντίστοιχη Ελλαδική διοργάνωση των Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Λεπτομέρειες για την πιθανή συμμετοχή σχολείων θα ανακοινωθούν αργότερα, αφού προκηρυχθούν οι Πανελλήνιοι Καλλιτεχνικοί Αγώνες.

Οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τους 18 (υπέρβαση του ορίου αυτού μπορεί να γίνει μόνο με την έγκριση του Προέδρου της Ειδικής Επιτροπής). Αθλοθέτης των Αγώνων είναι το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου.

Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής u963 στο ειδικό έντυπο που επισυνάπτεται πρέπει οπωσδήποτε να σταλούν μέχρι τις 10 Δεκεμβρίου 2008 ηλεκτρονικά στη διεύθυνση mourouzi.development@thoc.org.cy και να σταλούν ταχυδρομικώς στη διεύθυνση:

κ. Σπύρο Αντωνέλλο,
Ε.Μ.Ε.

Προεδρο Ειδικής Επιτροπής Υ.Π.Π. – Θ.Ο.Κ. για το θέατρο στη Μ.Ε.
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού
Λευκωσία

Δε θα γίνουν δεκτές δηλώσεις συμμετοχής που θα υποβληθούν χειρόγραφα, με φαξ ή σε άλλη μορφή. Η ηλεκτρονική αποστολή είναι απαραίτητη για συμπερίληψη στο πρόγραμμα των αγώνων.

Η διοργάνωση αποδέχεται τη σύνθεση των θεατρικών ομάδων μόνο από μαθητές και τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών ως διδασκάλων και καθοδηγητών ή σε βοηθητικούς ρόλους. Λόγω του ερασιτεχνικού και παιδευτικού χαρακτήρα των Αγώνων, συμμετέχει μόνο το σχολικό δυναμικό, χωρίς την ανάμειξη εξωσχολικών επαγγελματιών και θα πρέπει να αποφεύγονται τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου. Τονίζεται ιδιαίτερα πως για κανένα λόγο η παράσταση δεν πρέπει να αποτελεί συνολική ή μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (θεατρικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών). Παραβίαση των όρων αυτών συνιστά λόγο αποκλεισμού από τους Παγκύπριους Αγώνες και τη Μαθητική Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης στην Ελλάδα.

Δρ.Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης

Χαρ. Λ. Κωνσταντίνου
Διευθυντής Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Κοιν.: Θ.Ο.Κ.,
Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

Σημ.: Η παρούσα προκήρυξη υπόκειται σε αλλαγές.

4

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Υ.Π.Π. 7.24.09.1.6

9 Σεπτεμβρίου 2009

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: ΚΑ΄ Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Σας πληροφορούμε ότι πολύ σύντομα θα προκηρυχθούν από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου οι 21ου Παγκύπριοι Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη.

Γνωρίζοντας ότι πολλές σχολικές μονάδες έχουν ήδη ξεκινήσει τις απαραίτητες διεργασίες για την προετοιμασία θεατρικών παραστάσεων, σας παρακαλούμε να δώσετε προσοχή στα ακόλουθα σημεία προκειμένου να έχουμε φέτος καλύτερα αποτελέσματα:

- Την ετοιμασία θεατρικής παράστασης την αναλαμβάνουν εκπαιδευτικοί που έχουν διάθεση να εργαστούν, γνωρίζουν να καθοδηγούν σωστά τις θεατρικές ομάδες των μαθητών τους και κατέχουν βασικές γνώσεις γύρω από τη θεατρική τέχνη. Η επιλογή, επομένως, του εκπαιδευτικού /εκπαιδευτικών που θα εμπλακούν σε μια τέτοια διαδικασία, είναι ιδιαίτερα σημαντική.

- Η πρωτοτυπία, η ορθή εκφορά του λόγου, η κίνηση των μαθητών, η λιτότητα αποτελούν παράγοντες που μπορούν να κάνουν μια μαθητική θεατρική παράσταση επιτυχημένη.

- Όταν η σχολική μονάδα καταταλάξει στην επιλογή του θεατρικού έργου που πρόκειται να αναπαραστήσει, παρακαλούμε να αποσταλεί ένα αντίγραφο του τελικού κειμένου που θα χρησιμοποιηθεί στον κ. **Σπύρο Αντωνέλλο, ΕΜΕ, Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού**. Κάτι τέτοιο θα διευκολύνει το έργο των μελών των Επιτροπών Ειδικών που θα παρακολουθήσουν την παράσταση.

- Οι μαθητικές παραστάσεις θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας εκπαιδευτικών και μαθητών.

- Η ιστοσελίδα http://www.theatroedu.gr περιέχει χρήσιμο υλικό για το Θέατρο στην Εκπαίδευση. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον συγκεντρώνει ο κατάλογος θεατρικών έργων που είναι πολύ κοντά στα ενδιαφέροντα και στις δυνατότητες των μαθητών.

- Όπου αυτό είναι δυνατόν, να ληφθούν υπόψη οι στόχοι της φετινής σχολικής χρονιάς. Η επιλογή έργου που αναφέρεται στους στόχους αυτούς, θα ωφελήσει τους μαθητές των σχολείων μας σημαντικά.

- Η επιλογή του έργου να καθοριστεί από τις δυνατότητες και τα ενδιαφέροντα της μαθητικής ομάδας. Στόχος του θεάτρου στο σχολείο είναι η συλλογική δουλειά, η μύηση σε βασικές θεατρικές τεχνικές και το όμορφο ταξίδι μέχρι την τελική παράσταση.

- Να αποφεύγεται η αντιγραφή θεατρικών έργων που έχουν γίνει κινηματογραφικές ταινίες. Κάτι τέτοιο στερεί από τους συμμετέχοντες να δώσουν το δικό τους στίγμα σε ένα θεατρικό κείμενο και δεν εξυπηρετεί την ανάπτυξη της δημιουργικότητας. Εξάλλου, κριτήρια αξιολόγησης των μαθητικών παραστάσεων αποτελούν και η αυθεντικότητα και η πρωτοτυπία.

- Προσοχή θα πρέπει να δοθεί στη διάρκεια του έργου, η οποία δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 105΄ λεπτά - περιλαμβανομένου του χρόνου για διάλειμμα.

- Οι συμμετέχοντες δεν θα πρέπει να είναι περισσότεροι από 18. Σχολεία που υπερβαίνουν τον αριθμό αυτό, θα πρέπει να γνωρίζουν ότι σε περίπτωση επιλογής του σχολείου τους για να εκπροσωπήσει την Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες Μαθητικής Έκφρασης στην Ελλάδα, θα καλύπτουν τα έξοδα των υπεράριθμων μαθητών.

- Για οποιαδήποτε πληροφορία ή βοήθεια μπορείτε να απευθύνεστε στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, στον κ. Σπύρο Αντωνέλλο, ΕΜΕ, τηλ. 22 800 685 και στην κ. Μαρίνα Μαλένη, Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης, Θ.Ο.Κ., τηλ. 22 492 900.

Δρ. Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης

Χαρ. Λ. Κωνσταντίνου
Διευθυντής Μέσης Τεχνικής
και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Κοιν.: Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Υ.Π.Π :7.24.09.1.6

28 Σεπτεμβρίου 2009

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των ΚΑ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου οργανώνουν τους 21ους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου στο διάστημα 20 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου 2010. Οι Αγώνες θα διεξαχθούν τόσο στο Σύγχρονο Θέατρο όσο και στο Αρχαίο Δράμα.

Η διοργάνωση δεν έχει διαγωνιστικό χαρακτήρα, αλλά έχει ως στόχο να ενισχύσει τη δημιουργικότητα, την καινοτομία και την ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση, δίνοντας την ευκαιρία στους μαθητές, να αγωνιστούν για το καλύτερο αποτέλεσμα, μέσα σε κλίμα χαράς και συμμετοχικότητας.

Όλες οι παραστάσεις θα παρακολουθούνται από τριμελείς ομάδες ειδικών. Για σκοπούς καλύτερης οργάνωσης θα οριστούν τέσσερις ομάδες από τους διοργανωτές, μία για κάθε γεωγραφική περιφέρεια στο σύγχρονο θέατρο και μία παγκύπρια για το Αρχαίο Δράμα.

Οι επιτροπές θα:

- απονέμουν μετά την παράσταση δίπλωμα συμμετοχής
- υποβάλλουν σχόλια (γραπτώς, μετά το πέρας των Αγώνων) για την κάθε παράσταση στο κάθε σχολείο ώστε να επιτυγχάνονται καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής στις ομάδες λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:
  - θεατρική αγωγή των παιδιών
  - ομαδικότητα
  - ερμηνείες
  - απόδοση συντελεστών
  - δημιουργικότητα / πρωτοτυπία
  - άρτια εκτέλεση
  - βαθμός δυσκολίας

- επιλογή ρεπερτορίου
- συθεντικότητα
- βαθμός λιτότητας
- ιδιαιτερότητες της ομάδας

Δε θα απονέμονται βραβεία, ειδικές διακρίσεις και έπαινοι. Θα απονέμονται μόνο αναμνηστικά δίπλώματα συμμετοχής. Ο όρος «Αγώνες» συνεχίζει να χρησιμοποιείται υπονοώντας τον αγώνα τον καλό που κάνουν όλοι όσοι ασχολούνται με το ανέβασμα μαθητικών παραστάσεων, διασφαλίζοντας επίσης και τη συνέχεια στη διοργάνωση.

ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. Στους Αγώνες μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης.
2. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο έργο. Μόνο τα εξατάξια μπορούν να συμμετάσχουν με δύο έργα (ένα για το γυμνασιακό κύκλο και άλλο για το λυκειακό). Εξατάξια σχολεία που αξιοποιούν μαθητές και από τους δύο κύκλους διαγωνίζονται στον κύκλο στον οποίον ανήκει η πλειοψηφία των μαθητών που συμμετέχουν.
3. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος, χωρίς η συνολική διάρκεια της παράστασης να ξεπερνά τα 105'. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).
4. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας) :

   - Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.
   - Αυτούσιο έργο από το κυπριακό ή ευρύτερο νεοελληνικό ή ξένο ρεπερτόριο.
   - Θεατρική διασκευή ενός παραμυθιού.
   - Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή θεατρικού έργου.

   Το σχολείο θα πρέπει να δίνει ιδιαίτερη προσοχή στα θέματα δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.
5. Στην περίπτωση επιλογής Αρχαίου Δράματος επιλέγεται έργο από το πρωτότυπο ή μεταφρασμένο σε δόκιμο νεοελληνικό λόγο. Μπορεί επίσης να παρουσιαστεί επιλογή αποσπασμάτων από διάφορα έργα, διασκευασμένη σε ενιαία παράσταση. Παροτρύνονται τα σχολεία, ιδιαίτερα τα λύκεια να επιλέξουν το Αρχαίο Δράμα.
6. Η ημέρα και η ώρα της παράστασης θα καθοριστούν από τους διοργανωτές ανάλογα με τις ανάγκες των Αγώνων, μέχρι τις 22 Δεκεμβρίου 2009.

7. Κάθε σχολείο που θα συμμετάσχει στους Αγώνες θα πάρει οικονομική ενίσχυση €1200.

8. Συμμετοχή στους Αγώνες σημαίνει αυτόματα και αποδοχή όλων των όρων της προκήρυξης και των αποφάσεων των διοργανωτών.

Λεπτομέρειες για τη λήξη των Αγώνων θα ανακοινωθούν αργότερα.

Οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου είναι συνδεδεμένοι με την αντίστοιχη Ελλαδική διοργάνωση των Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Λεπτομέρειες για την πιθανή συμμετοχή σχολείων θα ανακοινωθούν αργότερα, αφού προκηρυχθούν οι Πανελλήνιοι Καλλιτεχνικοί Αγώνες.

Οι συμμετέχοντες μαθητές δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τους 18 (υπέρβαση του ορίου αυτού μπορεί να γίνει μόνο με την έγκριση της Προέδρου της Ειδικής Επιτροπής).

Αθλοθέτης των Αγώνων είναι το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου.

Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής στο ειδικό έντυπο που επισυνάπτεται πρέπει οπωσδήποτε να σταλούν μέχρι τις 30 Οκτωβρίου 2009 ηλεκτρονικά στη διεύθυνση mourouzi.development@thoc.org.cy **και να σταλούν ταχυδρομικώς στη διεύθυνση:**

κ. Σπύρο Αντωνέλλο,
Ε.Μ.Ε.
Πρόεδρο Ειδικής Επιτροπής Υ.Π.Π. – Θ.Ο.Κ. για το θέατρο στη Μ.Ε.
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Λευκωσία

Δε θα γίνουν δεκτές δηλώσεις συμμετοχής που θα υποβληθούν χειρόγραφα, με φαξ ή σε άλλη μορφή. **Η ηλεκτρονική αποστολή είναι απαραίτητη για συμπερίληψη στο πρόγραμμα των αγώνων.**

Η διοργάνωση αποδέχεται τη σύνθεση των θεατρικών ομάδων μόνο από μαθητές και τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών ως διδασκάλων και καθοδηγητών ή σε βοηθητικούς ρόλους. Λόγω του ερασιτεχνικού και παιδευτικού χαρακτήρα των Αγώνων, συμμετέχει μόνο το σχολικό δυναμικό, χωρίς την ανάμειξη εξωσχολικών επαγγελματιών και θα πρέπει να αποφεύγονται τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου. Τονίζεται ιδιαίτερα πως για κανένα λόγο η παράσταση δεν πρέπει να αποτελεί συνολική ή μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (θεατρικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών). Παραβίαση των όρων αυτών συνιστά λόγο αποκλεισμού από τους Παγκύπριους Αγώνες και τη Μαθητική Εβδομάδα Καλλιτεχνικής Έκφρασης στην Ελλάδα.

Δρ. Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης

Χαρ. Λ. Κωνσταντίνου
Διευθυντής Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Κοιν. : - Θ.Ο.Κ.
- Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

Σημ.: Η παρούσα προκήρυξη υπόκειται σε αλλαγές.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Υ.Π.Π. 7.24.09.1.7

28 Σεπτεμβρίου 2010

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής και
Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των ΚΒ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος εις Μνήμην Παναγιώτη Σέργη

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου συνδιοργανώνουν τους 22ους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος στο διάστημα **7 Φεβρουαρίου – 27 Μαρτίου 2011.**

Η διοργάνωση δεν έχει διαγωνιστικό χαρακτήρα αλλά στοχεύει στο να ενισχύσει τη δημιουργικότητα, την καινοτομία και την ελεύθερη καλλιτεχνική έκφραση, δίνοντας την ευκαιρία στους μαθητές να προσπαθήσουν για το καλύτερο αποτέλεσμα, μέσα σε κλίμα χαράς και συμμετοχικότητας.

Όλες οι παραστάσεις θα παρακολουθούνται από τριμελείς Επιτροπές Ειδικών. Για σκοπούς καλύτερης οργάνωσης θα οριστούν τέσσερις ομάδες από τους διοργανωτές, μία για κάθε γεωγραφική περιφέρεια στο σύγχρονο θέατρο και μία παγκύπρια για το Αρχαίο Δράμα.

Οι επιτροπές θα:

- Απονέμουν μετά την παράσταση διπλώματα συμμετοχής

• Υποβάλλουν σχόλια (γραπτώς, μετά το πέρας των Αγώνων) για την κάθε παράσταση για το κάθε σχολείο, ώστε να επιτυγχάνονται καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής στις ομάδες, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

- θεατρική αγωγή των παιδιών

- ομαδικότητα

- ερμηνείες / απόδοση συντελεστών

- δημιουργικότητα / πρωτοτυπία

- άρτια εκτέλεση

- βαθμός δυσκολίας

- επιλογή ρεπερτορίου

- αυθεντικότητα

- λιτότητα στη σκηνογραφική και ενδυματολογική παρουσίαση

- ιδιαιτερότητες της ομάδας

Δε θα απονέμονται βραβεία, ειδικές διακρίσεις και έπαινοι. Θα απονέμονται μόνο αναμνηστικά δίπλώματα συμμετοχής. Ο όρος «Αγώνες» συνεχίζει να χρησιμοποιείται υπονοώντας τον αγώνα τον καλό που κάνουν όλοι όσοι ασχολούνται με το ανέβασμα μαθητικών παραστάσεων, διασφαλίζοντας επίσης και τη συνέχεια στη διοργάνωση.

ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. Στους Αγώνες μπορούν να συμμετάσχουν τα σχολεία (δημόσια ή ιδιωτικά) Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης.

2. Κάθε σχολείο συμμετέχει με **ένα** μόνο θεατρικό έργο. Τονίζεται ιδιαίτερα ότι δεν θα γίνεται δεκτή καμία αίτηση συμμετοχής από σχολεία που σκοπεύουν να παρουσιάσουν καλλιτεχνικές εκδηλώσεις στις οποίες συμμετέχουν πολυπληθείς ομάδες χορωδών, χορευτών, μουσικών και μαθητών «ηθοποιών». Τέτοιου είδους εκδηλώσεις μπορούν να προετοιμαστούν από τις σχολικές μονάδες προκειμένου να παρουσιαστούν σε κάποια άλλη χρονική στιγμή.

3. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του (είτε σε χώρο της επιλογής του) παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας **45′-90′.** Τυχόν διάλειμμα θα είναι χρόνος επιπρόσθετος, χωρίς η συνολική διάρκεια της παράστασης να ξεπερνά τα **105′**. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των **60** περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή).

4. Το έργο που θα διδαχτεί πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή και στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί (επιλογή δική σας) :

- Αυτούσιο θεατρικό έργο από το κυπριακό ή ευρύτερο νεοελληνικό ή ξένο ρεπερτόριο.
- Θεατρική διασκευή ενός παραμυθιού.
- Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή θεατρικού έργου.
- Πρωτότυπο έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

Συστήνεται να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην επιλογή του έργου. Αυτό θα πρέπει να ανταποκρίνεται στις δυνατότητες των μαθητών και καλό θα είναι να αποφεύγονται θεατρικά έργα που η ομάδα αδυνατεί να υποστηρίξει. Όπου είναι εφικτό, στην επιλογή του έργου να λαμβάνονται υπόψη οι στόχοι της φετινής σχολικής χρονιάς.

Στις περιπτώσεις που η σκηνοθετική ομάδα θα προβεί σε διασκευή ενός θεατρικού έργου, απαιτείται ιδιαίτερη γνώση και πολλή προσοχή, ώστε να μην αλλοιώνονται τα βασικά συστατικά στοιχεία δομής και περιεχομένου του πρωτότυπου κειμένου.

5. Στην περίπτωση επιλογής Αρχαίου Δράματος επιλέγεται έργο από το πρωτότυπο ή μεταφρασμένο. Μπορεί επίσης να παρουσιαστεί επιλογή αποσπασμάτων από διάφορα έργα, διασκευασμένων σε ενιαία παράσταση.

6. Η ημέρα και η ώρα της παράστασης θα καθοριστούν από τους διοργανωτές ανάλογα με τις ανάγκες των Αγώνων και θα ανακοινωθούν μέχρι τις **20 Δεκεμβρίου 2010.**

7. Κάθε σχολείο που θα συμμετάσχει στους Αγώνες και πληροί όλους τους προκαθορισμένους όρους, θα πάρει την πλήρη οικονομική ενίσχυση των **1200 ευρώ, μετά την παρουσίαση της παράστασης.** Οι Επιτροπές Ειδικών θα κρίνουν αν τηρήθηκαν πιστά οι όροι συμμετοχής που εξαγγέλλονται με την παρούσα εγκύκλιο.

8. Συμμετοχή στους Αγώνες σημαίνει αυτόματα και αποδοχή όλων των όρων της προκήρυξης και των αποφάσεων των διοργανωτών.

Λεπτομέρειες για τη Λήξη των Αγώνων θα ανακοινωθούν αργότερα.

Οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος είναι συνδεδεμένοι με την αντίστοιχη Ελλαδική διοργάνωση των Πανελλήνιων Καλλιτεχνικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Λεπτομέρειες για την πιθανή συμμετοχή σχολείων θα ανακοινωθούν αργότερα, εφόσον προκηρυχθούν οι Πανελλήνιοι Καλλιτεχνικοί Αγώνες.

Οι "ηθοποιοί" συνολικά δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τους **22** (υπέρβαση του ορίου αυτού μπορεί να γίνει μόνο με την έγκριση του Προέδρου της Ειδικής Επιτροπής), όπου και υποβάλλεται σχετική αίτηση. Αθλοθέτης των Αγώνων είναι το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου.

Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής στο ειδικό έντυπο που επισυνάπτεται πρέπει οπωσδήποτε να σταλούν μέχρι την 1η Νοεμβρίου 2010 ηλεκτρονικά στη διεύθυνση mourouzi.development@thoc.org.cy και να σταλούν ταχυδρομικώς στη διεύθυνση:

κ. Σπύρο Αντωνέλλο,
Ε.Μ.Ε. Φιλολογικών - Θεάτρου
Πρόεδρο Ειδικής Επιτροπής Υ.Π.Π. – Θ.Ο.Κ. για το θέατρο στη Μ.Ε.
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού
Λευκωσία

Με την ταχυδρομική αποστολή της αίτησης, τα σχολεία θα πρέπει να αποστέλλουν υποχρεωτικά και το κείμενο του έργου που θα χρησιμοποιήσουν στην παράσταση.

Δε θα γίνουν δεκτές δηλώσεις συμμετοχής που θα υποβληθούν χειρόγραφα, με τηλεομοιότυπο ή σε άλλη μορφή. **Η ηλεκτρονική αποστολή είναι απαραίτητη για συμπερίληψη στο πρόγραμμα των αγώνων.**

Η διοργάνωση αποδέχεται τη σύνθεση των θεατρικών ομάδων μόνο από μαθητές και τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών ως διδασκάλων και καθοδηγητών ή σε βοηθητικούς ρόλους.

Λόγω του ερασιτεχνικού και παιδευτικού χαρακτήρα των Αγώνων, συμμετέχει μόνο το σχολικό δυναμικό, χωρίς την ανάμειξη εξωσχολικών επαγγελματιών και θα πρέπει να αποφεύγονται τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου. Τονίζεται ιδιαίτερα πως για κανένα

λόγο η παράσταση δεν πρέπει να αποτελεί συνολική ή μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (θεατρικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών).

Παραβίαση των όρων αυτών συνιστά λόγο αποκλεισμού από τους Παγκύπριους Αγώνες και τη συμμετοχή στους Πανελλήνιους Αγώνες Καλλιτεχνικής Έκφρασης στην Ελλάδα.

Οι διευθύνσεις των σχολείων που θα παρουσιάσουν θεατρική παράσταση, οφείλουν να λάβουν σοβαρά υπόψη και τα ακόλουθα:

- Την ετοιμασία θεατρικής παράστασης την αναλαμβάνουν εκπαιδευτικοί που έχουν διάθεση να εργαστούν, γνωρίζουν να καθοδηγούν σωστά τις ομάδες των μαθητών τους και κατέχουν βασικές γνώσεις γύρω από τη θεατρική τέχνη.

- Χρειάζεται η συμπαράσταση, η κατανόηση και η αρμονική συνεργασία όλων των εκπαιδευτικών του σχολείου που ασχολούνται με την ετοιμασία θεατρικής παράστασης.

- Δίνεται η δέουσα προσοχή, ώστε το κάθε σχολείο να εκπροσωπηθεί κινούμενο στις αρχές που διέπουν την τέχνη του θεάτρου. Σκηνοθετικές αυθαιρεσίες ή διασκευαστικές ακρότητες καλό είναι να αποφεύγονται.

- Απαιτείται να ληφθεί σοβαρά υπόψη η ασφάλεια των παιδιών επί σκηνής που θα συμμετάσχουν στην παράσταση. Αντικείμενα που πιθανόν να προκαλέσουν τον οποιοδήποτε τραυματισμό τους καθώς κινούνται στη σκηνή, απαγορεύονται.

Δρ.Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης

Χαρ. Λ. Κωνσταντίνου
Διευθυντής Μέσης, Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Κοιν. : Θ.Ο.Κ.,
Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

Σημ.: Η παρούσα προκήρυξη υπόκειται σε αλλαγές.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Υ.Π.Π. 7.24.09.1.7

12 Σεπτεμβρίου 2011

Διευθυντές/τριες Σχολείων

Μέσης, Τεχνικής και

Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: Προκήρυξη των ΚΓ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου συνδιοργανώνουν τους 23ους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου την Άνοιξη του 2012.

Οι Αγώνες φέτος θα έχουν διαφορετικό χαρακτήρα στη διοργάνωση, ώστε να μπορέσουν οι δημιουργικές ανησυχίες των ομάδων στο θέατρο, να ενταχθούν και στις δραστηριότητες των σχολείων που θα πλαισιώσουν την ανάληψη της Προεδρίας της Ε.Ε. από την Κύπρο, τον Ιούνιο του 2012.

Στόχος των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου παραμένει η ενίσχυση της δημιουργικότητας, της καινοτομίας και της ελεύθερης καλλιτεχνικής έκφρασης. Στους μαθητές θα πρέπει να δοθεί η ευκαιρία να προσπαθήσουν για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, μέσα σε κλίμα χαράς και συμμετοχικότητας.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

1. **ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ:**

   Τα σχολεία θα κληθούν να παρουσιάσουν τις παραστάσεις τους ενώπιον Επιτροπών Ειδικών στο διάστημα **13 Φεβρουαρίου 2012 – 24 Μαρτίου 2012**.

2. **ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ:**

   Α. Στους Αγώνες μπορούν να συμμετάσχουν τα δημόσια ή ιδιωτικά σχολεία Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης.
   Β. Η διοργάνωση αποδέχεται τη σύνθεση των θεατρικών ομάδων μόνο από μαθητές και τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών ως διδασκάλων και καθοδηγητών ή σε βοηθητικούς ρόλους.
   Γ. Λόγω του ερασιτεχνικού και παιδευτικού χαρακτήρα των Αγώνων συμμετέχει μόνο το σχολικό δυναμικό χωρίς την ανάμιξη εξωσχολικών επαγγελματιών και θα πρέπει να αποφεύγονται τα στοιχεία χλιδής μαζί με όσα άλλα στοιχεία δεν ανήκουν στο πνεύμα του σχολικού θεάτρου.
   Δ. Οι «ηθοποιοί» συνολικά δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τους **22**. Υπέρβαση του ορίου αυτού μπορεί να γίνει μόνο κατ' εξαίρεση και με την έγκριση του Προέδρου της Ειδικής επιτροπής ΘΟΚ-ΥΠΠ για το Θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, κ. Σπύρου Αντωνέλλου.

3. **ΧΩΡΟΣ**:

   Κάθε σχολείο καλείται να παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του ή σε χώρο της επιλογής του, παράσταση ολοκληρωμένου θεατρικού έργου διάρκειας 45'-90'. Τυχόν διάλειμμα ή χρόνος σκηνικών αλλαγών θα είναι επιπρόσθετος χωρίς η συνολική διάρκεια της παράστασης να ξεπερνά τα 105'. (Η σχετική πείρα έδειξε ότι οι μαθητικές παραστάσεις των 60 περίπου λεπτών έχουν μεγαλύτερη συνοχή.)

4. **ΧΡΟΝΟΣ**:

   Η ημέρα και η ώρα της παράστασης θα καθοριστούν από τους διοργανωτές ανάλογα με τις ανάγκες των Αγώνων και θα ανακοινωθούν πριν το κλείσιμο των σχολείων για τις διακοπές των Χριστουγέννων.

5. **ΕΡΓΟ:**

Α. Κάθε σχολείο συμμετέχει με ένα μόνο Θεατρικό Έργο. Δε γίνονται δεκτές αιτήσεις συμμετοχής από σχολεία που σκοπεύουν να παρουσιάσουν παραστάσεις που δεν έχουν αμιγώς θεατρική μορφή. Στο πρόγραμμα των Αγώνων δε συμπεριλαμβάνονται καλλιτεχνικές εκδηλώσεις στις οποίες συμμετέχουν πολυπληθείς ομάδες χορωδών, χορευτών, μουσικών και μαθητών ηθοποιών.

Β. Το έργο που θα διδαχτεί θα πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί ένα από τα ακόλουθα:

i. Θεατρική διασκευή μιας ιστορίας, ενός παραμυθιού, κάποιου λογοτεχνικού έργου
   Στην περίπτωση που η σκηνοθετική ομάδα θα προβεί σε διασκευή θεατρικού έργου, απαιτείται ιδιαίτερη γνώση και πολλή προσοχή ώστε να μην αλλοιώνονται τα βασικά συστατικά στοιχεία δομής και περιεχομένου του πρωτότυπου κειμένου
ii. Συμπύκνωση σκηνών ή διασκευή θεατρικού έργου
iii. Έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

Γ. Συστήνεται να δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην επιλογή του έργου, το οποίο θα πρέπει να ανταποκρίνεται στις δυνατότητες των μαθητών και να αποφεύγονται θεατρικά έργα που η ομάδα αδυνατεί να υποστηρίξει. Όπου είναι εφικτό, στην επιλογή του έργου να λαμβάνονται υπόψη οι στόχοι της φετινής σχολικής χρονιάς.

Δ. Τα σχολεία ενθαρρύνονται στο ανέβασμα Αρχαίου Δράματος. Σε αυτή την περίπτωση επιλέγεται έργο από το πρωτότυπο ή μεταφρασμένο. Μπορεί επίσης να παρουσιαστεί επιλογή αποσπασμάτων από διάφορα έργα, διασκευασμένων σε ενιαία παράσταση.

Ε. Ειδικά για φέτος συστήνεται στα σχολεία να επιλέξουν έργα από το αρχαίο δράμα (τραγωδία – κωμωδία), εν όψει της ανάληψης της Προεδρίας της Ε,Ε, από την Κύπρο.

6. **ΚΡΙΣΗ:**

Όλες οι παραστάσεις θα παρακολουθούνται από τριμελείς Επιτροπές Ειδικών. Για σκοπούς καλύτερης οργάνωσης θα οριστούν τέσσερις ομάδες από τους διοργανωτές, μία για κάθε γεωγραφική περιφέρεια στο σύγχρονο θέατρο και μία παγκύπρια για το Αρχαίο Δράμα. Σε περίπτωση μικρού αριθμού συμμετοχών σε μία κατηγορία, οι διοργανωτές δύνανται να συνδυάσουν τα καθήκοντα δύο κατηγοριών σε μια επιτροπή.

Οι Επιτροπές Ειδικών:

- Παρακολουθούν όλες τις παραστάσεις και απονέμουν μετά την παράσταση διπλώματα συμμετοχής.

- Υποβάλλουν σχόλια γραπτώς, μετά το πέρας των Αγώνων, για την κάθε παράσταση, ώστε να επιτυγχάνονται καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

    - Θεατρική αγωγή των παιδιών
    - Ομαδικότητα
    - Ερμηνείες/απόδοση συντελεστών
    - Δημιουργικότητα/πρωτοτυπία
    - Άρτια εκτέλεση
    - Βαθμός δυσκολίας
    - Επιλογή ρεπερτορίου
    - Αυθεντικότητα
    - Λιτότητα και ευρηματικότητα στη σκηνογραφική και ενδυματολογική παρουσίαση
    - Ιδιαιτερότητες της ομάδας

7. **ΔΙΑΚΡΙΣΗ:**

- Κάθε μία από τις Επιτροπές Ειδικών θα επιλέξει για φέτος μία παράσταση Γυμνασίου και μία παράσταση Λυκείου που ξεχώρισε, νοουμένου ότι θα υπάρξει επαρκής αριθμός συμμετοχών και από τους δύο κύκλους της Μέσης Εκπαίδευσης, αλλιώς θα βραβεύεται ένα μόνο σχολείο.
- Σε περίπτωση που τούτο ζητηθεί από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, οι Επιτροπές δύνανται να εισηγηθούν παραστάσεις ή αποσπάσματα αυτών για ένταξη στις εκδηλώσεις για τν ανάληψη της Προεδρίας, την τελευταία εβδομάδα του Ιουνίου 2012, σύμφωνα με κατευθυντήριες γραμμές που θα καθοριστούν από το ίδιο το Υπουργείο.

8. **ΕΝΙΣΧΥΣΗ:**

Α. **Πρακτική:** Οι συνδιοργανωτές των Αγώνων προτίθενται να διοργανώσουν θεατρικά εργαστήρια στη διάρκεια του Νοεμβρίου 2011 για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που ασχολούνται με το θέατρο. Λεπτομέρειες θα κοινοποιηθούν στα σχολεία με ξεχωριστή ανακοίνωση.

Β. **Οικονομική:** Κάθε σχολείο που θα συμμετάσχει στους Αγώνες και πληροί όλους τους προκαθορισμένους όρους θα λάβει την πλήρη οικονομική ενίσχυση των 1200 ευρώ μετά την παρουσίαση της παράστασης. Οι Επιτροπές Ειδικών θα κρίνουν αν τηρήθηκαν πιστά οι όροι συμμετοχής που εξαγγέλλονται με την παρούσα εγκύκλιο.

9. ΛΗΞΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Πρόθεση των Διοργανωτών είναι να επαναληφθεί και φέτος το τριήμερο θεατρικής αγωγής για τις ομάδες των σχολείων που θα διακριθούν. Λεπτομέρειες θα δοθούν μαζί με την ανακοίνωση των

10. ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ:

- Την ευθύνη της ετοιμασίας της παράστασης αναλαμβάνουν εκπαιδευτικοί που έχουν διάθεση να εργαστούν, έχουν τις απαραίτητες γνώσεις γύρω από τη θεατρική τέχνη και μπορούν να καθοδηγούν σωστά τις ομάδες των μαθητών.
- Είναι απαραίτητη η συμπαράσταση, η κατανόηση και η αρμονική συνεργασία όλων των εκπαιδευτικών του σχολείου. Το ανέβασμα της θεατρικής παράσταση είναι θέμα της σχολικής κοινότητας, όχι μερικών μόνο μελών της.
- Θα πρέπει να επιδεικνύεται η δέουσα προσοχή, ώστε το κάθε σχολείο να κινείται στις αρχές και το ήθος που διέπει την τέχνη του θεάτρου στο χώρο του σχολείου. Σκηνοθετικές αυθαιρεσίες ή διασκευαστικές ακρότητες καλό είναι να αποφεύγονται.
- Τονίζεται πως οι Διευθύνσεις έχουν την ευθύνη επίδειξης του απαραίτητου σεβασμού στην πνευματική ιδιοκτησία και της εξασφάλισης των απαραίτητων δικαιωμάτων των θεατρικών κειμένων που θα χρησιμοποιηθούν στις παραστάσεις, όπου τούτο είναι απαραίτητο.
- Για κανένα λόγο η παράσταση δεν πρέπει να αποτελεί συνολική ή μερική αντιγραφή άλλων παραστάσεων (θεατρικών, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών).
- Απαιτείται από τις Διευθύνσεις των σχολείων να βεβαιώνονται ότι λαμβάνονται σοβαρά υπόψη οι κανόνες ασφάλειας και υγείας, τόσο των παιδιών όσο και των ενηλίκων που λαμβάνουν μέρος στη διαδικασία της παράστασης.
- Συμμετοχή στους Αγώνες σημαίνει αυτόματα και αποδοχή όλων των όρων της προκήρυξης και των αποφάσεων των διοργανωτών.

- Παραβίαση των όρων της παρούσας συνιστά λόγο αποκλεισμού από τους Αγώνες.

11. ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Α. Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής στο ειδικό έντυπο που επισυνάπτεται πρέπει οπωσδήποτε να σταλούν μέχρι την 3η Νοεμβρίου 2011 ηλεκτρονικά στη διεύθυνση mourouzi.development@thoc.org.cy .

Αντίγραφο της δήλωσης συμμετοχής μαζί με το κείμενο του έργου που θα χρησιμοποιήσουν στην παράσταση θα πρέπει να αποστέλλεται οπωσδήποτε ταχυδρομικά στη διεύθυνση:

κ. Σπύρο Αντωνέλλο
Πρόεδρο Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ-ΥΠΠ για το Θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού
Λευκωσία

Τόσο οι δηλώσεις συμμετοχής, όσο και τα αναλυτικά στοιχεία που θα ζητηθούν αργότερα, θα πρέπει να υποβάλλονται δακτυλογραφημένα και ηλεκτρονικά. Σαρωμένα χειρόγραφα, ή τηλεομοιότυπα ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΠΟΔΕΚΤΑ. Η ηλεκτρονική αποστολή είναι απαραίτητη για τη συμπερίληψη στο πρόγραμμα των Αγώνων.

Αθλοθέτης των Αγώνων είναι το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου.

Η παρούσα προκήρυξη υπόκειται σε αλλαγές.

Δρ Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια Μέσης Εκπαίδευσης

Ηλίας Μαρκάτζης
Διευθυντής Μέσης, Τεχνικής
και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Κοιν. Θ.Ο.Κ., Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Υ.Π.Π 7.24.09.1.8 (Πρ)

20 Αυγούστου 2012

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής
Δημόσιας και Ιδιωτικής Εκπαίδευσης

Θέμα: <u>Προκήρυξη των ΚΔ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου</u>

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού (Υ.Π.Π.) και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου (Θ.Ο.Κ.) οργανώνουν τους 24ους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου, την Άνοιξη του 2013.

Μετά την πολύ μεγάλη επιτυχία των 23ων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου και την πολύ μεγάλη σε αριθμό συμμετοχή των σχολείων, που με τις παραστάσεις τους έδειξαν την εξαιρετική δουλειά που γίνεται στα σχολεία, οι διοργανωτές συγχαίρουν μαθητές και εκπαιδευτικούς που αγκάλιασαν με τόση θέρμη το θεσμό αυτό και καλούν όλα τα σχολεία να συμμετάσχουν στη φετινή διοργάνωση.

Οι Αγώνες θα διεξαχθούν τόσο στο Σύγχρονο Θέατρο όσο και στο Αρχαίο Δράμα.

Στόχος και της φετινής διοργάνωσης παραμένει η ενίσχυση της δημιουργικότητας, της καινοτομίας και της ελεύθερης καλλιτεχνικής έκφρασης, δίνοντας την ευκαιρία στους μαθητές, να προσπαθήσουν για το καλύτερο αποτέλεσμα, μέσα σε κλίμα χαράς και συμμετοχικότητας.

<u>ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ</u>

1. ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ:

Τα σχολεία που θα συμμετάσχουν στους φετινούς αγώνες, θα κληθούν να παρουσιάσουν τις παραστάσεις τους ενώπιον Επιτροπών Ειδικών στο διάστημα **15 Φεβρουαρίου 2013 – 24 Μαρτίου 2013**.

2. ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:

α. Στους Αγώνες δικαιούνται να συμμετάσχουν θεατρικές ομάδες Δημόσιων και Ιδιωτικών Σχολείων από τη Μέση ,Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση.

Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού 1434 Λευκωσία
Τηλ: 22 800 600 φαξ: 22 428268 Ιστοσελίδα: http://www.moec.gov.cy

β. Οι θεατρικές ομάδες θα πρέπει να αποτελούνται από μαθητές του σχολείου. Μπορούν να συμμετέχουν και εκπαιδευτικοί που δίδαξαν ή καθοδήγησαν τις ομάδες των μαθητών αλλά σε βοηθητικούς ρόλους.

γ. Δεν επιτρέπεται η ανάμιξη εξωσχολικών επαγγελματιών κατά την προετοιμασία των μαθητικών θεατρικών παραστάσεων.

δ. Οι εκπαιδευτικοί που θα αναλάβουν την προετοιμασία της σχολικής θεατρικής παράστασης, θα πρέπει να γνωρίζουν βασικές θεατρικές τεχνικές και να έχουν παρακολουθήσει τα σεμινάρια που θα διοργανωθούν από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου.

ε. Λόγω του ερασιτεχνικού και παιδευτικού χαρακτήρα που έχει το σχολικό θέατρο, θα πρέπει να αποφευχθούν στοιχεία χλιδής.

στ. Οι μαθητές «ηθοποιοί» δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τους **22**. Υπέρβαση του ορίου αυτού μπορεί να γίνει κατ' εξαίρεση και με την έγκριση του Προέδρου της Ειδικής Επιτροπής Υ.Π.Π. και Θ.Ο.Κ. για το Θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, κ. Σπύρου Αντωνέλλου.

3. ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ:

α. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του ή σε χώρο της επιλογής του τη θεατρική παράσταση με την οποία συμμετέχει στους Αγώνες.

β. Η ακριβής ημερομηνία και η ώρα της παράστασης θα καθοριστούν μετά από συνεννόηση των σχολείων με τους διοργανωτές.

4. ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ:

α. Η παράσταση ενός ολοκληρωμένου θεατρικού έργου θα πρέπει να κυμανθεί ανάμεσα στα 45΄ – 90΄ λεπτά.

β. Απαγορεύεται η μεσολάβηση διαλείμματος κατά τη διάρκεια της παράστασης.

γ. Τυχόν χρόνος που θα χρειαστεί για αλλαγές ή τροποποιήσεις των σκηνικών αντικειμένων θα είναι επιπρόσθετος, χωρίς όμως η συνολική διάρκεια της παράστασης να υπερβαίνει το χρονικό διάστημα των 105΄ λεπτών.

5. ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

α. Κάθε σχολείο μπορεί να συμμετέχει στους Αγώνες Θεάτρου με ένα (1) μόνο θεατρικό έργο.

β. Δεν θα γίνουν δεκτές αιτήσεις σχολείων που σκοπεύουν να παρουσιάσουν παραστάσεις οι οποίες δεν έχουν αμιγή θεατρική μορφή. Στο Πρόγραμμα των Αγώνων δεν συμπεριλαμβάνονται καλλιτεχνικές εκδηλώσεις σχολείων, στις οποίες συμμετέχουν πολυπληθείς ομάδες μαθητών (Χορωδοί – Χορευτές – Μουσικοί – «Ηθοποιοί»).

γ. Το έργο που θα παρουσιάσει η θεατρική ομάδα του σχολείου θα πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί:

- Θεατρική διασκευή μιας ιστορίας, ενός παραμυθιού ή και ενός λογοτεχνικού έργου. Στην περίπτωση που η σκηνοθετική ομάδα θα προβεί σε διασκευή θεατρικού έργου, απαιτείται ιδιαίτερη γνώση και πολλή προσοχή, ώστε να μην αλλοιώνονται τα βασικά στοιχεία της δομής και περιεχομένου του πρωτότυπου κειμένου.

- Έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

δ. Συστήνεται να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στην επιλογή του έργου, το οποίο:

- Απαιτείται να ανταποκρίνεται στην ηλικία, στα ενδιαφέροντα και στις δυνατότητες των μαθητών που αποτελούν τη θεατρική ομάδα. Αποφεύγονται, επομένως έργα, τα οποία η θεατρική ομάδα αδυνατεί να υποστηρίξει.

- Δεν θα πρέπει να αποτελεί «αντιγραφή» της οποιασδήποτε κινηματογραφικής ταινίας. Έχει παρατηρηθεί συχνά προσπάθεια των σκηνοθετικών ομάδων να παρουσιάσουν επί σκηνής θεατρικά κείμενα τα οποία έχουν μεταφερθεί στον κινηματογράφο και «στιγματιστεί» από ερμηνείες μεγάλων ηθοποιών, με αποτέλεσμα οι μαθητές να καθοδηγούνται προς μια λανθασμένη κατεύθυνση παροτρυνόμενοι να μιμηθούν φωνητικά και κινησιολογικά τους ηθοποιούς που ερμήνευσαν τους ρόλους.

- Συστήνεται και φέτος η ενασχόληση των θεατρικών ομάδων, εκεί που υπάρχουν οι δυνατότητες, με το αρχαίο ελληνικό δραματολόγιο, που αποτελεί και τη βάση για τη δημιουργία του θεάτρου παγκόσμια.

6. ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ:

α. Όλες οι παραστάσεις θα παρακολουθούνται από τριμελείς Επιτροπές Ειδικών. Για σκοπούς καλύτερης οργάνωσης θα οριστούν τέσσερις ομάδες από τους διοργανωτές, μία για κάθε γεωγραφική περιφέρεια στο σύγχρονο θέατρο και μία παγκύπρια για το Αρχαίο Δράμα.

Οι Επιτροπές Ειδικών θα κάθονται σε σημείο της αίθουσας όπου εξασφαλίζεται ανεμπόδιστα η παρακολούθηση της παράστασης.

Οι επιτροπές θα:

- Απονέμουν, μετά την παράσταση, δίπλωμα συμμετοχής του σχολείου στους 24ους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου και συγχαίρουν όλους τους συντελεστές.

- Υποβάλλουν σχόλια (γραπτώς, μετά το πέρας των Αγώνων και τα οποία αποστέλλονται στα σχολεία) για την κάθε παράσταση, ώστε να

επιτυγχάνονται καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής στις ομάδες λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

- θεατρική αγωγή των παιδιών
- ομαδικότητα
- ερμηνείες / απόδοση συντελεστών
- ρυθμός της παράστασης
- δημιουργικότητα / πρωτοτυπία
- άρτια εκτέλεση
- βαθμός δυσκολίας της παράστασης
- επιλογή ρεπερτορίου
- αυθεντικότητα / πρωτοτυπία / μουσική επένδυση
- βαθμός λιτότητας (σκηνικά / κοστούμια ή άλλα μέσα)
- ιδιαιτερότητες της ομάδας

β. Δεν θα απονέμονται βραβεία, ειδικές διακρίσεις και έπαινοι. Θα απονέμονται αναμνηστικά διπλώματα συμμετοχής. Ο όρος «Αγώνες» συνεχίζει να χρησιμοποιείται υπονοώντας τον αγώνα τον καλό που κάνουν όλοι όσοι ασχολούνται με το ανέβασμα μαθητικών παραστάσεων, διασφαλίζοντας επίσης και τη συνέχεια στη διοργάνωση.

γ. Κάθε Επιτροπή Ειδικών θα επιλέξει για φέτος μία (1) παράσταση Γυμνασίου και μία (1) παράσταση Λυκείου (σύγχρονο θέατρο και αρχαίο δράμα) που ξεχώρισε, νοουμένου ότι θα υπάρξει επαρκής αριθμός συμμετοχών.

7. ΕΝΙΣΧΥΣΗ

α. Πρακτική:

Το Υ.Π.Π. πρόκειται να διοργανώσει θεατρικά σεμινάρια το Σεπτέμβριο του 2012 για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που ασχολούνται με το σχολικό θέατρο. Η συμμετοχή τους στα σεμινάρια αυτά κρίνεται απαραίτητη. Λεπτομέρειες θα κοινοποιηθούν πολύ σύντομα με ξεχωριστή ανακοίνωση. Δεύτερη σειρά σεμιναρίων θα πραγματοποιηθεί το Δεκέμβριο του 2012 από το Υ.Π.Π. και τον Θ.Ο.Κ.

β. Οικονομική:

Κάθε σχολείο που θα συμμετάσχει στους Αγώνες και πληροί όλους τους προκαθορισμένους όρους, θα λάβει την πλήρη οικονομική ενίσχυση των **1000 ευρώ**, μετά την παρουσίαση της παράστασης.

Οι Επιτροπές Ειδικών θα κρίνουν αν τηρήθηκαν πιστά οι όροι συμμετοχής και οι

οποίοι εξαγγέλλονται με την παρούσα εγκύκλιο.

8. ΛΗΞΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ:

Η Ειδική Επιτροπή Υ.Π.Π. και Θ.Ο.Κ. θα ανακοινώσει σε μεταγενέστερο στάδιο τον τρόπο λήξης των 24ων Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου.

9. ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ:

- Την ευθύνη της ετοιμασίας της παράστασης αναλαμβάνουν εκπαιδευτικοί που έχουν διάθεση να εργαστούν για το σκοπό αυτό, διαθέτουν τις απαραίτητες γνώσεις γύρω από τη θεατρική τέχνη, έχουν παρακολουθήσει τα επιμορφωτικά σεμινάρια και είναι σε θέση να καθοδηγούν σωστά τις ομάδες των μαθητών.

- Είναι απαραίτητη η συμπαράσταση, η κατανόηση και η αρμονική συνεργασία όλων των εκπαιδευτικών του σχολείου. Το ανέβασμα της θεατρικής παράστασης είναι θέμα της σχολικής κοινότητας και όχι μερικών από τα μέλη της.

- Θα πρέπει να δίνεται η δέουσα προσοχή, ώστε το κάθε σχολείο να κινείται στις αρχές και στο ήθος που διέπουν την τέχνη του θεάτρου. Σκηνοθετικές αυθαιρεσίες ή διασκευαστικές ακρότητες θα πρέπει να αποφεύγονται.

- Θα πρέπει να εξασφαλίζονται τα πνευματικά δικαιώματα από τους συγγραφείς των θεατρικών κειμένων, εκεί που είναι απαραίτητο.

- Να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη όλοι οι κανόνες για την ασφάλεια και υγεία τόσο των μαθητών, όσο και των εκπαιδευτικών που λαμβάνουν μέρος στη θεατρική παράσταση.

- Η μείωση των δύο διδακτικών περιόδων που προβλέπονται, να δίνονται στους εκπαιδευτικούς που αναλαμβάνουν την κύρια ευθύνη για την προετοιμασία της θεατρικής παράστασης, ανεξάρτητα από την ειδικότητά τους.
- Συμμετοχή στους Αγώνες σημαίνει αυτόματα και αποδοχή των όρων της προκήρυξης και των αποφάσεων των διοργανωτών.

- Παραβίαση των όρων της παρούσας εγκυκλίου, συνιστά λόγο αποκλεισμού από τους Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου.

10. ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής στο ειδικό έντυπο που επισυνάπτεται πρέπει:

α. Να σταλούν μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 2012 ηλεκτρονικά στη διεύθυνση: nmourouzi@thoc.org.cy

β. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση:

κ. Σπύρο Αντωνέλλο,
Πρόεδρο Ειδικής Επιτροπής Υ.Π.Π. – Θ.Ο.Κ. για το θέατρο στη Μ.Ε.
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού
Κίμωνος και Θουκυδίδου
1434 Λευκωσία

γ. Να αποσταλούν ηλεκτρονικά στη διεύθυνση **nmourouzi@thoc.org.cy** οι ηλεκτρονικές διευθύνσεις όλων των συμμετεχόντων (μαθητών και καθηγητών) στους Αγώνες Θεάτρου. Με τον τρόπο αυτό θα ενημερώνονται από τον ΘΟΚ για θεατρικές παραστάσεις αλλά και για άλλα θέματα που έχουν να κάνουν με τη θεατρική τέχνη.

Δεν θα γίνουν δεκτές δηλώσεις συμμετοχής που θα υποβληθούν χειρόγραφα, με φαξ ή σε άλλη μορφή. **Η ηλεκτρονική αποστολή είναι απαραίτητη για συμπερίληψη στο επίσημο πρόγραμμα των Αγώνων.**

Αθλοθέτης των Αγώνων είναι το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου.

Η παρούσα προκήρυξη υπόκειται σε αλλαγές.

Δρ Ζήνα Πουλλή
Διευθύντρια
Μέσης Εκπαίδευσης

Ηλίας Μαρκάτζης
Διευθυντής Μέσης Τεχνικής και
Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Κοιν. : -Θ.Ο.Κ.
-Πολιτιστικό Ίδρυμα Τράπεζας Κύπρου

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΣΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Υ.Π.Π 24.09.1.8

Διευθυντές/τριες Σχολείων
Μέσης, Τεχνικής
Δημόσιας και Ιδιωτικής
Εκπαίδευσης

23 Σεπτεμβρίου 2013

Θέμα: <u>Προκήρυξη των ΚΕ' Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου</u>

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου οργανώνουν τους 25ους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου, την Άνοιξη του 2014.

Μετά την πολύ μεγάλη επιτυχία των 24ων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου και την πολύ μεγάλη σε αριθμό συμμετοχή των σχολείων, που με τις παραστάσεις τους έδειξαν την εξαιρετική δουλειά που γίνεται στα σχολεία, οι διοργανωτές συγχαίρουν μαθητές και εκπαιδευτικούς που αγκάλιασαν με τόση θέρμη το θεσμό αυτό και καλούν όλα τα σχολεία να συμμετάσχουν στη φετινή διοργάνωση.

Οι Αγώνες θα διεξαχθούν τόσο στο Σύγχρονο Θέατρο όσο και στο Αρχαίο Δράμα.

Στόχος και της φετινής διοργάνωσης παραμένει η ενίσχυση της δημιουργικότητας, της καινοτομίας και της ελεύθερης καλλιτεχνικής έκφρασης, δίνοντας την ευκαιρία στους μαθητές, να προσπαθήσουν για το καλύτερο αποτέλεσμα, μέσα σε κλίμα χαράς και συμμετοχικότητας.

Οι Διευθύνσεις των σχολείων και οι εμπλεκόμενοι εκπαιδευτικοί καλούνται να μελετήσουν προσεκτικά τους όρους συμμετοχής στους Αγώνες Θεάτρου και να τους τηρήσουν με ιδιαίτερη προσοχή.

<u>ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ</u>

1. ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ:

Τα σχολεία που θα συμμετάσχουν στους φετινούς αγώνες, θα κληθούν να παρουσιάσουν τις παραστάσεις τους ενώπιον Επιτροπών Ειδικών στο διάστημα **15 Φεβρουαρίου 2014 – 24 Μαρτίου 2014**.

2. ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:

α. Στους Αγώνες δικαιούνται να συμμετάσχουν θεατρικές ομάδες Δημόσιων και Ιδιωτικών Σχολείων από τη Μέση ,Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση.

β. Οι θεατρικές ομάδες θα πρέπει να αποτελούνται από μαθητές του σχολείου. Μπορούν να συμμετέχουν και εκπαιδευτικοί που δίδαξαν ή καθοδήγησαν τις ομάδες των μαθητών αλλά σε βοηθητικούς ρόλους.

γ. Δεν επιτρέπεται η ανάμιξη εξωσχολικών επαγγελματιών κατά την προετοιμασία των μαθητικών θεατρικών παραστάσεων.

δ. Οι εκπαιδευτικοί που θα αναλάβουν την προετοιμασία της σχολικής θεατρικής παράστασης, θα πρέπει να γνωρίζουν βασικές θεατρικές τεχνικές και να παρακολουθήσουν τα σεμινάρια που θα διοργανωθούν από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου.

ε. Λόγω του ερασιτεχνικού και παιδευτικού χαρακτήρα που έχει το σχολικό θέατρο, θα πρέπει να αποφευχθούν στοιχεία χλιδής.

3. ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ:

α. Κάθε σχολείο θα παρουσιάσει από σκηνής στο χώρο του ή σε χώρο της επιλογής του τη θεατρική παράσταση με την οποία συμμετέχει στους Αγώνες.

Β. Επειδή απαιτούνται αρκετά χτήματα για την ενοικίαση θεατρικών αιθουσών, οι Διευθύνσεις των σχολείων μπορούν να οργανώνουν τις θεατρικές παραστάσεις τους σε Αίθουσες άλλων σχολείων της περιφέρειάς τους που είναι κατάλληλες για παρουσιάσεις θεατρικών έργων.

β. Η ακριβής ημερομηνία και η ώρα της παράστασης θα καθοριστούν μετά από συνεννόηση των σχολείων με τους διοργανωτές

4. ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ:

α. Η παράσταση ενός ολοκληρωμένου θεατρικού έργου θα πρέπει να κυμανθεί ανάμεσα στα 45' – 90' λεπτά.

β. Τυχόν χρόνος που θα χρειαστεί για αλλαγές ή τροποποιήσεις των σκηνικών αντικειμένων θα είναι επιπρόσθετος, χωρίς όμως η συνολική διάρκεια της παράστασης να υπερβαίνει το χρονικό διάστημα των 105' λεπτών.

4. ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

α. Κάθε σχολείο μπορεί να συμμετέχει στους Αγώνες Θεάτρου με ένα (1) μόνο θεατρικό έργο.

β. Δεν θα γίνουν δεκτές αιτήσεις σχολείων που σκοπεύουν να παρουσιάσουν παραστάσεις οι οποίες δεν έχουν αμιγή θεατρική μορφή. Στο Πρόγραμμα των Αγώνων δεν συμπεριλαμβάνονται καλλιτεχνικές εκδηλώσεις σχολείων, στις οποίες συμμετέχουν πολυπληθείς ομάδες μαθητών (Χορωδοί – Χορευτές –

Μουσικοί – «Ηθοποιοί»).

γ. Το έργο που θα παρουσιάσει η θεατρική ομάδα του σχολείου θα πρέπει να είναι γραμμένο ή μεταφρασμένο στη νεοελληνική γλώσσα ή στην κυπριακή διάλεκτο και να αποτελεί:

- Θεατρική διασκευή μιας ιστορίας , ενός παραμυθιού ή και ενός λογοτεχνικού έργου. Στην περίπτωση που η σκηνοθετική ομάδα θα προβεί σε διασκευή θεατρικού έργου, απαιτείται ιδιαίτερη γνώση και πολλή προσοχή, ώστε να μην αλλοιώνονται τα βασικά στοιχεία της δομής και περιεχομένου του πρωτότυπου κειμένου.

- Έργο γραμμένο από τη θεατρική ομάδα του σχολείου.

δ. Συστήνεται να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στην επιλογή του έργου, το οποίο:

- Απαιτείται να ανταποκρίνεται στην ηλικία, στα ενδιαφέροντα και στις δυνατότητες των μαθητών που αποτελούν τη θεατρική ομάδα. Αποφεύγονται, επομένως έργα, τα οποία η θεατρική ομάδα αδυνατεί να υποστηρίξει.

- Δεν θα πρέπει να αποτελεί «αντιγραφή» της οποιασδήποτε κινηματογραφικής ταινίας. Έχει παρατηρηθεί συχνά προσπάθεια των σκηνοθετικών ομάδων να παρουσιάσουν επί σκηνής θεατρικά κείμενα τα οποία έχουν μεταφερθεί στον κινηματογράφο και «στιγματιστεί» από ερμηνείες μεγάλων ηθοποιών, με αποτέλεσμα οι μαθητές να καθοδηγούνται προς μια λανθασμένη κατεύθυνση παροτρυνόμενοι να μιμηθούν φωνητικά και κινησιολογικά τους ηθοποιούς που ερμήνευσαν τους ρόλους.

- Συστήνεται και φέτος η ενασχόληση των θεατρικών ομάδων, εκεί που υπάρχουν οι δυνατότητες, με το αρχαίο ελληνικό δραματολόγιο, που αποτελεί και τη βάση για τη δημιουργία του θεάτρου παγκόσμια.

- Τα σχολεία που θα δηλώσουν συμμετοχή στους Αγώνες Θεάτρου υποχρεούνται να αποστείλουν ταχυδρομικά, μαζί με την αίτηση συμμετοχής και το κείμενο του θεατρικού έργου που θα χρησιμοποιηθεί στην παράσταση. Στην περίπτωση που κριθεί από την Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ – Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για το Θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση ότι το έργο δεν ανταποκρίνεται στις δυνατότητες μαθητών Γυμνασίου ή Λυκείου, τότε θα συστήνεται η αλλαγή του θεατρικού έργου. Αυτό γίνεται μετά από εισηγήσεις των Επιτροπών Ειδικών που παρακολουθούν και αξιολογούν τις παραστάσεις των μαθητών κι επειδή έχει παρατηρηθεί ότι αρκετά σχολεία ανεβάζουν θεατρικά κείμενα τα οποία έχουν έναν ιδιαίτερο βαθμό δυσκολίας και οι μαθητές – λόγω ηλικίας και απειρίας- δεν μπορούν να υποστηρίξουν.

5. ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ:

α. Όλες οι παραστάσεις θα παρακολουθούνται από τριμελείς Επιτροπές

Ειδικών. Για σκοπούς καλύτερης οργάνωσης θα οριστούν τέσσερις ομάδες από τους διοργανωτές, μία για κάθε γεωγραφική περιφέρεια στο σύγχρονο θέατρο και μία παγκύπρια για το Αρχαίο Δράμα.

Οι Επιτροπές Ειδικών θα κάθονται σε σημείο της αίθουσας όπου εξασφαλίζεται ανεμπόδιστα η παρακολούθηση της παράστασης.

Οι επιτροπές θα:

- Απονέμουν, μετά την παράσταση, δίπλωμα συμμετοχής του σχολείου στους 25ους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου και συγχαίρουν όλους τους συντελεστές.

- Υποβάλλουν σχόλια (γραπτώς, μετά το πέρας των Αγώνων και τα οποία αποστέλλονται στα σχολεία) για την κάθε παράσταση, ώστε να επιτυγχάνονται καλύτερα οι στόχοι της θεατρικής αγωγής στις ομάδες λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

  - θεατρική αγωγή των παιδιών
  - ομαδικότητα
  - ερμηνείες/ απόδοση συντελεστών
  - ρυθμός της παράστασης
  - δημιουργικότητα / πρωτοτυπία
  - άρτια εκτέλεση
  - βαθμός δυσκολίας της παράστασης
  - επιλογή ρεπερτορίου
  - αυθεντικότητα / πρωτοτυπία/ μουσική επένδυση
  - βαθμός λιτότητας (σκηνικά / κοστούμια ή άλλα μέσα): Η κατασκευή σκηνικών και κοστουμιών που αγγίζουν τα όρια της υπερβολής και απαιτούν υψηλό χρηματικό κόστος δεν είναι στοιχεία που συνάδουν με το μαθητικό θέατρο.
  - ιδιαιτερότητες της ομάδας

β. Κάθε Επιτροπή Ειδικών θα επιλέξει για φέτος μία (1) παράσταση Γυμνασίου και μία (1) παράσταση Λυκείου (σύγχρονο θέατρο και αρχαίο δράμα) που ξεχώρισε, νοουμένου ότι θα υπάρξει επαρκής αριθμός συμμετοχών.

6. ΕΝΙΣΧΥΣΗ

α. Πρακτική:

Το ΥΠΠ και ο ΘΟΚ έχουν ήδη ανακοινώσει θεατρικά σεμινάρια το Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του 2013 για την επιμόρφωση των

εκπαιδευτικών που ασχολούνται με το σχολικό θέατρο. Η συμμετοχή τους στα σεμινάρια αυτά κρίνεται απαραίτητη.

β. Οικονομική:

Κάθε σχολείο που θα συμμετάσχει στους Αγώνες και πληροί όλους τους προκαθορισμένους όρους, θα λάβει οικονομική ενίσχυση μετά την παρουσίαση της παράστασης. Το ποσόν που θα δοθεί , θα καθοριστεί αργότερα, ανάλογα με τον αριθμό των συμμετοχών και τα κονδύλια που θα εγκριθούν.

Οι Επιτροπές Ειδικών θα κρίνουν αν τηρήθηκαν πιστά οι όροι συμμετοχής και οι οποίοι εξαγγέλλονται με την παρούσα εγκύκλιο.

7. ΛΗΞΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ:

Η Ειδική Επιτροπή ΥΠΠ και ΘΟΚ θα ανακοινώσει σε μεταγενέστερο στάδιο τον τρόπο λήξης των 24^{ων} Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου.

8. ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ:

- Την ευθύνη της ετοιμασίας της παράστασης αναλαμβάνουν εκπαιδευτικοί που έχουν διάθεση να εργαστούν για το σκοπό αυτό, διαθέτουν τις απαραίτητες γνώσεις γύρω από τη θεατρική τέχνη, έχουν παρακολουθήσει τα επιμορφωτικά σεμινάρια και είναι σε θέση να καθοδηγούν σωστά τις ομάδες των μαθητών.

- Είναι απαραίτητη η συμπαράσταση, η κατανόηση και η αρμονική συνεργασία όλων των εκπαιδευτικών του σχολείου. Το ανέβασμα της θεατρικής παράστασης είναι θέμα της σχολικής κοινότητας και όχι μερικών από τα μέλη της.\

- Τυχόν χαιρετισμοί από τη Διεύθυνση του σχολείου πριν την έναρξη της επίσημης παράστασης, δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα τρία λεπτά.

- Θα πρέπει να δίνεται η δέουσα προσοχή, ώστε το κάθε σχολείο να κινείται στις αρχές και στο ήθος που διέπουν την τέχνη του θεάτρου. Σκηνοθετικές αυθαιρεσίες ή διασκευαστικές ακρότητες θα πρέπει να αποφεύγονται.

- Απαιτείται η εξασφάλιση των πνευματικών δικαιωμάτων από τους συγγραφείς των θεατρικών κειμένων, εκεί που είναι απαραίτητο.

- Να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη όλοι οι κανόνες για την ασφάλεια και υγεία τόσο των μαθητών, όσο και των εκπαιδευτικών που λαμβάνουν μέρος στη θεατρική παράσταση.

- Η μείωση των δύο διδακτικών περιόδων που προβλέπονται, να δίνονται στους εκπαιδευτικούς που αναλαμβάνουν την κύρια ευθύνη για την προετοιμασία της θεατρικής παράστασης, ανεξάρτητα από την

ειδικότητά τους.

- Συμμετοχή στους Αγώνες σημαίνει αυτόματα και αποδοχή των όρων της προκήρυξης και των αποφάσεων των διοργανωτών.
- Παραβίαση των όρων της παρούσας εγκυκλίου, συνιστά λόγο αποκλεισμού από τους Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου.

9. ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Γραπτές δηλώσεις συμμετοχής στο ειδικό έντυπο που επισυνάπτεται πρέπει:

α. Να σταλούν μέχρι την Παρασκευή, 25 Οκτωβρίου 2013 ηλεκτρονικά στη διεύθυνση: nmourouzi@thoc.org.cy

β. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση (Αίτηση και αντίγραφο του θεατρικού κειμένου):

κ. Σπύρο Αντωνέλλο,
Πρόεδρο Ειδικής Επιτροπής ΥΠΠ – ΘΟΚ για το θέατρο στη Μ.Ε.
Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού
Κίμωνος και Θουκυδίδου
Λευκωσία

γ. Να αποσταλούν ηλεκτρονικά στη διεύθυνση **nmourouzi@thoc.org.cy** οι ηλεκτρονικές διευθύνσεις όλων των συμμετεχόντων (μαθητών και καθηγητών) στους Αγώνες Θεάτρου. Με τον τρόπο αυτό θα ενημερώνονται από τον ΘΟΚ για θεατρικές παραστάσεις αλλά και για άλλα θέματα που έχουν να κάνουν με τη θεατρική τέχνη.

Δεν θα γίνουν δεκτές δηλώσεις συμμετοχής που θα υποβληθούν χειρόγραφα, με φαξ ή σε άλλη μορφή. **Η ηλεκτρονική αποστολή είναι απαραίτητη για συμπερίληψη στο επίσημο πρόγραμμα των Αγώνων.**

Η παρούσα προκήρυξη υπόκειται σε αλλαγές.

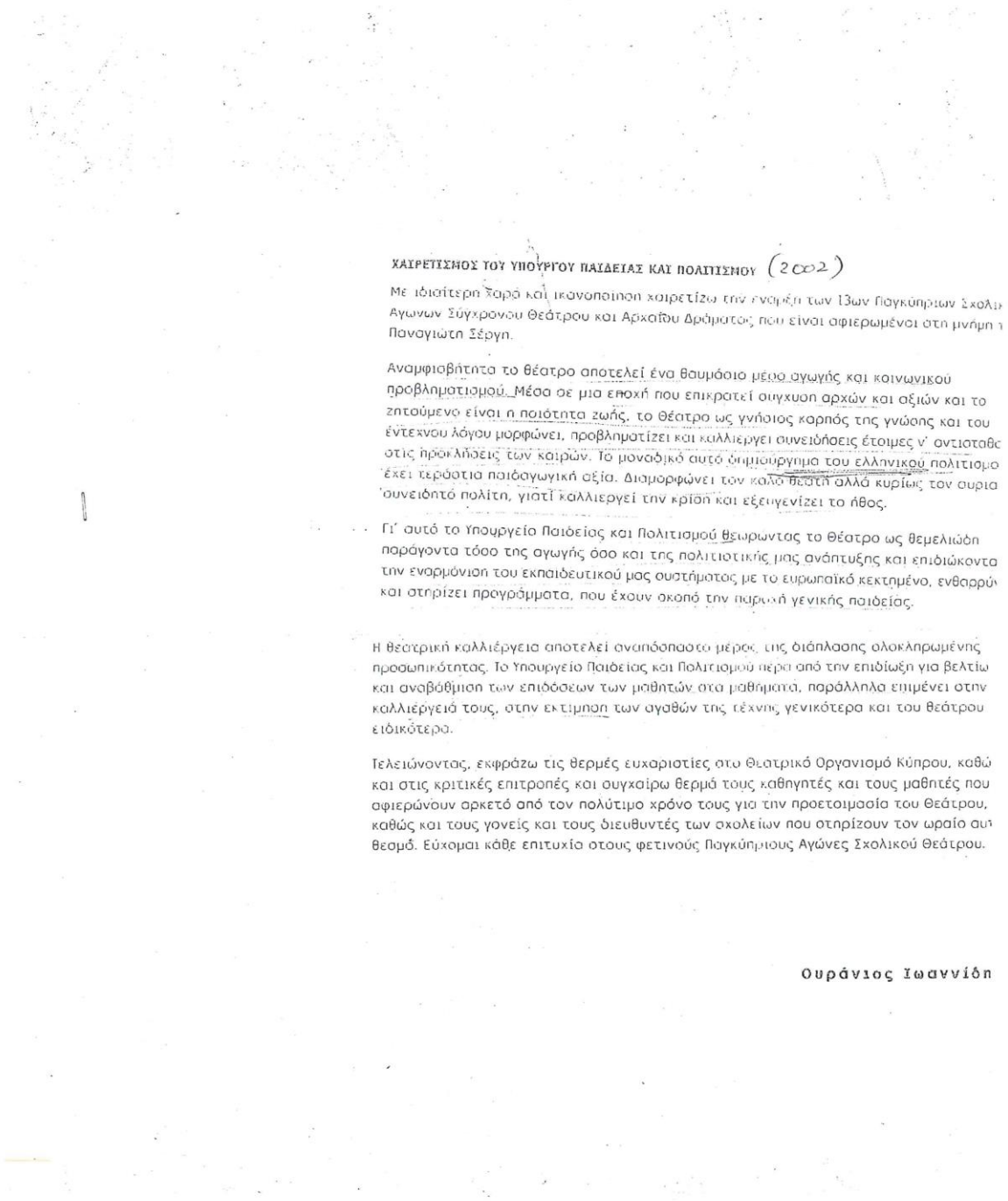
Σάββας Αντωνίου
Αν. Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης

Ηλίας Μαρκάτζης
Διευθυντής Μέσης,Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Κοιν. : - Θ.Ο.Κ.

9.7. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Z:

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΓΚΥΤΠΡΙΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ 2002-2013

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (2002)

Με ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση χαιρετίζω την έναρξη των 13ων Παγκύπριων Σχολι
Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος, που είναι αφιερωμένοι στη μνήμη τ
Παναγιώτη Σέργη.

Αναμφισβήτητα το θέατρο αποτελεί ένα θαυμάσιο μέσο αγωγής και κοινωνικού προβληματισμού. Μέσα σε μια εποχή που επικρατεί συγχυση αρχών και αξιών και το ζητούμενο είναι η ποιότητα ζωής, το Θέατρο ως γνήσιος καρπός της γνώσης και του έντεχνου λόγου μορφώνει, προβληματίζει και καλλιεργει συνειδήσεις έτοιμες ν' αντισταθο στις προκλήσεις των καιρών. Το μοναδικό αυτό δημιούργημα του ελληνικού πολιτισμο έχει τεράστια παιδαγωγική αξία. Διαμορφώνει τον καλό θεατή αλλά κυρίως τον συρια συνειδητό πολίτη, γιατί καλλιεργεί την κρίση και εξευγενίζει το ήθος.

Γι' αυτό το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού θεωρωντας το Θέατρο ως θεμελιώδη παράγοντα τόσο της αγωγής όσο και της πολιτιστικής μας ανάπτυξης και επιδιώκοντα την εναρμόνιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με το ευρωπαϊκό κεκτημένο, ενθαρρύ και στηρίζει προγράμματα, που έχουν σκοπό την παροχή γενικής παιδείας.

Η θεατρική καλλιέργεια αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διάπλασης ολοκληρωμένης προσωπικότητας. Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού πέρα από την επιδίωξη για βελτίω και αναβάθμιση των επιδόσεων των μαθητών στα μαθήματα, παράλληλα επιμένει στην καλλιέργειά τους, στην εκτίμηση των αγαθών της τέχνης γενικότερα και του θεάτρου ειδικότερα.

Τελειώνοντας, εκφράζω τις θερμές ευχαριστίες στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου, καθώ και στις κριτικές επιτροπές και συγχαίρω θερμά τους καθηγητές και τους μαθητές που αφιερώνουν αρκετό από τον πολύτιμο χρόνο τους για την προετοιμασία του Θεάτρου, καθώς και τους γονείς και τους διευθυντές των σχολείων που στηρίζουν τον ωραίο αυ θεσμό. Εύχομαι κάθε επιτυχία στους φετινούς Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου.

Ουράνιος Ιωαννίδη

Χαιρετισμός του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού κ. Πεύκιου Γεωργιάδη

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο ΘΟΚ νιώθουν σήμερα μεγάλη περηφάνια, γιατί βλέπουν ένα θεσμό που ξεκίνησε πριν από 15 χρόνια να εδραιώνεται, να καταξιώνεται χρόνο με το χρόνο και να αγκαλιάζεται ολοένα και πιο πολύ από τον κόσμο που αγαπά το θέατρο. Μαθητές, εκπαιδευτικοί, γονείς, το ευρύ κοινό, στήριξαν το θεσμό που μας επιτρέπει να γιορτάζουμε σήμερα με χαρά και ικανοποίηση τα 15 χρόνια των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου.

Ευχαριστούμε όλους θερμά, ιδιαίτερα όμως θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου που με την πολύτιμη ηθική και υλική συμπαράστασή του συνέβαλε κι εξακολουθεί να συμβάλλει στην επιτυχία των Αγώνων.

Σ΄αυτά τα 15 χρόνια μαθητές μας είχαν την ευκαιρία να δημιουργήσουν μαζί, να συνεργαστούν αρμονικά, να δείξουν το ταλέντο τους, να διακριθούν σε παγκύπριο αλλά κι σε ανελλήνιο επίπεδο και να τιμήσουν τους εαυτούς τους, το σχολείο τους και την Κύπρο μας.

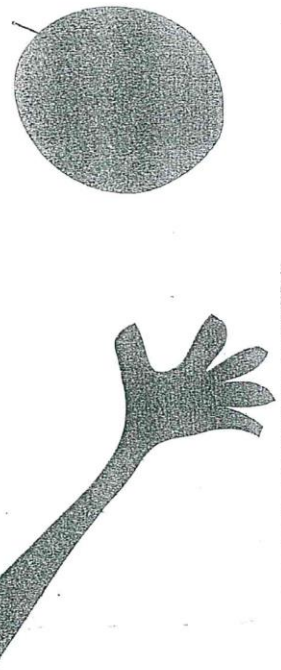
Στους φετινούς ΙΕ΄ Παγκύπριους Αγώνες συμμετέχουν 44 σχολεία δημόσιας και ιδιωτικής εκπαίδευσης. Συγκεκριμένα, 38 σχολεία διαγωνίζονται στο Σύγχρονο Θέατρο και 6 στο Αρχαίο Δράμα. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη σε αριθμό συμμετοχή σχολείων από τότε που ξεκίνησε ο θεσμός, πριν από 15 χρόνια.

Η συνεχής πρόοδος του θεσμού είναι αποτέλεσμα του ζήλου και του μόχθου που καταβάλλουν οι εμπλεκόμενοι εκπαιδευτικοί μας και οι ομάδες των μαθητών μας που, παρά τις γνωστές δυσκολίες που πηγάζουν από τις σχολικές τους υποχρεώσεις, βρίσκουν το χρόνο να εργαστούν επιπρόσθετα για έναν και μόνο λόγο. Για την αγάπη τους προς το θέατρο.

Μέσα από το θέατρο οι μαθητές έχουν την εύκαιρία να απουδάσουν τους ανθρώπινους χαρακτήρες και να γνωρίσουν καλύτερα την ανθρώπινη ζωή. Παράλληλα μαθαίνουν να συνεργάζονται, να πειθαρχούν, να καλλιεργούν τη φαντασία τους, να αναπτύσσουν τις οργανωτικές τους ικανότητες και να χαίρονται την έκφραση, την επικοινωνία και τη δημιουργικότητα. Ηθοποιός, όπως λέγει και η ετυμολόγηση της λέξης, είναι ο άνθρωπος που «ποιεί ήθος» και ήθος είναι αυτό που χρειάζεται πρωτίστως η κοινωνία μας.

Συγχαίρω θερμά τα 44 σχολεία που συμμετέχουν στους ΙΕ΄ Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος και τους εύχομαι κάθε επιτυχία. Συγχαίρω, επίσης, και ευχαριστώ τα μέλη των Κριτικών Επιτροπών που με μεγάλη προθυμία συμβάλλουν στην επιτυχία του θεσμού, τα μέλη της μικτής Επιτροπής Υπουργείου Παιδείας και ΘΟΚ και όσους με οποιοδήποτε τρόπο συμβάλλουν στην επιτυχία του σημαντικού αυτού θεσμού.

Λευκωσία, Φεβρουάριος 2004

Χαιρετισμός του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού κ.Πεύκιου Γεωργιάδη

Με ιδιαίτερη χαρά χαιρετίζω την έναρξη των ΙΖ΄ Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος, που αφιερώνονται κάθε χρόνο στη μνήμη ενός πρωτοπόρου του σχολικού θεάτρου και της πολιτιστικής μας ζωής, του αείμνηστου Παναγιώτη Σέργη.

Η θεατρική παιδεία αποτελούσε πάντοτε και αποτελεί και σήμερα πρωταρχικό στόχο του σύγχρονου σχολείου. Και αυτή την παιδεία σίγουρα προωθούμε και αναπτύσσουμε, δίνοντας την ευκαιρία στα παιδιά να συμμετέχουν σε θεατρικούς ομίλους, να ανεβάζουν θεατρικές παραστάσεις μέσα στα πλαίσια των ενδοσχολικών εκδηλώσεων, και ως αποκορύφωμα να λαμβάνουν μέρος με τα θεατρικά σχήματα των Σχολείων τους, στους ετήσιους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος.

Το γεγονός ότι οι Αγώνες αυτοί διεξάγονται για 16η χρονιά με την ίδια πάντοτε επιτυχία, αποτελεί την καλύτερη απόδειξη της καταξίωσης του θεσμού, τόσο ανάμεσα στους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς, όσο και ανάμεσα στους γονείς και το ευρύτερο θεατρόφιλο κοινό του τόπου.

Η συμμετοχή 45 θεατρικών ομάδων από αντίστοιχο αριθμό σχολείων στους φετινούς Αγώνες καταδεικνύει το μεγάλο ενδιαφέρον των μαθητών και των εκπαιδευτικών για την ανάπτυξη του θεάτρου στα σχολεία μας, γεγονός το οποίο χαιρετίζω με ιδιαίτερη ικανοποίηση.

Εκφράζω για τούτο θερμές ευχαριστίες στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου για την άψογη συνεργασία του με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού στη διοργάνωση των Αγώνων, στο Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου για την αθλοθέτηση των Αγώνων, στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου που είναι ο χορηγός επικοινωνίας και στις Κριτικές Επιτροπές για το δύσκολο και σημαντικό έργο που επιτελούν.

Τέλος, συγχαίρω θερμά τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς των 45 σχολείων που συμμετέχουν στους φετινούς αγώνες, και είμαι βέβαιος ότι οι εμπειρίες που αποκτούν μέσα από το θέατρο οι μαθητές και οι μαθήτριες θα τους μείνουν για πάντα αξέχαστες. Εύχομαι σε όλες τις παραστάσεις καλή επιτυχία.

Φεβρουάριος 2005

Οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου στη μνήμη Παναγιώτη Σέργη, αφιερώνονται φέτος στον αείμνηστο Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού Πεύκιο Γεωργιάδη, που χάσαμε πρόσφατα.

Οι Αγώνες αποτελούν μια όμορφη και σημαντική έπαλξη, ένα εξαιρετικό ετήσιο Θεσμό που ασφαλώς προσφέρει πολλά, σε πολλούς τομείς, κυρίως βέβαια στην καλλιέργεια της θεατρικής παιδείας.

Ο Θεσμός των αγώνων, δικαιωμένος και καταξιωμένος από καιρό, βρίσκεται σε συνεχή ανοδική πορεία και έχει αγκαλιαστεί με αγάπη και ενθουσιασμό από όλα τα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης και από όλους τους νέους μας. Κι αυτό, γιατί ο Θεσμός προσφέρει μοναδικές ευκαιρίες και δημιουργεί κίνητρα και ευγενή άμιλλα.

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, ως συνδιοργανωτές των Αγώνων, αισθάνονται απόλυτα ικανοποιημένοι για την επιτυχία του Θεσμού και έχουν συναίσθηση της ευθύνης για συνεχή αναβάθμιση του Θεσμού. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια η Μικτή Επιτροπή Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού - Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου για το Σχολικό Θέατρο, πιστεύοντας ότι πρέπει να μειωθεί η ανταγωνιστικότητα, έχει προχωρήσει φέτος σε κ διαφοροποιήσεις, που αναφέρονται κυρίως στην φάση του «Διαγωνισμού» και στην επιλογή του που θα εκπροσωπήσει την Κύπρο στους Πανελλ Αγώνες.

Ευχαριστώ, συγχαίρω και επαινώ όλους αυτούς (μαθητές, εκπαιδευτικούς κ.α.) που εργάζονται γ επιτυχία των Αγώνων. Ιδιαίτερες ευχαριστίες εκφράζουμε τόσο προς το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τρα Κύπρου όσο και προς το ΡΙΚ. Ευχαριστώ επίσης ό σχολεία που συμμετέχουν στους φετινούς 18ους Παγκύπριους Αγώνες Θεάτρου.

Εύχομαι σε όλα τα παιδιά, που συμμετέχουν στου Αγώνες, να απολαύσουν το ταξίδι στην Ιθάκη και συμμετοχή τους και να αποκομίσουν όλα όσα θα τ προσφέρει η συμμετοχή και το «ευ αγωνίζεσθαι»

Τέλος εύχομαι καλή επιτυχία στη συμμετοχή της Κύπ στους Πανελλήνιους Καλλιτεχνικούς Αγώνες.

Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού
κ. Άκης Κλεάνθους (2004)

ΑΓΩΝΕΣ 2008

Η καθιέρωση των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, που αφιερώνονται κάθε χρόνο στη μνήμη ενός πρωτοπόρου του σχολικού θεάτρου και της πολιτιστικής μας ζωής, του αείμνηστου Παναγιώτη Σέργη, αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές δραστηριότητες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού στο χώρο του θεάτρου.

Οι μαθητικοί θεατρικοί Αγώνες διοργανώνονται φέτος για 19η χρονιά και αγκαλιάζονται από ένα μεγάλο αριθμό σχολείων, με αποτέλεσμα να διοργανωθούν μέσα στα πλαίσια των φετινών αγώνων 54 μαθητικές θεατρικές παραστάσεις (16 στη Λευκωσία, 15 στη Λεμεσό, 13 στη Λάρνακα, 6 στην Πάφο και 5 στην Ελεύθερη Αμμόχωστο). Ο αριθμός αυτός καταδεικνύει τόσο το μεγάλο ενδιαφέρον που υπάρχει ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές μας για το θέατρο, όσο και την αποδοχή και την καταξίωση του θεσμού σε παγκύπριο επίπεδο.

Οι παραστάσεις αυτές στις οποίες συμμετέχουν μαθητές δημόσιων και ιδιωτικών Γυμνασίων, Λυκείων και Τεχνικών σχολών, δίνουν την ευκαιρία στα παιδιά να εκφράσουν τις δημιουργικές τους ικανότητες, να καλλιεργήσουν και να αναδείξουν τις κλίσεις και τα ταλέντα τους στην τέχνη του θεάτρου και να βιώσουν ταυτόχρονα τη μοναδική εμπειρία της θεατρικής πράξης.

Η θεατρική παιδεία αποτελούσε πάντοτε και αποτελεί και σήμερα πρωταρχικό στόχο του σύγχρονου σχολείου. Για τούτο άλλωστε, μέσα στα πλαίσια του στρατηγικού μας σχεδιασμού για τον πολιτισμό έχουμε περιλάβει ευφάνταστες προτάσεις για την ανάδειξη της θεατρικής παιδείας και την ανάπτυξη της πολιτιστικής παιδείας, μέσα από την καθημερινή σχολική ζωή. Αυτή η παιδεία προωθείται αναμφίβολα παρέχοντας την ευκαιρία στα παιδιά να συμμετέχουν σε θεατρικούς ομίλους και να ανεβάζουν θεατρικές παραστάσεις μέσα στα πλαίσια των ενδοσχολικών τους εκδηλώσεων, με αποκορύφωμα τη συμμετοχή τους στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου.

Εκφράζω τις πιο θερμές ευχαριστίες μου στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου για την άψογη συνεργασία του με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού στη διοργάνωση των Αγώνων. Ευχαριστώ επίσης το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου για την αθλοθέτηση των Αγώνων, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου που είναι ο χορηγός επικοινωνίας και τις Επιτροπές Ειδικών για το δύσκολο και σημαντικό έργο που επιτελούν.

Τέλος, συγχαίρω θερμά τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς των 54 σχολείων, που συμμετέχουν στους φετινούς Αγώνες, και εύχομαι κάθε επιτυχία σε όλες τις παραστάσεις. .

Άκης Κλεάνθους
Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού

Χαιρετισμός του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού
κ. Αντρέα Δημητρίου
κατά την έναρξη των ΙΘ΄Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος
εις μνήμην Παναγιώτη Σέργη
Τρίτη, 4 Μαρτίου 2008, ώρα 8.00μ.μ.
Δημοτικό Θέατρο Λάρνακας

Είναι ιδιαίτερη η χαρά μου, γιατί βρίσκομαι απόψε μαζί σας, για να απευθύνω χαιρετισμό σ'αυτή την όμορφη γιορτή του Θεάτρου, που αρχίζει σήμερα στη Λάρνακα με την παράσταση των μαθητών του Λυκείου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄, που θα μας παρουσιάσουν την κωμωδία του Δημήτρη Ψαθά «Εταιρεία Θαυμάτων».

Η καθιέρωση των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος, που αφιερώνονται κάθε χρόνο στη μνήμη ενός πρωτοπόρου του σχολικού θεάτρου και της πολιτιστικής μας ζωής, του αείμνηστου Παναγιώτη Σέργη, αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές δραστηριότητες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού στο χώρο του θεάτρου. Οι μαθητικοί Θεατρικοί Αγώνες διοργανώνονται φέτος για 19η χρονιά και αγκαλιάζονται από ένα μεγάλο αριθμό σχολείων, με αποτέλεσμα να διοργανωθούν μέσα στα πλαίσια των φετινών αγώνων 54 μαθητικές θεατρικές παραστάσεις (15 στη Λευκωσία, 15 στη Λεμεσό, 13 στη Λάρνακα, 6 στην Πάφο και 4 στην Ελεύθερη Αμμόχωστο).
Ο αριθμός αυτός καταδεικνύει τόσο το μεγάλο ενδιαφέρον που υπάρχει ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές μας για το θέατρο, όσο και την αποδοχή και την καταξίωση του θεσμού σε παγκύπριο επίπεδο.

Οι παραστάσεις αυτές στις οποίες συμμετέχουν μαθητές δημόσιων και ιδιωτικών Γυμνασίων, Λυκείων και Τεχνικών σχολών, δίνουν την ευκαιρία στα παιδιά να εκφράσουν τις δημιουργικές τους ικανότητες, να καλλιεργήσουν και να αναδείξουν τις κλίσεις και τα ταλέντα τους στην τέχνη του θεάτρου και να βιώσουν ταυτόχρονα τη μοναδική εμπειρία της θεατρικής πράξης.

Η θεατρική παιδεία αποτελούσε πάντοτε και αποτελεί και σήμερα πρωταρχικό στόχο του σύγχρονου σχολείου. Για τούτο άλλωστε και μέσα στα πλαίσια του Κυβερνητικού Προγράμματος του νέου Προέδρου της Δημοκρατίας Δημήτρη Χριστόφια, αποδίδεται ιδιαίτερη

σημασία στην παιδεία και γενικότερα στον πολιτισμό, βασική πτυχή του οποίου αποτελεί το θέατρο.

Στόχος μας είναι όχι μόνο η καλλιέργεια της θεατρικής παιδείας αλλά και γενικότερα η ανάπτυξη της πολιτιστικής παιδείας, μέσα από την καθημερινή σχολική ζωή.

Η θεατρική παιδεία προωθείται αναμφίβολα παρέχοντας την ευκαιρία στα παιδιά να συμμετέχουν σε θεατρικούς ομίλους και να ανεβάζουν θεατρικές παραστάσεις, μέσα στα πλαίσια των ενδοσχολικών τους εκδηλώσεων, με αποκορύφωμα τη συμμετοχή τους στους Παγκύπριους Αγώνες Σύγχρονου Σχολικού Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος.

Εκφράζω τις πιο θερμές ευχαριστίες μου στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου για την άψογη συνεργασία του με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού στη διοργάνωση των Αγώνων. Ευχαριστώ επίσης το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου για την αθλοθέτηση των Αγώνων, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου που είναι ο χορηγός επικοινωνίας και τις Κριτικές Επιτροπές για το δύσκολο και σημαντικό έργο που επιτελούν.

Τέλος, εκφράζω τα πιο θερμά μου συγχαρητήρια στους μαθητές και τις μαθήτριες των 54 σχολείων, που συμμετέχουν στους φετινούς Αγώνες, όπως επίσης και στους εκπαιδευτικούς που εργάζονται σκληρά για την προετοιμασία των σχολικών παραστάσεων. Εύχομαι, τέλος, καλή επιτυχία στην αποψινή παράσταση και σε όλες τις παραστάσεις των φετινών Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος.

Για 20η χρονιά πραγματοποιούνται και φέτος οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου, αφιερωμένοι σε μια σημαντική φυσιογνωμία της πολιτιστικής ζωής αυτού του τόπου, του αείμνηστου Παναγιώτη Σέργη. Οι Αγώνες αυτοί αποτελούν μια από τις πιο σημαντικές δραστηριότητες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού στο χώρο του σχολικού θεάτρου, αφού από τα αρχαία χρόνια η δημοκρατική πολιτεία είχε αναγνωρίσει την παιδευτική αξία αυτής της πολυσύνθετης μορφής τέχνης.

Αδιαμφισβήτητα, το «ταξίδι» των εμπλεκομένων στους Αγώνες αυτούς υπήρξε δημιουργικό και προσοδοφόρο από κάθε άποψη. Καθηγητές και μαθητές, παρά το ιδιαίτερα επιφορτισμένο τους πρόγραμμα, με όρεξη για δουλειά και αγάπη περισσή για το θέατρο, έδωσαν την ψυχή τους για να ετοιμάσουν τις παραστάσεις που θα δούμε στους φετινούς Αγώνες. Και είναι πράγματι εκπληκτικό το γεγονός πως με οδηγό τα θεατρικά κείμενα μπόρεσαν να ζωντανέψουν ανθρώπους και εποχές αλλά και να αποδείξουν πως με πολλή υπευθυνότητα και σεβασμό για την τέχνη του θεάτρου, καταθέτουν ένα κομμάτι της ψυχής τους στους θεατές τους.

Ένας πράγματι μεγάλος αριθμός δημόσιων και ιδιωτικών Γυμνασίων, Λυκείων και Τεχνικών Σχολών μας καλούν για ένα μήνα περίπου να ταξιδέψουμε μαζί τους μέσα από θεατρικά κείμενα της ελληνικής και παγκόσμιας δραματουργίας. Αποδεικνύουν έτσι, πως είναι σε θέση να εκφράζονται δημιουργικά και πρωτότυπα, πως μπορούν να καλλιεργούν μέσα στο σχολείο κλίσεις και ταλέντα τους και να μετατρέπουν έτσι τον πνευματικό τους χώρο σε εργαστήρι πολιτισμού. Οι εμπειρίες που αποκόμισαν είναι σίγουρο πως θα μείνουν ανεξίτηλες στη μνήμη τους, αφού η ενασχόλησή τους με το θέατρο τους πρόσφερε αφειδώλευτα μαγικές συγκινήσεις.

Η θεατρική αγωγή των μαθητών μας ήταν και θα είναι πρωταρχικός στόχος του σύγχρονου σχολείου που αγωνίζεται με κάθε τρόπο να προσφέρει στους νέους όλες εκείνες τις ευκαιρίες που θα τους καταστήσουν πολίτες ενεργούς και δημιουργικούς, με κριτική σκέψη και ευαισθησία, αισθητικά βελτιωμένους και ηθικά αρτιότερους. Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού της εκπαίδευσης ενθαρρύνει τη θεατρική παιδεία και στηρίζει με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τέτοιου είδους δραστηριότητες που προσφέρουν τη δυνατότητα στους συμμετέχοντες να εκφραστούν ελεύθερα και δημιουργικά, να γνωρίσουν τους «άλλους», να εργαστούν από κοινού με φαντασία και πρωτοτυπία. Οι σχολικές μονάδες που συμμετέχουν φέτος αλλά και όσες δεν συμπεριέλαβαν τις παραστάσεις τους στους Αγώνες αυτούς, είχαν την ευκαιρία να ανακαλύψουν αρετές και αξίες και να τις προσφέρουν στους μαθητές τους με τις πιο ελκυστικές διαδικασίες.

Σε καιρούς που τα πάντα δοκιμάζονται, που οι ελλοχεύοντες κίνδυνοι για τη νέα γενιά αυξάνονται απειλητικά, το Θέατρο έρχεται ως βάλσαμο στις ψυχές όλων μας για να εστιάσουμε τη ματιά μας στον Άνθρωπο και στα παθήματά του. Η μεγάλη αυτή γιορτή του Θεάτρου που μας προσφέρουν τα παιδιά μας χρειάζεται το δικό μας χειροκρότημα, την πιο απλή επιβράβευση της δουλειάς τους. Σας καλώ όλους να τιμήσουμε με την παρουσία μας στις θεατρικές αίθουσες τον κόπο των μαθητών και των καθηγητών τους.

Εκφράζω ιδιαίτερες ευχαριστίες στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου για την αγαστή συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, προκειμένου οι Αγώνες αυτοί να πάρουν και φέτος σάρκα και οστά. Ευχαριστώ ιδιαίτερα το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου για την αθλοθέτηση των Αγώνων, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου που είναι και ο χορηγός επικοινωνίας, την Ειδική Επιτροπή Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου για την οργάνωση των Αγώνων αλλά και τις Ειδικές Επιτροπές για το δύσκολο έργο που έχουν να φέρουν σε πέρας.

Θερμά συγχαίρω τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και τις μαθήτριες των σχολείων που συμμετέχουν στους φετινούς Αγώνες. Τους ευχαριστώ από καρδιάς για τις συγκινήσεις που θα μας προσφέρουν και εύχομαι σε όλους καλή επιτυχία στις παραστάσεις τους.

Ανδρέας Δημητρίου
Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού (2009)

Χαιρετισμός του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού
κ. Ανδρέα Δημητρίου
στη Δημοσιογραφική Διάσκεψη με την ευκαιρία έναρξης των 20ων Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου
Παρασκευή, 27 Φεβρουαρίου 2009, ώρα 10.30π.μ.
Αίθουσα Εκδηλώσεων ΥΠΠ

Είναι ιδιαίτερη η χαρά μου, γιατί μου δίνεται η ευκαιρία να χαιρετίσω τη σημερινή δημοσιογραφική διάσκεψη, η οποία διοργανώνεται με την ευκαιρία της έναρξης των 20ων Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου, που είναι αφιερωμένοι σε μία από τις πιο σημαντικές φυσιογνωμίες της πολιτιστικής ζωής του τόπου, τον Παναγιώτη Σέργη. Οι αγώνες αυτοί, οι οποίοι διεξάγονται από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, με τη συνεργασία του Θεατρικό Οργανισμού Κύπρου, έχουν ήδη καταστεί ένας καταξιωμένος θεσμός, ο οποίος μάλιστα γιορτάζει φέτος τα εικοσάχρονά του.

Η καταξίωση αυτή καταδεικνύεται από το γεγονός ότι στη φετινή διοργάνωση συμμετέχουν 64 σχολεία (Γυμνάσια – Λύκεια – Τεχνικές Σχολές). Από τα σχολεία αυτά, τα 63

σχολεία ετοιμάζουν παραστάσεις με έργα από το σύγχρονο θεατρικό ρεπερτόριο, ενώ ένα μόνο σχολείο ετοιμάζει παράσταση αρχαίου δράματος.
Είναι προφανές ότι υπάρχει μαζική συμμετοχή των σχολείων, τα οποία θεωρούν την ετήσια θεατρική τους παράσταση ως μια από τις σημαντικότερες πολιτιστικές εκδηλώσεις που διοργανώνουν στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς.

Κι είναι πράγματι μια σημαντική εκδήλωση, αφού παρέχει την ευκαιρία σε ένα μεγάλο αριθμό παιδιών να εμπλακούν στη θεατρική διαδικασία, τόσο με τη συμμετοχή τους στις παραστάσεις όσο και με τη συμβολή τους στην προετοιμασία και την οργάνωσή τους.

Όσον αφορά τώρα το θέμα της επιλογής των έργων, θα πρέπει να τονίσουμε για πολλοστή φορά ότι όλα τα σχολεία που συμμετέχουν στους Θεατρικούς Αγώνες έχουν απόλυτη ελευθερία να επιλέξουν τα έργα που επιθυμούν να ανεβάσουν, χωρίς καμιά παρέμβαση ή επιβολή από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, με

βάση τις διαδικασίες που καθορίζουν οι Κανονισμοί Λειτουργίας των Σχολείων.

Θα πρέπει ακόμα να τονίσουμε ότι οι Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, που αρχίζουν στις 4 Μαρτίου 2009 και ολοκληρώνονται στις 2 Απριλίου 2009, δεν είναι πια ένας ανταγωνιστικός θεσμός, αλλά μια ευκαιρία να για τους μαθητές και τις μαθήτριές μας να αναδείξουν τα ταλέντα και τις δημιουργικές τους ικανότητες και να αποκτήσουν την αναγκαία θεατρική παιδεία, η οποία είναι στην ουσία παιδεία ζωής.

Η διαδικασία αξιολόγησης των θεατρικών παραστάσεων, που έχει καθιερωθεί τα τελευταία δύο χρόνια, προβλέπει τη σύσταση Επιτροπών- που ήδη έχουν συσταθεί από την Ειδική Επιτροπή του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού – ΘΟΚ, οι οποίες θα επιλέξουν ένα έργο από κάθε περιφέρεια. Τα τρία έργα που θα επιλεγούν , θα παρουσιαστούν σε κοινό χώρο στη Λευκωσία και οι παραστάσεις θα είναι ανοικτές για το κοινό. Μία από τις παραστάσεις που επιλέγονται εκπροσωπεί συνήθως την

Κύπρο στους Πανελλήνιους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, οι οποίοι φέτος διεξάγονται στην Κομοτηνή.

Είμαι βέβαιος ότι τόσο οι μαθητές όσο και οι εκπαιδευτικοί της Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης που εμπλέκονται στην όλη διαδικασία των Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου θα απολαύσουν και φέτος αυτό το όμορφο και γεμάτο πλούσιες και μοναδικές εμπειρίες θεατρικό ταξίδι, και εύχομαι κάθε επιτυχία σε όλα τα σχολεία και σε όλες τις παραστάσεις.

Τέλος, ευχαριστώ το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου για τη συνεργασία του, το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου που αθλοθετεί τους Αγώνες, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου που είναι ο χορηγός επικοινωνίας, την Ειδική Επιτροπή Υπουργείου-ΘΟΚ, τις Ειδικές Επιτροπές που έχουν ένα δύσκολο έργο να επιτελέσουν, όπως επίσης και όλους τους λειτουργούς του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, που εργάζονται για τη διοργάνωση των Αγώνων.

21 χρόνια Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου φέτος. Ένα μεγάλο γεγονός πολιτισμού που απορρέει από την αμέριστη αγάπη εκπαιδευτικών και μαθητών για την πολυδιάστατη τέχνη του Θεάτρου, αφιερωμένο στη μνήμη του Παναγιώτη Σέργη, του πρωτεργάτη αυτού του πολύ σημαντικού θεσμού, που χάραξε στέρεο δρόμο στη μεγάλη λεωφόρο της θεατρικής έκφρασης.

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου συνδιοργανώνουν, με αθλοθέτη το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου τόσα χρόνια τώρα ένα από τα κορυφαία γεγονότα στο χώρο της μαθητικής ζωής με ένα και μοναδικό σκοπό: να χαρίσουν σε συμμετέχοντες και θεατές στιγμές συγκίνησης και χαράς, μα προπάντων να μυήσουν τη νέα γενιά στον κόσμο της θεατρικής τέχνης και των αξιών που μεταλαμπαδεύονται μέσα από αυτήν.
Η εμπλοκή καθηγητών και μαθητών στους Αγώνες αυτούς αδιαμφισβήτητα τους οδήγησε στην ανακάλυψη δημιουργικών και καινοτόμων δραστηριοτήτων. Τα θεατρικά κείμενα που επέλεξαν να αναπαραστήσουν έγιναν η αφορμή για να συνεργαστούν και, παρά το βεβαρημένο τους πρόγραμμα, να αφιερώσουν πολύτιμο ελεύθερο χρόνο για να ταξιδέψουν στο μαγικό κόσμο του θεάτρου. Οι παραστάσεις που θα έχουμε τη χαρά να δούμε όλο αυτό το διάστημα είναι αποτέλεσμα του μόχθου τους, είναι κατάθεση μέρους της ψυχής τους και για το λόγο αυτό είναι άξιοι συγχαρητηρίων. Οι μαθητές μας αξιοποίησαν τις κλίσεις και τα ταλέντα τους με τη βοήθεια των καθηγητών τους και γνώρισαν καλύτερα τους εαυτούς τους. Είμαι σίγουρος πως όσοι εμπλέκονται σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις αποκτούν μοναδικές εμπειρίες και αυτές θα τους συνοδεύουν στο υπόλοιπο του βίου τους. Το σχολείο έγινε χώρος δημιουργικής έκφρασης, ένα εργαστήρι πολιτισμού, χώρος αγωγής της ψυχής με τον πιο ελκυστικό τρόπο. Λόγος, Χορός, Ζωγραφική, Μουσική συνεργάστηκαν για να δημιουργήσουν θεατρικές παραστάσεις με πρωταγωνιστές τους μαθητές μας.

Η θεατρική αγωγή των νέων μας αποτελεί ένα από τους βασικότερους στόχους του σύγχρονου σχολείου που μάχεται «τη συννεφιά του κόσμου», θέλοντας να καταστήσει τους μαθητές μας ικανούς να εκφράζουν τις ανησυχίες τους μέσω της θεατρικής έκφρασης. Πέρα από την παιδαγωγική αξία του το θέατρο είναι σε θέση να προσφέρει αισθητική καλλιέργεια, την εμπιστοσύνη στον Άλλο, την ηθική αρτιότητα, την ελεύθερη έκφραση, τη τόνωση της αυτοπεποίθησης, τη χαρά της δημιουργίας, την απόλαυση της συλλογικής δουλειάς.

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού του εκπαιδευτικού μας συστήματος προκειμένου να γίνει αυτό ικανό να αντιμετωπίσει με επιτυχία τις προκλήσεις των καιρών, δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στο θεσμό αυτό. Σε καιρούς υλιστικούς η αγωγή της ψυχής των μαθητών μας έχει άμεση προτεραιότητα. Χρειαζόμαστε αυριανούς πολίτες ενεργούς, που με φαντασία, πίστη στην αξία της ανθρώπινης ύπαρξης θα μάχονται με πείσμα στην κατάκτηση των στόχων τους, θα μπορούν να αίρουν τον ατομισμό και τη ματαιότητα. Θα λειτουργούν με φαντασία και θα διεκδικούν τα αιτήματά τους μέσα από υγιείς διεργασίες.

Στηρίζει αμέριστα τη δημιουργική τους πρωτοβουλία, προωθεί τον Πολιτισμό στην σχολική κοινότητα και ενθαρρύνει τους εμπλεκόμενους να συνεχίζουν την αναζήτηση της πνευματικής τροφής και στο θέατρο.

Με πολλή χαρά και συγκίνηση διαπιστώνουμε πως οι καθηγητές και οι μαθητές όλο αυτό το διάστημα που θα διαρκέσουν οι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου, κατάφεραν να «περάσουν» σε μας το δικό τους μήνυμα: πως πέρα από το κλίμα της αμφισβήτησης των αξιών υπάρχουν πολλά περιθώρια για να επαναπροσδιορίσουμε το ρόλο μας στη ζωή. Η υπευθυνότητα που επέδειξαν κατά την προετοιμασία αυτών των παραστάσεων χαροποιεί όλους μας για το ότι η νέα γενιά μπορεί να οραματίζεται έναν κόσμο στον οποίο έχουν θέση όλοι, όπως ακριβώς θέση έχουν όλοι στα θεατρικά σχήματα που δημιούργησαν.

Εκφράζω τις θερμές μου ευχαριστίες σε όλους όσους εργάστηκαν για να μας προσφέρουν απλόχερα αυτές όλες τις συγκινήσεις. Για άλλη μια φορά ευχαριστώ θερμά το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου και το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου για την επιτυχημένη συνεργασία και βοήθεια για να γίνουν και φέτος οι Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου πραγματικότητα. Ένα μεγάλο ευχαριστώ όμως απευθύνω και στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου που είναι και φέτος χορηγός επικοινωνίας του θεσμού, στην εφημερίδα Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, χορηγό έντυπης επικοινωνίας, στην Ειδική Επιτροπή Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού – ΘΟΚ για την οργάνωση αλλά και στις κατά περιφέρεια Ειδικές Επιτροπές για την προθυμία τους να συμμετάσχουν στη φετινή διοργάνωση.

Η θεατρική σκηνή είναι έτοιμη να υποδεχτεί τους μαθητές μας και χρειάζεται αφειδώλευτα το δικό μας χειροκρότημα. Σας καλώ να τιμήσουμε όλοι με την παρουσία μας τις παραστάσεις των σχολείων μας και να ευχηθούμε σε όλους καλή επιτυχία!

Ανδρέας Δημητρίου
Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού (2010)

Ο άνθρωπος είναι ίσως το πλάσμα το περισσότερο παγιδευμένο στα παιχνίδια της Μάγια, της ψευδαίσθησης. Αυτό συμβαίνει γιατί, με βάση την εξελικτική κλίμακα, υπάρχει σ' αυτόν κάτι από πέτρα, κάτι από φυτό, κάτι από ζώο και κάτι που τον προσδιορίζει ως άνθρωπο. Από τις πέτρες έχει το σώμα του, γι' αυτό η υλική του σύσταση δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτήν της πέτρας στη γη. Από τα φυτά έχει τη δυνατότητα της ζωής και της ανάπτυξης. Με τα ζώα μοιράζεται τον αισθητό κόσμο. Και η νόηση εμφανίζεται ως αποκλειστικά ανθρώπινη, αν και δεν έχει ακόμα τελειοποιηθεί όσο το σώμα, η ζωτικότητα ή οι συγκινήσεις μας. Ο νους του βρίσκεται αέναα σε πορεία ανάπτυξης. Ανέκαθεν όμως αναζητούσε τρόπους να εκφράσει τον ψυχισμό του, τις αγωνίες, να μάθει από τα πάθη του, να λυτρωθεί από αυτά και να γίνεται ολοένα καλύτερος.

Η Τέχνη του πρόσφερε αμέτρητες διεξόδους προκειμένου να υλοποιήσει το στόχο του αυτό. Τον έκανε δημιουργικό, τον βοήθησε ν' αναπτύξει την κριτική του σκέψη, τον βασάνισε μα και τον λύτρωσε. Όλες οι μορφές τέχνης εκφράζουν εκείνα που δεν μπορούν να «ειπωθούν» με άλλο τρόπο και το θέατρο είναι μια πολύ ιδιαίτερη μορφή τέχνης που συμπεριλαμβάνει άλλες. Η ίδια η λέξη εννοεί το χώρο, τους ανθρώπους, τη δράση, την προετοιμασία, την τεχνική... Όμως η πιο σημαντική έννοια που κρύβει είναι αυτή της βιωματικής αποκάλυψης των «μυστηρίων» της ζωής. Στο θέατρο καταλύεται ο χρόνος και η απόσταση και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο επιτρέπεται η πραγματοποίηση της ανάπτυξης και της αλλαγής.

Αυτό είναι μια δυνατότητα που έχει κάθε άνθρωπος που βιώνει τα πράγματα, είτε εξωτερικά σαν θεατής είτε εσωτερικά σαν ενεργό κομμάτι της δημιουργικής διαδικασίας. Η αξία του θεάτρου είναι μεγάλη. Είναι ένα δώρο που μας δόθηκε σε κάποια στιγμή της ιστορίας της ανθρωπότητας... άραγε γιατί; Κι εμείς τι κάναμε μ' αυτό το δώρο; Αν απαντήσουμε σ' αυτά τα ερωτήματα, ίσως μπορέσουμε να ξαναβάλουμε το θέατρο στο βάθρο εκείνο που του αξίζει να στέκεται, δίπλα στη Ζωή.

Αυτό το πολύμορφο ταξίδι θα κάνουν και φέτος οι μαθητές μας για 22η χρονιά με τη βοήθεια των καθηγητών τους. Παίζουν και πάλι Θέατρο για να εκφραστούν με τον πιο δημιουργικό τρόπο. Παίζουν Θέατρο για να επικοινωνήσουν, να γνωριστούν, να χαρούν, να εμπλουτίσουν τη φαντασία τους, να μάθουν τους εαυτούς τους και να εκτιμήσουν την αξία της συλλογικότητας.

Οι 22οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου εις μνήμην του εμπνευστή τους, του Παναγιώτη Σέργη, για ένα μήνα περίπου αποδεικνύουν έμπρακτα την αγάπη των νέων μας για το Θέατρο αλλά και την ανεκτίμητη προσφορά καθηγητών και μαθητών στα πολιτιστικά εκπαιδευτικά δρώμενα του τόπου μας. Παρά το βεβαρημένο πρόγραμμα της σχολικής ζωής, μαθητές και καθηγητές με μεράκι και ενθουσιασμό πήραν στα χέρια τους θεατρικά κείμενα και τα αναπαριστούν επί σκηνής.

Θέλω να συγχαρώ από καρδιάς όλους όσους εργάστηκαν για την πραγματοποίηση των σχολικών παραστάσεων. Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού ενθαρρύνει τη δημιουργική πρωτοβουλία και σε συνεργασία με το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε αυτός ο θεσμός ν' αποκτά κάθε χρόνο όλο και περισσότερους φίλους.

Ευχαριστώ όλους όσους εργάζονται για την πραγματοποίηση αυτής της μεγάλης γιορτής του σχολικού θεάτρου. Ιδιαίτερες ευχαριστίες απευθύνω προς το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου, το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου για την οικονομική στήριξη, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου και την εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» ως χορηγούς επικοινωνίας, την Ειδική Επιτροπή Υπουργείου Παιδείας και ΘΟΚ για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση για την άριστη

οργάνωση των Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου αλλά και στις Επιτροπές Ειδικών που θα παρακολουθήσουν τις μαθητικές παραστάσεις.

Σας καλώ όλους να στηρίξετε τις προσπάθειες των μαθητών και των καθηγητών τους. Το ζεστό μας χειροκρότημα θα αποτελέσει τη μεγαλύτερη επιβράβευση για την προσπάθειά τους και θα τους δώσει τη δύναμη να συνεχίσουν την προετοιμασία της επόμενης παράστασης.

Καλή επιτυχία!

Ανδρέας Δημητρίου
Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού (2011)

Όλες οι μορφές τέχνης εκφράζουν εκείνα που δεν μπορούν να «ειπωθούν» με άλλο τρόπο. Το θέατρο είναι μια πολύ ιδιαίτερη μορφή τέχνης που συμπεριλαμβάνει άλλες. Η ίδια η λέξη εννοεί το χώρο, τους ανθρώπους, τη δράση, την προετοιμασία, την τεχνική... . Όμως η πιο σημαντική έννοια που κρύβει είναι αυτή της βιωματικής αποκάλυψης των «μυστηρίων» της ζωής. Στο θέατρο καταλύεται ο χρόνος και η απόσταση και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο επιτρέπεται η πραγματοποίηση της ανάπτυξης και της αλλαγής.

Αυτή την πολυδιάστατη μορφή Τέχνης την χρειαζόμαστε όλοι για να εκφράσουμε εκείνα που αλλιώς θα έμεναν ανέκφραστα. Την χρειαζόμαστε επίσης για να ονειρευτούμε, να θρέψουμε την ελπίδα για έναν κόσμο καλύτερο, για να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας και τους άλλους. Το χρειάζονται οι μαθητές μας για να κατανοήσουν τον κόσμο που τους περιβάλλει, να εκφραστούν δημιουργικά, να αναπτύξουν τη φαντασία τους, να αναγνωρίσουν την αξία της συνεργασίας και της αρμονικής λειτουργίας μέσα στην ομάδα, να αναπτύξουν το λεξιλόγιο και τα εκφραστικά τους μέσα (προφορικός λόγος, γλώσσα του σώματος) αλλά και για να αναπτύξουν την κριτική τους ικανότητα και να μελετήσουν κείμενα και συγγραφείς.

Το θέατρο, ο πραγματικός και φανταστικός κόσμος των ανθρώπινων όντων, είναι ένας από τους πρωταρχικούς τρόπους με τον οποίο τα παιδιά μαθαίνουν για τη ζωή, για τις πράξεις και τις συνέπειές τους, για τις συνήθειες και τα πιστεύω, για τους άλλους και για τους εαυτούς τους. Είναι δηλαδή ένας τρόπος διαφυγής από τις συσσωρευμένες αντιξοότητες και επιλογές κάθε κοινωνικής πραγματικότητας.

Η θεατρική τέχνη είναι ένα δυναμικό όχημα που μεταφέρει την ιστορία, την παράδοση, την επιστήμη και τον παγκόσμιο πολιτισμό. Είναι ένα δώρο, ένα άνοιγμα ψυχής, ένα μωσαϊκό συναισθημάτων και σκέψεων, που επικάθονται σαν βάλσαμο στην ανθρώπινη ψυχή. Ένα βάλσαμο που αυτή τη δύσκολη εποχή το έχουμε ανάγκη όλοι. Αυτό φαίνεται ότι έχει περάσει στη συνείδηση των καθηγητών και των μαθητών μας, αυτό είναι που μας γεμίζει με αισιοδοξία για τις καλές, γόνιμες και δημιουργικές αναζητήσεις των εφήβων μας.

Δανείζομαι τα λόγια του μεγάλου Ιάκωβου Καμπανέλλη, ο οποίος έλεγε:
«Η θεατρική πράξη έχει την μοναδική δύναμη της ζωντανής, της άμεσης επικοινωνίας του συγγραφέα, μέσω του ηθοποιού, με το κοινό. Του χειροπιαστού και όχι εικονικού διαλόγου».

Φέτος οι συμμετοχές των σχολείων μας ξεπέρασαν σε αριθμό κάθε προηγούμενο. Αποδεικνύεται η μεγάλη αγάπη εκπαιδευτικών και μαθητών για το θέατρο και για το λόγο αυτό αξίζουν σε όλες τις θεατρικές ομάδες θερμά συγχαρητήρια. Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού σε συνεργασία με τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την καλλιέργεια της αγάπης των νέων μας για τη θεατρική Τέχνη.

Ευχαριστώ θερμά όλους όσοι εργάστηκαν για να γίνει και φέτος ακόμα πιο πολυπληθής η συμμετοχή στη μεγάλη γιορτή του σχολικού θεάτρου. Θερμές ευχαριστίες απευθύνω και στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου, που τόσα χρόνια στηρίζει με κάθε τρόπο τη θεατρική αγωγή των μαθητών μας, στο Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου για την οικονομική στήριξη, στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα της Κύπρου και στην εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ως χορηγούς επικοινωνίας.
Συγχαίρω την Ειδική Επιτροπή Υπουργείου Παιδείας και ΘΟΚ για την άριστη οργάνωση των 23ων Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου και εύχομαι καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο των Επιτροπών Ειδικών που θα παρακολουθήσουν τις μαθητικές παραστάσεις.

Σε λίγες μέρες οι μαθητές μας με την καθοδήγηση των καθηγητών τους θα μας παρουσιάσουν ένα εξαιρετικό ρεπερτόριο με έργα από το αρχαίο δράμα και το σύγχρονο θέατρο. Σας καλώ όλους να τιμήσουμε με την παρουσία μας τις παραστάσεις αυτές και με το χειροκρότημά μας να επιβραβεύσουμε τις προσπάθειες μαθητών και καθηγητών, που ετοίμασαν από το υστέρημα του ελεύθερου χρόνου τους τη μεγάλη γιορτή του μαθητικού θεάτρου.

Γιώργος Δημοσθένους
Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού (2012)

9.8. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΑΠΟ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ/ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

1. Η ειδικότητά σας στο σχολείο;
2. Σπουδές και χώρα/ες σπουδών;
3. Χρειάστηκε να μελετήσετε; Αν ναι ποια σχετική βιβλιογραφία μελετήσατε για το ανέβασμα της συγκεκριμένης παράστασης αρχαίου δράματος;
4. Υπήρξαν κάποιες παραστάσεις που σας επηρέασαν; Αν ναι, ποιες παραστάσεις είδατε στην Κύπρο ή είχατε υπόψη σας με άλλο τρόπο και σας επηρέασαν για το ανέβασμα της συγκεκριμένης παράστασης αρχαίου δράματος;
5. Τυχόν παραστάσεις που παρακολουθήσατε στη χώρα σπουδών σας/ στο εξωτερικό και σας επηρέασαν για το ανέβασμα της συγκεκριμένης παράστασης;
6. Προηγούμενη εμπειρία που τυχόν είχατε στο ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων υπό οποιαδήποτε ιδιότητα (του δραματουργικού συμβούλου, του σκηνοθέτη, του ηθοποιού κλπ);
7. Δυσκολίες- προβλήματα που αντιμετωπίσατε;
8. Ποια η άποψη σας για τη σημασία του θεσμού των Παγκυπρίων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου μέσα από την εμπειρία σας;

1) Άννα Παφίτη- Γυμνάσιο Λατσιών – *Όρνιθες* Αριστοφάνη 2012

1. Φιλόλογος
2. Ιστορία/Αρχαιολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
3. Εκείνο που μελέτησα στο συγκεκριμένο έργο ήταν το σενάριο, γιατί γνωρίζω το έργο και την ιστορία πίσω απ' αυτό πολύ καλά. Σε άλλες περιπτώσεις ανεβάσματος έργου αγνώστου σε μένα τότε απαραίτητα μελετώ περισσότερο.
4. Η κλασική παράσταση κυρίως του Καρόλου Κουν.
5. Όχι

6. Για χρόνια συμμετείχα στο εργαστήρι θεάτρου της κυρίας Πίτσας Αντωνιάδου, όπου παρακολουθούσα μαθήματα θεάτρου και συμμετείχα σε θεατρικές παραστάσεις. Το θέατρο αποτελεί για μένα πηγή ζωής και πάντα παρακολουθούσα όσο το δυνατό περισσότερες παραστάσεις μπορούσα είτε στην Κύπρο είτε στο εξωτερικό. Το αρχαίο ελληνικό θέατρο (τραγωδία - κωμωδία) ξεχώριζε πάντοτε στις επιλογές μου όπως φυσικά και το σύγχρονο θέατρο. Είμαι αυτοδίδακτη, έχω όμως παρακολουθήσει πολλά σεμινάρια και εκπαιδευτικά προγράμματα από ντόπιους αλλά κυρίως ξένους.
7. Η ηλικία των μαθητών, η έλλειψη θεατρικής παιδείας, ο συντονισμός και η εκπαίδευση της πολυάριθμης ομάδας, η συμμετοχή παιδιών παραβατικών και άλλων που τύγχαναν στήριξης (άξιζε τον κόπο), η δυσκολία εξεύρεσης πρόθυμων αγοριών να συμμετέχουν, η μεταφώνηση στα αγόρια, οι ατέλειωτες ώρες προβών που διήρκησαν 5 ολόκληρους μήνες.
8. Θεωρώ ότι ο θεσμός είναι απαραίτητος και πρέπει να διατηρηθεί γιατί βοηθά ποικιλοτρόπως τους μαθητές. Ωστόσο θα πρέπει να τύχει βελτιώσεων ή και αλλαγών, διαδικαστικών και οργανωτικών. Πιο συγκεκριμένα θεωρώ ότι αδικείται το Γυμνάσιο γιατί η ηλικιακή διαφορά των μαθητών που συμμετέχουν, όπως για παράδειγμα σε έργα αρχαίου δράματος, είναι καθοριστική στην απόδοση του έργου. Επίσης η εκάστοτε κριτική επιτροπή θα πρέπει να απαρτίζεται από άτομα που κατέχουν το θέμα και είναι καταξιωμένοι στο χώρο και έχουν ενδιαφέρον, ώστε να παρακολουθούν και να παραμένουν σε όλες τις παραστάσεις μέχρι το τέλος.

2) <u>Βαρβάρα Μιχαήλ- Λύκειο Αραδίππου- *Αντιγόνη* Σοφοκλή – 2011 και *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη- 2012</u>

1. Φιλόλογος
2. Πτυχίο Κλασικών Σπουδών και Φιλοσοφίας, Πανεπιστήμιο Κύπρου
   Μεταπτυχιακό (Magister Artium) στη Νεοελληνική Λογοτεχνία, Πανεπιστήμιο Κύπρου
3. Μελέτησα κυρίως σημειώσεις συναδέλφων Θεατρολόγων και παρακολούθησα εργαστήρια θεάτρου, που απευθύνονταν σε εκπαιδευτικούς που ασχολούνται με το ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων στα πλαίσια των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου:

- 3^{ο} Εργαστήρι Θεάτρου με τον James Thomas Bailey (20 Οκτωβρίου 2010)

«Προσεγγίζοντας το ρόλο»: Τεχνικές και μέθοδοι προσέγγισης για το ανέβασμα Αρχαίου Δράματος στα σχολεία/ Μεθοδολογίες και πρακτικές προσεγγίσεις για τη δημιουργία μιας παράστασης/ Η τέχνη και η τεχνική της ηθοποιίας μέσα από το σώμα (Εργαστήρι θεάτρου που συνδιοργανώθηκε από το Υπουργείο Παιδείας και τον ΘΟΚ, στις 4 Δεκεμβρίου 2011)

- Εργαστήρια θεάτρου στις 28 Σεπτεμβρίου και 5 Οκτωβρίου 2013, Λευκωσία, Θέατρο ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΘΟΚ

4. Όχι
5. Όχι
6. Όχι
7. Δυσκολία στην κινησιολογία των χορικών μερών της τραγωδίας και στην επιλογή των ηθοποιών (διανομή ρόλων).

8. Από άποψη εμπειρίας είναι σημαντικός θεσμός, γιατί από αυτόν αντλούμε ό,τι ευγενικότερο σε σκέψεις, αίσθημα, ομορφιά και πείρα έχει ο κόσμος για μας. Είναι δύσκολο έργο και δυσβάστακτο, αλλά αξίζει τον κόπο γιατί νιώθεις το μεγαλείο και βιώνεις το πνεύμα των διαχρονικών αξιών, οι οποίες βοηθούν τόσο τους καθηγητές, όσο και τους μαθητές να διαμορφώσουν θετική στάση συμπεριφοράς απέναντι στους θεσμούς της κοινωνίας.

3) Πάολα Σταυρίδη- Παγκύπριο Γυμνάσιο- *Ηλέκτρα* Ευριπίδη- 2012

1. Φιλόλογος
2. Φιλοσοφία-Ψυχολογία-Παιδαγωγικά, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
3. Διάβασα συγγράμματα για τον Ευριπίδη και τις διαφορές του από τους άλλους τραγικούς. Τα βρήκα κυρίως στο διαδίκτυο.
4. Παρακολούθησα πάρα πολλές παραστάσεις, αλλά δεν μπορώ να πω συγκεκριμένα από ποιες επηρεάστηκα γιατί από κάθε τι που βλέπεις μπορείς να εμπνευστείς.
5. Προηγούμενη εμπειρία: παρακολουθούσα τις πρόβες των θεατρικών παραστάσεων που ανέβαζε ο καθηγητής τέχνης Σταύρος Αντωνόπουλος. Παρακολούθησα και διάφορα σεμινάρια του Υπουργείου Παιδείας και του ΘΟΚ.
6. Στις παραστάσεις που ανέβαζε ο Σταύρος Αντωνόπουλος ήμουν πάντα μαζί του σε βοηθητικούς ρόλους, όπως π.χ. μακιγιέζ, ακόμη αναλάμβανα το κομμάτι της συναισθηματικής στήριξης των μαθητών και βοηθούσα στο πρόγραμμα.

7. Η μεγαλύτερη δυσκολία των Αγώνων είναι ο συντονισμός τέτοιας πολυπληθούς θεατρικής ομάδας για τη διενέργεια προβών, ειδικά τα Σαββατοκύριακα. Άλλες δυσκολίες είναι το οικονομικό, αλλά και η εξεύρεση του κατάλληλου χώρου για το ανέβασμα της παράστασης.
8. Θα εισηγούμουν την κατάργηση των βραβείων, αν και αυτά πιστεύω ότι ωθούν ορισμένους Διευθυντές σχολείων να θέλουν το σχολείο τους να ανεβάζουν μια θεατρική παράσταση στα πλαίσια των Αγώνων, κυρίως για λόγους προβολής, και έτσι δίνουν διευκολύνσεις για το ανέβασμα της παράστασης.

4) Άντρη Ευμήδου- Λύκειο Πολεμιδιών- ***Ιφιγένεια η εν Ταύροις*** **Ευριπίδη- 2012**

1. Θεατρολόγος
2. Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης Εθνικού Θεάτρου Ελλάδας (1996)
   Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Ελλάδα (2002)
   Central School of Speech and Drama UCL-MA Actor Training and Coaching (2009)
3. Έκανα έρευνα διαβάζοντας διάφορα άρθρα, μελέτες και αναλύσεις από αρχαίες πηγές και έγκυρους σύγχρονους μελετητές του αρχαίου δράματος, Έλληνες και ξένους. Π.χ. Αριστοτέλης, A. Lesky, Jan Kott, R.P. Winnighton-Ingram κ.ά.
4. Παρακολουθώ συστηματικά παραστάσεις αρχαίου δράματος. Ορισμένες από αυτές ήταν εξαιρετικές, με συγκίνησαν, με ενέπνευσαν και με ώθησαν να διαβάσω ξανά κάποια έργα μέσα από διαφορετικό πρίσμα. (Ξεχωρίζω δύο παραστάσεις που δόθηκαν από ξένους θιάσους στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος Κύπρου: την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή σε σκηνοθεσία Hanan Snir από το Εθνικό Θέατρο Habimah και το θέατρο Cameri (2008) και την παράσταση του ίδιου έργου που δόθηκε από το Εθνικό Θέατρο Παλαιστίνης σε σκηνοθεσία Adel Hakim (2013). Με ενδιαφέρουν οι παραστάσεις αρχαίου δράματος με σύγχρονη σκηνοθετική ματιά, διαχρονική αισθητική ή όπου αυτό είναι δυνατό με σύγχρονη όψη .

   Όταν επιλέξω να ασχοληθώ με ένα έργο αποφεύγω την αντιγραφή κάποιας παράστασης που παρακολούθησα. Γενικότερα προσπαθώ να μεταφέρω στους μαθητές την αίσθηση ότι κάθε παράσταση κτίζεται από τους συντελεστές της και αποτελεί ξεχωριστή δημιουργία έστω και αν είναι θεμιτό και αναπόφευκτο να υπάρχουν επιρροές.

5. Την *Ηλέκτρα* την παρακολούθησα αρκετές φορές από θεατρικά σχήματα σε Κύπρο, Ελλάδα και Αγγλία. Ξεχωρίζω την παράσταση της Ηλέκτρας από το Young Vic στο Λονδίνο (2009 αν δεν κάνω λάθος) και την ερμηνεία της Λυδίας Κονιόρδου στην παράσταση του Κώστα Τσιάνου από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Λάρισας.

6. Συμμετείχα ως ηθοποιός στο Χορό των *Βακχών* (Ελεύθερα Θέατρα της Κύπρου 1998)

-Συμμετείχα ως ηθοποιός σε σύγχρονα θεατρικά έργα της παιδικής και κεντρικής σκηνής της Ε.Θ.Α.Λ και της παιδικής σκηνής του Θ.Ο.Κ.
-Συνεργάστηκα ως ηθοποιός με το Kneehigh Theatre, την ομάδα One/off και την καλλιτεχνική ομάδα Θύσσανοι.
-Συνεργάστηκα με τον Θ.Ο.Κ ως σύμβουλος για το σχολικό και ερασιτεχνικό θέατρο (2003-2006)
-Σκηνοθέτησα παραστάσεις ερασιτεχνικών σχημάτων (Ομάδα Δήμου Αγίου Αθανασίου, Λ/σος, Θεατρικό Εργαστήρι Γεροσκήπου).

7. Απαντώ σε αυτό το ερώτημα εν όψει μεταρρυθμίσεων στην εκπαίδευση που αφαιρούν την ευκαιρία από τη συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών να αποκτήσουν κάποια αισθητική καλλιέργεια μέσα από μαθήματα τέχνης και πολιτισμού. Η συγκεκριμένη απόφαση είναι από μόνη της απογοητευτική και αποτελεί μια σοβαρή δυσκολία. Παρόλα αυτά θα παραθέσω κάποιες απόψεις που πηγάζουν από την προσωπική μου εμπειρία με μοναδικό στόχο την επισήμανση των αναγκών και την ελπίδα για ενίσχυση της θεατρικής αγωγής στην εκπαίδευση.

Πέντε είναι πιστεύω τα βασικότερα προβλήματα και δυσκολίες για τη δημιουργία της σχολικής παράστασης. Πρώτα η ελλιπής θεατρική παιδεία των μαθητών, η έλλειψη κατάλληλης υποδομής, το γεγονός ότι δεν προβλέπεται χρόνος σε τακτική βάση στο πλαίσιο του σχολικού προγράμματος για δημιουργικές δραστηριότητες, η μη αξιοποίηση της ειδικότητας των θεατρολόγων και η έλλειψη συνεργασίας, εκτός λίγων εξαιρέσεων, με τοπικούς/δημοτικούς πολιτιστικούς φορείς.

Για να γίνω πιο σαφής θα αναλύσω τις πιο πάνω δυσκολίες:

Α) Η θεατρική παιδεία της συντριπτικής πλειοψηφίας των μαθητών περιορίζεται σε λιγοστές θεατρικές εμπειρίες παραστάσεων για παιδιά, στη συνέχεια διακόπτεται

απότομα στις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου. Μέχρι τώρα τους δινόταν - αν και πλέον ούτε αυτό δεν θα υπάρχει - η δυνατότητα να επιλέξουν να κάνουν θέατρο στη Β΄ ή /και στη Γ΄ Λυκείου. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι μαθητές να μην έχουν το υπόβαθρο ούτε να είναι εξοικειωμένοι με το δράμα ως εργαλείο επεξεργασίας εμπειριών, συναισθημάτων, ιδεών. Η έλλειψη θεατρικής παιδείας γίνεται περισσότερο εμφανής στη συμπεριφορά των μαθητών κατά τη διάρκεια μαθητικών παραστάσεων όπου υιοθετούν ψυχολογία όχλου, δεν δείχνουν σεβασμό στον κόπο και τη δουλειά των συμμαθητών τους που βρίσκονται στη σκηνή, με αποτέλεσμα πολλές φορές το σχολείο να μη διοργανώνει παράσταση για τους μαθητές ή να τους αποθαρρύνει να έρθουν στην επίσημη βραδινή παράσταση για να μην προκαλέσουν φασαρία. Επομένως το πρώτο πρόβλημα είναι το κοινό των παραστάσεων που ανεβαίνουν στο πλαίσιο των Θεατρικών Αγώνων. Σε ποιους απευθύνονται τελικά οι παραστάσεις;

Β) Η έλλειψη υποδομής δυσχεραίνει το έργο των εκπαιδευτικών που αναλαμβάνουν τη διδασκαλία του έργου. Σχεδόν κανένα σχολείο δεν διαθέτει κατάλληλα διαμορφωμένη αίθουσα για το μάθημα του θεάτρου. Το μάθημα διεξάγεται σε μια συνηθισμένη σχολική αίθουσα, άρα διεξάγεται αναγκαστικά σε έναν περιορισμένο χώρο γεμάτο θρανία. Η ακαταλληλότητα του χώρου με το κρύο πάτωμα και τις αιχμηρές γωνίες των θρανίων να απειλούν από κάθε πλευρά της αίθουσας περιορίζει σε σημαντικό βαθμό τις δυνατότητες στην επιλογή θεατρικών ασκήσεων, ιδιαίτερα της εκφραστικής κίνησης και το στήσιμο του έργου στην περίπτωση των θεατρικών δοκιμών. Η λεγόμενη αίθουσα Πολλαπλών Χρήσεων είναι κατειλημμένη σχεδόν σε μόνιμη βάση λόγω ποικίλων αθλητικών, κυρίως δραστηριοτήτων, για τις οποίες είναι άλλωστε φτιαγμένη.

Γ) Η εξεύρεση χώρου για την παράσταση αποτελεί επίσης μια δυσκολία. Οι θεατρικοί χώροι που διαχειρίζεται ο Δήμος και τα επιχορηγούμενα από την πολιτεία θέατρα ενοικιάζουν τις θεατρικές τους αίθουσες με υψηλό ενοίκιο σαν να επρόκειτο για επαγγελματικές παραστάσεις. Η παράσταση σε μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων δεν στοιχίζει λιγότερο εφόσον χρειάζεται το σχολείο να ενοικιάσει εξοπλισμό (φώτα και ήχο) προκειμένου να μπορέσει να παρουσιάσει την παράσταση.

Δ) Στο ωρολόγιο πρόγραμμα δεν προβλέπεται χρόνος για δημιουργικές δραστηριότητες σε εβδομαδιαία βάση. Στην περίπτωση της θεατρικής παράστασης πρέπει να βρεθεί χρόνος για δοκιμές μέσα από τις συμπληγάδες των φροντιστηρίων που

παρακολουθούν οι μαθητές και ο εκπαιδευτικός που αναλαμβάνει την παράσταση θα πρέπει να θυσιάσει πάρα πολύ από τον ελεύθερό του χρόνο. Επίσης δεν υπάρχει χρόνος για συντονισμό με άλλους συναδέλφους όπως οι καθηγητές τέχνης, μουσικής, φωτογραφίας κλπ.

Ε) Η παρουσία των θεατρολόγων στην εκπαίδευση δεν αξιοποιείται επαρκώς λόγω και πρακτικών δυσκολιών που προκαλεί η μεγάλη μετακίνησή τους σε πολλά σχολεία.

- Τι θα μπορούσε να βελτιωθεί:

Πρωτίστως είναι ανάγκη να εισαχθεί η θεατρική αγωγή στις μικρότερες εκπαιδευτικές βαθμίδες, ώστε οι μαθητές να επωφελούνται από όσα έχει να προσφέρει αλλά και να εξοικειώνονται από μικρή ηλικία με τις τεχνικές του θεάτρου. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να εντάξουν την τέχνη γενικότερα στη ζωή τους, μια πιο συνειδητοποιημένη επιλογή του θεάτρου σε μεγαλύτερη ηλικία και το σεβασμό τους ως θεατές στη δουλειά των συμμαθητών τους ή των επαγγελματιών που δίνουν μια παράσταση. Να ενθαρρύνεται η παρακολούθηση θεατρικής παράστασης και να καθιερωθεί ως δραστηριότητα στο Γυμνάσιο και το Λύκειο. Τα πιο πάνω θα συμβάλουν στην καλλιέργεια θεατρικής παιδείας.

Μια οποιαδήποτε αίθουσα χωρίς θρανία θα μπορούσε να λειτουργήσει ως θεατρικός χώρος. Σε αυτή την αίθουσα μπορούν να φυλάσσονται επίσης υλικά που χρησιμοποιούνται για το μάθημα ή την παράσταση, κοστούμια και μικρές κατασκευές που γίνονται από τους μαθητές. Μια κατάλληλα διαμορφωμένη αίθουσα για το θέατρο θα μπορούσε να μετατραπεί σε χώρο που να αποπνέει από μόνο του πολιτισμό επηρεάζοντας θετικά τη στάση των μαθητών που θα επιλέξουν να ασχοληθούν με αυτή τη δραστηριότητα.

Ο υπεύθυνος μιας θεατρικής ομάδας πρέπει να έχει τη γνώση και τις ικανότητες που απαιτούνται, να εμπνέει εμπιστοσύνη και να δημιουργεί συνθήκες που να προσελκύουν τα μέλη της ομάδας να συμμετέχουν τακτικά στις πρόβες, να καλλιεργήσουν τα εκφραστικά τους μέσα και να αξιοποιήσουν τα σωστά ερεθίσματα που θα οδηγήσουν σε μια παράσταση που να αποτελεί δική τους δημιουργία.

Θα ήταν καλό να αναβαθμιστεί ο ρόλος των θεατρολόγων στη σχολική κοινότητα, χωρίς να αποκλείεται το ενδεχόμενο για συνεργασία με οποιοδήποτε συνάδελφο διαθέτει γνήσιο ενδιαφέρον για το θέατρο.

Πιστεύω ότι η θεατρική ανάπτυξη είναι ένας στόχος που για να επιτευχθεί χρειάζεται η συμμετοχή του κοινού. Οι μαθητές που λαμβάνουν μέρος στις σχολικές θεατρικές παραστάσεις είναι οι μελλοντικοί θεατές, επομένως αν τους δοθεί η ευκαιρία να ζήσουν τη μοναδική εμπειρία της παράστασης σε μια κανονική θεατρική αίθουσα, εκτός του ότι γνωρίζουν τους χώρους όπου γίνεται θέατρο στην πόλη τους, το πιθανότερο είναι ότι θα επιστρέψουν ως θεατές στηρίζοντας την επαγγελματική θεατρική παραγωγή. Μπορούν να διοργανώνονται παραστάσεις σε μη θεατρικούς χώρους σε άλλες περιπτώσεις πλην των Αγώνων όπου οι μαθητές, έχοντας γνώση μιας εξοπλισμένης θεατρικής αίθουσας και των τεχνικών αναγκών μιας παράστασης θα καλούνται με λιτά μέσα να αντεπεξέλθουν στις δυσκολίες του χώρου και θα επιστρατεύσουν τη φαντασία και την ευρηματικότητά τους, για να δώσουν λύσεις.

Βεβαίως, η δημιουργικότητα δε διδάσκεται και είναι συνάρτηση της γενικότερης κουλτούρας της κοινωνίας αλλά αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να δώσουμε κίνητρα και να εξασφαλίσουμε τις συνθήκες μέσα στις οποίες οι μαθητές να είναι σε θέση να αναπτύξουν τη δημιουργικότητά τους. Ο πολιτισμός πρέπει να πάψει να θεωρείται περιττή πολυτέλεια. Κάτι τέτοιο είναι απογοητευτικό και μακροπρόθεσμα επιζήμιο. Αντίθετα επιβάλλεται οι θεσμοί να δώσουν στον πολιτισμό το χώρο και την αξία που του αρμόζει.

8. Θεωρώ ότι είναι ένας σημαντικός θεσμός, που κινητοποιεί εκατοντάδες μαθητές και εκπαιδευτικούς δίνοντας κίνητρο και ερεθίσματα για δημιουργική έκφραση και ενασχόληση των μαθητών με ένα ουσιαστικό αντικείμενο όπως είναι το θέατρο. Πιστεύω ότι υπάρχουν περιθώρια επέκτασης και βελτίωσης μέσα από παράλληλες δραστηριότητες και εργαστήρια που θα φέρουν πιο κοντά συμμετέχοντες από διαφορετικές ομάδες ή/και διαφορετικές επαρχίες αλλά και που θα εμπλέξουν επαγγελματίες του χώρου, ώστε η όλη εμπειρία να επιτυγχάνει μια γενικότερη αισθητική καλλιέργεια που να συμβάλλει στη μελλοντική περαιτέρω ανάπτυξη της θεατρικής παιδείας.

Εφόσον πια δεν υπάρχει το ταξίδι και η συμμετοχή στους Καλλιτεχνικούς Αγώνες στην Ελλάδα, άρα δεν είναι απαραίτητο να επιλεγεί μια ομάδα που θα εκπροσωπήσει την Κύπρο, θα μπορούσε να διαφοροποιηθεί το διαγωνιστικό σκέλος των Αγώνων που δυστυχώς αρκετές φορές αφήνει τους μαθητές με αισθήματα απογοήτευσης. Θα μπορούσε να δίνονται περισσότεροι έπαινοι και ίσως όχι πρώτο βραβείο ή να δημιουργηθούν περισσότερες κατηγορίες π.χ. δράμα, κωμωδία, κυπριακό έργο κ.λ.π.

5) Ισμήνη Σακελλαροπούλου- Απειτειο Γυμνάσιο Αγρού-*Βάτραχοι* Αριστοφάνη– 2010 και Λύκειο Λινόπετρας- *Μήδεια Ευριπίδη- 2012*

1. Καθηγήτρια Θεατρολογίας
2. -Υπ. Διδάκτωρ Ελληνικού Πολιτισμού στο Ανοιχτό Πανεπιστήμιο Κύπρου
   -Πτυχίο Θεατρικών σπουδών Πανεπιστημίου Πατρών
   -Μεταπτυχιακό Θεατρικών σπουδών Πανεπιστημίου Πατρών με ειδίκευση στο «Αρχαίο ελληνικό θέατρο»
   -Δίπλωμα Σκηνοθεσίας από το εργαστήρι ελευθέρων σπουδών του ΑΝΤ1 Ελλάδος
3. Α) *Βάτραχοι*: Τα παιδιά για πρώτη φορά ήρθαν σε επαφή με την αρχαία κωμωδία οπότε η παράσταση περιορίστηκε στα βασικά.

   Β) *Μήδεια*: Η παράσταση ήταν περισσότερο εικαστική και μουσική οπότε δεν υπήρχαν κάποιες βιβλιογραφικές αναφορές σε επιστημονικά βιβλία.

4. Για τις δύο παραστάσεις δεν επηρεάστηκα από κάποια παράσταση.
5. Ισχύει η απάντηση στην ερώτηση 4.
6. Από τα φοιτητικά μου χρόνια συμμετείχα στις παραστάσεις της σχολής μου. Μετέπειτα από το 2009 μέχρι σήμερα σκηνοθέτησα και έπαιξα σε διάφορες παραστάσεις. Με την προσέγγιση του αρχαίου μύθου ασχολήθηκα πρώτη φορά το 2009 σκηνοθετώντας και παίζοντας στην παράσταση *Fragmenta* που είχε άξονα την Ιώ.
7. Ένα σοβαρό αυτοκινητικό ατύχημα 3 μαθητριών που έπαιζαν στην παράσταση μας προβλημάτισαν αν θα έπρεπε να συνεχίζαμε ή όχι. Οι μαθητές αποφάσισαν να γίνει και να την αφιερώσουν στα κορίτσια που δεν μπόρεσαν να παίξουν λόγω του σοβαρού τραυματισμού τους.

8. Είναι πολύ σημαντικός θεσμός γιατί αποτελεί κίνητρο για τους μαθητές να ασχοληθούν με διάφορα είδη θεάτρου, να συμμετάσχουν σε σεμινάρια που διοργανώνει ο ΘΟΚ και να πειραματιστούν δημιουργικά πάνω στο σανίδι.

6) <u>Πολύβιος Κωνής – Λύκειο Κοκκινοχωριών- *Ηλέκτρα* Σοφοκλή - 2014</u>

1. Φιλόλογος
2. BA Ιστορία και Αρχαιολογία Πανεπιστήμιο Κύπρου

   MA Byzantine Studies University of Birmingham

   PhD Byzantine Art University of Birmingham

   DipEd Higher Education Academy UK

   PostDoc Byzantine Cappadocia Koc University Turkey

3. Κυρίως σεμινάρια υπό την καθοδήγηση του Σπύρου Αντωνέλλου
4. Αρκετές αλλά κυρίως τις *Βάκχες* του Ευριπίδη (ΘΟΚ 2011) και την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή (2013).
5. Η επίδραση ήταν περισσότερη έμμεση και οι παραστάσεις πολλές για να θυμάμαι.
6. Το Φιντανάκι του Παντελή Χορν (Λύκειο Αραδίππου, 2009)
7. Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι οι πρόβες. Είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί κοινή περίοδος που να μην επηρεάζει μαθήματα εξεταζόμενα και κατεύθυνσης. Οι πρόβες γίνονται στον ελεύθερο χρόνο του διδάσκοντος συνήθως απογεύματα ή Σαββατοκύριακο. Χρειάζεται επίσης σωστός συντονισμός και αλληλοβοήθεια από τους καθηγητές άλλων ειδικοτήτων. Το κονδύλι πρέπει να δίνεται στην αρχή της χρονιάς για να μπορούν να καλυφθούν τρέχοντα έξοδα.
8. Αρνητικά: Δύσκολη η αντικειμενική κρίση μιας θεατρικής παράστασης, ειδικά όταν δεν κρίνουν οι ίδιοι όλα τα έργα, πράγμα φυσικά ανέφικτο.
   Θετικά: Προωθεί την ευγενή άμιλλα.

<u>7) Θωμάς Χριστοδούλου – Λανίτειο Λύκειο – *Άλκηστις* Ευριπίδη - 2014</u>

1. Θεατρολόγος
2. Πανεπιστήμιο Κύπρου Πτυχίο Αγγλικής φιλολογίας

Πανεπιστήμιο Λυών ΙΙ Πτυχίο Θεατρικών σπουδών

Πανεπιστήμιο Λυών ΙΙ Μεταπτυχιακό Θεατρικές σπουδές και Γαλλική Φιλολογία

3. Έκανα μια έρευνα σχετικά με τις έως τώρα σκηνοθεσίες στον Ελλαδικό χώρο και ευρύτερα στον ευρωπαϊκό. Μελέτησα διάφορα άρθρα σκηνοθετών τα ονόματα τα έχω αναφέρει στο πρόγραμμα και παλαιότερα, όπως Θωμάς Μοσχόπουλος.
4. Το συγκεκριμένο έργο δεν είχε ανεβαστεί στη Κύπρο, γι' αυτό επικεντρώθηκα στις ελλαδικές σκηνοθεσίες και ιδιαίτερα σ αυτή του Θωμά Μοσχόπουλου. Μελετώντας τις άλλες σκηνοθεσίες προσπάθησα να αντιληφθώ το σκεπτικό της σκηνοθεσίας για να μπορέσω να δημιουργήσω κάτι καινούργιο και διαφορετικό. Ίσως εμπνεύστηκα από την όπερα του Γκλούκ πιο πολύ γι' αυτό χρησιμοποίησα και ζωντανή ορχήστρα. Όσον αφορά την παράσταση του Θωμά Μοσχόπουλου δεν μπορώ να εντοπίσω τελικά κοινά σημεία ή στοιχεία με τη δική μου παράσταση, γιατί πρόκειται τελικά για δύο εντελώς διαφορετικές προσεγγίσεις του κειμένου και σκηνοθεσίες. Ο Μοσχόπουλος είχε παντρέψει το σύγχρονο με το κλασικό στοιχείο. Ο χορός ήταν ντυμένος με σύγχρονα κοστούμια και φορέματα, κρατούσαν λυχνάρια, κινούνταν και μιλούσαν σαν άνθρωποι του σήμερα. Ίσως το μοναδικό κοινό στοιχείο των δύο σκηνοθεσιών έγκειται στην μορφή του χορού που ήταν μικτός και αποτελείτο από άνδρες και γυναίκες, ενώ το αυθεντικό κείμενο αναφέρεται ως χορός σοφών γερόντων. Μπορώ επίσης να πω ότι και στις δύο σκηνοθεσίες υπήρχαν ξεκάθαρες εικόνες στη κάθε σκηνή, ο φωτισμός ήταν χαμηλός και επικρατούσε μια ατμόσφαιρα μυστηρίου, με έντονα τα στοιχεία της θλίψης και της σιωπής.
5. Έχω δημιουργήσει την δική μου αισθητική και σίγουρα η αισθητική αυτή καλλιεργήθηκε τόσο από τις σπουδές όσο και από θεατρικές παραστάσεις που παρακολούθησα στη χώρα σπουδών μου.
6. Έχω συνεργαστεί ως βοηθός σκηνοθέτης και σκηνοθέτης σε διάφορα έργα στα πλαίσια του σχολικού θεάτρου από το 2006, ήταν όμως η πρώτη φορά που σκηνοθέτησα αρχαίο δράμα. Ερασιτεχνικά και με επαγγελματικές ομάδες θεάτρου δούλεψα σαν βοηθός σκηνοθέτης και ηθοποιός.
7. Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε στο ανέβασμα μιας σχολικής παράστασης ξεκινούν από την στιγμή που θα ανατίθεται η εντολή να την αναλάβουμε. Για την επιλογή του έργου, χάνεται πάντα πολύτιμος χρόνος μέχρι να αποφασισθεί ποιο έργο θα ανεβάσουμε

και αναλώνεται πολύς χρόνος μέχρι να παρθεί η τελική απόφαση και να πεισθεί το σχολείο για την επιλογή του έργου. Δυστυχώς με την *Άλκηστη* χάθηκε αρκετός χρόνος, μέχρι να μου δοθεί το δίωρο της παράστασης επίσημα. Επίσης, αναμέναμε για αρκετό καιρό να λάβουμε το κείμενο από το εξωτερικό (και τελικά δεν μας στάλθηκε). Τελικά βρέθηκε η μετάφραση που χρησιμοποιήσαμε και ξοδεύτηκε πάλι πολύτιμος χρόνος για να γίνει η διασκευή και οι αλλαγές στη γλώσσα - μετάφραση. Η πρώτη ανάγνωση έγινε πριν τα Χριστούγεννα και επίσημα οι πρόβες άρχισαν αρχές Ιανουαρίου, δηλαδή η παράσταση ανεβάστηκε σχεδόν σε δύο μήνες.

Επομένως η μεγάλη δυσκολία είναι ο προγραμματισμός μιας θεατρικής παράστασης όταν οι συνθήκες του σχολείου και ευρύτερα της εκπαίδευσης δεν επιτρέπουν την υλοποίηση αυτού του στόχου. Για παράδειγμα δεν μπορείς να προγραμματίσεις το ανέβασμα μιας παράστασης από την προηγούμενη χρονιά πριν την λήξη των μαθημάτων, αφού δεν γνωρίζει ο θεατρολόγος εάν θα είναι διορισμένος και σε ποιό σχολείο θα έχει το δίωρο για να ανεβάσει θεατρική παράσταση.

Ακόμη, η επιλογή της ομάδας των μαθητών ήταν μια επίπονη προσπάθεια αφού δεν γνώριζα καθόλου τα παιδιά και έπρεπε μέσα από ένα σύντομο εργαστήρι - ακρόαση να γίνει η σωστή επιλογή, πιστεύω όμως ότι σ' αυτό το σημείο η κατανομή των ρόλων όπως φάνηκε και στην πορεία ήταν τελικά ορθή με βάση το υλικό που είχαμε.

Οι πρόβες διεξάγονταν τρείς φορές την βδομάδα, δύο φορές μετά το σχολείο και μια φορά είτε Σάββατο είτε Κυριακή πρωί. Παρόλο που είχα μια εξαιρετική ομάδα μαθητών που ήταν πολύ συνεργάσιμοι και αρκετοί από αυτούς ταλαντούχοι, αντιμετωπίσαμε πολλές δυσκολίες λόγο συστηματικών απουσιών και του περιορισμένου χρόνου που είχαν λόγω του ότι αρκετοί ήταν και μαθητές στο Μουσικό Λύκειο, αλλά και λόγου προβλημάτων υγείας, μεταφορικού μέσου κ.ά.

Απλά να σημειώσω ότι δεν είχαμε κατορθώσει να κάνουμε πρόβα ούτε μια φορά όλοι μαζί, και αναγκαστικά είτε έπαιζα εγώ τον ρόλο κάποιου απόντα είτε διάβαζε τα λόγια ένας άλλος μαθητής. Ακόμη και στη γενική πρόβα έλειπαν μαθητές, η Άλκηστη λόγω σοβαρού προβλήματος υγείας που αντιμετώπιζε τον τελευταίο μήνα και ομάδα μαθητών του μουσικού σχολείου που απουσίαζε σε σεμινάριο χορωδίας στη Λευκωσία. Με λίγα λόγια το παράπονο μου από αυτή την παράσταση ήταν η ατυχία και η αδυναμία να δουλέψουμε σαν ομάδα και να έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα. Γι' αυτό το λόγο η παράσταση παρουσίασε αρκετές αδυναμίες στο ρυθμό, στις εισόδους και εξόδους των

ηθοποιών, και άσκοπες καθυστερήσεις και στιγμές αμηχανίας που σίγουρα θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν κατορθώναμε να κάναμε κάποιες τελικές πρόβες όλοι μαζί.

8. Οι αγώνες σχολικού θεάτρου σίγουρα αναβαθμίζουν τον ρόλο του θεάτρου στην εκπαίδευση και προσφέρουν σε μαθητές και εκπαιδευτικούς την μοναδική ίσως ευκαιρία να μυηθούν ενεργά στο στήσιμο μιας θεατρικής παράστασης. Θέλω να πιστεύω ότι όσοι είχαμε την ευκαιρία να δουλέψουμε με μια ομάδα μαθητών και να ανεβάσουμε θεατρική παράσταση στο σχολείο μας, μόνο κερδισμένοι είμαστε. Η κούραση, οι ατελείωτες θεατρικές πρόβες, η πίεση του χρόνου και το άγχος για να προετοιμαστεί σωστά μια θεατρική παράσταση εξαφανίζονται μπροστά στην χαρά και την απόλαυση που μας προσφέρει η συνεργασία, η μαγεία της δημιουργίας και το τελικό αποτέλεσμα.

   Η προσωπική μου επιθυμία είναι η αναβάθμιση του θεσμού αυτού και από Αγώνες Σχολικού Θεάτρου να γίνει ένα Σχολικό Φεστιβάλ Θεάτρου, και με συνεργασία με τους δήμους κάθε περιφέρειας να προσφέρεται ένας θεατρικός χώρος όπου όλες οι παραστάσεις θα παρουσιάζονται βάση του προγράμματος του ΘΟΚ. Στη συνέχεια, οι καλύτερες παραστάσεις να παρουσιάζονται είτε στο ΘΟΚ είτε σε μια περιφέρεια, έτσι ώστε ο θεσμός αυτός να αναβαθμιστεί και να προσφέρεται σ΄ όλους τους κατοίκους μιας πόλης. Θα μπορούσε επίσης να φιλοξενηθούν επιλεγμένες μαθητικές θεατρικές παραστάσεις άλλων ευρωπαϊκών χωρών και να αναπτυχτεί η συνεργασία και η ανταλλαγή εμπειριών και ιδεών, με την δημιουργία και θεατρικών εργαστηρίων και σεμιναρίων.

8) Σοφία Τσαντήλα Φυλακτού- Xenion High School- *Όρνιθες* Αριστοφάνη - *2013*

1. Φιλόλογος και υπεύθυνη των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του σχολείου.
2. Πτυχιούχος Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης: Τμήμα Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής – Κατεύθυνση Παιδαγωγική
   MA Education and Professional Studies – King's College London
   MA Θεατρικές Σπουδές – Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

3. Πάολο Μποζίζιο *Ιστορία του Θεάτρου* (μετάφρ. Ε. Νταρακλίτσα), τόμοι Α'-Β', Αθήνα: εκδόσεις Αιγόκερως 2010.

Oscar G. Brockett & Franklin J. Hildy, *History of the Theatre* (10η έκδ., 2007)

The Oxford Illustrated History of the Theatre (Oxford 2001).

Οδηγός για την αρχαία ελληνική τραγωδία. Από το Πανεπιστήμιο του Καίμπριτζ, επιμ: P. E. Easterling, μετάφραση: Λίνα Ρόζη, Κώστας Βαλάκας, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2007

4. Όχι.
5. Όχι
6. Η εμπειρία μου με τις θεατρικές παραστάσεις αρχίζει από τα σχολικά χρόνια (γυμνάσιο και λύκειο) στις συμμετοχές των σχολείων μου στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου. Μετά την εργοδότησή μου στο Xenion High School το 2007 είμαι η υπεύθυνη της θεατρικής ομάδας του σχολείου και έκτοτε σκηνοθετώ τις παραστάσεις που συμμετέχουν στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου. Επίσης, είμαι η σκηνοθέτιδα του θεατρικού εργαστηρίου «Θεατρόνια» του Συμβουλίου Νεολαίας Δήμου Παραλιμνίου που ιδρύθηκε τον Σεπτέμβριο του 2013 και ανεβάζει θεατρικές παραστάσεις.
7. Από τις πρώτες πρόβες διαπιστώσαμε ότι οι μαθητές δυσκολεύτηκαν να κατανοήσουν τα μηνύματα του έργου και ιδιαίτερα αυτά που αφορούσαν στην πολιτική ζωή της Αθήνας του τότε. Για τον λόγο αυτό έγιναν κάποια εισαγωγικά μαθήματα για τον Αριστοφάνη και την εποχή του.
8. Με τους αγώνες δίνεται η ευκαιρία στα παιδιά να ασχοληθούν με το θέατρο, χωρίς τους αγώνες δεν είμαι σίγουρη αν όλα τα σχολεία που συμμετέχουν θα ανέβαζαν παραστάσεις. Θεωρώ ότι θα έπρεπε να δίνονται περισσότερα βραβεία – έπαινοι. Θα μπορούσαν να δίνουν επαίνους για τη μουσική, τα σκηνικά, τα κουστούμια, το φωτισμό, την αφίσα, το πρόγραμμα, τη χορογραφία, τη σκηνοθεσία. Επαίνους, όχι πρώτο, δεύτερο κλπ. Αυτό θα ήταν ένα καλό κίνητρο για όλους του συμμετέχοντες.

9) <u>Τερέζα Μισού- Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου - *Ελένη*- 2013</u>

1. Φιλόλογος
2. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών-Ελλάδα

3. Δίδαξα το έργο στο σχολείο. Δε μελέτησα κάτι συγκεκριμένο για το ανέβασμα της συγκεκριμένης παράστασης αρχαίου δράματος. Απλά είδαμε με τους μαθητές μέσω Youtube κάποιες παραστάσεις αρχαίου δράματος και συγκεκριμένα, παραστάσεις του έργου που θα ανεβάζαμε.
4. Βασικά λειτουργήσαμε αυτόνομα, γι' αυτό και στο έργο μας, αρχικά αυτοπαρουσιάστηκε ο Ευριπίδης λέγοντας λίγα λόγια για τον εαυτό του, την εποχή του και το έργο. Επίσης, παρεμβάλαμε το σχετικό ποίημα του Σέφερη και κάποιο σύγχρονο τραγούδι. Αφαιρέθηκε η σκηνή με τον από μηχανής θεό για πρακτικούς λόγους. Έγινε διασκευή του έργου.
5. Δεν επηρεάστηκα από άλλες παραστάσεις.
6. Καμία προηγούμενη εμπειρία.
7. Πρόβλημα υπήρξε ο μεγάλος αριθμός ηθοποιών μαθητών. Θα επέλεγα άλλη φορά έργο με πολύ λιγότερους ηθοποιούς για πρακτικούς, συντονιστικούς και οργανωτικούς λόγους.
8. Θεωρώ πολύ σημαντικό το θεσμό των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων. Οι μαθητές αποκτούν πρωτόγνωρες εμπειρίες και αναπτύσσουν φιλίες μεταξύ τους και με τους καθηγητές τους. Καλλιεργείται η συνεργασία και η ομαδικότητα. Αγωνίζονται όλοι για το καλύτερο αποτέλεσμα.

10) Φωτιάνα Αντωνιάδη- Γυμνάσιο/ Λύκειο Κάτω Πύργου- *Ειρήνη* Αριστοφάνη - 2011

1. Ελληνική φιλολογία
2. Θεσσαλονίκη στο ΑΠΘ. Προπτυχιακά: ελληνική φιλολογία με ειδίκευση γλωσσολογίας. Μεταπτυχιακό: σχολική παιδαγωγική με ειδίκευση στη συνεκπαίδευση των ΑΜΕΑ στα κανονικά σχολειά.
3. Όχι δεν μελέτησα καμιά βιβλιογραφία. Αξιοποίησα το προσωπικό μου ενδιαφέρον για το αρχαίο δράμα .
4. Έχω δει πολλές τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Πάφο στα πλαίσια του φεστιβάλ αρχαίου δράματος. Δεν θυμάμαι να τις κατονομάσω. Πάντως ήταν από όλα τα είδη δράματος.
5. Ισχύει η απάντηση στην πιο πάνω ερώτηση

6. Ως μαθήτρια συμμετείχα σε θεατρικές παραστάσεις και μου άρεσε πολύ. Η συμμετοχή μου στις *Ικέτιδες* του Ευριπίδη ίσως να ήταν η εμπειρία που καθόρισε και το ενδιαφέρον μου για το αρχαίο δράμα.
7. Οι δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε ήταν οικονομικές, επίσης η εξεύρεση των κατάλληλων μέσων και υλικών, η συνεργασία με τον καθηγητή τέχνης για τα σκηνικά και τέλος η έλλειψη ηθικής στήριξης από τη Διεύθυνση του σχολείου.
8. Προσωπικά πιστεύω ότι ως θεσμός είναι πολύ καλός για την καλλιέργεια της θεατρικής αγωγής από τη μαθητική ηλικία. Η οικονομική στήριξη που δίνεται είναι ένα καλό κίνητρο για να συμμετάσχουν τα σχολεία. Ωστόσο, με βάση τα όσα βίωσα, πιστεύω ότι ο θεσμός έχει ξεπέσει και τα πρωτεία μονοπωλούν κάθε χρόνο συγκεκριμένα σχολεία, που προφανώς έχουν μέσο με την επιτροπή. Δεν υπάρχει ουσιαστική ανατροφοδότηση και ανάλογη σημασία και εκτίμηση για τον κόπο που επωμίζεται ο υπεύθυνος καθηγητής και τα παιδιά που συμμετέχουν. Τα όσα γράφουν στις κριτικές τους είναι τα ίδια για όλους και αναπαράγονται κάθε χρόνο τα ίδια σχόλια.

11) Νόνα Μολέσκη- Λύκειο Παλλουριώτισσας *Πλούτος* Αριστοφάνη – 2006 και *Ελένη* Ευριπίδη - 2010

1. Φιλόλογος.
2. Σπούδασα κλασική φιλολογία στη Μόσχα (απ' όπου και κατάγομαι), στο Πανεπιστήμιο Λομονόσοφ.
3. Και αφού είμαι τις κλασικής φιλολογίας, το αρχαίο ελληνικό δράμα το είχα μελετήσει. Μια από τις μελέτες που είχα κάνει αφορούσε της «Πολιτικές , κοινωνικές και μυθολογικές πηγές του αριστοφανικού χιούμορ». Εξάλλου, την *Ελένη* την έχω διδάξει.
4. Πιστεύω πως όλη η πολύχρονη μου θεατρική εμπειρία ως θεατής είναι σχολή και ως ερασιτέχνης σκηνοθέτης δικαιούμαι να απορροφώ και να «κλέβω» ό, τι μου αρέσει για μελλοντική χρήση. Ίσως θα έπρεπε να αναφέρω τον Ευαγγελάτο, από τον οποίο «έκλεψα» πιο πολύ.
5. Τα πιο πάνω ισχύουν και για τις παραστάσεις της χώρας των σπουδών μου (και της προ της Κύπρου ζωής μου). Κι εκεί πιο πολύ "έκλεψα" από τις παραστάσεις του

Γιούρι Λιουμπίμοφ, έχω δει όλες τις παραστάσεις του Θεάτρου Ταγκάνκα της Μόσχας σε σκηνοθεσία του Λιουμπίμοφ.

6. Για 25 χρόνια τώρα γράφω κριτική θεάτρου στις κυπριακές εφημερίδες (4 χρόνια στο «Εμπρός», 21 χρόνια στον «Φιλελεύθερο»)
7. Ας μην περιγράψω τις δυσκολίες και τα προβλήματα- θα τα έχετε ακούσει από πολλούς, πιστεύω.
8. Πολύ καλός θεσμός, όμως τα τελευταία χρόνια δεν συμμετέχουμε ως σχολείο, παρότι κάνουμε θέατρο ανελλιπώς. Τα λεφτά έγιναν λίγα και η πίεση πολλή.

12) Αδάμος Μάρκου- Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα, *Τρωάδες* Ευριπίδη- 2011

1. Φιλόλογος
2. Πτυχίο Ελληνικής Φιλολογίας, Φιλοσοφική Σχολή Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Ελλάδα
3. Όχι, δε χρειάστηκε ιδιαίτερη βιβλιογραφία. Μόνο το αρχαίο κείμενο και τη μετάφρασή του.
4. Δεν επηρεαστήκαμε από άλλη παράσταση.
5. Καμιά.
6. Ως μέλος ερασιτεχνικού θεατρικού ομίλου συμμετείχα σε αρκετές παραστάσεις ως «ηθοποιός» και παρακολούθησα κάποια σχετικά σεμινάρια. Ως καθηγητής είχα την ευθύνη για το ανέβασμα κι άλλων σχολικών παραστάσεων πριν τις *Τρωάδες* (*Τα μαγικά μαξιλάρια, Χοηφόροι, Ο Μίδας έχει αυτιά γαϊδάρου, Το θεριό του Ταύρου* κ.ά)
7. Να βρεθούν οι ώρες για τις πρόβες, τη στιγμή που οι μαθητές, που προέρχονταν από 5 διαφορετικές κοινότητες, έπρεπε να φάνε στο σχολείο (άρα ειδικό κονδύλι) και μετά την πρόβα να πάνε στα φροντιστήριά τους (οι περισσότεροι)
8. Πολύ σημαντικός θεσμός, δίνει κίνητρα στους μαθητές να ασχοληθούν με το θέατρο και να το γνωρίσουν.

13) Αγγελική Ριαλά – Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού- *Μήδεια Ευριπίδη - 2012*

1. Φιλόλογος
2. Βυζαντινή και Νέα Ελληνική Λογοτεχνία, στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Μεταπτυχιακές Σπουδές:

α) Ελληνικός Πολιτισμός και Νεοελληνική Λογοτεχνία, στο Πανεπιστήμιο της Γρανάδας.

β) Εκπαιδευτική Διοίκηση και Ηγεσία, στο CIIM.

3. Έχει περάσει αρκετό χρονικό διάστημα για να σας γράψω τη σχετική βιβλιογραφία, αλλά μελέτησα τόσο το πρωτότυπο όσο και σχετική βιβλιογραφία, ερμηνείας και σκηνοθεσίας.
4. Μελέτησα σχεδόν όλες τις παραστάσεις από το αρχείο του Εθνικού Θεάτρου, σχετικές με το θέμα.
5. Για το ανέβασμα της συγκεκριμένης παράστασης δεν με επηρέασε καμία παράσταση που έχω παρακολουθήσει στο παρελθόν.
6. Έχω ανεβάσει αρκετές σχολικές παραστάσεις καθ' όλη τη διάρκεια της καριέρας μου. Στο παρελθόν, για ένα μικρό διάστημα, παρακολουθούσα τη διαδικασία ανεβάσματος μιας παράστασης, στο θεατρικό εργαστήρι της Μέσα Γειτονιάς.
7. Ο συντονισμός στις πρόβες (αρκετά παιδιά με διαφορετικό πρόγραμμα). Στην αρχή, κάποια εκ των παιδιών (όπως λ.χ. ο Ιάσων) δεν μπορούσαν καν να διαβάσουν σωστά. Και τέλος, υπήρξε δυσκολία στο χορό που αφορά στα θέματα του «κοινού» λόγου και κινήσεων.
8. Είναι μια ευκαιρία κι ένα κίνητρο για τους μαθητές να εμπλακούν ενεργά, να απολαύσουν το ταξίδι και να παρακολουθήσουν διάφορες θεατρικές παραστάσεις. Θα έλεγα πως είναι μια γιορτή των παιδιών που συμβάλλει στη διαπαιδαγώγηση τους. Τους δίνεται η ευκαιρία να αναπτύξουν τις ικανότητές τους, να αποκτήσουν εμπειρίες, να συνδημιουργήσουν και να συμβιώσουν με τους «άλλους». Ωστόσο, θα ήθελα ο συγκεκριμένος θεσμός να βελτιωθεί σημαντικά στο επίπεδο της διαδικασίας και ο ρόλος των κριτών να μην είναι μόνο σε θέματα αξιολόγησης.

14) Μαρίνα Αθανασίου- Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου- *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι*- 2012

1. Φιλόλογος
2. Πτυχίο Κλασικών Σπουδών και Φιλοσοφίας (Πανεπιστήμιο Κύπρου) Μεταπτυχιακό Δίπλωμα στη Νεοελληνική λογοτεχνία (Πανεπιστήμιο Κύπρου) Μεταπτυχιακό στην Εκπαιδευτική Ηγεσία (Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου) Μεταπτυχιακό στις θεατρικές Σπουδές (Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου)
3. Όχι δεν μελέτησα σχετική βιβλιογραφία

4. Για το ανέβασμα της συγκεκριμένης παράστασης δεν επηρεάστηκα από κάποια άλλη παράσταση.
5. Όχι
6. Έχω ανεβάσει άλλες έξι θεατρικές παραστάσεις σύγχρονου δράματος ως σκηνοθέτης και έχω παίξει σε δέκα παραστάσεις ως ηθοποιός σε διάφορα ερασιτεχνικά σχήματα.
7. Μία σημαντική δυσκολία που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε είναι το οικονομικό κομμάτι, καθώς η οικονομική επιχορήγηση που δίνεται από το Υπουργείο Παιδείας είναι μικρή, και δεν αρκεί ούτε για την κάλυψη των εξόδων των κοστουμιών. Η οικονομική επιχορήγηση που δινόταν στα συμμετέχοντα σχολεία ήταν αρχικά €1200, μειώθηκε στα €900, ενώ τη συγκεκριμένη χρονιά που ανεβάσαμε την παράσταση λάβαμε μόλις €400. Παρόλα αυτά είμαστε από τα τυχερά σχολεία γιατί καταφέρνουμε να έχουμε την οικονομική υποστήριξη διάφορων χορηγών, όπως το Δήμο Πάφου και Γεροσκήπου, τη ΣΠΕ, το Σύνδεσμο Γονέων και άλλους ιδιώτες επιχειρηματίες. Κατά την άποψη της χρειάζεται μεγαλύτερη στήριξη και επιβράβευση της πολύ αξιόλογης αυτής προσπάθειας των μαθητών από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και το ΘΟΚ.
8. Ο θεσμός των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου είναι πολύ σημαντικός, όμως δεν λειτουργεί με διαφάνεια. Μπορεί από το 2007 να καταργήθηκε ο διαγωνιστικός χαρακτήρας των αγώνων και τα βραβεία, παρόλα αυτά όμως πάλι επιλέγεται η καλύτερη παράσταση, και κατά συνέπεια τα παιδιά μπαίνουν στη διαδικασία του ανταγωνισμού. Για αυτό και κατά την άποψη μου θα έπρεπε να αλλάξουν μορφή οι Αγώνες και να γίνουν Φεστιβάλ Θεάτρου, ώστε να αποφευχθεί το διαγωνιστικό μέρος.

15) Στέλιος Ταβουλάρης – Περιφεριακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου-*Όρνιθες Αριστοφάνη* - 2013

1. Καθηγητής Φιλολογικών
2. Πτυχίο κλασικής Φιλολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών--Ελλάδα
3. Δε χρειάστηκε ιδιαίτερη προετοιμασία, γιατί γνώριζα ήδη το έργο.
4. Αν και γνωρίζαμε ότι υπήρχαν σχετικές παραστάσεις, προτιμήσαμε να μην τις παρακολουθήσουμε, για να διατηρήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο την

αυθεντικότητα της δικής μας προσπάθειας και να αποφύγουμε επιδράσεις, έστω και έμμεσες.

5. Κατά τη διάρκεια των σπουδών μου παρακολούθησα αρκετές παραστάσεις στην Αθήνα, χωρίς όμως να μπορώ να πω ότι κάποια από αυτές με επηρέασε στο ανέβασμα της συγκεκριμένης παράστασης.
6. Η μόνη σχετική εμπειρία που είχα είναι η σκηνοθεσία και το ανέβασμα σχολικών θεατρικών παραστάσεων (όχι όμως αρχαίου δράματος), ήδη τρεις ή τέσσερις φορές κατά τα προηγούμενα χρόνια.
7. Κυρίως το μεγάλο σύνολο ηθοποιών-μαθητών που δυσκόλευε εκ των πραγμάτων την διεξαγωγή κάθε πρόβας. Ευτυχώς επέδειξαν όλοι μεγάλη υπευθυνότητα και το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε.
8. Νομίζω ότι πραγματικά προωθούν τους στόχους τους αναδεικνύοντας την μεγάλη παιδαγωγική αξία του κόσμου του θεάτρου στους νεαρούς μαθητές μας.

16) Φλώρα Κουμή, Λύκειο Παραλιμνίου - *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή- 2012

1. Φιλόλογος
2. Κλασικές Σπουδές- Ελλάδα
3. Δίδαξα στο Λύκειο κάποια χρόνια τη συγκεκριμένη τραγωδία. Αυτό με βοήθησε να κατανοήσω εις βάθος το έργο. Στηρίχτηκα επίσης πολύ στο σχολικό εγχειρίδιο.
4. Όχι
5. Δεν παρακολούθησα το ανέβασμα της συγκεκριμένης παράστασης από άλλο θεατρικό σχήμα.
6. Μόνο ως καθηγήτρια ασχολήθηκα με το ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων.
7. Τα προβλήματα που συναντήσαμε ήταν τεχνικής φύσεως περισσότερο. Αυτά ήταν η διεξαγωγή των δοκιμών του έργου. Αυτό οφείλεται στο ότι οι περισσότεροι μαθητές μας ήταν τελειόφοιτοι και αυτό δυσκόλευε τις πρόβες κατά τις απογευματινές ώρες. Επίσης, δεν είχαμε το δικό μας χώρο για το ανέβασμα της παράστασης. Για αυτό ενοικιάσαμε ένα αμφιθέατρο, για το οποίο κόστος ήταν ψηλό και λίγες ήταν οι πρόβες που μπορούσαμε να κάνουμε σε εκείνο το χώρο. Επίσης, ήταν δύσκολο να συνεργαστούν όλοι οι συντελεστές της παράστασης, λόγω του ότι ήταν και πολλοί και

μάλιστα κάποιοι έρχονταν από άλλη περιοχή και αδυνατούσαν να παρευρίσκονται στις πρόβες κατά τον ελεύθερο τους χρόνο.

8. Ο θεσμός των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου κατά τη γνώμη μου είναι πολύ σημαντικός. Βοηθά τα παιδιά που έχουν κάποια ταλέντα να τα αξιοποιήσουν. Αναπτύσσουν κοινωνικές δεξιότητες, όπως η φιλία, η συνεργασία, η ομαδικότητα, η ανεκτικότητα. Κάνουν τα παιδιά-ηθοποιούς, τα παιδιά-θεατές, αλλά και το κοινό να γνωρίσουν και να αγαπήσουν το θέατρο. Πρέπει όμως οι παραστάσεις να μην είναι πολυέξοδες. Να δίνεται περισσότερη σημασία στο ταλέντο των μαθητών και λιγότερο στα σκηνικά, στα κοστούμια, στο χώρο διεξαγωγής της παράστασης. Επίσης, θα ήταν καλό να καταργηθούν τα βραβεία και η επιτροπή να κάνει μιαν αντικειμενική κριτική για το κάθε έργο που θα κοινοποιείται στο σχολείο. Αυτό θα σταματήσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των σχολείων και θα τα βοηθήσει να βελτιωθούν σε αυτόν τον τομέα.

17) Μαρία Χαμπή, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, *Νεφέλες* Αριστοφάνη- 2012

1. Φιλόλογος
2. Πτυχίο Ιστορίας - Αρχαιολογίας, Φιλοσοφική σχολή Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
3. Δεν μελέτησα κάτι συγκεκριμένο πέρα από το σενάριο. Παρακολούθησα μόνο κάποια βίντεο στο youtube σχετικά με παραστάσεις αρχαίου δράματος.
4. Παρακολούθησα αρκετές παραστάσεις του ΘΟΚ που αφορούσαν αρχαίο δράμα, *Νεφέλες, Οιδίποδας, Εκκλησιάζουσες* και άλλες, αλλά δεν χρησιμοποίησα κάτι συγκεκριμένο. Ήθελα απλά να πάρω ιδέες για τον χορό και τη μουσική.
5. Στη χώρα σπουδών μου οι παραστάσεις που παρακολούθησα δεν αφορούσαν αρχαίο δράμα.
6. Για 5 χρονιές στο σχολείο μου αναλάμβανα τους μαθητικούς αγώνες σχολικού θεάτρου.
7. Το ουσιαστικότερο πρόβλημα που είχαμε να αντιμετωπίσουμε και επί της ουσίας το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε κάθε φορά είναι ο περιορισμένος χρόνος. Κατά τη διάρκεια της σχολικής μέρας ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να κάνουμε πρόβες. Τα θέματα που προκύπτουν στην καθημερινότητα είναι τόσα πολλά που δυσκολεύουν την πορεία των προβών που πρέπει να γίνονται εντατικότερες καθώς πλησιάζει η μέρα. Έτσι

υποχρεωτικά μέναμε απογεύματα δεδομένου ότι οι μαθητές δεν είχαν φροντιστήρια, διαγωνίσματα, άλλες υποχρεώσεις κ.λ.π. Πολλές φορές οι πρόβες γίνονταν Σαββατοκυρίακα γεγονός που καθιστά την προσπάθεια των παιδιών ακόμα πιο δύσκολη και κοπιαστική.

8. Θεωρώ πολύ σημαντικό το θεσμό των Παγκυπρίων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Η πενταετής πείρα μου με οδήγησε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για έναν πολύ αξιόλογο και ενδιαφέροντα θεσμό ο οποίος έχει πραγματικά πολλά να προσφέρει στους μαθητές που συμμετέχουν και όχι μόνο. Οι μαθητές - ηθοποιοί μπαίνουν στη διαδικασία να αντιμετωπίσουν ένα ρόλο με ιδιαίτερη ευαισθησία και υπευθυνότητα, ενώ τις πλείστες φορές κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακαλύπτω και ανακαλύπτουν πτυχές της προσωπικότητας και του χαρακτήρα τους που δεν είχαν αντιληφθεί. Επιπλέον οι μαθητές μαθαίνουν να εργάζονται σκληρά, να συνεργάζονται, να μελετούν εις βάθος, να αποκτούν δεξιότητες, να συμπαραστέκονται, να συμβουλεύουν ο ένας τον άλλο, να διεκδικούν και να απαιτούν τα καλύτερα από τον εαυτό τους. Είναι επίσης φοβερό το δέσιμο και η αγάπη που αναπτύσσεται ανάμεσα σε αυτά τα παιδιά. Γενικά είναι ένας θεσμός που πραγματικά αξίζει να διατηρηθεί και να υφίσταται.

18) Λευκή Πουμπούρη - Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας- *Εκκλησιάζουσες* - 2013

1. Φιλόλογος

2. Πτυχίο Βυζαντινών και Νεοελληνικών σπουδών, Πανεπιστήμιο Κύπρου

   Μεταπτυχιακός τίτλος στη Νεοελληνική ποίηση, INALCO Paris

3. Η αλήθεια είναι πως δε μελετήσαμε σχετική βιβλιογραφία. Η παράσταση δεν παρέπεμπε απαραίτητα στην εποχή κατά την οποία γράφτηκε το έργο. Η θεατρική απόδοση ήταν κάπως ελεύθερη (όπως άλλωστε και η πρόταση της ίδιας της Κ. Ρουγγέρη).

4. Δεν επηρεαστήκαμε από κάποια παράσταση συγκεκριμένα. Η σκηνοθετική μας πρόταση ήταν αποτέλεσμα πολλών θεατρικών παραστάσεων, αρχαίου δράματος ή σύγχρονου θεάτρου, που έχουμε παρακολουθήσει.

5. Η απάντησή μου στην ερώτηση 4 καλύπτει και αυτή την ερώτηση.

6. Ήταν η πέμπτη φορά που σκηνοθετούσα σχολική θεατρική παράσταση. Η προηγούμενη εμπειρία μάς επηρέασε τόσο στην επιλογή του έργου όσο και στη σκηνοθετική άποψη. Από το 2007 συμμετέχω, ως ερασιτέχνης ηθοποιός, στον Θεατρικό Όμιλο του Δήμου Δερύνειας. Τις υποδείξεις του δικού μας σκηνοθέτη τις έλαβα υπ' όψιν στο ανέβασμα της δικής μας θεατρικής παράστασης.

7. Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η έλλειψη ενδιαφέροντος από τους μαθητές για συμμετοχή στη θεατρική ομάδα. Αυτό αφορά κυρίως στα αγόρια. Άλλη δυσκολία είναι η εξεύρεση έργου κατάλληλου για την ηλικία των μαθητών. Επίσης, η ανάγκη να παραμένουμε στο σχολείο πέραν της ώρας/των ημερών λειτουργίας του σχολείου, αποτελούσε πρόβλημα τόσο για τους μαθητές, όσο και για τους καθηγητές που εμπλέκονταν στο ανέβασμα της θεατρικής παράστασης. Ακόμα κι όταν κάναμε πρόβες κατά τον χρόνο λειτουργίας του σχολείου, αντιμετωπίζαμε τις δικαιολογημένες ή αδικαιολόγητες αντιδράσεις άλλων συναδέλφων, που δεν επέτρεπαν στους μαθητές – ηθοποιούς να απουσιάσουν από το μάθημα για να βρίσκονται στην πρόβα.

8. Δεν είναι ωραίο να δημιουργείται ανταγωνισμός (γιατί αυτό γίνεται) μεταξύ σχολείων/μαθητών/εκπαιδευτικών. Θα έπρεπε οι Σχολικοί Αγώνες να μετατραπούν σε ένα θεατρικό φεστιβάλ, χωρίς πρωτεία. Η ύπαρξη «πρώτης θέσης» κάνει, ορισμένες φορές, μαθητές και καθηγητές να ξεφεύγουν από το νόημα της ύπαρξης και λειτουργίας των θεατρικών ομάδων στα σχολεία. Στόχος των θεατρικών ομάδων θα έπρεπε να είναι η «γνωριμία» των μαθητών με το θέατρο, και κυρίως σε σχολεία της υπαίθρου, όπου τα παιδιά δεν έχουν την ίδια θεατρική εμπειρία με τα παιδιά των αστικών κέντρων.

19) <u>Μαρία Κυπριανού- Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα – *Τρωάδες* Ευριπίδη – 2012</u>

1. Φιλόλογος
2. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης- Ελληνική Φιλολογία

   Ανοικτό Πανεπιστήμιο Λονδίνου- Μεταπτυχιακό στην Εκπαιδευτική Διοίκηση

   Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου- Μεταπτυχιακό στις Θεατρικές Σπουδές
3. Μελέτησα αρκετά άρθρα και βιβλία για την προσέγγιση του αρχαίου θεάτρου.

4. Είδα πάρα πολλές παραστάσεις αρχαίου δράματος, όμως με εντυπωσίασε ιδιαίτερα η παράσταση *Αίας* που ανέβηκε το 2008 στο αρχαίο θέατρο Κουρίου από το θέατρο Άττις σε σκηνοθεσία Θεόδωρου Τερζόπουλου. Επρόκειτο για μία ανατρεπτική παράσταση με σύγχρονη προσέγγιση.

5. Ισχύει η απάντηση πιο πάνω.

6. Έχω σκηνοθετήσει τέσσερις σχολικές παραστάσεις στα πλαίσια των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου:

    - «Θέματα και αλήθεια έτσι 'έιν το παραμύθι» με το Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα.

    - «Ξετύλιγε το νήμα Αριάγνη» με το Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα (επρόκειτο για συρραφή κειμένων που αφορούσαν το γυναικείο ταμπεραμέντο και τη γυναικεία φιγούρα)

    - « Ο Σπανός τζιαι οι σαράντα δράκοι» με τη Β΄ Τεχνική Σχολή Λεμεσού

    - « Ταξιδεύοντας στο χρόνο με συντροφιά τον έρωτα» με την Α΄ Τεχνική Σχολή Λεμεσού (επρόκειτο για συρραφή αποσπασμάτων από ποιήματα και θεατρικά κείμενα που αφορούσαν την Κύπρο και τον έρωτα)

    Επίσης συνέθεσα και σκηνοθέτησα και 4-5 θεατρικά δρώμενα διάρκειας 15-20 λεπτών και τα οποία παρουσιαστήκαν σε διάφορα συνέδρια.

7. Πέρα από τη διαχείριση των οικονομικών, αναζητήσαμε χορηγούς και πολλά πράγματα βγήκαν από τη δική μου οικονομική κατάθεση. Μεγάλο ζήτημα ήταν για μένα ο χώρος και ο χρόνος, στον οποίο θα γίνονταν οι πρόβες. Δεν μπορούσα να καλώ τους μαθητές για πρόβα σε σχολικό χώρο, γιατί παραπονιόταν η διεύθυνση και ο καθηγητικός σύλλογος, για αυτό όλες οι πρόβες έγιναν σε απογευματινό χρόνο και σαββατοκυρίακα.

8. Δεν ήταν η πρώτη φορά, ούτε η τελευταία που επέμενα να δηλώσουμε συμμετοχή στους Αγώνες Θεάτρου. Το βραβείο δεν με απασχόλησε ποτέ, και αυτό το μήνυμα πέρασα και στους μαθητές μου. Ήθελα όμως πάντα να έχουμε την αίσθηση ότι ανήκουμε σε μια οικογένεια με ανθρώπους που μοιράζονται την ίδια δημιουργική πρόθεση με τη δική μας. Ο θεσμός αναβαθμίζεται με το πέρασμα των χρόνων και γίνεται περισσότερο απαιτητικός. Αυτό είναι χρήσιμο για μας τους καθηγητές γιατί ανεβάζουμε το μέτρο των δυνατοτήτων

των ομάδων μας. Αναγκαζόμαστε να εξελίξουμε τη γνώση μας και την τεχνική μας για να διδάξουμε σωστά και αποτελεσματικά το θέατρο και κατ' επέκταση να εμβαθύνουμε σε ένα κόσμο που μας ανυψώνει.

20) <u>Νάνσυ Χαραλάμπου- Λύκειο Αγίας Φυλάξεως- *Τρωάδες* Ευριπίδη - 2013</u>

1. Θεατρολόγος

2. Αποφοίτησα από το Τμήμα Θεάτρου, της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ, με ειδίκευση στην κατεύθυνση της Θεατρολογίας και Πιστοποιητικό Μάστερ. Ολοκλήρωσα την παρακολούθηση κύκλου μαθημάτων του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών, Μεσαιωνική και Σύγχρονη Ελλάδα: Σπουδές για τη γλώσσα, λογοτεχνία, ιστορία και πολιτισμό, του Πανεπιστημίου της Γρανάδα σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Κύπρου.

3. Ο χειρισμός της κίνησης και του λόγου όπως και η «μελοποίηση» των χορικών προέκυψαν από ποικίλες τεχνικές που διδάχτηκα και εξέλιξα κατά τη διάρκεια της φοίτησής μου στο Πανεπιστήμιο αλλά και των χρόνων που ακολούθησαν μέσα από σεμινάρια και μαθήματα.

   Συγκεκριμένα στο κομμάτι της κινησιολογίας αλλά και του ρυθμού σε σιωπή, λόγο και κίνηση, επωφελήθηκα ιδιαίτερα από τα μαθήματα στο χοροθεατρικό εργαστήρι Vis Motrix, με δάσκαλο τον χορογράφο και καθηγητή του ΚΘΒΕ, Κωνσταντίνο Γεράρδο. Στα πλαίσια των μαθημάτων μαζί του, δούλεψα την τεχνική του καθρέφτη που εξέλιξα στη συνέχεια σε πολλαπλό καθρέφτη. Εκεί διδάχτηκα και τον αυτοσχεδιασμό με θέμα «το σώμα σου είναι ένα φύλλο χαρτί», ο οποίος προβλήθηκε στη σκηνή όχι πια με τη μορφή τεχνικής αλλά σαν σκηνοθετικό εύρημα. Εξηγώ πως το χαρτί, για την εν λόγω παράσταση, δεν αφαιρέθηκε ώστε να παραμείνει η αίσθηση του χαρτιού στην κίνηση των ηθοποιών αλλά χρησιμοποιήθηκε επί σκηνής με τη μορφή της παιδικής ζωγραφιάς του Αστυάνακτα. Στα χέρια της Εκάβης που θρηνεί το χαμό του εγγονού της, γίνεται «οδηγός» που καθορίζει την κίνηση των υπολοίπων γυναικών του Χορού.

   Η σκηνή με τη χρήση του ενός από τα δύο τακούνια προέκυψε από τα μαθήματα σύγχρονου χορού-αυτοσχεδιασμού που παρακολούθησα με τη χορεύτρια-χορογράφο Φωτεινή Περδικάκη. Ωστόσο, εκεί η άσκηση πραγματοποιήθηκε με ένα άρβυλο.

Οι μαθητές διδάχτηκαν επιπλέον στοιχεία από τις εξής μεθόδους σύγχρονου χορού και σωματικού θεάτρου: Alexander, Release, Contact Improvisation, Tableau Vivant, χρήση αντικειμένου με τρόπους πέρα από τη ρεαλιστικό τρόπο χρήσης. Ωστόσο πρέπει να επαναληφθεί πως μεγάλο μέρος της κίνησης των ηθοποιών κατά τη διάρκεια της παράστασης, ήταν βασισμένο στον αυτοσχεδιασμό και όχι σε κάποια χορογραφία.

Στη διδασκαλία και μελοποίηση των χορικών υπάρχουν επιρροές από τα μαθήματα που παρακολούθησα στο Κλασικό Τραγούδι με δάσκαλο τον Τενόρο Μάριο Ανδρέου καθώς και από τα μαθήματα Ακουστικών με την Άνδρια Θεοδώρου.

Η έμφαση που δόθηκε τεχνικά και υποκριτικά στα σημεία στίξης είναι βαθύτατα επηρεασμένη από τον κύκλο μαθημάτων που παρακολούθησα σε σεμινάριο με θέμα *Ρυθμός και Μέτρο στο Αρχαίο Δράμα* με εισηγητή τον Άρη Ρέτσο.

Σε θέματα Υποκριτικής Τέχνης, χρησιμοποιήθηκε στα πλαίσια του εφικτού ο μηχανισμός της έμπνευσης και της συγκινησιακής μνήμης όπως προτείνεται στο «σύστημα Στανισλάβσκι».

4. Η παράσταση δανείστηκε και πάντρεψε τεχνικές του εξπρεσιονιστικού και φορμαλιστικού Θεάτρου. Ο θεατράνθρωπος R. Wilson με έμβλημα τη χελώνα, υπήρξε ένα βασικό «μάθημα». Και εδώ, όπως και εκείνος συνηθίζει σε δικές του δουλειές, όλα ξεκίνησαν από τη σιωπή. Δημιουργήθηκαν εικόνες μέσα από μία μελέτη της βραδείας κίνησης των ηθοποιών-μαθητών αφού οι αργοί ρυθμοί μπορούν να εξελίσσουν και παιδαγωγικά. Εν συνεχεία ξεκίνησε η επένδυση σε λόγο και συναίσθημα. Το ίδιο συνέβη και με τη χρήση αντικειμένων. Πρώτα εξερευνήθηκαν και έπειτα χρησιμοποιήθηκαν. Όλα τα προαναφερθέντα σε συνδυασμό με τα ερωτήματα που προέκυπταν και απευθύνονταν καθ΄ όλη τη διάρκεια της παράστασης φαίνεται να ταιριάζουν με την παραστατική «φύση» του φορμαλιστή R. Wilson.

   Η *Λίμνη των Κύκνων* του P.Tchaikovsky, ως παραγωγή κινουμένων σχεδίων του 1981, ήταν μία ταινία που υπήρξε αφορμή της γενικής αισθητικής του σκηνικού διάκοσμου της παράστασης. Συγκεκριμένα η κεντρική ηρωίδα, Odette, αν και πριγκίπισσα φυλακισμένη του μάγου Ziegfeld, μέσα στη θλιβερή ζωή της και το προσωπικό της δράμα, περνά τις μοναχικές της νύχτες μέσα σε ένα πανέμορφο κλουβί. Εδώ οι αιχμάλωτες πολέμου Τρωάδες, όντας περιποιημένες και με ενδυματολογία που αναδεικνύει τη θηλυκότητα και ίσως το ματαιόδοξο της γυναικείας φύσης, αναμένουν την ώρα της μετανάστευσής τους στην Ελλάδα, μέσα στο δικό τους περιποιημένο ‘κλουβί’ με γυαλιστερές επιφάνειες.

Τα τραγούδια *Ninna Nanna και Amare me,* προερχόμενα από το soundtrack της ταινίας *Film d amore et d anarchia* σε σκηνοθεσία Lina Wertmuller το 1973, αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης για το θρηνητικό άσμα σε ύφος νανουρίσματος που ακούστηκε από την Ανδρομάχη, ενώ η αυλαία άνοιγε και οι ηθοποιοί έκαναν είσοδο στην σκηνή. Βέβαια εδώ έγινε επιλογή κάποιων μόνο μεταφρασμένων στα ελληνικά στίχων που ταίριαζαν άψογα στη θεματολογία των Τρωάδων και προσαρμόστηκαν στην υπάρχουσα μελωδία. Αξίζει να αναφερθεί πως η ταινία αποτέλεσε μία κριτική στη διδακτορία του Μουσολίνι. Άκουσα το τραγούδι πρώτη φορά το Νοέμβριο του 1988, σε ένα βίντεο-επικήδειο αφιερωμένο στην μνήμη της Χριστίνας Ωνάση. Ο επικήδειος λοιπόν ήταν η αρχική πηγή αλλά όχι και η αυθεντική.

Η *Άλκηστη* του σκηνοθέτη Θωμά Μοσχόπουλου για το Εθνικό Θέατρο, το καλοκαίρι του 2009, ήταν η παράσταση που επηρέασε την εκφορά των επιφωνημάτων σε αυτήν την σκηνοθετική προσέγγιση.

Η *Πόλη* του Κ. Π. Καβάφη και συγκεκριμένα η φράση «η Πόλη θα σε ακολουθεί» αποκαλύφτηκε ιδιαίτερα χρήσιμη. Όντας ευρέως διαδεδομένη, αποδόθηκε με γνώριμο και προσιτό τρόπο η σκέψη που διατυπώνει ο σκηνοθέτης A. Tarkovsky σε μία προσωπική εκτίμηση του νοήματος που αντιπροσωπεύει η *Αποκάλυψη*. Συγκεκριμένα αναφέρει: « ... Αυτό μπορεί να συμβεί αύριο, αλλά και σε χίλια χρόνια και η διαπίστωση αυτή παραπέμπει στο νόημα της πνευματικής κατάστασης του ανθρώπου, που πρέπει να αισθανθεί τη δική του ευθύνη απέναντι στην ίδια του τη ζωή.»

Ο επίλογος της διασκευής του έργου *Τρωάδες* έχει σαν πηγή έμπνευσης το γλυπτό *ο Σκεπτόμενος* του Fr. Rodin και το έργο *Μαλλιαρός Πίθηκος* του E. O΄Neill. Η παράσταση στην ολοκλήρωσή της προτρέπει τους θεατές να κάνουν μία αναδρομή στο παρελθόν αφενός με την μελέτη της ιστορικής πραγματικότητας και αφετέρου στρέφοντας το βλέμμα προς τα μέσα, να αναλογιστούν το μερίδιο της προσωπικής ευθύνης που αναλογεί στον καθένα μας ξεχωριστά.

Καταλυτικής σημασίας για την σκιαγράφηση της πορείας που ακολουθήθηκε αλλά και του τελικού στόχου, αποδείχτηκε και η δανεισμένη ιδέα από τον Ernst Fischer: «Έργο του καλλιτέχνη είναι να ερμηνεύσει το βαθύ νόημα των γεγονότων στους συνανθρώπους του (...) να ελευθερώσει τους ανθρώπους απ΄ τους φόβους μιας διφορούμενης

αποσπασματικής ατομικότητας, κι απ΄ τον τρόμο μιας ανασφαλούς ύπαρξης (...) να ξαναφέρει την ατομική ζωή πίσω στην ομαδική ζωή, το προσωπικό στο καθολικό, να παλινορθώσει την ενότητα του ανθρώπου που έχει χαθεί... Φιλοσοφία του καλλιτέχνη (πρέπει να είναι) όχι μόνο ν' αναπαρασταίνει την πραγματικότητα, αλλά και να τη διορθώνει». Αποτελεσματικά οι συμμετέχοντες υπήρξαν ερευνητές του έργου προς παράσταση και παράλληλα ερευνητές απλών ή περίπλοκων καθημερινών δράσεων και αντιδράσεων που αφορούν στην καθημερινότητα της σύγχρονής τους εποχής.

Το ερώτημα που ολοκληρώνει την παράσταση: «*Εσείς αισθάνεστε ενώ βλέπετε και ακούτε;»* θα μπορούσε να θεωρηθεί επιρροή από συναυλίες του Jim Morrison, ο οποίος συνήθιζε να απευθύνει στο κοινό του τέτοιου τύπου ερωτήματα προφανώς για να τους επιστήσει την προσοχή.

Για όλες εκείνες τις στιγμές που ήταν αναγκαίο να υπενθυμίζεται στους μαθητές η εξονυχιστική δουλειά που έπρεπε να γίνει σε φόρμες Υποκριτικής, χρησιμοποιήθηκε η αντίληψη του E. Fromm, όπως τοποθετείται στο Βιβλίο του *Η Τέχνη της Αγάπης* και έχει ως εξής: «Πρώτα απ΄ όλα, η εκμάθηση μιας τέχνης απαιτεί πειθαρχία. (...) Καθετί που κάνω μόνο όταν έχω «κέφι», μπορεί να είναι ένα ωραίο παιχνίδι, αλλά ποτέ δε θα με οδηγήσει να γίνω κύριος της τέχνης αυτής.»

Στις πηγές που ενέπνευσαν και οδήγησαν στην τελική φόρμα της παράστασης συγκαταλέγεται και η ιδέα της στρατευμένης τέχνης, καθώς και κάποιοι σημαντικοί αντιπρόσωποι που την υπερασπίστηκαν, αφού η μελέτη τους στο παρελθόν επηρέασε την εν λόγω σκηνοθετική γραμμή. Αναφέρονται ενδεικτικά κάποια ονόματα: B. Brecht, J. Divino, V. Meyerhold. Σχετικά με την ιδέα της στρατευμένης τέχνης, μία φράση που χρησιμοποιήθηκε για να λύσει απορίες των συντελεστών σχετικά με την τροπή της διασκευής ήταν εκείνη του P. Picasso, ο οποίος τόσο ωραία διατύπωσε: «Η Τέχνη δεν είναι για διακόσμηση, η τέχνη πρέπει να είναι όπλο για μάχη.»

Επιπλέον χρησιμοποιήθηκαν ιστότοποι από τον κυβερνοχώρο, κυρίως από το Βικιπαίδεια αναφορικά με μυθολογικές και ιστορικές πληροφορίες που αφορούσαν στον τρωικό πόλεμο, στην εποχή του Ευριπίδη αλλά και σε άλλες ιστορικές στιγμές. Με τη βοήθεια του παραπάνω υλικού ερμηνεύτηκε, κατανοήθηκε και απλοποιήθηκε το περιεχόμενο των χορικών. Οι σύνδεσμοι δεν υπάρχουν πια αποθηκευμένοι και γι΄ αυτό δεν είναι δυνατή η καταγραφή τους. Επιπλέον δεν κρατήθηκε ούτε ο τίτλος του ημερήσιου τύπου που χρησιμοποιήθηκε επί σκηνής.

Για την μορφή που εκτέθηκαν οι επιρροές και οι πηγές έμπνευσης της εν λόγω παράστασης χρησιμοποιήθηκε ως καμβάς ο *Εθνικός Ύμνος Ένα Θεώρημα για την Ομαδικότητα* του Μ. Μαρμαρινού.

Η επαλήθευση και διατύπωση κάποιων δόκιμων όρων ορολογίας που απασχολούν την δραματολογική ανάλυση και δραματουργική επεξεργασία της εν λόγω μελέτης έγινε με την θεατρολόγο Έρη Στάμου.

Τελικά επειδή υπάρχουν πολλές ακόμα επιρροές σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο, που δεν είναι πια ξεκάθαρες στην μνήμη, θα ήταν ωφέλιμο να διατυπωθεί η διαπίστωση του Γ. Σεφέρη: «Παρθενογένεση στην τέχνη δεν υπάρχει» ή ακόμα του ίδιου: «Είναι παιδιά πολλών ανθρώπων τα λόγια μας». Άλλωστε και ο Κ. Παλαμάς στον Πρόλογο του *Δωδεκάλογου του Γύφτου* λέει χαρακτηριστικά: «Για τον τεχνίτη και το δάνεισμα είναι ένα από τα όργανα της πρωτοτυπίας του.»

5. Ισχύει η απάντηση πιο πάνω.
6. Έχω συνεργαστεί με τον ΘΟΚ στο Τμήμα Θεατρικής Ανάπτυξης, την ΕΘΑΛ ως βοηθός σκηνοθέτη και ηθοποιός και το ΤΕΠΑΚ ως Υπεύθυνη Θεατρικού Ομίλου. Δίδαξα Θεατρική Αγωγή στη Μητρόπολη Λεμεσού με το πρόγραμμα *Αμάλθεια* του Κέντρου Προστασίας και Απασχόλησης παιδιών και σε Ολοήμερα Δημοτικά Σχολεία. Από το 2008 διδάσκω το μάθημα του Θεάτρου στη Μέση Εκπαίδευση.
7. Εργάστηκα σε θέματα διασκευής και συγγραφής κειμένου, σκηνοθεσίας, υποκριτικής και κινησιολογίας για τις εξής παραστάσεις-παρουσιάσεις σχολικού και επαγγελματικού θεάτρου. Αναφέρονται ενδεικτικά, *Ο Βιολιστής στη στέγη* Ιωσήφ Στάιν (ελεύθερη διασκευή), *Μουσική Πανσέληνος* Θεόδωρου Κρασίδη, *Τρωάδες* Ευριπίδη (ελεύθερη διασκευή), *Βάρδια* Νίκου Καββαδία, *Μονόγραμμα* Οδυσσέα Ελύτη, *Εσένα τι όνομα σου έδωσαν* Νάνσυ Χαραλάμπου (δημιουργική γραφή), *Διακοπή για τεχνικούς λόγους* Κάρογι Σακόνι (ελεύθερη διασκευή), *Αριστοφανικά ψήγματα* Κώστα Πιτσιλλίδη (συρραφή), *Ο ήχος του όπλου* Λούλας Αναγνωστάκη (διασκευή), *Στην πλατεία του παραμυθιού* Νάνσυ Χαραλάμπου (δημιουργική γραφή), *Στο μπαούλο επιστρέφοντας* Νάνσυ Χαραλάμπου (δημιουργική γραφή), *Στο τσίρκο των ανθρώπων* Νάνσυ Χαραλάμπου (δημιουργική γραφή), *Στην πόλη της Σοφίας* Νάνσυ Χαραλάμπου (δημιουργική γραφή), *Μάγισσα Φρικαντέλα* Ευγένιου Τριβιζά, *Οι φυσικοί* Φρίντριχ Ντύρεννματ (διασκευή), *Το μικρό Μαχαγκόνυ* Μπέρτολτ Μπρεχτ, *Αγγέλα* Γίωργου Σεβαστίκογλου, *Μουσική Ανατολή*

Χρίστου Αλεξάνδρου, *Αντί τίτλου* Κωνσταντίνου Γεράρδου, *Γέρμα* Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα, *Η χίμαιρα* Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα, *Λυσιστράτη-Καραγκιόζης* Χρήστου Στανίση.

21) Μιράντα Γρηγορίου- Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού- *Ιππόλυτος Ευριπίδη – 2014*

1. Φιλόλογος
2. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών- Πτυχίο Ελληνικής Φιλολογίας

   Πανεπιστήμιο UCL- Μεταπτυχιακό "Classics"
3. Τη συγκεκριμένη τραγωδία τη γνώριζα από το πανεπιστήμιο. Παράλληλα, παρακολούθησα στο youtube την παράσταση *Ιππόλυτος* που ανέβασε το Εθνικό Θέατρο το 2004 σε σκηνοθεσία Βασίλη Νικολαΐδη και στο ρόλο της Φαίδρας ήταν η Φιλαρέτη Κομνηνού.
4. Η πιο πάνω παράσταση με επηρέασε σε κάποιες κινήσεις του Χορού.
5. Ισχύει η απάντηση πιο πάνω.
6. Ασχολούμαι με το σχολικό θέατρο εδώ και δέκα χρόνια είτε με την ιδιότητα της σκηνοθέτιδας, είτε με τη διδασκαλία αρχαίου δράματος.
7. Πολλές όπως το δέσιμο της ομάδας των παιδιών, η σκηνοθεσία, η εξεύρεση ελεύθερου χρόνου για πρόβες κ.α
8. Σίγουρα ο θεσμός βοηθά στην καλλιέργεια της θεατρικής παιδείας στα παιδιά που έχει ως αποτέλεσμα τη ευρύτερη παιδεία των παιδιών. Από την άλλη όμως ο θεσμός παρουσιάζει κάποια κενά. Θα έπρεπε να υπάρχει σαφής διάκριση ανάμεσα στις κωμωδίες και τις τραγωδίες. Επίσης θα έπρεπε να υπάρχουν περισσότερα από ένα βραβεία ή τουλάχιστον έπαινοι γιατί πολλές φορές κάποια σχολεία αδικούνται. Εισήγηση δική μας να υπάρχουν και βραβεία εξατομικευμένα.

22) Άντρη Χαραλάμπους- Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας- *Πλούτος* (2003) και Φοίνισσες (2004)

1. Φιλόλογος

2. Πτυχίο Ελληνικής Φιλολογίας – Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

   Μεταπτυχιακό στην Εκπαιδευτική Διοίκηση

3. Δεν απάντησε

4. 4.Απέφυγα να δω άλλες παραστάσεις για να μην επηρεαστώ σκηνοθετικά, αλλά και ούτε να τις μιμηθώ.

5. Δεν απάντησε

6. Προηγήθηκαν σκηνοθεσίες άλλων σχολικών παραστάσεων *Λατέρνα φτώχεια και φιλότιμο*, *Ο κατά φαντασία ασθενής του Μολιέρου* κλπ.

7. Οικονομικά προβλήματα, έλλειψη θεατρικής παιδείας και στους μαθητές και στους καθηγητές και έλλειψη κατάλληλης υποδομής.

8. Ο θεσμός των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου είναι σημαντικός γιατί καλλιεργεί τη θεατρική παιδεία, θα πρέπει να σημειωθεί όμως ότι παλιότερα ευνοούσε τον ανταγωνισμό.

9.9. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Θ΄

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

1. ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ- *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ- 2011

- «Βγήκα από τα αλμυρά βάθη του Αιγαίου,
  Κι ήρθα εδώ στην Τροία, εγώ ο Ποσειδών...»

  Η μεγαλύτερη ικανοποίηση για μας ήταν όταν αντικρίσαμε την κατάμεστη από θεατές αίθουσα συγκινημένους από το αποτέλεσμα όλων αυτών των κόπων. Τα θετικά σχόλια όλων, μαθητών, καθηγητών, θεατών αλλά και εκπαιδευτικών παραγόντων, ήταν το ισοζύγιο όλης αυτής της προσπάθειας. Το πιο θερμό τους χειροκρότημα είναι για μας το εχέγγυο, το έναυσμα και η κινητήρια δύναμη για μια αντίστοιχη συνέχεια. Αυτό όμως που έχει σημασία δεν είναι η Ιθάκη αλλά ο δρόμος, για να φτάσεις σε αυτήν. Η δική μας πορεία ήταν μοναδική και κανένας ποτέ δεν θα την ξεχάσει. Κύριε Αδάμο, κύριε Δημήτρη, περιμένω με ανυπομονησία το μήνυμά σας για την επόμενη πρόβα!»
  Πέτρος Πέτρου, Α3- Ποσειδώνας

  -«Ομαδικότητα, συνεργασία, ισχυροί δεσμοί, αγάπη, χαρά, πίεση, αγωνία, άγχος, σκληρή δουλειά, ικανοποίηση, χειροκρότημα, αποθέωση, δάκρυα χαράς. Όλα αυτά ένιωσαν όσοι συμμετείχαν στη θεατρική ομάδα του σχολείου μας και στη φετινή παράσταση. Αυτά και άλλα πολλά ήταν τα συναισθήματα που μας διακατείχαν κατά την προετοιμασία μας για τη θεατρική μας παράσταση αλλά και κατά τη διάρκειά της. Συναισθήματα, κατά τη γνώμη μου, μοναδικά και συναρπαστικά που σπάνια βιώνεις.» Λένα Καγιάτου, Β4- Κορυφαία Γ΄

2. <u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ - *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ-2012</u>

- «Σύμφωνα με τον Όσκαρ Γουάιλντ, θέατρο είναι η μεγαλύτερη όλων των μορφών τέχνης, ο πιο άμεσος τρόπος με τον οποίο ένα ανθρώπινο ον μπορεί να μοιραστεί με άλλον την

αίσθηση του τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος. Αυτό, το βιώνουμε κι εμείς, η θεατρική ομάδα του σχολείου μας, αφού φέτος ανεβάζουμε την τραγωδία του Ευριπίδη *Τρωάδες*. Σε μια εποχή κρίσης και ανανέωσης, όπως η δική μας, παρουσιάζεται η ανάγκη να επιστρέψουμε σ' αυτή την πρωταρχική μορφή του θεατρικού είδους. Εμείς, οι μαθητές που δουλεύουμε γι' αυτό, το αντιμετωπίζουμε σαν μια πρόκληση. Πρόκληση να έρθουμε πιο κοντά με την αρχαία ελληνική τραγωδία, πιο κοντά με τις ρίζες μας και ταυτόχρονα ως Κύπριοι πολίτες να ταυτίσουμε τον πόνο των αιχμαλώτων γυναικών της Τροίας, τις οποίες ξεριζώνουν από την πατρίδα τους, με τον αβάσταχτο πόνο που ζήσαμε εμείς οι Κύπριοι ως λαός, κατά την Τουρκική εισβολή του 1974. Πολλοί από εμάς αναγκάστηκαν να ξεριζωθούν από τη γη τους και να ζήσουν στην προσφυγιά. Στο θεατρικό μας έργο παρεμβάλλονται λόγια γραμμένα από το συμμαθητή μας, Ανδρέα, στα οποία διαφαίνεται καθαρά η συσχέτιση των δύο αυτών λαών αν και τα βάσανά τους απέχουν αιώνες. «…Τότε κλήθηκε ο απανταχού Τούρκος, τις Ελένες που βρίσκονται αιχμάλωτες στην Καρπασία να σώσει. Η ολόδικιά μας γη αλώθηκε, έπεσε στα χέρια τους…» Εμείς, ακόμα κι αν είμαστε μια γενιά που δεν έζησε αυτά τα γεγονότα, μαθαίνουμε μέσα από όλη αυτή τη διαδικασία και συναισθανόμαστε τα δύσκολα χρόνια. Την ιστορία του τόπου μας δεν την ξεφυλλίζουμε μόνο στις σελίδες των βιβλίων, αλλά την κουβαλούμε στις ψυχές μας. Η εμπειρία μας είναι εφόδιο για την υπόλοιπη ζωή μας. Γιατί οτιδήποτε γίνεται από τον άνθρωπο με θέληση, πάθος και εργατικότητα πάντα μένει ανεξίτηλο στην ψυχή του». Μαίρη Ζένιου, Β11- Εκάβη

- «Ανατροπή των πάντων. Οι *Τρωάδες* μπήκαν στην καθημερινότητά μας τους τελευταίους έξι μήνες. Αν και ήταν αρκετά κουραστικό για όλους μας να συνδυάζουμε την προετοιμασία της παράστασης με τις υποχρεώσεις μας στο σχολείο, ομολογώ πως άξιζε και με το παραπάνω. Θέλω να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε μια καθηγήτρια που μου έδωσε την ευκαιρία να ζήσω όλο αυτό το όμορφο ταξίδι, στην κα. Μαρία Κυπριανού. Με βοήθησε να ανακαλύψω ένα καινούριο εαυτό, να μάθω πράγματα, να ξεκλειδώσω το ρόλο μου και να γευτώ τη σπουδαιότητα του θεάτρου. Γέλια, κλάματα, άγχος, φωνές, παρατηρήσεις, γλυκές κουβέντες… θα μου λείψουν όλα! Ζήσαμε το υπέροχο ταξίδι!» Γαλάτεια Βασιλειάδου, Β2- Ανδρομάχη

- Ο ρόλος μου στο έργο είναι εκείνος της Ελένης, που σύμφωνα με τη μυθολογία έγινε η αιτία για τον Τρωικό πόλεμο. Η Ελένη παρουσιάζεται σε αυτή την τραγωδία ως η πέτρα

του σκανδάλου που ακόμα και μετά το τέλος του πολέμου μένει αμετανόητη και αδιάντροπη, ενώ προσπαθεί να βρει τρόπους σαγήνης για το Μενέλαο ώστε να μην τη σκοτώσει. Βρίσκεται στον αντίποδα των υπολοίπων γυναικών και έρχεται να αποφορτίσει τους θεατές με τη σκηνή της, μετά από την κορύφωση του πόνου με την τραγική σκηνή της Ανδρομάχης. Μέσα από το ρόλο μου έμαθα να παρατηρώ περισσότερο τους ανθρώπους και να εκφράζω καλύτερα τα συναισθήματά μου. Ήταν μια μοναδική, υπέροχη εμπειρία που ομόρφυνε τα μαθητικά μου χρόνια και θα την κουβαλάω πάντα στην ψυχή μου.» Μαρία Αμβροσίου, Β10 – Ελένη

- «Ήμασταν πολλοί, λίγοι γνώριζαν λίγους, μα τελικά γίναμε ομάδα! Τι θα κάναμε; Τραγωδία. Μπορώ να πω πως στην αρχή μου δημιούργησε παράξενα συναισθήματα. Ανήκω στον Χορό των αιχμαλώτων γυναικών κι όμως νιώθω πως είμαι ένα κομμάτι της Εκάβης. Ίσως να είμαι μια από τις πολλές μελανιές που έχει μέσα στην ψυχή της. Δεν την λυπάμαι επειδή ήταν βασίλισσα, ενώ τώρα δεν έχει τίποτα. Τη λυπάμαι επειδή στο πρόσωπό της βλέπω την καταστροφή που προκαλεί ο πόλεμος. Αυτό το έργο είναι άκρως αντιπολεμικό και όντως πιστεύω πως σκοπός του είναι να ενώσει ανθρώπους. Εξάλλου και εμείς ήμασταν πολλοί, λίγοι γνώριζαν λίγους, μα τελικά γίναμε ομάδα… και ναι, αυτό το πέτυχε μια τραγωδία». Άντρη Σωκράτους, Γ1- Χορός αιχμαλώτων γυναικών

- «Νιώθω να με πλημμυρίζει ένα αίσθημα ευλογίας που μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχω στη συγκεκριμένη παράσταση, με τους συγκεκριμένους ανθρώπους. Αλλά ταυτόχρονα ευλογία να υποδυθώ το ρόλο της αιχμάλωτης γυναίκας, που έχασε ότι πολυτιμότερο είχε σ' αυτόν τον κόσμο … τη γη της, την οικογένειά της, τα σπίτια της. Μπορεί οι εχθροί να κούρσεψαν την περιουσία της ή ακόμα και το σώμα της, αλλά ποτέ δεν πήραν την ψυχή της. Η αξιοπρέπεια των Τρωάδων είναι δίδαγμα ζωής. Μέσα από αυτή την παράσταση έμαθα να αντιμετωπίζω στωικά τον πόνο, να αγαπώ αλλά και να εκτιμώ τη ζωή. Θέλω να ευχαριστήσω ξανά μέσα από τα βάθη της ψυχής μου, όλους τους ανθρώπους που δουλέψαμε μαζί σκληρά γι' αυτή την παράσταση, αλλά και την κυρία μου που μου έδωσε την ευκαιρία να ανήκω σε αυτή την ομάδα». Γιώτα Δημητρίου, Γ9- Χορός αιχμαλώτων γυναικών

- «Όταν άκουσα πως το σχολείο μου θα ανεβάσει τραγωδία, είπα «αμάν». Απογοητεύτηκα λίγο γιατί δεν ήτανε ένα είδος που να το ξέρω, να το αγαπώ. Οι *Τρωάδες* και συγκεκριμένα οι αιχμάλωτες γυναίκες, με έκαναν να συνειδητοποιήσω τον πόνο των

ανθρώπων του νησιού μας μετά την προσφυγιά. Αυτό το έργο με έκανε να καταλάβω πως η ζωή δεν έρχεται πάντα όπως την προγραμματίζει κανείς. Μπορεί να σε κάνει από βασίλισσα, δούλα. Το μόνο που χρειάζεται είναι σύνεση για να αντιμετωπίζεις την κάθε μέρα που έρχεται και καλούς φίλους που να σου χαμογελούν - εμείς είμαστε τυχεροί, γιατί μέσα από το θέατρο αποκτήσαμε και καλούς φίλους». Κάλια Αταλιώτου, Α4- Χορός αιχμαλώτων γυναικών

- «Αν πιάσεις τα κουπιά

τις εστίες των γονιών σου δεν θα αντικρίσεις πια.

Ο Μενέλαος κούρσεψε την Τροία

και οι Δαναοί φέρνουν νωπές προσταγές για την κάθε μια…

Τραγούδησε τα δεινά μου, τα δάκρυα μου

μα την πόλη μην ξεχνάς να την πενθάς!

Είναι να τρέμεις που σαν κι αυτούς που παραδόσεις και ιερά τα αφανίζουνε από παντού.

Ο Δίας το βλέπει από του Ολύμπου την κορφή.

Η μεγαλούπολις έγινε άπολις και δεν υπάρχει πια.

Η πόλις θα βουλιάξει

η Τροία η ξακουστή.

Μα η Κύπρος έχει μια ελπίδα.

Αν ενωθούμε όλοι μαζί». Σοφία Κουάλη, Β5- Χορός αιχμαλώτων γυναικών

- «Το θέατρο είναι κάτι που αγαπώ. Με χαρά πήγα στις ακροάσεις. Από τις πρώτες συναντήσεις της ομάδας μας, δεθήκαμε πολύ μεταξύ μας. Η δύναμη της Κασσάνδρας με γοήτευε. Αυτή η γυναίκα έχει το χάρισμα- κατάρα να μαντεύει το μέλλον. Αγάπησα κάθε στιγμή από το έργο. Σεβάστηκα το αρχαίο ελληνικό δράμα». Μαρκέλλα Χατζημιτσή, Β8- Κασσάνδρα

- «Δεν πίστευα ποτέ ότι η τέχνη μπορεί να φέρει τόσο κοντά τους ανθρώπους. Θεωρούσα ουτοπικό να ανεβάσουμε αρχαία τραγωδία και να το απολαμβάνουμε. Ξεκλειδώνοντας το κείμενο, ανακαλύψαμε τις κρυμμένες μας ευαισθησίες και μπορέσαμε να προσεγγίσουμε μια διαφορετική δομή λόγου. Με εξέπληξε το γεγονός ότι, με το έργο αυτό, προσεγγίσαμε κοινωνικά προβλήματα που απασχολούν τον άνθρωπο διαχρονικά». Χριστίνα Χριστοφή, Β1- Χορός αιχμαλώτων γυναικών

- «Σας λέω αλήθεια, πιστέψτε με. Σήμερα η κάθε κίνηση, ο κάθε λόγος αγγίζουν τα όρια της αγάπης και του μίσους - τα πιο δηλωτικά συναισθήματα στον άνθρωπο. Τα όρια ρευστά … και η τάση για λυτρωτική φυγή ακουμπά με καρτερικότητα στο φιλεύσπλαχνο Θεό. Τώρα, που βίωσα τη σημασία της αρχαίας τραγωδίας, συνειδητοποιώ ότι η καθημερινότητα μας πλαισιώνεται από το μοτίβο: Ύβρις-Τίσις-Νέμεσις. Κατά πόσο η τραγωδία θα αρέσει στον κριτή, εξαρτάται από τη δική μας ακέραιη και ενάρετη στάση πλήρωσης του ρόλου και εξόφλησης των θεϊκών δανείων». Ανδρέας Ανδρέου, Γ6 - Ποιητής

- «Νιώθω πολύ τυχερή, που μπορώ εγώ να μιλήσω για τον έρωτα, χρησιμοποιώντας τους στίχους του Ευριπίδη «Έρωτα Θεέ…» Η εμπειρία είναι μοναδική και έχει χαραχθεί βαθιά μέσα στην ψυχή μου. Μια τρυφερή, γλυκιά ανάμνηση… εφόδιο ζωής». Κατερίνα Παναγή, Γ10- Χορός αιχμαλώτων γυναικών

- «Και όμως ανήκω κι εγώ στην ομάδα των Τρωάδων. Δεν πίστευα ότι θα καταφέρναμε να γίνουμε ομάδα. Είμαστε τόσο διαφορετικοί άνθρωποι… γνωριστήκαμε υποχρεωτικά, δέσαμε με τον καιρό κι αγαπηθήκαμε για πάντα. Σίγουρα τα βιώματά μας δεν ήταν αρκετά για να καλύψουμε τις απαιτήσεις των ρόλων μας, η σκηνοθέτης μας όμως βρήκε τον τρόπο να μας βγάλει πράγματα που δεν πιστεύαμε ότι έχουμε στις ψυχές μας.» Άντρια Κουρσάρου, Γ7 - Χορός αιχμαλώτων γυναικών

- «Είμαι πραγματικά τυχερή που συμμετέχω σ’ αυτή την εμπνευσμένη θεατρική παράσταση. Γνώρισα ταλαντούχα άτομα. Είμαι πολύ ευγνώμων που είχα αυτή την ευκαιρία και σίγουρα η εμπειρία μου αυτή θ’ αποτελέσει μια αξέχαστη ανάμνηση στη ζωή μου!» Σοφία Παπασάββα, Α1- Σεισμός

- «Δεν ήθελα να χάσω την ευκαιρία να παίξω σε μια αρχαία ελληνική τραγωδία. Αρχικά μου φαινόταν δύσκολο. Δεν είναι τυχαίο που ακόμα και καταξιωμένοι ηθοποιοί θεωρούν το είδος της τραγωδίας δύσκολο και ιδιαίτερα απαιτητικό. Στην πορεία ανακαλύψαμε κρυμμένες πτυχές του εαυτού μας, πειραματιστήκαμε και να το αποτέλεσμα! Πραγματικά, άξιζε τον κόπο.» Ευγένιος Στυλιανίδης, Γ6 - Ποσειδών

- «Είμαι πολύ ευτυχισμένη που συμμετέχω στη θεατρική παράσταση του σχολείου μου. Και είμαι διπλά ευτυχισμένη που κάνουμε ένα έργο με αντιπολεμικό μήνυμα. Κατάγομαι από την Περσία και ξέρω καλά τις συνέπειες ενός πολέμου. Δεν είναι όμως μόνο το έργο… μέσα σ' αυτή την ομάδα βρήκα καινούριους φίλους που με αγαπούν και με βοηθούν.» Έλενα Νταέρι-Ντάνα, Α4 - Χορός αιχμαλώτων γυναικών

- «Πήρα την απόφαση να συμμετάσχω στο θέατρο από περιέργεια. Δεν μπορούσα να φανταστώ ότι αυτό θα άλλαζε την κοσμοθεωρία μου. Η αγωνία του Μενέλαου να ανακτήσει τη χαμένη περηφάνειά του και να βρει τον αυτοσεβασμό του, είναι τα στοιχεία που με έδεσαν με το ρόλο μου. Με τη βοήθεια της σκηνοθέτιδας μας μπόρεσα να κατανοήσω τον πληγωμένο αυτόν άντρα και να τον υποδυθώ πάνω στο σανίδι.» Μάριος Ερωτοκρίτου, Β11 - Μενέλαος

- «Θυμάμαι αυτό που μας είπε η καθηγήτριά μας κάποτε για τις μαγικές ιδιότητες της αρχαίας τραγωδίας και τις επιδράσεις που έχει στο κοινό. Κάποιοι θα συγκινηθούν πολύ, σε κάποιους άλλους θα πάρει χρόνο η λυτρωτική διεργασία της συγκίνησης, και σίγουρα θα υπάρξουν κι εκείνοι που δεν θα επιτρέψουν ποτέ στη συγκίνηση να επιδράσει στον εαυτό τους. Και αυτοί οι τελευταίοι είναι πάντα δυστυχισμένοι. Το πάθος της κας. Μαρίας για το θέατρο και η ευαισθησία της για τα δεινά του τόπου μας άγγιξαν την καρδιά μου. Ως αιχμάλωτη γυναίκα, θρηνώ τη σκλαβιά μου, την καταστροφή και τη λεηλασία της πατρίδας μου. Τα συναισθήματα στις πρόβες είναι έντονα. Νομίζω πως αυτό είναι επιτυχία! Αν είχα ξανά την ευκαιρία να συμμετάσχω σε μια θεατρική παράσταση, θα το έκανα χωρίς δεύτερες σκέψεις. Αυτή την ανάμνηση θα κρατήσω από το Λύκειο. Σοφία Γιασουμή, Β1- Χορός αιχμαλώτων γυναικών

3. <u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΦΥΛΑΞΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ- *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ- 2013</u>

-«Οι *Τρωάδες* μας πρόσφεραν την ευκαιρία να γνωρίσουμε το αρχαίο δράμα, το οποίο αποτελεί τη βάση του θεάτρου και να κατανοήσουμε τη μεγάλη αξία που έχει. Η ανάλυση

του κειμένου και η εκφορά του λόγου μας έκαναν να αντιληφθούμε πόσο δύσκολο είναι να αποδοθεί μια τραγωδία σωστά και πόσο σημαντικό είναι να δεθεί καλά η ομάδα για να βγει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Ήταν μια αξέχαστη εμπειρία που μας εμπλούτισε με γνώσεις που δε θα ξεχάσουμε ποτέ.» Αιμιλία Κίτσιου, Α3 - Εκάβη

-«Το επάγγελμα του ηθοποιού είναι ένα από τα σπουδαιότερα, γιατί η δουλειά του δεν είναι απλώς να ποιεί ήθος αλλά και να γνωρίζει τον κόσμο. Σ' αυτό στοχεύει και η ερασιτεχνική μας σχολική παράσταση, γι' αυτό και νιώθω τυχερός που συμμετέχω. Καταφέραμε να κάνουμε φίλους, να διασκεδάσουμε αλλά και να λειτουργήσουμε ως σύνολο. Εύχομαι το αποτέλεσμα να δικαιώσει τόσο τις προσπάθειές μας, όσο και αυτές των καθηγητών μας». Αντρέας Κυριάκου, Γ6 – Ποσειδώνας/Μενέλαος

-«Το θέατρο είναι πάνω από όλα δημιουργία. Στις πρόβες ζήσαμε ενδιαφέρουσες και δημιουργικές στιγμές. Προσωπικά πιστεύουμε πως αυτή η θεατρική εμπειρία θα μας βοηθήσει να ανακαλύψουμε καινούργιες πτυχές του εαυτού μας και να βελτιωθούμε ως προσωπικότητες.» Ιουλία Ζαφειρίδου - Σοφία Ελευθερίου, Β6 - Κασσάνδρα

-«Η πορεία που διανύσαμε ήταν δύσκολη, γεμάτη εμπόδια. Παρόλα αυτά τα καταφέραμε. Δώσαμε τον καλύτερό μας εαυτό. Μάθαμε έμπρακτα τη σημασία των λέξεων αλληλεγγύη, κατανόηση και σεβασμός. Όλα αυτά μας βοήθησαν να φτάσουμε στο τέλος.» Μαρία Παπαευριπίδου, Β4 - Ελένη

4. <u>ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΑΔΙΠΠΟΥ- *ΑΝΤΙΓΟΝΗ* ΣΟΦΟΚΛΗ – 2011</u>

- «Οι καθηγήτριές μου, μού έδωσαν μια τεράστια ευκαιρία, να υποδυθώ ένα ρόλο τόσο σπουδαίο και ασυναγώνιστο, αυτόν της Αντιγόνης. Μιας δεκαεξάχρονης νεαρής, η οποία αγωνίζεται και αντιστέκεται στην απόφαση του βασιλιά Κρέοντα να αφήσει άθαφτο και άκλαυτο το πτώμα του αγαπημένου της αδελφού, Πολυνείκη. Κατάλαβα μέσα από αυτόν το ρόλο πως ο άνθρωπος, όταν θέλει, μπορεί, για αυτό και η Αντιγόνη θέλησε και μπόρεσε. Η ίδια αναλαμβάνει να θάψει το νεκρό αδελφό της και να του αποδώσει τις πρέπουσες νεκρικές τιμές, για αυτό και συγκρούεται με την εξουσία. Χαίρομαι πάρα πολύ που μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχω σε ένα κλασικό, διαχρονικό θεατρικό έργο. Η εμπειρία ήταν μαγική και πρωτόγνωρη. Ο αγέρωχος χαρακτήρας της Αντιγόνης με συγκινεί και το ηθικό της ανάστημα με συνεπαίρνει». Κατερίνα Πιερή, Γ7 - Αντιγόνη

- «Όταν άκουσα ότι το θέατρο φέτος θα ήταν αρχαία τραγωδία ήμουν κάπως επιφυλακτικός, διότι προτιμώ τις κωμωδίες αλλά τελικά αποφάσισα να λάβω μέρος. Μόλις πήρα το ρόλο του Κρέοντα και είδα πόση δουλειά θα χρειαζόταν, φοβήθηκα, αλλά σιγά-σιγά πίστεψα στον εαυτό μου και τον ανέλαβα. Αν και ο ρόλος μου δεν είναι τόσο συμπαθητικός, πίστεψα σ' αυτόν και προσπάθησα να τον αποδώσω όσο μπορούσα καλύτερα». Μιχάλης Κοντονικόλας, Γ7 – Κρέων

- «Έχουμε πολλά κοινά στη συμπεριφορά, αλλά εντελώς αντίθετες απόψεις. Η Ισμήνη φοβάται να βοηθήσει την Αντιγόνη να θάψει τον αδελφό της, υποτάσσεσαι στην εξουσία και μεμψιμοιρεί για τα δεινά της οικογένειάς της. Ένιωσα μέσα από αυτόν το ρόλο το συναίσθημα του φόβου και της υποταγής να με αποδυναμώνει και ο αποδυναμωμένος άνθρωπος είναι και καταδικασμένος, γιατί του λείπει η αυτοπεποίθηση». Μαρία Αυξεντίου Γ2- Ισμήνη

- «Δε φανταζόμουν ποτέ ότι θα μου ζητούσαν να υποδυθώ ρόλο σε θεατρική παράσταση αρχαίας τραγωδίας. Τώρα έχω το ρόλο του φύλακα, ένα ρόλο δύσκολο, αφού παρατηρούνται αρκετές διακυμάνσεις στα συναισθήματά του. Διαπίστωσα πως οι Φύλακες είναι εκτελεστές της εξουσίας, άλλοτε άπιστοι περιφρονημένοι και άλλοτε έμπιστοι νομοταγείς. Προσωπικά προσπάθησα να μεταφέρω αυτά τα συναισθήματα στους θεατές. Πιστεύω ότι προετοιμαστήκαμε πάρα πολύ καλά και κατάφερα να αποδώσω τέλεια το ρόλο του φύλακα». Μηνάς Καφατάρης, Β3- Φύλακας

- «Στη θεατρική παράσταση, που διοργανώνει το σχολείο μας, υποδύομαι το ρόλο του Αίμονα. Είναι ένας σχετικά δύσκολος ρόλος, γιατί προσπαθώ να πείσω τον πατέρα μου, Κρέοντα, ότι η Αντιγόνη δεν έκανε κάτι κακό και ότι πήρε άδικη απόφαση για αυτήν. Μέσα από αυτόν το ρόλο συνειδητοποίησα πως το πάθος της εξουσίας τυφλώνει τους ανθρώπους και δεν κατανοούν τα συναισθήματα των δικών τους ανθρώπων». Χρίστος Σιάφκος, Α3- Αίμονας

- «Στο έργο υποδύομαι το ρόλο του σεβάσμιου γέροντα, Τειρεσία. Ο μάντης είναι έξω φρενών με το βασιλιά Κρέοντα, λόγω της απόφασης που πήρε για το νεκρό και αναλαμβάνει να τον μεταπείσει. Προβλέψιμος, σοβαρός και ώριμος είναι ο Τειρεσίας με ένα ρόλο δύσκολο. Ως μάντης, εκπρόσωπος των Θεών, πρέπει να υπερασπιστεί το δίκαιο.

Μέσα από αυτό το ρόλο συνειδητοποίησα πως ο άνθρωπος μπορεί να αντιστέκεται στην τυφλή δύναμη της βίας με τα μάτια της ψυχής του». Ιάκωβος Σταύρου, Γ7- Τειρεσίας

- «Υποδύομαι έναν εξαιρετικά δύσκολο ρόλο στην παράσταση της Αντιγόνης. Έχω λοιπόν την τιμή και τη χαρά να υποδύομαι το ρόλο του Αγγελιαφόρου, ο οποίος καλείται να αναγγείλει ένα τραγικό γεγονός, το θάνατο του Αίμονα, του γιου του βασιλιά Κρέοντα. Μέσα από το ρόλο αυτόν έμαθα πόσο σημαντικό μα και συνάμα δύσκολο πράγμα είναι να εκφράζεις την αλήθεια και να γίνεσαι πιστευτός από αυτούς που θέλουν να μάθουν την αλήθεια». Σάββας Χατζηαντώνης, Γ5 - Αγγελιαφόρος

- «Η εμπειρία αυτή θα μας μείνει αξέχαστη. Πιστεύω ότι όλες μαζί ως ομάδα, συνεργαστήκαμε, για να αποδώσουμε ένα ρόλο πειστικό. Δεν μπορέσαμε να πείσουμε τον Κρέοντα, όμως δώσαμε τη γνώμη του λαού με τον κατάλληλο τρόπο». Ιωάννα Σαμαρά, Γ6 - Κορυφαία Χορού

5. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ- 2002

- «Κάτω από ένα κοινό στόχο ενωθήκαμε μια μέρα, και ανεβάσαμε την τραγωδία, «τράγων ωδή», *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* του Ευριπίδη, ως κληρονόμοι του αρχαίου ελληνικού θεάτρου… Αυτό ήταν κάτι περισσότερο από δύσκολο για να επιτευχθεί. Για μας δεν εμφανίστηκε ξαφνικά και αναπάντεχα «ένας από μηχανής Θεός» δίνοντας τη λύση. Εμείς δώσαμε τη λύση ενώνοντας τις δυνάμεις μας. Μέσα από τη συλλογική μας δουλειά, τη γνωριμία, γίναμε μια ομάδα με ισχυρούς δεσμούς και μαζί με τους ανθρώπους που πίστεψαν σε μας και μας βοήθησαν, δημιουργήσαμε. Ήταν η προσπάθεια αυτή, μια αγνή «συνωμοσία» και το αποτέλεσμα ήταν έργο όλων. Το ανέβασμα μιας παράστασης αρχαίας τραγωδίας στα γυμνασιακά μας χρόνια είναι για μας μια πολύ δυνατή εμπειρία, που θα μας συντροφεύει σ' όλη μας τη ζωή. Νιώθουμε επίσης περήφανοι, γιατί είμαστε η μόνη θεατρική ομάδα Γυμνασίου που συμμετέχει στους ΙΓ΄ Παγκύπριους Αγώνες Σχολικού Θεάτρου με παράσταση αρχαίου δράματος.» Χρύσω Εφραίμ - Ιφιγένεια - Για τη θεατρική ομάδα

6. ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΑΔΙΠΠΟΥ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ - 2012

- «Αυτό που πραγματικά με συγκίνησε στο χαρακτήρα της Ιφιγένειας είναι η υπέρμετρη αγάπη της για τον αδελφό της Ορέστη, που φτάνει στο σημείο, όταν πλέον τον

αναγνωρίζει, να απαρνηθεί την ίδια τη ζωή της προκειμένου να τον σώσει». Ναυσικά Απόστρατου, Γ4- Ιφιγένεια

- «Κατάφερα να ταυτιστώ πλήρως με το ρόλο του Ορέστη. Τον έχω πραγματικά συμπονέσει, ειδικά στα σημεία του έργου που καταδιώκεται από το φόβο των Ερινύων. Με έχει συγκινήσει η αγνή και άδολη αγάπη του για το φίλο του Πυλάδη». Κύπρος Κυπριανού, Α3 - Ορέστης

- «Στη θεατρική παράσταση που διοργανώνει το σχολείο μου υποδύομαι τον Πυλάδη, ένα άτομο λογικό, σοφό, ταπεινό, γενναίο και δυνατό. Η αγνή και άδολη αγάπη του Πυλάδη προς το φίλο του με συγκίνησε ιδιαίτερα». Γρηγόρης Κοντός, Β5 - Πυλάδης

- «Υποδυόμενος το ρόλο του βάρβαρου βασιλιά Θόα, συνειδητοποίησα ότι όση ισχύ και να διαθέτει ένας θνητός δεν μπορεί να τα βάλει με ανώτερες δυνάμεις και συνεπώς αναγκάζεται να υποκύψει στη θεία βούληση». Ορέστης Κυριάκου, Α4 - Θόας

- «Υποδύομαι ένα ρόλο καθοριστικό στην όλη εξέλιξη του μύθου, αυτόν της θεάς Αθηνάς. Προσπάθησα να αποδώσω το συγκεκριμένο ρόλο όσο πιο επιβλητικά γίνεται, όπως αρμόζει σε μια θεά». Ντανιέλα Μπουρμπάνο, Γ4 - Αθηνά

- «Μέσα από τις δοκιμές, κατάλαβα ότι ο ρόλος του Χορού απαιτεί πολλή δουλειά και θυσίες, τόσο από εμάς, τους μικρούς ερασιτέχνες ηθοποιούς, όσο και από τις υπεύθυνες καθηγήτριες που ανέλαβαν την παράσταση». Ρεβέκκα Ιωάννου, Β2 - Μέλος Χορού

- «Δε σας κρύβω, πως όταν μου ζητήθηκε να υποδυθώ ένα μέλος του Χορού, αρχικά ήμουν κάπως επιφυλακτική, κάτι βέβαια που στην πορεία άλλαξε, όταν συνειδητοποίησα, έπειτα από πολύωρες πρόβες μας, ότι ο ρόλος του Χορού δεν ήταν παρά καθοριστικός για την ομαλή ροή και την εξέλιξη μιας τραγωδίας.». Ιωάννα Μεσημέρη, Α5- Μέλος Χορού

- «Συνειδητοποίησα εξαρχής ότι ο ρόλος του Χορού είναι πραγματικά δύσκολος και απαιτητικός και μέσα από αυτόν αντιλήφθηκα πως όταν κάποιος έχει τη στήριξη και τη συμπαράσταση ανθρώπων που πραγματικά τον γνοιάζονται και τον αγαπούν δεν έχει να φοβηθεί τίποτα»! Παναγιώτα Πολυκάρπου, Β1- Μέλος Χορού

7. ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ- *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ- 2013

- «Έκφραση, αλληλεπίδραση, συνδημιουργία…. Έτσι μεταφράζω το θέατρο με τη συμμετοχή μου στη θεατρική παράσταση του σχολείου αλλά κυρίως μετά την εμπειρία μου ως μέλος της θεατρικής ομάδας. Είναι ευχής έργον να έχει κανείς την ευκαιρία να συναναστραφεί ουσιαστικά, να χαρίσει και να χαριστεί σε άτομα που μοιράζονται την ίδια αγάπη για το θέατρο με τον ίδιο. Να δεθεί - μιλώντας εκ πείρας - με ανθρώπους τους οποίους υπό κανονικές περιστάσεις δεν θα γνώριζες ποτέ μέσα στην «πολλή συνάφεια» του σχολικού χώρου. Δεν θα ανακάλυπτες, συνεπώς, ποτέ πόσες όμορφες στιγμές έχεις να ζήσεις μαζί τους, να γελάτε μαζί σε μια γκάφα πάνω στη σκηνή, να απελπίζεστε μαζί κάποιο σαββιάτιατικο πρωινό που η πρόβα δεν προχωρά όπως ελπίζατε, και μετά να σηκώνεστε μαζί, να επιστρέφετε στη σκηνή και να ξεδιπλώνετε ένα προς ένα τα συναισθήματα και τις σκέψεις του «άλλου σας εαυτού» - ρόλου πάνω στα σανίδια της. Φυσικά αυτή η ελευθερία στην έκφραση, η θερμή υποδοχή κάθε νέας άποψης, ο σεβασμός στον καθένα από εμάς και στη διαφορετικότητα του αποτελούσαν εξ αρχής το κύριο μέλημα της σκηνοθέτιδάς μας, κας. Πάολας Σταυρίδη Κωνσταντίνου» Άννη Χούρη, Γ6 - Ηλέκτρα

- «Πολλές ώρες σκληρής αλλά δημιουργικής δουλειάς. Από τη σκοπιά του συνθέτη της μουσικής το πιο δύσκολο μέρος ήταν η προσαρμογή της μουσικής στη χορογραφία των χορικών (τα οποία έγιναν και αυτά από τη συμμαθήτρια μου Άννη Χούρη), αλλά και στις απαιτήσεις της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. Αναμφίβολα, η καλύτερη εμπειρία που είχα στα σχολικά μου χρόνια.» Ορέστης Μίαρης, Γ4 - Μουσική επιμέλεια, ηχογράφηση, ήχος.

8. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΞΥΛΟΤΥΜΠΟΥ- *ΕΛΕΝΗ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ - 2013

- «Μόλις άκουσα ότι το σχολείο μας θα ανέβαζε μία θεατρική παράσταση ενθουσιάστηκα και ήθελα να λάβω μέρος. Η αλήθεια είναι ότι στην αρχή προτιμούσα κωμωδία. Όταν μας ανακοινώθηκε ότι θα ανεβάζαμε την *Ελένη* του Ευριπίδη, κάπως απογοητεύτηκα. Με τις πρόβες όμως κατάλαβα ότι δεν είχαμε να κάνουμε με μία τραγωδία, όπως την είχα εγώ στο μυαλό μου, αλλά με μία τραγωδία συνδυασμένη με κωμικά και ρομαντικά στοιχεία. Το έργο περιστρέφεται γύρω από το πρόσωπο της Ελένης, την οποία κλήθηκα να υποδυθώ. Είμαι η αιτία του τρωικού πολέμου και η αφορμή ο κόσμος να αρχίσει να κακολογεί. Βέβαια, το έργο αυτό έρχεται να αποκαταστήσει την τιμή μου ως Ελένη και να φανερώσει τον αληθινό μου χαρακτήρα. Η αποψινή βραδιά ολοκληρώνει τη μικρή μας

Ιθάκη. Δε μετανιώνω για τίποτα. Η Ιθάκη μας έδωσε το ωραίο ταξίδι.» Κυπρούλα Νικολάου, Γ3 - Ελένη

- «Σαλαμίνα, ελληνική γη. Σαλαμίνα της Κύπρου, γη ελληνική. Η μοίρα, οι συγκυρίες με έφεραν εδώ στη μικρή πατρίδα της Κύπρου.» Αντρέας Χαπέσιης, Γ1 - Τεύκρος

- «Όταν μου ανακοινώθηκε ότι θα υποδυόμουν το Μενέλαο, δεν το πήρα και πολύ στα σοβαρά. Πίστευα ότι θα ήταν πολύ εύκολα τα πράγματα. Τελικά διαψεύστηκα. Τα θέατρο και συγκεκριμένα το αρχαίο δράμα είναι πολύ δύσκολο και απαιτητικό. Εγώ, ως Μενέλαος είμαι ο βασιλιάς της Σπάρτης και πηγαίνω στην Τροία για να πάρω πίσω τη γυναίκα μου και να αποκαταστήσω την τιμή μου. Τελικά, τη βρίσκω στην Αίγυπτο και σχεδιάζουμε πως θα επιστρέψουμε μαζί στην Σπάρτη. Στην αρχή ήταν πολύ δύσκολο να καταφέρω να μπω στη θέση του Μενέλαου. Όμως με αρκετή προσπάθεια πιστεύω πως τα κατάφερα. Οι πρόβες που κάναμε μας βοήθησαν να γνωριστούμε καλύτερα ως ομάδα και να κάνουμε καινούριες φιλίες. Ήταν μια πολύ ωραία εμπειρία!» Λούκας Λίγγης, Β4 - Μενέλαος

- «Μέσα από το έργο συνειδητοποίησα πόσο δύσκολο είναι να νιώθεις συμπάθεια για κάποιους ανθρώπους κι όμως να σε αναγκάζουν να τους συμπεριφέρεσαι άσχημα και να τους διώχνεις.» Ραφαέλλα Παναγίδη, Γ4 - Γερόντισσα

- «Είναι η πρώτη φορά που λαμβάνω μέρος σε τέτοιου είδους θέατρο. Είμαι ο Αγγελιαφόρος και σύντροφος του Μενέλαου. Είμαι ένας γέροντας σοφός. Μέσα από τα λόγια μου συνειδητοποίησα ότι το σωστό μυαλό και η λογική θα πρέπει να κατευθύνουν τις πράξεις του κάθε ανθρώπου.» Θεόδωρος Λειβαδιώτης, Α3 - Αγγελιαφόρος Α΄

- «Τι μετρά πάνω απ' όλα; Οι δεσμοί αίματος ή το δίκαιο; Η Θεονόη, η προφήτισσα, την οποία υποδύομαι, επιλέγει το δύσκολο δρόμο, το δρόμο του δικαίου, πηγαίνοντας ακόμη και στον ίδιο τον αδελφό, το βασιλιά Θεοκλύμενο.» Ελένη Τζιζιμπουρούνη, Γ1 - Θεονόη

- «Μου ανατέθηκε ο ρόλος του γιου του βασιλιά της Αιγύπτου και έπρεπε να νιώσω ότι μπορώ να κάνω ό,τι θέλω, δίκαιο ή άδικο, και να έχω τα πάντα. Η εξουσία ήταν στα χέρια μου. Τότε μπήκα σε σκέψεις. Οι «βασιλιάδες», παλιοί και σημερινοί, είναι πολύ τυχεροί. Εγώ βέβαια στο τέλος δεν ήμουνα και τόσο, καθώς υποκλίθηκα στο δίκιο, σ' αυτό που πρέπει να υποκλινόμαστε όλοι στη ζωή μας.» Στέφανος Κυριάκου, Γ3 - Θεοκλύμενος

- «Ο ρόλος του Υπηρέτη είναι ένας σημαντικός ρόλος για την εξέλιξη του έργου, καθώς αποτρέπει το βασιλιά Θεοκλύμενο από το να σκοτώσει την αδελφή του, όταν αυτή καλύπτει με τη σιωπή της το Μενέλαο και την Ελένη. Από όποια θέση κι αν βρίσκεται κανείς, σημαντική ή ασήμαντη, μπορεί να επηρεάσει τη σκέψη των άλλων προς το καλύτερο. Για μένα η συμμετοχή μου στο έργο αυτό ήταν μια πολύ καλή εμπειρία.» Δαμιανός Παππάς, Γ3 - Υπηρέτης

- «Αρχίσαμε να παρακολουθούμε μαθήματα χορού, συγκεκριμένα μπαλέτου, από την παιδική μας ηλικία. Ο χορός μας αρέσει πολύ, για αυτό και όταν ακούσαμε ότι είχε ανάγκη το θέατρο που επρόκειτο να ανεβάσει το σχολείο μας, από μαθήτριες που θα συμμετείχαν στο Χορό του θεάτρου, εκδηλώσαμε το ενδιαφέρον μας. Ξαφνιαστήκαμε, όταν οι υπεύθυνες καθηγήτριες μας είπαν ότι δεν αφορούσε σύγχρονο χορό και μπαλέτο αλλά χορό αρχαίου θεάτρου. Και, τότε… παραξενευτήκαμε. Τι διαφορετικό θα είχε; «Δέσαμε» το σύγχρονο με το παλιό. Γνωρίσαμε το «παλιό» και ενθουσιαστήκαμε, διότι βιώσαμε και στην πράξη αυτά που ακούγαμε ως θεωρία στην τάξη. Διαμορφώνουμε το «κλίμα» του έργου. Παρηγορούμε, συμβουλεύουμε. Με το τραγούδι, τα λόγια μας και τις κινήσεις του σώματος μας, εκφράζουμε τα συναισθήματά μας, φωτίζουμε και συναισθανόμαστε τους ήρωες.» Χορός

<u>9. ΛΥΚΕΙΟ ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΤΑΛΙΩΤΗ ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ - 2012</u>

- «Αν και πρώτη φορά έχω παίξει στη θεατρική παράσταση του σχολείου μας, ομολογώ πως για μένα ήταν οι ομορφότερες στιγμές της ζωής μου. Τα συναισθήματα είναι τόσα πολλά, η σκηνή, τα φώτα, οι ρόλοι, το κοινό, σου δίνουν την ευκαιρία να μεταμφιεστείς σε κάποιον άλλο και να βγάλεις τον άλλο σου εαυτό. Τελικά πιστεύω πως όλοι μπορούμε να ενταχθούμε σε αυτό γιατί το θέατρο είναι πραγματικά μαγεία». Παναγιώτα Παπαχριστοδούλου, Β4 – Ιφιγένεια

- «Θέατρο και πάλι θέατρο. Όσο απλό ακούγεται, τόσο δύσκολο είναι να ανέβει μια θεατρική παράσταση. Χάρη όμως σε μια πολύ καλή και γεμάτη θέληση με αγάπη για το θέατρο ομάδα, ανεβάσαμε μια υπέροχη παράσταση. Όσον αφορά το δικό μου ρόλο, της Κλυταιμνήστρας, μιας ηρωίδας με αυστηρό και αυτοκρατορικό χαρακτήρα, για μένα ήταν μια μεγάλη πρόκληση. Έπρεπε να υποδυθώ ένα ρόλο με ανάμεικτα συναισθήματα και

εσωτερικές κόντρες. Ένα χαρακτήρα να βαδίζει σε ένα μακρύ και ταραχώδες ψυχικό μονοπάτι. Η χαρά του γάμου του παιδιού της μετατράπηκε σε βαθιά λύπη για την πικρή αλήθεια της θυσίας. Ο σεβασμός προς το σύζυγό της μετατράπηκε σε θυμό και αγανάκτηση. Ήταν για μένα μια εμπειρία ξεχωριστή. Η εμπλοκή μου ήταν τόσο σωματική όσο και συναισθηματική. Έδωσα αρκετά σε αυτό το ρόλο και πήρα ακόμη περισσότερα. Μακάρι να μου δοθούν και άλλες τέτοιες ευκαιρίες να δουλέψω με τέτοιους σπουδαίους ανθρώπους». Πολυβίου Ευανθία, Β2 - Κλυταιμνήστρα

- «Πρώτη φορά που συμμετέχω στο θέατρο στου σχολείου, αλλά έχω να πω ότι είναι μια πολύ σημαντική εμπειρία για όσους την έζησαν και το μόνο σίγουρο είναι ότι όλη αυτή η διαδικασία της προετοιμασίας της παράστασης μας έκανε όλους πιο συνεργάσιμους και κυρίως μας δίδαξε πως είναι η ομαδικότητα. Μέσα από το θέατρο πιστεύω ο καθένας μας ξεπέρασε όλες τους τις αδυναμίες και κυρίως τον εαυτό του. Μακάρι να ξαναζήσω αυτή την εμπειρία». Ελένη Ζαβρού, Β2- Χορός

- «Το θέατρο του σχολείου μας ήταν για όλους όσους έπαιξαν μια πρόκληση που νομίζαμε ότι θα ήταν πολύ δύσκολη αλλά στο τέλος όλοι μας συμβιβαστήκαμε και όλα ήταν για μας πιο εύκολα γιατί βρήκαμε τη ροή του έργου και αρχίσαμε σιγά σιγά με όλο το χρόνο που μας έμενε να κάνουμε το θέατρο όπως ονειρευόμασταν. Είχαμε πολλές δυσκολίες όλοι μας, αλλά με τη βοήθεια της καθηγήτριάς μας καταφέραμε να βγάλουμε το έργο όπως έπρεπε. Ήμασταν μια ομάδα και βοηθούσαμε ο ένας τον άλλο και με αυτό ήρθαμε όλοι πιο κοντά ο ένας με τον άλλο, γίναμε όλοι αδέρφια παρόλες τις δυσκολίες που συναντούσαμε στο έργο. Οι εμπειρίες που αποκτήσαμε ήταν πολλές και με αυτό πιστεύω πως όλη η ομάδα τώρα που τελειώσαμε το θέατρο θυμάται όλα όσα περάσαμε και τα καλά, αλλά και τα κακά, γιατί σύνθημα μας ήταν το όλοι για ένα και ένας για όλους». Μάριος Μαραγκός, Γ1 - Γέροντας

- «Θέατρο; Τι είναι το θέατρο για εμένα; Είναι ένα κρυφό μονοπάτι στην ψυχή μας γεμάτο μαγεία, πάνω και από όλα θυσίες! Πήρα πολλά από το θέατρο, μέσα από το θέατρο βρήκα ένα κρυμμένο κομμάτι του εαυτού μου, γεμάτο ευαισθησίες και ομαδικότητα. Τέλος θέλω να παροτρύνω όλους τους έφηβους να ασχοληθούν με το θέατρο γιατί είναι μια αξέχαστη εμπειρία με μοναδικές στιγμές που θα σε ακολουθούν σε όλη τη διάρκεια της ζωής σου». Δημήτρης Φιλίππου, Β2 - Μενέλαος

10. ΛΑΝΙΤΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ - *ΑΛΚΗΣΤΗ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ - 2014

- «Το θέατρο έγινε μέρος της ζωής μου από τότε που ήμουν οκτώ χρονών. Έχω λάβει μέρος σε πολλές παραστάσεις με το θεατρικό μου εργαστήρι, ή όπως το αποκαλώ εγώ, τη δεύτερη μου οικογένεια. Σε καμιά, όμως, από αυτές τις παραστάσεις ο ρόλος μου δεν ήταν δραματικός και αυτό είναι κάτι που έκανε ακόμη πιο ενδιαφέρουσα την περιπέτειά μου. Όπως είναι φυσικό, δεν τα βρήκα όλα ρόδινα στο δρόμο μου. Ομολογώ ότι αντιμετώπισα πολλές δυσκολίες με το ύφος μου, τη στάση του σώματος και την κίνησή μου. Με επιμονή όμως και με εντατικές πρόβες πιστεύω πως τα κατάφερα. Ήταν απερίγραπτη η χαρά μου όταν μου ζητήθηκε να γράψω και να μελοποιήσω ένα τραγούδι για το ρόλο μου. Τέλος, θα ήθελα να πω πως αυτό το ταξίδι ήταν μια απίστευτη εμπειρία, που δεν θα ξεχάσω ποτέ». Ζήνα Χατζηκλεάνθους, Α10 - Θεράπαινα

- «Η συμμετοχή μου στην παράσταση αυτή δεν ήταν η πρώτη μου επαφή με το θέατρο, καθώς έκανα θέατρο από μικρή, περίπου επτά χρόνια, όμως πρώτη φορά πιάνω στα χέρια μου αρχαία τραγωδία και παρατήρησα πως χρειάζεται πολύ περισσότερη δουλειά και συγκέντρωση. Έμαθα γρήγορα το ρόλο μου, επειδή εκτός του ότι είναι σχετικά μικρή σκηνή, οι πολλές πρόβες που κάναμε στο κείμενο με διευκόλυναν πολύ στην αποστήθιση των διαλόγων. Σ' ένα μονόλογο που έχω, χώρισα τους στίχους σε θεματικές ενότητες, πράγμα που με βοήθησε αρκετά στην εκμάθησή τους. Άλλωστε, μετά από τα λόγια πρέπει να μπει το ύφος, η κίνηση, το συναίσθημα, που είναι ακόμα πιο δύσκολο από την αποστήθιση των διαλόγων. Στο μέλλον, θα ήθελα να ασχοληθώ με το θέατρο, κυρίως με το μουσικοχορευτικό θέατρο, αφού μ' αρέσει η μουσική και ο χορός εξίσου. Είναι ένας τρόπος έκφρασης που μου ταιριάζει και πράγματι το απολαμβάνω πολύ.». Διαμάντω Χατζηζαχαρία, Β7 - Άλκηστις

- «Όταν με ρωτάει κάποιος ποιό ρόλο έχω στην παράσταση και απαντάω το Θάνατο, όλοι λένε ότι μου πάει γάντι, πράγμα που με κάνει να νιώθω λίγο περίεργα, γιατί δεν ήξερα ότι είμαι τόσο σκοτεινή παρουσία. Με δυσκόλεψε λίγο η κινησιολογία, αλλά το δουλέψαμε αρκετά και πετύχαμε πιστεύω ένα αρκετά καλό αποτέλεσμα. Το ότι είμαι κορίτσι δεν θα έλεγα ότι ήταν πρόβλημα. Ήταν ένας ρόλος που ευχαριστήθηκα πολύ και χάρηκα που τον υποδύθηκα εγώ και όχι κάποιος άλλος». Ελένη Ντουβεντζίδου, Γ14 - Θάνατος

- «Η συμμετοχή μου στη φετινή παράσταση του σχολείου μου με γεμίζει με ιδιαίτερη χαρά και ενθουσιασμό, γιατί είναι η πρώτη φορά που λαμβάνω μέρος σε θεατρική

παράσταση. Υποδύομαι τον Ηρακλή, ένα ρόλο που με εντυπωσίασε από την πρώτη στιγμή, γιατί ο Ηρακλής διαθέτει ένα δυναμισμό σωματικά και ψυχικά, έχει καλό χαρακτήρα και ενεργεί με ανιδιοτέλεια για να βοηθήσει το φίλο του Άδμητο, παράλληλα είναι διασκεδαστικός και αστείος. Πιστεύω πως και το κοινό θα απολαύσει την παρουσία του Ηρακλή στο έργο και θα το αγαπήσει όσο κι εγώ». Χρίστος Γουήλερ, Β1 - Ηρακλής

- « Η όλη εμπειρία από τη συμμετοχή μου στη φετινή παράσταση του σχολείου μου ήταν υπέροχη. Αν και είχα λάβει μέρος στο παρελθόν σε άλλες θεατρικές παραστάσεις, το να συμμετέχω φέτος σε μια αρχαία ελληνική τραγωδία για μένα ήταν κάτι το εντελώς καινούριο. Ο ρόλος απαιτούσε σοβαρό ύφος και περιορισμένη κίνηση, γιατί η ερμηνεία έπρεπε να είναι πιο εσωτερική, κάτι που ήρθε σε αντίθεση με τη δική μου εξωστρέφεια και αυθόρμητη συμπεριφορά. Μπορώ να πω ότι ήταν ωραία πρόκληση. Παρόλο που η τραγωδία απαιτεί σοβαρότητα, εμείς περάσαμε πολύ ευχάριστα στις πρόβες. Γίναμε φίλοι με όλα τα παιδιά. Γνωριστήκαμε καλύτερα και αναπτύξαμε πολύ καλή σχέση μεταξύ μας. Πιστεύω πως μόνο κερδισμένοι βγήκαμε από αυτήν την εμπειρία». Σόλωνας Σούγλης,Β2 - Άδμητος

- «Το Λανίτειο Λύκειο συμμετέχει φέτος στους Μαθητικούς Αγώνες Θεάτρου με την τραγωδία *Άλκηστις* του Ευριπίδη και λαμβάνω μέρος ως μέλος του Χορού. ομολογώ ότι για πρώτη φορά συμμετέχω σε θεατρική παράσταση και είμαι πραγματικά ευγνώμων που βίωσα αυτή την εμπειρία! Αναμφίβολα αντιμετωπίσαμε δυσκολίες ως ομάδα αλλά ήταν και μια ανεπανάληπτη εμπειρία το να μάθω να συνεργάζομαι με άτομα με πολύπλευρες προσωπικότητες. Ήταν δύσκολο αλλά και παράλληλα μαγικό να βγαίνεις από το κοστούμι που φορεί ο εαυτός σου και να μπαίνεις σ' αυτό του ρόλου σου. Μια θεατρική παράσταση χρειάζεται καλή οργάνωση και συνέπεια από όλους τους ηθοποιούς». Κωνσταντίνα Παρτασίδου, Γ13 - Χορός

- «Πρώτη φορά συμμετέχω σε αρχαία τραγωδία και ιδιαίτερα ως μέλος του Χορού και είναι μια εντελώς διαφορετική εμπειρία. Διαπίστωσα πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος που διαδραματίζει ο Χορός στο αρχαίο δράμα και πόσο δύσκολο είναι να λειτουργείς ομαδικά με κίνηση και λόγο χωρίς να χάνεται ο ρυθμός». Πάτροκλος Ιωάννου, Β7 - Χορός

- «Νιώθω ευγνώμων που έχω επιλεγεί για να λάβω μέρος στη θεατρική παράσταση του σχολείου μου, γιατί αγαπώ το θέατρο και την υποκριτική τέχνη. Η συμμετοχή μου στο

Χορό με μύησε σε νέες τεχνικές και έμαθα πώς να χειρίζομαι σωστά τη φωνή και το σώμα μου. Είχα την ευκαιρία να συνεργαστώ με αξιόλογα άτομα και να αποκτήσω νέους φίλους». Μαρία Μανώλη, Β14 - Χορός

- «Η αλήθεια είναι πως συμμετέχοντας στην ομάδα του Χορού είχα μεγάλες προσδοκίες. Κάποιες από αυτές έγιναν πραγματικότητα δίνοντάς μου χαρά και γεμίζοντάς με γνώση και εμπειρίες. Τη φετινή μου συμμετοχή στην τραγωδία *Άλκηστις* θα την κρατήσω ως μια ωραία ανάμνηση των μαθητικών μου χρόνων». Βασιλική Πασιά, Γ9 - Χορός

- «Σκοπεύω να ασχοληθώ επαγγελματικά με το θέατρο και το ότι λαμβάνω μέρος σε φετινή θεατρική παράσταση με βοήθησε πολύ. Ο ρόλος του Χορού ήταν για μένα μια εμπειρία συγκίνησης και αγωνίας. Ως μέλη του Χορού έπρεπε να είμαστε συντονισμένοι και με το ανάλογο ύφος να μεταδώσουμε το συναίσθημα του πένθους στο Κοινό. Πιστεύω ότι έχω μάθει πολλά, τα οποία θα μου είναι χρήσιμα και στη μελλοντική μου πορεία». Γεωργία Σπύρου, Γ11 - Χορός

- «Όταν άκουσα ότι γίνονταν ακροάσεις για τη θεατρική παράσταση του σχολείου μας, αποφάσισα να δοκιμάσω αρχικά από περιέργεια. Δεν είχα ασχοληθεί ποτέ πριν με το θέατρο, έτσι ήταν κάτι που επέλεξα κάτι εντελώς καινούριο για μένα. Φοιτώντας όμως στο Μουσικό Λύκειο είμαι εξοικειωμένη να συνεργάζομαι με άλλους ανθρώπους που έχουν κοινό σκοπό. Ο ρόλος μου ως μέλος του Χορού προϋποθέτει πολλή συνεργασία και συγκέντρωση. Πρέπει να κινούμαστε και να μιλούμε ως ένας, αλλά ταυτόχρονα να είμαστε και ο καθένας μια διαφορετική οντότητα». Εμμέλεια Περικλέους, Β7 – Χορός

11. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΑΤΣΙΩΝ- *ΟΡΝΙΘΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ – 2012

-«Η συμμετοχή μου στην παράσταση *Όρνιθες* του Αριστοφάνη στο Γυμνάσιο Λατσιών ήταν αναμφισβήτητα μια από τις πιο σημαντικές εμπειρίες της σχολικής μου ζωής. Κατά τη γνώμη μου, το θέατρο είναι ένα πολύ ξεχωριστό είδος τέχνης που έχει να προσφέρει πολλά τόσο σε ατομικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο, και η ενασχόληση των νέων με αυτό μπορεί να επιφέρει πολλά πλεονεκτήματα. Συγκεκριμένα στη δική μας ομάδα, ήταν πολύ έντονο το αίσθημα της ομαδικότητας. Καθώς ο χρόνος περνούσε, προσβλέπαμε όλοι στο ίδιο γεγονός, μετρούσαμε μαζί τους μήνες, τις μέρες, τις εβδομάδες που απέμεναν, μαζί αγχωνόμασταν, μαζί ανυπομονούσαμε, μαζί φοβόμασταν, μαζί ενθουσιαζόμασταν. Εργαζόμασταν όλοι σκληρά για ένα κοινό στόχο, ο οποίος μας έφερε

πολύ κοντά με αποτέλεσμα να γνωρίσουμε πραγματικά ο ένας τον άλλο. Και δεν πρόκειται για απλές γνωριμίες, αλλά για δυνατές και ειλικρινείς φιλικές σχέσεις, που δημιουργήθηκαν και δυνάμωσαν παράλληλα με την εξέλιξη του έργου, αλλά συνεχίζονται και μετά το τέλος του! Πιστεύω πως τα άτομα δεν μπορούν να αλληλεπιδράσουν ικανοποιητικά επί σκηνής, όταν δεν γνωρίζονται πολύ καλά προηγουμένως.

Παράλληλα, το θέατρο στάθηκε για μας η ιδανική απόδραση από την καθημερινότητα. Παρόλο που οι πολύωρες πρόβες τα σαββατοκύριακα συνέβαλλαν στη σωματική κούραση της εβδομάδας, το μυαλό μας μπορούσε επιτέλους να αφήσει για λίγες ώρες το άγχος των μαθημάτων και των φροντιστηρίων και να ταξιδέψει σε ένα άλλο χώρο και χρόνο που δεν πήγαμε ποτέ, ωστόσο μας ήταν τόσο οικείος. Η σχολική μας χρονιά είχε αποκτήσει ένα νόημα, είχαμε όλοι κάτι να περιμένουμε. Η μέρα της παράστασης ήταν για όλους μια από τις δυνατότερες στιγμές της μέχρι τώρα πορείας μας. Ήταν η κορύφωση όλων αυτών των προσπαθειών, η μεγάλη ανταμοιβή για τον κόπο και το χρόνο που αφιερώσαμε. Τα καμαρίνια, τα κοστούμια, το έντονο μακιγιάζ, οι περούκες, η αγωνία και οι σφυγμοί μας που αυξάνονταν όσο περνούσε η ώρα και ο θόρυβος από την αίθουσα αυξανόταν… Κι ύστερα η σκηνή! Οι προβολείς που χαμήλωναν, και η πρώτη ατάκα! Οι *Όρνιθες* του Αριστοφάνη αποτέλεσαν για εμάς μια μεγάλη πρόκληση. Επρόκειτο για ένα σπουδαίο κείμενο με διαχρονικές αξίες, που θα έπρεπε να περάσουν στο κοινό και είχε ανεβεί αμέτρητες φορές από αξιόλογους θιάσους. Έπρεπε να το προσεγγίσουμε με φαντασία και παράλληλα σεβασμό.

Όσον αφορά τις δυσκολίες που συνάντησα, ο πρωταγωνιστικός ρόλος του Πεισθέταιρου αρχικά ήταν για μένα κάτι εντελώς ξένο. Βρισκόμουν αντιμέτωπη με ένα άτομο αντίθετου φύλου και πολύ μεγαλύτερης ηλικίας, με εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα και τρόπο σκέψης από το δικό μου, κι όμως εγώ κι ο ρόλος έπρεπε να γίνουμε ένα. Ήταν αρκετά δύσκολο και μου πήρε αρκετό καιρό να προσαρμόσω τη φωνή και τις κινήσεις μου σε αυτό το ρόλο. Ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετώπισαν όλα τα μέλη της ομάδας ήταν οι πολλές ώρες που έπρεπε να αφιερωθούν στις πρόβες. Όλοι χρειάστηκε να κάνουν θυσίες ώστε να βρίσκονται στις πρόβες, καθώς η απουσία έστω ενός ατόμου δυσκόλευε την εξέλιξη του έργου. Υπήρξαν φορές που χρειάστηκε να χάσουμε οικογενειακές

συγκεντρώσεις, ή να πάμε στην πρόβα ακόμα και αν ήμασταν άρρωστοι, ή να πάρουμε μαζί τα βιβλία για να μελετήσουμε για το σχολείο!

Ακόμα, για μένα ήταν αρκετά δύσκολο να συνειδητοποιήσω πως η παράσταση είχε τελειώσει. Μετά από ένα χείμαρρο ήχων, χρωμάτων, λέξεων, στιγμών που διήρκησε περισσότερο από πέντε μήνες, δεν υπήρχαν πλέον πρόβες, δεν υπήρχε πλέον στόχος. Η παράσταση αποτελούσε παρελθόν και η νοσταλγία για τη διαδικασία ήταν εξίσου δυνατή με την ικανοποίηση που μου είχε προσφέρει. Εξετάζοντας την προσπάθεια εκ των υστέρων, πιστεύω πως ήταν ένα πραγματικά μεγάλο επίτευγμα, που θα ήταν αδύνατο χωρίς την όρεξη και τον ενθουσιασμό των μαθητών, αλλά κυρίως χωρίς την ακούραστη καθοδήγηση και τη δημιουργικότητα της καθηγήτριάς μας, κυρίας Άννας Παφίτη.» Μαρία Κωνσταντίνου, Γ5 - Πεισθέταιρος

- «Κατ' αρχάς, όσον αφορά τη θέση μου στη θεατρική ομάδα, ήμουν βοηθός σκηνοθέτη. Και παρ' όλο που η παρουσία μου δεν ήταν ιδιαίτερα αισθητή κατά την διάρκεια της παράστασης, η δουλειά που μου είχε ανατεθεί απαιτούσε απίστευτη αφοσίωση καθώς και αδιάκοπη συγκέντρωση κατά την διάρκεια των προβών. Ήταν επίσης κάτι αρκετά δύσκολο να ανατεθεί σε ένα μαθητή/ρια, αφού είναι μια θέση που χρειάζεται ένα άτομο αρκετά υπεύθυνο, που μπορείς να βασιστείς πάνω του για κάτι τόσο μεγάλο. Πρώτα απ' όλα, ίσως η μεγαλύτερη δυσκολία που συνάντησα, ήταν η συνεχής παρακολούθηση του οτιδήποτε συνέβαινε στο χώρο. Έπρεπε να έχω συνεχώς την προσοχή μου στραμμένη τόσο στη σκηνοθέτη, αλλά και στους ηθοποιούς. Η δουλειά μου ήταν να σημειώνω στο σενάριό μου την κάθε τους κίνηση, με ποιο ύφος έπρεπε να πουν κάποια ατάκα, να κάνω τις ανάλογες αλλαγές κάθε φορά που αλλάζαμε γνώμη για κάποια σκηνή, μέχρι να φτάσει σιγά σιγά το έργο στην τελική του μορφή - δεδομένου ότι έπρεπε να μάθω να γράφω με ταχύτητα φωτός. Αυτό καθιστούσε το δικό μου σενάριο ένα από τα πιο σημαντικά κομμάτια στην παράσταση, αφού όλα βασίζονταν σε αυτό. Αν δεν ήμουν αρκετά συγκεντρωμένη, αν έλειπα έστω για μια φορά, αμέσως δημιουργούνταν κενά, έμεναν οι σημειώσεις μου πίσω, έχαναν τα βήματά τους.

  Η δεύτερη πιο μεγάλη δυσκολία που είχα ήταν ο συντονισμός της ομάδας. Φανταστείτε ένα σύνολο 30 και πλέον εφήβων, στον ίδιο χώρο. Κάθε φορά που επικρατούσε χάος, έχανα την φωνή μου μέχρι να επαναφέρω την κατάσταση. Είναι αδύνατον να τους

κρατήσεις σε ησυχία για δύο και πλέον ώρες, καθώς επίσης και να τους κάνεις να σε ακούσουν, να σου δώσουν σημασία, και να σε πάρουν στα σοβαρά. Επιπλέον το ότι, ενόσω γινόταν αυτό, εγώ έπρεπε να βρίσκομαι ακόμη συγκεντρωμένη σε αυτούς που έπαιζαν τον ρόλο τους, ούτως ώστε να τους βοηθήσω με τα λόγια, να τους διορθώσω, να τους θυμίσω πώς να κινηθούν, κλπ. Η όλη εμπειρία απαιτούσε από όλους μας πολύ σκληρή δουλειά. Έπρεπε να είμαστε συνεπείς, να βρισκόμαστε πάντοτε στις πρόβες, να εξασκούνται οι ηθοποιοί και στο σπίτι, να ξεχάσουμε για λίγο διακοπές, αργίες, εξόδους. Αν δεν συνεισφέρουμε όλοι μαζί, δεν βγαίνει αποτέλεσμα.

Η αλήθεια όμως είναι ότι κανείς δεν αντιλαμβάνεται την σοβαρότητα της όλης υπόθεσης μέχρι και την τελευταία πρόβα. Τότε είναι που ξαφνικά όλοι ξεκινούν να πανικοβάλλονται και διερωτώνται αν βρίσκονται σε θέση να βγάλουν την παράσταση. Έχουμε ενάμιση ώρα το πολύ να φέρουμε εις πέρας το έργο, και η τελευταία πρόβα κρατά τέσσερις ώρες. Αντιλαμβάνεστε την απελπισία. Είναι κάτι δημιουργικά και όμορφα κουραστικό. Πολλές φορές οδήγησε μερικούς από εμάς σε υπερκόπωση. Όμως το τελικό αποτέλεσμα φέρνει ένα υπέροχο συναίσθημα ικανοποίησης, περηφάνιας, αγάπης, και πολλών άλλων. Δεν νομίζω ότι οι λέξεις είναι αρκετές για να περιγράψουν το τι νιώθεις την ώρα της υπόκλισης. Και ξαφνικά σε χτυπά δυνατά το "όλα έχουν τελειώσει." Μοιάζει σαν ψέμα, σαν όνειρο. Σαν να μην έγινε ποτέ. Οι μέρες μετά είναι αρκετά οδυνηρές. Κάτι που εμείς αποκαλούμε «σύνδρομο στέρησης θεάτρου». Είναι πολύ δύσκολο μετά από μισό χρόνο προβών ξαφνικά το πρόγραμμά σου να είναι άδειο. Δημιουργείται μέσα σου ένα τεράστιο κενό το οποίο δεν φανταζόσουν ποτέ ότι θα υπάρξει. Ξεκίνησε ως απλά «για το χάζι».

Ήταν μια μοναδική εμπειρία. Με έχει αλλάξει πάρα πολύ ως άνθρωπο και είναι σίγουρα κάτι για το οποίο είμαι ευγνώμων που είχα την ευκαιρία να ζήσω. Έχω διδακτεί πολλά, και έχω ζήσει πολλά. Με βοήθησε να αντιληφθώ την έννοια της ομαδικότητας, της αλληλοβοήθειας και αλληλοϋποστήριξης, καθώς και τη σημασία του «αναλαμβάνω ευθύνες». Και μέχρι σήμερα, αποτελεί ένα τεράστιο κομμάτι του εαυτού μου.» Γεωργία Φραγκούδη, Γ1 - Βοηθός Σκηνοθέτη

12. ΛΥΚΕΙΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ- *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ* - 2014 - ΔΙΑΚΡΙΣΗ

- «Η συμμετοχή μου στη φετινή θεατρική παράσταση του σχολείου ήταν μια υπέροχη και ανεπανάληπτη εμπειρία. Μέσα από τις πρόβες, αλλά και τις πολλές ώρες που περάσαμε μαζί, μάθαμε καλύτερα τους γύρω μας, αλλά πάνω από όλα τον εαυτό μας. Ο καθένας κέρδισε κάτι ξεχωριστό από την εμπειρία αυτή.» Κωνσταντίνα Σκαμνάκη, Β1- Χορός γυναικών

- «Είναι μια εμπειρία, που νομίζω, κανένας μας δεν θα ξεχάσει ποτέ. Πλέον σημασία δεν έχει το αποτέλεσμα της νίκης. Αν πάρουμε βραβείο ή όχι. Έχουμε κερδίσει ήδη τόσα πολλά από αυτό το ταξίδι. Μάθαμε να συνεργαζόμαστε για ένα κοινό στόχο.» Ειρήνη Σκαμνάκη, Α5 - Χορός γυναικών

- «Είναι αδύνατο για μένα να αποδώσω τις σκέψεις και τα συναισθήματα μου, μέσα σε λίγες γραμμές. Η συμμετοχή μου στο θέατρο, αποτελεί μια εμπειρία μοναδική. Μέσα από το θέατρο αναπτύξαμε ισχυρές φιλίες, μάθαμε να συνεργαζόμαστε για ένα κοινό στόχο και αντιληφθήκαμε την αίσθηση του «εμείς». Μας δίδαξε τι θα πει σκληρή δουλειά και ομαδικότητα. Τα συναισθήματά μας, ανάμεικτα. Χαρά και ενθουσιασμός από τη μια, αλλά από την άλλη κούραση και άγχος. Ένα βίωμα υπέροχο που θα μας μείνει αξέχαστο.» Αντιγόνη Αυγουστή, Β1 - Χορός γυναικών

13. ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ- *ΠΛΟΥΤΟΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ- 2003

- «Για να ολοκληρωθεί μια θεατρική παράσταση χρειάζονται θυσίες, σκληρή δουλειά, επιμονή και υπομονή. Σε κάθε πρόβα στόχος είναι το τέλειο. Ίσως να μη φτάσουμε ποτέ σ' αυτό, αλλά σημασία έχει το ταξίδι». Άντρος Παλλάς, Β6 - Συκοφάντης

- «Το θέατρο πραγματικά είναι σπουδαίο και μοναδικό. Κατάφερε να με κάνει να βγω από το εγώ μου και να δω με άλλα ματιά τον κόσμο γύρω μου. Μου πρόσφερε συγκινήσεις και εμπειρίες μοναδικές». Άννα Χαραλάμπους, Γ9 - Χορός Αγροτών

- «Εγώ είμαι μέλος του Χορού σ' αυτό το θεατρικό, ενός διόλου ευκαταφρόνητου ρόλου. Αυτό που εγώ έχω να επισημάνω είναι ότι όλοι δουλέψαμε σκληρά, δίνοντας τον καλύτερο μας εαυτό, υπήρξε άψογη συνεργασία μεταξύ καθηγητών και παιδιών.

Μεθοδικότητα, ομαδική δουλειά, συνέπεια, ήταν τα χαρακτηριστικά της θεατρικής μας οικογένειας, που το αποτέλεσμα πιστεύω θα τη δικαιώσει». Μαρία Κιτρομήλη, Β7 - Χορός Αγροτών

- «Ώρες ατέλειωτες από τον ελεύθερο μας χρόνο και μικρές ή μεγάλες θυσίες, για τον κοινό εκείνο στόχο που μας είχε χρήσει θεατρική ομάδα. Υπήρξε για μας μια δύσκολη δοκιμασία, στην οποία πρέπει και θέλουμε να πετούμε για να αποδείξουμε ότι μπορούμε να ανταπεξέλθουμε και να ξεπεράσουμε τις προσδοκίες μας. Η εμπειρία του θεάτρου είναι για μας πάρα πολύ δυνατή, γιατί μέσα από αυτή διδαχτήκαμε πολλά γνωρίζοντας καλύτερα τον εαυτό μας και τους υπόλοιπους της ομάδας. Σίγουρα θα τη θυμόμαστε για πάντα, αφού θα μας συντροφεύει σε όλη μας τη ζωή». Χαρά Δημητρίου, Α8 - Χορός Αγροτών

- «Το θέατρο είναι ζωή. Είναι η έκφραση της ίδιας της ζωής μέσα από χαρακτήρες που δρουν πάνω στη σκηνή για να μεταφέρουν στο θεατή συγκεκριμένα μηνύματα. Είναι τέχνη το θέατρο και ο ηθοποιός-δημιουργός, εκφραστής αυτής της τέχνης. Προσωπικά, όταν ερμηνεύω κάποιο ρόλο στη σκηνή, αισθάνομαι ότι γίνομαι κομμάτι ενός άλλου κόσμου. Ταυτίζομαι με το χαρακτήρα που ερμηνεύω και με σεβασμό στο συγγραφέα προσπαθώ να φανώ όσο το δυνατόν πιο συνεπής στην αποστολή μου». Τερέζα Κοτσώνη, Γ7 - Χορός Αγροτών

- «Η αρχή ήταν δύσκολη. Γνωριζόμαστε πολύ λίγο, κι όμως έπρεπε να γίνουμε ένα, για ένα κοινό σκοπό, για ένα κοινό στόχο. Είχαμε ένα κείμενο που έπρεπε να του δώσουμε πνοή, να ζωντανέψει, να γίνει δράση πάνω στο σανίδι». Άντρια Χαραλάμπους, Α8 - Χορός Αγροτών

<u>14. ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ – *ΠΛΟΥΤΟΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ- 2006</u>

- «Μπορεί να κάναμε λάθη στήνοντας αυτήν την παράσταση. Ίσως κάνουμε και άλλα απόψε… Για ένα πράγμα είμαστε σίγουροι- δεν κάναμε λάθος στην επιλογή του έργου. Στον *Πλούτο* βρήκαμε όσα μας χρειάζονταν, για να αποκτήσει νόημα η πολύμηνη πορεία μας προς την παράσταση. Ανακαλύψαμε ότι το χιούμορ εικοσιπέντε αιώνων είναι ζωντανό, οξύ, αποτελεσματικό. Το δοκιμάσαμε πάνω μας και γελάσαμε πολύ (η σειρά σας τώρα!). Θαυμάσαμε τη φοβερή πειθώ του Αριστοφάνη που με επιχειρήματα θεατρικής λογικής μας ανάγκασε (και θα σας αναγκάσει) να δεχτούμε τις αλήθειες του

και πρώτ' απ' όλα την ιδέα για την άδικη κατανομή του πλούτου και για την ανάγκη της ανταμοιβής του τίμιου μόχθου. Ταυτιστήκαμε με τους ήρωες του έργου, νιώσαμε το παράπονό τους, ζήσαμε την περιπέτειά τους, αισθανθήκαμε την τελική τους ικανοποίηση και τη θλίψη του απατηλού, ουτοπικού ονείρου.

Συνειδητοποιήσαμε επίσης ότι δουλεύοντας πάνω στον *Πλούτο* παίρναμε μαθήματα θεάτρου. Μάθαμε τη διαδρομή από το κείμενο μέχρι τη σκηνική πραγμάτωση του ρόλου. Προσπαθήσαμε να δώσουμε στις μορφές ευδιάκριτα, γλαφυρά χαρακτηριστικά, προσπαθήσαμε με τις οδηγίες του μεγάλου δασκάλου Αριστοφάνη να στήσουμε σκηνές με σταδιακή ανάπτυξη βαδίζοντας προς την τελική κορύφωση.

Χαρήκαμε την ευκαιρία να απελευθερωθούμε από συστολές. Να εκφραστούμε πραγματικά ελεύθερα… να βγάλουμε προς τα έξω όσα είχαμε μέσα μας κρυμμένα. Θα τελειώσουμε με ένα μικρό απόσπασμα από διάλογο που ακούστηκε σε μια από τις πρόβες.

«Σκηνοθέτες» (προς «ηθοποιό»):

- Δεν ξέραμε ότι μπορούσες να κάνεις όλα αυτά που κάνεις!

«Ηθοποιός»:

- Μήπως ήξερα εγώ…» Θεατρική ομάδα

15. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΔΕΡΥΝΕΙΑΣ- *ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ - 2013

- «Το θέατρο ήταν μια απίστευτη εμπειρία. Οι πρόβες και η κούραση δεν πήγαν χαμένα. Αν μου δινόταν η ευκαιρία θα το ξαναζούσα, γιατί τώρα πια έχω γίνει ένας μικρός ηθοποιός!» Κενδέας Λίλης, Β6 – Γριά Β΄

- «Για να πετύχει κανείς αυτό που πραγματικά θέλει, πρέπει να θέτει υψηλούς στόχους. Ο στόχος της θεατρικής μας ομάδας είναι να παρουσιάσει μια μαγευτική παράσταση. Ώρες ατέλειωτης δουλειάς, όμως είμαστε σίγουροι ότι δεν πάνε χαμένες. Παλεύουμε, για να γίνουμε καλύτεροι από τον χθεσινό μας εαυτό. Πλέον είμαστε σαν μια οικογένεια, αγαπημένοι και ενωμένοι προσπαθούμε για το καλύτερο, το τέλειο. Είμαι σίγουρη ότι θα

το πετύχουμε. Μέσα από το θέατρο γνωρίσαμε έναν αλλιώτικο, διαφορετικό κόσμο. Είναι μια εμπειρία ζωής, την οποία θα κουβαλούμε πάντα μαζί μας, όπου κι αν βρισκόμαστε. Χαράχτηκε απλά και δεν μπορεί κανείς να την σβήσει. Μόλις ανάψουν οι προβολείς στη σκηνή, ο κάθε ένας από εμάς ξεχνά τα πάντα, μεταμορφώνεται, μπαίνει στον ρόλο του και είναι έτοιμος να δώσει τον καλύτερό του εαυτό. Τα συναισθήματα που νιώθουμε εκείνη τη στιγμή είναι απερίγραπτα… Απλώς αφήνουμε να μας παρασύρει η μαγεία του θεάτρου...» Λουκία Βασιλείου, Γ2 - Πραξαγόρα

- «Το ημερολόγιο του… Βλεπυράκη 24.03.13, ώρα 19:50. Άγχος, αγωνία για τη μεγάλη βραδιά! Θα αρέσουμε, δε θα αρέσουμε; Θα θυμηθώ τα λόγια μου; Ελπίζω να μη γλιστρήσω στην σκηνή... 24.03.13, ώρα 21:15
  Η παράσταση τελείωσε και το χειροκρότημα δε σταματούσε. Χαρά, ευχαρίστηση, περηφάνια ένιωθα μέχρι το πρωί της επόμενης μέρας. Ένιωσα μια ξαφνική λύπη που δε θα ξαναέπαιζα τον ρόλο Βλεπυράκι. Σας ευχαριστώ κυρία Λευκή, κυρία Μαρία και κυρία Ήβη, που μου προσφέρατε αυτή την ευκαιρία και μου μάθατε τόσα πράγματα. Πού ξέρετε, ίσως κάποτε να γίνω και ηθοποιός»! Αντρέας Θεοδούλου, Α6 - Βλεπυράκι

- «Τα συναισθήματά μου για το θέατρο είναι πολύ θετικά. Το θέατρο ήταν μια πολύ όμορφη εμπειρία. Στην αρχή ήμασταν πολλά άτομα και επέλεξαν τους καλύτερους δεκαέξι. Μετά από την επιλογή των «ηθοποιών» άρχισαν οι πρόβες τα Σαββατοκύριακα και τα απογεύματα, μετά το σχολείο. Το θέατρο μας πρόσφερε πολλά. Κάναμε φιλίες και περνούσαμε όμορφα και οποιαδήποτε δυσκολία είχαμε την ξεπερνούσαμε όλοι μαζί». Δανιέλα Χαραλάμπους, Γ6 - Γλύκη

- «Η φετινή θεατρική μας πορεία ξεκίνησε πριν από εφτά μήνες. Αρχικά επιλέγηκαν τα παιδιά που θα αποτελούσαν τη θεατρική ομάδα και αφού δόθηκαν οι ρόλοι άρχισαν οι πρόβες, οι οποίες γίνονταν τα Σάββατα και τα απογεύματα, μετά το σχολείο.. Η εμπειρία αυτή θα μου μείνει αξέχαστη σε όλη μου τη ζωή. Θα μου λείψει η θεατρική ομάδα, με την οποία συνδέθηκα τόσο πολύ... Τι λέτε, η πορεία δεν ήταν όλο χάρη»; Λάουρα Κωμοδίκη, Γ4 - Σωστράτη

- «Οι πρόβες άπειρες, οι φωνές ακόμα πιο πολλές ενώ οι δυσκολίες απέραντες! Η κούραση που νιώθαμε μας τυραννούσε, δεν ξέραμε πώς ν' αντέξουμε! Είχαμε όμως αποφασίσει να πετύχουμε τον στόχο μας, να συγκεντρωθούμε και να αφοσιωθούμε σ' αυτόν. Έπρεπε να σοβαρευτούμε και να μη χρονοτριβούμε άλλο πια, δεν είχαμε αυτή την πολυτέλεια. Αφιερώναμε όλο μας τον ελεύθερο χρόνο, για να τελειοποιήσουμε το έργο μας. Η κρίσιμη στιγμή ήρθε... Η αυλαία έπεσε. Όλοι οι συμμαθητές μου βρίσκονταν στη θέση τους, καθώς και οι κριτές, ενώ οι καθηγητές μας βρίσκονταν στα παρασκήνια μαζί μας, για να μας καθησυχάζουν. Τελικά η παράσταση άρχισε και όλοι οι ηθοποιοί ξεκίνησαν να παίζουν με χαρά και ενθουσιασμό, νιώθοντας όλο και μεγαλύτερη σιγουριά καθώς περνούσε η ώρα. Εγώ ανυπομονούσα να έρθει η τελευταία σκηνή, γιατί εκεί έχω μεγαλύτερο ρόλο, αλλά επειδή ήταν και η πιο αστεία! Μόλις τελείωσε η παράσταση όλοι μάς χειροκρότησαν με ενθουσιασμό. Ο Σύνδεσμος Γονέων μάς πρόσφερε λουλούδια και οι καθηγητές μας διπλώματα δυμμετοχής και τιμητικές πλακέτες. Με την εμπειρία μας αυτή καταλάβαμε ότι ο κύριος στόχος μας δεν είναι η νίκη, αλλά να απολαμβάνεις αυτό που αγαπάς με τους φίλους σου και πάνω από όλα να περνάς ωραία»! Αγγελική Καραφωτιά, Β4 - Ζηνοδώρα

9.10. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι΄

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Διάγραμμα 1: Ποσό επιχορήγησης 1992-2001

Διάγραμμα 2: Ποσό επιχορήγησης 2004-2014

Διάγραμμα 3: Συγκριτικός πίνακας συμμετοχών σχολείων στην κατηγορία του Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου 1991-2002

Διάγραμμα 4: Συγκριτικός πίνακας συμμετοχών σχολείων στην κατηγορία του Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου 2003-2014

Διάγραμμα 5: Συγκριτικός Πίνακας συμμετεχόντων σχολείων και συνολικού αριθμού συμμετοχών ανά επαρχία

Διάγραμμα 6: Συμμετέχοντα Γυμνάσια επαρχίας Λευκωσίας - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 7: Συμμετέχοντα Λύκεια επαρχίας Λευκωσίας - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 8: Συμμετέχοντα Γυμνάσια επαρχίας Λεμεσού - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 9: Συμμετέχοντα Λύκεια επαρχίας Λεμεσού - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 10: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Λάρνακας - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 11: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Πάφου - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 12: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Αμμοχώστου - Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 13: Συνολικό Συγκριτικό Διάγραμμα (α) συμμετεχόντων σχολείων και συνολικού αριθμού συμμετοχών ανά επαρχία με ποσοστά

Διάγραμμα 14: Συγκριτικό διάγραμμα αριθμού έργων και παραστάσεων που ανεβάστηκαν στα πλαίσια του θεσμού των αγώνων ανά τραγικό/ κωμικό ποιητή

Διάγραμμα 15: Αριθμός παραστάσεων Ευριπίδη ανά έργο

Διάγραμμα 16: Αριθμός παραστάσεων Αισχύλου ανά έργο

Διάγραμμα 17: Αριθμός παραστάσεων Σοφοκλή ανά έργο

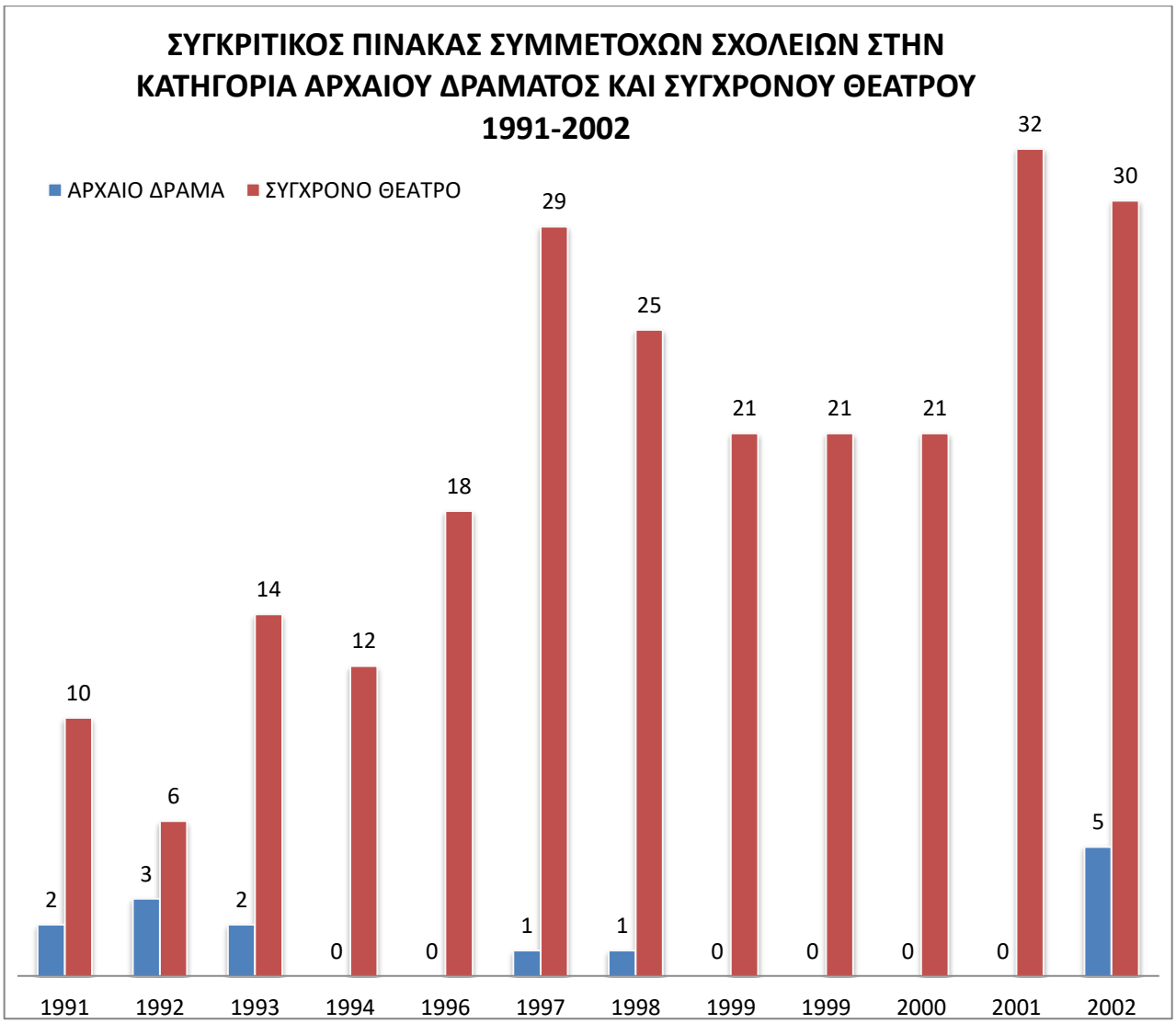
Διάγραμμα 18: Αριθμός παραστάσεων Αριστοφάνη ανά έργο

Διάγραμμα 1: Ποσό επιχορήγησης 1992-2001

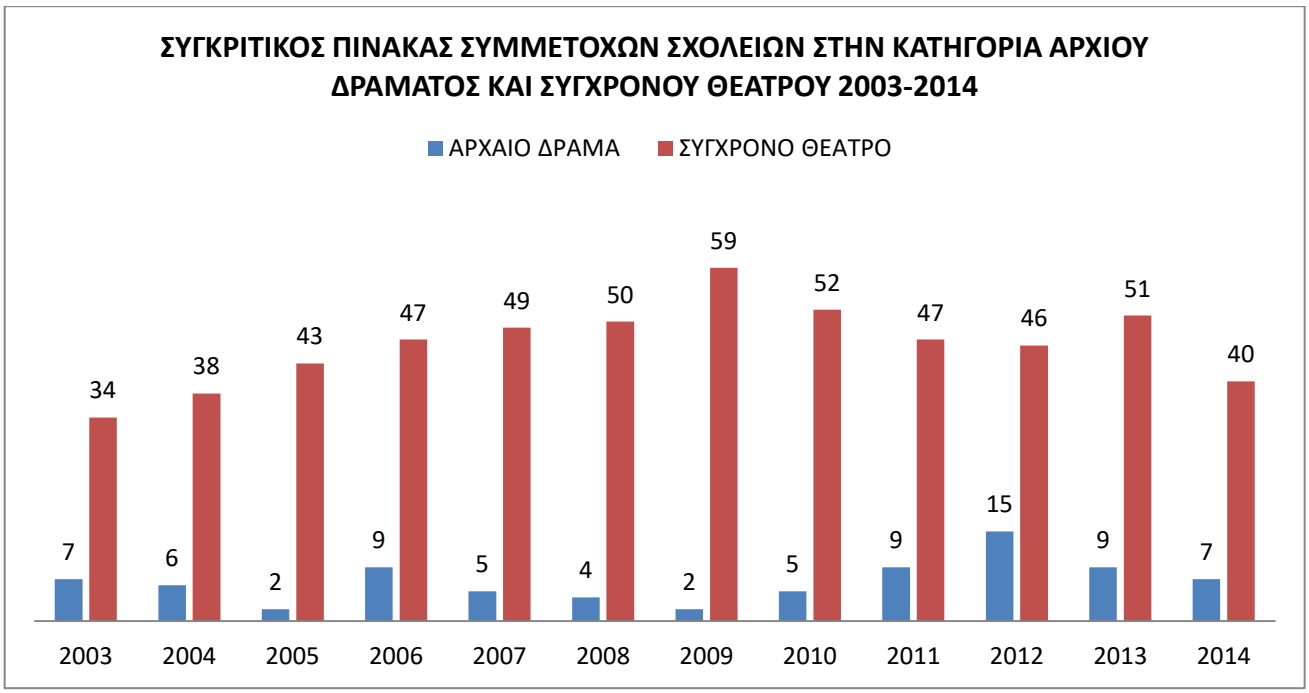

Διάγραμμα 2: Ποσό επιχορήγησης 2004-2014

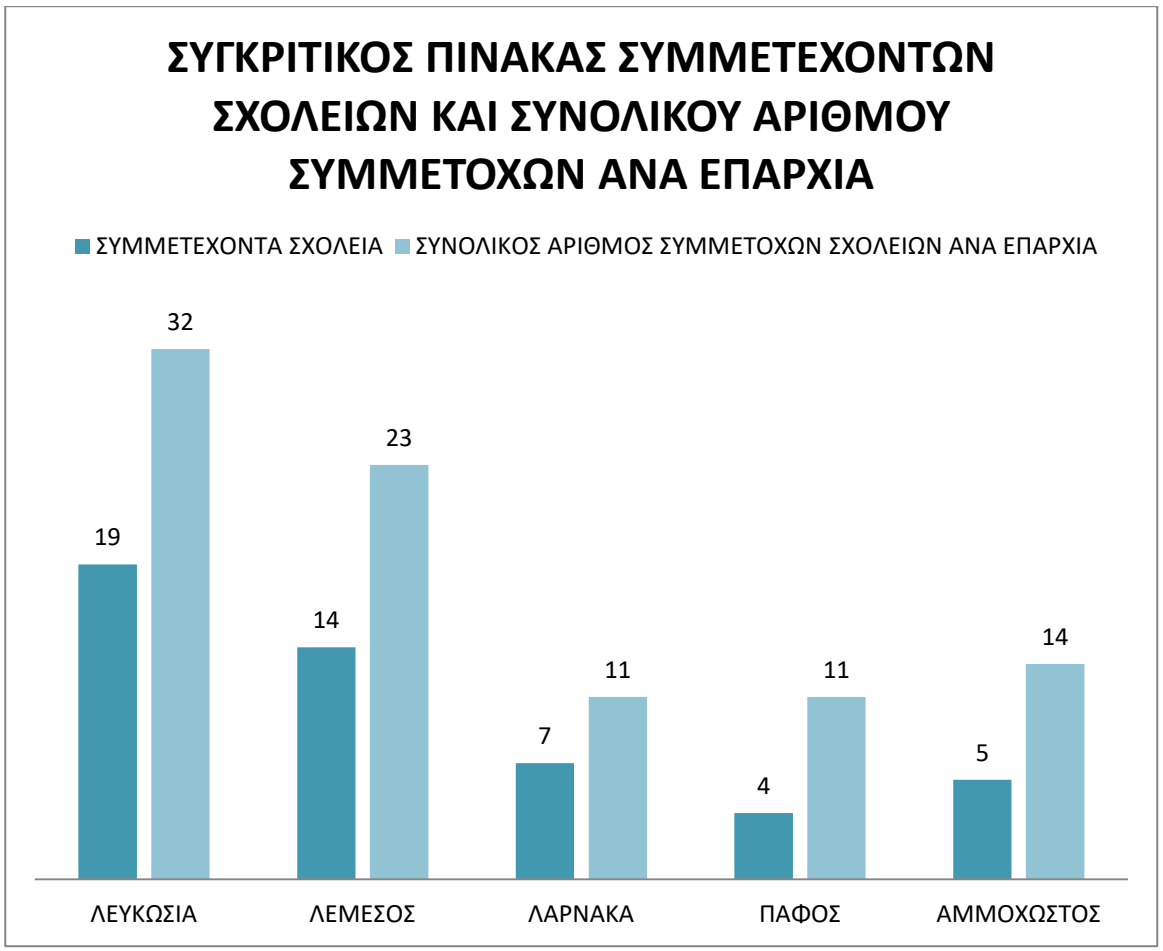
ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ	2	3	2	0	0	0	1	1	0	0	0	5
ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ	10	6	14	12	17	18	29	25	21	21	32	30
ΧΡΟΝΙΑ	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002

Διάγραμμα 3: Συγκριτικός πίνακας συμμετοχών σχολείων στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου 1991-2002

ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ	7	6	2	9	5	4	2	5	9	15	9	7
ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ	34	38	43	47	49	50	59	52	47	46	51	40
ΧΡΟΝΙΑ	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014

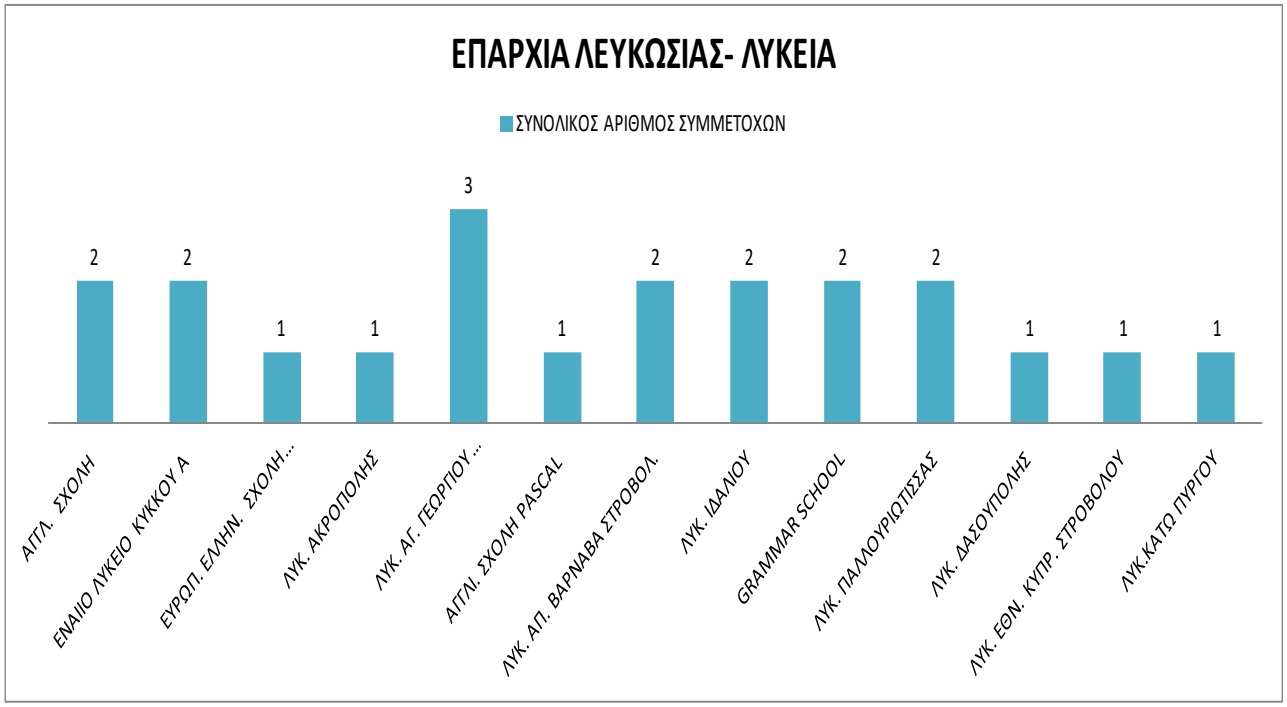
Διάγραμμα 4: Συγκριτικός πίνακας συμμετοχών σχολείων στην κατηγορία Αρχαίου Δράματος και Σύγχρονου Θεάτρου 2003-2014

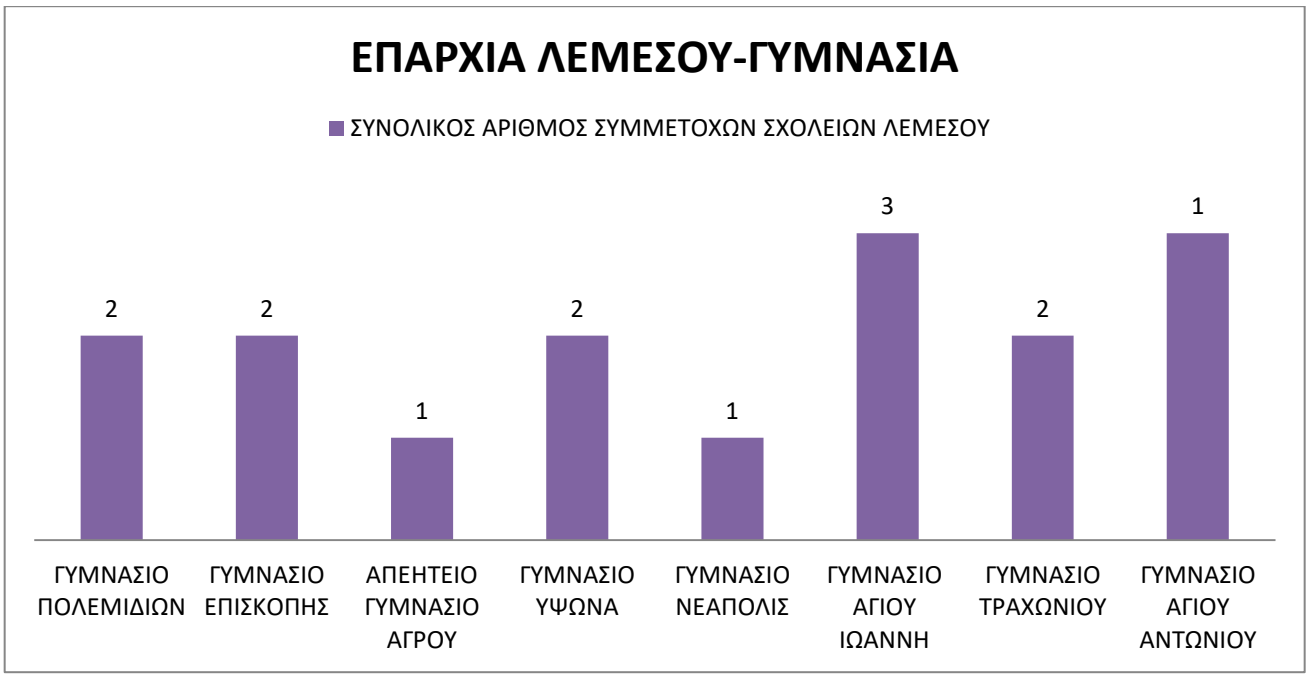
Διάγραμμα 5: Συγκριτικός πίνακας συμμετεχόντων σχολείων και συνολικού αριθμού συμμετοχών ανά επαρχία

Διάγραμμα 6: Συμμετέχοντα Γυμνάσια επαρχίας Λευκωσίας-Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 7: Συμμετέχοντα Λύκεια επαρχίας Λευκωσίας-Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

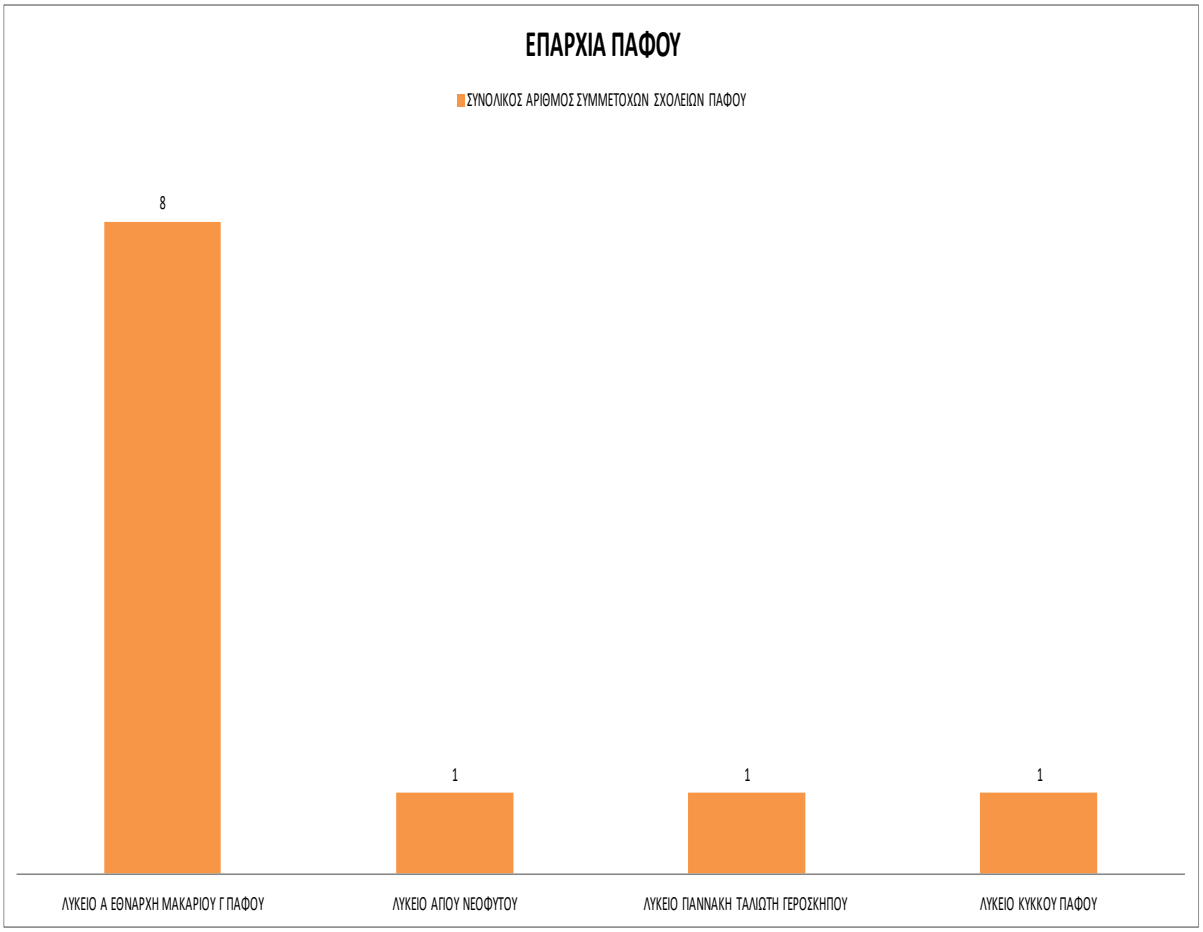
Διάγραμμα 8: Συμμετέχοντα Γυμνάσια επαρχίας Λεμεσού-Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

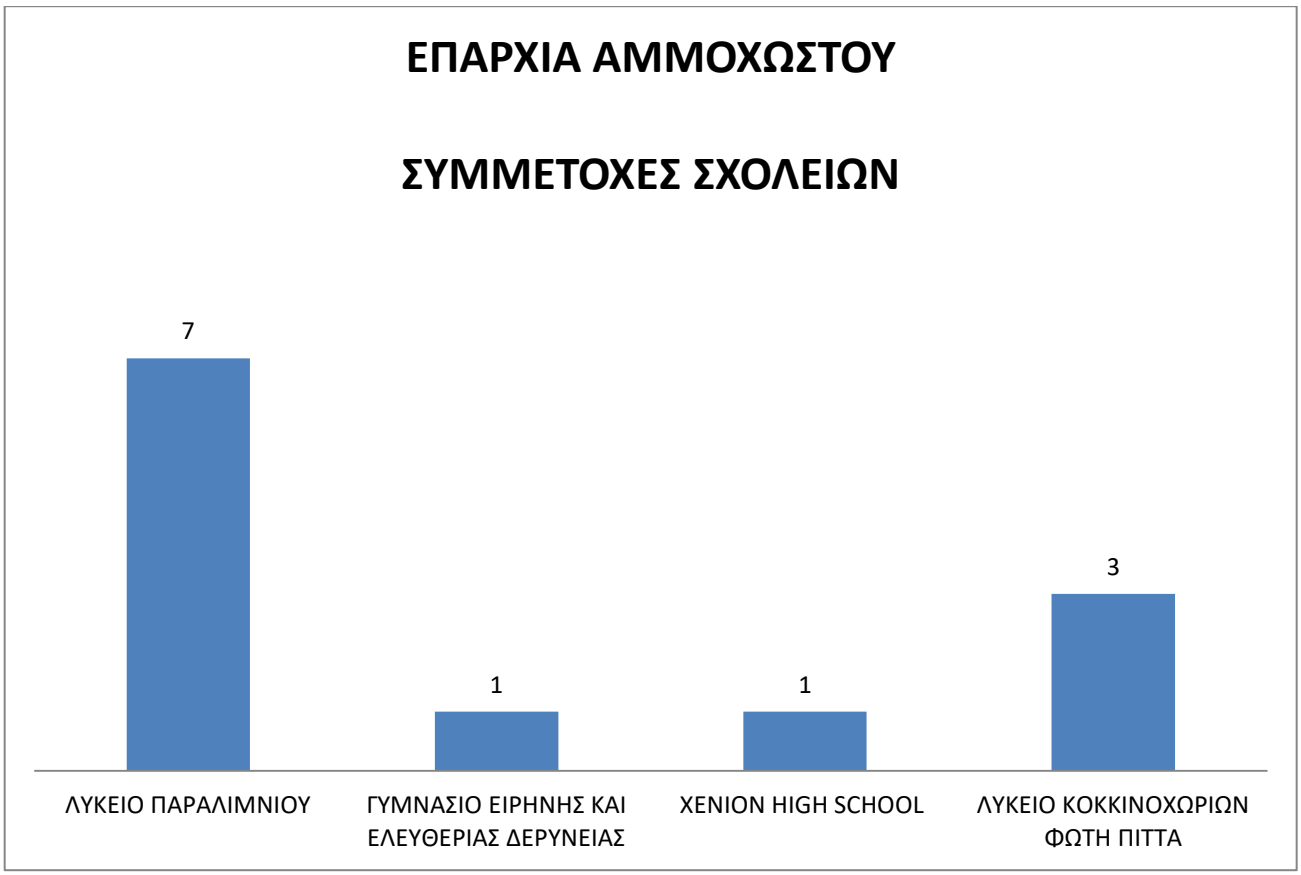
Διάγραμμα 9: Συμμετέχοντα Λύκεια επαρχίας Λεμεσού-Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

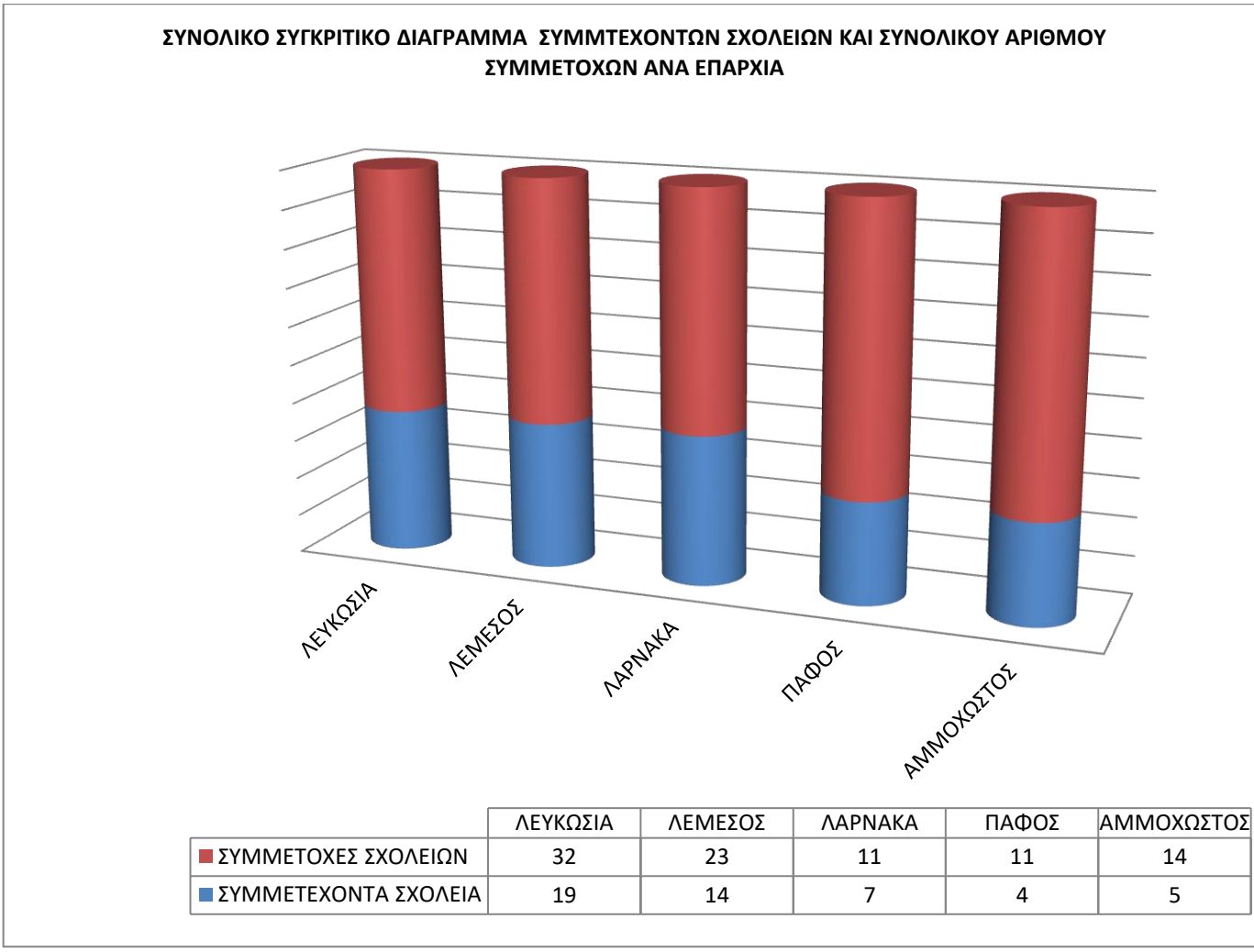
Διάγραμμα 10: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Λάρνακας-Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

Διάγραμμα 11: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Πάφου-Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

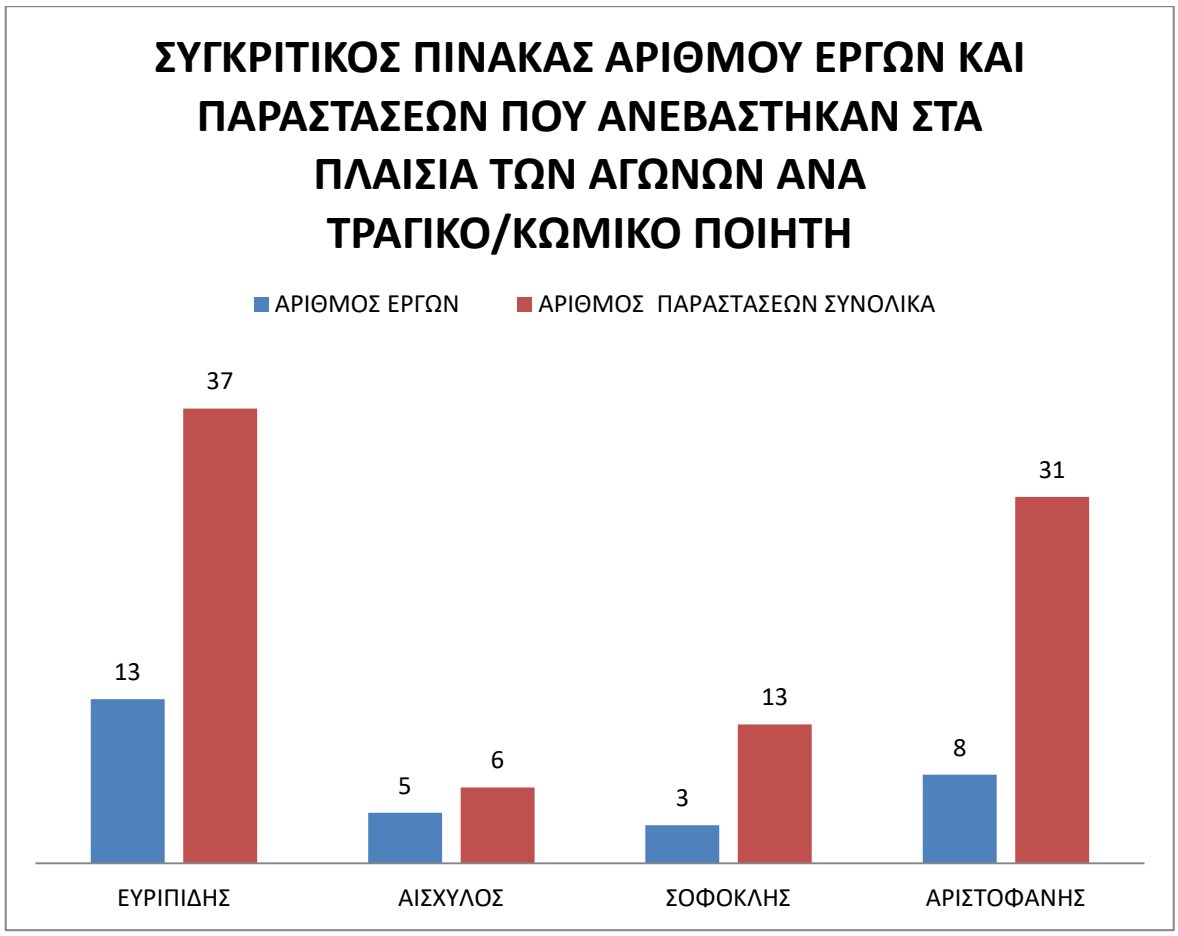

Διάγραμμα 12: Συμμετέχοντα σχολεία επαρχίας Αμμοχώστου-Συνολικός αριθμός συμμετοχών ανά σχολείο

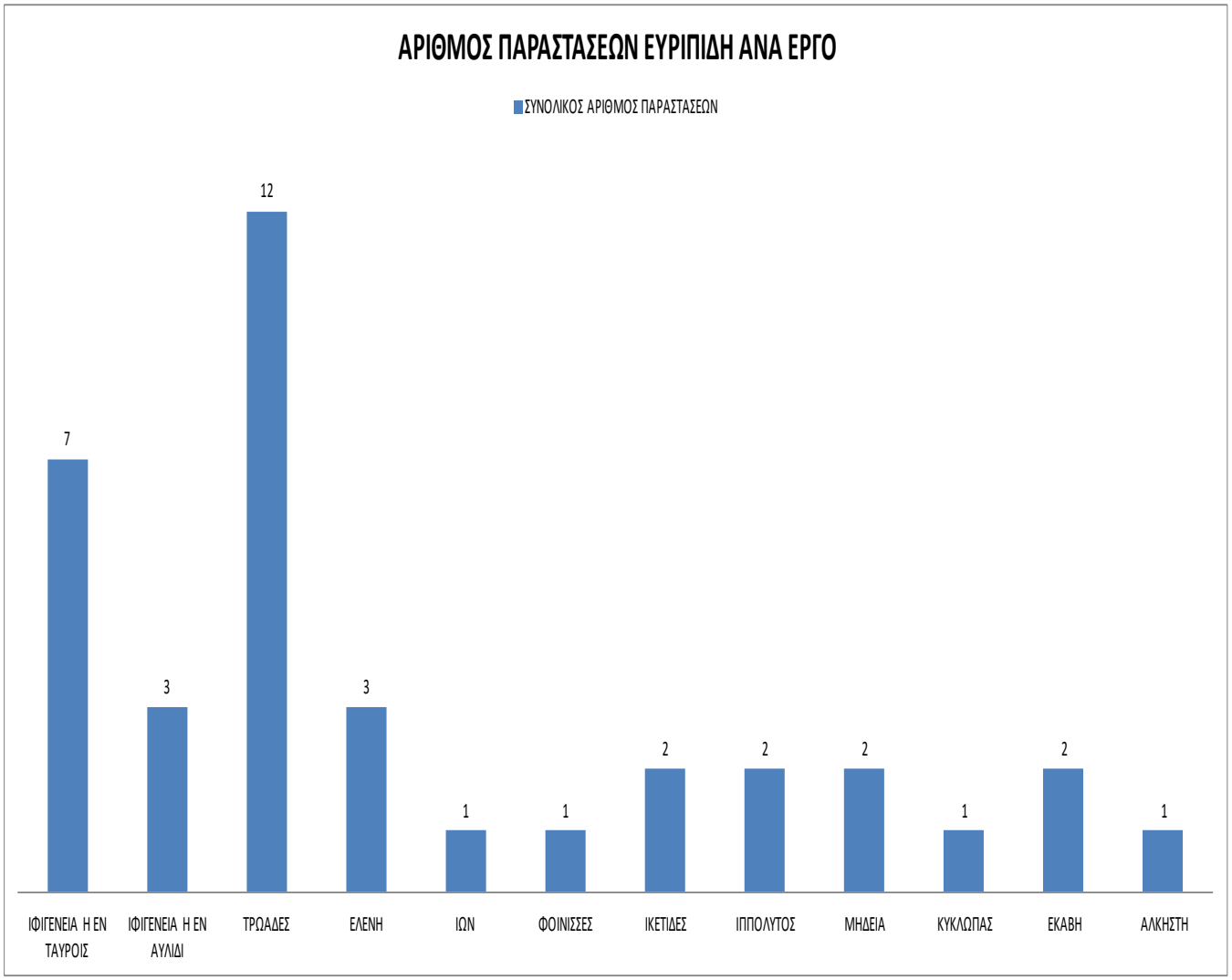

	ΛΕΥΚΩΣΙΑ	ΛΕΜΕΣΟΣ	ΛΑΡΝΑΚΑ	ΠΑΦΟΣ	ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ	32	23	11	11	14
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	19	14	7	4	5

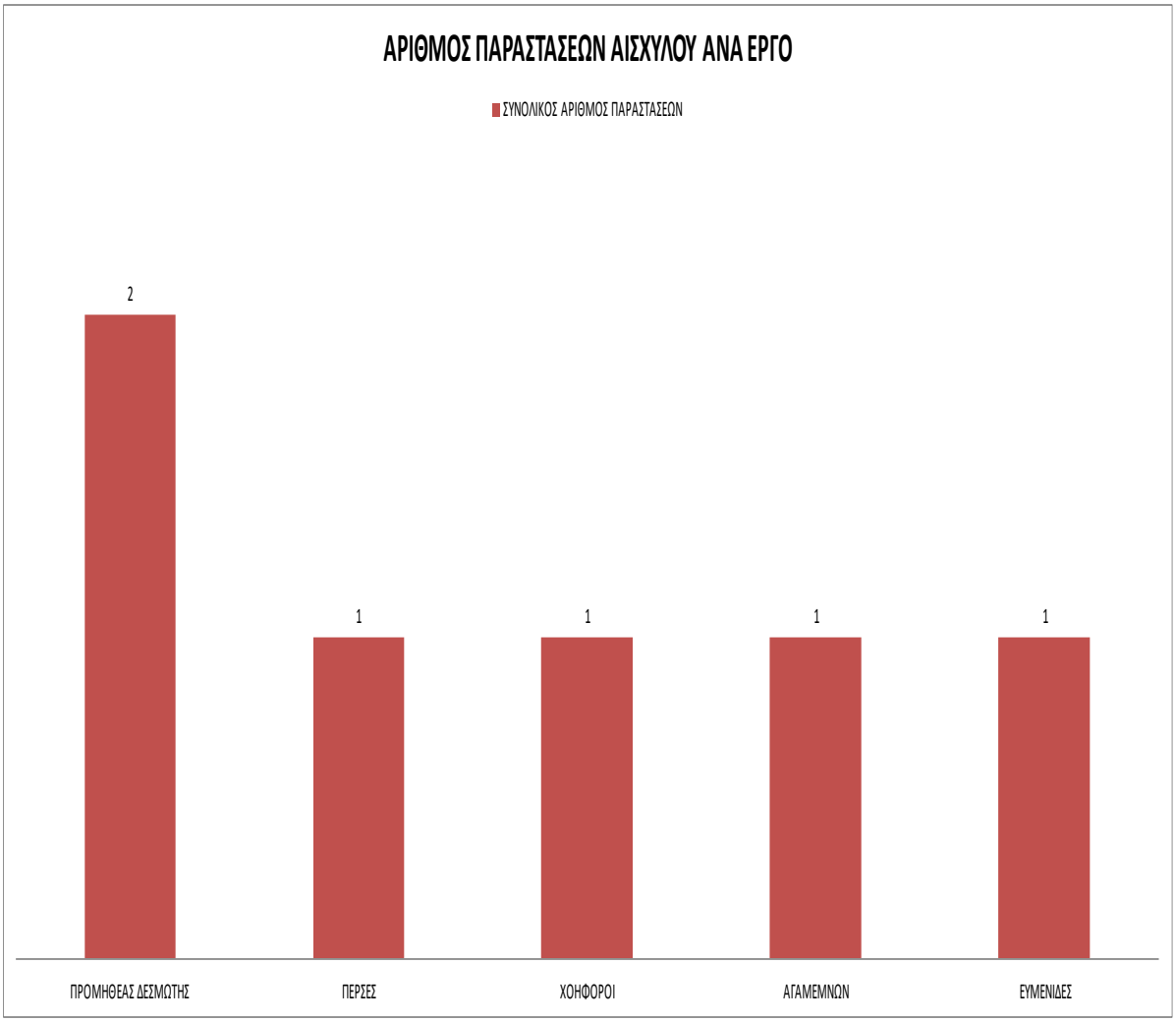
Διάγραμμα 13: Συνολικό Συγκριτικό Διάγραμμα συμμετεχόντων σχολείων και συνολικού αριθμού συμμετοχών ανά επαρχία

Διάγραμμα 14: Συγκριτικό Διάγραμμα αριθμού έργων και παραστάσεων που ανεβάστηκαν στα πλαίσια των Αγώνων ανά τραγικό/κωμικό ποιητή

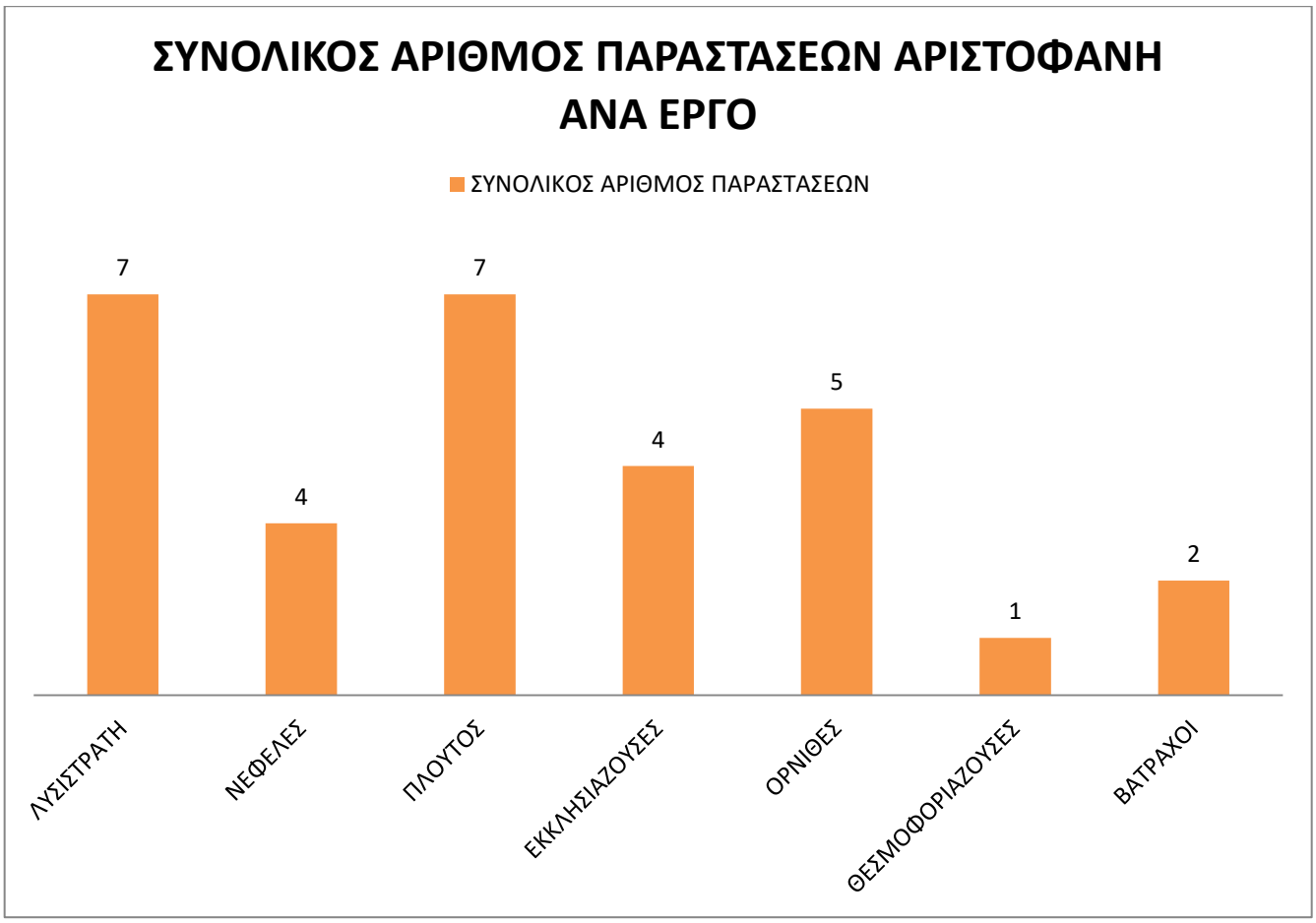
Διάγραμμα 15: Αριθμός παραστάσεων Ευριπίδη ανά έργο

Διάγραμμα 16: Αριθμός παραστάσεων Αισχύλου ανά έργο

Διάγραμμα 17: Αριθμός παραστάσεων Σοφοκλή ανά έργο

Διάγραμμα 18: Αριθμός παραστάσεων Αριστοφάνη ανά έργο

9.11. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Κ΄

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

Α. ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ

1. ΤΡΩΑΔΕΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

1. 1. *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ- ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ- 2011

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.1, Συντελεστές παράστασης *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σ. 120)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.2, Αθηνά, Εκάβη, Ποσειδώνας, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σελ. 122)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.3, Χορός Τρωαδίτισσων, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σ.123)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.4, Αθηνά και Ποσειδώνας, Σκηνή κτυπήματος των κονταριών τους, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σ.124)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.5, Σκηνή από την εμφάνιση της Κασσάνδρας, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σ.126)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.6, Σκηνή μοιρολογιού για το χαμό του Έκτορα, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σ.127)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.7, Σκηνή μοιρολογιού Αστυάνακτα από Εκάβη και Χορό Τρωαδίτισσων, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σ.128)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.8, Εκάβη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σ.129)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.9, Σκηνή από την είσοδο του Μενέλαου στη σκηνή με τη συνοδεία δύο στρατιωτών για να πάρουν την Ελένη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σ.130)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ.10, Χορός Τρωαδίτισσων γυναικών, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2011, σ.130)

1.2 ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ- *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ-2012

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.11, Σκηνικό παράστασης *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.134)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.12, Ελένη, Χορός, Κασσάνδρα, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.135)

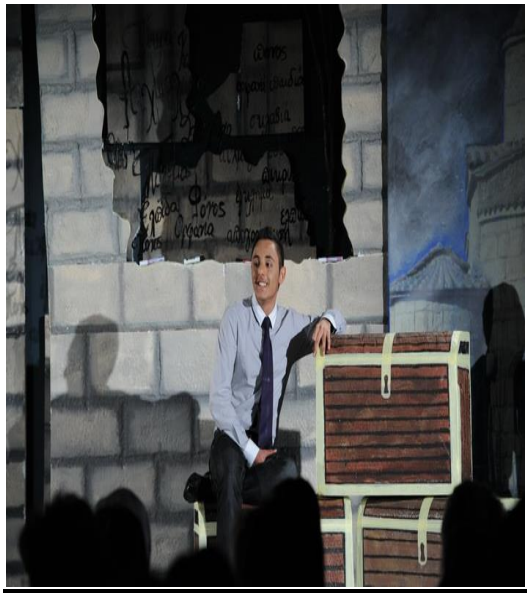
© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.13, Ελένη και Μενέλαος, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.135)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.14, Ποσειδώνας και Αθηνά, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.136)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.15, Ποιητής, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.136)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.16, Σκηνικά παράστασης *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ. 137)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.17, Σκηνικά παράστασης *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ. 137)

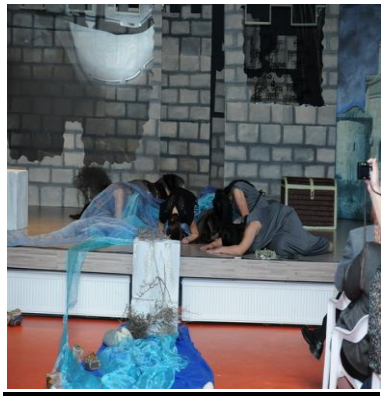
© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.18, Σκηνή εισόδου του Χορού των αιχμαλώτων γυναικών στη σκηνή, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ. 138)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.19, Σκηνή προσωποιημένου σεισμού, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ. 138)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.20, Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.139)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.21, Αθηνά και Ποσειδώνας, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ. 139)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.22, Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ. 140)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.23, Κασσάνδρα, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.140)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.24, Κασσάνδρα, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.141)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.25, Εκάβη, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ. 141)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.26, Ανδρομάχη, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.142)

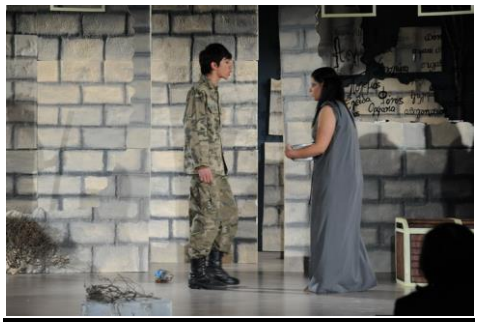
© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.27, Εκάβη και Ελένη, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.142)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.28, Σεισμός, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.142)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.29, Ταλθύβιος, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.143)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.30, Φουαγιέ στον προθάλαμο αίθουσας προβολής, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.143)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.31, Σκηνή από χορογραφία Χορού Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.145)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.32, Σκηνή από χορικό Χορού Αιχμαλώτων Γυναικών, Σχηματισμός κύκλου, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.145)

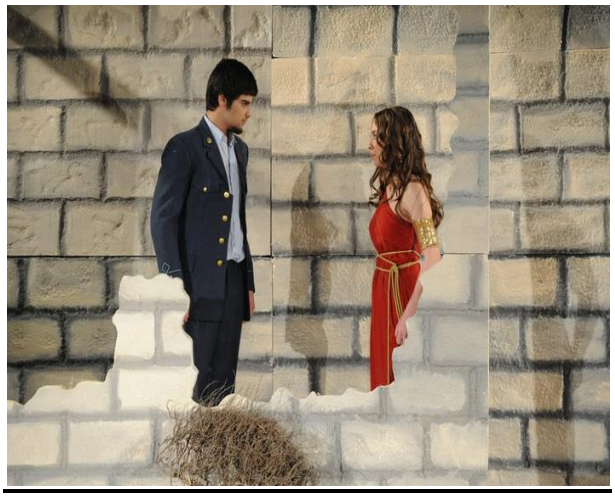
© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.33, Σκηνή από χορικό Χορού Αιχμαλώτων Γυναικών, Σχηματισμός πυραμίδας, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.145)

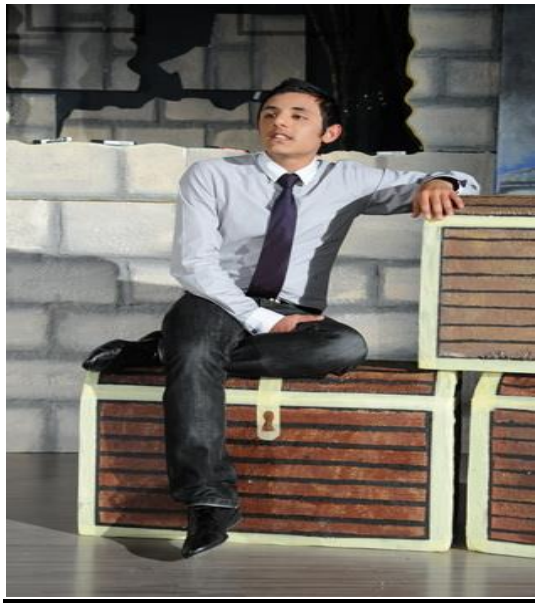
© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.34, Ανδρομάχη με κομμάτι ύφασμα- Αστυάνακτας, Εκάβη και Χορός Αιχμαλώτων Γυναικών, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.146)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.35, Μενέλαος και Ελένη, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.146)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.36, Ποιητής, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.147)

© Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα

(Φωτ.37, Σκηνή από την Έξοδο, *Τρωάδες*, Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα, 2012, σ.147)

1. 3. ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΦΥΛΑΞΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ- *ΤΡΩΑΔΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ- 2013- ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΛΥΚΕΙΟΥ

© Λύκειο Αγίας Φυλάξεως

(Φωτ.38, Χορός, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013, σ.150)

© Λύκειο Αγίας Φυλάξεως

(Φωτ.39, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, Χορός, Αφηγητής, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013, σ.152)

© Λύκειο Αγίας Φυλάξεως

(Φωτ. 40, Σκηνή ετοιμασίας Γυναικών Χορού για να παραδοθούν στον επόμενο «χρήστη» κατά τη στιγμή του θρήνου της Εκάβης, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013, σ.155)

© Λύκειο Αγίας Φυλάξεως

(Φωτ.41, Σκηνή τεχνάσματος πολλαπλού καθρέφτη από Χορό, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013, σ.160)

© Λύκειο Αγίας Φυλάξεως

(Φωτ. 42, Τελευταία σκηνή παράστασης, η Εκάβη κρατά ένα φύλλο χαρτιού που συμβόλιζε το νεκρό σώμα του Αστυάνακτα, *Τρωάδες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίας Φυλάξεως, 2013, σ.162)

2. *ΑΝΤΙΓΟΝΗ* ΣΟΦΟΚΛΗ

2.1. ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΑΔΙΠΠΟΥ- *ΑΝΤΙΓΟΝΗ* – 2011

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 43, Συντελεστές παράστασης, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.169)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 44, Συντελεστές παράστασης, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.169)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ.45, Σκηνικά παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.171)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ.46, Σκηνικά παράστασης *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.171)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ.47, Πρόλογος, Ισμήνη και Αντιγόνη, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.172)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ.48, Χορός, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.172)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 49, Α΄ Επεισόδιο, εμφάνιση Κρέοντα στη σκηνή, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.173)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 50, Β΄ Επεισόδιο, Χορός, Φύλακας, Κρέοντας, Ισμήνη και Αντιγόνη, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.174)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 51, Γ΄ Επεισόδιο, Χορός, Κρέοντας και Αίμονας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.174)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 52, Γ΄ Στάσιμο, Χορός, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.175)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 53, Δ΄ Επεισόδιο, Κομμός Αντιγόνης, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.175)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 54, Δ΄ Στάσιμο, Αποχώρηση Χορού από τη σκηνή, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.176)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 55, Ε΄ Επεισόδιο, Κρέοντας και Τειρεσίας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.176)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 56, Ε΄ Στάσιμο, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.177)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 57, Έξοδος, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.177)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 58, Έξοδος, θρήνος Κρέοντα πάνω από το πτώμα του Αίμονα, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Αραδίππου, 2011, σ.178)

2.2. ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ- *ΑΝΤΙΓΟΝΗ* – 2014

© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 59, Αντιγόνη- Κρέοντας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014, σ.184)

© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 60, Χορός Θηβαίων, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014, σ.185)

© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 61, Φρουρός, Αντιγόνη, Κρέοντας, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014, σ.185)

© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 62, Σκηνή από το τέλος της παράστασης, θρήνος Κρέοντα για το νεκρό του γιο Αίμονα, *Αντιγόνη* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου 2014, σ.186)

3. *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

3.1. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ*- 2002- Β΄ ΒΡΑΒΕΙΟ

© Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας

(Φωτ. 63, Συντελεστές παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002, σ.190)

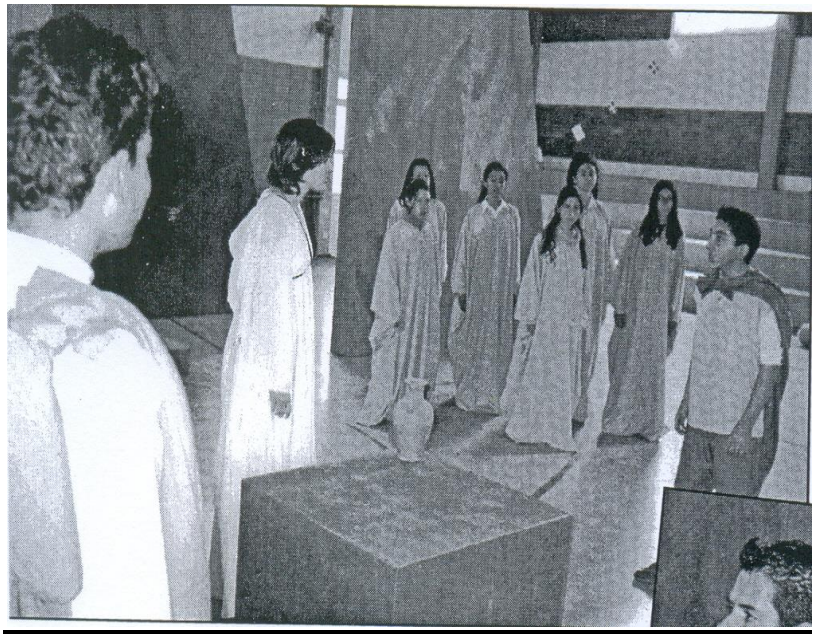
© Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας

(Φωτ. 64, Βράβευση συντελεστών παράστασης, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002, σ.192)

© Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας

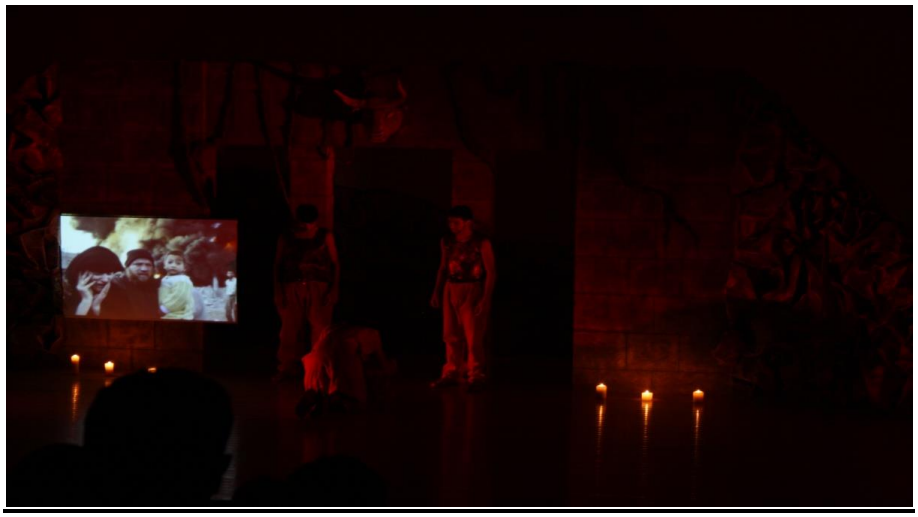
(Φωτ. 65, Η Ιφιγένεια μπροστά στο βωμό, από πρόβα της παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002, σ.193)

© Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας

(Φωτ. 66, Ιφιγένεια, Ορέστης, Πυλάδης και Χορός, παράστασης *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*, Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας, 2002, σ.196)

2.2. ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΑΔΙΠΠΟΥ- *ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ*- 2012

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 67, Σκηνή από την έναρξη παράστασης με βιντεοπροβολή πολεμικών σκηνών, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012, σ.202)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 68, Σκηνή από την έναρξη παράστασης με βιντεοπροβολή πολεμικών σκηνών, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012, σ.202)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 69, Σκηνικό παράστασης, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012, σ.203)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 70, Ιφιγένεια, Ορέστης, Πυλάδης και Χορός, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012, σ.203)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 71, Σκηνή χορογραφίας στο Α΄ Στάσιμο, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012, σ.204)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 72, Σκηνή από την Έξοδο, εμφάνιση θεάς Αθηνάς ως από μηχανής θεάς, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012, σ.205)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 73, Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, ο Γελαδάρης ανακοινώνει στην Ιφιγένεια την άφιξη των δύο ξένων στην Ταυρίδα, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012, σ.206)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 74, Ορέστης και Πυλάδης, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012, σ.206)

© Λύκειο Αραδίππου

(Φωτ. 75, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, αναπαράσταση θυσιών που γίνονταν στην Ταυρίδα, *Ιφιγένεια η εν Ταύροις* Ευριπίδη, Λύκειο Αραδίππου, 2012, σ.207)

4. *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΣΟΦΟΚΛΗ

4.1. ΛΥΚΕΙΟ ΠΟΛΕΜΙΔΙΩΝ- *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΣΟΦΟΚΛΗ- 2013

© Λύκειο Πολεμιδιών

(Φωτ. 76, Σκηνή από την Έξοδο, Εμφάνιση Ερινύων, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013, σ.212)

© Λύκειο Πολεμιδιών

(Φωτ. 77, Χρυσόθεμη, Ηλέκτρα και Χορός, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013, σ.214)

© Λύκειο Πολεμιδιών

(Φωτ. 78, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Ηλέκτρα και Κλυταιμνήστρα, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013, σ.215)

© Λύκειο Πολεμιδιών

(Φωτ. 79, Σκηνή από Γ΄ Επεισόδιο, Ορέστης και Πυλάδης, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013, σ.216)

© Λύκειο Πολεμιδιών

(Φωτ. 80, Σκηνή από Γ΄ Επεισόδιο, αναγνώριση Ορέστη και Ηλέκτρας, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013, σ.216)

© Λύκειο Πολεμιδιών

(Φωτ. 81, Σκηνή από την Έξοδο, εμφάνιση τεσσάρων Ερινυών, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013, σ.217)

© Λύκειο Πολεμιδιών

(Φωτ. 82, Σκηνή από την Έξοδο, ο Αίγισθος θρηνεί τη νεκρή Κλυταιμνήστρα, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013, σ.218)

© Λύκειο Πολεμιδιών

(Φωτ. 83, Σκηνή από το Γ΄ Επεισόδιο, Ορέστης, Πυλάδης, Παιδαγωγός και Ηλέκτρα, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Πολεμιδιών, 2013, σ.219)

4.2. ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΦΩΤΗ ΠΙΤΤΑ- *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΣΟΦΟΚΛΗ- 2014

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 84, Σκηνικό παράστασης *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014, σ.222)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 85, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, ο Χορός υψώνει τα χέρια σε στάση ικεσίας κατά την προσευχή της Κλυταιμνήστρας, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014, σ.224)

© Λύκειο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 86, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, η Ηλέκτρα μοιρολογεί για το θάνατο του Ορέστη, *Ηλέκτρα* Σοφοκλή, Λύκειο Κοκκινοχωριών, 2014, σ.224)

5.*ΗΛΕΚΤΡΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

5.1. *ΗΛΕΚΤΡΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ – ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ- 2013

© Παγκύπριο Γυμνάσιο

(Φωτ. 87, Χορός παράστασης, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013, σ.234)

© Παγκύπριο Γυμνάσιο

(Φωτ. 88, Σκηνή από την Έξοδο, ο Αγγελιαφόρος ανακοινώνει το θάνατο του Αίγισθου από τον Ορέστη, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013, σ.235)

© Παγκύπριο Γυμνάσιο

(Φωτ. 89, Χορός παράστασης, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013, σ.236)

© Παγκύπριο Γυμνάσιο

(Φωτ. 90, Ορέστης και Ηλέκτρα, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013, σ.236)

© Παγκύπριο Γυμνάσιο

(Φωτ. 91, Κάστορας και Πολυδεύκης, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013, σ.237)

© Παγκύπριο Γυμνάσιο

(Φωτ. 92, Γεωργός και Ηλέκτρα, *Ηλέκτρα* Ευριπίδη, Παγκύπριο Γυμνάσιο, 2013, σ.237)

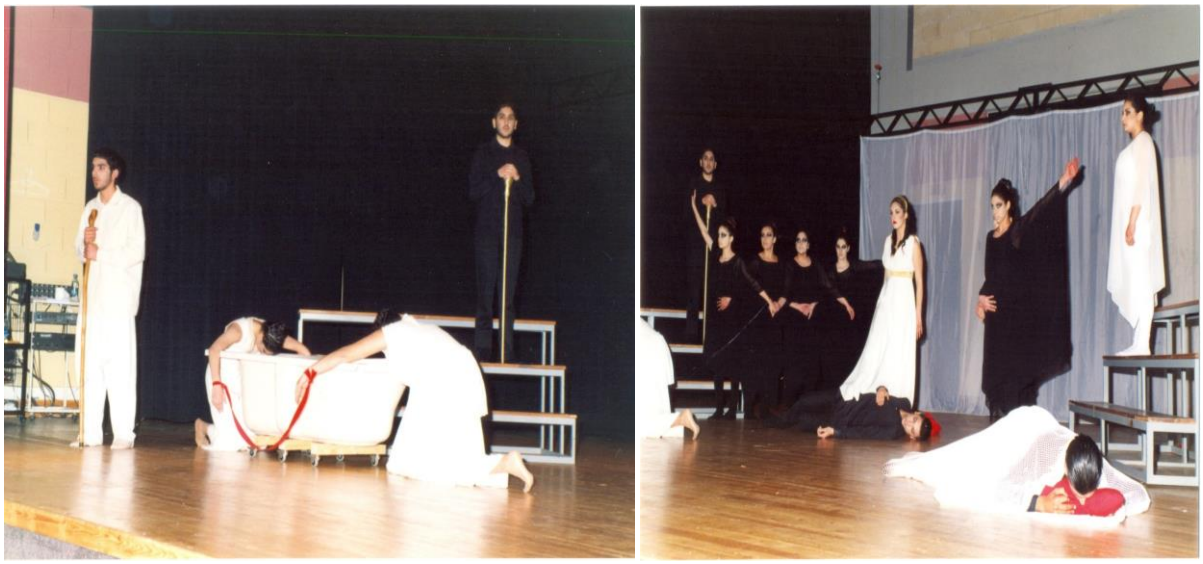
6.*ΜΗΔΕΙΑ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

6.1 ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ- *ΜΗΔΕΙΑ*- 2012

© Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού

(Φωτ. 93, Συντελεστές παράστασης, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012, σ.240)

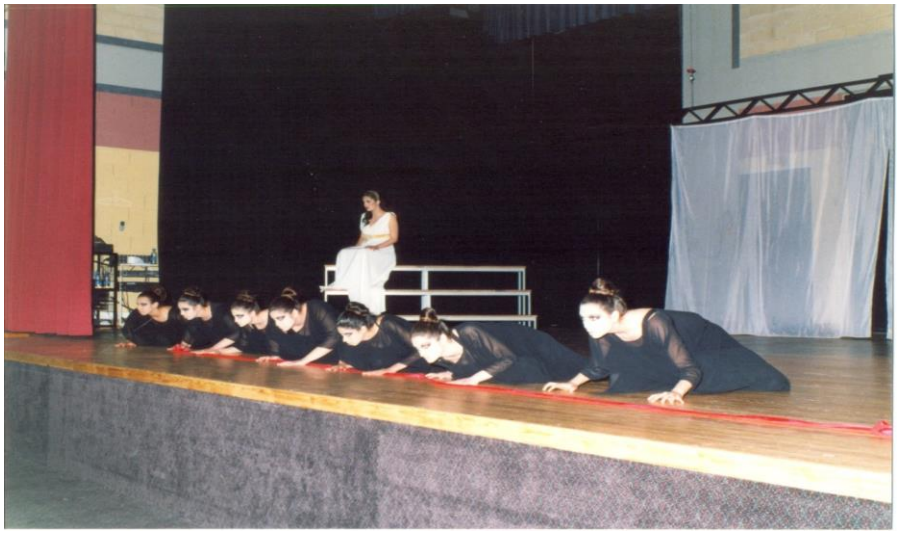
© Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού

(Φωτ. 94, Σκηνικά παράστασης *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012, σ.242)

© Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού

(Φωτ. 95, Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, Μήδεια και Κρέοντας, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012, σ.243)

© Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού

(Φωτ. 96, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Μήδεια και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012, σ.244)

© Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού

(Φωτ. 97, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Μήδεια, Ιάσονας και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012, σ.245)

© Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού

(Φωτ. 98, Σκηνή από το Ε΄ Επεισόδιο, Μήδεια, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012, σ.246)

© Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού

(Φωτ. 99, Σκηνή από το Ε΄ Επεισόδιο, η Μήδεια στη μπανιέρα, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012, σ.247)

© Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού

(Φωτ. 100, Σκηνή από το Ε΄ Επεισόδιο, Μήδεια και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012, σ.288)

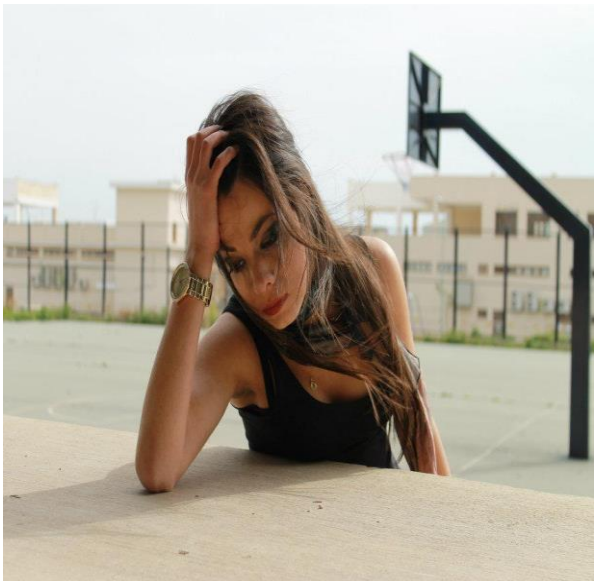

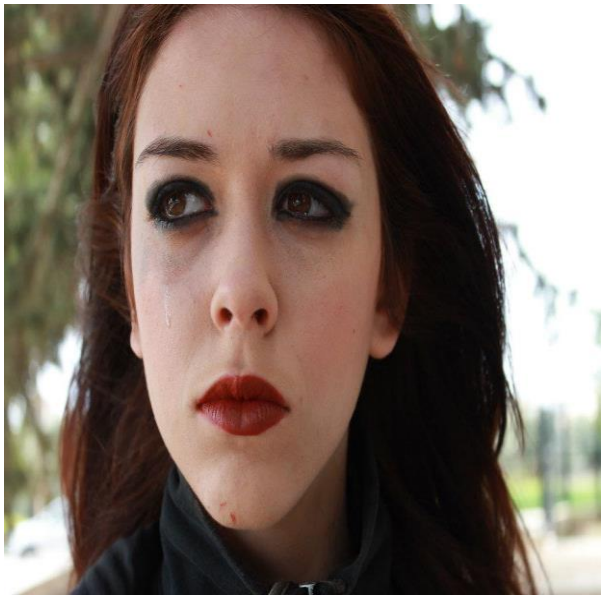
© Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού

(Φωτ. 101, Σκηνή από την Έξοδο παράστασης, Μήδεια, Τροφός, Παιδαγωγός και Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού, 2012, σ.290)

6.2. ΛΥΚΕΙΟ ΛΙΝΟΠΕΤΡΑΣ ΛΕΜΕΣΟΥ- *ΜΗΔΕΙΑ*- 2012

© Λύκειο Λινόπετρας

(Φωτ. 102, Σκηνές από την έναρξη της παράστασης, βιντεοπροβολές, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012, σ.248)

© Λύκειο Λινόπετρας

(Φωτ. 103, Οι τρεις διαφορετικές εμφανίσεις της Μήδειας, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012, σ.256)

© Λύκειο Λινόπετρας

(Φωτ. 104, Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012, σ.258)

© Λύκειο Λινόπετρας

(Φωτ. 105, Ιάσονας και Μήδεια, Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012, σ.259)

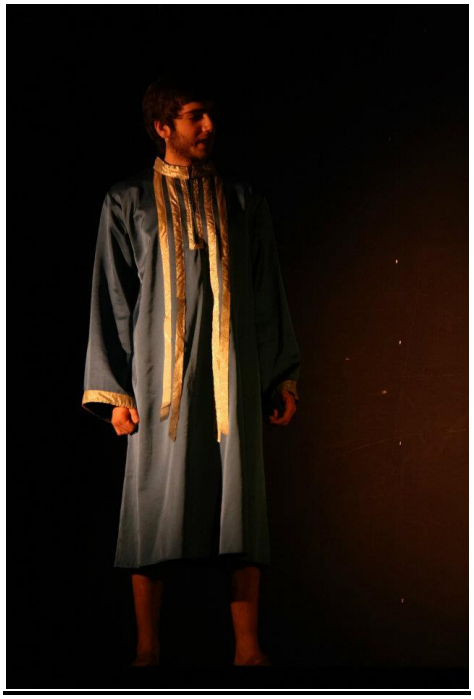
© Λύκειο Λινόπετρας

(Φωτ. 106, Σκηνή από το Στ΄ Επεισόδιο, Αγγελιαφόρος και Μήδεια, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012, σ.260)

© Λύκειο Λινόπετρας

(Φωτ. 107, Σκηνή από Στ΄ Επεισόδιο, Κρέουσα, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012, σ.261)

© Λύκειο Λινόπετρας

(Φωτ. 108, Σκηνή από την Έξοδο, Ιάσονας, Στ΄ Επεισόδιο, Αγγελιαφόρος και Μήδεια, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012, σ.261)

© Λύκειο Λινόπετρας

(Φωτ. 109, Χορός, *Μήδεια* Ευριπίδη, Λύκειο Λινόπετρας, 2012, σ.262)

7.ΕΛΕΝΗ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

7.1. *ΕΛΕΝΗ ΕΥΡΙΠΙΔΗ* - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΞΥΛΟΤΥΜΠΟΥ-2013

© Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου

(Φωτ. 110, Σκηνικά παράστασης, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013, σ.277)

© Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου

(Φωτ. 111, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Θεονόη, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013, σ.278)

© Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου

(Φωτ. 112, Ελένη και Χορός, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013, σ.278)

© Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου

(Φωτ. 113, Σκηνή χορογραφίας από Χορό, *Ελένη* Ευριπίδη, Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου, 2013, σ.280)

8. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

8.1. ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ- ΛΥΚΕΙΟ ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΤΑΛΙΩΤΗ ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ – 2012

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 114, Συντελεστές παράστασης *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.284)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 115, Σκηνικά παράστασης *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.286)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 116, Σκηνικά παράστασης *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.286)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 117, Σκηνή αγγελίας θυσίας Ιφιγένειας, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.287)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 118, Χορογραφία, Χορός, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.288)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 119, Κλυταιμνήστρα, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.288)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 120, Ιφιγένεια, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.288)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 121, Σκηνή από την Έξοδο, Αγαμέμνονας και Ιφιγένεια, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.289)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 122, Αγγελιαφόρος και Αγαμέμνονας, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.289)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 123, Αχιλλέας, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.290)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 124, Σκηνή από την Έξοδο, Θρήνος Ιφιγένειας λίγο πριν από τη θυσία, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.291)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 125, Σκηνή από την Έξοδο, Θρήνος Ιφιγένειας λίγο πριν από τη θυσία, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.291)

© Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου

(Φωτ. 126, Ιφιγένεια και Χορός, *Ιφιγένεια η εν Αυλίδι* Ευριπίδη, Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου, 2012, σ.292)

***9.ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ* ΣΟΦΟΚΛΗ**

9.1. *ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ*- ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙΟΥ- 2012

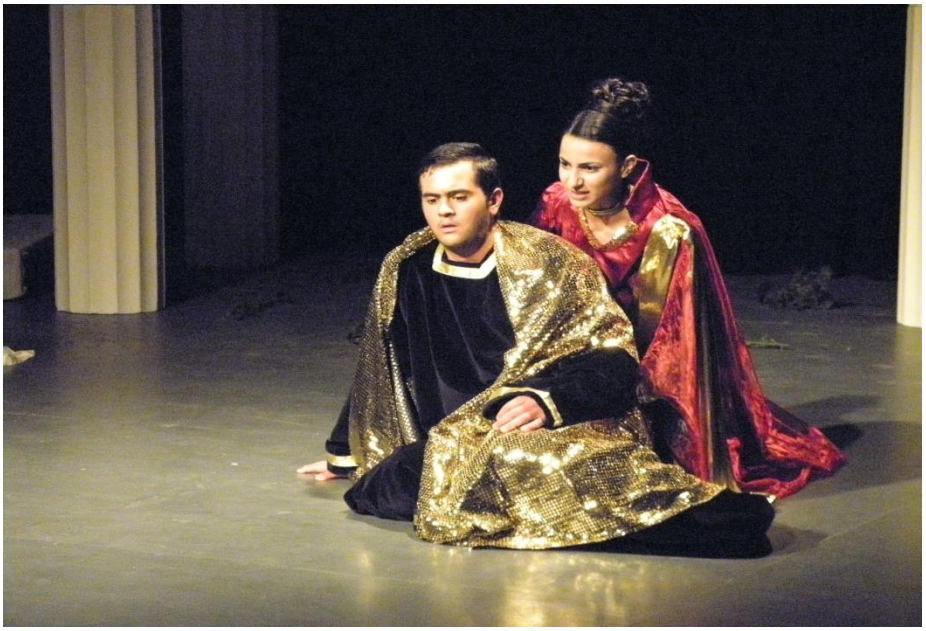
© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 127, Χορός Θηβαίων Γερόντων, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012, σ.298)

© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 128, Οιδίποδας, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012, σ.299)

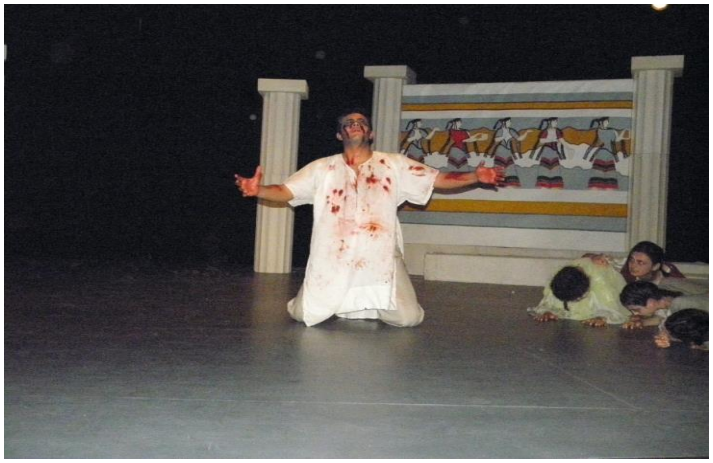
© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 129, Οιδίποδας και Ιοκάστη, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012, σ.299)

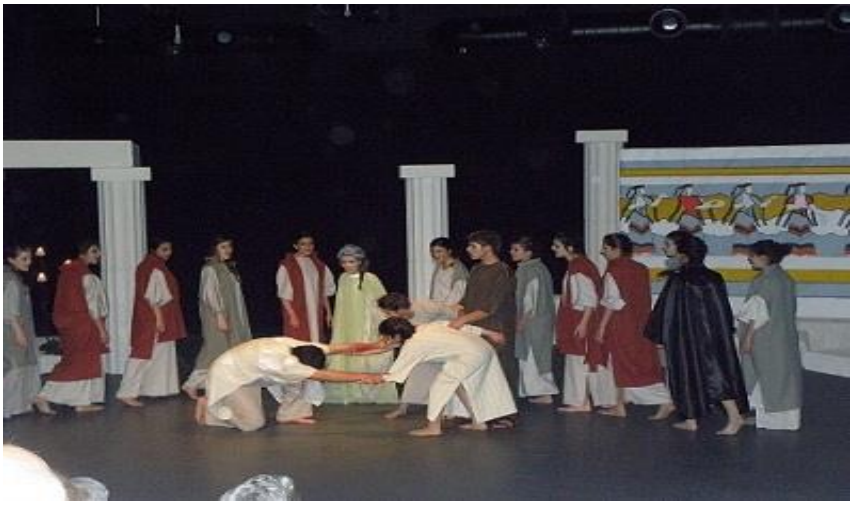
© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 130, Χορός και Αγγελιαφόρος, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012, σ.300)

© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 131, Σκηνή αυτοτύφλωσης Οιδίποδα, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012, σ.300)

© Λύκειο Παραλιμνίου

(Φωτ. 132, Σκηνή αυτοτύφλωσης Οιδίποδα, *Οιδίπους Τύραννος* Σοφοκλή, Λύκειο Παραλιμνίου, 2012, σ.300)

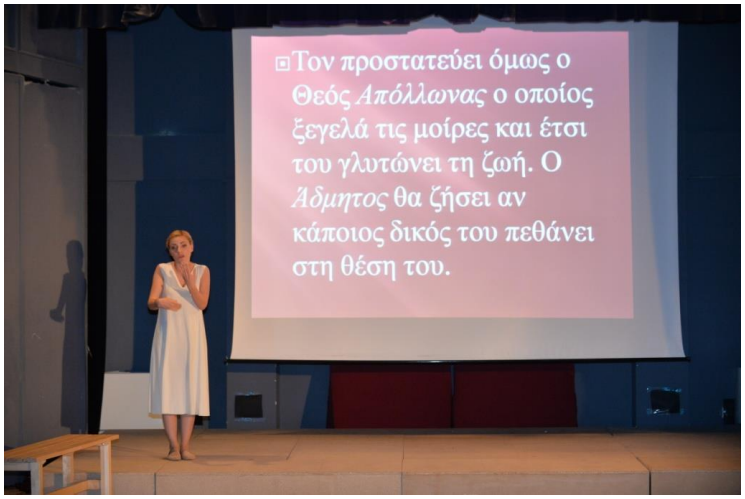
10.ΑΛΚΗΣΤΙΣ **ΕΥΡΙΠΙΔΗ**

10.1. ΛΑΝΙΤΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ- *ΑΛΚΗΣΤΗ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ- 2014

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 133, Άδμητος και Χορός, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.306)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 134, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης με βιντεοπροβολή και αφήγηση της υπόθεσης στη νοηματική, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.307)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 135, Σκηνή από τον Πρόλογο, Διαλογική σκηνή μεταξύ Απόλλωνα και Θανάτου, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.307)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 136, Χορός, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.308)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 137, Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, Αποχαιρετισμός Άλκηστης από τον Άδμητο, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.309)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 138, Σκηνές από το Α΄ Επεισόδιο, Αποχαιρετισμός Άλκηστης από τον Άδμητο και τα παιδιά τους, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.309)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 139, Σκηνή από το θάνατο της Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.310)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 140, Σκηνή από το Α΄ Επεισόδιο, Μοιρολόι Εύμηλου, Κόρης και Άδμητου για το θάνατο της Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.311)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 141, Σκηνή από το Β΄ Επεισόδιο, Ηρακλής, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.311)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 142, Σκηνή από το Γ΄ Επεισόδιο, Προσφορά χαρισμάτων στη νεκρή Άλκηστη από το Φέρη, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.312)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 143, Σκηνή από Γ΄ Επεισόδιο, Χορός και Άδμητος, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.312)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 144, Σκηνή από τη νεκρική πομπή της Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.313)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 145, Ηρακλής και Νεάνιδα, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.314)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 146, Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.314)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 147, Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.315)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 148, Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.315)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 149, Χορός, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.316)

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 150, Έξοδος, Σκηνή αναγνώρισης Άδμητου και Άλκηστης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.316)

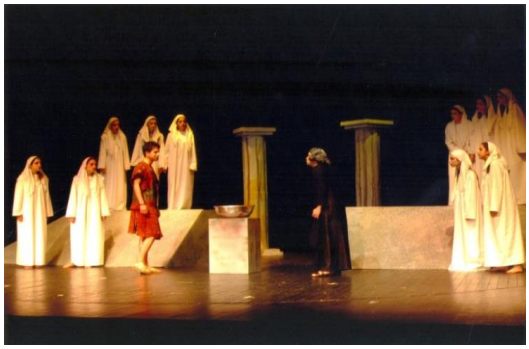

© Λανίτειο Λύκειο

(Φωτ. 151, Συντελεστές παράστασης, *Άλκηστις* Ευριπίδη, Λανίτειο Λύκειο, 2014, σ.317)

11.*ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

11.1. ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ- *ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ- 2004

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 152, Σκηνικό παράστασης *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.321)

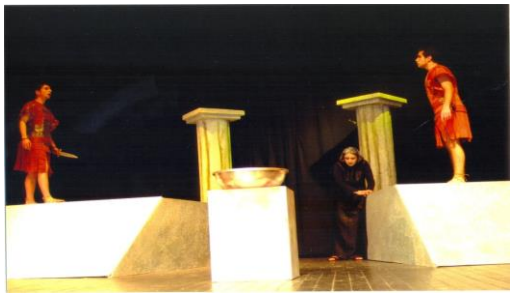
© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 153, Σκηνή από το Α΄Επεισόδιο, Ιοκάστη και Πολυνείκης, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.323)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 154, Ετεοκλής, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.323)

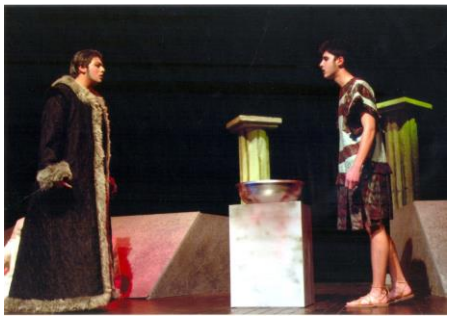
© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 155, Σκηνή από το δραματικό διάλογο Ετεοκλή και Πολυνείκη, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.324)

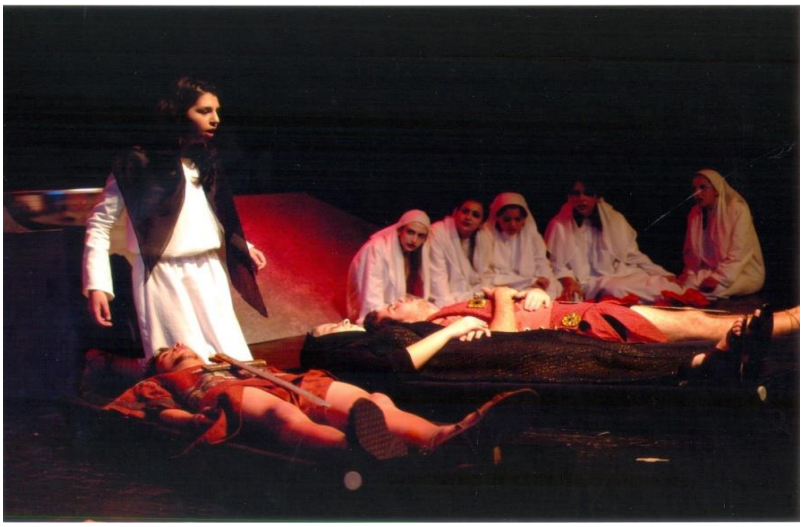
© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 156, Β΄ Επεισόδιο, Κρέοντας και Χορός, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.325)

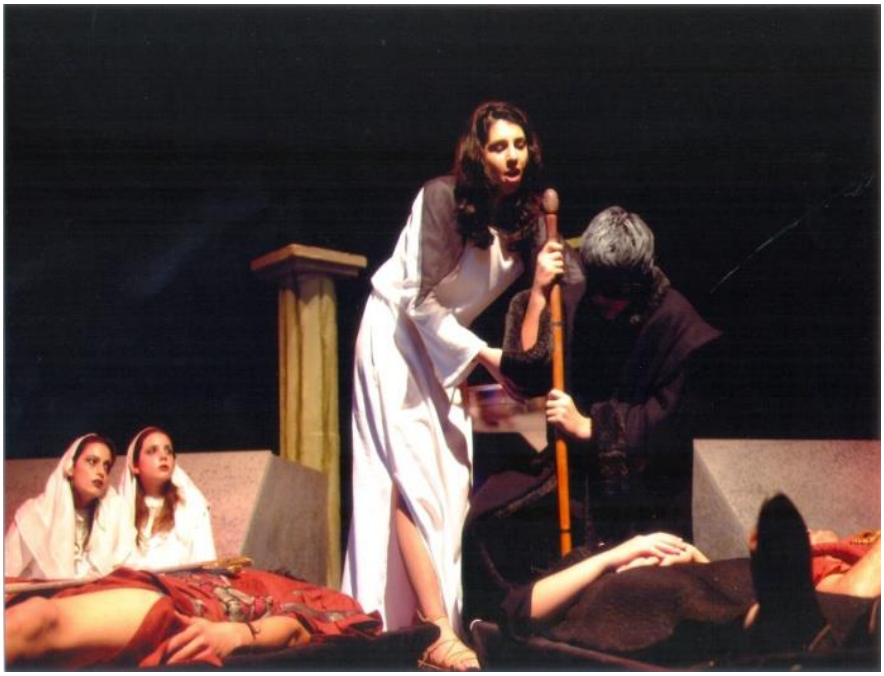
© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 157, Γ΄ Επεισόδιο, Κρέοντας και Μενοικέας, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.327)

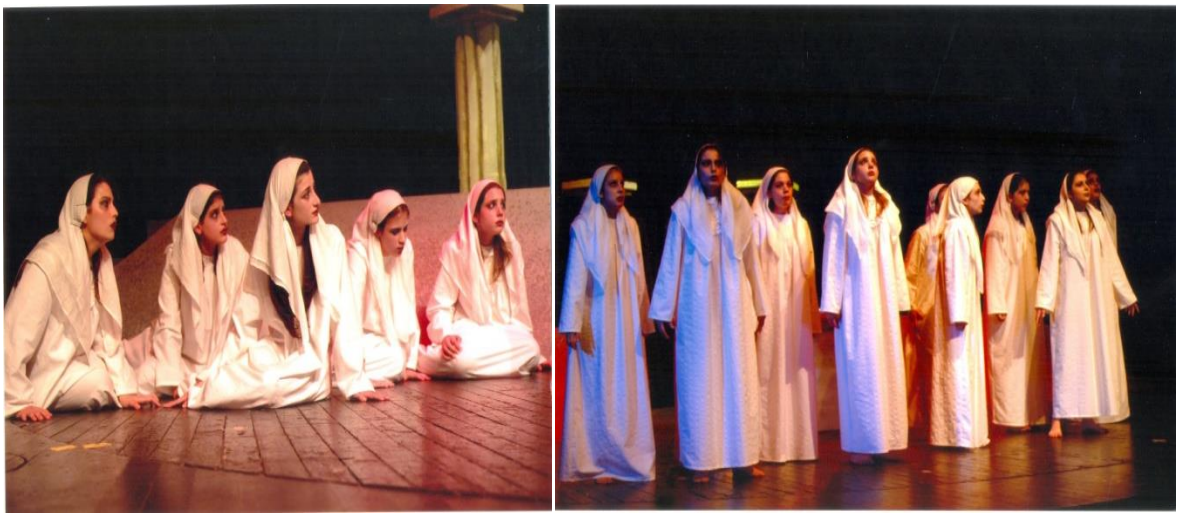
© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 158, Έξοδος, Η Αντιγόνη θρηνεί τους νεκρούς, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.328)

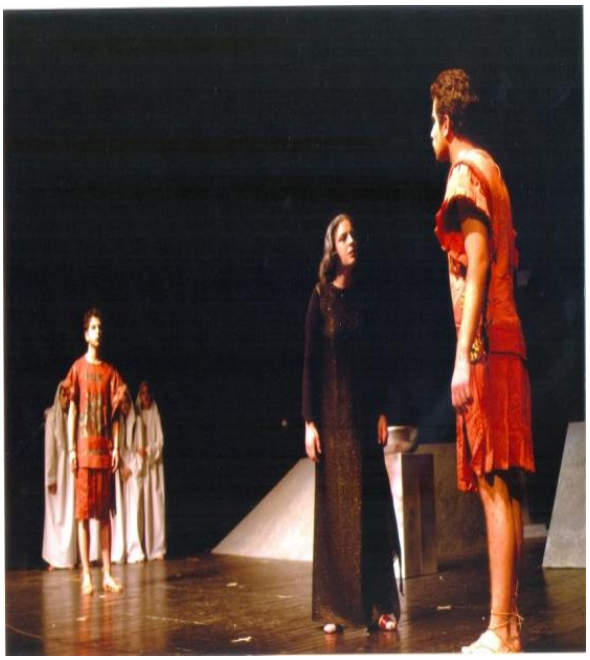
© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 159, Έξοδος, η Αντιγόνη οδηγεί τον Οιδίποδα κοντά στους νεκρούς, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.329)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 160, Χορός, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.330)

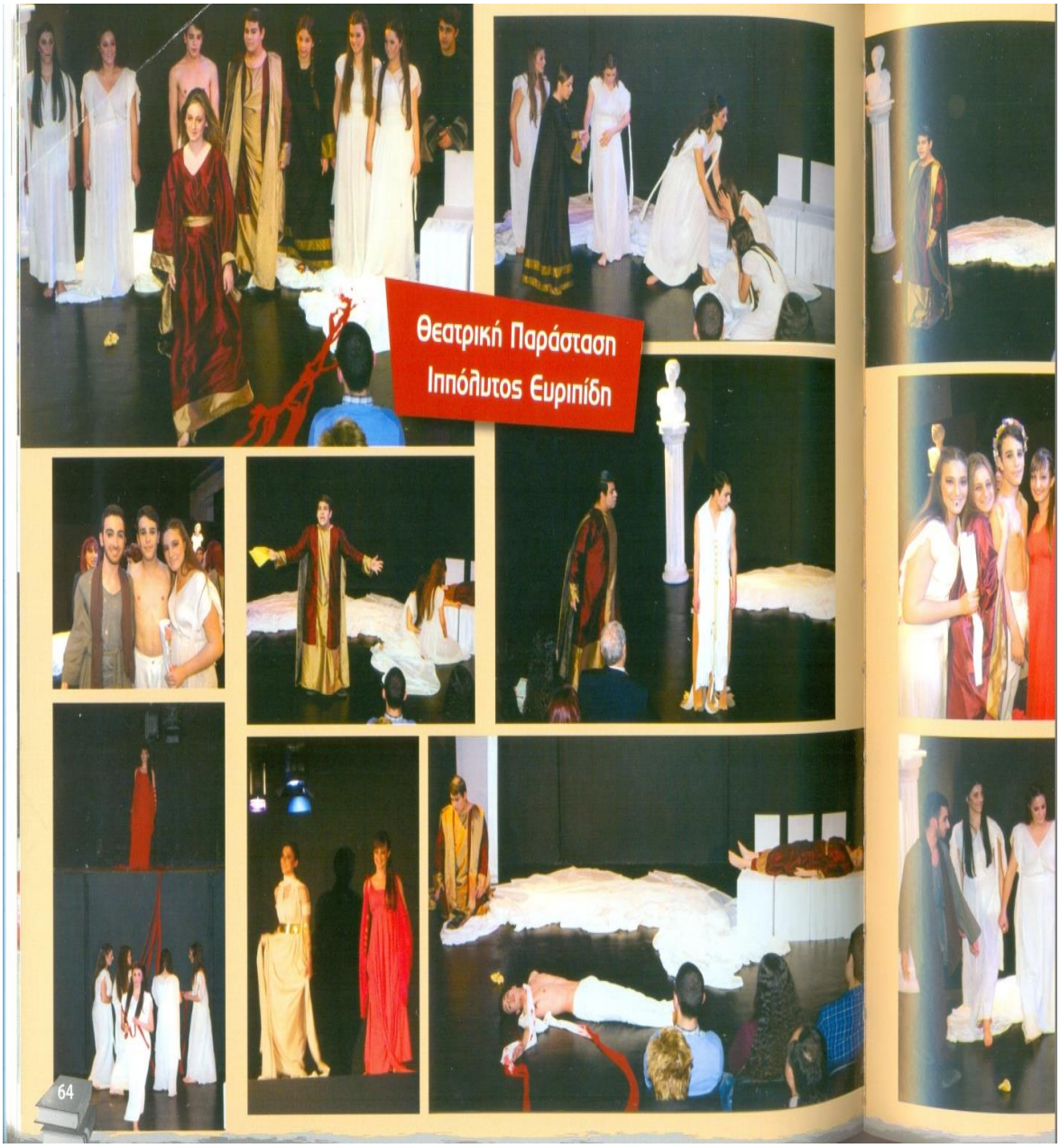

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 161, Ετεοκλής, Ιοκάστη, Πολυνείκης, *Φοίνισσες* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2004, σ.330)

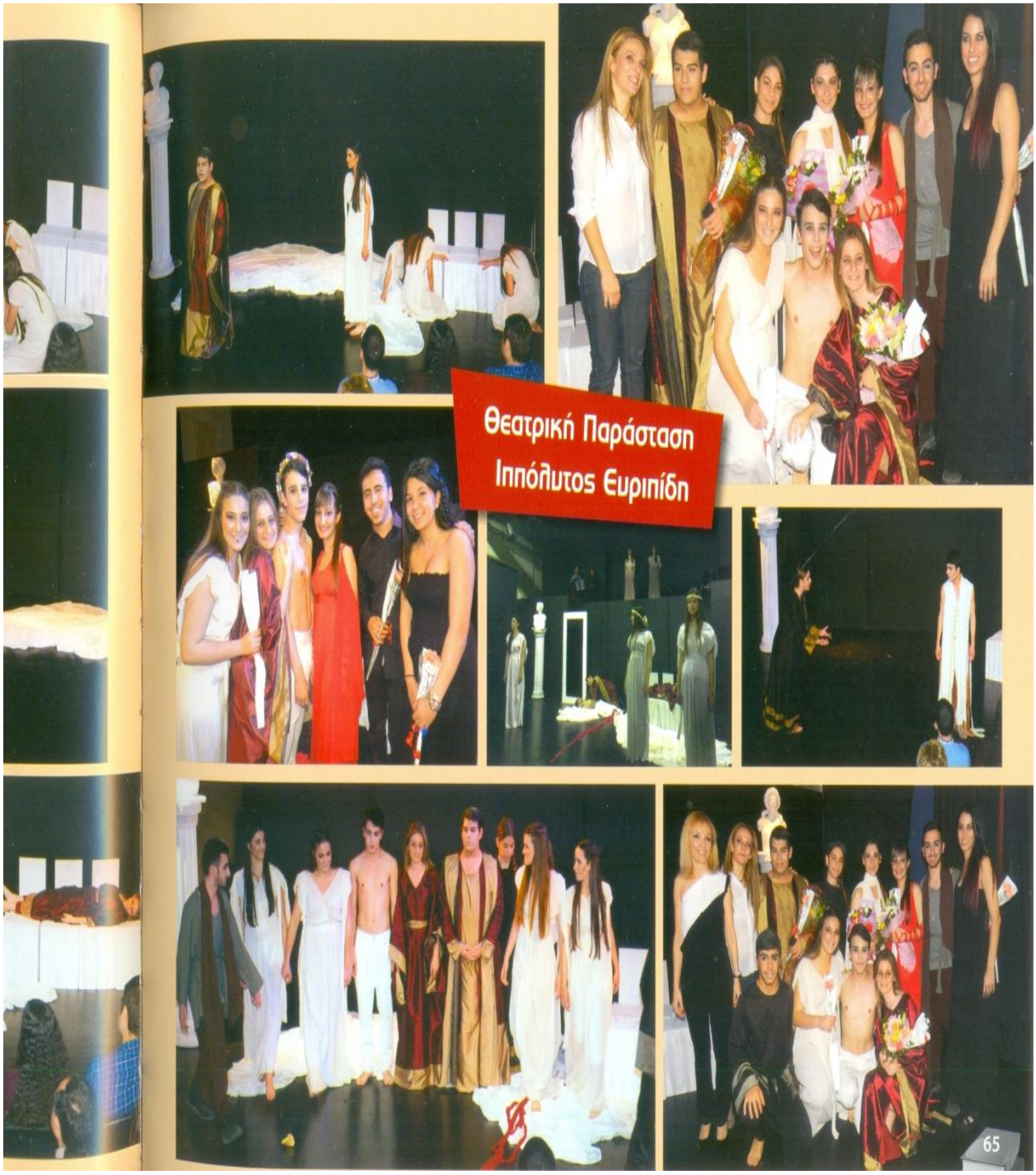
12. *ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ

12.1. ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΛΕΜΕΣΟΥ- *ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ* ΕΥΡΙΠΙΔΗ- 2014

© Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού

(Φωτ. 162, Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την παράσταση *Ιππόλυτος* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014, σ.336)

© Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού

(Φωτ. 163, Φωτογραφικά στιγμιότυπα από την παράσταση *Ιππόλυτος* Ευριπίδη, Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού, 2014, σ.338)

Β. ΚΩΜΩΔΙΕΣ

1. *ΟΡΝΙΘΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

1.1. *ΟΡΝΙΘΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ – ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΑΤΣΙΩΝ- 2012

© Γυμνάσιο Λατσιών

(Φωτ. 164, Σκηνικό παράστασης *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012, σ.345)

© Γυμνάσιο Λατσιών

(Φωτ. 165, Χορός Ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012, σ.345)

© Γυμνάσιο Λατσιών

(Φωτ. 166, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, χρήση θεάτρου σκιών από τα μέλη του Χορού, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012, σ.346)

© Γυμνάσιο Λατσιών

(Φωτ. 167, Είσοδος Χορού ορνίθων στη σκηνή, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012, σ.346)

© Γυμνάσιο Λατσιών

(Φωτ. 168, Συντελεστές παράστασης, *Ορνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012, σ.347)

© Γυμνάσιο Λατσιών

(Φωτ. 169, Ποσειδώνας και Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012, σ.348)

© Γυμνάσιο Λατσιών

(Φωτ. 170, Ευελπίδης και Πεισθέταιρος, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Λατσιών, 2012, σ.348)

1.2. *ΟΡΝΙΘΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ- XENION HIGH SCHOOL- 2013

© Xenion High School

(Φωτ. 171, Σκηνή από την έναρξη της παράστασης, Ευελπίδης και Πεισθέταιρος, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013, σ.353)

© Xenion High School

(Φωτ. 172, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013, σ.354)

© Xenion High School

(Φωτ. 173, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013, σ.354)

© Xenion High School

(Φωτ. 174, Τσαλαπετεινός, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013, σ.355)

© Xenion High School

(Φωτ. 175, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013, σ.355)

© Xenion High School

(Φωτ. 176, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013, σ.356)

© Xenion High School

(Φωτ. 177, Ευελπίδης, Πεισθέταιρος και Χορός, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Xenion High School, 2013, σ.356)

1.3. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΙΟΥ ΤΡΑΧΩΝΙΟΥ ΜΑΜΑΝΤΟΣ- *ΟΡΝΙΘΕΣ*- 2013

© Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου

(Φωτ. 178, Ευελπίδης, Πεισθέταιρος, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013, σ.359)

© Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου

(Φωτ. 179, Συντελεστές παράστασης, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013, σ.360)

© Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου

(Φωτ. 180, Συντελεστές παράστασης, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013, σ.360)

© Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου

(Φωτ. 181, Μέτων, Ποσειδώνας, Ηρακλής, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013, σ.360)

© Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου

(Φωτ. 182, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013, σ.361)

© Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου

(Φωτ. 183, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013, σ.361)

© Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου

(Φωτ. 184, Χορός ορνίθων, *Όρνιθες* Αριστοφάνη, Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου, 2013, σ.361)

2. *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

2.1. GRAMMAR SCHOOL- *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ* - 2012

© Grammar School

(Φωτ. 185, Συντελεστές παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012, σ.366)

© Grammar School

(Φωτ. 186, Είσοδος γυναικών στη σκηνή, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012, σ.368)

© Grammar School

(Φωτ. 187, Σκηνή από τον όρκο των γυναικών, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012, σ.369)

© Grammar School

(Φωτ. 188, Χορός Γερόντων, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012, σ.370)

© Grammar School

(Φωτ. 189, Χορός Γυναικών, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012, σ.371)

© Grammar School

(Φωτ. 190, Σκηνή πανηγυρισμού Γυναικών για την επικείμενη συμφιλίωση με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012, σ.375)

© Grammar School

(Φωτ. 191, Συμφιλίωση, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012, σ.375)

© Grammar School

(Φωτ. 192, Χορογραφία ηθοποιών στο τέλος της παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Grammar School, 2012, σ.377)

2.2. ΛΥΚΕΙΟ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ- *ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ*- 2014- ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

© Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου

(Φωτ. 193, Συντελεστές παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014, σ.380)

© Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου

(Φωτ. 194, Συντελεστές παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014, σ.381)

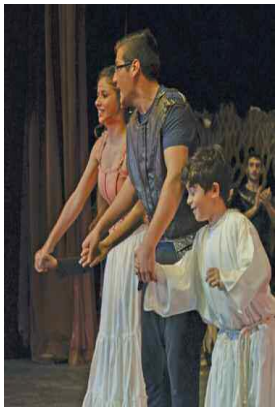
© Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου

(Φωτ. 195, Χορός Γερόντων, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014, σ.383)

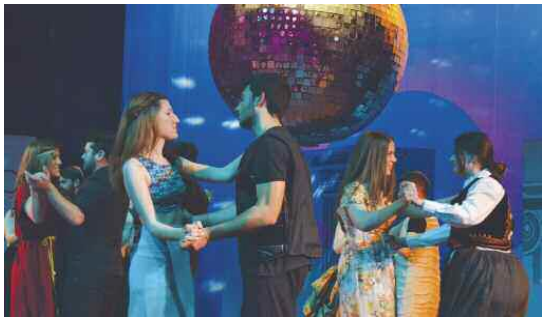
© Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου

*(*Φωτ. 196, Χορός Γερόντων*, Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014, σ.384)

© Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου

(Φωτ. 197, Μυρρίνη, Κινησίας, Παιδί, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014, σ.385)

© Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου

(Φωτ. 198, Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014, σ.387)

© Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου

(Φωτ. 199, Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014, σ.387)

© Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου

(Φωτ. 200, Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης, *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη, Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου, 2014, σ.388)

3.ΠΛΟΥΤΟΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

3.1.ΛΥΚΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΚΑΤΑΜΕΙΑΣ- *ΠΛΟΥΤΟΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ - 2003- Γ΄ ΒΡΑΒΕΙΟ

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 201, Συντελεστές παράστασης, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.392)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 202, Σκηνικά παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.397)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 203, Χρεμύλος, Πλούτος, Καρίωνας, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.397)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 204, Βλεψίδημος και Χρεμύλος, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.399)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 205, Πενία, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.400)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 206, Υποδοχή Πλούτου από το Χορό, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.402)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 207, Δίκαιος, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.403)

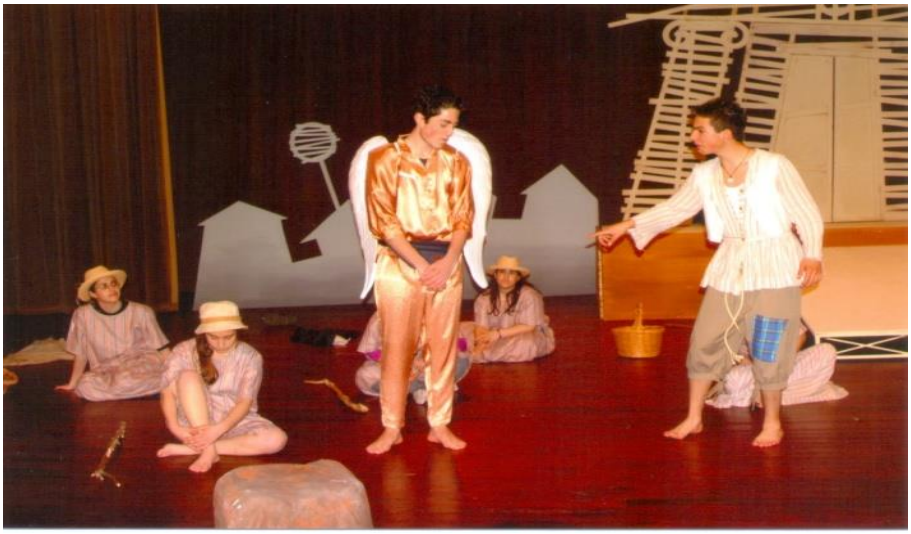
© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 208, Συκοφάντης, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.403)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 209, Χορός Αγροτών και Γριά, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.404)

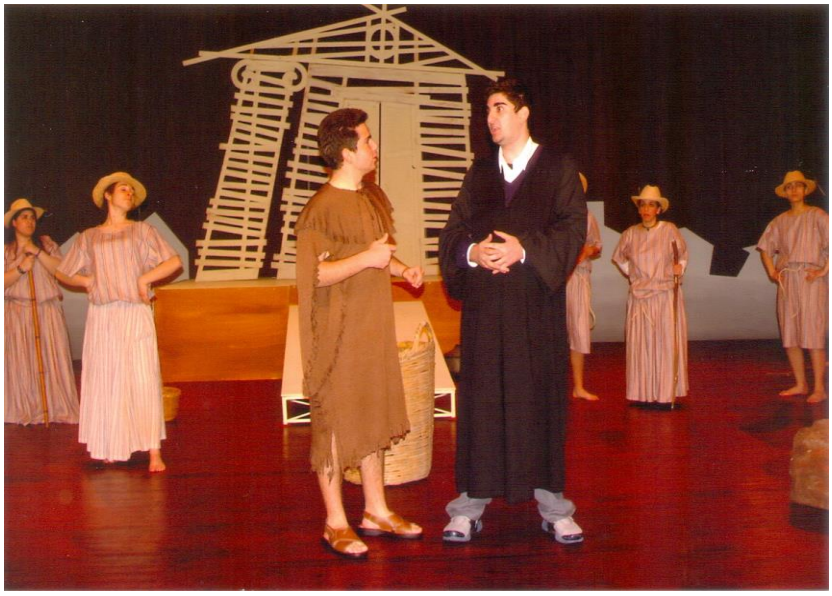
© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 210, Ερμής, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.404)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 211, Χορός Αγροτών, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.405)

© Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας

(Φωτ. 212, Χρεμύλος και Ιερέας, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας, 2003, σ.405)

3.2.ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΛΛΟΥΡΙΩΤΙΣΣΑΣ- *ΠΛΟΥΤΟΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ*- 2006- Γ΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

© Λύκειο Παλλουριώτισσας

(Φωτ. 213, Συντελεστές παράστασης *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Παλλουριώτισσας, 2006, σ.412)

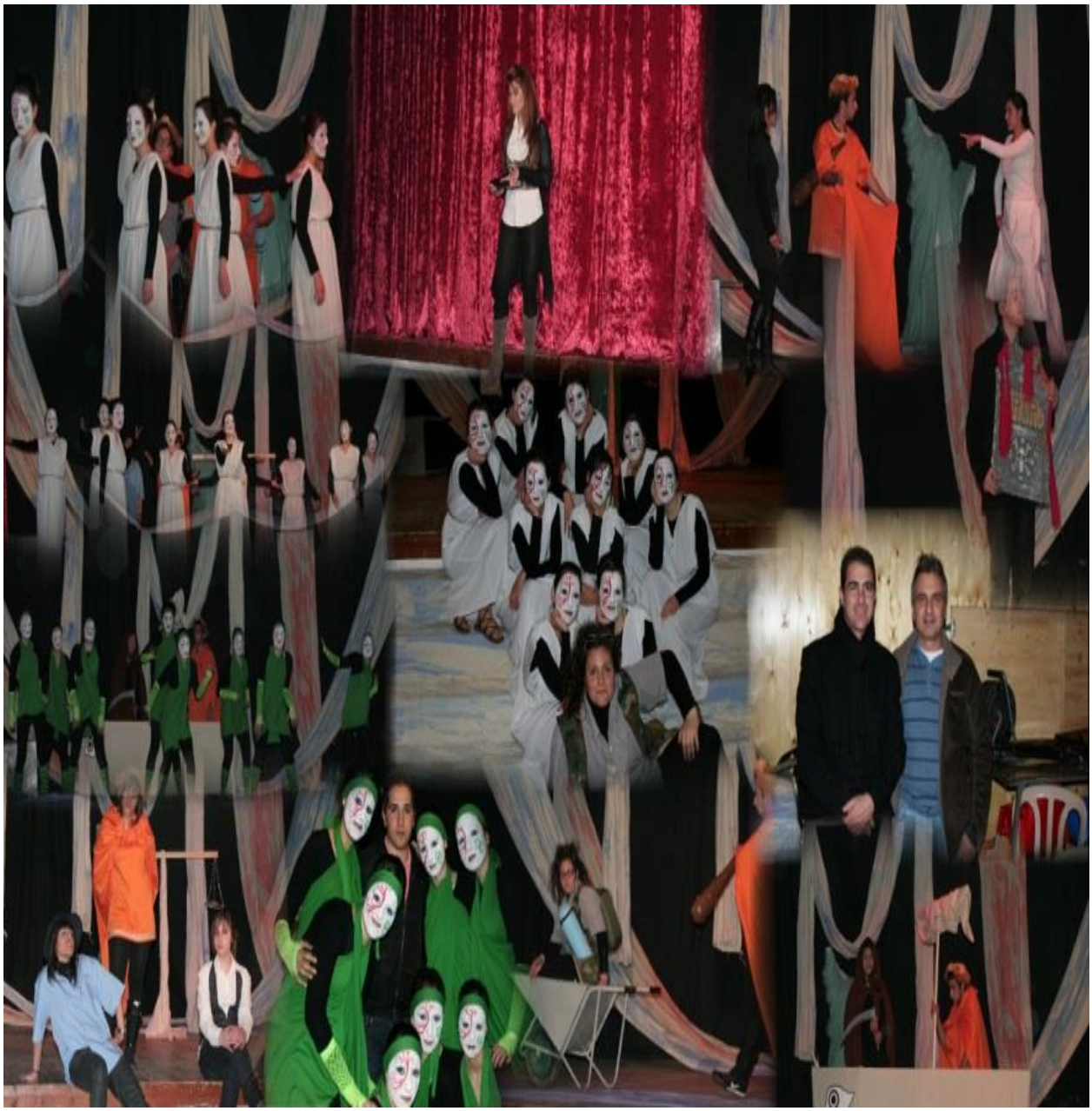

© Λύκειο Παλλουριώτισσας

(Φωτ. 214, Καρίωνας, *Πλούτος* Αριστοφάνη, Λύκειο Παλλουριώτισσας, 2006, σ.421)

4.*ΒΑΤΡΑΧΟΙ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

4.1.ΑΠΕΗΤΕΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΓΡΟΥ- *ΒΑΤΡΑΧΟΙ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ- 2010

© Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού

(Φωτ. 215, Φωτογραφικά στιγμιότυπα παράστασης *Βάτραχοι* Αριστοφάνη, Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού, 2010, σ. 440)

5.ΕΙΡΗΝΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

5.1.ΓΥΜΝΑΣΙΟ- ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΥ- *ΕΙΡΗΝΗ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ*- 2011

© Γυμνάσιο- Λύκειο Κάτω Πύργου

(Φωτ. 216, Φωτογραφικά στιγμιότυπα της παράστασης *Ειρήνη* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου, 2011, σ.451)

6. *ΝΕΦΕΛΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

6.1. ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ ΠΑΝΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ- *ΝΕΦΕΛΕΣ* ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ-2012

© Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 217, Σκηνικά παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012, σ.455)

© Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 218, Σκηνικά παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012, σ.455)

© Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 219, Δίκαιος Λόγος και Άδικος λόγος, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012, σ.456)

© Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 220, Φειδιππίδης και Στρεψιάδης, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012, σ.457)

© Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 221, Στρεψιάδης και Σωκράτης, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012, σ.457)

© Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 222, Σκηνή της φωτιάς, *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012, σ.458)

© Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών

(Φωτ. 223, Σκηνή πανηγυρικού τέλους παράστασης *Νεφέλες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Κοκκινοχωριών, 2012, σ.458)

7.1. *ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ*

7.1. *ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ*- ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΔΕΡΥΝΕΙΑΣ- ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ- 2013

© Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας

(Φωτ. 224, Σκηνή τσακωμού Παρδάλως και Ζηνοδώρας για το Φίλιππο, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, 2013, σ.462)

© Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας

(Φωτ. 225, Πραξαγόρα και Γυναίκες, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, 2013, σ.462)

© Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας

(Φωτ. 226, Σκηνή χορογραφίας Γυναικών, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, 2013, σ.463

© Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας

(Φωτ. 227, Σκηνή τσακωμού Παρδάλως και Ευτέρπης για το Φίλιππο, *Εκκλησιάζουσες* Αριστοφάνη, Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας, 2013, σ.464)

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Αβραάμ Χριστίνα 252
Αβραάμ Χρυστάλλα 71,99
Αβρααμίδου Φλωρεντία 252
Αγαθαγγέλου Σωτήρης 266
Αγαθοκλέους Άντρια 210
Αγαπίου Ραφαήλ 230
Αγγελή Κατερίνα 422
Αγγελίδης Λεωνίδας 343
Αγγελίδου Κλαίρη 56,57,60
Αδάμου Αδάμος 119
Αδάμου Αργύρης 409
Αδάμου Βάρσια 266
Αδάμου Ευδοκία 70,98
Αδάμου Ευσεβία 459
Αδάμου Ραφαέλλα 351
Αδάμου Φωτούλα 343
Αθανασίου Άντρη 98
Αθανασίου Δέσποινα 379
Αθανασίου Κωνσταντίνος 239
Αθανασίου Μαρίνα 283, 285
Αθανασίου Ρεβέκκα 423
Αλεξάνδρου Αλεξάνδρα 275
Αλεξάνδρου Μαρία 189
Αλεξάνδρου Κατερίνα 332
Αλεξίου Άντρη 168
Αλετράς Άδωνις 318, 331
Αλκιβιάδου Ζωή 200
Αμβροσίου Μαρία 132
Αμερικάνου Ροδοθέα 190
Αναξαγόρα Μαρία 119
Αναξαγόρου Γλυκερία 229
Αναστάση Γεωργία 70, 98
Αναστασιάδου Μιλένα 294
Αναστασίου Άννα Μαρία 344
Αναστασίου Άντρη 259
Αναστασίου Αντωνία 453
Αναστασίου Γιάννης 379
Αναστασίου Ελένη 302
Αναστασίου Κωνσταντίνος 266, 344
Αναστασίου Χαρούλα 379
Ανδρέου Ανδρέας 131, 358
Ανδρέου Ιωάννα 423
Ανδρέου Παναγιώτης 149
Ανδρέου Χάρης 409
Ανδρονίκου Κατερίνα 251
Ανδρονίκου Χριστοφίνα 252
Αντάρτη Θεοδώρα 229
Άντερσεν Χανς Κρίστιαν 38
Αντρέου Αντρέας 189, 441
Αντρέου Άντρη 180
Αντρέου Ευανθία 239
Αντρέου Μιλέβα 275
Αντριέβσκαγια Μαρία 251
Αντωνέλλος Άγγελος 229
Αντωνέλλος Σπύρος 2
Αντωνιάδου Φωτιάνα 441,442
Αντωνίου Ανδρούλα 239
Αντωνίου Αντιγόνη 148
Αντωνίου Αντώνης 275,460
Αντωνίου Αρίστη 70,71,97,98
Αντωνίου Ελισάβετ 266
Αντωνίου Εύη 275
Αντωνίου Κωνσταντίνα 148
Αντωνίου Μαρία 229
Αντωνίου Μιχαέλλα 343
Αντωνίου Στέλιος 295
Αντωνίου Σάββας 70,71,97,98
Αντωνόπουλος Σταύρος 75,103
Αποστολίδης Τάσος 350,353
Αποστόλου Μαριάννα 357
Αποστόλου Πέτρος 358
Απόστρατου Ζωή 200
Απόστρατου Ναυσικά 168, 199
Αριστείδου Ραφαέλλα 239
Αριστοδήμου Μιχάλης 131
Αριστοτέλους Άννα 275
Αρτεμίου Αρτέμης 220
Ασπρή Ιωσηφίνα 442
Άσπρου Ηλίας 180
Ασπρουκούριου Άντρεα 351
Αταλιώτου Κάλια 132
Αττούνης Κυριάκος 350
Αυγουστή Αντιγόνη 379
Αυγουστή Άντρια 318
Αυξεντίου Ευδοκία 459
Αυξεντίου Μαρία 168
Αφάμη Ρένα 365
Αχιλλέως Αφροδίτη 199
Αχιλλέως Εύη 199
Bailey Thomas James 23
Βαρνάβα Βίβια 344
Βαρνάβα Γεωργία 275
Βασιλειάδου Γαλάτεια 132
Βασιλείου Αγάθη 189,191
Βασιλείου Αμαλία 98
Βασιλείου Άννη 422
Βασιλείου Κυριακή 220, 452
Βασιλείου Λουκία 180
Βασιλείου Μόνικα 18,20
Βασιλείου Νικολέτα 210
Βαττή Ελίνα 148
Βαφέα Ραφαέλλα 239

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Βενιέρη Μάνος 441
Βενιζέλου Μαριλένα 189
Βεργετάκη Ευαγγελία 294
Βίκτωρος Δήμητρα 295
Βίλντερμπουρ Δομήνικος 302
Βιολάρη Έλενα 432
Boal 5,7
Βόλος Πώλα 365,366
Βοσκού Χριστιάνα 252
Βύρα Σάββας 431
Γαβριήλ Ανδρέας 199
Γαβριήλ Χλόη 442
Γαβριλιάδης Αβταντίλ 266,267
Γαβριηλίδης Εύης 48,51
Γαριβαλδινού Μιχαέλλα 251
Γεδεών Φειδίας 358
Γεδεών Ραφαέλλα 239
Γενεθλίου Γενέθλιος 441,442
Γεράνη Ελένη 452
Γερασίμου Φωτεινή 351
Γερμανός Γιώργος 350
Γερμανός Φωκάς 252
Γερολατσίτης Αντρέας 410
Γερολατσίτης Χρίστος 410
Γερολέμου Χριστάκης 275
Γεωργιάδης Ηλίας 230
Γεωργιάδης Πεύκιος 58,59,76
Γεωργιάδου Μαριλένα 343
Γεωργίου Αθηνόδωρος 350
Γεωργίου Αιμιλία 391
Γεωργίου Αλεξάνδρα 294
Γεωργίου Άρης 17
Γεωργίου Ειρήνη 318
Γεωργίου Λουΐζα 365
Γεωργίου Μαριάννα 199
Γεωργίου Μικαέλλα 379,432
Γεωργίου Παναγιώτης 379
Γεωργίου Στέλλα 220
Γιάλλουρου Χαριτίνη 366
Γιαννάκη Ξένια 220
Γιαννή Αννίτα 358
Γιαννίτσαρου Έλενα 351
Γιάννου Σάββας 119
Γιασουμή Σοφία 132
Γιατρομανωλάκης Γιώργης 391
Γιούνες Ανδρέας 302
Γκαντζέλη Γεωργία 303
Γκιλάκη Φρειδερίκη 379
Γκίργκις Μαρία 441
Γκρεντζίνσκι Αντρέας 365
Γλυκύς Ιάκωβος 190
Γουήλερ Χρίστος 302
Γούμενου Παρασκευή 293
Γραμματάς Θεόδωρος 5,6,7,8,9,10,11,13
Γρηγορίου Γρηγορία-Λώρα 422
Γρηγορίου Μιράντα 332
Γρηγορίου Ντιάνα 358
Γρηγορίου Παναγιώτα 422
Δελλιμπαλίδου Σοφία 283
Δέλτα Πηνελόπη 37
Δεμιρτσίδου Μαρίνα266
Δερμιτζάκης Χ. 3
Διαμαντάκου Καίτη 51,52
Δημητριάδου Διαμάντω 229
Δημητρίου Αντρέας 61,62,63,220
Δημητρίου Βάσια 318
Δημητρίου Γεωργία 148
Δημητρίου Δημήτρης 210
Δημητρίου Ειρηναίος 423
Δημητρίου Ιωάννα 267
Δημητρίου Κλειώ 379
Δημητρίου Μαρία 391
Δημητρίου Παναγιώτα 132,351
Δημητρίου Παναγιώτης 302,379
Δημητρίου Στυλιανός 379
Δημητρίου Φίλιππος 350
Δημητρίου Χαρά 318,391
Δημητρίου Χριστίνα 302
Δημοπούλου Ζωή 409
Δημοσθένους Γιώργος 61,65
Δημοσθένους Κωνσταντίνος 252
Δήμου Έλενα 71,99
Δρουσιώτης Αλέξανδρος 422
Εγγλέζου Άντρια 294
Εγκωμίτη Ιωάννα 275
Ελεσνίτσαλης Ανδρέας 229,230
Ελευθεριάδου Νικολέτα 409
Ελευθερίου Ηλιάνα 332
Ελευθερίου Κατερίνα 275
Ελευθερίου Πέτρος 431
Ελευθερίου Σοφία 149
Έλληνας Κωνσταντίνος 409
Ερωτοκρίτου Άντρη 441
Ερωτοκρίτου Ερωτόκριτος 190
Ερωτοκρίτου Μάριος 132
Ευαγγέλου Άντρη 252
Ευαγγέλου Ειρήνη 180
Ευδοκίμου Νάταλη 358
Ευθυμίου Βίκτωρας 432
Ευθυμίου Κυριάκος 431
Ευθυμίου Πάρης 422
Ευθυμίου Φωτεινή 422

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ευθυμίου Χριστιάνα 358
Ευμήδου Άντρη 210,211,212
Ευριπίδου Γεωργία 358
Ευριπίδου Γιώργος 302
Ευσταθίου Βασίλης 148
Ευσταθίου Ευστάθιος 283
Ευσταθίου Μαρία 71,99
Ευσταθίου Μελίνα 148
Εφραίμ Χρύσω 189
Ζαβρού Ελένη 283
Ζαμπά Νικολέτα 98
Ζανέττου Μαρία 452
Ζανεττίδης Σταύρος 422
Ζαρίντα Ανθή 275
Ζατέ Άννα Μαρία 120
Ζαφειρίδου Ιουλία 149
Ζαχαρία Χριστίνα 120
Ζαχαρία Πάνος 275,452
Ζαχαριάδης Ανδρέας 180
Ζαχαριάδης Απόλλωνας 423
Ζέμπεσιης Παντελής 350
Ζένιου Μαρία 132
Ζινιέρη Παντελίτσα 283
Ζορλή Μαρία 98
Ζουβάνη Γεωργί 180
Ζουβάνη Κατερίνα350
Ζουβάνη Φωτιάνα 351
Ζουμίδης Σταύρος 441
Ζουμίδου Ιωάννα 442
Ζωγράφου Μαρία 343
Ζώρζος Ηλίας 251
Ηλίας Ηλία 266,267
Ηρακλέους Ελένη 441
Ηρακλέους Ηράκλης 441
Ηρακλέους Λουκία 351
Ηρακλέους Ραφαέλλα 266
Ηρακλή Παναγιώτα 71
Ηροδότου Αλέξης 441
Θεμιστοκλέους Αντρέας 189
Θεμιστοκλέους Δέσπω 318, 391, 392
Θεμιστοκλέους Ίρις 423
Θεμιστοκλή Χριστίνα 181
Θεοδοσίου Φίλιππος 343
Θεοδότου Δέσποινα 422
Θεοδότου Ελευθερία 344
Θεοδούλου Αντρέας 460
Θεοδούλου Γιώργος 239
Θεοδούλου Ευμορφία 344
Θεοδούλου Θεόδουλος 180
Θεοδούλου Κωνσταντίνος 460
Θεοδούλου Παύλος 422
Θεοδώρου Αριστείδης 432
Θεοδώρου Άριστος 431
Θεοδώρου Ηλιάνα 132
Θεοδώρου Θεοδόσης 266,267
Θεοδώρου Θεόδωρος 131
Θεοδώρου Μαρίνα 132
Θεοδώρου Σταυρούλα 431
Θεοδώρου Στέφανος 210
Θεοτοκάς Γιώργος 17
Θεοφάνους Μαριάννα 120
Θεοφάνους Νεκταρία 453
Θεοφάνους Χριστίνα 220
Θεοχαρίδου Δανάη 318
Θεοχάρους Γαβριήλ 131
Θουκή Ζωούλα 71, 99
Θρακιώτη Πασχάλης 431
Θρασυβουλίδου Πωλίνα 49
Θρασυβούλου Ροδούλα 148
Θωμά Πόλυς 332
Θωμά Ραφαήλ 295
Ιακώβου Μαρία 266
Ιακώβου Σοφία 318
Ιεράρχη Χριστίνα 351
Ιερείδη Νικολέτα 423
Ισαάκ Γαβριέλλα 275
Ισαάκ Σωτηρίου Μαρία 459
Ιωακείμ Άρια 149
Ιωαννίδης Γιαννάκης 409
Ιωαννίδης Ουράνιος 57,60
Ιωαννίδου Ελένη 357
Ιωάννου Αντρέας 119
Ιωάννου Βασίλης 410
Ιωάννου Γεωργία 229,358
Ιωάννου Γιαννάκης 439
Ιωάννου Γιώργος 358
Ιωάννου Ελένη 189
Ιωάννου Εύη 332
Ιωάννου Λουκία 251
Ιωάννου Μαρία 46
Ιωάννου Παρασκευάς 294
Ιωάννου Πάτροκλος 302
Ιωάννου Ρεβέκκα 200
Ιωάννου Τάσος 199
Ιωνά Αλεξάνδρα 148
Ιωσήφ Σωτήρης 343
Ιωσηφίδης Νίκος 109
Καγιάτου Λένα 120
Καζακαίου Παναγιώτα 422
Καζάκος Γιώργος 119
Καζάκου Μαρία 119
Καζαμίας Σάββας 190

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Κάιζερ Σπυρούλα 210
Καϊσή Χριστίνα 180
Κακκή Φωτεινή 275
Κάκκος Ανδρέας 160
Κάκκου Ζήνα 459
Κακογιάννης Λεόντιος 410
Κακογιάννης Μιχάλης 17,22
Καλλή Μαρία 266
Καλλή Σάρα 350
Καλλίδης Ευαγόρας 344
Καλογήρου Γιώργος 350
Καλογήρου Φλώρα 70,98
Καλυφόμματος Πυθαγόρας 358
Κάλφα Σταυρούλα 318
Καμηλάρη Έλενα 392
Καμπανέλλη Κατερίνα 239
Καμπούρη Μιχαέλα 452
Καννάουρου Μαρία 365
Καντού Κατερίνα 343
Καούλλας Λαυρέντιος 180
Καπνίσης Σωκράτης 302
Καρακάτση Γεωργία 148
Καραολής Στέφανος 190
Καραολίδου Αναστασία 120
Καραφωτιά Αγγελική 460
Καράς Τάσος 351
Καρατζιά Αναστασία 410
Καρεκλά Έλενα 168
Καρούσιου Ελένη 275
Καρτίκκης Μαρίνος 422
Κάρυου Αντωνιέττα 294
Κασάπη Διαμάντω 344
Κασάπη Κατερίνα 98
Κασάπη Μαρία 409
Κασάπη Μικαέλλα 98
Κασέμ Ταπάρακ 239
Κάσια Χριστίνα120
Κασιουρή Παναγιώτα 275
Κασόνα Αλεχάντρο 17,38
Κάστανου Ζαφείρω 220
Κατσαρή Ελένη 452
Κατσιαντώνη Χριστιάνα 168
Κατρή Σοφία 220
Κατσούρης Γιάννης 17,44,45,46
Κάττου Ιωάννα 210
Καφαντάρης Βασίλης 266
Καφατάρης Μηνάς 169
Καψάλη Ελένη 432
Κεή Αγάθη 98
Κελεπέσιη Μαρία 441
Κέρμανου Έλενα 220,453
Κέστος Κυριάκος 302
Κεφάλα Λαμπρούλα 180,293
Κεφάλα Ραφαέλλα 294
Κητρομίλη Μαρία 392
Κίργια Ζαχαρούλα 452
Κιτιρή Κατερίνα 98
Κίτσιου Αιμιλία 149
Κίτσιου Στυλιάνα 423
Κίττος Βασίλης 180,293
Κλεάνθους Άκης 58,60,68
Κλεάνθους Κλεάνθης 409
Κλεάνθους Πάρης 72,99
Κλεάνθους Χριστίνα 239
Κλείτου Χρυστάλλα 149
Κλεοβούλου Αντωνία 131
Κλεοβούλου Μαρία 210
Κληρίδης Γλαύκος 55,57,58,67,69
Κοζάκου Μιχαήλ Ελένη 131
Κοκκινόλαμπρος Αλέξανδρος 365,366
Κολύβα Μύρια 189
Κολώτας Κωστής 19,119,238
Κονναρή Ροδούλα 266
Κονναρής Πέτρος 409,410
Κοντάκης Μιχάλης 441
Κοντογιάννη Άλκηστη 5
Κοντονικόλα Μιχάλης 168
Κοντός Γρηγόρης 199
Κορελλίδης Στέφανος 344
Κορνάρος Βιτσέντζος 37,73
Κορνηλίου Αλεξάνδρα 230
Κορωνίδου Έλλη 431,432
Κορωνίδου Χριστίνα 431,432
Κοστίδης Γιώργος 422
Κοτσώνη Τερέζα 392
Κουάλη Σοφία 132
Κουλλαπή Μαρία 200
Κουλέρμου Χρυστάλλα 199
Κουμή Φλώρα 293,296
Κουμής Κωνσταντίνος 180
Κουν Κάρολος 16,36,38
Κουνέ Έλενα 70,98
Κουππή Γεωργία 431
Κουρή Καφά Ανδρούλα 432
Κουρούγιαννης Πανίκος 190
Κουρούζος Γιώργος 239
Κουρουμά Χριστίνα 350
Κουρούσης Νίκος 20
Κουρσάρου Άντρια 132
Κουτσογιάννη Χριστιάνα 432
Κουτσόφτα Χρυστάλλα 220,293

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Κούτσια Έλενα 293
Κουτσίδου Ελένη 119
Κουτσού Κατερίνα 351
Κούφου Δάφνη 453
Κρίγκου Προκοπία 432
Κτωρίδης Μάριος 357
Κυπριανού Κύπρος 199
Κυπριανού Λεοντή Μαρία 131,133
Κυριαζή Κούλλα 460
Κυριαζής Αλέξανδρος 230
Κυριάκου Αλέξανδρος 453
Κυριάκου Ανδρέας 148
Κυριάκου Άννα 332
Κυριάκου Άντρη 149
Κυριάκου Δημήτρης 119,199,452
Κυριάκου Ζωή 239
Κυριάκου Ιωάννης 181,460
Κυριάκου Κυριακούλα 71,99
Κυριάκου Κωνσταντίνα 230
Κυριάκου Λοΐζος 431
Κυριάκου Μαρία 119,168
Κυριάκου Μαρίτσα 452
Κυριάκου Ορέστης 199
Κυριάκου Πατρίτσια 423
Κυριάκου Παυλίνα 344
Κυριάκου Στέφανος 276
Κυριάκου Σωτήρης 409
Κωμοδρόμου Άνδρεα 453
Κωμοδρόμος Λούκας 459
Κωνής Πολύβιος 220
Κωνσταντή Αντωνία 351
Κωνσταντινίδη Ραφαέλλα 332
Κωνσταντινίδη Ευγενία 409
Κωνσταντίνου Άντρη 47,48,71,99
Κωνσταντίνου Αφροδίτη 442
Κωνσταντίνου Βασιλική 252, 332
Κωνσταντίνου Γιώργος 409
Κωνσταντίνου Διαμάντω Ηλέκτρα 230
Κωνσταντίνου Έλενα 431
Κωνσταντίνου Έλλη 358
Κωνσταντίνου Ζωή 98
Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος 239
Κωνσταντίνου Μαρία 230,442
Κωνσταντίνου Μαριλένα 252
Κωνσταντίνου Μιλτώ 423
Κωνσταντίνου Μιχάλης 120
Κωνσταντίνου Νίκη 350
Κωνσταντίνου Ερνέστος- Ορέστης 230
Κωνσταντίνου Παναγιώτα 70,98,283
Κωνσταντίνου Παναγιώτης 302
Κωνσταντίνου Παντελής 168
Κωνσταντίνου Στεφανία 318
Κωνσταντίνου Χριστόφορος 431
Κώστα Στέλλα 452
Κώστα Ραφαέλλα 220
Λαζάρου Θεόδωρος 283
Λάμπρου Γαβριέλλα 98
Λάμπρου Δέσπω 379
Λάμπρου Θεόδωρος 180
Λάντου Αναστασία 181
Λάντου Αντωνία 180,294
Λάρκου Χαράλαμπος 149
Λενακάκης Αντώνης 5
Λεοντίου Έλενα 350
Λεοντίου Όλγα 351
Λεοντίου Παναγιώτης 283
Λευτέρη Ανδρέας 180,293
Λεωνίδα Μηλίτσα 98
Λεωνίδου Άρης 190
Λέφα Σκεύη 379
Λίγγης Λούκας 275
Λίλης Κενδέας 460
Λοΐζίδου Μαίρη 332
Λοΐζου Βάσια-Μαρία 148
Λοΐζου Εύα 267
Λοΐζου Λούης 343
Λοΐζου Ορθόδοξος 357
Λουκά Ιάκωβος 190,318
Λουκά Κωνσταντίνος 283
Λουκά Λουκία 98
Λουκά Χριστίνα 410
Λουκαΐδης Νικόλαος 189
Λουκαΐδου Έλενα 148
Λουκαρής Θεόδωρος 332
Λουμάκος Αντώνης 229
Λουντίδης Αντρέας 229
Λυμπουρίδης Χρύσανθος 283
Λυμπουρίδου Μαρία 302
Λύρα Αντωνία 229
Λυσάνδρου Μάριος 452
Λυσάνδρου Σαλώμη 120
Μαλένη Μαρίνα 1
Μαλακούνας Βασίλης 229
Μάμας Κωνσταντίνος 319,395
Μανώλη Ανδρέας 22
Μαππούρα Ελένη 168
Μαραγκός Μάριος 283
Μαραγκός Ματίας 148
Μαραγκού Νίκη 18
Μαρκίδης Μάριος 189
Μαρκιτανής Άγγελος 423
Μάρκου Αδάμος 119,122,129,180

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

183,193,293
Μάρκου Ανδρέας 220,452
Μαρκουλλής Κυριάκος 180
Μαρούση Χρυσούλα 266
Μαρτή Ιωάννα 350
Μάστρου Αντρέας 294
Ματθαίου Ανδρέας 453
Ματσεντίδου Δέσποινα 379
Μάτσιου Άντρη 119
Ματσικάρη Χρυσταλλένη
Μαυρογιάννη Ελένη 318
Μαυροθέρης Μιχάλης 409
Μαυρομμάτη Παναγιώτα 432
Μαυροπούλου Θεόδωρος 251
Μαυρουδή Άντρη 432
Μαυρουδής Γιώργος 452
Μελά Κατερίνα 148
Μελέκκη Ζήνα 295
Μενελάου Αγλαΐα 283
Μενελάου Μαρία 148
Μεντέζ Μαίρη 190
Μερηκληγιάννης Γιώργος 358
Μεσημέρη Ιωάννα 200
Μεσημέρης Στυλιανός 409
Μεταξάς Χριστόδουλος 180,294
Μίαρης Ορέστης 229
Μικρασιάτη Καλλιόπη 180
Μιλτιάδους Μάριος 318
Μιλτιάδους Ανδρέας 267
Μιλτιάδους Γιάννης 283
Μιλτιάδους Χάρης 267
Μινασίδης Τιμόθεος 379
Μιντή Άντρεα 294
Μισού Τερέζα 275,276
Μιχαήλ Αδάμος 452,453
Μιχαήλ Αντρέας 189,391
Μιχαήλ Βαρβάρα 168,199,200,343
Μιχαήλ Γεωργία 432
Μιχαήλ Γιαννάκης 453
Μιχαήλ Γιώργος 351
Μιχαήλ Δημήτρης 358
Μιχαήλ Έλενα 148
Μιχαήλ Ελευθερία 239
Μιχαήλ Κατερίνα 358
Μιχαήλ Μαρίνα 239,332
Μιχαήλ Μάριος 422
Μιχαήλ Κατερίνα 431
Μιχαήλ Παναγιώτα 293
Μιχαήλ Παντελίτσα 295
Μιχαήλ Χριστίνα 275
Μιχαήλ Χρυσταλλένη 343
Μιχαηλά Χρυστάλλα 70,98
Μιχαηλίδης Ανδρέας 36
Μιχαηλίδης Παναγιώτης 431
Μιχαηλίδου Δέσπω 409
Μιχαηλίδου Ραφαέλλα 230
Μολέσκη Νόνα 266,267,409,410
Μολιέρος 37,38
Μολόντικας Δημήτρης 409
Μόντης Κώστας 103,111,365
Μουαΐμη Άντρη 71,99
Μουαΐμης Δημήτρης 71,98
Μουδατσάκις 6,11,13
Μουλαζίμη Παναγιώτα 294
Μούζουρα Ελπίδα 149
Μουζούρη Ανδριανή 343
Μουσικού Ευανθία 168
Μουσικού Τάνια 350
Μούσουλου Κλαούντια 422
Μουστακά Ιωάννα 180,351
Μουτάφης Νικόλαος 190
Μοσχόπουλος Θωμάς 303
Μπαμπινιώτης Γεώργιος 35
Μπαρμπουτσάλου Έρση 318
Μπαρρής Κυριάκος 210
Μπίκα Νατάσα 423
Μπόκαρτ Μυροφόρα Στυλιάνα 252
Μπουρμπάνο Ντανιέλα 199,200
Μπρατσούν Κατερίνα 359
Μπεμπεδέλη Δέσποινα 20
Μπρεχτ Μπέρτολτ 16
Μποστ 38
Μυριανθοπούλου Μαρία 423
Μύρης Κ.Χ. 131,133
Ναθαναήλ Αντιγόνη 180
Νεάρχου Μαρίνα 332
Νεοκλέους Μαρία 452
Νεοφύτου Γεωργία 189
Νεοφύτου Γιάννης 358
Νεοφύτου Κούλλα 432
Νεοφύτου Ρίτα 252
Νεστορίδου Κατερίνα 365
Νικάνδρου Αφροδίτη 70,98
Νικοδήμου Άντρια 410
Νικόλα Κυπρούλα 275
Νικολαΐδου Νικολέτα 148
Νικολαΐδου Σοφία 168
Νικολαΐδου Τατιάνα 230
Νικολάου Άντρεα 452
Νικολάου Βάσω 358
Νικολάου Γεώργιος 460
Νικολάου Έλενα 189

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Νικολάου Ελένη 70,98
Νικολάου Μαρία 358
Νικολάου Μαρίνα 432
Νικολάου Μόρφω 343
Νικολάου Πόπη 239
Νικολάου Στέλλα 148
Νικολάου Φωτεινή 343
Νικολίτσης Νίκος 180
Νιούμαν Χλόη 20
Ντουβεντζίδου Ελένη 302
Ντύρρενματ Φρήντριχ 16
Ξενόπουλος Γρηγόριος 16,38
Ξενοφώντος Ανδρονίκη 409
Ξενοφώντος Κωνσταντίνα 379
Ξιναρής Στέφανος 267
Ξιούρουππας Σάββας 169
Οδυσσέως Γιάννης 358
Οικονομίδου Σύλβια 357
Οικονόμου Ζήνα 350
Οικονόμου Λωρέντζια 294
Οικονόμου Στέλλα 293
Ονησιφόρου Άντρεα 239
Ονησιφόρου Έμιλυ 131
Ονταριάν Φέλιξ 422
Ορφανός Φάνος 210
Παγιάση Νίκη 302
Παιζάνος Λεωνίδας 230
Πάλλας Ανδρέας 391
Παναγή Ανδρέας 266
Παναγή Γεωργία 239
Παναγή Ιωάννα 131
Παναγή Κατερίνα 132
Παναγή Σταυριάνα 343
Παναγή Στέλιος 220,453
Παναγή Τζούλια 423
Παναγίδη Ραφαέλλα 276
Παναγίδου Ιουστίνη 251,252
Παναγιωτίδης Κωνσταντίνος 332
Παναγιώτου Αγγέλα 251
Παναγιώτου Αντρέας 190
Παναγιώτου Έλενα 71,99
Παναγιώτου Λουκία 200
Παναγιώτου Μάριος 453
Παναγιώτου Στέφανος 190,318,391
Παντελή Γεωργιάνα 294
Παντελή Ελένη 220
Παντελή Μάριος 131
Παντελή Ξένια 453
Παπά Μανώλης 332
Παπαβαγγέλη Μαρία 200
Παπαγαθοκλέους Χριστίνα 431
Παπαγεωργίου Γιώργος 16
Παπαγεωργίου Ελένη 251
Παπαγεωργίου Ερατώ 230
Παπαγεωργίου Κώστας 391
Παπαγιάννη Μαρία 120
Παπαδόπουλος Αργύρης 318
Παπαδόπουλος Δημήτρης 199
Παπαδόπουλος Τάσος 6,58,59,60,68,69
Παπαδοπούλου Μαρία 189
Παπαδοπούλου Ευρυδίκη 365
Παπαδοπούλου Σπυρούλα 229
Παπαεπιφανίου Μάριος 365
Παπαευριπίδου Έλενα 293
Παπαευριπίδου Μαρία 149
Παπαευσταθίου Άννα 379
Παπαϊωάννου Εύα 453
Παπαλεοντίου Δώρα 220
Παπαμιχαήλ Σκεύη 71,99
Παπαντωνίου Κυριακή 76,77
Παπασάββα Γεωργία 358
Παπασάββα Σοφία 132
Παπαχαραλάμπους Μαρία 210
Παπαχαραλάμπους Χρίστος 168
Παπαχριστοδούλου Ελένη 189
Παπέττας Γιώργος 294
Παπέττας Παναγιώτης 119
Παπής Απόστολος 275
Παππάς Δαμιανός 276
Παραρές Χρυσόστομος 251
Παρασκευά Αγγέλα 98
Παρασκευά Ανδρέας 168,199
Παρασκευά Βασιλική 220
Παρασκευά Βασούλα 453
Παρασκευά Ελένη 294
Παρασκευά Κυριακή 220
Παρασκευά Μοδέστου Ανδριανή 293
Παρασκευά Νικολέτα 148
Παρασκευά Χριστοδούλα 294
Παράσχου Κατερίνα 229,230
Παρδάλης Γρηγόρης 365
Παρπούνας Φλουρέντζος 120
Παρτασίδου Κωνσταντίνα 303
Παρτέλλας Γιώργος 379,423
Παρτζίλης Άντης 20
Πασιά Βασιλίκη 303
Πασιάδης Κώστας 189
Πασχάλη Στρατής 238
Πατάτας Χρίστος 148,149
Πατσαλίδου Χαρίτα 441
Πάτσαλος Νικόλας 431
Παυλίδου Ιωάννα 379

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Παύλου Άντρη 220
Παφίτη Άννα 343,344
Πελαγία Ειρήνη 295
Περβολαράκης Δημήτρης 302
Περικλέους Εμμέλεια 303
Πέσονγκες Αλέξανδρος 366
Πετεινάρης Βασίλης 210
Πετραλλής Παύλος-Πάρης 350
Πετρίδου Κατερίνα 169,200
Πέτρου Αντρέας 410
Πέτρου Αντωνία 267
Πέτρου Ιωάννα 168,200
Πέτρου Μαριλένα 422
Πέτρου Πέτρος 119
Πέτρου Ραφαήλ 302
Πεττεμερίδης Αντρέας 379
Πιερή Δώρα 422,423
Πιερή Κατερίνα 168,220
Πιερής Μιχάλης 169,318
Πιερίδη Χριστίνα 303
Πική Άννα 351
Πιραντέλο Λουίτζι 38
Πιριπίτσι Ρεβέκκα 379
Πισσαρίδη Ίρις 410
Πισσαρίδης Χριστόφορος 266
Πιτζιολή Μαρία 229
Πιτσιλλή Μαρία 409
Πίτσιλλος Μιχάλης 200
Πίττα Αγγέλα 120
Πίττα Γεωργία 351
Πίττας Στέφανος 318,391
Πιτυρής Νίκος 409
Ποΐζης Κυριάκος 351
Πολυβίου Γεώργιος 432
Πολυβίου Εύη 283
Πολυβίου Ραφαέλλα 431,432
Πολυδώρου Βάσος 251,432
Πολυδώρου Μαρία 71,98,131
Πολυδώρου Νικολέτα 343,344
Πολύζου Μαρία 410
Πολυκάρπου Γιώργος 379,380
Πολυκάρπου Παναγιώτα 200
Πολυκάρπου Χριστιάνα 239
Πολυκάρπου Χρυστάλλα 432
Ποσναγκίδου Σόνια 267
Ποταμίτης Ανδρέας 303
Ποτσίδης Χρίστος 283
Πούλια Γιάννα 410
Πουλλή Ξένια 189
Πούλλου Μυρτώ 266
Πουλχερίου Κίκα 18
Πουμπουρή Λευκή 459,460,461
Πουργούρα Αυγή 365,366
Ππαλή Έλενα 379
Πππάσιου Μαίρη 343,344
Πρεβελάκης Παντελής 238
Πρίγκιπα Χριστιάνα 148
Πριγκοπούλου Κορίνα 344
Προδρόμου Μαρία 168
Προύντζου Άντρεα 379
Πρωτοπαπά Αθηνά 168
Πρωτοπαπά Τάσος 189
Πρωτοπαπάς Μαρίνος 409
Ράγγας Νίκος 119
Ριαλά Αγγελική 238,239,241
Ριαλά Βασιλική 229
Ριαλά Παναγιώτα 350
Ρουγγέρη Κάρμεν 459,460
Ρουσιάς Τάσος181
Ρουσμίκο Ντανιέλλα 229
Ρούσου Αργυρώ 180
Ρούσος Τάσος 189,229
Ρούσου Πουλχερία 180,294
Σάββα Γεώργιος 210
Σάββα Ειρήνη 181
Σάββα Χάρης 149
Σάββα Χριστιάνα 431
Σακελλαρίου Γιώργος 16
Σακελλαροπούλου Ισμήνη
251,252,255,263,431,433,434
Σαλαγκού Γεωργία 318
Σαμαρά Ιωάννα 168
Σαντοραναίου Αννίτα 230
Σαρρή Χριστίνα 379
Σγαρδέλλη Μαλβίνα 344
Σέξτου Περσεφόνη 7
Σέργη Λένια 18,20
Σέργης Παναγιώτης 1,15,22,23,63,379
Σεργίου Άννα 459
Σεργίου Αντώνης 293,295
Σεργίου Φάνης 459
Σεφέρης Γιώργος 231
Σημαντήρης Αγαθάγγελος 230
Σιακόλα Χριστίνα 210,220
Σιαφκάλης Νίκος 2,17
Σιάφκος Χρίστος 169
Σινκλέαρ Ιωάννα 230
Σιόποβα Νικολέτα 199
Σκαμνάκη Κωνσταντίνα 379
Σκαράνης Αθανάσιος 452
Σκουρίδης Στέφανος 410
Σκυλουριώτης Μύριος 441

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Σμάγας Άγγελος 293
Σολωμονίδου Ελίνα 149
Σολωμού Αντώνης 1
Σούγλης Σόλωνας 302
Σουππουρής Μιχάλης 379
Σοφοκλέους Αντιγόνη 229,266,409
Σοφοκλέους Σοφοκλής 365
Σπυρίδωνος Στέφανος 168
Σπύρου Κυριακή 441
Στασή Παναγιώτης 266
Σταυρή Ελένη 120
Σταυρίδης Μιχάλης 18
Σταυρίδη Πάολα 229,230,231
Σταύρου Άννα-Μαρία 148
Σταύρου Γιαννούλα 180
Σταύρου Έλενα 432
Σταύρου Θρασύβουλος 199,350
Σταύρου Ιάκωβος 169
Σταύρου Παναγιώτης 131,133
Στέκα Θεοδώρα 351
Στεργενάκης Βαγγέλης 119
Στεργενάκης Γιάννης 199
Στεφανή Μαρία 149
Στεφάνου Έλενα 318
Στρατή Ελένη 294
Στρατή Κατερίνα 293
Στρατή Φιλίππια 294
Στρούθου Έλενα 423
Στυλιανίδης Ευγένιος132
Στυλιανού Ανθούλα 357
Στυλιανού Γεωργία 452
Στυλιανού Γιώργος 239
Στυλιανού Ελπίδα 441
Στυλιανού Ηρακλείδια 343
Στυλιανού Κατερίνα 251
Στυλιανού Λευκή 409
Στυλιανού Νικολίνα 422
Στυλιανού Στέφανος 251
Στυλιανού Χλόη 251
Συμεού Σταυρούλα 98
Σωκράτους Άντρη 132
Σωτηρίου Μαρία 168
Σωτηρίου Φάνη 275
Σωτηρίου Χριστόφορος 180
Σωφρονίου Άντρια 422
Τάβανδρος Στάθης 294
Ταβουλάρης Στέλιος 357,359
Τάκη Ρεβέκκα 98
Ταπακούδη Θεσσαλία 332
Τάσου Τάσος 149
Τενέζη Άννα 73,100
Τζάμας Αντρέας 295
Τζιάμαλης Αντρέας 332
Τζιαμπάζιης Δημήτρης 410
Τζιαμαργιάς Π. 13
Τζιάτζιας Γιώργος 318
Τζιτζιμπουρούνη Ελένη 276
Τζιωρζής Γιώργος 266,267
Τζοβάννη Ξάνθη 266
Τζωρζ Θεοδώρα 189
Τιμοθέου Ελένη 168
Τιμολέοντος Ελισάβετ 229
Τόκκα Στέφανη 210
Τομάζου Σωσάννα 422
Τομπάζου Φρειδερίκη 230
Τουλάρτσεβιτς Βαλέρια 275
Τούμπα Έλενα 302,303
Τοφουρής Αντρέας 441
Τρακοσιής Πόλυς 318,391
Τράντα Μαρίνα 422
Τρίαρος Γιώργος 181
Τριμπάκκιρου Ραφαέλλα 251,252
Τρουλλουρή Ιζαμπέλλα 366
Τρύφωνος Τούλα 357
Τσαγγαρά Παναγιώτα 283
Τσαγγάρη Μαρία 303
Τσάκωνας Αντώνης 220
Τσαρτσίδης Γιάννης 120
Τσιάτσιου Ουλπιάνα 30
Τσιελεπή Αλεξάνδρα 351
Τσιολάκη Έλενα 351,432
Τσιόλας Αντώνης 351
Τσιορολής Γιώργος 131
Τσιτούρη Μαριάννα 71,99
Τσόκκου Σκεύη 70,98
Τσοκόπουλος Γιώργος 302
Τσολάκη Αθηνά 252
Τσολάκη Αναστασία 365
Τσολάκης Θεόδωρος 180,293
Τσουτσούκη Φίλια 344
Ττάκας Αυγερινός 409
Ττόουλος Φαίδωνας 251
Τυμπιώτου Ιωάννα 251
Φαίδωνος Παναγιώτα 71,99
Φάνη Ελεονώρα 119,220
Φάνος Αντώνης 350
Φαράκ Άντζελα 442
Φαρκωνή Μαρία 180,293,350
Φαχιρίδου Σόνια 266
Φιλή Χρύσω 168
Φιλιππίδου Στυλιανή 409
Φιλίππου Δημήτρης 283

10.1. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Φιλίππου Χριστίνα 98
Φιλίππου Χρίστος 180
Fleming 8
Φλουρή Θέκλα 210
Φλωρέντζου Παναγιώτα 239
Fullan 28
Φράγκου Γιώργος 169
Φραγκούδη Γεωργία 343
Φραντζή Γεωργία 180,294
Φυλακτού Μάριος 350
Φυλακτού Τσαντήλα Σοφία 350,351
Φυλακτού Φοίβος 252
Φυντικίδης Ανδρέας 210
Φωτίου Βασιλική 37,38,77
Φωτίου Κυριάκος 252
Φωτίου Λουκία 432
Φωτίου Νικόλας 409
Φωτίου Σπύρος 460
Φωτίου Στέφανη 302
Φωτίου Φωτεινή 70,98
Χαλιμούδα Ηλιάνα 391
Χάματσου Αιμιλίανα 199
Χαμπή Μαρία 452,453
Χανδριώτης Ελλάδιος 17,18
Χανδριώτου Ελένη 229
Χαπέσιη Μαρία 71,99
Χαπέσιης Αντρέας 275
Χαράκη Κρίστη 37
Χαραλαμπίδης Αντρέας 189,409
Χαραλάμπου Νάνσυ 148,150,151,152,
154,156,157,160,162
Χαραλάμπους Αιμιλία 120
Χαραλάμπους Άντρη
318,319,391,395,396
Χαραλάμπους Άντρια 189,190,318
Χαραλάμπους Αντώνης 120
Χαραλάμπους Αντωνία 442
Χαραλάμπους Γεωργία 168
Χαραλάμπους Δανιέλα 220
Χαραλάμπους Δέσποινα 189
Χαραλάμπους Δημοσθένης 266,267
Χαραλάμπους-Ερωτοκρίτου Ελένη 318,
319,391,395
Χαραλάμπους Ζήνα 239
Χαραλάμπους Θεοφανώ 410
Χαραλάμπους Ιουλία 442
Χαραλάμπους Κλεονίκη 379
Χαραλάμπους Μαρίνα 351
Χαραλάμπους Μυροφόρα 168
Χαραλάμπους Νίκος 48,77,159
Χαραλάμπους Παναγιώτης 189
Χαραλάμπους Παντελής 392
Χαραλάμπους Σόλωνας 232
Χαραλάμπους Στέλιος 189
Χαραλάμπους Στέφανη 230
Χαραλάμπους Φρόσω 344
Χαραλάμπους Χαρίκλεια 131
Χαραλάμπους Χαράλαμπος 283
Χαραλάμπους Χριστόδουλος 119,379
Χαραλάμπους Χρίστος 148
Χαραλάμπους Χρύσανθος 23
Χαριλάου Ευτυχία 442
Χαρμανή Κατερίνα 239
Χαρτουνιάν Στέφανη 344
Χάσεκ Γιάροσλαβ 38
Χασιρίδης Μιχάλης 180
Χατζαντώνη Μελίνα 392
Χατζηαδάμου Ελένη 70,81
Χατζηαντώνης Σάββας 169
Χατζηαυξέντη Ελένη 46,48,99
Χατζηγεωργίου Άννα 432
Χατζηγεωργίου Μαρία 251
Χατζηγιάννη Μαρία 169
Χατζηγιάννης Ανδρέας 189
Χατζηδημητρίου Γιώργος 318
Χατζηδημητρίου Νικόλας 189
Χατζηζαχαρία Διαμάντω 302
Χατζηκλεάνθους Ζήνα 302
Χατζηκλεάνθους Πάτροκλος 251
Χατζηκωνσταντή Ήβη 459,460
Χατζηκωνσταντής Γιώργος 181
Χατζηματθαίου Αντρέας 199
Χατζηματθαίου Ευανθία 168
Χατζημιτσή Μαρκέλλα 132
Χατζημιχαήλ Ιωάννα 168
Χατζημιχαήλ Παρασκευή 452
Χατζηνικολάου Γεώργιος 56,57
Χατζηνικολάου Μάριος 366
Χατζηνικολάου Σκεύη 432
Χατζηπαύλου Ηρόδοτος 409
Χατζηττοφή Ιβάν-Γιάννης 148
Χατζηττοφή Στάλω 358
Χατζηχριστοδούλου Παναγιώτα 283
Χατζηχριστοδούλου Χριστίνα 379
Χατζηχρίστου Κωνσταντίνος 148
Χατζίσκος Νίκος 47
Χειμωνάς Γιώργος 210,239
Χολέβα Νάσια 6
Χόλλαντ Γιώργος 295
Χουβαρτά Δήμητρα 344
Χούρη Άννη 229
Χριστοδουλάκης Χάρης 379

Χριστοδουλίδης Μάριος 365
Χριστοδούλου Γιώργος 180
Χριστοδούλου Δανάη 431
Χριστοδούλου Ελένη 332
Χριστοδούλου Εύη 344
Χριστοδούλου Θωμάς 302,303,305,431
Χριστοδούλου Ιωάννα 251
Χριστοδούλου Λαβίνια 410
Χριστοδούλου Λουκία 239
Χριστοδούλου Μαρία 351
Χριστοδούλου Ναυσικά 71
Χριστοδούλου Νικόλας 168
Χριστοδούλου Νικολέτα 350
Χριστοδούλου Παναγιώτα 98
Χριστοδούλου Ραφαήλια 148
Χριστοπούλου Μαρία 239
Χρίστου Άννα 220,251
Χρίστου Αντρέας 190,318
Χρίστου Δέσποινα 70,98
Χρίστου Κατερίνα 332
Χρίστου Χρυστάλλα 344
Χριστοφή Δέσποινα 275,276,294
Χριστοφή Ηλέκτρα 251
Χριστοφή Μαρία 70,98
Χριστοφή Τόνια 238,239
Χριστοφή Χριστίνα 132
Χριστόφιας Δημήτρης 61,62,68,69
Χριστοφίδης Λοΐζος 357
Χριστοφίδης Στέφανος 379
Χριστοφόρου Αναστασία 266
Χριστοφόρου Ναταλία 358
Χριστοφόρου Πάρης 357
Χριστοφόρου Ραφαέλλα 148
Χριστοφόρου Χριστόφορος 190
Χρυσάνθου Μαρία 180
Χρυσάνθου Σόφη 189
Χρυσοστόμου Γιώργος 180
Χρυσοστόμου Δοξούλα 358
Χρυσοστόμου Νικολίνα 379
Χρυσοστόμου Ραφαέλλα 351
Ψαθάς Δημήτρης 16,62
Ψαράς Οδυσσέας 276
Ψύχα Αυγούστα 358

10.2. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

Αγαμέμνων 47,50,52,78,104,109

Αίας 44,50,52

Άλκηστη 44,50,52,81,106,109,118,302,303

Ανδρομάχη 50

Αντάρα στ' ανάπλι 17

Αντιγόνη
43,44,50,52,70,71,72,74,78,81,97,98,101,104,106,107,109,117,168,180,187,221

Αχαρνείς 50,77,104,108

Βάκχες 50,51

Βάτραχοι 50,80,104,105,111,340,431

Γη Μακαρία 17

Γιατρός με το στανιό 38

Γυρισμός- Αντάμωση 73,100

Δάσκαλε που δίδασκες 37,38

Δύσκολος 50,51,72

Ειρήνη 50,51,77,78,104,111,340,441,467

Εκάβη 44,50,51,76,79,103,105,107,109

Εκκλησιάζουσες 50,51,75,102,105,111,340,459

Εκών Αέκων 72,99

Ελένη 39,50,51,73,74,78,100,104,105,107,109,117,266,275,281,467

'*Εξι πρόσωπα ζητούν συγγραφέα* 38

Επίσκεψη γηραιάς Κυρίας 16

Επιτρέποντες 50

Επτά επί Θήβας 50,52

Ερωτόκριτος 37,73,100

10.2. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

Εταιρεία Θαυμάτων 62

Ευμενίδες 50,52,78,104

Η Θυσία του Αβραάμ 36,37

Ηλέκτρα 43,44,50,52,74,81,101,105,106,109,117,210,220,227,229,231,232

Θανασάκης ο πολιτευόμενος 16

Θεσμοφοριάζουσες 39,50,51,75,76,77,102,103,107,111

Ικέτιδες 39,44,48,50,76,77,103,107,109

Ιππόλυτος 44,50,78,104,106,109,118,332,333

Ιφιγένεια η εν Αυλίδι 44,50,52,75,79,98,102,105,109,117,283,468

Ιφιγένεια η εν Ταύροις 44,50,51,70,71,73,74,79,97,98,100,101,105, 109,117,189,199, 208,466,467

Ίων 39,50,52,75,101,107,109

Κύκλωπας 50,51,80,105,19

Λυσιστράτη 50,51,72,75,77,79,99,102,103,104,105,106,107,111,340,365,379,389,467

Μάνα, μάνα γη 37

Ματίας ο Πρώτος 38

Μήδεια 44,45,50,51,79,105,117,238,251,264,467

Μνησιπήμων πόνος μια έκθεση ιδεών για τον πόλεμο 75,102,103

Νεφέλες 38,51,74,75,76,101,102,103,105,111,340,452

Ο Αρχοντοχωριάτης 37

Οιδίπους Τύραννος 44,50,52,78,104,105,109,117,293

Ο Καλός Στρατιώτης 38

Οι φοιτηταί 38

Ορέστεια 44,45,50,52

Ορέστης 50,51

10.2. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

Όρνιθες 39,50,51,75,77,79,81,102,104,107,339,341,350,357,362

Παραμύθι χωρίς όνομα 37

Πέρσες 44,50,52,75,12,109

Πλούτος 50,51,74,76,78,81,101,102,103,104,106,111,340,391,409,410,422,429

Πόλεμος πανδαμάτωρ πάντων πατήρ 75

Προίκα μου αγαπημένη 17

Προμηθέας Δεσμώτης 39,50,52,74,79,101,105,107,109

Ρωμαίος και Ιουλιέττα 38

Σαμία 50,51

Σφήκες 50

Τα δένδρα πεθαίνουν όρθια 17,38

Τα όπλα της κυράς Καρράρ 16

Τοσοδούλα 38

Τραχίνιες 44,50

Τρωάδες
50,51,72,73,74,75,76,78,79,81,99,100,101,103,104,105,107,109,116,119,131,148,

221,466,467

Φιλοκτήτης 44

Φοίνισσες 50,51,75,101,109,118,159,318,319,320

Χοηφόροι 50,52,102,109

10.3. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Α΄ Γυμνάσιο Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Λεμεσού 17
Αγγλική Σχολή Λευκωσίας 38,70,71,72,89,90,98,99
Αγγλική Σχολή PASCAL 74,89,90,101
Απεήτειο Γυμνάσιο Αγρού 78,91,92,104,340,431
Β΄ Γυμνάσιο Πάφου 17
Β΄ Γυμνάσιο Φανερωμένης 16
Β΄ Τεχνική Σχολή Λεμεσού 37
Γ΄ Γυμνάσιο Λεμεσού 16
Γυμνάσιο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού 104
Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού 75,76,77,103
Γυμνάσιο Αγλαντζιάς 4,72,89,90,99
Γυμνάσιο Αθηένου 81,93,106
Γυμνάσιο Ακροπόλεως 4,73,89,90,100
Γυμνάσιο Αμμοχώστου 45
Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας 73,74,89,90,100,117,189,208,209
Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου 4,78,79,89,90,104,105
Γυμνάσιο Ειρήνης και Ελευθερίας Δερύνειας 81,95,105,340,459
Γυμνάσιο Επισκοπής 70,71,72,91,92,98,99
Γυμνάσιο Κοκκινοχωρίων Πάνου Ιωάννου, Φρέναρος 70,80,95,97,98,105,340,452
Γυμνάσιο Λατσιών 38,79,80,89,90,105,339,341,362,363
Γυμνάσιο Λευκάρων 76,93,102,103
Γυμνάσιο-Λύκειο Κάτω Πύργου 78,89,90,104,340,441,442,467
Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας 38
Γυμνάσιο Νεάπολης 4,75,91,92,102
Γυμνάσιο Παραλιμνίου 16
Γυμνάσιο Πολεμιδιών 4,70,91,92,92,98
Γυμνάσιο Σολέας 16
Γυμνάσιο Ύψωνα 74,78,91,92,100,101,106,118,302
Ε΄ Λύκειο Λεμεσού 17
Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α΄ Λευκωσίας 73,74,89,90,100,104,340,391,422,429
Ενιαίο Λύκειο Λινόπετρας 38
Ευρωπαϊκή Ελληνική Σχολή ΦΙΛΙΠΣ 4,74,89,90,101
G.S. School of Careers 16
Θέκλειο Γυμνάσιο 36,37
Λανίτειο Λύκειο Λεμεσού 37,73,81,91,92,100,101,106,117,302
Λύκειο Α΄ Εθνάρχη Μακαρίου Γ΄ Πάφου 3,39,73,74,75,76,78,79,80,81,94,95,100,101,102,103,104,105,107
Λύκειο Αγίας Φυλάξεως Λεμεσού 81,91,92,105,107,116,119,148,164,165,166,167,467
Λύκειο Αγίου Αντωνίου Λεμεσού 79,91,92,104,105,117,238,264,265
Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας 39,74,75,76,89,90,101,102,103,107,118,318,340,391,429,430
Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λάρνακας 77,93,103
Λύκειο Αγίου Ιωάννη Λεμεσού 81,91,92,102,104,106,118,332
Λύκειο Αγίου Νεοφύτου Πάφου 4,76,80,94,103
Λύκειο Αγίου Σπυρίδωνα Λεμεσού 79,80,91,92,105,116,119,131,164,166,467
Λύκειο Ακροπόλεως 74,101

10.3. ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα Στροβόλου 39,75,89,90,101,105,107
Λύκειο Αραδίππου 77,79,93,103,104,105,117,168,187,189,199,208,209,467
Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη Γεροσκήπου 79,80,94,105,117,283
Λύκειο Αρχαγγέλου 12
Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης 38,62,77,89,90,104
Λύκειο Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου 89,90,106,107,340,365,379,389,390,467
Λύκειο Ιδαλίου 39,75,89,90,101,102,107
Λύκειο Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα 38,75,81,95,102,104,106,117,119,164,165,166,210, 220,227,228,467
Λύκειο Κύκκου Πάφου 81,94,106
Λύκειο Λινόπετρας 7,80,91,92,104,105,117,238,251,264,265
Λύκειο Παλουριώτισσας 75,76,89,90,102,103,104,266,281,282,340,391,409,410,429,467
Λύκειο Παραλιμνίου 38,39,60,73,74,78,81,95,96,100,101,02,103,104,105,106,107,117, 168,180,187,188,293,295,467
Λύκειο Πολεμιδιών 36,37,38,79,91,92,97,105,117,210,227
Παγκύπριο Γυμνάσιο 4,39,43,45,75,76,77,79,81,89,90,96,102,103,104,105,107,117,168, 180,187,188,293,395,467
Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας 38,75,76,79,80,93,102,103,105,107
Περιφερειακό Γυμνάσιο Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου 76,81,91,92,102,103,339,341,357, 359,362,363,364
Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοτύμπου 80,93,105,117,275,281,282,467
Περιφερειακό Γυμνάσιο Ξυλοφάγου 3,75,76,93,79,89,90,102,103,105,340,365,389,390
The English School 16,99
The Grammar School 38,75,76,79,89,90,102,103,105,340,365,389,390
Τσίρειο Γυμνάσιο 37
Xenion High School 81,95,105,293,339,341,350,362,363